

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΕΒΔΟΜΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1861.

46

01
PT
P ST-2
N B-A
260-61

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Τ Η Σ

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΔΥΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ
ΤΗΣ Β'. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Γ'. ΒΟΥΛΕΥΤ. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ι Α Σ Ε Ι Σ

Της 12 Νοεμβρίου 1860, ημέρα Σάββατο.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 25 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος, προσλαβὼν ὡς πρωτογενεῖς Γραμματεῖς τοῦς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Ἰω. Κολοκοτρώνη καὶ Δ. Χατζίσκου, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν, καὶ ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης πρώτης Συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογή τῶν ΚΚ. Ἀντιπροέδρων, Γραμματέων καὶ τοῦ Ταμῆα τῆς Γερουσίας.

Γενομένης ἐπεὶτα ψήφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων περὶ τῆς ἐκλογῆς 1) τῶν Ἀντιπροέδρων, 2) τῶν Γραμματέων καὶ 3) τοῦ Ταμῆα, ἐξήχθη ὅτι ἐλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν οἱ ΚΚ. Γ. Φύλλας καὶ Ι. Χ. Πέτρου ὡς ἀντιπρόεδροι, οἱ ΚΚ. Α. Γρηγοριάδης καὶ Α. Χαρχάμπης ὡς Γραμματεῖς τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐνεργῶσαν Σύνοδον, καὶ ὡς Ταμῆας ὁ Κ. Ν. Πρασακάκης.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Γρηγοριάδης
Α. Χαρχάμπης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 16 Νομβρίου 1860, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 26 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προτερείας, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Παραλθὼν μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τῶν Ἰπουργικῶν Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀνέγνω Β. Διάταγμα ὑπὸ σημερινῇ ἡμερομηνίᾳ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἔχον ὡς ἔπεται.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος διαλύμεν τὴν Βουλὴν τῆς ἐνεστώσης Περιόδου, διατάττομεν δὲ συγχρόνως ὥστε οἱ μὲν ἐκλογαὶ νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς Βουλευτὰς κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον, τὴν δὲ Βουλὴν συγκαλοῦμεν τὴν 15 Φεβρουαρίου τοῦ ἐπόμενου ἔτους.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει διακοινώσῃ τὸ παρὸν διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν, ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Νοεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

διὰ συντάχθηναι τὰ παρόντα πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Γερουσίας.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Γρηγοριᾶδης,
Α. Χατζηλάμπης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ Ζ'. ΒΟΥΛΕΤ. ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 2 Μαρτίου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσέλαβεν εἰς τὴν θέσιν προσωρινῶν Γραμματέων τοὺς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Ἰω. Κυριακοπούλου καὶ Δ. Χατζητάκον ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπήγγειλεν ὅτι ἀντ' ἐκείνου τῆς σημερινῆς πρώτης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροσέδρων, Γραμματέων καὶ τοῦ Ταμῆα τῆς Γερουσίας.

Ψηφοφορίας ἐπαίτα γενόμενης περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πρώτων καὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐνεργηθείσης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ Ν. Μαυρομαχίτου ἔλαχον ὁ μὲν Κ. Ἰω. Χ. Πέτρου ψήφους 28, ὁ Κ. Γ. Ψύλλας ψήφους 16, ὁ Κ. Α. Βλαχόπουλος ψήφους 14 καὶ ἄλλοι δύο ἀνὰ μίαν, τριάκοντα Γερουσιαστῶν ψηφοφοροῦσάντων· ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας ἐξελέχθησαν Ἀντιπρόεδροι τῆς Γερουσίας οἱ ΚΚ. Ἰω. Χ. Πέτρου καὶ Γ. Ψύλλας.

Ἐνταῦθα ὁ ἐκλεγθεὶς ὡς δεύτερος ἀντιπρόεδρος Γερουσιαστὴς Κ. Γ. Ψύλλας ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι εὐγνωμονεῖ μὲν τὸ σεβαστὸν Σώμα τῆς Γερουσίας διὰ τὴν τιμὴν, ἣν τῷ ἀπέδωκε, ἐκλέξαν αὐτὸν ὡς ἀντιπρόεδρον, καίτοι εἰπόντα εἰς τινὰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅτι δὲν ἀποδέχεται αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν, ἀναγκάζεται δὲ νὰ διώσῃ ὡς καὶ δίδει τὴν παραιτήσιν του διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους, οὓς δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ, πρὸς δὲ καὶ διότι πολλάκις ἐξεπλήρωσε τὰ ἔργα τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ Γραμματέως, καὶ δικαιοῦται νὰ μὴ δεχθῇ καὶ ἔτι τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἡ Γερουσία ἀνέδωκε τὴν περὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ προεδρείου.

Ψηφοφορίας ὑστερον γενομένης περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Γραμματέων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν ἔλαχον ὁ μὲν Κ. Ἀναστάσιος Χατζηλάμπης ψήφους 17, ὁ Κ. Δ. Χατζητάκος ψήφους 16, ὁ Κ. Δ. Κοινοτασιώτης ψήφους 13, ὁ Κ. Αθ. Γρηγοριᾶδης ψήφους 12 καὶ ἄλλοι ὀλίγοι, τριάκοντα Γερουσιαστῶν ψηφοφοροῦσάντων. Ἐπομένως ὁ Κ.

Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι Γραμματεῖς τῆς Γερουσίας ἐξελέχθησαν οἱ ΚΚ. Α. Χαλαμπής καὶ Δ. Χατζίσκος.

Λόγου ἐπειτα γινομένου περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ παραιτηθέντος ἀντιπροέδρου Κ. Υῦλλα, ἐγένετο κατ' ἀπόφασιν τοῦ Σώματος διακοπὴ ἐπὶ ἡμετέραν ὥραν πρὸς σύσκεψιν· μετὰ παύλυσιν δὲ αὐτῆς συνελθόντων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν εἰς συνεδρίασιν ἐγένετο νέα ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν ἄλλου ἀντιπροέδρου ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν ψηφοφορηθέντων οὐδεὶς ἀνεδείχθη ἀντιπρόεδρος δι' ἀπολύτου πλειψηφίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐγένετο καὶ τρίτη ψηφοφορία, καθ' ἣν ἐλαχον ὁ μὲν Κ. Α. Βλαχόπουλος ψήφους 15, ὁ Κ. Αἰθ. Γρηγοριάδης ψήφους 14 καὶ εἰς ἄλλος μίαν, τριάντα Γερουσιαστῶν ψηφοφορησάντων· ἐπ' ἐκείνῳ ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἀντιπρόεδρος τῆς Γερουσίας ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Γ. Υῦλλα ἐξελέχθη ὁ Κ. Α. Βλαχόπουλος.

Ψηφορίας ὕστερον ὁμοίας γενόμενης περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ταμίᾳ τῆς Γερουσίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ Δ. Κουντουριώτου ἐλαχον ὁ μὲν Κ. Ν. Μαυρομάτης ψήφους 29 καὶ εἰς ἄλλος μίαν· ἑπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ταμίης τῆς Γερουσίας ἐξελέχθη ὁ Κ. Ν. Μαυρομάτης.

ἔλυσε ἀκλουθῶς τὴν συνεδρίαν ἀπαγγεῖλας, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης, γεννηομένης κατὰ τὴν αἰτίαν, τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐγγράφων.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαλαμπής.
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 Μαρτίου 1861, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 24 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προαχούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπεγράφησαν.

Ἀπαγγεῖλαντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀνεγνώσθησαν

α) Εἰδοποιήσις τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, δι' ἣς ἀναγγέ-

λεται πρὸς τὸ Σῶμα ἡ λαβοῦσα χώραν κατὰ τὰς διακοπὰς παραιτήσεως τοῦ Κ. Λυκαύργου Κρεστένιτου ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἡ διὰ τοῦ Κ. Α. Κουντουριώτου ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ προσωρινὴ αὐτοῦ ἀναπλήρωσις, πρὸς δὲ καὶ ἡ ὁριστικὴ τούτου ἀντικατάστασις διὰ τοῦ ὀφισταμένου ἤδη Κ. Ν. Παπαλεξοπούλου.

β) Δεκατρία Βασ. Διατάγματα, δι' ὧν κατὰ τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος διορίζονται Γερουσιασταὶ οἱ Κύριοι·

1. Λυκαύργος Κρεστένιτης.
2. Ἀθανάσιος Μιζούλης.
3. Ἀνδρέας Κουντουριώτης.
4. Παν. Νοταρᾶς.
5. Χριστόφορος Πετρίδης.
6. Ἀντώνιος Γεωργιαντᾶς.
7. Νικόλαος Δελιγιάννης.
8. Νικόλαος Σελίδης.
9. Α. Πολυζωίδης.
10. Φίλιππος Ἰωάννου.
11. Γεώργιος Κ. Τυπάλδος.
12. Νικόλαος Καλλέργης.
13. Λουκάς Δόντος.

ἔχουσι δὲ τὰ Διατάγματα ταῦτα ὡς ἑξῆς·

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΘΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Κ. Λυκαύργον Κρεστένιτην, μέχρι τοῦδε ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀναδειχθέντα α) πληρεξούσιον εἰς τὴν ἐν Ἀστραὶ Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, β) Βουλευτὴν ἐν ἔτει 1824, καὶ γ) Βουλευτὴν ὁμοίως ἐν ἔτει 1844 εἰς τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Περίοδον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψαι, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΤΑΝΙ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΘΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος.

τος εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν Ημέτερον Πρόεδρον του Ύπουργικού Συμβουλίου Κ. Αθ. Α. Μιαούλην, διατελούντα ύπουργόν πλέον τής τετραετίας.

Ο Ημέτερος Πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, έκτελέσει και δημοσιεύσει τό παρόν διάταγμα.

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τά άρθρα 70, 72 και 74 του Συντάγματος εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν Κ. Ανδρέαν Γ. Κουντουριώτην, ύπουργόν επί του Βασιλικού Οίκου και τών Εξωτερικών Σχέσεων, δις εκλεγθέντα βουλευτήν, ήτοι κατά την δευτέραν και έκτην περίοδον, και διατελείσαντα μὲν Πρίσβυν πλέον τής τετραετίας μετά την νόμιμον δημοσίευσιν του Συντάγματος, διατελούντα δὲ ύπουργόν πλέον του έτους.

Ο Ημέτερος πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, έκτελέσει και δημοσιεύσει τό παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τά άρθρα 70, 72, και 74 του Συντάγματος, εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν Ημέτερον Αύλάρχην και Ύπασπιστήν Παναγ. Νοταράν διατελούντα ύποστράτηγον πλέον τής πενταετίας.

Ο Ημέτερος πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, έκτελέσει και δημοσιεύσει τό παρόν διάταγμα.

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τά άρθρα 70, 72 και 74 του Συντάγματος, εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν ύποστρά-

τηγον Κ. Χριστόφορον Παρριζιόν, διατελούντα ως τοιούτον πλέον τής πενταετίας.

Ο Ημέτερος πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, έκτελέσει και δημοσιεύσει τό παρόν διάταγμα.

Εν Αθήναις, τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τά άρθρα 70, 72 και 74 του Συντάγματος, εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν Συνταγματάρχην Κ. Αντ. Γεωργαντιάν χρηματίζοντα Πληρεξούσιον εις τήν εν Αθήναις Εθνικήν Συνέλευσιν και πέντακις εκλεγθέντα βουλευτήν, ήτοι κατά την Α, Β', Γ', Δ' και ΣΤ' Περίοδον.

Ο Ημέτερος πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, έκτελέσει και δημοσιεύσει τό παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τά άρθρα 70, 72 και 74 του Συντάγματος εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν Ταγματάρχην τής προικοδοτημένης φάλαγγος Κ. Νικ. Αελλιγιάννην, χρηματίζοντα πληρεξούσιον εις τήν εν Αστρει Εθνικήν Συνέλευσιν και εκλεγθέντα βουλευτήν κατά την τρίτην Περίοδον.

Ο Ημέτερος Πρόεδρος του Ύπουργικού Συμβουλίου θέλει προσυπογράψει, έκτελέσει και δημοσιεύσει τό παρόν διάταγμα.

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όφιν τά άρθρα 70, 72 και 74 του Συντάγματος, εύαρεστούμεθα νά διορίσωμεν Γερουσιαστήν τόν Κ. Νικόλαον Καλλέργην, χρηματίζοντα πληρεξούσιον εις τήν εν Αθήναις Εθνικήν Συνέλευσιν και εκλεγθέντα βουλευτήν κατά την πρώτην περίοδον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Κύριον
Λουκᾶν Λόντον, δις ἐκλεγθέντα βουλευτὴν, ἦτοι κατὰ τὴν
Α' καὶ Ε' Περίοδον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Κύριον
Νικόλαον Σιλήστρου Πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δια-
τελοῦντα ὡς τοιοῦτον πλέον τῆς ἑξαετίας.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν μέχρι τοῦ-
δε ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου Κύριον Α. Πολυζωίδην δια-
τελέσαντα ὡς Ἀρειοπαγίτην πλέον τῆς δεκαετίας μετὰ τὴν
νόμιμον δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος, εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Καθηγη-
τὴν τοῦ Πανεπιστημίου Κύριον Φίλιππον Ἰωάννου, ἐκλεγθέντα
δις Πρύτανιν ἦτοι κατὰ τὰ ἔτη 1848 καὶ 1857 καὶ διατε-
λοῦντα Καθηγητὴν πλέον τῆς δεκαετίας.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Κύριον
Γεώργιον Κ. Τυπάλδον ἑφορον τῆς τε δημοσίας καὶ Πανεπιστη-
μιακῆς Βιβλιοθήκης, ἀναδειχθέντα ἀρχηγὸν τῆς κατὰ τὸ 1821
πολιορκίης τοῦ φρουρίου Νεοκάστρου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ.

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας
πρότεινε νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τὰ ἀνωτέρω Δια-
τάγματα, ὅπως ἐξετασθῶσι τὰ προσόντα τῶν νεοδιορισθέντων
ΚΚ. Γερουσιαστῶν καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω.

Ἀπήτησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος, ὅτι πρέπει νὰ
παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τὰ εἰδικὰ ταῦτα Διατάγματα,
ὅπως ἐνεργήσῃ τοῦτο κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε τακτικὴν τῆς Γε-
ρουσίας εἰς τῶν τοιούτων ἀντικειμένων.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία συμφώνως μετὰ τὰ λεχθέντα ἀπεφάσισε
νὰ παραπεμφθῶσι τὰ εἰρηκμένα Διατάγματα εἰς τὸ Γραφεῖον
διὰ τὰ περαιτέρω.

Μετά ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος.
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ
Τῆς 8 Μαρτίου 1861, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν. Ἀπαγγέλλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γραφείου περὶ τῶν νομοθετηθέντων Γερουσιαστῶν, θάτερος τῶν ΚΚ. Γραμματέων ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἔχουσαν ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 3 ἱσταμένου ἀναγνωσθέντα εἰδικά Βασ. Διατάγματα, δι' ὧν διορίζονται Γερουσιασταὶ οἱ Κύριοι Λυκαῦργος Κρεστενίτης, Ἀθ. Α. Μισούλης, Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης, Παναγιώτης Νοταρᾶς, Χριστόφορος Πεῖρσιδης, Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς, Νικόλαος Δελιγιάννης, Νικόλαος Σιλιβέργος, Α. Παλιζωίδης, Φίλιππος Ἰωάννου, Γεώργιος Κ. Τυπάλδος, Νικόλαος Καλλέργης καὶ Λουκᾶς Λόντος, καὶ ἐξετάσαν αὐτὰ κατὰ τὴν μέγρι τοῦδε παραδεχθεῖσαν τάξιν, τὰ εὖρε φέροντα τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαρτίου 1861.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Γεωργίου Χ. Πέτρος,
Ἀλ. Βλαχόπουλος.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος,
Δ. Χατζίσκος.

Μετά δὲ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης εἶπε·

Πρὶν ἢ ὁμιλήσω περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος παρακαλῶ τὰ μέλη τοῦ Γραφείου νὰ ἐξηγήσωσιν εἰς τὸ Σώμα τί ἐννοοῦν

διὰ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκφράσεως α τὰ Διατάγματα φέρουν τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις· ἂν μὲν δι' αὐτῆς ἐννοῶνται τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα, ἥτοι τῆς Βασιλικῆς υπογραφῆς, τῆς μεγάλης σφραγίδος τοῦ Κράτους καὶ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, τότε τὰ ὅρια τῆς ἐξετάσεως εἶναι πολὺ στενὰ καὶ δυσανάλογα ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς παραπομπῆς τοῦ τοιούτου ἔργου εἰς τὸ Γραφεῖον, καθότι οὔτε ὁ ὑπουργὸς, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, ἤθελεν εὖρεθαι τοιοῦτον ἀπερίσκεπτος ὥστε νὰ ἐξαποστείλῃ Β. Διάταγμα μὴ φέρον τῆς πρὸς ταύτας ἐξωτερικὰς διατυπώσεις, οὔτε τὸ Γραφεῖον, οἷον-δήποτε καὶ ἂν ᾖ, ἤθελε τῷ τοιοῦτον ἀπρόσεκτον ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ ἐν τῇ Γερουσίᾳ Διάταγμα φέρον μίαν ἢ ὅλας τὰς ἐλλείψεις ταύτας, καὶ οὔτε ἡ Γερουσία ἤθελε παραπέμψει ἢ προτείπει τὸ Γραφεῖον τῆς, τὸ ὅποιον περὶ πολλοῦ ποιεῖται, νὰ ἀναθεωρήσῃ ὅτι παρέλειψε πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Διαταγμάτων εἰς τὴν Γερουσίαν· ἂν δὲ διὰ τῆς ἐκθέσεως φράσεως ἐννοῶται, ὅτι οἱ διορισθέντες Γερουσιασταὶ ἔχουσι πραγματικῶς τὰ προσόντα, ἅτινα μνημονεύονται εἰς τὸ Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς ἐκότητος, καὶ ὑπάρχουσι πλήρη συμφωνίᾳ πρὸς τὸ γράμμα τοῦ άρθρου 72 τοῦ Συντάγματος, τότε ἡ ἐκθεσις συμφωνεῖ πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸν σκοπὸν τῆς παραπομπῆς τοῦ ἔργου τῆς ἐξετάσεως εἰς τὸ Γραφεῖον, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς προτίθεται νὰ κάμῃ λόγον περὶ προσόντων, ἅτινα διὰ τῆς ἐξετάσεως εἰρήθησαν ὅτι ὑπάρχουσι πλήρη παρακαλῶ λοιπὸν κατ' ἐπανάληψιν τὰ μέλη τοῦ τοῦ Γραφείου νὰ ἐξηγήσωσι τί ἐννοοῦν διὰ τῆς φράσεως α τὰ Διατάγματα φέρουν τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις· ο

Ἀπάντησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος ὡς μέλος τοῦ Γραφείου τὰ ἑξῆς.

Ἐάν ὁ προκλήσας Κ. Γερουσιαστὴς ἦτο ἐκ τῶν νεωτέρων κατὰ τὸν διορισμὸν Γερουσιαστῶν, ἢ, προσρροώτερον εἰπεῖν, ἔάν ἦτο εἰς ἐκ τῶν κατὰ πρῶτον συνάμα μὲ τὴν σύστασιν τῆς Γερουσίας διορισθέντων Γερουσιαστῶν, ἤθελεν ὑποθέσει ὅτι ἐλησμόνησαν ἴσως πάντες, ὅτι ἐγὼ εἶμι τοιαύτης ὁμοίας τῇ προκειμένη περιστάσει. Ἐποχῆς ὅμως ὁ προκλήσας εἶναι εἰς ἐκ τῶν κατὰ πρῶτον διορισθέντων Γερουσιαστῶν, καὶ τῶν Γερουσιαστῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐλάβον μέρος εἰς ὅλας τὰς σπουδαίας συζητήσεις, καὶ δὲν ἀγνοεῖ θεβαίως ἐκείνο ὅπερ ἐγένετο εἰς παρμολίᾳ τῇ προκειμένη περιστάσει· κατὰ συνέπειαν ἀπαντῶ εἰς τὴν ἐρώτησίν του, ὅτι καὶ τὸ συγκεκριμένον Γραφεῖον δὲν ἐπράξεν

εἰμὶ δ,τι ἐπραΐζαν καὶ τὰ προλαβόντα· ἀλλ' ὁ Κ. Γερουσια-
στής διὰ τῆς ἐρωτήσεως, ἣν ἀπέτεινεν, ᾗθέλῃσεν, ὡς ἐγὼ προ-
νῶ, νὰ π.ο.κ.λέσθῃ μίαν ἀπόφασιν ἢ μίαν συζήτησιν ἀναρμο-
δίαν, καὶ κατὰ τοῦτο ἡμῖς ἀπέχομεν νὰ τὸν εὐχαριστήσωμεν·
ἀπαντῶμεν δι' μόνον ὅτι τὸ Γραφεῖον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν εἰμὶ
τὸν Κανονισμόν καὶ τὰ προαποφασισθέντα· ἐν τῶν τοιούτων
προηγουμένων εἶναι τὸ ἐξῆς, ὅπερ εἶναι συνάμα καὶ τὸ πλέον
ἀδιαφιλονεικτόν καὶ τὸ πλέον σπουδαῖον, διότι ἐπὶ τῇ ἐξέσει
αὐτοῦ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας· διατύπωσεν ὁλόκληρον τὸ ἐν α-
τὸν Κεφάλαιον τοῦ Κανονισμοῦ τῆς· τὸ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ πα-
ραδοχῆς τῶν Γερουσιαστῶν· τὸ προηγούμενον τοῦτο εὐρίσκεται
εἰς τὰ πρακτικά τῆς Γερουσίας τῆς α'. Συνόδου καὶ Περιόδου
σελ. 14, ἅτινα φέρουσι τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας.
« Τέλος· ἀπερσιόσθῃ διὰ ψήφων 28 πρὸς 8 ν' ἀρχειρεθῇ τὸ ἀρ-
θρον 77 ὁλόκληρον, νὰ συμπληρωθῇ δὲ μόνον εἰς τὰ πρακτικά
ὅτι εἰ ἡ ἐξέτασις τοῦ εἰδικοῦ διατάγματος καθόσον ἀφορᾷ τὰς
διατυπώσεις ἀνατίθεται εἰς τὸ Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον κάμνει
τὴν ἐκθεσὶν τοῦ περὶ τούτου εἰς τὴν Γερουσίαν κλπ. » Τὸ κύ-
ριον λοιπὸν καθήκον ἐκείνου Γραφείου εἰς τοιαύτας περιστάσεις
εἶναι τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ ἀναγνωσθέντα πρακτικά, καὶ τοῦ-
το ἐξεπλήρωσεν ἀκριβῶς καὶ τὸ συμπληρὸν Γραφεῖον, τοῦ ὁποῖου
ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι μέλος· παρatreχῶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ
κειμένου τοῦ Κανονισμοῦ, διότι εἰς αὐτὸν δὲν γίνεται λόγος
εἰμὶ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Γερουσιαστῶν, κατὰ τὴν ἀνα-
γνωσθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, ὡς καὶ τῶν διαφόρων ἄλ-
λων τεμαχίων τῶν πρακτικῶν, καθ' ὃ ἀποδεικνύεται ὅτι εἰς
προκειμένης περιστάσεως ὅλα τὰ Γραφεῖα τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ
τὸν αὐτὸν τύπον ἐπέσπασαν.

Αντεπαρτήρησιν ὁ Γερουσιαστής Κ. Μηνγίνης τὰ ἀκόλουθα.

Ἀλλήθως εἶπαι εἰ; ἐκ τῶν κατὰ πρῶτον διορισθέντων Γερουσιαστῶν, ὡς καὶ ὁ προλαλήσας εἶπεν, ἀλλὰ δὲν ἐλασμονήσας, ὡς προσέθηκε, πᾶν ὅτι ἀνεφασίσθη καὶ ἐγένετο εἰς παρομοίαν τῇ προκατεμένη περιστάσει, καὶ ἐρχομαι νὰ εἶπω ὅτι δὲν ἐγένετο ἐκεῖνο ὅπερ ὁ προλαλήσας ἐξέθηκεν ἐκ λήθης ἴσως, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἐξῆς. Χρὶς ἀξιοποροῦντες ὅλα τὰ διατάγματα τὰ ἀφορῶντα διορισμῶς Γερουσιαστῶν παρεπέμποντο πρὸ ἐξέτασιν εἰς τὰ Γραφεῖα, καὶ ὅταν ταῦτα εὑρίσκον ὅτι ἐκ τῶν διορισθέντων τις δὲν εἶχε πρῶτον τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος κανονιζόμενα προσόντα, δὲν εἰσέγγχον τὸ περὶ τούτου διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' ἐγένετο ἡ ἀπαιτουμένη συνεννόησις καὶ

ἀνεκαλείτο τοιοῦτον τι συνέβη, ὡς ἐν παραδείγματι, ἐπὶ τοῦ
δικτατάγματος τοῦ πρώτου διορισμοῦ τοῦ Κ. Χρηστίδου, καὶ ἐπὶ
τῶν δικτατάγμάτων τοῦ διορισμοῦ τῶν ΚΚ. Α. Διλαέτη καὶ Ι.
Γιολλάκη.

● Ὅτιν ἐκν τὰ μέλη τοῦ σημερινοῦ Γραφείου δὲν ἤρουντο νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν ἐρώτησιν μου, ἥ ἐὰν ἐρίγντο καὶ ἤδη ἡ ἐκθεσις σύμφωνα μὲ τὴν ἀνωτέρω τάξιν, οὐδεὶς ἤθελε λάβει τὸν λόγον διὰ νὰ ἐπιφέρει παρατήρησιν τινα· ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου παρατηρῶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμποδισθῇ τοῦ νὰ φέρῃ τὸν λόγον περὶ παντὸς ἀντικειμένου, τὸ ὅποιον προβλέπουναι τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι· ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅτι δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς συζήτησιν διορισμοὶ Γερουσιαστῶν καὶ πράξεις στηριζόμεναι ἐπὶ Β. Διατάγματων δὲν εἶναι ὀρθή, διότι ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι, ἐκτός τινων ὑποδεστέρων, διὰ Β. Διαταγμάτων διορίζονται, καὶ ἕκαστος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ἀκωλύτως τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐπικρίσεις τοῦ ἐπὶ παντὸς διορισμοῦ διὰ Β. Διατάγματος ὡς πράξεως ὑπουργικῆς, καὶ πᾶσα οὐκίτις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ τὴν πράξιν τὴν ὑπουργικὴν καὶ τὸν ὑπεύθυνον ὑπουργόν, καὶ οὐδέποτε τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα ὡς ἀνεύθυνον κατὰ τὸν θεμελιώδη Νόμον τὸ Σύνταγμα· διότι ὑποβίβασαι, ὡς ἐν παραδείγματι, ὅτι ἀλλοεθνῆς τις ἐλθὼν πρὸ βῆματος ἐν Ἑλλάδι παρουσιάζεται φέρων ἀνά χειρὸς Βασιλικὸν τι Διάταγμα περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὡς Γερουσιαστοῦ, καθὼς χρηματίζαντος ἐπὶ πέντε ἐτη ὑπουργοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλετε νὰ ἐμποδισθῇ πᾶς λόγος εὐσυχνης περὶ τοῦ παρενόμου τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς δῆθεν κεκαλυμμένου μὲ τὸ Β. Διάταγμα; ἀλλ' ὅταν ἡ Γερουσία ὡς Σώμα πρῶτον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας δὲν ἔχει ἐν ἐαυτῇ νομοθέτας ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ οὐζόμενα προσόντα, δύναται νὰ προέλθῃ εἰς πράξεις αὐτίνες ἤθελον θεωρηθῇ νόμιμοι καὶ ἰσχυραὶ; οὐχὶ βέβαια· αὐτὴ εἶναι ἡ τακτικὴ ἥτις μέχρι τοῦδε διεῖπε τὴν ἐνέργειαν τοῦ Γραφείου εἰς παρενοίους τῇ προκειμένην περιστάσει, καὶ ταύτην ὠρεῖται καὶ τὸ σημερινὸν Γραφεῖον ν' ἀκολουθήσῃ.

Επανάλθεν ὁ Γερουσιαστής Κ. Χατζίσκος. Ἀναγκάζομαι, κύριε, νὰ λῶν ἕν νέον τὸν λόγον φρονῶ ὅτι ὁ προλαλήσα διὰ τῆς ὁμιλίας του ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἠθέλησε νὰ μεμφοῖ τὸ Γραφεῖον· ἀλλὰ τὸ Γραφεῖον εἶναι ἀνώτερον πάσης μορφῆς, διότι ἐπραξεν ὅ,τι ἡ μέχρι τοῦδε τακτικὴ καὶ ὁ Κανονισμὸς ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῷ ἐπέδωλον καὶ ἐὰν κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ

προλαλήσαντος δὲν ἐπραξεν ὅ,τι δέθεν ὥρειλεν, ἐπρεπε νὰ μνημονευθῶσιν αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι ἐλλείψεις τοῦ, καὶ οὐχὶ νὰ γίνε-
ται χρήσις ἀρίστων ἐκφράσεων καὶ τῶν παρομοίων· τὸ παρά-
δειγμα δὲ ὅπερ ἔφεραν ἐν τῷ μένῳ ὁ προλαλήσας ἀποδεικνύει
ὅτι μᾶλλον σκιαμαχοῦμεν, καθίστον οὐδέποτε δύναται οὐχὶ
λεχθῇ ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διανοικν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι· ἤθελεν εὐρεθῇ
ὕπουργός· νὰ συνοδύσῃ ἀνθρῳπον ἀλλοειθῇ πετῆσαντα πρὸ
τριῶν ἡμερῶν τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος μετ' Β. Διάταγμα διορι-
σμοῦ αὐτοῦ ὡς Γερουσιαστοῦ, ἢ Γραφεῖον νὰ παραδεχθῇ καὶ
εἰσαγάγῃ τοιοῦτον Διάταγμα ἐνώπιον τῆς Γερουσίας.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας ἐκπυνέλαθε τὴν πρό-
τασιν τοῦ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ Γραφεῖον ἂν ἐξέτασε τὰ προσόντα τῶν
νέων Γερουσιαστῶν.

Προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γρηγοριάδης.

Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ προσώπων· πρόκειται περὶ τῆς
ἀρχῆς τοῦ ὅτι ἡ Γερουσία ὡς Σῶμα κυριαρχικόν, δυνάμει τοῦ
θεμελιώδους Νόμου τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὠρκίσθη
ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν, προώρῃται διὰ τὴν πιστὴν καὶ θελοκεντι-
κὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος, καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ
φέρῃ τὸν λόγον περὶ παντός, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τοὺς ὅρους αὐ-
τοῦ τοῦ θεμελιώδους Νόμου καὶ τῶν λοιπῶν Νόμων, διότι ἄλ-
λως τὰ πάντα εἰσὶ περιττά. Τὸ ἀντιειμένον εἶναι λεπτόν, καὶ
φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐρχώμεθα εἰς συζητήσεις προσωπικὰς
καὶ σκανδαλώδεις· ἀλλὰ δὲν παραδέχομαι παντάπασι τὴν ἐναν-
τίαν ἀρχὴν ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως
προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς ἰδίας συντηρήσεώς της.

Ἐπήνεγκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κανάρης.

Δὲν ἤθελ' ὡς νὰ εἶπω ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δὴ ὅτι ἡ παποι-
θησίς μου καὶ ἡ συνειδήσίς μου τάλαντεύονται. Τὸ Σῶμα τοῦτο
τῆς Γερουσίας ἐσυστήθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ ἔθνος
μὴν ἀγκυρᾶν, ἥτοι μὴν ἐγγύησιν περὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς
τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἐτέθη ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισίν του· ποτὲ
δὲν ἔλαβε χώραν μία τοιοῦτη συζήτης, διότι μία τακτικὴ
εὐσχήμως πῶς ἀπεμάχησε τοῦ περιβάλου τοῦτου τοὺς μὴ ἔχον-
τας πρᾶγματι τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενα προσόντα·
σήμερον ζητεῖται διὰ τῆς μὴ ἐξετάσεως τῶν προσόντων τῶν
νέων Γερουσιαστῶν νὰ παραβιχθῇ τὸ Σύνταγμα· ἀλλ' ὅταν αὐ-
τὸ τὸ ὥραϊον καὶ εὐώδες δένδρον, ὅπερ τὸ ἔθνος θέλει ἀειθαλὲς
καὶ πάντοτε νεαρόν καὶ ἀκμάζον, δὲν ποτίζεται διὰ τῆς πιστῆς
ἐφαρμογῆς του, τότε τὸ δένδρον τοῦτο μαρμαίνεται· ἐξέθηκάν

τινες ἀμφισβόλιας ὅτι δὲν ἐξετάσθησαν, ἢ μᾶλλον δὲν ὑπάρχουσι
τὰ προσόντα· ἀλλ' ἐάν τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ἔχει τὸ χρέος νὰ
ἐρευνήσῃ καὶ καταχωρήσῃ τὰ προσόντα, καὶ τὸν εὐθύνῃ διὰ
τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν αὐτῶν, γινώσκῃ ὅτι ὑπάρχουσι τὰ
προσόντα εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν νέων Γερουσιαστῶν, ὀρεῖται
νὰ διαβεβαιώσῃ τοῦτο, καθότι, ὡς προεβήκαμεν, ἡ Γερουσία
εἶναι προωρισμένη ἵνα ὑπερασπίζῃ παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς
ὅρους τοῦ Συντάγματος, καὶ νὰ ζητῇ ἐγγυήσεις καὶ διαβεβαιώ-
σεις περὶ τῆς τηρήσεως αὐτῶν· διότι ἐάν ἀνεχόμεθα νὰ βλέπω-
μεν παραβιάζομενον αὐτὸ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τότε καταστρέ-
φουμεν ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ διορίσῃ νέους
Γερουσιαστὰς ὀλίγους ἢ πολλούς, ὅταν βεβαίως εἶναι ἀνάγκη·
δὲν ἐξετάζω ἂν ὑπάρχῃ αἰτὴ ἡ ἀνάγκη σήμερον, καὶ ἐρχομαι
νὰ ἐξετάσω ἐν ἄλλῳ τὸ ἐξῆς· ὁ νομοθέτης τοῦ θεμελιώδους Νό-
μου ὥρῃσιν ἵνα μετὰ δικαιοκρατικῆς ἀναθεωρηθῶσι τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 72 αὐτοῦ ὀριζόμενα προσόντα, καὶ φρονῶ ὅτι ἡ Κυβέρ-
νησις ὥφειλε νὰ μᾶς φέρῃ ἐγκαίρως τὸν ἀνέκοντα Νόμον, διὰ
νὰ μὴν ἐλθῶμεν εἰς τὴν θέσιν νὰ εἰσάγωμεν ἐντὸς τοῦ περιό-
λου τοῦτου ἀνδρὸς στερουμένους τῶν προσόντων τοῦ Γερουσια-
στακοῦ ἀξιώματος· παρακαλεῖται ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον νὰ διαβε-
βαιώσῃ τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς ὑπαρξέως τῶν προσόντων τῶν
περὶ ὧν πρόκειται νέων Γερουσιαστῶν, ἄλλως τεκμαίρεται ὅτι
παραβιάζεται τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος.

Κιπόντος τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι οὐδεμία παραβίασις τοῦ Συν-
τάγματος γίνεται, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης λαβὼν τὸν
λόγον εἶπε. Δὲν ἤθελ' ὡς διὰ ποῖον λόγον ἡ διάλεκτος τοῦ Γρα-
φεῖου εἶναι σήμερον ὀλίγον σκοτεινὴ καὶ ἀμφίβολος· ὅποιαδῆ-
ποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ προηγούμενα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, ὅπερ
μᾶς ἀπασχολεῖ, καὶ ἂν κατὰ περιστάσιν ἦσαν ἐναντίον τοῦ
ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν, δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς
κανὼν τῆς σημερινῆς συζητήσεως· παρατηρήσατε ὅτι εἰς τῶν
λόγων, δι' οὓς εἰσέρχονται εἰς τὸν περιβάλλον τοῦτον δικαιοκτώ-
νους Γερουσιασταί, κατὰ τὸ ἐπίσημον τοῦ ὑπουργείου ὄργανον,
εἶναι τὸ νὰ προστεθῶσι νέα φῶτα εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο· καὶ αὐτῇ
λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ αὐξήσῃ τὰ φῶτα εἰς τὴν Γερου-
σίαν, καὶ ἡ αὐξήσις τῶν φῶτων βεβαίως δὲν ζητεῖται δι' ἄλλο
εἰμὴ διὰ νὰ γίνεται συζητήσεις ἐπὶ πᾶσι, καὶ συζητήσεις περὶ-
τιμμένη· καὶ πῶς ἡμποροῦμεν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι
δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωμεν καὶ νὰ συζητήσωμεν

τά προσόντα τῶν νέων Γερουσιαστῶν ; καὶ ἐὰν ἄλλοτε ἐλάνθαν-
οθῇμεν καὶ δὲν ἐκάμαμεν γρηῃσιν ἐνὸς τοιοῦτου δικαιώματος,
αὐτὸ τὸ λάθος δὲν προδικάζει ἀπέναντι τοῦ θεμελιώδους Νόμου
ἀπαιτοῦντος προσόντα· ἀλλ' εὐτυχῶς τὰ προηγούμενα ἐκβαλοῦν
ὅλο τὸ ἐναντίον. Τὸ σημερινὸν Γραφεῖον τῆς Γερουσίας συστά-
λεται νὰ μὰς εἰπῇ ῥητῶς ἂν ἐξέτασεν ἢ ὄχι τὰ προσόντα τῶν
νέων Γερουσιαστῶν· ἄλλοτε ὅμως τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας
ἐξέταξε καὶ ἤρνηθη εἰς τρεῖς Γερουσιαστὰς τὴν εἰσαγωγὴν των
εἰς τὸν περίβολον τοῦτον· εἰς ἐκ τῶν τριῶν τοῦτων ἐστάθην
καὶ ἐγώ, καὶ δύναμαι νὰ κηρύξω καὶ νὰ ὑποστηρίξω καὶ σήμε-
ρον καὶ αὔριον, ὅπως ἐκήρυξα καὶ τότε, ὅτι ἀδίκως δὲν ἔγινε
τότε δεκτός. Διωρίσθην, Κύριοι, Γερουσιαστῆς κατὰ τὸ 1845 διότι
ἐστάθην Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κατὰ τὸ 1825·
καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἦτο πραγματικὸς
πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς συνάμα τῶν ἑσωτερικῶν· αὐτὸς
μόνος προσυπέγραφεν ὅλα τὰ κυβερνητικὰ διατάγματα καὶ
ὅλους τοὺς νόμους τοῦ Κράτους· τὰ καθήκοντα δὲ αὐτοῦ ἦτο
γεγραμμένα εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον Σύνταγμα, ἐνῶ τὰ καθήκοντα τοῦ
ὑπουργοῦ ἀνετέθησαν εἰς τὸ ἑκτελεστικόν, ὅπερ εἶχε τὸ δικαίωμα
νὰ τὰ διαγράψῃ· ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐκατηγόρειτο καὶ εἰσηγε-
το εἰς δίκην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως τῶν καθήκοντων του ὑπὸ
τῆς Βουλῆς, ὅπως ἐκατηγόρουτο καὶ τὰ μέλη τοῦ ἑκτελεστικοῦ
καὶ οἱ ἄλλοι ὑπουργοί· ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐλάμβανεν ὡς μι-
σθὸν ὀκτακόσια γρόσια κατὰ μῆνα, ἐνῶ τὰ μέλη τοῦ ἑκτελεστι-
κοῦ ἐλάμβανον μόνον πεντακόσια· τέλος πάντων τὸ Σύνταγμα
ῥητῶς ὁρίζειν ὅτι ἀνεῖ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ Γενικοῦ Γραμμα-
τέως καμμία πράξις τοῦ ἑκτελεστικοῦ δὲν εἶχε κύρος. Βλέπετε,
Κύριοι, τί ἦτο πράγματι τότε ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ὅστις ἄλ-
λως τε ἀντικατέστησεν εἰς τὸ Σύνταγμα τοὺς ἄστρους τὸν
πρώην ἀρχιγραμματέα τῆς ἑπικρατείας, μινίστρον τῶν ἑξωτε-
ρικῶν ὑποθέσεων καὶ πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν·
καὶ ὅμως τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας, ἐπειδὴ δὲν εὗρεν αὐτὴν
τὴν ὀνομασίαν σημειωμένην ὡς προσόν εἰς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ
Συντάγματος, ἤγουν ἐπειδὴ διέφερε μόνον ἡ ὀνομασία ἐνῶ ὑπῆρχε
τὸ πρᾶγμα, ἤρνηθη νὰ με θεωρήσῃ ὡς ἔχοντα τὰ νόμιμα προσόντα,
καὶ ὁ τότε Πρόεδρος τῆς Γερουσίας Κ. Γεώργιος Κουντουριώτης,
καίτοι φίλος μου, μοὶ ἐπέστρεψε τὸ δίπλωμα, τὸ ὅποιον μετὰ
πολλὰς περιπετείας καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἠναγκάσθην
νὰ παρακαταθέσω εἰς χεῖρας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλείου, καὶ τοιου-
τοτρόπως ἐστερήθην τοῦ καρποῦ ἐνὸς προσόντος, διὰ τὴν ἀπόκτη-

σιν τοῦ ὁποίου ἐθύσισα τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας μου καὶ διέτρεξα
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀγωνισταὶ το-
σοῦτους κινδύνους καὶ στερήσεις· καὶ διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν
περίβολον τοῦτον ἐχρειάσθη ν' ἀποκτήσω νέα προσόντα ἀναμ-
ρισθότητα.

Ἡ Γερουσία ὄχι μόνον ὡς Σῶμα κυρίαρχον ἀλλὰ καὶ ὡς
ἠθικὸν πρόσωπον ἔχει καὶ ἐκ φύσεως τὸ ἐνστιγμια καὶ ἐκ τοῦ
Νόμου τὸ καθήκον τῆς ἰδίας συντηρήσεως, καὶ ὡς τοιοῦτο δύ-
νεται ἀντοδικαίως νὰ φροντίξῃ μήπως εἰσέλθῃ κανὲν μέλος,
τὸ ὅποιον δὲν φέρει τὰ νόμιμα προσόντα, καὶ προσβληθῇ οὕτω
εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς καὶ εἰς τὴν νόμιμόν τῆς ὑπαρξίν· ἐάν
ἔπρεπεν ἐνταῦθα νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὰς παραδόσεις ἄλλων
συνταγματικῶν ἐθνῶν, ἤθελον ἀμέσως σὰς ὑπομνήσει γενοῦς,
τὸ ὅποιον πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἔλαβε χώραν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου
γενομένου ἐνὸς διορισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων ἐναν-
τίον τῶν κανονισμῶν, τὸ Σῶμα ὁλόκληρον ἀντίστη καὶ οἱ κα-
νονισμοὶ ἐτηρήθησαν.

Ἡ ἰδέα, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε τὸ Γραφεῖον, ὅτι ἐξέτασε καὶ
εὗρεν ὅτι τὰ Διατάγματα τῶν νέων Γερουσιαστῶν φέρουσι τὰς
ἐξωτερικὰς διατυπώσεις, ἤγουν τὰς υπογραφὰς καὶ τὴν σφρα-
γίδα, καταβιβάζει πολὺ τὸ Σῶμα· ὁ Ἡγεμὼν ἔχει θεδαίως τὸ
συνταγματικὸν δικαίωμα νὰ διορίξῃ τοὺς Γερουσιαστὰς· εἰς
αὐτὸν ἀνήκει νὰ ἐκτιμῇ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ ἴδῃ ἂν πρέπη
νὰ κάμῃ γρηῃσιν μικρὰν ἢ μεγάλην τῶν κεφαλαιῶν του· οὐδεὶς
ὅμως δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀπηγόρευεν
εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγῃ τὰ προσόντα τῶν
Γερουσιαστῶν· ἂν τὸ Γραφεῖον ἐξέτασε τὰ προσόντα, ἅς τὸ εἰπῇ
ῥητῶς, διὰ νὰ παύσωσιν οἱ διατάγμοι, αἵτινες δικαίως αὐτὴν
τὴν στιγμήν διεκτείνονται εἰς τε τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τὸ κοινόν.
Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προχωρήσω πρὶν ἢ λάβω παρὰ τοῦ Γραφείου
αὐτῆν τὴν πληροφορίαν.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κατζίσκος.

Δύσκολος τοιάντι εἶναι ἡ θέσις τοῦ Γραφείου· ἀλλ' εἶναι δύσ-
κολος οὐχὶ διότι εἶναι τοιαύτη, ἀλλὰ διότι θέλομεν νὰ τὴν δει-
κνύμεν ὡς τοιαύτην· τὸ γραφεῖον δὲν δύναται νὰ σὰς εἰπῇ
ἄλλο τι εἰμὴ ὅ,τι ἐπραξε· δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἢ νὰ παρε-
κλήνῃ τῶν καθηκόντων του, καὶ νὰ σὰς εἰπῇ ἢ νὰ σὰς πληρο-
φορήσῃ ὅ,τι δὲν εἶναι ἐκ τῶν χρεῶν του· ὁ προκαλήσας ἀνέφερε
μεταξὺ τριῶν μὴ εἰσαχθέντων ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ τὴν ἐαυτὸν
του δι' ἑλλείψιν τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων· τούτο μὲ ἀναγ-

κἀχει νὰ φέρω κἀγὼ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· ὅταν ἐρίλωνεικοῦντο τὰ προσόντα τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι βουλευτὴς, καὶ ὡς τοιοῦτος ἔλαβον μέγιστον μέρος εἰς τὴν συζήτησιν· μετὰ μακρὰς ἀγορεύσεις ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ ζητήματος τῶν προσόντων τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, ἐτίθη τὸ ζήτημα οὕτω ὡς παραδίδεται ἡ Βουλὴ ὅτι εἰς τὸν γενόμενον διορισμὸν τοῦ Κ. Α. Χρηστίδου ὡς Γερουσιαστοῦ ἐγένετο παρεξήγησις τοῦ ἀρθροῦ 72 τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ ὁχι· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 73 πρὸς 33 ὅτι ἐγένετο παρεξήγησις τοῦ μνησθέντος ἀρθροῦ κλπ. κλπ. ὡ (ὅρα Πρακτ. Βουλῆς Β'. Συνόδου Α'. Περιόδου σελ. 233.) Ἐντεῦθεν ἐλέπετε ὅτι τὸ ἕτερον Σῶμα ἡ Βουλὴ, ὅπερ εἶναι καὶ τὸ ἀρμοδιώτερον, ἐξέτασε καὶ εὗρεν ὅτι ὁ Κ. Γερουσιαστὴς δὲν εἶχε κατὰ τὸ 1846 τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ οὕτω ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ Συντάγματος· καὶ σήμερον ἡ Βουλὴ, ἐὰν εὖρῃ ὅτι παρεβιάσθη κατὰ τι τὸ Σύνταγμα, δύναται νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ νὰ κατηγορήσῃ τὸν ὑπεύθυνον ὑπουργόν· διὰ νὰ μὴ προδῶ εἰς περισσότερας λεπτολογίας, αἵτινες εἰσὶ σκανδαλώδεις, καταπαύω τὸν λόγον, ἀρκούμενος νὰ παρακαλέσω τὸν προλαλήσαντα νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ αὐτὸς πατριωτισμὸς, ὅστις ἐμυλοχωρεῖ εἰς αὐτόν, ἐμυλοχωρεῖ καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Γραφείου, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῶν καθηκόντων του διὰ νὰ βεβαιώσῃ ὅ,τι δὲν εἶναι ἐκ τῶν χρεῶν του.

Ἀπήντησε καὶ ἐκ δευτέρου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης.

Βλέπω ὅτι τὸ Γραφεῖον ἦτο προπαρασκευασμένον καὶ ἡμεῖς μόνον ἀπροπαρασκευάστοι. Ἰδате εἰς πόσων χρόνων προγενέστερα ἀρχεῖα ἐφρόντισε τὸ Γραφεῖον νὰ ἀνασύρῃ ἀπὸ τὴν κόριν τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης Βουλῆς διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ θέμα του· ἐὰν ᾔθελε τὸ Γραφεῖον νὰ ἐκπληρώσῃ ἀκριβῶς τὸ καθήκον του, ἀντὶ νὰ ζητῇ ποῦ νὰ εἴρῃ, πῶς νὰ περιορίσῃ τὰ δικαιώματα τῆς Γερουσίας, ἔπρεπε μᾶλλον τὰ ἐναντία προηγουμένα νὰ συμβουλευθῇ καὶ νὰ μᾶς ἀναγνώσῃ· τὰ ἔθνη σήμερον δὲν ὀπισθοδρομοῦν ἀλλὰ προοδεύουν· καὶ ὅμως αὐτὰ τὰ ὅποια μᾶς ἀνέγνωσεν ἤδη εἶναι ὅπλα τὰ ὅποια στρέφουσι κατ' αὐτοῦ· δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ ὁ Κ. Γραμματεὺς εἰς τὰ πρακτικὰ τὰ ὅποια ἀνεδίφησε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζήτησεως, τὸ ὅποιον μᾶς ἀνέγνωσε, καὶ τοῦ ὁποίου γνωρίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰ κύρια ἐλατήρια· ἔπρεπε καλλήτερον νὰ προσέξῃ εἰς ἕν ἄλλο πολὺ σπουδαιότερον γεγονός· ἔπρεπε νὰ παρατηρήσῃ ὅτι 73 ἄνδρες εἶχον τότε τὴν τόλμην καὶ τὴν παρρησίαν νὰ εἰπωσιν ὡς ἔναν-

τίον τῆς γνώμης καὶ τῆς ψήφου τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ πρωθυπουργοῦ, οἷος ἦτο ὁ Κωλέττης. Ἐκτός δὲ τούτου ὁ Κ. Γραμματεὺς ἔπρεπε νὰ μὴ λησμονήσῃ ὅτι πολὺ πρὶν γίνῃ συζήτης εἰς τὴν Βουλὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας μοί εἶχεν ἐπιστρέψαι τὸ δίπλωμα, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς δὲν ἔλαβεν, οὔτε ἡδύνατο νὰ λάβῃ τὴν παραμικράν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης ἐνὸς Γερουσιαστοῦ, ἂν ἡ Γερουσία ἄλλως ἀπεφάτιζεν· ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορήσῃ τοὺς ὑπουργοὺς ἀλλ' ἡ Γερουσία δικάζει· δὲν ἡδύνατο λοιπὸν ἡ Βουλὴ νὰ ἐξελέγξῃ τὰ προσόντα καὶ νὰ ἀποβάλῃ αὐτοδικαίως ἀπὸ τὴν Γερουσίαν Γερουσιαστὴν ἀνεὺ ἀποφάσεως τῆς Γερουσίας· τὰ πρακτικὰ λοιπὸν τὰ ὅποια μᾶς ἀνέγνωσε τίποτε· δὲν ἀποδεικνύουσιν· ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος μᾶς εἶπε προσέτι ὅτι ἔχει τὸν αὐτὸν με τοὺς ἄλλους πατριωτισμόν· δὲν πρόκειται ὅμως αὐτὴν τὴν στιγμὴν περὶ πατριωτισμοῦ· πρόκειται περὶ τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

Ἐὰν δὲν φροντίζομεν νὰ ἐκασφαλίσωμεν τὰ δικαιώματά μας με σιδηροὺς φραγμούς, ὥςτε κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ τὰ παραβιάσῃ, εἴμεθα χαμένοι. Μὴ λησμονήσετε ὅτι τὸ πᾶν στηρίζεται εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν τριῶν ἐξουσίων τοῦ Κράτους· ἐὰν ἡ μία ἀπορροφήσῃ τῶν ἄλλων τὰ δικαιώματα, τὸ πολίτευμα ἔπαυσε νὰ ᾔναι συνταγματικόν, καὶ καθαρὰ συνέπεια αὐτῆς τῆς καταστάσεως θὰ ᾔναι ἡ ἀπόλυτος Κυβέρνησις. Τὸ δικαίωμα τῆς Γερουσίας, τὸ ὅποιον συζητεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν, εἶναι ἀπὸ τὰ ζωτικώτερα, καὶ πρέπει σαφῶς καὶ ῥητῶς νὰ ἐκφρασθῶμεν· οὔτε συζήτησιν ἐπιδέχεται ὅτι ἡ Γερουσία ἔχει τὸ καθήκον τῆς ἰδίας αὐτῆς συντηρήσεως, καὶ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξετάξῃ τὰ προσόντα τῶν νέων Γερουσιαστῶν εἶναι ἀχώριστον ἀπὸ τὰ καθήκοντά της· ὥς μᾶς εἶπῃ λοιπὸν, λέγω κατ' ἐπαναλήψιν, τὸ Γραφεῖον ῥητῶς ἂν ἔκαμεν αὐτὴν τὴν ἐξελέγξιν, καὶ ἂν εὗρε τὰ προσόντα ὧλων τοιαῦτα, ὅποια τὰ θέλει τὸ Σύνταγμα, διὰ νὰ παύσῃ ἡ περαιτέρω συζήτησις.

Ἐπανέλαβεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γρηγοριάδης.

Εἰμαι εἰς ἕκ τῶν πρώτων Γερουσιαστῶν, καὶ καθόσον ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἐνταῦθα ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, ὁ Κ. Τρικούπης ἔκαμε μίαν ἐκτεταμένην ὁμιλίαν περὶ τῆς ἀρχῆς, ἣν τότε δὲν παρεδέχθαμεν καὶ ἡδὴ φιλονεικοῦμεν· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἀρχὴ, ἥτοι αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως, εἶναι ἀχώριστον ἀπὸ τὰ καθήκοντα τῆς Γερουσίας.

Ἀπήντησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Βούλγαρης.

Αναγκάζομαι να λάβω μέρος εις την συζήτησιν ὅπως συντελέσω εις τὸ νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἐν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ὅσον σπουδαῖον εἶναι τοσοῦτον εἶναι ἀσφαλές, καὶ πρέπει νὰ λυθῇ σαφῶς καὶ καθαρῶς, διότι ἐπ' αὐτοῦ θέλει στηριχθῇ ἐν ἑτερον ἀντικείμενον ἢ εἰσαγωγή καὶ παραδοχὴ τῶν νέων Γερουσιαστῶν. Ἡ ἐκ μέρους τῶν προλαλησάντων Γερουσιαστῶν ἐρώτησις καὶ κατ' ἐμὲ εἶναι δικαία· ἀλλὰ διατί ἀρνείται τὸ Γραφεῖον νὰ ἀπαντήσῃ ῥητῶς, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀπάντησις καὶ τὰς ἀμφιβολίας θέλει διαλύσει καὶ τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς θέλει εὐχαριστήσῃ; Ἰσχυρίζομαι ὅτι οἱ νέοι Γερουσιασταὶ πιᾶνόν νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀλλὰ μὴ θεσπισμένου τούτου ῥητῶς ὑπὸ τοῦ Γραφείου μένουσιν ἀμφιβολίαι, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διαλύσωμεν καὶ εἶναι πιστευτὸν νὰ ὑπάρχῃ τις ὅστις δύναται νὰ θέσῃ εἰς ἀμφιβολίαν ἢ νὰ ἀμφισβιάσῃ ὅτι ἡ Γερουσία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγχεις τῶν προσόντων, ἥτοι τῆς ἰδίας αὐτῆς συντηρήσεως; πᾶς ὅστις τυχὸν ἀμφισβιάσει ἀδικεῖ ἑαυτὸν καὶ τὸ Σῶμα· ἂν τοιοῦτον τι, ἥτοι τοιαύτη ἐξέτασις δὲν ἐγένετο εἰς τὰ προηγούμενα, τὸ τοιοῦτον σφάλμα δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ ἀπέναντι τοῦ Συντάγματος· εἰς τὸ μέλλον, καὶ ἤδη διασφαλίζοντες τὸ ἀντικείμενον ἀρνοῦμεν ἐν προηγούμενον. Παρατηρῶ προσέτι ὅτι τὸ Γραφεῖον δικαιούται νὰ λέγῃ ὅσα ἐπράξε, ἀλλὰ δὲν ἐπεται ἐκ τούτου, ὡς προσθέτει, ὅτι δὲν ἔδυνάτο νὰ πράξῃ καὶ περισσότερα, καὶ θὰ ἐπράξεν ἴσως, ὡς δὲν ἀμφισβιάσῃ ἄλλοτε οὐδέποτε ἐγένοντο τοιαῦται ἐρωτήσεις, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὸ προηγούμενον ὅτι τὸ Γραφεῖον ἤνοιθον νὰ ἀπαντήσῃ· καὶ διὰ τοῦτο τὸ σημερινὸν Γραφεῖον, ἐπειδὴ ἐρωτᾶται, δὲν δικαιούται νὰ ἀρνήται τὴν ἀπάντησιν περὶ τοῦ ἂν ἐξέτασεν ἢ μὴ τὰ προσόντα τῶν νέων Γερουσιαστῶν.

Μετά ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας ἔθεσε τὸ ζήτημα: ἂν τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν φρονῇ ἢ δι' ἐκφυγῇ ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως τῶν προσόντων τῶν νέων Γερουσιαστῶν ἢ λαλήσῃ τὰ δέοντα ἄλλως θεωρεῖται τὸ ζήτημα ἀναμφισβήτητον.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κολοκοτρώνης ἀντέλεξεν ὅτι τὴν ἀρχὴν ταύτην καθιέρωσιν ὁ Κανονισμὸς, ὡς ἐμφαίνουσι τὰ πρακτικὰ τὰ συνταχθέντα κατὰ τὴν συζήτησιν του.

Ἀκολουθῶν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος εἰπὼν ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη, ἥτις κατενόηθη παρ' ὅλων ἡμῶν, μὲ φέρει εἰς τὴν θέσιν νὰ κάμω γνωστὰ εἰς τὴν Γερουσίαν ὁλόκληρα τὰ πρακτικὰ τῆς συζητήσεως τοῦ 77 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, ἀνέγνω εἰς ἐπὶ πᾶν

τῶν τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης, ἃτινα εἰσὶ καταχωρημένα εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας τῆς ἁ. Συνόδου τῆς ἁ. Βουλευτικῆς Περιόδου σελ. 39—44.

Μετά ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ἀναστ. Μαυρομιχάλης εἶπεν.

Ἡ Γερουσία ἀναμφισβήτητως ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξετάσεως, ἐπιτρέψεως καὶ κατακρίσεως τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, ὅταν αὗται ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν λοιπῶν Νόμων τοῦ Κράτους· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεξιν τῶν προσόντων τῶν νέων Γερουσιαστῶν, ἐπειδὴ τὸ Γραφεῖον ἐξέτασεν εὖρεν ὅτι ἅπαντες ὁρροῦσι τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενα προσόντα, φρονῶ ὅτι ἡ συζήτησις θεωρεῖται περαιωμένη· τοῦλάχιστον ἐγὼ ἤκουσα τοῦτο λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως Κ. Χατζίσκου.

Προσέθηκε καὶ ἐκ δευτέρου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κανάρης.

Μετά τὸ 1844 πιστεύω ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐξετάσθησαν τὰ προσόντα τῶν Γερουσιαστῶν, ὡς καὶ ἐκείνα τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Κριεζή· ὥστε καὶ σήμερον δὲν δύναται κατ' οὐδέν ἄλλον νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐξέτασις, καθόσον ἄλλως θεωρεῖται ὅτι παρεβιάσθησαν οἱ ὅροι τοῦ Συντάγματος.

Ἐπὶ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παξιμάδης· ὅταν τὸ Γραφεῖον ἐρωτῶμενον περὶ τοῦ ἂν ἐξέτασεν τὰ προσόντα τῶν νέων Γερουσιαστῶν σιωπᾷ νὰ ἀπαντήσῃ, ἐννοεῖται ὅτι ἐξέτασεν ταῦτα καὶ ἀπορροῇ νὰ εἴπῃ τοῦτο ὡς ξένον τῶν καθηκόντων του. Μετὰ τὰ λεχθέντα τινῶν μὲν δι' ἐκφυγῶν ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ Γραφείου εἰς τὴν ὑπὸ τῶν προλαλησάντων γενομένην ἐρώτησιν ἀφίσι τὸ ἐνδύσιμον ὅτι παρεβιάσθη τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ ἐμφαλοῦσι, τοῦ δὲ Κ. Προέδρου εἰπόντος ὅτι δὲν ἐπιτρέπονται διαμαρτυρίαι, καὶ διακηρύξαντος ὅτι τὸ Γραφεῖον συμμορφωθὲν μὲ τὸν Κανονισμὸν καὶ τὰ ἀποφασισθέντα ἐπράξεν ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἐπράξεν καὶ ὅλα τὰ προηγούμενα Γραφεῖα εἰς παρομοίᾳ τῇ προειρημένην περιστάσει· δὲν δύναται δὲ νὰ ἐκφράσῃ ἢ νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι ἐντὸς τῶν καθηκόντων του, καὶ τὸ τοιοῦτον οὐδὲν ἐνδύσιμον ἢ προηγούμενον ἀφίσι περὶ παραβιάσεως δὴθεν ὅρον τινὸς τοῦ Συντάγματος, ἢ συζήτησις ἐκπράχθη περαιομένη.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας εἶπεν, ὅτι διαμαρτυρίαι δὲν ἐπιτρέπονται μόνον μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας. Ἀπαγγεῖλλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὴν ἐμφάνισιν τῶν νωστὶ διορισθέντων δώδεκα Γερουσιαστῶν, δύο Γερουσιασταὶ οἱ ΚΚ. Ν. Μικρομμάκης καὶ Ἀθ. Γρηγοριάδης ὀνομασθέντες

ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου, εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων προπορευομένων δύο κλητῶν· τούτων δὲ ἱσταμένων ὀρθίῳ ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν Β. Διατάγματα, καὶ ἐπομένως οἱ παρουσιασθέντες οὗτοι Γερουσιασταὶ δώσαντες ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 57 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὅρκον, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ συνταχθέν πρωτόκολλον, ἔλαβον κατὰ τὴν τάξιν τὰς ἑδρας τῶν.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλαβε τὴν συνεδρίαν ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαραλάμπης.
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Μαρτίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 31 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα ὑπεγράφησαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθείτι τοῦ Σώματος ἔλαβε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Ιω. Κολοκοτρώνης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 17 Μαρτίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ι. Κολοκοτρώνην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαραλάμπους ἀπόντος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως πάντε ὧς Β. Διατάγματα, δι' ὧν διορίζονται Γερουσιασταὶ οἱ ΚΚ. Νικόλαος Τζαβέλλας ὑποστράτηγος, Βασίλειος Πετμεζᾶς ὑποστράτηγος, Ν. Πιεράκος Συνταγματάρχης, Ιω. Ἀμβροσιάδης Νομάρχης, καὶ Κωνσταντῖνος Μεταξῆς Συνταγματάρχης, καὶ ἀπεφα-

σίσθη νὰ παραπεμφθῶσι τὰ Διατάγματα ταῦτα εἰς τὸ Γραφεῖον διὰ τὰ περαιτέρω κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαν τακτικὴν.

Ἐχουσι δὲ ὡς ἑξῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν ὑποστράτηγον Κ. Νικόλαον Τζαβέλλαν, διατελοῦντα ὡς τοιοῦτον πλέον τῆς πενταετίας.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν ὑποστράτηγον Κ. Βασίλειον Πετμεζᾶ, διατελοῦντα ὡς τοιοῦτον πλέον τῆς πενταετίας καὶ ἐκλεγθέντα δις βουλευτὴν ἤτοι κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν Περίοδον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγματος εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Συνταγματάρχην Κ. Νικόλαον Πιεράκον, χρηματίσαντα πληρεξούσιον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ τετράκις ἐκλεγθέντα βουλευτὴν ἤτοι κατὰ τὴν Γ', Δ', Ε' καὶ Σ' Περίοδον.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΛΘ. Α. ΜΙΛΟΥΑΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος, εὐχεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν μέχρι
τοῦδε Νομάρχην Κ. Ἰωάννην Ἀμβροσιάδην. διατελοῦντα ὡς
τοιούτον πλέον τῆς ὀκταετίας μετὰ τὴν νόμιμον δημοσίευσιν
τοῦ Συντάγματος.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΛΘ. Α. ΜΙΛΟΥΑΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 70, 72 καὶ 74 τοῦ Συντάγμα-
τος εὐχεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὴν τὸν Συντάγμα-
τάρχην Κύριον Κωνσταντῖνον Μεταξᾶ, χρηματίσαντα ὑπουργὸν
τῆς Δικαιοσύνης ἐν ἔτει 1822 καὶ ἀναδειχθόντα πληρεξούσιον
εἰς τὰς ἐν Ἀστρεί καὶ ἐν Ἀργεὶ Ἑθνικὰς Συνελεύσεις.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψει, ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΛΘ. Α. ΜΙΛΟΥΑΝΗΣ.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ σώματος, ἐλυ-
σε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος,
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ
Τῆς 20 Μαρτίου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γε-
ρουσιαστῶν, παρόντων 28 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κύριος Α. Μονα-
ρχιάδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν τῆς αἰτήσεως τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Πλακούτα καὶ
Α. Κουντουριώτου ἐχορηγήθη αὐτοῖς ἀνά τεσσαρακονθήμερος ἀ-
πουσίας ἀδεία.

Ἀπαγγελλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς
σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γρα-
φείου ἐπὶ τῶν Β. Διαταγμάτων τῶν νεοδιορισθέντων Γερουσια-
στῶν ΚΚ. Ν. Τζαβέλλα, Β. Πετμεζᾶ, Ν. Πιερίκου, Ἰω. Ἀμβρο-
σιάδου καὶ Κ. Μεταξᾶ, ἀνεγνώσθη αὕτη ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμμα-
τέως ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ Συνε-
δριάσει τῆς 17 ὑπερμεσσοῦντος ἀναγνωσθέντα εἰδικὰ Βασιλικά
Διατάγματα, δι' ὧν διορίζονται Γερουσιασταὶ οἱ ΚΚ. Νικό-
λαος Τζαβέλλας, Βασίλειος Πετμεζᾶς, Νικόλαος Πιερίκος, Ἰω.
Ἀμβροσιάδης καὶ Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς, καὶ ἐξετάσεν αὐτὰ
κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε παραδεχθεῖσαν τάξιν, τὰ εὗρεν φέροντα
τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαρτίου 1861.

Ὁ Πρόεδρος

Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ,

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Ἰω. Χ. Πέτρου,
Ἀλ. Βλαχόπουλος.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος,
Δ. Χατζίσκος.

Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρήσεως γινομένης, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ
Κ. Προέδρου δύνω τῶν Γερουσιαστῶν, οἱ ΚΚ. Α. Γρηγοριάδης
καὶ Γ. Κολοκοτρώνης, προπορευομένων δύνω κλητῶν εἰσήγα-
γον τοὺς ὀνομασθέντας νέους Γερουσιαστὰς εἰς τὴν αἴθουσαν
τῆς συεδριάσεως, ἐνθα δημοσίᾳ ὤμωσαν τὸν νομιμισμένον ὄρ-
κον κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον ὁρισθείς.

Ἐπὶ τέλος ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ σώματος
ἐλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος,
Δ. Χατζίσκος.

Τῆς 21 Μαρτίου 1861, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν. Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως α) τὸ ὑπ' ἀριθ. 82 ἐγγράφον τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς δι' οὗ κοινοποιεῖται εἰς τὴν Γερουσίαν ὅτι ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο Πρόεδρον αὐτῆς τὸν βουλευτὴν Πετρεῖον Κ. Ἀνδρ. Χ. Ἀνδρ. γύρου, ἀντιπροέδρους τοὺς ΚΚ. Λεωνίδαν Πετιμεζάν καὶ Ἰωάν. Τασσαίον, καὶ Γραμματεῖς τοὺς ΚΚ. Ἀντώνιον Ρικάρην, Ἀντώνιον Παπᾶ Δημητριάδην καὶ Ἀθ. Κατριβάνον.

β.) Τὴν ἀπὸ 20 Μαρτίου κοινοποίησιν τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, δι' ἧς γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξε πένθος δύο ἐβδομάδων ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἐπαύριον ἐνεκα τῆς ἀποδιώσεως τοῦ Αὐτοῦ Β. Ὑψηλότητος τῆς Δουκίσσης τοῦ Κέντ.

Ἀπαγγέλλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον, ὁ Κ. Γραμματεὺς ἀνέγνω τοῦτο ἔχον μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ δευτέρου παραγράφου ἐπισημειώσεως τροπολογίας ὑπὸ τῶν δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ΚΚ. Ἀθ. Γρηγοριάδου καὶ Ἀναστασίου Χαλαλῆκους ὡς ἑξῆς.

Βασιλεῦ!

Μετ' ἀγαλλιᾶσεως εἶδεν ἡ Γερουσία τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος ἐν τῷ Βουλευτικῷ περιθώρῳ, πρῶτον δὲ μέλημα αὐτῆς ἐστὶν τὸ νὰ δικαιώσῃ ἢ ἡ ἡμετέρα Μεγαλειότης ἐδήλωσε πεποιθῆσθαι εἰς τὴν συνδρομὴν αὐτῆς πρὸς εὐθεταν διεξαγωγὴν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος.

Ναί, Βασιλεῦ, εἰδείξεν ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἀρετὴν, τὸ πρὸς τοὺς Νόμους σέβας, διότι γινώσκει καλῶς, ὅτι τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ συμφέροντα ἔχουσι κρηπίδα τὴν συντήρησιν τῶν καθιστώτων.

Εὐαρέστως ἡκούσαμεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα Μεγαλειότης διχοτολεῖ εἰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξακολουθεῖ ἀπολαμβάνουσα τὰς συμπάθειας τοῦ

ἐξηγουσμένου κόμου καὶ ἰδίως τὰς τῶν Εὐεργετῶν αὐτῆς μεγάλων Δυνάμεων. Φρονεῖ δὲ ἡ Γερουσία μετὰ τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος, ὅτι αἱ συμπάθειαι αὗται, αἱ τοσοῦτο συντελέσασαι εἰς τὴν παγίωσιν τῆς ἡμετέρας αὐτονομίας, πρέπον εἶναι νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὡς ἐλαττήριον διηρηκῆς εἰς τὰς προόδους ἡμῶν.

Ἡ τήρησις τῶν Συνταγματικῶν θεσμῶν, ἡ βελτίωσις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἡ ρύθμισις τῶν οικονομικῶν πρὸς στερῶσιν τῆς δημοσίας πίστεως καὶ ἐκπλήρωσις τῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους εἶναι ἀναντιβρόντως αἱ κύρια θέσεις τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀκούει ἡ Γερουσία ἀπὸ στόματος τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος, ὅτι ἀνευδότως ἐνασχολεῖται ἡ Κυβέρνησις αὐτῆς εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν σπουδαίων τούτων καθηκόντων τῆς.

Ὅσα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων τείνοντα Νομοσχέδια ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Γερουσίαν θέλουσιν μετὰ προθυμίας γίνεσθαι ἀντικείμενον τῶν διασκέσεων αὐτῆς.

Ἐπιγινώσκοντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐν τῇ παρουσίᾳ Συνόδῳ ἐπιψηφίσεως οικονομικῶν Νόμων ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη, θέλομεν προθύμως συντελέσαι τὸ ἐρ' ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἐπανέλθωμεν κατὰ τοῦτο εἰς τὴν καθιερωμένην κανονικὴν πορείαν, περιβαλλομένων ἴσων τάχων μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας τῶν πέρυσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ μόνης ψηφισθέντων, ἐρ' ὧν ἐξ ἀνάγκης εὐάδισα μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἐνεστώς ἔτος ἡ Κυβέρνησις.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, Βασιλεῦ, θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ δεῖξωμεν πατριωτισμὸν καὶ φρονήματα, ὅποια ἡ Πατρίς καὶ ὁ Θρόνος ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Γερουσίας. Ὅθεν θέλομεν συνδράμει εὐλικρινῶς καὶ μετὰ πεποιθήσεως τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος εἰς ἣν τὸ ἔθνικόν συμφέρον μᾶς δεικνύει ὁδὸν τῆς ἐσωτερικῆς εὐνομίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπολήψεως.

Ἡ θεία χάρις ἡ ἀείποτε διασώσασα τὸ ἔθνος εἴη μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1861.

Ἡ Ἐκτροπὴ

ΑΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ,
Ι. ΠΑΣΙΜΑΔΗΣ,
Ν. ΣΙΑΜΒΕΡΓΟΣ,

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ,
Α. Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Τροπολογία τῶν δύο μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ 2 παραγράφου τοῦ σχεδίου τῆς εἰς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας.

Τὸ ἔθνος καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ἀν καὶ περὶ τὴν εὐρυθμοῦ αὐτῶν ἐνέργειαν παρεβλήθησαν, ὡς μὴ ὠφείλει, προσκόμματα, ἀπέδειξε τρανῶς πόσον περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, πεποιθὸς ὅτι δι' αὐτῶν κυρίως προάγεται ἡρέμια καὶ παγιοῦται τὸ συνταγματικὸν αὐτοῦ πολίτευμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1861.

Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ.

Α. Σ. ΧΑΡΑΔΑΜΠΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἀμρότερον, καὶ μετὰ 21 ἀπὸ τῆς διανομῆς ὥρας νὰ γίνῃ ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου συζήτησις.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαραδάμης.
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Μαρτίου 1861, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 37 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδῆς ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χ. Παπαπολίτου δι' ἧς ἐζήτην τριμηνίαν ἀπουσίας ἀδελφ. Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν αἴτησιν τοῦ ἐπὶ 40 ἡμέρας κατὰ τὴν τάξιν.

Ἀπαγγεῖλαντος ἑπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Δ. Χρηστίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Κύριε Πρόεδρε!

Λαμβάνω τὸν λόγον διὰ νὰ σὰς ἐκφράσω μετ' ὅλης τῆς παρρησίας τὰς ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐναρκτήριου λόγου μὲ ἀφῆσε, καὶ τὰς πεποιθήσεις, τὰς ὁποίας ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων μὲ ἐνέπνευσε. Δὲν θέλω μεταχειρισθῆ ὑπερβολάς, δὲν θέλω σὰς περυσιάσαι πλάσματα. Δὲν θέλω

ὁμῶς ἐπίσης σὰς ὑποκρύψει καὶ ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐνδομύχως αἰσθάνομαι. Σὰς παρακαλῶ μόνον νὰ συγκατατεθῇτε νὰ μὲ ἀκούσῃτε μὲ ἀνοχὴν καὶ μὲ συγκατάθεσιν.

Κύριοι! Ὅσοι ἄλλοτε ὑπεστήριζον καὶ ὑποστήριζον ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι ὁ ἐναρκτήριος λόγος δὲν εἶναι κατάλληλον στάδιον γενικῶν καὶ εἰδικῶν συζητήσεων, ἐκ τῆς πρακτικῆς πολλῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἀποδεικνύονται, ὅτι εἶχον καὶ ἔχουν ἐσφαλμένην γνώμην.

Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἔθνη, ὅπου ἡ Κυβέρνησις εἶναι καθαρῶς ἀντιπροσωπικὴ, καθὼς καὶ ὅπου αἱ Κυβερνήσεις μετέχουν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον καὶ βαθμὸν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν ἀνάγκην τῆς συμπράξεως τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ὁ ἐναρκτήριος λόγος εἶναι ἡ λυδία λίθος, δι' ἧς βασανίζονται ἐκάστοτε καὶ ἡ πορεία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια τὴν συγκροτοῦν· καὶ ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ κατισχύσῃ ἡ Κυβέρνησις, τότε εἰσέρχεται θαρραλῶς εἰς τὸ ἵερόν τῆς ζωῆς τῆς στάδιον, καὶ σπεύδει εἰς τὸν προορισμὸν τῆς, παλαιούσα μὲ τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας, καὶ ὑπερπηδῶσα καὶ συντρίβουσα τὰ ταχόντα προσκόμματα ἐν ὀνόματι καὶ τῇ δυνάμει τοῦ ἐθνους.

Οὕτω γίνεται εἰς τὸ Βέλγιον, τὴν ὀλλανδίαν, τὴν Πορτογαλίαν καὶ τὴν Ἰσπανίαν. Αὐτὸ τὸ σύστημα ἀκολουθεῖ ἡ Πρωσία· τοῦτο ἦτο πρότερον καὶ πρὸ ὀλίγου εἰσῆλθῃ πάλιν εἰς τὴν Γαλίαν· τοῦτο ὑπάρχει καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα κράτη· αὐτὸ τέλος γίνεται ἐνίοτε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐν ἄλλο ἔθνημον εἶχεν ἀνέκαθεν καθιερωθῆ.

Ἡ τακτικὴ αὕτη, Κύριοι, εἶναι ἡ ὀρθότερα καὶ λογικότερα· καὶ πῶντι εἰς κανένα ἄλλον σταθμὸν τοῦ κυβερνητικοῦ δραματολογίου δὲν ἡμπορεῖ τις νὰ εὕρῃ τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην περιωπὴν, ἐκ τῆς ὁποίας νὰ δυνήθῃ νὰ περιάβῃ εἰς ἐν τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, καὶ ἀρῶ ἐπιθεωρήσῃ ὅσα ἔγιναν καὶ κατοπτρεύσῃ ὅσα δύνανται νὰ γένων, νὰ ἐπιφέρῃ ἐν γνώσει τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ.

Ἰδοὺ διὰ τί ὁ ἐναρκτήριος λόγος παντοῦ εἶναι ἡ ἀποθήκη τῶν σπουδαιότερων συμβάντων τοῦ Κράτους· διὰ τί εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου παρακατατίθενται εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Βουλῶν τὰ σπουδαιότερα τῆς κυβερνητικῆς ἀλληλογραφίας ἔγγραφα, τὰ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸν λόγον· διὰ τί τέλος εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον σκιαγραφεῖται, ἐν οὕτως εἶπω, ἡ μέλλουσα πορεία τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς προαναγ-

γέλλονται οί μέλλοντες σκοποί καί τὰ κυριώτερα νομοσχέδια, τὰ ὅποια πρόκειται νά υποβληθῶσιν εἰς τήν ψήφισιν τῶν Βουλῶν.

Εἶναι, Κύριοι, ὁ λόγος, τόν ὁποῖον ἔχετε ὑπό τὰς ὄψεις σας, τοιοῦτος; Οὐδαμῶς. Εἶνα χρόνον σχεδόν ἔχομεν νά ἴδωμεν κατὰ πρόσωπον τοὺς ΚΚ. ὑπουργούς, νά ἀκούσωμεν παρ' αὐτῶν τί ἄξιον λόγου ἐπραξαν καί διὰ τί· τί θέλουν πράξει καί διὰ τί. Ὅταν μὲ τσαούτην πομπήν πρὸ ὀλίγου μᾶς συνεκάλεσαν εἰς τήν ἐναρξιν τῶν Βουλῶν, ὁ καθείς ἤλπιζεν, ὅτι ἐμελλον νά μᾶς ἀνακοινώσουν τὰ σπουδαιότερα ἔργα των, παρελθόντα καί μέλλοντα· ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶπον, ἄς μοι συγχωρηθῇ ἡ ἐκφρασίς, κἀνέν σπουδαῖον, κἀνέν ἐξ ὧν λέγουν οἱ ἄλλαι κυβερνήσεις· δὲν μᾶς ἀνεκοίνωσαν κἀνέν ἐγγράφον οὔτε μεγάλης οὔτε μικρᾶς ἀξίας.

Ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ ὑπουργείου εἶναι ἄρα γε ἀγνοία; εἶναι δειλία; ἢ εἶναι ὀλιγωρία; Τοῦτο μένει εἰς ἕκαστον νά τὸ ἐκτιμήσῃ κατὰ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει, κατὰ τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν. Ἀλλ' ἔχω καί ἐγὼ τὴν περὶ τοῦτου γνώμην μου, τὴν ὁποίαν μετ' ὀλίγον θέλω σᾶς ἐκφράσει· πρέπει ὅμως προηγουμένως νά πληροφρηθῶμεν, ἂν ἀληθῶς ὁ λόγος περικλείει τι σπουδαῖον, καί αὐτὸ ἐρχομαι ἐν ὀλίγοις νά ἀναπτύξω.

Κύριοι! πρὸ πάντων ὁ λόγος πλέκει ἐγκώμια, θαυσιλεύει ἐπαίνους εἰς τὸν λαόν, διότι δῆθεν εἶ· αἱ φιλόνομος, διότι ἡσπασθῇ τὰς συντηρητικὰς ἀρχάς. Κἀνεῖς δὲν φθονεῖ τὸν λαόν ἐπαινούμενον, διότι εἰς τὸν λαόν ὅλοι ἀνήκομεν· ἀλλ' ὁ παράγραφος οὗτος, δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον, εἶναι σκοτεινός· ἢ ἐν αὐτῷ ἐκφραζομένη ἰδέα ἐν γένει εἶναι ἀτελής, καί ἐιδικῶς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἐφαρμόζεται. Ὅταν γίνεταί λόγος περὶ διαθέσεως, περὶ φρονήματος, περὶ διαγωγῆς ἐλευθέρων λαῶν, μόνον τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα δὲν εἶναι ἀποχρῶν τίτλος, διὰ νά ἐλκύσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν ἐπαινον. Δύο, καθὼς γνωρίζετε, εἶναι οἱ σκοποί πάσης κοινωνίας, ἡ συντήρησις καί ἡ πρόοδος· καί ὁ ἐλεύθερος λαὸς τότε ἐκπληροῖ τὸ καθήκον του, τότε ἀξίζει ἐπαίνους, ὅταν συντηρῇ ἀρ' ἐνός καί προαδύῃ ἀρ' ἐτέρου· καί ἐνταῦθα οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο βλέπομεν. Εἰς μάλιστα συνδυάσῃ τις τὴν μίαν μετὴν ἄλλην περίοδον τοῦ ἰδίου παραγράφου, ὅταν παρατηρήσῃ, ὅτι τὸ συντηρητικὸν αὐτὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἐγνωρίσθη εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, καθ' ἃς αἱ πλέον ἀπροκάλυπτοι προχνομίαι ἐγένοντο, τότε

ἀναγκάζεται νά εἰπῃ, ὅχι πλέον, ὅτι ἡ ἐκφρασίς δὲν ἦτο κατὰλληλος, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς κυβερνήσεως ἐστᾶθη λίαν ἀτυχής. Εἶνα ὅθρως διὰ τὸν ἐλληνικὸν λαόν καί ἀπλῶς νά φαντασθῇ τις, ὅτι διὰ τὴν ἀγάπην τῶν νόμων ἐβλεπε μὲ ἀναληγισίαν καταπατουμένους τοὺς νόμους ἀπὸ αὐτοὺς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον τὸ καθήκον νά τηροῦν τοὺς νόμους.

Εὐτυχῶς δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι βλαδὲς εἶδε τὸ κακόν, καί ἀδιαφόρησε καί ἐνέχθη· ὅχι! ἀπ' ἐναντίας εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἐλθεῖ χώραν ἐκλογικὴ πάλη, καί ἐγιναν καταφανῆ τὰ ἀνομήματα καί ἡ θία, ὁ λαὸς διεμαρτυρήθη, καί αἱ διαμαρτυρίαι αὗται πρὸ πολλοῦ εὐρίσκονται εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλ' οἱ διαμαρτυρηθέντες, δι' ἀσχυρίζονται τινές, σχετικῶς μὲ τοὺς λοιποὺς κατοίκους εἶναι πολὺ ὀλιγώτεροι. Καί τί πρὸς τοῦτο; ἀπαντῶμεν. Ἄς μᾶς εἰπωσιν εἰς ποίαν ἐποχὴν, εἰς ποῖον ἔθνος, εἰς ποίαν μάχην οἱ προκινδυνεύοντες, οἱ ἐκτιθέμενοι εἰς τὴν δυσμείνειαν τῆς κυβερνήσεως· δὲν εἶναι σχετικῶς οἱ ὀλιγώτεροι. Ὑπάρχει καί ἄλλη ἐνστασις· ἂν ᾖναι ἀληθές, λέγοιεν, ὅτι ἐγιναν τόσα μεγάλα ἀθεμιτουργήματα, διὰ τί οἱ παθόντες εἰς διαμαρτυρίας περιωρίσθησαν διὰ τί δὲν ἐπροχώρησαν μακρότερα; Κύριοι! αὐτὸ εἶναι ζήτημα δύσκολον. Παρατηρῶ μόνον, ὅτι οἱ λαοί, ὅταν ἀπαξ ἀπακατασταθῶσιν, ὅταν ἀποκτήσωσιν ἰδιοκτησίας, αἰτίας, σπεῦν ὅταν γένουν πατέρες οἰκογενειῶν, δυσκόλως καταφεύγουν εἰς τὰ ἔσχατα μέτρα. Καί αὐτὸς ὁ Ἀχιλλεύς, τὸ μεγάλητον παληκάρη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μόλον ὅτι ἐπαθε τὸ μεγάλητον ἀδίκημα δι' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν καί δι' ἐκεῖνα τὰ ἔθνη, ἐπροτίμησε νά διαμαρτυρηθῇ· ἔβαλε πίσω τὴν μάχαιράν του εἰς τὴν θήκην· διότι κατέβη, λέγει ὁ ποιητής, ἡ Ἀθηνᾶ καί τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὰ ξανθὰ τοῦ μαλλιά. Μὴ λησμονήσετε δέ, ὅτι αὕτη ἡ Ἀθηνᾶ δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἔχει εἰσέτι τὴν κατοικίαν τῆς.

Ὅπως ὅμως καί ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ διαγωγή τοῦ λαοῦ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δύναται νά θεωρηθῇ ὡς μία ὑπερμετρος ἀνοχή, ὡς μία εὐαγγελικὴ ἀρετὴ, ἂν θελετε· δὲν ἔμπορει ὅμως νά χαρακτηρισθῇ ὡς φιλόνομον πνεῦμα, ὡς καρπὸς τῶν συντηρητικῶν του ἀρχῶν· διότι τότε συντηρητικὰς ἀρχάς πρέπει νά ὀνομάσωμεν καί τὴν ἀνοχήν τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν διατελούντων λαῶν, οἵτινες μὲ τοῦ ἑωῦ τὴν ὑπομονὴν ὑπακούουν εἰς τὰ προσταγμάτων τοῦ δεσπότου.

Καὶ ὅταν κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν ἔμπορῃ νά ἀποδοθῇ εἰς τὸν λαόν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα, μὴ διαφθείρεται (Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 3

τοῦλάχιστον τὸ δαιμόνιον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης· μὴ θέλετε μὲ ἀκυρολεξίαις εὐπροσώπους νὰ καλύψετε τὴν ἀσχημίαν τῶν πραγμάτων. Ὅπως εἶχετε τὸ θάρρος νὰ πράξετε, ἔχετε καὶ τὴν γενναϊότητα νὰ ὁμολογήσῃτε τὰς πράξεις σας. Ὁ δρόμος τῆς εὐκαιρίας εἶναι ὁ ὁμαλότερος καὶ ὁ συντομότερος. Οἱ λαοὶ συνειθίζουσιν νὰ ᾔναι συγκαταβατικοὶ ἐκεῖ, ὅπου ἀπαντοῦν ἐδραίας πεποιθήσεις.

Ὁ λόγος μᾶς ἀναγγέλλει προσητέ, ὅτι αἱ σχέσεις μας μετὰ τῶν ξένων εἶναι φιλικαί· ἡξεύρω, ὅτι αὐτὴ ἡ φράσις εἶναι ἔκαστος ἀπὸ τοὺς κοινούς τύπους τῶν ἐναρκτηρίων λόγων· ἀλλ' ἐδράνθημεν νὰ ἀκούωμεν αἰωνίως ξηρὸς λόγους καὶ οὐχὶ πράγματα. Συγχωρήσατέ μοι λοιπὸν νὰ ἐρωτήσω, πὼς εἶναι τὰ γνωρίσματα αὐτῆς τῆς φιλίας; Εἶπαμεν, ἐπράξαμέν τι αἷον λόγου ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός μας, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου μας, ὑπὲρ τῶν θυμῶν καὶ θυμοφρόνων μας, οἷτις ἐς γογγύζουσιν ὑπὲρ τὸν ζυγόν. καὶ μᾶς ἔτεινον χεῖρα φιλικήν οἱ ξένοι, ὡς ἐπράξαν πρὸ μικροῦ εἰς τὸ Πεδεμόντιον; Ἐνθυνοῦμαι ὅλας ἐκεῖνας τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ ξένοι μὲ στόλους καὶ μὲ στρατοὺς ἐγκαταλάττον τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ἀνεγνώσκαμεν ὅλοι καὶ ἀναπολοῦμεν μετ' εὐγνωμοσύνης τὰ χίλια ἐκεῖνα πρωτόκολλα, τὰ ὅποια κατήρτισαν τὴν αὐτονομίαν μας. Δὲν ἐλυσμένησα τὸν ἐλλήνα λόγον Παλιερωτῶνα, ὅταν κατὰ τὸ 1830, ἂν δὲν ἐπατώμαι, ἀγορεύων ὡς βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ δήματός, μᾶς ἀπέδωκε τὴν καλὴν μας Κρήτην· ὅταν κατὰ τὸ 1836, ὡς ὑπουργός, συστάξαι τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὅπου οὐ εὐθὺς ὑπὲρ ἡμῶν τὸ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐγενεὶν δυσχερεῖς τελωνικὴν ζήτημα. Ναί, Κύριοι, εἰς ὅλας αὐτάς τας ἐποχὰς καὶ τὰς πράξεις, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας φύσεως, πρῶτα καὶ ὕστερα λαβοῦσας χώραν, κατανοῶ τὴν φιλίαν, βλέπω τὴν συμπάθειαν· ἀλλὰ σήμερον πούποτε δὲν βλέπω οὔτε φιλίαν οὔτε συμπάθειαν. Προσέξατε καλῶς, μήπως, ὅτι βλέπετε δὲν εἶναι φιλία, δὲν εἶναι συμπάθεια, ἀλλ' εἶναι ἀπλὴ ἐπισείκη, εἶναι ἀπλὸν προῖόν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ ἰδίως ἐν τῇ Αἰατολῇ. Μὴ λησμονήσατε ἔπειτα, ὅτι φιλίαν οἱ μεγάλοι πρὸς τοὺς μικροὺς δὲν ἔχουσιν, καὶ μάλιστα, ὅταν αὐτοὶ οἱ μικροὶ ᾔναι ἀσθενεῖς καὶ ταπεινοί, δὲν ἔχουσιν οὔτε παρὸν οὔτε μέλλον.

Ἐνταῦθα, Κύριοι, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ φέρω μίαν πολὺ σοβαρὰν παρατήρησιν. Πρὶν ἢ μὲς ἀμείψωμεν οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ περὶ τῶν σχέσεών μας μετὰ τοὺς ξένους, ἐπρεπε, νομίζω, νὰ μᾶς πληροφορήσουν, ἂν αἱ σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως μας ᾔναι πρὸ πάντων

φιλικαὶ μὲ μίαν πολὺ πλησιεστέραν καὶ συγγενὴ δύναμιν. Καὶ ποῖα, νομίζετε, εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμις; Πολλοὶ πιστεύουσιν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ὅτι ἐνοῶ τὴν Βασιλίαν, ἄλλοι ἴσως τὸ Ὀλδεδουρῆον, καὶ ἄλλοι ἄλλην καὶ ὅμως ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ἡ ἑλλὰς. Παράδοξος, βλέπω, ὡς φαίνεται ἡ πρότασις μου, καὶ ὅμως εἶναι ἡ σπουδαιότερα κατὰ τὴν κρίσιν μου. Ἡμπορῶ νὰ ἐπατώμαι, Κύριοι, ἀλλ' ἔχω δισταγμούς, καὶ αὐτοὺς ἐνδύμια καθήκον μου νὰ τοὺς ἐκφράσω πανδήμως.

Ἄν ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκετο εἰς φιλικὰς σχέσεις μετὰ τὴν ἑλλάδα, ἔθελον ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἑλλάδα· καὶ ἂν εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτήν, ἔθελον προσπαθεῖ ἀντὶ νὰ περιορίσῃ, ἂν τι νὰ πνίγῃ, πῶς ἀπ' ἐναντίας νὰ ἐμφυχύνῃ καὶ ν' ἀναπτύσῃ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅμως αὕτη ἡ πρωτοβουλία παντοῦ περιορίζεται. Εἰπέτε με, ἂν τὴν βλέπω κανεὶς ἐξ ὑμῶν εἰς τὰς βουλὰς; ἂν τὴν ἀπαντᾷ εἰς τοὺς ἐκλογαίς αὐτὴν τὴν τετάρτην, ἀλλὰ μεγάλην δημοσίαν δύναμιν.

Ἄν ἡ Κυβέρνησις μας εἶχε φιλίαν μετὰ τὴν ἑλλάδα, ἔθελον δώσει τὰ ὅπλα εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰς ὅλας τὰς ηλικίας, ὅσαι δύνανται νὰ φέρωσι τὰ ὅπλα· ἔθελον τοὺς διδάξαι τὴν ὀπλοσκήν, καὶ ἔθελον ἀναθέσει εἰς αὐτοὺς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, προεξάρχοντος τοῦ γενναίου τακτικοῦ στρατοῦ μας.

Εἰς ἐποχὴν, Κύριοι, καθ' ἣν ὅλα τὰ ἔθνη ἀπλίζονται καὶ ἐξασκιοῦνται νυχθημερόν εἰς τὰ ὅπλα, μόνοι οἱ Ἕλληνες νὰ μένουν ἀσπλοὶ καὶ ξένοι πάσης ὀπλοσκήας, τοῦτο ἄλλο δὲν σημαίνει, εἰμὴ ὅτι αὐτοὶ ὁ λαὸς δὲν ἔχει ἰδικιτέραν ἀποστολήν, ἰδίον προορισμόν, ἀλλ' ὅτι εἶναι καταδικασμένος νὰ ζῇ ὡς δορυφόρος ἄλλου τινὸς πληνῆτος.

Ἄν ἡ Κυβέρνησις εἶχε φιλίαν μετὰ τὴν ἑλλάδα, ἔθελον καταβάλλῃ πᾶσαν φροντίδα νὰ προμίσθῃ αὐτὴν μετ' εὐθὺς πρὸς πολιορκισμὸν ἐξώθεν· ποτὶ δὲν ἔθελον αὐξήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἐντὸς πέντε ἐξ ἡμερῶν ἀπὸ 14 εἰς 24 ἑκατομύρια, καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὰ 27. Ἦθελε λάβει ὡς παραδειγμα τὴν Ὀλλανδίαν, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τῆς ἀπὸ τὰ 1848 μέχρι σήμερον οὐδὲ κατ' ὀβολὸν κῆσσε τὰς δαπάναις τοῦ Κράτους ἐκείνου.

Ἡ Εὐρώπη, Κύριοι, πρὸς τὴν ἑλλάδα καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο κράτος, εἶναι ἄλλος καθρέπτης. Ἄν ἡ ἑλλὰς ᾔναι εὐμορφη, θὰ τὴν δείξῃ εὐμορφήν· ἂν ᾔναι ἀσχημη, θὰ τὴν δείξῃ ἀσχημὴν. Θέλετε νὰ μάθετε, ποῖα τὰ αἰσθήματα τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν

Ἑλλάδα; Ἐξετάσατε τὴν ἐσωτερικὴν μας κατάστασιν, καὶ εἰς αὐτὴν μᾶλλον, παρά εἰς χιλιά διπλωματικὰ ἔγγραφα, θὰ μάθετε ποῖαι αἱ σχέσεις μας πρὸς αὐτὴν. Αὐτὴν τὴν ἐσωτερικὴν μας κατάστασιν ἐξετάζων, Κύριοι, καὶ οὐχὶ τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, ἔχω τὸ θάρρος νὰ κηρύξω πανδαιμῶς, ὅτι αἱ σχέσεις μετὰ τῶν ξένων δὲν εἶναι, οὔτε θύναται νὰ ᾔναι φιλικαί, κατὰ τὴν ἀληθῆ σημασίαν τῆς λέξεως.

Ἡ κυβερνήτης, ἔρει, μὲς λέγει πρὸς τοὺτους ὁ λόγος, σκοπὸν νὰ μᾶς εὐδαιμονίσῃ, νὰ ἀνάπτωσιν τοὺς συνταγματικούς μας θεσμούς, νὰ βελτιώσῃ τοὺς διακρίτους κλάδους τῆς ὑπερσίας, καὶ ἰδίως τῶν οικονομικῶν, καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει μᾶς εἰσάξῃ σπουδαιὰ νομοσχέδια· ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀναγγελλοῦν συνάμα τὰς ἀρχάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν στηρίξασθαι αὐταὶ αἱ βελτιώσεις, καὶ πρὸ πάντων δὲν μᾶς προαναγγέλλει τὰ κυριώτερα νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα προτίθεται νὰ μᾶς υποβάλῃ. Αἱ γενικαί, Κύριοι, καὶ ἀόριστοι αὐταὶ ἐκφράσεις τίποτε δὲν σημαίνουν· ἀπ' ἐναντίας ἀρίστου διαταγμῶς, καὶ δίδουν χώραν εἰς παρεξηγήσεις. Ἡμπορεῖ κἀλλίστε νὰ συμῆλθῃ εἰς ταύτας περιστάσεις, ἀλλὰ νὰ φρονῇ ὁ λέγων, καὶ ἄλλα νὰ μαντεύῃ ὁ ἀκούων. Πῶς θέλετε π. χ. αὐτὴν τὴν στιγμὴν τινὲς ἐξ ἡμῶν νὰ μὴν ἐννοήσωμεν, ὅτι ἀνάπτωσις συνταγματικῶν θεσμῶν θὰ εἴπῃ, κατὰ τὸ ὑπουργικὸν λεξικόν, ὅς ἐστι ὅσα εἶδόμεν, καταστροφή τῶν ἐλευθέρων ἐκλογῶν, ἐξαφάνισις τοῦ Συντάγματος; Διὰ νὰ ἐκλείψωσι λοιπὸν αἱ δικαιολογημέναι οὗτοι φόβοι, ὥφειλε νὰ ὀρίσῃ τὸ ὑπουργεῖον, ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ συνταγματικὴ ἀνάπτυξις, αὐτὴ ἡ εὐμερῖα, αὐτὸ τὸ εὖνικόν καλόν, τὸ ὁποῖον διανοεῖται νὰ πράξῃ, καὶ κατὰ τοῖον τρόπον καὶ θαυμάϊον.

Κυβερνήσεις εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη, Κύριοι, λέγεται συνήθως ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία· κυριολεκτικῶς ὅμως ἡ λέξις αὕτη ἐκφράζει τὸ σύνολον τῶν μεγάλων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους. Κυβερνήσεις λοιπὸν συνταγματικαὶ θὰ εἴπωσιν ὑπὲρ, συλλειτουργία ὅλων ὁμῶς τῶν ἐξουσιῶν τούτων, καὶ αὐτὴ ἡ συμπράξις δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἐπιτυχὴς, εἰ μὴν προϋπάρξῃ ἀρμονία καὶ ἀρμογία δὲν ὑπάρχει, ἂν δὲν προϋπάρξῃ πλήρης καὶ εὐκρινὴς συνειδήσις. Καὶ ποῦ τὴν θέλετε, σὰς παρακαλῶ, αὐτὴν τὴν ἀρμονίαν, αὐτὴν τὴν συνειδήσιν εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἔχετε ὑποφύνας;

Ἀφήσατέ μας νὰ κυβερνήσωμεν, λέγουσιν οἱ ΚΚ ὑπουργοί, καὶ ἔπειτα δικαστέ μας· ἤγουν συγχωρήσατέ μας νὰ διαπράξωμεν ὅπου καὶ ὅπως θέλωμεν τὰ δημόσια χρήματα· νὰ ὀργανίσωμεν καὶ αὐξήσωμεν τὸν στρατὸν, ὅπως καὶ ὅσον ἐγκρίνομεν

νὰ δημιουργήσωμεν μίαν Βουλὴν, ὅπως τὴν ἐννοοῦμεν· νὰ κατάρτισωμεν μίαν Γερουσίαν, ὅπως μᾶς συμφέρει· νὰ περιπλέξωμεν τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις μας κατὰ τὰς συμπαθείας μας καὶ κατὰ τὰς κρίσεις μας· νὰ σὺς δώσωμεν ὅλους πισθάγκωνα, καὶ ἔπειτα δικαστέ μας. Αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἤμπορούσαν ἴσως νὰ γράψωσιν εἰς τὸ νῆον βασιλείου, τὸ ὁποῖον τὴν 17 Νοεμβρίου 1860 ἀποσχεδιάσθη καὶ ἐγκατεθρόνη εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ ὄρους Ἀερκελλίως, τὴν τετραμερὴν πρὸς τὸν Εἰρηκτικὸν Ὠκεανὸν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, ἐπὶ μιᾷ Ἰνδικῇ σουλῇ, ὀνομαζομένης Ἀρακανίσι, ὑπὲρ τὸ σκαπεῖον τοῦ αὐτοχειροτονήτου πρίγκιπος Ὀρελλίου Ἀντωνίου Α'. Αὐτὴ εἶναι ἡ δικλιντος, τὴν ὁποίαν δύνανται τις νὰ μεταχειρισθῇ εἰς μόνους τοὺς λαοὺς, τοὺς πρὸ μικροῦ ὑποκύψαντας εἰς τὴν κατάντησιν. Εἰς λαοὺς ὅμως, οἵτινες ἔχουσιν ποταμοὺς αἱμάτων διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των, αὐτὴ ἡ γλώσσα εἶναι, ἂν ὅχι ἄλλα, τοῦλάχιστον ἀκατανόητος. Κύριοι! ὅπως ὁ ἐλεύθερος ἰδιώτης εἰς τὴν οἰκίαν του, οὕτω καὶ ὁ ἐλεύθερος κοινωνία εἰς τὸ Κράτος της πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς, ποῖα ἡ κατάστασίς της, ποῖαι ὡς ἐγγιστα αἱ ἀνάγκαι της καὶ ποῖα τὰ περὶ αὐτὰ καὶ προσδοκώμενα μέτρα τῆς θεραπείας των. Ἀλλοίμονον εἰς τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα θαδίζουν ἀπὸ προνοίας ἀλλοτρίου εἰς τὰ πλεῖστα, τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν ἐνταυτιζόμενα.

Πρέπει νὰ εἴθῃ ὁ ὑπουργὸς ἐνὸςπλὸν μας, νὰ μᾶς εἴπῃ ῥητῶς, νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ἀναλελυμένως, τί ἐξέσται, καὶ τί προτίθεται νὰ πράξῃ, ὅχι μόνον διὰ νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν μας ἐν μέρει ἢ ἐν γένει εἰς ὅσα ἐπραξέ, καὶ εἰς ὅσα προτίθεται νὰ πράξῃ, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μᾶς ποίσῃ ἀγορεύων, ἀναπτύσσων τὰ σχέδια του, ἀποκαλύπτων τοὺς σκοποὺς του, ἂν ἔχῃ ἐκείνη τὴν μεγάλην πῆλιν· εἰνὴν τὴν μεγαλοφυῶν ἐκείνην τὴν καλὴν καρδίαν· ἐκείνον τὸν ἀνεξάρτητον καὶ εὐδαίμονα χαρακτήρα· ἐκείνην τὴν ἀξιοπρίαν· ἐκείνην τὴν παρωτισμένην τόλμην, καὶ τόσα ἄλλα πλεονεκτήματα, ἀπαραίτητα δι' ἐκείνον, ὅστις ἀναλαμβάνει νὰ ὁδηγήσῃ ἕνα λαόν, εἰς αὐτὸν μάλιστα τὸν αἰῶνα, πρὸς τὴν εὐμερῖαν του, πρὸς τὸν προορισμὸν του.

Ἀκόμη ἐλέπω, ἔλεγε ὁ Ποτσο-δε-Μόργος, ἐκφράζων τὴν ἐκθετικὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ἡ παρόρσις τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ Καζιμίρ Περίερ, ὅταν οὗτος ἀσθενῶν ἐτέθη εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ τοῦς πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων, εὐθὺς διὰ νὰ λάβωσιν ἐξηγήσεις εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ Γαλλία ἐστειλὲν αἰῶνης στόλους καὶ στρατοὺς, καὶ

κατέλαβε τὴν Ἀγκῶνα· αὐτὸς ἀκόμη, βλέπων, ἔλεγεν, αὐτὸ τὸ μεγάλο καὶ κάτωχρον πρόσωπον, τὸν βλέπων ὁθιον, μὲ τὴν βόττα δεκάμαρὸν του, κυματίζομένην ἐπάνω του, μὲ ἐν μανδύλι κάκινον, καὶ τειλιγμένην ἔχοντα τὴν κεφαλὴν του καὶ ἠμῶντα πρὸς ἡμᾶς παρωρυγισμένον.

Εἰς ἄλλην περίστασιν αὐτὸς ὁ ἴδιος Καζιμίρ Περιέρος, ἐν ᾗ κατεγίνετο νὰ πείσῃ τὸν στρατάρχην Σαίλτ διὰ νὰ γίνῃ συν-πουργός του, εἶπε « il me faut cette grante épee » μὲ χρειάζεται αὐτὴ ἡ μεγάλη σπάθα, ἣτοι αὐτὸς ὁ μεγάλος μαχαιρᾶς.

Αἱ! καὶ τί σημαίνουν αὐτὰ καὶ ἄλλα ὅμοια μὲ αὐτὰ τὰ ἀπομνημονεύματα; ὅθ' ἡμεῖς εἶπεν τις ἴσως. Σημαίνουν Κύριοι, ὅτι ἡ ἐπιρροή τῶν ἀτόμων, ἡ ἐνέργεια τῆς ἰδίας αὐτῶν διανοίας, τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν θελήσεως ἐνυπάρχουν εἰς τὰς ἀνάμεις, αἵτινες προέστησαν εἰς τὰς τύχας τῶν λαῶν. Ἡ ἱστορία καθὼς λέγει ἕνας δεινὸς δημοσιογράφος, δὲν εἶναι δράμα, τοῦ ὁποίου ἡ θέσις καὶ ἡ λύσις εἶναι προσχεδιασμένη, καὶ ὅπου οἱ ὑποκριταὶ δὲν κἀμνουν, εἰμὴ νὰ ἀποστηθίσουν τὸ μέρος των. Τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια ἀναφαίνονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ, δημιουργοὺν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ κατὰ μέγιστον μέρος τὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον παίζουν, καὶ τὴν λύσιν, πρὸς τὴν ὅποιαν ἐσθίζουν. Δικαιοῦται ἐπομένως ἕνας ἐλευθερὸς λαὸς νὰ ἀπαιτῇ, ὥστε, καθ' ὅλην τὰς περιστάσεις εἰς πανδήμους συζητήσεις, νὰ διδῶσι πλήρεις δοκιμασίας τῆς ἱκανότητός των οἱ ἄνδρες, αἵτινες ἐκλήθησαν νὰ τὸν κυβερνήσωσιν.

Αἱ! ξεραὶ λοιπὸν καὶ ἀόριστοι φρασολογίαι, αἱ ὑπεκρυφαί, ὁ μυστικισμὸς πρὸ πάντων δεικνύουν, ἡ ὅτι λείπουν αὐτὰ τὰ προσόντα, ἡ ὅτι λείπει ἡ ἐλευθερία τῆς ἐνεργείας· καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις δὲν εἶναι συνταγματικὴ. Ὅπως, Κύριοι, ἀπατεῖται ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν παρελθόντων καὶ μελλόντων ἐξόδων εἰς τὰ οικονομικά, προσκαπιτεῖται καὶ ἕνας προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν διοίκησιν. Καμία κυβέρνησις συνταγματικὴ δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ χρήματα διὰ νὰ ἐξοδεύσῃ, ἐν δὲν δειχῇ προηγουμένως, ὅτι ἔχει νὰ συντάξῃ καὶ νὰ συζητήσῃ τοὺς διπλοὺς τούτους λογαριασμούς.

Εἰς τὸ τέλος ὁ λόγος μᾶς δίδει, Κύριοι, καὶ μίαν λυπηρὰν ἀγγελίαν· μᾶς λέγει, ὅτι εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς ἐκρηκτικὰ κατὰστασιν, καὶ μᾶς προτρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν τάξιν· ἀλλὰ δὲν ἐπιφέρει δυστυχῶς καὶ τὰ αἴτια, τὰ ὅποια ἐγέννησαν

αὐτὴν τὴν ἀνωμαλίαν. Πταίουν ἄρα γε αἱ περιστάσεις; ἢ πταίουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ποιοί; Ἡ Γερουσία θεθαίως δὲν πταίει, καὶ ὅπως τῆς Γερουσίας πλάγιως καθάπτεται ὁ λόγος. Δὲν ἐσυζητήθη, λέγει, ὁ προϋπολογισμὸς παρὰ τῆς Γερουσίας. Καὶ εἰσέχθη προϋπολογισμὸς εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ νὰ συζητηθῇ; Πταίει ἡ Γερουσία, διότι δὲν εἶχε προϋπολογισμὸν νὰ συζητήσῃ, καὶ δὲ ἐσυζητήσεν; Ἀρῆσεν ἡ Γερουσία ἀσυζητήτων κἀνεν νομοσχέδιοι, εἰσαχθέντες εἰς αὐτὴν· μοιροῦνται τὰ σπουδαιότερα καὶ πλεονέστερα εἰσέχθησαν τὰς τελευταίας ἡμέρας, καὶ πολλὰ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως· ἐνόστο μάλιστα ἡγιακασθῆμεν καὶ μὲ ρῶτα νὰ ψυχοῦμεν σπουδαῖα νομοσχέδια, ὅποιοι ἦτον ὁ ἀτυχεὶς νόμος;

Βλέπετε, Κύριοι, ἐκ τῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας εἶπε ὑπεύχολα, πόσον σκαταινὰ καὶ ἀόριστον ἐκμιλῇ ὁ λόγος διὰ τὸ μέλλον, καὶ ἂν που λαλῇ ὠριμένως, ὥς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐδῶ ἀκόμη ἡ γράστις του ἐν εἰναι σαφής, αἱ ἰδέαι του δὲν εἶναι παρηγορητικαί. Ἄντι νὰ ἔλθουν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ νὰ μᾶς εἰπωσιν, ὅτι ὅθ' ἡμεῖς φέρουν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ ἐλαττωμένα ἐξόδα, ὡς εἶπον προχθὺς οἱ ὑπουργοὶ τοῦ βασιλείου τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰς Βουλὰς· ἀντὶ νὰ μᾶς ἀναγγεῖλουν τοῦλάχιστον, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς, τὸν ὅποιον ὅθ' ἡμεῖς ὑποβάλλουν, φέρει τὴν ἐσθὴν πικρὰν μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, ὡς ἐπραξαν πρὸ ὀλίγου οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων εἰς τὰς Γαλλικὰς Βουλὰς, ὅχι μόνον κἀμμίαν τοιαύτην παρήγορον ἀγγελίαν δὲν μᾶς δίδουν, ἀλλὰ ἔτι κατὰξῆρας μᾶς λέγουν: δάσατε μᾶς συγχρόνως δύο προϋπολογισμούς, χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ δειξοῦν κἀποὺν συντριβὴν καρδίας, καὶ νὰ μᾶς καταγγείλουν τὸ αἶτιον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐξοδεύουσι τὰ θαυμάσια χρήματα ἀνεϋ προϋπολογισμοῦ, κατὰ παραδίξιαν τοῦ 53 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ἀλλ' ἐν τίπτει σπουδαῖον δὲν μᾶς ἀνήγγειλε διὰ τὸ μέλλον ὁ λόγος, μᾶς ἀνεκάλυψε τοῦλάχιστον τι, ἀφ' ὧν τὸ παρελθόν; Παντάπασι· ὁ λόγος οὐδὲ γὰρ μηχανοκίνητος· καὶ ὅμως παρήλθεν ἐν ἑτοῖς περίπτου, καὶ συνέδωκεν ἐν τούτῳ τοσαῦτα ἀληθῆς σπουδαῖα καὶ σθεασὰ συμβάντα. Ναι, Κύριοι! κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα, ἦγον ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, ἐγένοντο διάφοροι προπαινήσεις εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐν τούτῳ τῷ διαστήματι διατάχθησαν καὶ πληρύνονται τὰ ἐξόδα τοῦ 1861 ἀνεϋ προϋπολογισμοῦ μὲ διατάγματα· καὶ σημειώσατε, Κύριοι, ὅτι ἐνταῦθα δὲν συζητῶ, ἀλλ' ἁπλῶς κατονομάζω τὰ γεγονότα,

Εν τούτῳ ὁ στρατός ἔλαβε σπουδαίας μεταρρυθμίσεις ἐπίσης με διατάγματα. Ἐν τούτῳ ἔγινεν ἑκτακτος κίνησις εἰς τὸν διπλωματικόν μας κλάδον, καὶ ἂν ἀληθεύουν τὰ διωριμωθέντα τηλεγραφήματα, ὡς διεσάλπισαν τινες ἐγχώριοι καὶ ξένοι ἐφημερίδες, ἕνας διπλωμάτης μετεκαλέσθη ἐσπευσμένως, καὶ ἦλθε δρομαῖος; ἐνταῦθα με τρόπον, ὑπὸ ὅρους καὶ διὰ λόγους, ἀφαιρῶντας εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐξουσίας, καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους. Ἐν τούτῳ τῷ διαστήματι τὸ habeas corpus, τοῦτο ἐστὶν ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἀνεστάλη. Ἀλλεπάλληλοι κατασχέσεις κατέπαυσαν σχεδὸν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων· ἐντός τεσσάρων ἢ πέντε μηνῶν εἰς ὁκτώ μόνον ἐφημερίδας, γνωρίζω, ὅτι ἐγένοντο ἐξουθενούμενα περίπου κατασχέσεις· δὲν ἐνόησεν νὰ περιορίσω τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει ἡ ἐξουσία νὰ κατασχῇ, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ κατασχέσις ἐπαύσε νὰ ἔχῃ τὸν νόμιμον καὶ τὴν λογικὴν χαρακτῆρα· ἐπὶ 75 κατασχέσεων μόνον 20 ὑπεύθυνοι ἀνecρίθησαν, καὶ δύο παρεπέμφθησαν εἰς δίκην. Καὶ αὕτη ἡ στατιστικὴ δὲν βεβαιώνει, Κύριοι, ὅτι ἡ κατασχέσις ἐνηργήθη διὰ λόγους πολιτικούς με τρόπον ὅπως αὐθαίρετον καὶ οὐχὶ διὰ παράβασιν νόμου;

Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον. Ἐν τούτῳ τέλος πάντων τῷ διαστήματι ἔλαβε χώραν μεγάλη καὶ ὅπως ἀδικαιολόγητος πράξις· διελύθη ἡ Βουλὴ. Καὶ ποία Βουλὴ; ἡ Βουλὴ, ἥτις καὶ ὡς ἐκ τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν συνέκειτο, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἐξάδιξεν, ἐράνη, ὅτι εἶχεν ὑψηλὴν ἀτοστολήν. Ἡ Βουλὴ αὕτη, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἐλάμπρυνε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος· ἡ γλῶσσα τῆς ἦτον καθαρῶς ἑλληνικὴ, καὶ ἐκοσμεῖτο ἀπὸ φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἀνθρακὰ ἰδέαι τῆς ἦσαν ὑψηλαὶ καὶ πατριωτικαί, ὁ πατριωτισμὸς τῆς ἀκραϊνῆς, καὶ μοναδικὸς πόθος αὐτῆς ἡ ἐθνικὴ πρόοδος. Τὴν εἶδομεν με ἐνθουσιασμὸν νὰ ψηφίσῃ ἐν ἑκατομμύριον πέντε τῶν ζητινέντων χάριν τῆς συστάσεως τῆς ἐθνικῆς. Ὑποστήριξε πάντοτε τὴν κυβερνήσιν με πλήρη αὐταπάρεσιν, καὶ δὲν ἐτίστανε νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτήν, λόγω ἑκτάκτων πιστώσεων δὲ ἐν μόνον ἔτος, τὸ 1859, ἐπὶ ἑκατομμύρια.

Διατί διελύθη αὕτη ἡ Βουλὴ; Τί ἔγειναν ἕως ἐνός οἱ ἐν αὐτῇ διαπρέψαντες ἄνδρες; δὲν ἤξιζε μία τοιαύτη Βουλὴ δύο τοῦλάχιστον συλλυπητηρίους ἐκφράσεις; Πολὺ ἦτο νὰ δώσῃ ἕνα τελευταῖον ἀσπασμὸν ὁ λόγος εἰς τοσοῦτους μεγαλομάρτυρας; Ἠξίωσα, ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἔχουν προνόμια, καὶ τινα μάλιστα ἀπολύτα· ἀλλὰ γνωρίζω ἐπίσης, ὅτι κανὲν προνόμιον δὲν ἐξαι-

ρεῖται ἀπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς κοινῆς γνώμης· διότι κανὲν δὲν παρεχωρήθη εἰς τὰ ἐλεύθερα κράτη χάριν ἀδωροδοσίας καὶ πρὸς χρῆσιν αὐθαίρετον καὶ ιδιότροπον. Ὁ χρόνος θὰ εἴπῃ, ἂν αὕτη ἡ διάλυσις ἦτο συμφέρουσα, ἢ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν θρόνον.

Βλέπετε, Κύριοι, πόσα σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ γεγονότα ἔλαβον χώραν, καὶ ὅμως ὁ λόγος οὐδὲ γὰρ δὲν μνημονεύει, ἐν ᾧ ἔαν πάντοτε ἔχῃ καὶ καθέκον καὶ συμφέρον νὰ ἀνακοινώσῃ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἰς τὰς Βουλὰς τὰ σπουδαιότερα τῶν ἔργων τῆς, εἰς τὴν παρούσαν σύνεθον καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον, ὁ ἐναρκτήριοις λόγος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ἔπρεπε νὰ ᾖ καὶ θετικώτερος καὶ ἐκφραστικώτερος.

Εἰδότε βεβαίως, Κύριοι, ὅπως εἶδον καὶ ἐγὼ, καὶ αὐτὸ τὸ κοινὸν τῆς ἑλλάδος, ἐν πρόγραμμά τ' ὑπουργικὸν δημοσιευθὲν δύο τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν. Αὐτὸ τὸ πρόγραμμα εἶναι ἀληθὲς μία μεγάλη καὶ πολυδαίδαλος ἀποθήκη, περιλαμβάνουσα πολλὰ πράγματα, καὶ καλὰ καὶ κακὰ· ὑπόσχεται ἐν αὐτῷ τὸ ὑπουργεῖον ὅσα κανὲν προγενέστερον, οὐδ' αὐτὸ τὸ ἴδιον εἰς τὴν προτέραν τοῦ ζῆν δὲν ὑπεσχέθη. Αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἐκτός τούτου ψάλλει κατὰ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς καὶ κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅσα ὀρθολογία οὐα εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἔκουσεν. Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰ κακὰ· ποῦ εἶναι, ἐρωτῶμεν, ἡ κύριος τῶν φαινομένων καλῶν; Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ ὑπουργικὸν πρόγραμμα ἔρχεται ὁ ἐναρκτήριος λόγος, καὶ αὐτὸς ὄχι μόνον δὲν μνημονεύει βῆτος· τὸ ὑπουργικὸν πρόγραμμα, δια νὰ διαδύῃ ἡ ὅπωςδήποτε ἡ περὶ αὐτοῦ ὑψηλὴ κύρισις, ἀλλ' οὐδὲ τὰ κυριώτερα τοῦλάχιστον νομοσχέδια τοῦ προγράμματος ἐν αὐτῷ προαναγγέλλονται. Καὶ εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ ἔθνη τὰ ὑπουργικὰ σχέδια δὲν ἔχουν καυμίαν ἀξίαν πρὶν ἢ λάβωσι καὶ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἡγεμόνος, δυνάμεθα ἀρα γε εἰς τὴν ἑλλάδα τοῦ κανόνος τούτου νὰ κάμωμεν ἐξαίρεσιν; Ὡστε καὶ τὸ πολυβύλητον τοῦτο πρόγραμμα μένει σήμερον ὡς μία ἀτμικὴ τὸ πολὺ γνώμη τῶν ὑπουργῶν, ἂν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν ἀπὸ τὰ συντῆθε δελεάσματα, τὰ ὅποια ρίπτονται σκοπίμως ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκλογικῆς πάλης.

Θέλετε τώρα, Κύριοι, νὰ μάθωτε πόθεν, κατὰ τὴν κρίσιν μου, πηγάζει αὕτη ἡ σύγκρισις τῶν γλωσσῶν· αὕτη ἡ χαλάρωσις τῶν σχέσεων αὐτῆς ἡ ἑλλειψίς τῶν ἀναγκαίων ἀνακοινώσεων μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐξουσιῶν τοῦ κράτους; Ἀκούσατε. Οἱ ὅροι τοῦ

συνταγματικοῦ πολιτεύματος παρ' ἡμῖν διεφθάρσαν· καὶ διεφθάρσαν διότι διεφθάρη ἡ ἰσορροπία τῶν δυάμεων τῶν μεγάλων ἐξουσιῶν καὶ διεφθάρη ἡ ἰσφρόσπια, διότι τὸ διαδοχικὸν στοιχεῖον ἀπεφρόσθη κατὰ μικρὸν τὴν ἰκανότητα τοῦ ἐκλογικοῦ στοιχείου, ἤγουν ἡ τάξις ἐπινεῖ τὴν ἐλευθερίαν· καὶ ἡ ἀποφρόσπια ἐγίνετο, διότι δὲν ἔχομεν ἐλευθέρως ἐκλογάς· καὶ δὲν ἔχομεν ἐλευθέρως ἐκλογάς, διότι ἰσχύει κατὰ δυστυχίαν τὸ ἐλεθριὸν σύστημα τῆς υποψηφιότητας.

ε Καὶ τίς σὰς εἶπεν, ὅτι ἔχομεν υποψηφίους; ὅα μὰς ἀντιτάξωσιν οἱ ὑπουργοὶ θεαταίως. ἡμῖς τὸ ἐναντίον διεκπερῶμεν· στεντορία τῇ φωνῇ εἰπομεν, ὅτι δὲν ἔχομεν υποψηφίους· δὲν ἐπράξαμεν, ὡς ἐπράξαν οἱ προκατόχοί μας. ο ἱππιδέντες, κύριοι ὑπουργοί, εἰς αὐτὴν τὴν διαθεσάμεσιν; Τότε σὰς ἀπαντῶμεν, ὅτι ἐπράξατε χιλιαὶ φοραὶ χειρότερα ἀπὸ τῆς προκατόχου σας. Ποτὲ εἰς κόμην προλαβοῦσαν ἐκλογὴν αἱ ἐπιμελέσεις δὲν ἔφερον τὸν χαρακτῆρα τῆς ἡσυχίας καὶ τὴν ὑλιγωρίαν τοῦ νόμου, ὅπως συνέβη εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Ποτὲ ἄλλοτε χωροφύλακες δὲν ἐκλείσαν μὲ τὴν χεῖρα τὸν τὴν ὁπὴν τῆς κάλπης· ποτὲ ἄλλοτε οὐκ εἶ τρία καὶ τέσσαρα, ἀλλ' οὐδὲ ἐν μέλει τῶν ἔσπερε τικῶν ἐπιτροπῶν δὲν ἀπεπερῶμεν ἐκτὸς τοῦ νομοῦ, ὅπως ἐγίνοντο εἰς αὐτάς. Ἐκτὸς τούτου, ἐκεῖνοι, ἤγουν οἱ προκατόχοι ὑμῶν, ἦσαν εὐκρινέστεροι ἔχομεν, ἔλεγον υποψηφίους, καὶ εἶχον· σὰς λέγετε, ὅτι δὲν εἶχετε, καὶ ὅμως εἶχετε. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, ὅτι εἶχετε τὸ γνωρίζουν πρὸ πάντων οἱ 10 νομάρχαι· ἔπειτα οἱ 40 ἐπαρχοί· ἔπειτα οἱ νομάρχαι, ἀντινομάρχαι, ὑπονομάρχαι, ἐνοματάρχαι, σταθμάρχαι καὶ χωροφύλακες· καὶ ἐν πολλοῖς καὶ αὐτὸς ὁ στρατὸς καὶ τὸ ἱππικὸν τῆς γραμμῆς· τὸ γνωρίζουν ἔπειτα οἱ 270 δήμαρχοι· κατόπιν οἱ ἀπαραπλήρεις κομματαρχαί. Καὶ πῶς δύνασθε νὰ εἰπῆτε σήμερον ἐνώπιον τοῦ τοῦ κόσμου, ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἰδίων υποψηφίων μὲ τὸν ἐπιστημότερον τρόπον, ὅτι δὲν εἶχετε υποψηφίους; Μὴ λησμονήσητε, ὅτι, κατὰ τὴν κρίσιν ἐνός τῶν ὑψηλοτέρων συγγραφέων τῆς ἀρχαιότητος, τὸ μεγαλύτερον ἀδικημα, τὸ ὅποιον ἄδυνατόν νὰ πράξῃ ὁ ἄνθρωπος, εἶναι τὸ νὰ φαίνεται, ὅτι εἶναι δίκαιος, χωρὶς νὰ ᾔναι· α ἄλλ' αὐτὸς ἐστὶν ὁ δσχατος τῆς ἀδικίας ἔσας, τὸ δοεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα. ο

Καὶ διατί τότε νὰ μὴ κηρύξτε τὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ λάβῃ ὁ καθείς ἐγκαιρίως τὰ μέτρα του; Οἱ περισσότεροι τῶν ἀποδιδόντων εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλιν υποψηφίων τοῦ λαοῦ ἐπίστευσαν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις σας, καὶ ἐξετελέσθησαν, καὶ ἐξώ-

δεύθησαν, καὶ ἐκακόπαθον. Ἄν ᾔξευρον, ὅτι ἡ ἐξουσία εἶναι ἀντίπαλός των, κἀνεί. δὲν ἀνελάμβανε τὸν ἀγῶνα, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ κατισχύσῃ εἰς τὰς ἐκλογάς, ὅταν παλαιῇ μὲ τὴν κυβέρνησιν, καὶ μάλιστα ὅταν αὐτὴ ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν νὰ μὴ πεδασθῇ οὔτε τὸν νόμον, οὔτε τὴν ἠθικὴν. Δὲν τὸ πιστεύετε; Συγχωροῦσάτε μοι λοιπὸν νὰ σὰς εἶπω καὶ φέτος, ὅτι καὶ πέρυσι σὰς εἶπα, μὲ τὴν αἰθουσίαν τῆς πείρας, τὴν ὁποίαν ὅλοι αὐτοὶ τὴν στιγμὴν ἔχετε. Ἀφήσατε τὰς ὑπουργικὰς ἐδρας, κατεβῆτε καὶ ζητήσατε νὰ ἐκλογεθῇτε βουλευταί, καὶ θέτετε ὅ, ὅτι κἀνείς ἐξ ὑμῶν δὲν θέλει ἐκλογεθῇ, ἐὰν εἶναι οἵτινες ἀνὸς ὅ, ὅταν ἡ κυβέρνησις τότε, προέβωσιν ὅχι ἀκριβῶς ὅ, τ ὑμεῖς ἐπράξατε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμῖς· μόνον. ἴσπε, ἐὰν σήμερον ἐξελέθητε βουλευταί, τὸ γρειστεῖτε, οὐκ εἰς τὴν προσωπικὴν σας ἐπιφρόνην, οὐκ εἰς τὴν αὐθόρμητον προτίμησιν τῶν ἐκλογέων, ἀλλ' εἰς τὴν υποψηφιότητα τῆς ἐξουσίας· τὰ χρεώσεται εἰς τὰ ἄλλα μέσα τῆς ἐξουσίας, τὰ ὅποια ὅλοι μὲ φρίκην μακρὴν εἶδαμεν καὶ ἰκούσαμεν.

ἀποβῶσιντε ἀκοῦν εἰς τοὺς λόγους μου; Δεῖστέ μας, ποῦ δὲν ἐνέει σὰς ἡ εἶπεν α; Ποῦ, γοῖς νὰ λάβῃ τὴν ὑπουργικὴν ὑπεστήριξιν, κἀνέβη νὰ ἐξελεθῇ βουλευτὴς ἀπὸ τὴν κάλπην, καὶ ἂν πῶι κοτὰ ἄσας εἰσέλθῃ; Καὶ ἀνομάζετε τούτῳ ἐκλογάς, καὶ ἐκλογάς ἐκλογάς; Καὶ εἶχετε τὸ θάρρος νὰ τὸ γράψετε εἰς τὸ πρόγραμμά σας μὲ τὸν ἐπιστημότερον τρόπον; Δὲν εἶναι εὐκρινέστερον καὶ ἠθικώτερον νὰ διορίζονται μὲ ἐν διατάγματι οἱ βουλευταί, ὅπως διορίζονται οἱ ὑπάλληλοι, παρὰ νὰ παίζεται εἰς τὰς ὁρμὰς τοῦ λαοῦ αὐτὴ ἡ κακαίτης, ἡ ἀποτρόπαιος κωμωδία;

Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι, ὅτι, ἀφοῦ διώρισαν οἱ κύριοι ὑπουργοὶ υποψηφίους, ἡ συνδυασμένης, δόσατέ τους ὁποιοῦδήποτε ὄνομα θέλετε (l'habit non fa il monarca) τὸ ἔνδυμα δὲν κἀννει τὸν μοναχόν· καὶ σημειώσατε ἐν παρόδῳ, ὅτι οἱ συνδυασμοὶ εἶναι ἐπινόσεις τοῦ ὑπουργείου τοῦ Καρόλου δεκάτου· οἱ κύριοι, λέγω, ὑπουργοὶ δὲν εἶχον κἀν τὴν ἀδωροδοσίαν, ἡ μάλιστα τὴν πολιτικὴν φρόνησιν νὰ συγχωρήσωσι νὰ ἐλθῶσιν οἱ κορυφαῖοι τοῦλάχιστον ἀντίπαλοί των, ἀνδρες ἔχοντες ὅχι μόνον τὴν ἰκανότητα, διότι ἰκανοὶ εἶναι καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ τὴν θέλσιν, καὶ τὸ θάρρος νὰ τοῦς ἐπικρίνουν καὶ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ εἰς τὰ γράμματα, διὰ νὰ ὑπάρχῃ κἀν μία σκιά συνταγματικὴ εἰς τὸ φαινόμενον.

Ἐλάλησαν τόσα κατὰ τοῦ τελευταίου ὑπουργείου τοῦ Φι-

λίππου· κἀνείς ὅμως δὲν ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸ τοιοῦτον ἀποκλεισμόν· καὶ αὐτὴ ἡ τελευταία Βουλὴ, ἣτις ἔφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ὁμολογίαν μὲ τὴν μεγίστην πλειονότητα καὶ τὴν κακὴν μοῖραν, περιέκλειεν οὐχ ἥτις εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁλοῦς τοὺς διακεκριμένους ἀντιπάλους αὐτοῦ· ἐν αὐτῇ συγκαταλέγετο καὶ Θιέρσις, καὶ Βαρὼ, καὶ Βαριέ, καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι, ἰσχυροὶ εἰς τὸν τόπον, καταπληκτικοί, ὅσοι ἐπὶ τοῦ ὅγκου καὶ ὅμως ὅλοι οὗτοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν, διότι δὲν καταδιώχθησαν, ὅπως καταδιώχθησαν γὰρ παρ' ἡμῶν οἱ ἐξέχοντα δύο.

Ἐνας τῶν συναδέσφων μας εἶπεν ἄλλοτε, ἂν δὲν μὲ ἀπάτῃ ἡ μνήμη, ὅτι ἔσα ἔσα αὐτὸ ἔσταθαι τὸ μεγαλύτερον λόθος, τὸ ὅποιον ἔχασεν ἐκείνην τὴν κυβένησιν· καὶ ἐγὼ εἶπα τότε, καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον, ὅτι τὰς κυβερνήσεις δὲν τὰς χάνουν ποτὲ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι· τὰς χάνει ἡ κακὴ διαίτασις τῶν κυβερνούντων. Ποῖοι ἄλλοι εἶναι λοιπὸν οἱ καταστρέφοντες προχθεῖ τὴν αἰωνόχρονον δυναστείαν τῶν Βουρβόνων ἐν Νεαπολεὶ καὶ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων εἰς τὴν κεντρικὴν Ἰταλίαν;

Κύριοι! ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰς ἐκλογὰς ὄχι μόνον ἔσταθαι σκανδαλιώδης καὶ ἀντισυνταγματικὴ, διότι ἐσφετερίσθη δικαιώματα, τὰ ὅποια δὲν εἶχε, καὶ ἐσυγχώρησε τὴν ἀνήκουστον ἐσθλίσιν καὶ καταπάτησιν τῶν νόμων, ἀλλὰ καὶ διότι συνέλαβε τὸν ἀντικαισινικὸν σκοπὸν τὸν ὅποιον καὶ ἐπραγματοποίησε, νὰ ἀποκλείσῃ ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας πολλοὺς ἐκ τῶν πλέον περαιοσμένων καὶ ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος ἀνδρῶν τῆς πατρίδος, καὶ τοις ὑποτέλεις ἡδίκησε καὶ ἐτιμώρησεν ὅχι πλέον αὐτοὺς, ἀλλὰ τὴν πατρίδα, διότι τὴν ἐστέφη α τῆς συνδρομῆς, τῶν φώτων καὶ τῆς ἐμπειρίας πολλῶν ἐκ τῶν μεγάλων τέκνων τῆς. Εἰς ὅλα τὰ ἐννοηθέντα ἔθνη οἱ ἄνδρες οὗτοι πειθαυλοῦνται νὰ ἔλθουν εἰς τὰ πράγματα· δὲν ἀποκλείονται. Εἰς τὸ τοῦτο, ἡ διαγωγὴ αὕτη φέρει ὡς ἀρκετὸν συνέπαιον καὶ ἐν ἄλλῳ ἄσπετον, ἡ κατασχρημαζὶ τὸ συνταγματικὸν πνεῦμα, καὶ τὸ καλίστῃ μισθὸν καὶ ἀποτροπὴν εἰς τοὺς λαοὺς, καὶ τοῦτο εἶναι ἐγκλημα, ἡ ἀποδεικνύει τὴν ἑλλάδα μόνον ἀναξίαν συντάγματος. Καὶ πραγματικῶς, ὅταν οἱ Ἕλληνες φαίνονται, ὅτι δὲν ἠξιοῦνται, ἢ δὲν θέλουν, ἢ δὲν δύνανται νὰ ἐκλέξωνται ὡς ἀντιπροσώπους τῶν τοῦς καλλιτέρους, καὶ μάλιστα τοὺς πλέον ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν τῶν, τοῦτο δεικνύει, ὅτι δὲν εἶναι εἰσέτι ἐπιδεκτικοὶ ἐλευθέρων θεσμῶν, δὲν εἶναι ἄξιοι συντάγματος, καὶ τοῦτο εἶναι καθαρὰ συγκεκριμένη· ἡ ψευδοφροσύνη

τῶν πόλεων Σύρου, Ναυπλίου, Ἀθηνῶν, Θεσῶν, Μεσολογγίου, Καλαβρύτων, Γουδαίου, Μαντινείας, Σαλόνων καὶ λοιπῶν, ἔδειξε, πόσον ἰσχυρὸν εἶναι εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ, καὶ τοῦ πρόποντος. Ἀγέσαστε ἐλευθέρως τὰς ἐκλογὰς, καὶ θὰ δείξουν οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὸ πρῶτον αἶσθημα, τὸ ὅποιον θιβεῖται ὁ ἑλληνικὸς ἢλιος, εἶναι ὁ ἔρως πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἶναι ἡ λατρεῖα πρὸς τὴν μεγαλοφυΐαν.

Κύριοι! ἂς μὴν ἀπὸ ὧμεθα! Ἐκεῖ ὅπου ἐφθάσαμεν σήμερον, ἡ κυβερνήσις μας, ἂς τὸ εἰπωμεν καθαρά, δὲν εἶναι συνταγματικὴ. Ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου δὲν ἔχει τὸ ἴδιον, διότι δὲν ἔχει πρωτοβουλίαν· καὶ ἐν ὅσῳ διατηρεῖται αὐτὴ ἡ κατάστασις, καὶ μία πρόδοσις, πρόδοσις ἐθνικὴ, σύμφωνας μὲ τὰς παραδόσεις μας καὶ μὲ τὰς νομίμους προσδοκίας μας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γένῃ. Ἐνταῦθεν ὁ γενικὸς μαζασμός, ἡ γενικὴ δυσανεξία. Ἐχόμεν ἀληθῶς εἰσέτι τοὺς συνταγματικούς τύπους, ἀλλ' ἡ οὐσία ἡλλοιώθη. Τὸ ἀπορροφητικὸν σύστημα, κατάγνημον καὶ ἀπορροφῶν, παντοῦ ἐπικρατεῖται καὶ μακραίνει καὶ τὴν τελευταίαν ἰκμάδα τοῦ πολιτικοῦ μας σώματος. Δικαιώματα τοῦ λαοῦ ὑπάχουν, διότι εἶναι εἰσέτι γεγραμμένα καὶ ἀνεγνωρισμένα ἐπὶ τοῦ γῆρατος· ἰσχύον ὅμως δὲν ἔχουν, διότι λείπουν αἱ ἡγεσίαι· καὶ πρῶτα τῶν ἡγεσιῶν εἶναι ἡ κατάρξις, ἡ παντελής καὶ εἰλικρινὴς κατάρξις τῆς ὑποψηφιότητος.

Κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος ὥλθισα πέρασι καὶ κατὰ τὰς τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας τῆς συζητήσεως· ἐξήντησα ὅσα σχεδὸν εἶχα κατ' αὐτῆς ἐπιχειρήματα· παρέστητα μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα, ὅτι θὰ γίνωνται αἰωνίως καλπονομιῶσις, θὰ συγχωροῦνται ἐπεμνήσεις, θὰ παραβιάζωνται μὲ τρόπον ἀπίστευτον τὰ ἱερώτερα δικαιώματα τοῦ πολίτου, ἐν ὅσῳ ἰσχύει ἡ ὑπουργικὴ ὑποψηφιότης· καὶ τὰ πράγματα ἦλθον νὰ ἐπιβεβαιώσωσι καὶ πάλιν τοὺς λόγους μου. Οὐτὲ ἕνας μὴ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος δὲν ἦλθεν, ὡς εἶδατε, εἰς Ἀθήνας! Γίνεσθαι τρομερώτερα κατάστασις; α Calamit Consules ο ἐφάρκον οἱ Γερουσιασταὶ τῆς Ρώμης, ὅταν ἀνικαλόσθῃ ἡ συνωμοσία τοῦ Κατηλίνα. Γρηγορεῖτε, Γερουσιασταὶ, ἀνακραζώ καὶ ἐγὼ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου κινδύνου! Τίποτε δὲν ἦτον ὁ κίνδυνος τοῦ Κατηλίνα, ἀπέναντι τοῦ κινδύνου, τὸν ὅποιον τρέχει ἡ πατρίς μας, ὡς ἐκ τῆς καταπάτησεως τοῦ νόμου καὶ τῆς πίστεως τῶν συνειδητῶν. Μὴν ἀμνημονεῖτε. Ἠξιοῦτε εἰς ποῖον σημεῖον εὐρισκόμεθα σήμερον, αὐτὴν τὴν στιγμήν; οἱ ἀρίνοι νὰ τὸ συμπεράνετε. Φοβεῖσθαι γὰρ τὸ ἐκφράσαι, ὅπως φοβεῖται νὰ ἰδῇ εἰς τὸ ἔαθος, ὅστις δει-

χεται ἐπὶ τοῦ χεῖλους τρομερῶς ἀδύσου. Ἀλλὰ, διότι δὲν σὰς ἐκφράσω τὸ αἰσθημά μου, ἐπύσαν ἀρά γε οἱ κί-δουνοι, ἀπὸ τοῦς ὁποίους περικυκλούμεθα;

Κύριοι! Ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ὅλοι σας πέτυσι μὲ μικρὰν ἐξέρε-σιν κατεκρίνατε τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποφωριότητος, καὶ ἐζητήσατε τὴν θεραπείαν εἰς τὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ τὴν ἐζητήσατε μὲ τρό-πον πλήρη ἀδιοφροσύνης, μὲ ἐκφράσεις πολὺ λεπτάς, καὶ διὰ τοῦτο, φαίνεται, δὲν σὰς ἐνόησαν, καὶ ἐρέμισαν ἐκ νέου τὴν ὑποφωριότητα, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐραρμογῆς αὐτῆς εἰς τὰς ἐφε-τεινάς, ἐλόγησεν, ὁ τόπος περιέπεσεν εἰς μεγάλους περισπασμούς. Καὶ Κύριοι! παρεβιάσθησαν συνειδήσεις, καταπατήθησαν δικαι-ώματα, ἐνοθεύθησαν κολπαι, ἐξεταπίσθησαν ἐπίτημοι ἄνδρες, ἐλογχεύθησαν πολῖται, ἐγέναν κακὰ πρωτοφανῶν, ἀνέκουστα, μὲ ἓνα λόγον ὁ νόμος ἔχασε πᾶσαν ἰσχύον, πᾶν σέβας, καὶ ἐνέλι-θε τὸ κράτος αὐτοῦ ἢ αὐθιγισία. Ἄς ἐκφράσωμεν ἐφέτος τ-φρόνημά μας καθαρώτε-α καὶ ζωηρότερα· ἄς κτυπήσωμεν κα-τακάραια αὐτὴν τὴν πολυέσχαλον ὑδάν, αὐτὸ τὸ ἔρα. Μὴ ἀιστάζεστε πλέον, ὅτι ἡ ὑποφωριότης κλονοῖται κατὰ κράτος τὸ πολίτευμα, ἐξαγορεύει τὰ ἥθη, πρὸς δὲ τὰς ἐλευθερίας, εἶναι τὸ δραστηριώτερον μὲν τ-ς ἀποκατηνότητος τοῦ ἔθνους, τῆς ἐντα-είσεως τῶν ἐλευθεριῶν τού, καὶ ἡ καταστροφή τοῦ μέλλοντός του.

Ναι, Κύριοι! ἡ ὑποφωριότης φυγαδεύει τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἐκλογέως καὶ τοῦ ἐκλεγμένου· πνίγει τὴν πρωτοθυλίαν τοῦ λαοῦ, οὐδετερόνει, ἢ παρκαλεῖ τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ τὸ χεῖριστον δηλητηριάζει τὴν ἐλευθερίαν συζήτησιν, τινος τῆς ὁποίας οὔτε δικαιοσύνη, οὔτε ἀλήθεια, οὔτε ὀρθὸς λόγος εὐρί-σκαται. Ἡ ὑποφωριότης ἀποκλείει τὸν διοικητικὸν καὶ κυβερ-νητικὸν ἐλεγχον τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, καὶ ὅταν πύσῃ αὐ-τός ὁ ἐλεγχος, ἡ αὐθιγισία ἀρ' ἐνός, καὶ ἡ ἀκρίβεια ἀρ' ἐτέρου θέλουν μείνῃ τὰ μόνα ἐλατήρια, τὰ μόνα γνωρίσματα τῆς κυ-βερνήσεως τοῦ τόπου. Ἡ ὑποφωριότης κλείει τὸ στάδιον εἰς τὴν μεγαλοφυίαν, καὶ στερῇ τὴν πατρίδα τῆς τιμῆς τοῦ να-δ-μιουργῆ μεγάλου καὶ νὰ κυβερνηθῇ αἰνέτης ἀπὸ μεγάλους Τέλο. πνίγει ἡ ὑποφωριότης ἀπάγει ἀπὸ τὸν λαὸν τὸ μόνα δικὸν δικαίωμα, τὸ ὅπ-λον ἐκράτσε, καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὴν ἐκτελειστικὴν ἐξουσίαν, καὶ τοιοῦτοτρόπως καταστρέφεται ἡ ἰσθμὸς τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν, καὶ κατόπιν τούτου ἐπέρχεται ὁ δεσποτισμός.

Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον κακούργημα τῆς ὑποφωριότητος εἶναι

ἄλλο. Αὐτὸ τὸ σύστημα εὐκολύνει, Κύριοι, νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ πράγματα ἄνδρες ἀδύνατοι καὶ ἀνίκανοι, καὶ τίς οἶδεν, ἂν δὲν ἴδωμεν κάποτε καὶ διε-θαμένους. Καὶ τότε χίμαιρας φο-ραὶς εἶ-αι προτιμώτερον νὰ ἔχη ἓν ἔθνος ἀπόλυτον κυβέρνησιν, παρά συ-ταγματικὴν ὑπὸ τοιούτους ὄρους! Εἰς τὰ ἀπόλυτα κράτη, μὴ λησμονήσῃτε, Κύριοι, οἱ ἡγεμόνες ἔχουν εὐθύναν διὰ τὰ γινόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τ-ρντίζουν σχεδὸν πάντοτε νὰ περι-στοιχίζονται ἀπὸ τοῦς πλέον περωτισμένους ἄνδρες. Ἐνταῦθεν προέρχεται, ὅτι τινὰ ἔθνη, καίτοι δεσποτικῶς κυβερνώμενα, ἔχουν καλὴν διοίκασιν καὶ εὐμεροῦν ὑποσούν. Ἀλλ' εἰς τὰ συν-ταγματικά κράτη τὴν εὐθύναν τὴν εἰς οὐ τοὺς ὑπουργοὺ, καὶ εὐκο-λώτερον εἶναι δεκτοὶ εἰς αὐτὰ ἐκείνοι· οἵτινες δὲν ἔχουν πολλὰς ἀξιώσεις. Ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ οἱ μὴ ἔχοντες πολλὰς ἀξιώσεις, καὶ ἐννοεῖτε τί θέλω νὰ ἐκφράσω ἐνταῦθα, εἶναι συνήθως ἀδύ-νατοι, καὶ οἱ ἀδύνατοι, δὲν νὰ σταθῶν, ἀναγκάζονται πάντοτε νὰ καταφεύγουν εἰς μέτρα βίαια, εἰς τὴν καταπάτησιν τῶν νό-μων, εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων, εἰς τὴν σπατάλην τῶν θαυμάτων, τῶν θέσεων καὶ τῶν χρημάτων, καὶ ὅ-α αὐτὰ τὰ κακὰ τὰ εὐκολύνει καὶ τὰ καθαρῶς μὲν ἡ ὑποφωριότης.

Ἡ ἰδέα ἐπειτα, Κύριοι, τοῦ ὅτι εἶναι δυνατόν ὁ ἄ τις ὑπο-φωριότης νὰ φέρῃ μία κυβέρνησιν οὗς τινες εὐνοεῖ, νὰ ἀπα-κλείσῃ οὗς τινες ἀποστρέφεται, νὰ ψυχήσῃ ὅτι συμφύρει εἰς αὐτὴν, καὶ νὰ προπατῇ ὅπως ἀρέσκαται, εἶναι ἰδέα στανική, παρκαύρει, ἀπαπλανᾷ ὅλους, καὶ μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ κα-κοὺς καὶ καλοὺς· εἶναι ἄλ οὐ ζυλὸν τῆς θρώσεως, τὸ ὅποιον πολλοὶ θα ζητήσουν νὰ τὸ φάγουν, καὶ μάλιστα, ὅσοι εὐρίσκον-ται εἰς ἀπελπιστικὴν θέσιν, καὶ πλείοντα ἀπὸ τὸ ἀσέβητον πῦρ τῆς ἀκορέσεως καὶ κακῆς φιλοδ-ξίας. Ἄς μὴ ἀρῶμεν λοιπόν εἰς τὸ συνταγματικὸν μας κῆπον αὐτὸ τὸ δένδρον· ἄς τὸ ξερ-μώσωμεν προβαίξας, διὰ νὰ σώσωμεν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπὸ τὴν κόλασιν, καὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς λιπ-πὰς δοκιμασίας.

Αἱ ἐλευθερίαι δὲν πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀρχόντων· καὶ ὁ ἀρχὼν εἶναι ἄνθρωπος, σάρκα φροῶν, ἔχουν ἔχει ἀτελείαι· πνέματα, ἔχει πνῆθ εἰς τὴν καρδίαν. Αἱ ἐλευ-θερίαι ἐξασφαλίζονται μὲ τοῦς ἐλευθέρους θεσμοὺς καὶ μὲ τὰ ἀνστηρὰ ἔθνη ἔχοντες θεσμοὺς ἀξιολόγους εἰς τὸν χάρτην· δὲν μένει, εἰμὴ νὰ τοὺς ἐφαρμόσωμεν μετὰ θερηκευτικῆς εὐλαχείας· ἀλλὰ πρέπει νὰ συνειθίσωμεν νὰ μὴ δεχόμεθα τὰς παρεξηγή-σεις τοῦ νόμου· πρέπει νὰ στιγματίσωμεν καὶ τὴν παρκαμικρὰν καταπάτησιν τοῦ νόμου. Μὴν κατεφθνήζωμεν, ὅταν κατηγγέλθῃ

εἰς τὸ Σώμα ἡ πρώτη χρηματικὴ ὑπέρβασις, αἱ δαπάναι τοῦ κράτους δὲν ἤθελον ἀναβῆναι διὰ μιᾶς ἀπὸ 14 εἰς 24 ἑκατομμύρια, καὶ τὸ ταμεῖον δὲν ἤθελε φθάσῃ, εἰς ἣν εὐρίσκεται κατὰστασιν μὲ τὰς ῥαγδαίας καὶ ἀτόπους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δαπάνας, τὰς ὁποίας ἐσυνείδισαν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ πρῶτον νὰ πραγματοποιοῦν, καὶ ἔπειτα νὰ ζητοῦν τὴν ὑπογραφὴν μας, ὡς ψευδομαρτύρων. Εἴαν ἀπὸ πέρας ῥητῶς κατεφ' ἱκίζομεν κατὰ τῆς ὑποψηριότητος, τὰ πράγματα ἤθελον εἶναι σήμερον ἄλλην μορφήν· ἡ Βουλὴ ἀφ' ἑαυτῆς δὲν διελύετο, καὶ αἱ ἐπαρχίαι δὲν ἤθελον γένῃ τὸ θέατρον αὐτοστόλων ἐπεμβάσεων τῆς ἀρχῆς εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλογέως. Ἄνευ ὑποψηριότητος κἀνεν. ἀφ' ὅσα ἐν τούτῳ τῷ διαστήματι ἐγένετο, θὰ ἐγένετο. Εἴαν διελύετο ἡ Βουλὴ ἄνευ ὑποψηριότητος, οὐδὲ ἓνα βουλευτὴν ἐκ τῶν φίλων τοῦ ἐκέρδιζε τὸ ὑπουργεῖον· ἄλλοι ἀντ' αὐτῶν ὑπουργοὶ ἤθελον κατέχῃ σήμερον τὰς ἀντικρυνάς μου θέεις· ἄλλον λόγον ἐρρηκτέον ἠθέλομεν συζητῆ. Μὲ τὰ σωστά σας λέγετε καὶ γράφετε, ὅτι ἐκἀμετε ἐλευθερία. ἐν λόγῳ, ὅτι ἐκἀμετε ἐφίσιν εἰς τὸν λαόν, καὶ ὅτι ἐνίκησατε; Καὶ δὲν εἶναι ὅλα εὐτὰ καθαρὰ εἰρωνεῖα κατὰ τῆς ἀληθείας, τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ νόμου!!!

Κύριε Πρόεδρε καὶ Κύριοι Γερουσιασταί!

Λάβετε ὑπὸ σπουδαίαν καὶ σοβαρὰν σκέψιν τὴν κυβερνητικὴν μας κατάστασιν· ἡ περαιτέρω ἀνδροπροσὺνη σας ἐνισχύει τὸ κακὸν καὶ προμηνύει καταιγιδας. Ἄν δὲ ἔχετε, ἂν δὲν θέλετε νὰ ἐξαντλήσητε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ὅλον τὸ θάρος, ὅλην τὴν γενναϊότητα, ἡ ὁποία εἰς κρίσιμους περιστάσεις πρέπει νὰ χαρακτηρίσῃ τὰ μεγάλα τῆς ἐμικρατείας Σώματα. λάβετε παρ' ἐξέγερμα ἀπὸ τὰς πρωτευούσας πόλεις πολλῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας αἱ συστάσεις τοῦ ὑπουργείου δὲν εὗρον ἐρέτος, ὡς ἄλλοτε, ὑποδοχήν· ἡ Ἡερμούπολις, ἥτις τριάκοντα ἔτη ἔλεγε καὶ, εἶπεν ἐφίτος ὄχι! Ἡ ἀποστολὴ μας κυρίως εἶναι οὐχί, ὡς κανὼν ἀρχοῦν εἶναι ἄλλοι, καὶ φάλλομεν κάποτε καὶ ἡμεῖς, νὰ συντηρώμεν ὅ,τι ὑπάρχει, ὅ,τι ἀφῆσεν ἡ αἰθαιρεσία καὶ ἡ καταπάτησις τῶν νόμων, ἀλλὰ νὰ μαχώμεθα διαρκῶς ὑπὲρ τῆς ἰσορροπίας τῶν μεγάλων ἐξουσιῶν τοῦ κράτους, ὅπως τὰς ἐδημιούργησεν ὁ νομοθέτης, καὶ ἡ ἰσορροπία αὕτη δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὀλίγα εἴματα ἀκόμη, καὶ θὰ εὐρεθώμεν ὅλοι εἰς τὸ πλέον δυσχερὲς διήγημα. Ἄς καταλάβωμεν λοιπὸν μετὰ καρτερίας τὴν ὑψηλὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἔθελε τὸ Σύνταγμα, καὶ ἄς σταθώμεν ἀκράδαντοι καὶ ἀσειστοὶ ἐπ' αὐτῆς. Ἄς προλάβωμεν καταβάλλοντες ὅλας τὰς προσπάθειάς, πῶς νὰ ἔλθῃ ἄνωθεν ἐν ἡσυχίᾳ

καὶ τάξει ὅ,τι ἐν ἀταξίᾳ εἶναι κίνδυνος νὰ πηγᾷ ἀπὸ τὰ κῆτω· μέσος ὅρος δὲν ὑπάρχει. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἡμπορεῖ νὰ ζήσῃ, νὰ μεγαλώσῃ καὶ νὰ δοξασθῇ, εἰμὴ ὑπὸ τὸ κράτος ἐλευθερίων θεσμοθεσιῶν, εἰλικρινῶς καὶ θρησκευτικῶς ἐφαρμοζομένων.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, Κύριοι, δὲν δύναμαι κατ' οὐδὲνα τρόπον νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν πρόνοιαν, τὸ ὅποιον προέδρευεν εἰς τὴν σάνταξιν τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως. Προτείνω κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τοῦ 5. παραγράφου αὐτοῦ τὴν τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν καταθέτω ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ προεδρεῖον, ἐπιφυλαττόμενος νὰ προτείνω, ἢ νὰ ὑποστηρίξω, ἂν προτεῖνουν οἱ φίλοι μου, καὶ ἄλλας τροπολογίας ἐπὶ τῶν λοιπῶν παραγράφων.

Εἶναι καιρὸς νὰ εἰπωμεν γυμνῇ τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν ἀνώτατον ἀρχοντα· τὸ χρωστούμεν, διότι αὐτὸν τὸν ὄραον ὠμόσκαμεν, ὅταν εἰσῆλθομεν εἰς αὐτὸν τὸν περίβολον· διότι αὐτὸ ἐπιτάττουν τὰ μεγάλα συμφέροντα τῆς πολυπαθοῦς καὶ ἀγαπητῆς ἡμῶν πατρίδος.

Τροπολογία τοῦ Γερουσιαστοῦ Δ. Χρηστίδου ἐπὶ τοῦ 5. παραγράφου τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς α'. Συνόδου τῆς ζ'. Περιόδου.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξε πάντοτε, Μεγαλειότατε, τὴν προσήλωσιν τοῦ εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ εἰς τὰς ἐλευθερίας. Μετὰ καρτερικῆς καὶ λυπηρᾶς διὰ τὸ ἔθνος αὐταπαρνήσεως διήνυσεν τὸ δυσχερὲς στάδιον τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, καθ' ἃς ὑπέστη τὴν πλέον ἀπροσδόκητον καὶ καταπληκτικὴν καταπάτησιν τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων τοῦ. Ἡ πείρα ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ ἐλευθερία ἐξάσκησις τοῦ πολυτίμου καὶ ἱεροῦ ἐκλογῆς δικαιοῦματος εἶναι ὅλως ἀνυμμήβιστος μὲ τὸ σύστημα τῆς κατ' εὐθείαν, ἢ ἐκ πλαγίου ὑποψηριότητος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου 1861.

Ὁ Γερουσιαστὴς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄν εἶχον τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ἣν ἔχει ὁ προλαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς, ὅτι πρέπει νὰ φέρονται εἰς συζήτησιν ἐνταῦθα ὅλαι αἱ πράξεις τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ δαπανᾷται πρὸς τὸν Β. λόγον, κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον, ἤθελον τὴν ἀπολέσει. Μὲ ὅλην τὴν ὁποίαν ἔχω πρὸς τὸν προλαλήσαντα ὑπόληψιν, ἄς μὲ συγχωρήθῃ νὰ εἰπῶ, ὅτι δὲν συμ-

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

φρονῶ παντάπασιν μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ὅσον φρονῶ ἀπ' ἐναντίας, ὅτι πράττομεν καὶ συνταγματικώτερον καὶ νομιμώτερον ἐάν περιηριθώμεν, εἰς τὸ νὰ καταρτίσωμεν τὴν πρὸς τὸν ἐναρκτήριον λόγον ἀπάντησιν ἐν ὀλίγαις λέξεσιν, ἀπαντώντες μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀφοροσύνην πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραγματευόμενα· ἀλλ' ὁ προλαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς, ἐπόμενος εἰς τὰς ὁποίας προσβῆναι ἀντιθέτως ἀρχῆς, ἐλάλησε περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ πραγμάτων τῶν ἀπαρτιζόντων ἐν γένει τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, ἃν καὶ κατ' ἐμὲ, ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω, ἡ τοιαύτη μακρογορία καὶ ἡ τοιαύτη ἐξέτασις δὲν ἀνήκει εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον, ἀλλ' εἰς τὰ καθέκαστα τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, εἴτε ὅσας πρόκειται νὰ τελέωσιν αὐταὶ ὑπ' ὄψιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, εἴτε ὅπου· ἄλλοτε αὐτεπαγγέλτως ἡ τοιαύτη τακτικὴ, τὴν ὁποίαν ὁ προλαλήσας καὶ σήμερον ἠκολούθησε, φέρεται ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν μεγάλῃ τελευτῇ μίαν ἐκτεταμένην περὶ τῶν ὅλων συζήτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσκαλούμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν μέρος, ὅπως ἀπαντήσωμεν καὶ ἀποκρούσωμεν ὅλας τὰς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως αἰτιάσεις, διότι αὐταὶ ἂν καὶ ἐμνημονεύθησαν διὰ νὰ λεχθῶσι μόνον, κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ προλαλήσαντος, οὐχ' ἔστιν ὡς ἐβρέθησαν καὶ εἶναι πάντοτε αἰτιάσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ ἀποκρούσωμεν.

Ἀρχόμενος τοῦ λόγου τοῦ ὁ προλαλήσας ἐπεχείρησε μακρὰν πολλῶν ἐθνῶν ὁδοιπορίαν, διότι ἐπεκαλέσθη καὶ ἀνέφερε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρχῆς τοῦ συζητεῖν καὶ ἐξετάζειν διὰ μακρῶν λόγων ἅπασαν τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ἐναρκτήριον λόγον πολλὰ συνταγματικὰ ἔθιμα· ἀλλ' ἐπρεπε νὰ μὴ λησμονήσῃ καὶ ἐν ἑτερον ἔθιμον, μᾶλλον δὲ εἰς αὐτὸ ἐπρεπε νὰ προσφύγῃ ὡς στηρίζον ἐν εἰς πολίτευμα, ὅπερ εἶναι τὸ πρότυπον τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, καὶ εἶναι πράγματι ἔθιμον συνταγματικόν· ἐπρεπε, λέγει, νὰ παραδειγματισθῇ ἐκ τῆς τακτικῆς, ἧς ἐπικρατεῖ εἰς τὴν μητέρα τῶν συνταγματικῶν πολιτευμάτων τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄμα ἀναγιγνώσκεται ὁ ἐναρκτήριος λόγος, αὐθιμὲρὸν γίνεται καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἀπάντησις ἐν ὀλίγαις λέξεσι, καὶ οὐχὶ ἐν τοιαύτῃ πομπῇ καὶ τελευτῇ, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι διάφορον καὶ ξένον τοῦ σκοποῦ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς Β. λόγον.

Ὁ προλαλήσας προχωρῶν κατέκρινε τὸν Β. λόγον ὡς μὴ

περιεχόντ' τι σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν, καὶ μᾶλλον ὡς μὴ συννοουμένου μετ' ἐγγράφου· ἀλλ' ἐνῷ λέγω ὅτι μετὰ τῶν ἐναρκτήριων λόγων ἐγγράφα ἀφορῶντες τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως οὕτε συνοδεύονται οὕτε παρουσιάζονται, ταυτοχρόνως προσθέτω ὅτι ὁ Β. λόγος ἂν δὲν περιέχῃ πολλὰ, περιέχει ὅμως ὅσα πράγματα καὶ ἀντικείμενα· ἡδυνάτο νὰ μνημονεύθωσιν ἐν συντόμῳ, καὶ περιέχει τότε, ὅσα δὲν περιέχει καὶ ὁ κατὰ τὸ 1851 ἐναρκτήριος λόγος, ὅστις συνεττυγῆ καθ' ἣν ἐποχὴν ἦτο ὑποστροφὴ ὁ πρὸ λαλήσας· ὅτε δὲν δικαιούται νὰ εἴπῃ ἡδὴ ὅτι ὁ Β. λόγος δὲν περιέχει σπουδαῖόν τι· ἀλλ' εἰς τὸν Β. λόγον ἂν δὲν περιέχονται λέξεις πολλαὶ περιέχονται ὅμως πολλὰ σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ πράγματα ἀφορῶντα τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος· πρὸς δὲ τούτοις ἐν ἄλλῳ ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἐμνήσθη καὶ ὁ προλαλήσας, περιέχει ὅσα ἡδὴ ζητοῦνται, καὶ ἡτο περιττὸν νὰ ἐπαναληθῇ ἐν τῷ Β. λόγῳ, ὡς ἐγγράφῳ ὑπουργικῷ, πᾶν ὅ,τι ἐν ταύτῃ τῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρεται.

Ὁ προλαλήσας ἀνέφερε καὶ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ περὶ ὑποψηριότητος· ἀλλ' ἡ ὑποψηριότης διαφέρει πολὺ τῶν ὑπουργικῶν συνδυασμῶν, καὶ ἡ διαφορά εἶναι πρόδηλος· ὑποψηριότης λέγεται ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τῶν προτέρων ἐκλογῇ τῶν καταλλήλων κατ' αὐτὴν θεωρουμένων ν' ἀκολουθῶσι τὴν πορείαν τῆς προσηνῆς, ἀνευ τινὸς ἐξετάσεως περὶ τῆς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, ἣν ἀπολαμβάνουσι παρὰ ταῖς λοιπὰς συμπολίταις τῶν, καὶ ἡ καὶ ἀ συνέπειαι· πρῶτον αὐτῆς περὶ τῆς ὁπωσδήποτε ἐκλογῆς τῶν ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ Κυβέρνησις· ἰδίαις χερσὶ περιβάλλει, οὕτως εἰπεῖν, τὸν ἐξουσιαστικὸν μανδύαν ἐπὶ τοῦς ὑποψηριοὺς τῆς τοιαύτης ὑποψηριότητος καὶ ἐγὼ αὐτὸς μέμφομαι καὶ ἀποκρούω, ὅτε εἴμαι σύμφωνος πρὸς ὅσα ὁ προλαλήσας κατ' αὐτῆς ἀνέφερε· ἀλλὰ τοιαύτη ὑποψηριότης κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς δὲν ὑπῆρξε, διότι ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦτο τοιαύτη, οἷα ἡδυνάτο νὰ παρουσιάσῃ τὴν τοιαύτην ἀνάγκην· ἡ θέσις τῆς ἦτον ἐξαιρετικὴ καὶ ἰδιαίτερα τῶν προτέρων θέσεων τῆς Κυβερνήσεως ὡς θηταῖον ἡθεῖα ἀπὸ τῶν διαλύσεων. Ἐνταῦθα παρατρέχω τοὺς λόγους τῆς διαλύσεως, διότι δὲν ἔχω οὔτε καθήκον οὔτε δικαίωμα νὰ δικαιολογήσω αὐτήν· τὸ δικαίωμα τοῦ διαλύειν τὰς Βουλὰς εἶναι ἡγεμονικόν, εἶναι δικαίωμα τοῦ ἀνωτάτου ἀρχινομοῦ καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι πρόπον νὰ δίδεται λόγος περὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ· ὁ ἡγεμὼν δὲν εἶναι μόνον ἀνώτερος ἀρχὴ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' εἶναι συγχρόνως καὶ τροχὸς τῆς

απαιτούμενης πολιτικής αρμονίας. Ποιῶν χρῆσιν τοῦ τοιαύτου ἡγεμονικοῦ τοῦ δικαιοῦματος, εἴτε ἐνὶ παύει ὑπουργοὺς, διαλύει τὴν Βουλὴν, ἢ προσβάτει Γερουσιαστάς, ἐπειδὴ πάντοτε ἐνεργεῖ διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποῖου ἡγεμονεύει, διὸν ὑποχρεοῦται νὰ διδῇ λόγον τῆς τοιαύτης χρήσεως τῶν δικαιωμάτων του, καὶ ἐντεῦθεν συνάγεται, ὅτι οὔτε καὶ οἱ ὑπουργοὶ δύνανται ἢ οὐδεὶς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν χρῆσιν τινος ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἡγεμόνος, ἐν δὲ τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει παρεκβαίνουσι τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τούτοις λέγω μόνον, ὅτι διαλύσεως τῆς προγενεστέρας Βουλῆς ἡ ἐκκλησις ἐγένετο πρὸς τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐμῆλλε διὰ τῶν νέων ἐκλογῶν νὰ δεῖξῃ ἂν συμμερίζεται ἢ καταδικάζῃ τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως· κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ἐννοεῖται βεβαίως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πῦχτο νὰ ἔλθωσιν ἐνδεδυμένοι τὸν βουλευτικὸν μανδύαν ἄνδρες συμμεριζόμενοι καὶ ὑποστηρίζοντες τὴν πορείαν τῆς, καὶ διὰ τὸν λόγον· τούτων δὲν ἐδικαιούτο ὁ προλαλῆσαι νὰ αἰτιωθῇ ἡμᾶς, διότι διὸν νύχουμεθα νὰ ἔλθωσιν ἐν τῇ Βουλῇ οἱ ἀντίπαλοί μας, ἢ μᾶλλον διότι ἠθικῶς ὑποστηρίξαμεν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοὺς σχηματισθέντας κατὰ τῶν ἀντιπάλων μας συνδυασμούς, οἵτινες καθὼ ἐπιτυχέστεροι ὡς πρὸς τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτοὺς πρόσωπα, καὶ καθὼ ἀσπαζομένων τῶν λαῶν τὰς συντηρητικὰς ἰδέας, ὑπερίσχυσαν· ἐρωτῶ ἤδη ἐξηγησάμεθα κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς σύστημα τοιαύτης ὑποψηφιότητος, οἷαν ἀνωτέρω ἀνέπτυξα, καὶ ὅποια ἄλλοτε ἐφημεζέτο; οὐχί· τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν συνδυασμῶν, οἵτινες εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐσχηματίσθησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων μας, στήριξται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, καθ' ὅς ἐξῆλθον νικηταὶ οἱ μὴ ἀντίπαλοι τοῦ ὑπουργείου, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ κινήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ προαγορεύσαντος· ἡ συμπάθεια τοῦ ὑπουργείου ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ὑπαρχόντων δύο συνδυασμῶν ἔχει μεγίστην διαφορὰν ὡς πρὸς τὴν ἐκ προοιμίων ἐκλογὴν καὶ τὴν ἐπιβολὴν δι' ὅλων τῶν μέσων, προσώπου, ὑπὲρ δὲν ἐξετάζεται ἂν ἀπολαμβάνῃ ὑπάλληλιν καὶ τιμὴν, καὶ ἐνὸς πάντοτε δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὑπουργικῆς συμπαθείας, διότι ὅλοι οἱ πολῖται πρέπει νὰ θεωρῶνται ἴσοι· σήμερον ὅμως ἐπειδὴ ἐκ τῆς διαλύσεως Βουλῆς ἀνεφάνησαν ἄνδρες, οἵτινες ἐκ προοιμίων κατέχρουν τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δύο ἐπρόκειτο νὰ ὦσι τὰ ἀντιπαλοῦντα μέρη, δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπουργεῖν ἐν συμπαθοῦσιν ὑπὲρ τῆς μεριδίας

ἐκείνης, ἥτις δύνανται νὰ συμβαδίσῃ μετὰ τὴν πορείαν τοῦ· τοῦ αὐτοῦ ἀρχὴν ἐκήρυξε καὶ ὑπουργὸς ἐνὸς ἄλλου ἔθνους τῆς Σαρδηνίας κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας· ἡ ὑποψηφιότης διέτρεξε πολλὰς φάσεις· κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀνομιάζοντο οἱ ὑποψήφιοι κρύφα καὶ ἐπεβαλλόντο ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δι' ὅλων τῶν μέσων· ἡ τοιαύτη τακτικὴ ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ μὴ λαμβάνῃ χώραν ἀντιγωνισμός, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἐκλογὴ πραγματικὴ ἀλλὰ κατὰ τύπον μόνον· ἡ δὲ πορεία αὕτη κατεκρίθη ὡς ἐπέμβασις· μετὰ τὴν τακτικὴν ταύτην τὸ ὑπουργεῖον τοῦ 1858 ἐπὶ ἡμέρας ἀλλῶς πῶς τὴν ὑποψηφιότητα ὠνόμασε τοὺς ὑποψηφίους φανερά καὶ διεκήρυξεν αὐτοὺς διὰ προγράμματος· κατεκρίθη δὲ καὶ ἡ πορεία αὕτη ὡς φανερά ἐπέμβασις· εἶπεν ὅτι οἱ πρότεροι Κυβερνήσεις εἶχον τοῦλάχιστον τὴν αἰδῶ τῶν ἰδίων αἰσθῶν πράξεων, καὶ τότε σχετικῶς ἐπῆνεσεν αὐτὰς ὡς ἐπαινέταις ἀπέκρινται τῆς ἀνακρίσεως ἢ ὑποκρισίας ὅταν λέγεται ὅτι εἶναι ῥόος ἀποδιδόμενος εἰς τὴν ἀρετὴν· ἐκατηγορήθησαν λοιπὸν αἱ πρῶται ἐκεῖναι Κυβερνήσεις, διότι ἐνὸς ἔθετον ὑποψηφίους δὲν ἔλεγον ὅτι κἀμνοῦσι χρῆσιν τῆς ὑποψηφιότητος· ἐκατηγορήθη ἡ ἐπομένη τούτων, διότι καὶ ἔλεγον ὅτι ποιεῖ καὶ ἔκμνε χρῆσιν τῆς ὑποψηφιότητος· ἀλλὰ διατὶ κατηγορούμεθα καὶ ἡμεῖς, οἵτινες οὐ μόνον εἰπομεν ὅτι δὲν ἔχομεν ὑποψηφίους, ἀλλὰ καὶ πραγματικῶς δὲν εἰχομεν τοιαύτους; βεβαίως οὔτε ἰδυνάμεθα νὰ θέλωμεν νὰ ἔλθωσιν, οὐδὲ ἀπεκρούσαμεν τὴν ἐπιθυμίαν μας τοῦ νὰ μὴ ἔλθωσιν ἐνδεδυμένοι τὸν βουλευτικὸν μανδύαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐκ τῶν προτέρων κατεδίκασαν τὴν πορείαν μας, δι' ὃν λόγον καὶ παρητήθημεν τοῦ ὑπουργείου ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ συμπράξωμεν μετὰ τοιούτων βουλευτῶν. Δεικνύοντες δὲ τὴν ἐπιθυμίαν μας ταύτην, καὶ κατὰ συνέπειαν συμπαθοῦντες ὑπὲρ τῶν ἀντιθέτων τῶν ἀντιπάλων μας τούτων συνδυασμῶν, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἐκῆμαμεν χρῆσιν τῆς ὑποψηφιότητος, ἥτις ὅχι στοιχεῖα διάφρα, καὶ ἥτις δημιουργεῖ ἐκ τῶν προτέρων τοὺς βουλευτάς.

Ὁ προλαλῆσαι πρὸς τοὺς ἄλλους ἔκαμε καὶ ἐν μέγα ἐγκώμιον ὑπὲρ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς· τὰ τοιαῦτα ἐγκώμια ἢ τὸ ἐπόμενον, ὅτι ἤθελεν ἀναφέρει ὁ προαγορεύσας, καὶ εἶναι ἐλευθερὸς νὰ τὰ ἐκφράσῃ· ἀλλ' οἱ λόγοι, οὗς ἀνέφερε πρὸς στήριξιν τῶν ἐγκωμίων τοῦ τούτων, δὲν εἶναι πρὸς ὅλους πειστικοί, καὶ τούτους δὲν δύνανται νὰ παραδεδῇ. Ἐγκωμιάσας τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ κυρίως λόγου· πρῶτον διότι ἔθετον αὕτη ὑπὸ τὴν

διαθέσειν τοῦ ὑπουργείου ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, καὶ δεύτερον διότι ἐπεψήφισαν ὅς ὥς 7 ἑκατομμύρια πιστώσεις· καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸν Α'. λόγον ἡ πράξις τῆς Βουλῆς εἶναι τοιοῦτε γενναία καὶ πατριωτικῇ, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ Βουλὴ ἔπρεπε συγχρόνως νὰ σκεφθῇ καὶ πῶς τὸ ἑκατομμύριον αὐτὸ θὰ ἐδίδετο· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν Β'. λόγον δὲν μοι φαίνεται ὅτι ἡ πράξις τῆς Βουλῆς νὰ ἔχῃ τι αἷσιον ἐγκιομίου. Ἀνέφερε πρῶτον ὁ προαγορεύσας ὅτι ἐγέναντο καὶ κατασχέσεις πρὸς καταπίεσιν δὴθεν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, ἀλλὰ δὲν ἐπρόσθεσε συνάμα ἂν τὰ μέτρα ταῦτα ἐδικαιώθησαν ἢ οὐ· ὥς Σάμα συντηρητικόν ἡ Γερουσία ὅς εἴπῃ ἂν τὰ μέτρα ταῦτα προέρχωνται ἢ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ ἀνωτέρου λόγου ἢ σκοποῦ, ἢ ἂν ἐκ τοῦ ἐτέρου λόγου πῆς ἀκολοχίας τοῦ τύπου λαμβάνωνται· ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλει λαλῆσαι ὁ συναδελφός μου ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐκτενέστερον· ὥς ἀρμοδιώτερος, μεταβαίνω εἰς τὸ κύριον ζήτημα τῆς συζήτησεως καὶ λέγω ὅτι οἱ ὀνομάσαντες τὸν Β. λόγον καλὸν, ἐάν λαβῶσι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ὑπὸ ὀριμωτέραν καὶ ἀπαλὴν σκέψιν, θέουσιν εὖρε ὅτι περιέχει πολλὰς ἐννοίας· τὸ μέλλον τῆς πατρίδος καὶ ἡ πρὸς τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς πρόνοια δὲν ἐκφράζονται εἰς τὸν Β. λόγον εὖ μάλιστα, συνεπτυγμένως· ἀντὶ νὰ ἐκφράζωμεν ἐπικρίσεις καὶ νὰ ἀναφῶμεν κινδύνους, ὥς σκεφθῶμεν μᾶλλον ποῖαν ὁδὸν πρέπει νὰ ἐκδιώσωμεν, ποῖα μέτρα πρέπει νὰ λαβῶμεν τείνοντα εἰς τὴν πρόοδον τῆς πατρίδος καὶ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν κινδύνων, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος· συμφωνῶ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐνότης· ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λαμβάνεται ἢ νὰ ἐξετάζεται μόνον ὑπὸ τὴν μίαν αὐτοῦ ἐπιψιν· πρέπει νὰ λαμβάνεται καὶ ἐξετάζεται ὑπὸ ὅλης αὐτοῦ τῆς ἐπόψεως, διότι ἄλλως ἐνδεχόμενον νὰ ἀφίσσωμεν νὰ ἐπιβληθῇ τῶνόντι κίνδυνος.

Δεν εύρισκai, είπεν ό π.αλαλήτας, φιλικές τας έν τή Β.λό-
γω μνημονευόμενας μετά των ξένων δυνάμεων σχέσεις μας,
διότι δεν ήξούρει άν θέλουν είσθαι ή είναι τοιαύται αι συμπα-
θείαι αυτών, όποίαι έράνησαν και ύληρξαν προς ήμας εις μίαν
άλλην έποχην, και διότι δεν ήλέπει αναφερόμενα τοιάχιστα
τά γνωρίσματα των τοιούτων σχέσεων μας· αλλ' ή έποχή
είκείνη. Ήν ύπαινίττεται ό προαγρούσας, ήτο έποχή αυγί σχέ-
σεων διεθνών, αλλά δουλείας και περιθάλψεως. Βεβαίως σήμερα
δεν περιμένομεν ούτε τά άλενρα της άμερικης, ούτε τούς χι-
τώμας της ήλβετίας· σήμερα αποτελούμεν έθνος ανεξάρτητον,
και δεν δυνάμεθα νά είπωμεν ότι υπάρχομεν υπό δικτική έσφ

Θεῖαν τοιαύτην, ἣς εἶχομεν ἀνάγκην ἄλλοτε, ἀλλ' ὅτι αἱ σχέσεις
μας εἶναι φιλικαί· ἐπειδὴ ὁμως ὁ Κ. Γερμανιστὴς δὲν εἶδεν
ἀναφερόμενα τοῦλάχιστον τὰ γνωρίσματα τῶν τοιοῦτων φιλι-
κῶν σχέσεων διὰ νὰ πεισθῇ, ἐπέπεσε νὰ μὴ πράξῃ τὴν αὐτὴν
ἐλλείψιν, ὥστε ἐκεῖνος οὗτος νὰ μᾶς εἴπῃ ποῖά εἰσι τὰ γνωρίσματα
τῆς μὴ ὑπάρξεως τῶν τοιοῦτων φιλικῶν σχέσεων κατὰ τὴν πε-
ποιθῆσιν του. Ἐν ἐλλείψει λοιπὸν γνωρισμάτων ἡμεῖς δεδαιοῦ-
μεν τὸν προαγορεύσαντα, ὅτι εὖ σκόμειτ' ἄσμερον μετὰ τῶν
ζιζάνων Δυνάμεων εἰς σχέσεις τοσοῦτον φιλικὰς ὅσιν οὐδέποτε
ἄλλοτε· διότι ἄσμερον παρὰ ποτε αὐτὴν τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ἐλέ-
πτουσιν ἤδη αἱ Δυνάμεις μὲ ἄλλα ὄπλα· δὲν θεωροῦσι τὴν
ἐνεστώσῃ αὐτῆς ἀλλὰ τὸ μέλλον της, καὶ διὰ τοῦτο αἱ συμπά-
θειαι αὐτῶν εἰσι μεγάλαι καὶ αἱ σχέσεις των φιλικαί.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ λεγόμενα περὶ τινος νυκτικού ἐπιναυο-
ρίου, περὶ ἐνὸς μεγάλου ὑπουργοῦ μεγάλου κράτους καὶ περὶ
Ἀραυκαλίων, καὶ λοιπῶν πρὸς παραλληλισμὸν τῆς σμικρότητος
ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐκρύβουλου καταστάσεώς μας
ἀπαντῶμεν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ἀληθῶς τὰ ἀναστήματα
ἡμῶν εἰσι μικρὰ ἀλλ' εἶναι ἀνάλογα πρὸς ὅσα ὑπάρχουσι παρ'
ἡμῖν ὡς πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι τὴν ἐκρύβουλον ταύτην κατὰ-
στασιν ἐδημιουργήσαμεν ἅπαντες, ὡς θέλομεν ἀναπτύξει ἄλλοτε·
περιοριζόμενος δὲ εἰς τὸ κύριον ζήτημα λέγω, ὅτι ὁ λαὸς ἐπρα-
ξε πάντοτε τὸ καθ' ἑαυτὸν, καὶ καθ' ὅλκῃ τὰς περιστάσεις ὡς
καὶ εἰς τὴν παρούσαν, ὥστε νὰ δεῖξῃ τὰ συντηρητικὰ αὐτοῦ
φρονήματα, διότι γνωρίζει ὅποια ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν εὐμε-
ρίαν του· ὅταν φθάσῃ ἡ συζήτης τῆς ἀφορίστης τοῦ ἀντικεί-
μενου τοῦτο περιόδου τοῦ Β. λόγου, θέλω ἀποδείξει ὅτι ὁ Β.
λόγος οὐδὲ κατὰ μικρὸν θίγει τὰς πράξεις αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς
τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ λαλεῖ μόνον περὶ συντηρητικοῦ πνεύματος,
ὑπερὶ ὁ λαὸς ἰδεῖται κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ
κράτος διὰ τῆς πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὰ καθιστώτα προσηλώσεώς
του, καὶ ὑπάρχει ἤρᾳ γε δισταγμὸς ὅτι τὸ ἔθνος ἰδεῖται ἀρι-
στέρως τὴν προσκόλλησιν ταύτην, ὥστε καὶ εἰς τὸν Β. λόγον νὰ
ἐναφάρτεται καὶ εἰς τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάντησιν τῆς Γερουσίας·
τοῦτο προκύπτει πανταχόθεν, καὶ εἶναι καὶ τοῦ ἡλίου αὐτοῦ
φαινοτότερον, ὅτι διήποτε καὶ ἂν φρονῇ τις περὶ τοῦ τρόπου
καθ' ὃν διετράχθησαν αἱ ἐκλογαί· τί ἄλλο φανερώνει ἢ πανταχοῦ
τοῦ κράτους ἐπικρατήσασα γαλήνη καὶ κατ' αὐτὴν τὴν μεγά-
λην σοσιαλιστικὴν κίνησιν· τί ἄλλο αἱ ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας ἐλάμε-
θα ἂν ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐξασκούντος διὰ τῆς κατα-

σπασίως των επιρροών οι επιθυμούντες την βουλευτικήν θέσιν και ζητούντες την συνδρομήν των, όταν εις αυτούς απεκρίνοντο αν ήθελε συμφωνοῖ με την εξουσίαν, μάλιστα, αν ογκολογῇ, ο προλαλήσας εἶπε πολλά περὶ τῶν ὅσων ἀλλ' ἐρωτῶ πόσους ἐκ τῶν ἐξήκοντα δύο ἐκείνων βουλευτῶν ἐμειναν ὡς ἐξαιρέσεις καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ καὶ κατὰ τὴν ἐναστώσαν περίοδον ὡς ὑποψήφιοι; ἔπειτα πῶς ἄλλως οὗτοι ἤδυνήθησαν καὶ νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰμὴ ἀσού κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τοὺς ἐπεισαν, ὅτι ἅμα πλειονοψηφίῳσιν ἀμέσως τὸ ὑπουργεῖον πίπτει, καὶ ἀμέσως ἡ ἐξουσία εἶναι μετὰ αὐτῶν ἰδοὺ ὅτι καὶ ἀμρότερον ταῦτα ἀποδεικνύουν, ὅτι ἡ κοινὴ πεποίθησις θεωρεῖ ὑπερισχύν τὸ πνεῦμα τῆς συντηρήσεως πανταχοῦ.

Ὁ προλαλήσας ἀνέφερε καὶ ἄλλα πολλά, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὡς ξένων τοῦ προκειμένου κρίνω περιστῆν πᾶσαν ἀπάντησιν ἀλλ' ἐπὶ τέλους εἰς μίαν καὶ μόνον τροπολογίαν περιωρίσθη τὴν ἀφορίωσαν τὰς ἐκλογικὰς πράξεις, ἡ μᾶλλον τὴν περὶ τῶν διαχθέντων συντηρητικῶν φρονημάτων τοῦ ἔθνους περίοδον τῆς ἀπάντησεως διὰ καὶ λόγῳ περὶ τὸν λόγον ὅτι τὸ συντηρητικὸν φρόνημα ἀπέδειξεν ὁ λαὸς καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ μένῃ κατὰ τοῦτο ὡς ἔχει. ΕΠΙΛΟΓΗ ΛΟΓΟΥ
Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης εἶπε τὰ ἀκολουθῶντα.

Πολλὰ κακὴν ἐκτύπωσιν ἔλαβον εἰς ἐμὰς χεῖρας, καὶ πιστεύω ὅτι τὴν αὐτὴν ἔκαμε καὶ εἰς ὑμᾶς, καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔκκροατήριον, ἡ ὁμιλία τοῦ πρὸ ἐμοῦ ὁμιλήσαντος Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰπόντος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔλασεν ὑπόψήφίους βουλευτὰς εἰμὴ μόνον συνδυασμοῦς ἐπέτρεψε νὰ γίνωνται μετὰ τῶν ἔχοντων τοιαύτας ἀξιώσεις ἀλλ' ὅς μοι συγχωρήσῃ τὴν ἀπάντησιν περὶ τῆς πασιγνώστου ἀληθείας τοῦ ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ὑπουργικῶν συνδυασμῶν ἐγένετο δικαίως χειροπέρα τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, ὡς βέλῳ ἀποδείξει τοῦτο ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τῆς ὁμιλίας μου. Περὶ δὲ τῆς συντηρήσεως, τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν, ἀπαντῶ ἐν ὀλίγαις λέξεσιν, ὅτι δηλ. ἡ ἀποταγματικὴ συντηρητικότης εἶναι ἡ παρεμποδισίς τῆς ἐκ θεμελίων ἐκρίσεως τοῦ οἰκοδομήματος, καθότι μετὰ τὴν ἐκρίωσιν αὐτοῦ, δὲν μένει τίποτε εἰς τὸν συντηρητὴν τοῦ νὰ διατηρήσῃ· ταύτῃσιν, ἐπειδὴ ὁ πρῶτος κρίκος τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ σκεπτάματος εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας διευθέτησις τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, εἰς ταύτην θέλει περιορίσῃ τὰς παρατηρήσεις μου, τὴν ὁποίαν θεωρῶ λίαν οὐσιασθῆ.

Τὸ περὶ ἐλευθέρως ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν ζήτημα δὲν ἀφορᾷ τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς, τὸ ἐποῖον κατηγόρησθαι ἤδη, οὔτε τὰ πρόσωπα τῶν κυρίων βουλευτῶν, ἀλλὰ τὴν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ἡ ἐπέμβασις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα μέχρις ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, εἶναι σφετερισμὸς ἄλλοτρίου δικαιώματος, ὅστις ἀντίκειται εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐπιτέρει τὴν ἐπάρατον διαίρεσιν μεταξὺ τῶν πολιτῶν εἰς βασιλικούς καὶ ἀντιβασιλικούς; διεγείρει τὰ πάθη καὶ υποβάλλει τὴν διαφθοράν, αἰτία τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμβαδίσωσι μετὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ ἔθνους, μετὰ τὴν καλὴν ἀρμονίαν καὶ μετὰ τὴν πειγίωσιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκδίδει ἐφημερίδα ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος ἡ διὰ τῆς ὁποίας δημοσιεύει τὰς πράξεις τῆς, καὶ διὰ τῆς ὁποίας προανήγγειλεν ἐπανειλημμένως μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος, ὅτι δὲν θέλει ἐπ' ἐμὲ οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τῶν προαγγελιῶν ταύτων προτιθεσθαι νὰ ἀναρῶ χωρὶα σινὰ κατὰ γράμμα, ἐξ ὧν δύναται ἕκαστος νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον διετηρήθησαν αἱ διαβεβαιώσεις αὗται, καὶ πόση μεγάλη διαφορὰ ὑπάρχει μετὰ τῶν ὑποσχεθέντων καὶ τῶν πραχθέντων, διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀλάνθαστον πεποίθησιν περὶ τῆς ἀληθείας.

Ἰδοὺ τὰ χωρὶα τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἐφημερίδος μετὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἑκάστου φύλλου.

Ἀποσπάσματα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἀριθ. φύλλου 43. Ἡμερομηνία Νοεμβρίου 9.

Τὸ ὑπουργεῖον συνταγματικώτατα σκεφθὲν, εἰσεν ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τοῦ προέδρου τὴν ἐκλογὴν, ἀνευ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ του καὶ ἡ ἀξιοπρέπειά του δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ μένῃ εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος.

Ἀριθ. φύλλου 50. Ἡμερομηνία Νοεμβρίου 17.

Αἱ ἐκλογαὶ εἰσὶν ἐλεύθεραι καὶ ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ πάσης κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως· ποῖαν θετικωτέραν ἐγγύησιν ἀπαιτοῦσιν οἱ ἀντίκαλοι τῆς Κυβερνήσεως; τὸ ὑπουργεῖον ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ διαθήσῃ τὴν συνταγματικὴν ὁδόν, καὶ νὰ μὴ παρεκτραπῇ τῶν κεμένων νόμων· ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως

παρεδόθη ήδη τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν ἐλλο-
γων. ὡσαύτως οὕτω τρανὴν παράδειγμα τοῦ πρὸς τὸ συντάγμα
σεβασμοῦ της.

Ἀριθ. φύλλου 51. Ἡμερομηνία Νοεμβρίου 18.

Μετά τὴν διάλυσιν τῶν Βουλῶν, ἡ ἐφημερίς ἡμῶν ἐπέμει-
νεν ἀποκοινῶς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν τὴν εὐαρεστον ἀγγε-
λίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, τὴν ὅποσαν δυστυχῶς πνεῦμα αὐχὶ εὐ-
θὺς προεδίκασε, σεβομένη ἑαυτὴν καὶ τὸν θεμελιώδη τοῦ κρά-
τους νόμον, πρεσβεῖται μετὰ πεποιθήσεως τὴν σωτηρίαν ἀρχὴν
τῆς ἐκλογικῆς ἐλευθερίας, ἀνευ υποψηφιότητος καὶ ἐπεμβάσεως
κύριον δὲ μέλημα αὐτῆς θέλει εἶσθαι ἡ πραγματοποιήσις τῆς
ἀρχῆς ταύτης. ἐφ' ἧς θασιζέται πᾶσα ἐλευθέρα πολιτεία.

Διαικῶς σημεινύεται ἡ Κυβέρνησις, ἐαδίχουσα ἐπὶ ὁδοῦ ἐφ'
ἧς ἄλλοι οὐδέποτε ἐπάτησαν, ἐκήρυξε μετὰ παρρησίας συνταγ-
ματικὴν ὁλως πορεῖαν, ἔχει πλήρη τὴν συνείδησιν καὶ τὴν συ-
ναισθήσιν τῶν πράξεων της καὶ ποτὲ δὲν θέλει κατισχύσει ἡ
κατολογαία ὅθεν δῆποτε καὶ ἂν προέρχεται.

Ἀποστρεφόμενη τὰ μισὰ μέτωπα, ἔχει σταθερὰν τὴν ἀπόφασιν
κατὰ τὰς προσεγῶς ἐργηθησομένης βουλευτικῆς ἐκλογῆς, νὰ
καταστήσῃ σεβαστὴν καὶ ἀπαράβιαστον τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πο-
λίτου θελήσιν, ἥτις μόνη στεφανώνει τὴν νομιμότητα καὶ ικα-
νοποιεῖ τὸ ἔθνος.

Ἀριθ. φύλλου 53. Ἡμερομηνία Νοεμβρίου 21.

Ἰδίως δὲ ἐνομιζόμεν ὅτι ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἤθελε
θεωρήσῃ ὑπὸ ἄλλην ἐποψὴν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἤθελεν
ἐκτιμῆσαι θεόντως τὰ προκαλέσαντα τὸ μέτρον τοῦτο αἰτία
καὶ ἐπιδοκιμάσει τὴν ὄντως συνταγματικὴν ταύτην πορείαν,
ἂν ὅχι δι' ἄλλο, τοῦλάχιστον διότι δι' αὐτῆς ἐδόθη μία σπου-
δαία ὥθησις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν
τῶν συνταγματικῶν ἡμῶν θεσμῶν, παραδεχθέντος τοῦ ὑπουρ-
γείου καὶ πανδημῶς διακηρύξαντος ἀρχὴν πρὸ πολλοῦ πρεσβευο-
μένην καὶ αὐτῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὴν ἐλευθερίαν ἐξάσκη-
σιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν
βουλευτῶν ἀνευ υποψηφιότητος.

Ἀριθ. φύλλου 60. Ἡμερομηνία Νοεμβρίου 29.

Παραθέτομεν μίαν περικυπὴν χλευασμοῦ τῆς ἐφημερίδος ἡ
ἀνέγραψεν, καὶ ἀρκεῖ νὰ ἐννοήσῃ ἕκαστος, τίνα θέλει νὰ προσ-
βάλῃ καὶ πῶσας ἀκριτομυθίας διαδίδει ὁ εὐγενὴς δημοσιογράφος.

φας. Ἰδίως τί λέγει. Ἡ δὲ ἄλλατε ἐν ταῖς δημοσίαις γραφαῖς
ἐνέργεια περὶ τὰ ἐκλογικὰ θέλει μεταβῇ εἰς ἄλλα μὴ δημοσία,
εἰς ἄλλα μυστικά γραφεῖς εἰς ἃ θέλουσι ναυαγίσει ὅ,τι κηλικόν,
ὅ,τι ἀνεξάρτητον, ὅ,τι εὐγενὲς ἔχει τὸ ἔθνος. Ἐκεῖ θέλουσι διο-
ρίζεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ ἐκλεκτοὶ βουλευταί, καὶ τοσοῦτον ἐν-
κολώτερον, καθόσον ἡ Κυβέρνησις θέλει προποιοῖται ὡς εὐδε-
μίαν λαμβάνουσα μετοχὴν εἰς τὰ γινόμενα, ἀπαλλαττομένη
οὕτω καὶ αὐτῆς τῆς μικρᾶς εὐθύνης ἣν εἶχεν ἀπέναντι τῆς κοι-
νῆς γνώμης καὶ τῆς υποχρεώσεως, ὅπως τῆς καποικαν ἀξιοπρέ-
πειαν, καποικαν αἰδῶ περὶ τοῦ συνδυασμοῦ καὶ περὶ τὰ πρό-
σωπα τῶν περ' αὐτῆς ἀποδεικνυομένων υποψηφίων.

Ἄς ἔχωσι λοιπὸν τὴν ὑπομονὴν αἱ εὐλογημένοι αὐτοὶ ἄνθρωποι
οἱ φέροντες εἰς τὸ στόμα μόνον τὰ: λέξεις ἐλευθερία καὶ
νομιμότης διὰ νὰ ἴδωσι τίνι τρόπῳ θέλουσιν ἐνεργεῖν αἱ ἐκλο-
γαί. Ἄς μὴ ἐπιπίπτωσι καὶ ὑβρίζωσιν ἀνθηκῶς τὴν Κυβέρνη-
σιν ἀνευ λόγου νομίζουσιν ὅτι διὰ τοιούτων μέσων θὰ δυνη-
θῶσι νὰ ὑπεισέλθωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν; πολὺ πλανῶνται! ἀπει-
λαὶ καὶ ἐπιδείξεις μάταιαι, συκοφανταίαι καὶ λοιδοραὶ ἀγενεῖς,
οὐδεμίαν ἔχουσι πραγματικὴν σημασίαν, μικρὸν εἰσέτι καὶ θέ-
λουσι πεισθῇ πάντες οἱ μεμφιμοιροῦντες, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει
προβῇ εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἐνέργειαν διὰ τῆς νομιμότητος, ἥτις
τὴν χαρακτῆριζει.

Ἀριθ. φύλλου 77. Ἡμερομηνία Δεκεμβρίου 19.

Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν σύστημα καταδικασθὲν
παρ' αὐτῇ τοῦ λαοῦ, σύστημα διὰ τοῦ ὁποῦ ἐφέροντο εἰς
τὰς βουλευτικὰς ἐδρας άτομα ἐντολὴν ἔχοντα νὰ μὴ ἀντιπῶσι
πώποτε εἰς τὰς πράξεις τῶν ὑπουργῶν, καὶ νὰ παραδῶνται
ἀσφύκτι πᾶντα τὰ ὑποβαλλόμενα πρὸς ἐπιψήφισιν νομο-
σχέδια.

Δὲν παραδεχόμεθα τὴν πορείαν τῶν μέχρις ἐσχάτως κυβερ-
νήτων, αἵτινες ἀντὶ νὰ παιδεύσωσι τὸν λαόν πρὸς ὀρθὴν ἐξά-
σκησιν τῶν δικαιωμάτων του, κατέβαλον ὅλας τὰς προσπα-
θείας των ὅπως νοθεύσωσι τὴν ἐλευθερίαν θελήσιν τοῦ λαοῦ, ὅτις
ἰδὼν τὰς ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας ἀπεφάσισε νὰ μετῇ ἀμέτοχος
καὶ οὐδέτερος εἰς τὰς δια τῆς βίας καὶ τῆς διαφθορᾶς ἐνεργου-
μένας ἐκλογὰς τῶν δῆθεν ἀντιπροσώπων του, τὴν δὲ Βουλὴν νὰ
καταστήσωσιν ἄφωνον καὶ ἄλαλιν.

Μετά τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις ἐθε-
σεν ὡς ἀρχὴν τὴν κατὰ τὰς προσεγῶς ἐκλογὰς πορείαν της τὴν
εὐλαβεστέρην ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, ὅθεν καὶ δημοσίως

καὶ ἰδιαιτέρως διεδηλώσιν, ὅτι οὐδὲν ἐννοεῖ νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν θέλῃσιν τοῦ λαοῦ, ἀπαδεικνύουσα ὑπουργικαίς ὑποψήφους.

Ἀριθ. φύλλου 80. Ἡμερομηνία Δεκεμβρίου 29.

Τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἀφῆσαι τὸν λαὸν νὰ ἐκλέξῃ κατ' οἰκίαν βούλῃσιν τοὺς ἀντιπροσώπους του, χωρὶς νὰ ἐπεμίσθῃ ποσὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξάσκητιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπάσθη τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὰς προαρχαίς ἐκλογάς, καθότι αὐτὰς ὑπῆρξεν ἡ ἀσφαλὴς εἰς τὴν ὅτι ἀρχῇς προέβητο νὰ φθάσῃ, δίδουσα νέαν ὁδηγίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συνταγματικῶν μας θεσμοθεσιῶν.

Ὅλοι γνωρίζουσι πῶς ἐνηργεῖτο μέχρι τινὸς αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, καὶ διὰ ποίων ἐπεμβάσεων ἀνεδεικνύοντο ἀντισπρόσωποι τοῦ ἔθνους αἱ ἐλαττοὶ τῆς ἐξουσίας· ὅλοι ἐνθυμούμεθα ἐποχὴν ἀπαισίαν, καὶ εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν μας, ἥτις καθιερώσῃ τὰ ἀτιμώρητα τῶν ἀξιοποιήτων πράξεων.

Ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις συνηθάνθη ὅτι διὰ τῆς διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου πνεύματος, διὰ τῆς εἰσόδου ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ περιόλου ἀνδρῶν ἐπιβεβλημένων καὶ μὴ ἀπολαύσεων τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, ἡ σόπος οὔτε νὰ κυβερνηθῇ ἰδύνατο, οὔτε νὰ προαχθῇ ἀπεμάρτυρε καὶ κατεδίκασε τὸ διαβρωμένον σύστημα τῶν ἐπεμβάσεων, καὶ θαρράλειως ἔκαμιν ἐκκλησίαν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀριθ. φύλλου 113. Ἡμερομηνία Φεβρουαρίου 2.

Εἰς διάφορα μέρη δὲν ἤρχισαν αἱ ἐκλογαί, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ μὴ ψηφοφορήσῃ διὰ μιᾶς ἀπᾶς ὁ τόπος, ἀλλὰ εἰς μερὰς αἱ ἐπαρχαί, ὥστε νὰ μὴ διαταραχθῇ ὁ δημόσιος ἥσυχια.

Αὗται εἰσὶν αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῶν ἀπορίων φέρει τὰς ἐπομένους παρατηρήσεις.

Ἡ μὲν πρῶτη τὴν ὁποίαν μὲ τὴν ἐμῶν ἐδημοσίωσεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ ὀργάνου τις τὴν 19 Δεκεμβρίου, ὅτι δὲν ἰδύνατο νὰ παραδεχθῇ τὴν πορείαν τῶν μέχρις ἐσχάτως κυβερνήσεων, οἵτινες κατέβαλον διὰ τῶν ἐπεμβάσεων ὅλας τὰς προσπάθειάς των ὥπως νὰ θέλῃσιν διὰ τῆς εἰσῆς καὶ τῆς διαφθορᾶς τὴν ἐλευθερίαν θέλῃσιν τοῦ λαοῦ, ἵνα φέρωσιν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐδρας ἄτομα μὴ ἀπολαύοντα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, διὰ νὰ παραδέχωνται ἀσυνέτητι πάντα

τὰ ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια, ποῖον ἄλλον ἀπορῇ, ἐρωτῶμεν, ἡ μομφὴ πᾶσι τῶν ἐπεμβάσεων εἰμὴ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, αὐτὸ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον; οἱ διαλυθέντες βουλευταὶ τοὺς ὁποίους μέμνηται ὅτι δὲν ἀπελάμβανον τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, δὲν εἶναι αὐτοὶ ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους αὐτὸ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον ἔθεσεν ὑποψήφους ὡς ἀρίστους πολίτας τὸν Αὐγουστον τοῦ 1859 καὶ ἐξελέγησαν βουλευταὶ; τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ἐπιτηδεύειν κατακρίνει τὰς ἐπεμβάσεις τῆς Κυβερνήσεως, δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν ὅχι μόνον τὸ 1859 ἀλλὰ καὶ τὸ 1858 καὶ τὸ 1857 ἀκόμη; ἀφοῦ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον καταδικάζει μετ' ὅλης τῆς ἐπιστημότητος τὰς πράξεις καὶ τὴν πορείαν αὐτοῦ τοῦ ἴδιου ὑπουργείου, πᾶσα ἄλλη κατηγορητικὴ ἀπόδειξις ἀποκαθίσταται περιττὴ πλῆν, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν δικαιούται νὰ ἐξαίρεσθαι ἐκ τῆς μομφῆς ταύτης, καθότι ἂν τὰ φρονήματα τούτου ἢ ἐκείνου ἦσαν ἄλλοια, δευτέρως νὰ ἀρνηθῇ τὴν σύμπραξιν τῶν μετὰ τοὺς ἐνισχύοντας τὴν διαφθορὰν, ἂν ἀληθῶς θεωροῦν τὰ πράγματα ὅτι τὰ περιγράφει ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίδα, καὶ ἂν πραγματικῶς τὰ φρονήματα τῶν ἦσαν ἄλλοια. Ἐάν δὲ μὲ εἴπῃ τις ὅτι ἐννοεῖ τὰς προγενεστέρους τοῦ 1859 ἐπεμβάσεις, ἀπαντῶ ὅτι ἡ φράσις τῶν μέχρις ἐσχάτως κυβερνήσεων οὐδὲν ἔχει εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1859, καὶ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπεμβάσεις τοῦ 1861 καὶ ἐκεῖνας τοῦ 1859, θέλει μακρύνει ἐκατοντάκις ἐκεῖνας τοῦ 1859 καὶ ὅλας τὰς προγενεστέρους ἀκόμη, καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν μνήμην του τὸ κοινὸν ἐκεῖνο λόγιον, ἡ γὰρ τὰ παιδιὰ τοῦ κόρακος αὐξανόμενα μαυρίζουν.

Τὸ ὑπουργεῖον μεμνόμενον τοὺς διαλυθέντας βουλευτάς τὴν 19 Δεκεμβρίου, ὅτι δὲν ἀπελάμβανον τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, ἐλησμονήσας, φαίνεται, ὅτι αὐτὸ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἦτοι τὴν 9 Νοεμβρίου ἐδημοσίωσεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 43 φύλλον τῆς ἐφημερίδος του, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον συνταγματικώτατα περὶ τῶν, ἔθεσεν ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἀνεῖ τῆς ἐπιστημότητος τοῦ ὁποῖου ἡ τιμὴ του καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια του δὲν τῶν ἀπαιτῶνται νὰ μείνῃ εἰς τὰ πράγματα τῆς πατρίδος πᾶσι ταῦτάς, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἐκέρδιζε τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ πάντα ἤθελον εἶσθαι μέλι καὶ γάλα, οἱ διαλυθέντες βουλευταὶ ἤθελον ἀπολαμβάνει τότε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, ἡ πορεία τῶν μέχρις ἐσχάτως κυβερνήσεων ἤθελεν εἶσθαι καλὴ, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἤθελεν εἶσθαι εὐδαίμων.

θετον νά συμπράξῃ μετ' αὐτῶν τῶν ἰδίων βουλευτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βουλευτικῆς περιόδου χωρὶς νά διαλύσῃται, ἀλλ' ἀποτυχὼν τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ὅλα ἐγένοντο μαῦρα, οἱ βουλευταὶ ἔχασαν ἀμέσως τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συμπολιτῶν τῶν, καὶ ἡ πορεία τῶν μέχρις ἐσχάτως κυβερνούντων ἀπικατέστη κατακριτέα, ὅθεν καὶ ἐδέχθη νά ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἥτις νά συνεπιφέρει κλονισμὸν εἰς τὸ κράτος, νά ὀπισθοδρομήσῃ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους ἐπὶ τὰς τῶν δέκα ἐτῶν, νά ἐπιφέρει τὰς πλείον ἀνηκουστοὺς ἐπερὶ τὰς καὶ παραβιάσεις εἰς τὰς νέας βουλευτικὰς ἐκλογάς, νά παραβιασθῇ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ὥστε νά μὴ ἐπαφηφθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους διὰ τὸ ἔτος 1861 κατὰ παράβαν τοῦ νόμου, νά ἐπαφίρῃ ἐπὶ ἀνευδίαιτος τὴν ἐπὶ τὰς καλὴν πονόθειαν, ἥτις φέρει εἰς τὰς σπλάγγνα τῆς τῶν ψέδος, τὴν δολιότητα, τὴν διαφθοράν καὶ τὴν κακοήθειαν, καὶ ἐντέθεν νά διαδοθῇ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, νά ἀποκαταστήσῃ τύπον σκίης καὶ ἔχθον ἄφρονον διὰ τὸ μέλλον τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, νά γίνουσι τοσαῦται καὶ τοιαῦται θυσίαι ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ὡς ἀνάγκης, καὶ νά θάπνυνται κατὰ μῆνα μεγάλα χρηματικὰ πλοῦτες ἀνευ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀνευ προϋπαρχόντων νόμων· καὶ ταῦτα πάντα διατί; ὅλοι οἱ νόημονες ἄνθρωποι ἀποροῦν καὶ θαυμάζουσι τὸ διατί.

Ἐνθ' ἐκ τῆς μνησθείσης δημοσιεύσεως τῆς 9 Νοεμβρίου, ὅς καὶ ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ προγράμματος τῆς 4 Ἰανουαρίου 1861 ἐξίγεται σαφῶς, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῆς 22 Δεκεμβρίου φαίνεται ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐγγράμμεται, κατὰ τὴν ὑπουργικὴν ἐφημερίδα, διὰ νά ἀπομακρύνῃ καὶ καταδικάσῃ τὴν Κυβέρνησιν τὸ διεφθαρμένον σύστημα τῶν ἐπεμβάσεων, καὶ ὅτι εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον προέβητο ἀπ' ἀρχῆς νά φθάσῃ διὰ νά δώσῃ νέαν ὥθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συνταγματικῶν θεμελιῶν.

Ἐάν ᾔνοιεν ἀληθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις προέβητο ἀπ' ἀρχῆς τὴν σκοπὸν νά φθάσῃ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἀνοικτεῶς ἐξήγησε τοιαύτου εἶδους ἐμπιστοσύνην ἀπὸ Βουλῆς, τὴν ὅποιαν εἶχε προμελετημένον σκοπὸν καὶ ἀπόφασιν νά διαλύσῃ καὶ τῶν ὅντι κίριοι, ἂν ἡ Κυβέρνησις εἶχε προμελετημένον σκοπὸν νά διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης δὲν ἦτον εἰλικρινὲς εἰμὴ βλαβερὰ καὶ ὑποκεκρυμμένα ἐπίνοια, ὅπως πᾶσαι

σικεθῇ λαβὴ δὲ νά ἐπιφέρει τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ὅπερ καὶ ἐγένετο· ἀλλ' ἀντὶ τοῦλάχιστον νά καταδικάσῃ τὸ διεφθαρμένον σύστημα τῶν ἐπεμβάσεων, κατὰ τὴν ἐπίσημον ὁμολογίαν τῆς ἐφημερίδας αὐτῆς διὰ τῶν φαινομένων παραβιάσεων, καὶ διὰ πλείοτερον ἐμπαιγμὸν τῆς συνταγματικῆς ἐφαρμογῆς, ἤλαβε τὴν φράσιν ἀλλ' ἐχειροτέρευσε τὸ πρᾶγμα, ἀπὸ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου εἰς ὑπουργικὸν συνδυασμὸν.

Ἐνθ' ἐκ τῆς 19 Δεκεμβρίου διεδόθησε μετ' ὅλης τῆς ἐπιστημότητος ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεραι καὶ ἀνεπηρέαστοι, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει θέσῃ οὔτε θέλει ὑποδείξῃ ὑποψηφίους βουλευτάς, καὶ ἐνθ' ἐκ τῆς 22 τοῦ αὐτοῦ ἐφημερίδας, ὅτι θαρσάλευσε ἕκαμην ἐκκλησίαν εἰς τὸν λαόν διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, τὴν 23 τοῦ ἰδίου, ἥτοι τὴν ἐπιοῦσαν, ἔφερεν εἰς τὴν πραιτώριον τοῦ Βασιλείου ὅλους σχεδὸν τοὺς Νομάρχας τοῦ κράτους εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθησαν ὀνομαστὶ τὰ πρόσωπα τῶν ὑποψηφίων τῆς, μετὰ τὴν ῥητὴν ἐντολὴν νά ὑποστηρίξωσιν αὐτὰ αὐθιγῶς καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων, ὅπως ἀναδειχθῶσιν ἀνυπερβίως βουλευταί, καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς νά ἀπαγορεύσωσι δι' ὅλων τῶν θεμιτῶν καὶ ἀφιμύτων μέσων ὥστε αὐτοὶ νά ἐκλεχθῇ βουλευτὴς ἐκ τῶν 62, οἵτινες ἀπετόλμασαν νά ψηφοφορήσωσι κατὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐκτός ἂν καί τις ἐξ αὐτῶν, μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ἁμαρτήματός του ἐν μετανοίᾳ καὶ κατανύξει, ἤθελε κριθῇ ἄξιος συγχωρήσεως, καὶ τὴν πορείαν ταύτην ἀποκαλεῖ μολαταῦτα ἐλευθέραν ἐκλογὴν καὶ ἐκκλησίαν εἰς τὸν λαόν, ἡγοῦν ν' ἀποφανθῇ ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς πλειονοψηφίας τῆς διαλυθείσης Βουλῆς, ἥτις σινομένη τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ κράτους ἐξελέξατο τὸν πρόεδρόν της συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Συντάγματος, μὴ συγκατατεθείσα νά παραχωρήσῃ ἐπισήμως εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸ νόμιμον δικαίωμά της, ἀλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι νά ᾔνοιεν ἀποκλειστικῶς οἱ ἐπιβληθέντες παρὰ τῆς ἐξουσίας διὰ νά καταδικάσωσι τὴν νόμιμον πρᾶξιν τῆς πλειονοψηφίας καὶ τὸ συνταγματικὸν δικαίωμα τῆς Βουλῆς.

Ἐρχομαι ἄρα εἰς τὸ θεωρητικὸν μέρος μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς συντομίας.

Τὰ ἡμέτερον συνταγματικὸν πολίτευμα ὀρίζει, ὅτι τὸ ἔθνος νά λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν νομοθεσίαν του, ἡγοῦν οἱ νόμοι τοῦ κράτους νά συζητῶνται καὶ ἐπιμνησκόμενοι ἐκ συμφώνου παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ παρὰ τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς δὲν ἔμε-

πορεί νά συνέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ νά μένῃ διαρκῶς, ἐκλέγει καὶ στέλλει πρὸς τοῦτο τοὺς ἀντιπροσώπους του· ἀλλ' ὅταν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν νόμων ἀπὸ μὲν τὸ μέρος τοῦ Βασιλεως παρίστανται οἱ ὑπουργοί, ἀπὸ δὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ οἱ ἐπιβαλλόμενοι παρὰ τῶν ὑπουργῶν, οἷον ἡποτε καὶ ἂν ᾔθελεν εἰσθαι τὸ ἀντικείμενον ἢ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ, φέρεי πάντοτε μονομερῆ χαρακτῆρα· καὶ ἰδοὺ ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα μέγχις ἀπαγορεύσεως εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἀντίκειται εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἀνέρερον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμιλίας μου.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπέρχεται καὶ δεύτερον δυσάρεστον, τὸ ὅποιον μιλανότι βλάπτει οὐσιωδῶς τὴν ἐξουσίαν οὐδέποτε μολταυτα ἠθέλησε νά ἐμβλέψῃ εἰς αὐτό· ἦγουν μία ἐπαρχία διὰ νά ἐκλέγῃ δύο ἀντιπροσώπους· τῆς ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν νόμον νά ἔχῃ πληθυσμὸν ἐκ δέκα χιλιάδων ψυχῶν περίπου, ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις λαμβάνῃ δύο ἐξ ὧν τούτων ὑπὸ τὸν τίτλον ὡς βασιλικούς καὶ ὡς χαίροντας τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὁποίους ὑποστηρίζει αὐθεντικῶς καὶ δι' ὧν τῶν μέσων, ὅπως ἀναδειχθῶσιν ἀνυπερθέτως ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, εἴτε τοὺς θέλει ὁ λαὸς εἴτε μὴ, ὅλοι οἱ λοιποὶ δυσανασχετοὺν καὶ γογγυζοῦν σιωπηλῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοὺς θεωρεῖ ὡς νόθα καὶ ὅχι ὡς γνήσια τέκνα, καὶ ἐνθ' ὅν ἔχουν αὐτε κατὰ διὰ νοιαν ἀντιβασιλικότητα, ὑπολαμβάνουν μολταυτα ὅτι θεωροῦνται ὡς ἀντιβασιλικοί· ἐκ τούτων κερδίζει ἡ χάνει ἡ ἐξουσία; ἀνυμφιδόλως χάνει, καὶ χάνει πολὺ, χωρὶς νά κερδίῃ τίποτε, καθότι ἐκ τῆς ἀκράτου παραδιάσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκ τῆς προτιμήσεως τῶν δύο κατ' ἐξαίρεσιν, γενικεύεται σχεδὸν ὁ γογγυσμὸς καὶ φέρεται τὸ δυσάρεστον ἀποτέλεσμα τοῦ ὅτι τὸ σῆμα τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν προέρχεται ἀπὸ φόβου καὶ ὅχι ἀπὸ ἀγάπης, τὸ ὅποιον οὐδέποτε ὠφελεῖ τὴν ἐξουσίαν.

Ἐκτὸς τῶν μνησθέντων δύο περιστατικῶν ἐπέρχεται καὶ τρίτον ἐπίσης σοβαρὸν καὶ σπουδαῖον, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὸ ἠθικόν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ ὅποιον μεταδίδεται εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν· ἦγουν, ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἐνός μὲν κηρύττῃ μεθ' ἑλκῆς τῆς ἐπισημότητος ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θέλουσιν εἰσθαι ἐλεύθεραι καὶ ἀνεπηρέαστοι, καὶ ὅτι δὲν θέλει θέσει ὑποψηφίους βουλευτάς οὔτε θέλει ὑποδείξει τοιαύτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ δίδει ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Νομάρχας ὀνομαστικὸν κατάλογον ὑποψηφίων μὲ τὴν

ματὴν ἐντολήν· νά τοὺς ὑποστηρίξωσιν αὐθεντικῶς καὶ δι' ὧν τῶν μέσων ὅπως ἀναδειχθῶσιν ἀνυπερθέτως βουλευταί, εἶναι ἐπόμενον ὅτι οἱ Νομάρχαι θέλουσιν ἐκτελέσει τὴν ῥητὴν ταύτην ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μάλιστα θέλουν προχωρήσει πολὺ μακρότερα, ὥς καὶ ἐπροχώρησαν, διὰ νά δείξωσιν πλειοτέραν ἀφοσίωσιν, ἀλλ' ἐν ἐκυτοῖς θέλουσιν εἶπει ἄρα ἡ ὀγλήγορα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἄλλα ὑπόσχεται εἰς τὸ φανερόν καὶ ἄλλα πράττει εἰς τὸ κήρυκον· ἐρωτῶ συμφέρει εἰς τὸ ἠθικόν τῆς ἐξουσίας νά γνωρίζωσιν οἱ δέκα Νομάρχαι τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως; λέγων ὅχι, ἑκατοντάκις ὅχι· περιορίζεται τοῦλάχιστον ἡ ἀγνοῖα τῆς διαγωγῆς ταύτης εἰς μόνα τὰ δέκα πρόσωπα τῶν Νομαρχῶν; πολλοὺ γε καὶ δαί· διότι ἐπεκτείνεται εἰς μέγιστον κοινὸν πρόσωπον, καθότι διὰ νά ἐκτελεσθῇ ὁ σκοπὸς εἶναι ἐπ' αὐτοῖς νά γίνῃ γνωστὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ψηφοφορίας εἰς τοὺς 40 ἐπαρχίους, εἰς τοὺς 40 οἰκονομικοὺς ἐφόρους, εἰς τοὺς 40 ταμίαις, εἰς τοὺς 400 περίπου ὑπαλλήλους τούτων, εἰς τοὺς 200 δασάρχας, δασονόμους καὶ δασοφύλακας, εἰς τοὺς 500 τελῶνας, ὑποτελῶνας καὶ φύλακας, εἰς τοὺς 280 εὐπράκτορας, εἰς τοὺς 140 ὑποψηφίους βουλευτάς τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τοὺς 280 δημοάρχους, εἰς 3000 περίπου δημοτικούς παρόδρους, εἰς τοὺς 350 ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς, εἰς 1400 περίπου χωροφύλακας, εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὧν τῶν μνησθέντων ὑπαλλήλων, εἰς ὅλους τοὺς νοήμονας τοῦ κράτους, καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς ὅλον τὸν λαόν· ἐρωτῶ καὶ αὐθις συμφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ γενικεύσις τῆς διαγωγῆς ταύτης; ἐπαναλαμβάνω ὅχι, χιλιάκις ὅχι.

Διὰ δὲ καὶ διαδίδεται ἰδέα τις ὅτι ἀπὸ ἀνθρώπους τυγχόντας, καὶ τὴν ὅποιαν ταύτην ἰδέαν παρενεῖρει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίς, ὅτι δηλ. πρόκειται περὶ μεγάλων πραγμάτων, περὶ τοῦ ἀναταλκτοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῆς μεγάλης ἰδέας, καὶ ὅτι εἰς τοῦτο πρέπει νά στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας χωρὶς νά καταγινώσκωμεν εἰς ἐσωτερικὰ πράγματα καὶ εἰς τὰ μικροὺς λόγους ἄξια. Ἐνν ἐγνώριζον ὅτι πραγματικῶς ἠδυνάμην νά προκύψῃ ἐκ τούτου μικρὸν τι ὄφελος εἰς τὴν πατρίδα· πρῶτος ἠθέλα ράψαι τὸ στόμα μου, ἀλλ' ἐπεὶ ἔχω πληρεστάτην πεποιθῆσθαι ὅτι θέλει προκύψαι τὸ ἐναντίον, δὲν δύναμαι νά παρκασιωπήσω διὰ τὸν ἐπόμενον ἀπλούστατον λόγον: ἔάν ἡ ὑπουργικὴ αὕτη ἐφημερίς ἐλεγεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νά στρέψῃ τὴν προσοχήν τῆς εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην χωρὶς νά

καταγίνεται εις μηδαιμνά πράγματα και εις αδικαλάτους διαιρέσεις μεταξύ των πολιτών. (τὸ ὅποιον αὐτοῦ εἶναι κύριον ἔργον) ἐνοεῖ τὴν ἐκτιμώτατα τοῦ λόγου τούτου, ἀλλὰ λέγει οὖν ταῦτα εἰς τοὺς μὴ ὄντας εἰς τὰ πράγματα ποίητας, δὲν ἐξάγεται ἄλλο εἰμὴ τὸ πῖστε εἰ καὶ μὴ ἐρεῖνα, καὶ ὅτι ἐν τῇ ὑποδουλώσει ἐγκρίνεται τὸ μέγαλειον τοῦ ἔθνους, ἐνῶ πραγματικῶς ἐκ τῆς πορείας ταύτης θέλει προκύβει τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ἂν θεωρήσωμεν τὸ πρῶμα καὶ ὑπὸ τὴν κυρίαν αὐτοῦ ἐποψίν.

Δοθείσης τοιαύτης περιστάσεως, τὸ ἔθνος ἔχει ἰδίαις δυνάμεις; ἔχει στρατὸν καὶ στόλον; ἔχει ὅλα τὰ κατάλληλα πρὸς ταῦτα μέσα; οὐδὲν τούτων δύναται ὅμως νὰ ἔχῃ ἰσχυρὸν καὶ συντελεστικὸν μέσον, τὸ ὅποιον εἶναι οὐσιωδέστατον, ἔχουν τὴν εὐνομίαν ἣτις ὑπάρχει, τὴν καλὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ πρὸ πάντων τοῦ συντάγματος, τὴν καλὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν καλὴν ἠθικὴν· διὰ νὰ συμπεριλάβω δὲ ὅλα ταῦτα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φράσιν λέγω, τὴν καλὴν διεύθυνσιν, ἣτις ἔχουσα ἰσχυρὸν ἄρωγόν τὴν θέσιν, εἰς ἣν κεῖται ἡ Ἑλλάς, θέλει ἐρελκύνει τὴν εὐνοικὴν διάθεσιν τοῦ μεγάλου κόσμου τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ εἴπῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἰδοὺ τὸ κατάλληλον στοιχεῖον τὸ ὅποιον ἔχει ὅλα τὰ προσόντα, καὶ τὸ ὅποιον δίδει ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἐξέγγνα διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰρηνικοποιήσεως, ἀλλ' ὅταν αὐτοῦ ἐκλείπουν τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὑπάρχει φόβος καὶ φόβος βάσιμος μήπως εἴπωσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ περαιτέρω τὸ μῖσος τῆς διαφθορᾶς.

Τελευταῖον δὲν δύναμαι νὰ παρασιωπήσω δύο ἐσφαλμέναις ἰδέαις, τὰς ὁποίας ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίς καταγίνεται ἀνευδρότως νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ὡς πραγματικὰς. α) ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἔχει ἀρχάς, καὶ εἰς τὴν λέξιν ἀντιπολίτευσις συμπεριλαμβάνει πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς θεωροῦντας ἀκατάλληλον τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι σύγκαιται ἀπὸ πολλὰ ἑτερογενῆ στοιχεῖα, καὶ ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς τὴν ἀρπαγὴν τοῦ χαρτοφυλακίου ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν· καὶ β) ὅτι οὐδεὶς ἔχει ἐπιρροὴν καὶ ὑπόληψιν πλησίον τῶν συμπολιτῶν τοῦ εἰμὴ ἐκείνος τὸν ὅποιον εὐδοκῆσαι ἡ ἐξουσία νὰ περιβάλλῃ μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα, καὶ ὅτι οἱ θρασυταί τῆς ἐλευθερίας διαλυθέντες βουλευταὶ οἵτινες ἐσεμνύνοντο διὰ τὴν μεγάλην ἐπιρροὴν των, ἰδόντες ἐαυτοὺς γεγυμνωμένους πάσης ἐπιρροῆς μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, προσῆλθον ἱκετικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τοὺς

συμπεριλάβῃ εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς συνδυασμούς. Τὰς δύο ταύτας ἰδέαις ἐργάζομαι νὰ ἀποδείξω ἐσφαλμένας καὶ ἐν μέρει βλαπτικὰς εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν θρόνον.

Ἦν πρὸς τὸ πρῶτον τοῦ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις σύγκαιται ἀπὸ ἑτερογενῆ στοιχεῖα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχει τὴν ἀρπαγὴν τῶν χαρτοφυλακίων.

Ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν θεωρούντων ἀκατάλληλον τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸν ὅποιον ἀριθμὸν ἐνυπάρχει καὶ τὸ μέγιστον μέρος τῶν νοσημάτων, ἀναβαίνει εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὑπουργικῶν χαρτοφυλακίων περιορίζεται εἰς ἐπτὰ μόνον· ἀρα δὲν εἶναι δυνατόν χιλιάδες ἀνθρώποι καὶ μάλιστα οἱ νοήμονες νὰ συνταυτίζωνται εἰς τοῦτο περιορίζοντες τὰς ἰδέαις των εἰς ἐπτὰ χαρτοφυλάκια, τὰ ὁποῖα μάλιστα δὲν εἶναι καὶ ἐπὶ ἡλῶς ἔδη, ὥστε νὰ μὴ ἔχουν οὔτε αὐτὸν τὸν κοινὸν νοῦν νὰ εἴπωσιν ὅτι τὰ χαρτοφυλάκια ἔδη ἄνευ οὐσιωδστάτων μεταρρυθμίσεων ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀναλόγως τῆς ἐπαγγελίας, θέλουσιν ἐπιφέρει εἰς αὐτοὺς τὴν γενικὴν ἀπείθειαν καὶ τὴν κατατριβὴν τῆς ὑπολήψεως των ἐν ἐραχεὶ διαστήματι· ἡ δὲ συγκέντρωσις πολλῶν ἑτερογενῶν στοιχείων εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ, ἥτοι εἰς τὴν ἀκατάλληλον πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι τρανωτάτη ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἡ πορεία εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ὅτι ὁλος σχεδὸν ὁ κόσμος.

Ἦν πρὸς τὸ δεύτερον τὸ ὅτι οὐδεὶς εἶναι τὸ οὐσιωδέστερον καὶ τὸ μάλλον ἐπιβλαβὲς εἰς τὸν πατρίδα καὶ εἰς τὸν θρόνον· ὅτι δηλ. οὐδεὶς ἔχει ἐπιρροὴν κτλ.

Ἢ σκανδαλισθὲς αὕτη ἰδέα τοῦ ὅτι οὐδεὶς ἔχει ἐπιρροὴν καὶ ὑπόληψιν πλησίον τῶν συμπολιτῶν τοῦ εἰμὴ ἐκείνος τὸν ὅποιον εὐδοκῆσαι ἡ ἐξουσία νὰ περιβάλλῃ μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα, φέρεται ἐν ἐαυτῇ τὰ ἐπόμενα τρία δυσάρεστα συστατικά.

α) Ἀντίκειται εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν, ἥτις οὐδέποτε δίδει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ νοῦν, οὔτε εἰς τὰ δένδρα ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος καὶ οὔτε εἰς τὰ κτήνη· καὶ πρὸς ταῦτα φέρει τὸ ἐπόμενον μικρὸν παράδειγμα· εἰς χωρίον συγκείμενον ἐκ πενήκοντα οἰκηγενειῶν ὅταν ἡ φύσις δώσῃ εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν διακεκριμένον νοῦν καὶ προτερήματα, ὅλοι οἱ λοιποὶ τὸν ὑπολαμβάνουν καὶ τὸν ἀγαποῦν ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς ἐξουσίας, καὶ εἰς πᾶσαν σπουδαίαν ὑπόθεσιν των αὐτὸν ἐκλέγουν καὶ στέλλουν διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς, ἀρα ἡ μνησθεῖσα ἰδέα καταπολεμεῖ τὴν ἀκαταπολέμητον φύσιν.

β) Αἰκνύει τὴν τάσιν τῆς καὶ τὴν διαθέσιν τῆς τοῦ ὅτι

Ελλάς πρέπει να ή και η εξουσία και μόνη η εξουσία, ότι εις αὐτὴν πρέπει νὰ συγκεντρωθῇ τὸ σύνολον, καὶ ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία πρέπει νὰ ᾖ ὡς μία ἀγέλη ποιμνίου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ποιμὴν νὰ κρεμᾷ τὸ λεγόμενον κροῦνον εἰς ὅποιον ψωραλαῖον ἐρίφον ἀρσκάται καὶ ὁφέποτε θέλει διὰ νὰ ἄγῃ καὶ φέρῃ τὸ ὑπόλοιπον ποιμνιον· διὰ νὰ κατορθώσῃ δὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ μνησθεῖσα ἰδέα, πρέπει νὰ καταστρέψῃ προηγουμένως ὅλους τοὺς νοήμονας καὶ ὅλους τοὺς ἔχοντας ὑπόληψιν εἰς τὸν τόπον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἀλλὰ τότε τὸ οἰκονομικὰ τῆς στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀνυποληψίας, τῆς μὴ νοημοσύνης, καὶ ἐπὶ τῆς ἀγέλης, βελτιοῦται ἐπὶ τῆς ἀμμου, καὶ ἐπομένως θέλει κλονίζεσθαι συνεχῶς ὑπὸ πάντων τῶν ἀνέμων, ὥστε οὐδέποτε νὰ παγιωθῇ εἰς τὸν τόπον ἡ ἡσυχία καὶ τὰς· καὶ

γ') Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐκφράσεως τοῦ ὅτι οὐδεὶς ἔχει ἐπὶ τὴν κτλ. ἐξάγεται ὅτι καὶ οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἀνεδείχθησαν ἀντιπρόσωποι τῇ εὐδοκίᾳ τῆς ἐξουσίας καὶ ὅχι τῇ ἐμπιστοσύνῃ τοῦ λαοῦ, ἡ φυσικὴ ἀπόρροια τῆς ἐκφράσεως ταύτης εἶναι, ἡ μὴ ἐνοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἀποφάσεις των.

Περὶ δὲ τῶν διαλυθέντων βουλευτῶν τοῦ ὅτι προσήλθεν ἰκετικῶς τὸ μέγα μέρος αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τοὺς συμπεριλάβῃ εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς συνδυασμοὺς εἶναι πιστευτὸν, ἀλλ' ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίς ὑπεκφεύγει τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς προσελύσεώς των, ἥτις εἶναι ἡ ἐπομένη.

Ἐνῷ οἱ μνησθέντες βουλευταὶ περιέμενον νὰ ἴδωσι κατ' ὄρθον λόγον τὴν ἀπομάχρυνσιν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ τὰ πράγματα μετὰ τὴν ἀστυχίαν του κατὰ τὴν ἀπὸ 9 Νοεμβρίου ἐπίσημον δημολογίαν του, εἶδον παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἐμελλε νὰ διεξαγάγῃ τὰς νέας βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὅτε ὑποπτευθέντες βασίμως μήπως τὸ ὑπουργεῖον ἔλθῃ εἰς προσωπικὰς ἐκδικήσεις ἐνεκα τῶν διατρεξάντων, καὶ θέλοντες νὰ γνωρίσουν τὴν θέσιν των ὅπως διαχαράξωσι τὴν πορείαν των, ἐζήτησαν νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν ὑποψηφιότητα ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἤθελε λάβει τὸ μέτρον νὰ μὴ ἀφήσῃ ἐλευθέρας τὰς ἐκλογάς, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις μολοντί ἐβεβαίωσε καὶ προφορικῶς καὶ ἐπισήμως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐλευθεραὶ καὶ ἀνεπηρέαστοι ἀνευ ὑποψηφιότητος, μολαταῦτα ὅχι μόνον ἐπῆλθεν εἰς προσωπικὰς ἐκδικήσεις ἀφορίσασα καὶ ἀποκλείσασα τοὺς 62 βουλευτάς, ὡς καὶ πάντα ἄλλον μὴ ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, ἀλλὰ καθέρωσε καὶ τὸ ὀλέθριον σύστημα τοῦ

νὰ μὴ ἀποτολμᾷ τοῦ λοιποῦ ὁ μὴ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα διὰ βουλευτῆς, ἀν καὶ ἤθελεν ἔχῃ τὴν ἀπόλυτον ἐπὶ τὴν καὶ ἀγάπην τῶν συμπατριωτῶν του, καθότι τοῦτου δοθέντος ἐπιπίπτουν παντασι κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του ὅσοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας, προεξαρχοῦντες τῆς χωροφυλακῆς, δι' ὅλων τῶν μέσων τῆς καταφοράς μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς λόγῃς ἀκόμη, καὶ μετὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ὅτι ὅστις ἀποτολμήσῃ νὰ ψηφοφορήσῃ κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων θέλει θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἐχθρὸς τῆς ἐξουσίας. Ἐν μὲν ἀπορασίσει οἱ πολῖται νὰ ὑποφέρουν ὅλα ταῦτα καὶ νὰ ψηφοφορήσουν κατὰ τὴν πεποίθησίν των, ἐπέρχεται κατόπιν τοῦτου ἡ ἐπάρτης καλπονόθευσις ἐν πληρεστάτῃ γνώσει καὶ συνεργείᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀντὶ νὰ εὐθεῖωσιν εἰς τὴν κάλπην τὰ γνήσια ψηφοδέλτια τῶν ψηφοφορούντων, εὐρίσκονται ἄλλα νῦθα περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων· ἀν δὲ ἀρνηθῶσι νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐνεκα τῶν παραχιάσεων, ἡ κάλπη εὐρίσκεται γεμισμένη μὲ τὰ ψηφοδέλτια ὅχι μόνον τῶν μὴ ψηφοφορούντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπόντων ἀκόμη ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας.

Ὅστις πιστεύει ὅτι δύναται νὰ γίνῃ δολιότης ἡ καλπονόθευσις ἀνευ τῆς θελήσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ὥς ἐξέλθῃ τῆς ἀπάτης ταύτης, καθότι εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσῃ δολιότης ἡ καλπονόθευσις ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ μολαταῦτα οὐδεὶς ἐτιμωρήθη μέχρι τοῦδε, μάλιστα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀρτίθ ὁ διορισμὸς τῶν ἀντεργευστικῶν ἐπιτροπῶν διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ εἰκονικότης τῆς κληρώσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ καλπονόθευσις.

Τὸ ἀναφερθέντων μέτρον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 113 φύλλον τῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος τὴν 2 Φεβρουαρίου ὅτι ἡ Κυβέρνησις διέταξε νὰ μὴ ψηφοφορήσῃ διὰ μιᾶς ἅπας ὁ τόπος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν, ὥστε νὰ μὴ δικτασθῇ ἡ δημοσίαις ἡσυχίαι, εἶχε κυρίαν βῆσιν τὸ ἐπόμενον μέτρον καὶ ὅχι τὸν χρωματισμὸν τῶν ὁποίων διδῇ ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίς διὰ νὰ καλύψῃ τὸ ἀτόπημα τῆς μὴ ἐνεργείας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ταυτοχρόνως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ὡς γίνεται εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ ἔθνη· ἡγουν,

Ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα τὸ ὀριστικὸν μέτρον τοῦ νὰ ἀποκλείσῃ διὰ παντὸς μέσου πάντα μὴ ὑπουργικὸν ὑποψήφιον τοῦ νὰ ἐκλεθῇ βουλευτῆς, καὶ μὴ ἔχουσα τὸν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μέτρου τοῦτου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν χωροφυλάκων καὶ στρα-

φυσμάτων διὰ τὴν παρειαυθωσὶ ταυτοχρόνως εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους, ἤρχισεν τὰς ἐκλογὰς τὸν μῆνα Δεκεμβρίου καὶ ἐτελείωσεν αὐτὰς κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου, διὰ τὴν μὲν ἐν τῷ μετοξὺ ὁ ἀπαιτούμενος ὕλικός καιρὸς ὥστε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν μίαν ἐπαρχίαν, νὰ μεταδίδῃ καὶ παρειαυθωσέται ἐγκαίρως εἰς τὴν ἑκλογὴν τῆς ἄλλης ἐπαρχίας ὁ στρατός καὶ ἰδίως οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς διὰ τὴν νὰ ἐνσπεύρουν τὸν τῆμον εἰς τὸν λαόν.

Καθιερωθεὶς οὕτω τῆς καθυποθέσεως καὶ τῆς παραβιάσεως, ποῖος θέλει τολμήσει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα διὰ βουλευτῆς χωρὶς νὰ συμπεριληφθῇ προηγουμένως, τῇ εὐδοκίᾳ τῆς ἐξουσίας, εἰς τοὺς ὑπουργικούς ὑποψηφίους; ἢ κατὰ τὴν ὑπουργικὴν γλῶσσαν εἰς τοὺς ὑπουργικούς συνδυασμούς; ἢ ποῖος πωλὶτης θέλει ἀπατολήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ κηρυχθῇ ἐχθρὸς τῆς ἐξουσίας διὰ τὴν ψευδοφροσύνην ὑπὲρ ἐκείνου τὸν ὅποιον ὁμολογεῖται; οὐδεὶς βέβαιον καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα ἀποκαθίσταται τοῦ λοιποῦ τύπος σκιά.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τῆς τελευταίας ἐναρμογῆς τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ συστήματος, καὶ νὰ ὄψωνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐνώπιον τῆς πατρίδος, καὶ ἐνώπιον τοῦ μεγάλου κόσμου οἱ σπρώξαντες τὰ πράγματα εἰς τὸν ἐσχάτον βαθμὴν τῆς διαφθορᾶς, καθότι ἡ διαφθορά προξενεῖ πλεονεκτήματα κακῶν εἰς τὸν τόπον ἂν ὅσον προξενεῖ ἡ παραβίασις καὶ αὕτη ἡ τυραννία ἀκόμη ἂν ἤθελεν ὑπάρχει τοιαύτη.

Περαιῶν τὴν ὁμιλίαν μου, κύριοι, ἐπὶ τῆς γενικῆς συζητήσεως, φέρω τὸ ἐξαγόμενον συμπέρασμα αὐτῆς, τοιούστι νὰ ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὡς ἐρεξῆς.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου ἐτηρήθησαν οἱ ὅρισμοί τοῦ νόμου τούτου ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἐλευθέρη ἐξουσία τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ; καὶ ἡ ὄχι.

Εἰς τὴν ἀρνησιν τῆς πασιγνώστου ταύτης ἀληθείας ἀναγκάζομαι νὰ ἀναφέρω τὸ ῥητὸν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Διμασκηνοῦ εἰς τοὺς διατάζοντας νὰ πιστεύουν περὶ τῆς ἀνοστασίας τοῦ Χριστοῦ ἄγουν, οἱ λιθοὶ κεκραῖνται.

Ἀντέλεξε, ὁ Κ. ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης.

Πᾶς ὅστις ἤκουσεν τῆς ὁμιλίας τοῦ πρώτου λαλήσαντος ὡς καὶ ἐκείνης τοῦ ἡδὴ ἀγορεύσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ, ὅστις ἔκρουσε τὰς διαβεβαιώσεις, ὡς ἀμρότοι ἐκήρυξαν περὶ τῶν γενομένων ἐπεμβάσεων, καταχρήσεων καὶ διαφθορῶν, τὰς ὁποίας

τὴ παρὸν ὑπουργεῖον ἐπραξε δίδειν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, παρεξενεῖθαι βεβαίως καὶ ὑπόρρησε πῶς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο μένει εἰσέτι ἐν τοῖς πράγμασι καὶ παρακάθεται εἰς τὰς ὑπουργικὰς ταῦτας ἐθρας ἐντὸς τοῦ περιόλου τούτου. Τὰ μνημονευθέντα εἶναι ἄρα γε ἀληθῆ ἢ εἶναι φαντασίαι τῶν ἀποτυχόντων κλπ. ἢ εἶναι φαινόμενα διὰ τῶν ὁποίων θέλουν νὰ ἀπατώσιν αὐτοὶ ἐαυτοὺς εἰς τὰ πράγματα; νομίζω ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον. Θέλω λοιπὸν ἐξηγήσει τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ὄψιν, καὶ ἐπειδὴ ἡ αἰτία, ἣν ἤδη κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἀπέτεινον, ἀφορᾷ ἐν καὶ μόνον ἀντικείμενον τὰς ἐκλογὰς, ὥστε ἡ συζήτησις περιστρέφη εἰς τὸ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παρηνόμωσε κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν, ἢ ὅτι ἤθελες νὰ διαφθερῇ τὸ βουλευτικὸν Σώμα καὶ κατὰ συνέπειαν ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν, θέλω κίχῳ περιορισθῇ εἰς μόνον αὐτὸ τὰ θέματα τῶν ἐκλογῶν. Νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδαμῶς κητέθηκε τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν διὰ τοῦ προγράμματος τῆς ἔδωκε περὶ τοῦ ἀπαραβιάστου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἐσφαλμένως κατὰ τοῦτο οἱ προλαλήσαντες αἰτιῶνται αὐτήν. Εἶπον ὅτι αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ὑπῆρξαν αἱ χειρότεροι, ὡς ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας, τῆς διαφθορᾶς, τῶν καθυποθέσεων καὶ τῶν παρομοίων· ἀλλ' ἐγὼ λέγω ὅτι σχετικῶς πρὸς τὰς ἐνεργηθείσας ἄλλοτε ἦσαν αἱ καλλίτεροι· εἰς ἰσχυρισμούς ἐπίσης ἰσχυρισμούς ἀντιτάττω, καὶ δὲν ὑποχρεοῦμαι νὰ φέρω πρὸς τοῦτο ἀποδείξεις, διότι τοιαύτας καὶ οἱ προλαλήσαντες δὲν ἔφερον· ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν οὐδεὶς ἐπαρουσιάζετο νὰ ψευδοφροσύνη, καὶ σύσκεψις ἐλάμβανε χώραν πῶς νὰ παραγερμισθῶσιν αἱ κάλπαι· τοῦτο εἶδον ἐνταῦθα ἐγὼ αὐτὸς ἰδίως ὁμασὶ· τοιοῦτόν τι δὲν ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς· ἔλαβε δὲ χώραν μόνον τὸ ἀκόλουθον· ἐπειδὴ αἱ καὶ μόνος δὲν ἦτο οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη καθ' ὅλους τοὺς δῆμους ἐπαρχίας τινὸς τὴν ἐπιρροὴν ἐκείνην, ἥτις ἀπαιτεῖται πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὡς βουλευτοῦ· ἕκαστος δὲ τῶν ἐχόντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μικράν ἢ μεγάλην λεγομένην ἐπιρροὴν ἔχει τοιαύτην εἰς ἓνα ἢ τὸ πολὺ εἰς δύο μόνον δῆμους, καὶ τοιαύτην ὅση δὲν ἐπαρκεῖ, συνενωμένη ὅμως μετὰ τῆς ἐπιρροῆς ἑτέρου προσώπου ἢ ἄλλων προσώπων δύναται νὰ φέρῃ ἐπιτυχῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς διὰ τῆς συνδρομῆς ὧων, ἔδωκε νὰ σχηματισθῶσιν ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ διάφοροι τοιοῦτοι συνδυασμοί· ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις τοῖς μὲν συνδυασμοῖς ἐκείνοις, οἵτινες κατηρτίζοντο ἀπὸ πρό-

σωπα συντηρητικῶν φρονημάτων, καὶ μὴ προσβέοντα ὅσα ἐκήρυττον οἱ τότε ἐκ προοιμίων ἀνθιθέντες τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐξήκοντα δύο βουλευταί, δὲν ἀπέκρουε, ἀλλ' ἠθικῶς ὑπεστήριξε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀρῆσιν ἀπροσταυτούτους· καὶ διὰ τοιούτων συνδυασμῶν πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐκείνων ἐξελέχθησαν καὶ αὖθις βουλευταί, ὥστε δὲν ἔχει ὑποστάσιν ἡ αἰτία· ὅτι διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ὑπουργείου ἀπεκλείσθησαν ἅπαντες οἱ 62 ἐκεῖνοι βουλευταί. Ἐὰν ἐξετάσετε ὅλα τὰ στοιχεῖα, εἰς ὧν ἀπαρτίζεται ἡ παρούσα Βουλὴ, θέλετε εὖρεαι ὅτι οἱ ἐκλεγθέντες εἰσὶ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, καὶ ποσῶς δὲν ἐγένοντο τοσαῦτα ἐπεμβάσεις, ὅσας ἄλλοτε ἐγένοντο· δὲν ἔγειναν δηλαδὴ καταπίσεις ἐκ μέρους τῶν εἰσπρακτόρων καὶ λοιπῶν ταμιακῶν ὑπαλλήλων ὅπως ἄλλοτε· τοῦλάχιστον τοιούται φῆμαι δὲν ἐφθασαν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τινὰ μόνον μέρη, δύο ἢ τρία τὰ πολὺ, ἔλαβον χώραν ἐπεμβάσεις τινές ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἧς καὶ ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις· καλπονοθεύσεις ὅμως δὲν ἔλαβον χώραν· τοῦλάχιστον ἐγὼ δὲν γνωρίζω τοιαύτας· ἂν δὲ ἐγένοντο, ἐγένοντο βεδαιῶς οὐχὶ τῇ εἰσκήσει τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ τῶν διαφερομένων μελῶν. Εἰς πρὸς τοὺς μὴ ἐπιτυχόντας λέγω ὅτι εἰς μὲν τὴν μίαν ἐπαρχίαν ἀπέτυχεν ἴσως εἰς, δύο ἢ καὶ πλείότεροι διότι δὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ὑπεστήριξε διὰ παντοίων μέσων τὴν ἐκλογὴν τῶν· εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ἐπαρχίαν ἀπέτυχον ἴσως ἄλλοι, διότι ὁ συνδυασμὸς τῶν ἀντιπάλων τῶν κατ' ἐπίστασιν ἐπιτυχέστατον, καὶ ἀπύλαυσε τῆς ἠθικῆς συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως· οὐδέποτε ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἔθεσεν ἐπιστήμως ὑποψηφίους, ἀλλ' ὑπεστήριξε μόνον καὶ ἐξέφρασε τὴν ιδέαν τῆς ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ ἐκεῖνου, ὅστις περιεῖχε πρόσωπα συντηρητικῶν ἀρχῶν καὶ φρονημάτων· ἰσχυρίζομαι ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο, ὑπὲρ διαφέρει κατὰ πολὺ τῆς ἐπὶ τοσοῦτον δυσφημισθείσης ὑποψηφιότητος, ἄλλον σκοπὸν δὲν εἶχε· εἰμὴ νὰ ἐκφράξῃ ἀπλῶς τὴν ιδέαν καὶ νὰ χορηγῇ τὴν ἠθικὴν ἐπαρτήτα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἐχόντων ἐν τῷ τόπῳ ἐπιβρόχον προσώπων συντηρητικῶν φρονημάτων, ὥστε οὐδεὶς ἀληθιναίως ἐγένετο κατὰ τοὺς προλαλήσαντας. Οἱ ἐκλεγθέντες ἔχουσι τὰ νόμιμα τοῦ ἀντιπροσώπου προσόντα, καὶ δὲν πρέπει νὰ μεμψώμεν τοὺτους διότι δὲν ἐξελέχθησαν οἱ φίλοι μας. Εἰς πολλὰς ἐπαρχίας, περὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁποίων οὐδαμῶς ἐσκέφθη ἡ Κυβέρνησις, ἐγένοντο πλείότεραι παραβιάσεις, ὑπαγορευθεῖσαι

ἴσως ἀπὸ τῆς ἐπιτόπια πύθῃ καὶ συμφέροντα τῶν μερῶν ὥστε πᾶσα μομφὴ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι συκοφαντία.

Εἰς πρὸς τὰς κατασχέσεις τοῦ τύπου λέγω, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ μόνος τόπος, ὅστις ἀνέχεται κυκλοφορούσας τοιαύτας ἐφημερίδας αἰτίνας δὲν φεῖδονται τῆς τιμῆς οὐδ' αὐτῶν τῶν ὑψηλῶν προσώπων πολὺν δὲ περισσότερον ἄλλων πολιτῶν ἀξιοτίμων· δὲν γνωρίζω, ἂν ἔγειναν τοσαῦτα κατασχέσεις, ὅσας ἀπρηθμῆσαν ὁ κατὰ πρότερον λαλήσας· γινώσκω ὅμως ὅτι ὅσαι κατασχέσεις ἐγένοντο ἐνηργήθησαν διὰ τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως καὶ Ἀνακριτοῦ, καὶ ἂν μετὰ παρέλευσιν 6 ἑβδομαθῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως δὲν ἐνηργήθῃ κατὰ τὸν νόμον ἀνάγκη εἶναι ἡ δὲν ἐκδοθῇ βιάσειμα, ἡ κατάσχες αἰρεταί· ὥστε ὁ περιορισμὸς δῆθεν τοῦ τύπου διὰ τῶν κατασχέσεων δὲν εἶναι ἀληθής· ἐν γένει δὲ φρονῶ ὅτι καὶ ὅσαι αἱ κατὰ τοῦ ὑπουργείου αἰτιάσεις περὶ ἐπεμβάσεων κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὡς μὴ στηριζόμεναι εἰς τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἀληθεῖς ἀλλ' ἐσφαλμέναι.

Ἐπομένως παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεξίτασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μ. Ἀντωνίουπουλος,
Ν. Μαυρομμάτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Μαρτίου 1861, ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀνταρκτικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 38 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτετραίας ὡς μῆτις κατ' ἐπίστασιν ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην συνεξίτασιν.

Ἐπομένως ἀπαγγελλαντος τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Βούλγαρης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Κύριε Πρόεδρε!

Ἐκτεθεῖσθαι ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐργασθῶμεν ἐπὶ ζητήματος λίαν σπουδαίου, ἀφορῶντος τὴν κατάρτισιν τῆς εἰς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας.

Ἀλλ' ὅση σπουδαῖον παρίσταται αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἄλλο τόση σπουδαῖα εἰσὶ καὶ αἱ περιστάσεις αἱ συντρέ-

χρῆσαι εἰς τὸ νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν ἀπάντησιν ταύτην καὶ ἰδίως μάλιστα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Γνωστὸν, πασίγνωστον εἶναι, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐλάβον χώραν τοιαῦτα μέτρα ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας κλονίσαντα ἐκ ἐξέθους τὴν ἠθικὴν κατὰστασιν ὁλοκλήρως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι γνωστὰ καὶ πρὸς λεπτομερῆ αὐτῶν ἀπερ-θυσίαν ἀπαιτεῖται οὐκ ὀλίγος χρόνος.

Κατόπιν τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὑπερὸν ἀπὸ τοσούτας ἐπισήμων διαβεβαιώσεις περὶ τῆς πλήρους ἐλευθερίας ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἀπίστευτον ἦτο ὅτι ἤθελε λάβει χώραν πλέον ἀπομεινιστικὴ ὑποψήφισις συνωδευμένη μάλιστα μὲ τόσα ἀνέγκυστα ἐπεισόδια παρανομιῶν καὶ ἠθικῆς διαφθοράς.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς διακηρυξέως τῆς ταύτης τῆς ἐπισήμου ἐγένετο ἀφορμὴ μεγίστων σκανδάλων διότι τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ἐχρησίμευσεν ὡς μία ἐνθάρρυντικὴ προκλήσις εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν ἀποπλανηθέντες οἱ παλῖται εἰσῆλθον καλῇ τῇ περὶ καὶ ὑπέστησαν παρ' ἐλπίδα τὰς σκληροτέρας καταδιώξεις καὶ τὰς πλέον πεισιφανεῖς παραβιάσεις.

Τοιαύτη κατὰστασις εἶναι ἀντικείμενον σοβαρᾷ σκέψεως διὰ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῆς συζητουμένης ἤδη ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐλάλησαν οἱ χθὲς ἀγορεύσαντες Κ.Κ. Γερουσιασταί. Προβαίνων δὲ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν συμβάντων εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκλογὰς, ὀφείλω προηγουμένως νὰ διατυπώσω καθαρῶς τὴν ἰδέαν μου. Δὲν πρόκειται, Κύριοι, ποσῶς ἐνταῦθα νὰ ἐξελέγξωμεν τὸν σχηματισμὸν τῆς Βουλῆς· αὕτη ἤδη κατηρτίσθη· ἀλλὰ μόνον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ὁληθέντα εἰς ἐνέργειαν κυβερνητικὰ μέτρα καὶ νὰ ἐξελέγξωμεν τὰ γινόμενα μέχρι τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, καὶ πρὸς τοῦτο ἔχομεν πλήρως ἀναμνηστικότητα δικαιοσύνην, διότι πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἐνηργήθη, καὶ παρεβιάσθη νόμος θεμελιώδης τοῦ Κράτους, κατὰ πόσον ἐσεβάσθησαν τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, κατὰ πόσον αἱ ἀρχαὶ εἴωκαν εἰς τοὺς διοικουμένους τὸ παράδειγμα τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸ πολίτευμα· ἐγὼ θέλει περιστραφῇ ἡ ἐξέτασις μου.

Ὁ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμος διατάττει ὥπως αἱ κλη-

ρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν γίνονται δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἀλλ' ἡ διατάξις αὕτη παρεβιάσθη, διότι εἰς τὰς κληρώσεις ὅλων τῶν δήμων αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως συνέπραξαν εἰς αὐτάς, ἐπομένως ἐν γνῶσει καὶ ἐκ προμελέτης προητοιμάσθυσαν αἱ εἰκονικαὶ αὐταὶ κληρώσεις.

Συνέβη, Κύριοι, νὰ διέλθω κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐξ Ἰδρας καὶ Ἑρμιόνης καὶ ἐπληροφορήθην ἐκ τοῦ σύγγυος τὴν ἀνωτέρω πράξιν, τὴν ὁποῖαν θεόαιως δὲν ὑποστηρίζω διὰ μόνης τῆς μαρτυρίας μου, ἀλλὰ διὰ πλείστων ἄλλων πληροφοριῶν, ἐνστάσεων καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς πολυαριθμῶν πολιτῶν, οἵτινες διστράνωσαν τὰς ἐγκληματικὰς ταύτας πράξεις αἱ ὁποῖαι φέρουσι τὸν τύπον τῆς μεγαλητέρας ἀνθρωπικότητος, καὶ διεπράχθησαν ταῦτα εἰς Ἰδραν ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐνθυμοῦνται νὰ συνέβη ποτε τοιοῦτόν τι καὶ διὰ τοῦτο ἐπροξένησαν ἤδη τὴν τρομερωτέραν ἐντύπωσιν εἰς λαόν, ὅστις ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως ἐστήριξε τὸ παρὲν, στηρίζει τὸ παρὸν καὶ ἰὸ μέλλον του εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐκτεταμένης ναυτιλίας του καὶ τῶν συναλλαγῶν του· τὸν χαρακτῆρα τοῦ λαοῦ τούτου προσέβαλον ἀυστόλως τὰ γινόμενα ὡς ἐξῆς.

Ἐνθ' εἰδοποιήθησαν τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νὰ παρευρεθῶσιν εἰς ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν 10 Π. Μ. διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, μὲ ἱκανήσιν τῶν ἐμαθὸν παρὰ τοῦ δημάρχου μεταβάντα περὶ τὴν 9 ὥραν εἰς τὸ δημοτικὸν κατὰστημα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκληρώθη διήθεν, τοῦτο δὲ ἐγένετο πρὸ τῆς ὁρισμένης ὥρας καὶ ἀνεῖ τῆς παρουσίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ἐφρίξαν ὅπαντες μαθόντες τὸ γεγονὸς τοῦτο ὡς προετοιμαζόν μελετημένους νοθεύσεις καὶ δολιόνητας· ἡ πράξις αὕτη κατηγγέλθη ἀρμοδίως εἰς τε τὴν δικαστικὴν καὶ διοικητικὴν ἀρχήν· ἀνεῖ αποτελέσματος· τὰ αὐτὰ συνέβησαν καὶ εἰς Ἑρμιόνην καὶ Κρανίδιον μὲ τρόπον τόσον παράδοξον, ὥστε θέλει σὰς προξενήσει φρίκην ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐξῆς γεγονότων.

Περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἑρμιονίδος.

Εἰς τὸν δήμον Κρανιδίου ὁ δήμαρχος διὰ προγράμματός του ἐπροσδιόρισε νὰ γείνη ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν 14 Ἰαννουαρίου τὴν 9 ὥραν Π. Μ. Ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τῶν συμβούλων ἐβρέθησαν λίαν πρωὶ ἐν τῷ δημαρχικῷ κατὰστηματι καὶ ἐπερίμενον τὸν δήμαρχον καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἐπαρχοῦ, οἵτινες παρουσιασθέντες ἀνέ-

Εχλον διά πρωτοκόλλου τὴν κλήρωσιν εἰς ἄλλαν ἡμέραν πρωτοδιαρισθσομένην ὑπὸ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ ἀνεχώρησαν ἀπρακτοί.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀναβολῆς, καὶ ὅμως τὴν ἐπιούσαν ὁ δήμαρχος Κρανιδίου ἐπαρῆκεν εἰς τὸ ἐπαρχεῖον πλατὴν πρᾶξιν κληρώσεως, δι' ἧς βεβαιούται ὅτι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἤρνηθη νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα καὶ ὅτι ὁ δήμαρχος καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπαρχείου μεθ' ἑνὸς ἀγγραμμάτου συμβούλου ἐνέργησαν τὴν κλήρωσιν καὶ ἀνεδείχθη πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ συμπεθέρος τοῦ ὑπουργικοῦ υποψηφίου.

Εἰς τὸν δῆμον Κριμῶνης ὁ δήμαρχος διὰ προγράμματός τοῦ προσδιώρισε νὰ γείνη κλήρωσις τὴν 16 Ἰανουαρίου τὴν 11 ὥραν Π. Μ. Ἐπίσης καὶ αὐτοῦ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον παρευρέθη λίαν πρῶι καὶ πλῆθος λαοῦ περιμένοντες τὸν δήμαρχον καὶ τὸν γραμματεῖα τοῦ ἐπαρχείου, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν εὐρέθησαν οὗτοι εἰς Σπέτσας ἐντὸς τοῦ ἐπαρχείου καὶ παρῆσαν πρᾶξιν, δι' ἧς βεβαιούται ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν εὐρέθησαν καὶ εἰς τὸ δημοταγικὸν κατάστημα τῆς Κριμῶνης καὶ ἔκαμον τὴν κλήρωσιν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀρνηθέντος νὰ παρευρεθῇ.

Τὰ δημοτικά συμβούλια ἐστειλαν εἰς τὴν Ὑπουργικὴν Συμβούλιον ἐντόνους διαμαρτυρήσεις καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἠκούσας τὰς εἰκονικὰς κληρώσεις καὶ διέταξε τὸν Νομάρχην νὰ μὴ τὰς ἀναγνώρισῃ, ἀλλὰ νὰ γείνουν νέαι κληρώσεις· ἀλλ' ὁ ἐπαρχὸς παρῆκεν τὰς κάλπας εἰς τὰς εἰκονικὰς ἐπιτροπὰς ἀνευ νέας κληρώσεως (ἀκατανόητος ἀπειθεία) δι' αὐτῶν ἐνεργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ καὶ παραγερμίσθησαν αἱ κάλπαι, διότι κανεὶς δὲν προσῆλθε νὰ ψηφοφορήσῃ.

Τὰ αὐτὰ ἐπιμαρτυροῦνται ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας καὶ ἀπὸ διαφόρους πολίτας, οἵτινες δι' ἀναφορῶν των πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς διαμαρτυρήθησαν κατὰ τὴν εἰρημῶν εἰκονικῶν κληρώσεων, δι' ὧν ἐξησφαλίζετο βεβαίως ἡ παρασκευασθεῖσα καλπονοθεύσις.

Ὁ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμος εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἀνέθετε τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κάλπης, εἰς δὲ τὸ πρῶτον λαχὸν μέλος τὴν προεδρίαν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν μονογράφειαν τῶν ψηφοδελτίων· οὐδεὶς νόμος ἐπιτρέπει τὴν ἀντικατάστασιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ προέδρου· καὶ μόλα

ταῦτα, ὅχι μόνον μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀντεκατεστάθησαν ἀλλὰ καὶ ἀπεδιώχθησαν αὐθαίρετως.

Ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ὄθεν τῶν τοιούτων ἐπιτροπῶν διεξήχθη εἰς πολλοὺς δῆμους ἡ ψηφοφορία.

Ὁ νόμος οὐδὲως ἐπιτρέπει τὸ νὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἡ ἐνοπλος δύναμις, ἐντοποῦται εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι εἰς πολλὰ μέρη αἱ ἐκλογαὶ διευθύνθησαν ἀπὸ ἀξιωματικούς, ἀπὸ τοὺς ἐνωματάρχους, τοὺς ὑπαξιωματικούς ἢ καὶ τοὺς ἀπλοὺς χωροφύλακας· αὐτοὶ διέταττον πότε ν' ἀνοίξῃ καὶ πότε νὰ κλείσῃ ἡ κάλπη αὐτοὶ ἐπέτρεπον ἢ ἐμπόδιζον κατὰ τὸ δοκοῦν τὸ νὰ προσέρχωνται οἱ ψηφοφόροι, αὐτοὶ εἶχον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν τοὺς καταλόγους, αὐτοὶ ἐπέτρεπον ἢ ἄρνούντο νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ πρακτικὰ ἐνστάσεις· τοῦτο μαρτυρεῖται ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰς διαμαρτυρήσεις ὧν τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ νόμος δίδει εἰς ἕκαστον πολίτην τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῆς κάλπης καὶ νὰ ἐπιθέτῃ τὴν σφραγίδα του· τοῦτο ὅχι μόνον εἰς κανὲν σχεδὸν μέρος δὲν ἐπιτρέπη, ἀλλ' οὔτε ἐγυρηγέτο ἡ ἀδεία τοῦ νὰ μένῃ τις τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς ψηφοφορίας· τοσοῦτον δὲ ἐπεκτάθη τὸ παρῶνον τοῦτο μέτρον, ὥστε ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπεβάλλοντο καὶ αὐτοὶ οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐγκύκλιος τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου ἐπιτρέπει τὴν σύστασιν τῶν ἀντεφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· τὸ μέτρον τοῦτο οὐδὲως ἐπιτρέπη, μολοῦντι ἡ ἐγκύκλιος δὲν ἀνέχθη· ὅλα ταῦτα μαρτυροῦσι πλείστα ἀναφοραὶ πολιτῶν ἀδικηθέντων πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Βασιλέα αὐτόν.

Ὁ νόμος διατάττει ὅπως αἱ κάλπαι φυλάττονται μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν ἀπ' ἐναντίας πανταχοῦ αἱ κάλπαι παραδόθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, καὶ οὕτω ἐξηλείφθη πᾶσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζουσα τὴν ψῆφον τοῦ πολίτου, καθότι ἄλλη ψῆφος ἀντικαθίστα αὐτήν.

Ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὴν διακοπὴν τῆς ψηφοφορίας καὶ τὴν ἐκ νέου ἐναρξιν κατὰ τὸ δοκοῦν. Ἐν τούτοις εἰς τὴν Μαντινείαν πολλάκις διεκόπη ἡ ψηφοφορία διαρκέσασα ὅχι ὅκτ' ἀλλὰ κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, ἀλλὰ εἰκοσι τρεῖς ἡμέρας.

Ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὰς ἐπεμβάσεις τῶν διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, τὰς παραβιάσεις τῶν πολιτῶν, τὰς αὐτ

θυαίρους φυλακίσεις, τὰς ἐκτοπίσεις, τοὺς φυβερισμούς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἢ πᾶσαν ἄλλην ὁποιαδήποτε πράξιν τελίνουσαν εἰς τὸ νὰ ἐκδιᾶσθ τὴν τελευταίαν θέλησιν τοῦ πολίτου· καὶ μὴ τὰ αὐτὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἰσὶν γνῶραν ὡς μαρτυροῦνται αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ἀμφίσης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐπαρχιών, καὶ περὶ ὧν πολύκροτοι ἀναφοραὶ καὶ διαμαρτυρήσεις ἐγένοντο εἰς τὰς ἀρμόδιους ἀρχὰς καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

(Ἐνταῦθα ἀνέγνωσεν ὁ ἀγορεύων τὰ κατωτέρω ἐγγράφα).

Κατάλογον ἀπεριθμύοντα τὰς παρανομίας καὶ ἐπιμβάσεις κατὰ τὴν Παρυασίδα, ὅπου ἔλαβε χώραν διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐκτοπίσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων Κεχαγιᾶ καὶ Γεργογιάννη ἐκ τοῦ δήμου Δωριέων κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τοῦ δήμου Ἀντικυρῆας κατὰ τὴν ψηφοφορίαν.

Ἡ προσωποκράτεις δημοτικῶν συμβούλων καὶ κληρωσίων κατὰ τὴν ὥραν τῆς κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Δωριέων.

Ὁ διωγμὸς ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τῶν πολιτῶν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ δήμου Δωριέων καὶ Κιτινίων.

Ὁ σχηματισμὸς δύο εἰκονικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δῆμων Δωριέων καὶ Κιτινίων πρὸς τοῦ εἰρηνοδικικοῦ παρεδρου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπαρχου.

Ἡ ἀποβολὴ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Κρίσης ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Ἡ καλπονοθευσις εἰς τοὺς τρεῖς δήμους ἔτσι Δωριέων Κιτινίων καὶ Κρίσης ὑποστηρικθείσα ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Ὁ ἀποκλεισμὸς χιλίων ἑκατὸν περίπου ψηφοφόρων φίλων τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω τριῶν δῆμων, ὡς βεβαιούται τοῦτο ἐξ ἀναφορᾶς τῶν ἰδίων ψηφοφόρων.

Ἡ παρουσίᾳ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐπιτροπῶν τὴν ψηφοφορίαν τῶν δῆμων εἰς οὗς ἡ πλειονότης τῶν ἐπιτροπῶν ἀνήκειν εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους.

Μεταξὺ τῶν ἀθεμίτων τούτων μέτρων οὐκ εὐκρίτους θεμιτῶν ἢτοι δικητικῶν μέτρων ἢ χρῆσις παρενέβληθη, ὧν ὁ συνδυασμὸς μετὰ τῶν προειρημένων ἐπιβαρύνουσι τὰ μέγιστα τὴν ἐκπληκτικὴν ἐπέμβασιν, ὡς ἡ μετάθεσις τριῶν ἐπαρχῶν ἐν διαστήματι εἰκοσι ἡμερῶν, ἢ τοῦ Ταμίου τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ἑφόρου, ἢ τοῦ πῦσις τοῦ Ἀστυνόμου Ἀμφίσης καὶ ἐκείνης τοῦ Δημάρχου Γαλαξειδίου, ἢ ἀντικατάστασις τοῦ Δημάρχου Κι-

τινίων, ἢ ἀνάκρισις τοῦ Δημάρχου Κρίσης καὶ τοῦ πρώτου δημαρχικοῦ παρεδρου ἐπὶ ἐξουδίσσει τοῦ Βασιλέως, καὶ ἡ ἀπειλὴ τῶν ἐπιλοίπων Δημάρχων μετὰ τὸ πάθημα τοῦ Δημάρχου Γαλαξειδίου, ἢ ἀμυστολὴ δύο λόγων καὶ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου διαμένουτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς, τοῦ Νομάρχου, τοῦ ὑπομεινάρχου καὶ τοῦ ὑπομεινάρχου τοῦ ἱππικοῦ τακτικοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀπεριθμύησε προσέτι ὁ ἀγορεύων τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς Ἐπιταύρου Λιμηρᾶς.

α) Ὅτι ἡ κατὰ τοὺς δῆμους Ἀσωποῦ καὶ Ἑλους ἐνοπλῆς δυνάμεις ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἱππ. λαχρὸν καὶ τὸν ἱππέα ἐνωμοτάρχην μετέτληε παντὸς εἶδους ἐπεμβάσεις καὶ διασποράς, κηρύττουσα δημοσίως πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι ἡ ἐξουσίᾳ δὲν θέλει τὸν Παππαμιχαλόπουλον.

β) Ὅτι τὴν ἑατὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ δήμῳ Ἀσωποῦ ἐπολιορκήθη ἡ οἰκίᾳ τοῦ ψηφοφορομένου Παππαμιχαλοπούλου ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν ὀπλοφόρων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ τὸν ἐνωμοτάρχην οἵτινες διετάξαν τὴν φυλάκισιν τοῦ Ν. Παππαμιχαλοπούλου, ἥτις ὁμοῦ δὲν ἐπρὶν πραγματοποιηθῆ, τοῦ λαοῦ ἐμποδίσαντος αὐτήν.

γ) Ἐν τῷ δήμῳ Ἀσωποῦ τῇ διαταγῇ τοῦ Νομάρχου Λακωνίας ἐψηφοφόρησαν διακόσια τριάκοντα νήπια καὶ μειράκια ἡλικίας πέντε καὶ δεκά ετών, ὡς ἐγγεγραμμένα δῆθεν εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον ἐν τὰ ψηφοδέλτια ἐμονογράφησε παρανόμως ἐν μέλῳ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οὐχὶ ὁ πρόεδρος αὐτῆς, τὸν ὅποιον ἀπεμάκρυνεν ἡ ἐνοπλὸς δυνάμεις ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς.

δ) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἑλους ἐκτὸς τῶν ἄλλων παρανομιῶν καὶ ἐπεμβάσεων τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, τοῦ ἀποκλεισμοῦ πολιτῶν ψηφοφόρων καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, τῆς ἀποβύλης τοῦ πρωτοκολλιστοῦ κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, τῇ τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ὁ ἱππ. λαχρὸς διεκόψε τὴν ψηφοφορίαν τὴν 2 ὥραν Μ. Μ. ἀπέβαλε διὰ τῆς λόγχης τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν νέον πρωτοκολλιστὴν, ἀπέκλεισε περὶ τοὺς διακόσιους ψηφοφόρους ἰσταμένους ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν, οὗς καὶ διέλυσαν οἱ στρατιῶται διὰ τῆς λόγχης, ἐφυλάκισεν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας τὸν Δημάρχον Ἑλους Α. Σαραντάκον μέχρι τῆς ὀγδόης ὥρας τῆς νυκτός, καὶ ὑπεχρέωσεν αὐτὸν διὰ τῆς βίας γὰρ προσυπογράψῃ μετὰ τοῦ ἐνός

μέλους της επιτροπής και του διορισθέντος υπό του επιπλάρχου πρωτοκόλλιστου εις τας καταχωρισθείσας εν τῷ πρωτοκόλλῳ πράξεις της έκλογής.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λακεδαιμόνος 175 ψηφοφόροι ἐδιώχθησαν διὰ τῆς βίας ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐκ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου Θεραπικῶν ἐξ αὐτῶν οἱ πεντήκοντα ἀναφερθέντες εἰς τὸν Νομάρχην ἵνα προστατευθῶσιν ἀπεπέμψθησαν. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Μελησίαις ἀπεκλείσθησαν τῆς ψηφοφορίας 160, καὶ ἐν τῷ δήμῳ Φελλίαις 100, δοθείσας ἀναφορὰς πλείστων πολιτῶν.

Εἰς τὴν Ἰῶσαν, Κύριοι, στρατιωτικὴ δύναμις συγκεκλιμένη ἀπὸ 160 καὶ ἐπικείμενα ἐνόπλους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας διηρθέσαν εἰς διάφορα ἀποσπάσματα καταλαβόντα τὰ γενικώτερα μέρη τῆς πόλεως καὶ μὴ ἐπιτρέποντα εἰς τοὺς πολίτας νὰ εἰσέρχωνται ἐλευθέρως εἰς τὸν ναὸν τῆς ψηφοφορίας ὥστε ἐκ προνομιῶν νὰ κατὰστείλῃσι τοὺς ψηφοφόρους καὶ νὰ καταδείξωσι τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς λόγχης ἡ ὑπουργικὴ υποψηριότης· τὸ χεῖριστον δὲ πάντων ἐστὶ μετεβλήθη εἰς στρατιῶνα ὁ ἱερός ναὸς τοῦ Ἰφίστου, ἐνθα ἡ ψηφοφορία ἐπαιγέτο, κατατακτικῶς ἐκεῖ τῶν ἐργαζομένων στρατιωτῶν, καὶ ὅπου τὸ ἀντικείμενόν τῆς κάλπης ἐστὶ ἐν τῷ κρυπτῷ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οὐχὶ δημοσίᾳ, ὡς οὐδεὶς ὁ νόμος, καὶ τοιαυτοτρόπως ἐβεβηλώθη ὁ ἱερός ναός. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ψηφοφορία δὲν ἠδύνατο νὰ ᾔσται ἐξουσιασμένη ὡς καὶ πράγματι ἔλαβον χώραν εἰς πλείστας ἐκλογὰς παῖδες ἀνέλικοι, ἀποδημοῦντες καὶ πεθνεώτες.

Ταῦτα, Κύριοι, υποστηρίζουσι καὶ δεδαιούσι πλείστοι ἐνστάσεις καὶ ἀναφοραὶ μὲ διαφόρους ὑπογραφὰς δοθείσαι πρὸς τὰς διαφόρους ἀρχὰς τοῦ Κράτους. Ἐκρίνα ὅθεν ἀναγκαῖον νὰ κῆμυ λόγον περὶ τῶν γεγονότων αὐτῶν, καθόσον εἰς τὴν χθελνὴν βουλὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης ἐζητήθη παρὰ τοῦ ἰδίου νὰ ὁρίσθῃσι γεγονότα τινὰ ἀποδεικνύοντα τὰς παρανομίας καὶ παραβιάσεις.

Καὶ εἶναι, Κύριοι, ἡ θέσις αὕτη εἰς ἣν εὐρέθη τὸ ἔθνος, ἀρεστὴ εἶναι εὐρύθυμος κατάστασις γέμουσα πράξεων ἀπελιπτικῶν ὡς πρὸς τὴν ποθητὴν εὐνομίαν τοῦ Κράτους; ἤκουσα χθὲς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν λέγοντα ἐν τῇ ἀγορεύσει του ὅτι τὰ περὶ τὰς ἐκλογὰς συμβάντα, προσκόμματα καὶ παρατράγωδα συνέβησαν, ἀν δὲν λαυθάνωμαι καὶ ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν· ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς μίαν

ἐξουσίαν ἐρείλουσαν νὰ χειραγωγῇ τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν, δὲν ἐπιτρέπεται, λέγω, νὰ ἀμιλλᾶται ὅπως διὰ τῶν αὐτῶν ἀθεμίτων μέτρων καὶ παρεκτροπῶν ἐρχεται εἰς ἀντεκδικήσεις θέλουσα νὰ ὑπερισχύσῃ διὰ τῆς ἀνομίας καὶ ἀνῆθίκου βίας καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν παντοῦ καὶ πάντοτε οὐδεὶς μίαν ἀξιοπρεπῆς καὶ πατριωτικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιδεικνύῃ πρὸς αὐστηρὸν παραδειγματισμὸν τῶν παρεκτροπομένων, διὰ νὰ ἔχῃ κατόπιν ἠθικῶς δικαιολογημένην τὴν ἐννοήσαν τιμωρίαν.

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι καὶ ἄλλοτε ἔλαβον χώραν τυχόν τοιαῦτα γεγονότα κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ταῦτα δὲν εἶναι λόγος ἰσχυρὸς δικαιολογῶν τὰ σήμερον διαπραχθέντα, καθόσον προύκτοντος τοῦ χρόνου πρέπει ἐκ τῆς πίστεως τοῦ παρελθόντος νὰ ὠφελώμεθα καὶ οὐχὶ νὰ προβαίνωμεν ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ἦτο πολὺ προτιμωτέρα, ἢ καὶ ἄλλοτε υποψηριότης, τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ δόλου, τὰ ὁποῖα ὕστερον ἀπὸ τὸ περὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν πρόγραμμα, ἔσυρε τοὺς πολίτας εἰς τὴν παγίδα ἐνθαυρόθεντας εἰς τὴν ἐξάγκλησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων· τῇ ἀληθείᾳ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐδείξε μεγάλτην ὑπομονήν· ἦτο προτιμωτέρον, λέγω, νὰ ἐκφρασθῇ καθάρως ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς ἀποκλειστικώτερης υποψηριότητος, παρὰ νὰ ἰδῇ ἐξαντλούμενα ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀρχῶν πάντα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς βίας τὰ μέτρα, διότι ἀπέναντι τῆς ἰσχυρᾶς ἀποφάσεως τῆς ἐξουσίας ἤθελον ἀποσπῆθαι τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος πάντες ἀπίνοντας εἰς τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς ἐλεύθερον τὸ στάδιον, ἢ ἐν γνώσει προπαρασκευαζόμενοι ἤθελον ὑπερασπίσει ἐντὸς τοῦ νόμου πᾶσαν καταπάτησιν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων των.

Ἀπέναντι, Κύριοι, τῶν λυπηρῶν αὐτῶν διὰ τὸ ἔθνος συμβάντων δημοσίᾳ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διαπραχθέντων, ἤθελον εἶσθαι περιττον νὰ τὰ ἐξιστορώμεν ἐνταῦθα, καθόσον εἶναι πασίγνωστα· σκόπιμον δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ τὴν συνείδησιν τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν διὰ τὰ διαδραματισθέντα· ἀλλὰ τί νὰ εἴπω τις ὅταν μᾶς λέγουν οἱ Κ.Κ. ὑπουργοὶ ἀπὸ τοῦ ἐθήματος τούτου μὲ τὴν μεγαλειέτην ἀπάθειν καὶ ἀσύγγνωστον ἀκαλγησίαν ὅτι τίποτε ἀπολύτως, τίποτε δὲν συνέβη ἐξ ὧν καταμαρτυροῦνται, ἀλλ' ὅτι ὅλα ταῦτα εἶναι αἰτιάσεις τῶν ἀποτυχόντων· εἶναι, Κύριοι, φρονῶ παλὴ τολμηρὴν νὰ υποστηρίξῃ τις τὴν ἰδέαν ὅτι ἠδύνατο ν' ἀποτύχουν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς πρόσωπα χαίροντα ἀδιαφύλακτον ἐπιβλῶν ἐν ταῖς

ἐπαρχίαις των, ἂν ὁλόκληρος ὁ ὄγκος τῆς ἐξουσίας δὲν ᾔθ' ἔλιν ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν ἕκν ἦναι, ὡς οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ διατείνονται, αἰτιάσεις ἀνυποστήρικτοι, πῶς δὲν καταγγέλλουσι τοὺς συκοφάντας; τούναντίον πρέπει νὰ τιμωρθῶσιν οἱ διαπραξάντες τὰ παρανομήματα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς κοινῆς γνώμης· εἶναι λυπηρὸν, Κύριοι, νὰ βλέπη τις οὕτω πως διεσθαρμένην τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ κλονιζόμενον τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ Κράτους.

Ἡ παρούσα τῶν πραγμάτων κατάστασις εἶναι ὁμολογουμένως κακὴ, καὶ πιστεύω ὅτι πάντες πειθόμεθα, ὅτι ἀνευ τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, ἐπεταὶ ἐντελὴς παραλυσία· διὰ τῆς ἐξαχρείωσης δὲ καὶ τῆς πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν δημοσίαν ἠθικὴν περιφρόνησεως, τῶν ὁποίων αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἐγορήγησαν τὰ πλέον ἐκτεταμένα μαθήματα, ἐπαπειλεῖται ἀποσύνθεσις τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν.

Ἐπὶ τέλους φρονῶ, Κύριοι, ὅτι κατέχοντες θέσιν ἐν τῇ κυριαρχικῇ τούτῃ Σώματι ἃς ἀνακαλίσσωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὸν ὄρκον τὸν ὁποῖον ἐδόσαμεν καὶ ἃς ὑψώσωμεν φωνὴν προσπαθούντες ὅπως εὐρεθῇ ὁ τρόπος δι' οὗ νὰ πληροφορηθῇ διὰ τῆς συζητουμένης ἀπαντήσεως ἐπὶ τοῦ Β. λόγου ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων περὶ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ τῆς παραξιάσεως τῶν συνταγματικῶν μας θεσμῶν· οὕτω δὲ ἐκπληροῦμεν εἰλικρινῶς τὸ καθήκον μας.

Ἀντιδύων εἰς τὸν προαληθάντα ὁ Γερ. Κ. Κρεσταντέντος εἶπε τὰ ἀκόλουθα.

Λυποῦμαι διότι θιάζομαι νὰ λάβω τὸν λόγον, ὅπως λαλήσω κατὰ δύο φίλων μου προαληθάντων· σέβουμαι μὲν ἀμφοτέρας τοὺς φίλους μου τούτους ὡς καὶ τὰς πεποθήσεις αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν συμμερίζομαι τὰς ὑἰάς των· ἀμρότιροι οἱ φίλοι μου οὗτοι, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐλάλησε γῆρας καὶ ὁ ἕτερος σήμερον, ἐνῷ ἔκαμον τοσοῦτον λόγον περὶ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων συνεκροτήθη τὸ ἕτερον αὐτοπαρχτον Σῶμα ἢ Βουλὴ, ὅπερ πρέπει νὰ ἦναι καὶ εἶναι σεβαστὸν, ἀφ' ἑτέρου ἐλησμένησαν ὅτι ἐξετάζοντες οὕτω τὰ μέσα ταῦτα, καὶ ἀποκαλοῦντες αὐτὰ ἀθέμιτα, δημιουργοῦν μίαν ζύμην οἰοῦναι ξυνήν, ἐξ ἧς ἐπεταὶ ὅτι ἐγεννήθη ὡς προϊόν αὐτῆς ἡ ἑτέρα ζύμη τοῦ Σώματος τῆς Βουλῆς ἐπίσης ξυνή, ἢ ἐστὶ προσβάλλουν τὸ ἕτερον Σῶμα μετὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ καθίζωμεν συμπνώσει· ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη ἐξέτασις οὐ μόνον προσβάλλει τὸ ἕτερον Σῶμα, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξένη τῆς παρούσης συζητήσεως τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον, οἷς

ἀναγινώσκω τὴν περυσινὴν ὁμιλίαν τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνα, ἣν ἐν τῇ συζητήσει τοῦ κατὰ τὸ 1859 ἐκφωνηθέντος Β. λόγου ἔκαμε, δι' ἧς ἐξάγεται συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν κἀγὼ ἐξεφρακα καὶ προσέειπα ἰδέαν, ἣν καὶ ὁ Γερ. Κ. Βούλγαρης σήμερον ἐπεκύρωσεν εἰπὼν ὅτι ἴσως δὲν ἦτο τῆς παρούσης συζητήσεως ἔργον ἡ ἐξέτασις τῶν ἐπεμβάσεων κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἐξάγεται, λέγω, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον πρέπει νὰ προχωρῶμεν ἀπαντώντες περιφραστικῶς καὶ ἀσφρόδως, καὶ ἂν ὑπάρχωσι λόγοι ἐξέτασεως τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, εἴτε ὡς πρὸς τὰς ἐκλογάς, εἴτε ὡς πρὸς ἄλλο ἀντικείμενον, τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν· ἢ, κατὰ τὴν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ταύτῃ τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνα μνημονευομένην περικυπὴν τῆς ἐπὶ τοῦ Β. λόγου τῆς Κ'. Περιόδου ἀγορεύσεως τοῦ Γερ. Κ. Χρηστίδου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοιαύτης συζητήσεως δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ποσὴς λόγος κατὰ τῆς πορείας τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν, ἀλλ' εἰς ἄλλην συνδίδεισιν, διότι εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα μόνον εὐχεσκεῖς καὶ καλὰ ἔχομεν νὰ ἀναφίεμεν (ἐντύθη ὁ ἀγορεύων ἀνέγνω ἀπόσπασμα τῆς ῥηθείσης ὁμιλίας τοῦ Γερ. Μαγγίνα· ὅρα πρακτ. Γερουσ. τῆς 4. Συνόδου τῆς 5. Βουλ. Περιόδου σελ. 56). Περὶ ὑποψηφιότητος δὲν λέγω τίποτε, καθόσον πῶποτε οὔτε ἐσεβάσθην αὐτὴν οὔτε κατεδέχθην νὰ τεθῇ ὑπουργικὸς ὑποψήριος, διότι κατ' ἐμὴν ἰδέαν ἀξιωματικὸς μᾶλλον εἶναι ὁ παρατεχόμενος νὰ γίνῃ ὑποψήριος καὶ διὰ τοιαύτης ὑποψηφιότητος νὰ ἐκλεχθῇ Βουλευτὴς, ἢ ἡ Κυβέρνησις ἥτις κάμνει χρῆσιν τῆς ὑποψηφιότητος. Ὁ Γερ. Κ. Βούλγαρης εἶπεν ὅτι κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμον ἀπαγορεύεται νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς ἐκλογικὰς πράξεις ἡ ἐξουσία· ἐνῷ παρακατιὸν ἐκτίθησεν τὴν συνδρομὴν τῆς ἐξουσίας ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀντεφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατ' ἀντίφασιν, ἂν καὶ ἄλλως τε ὁ νόμος ἐξασφάλισεν τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν ῥητῶς λέγων α ὅτι κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῆς κάλπης πᾶς πολὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται· οὐδεὶς ἐσεβάσθης κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν ἐργάζεται εὐρύθμως, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς ἀπαντήσεως, καὶ διὰ τοῦτο πᾶς τις δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ δαίνα ἐκλογὴ εἶναι καθ' ὅλους τοὺς τύπους νομιμωτάτη. Ἡ Βουλὴ ὁμοί, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέξεως δύναται νὰ ἀνομάσῃ ὡς καὶ ἀνομάζει τὰς νομίμους σχετικῶς πάντοτε κατ' ἐμὰ τεσσάρων περιόδων ἐκλογαὶ δύνανται νὰ ἀνομασθῶσι τοιαῦται, αἱ τῶν περιόδων τοῦ 1841, 1847, 1859 καὶ

1860· διότι αἱ λοιπαὶ δὲν δύνανται νὰ κληθῶσιν ἐκλογαί, ὡς στηριζόμεναι ὅλως ἐπὶ τῆς ὑποψηφιότητος, τῶν ἐπεμψάσεων καὶ τῶν καλπονοθεύσεων· τίς δὲ ἤλπιζε καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμον ὡς πρὸς τὰς δηλώσεις, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπράξεν ἡ ἐξουσία, ἀλλὰ σπουδάζει πολὺτα εἰς μίαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μεσσηνίας, εἰς τὴν ὑποίαν, διὰ νὰ φανῇ εἰς δῆμον συγκαίμενον ἐκ 3200 ψυχῶν ἀποτελέσμα ἀνώτερον ὅλης τῆς λοιπῆς ἐπαρχίας ὑπερβαίνουσας τὰς 20,000 ψυχάς, ἔφραον ἐκ τοῦ δῆμου τούτου ἐπέκεινα τῶν 7,000 ψυχρὰ δελτίων.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγὼ δὲν βλέπω εἰσέτι μορφωμένον τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς μετ' ὀλίγον θέλω λαλῆσαι, καὶ ἐλπίζω νὰ σὺς πείσω, διότι δὲν λογίζεται κοινὴ γνώμη, ὅταν τὸ δεῖνα ἀντικείμενον σήμερον λέγεται ἄσπρον καὶ αὔριον μαῦρον. Ἰδοὺ τί εἶπεν ὁ Κ. Ζαΐμης ὡς ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1859 ἐπὶ τῆς ἐμιλίας τοῦ Γερ. Κ. Χρηστίδου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κατὰ μίαν καὶ μόνην ἐποχὴν ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν καθ' ὅλους τοὺς δῆμους τοῦ Κράτους συμφώνως μὲ τὸν νόμον· (ἐνταῦθα ἀνέγνω τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐμιλίας τοῦ Κ. Ζαΐμη ὡς ὑπουργοῦ κατὰ τὸ 1859· (ὅρα πρακτ. Γερουσ. ἀ. Συνόδου σ'. Περίοδ. σελ. 53).

Ἰδοὺ δὲ τί ἐξέφρασεν ὁ αὐτὸς καὶ ἤδη ἐξυμνούμενος Κ. Ζαΐμης ὡς πρὸς τὴν γενομένην τότε αἰτίαν περὶ ἀποκλείσεως ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Βουλευτοῦ τινων ἐκ τῶν τότε ἀντιπολιτευομένων τὴν Κυβέρνησιν ἀνδρῶν.

« ὑποδείξαντες δὲ ὑποψήφιους δὲν κατερῴγαμεν εἰς τὰ κατὰ τὰ γράμματα τῆς κοινῆς, ἀλλ' ὑπεδείξανεν τοιοῦτους ἄνδρας νοήμονας καὶ ἀνεξαρτήτους· ἂν δὲ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δὲν συμπεριελήφθησαν ἔν ἡ δὴ δὴ ὀνόματα ἐνδοξα καὶ προσφιλῆ εἰς τὸ ἔθνος, τοῦτο ἐπράχθημεν μετὰ συντριβῆς καρδίας, διότι τὰ ὀνόματα ταῦτα ἀνήκον εἰς τοὺς πολεμίους τῆς Κυβερνήσεως· κλπ. » (ὅρα πρακτ. Γερουσ. ἀ. Συνόδου σ'. Περίοδου σελ. 55).

Ὅστε δὲν δικαιούται ὁ μὲν Κ. Ζαΐμης νὰ αἰτιάται σήμερον τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς συμπαθείας τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀντιθέτου αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρυτῶν συνδυασμοῦ, ἢ διὰ τὴν ἀποτυχίαν του, οἱ δὲ προλαλήσαντες νὰ ἐκφράζωσιν ὡς παράπονον ἢ ὡς ἐπέμδωσιν τὴν μὴ ἐκλογὴν αὐτοῦ, ὡς δῆθεν κορυφαίου τῶν λεγομένων ἐξήκοντα δύο.

Οἱ προαγορεύσαντες ΚΚ. Γερουσιασταὶ ὡς πρῶτον ὑπουργοὶ εἶδον ἐσθαι εἰς ποῖον σημεῖον εὐρέθησαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, καὶ πρὸ πάντων ὁ Κ. Βούλγαρης ὡς πρωθυπου-

γὸς κατὰ τὸ 1856, ἐάν ἡ Κυβέρνησις καὶ τότε καὶ πρότερον καὶ ὕστερον δὲν ἐζητεῖτο νὰ φρουρῇ ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως, δὲν ἤθελε ἐσθαι εἰς μέρος· αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἠνάγκασε καὶ τὴν τότε Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα ὑπὲρ τῆς τάξεως· ἀλλ' εἰς ἐκ δῆμον, καθ' ὃν ἐτίθη ἡ ἐνοπλὸς δύναμις ὑπὸ τῆς διαταγῆς τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπομακρόνισα τὴν ἐνοπλίον ταύτην δύναμιν ἐπράξε καλπο-θεύσιν ἢ σημερινὴ ὅμως Κυβέρνησις, προνοήσας ἀγ' ἐνός μὲν ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἀρ' ἐτέρον ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐκλογῶν, ἐδωκε τοιαύτας ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι χωρὶς νὰ προσβάλωσι τινι προέδλεπον καὶ τὰ δύο, καὶ τὴν τηρεῖν τῆς τάξεως καὶ τὴν ματαίωσιν τῆς καλπονοθεύσεως· ὡς παράδειγμα σὰς φέρω δῆμόν τινα τῆς ἐπαρχίας Καρυσταίνης, καθ' ὃν ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησε τὴν ἐξοδὸν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἡ ἐνοπλὸς δύναμις ἀποχωρήσασα ἐζήτησε ταυτοχρόνως τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κάλπης, διότι εἶπε ὡς ἐγὼ τὴν ὑποχρεῖσιν νὰ ὑποχωρῶ εἰς τὰς αἰτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, τοιοῦτοτρόπως ἐγὼ δικαίωμα νὰ φυλάττω ἀπρόσβλητα τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν ἀπὸ πάσης καλπονοθεύσεως· ὥστε ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐλάμβανε πρόνοιαν τοιαύτην, ὥστε πολλοὶ ἔχοντες τὴν σύμπραξιν τῶν ἐπιτροπῶν ἤθελον παραγερῆσαι τὰς κάλπας, καὶ ἤθελον παρουσιάζεσθαι γνήσιοι Βουλευταί, αἱ καὶ πράγματι ἤθελον εἶναι κάλπικοι.

Ὁ προαγορεύσας ἀνέγνωσεν ἐνταῦθα πολλὰς δῆθεν παρανομίας καὶ ἐπεμψάσεις, ὡς λαβοῦσας χώραν εἰς τὰς ἐκλογὰς διαφόρων ἐπαρχιῶν· ἀλλὰ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ προαγορεύσας ἐδίδασκεν ἐκ μονομερείας καὶ κατεβλάσσε χωρὶς νὰ ἀκούσῃ ἀμφοτέρω τὰ μέρη· τὸ ἕτερον ὅμως ἀβήταρχτον Σώμα ἡ Βουλὴ, ὅπερ εἶναι καὶ τὸ ἀρμοδιώτερον, ἐδίδασκε καὶ ἐκήρυξε νομίμως τὰς ἐκλογὰς ἀρῶς ἤκουσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη καὶ ἐξέτασε τὰ παρουσιασθέντα ὑπὲρ καὶ κατὰ ἔγγραφα· μεταξὺ τῶν ἄλλων παραδειγμάτων του περὶ ἐπεμψάσεως διδεν ὁ προλαλήσας ἀνέφερε καὶ τὴν ἐκλογὴν Σπάρτης· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην λέγων ὅτι συμπαθεία τις, τὴν ὁποίαν ὅλοι γνωρίζετε, ἀνεδείκνυε μέχρι τοῦδε νικῶσαν τὴν ἤδη ἀποτυχοῦσαν μερίδα· ἀλλὰ σήμερον· ὅτε ὁ συνδυασμὸς τῶν ΚΚ. Κορφυωτάκη, Μελετοπούλου, Βαλασσοπούλου καὶ Δημητρακοπούλου συντρέχεται καὶ ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους ἐτέρους κομματάρχας τῆς ἐπαρχίας, πᾶσα αἰτίασις κατὰ τὰς ἐπιτυχίας τούτου εἶναι καθαρὰ συκοφαντία.

Ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης ὁμιλῶν περὶ τῶν 62 ἐκείνων Βουλευτῶν εἶπεν ὅτι ἔχουσιν ἀπόλυτον ἐπιρροὴν καὶ ἡδύναντο νὰ

ἐκλεχθῶσιν, ἂν δὲν ἀπεκρούοντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· λαλῶν ὁμοίως αὐτῷ εἶχεν ἴσως λησμονίητι τί ἀπεκρίθη· πέρυσιν εἰς τὴν Κ. Ζαῖμην ὡς ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰπόντα ὅτι δὲν κατεφύγαμεν εἰς τὰ κατώτατα στρώματα τῆς κοινωνίας· (ἐνταῦθα ἀνέγνω τὴν τότε ἐκτίλειν τοῦ Γερ. Χρηστίδου δραπρακτ. α. Συνόδου γ'. Περιόδου σελ. 81)· κατὰ τὴν ἐκτίλειν τοῦ ἐκείνου εἰπόντος α. ὅτι ὅστις ἔχει πολυμίους δύναται νὰ τοὺς πολεμήσῃ διὰ τῶν ἰδιωτικῶν μέσων του, ἀλλὰ τὴν γλαμύδα τῆς ἐξουσίας δὲν δύναται νὰ τὴν μεταχειρισθῇ διὰ νὰ καταβάλλῃ τοὺς ἐχθρούς του, ο. ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης ἀντὶ νὰ παρατηρῇ ἤδη εἰς τοὺς ΚΚ. ὑπουργούς, ὅτι ὁρῶμεν ἀπεκδυμένοι τῆς ἐξουσίας νὰ δοκιμάσῃ τὴν βαρύντητά των εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλιν, ὥφαιλε μᾶλλον νὰ κατηγορήσῃ τὸν Κ. Ζαῖμην λέγων αὐτῷ ὅτι ἡ μὲν πρώτη ἐπιτυχία του προήλθε διὰ τῆς γλαμύδος τῆς ἐξουσίας, ἡ δὲ σημερινὴ ἀποτυχία του οὐχὶ ἐκ τῶν ἐπιμελείων τῆς ἐξουσίας ἀλλ' ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἰδιωτικῆς του ἐπιβροχῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

Ἐνταῦθα θορόβου γινόμενου μεταξὺ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δισχυριζομένων τῶν μὲν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀγόρευσις εἶναι προσωπικὴ καὶ συνάμα προσβλητικὴ, τῶν δὲ ὅτι αὕτη δὲν ἔχει τι προσβλητικόν, ὅπερ καὶ ἀνεκαλύσθη, ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Οἱ Πρόεδροι
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος,
Ν. Μαυρομμάτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 30 Μαρτίου 1894, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 43 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίαν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων ὡς μήποι καταρτισθέντων ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἀπαγγελλάντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν ἐξακολουθήσασιν τῆς συζητήσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον, ὁ Γερ. Κ. Ἰω. Κολοκοτρώνης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς.

Δὲν ἔλαβον τὸν λόγον διὰ νὰ ἐπέμβω εἰς τὸ ἀντικείμενον

τῶν ἐκλογῶν, διότι τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ ἑτέρου Βουλευτικοῦ Σώματος, ἀλλὰ διὰ νὰ λαλήσω ἐπὶ τῶν χθὲς γενομένων· ἂν εἶπῃ τις ὅτι ὁ δεῖνα δὲν ἔχει ἐπιβροχὴν καὶ ἕτερος δισχυρίζεται ὅτι ἔχει, οὔτε ὁ πρῶτος ἀφαιρεῖ οὔτε ὁ δεύτερος προσθεῖται αὐτῇ τίποτε. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Ζαῖμη ὑπῆρξε καὶ εἶναι μία ἐκ τῶν πρωτίστων· ἀλλὰ δὲν εἶχεν αὕτη καὶ μόνη ἐπιβροχὴν εἰς τὰ Καλαβρύτα, διότι ἐκεῖ ὑπῆρχον καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν Χαρχαλῆμπος, Θεοχροπούλου καὶ Φωτίλα ἐκ τῶν πολιτικῶν, καὶ ἡ πολυπληθὴς οἰκογένεια τῶν Πετμεζίων ἐκ τῶν στρατιωτικῶν.

Εἶμαι, Κύριοι, ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ 1821· εἶναι ἄλλῃθις ὅτι ἐγὼ δὲν ἐπράξα τίποτε, ἀλλ' εἶδον τὰς μεγάλας πράξεις τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς· εἶδον δὲ καὶ τὸν Ἀνδρέαν Ζαῖμην εἰς τὰ 1821 ἔχοντα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ στρατιώτου μόνον ἐκ τοῦ τμήματος τῶν Νεζερῶν, ἀποτελοῦντος τὸ ἐν τέταρτον τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν· τὸν εἶδον εἰς τὰ 1822 μὲ τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας μεταβάντα πρὸς Βοήθειαν εἰς τὸ κινδυνεῦον τότε Μεσολόγγιον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἀπὸ πλείστους ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐπαρχιῶν ὀπλαρχηγούς, οἵτινες ἦσαν ἠνωμένοι μὲ τοὺς Τούρκους, ἕνεκα τῶν τότε περιστάσεων· τὸν εἶδα εἰς τὰ 1823 μέλος τῆς Κυβερνήσεως· τὸν εἶδα εἰς τὰ 1824 ἐπανελθόντα μὲ τοὺς αὐτοὺς στρατιώτας τῶν Νεζερῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σιᾶδιον, ὅτε διὰ τὰς τότε λυπηρὰς διαιρέσεις γενικὰς καὶ ἐντοπίους ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του προσφυγὼν εἰς Κάλαμον. Τὸν εἶδα ἐπανελθόντα κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος εἰς τὴν πατρίδα του καὶ συναγαγόντα ἀρκετοὺς στρατιώτας ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, ἀλλὰ καταδιωθέντα πάλιν καὶ διασπέντα ὡς ἐκ τῶν τυπικῶν διαιρέσεων νὰ καταρῶνῃ μετ' ὀλίγων εἰς Καρόταιναν, ὅπου εὗρεν ἄσylum εἰς τοὺς φίλους μας. Εἰς τὰ 1825 διωρίσθη παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἀρχηγὸς τῶν ὅπλων τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἀντίπαλὰ του δυνάμεις ἠνείχοντο αὐτὸν ἐδιέσχθη νὰ δώσῃ ὡς καὶ ἔδωσιν ἐγγράφως τὴν παραίτησίν του, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἰδίας ἀναφορᾶς του, τὴν ὁποίαν ἂς ἀναγνώσῃ ὁ Κ. Γραμματεὺς πρὸς πληροφориαν τοῦ Σώματος· ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἡ ἀναφορά αὕτη ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀρχηγὸν Κ. Θ. Κολοκοτρώνην.

Μετροῦνται ἤδη τέσσαρες μῆνες, ἀφ' ἧς διετάχθη καὶ παρὰ τῆς διοικήσεως καὶ παρὰ τῆς ἐκλαμπρότητός σας διὰ νὰ στρα-

τολογήσω καὶ νὰ κινηθῶ κατὰ τῶν Ἀράβων· ἂν ἠκολούθησα κατὰ τὰς διαταγὰς τὸ χρέος μου καὶ ἂν διεφύλαξα μέχρι τοῦδε ἐν σῶμα στρατιωτῶν ἀδιάλυτον, τοῦτο μόνον σὰς τὸ ἤξεύρετε, διότι τὸ πλείστον μέρος τοῦ εἰρημένου χρόνου εὐρισκόμεν ὑπὸ ὄψιν σας· παρουσιάζονται νῦν, Κύριε, δυσκολίαι αἱ ὁποῖαι μὲ ἐμποδίζουν νὰ ἐξακολουθήσω μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον· αὐταὶ αἱ δυσκολίαι ποῖαν φύσιν ἔχουν τὸ ἀποδεικνύειν τὰ πράγματα· ὁ σκοπὸς μου ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολέμου ἐστάθη αὐτῶς, καὶ ἀντικείμενον ἐλάβον πάντοτε τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος μου, ὁ ζῆλός μου δὲν ἐψυχράνθη, μένει ὁ αὐτὸς καὶ θελεῖ εἶναι ὁ ἴδιος μέχρι τέλους· ἀλλὰ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ λέγωμαι ἀρχηγὸς τῶν ὅπλων τῶν Καλαβρύτων, σ' ἐ παρακαλῶ νὰ διατάξητε καὶ ἡ διοίκησις καὶ ἡ ἐκλαμπρότης σας τὰ τῶν Καλαβρύτων ὅπως ἐγκρίνετε. Ἐγὼ ὅμως μὲ ὅτους στρατιώτας θεληματικῶς δυνήθω θέλω μένει πάντοτε εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον διὰ νὰ ἐκπληρῶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος.

27 Σεπτεμβρίου 1825 Βαμβακοῦ.

Ὁ πατριώτης
Λυδρίης Ζαΐμης.

Εἰς τὰ 1826 δὲν ἦτο πλέον ὁπλαρχηγὸς εἴτε ὅλου εἴτε μέρος τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ἀλλ' ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ λοιπῶν φίλων μας ὡς γνωστὸν τοῖς πάνσιν. Εἰς τὰ 1827 διὰ τὰς πολιτικὰς περιστάσεις ἰδιωτεύειν εἰς Αἴγιναν εἴτε μὴ θέλων εἴτε μὴ δυνάμενος ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ Καλαβρυτὰ, διότι ὑπερίσχυον οἱ ἀντίπαλοί του Πετιμεζαῖοι ὑποστηριζόμενοι καὶ παρὰ τοῦ πατρὸς μου. Ἐλέπετε λοιπὸν ἀπὸ πόσας φράσεως καὶ μεταβολὰς ἐπιρροῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διήλθεν ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀνὴρ, καὶ ἂν ἡ ἐπιρροή ἐκεῖνου ἐλάττω τοιαύτας μεταβολὰς, τί παράδοξον ἦτο ν' ἀποτύγχε ἐρέτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὅστις ἐθαίσιος δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν πατέρα του;

Ἐρχομαι νὰ εἰπῶ ὀλίγα καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ μὲ ὑπολάβητε ὡς ἐγωῖστιν. Ἐγὼ ἐστάθην ἀρχηγὸς τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης. Ἐπισαν ἐνδόξως ὑπὲρ πατρίδος κατὰ καιρὸς ἐξακόσιοι περίπου ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου διατελούντων Καρυτινῶν· ἔχω κάκει ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας πλέον τῶν ἐβδομηκοντα ἀξιωματικούς· ἔχω ἐν αὐτῇ πλέον τῶν 260 κουμπάρων καὶ πολλοὺς ἄλλους συγγενεῖς· καὶ ὅμως εἰς τὰ 1859 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς, ὅτε μετέβην ὁ ἴδιος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐλάβην

ὁ υἱὸς μου 3500 πραγματικὰς ψήφους, ἀπέτυχε, διότι ἐκεῖ ἐλάβην χώραν παραβιάσεις καὶ ἀντενέργειαι κατ' ἐμοῦ ἀπὸ τὸ τότε ὑπουργεῖον, τοῦ ὁποῖου μέρος ἀποτελεῖ καὶ ὁ Κ. Ζαΐμης. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲν ἐπέτυχον εἰς τὰ 1859, ὅπου ἀποδίδω εἰς τὰς περιστάσεις.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Λυκοῦργος Κορσεντινὸς εἶπε πρὸς ἐξακολουθήσιν τοῦ χθὲς διακοπέντος λόγου του τὰ ἑξῆς.

Ἀπαντες οἱ ΚΚ. Γερουσιασταί, οἵτινες ἐνόμιζον ὅτι διὰ τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεώς μου προσβλήθησαν, ὠφείλον κατὰ τὸν κανονισμὸν οὐχὶ νὰ ἐπιφέρωσι θόρον, ἀλλὰ νὰ ζητήσωσι διὰ τοῦ Κ. Προέδρου τὴν εἰς τὴν ταξὶν ἀνάκλησίν μου· ἐάν ἐξετάσωμεν μετ' ἀπαθείας καὶ εὐκριθείας τὰς φράσεις τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεώς μου οὐ μόνον δὲν εὐρισκόμεν τι προσβλητικὸν κατὰ τινος, ἀλλ' οὐδὲ κἀν ἱσχυρὸς παραμικρὰς μομφῆς δυνάμενον νὰ κεντήσῃ τὴν εὐαισθησίαν οἰουδήποτε Γερουσιαστοῦ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἄλλου προσώπου. Ἡ χθεσινὴ κατὰστασις τοῦ Γερουσιαστικοῦ Περιόλου ὑπεδείκνυε τὰ Βουλευτικὰ Σώματα οἷον ἐπὶ κηδεμονίαν νήπια, δεσποζόμενα ἢ διεπόμενα ὑπὸ τοῦ στοιχείου τῆς ὀλιγακρατίας, ὡς τοῦ γινώσκοντος δὴθεν τῆς κοινῆς γνώμης· ἀλλὰ κοινὴ γνώμη οὐτε εἶναι οὐτε δύναται νὰ ἐνομασθῇ ἢ ὑπὸ τοῦ ὀλιγαρχικοῦ πνεύματος τῶν προσελθόντων εἰς τὰ ἀκροατήσια καὶ τὴν αὐθυσαν τῆς Γερουσίας ὁδηγηθεῖσα ἐπιδειξίς, οὐδὲ ἡ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας μόνος τυχὸν ἐκφρασθησάμενη· ἡ κοινὴ γνώμη σχηματίζεται ἀπὸ τοὺς νοήμονας ὄλων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, οἵτινες εἰσιν ἐτοιμοὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ν' ἀποστείλωσι διὰ τῶν ἐνταῦθα διαμεινόντων ἑδῇ ἀντιπροσώπων τῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τὰς τυχεύσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος.

Εὐχαριστῶ τὸν πρὸ ἐμοῦ ἀγορεύσαντα Γερουσιαστὴν Κ. Κολακωτρίνην διότι ἐξεθέκε τὴν ἀληθῆ ἰδέαν καὶ ἐννοίαν τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεώς μου· καὶ τῶνόν τι, εἰπὼν χθὲς ὅτι ἐάν τις δὲν διαμένῃ διαρκῶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εἰς ἣν προτίθεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὡς Βουλευτοῦ, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν πρὸς αὐτὸ ἀπαιτούμενην ἐπιρροήν, καὶ ἐφ' ὅσον ἀπομακρυνεται αὐτὸς χάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ τὴν ἀποκτιθεῖσαν τυχὸν συμπάθειαν τῶν συμπολιτῶν του, δὲν ἡμάρτησα ἐθαίσιος, ἐάν τὴν ὁμιλίαν μου ταύτην ἐφάρμαξα εἰς τὸν Κ. Ζαΐμην ὡς μὴ δυνάμενον, καθὼ διαμένοντα ἐνταῦθα, νὰ ἔχῃ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων πλεονα ἐπιρροὴν τῶν ἐκεῖ διαμεινόντων.

Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ θέμα τῆς οὐμιλίας μου λέγω ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐκλογὰς δὲν δύναται τις οὔτε ν' ἀπαιτήσῃ, οὔτε νὰ διαβεβαιώσῃ πλήρη νομιμότητα ἀπολύτως· αἱ αἰτίαι τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἰσὶ πολλαὶ καὶ γνωσταί. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθεισῶν ἐκλογῶν μόναι αἱ τῶν 1814, 1817, 1859 καὶ 1861 δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν ἐκλογαί, διότι κατὰ τὰς λοιπὰς δὲν ὑπῆρξε ψηφοφορία ἔνεκα τῆς ὑποψηφιότητος· κατὰ τὰ 1814 καὶ 1817 ἐγένοντο ἄρκετοὶ φόνοι· κατὰ τὸ 1859 μόνον εἰς τὴν Ἡλείαν συνέδρσαν 17 πληγώσεις καὶ δύο θάνατοι, καὶ τελευταίαν μία κάλπη ἐπέφερε τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς. Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος πρώτῃν ᾗδὴ φοράν δὲν ἐγένοντο παντάπασιν φόνοι· ἐντεῦθεν ἐπιταί ὅτι αἱ σημεριναὶ ἐκλογαὶ ὑπῆρξαν ὀλιγώτερον ἐπιλήψιμοι καὶ δὲν δύναται νὰ υποστηρίχῃ ἡ πολλάκις ἐπαναληφθεῖσα αἰτίσις ὅτι αἱ σημεριναὶ ἐκλογαὶ ὑπῆρξαν τὸ προῖν τῶν ἐπεμβάσεων καὶ τῶν καλπονοθεύσεων κατὰ μεγαλύτερον ἑαθμὸν ἐκ τῶν προηγουμένων· διότι 29 ἐκλογαὶ ὑπῆρξαν οὐδεμίαν φέρουσαι ἑνστάσιν, ἀλλὰ τινὲς παρουσιάζουσι μεγάλην πλεινοψηφίαν ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ τινες μικροῦ ἀριθμοῦ φέρουσι μικράν τινα πλεινοψηφίαν· οἱ ἐκ τῶν 29 αὐτοδικαίως γνησίαν καὶ νομίμην ἐλογῶν προσερχόμενοι ἐνενήκοντα περίπου Βουλευταὶ ἐδίδασκαν τὰς λοιπὰς ἐκλογὰς οὐχὶ μονομερῶς, ἀλλὰ κατ' ἀντιμωλίαν, οὕτως εἶπεῖν, καὶ ἐκήρυξαν αὐτὰς νομίμους. Οἱ προκληθέντες ἐπικαλέσθησαν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, ἥτοι τὴν φρόνησιν· βεβαίως εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας τὰς κρίσεις καὶ σπουδαίας εἰς ἃς εὐρισκόμεθα ἀπαιτεῖται νὰ προσφέρωμεν εἰς τὰ Σώματα καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς κλάδον εὐλαίας καὶ οὐχὶ νὰ προσφέρωμεν τὴν δαδὰ τῆς διχονοίας ἐκ τῆς ὑποίας ἀναπτουοὶ τὰ πάθη· ἡ ἐνότης καὶ ἡ σύμπνοιά εἰσι τὰ μόνα στοιχεῖα, ἅτινα θέλουσι προᾶξει τὸ ἔθνος συμφώνως μὲ τὸν προορισμὸν τοῦ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας ὑπεῖλει πρῶτον νὰ δείξῃ τὴν θέουσαν αἰταπάρνησιν, νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς συνέσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, καὶ νὰ συντρέξῃ μετὰ τοῦ ἐτέρου Σώματος τῆς Βουλῆς τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὰς καλὰς καὶ ἐννόμους αὐτοῦ πράξεις, καθόσον δὲν εἶναι μακρὰν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἅπανα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ θέλει ἐνωθῇ ὑπὸ ἓν σκῆπτρον, τὸ σκῆπτρον τὸ ἐλληνικόν.

Ἀντιέλεξεν ὁ Γερ. Κ. Νὰ γίνας.

Λαμβάνω τὸν λόγον διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀπὸ προσωπικότητων ἤρξατο καὶ εἰς προσωπικότητας καὶ ἐπι-

κληΐας ἐτελειώσατε τὴν οὐμίλιαν τοῦ· ἐκ προοιμίων δὲ λέγω ὅτι ἂν δὲν συνομολογήσῃ ὅτι ἐκ λάθους περιέπεσεν εἰς τοιαύτην οὐμίλιαν, ἐν γνῶσει καὶ σκοπίμως παραβλήσας τὰ πάντα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὁποίαν διετύπωσεν σκευωρίαν· καὶ κατὰ πρῶτον ἀνέγνωσε τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου συζητήσεως τῆς Γερουσίας τῆς 22 Ὀβρίου 1859, κατὰ τὰ ὁποῖα δόθεν ἐγὼ ἀντίταξα πρὸς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Χρηστίδην ὅτι ἡ συζήτησις τῆς ἀπαντήσεως εἰς μόνον τὸ καίμενον αὐτῆς πρέπει νὰ περιστραφῇ καὶ τὰ περίμοια, ἐνῶ σήμερον δὲν συνομορρώθη μὲ τὴν πρότασιν μου ἐκείνην· ἀλλὰ τότε δὲν εἶχεν ὅπως ἔχει σήμερον τὸ πρᾶγμα· τότε ὁ μὲν Κ. Χρηστίδης ἐκτείνας τὴν οὐμίλιαν τοῦ καὶ εἰς τὰς ἐκλογικὰς ἐπεμβάσεις καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος, περὶ ὧν δὲν προέβλεπεν ὁ Β' λόγος, ἐζήτηε πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καίμενου τῆς ἀπαντήσεως τὴν περιένθεισιν τῆς φράσεως « ἀναὶ ὑποψηφιότητος » ἐγὼ δὲ εἶπον ὡς εἰσηγητὴς τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως ὅτι ἡ περιεχομένη φράσις « ὅπως » ἐννοεῖ περισσότερον τῶν ὧν ὁ Κ. Χρηστίδης διίσχυρίζετο τότε.

Ἀλλ' ἐμποδίσθη διὰ τὰς προτάσεις μου ἐκείνης τοῦ νὰ φέρῃ τὸν λόγον καὶ περὶ τῶν ἐκλογικῶν ἐπεμβάσεων ὡς καὶ περὶ τῆς πορείας ἐν γένει τῆς Κυβερνήσεως; οὐχί· σήμερον ὅμως ῥητῶς γίνεται μνεία περὶ τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες ἐγένοντο συνεπείᾳ διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ ἐκλήσεως πρὸς τὸν λαόν, καὶ ῥητῶς πρέπει νὰ ἀπαντήσωμεν καὶ νὰ εἰπωμεν πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τὴν ἀλήθειαν εὐκρινῶς καὶ μετὰ περήσιας, διότι τότε μόνον φρονῶ ὅτι περιποιητικῶς λαλοῦμεν πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν παντάπασιν τὸ ἐνδόσιμον ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν ὅτι ἄλλα εἶπον τότε καὶ ἄλλα σήμερον, διότι καὶ τότε καὶ τώρα ὡμίλησα ἐντὸς τῶν πραγμάτων.

Προχωρῶν, εἶπεν ὁ προαλλήσας, ὅτι πώποτε δὲν κατεδέχθη νὰ γίνῃ ὑπουργικὸς ὑποψήριος· ἀλλ' ἐάν ποτε δὲν κατεδέχθη νὰ γίνῃ ὑποψήριος τοῦ ὑπουργείου, πῶς κατεδέχθη ὡς ὑπουργὸς νὰ κάμῃ ἐπέμβασιν τρομεράν καὶ νὰ σφετερισθῇ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ χρεὴ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς, ἀποδαλὼν διὰ στρατιωτῶν ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου καὶ Βουλευτὰς καὶ ὑπαλλήλους, καὶ καταλαμβάνων τὸ ἄρχειον αὐτῆς πέραν τῶν ὁρίων τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν; καὶ διὰ νὰ πληρώσω τὸν προαλλήσαντα μὲ τὸ νόμισμα, δι' οὗ μὲ ἐπλήρωσεν, ἐγὼ μὲν μετριοφρονῶν δὲν ἀναγινώσκω τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα

καὶ γράφοντα, παραπέμπω δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διατριβῶν του, αἵτινες περιέχονται εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ φιλιπατρίδος Ἑλλήνος τοῦ ἔτους 1859 διὰ τὰ ἴδη τί ἐλεγε καὶ ἐπραττε τότε καὶ τί λέγει καὶ πράττει ἄδιν.

Παρακατιὸν προσέθηκεν ὅτι δὲν ὑπάρχει κοινὴ γνώμη εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἐὰν κοινὴ γνώμη ὑπάρχει καθ' ὅλα τὰ πεφωτισμένα ἔθνη, ὑπάρχει θεσπιαὶς τοιαύτη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατοικουμένην ἀπὸ νύκμονα λαόν· ἂν δὲ ὁ λαὸς οὗτος ὑπομένῃ μετὰ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς τοῦ ἰώδ' τὰς πικρίας τῶν ἐπεμβάσεων καὶ τοῦ σφετερισμοῦ τῶν δικαιωμάτων του διὰ πολλοὺς λόγους, δὲν ἔπαται ἐκ τούτου ὅτι ἐφυγαδένθη καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, πράττει δὲ ὡς ἄνω διὰ τὰ ἀποφύγῃ τὸ μεγαλύτερον κακὸν τὴν ἀναρχίαν.

Ἀκολούθως ὁ προλαλήσας ἐμνημόνευσε μετὰ τινος μαζῆς τὸ ὄνομα τοῦ αἰοιδίμου Ζαῖμη· ἀλλ' ὅταν, Κύριοι, λαλῶν τις ἐν δημοσίῳ τόπῳ καὶ ἐντὸς μάλιστα τοῦ περιβάλλοντος οὗ μόνον πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὰς προσωπικότητας, ἀλλὰ καὶ ὅταν λαλῇ περὶ ἀνδρῶν ἐξόχων καὶ προσφιλῶν εἰς τὸ ἔθνος, οἷός ἦτο ὁ αἰοιδίμος Ζαῖμης, καὶ εἶναι καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀνήκοντος σεσπασμοῦ.

Καθ' ὅλας, εἶπεν ἀκολούθως ὁ προλαλήσας, τὰς προγενεστέρους περιόδους, καθ' ἃς ἐγένοντο ἐκλογαὶ συνέστησαν δυστυχήματα, καὶ ἐντεῦθεν ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οὐδὲν τι συνέβη καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐγένοντο ἐπεμβάσεις, καλπονοθεύσεις καὶ τὰ παρόμοια· ἀλλ' ἐὰν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας λέγωσιν ὅτι οὐδεμίᾳ παραβίασις ἐγένετο, τὸ δὲ κοινὸν διαβεβαίωσι στεντορίᾳ τῇ φωνῇ ὅτι αἱ τρομερώτεραι παραβιάσεις καὶ ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας ἐγένοντο, τότε τὸ κέρδιον δὲν θέλει εἶσθαι ἄλλο τι εἰμὴ ὁ γέλως καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεῖδη.

Μετὰ ταῦτα ὁ προαγορεύσας εἶπεν· ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγρίνης λέγων ὅτι οἱ Βουλευταὶ ὠνομάθησαν ἐκ ψωραλίου ποιμνίου διότι εἰς αὐτοὺς ἐκρεμάσθη τὸ κουδούνιον, προσέθελεν ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν· ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ προαγορεύσας ἡ παρεποίησε τὴν ὁμιλίαν μου ἢ ἀπὸ σκοποῦ διέστρεψεν αὐτὴν διὰ τὰ ἐξελίξῃ τὸ ὅποιον ἐξήγαγεν συμπέρασμα· ὁμιλίαν προσέχω περὶ τῆς ὑπολήψεως οὐ μόνον τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν προσώπων. Ἡ ὁμιλία μου ἀναφέρει τὸ ἐξαγόμενον συμπέρασμα ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ἰδέαν ἰδικήν μου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν ὑποτιθῇ ὅτι εἶναι,

ἢ λέξις ψωραλίου· ἐρίριον δὲν ἐννοεῖ οὔτε δύναται νὰ ἐννοήσῃ Βουλὴν ἢ Βουλευτὰς ἢ ἄλλον τινὰ· ἀλλὰ τὸν τιθέμενον εἰς θεσιν διὰ τὰς διακυβερνήσεις, καὶ κυρίως ἀποτείνεται εἰς ὑπουργικά πρόσωπα ἢ ἄλλα τοιαύτης θέσεως.

Προσέθηκε μετὰ ταῦτα ὁ προλαλήσας ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐξέλεξις ἀνήκει εἰς τὸ ἕτερον Σῶμα, τὴν Βουλὴν· ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ λόγος δὲν εἶναι οὔτε περὶ ἐξελέγγεως τῶν ἐκλογῶν, οὔτε περὶ τοῦ προῦτος αὐτῶν τῆς Βουλῆς· πρόκειται περὶ παραβιάσεως δικαιωμάτων καὶ περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου· ἡ Γερουσία ὡς Σῶμα κυριρχικόν ἔχει ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ καὶ νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων, νὰ ἐπικρίνῃ τὰς ὑπουργικὰς πράξεις, καὶ νὰ διακρίνῃ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς γίνεται κατηχηρία· ἡ Βουλὴ ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρίνῃ τὰς ὑπουργικὰς πράξεις καὶ εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς προβλέπει τὸ Σύνταγμα νὰ κάμῃ ρητὴν κατηγορίαν· ἀλλ' οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἕτερον τῶν Σωμάτων δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ ἄλλου λαμβάνουσαν χώραν ἐπίκρισιν τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, καθόσον ἄλλως θέλουν ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν μόνον, ὅταν θέλει εἶσθαι ὁ λόγος περὶ κατηχηρίας ἢ περὶ ἐκδικήσεως.

Ἐν παρόδῳ ὁ προλαλήσας ἐμνήσθη καὶ τῆς ἐν τῇ τροπολογίᾳ φράσεως «εὐρύθμιον τῶν ἐκλογῶν ἐνέργειαν» ὡς δόξαν ἀκαταλλήλου· ἀλλ' ἃς μὲ συγχωρήσῃ νὰ τῷ παρατηρήσω μ' ὅλην τὴν ἀμάθειάν μου ὅτι ἡ λέξις «εὐρύθμιος» ἂν καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα δὲν ἐφαρμόζεται, ἐνταῦθα ὅμως εἶναι καταλληλοτάτη, διότι ὅταν ἕκαστος περιορίζεται ἐντὸς τῶν καθήκόντων του, τουτέστιν ὅταν ἡ διοικητικὴ, στρατιωτικὴ, οἰκονομικὴ καὶ λοιπαὶ ἀρχαὶ περιορίζονται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τῶν καθηκόντων των καὶ δὲν παραβιάζουν ἢ σφετερίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, τότε ἡ τοιαύτη ἐνέργεια καλεῖται εὐρύθμιος ἢτοι ἐνέργεια μετὰ τῆς θεούσης ἀρμογῆς καὶ συμπονοίας.

Ἐνταῦθα θέλον κάμει τὰς δεούσας παρατηρήσεις καὶ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ προλαλήσαντος ὅτι οἱ ἐκ τῶν 29 ἐκλογῶν, καθ' ἃς δὲν ἐγένετο συναγωνισμὸς, προερχόμενοι Βουλευταὶ εἰσὶν ἀδιαφιλονεικῆτοι· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μετέχει καὶ προσωπικοτήτων, ἀφορῶν τὰ μέλη τοῦ ἑτέρου Σώματος, ὅπερ ἤδη κατηχησθῇ, ἀποφεύγω νὰ κάμω λόγον καὶ μεταδίδω

εις την τελευταίαν παρατήρησίν του ή μάλλον την συμβουλήν του, ότι δεν πρέπει να προσφέρωμεν εις τα Σώματα την δαδα της διχονοίας, αλλά κλάδον ελαίης· ἀλλ' ἐξετάζοντες τὰς ύπουργικάς πράξεις καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ ἐπικρίνοντες τὰς ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας ἐπιζητοῦμεν τὴν ἀκεραιότητα τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν, στοιχεῖα, ἐξ ὧν μάλιστα προέρχεται ἡ ἐνότης καὶ ἡ σύμφορος· ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας ἡ ἐπεμβασίς καὶ ὁ σφετερισμός τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ κἀμνοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐκρυβῇ, καὶ νὰ διακρίνεται εἰς οἰωνίαν πάλιν πρὸς τὴν ἐξουσίαν· τοῦτο φέρει τὴν δαδα τῆς διχονοίας· ἡ παραμόρφωσις τῶν πραγμάτων ἀπὸ σκοποῦ καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ σκευωρία πρὸς τὴν διατάραξιν τῆς ὑπαρχούσης συμπονείας κατὰ τὴν ἀγορεύσιν τοῦ προλαλήσαντος, δὲν προσφέρουσιν τὸν κλάδον τῆς ελαίης, ὡς διετάρη ὁ προλαλήτας, ἀλλ' ἀποτελοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς διχονοίας· πρέπει λοιπὸν νὰ πιστεύσῃ καὶ νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν δικαιούται νὰ παρεξηγῇ ἀπὸ σκοποῦ ἢ νὰ προσβάλῃ κανένα· αἱ δὲ προσβολαὶ καὶ αἱ προσωπικότητες δέον εἰς τὸ ἐξῆς νὰ παύσωσιν.

Ἐτήρχεν ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀπεδύθη, Κύριοι, μία ἐνοια ἐγένετο μία ἐξηγήσις ἐπὶ τοῦ 2 § τοῦ Β. λόγου ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀληθής. Εἶπον εἰς τὴν προχθεσινὴν ὁμιλίαν μου, λέγω καὶ ἤδη, ὅτι ἡ ἀπόδειξις τῶν φιλονόμιων τῶν συντηρητικῶν διαθέσεων τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν δὲν ἐγγίζει πάντῃσι τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν· ἕκαστος Γερουσιαστὴς δύναται νὰ ἔχῃ τὰς ἰδέας του, τὰς πεποιθήσεις του περὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ φρονῇ ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἐλαῖον χώρον ἐπεμβάσεις, ἀλλὰ καὶ οἱ ἑτεροὶ ἔχουσι τὰς περὶ αὐτῶν δόξας των καὶ νὰ φρονώσιν ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν των οὐδὲν παράνομον ἢ παραβιαστικὸν συνέβη, ἂν δὲν θέλετε ἀπολύτως, τοῦλάχιστον σκεπτικῶς. Ἡ Γερουσία ὅμως ὀρεῖται ἤδη ποιῶσα τὴν ἀπάντησιν τῆς κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ λόγου νὰ ἀπαντήσῃ συνομολογούσα αὐτὴν ταύτην τὴν ἀρετὴν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἢν ἡλίου φαινότατον ἀπέδειξε κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς· τοῦτο πράττουσα δὲν συνομολογεῖ θεδαίως ὅτι καὶ ὅλοι αἱ ἐκλογαὶ ὑπῆρχον ἀπολύτως νόμιμοι κλπ. περὶ ὧν, εἰάν τις ἔχῃ λόγους νὰ εἰπῇ, δύναται νὰ ἀγορεύσῃ εἰς ἄλλην συνεδρίαν. Τὸ ὑπουργεῖον εἰρέθη εἰς δυσχερῆ θέσιν ὡς πρὸς τὴν ἀπάντησιν τοῦ λόγου ἐπὶ τῶν καθέκαστα τῶν ἐκλογῶν, ἐτήρησε μέχρι τοῦδε

σιωπὴν καὶ ἤθελε τερῆσαι τοιαύτην διὰ νὰ μὴ συντελεσθῇ τοῦλάχιστον εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ φρονήματος· ὅτι δύναται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Σώματος νὰ ἐκφρασθῶσιν ἰδέαι, αἵτινες δύναται νὰ προσβάλλωσι τὸ ἕτερον Σῶμα· ὁμιλήσα κατὰ τὴν προχθεσινὴν συζήτησιν γενικῶς ἔχων τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρέπει νὰ λεχθῶσιν ἐπεινα, ἅτινα προσβάλλουσι τὰ δικαιώματα τοῦ ἑτέρου Σώματος· τοῦτο ὁποτελεῖ ἕνα φόρον ἀεροφροσύνης ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀποδίδεται εἰς τὸ ἕτερον κυρίαρχον Σῶμα καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀμειψαίως πρὸς τὸ Σῶμα τοῦτο τῆς Γερουσίας. Οἱ δύο πρῶτοι ἀγορεύσαντες Γερουσιασταὶ διαμαρτυρήσαν ὅτι δὲν ἐμβαίνουν εἰς λιπομερείας διὰ ν' ἀπορρίψωσιν αὐτὸ τὸ ἀτόπημα· καὶ ὁ δευτερός μάλιστα ἔλεγε, θέλετε λιπομερείας; ἂς φανῇ τοῦλάχιστον ὅτι τοῦτο προέρχεται ἐκ τῶν ὑπουργῶν· ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ μὲ εἰπωσιν ἄλλοι, οἵτινες ἀνέτερον λιπομερείας καὶ ἂ ἐλαῖον τρόπον τινὰ τὴν θέσιν τοῦ ἐξελέγχοντος τὰς ἐκλογάς, δὲν δυνάμεθα νὰ λαλήσωμεν περὶ αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα καθ' ἡμᾶς ἐλαῖον χώρον κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν; ἀπαντῶ ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα· εἰς δὲ ὑπουργός, νῦν δὲ Γερουσιαστὴς, διεκτείνεται ἄλλοτε ὅτι ἡ περὶ τὰς ἐκλογάς καὶ τὰ καθέκαστα αὐτῶν ἐπέκτασις τοῦ λόγου ἐνταῦθα εἶναι συνταγματικὸς σολοικισμός· ἡ ἀρχὴ αὕτη, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μεριμνῶν μάλιστα ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης διαμαρτυρήθη κατὰ πάσης παραβάσεως, δὲν ἐπαρτήθη δυστυχῶς, διότι εἰς ἄλλοι Γερουσιαστῆς λαλῶν ἦλθεν εἰς μερικότητα καὶ τὰ καθέκαστα τῶν κατ' ἐπαρχίας τινὰς γενομένων ἐκλογῶν καὶ ἀνεγνώσεν ἐγγράφῃ· ὅθεν ἡ παράστασις τῆς μνησθείσης ἀρχῆς δὲν προήλθεν ἀπὸ ἡμᾶς· ἀλλ' ἐνταῦθα δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ δεῖνα καὶ δεῖνα ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν παρανόμως, καὶ ἐν τοσούτῳ ἡ Βουλὴ δύναται τοῦ δικαιώματός της νὰ κηρυχθῇ καὶ νὰ ἴσῃ νόμιμος; ποία λογικὴ δύναται νὰ παραδεχθῇ τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα ἢ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ἥτις εἶναι ὅλως διόλου γελοία; Ὅταν μέλος τι ἐνὸς Σώματος εἶναι παράνομον, παράνομον εἶναι καὶ αὐτὸ τὸ Σῶμα ὁλόκληρον· ἀλλὰ πῶς δύναται νὰ συμβεβησθῇ, θὰ μὲ ἐρωτήσωσι, τοῦτο; ἀπαντῶ ὅτι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι εἰς τὰς ἐπαρχίας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν δὲν δύναται νὰ ἐπικριθῶσι συλλήβδην ἐνταῦθα, ὡς ἀφορῶσαι τὸ ἕτερον Σῶμα τὴν Βουλὴν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ἐναρκτήριο λόγον δύναται μόνον νὰ γίνῃ λόγος ἐν παρόδῳ ὅτι μὲν περὶ τῆς μίας ἢ περὶ τῆς ἑτέρας ἐκλογικῆς πράξεως, ἄλλοτε δὲ περὶ ἄλλης τῆς αὐτῆς φύ-

σιως ἢ περὶ ἄλλου ἀντικειμένου σχετίν ἔχοντος μετὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὰ παρόμοια, ἀλλ' οὐχὶ μετὰ ὁμαθῶν ἐγγράφων καὶ περὶ ὧν ἐν γένει τῶν ἐκλογῶν, διότι τότε προσβάλλεται, ὡς προείπον, τὸ ἕτερον Σῶμα ἢ Βουλὴ ὥστε ἡ ἁρμονία καὶ ἡ σύμπνοια τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων εἶναι ἀνγκαῖα, ἀναγκασιότατη διὰ τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας· ἀλλὰ τὴν τοιαύτην ἁρμονίαν δὲν δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν ὅταν ἐξάγεται ἐκ τῶν λαβουσῶν χώραν συζητήσεων ὅτι ἐκφράζομεν τὸ ἕτερον Σῶμα ὡς προϊόν παρνομίας· ἀλλὰ μήπως ἡμεῖς μόνοι ἔχομεν δύο νομοθετικά Σώματα ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐκλεγόμενον κατὰ περιόδους ὑπὸ τοῦ λαοῦ; ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἔθνη ἔχοντα δύο παρόμοια Σώματα. Εἰς αὐτὰ καὶ ἐκλογαὶ περιοδικῶς γίνονται, καὶ ἐναρκτήριοι λόγοι ἐκφωνοῦνται, καὶ ἀπαντήσεις γίνονται, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν παραδειγμὰ κατὰ τὸ ὅποιον δύναται νὰ γίνῃ λόγος καὶ ἐξελίξεις περὶ ὧν τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ κηρύττονται ἐν γένει ἢ ἐν μέρει παράνομοι αἱ τοιαῦται ἐκλογαί, διότι ἐπέρχεται τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ τὸ προϊόν αὐτῶν ἡ Βουλὴ εἶναι παράνομον. Ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι δεῖν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰδία ὅτι ἀμαρτωλοὶ ἔσωσαν ὁμαστωλοὺς, διότι 30 ἐκλογαὶ ὡς μεδεμὴν φέρουσαι ἔνστασις εἶναι αὐτοδικαίως νόμιμοι· οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν κατὰ μέσον ὅρον προερχόμενοι ἐνενήκοντα σχεδὸν Βουλευταὶ εἰσὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον καὶ δι' ἡμᾶς ἀκόμα τοὺς ἐξελέγοντας, ὡς μὴ ὄρειε τὴν νομιμότητα αὐτῶν, νόμιμοι, νομιμώτατοι· αὐτοὶ οἱ Βουλευταὶ ὡς ἀπαρτίζοντες κατὰ πρῶτον τὸ Σῶμα τῆς Βουλῆς ἐξήλεγον τὰς λοιπὰς ἐκλογάς, τὰς ἐκφύαν νομίμους καὶ κατὰ συνέπειαν τοὺς λοιποὺς συναδέλφους τῶν νομιμωτάτους ὥστε πᾶς λόγος γενόμενος συλλήβδην περὶ ὧν τῶν ἐκλογῶν προσβάλλει ἀναντιρρήτως τὸ ἕτερον Σῶμα. Ἀλλὰ κατὰ τὸ μεγάλον αὐτὸ ἔργον τῶν ἐκλογῶν, καὶ μέγιστον εἶναι καθ' ὅλους τοὺς λόγους εἰς πᾶν ἔθνος τὸ ἔργον τῶν ἐκλογῶν, ποῖον φρόνημα ἐτήρησεν ὁ λαός; ὁ λαός ἐδείχθη συντηρητικὸς συντηρητικώτατος, φιλόνομος φιλονομώτατος· τοῦτο περιλαμβάνει ὁ Β. λόγος, ὅστις δὲν θίγει παντάπασιν τὰς ἐκλογάς, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ περιστρέφεται ὡς καὶ περιστρέφεται ἤδη ἡ κπάντησις.

Ἀκολούθως ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης εἶπε τὰ ἑξῆς.

Κύριοι!

Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῖς συζητήσιν ἀντικειμένου τῆς πρὸς τὸν ἐναρκτήριον λόγον ἀπαντήσεως, ἔρχομαι νὰ φέρω ἐν τοῖς πρώτοις τὰς παρατηρήσεις μου κατὰ τῆς χθὲς γενομένης

ἀξιώσεως, α τοῦ νὰ ἦναι δηλαδὴ ὑπόχρεως ἕκαστος τῶν ΚΚ. ὡς Γερουσιαστῶν νὰ διαφυλάξῃ τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐξέφρασαν ὡς ἰδέαν ἐπὶ οἰουδήποτε ἀντικειμένου.

Ἡ τοιαύτη ἀξίωσις ἀπηυθύνθη πομπικῶς πρὸς γῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Κ. Σίμου πρὸς τοὺς κατὰ πρῶτον ἀγορεύσαντας συναδέλφους ἡμῶν ΚΚ. Χρηστοῖδην καὶ Μαγγίναν, ἀναμνήσαντος πρὸς αὐτοὺς τὴν ὁποίαν οὗτοι ἄλλοτε κατὰ τὴν συζητήσιν τῆς ἀπαντήσεως ἐνός τῶν ἐναρκτηρίων λόγων ἐξέφρασαν διδὼν ἰδέαν, καθ' ἣν νὰ γείνη ἡ τοιαύτη ἀπάντησις εἰπετο, κατὰ παράφρασιν ὅπως τοῦ κειμένου τοῦ λόγου, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐπεκταθῇ εἰς ἄλλο τι, οἷον εἰς λόγους κατὰ τῆς πορείας τῶν ὑπουργῶν, εἰάν ἤθελεν ἔχει τοιοῦτους κτλ.

Συνεπεία δὲ τῆς τοιαύτης ποτὲ ἰδεολογίας τῶν ῥηθέντων συναδελφῶν μας, κατὰ τὸν Κ. Σίμον, ἔπρεπεν οὗτοι νὰ διατηρῶσι πάντοτε αὐτὴν σιμωτόπως καὶ οὐχὶ νὰ ζητῶσιν ἤδη τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀπαντήσεως.

Τὴν τοιαύτην λοιπὸν ἀπαίτησιν ἀποκρούω, Κύριοι, ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἀναλόγως τῶν κατὰ καιροὺς παγκοσμίων καὶ τῶν περιστάσεων ἀπαιτούμενην ἐκτίμησιν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ τοιαύτη δέσμευσις ἀπάδει ὅπως εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἐλευθέρως κρίσεως ἕκαστου, ὅποταν μάλιστα ἡ μεταβολὴ ἢ ἡ βελτίωσις τῶν ἰδεῶν αὐτῶν ὑπαγορεύηται κατὰ πεποίθησιν ἐθελαιτέραν καὶ ὑπὸ συλλογισμῶν ἐντελεστέραν, στηριζομένη εἰς λόγους τῆς ἀληθείας, τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Ἐκτός δὲ ταύτων, Κύριοι, ὑπάρχει καὶ πάντοτε ὑπῆρξε παρ' ἡμῶν ἐλευθερία ἢ συζήτησις εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι κατ' ἐπέκτασιν τοῦ κειμένου αὐτοῦ, διὰ τῆς δυνατῆς ὁμῶς συντομίας ἐν ταῖς ἐκφράσεσι καὶ ἐπὶ γενικῶν ἀντικειμένων, ὅποταν, λέγω, ἀναγκαῖον τοῦτο ἐθεωρεῖτο· τοὺς δὲ λόγους μου τούτους βεβαιούσι τὰ κατὰ τῆς διαφόρου Συνόδου πρακτικὰ τοῦ Σώματος, καὶ ἐξ ὧν ἀρκεῖ νομίζω, νὰ ὑπενθυμίσω ἐκ τοῦ προχείρου τὴν πέρυσι γενομένην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐκλογῶν ἀπάντησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μὲν ἐναρκτήριος ἐκεῖνος λόγος ἐν τῇ πρώτῃ § αὐτοῦ ἐξεφράζετο ὡς ἑξῆς:

« Συγχέω δι' ὑμῶν τὸ ἔθνος, διότι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην αἵς διαδραγωγῆς τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, ἀπέδειξεν, (Πρακτ. Γερουσ. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 7

ὅτι ἡ ἐλευθέρια ἐξάσκησης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων συμβιβάζεται ἀκριβῶς μετὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἡ δὲ Γερουσία ἀπήντησεν, ὅτι, αἱ ἐλευθεραὶ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ εἶναι ἐξοφίως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ συστήματος, καὶ ὁ λαὸς περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ δικαιώματα, ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ὁλως ἐλευθέρια ἐξάσκησης αὐτῶν συμβιβάζεται μετὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

Καὶ μ' ὅλον ὅτι, Κύριοι, ὡς νομίζω, οὐ μόνον ἡ προτεθεισὰ εἰς τὸν ἀνωτέρω παράγραφον τῆς τότε ἀπαντήσεως ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς ἐξασκήσεως τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν λέξις, ὁλως, ὑπῆρξεν ἀσυγχώρητος ἐκτετασίς, κατὰ τὴν ἤδη ἀπαίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Σίμου, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὸ ὑπερήφανον φραστικὸν τοῦ αὐτοῦ παραγράφου περὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῶν δικτημάτων του· τὸ παρειαυθὲν ὁμῶς ὑπουργεῖον κατὰ τὴν συζητήσιν ἐκείνην, τὸ ὅποιον καὶ τότε προσεδρεύετο ὑπὸ τοῦ Κ. Μιαούλη, οὐδ' ὅλως ἐξανέστη κατὰ τῶν τοιούτων ἀληθειῶν, ὡς ἐγείρεται διὰ τὰς παρομοίας προκειμένας σήμερον ὁ Κ. Σίμος.

Ὅθεν καὶ παρατηρῶν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν Κ. Σίμον, ὅτι ἡ προσφυγὴ αὐτοῦ εἰς τοιαύτας ἐγκλητικὰς ἐνστάσεις, ἀντίκειται εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν συζητήσεων καὶ τὸν ἀποδεικνύει στείρον μᾶλλον λόγων ἰσχυρῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ὅτι ἐν τῷ Σώματι τοῦτ' ὅταν πάντοτε ἀπεκρούσθῃ πᾶσα λογοκρισία ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν καὶ τῶν πεποιθήσεων ἐκάστου εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του, καὶ προσδεύονται ἀκριβοῦς αἱ ἰδέαι τῆς ἐλευθερίας συζητήσεως, μεταβαίνει, Κύριοι, εἰς τὴν ἑτέραν ἰδέαν τῆς πρώτης ὁμιλίας τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Σίμου, κατὰ τὴν ὁποίαν μὴ δυνάμενος ν' ἀρνηθῇ τὸ ἀπαράγραπτον ἡμῶν δικαίωμα τῶν παρατηρήσεων καὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, κατέφυγε καὶ εἰς τὴν ἐνστάσιν, τοῦ ὅτι ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς χρήσεως τοῦ τοιούτου δικαιώματος δὲν εἶναι ὁ τῆς ἀπαντήσεως ἤδη, προτιθέμενος οὕτω ν' ἀναβάλῃ τὴν χρῆσιν τοῦτου εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ὡς λέγει, καὶ εἰς ἄλλας συνεδριάσεις, ἀναβολὴ ἥτις ὡς ἐκ τῆς πείρας παρέλυσεν καὶ ἄλλοτε τὰς ζωηροτέρας πρὸς τοῦτο διαθέσεις διὰ ποικίλων ὑπουργικῶν στρατηγημάτων. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς προθέσεώς του ταύτης μᾶς ἔφερεν ὡς παράδειγμα καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

Ναί, Κύριοι, συχνάκις ἀναφέρονται πρὸς παραδειγματισμὸν μᾶς αἱ συνταγματικαὶ συνήθειαι καὶ πράξεις τῶν μεγάλων ἐθνῶν καὶ μάλιστα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ δυ-

στυχῶς ποτὲ δὲν τὰς μιμούμεθα· μ' ὅλα ταῦτα ἂς ἐξετάσωμεν κατὰ προτίησιν παντὸς ἄλλου συνταγματικοῦ Κράτους, τί ἐπὶ τοῦ συζητουμένου γίνεται εἰς Ἀγγλίαν, τὴν ὁμολογουμένην μητέρα καὶ κρηπίδα τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, μαλονότε ὀλιγώτερον ἴσως τοῦ Κ. Σίμου γνωρίζω ἐγὼ τὰ ἐκεῖ.

Εἰς Ἀγγλίαν, Κύριοι, πιθανόν ἀρχθῆναι νὰ ὑπῆρξεν ἡ προτεινομένη στερεότυπος παράφρασις εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Β. λόγου· ἀλλὰ τοῦ καιροῦ προϊόντος πρὸ πολλοῦ καὶ ἐκεῖ βαγδαῖαι ἐπέρχονται συζητήσεις καὶ σοβαρὰ λαμβάνονται χώραν περὶ τῆς κατὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀντικειμένων, καὶ διὰ νὰ γνωσθῇ εἰς πᾶν ὁ βαθμὸν αὐταὶ προβαίνουσιν, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀκρόασίν σας ἐπὶ τῆς ἐξῆς περιστάσεως. Ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σας ἀναφέρω προηγουμένως, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ οὐ μόνον οὐδεὶς διορίζεται ὑπουργὸς μὴ ἀνήκων εἰς ἓ των βουλευτικῶν Σωμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ διοριζόμενον πρόσωπον πρέπει νὰ προῦπάσῃ ἡ συναίνεσις τῆς πλειονοψηφίας αὐτῶν ἐμμέσως τε καὶ ἄλλως καταλλήλως.

Πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν, ἂν δὲν λανθάνωμαι, ἐπὶ Γουλιέλμου Βασιλέως τοῦ τελευταίου, ὁ τότε πρωθυπουργός, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ σύμφωνα πρὸς τὸς τῶν Ἀγγλῶν πράξεις, προσέλαβε κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Βουλῶν ὡς συνυπουργόν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν περίφημον Πήλλ, βουλευτὴν καὶ τοῦτον ὄντα καὶ χαίροντα τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ προῦπάσῃ ἡ, ὡς εἴρηται, περίστασις τῆς συναίνεσεως καὶ τῆς Βουλῆς. Συνελθούσης δὲ ταύτης καὶ διαλαβόντος τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου καὶ τὴν κατ' ἀνάγκην πρόσληψιν τοῦ Πήλλ ὡς ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς, ἡ Βουλὴ, καίτοι τοῦ Πήλλ ὄντος ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, καίτοι ὑποληπτομένου τούτου ὑπ' αὐτῆς, δὲν ἔλλειψε νὰ δεῖξῃ ἐν τῇ ἀπαντήσῃ τὴν περὶ τούτου δυσανεξίαν αὐτῆς διὰ ῥητῆς φράσεως.

Ἐν τούτοις εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος δυσχερῆσθῃ ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ Πήλλ διετηρήθη ὡς ὑπουργός· ἀλλ' ἀποτυγχάνων πάσης συνδρομῆς τῆς Βουλῆς, ἐβιάσθη μετὰ τινος μῆνας νὰ παραιτηθῇ. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἱκανοποίησιν τοῦ Σώματος τούτου, μόλις ὀλίγος καιρὸς ἐπέρασεν, ὅτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδίου Σώματος ἐπανῆλθεν ὁ αὐτὸς Πήλλ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἰδοὺ, Κ. Σίμο, μέχρι ποίου βαθμοῦ προβαίνει εἰς Ἀγγλίαν, ἢ δικαίως ἐνομίσατε νὰ ἐπικαλεσθῇτε, ἡ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ

καὶ ὁποῖαν κατέχει θέσιν καὶ ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτὴν ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν, θεωρήσας, ὅτι ἡ τοιαύτη εἰς τὰ Σώματα ἀρμονία καὶ περιορισμὸς τῶν ἐξηγήσεων καὶ παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἀντανάκτῃ εἰς κοινὴν ἐλπίδα, ἔδωκε προσφάτως εἰς αὐτὰ πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐλευθερίαν. Ἰμεῖς δὲ οἱ μεγαλυχούντες ἐπὶ παραδειγματισμῷ τῶν μεγάλων ἐθνῶν, ἀπαιτεῖτε ἤδη νὰ πνίξῃτε καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὴν συνείδησίν μας.

Πρωτάκουστος σχεδὸν καταντῷ, Κύριοι, ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τὰ νομοθετικά Σώματα ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς ἐναρκτηρίους λόγους πραγμάτων καὶ γεγονότων, ἰσάκις μάλιστα ταῦτα θεωροῦσι τὰ περὶ αὐτῶν ἐκτεθέντα ἐσφαλμένα· οὐχ' ἦτον δὲ δὲν βλέπω διὰ τί νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἡ ἐλευθερία τῶν παρατηρήσεων καὶ ὡς πρὸς τὰ μέλλοντα μέτρα ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ εὐμερείας τοῦ τόπου, ἰσάκις μάλιστα τὰ αὐτὰ Σώματα θεωροῦσιν οὐσιώδη τινὰ παράλειψιν συντελεστικωτέρων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσων.

Τοιαῦται ἐγγυήσεις ἐν συνόψει καὶ ἐπὶ σπουδαίων γενικῶν ἀντικειμένων εἶναι ἀναγκαῖαι, εἶναι λυσιτελέσταται πρὸς φωτισμὸν μάλιστα τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐνὸς τόπου ἀπὸ μὲν ἀναξίας καὶ ἀνώμαλον κατάστασιν, εἰς ἣν δυστυχῶς περιέπεσε, καὶ δὲν ἐναπολείπεται πρὸς τοῦτο ἄλλο εἰμὴ ἡ πρόνοια αὐτοῦ.

Ὁ ἐναρκτήριος λόγος, Κύριοι, εἶναι ὄντως μὲν πράξις ὑπουργική, ἀλλ' ἀπαγγελλόμενης κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐθιμοταξίαν διὰ τοῦ στόματος τοῦ βασιλέως, καθὼς καὶ ἡ ἀπάντησις γενομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ μὲ τὴν καθυποδούλην συνάμα καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως, ὡς εἴθισται, εἶναι ἡ μόνη εὐκαιρία, δι' ἧς ἡ Μεγαλειότης του λαμβάνει ἀμεσον γνῶσιν καὶ τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὴν ἀπάντησιν, καθὼς καὶ τὸν ἐν ταῖς συζητήσεσιν οὐσιωδῶν ἐξηγήσεων, περὶ τῶν πραγμάτων τῶν ἐμφαινόντων τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ὑπουργικὴ τις ὑπόκρυψις ἐπ' αὐτῶν. Ὄθεν καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦτο μόνῃ ἢ κατὰ τὴν ἀπάντησιν περιστάσις εἶναι τὸ προσφορώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον μέσον. Καὶ διὰ τοῦτο, Κύριοι, εἰς τὰ συνταγματικά Κράτη, προεξαρχήτως καὶ ἐν ταῦθα τῆς Ἀγγλίας, αἶμα μετὰ τὸν ἐναρκτήριον λόγον, ὑποβάλλονται εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς πλήρη γνῶσιν αὐτῶν, καὶ ὅλα τὰ ἐπιτρεπόμενα ἐκ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων περὶ τε τῶν ἐξωτε-

ρικῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν γένει ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ σπουδαίων ἀντικειμένων.

Τοιαῦτα δι' ἐγγράφα, εἰάν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἤδη ὑπάρχουσιν, ἀπῆλθε πολλὴ ἐντύπωσις, καὶ οὐχὶ παρατύπως κατὰ τὸν ὑπουργὸν Κ. Σίμον, καὶ ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται θέματα καὶ τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν εὐεργετιδῶν δυνάμεων ἐθνικὸν δάνειον, τὰ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἤδη σταλέντα, καθόσον εἰς οὐδὲνα τῶν βουλευτικῶν περιόδων παρουσιάσθησαν μέχρι τοῦδε, καίτοι ζητηθέντα κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τοῦ ἐμπεριεχομένου αὐτῶν καὶ τὰ νομοθετικά Σώματα, ὡς ὤφειλον, καὶ τὰ ὁποῖα ἐχρεώσται τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρουσιάσῃ ἤδη οἰκοθεν, διὰ νὰ μὴ μένωσιν ἀγνωστοί ἐπὶ πλέον αἱ ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου εὐεργετικαὶ διαθέσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν αὐτῶν εὐεργετιδῶν δυνάμεων. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ὁ Κ. Σίμος θέλησε νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου, ὑπεθυμίζων πρὸς αὐτὸν ἱστορικῶς τὰς ποτὲ φιλανθρωπικὰς συνδράμεις τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ ἀναφέρων μὲ τόνον τινὰ περιπαθῇ τὰς φλογεράς διακοινώσεις τοῦ 1847, ὡς νὰ ἀνῆκε τὸ ἔργον τοῦτο καὶ εἰς τὰς ἰδίαις του προσπάθειαις.

Ἀλλ' ὥς μοι ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ παρατηρήσω καὶ πρὸς τοῦτο, ὅτι αἱ διακοινώσεις ἐκεῖναι τοῦ 1847 δὲν ὑπῆρχαν ἐκ μέρους καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων, ἀλλ', ὡς δὲν τὸν λανθάνει, ἦσαν σχεδὸν μονομερεῖς καὶ προσωπικαὶ μᾶλλον, καὶ μολακταῦτα ἔγινε τὸ ἐμπεριεχόμενον τῶν γνωστῶν εἰς ὅλον τὸ κοινόν, ὑποβλήθειναι ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργείου μετὰ πλήρους θάρρους καὶ εἰς τὰ βουλευτικά Σώματα καὶ ἐκπληρωθεῖσαι καθόσον ἦτο δυνατόν. Ἀλλ' ἡ ἐποχὴ ἐκεῖνη πρῆλθε καὶ εὐρισκόμεθα εἰς ἄλλην, καὶ εἰς ὅπως ἄλλοιαις περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ κύρος ἔχουσι τὰ μνησθέντα περὶ δανείου ἐγγράφα ἢ διακοινώσεις ἐκ μέρους καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων, τὰ μένοντα πρὸ ἐλπίδα πᾶσαν τοσοῦτον χρόνον ἐν κρυπτῇ καὶ παραδύσει.

Τὰ ἐγγράφα ταῦτα λοιπὸν καὶ οἰκοθεν παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ παρουσιασθῶσιν ἤδη ἔπρεπε, καὶ τὸ ἀπαιτούμενον δικαιοματικῶς, εἰάν δὲν ἀπεσύρθησαν, ἵνα γνωρίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐκτασίαν τῶν καὶ συνεισφύρωμεν ὅτι δυνατόν ὑπὲρ αὐτῆς, διδομένων συγχρόνως καὶ τῶν ἀνηκουσῶν πληροφοριῶν, διὰ νὰ μάθωσι τὰ νομοθετικά Σώματα τί μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγένετο.

Καί ταῦτα, Κύριοι, ἐπὶ τῶν παραδόξων ἐγκλήσεων καὶ ἀπειτήσεων παρ' ἡμῶν τοῦ Κ. Σίμου, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον, ἐπιθυμοῦντος ὡς φαίνεται νὰ μνησθῶμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ψιττακοὺς, πτηνὰ γνωστὰ καὶ παρ' ἡμῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Παπαγάλοι. Προχωρῶν δὲ εἰς τὰ κύρια θέματα τοῦ λόγου μου, τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς γενομένων, παρατηρῶ, ὅτι ματαίως ἐκοπίασεν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ βασιλικοῦ δικαιώματος εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Καθότι οὐδεὶς τοῦτο ἐβίβη, καὶ οὐδεὶς ὁ δισταγμὸς, ὅτι πάντες σέβονται τὰ δικαιώματα τοῦ Βασιλέως θεοσκευτικῶς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν πιστεύω τοῦ νὰ στερώσι καὶ ἡμεῖς τοῦ δικαιώματος νὰ ἐξετάσωμεν τὰ τῶν Κυρίων ὑπουργῶν παράπονα καὶ τοὺς λόγους κατὰ τῆς Βουλῆς ἐκείνης, τοὺς ὁποίους ἀναφέρουν ἐν τῇ προγράμματι αὐτῶν τῆς 4 Ἰανουαρίου ε. ε. καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐπροκάλεσαν, ὡς ἐγκαυχῶνται, τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως. Διότι εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι οὔτε εἰς τὸ πρόγραμμα, οὔτε εἰς ἄλλην τινὰ ἐγγραφὴν πρᾶξιν φαίνεται ῥητικῶς ἢ πρόκλησις αὕτη, ἀλλ' οὐχ ἦν ἐν τῷ προγράμματι αὐτῷ ὑπάρχον οἱ λόγοι τοῦ ἀσυμφιβάστου τούτων μετὰ τῆς Βουλῆς ἐκείνης, καὶ ἔνεκα τῶν ὁποίων ἐβιάσθησαν οὗτοι, ὡς λέγουν, νὰ παρακαταθέσωσι τὰς παραιτήσεις των· τοῦτ' αὐτὸ ὑπῆρξεν ἢ πρόκλησις τῆς διαλύσεως ἐν περιπτώσει τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς παραιτήσεώς των, καὶ πρὸς οὐδένα ἄλλον ἐναπέκειτο ἢ προτίμησις, εἰμὲν εἰς μὴν τοῦ Βασιλέως τὴν ἀπόφασιν.

Ἀλλ' ὁ μὲν Βασιλεὺς ἀκατακρίτως ὑπῆρξε κύριος ν' ἀποφασίσῃ, καθ' ἣν ἐσχματίσεν ἰδέαν ὡς ἐκ τῶν ὑποβληθέντων αὐτῷ λόγων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου· τὸ δὲ τυχὸν μὴ ὑπαρκτὸν αὐτῶν ἢ καὶ τὸ μὴ γνήσιον, ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων συνέπειαι, ἐπίστανται κυρίως τοὺς ὑπουργοὺς τοὺς προκαλέσαντας τὴν διάλυσιν· καὶ ἐν δικαίωματι πλήρη δυνάμει νὰ ἐξετάσωμεν καὶ πάντα τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ προγράμματι ἐκθετόμενα, καθὼς πρᾶξιν ὑπουργικὴν, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογοῦνται οἱ ἴδιοι ὡς οἱ αἰτίαι γεγονότος, τὸ ὅποιον οὐ μόνον ἐπέφερε σημαντικὴν θλάσιν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ ἡθικῶς καὶ ὡλικῶς, ἀλλ' ἀνεξωπύρωσε καὶ τὰ πάθη, καὶ ἐπολλαπλασίασεν αὐτὰ εἰς βαθμὴν ἀκαταλόγηστον, ἐνῷ πρὸ πολλοῦ εὐτυχῶς εἶχον κατευνασθῇ.

Λαμβάνων ὅθεν ὅπ' ὤψιν τὸ πρόγραμμα δὲν ἀμειβάλλω,

Κύριοι, ὅτι πάντες ἀνέγνωτε αὐτὸ μετ' ἐπιστάσεως, καὶ ὅτι οὐ μόνον ἀπεντήσατε ἐν αὐτῷ, ὅτι ἀνωτέρω εἶπον περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν ὑπογραψάντων τοῦτο ὑπουργῶν διὰ τὴν ἀδικὸν διάλυσιν τῆς Βουλῆς· ἀλλ' ἐτέθητε καὶ εἰς ἀδιέξοδον θέσιν πίστεως ὡς πρὸς τὸ ἀπείρον, ἐν οὕτως εἶπω, τῶν ἐγκαυχωμένων ἐν αὐτῷ μέτρων καὶ νόμιον, ὡς καὶ ἐγὼ αὐτός, ὅταν κατὰ πρῶτον τὸ ἀνέγνωσα, συγχωρήσατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ἐνόμισα ἐμαυτὸν εὐρισκόμενον εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὡς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ὅτε ἐξῆσκείτο εἰς ὠρισμένα καφραπωλεῖα καὶ μάλιστα εἰς τὰ κατὰ τὸ παράλιον τῶν Γωμαθίων ἐν εἶδος μυθολογίας μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν κυρίως, καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν λογίων καὶ ἐπαγγελλομένων τὸ τοιοῦτον, ἐπονυμαζομένων δὲ Μετάχιδων, ἂν δὲν λανθάνωμαι, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον τοσαύτην εὐροίαν λόγου καὶ μνημονικόν, ὥστε ἠδύναντο νὰ λελῶσιν ὥρας ὀλοκλήρους καὶ συνεχῶς 2—3 καὶ 4, διηγοῦμενι μυθιστορήματα διάφορα καὶ ἐκ τῶν εὐχρέστων εἰς τὸν ὕψλον, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς αἰργούς καὶ ἐλπίζοντας νὰ πείσῃ ἢ πείσῃ ἀπὸ τὴν ὁρμήν, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον. Πιστεύσατε δὲ ὅτι τοῦτο ἐγένετο καθ' ἑκάστην σχεδὸν, καὶ ὅτι πάντοτε περιεκυκλοῦντο ὑπὸ πλήθους ἀρκετοῦ καὶ ἀντεμεῖδοντο συνήθως ἀδρῶς.

Εἰπάτε μοι λοιπὸν, σᾶς παρακαλῶ, Κύριοι, ἐάν τὸ πρόγραμμα τοῦτο εἰς τὴν ἀπαρίθμωσιν τῶν ἐτοιμαζομένων ἢ ἐτοιμασθέντων ὀφθῇ νόμων, δὲν ὁμοιάζῃ τοῖς μυθιστορήμασιν ἐκείνοις. Καὶ μολοντί δὲν ὀρίζει τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης ὑπουργικῆς ἐργασίας πρὸς ἐτοιμασίαν αὐτῶν, φυσικῶς ὅμως ὑπαινίσσεται τοῦτο μετὰ τὴν τακτικὴν ἀπόλυσιν τῆς Βουλῆς ἐκείνης τὸν Μάιον τοῦ 1860, καὶ ἀπὸ τῆς ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ τῆς προσλήψεως τῶν δύο νέων ὑπουργῶν Κυρίων Σίμου καὶ Λυκούργου, ἥτοι ἐντὸς πέντε μηνῶν μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς αὐτῆς Βουλῆς τὴν 16 Νοεμβρίου· διότι, εἰς τὸ πρὸ τῶν ἐποχῶν τούτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης Συνόδου διάστημα, οὔτε καιρὸν εἶχε τὸ ὑπουργεῖον νὰ σκεφθῇ περὶ νέων νομοθετημάτων, ὡς καὶ ἐκ τῆς τότε καταστάσεώς του, ἀφοῦ οὔτε καὶ ὅλα τὰ κατὰ τὸν τότε ἐναρκτήριον λόγον ὑποσχεθέντα ῥητὰ νομοσχέδια ἠδυνάμην νὰ ὑποβάλλῃ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ τὰ ὑποβληθέντα ὀλίγιστα ἐκ τῶν ἐτοιμασθέντων νὰ περαιώσῃ, ἐκτὸς μόλις ἑνός, τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ὡς νομίζω.

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ! ἦτο δυνατόν νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ ἐντὸς τῶν ὡς εἴρηται πέντε μηνῶν τὴν πληθὺν τῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα

ἀναφερομένων νόμων; οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς ὕλης τῶν ἀπήτων ἐργασίαν, καὶ παλύπονόν καὶ χρόνον πολλοῦ, χωρὶς νὰ λανθάνω, εἰς εἴπω καὶ ὁλοκληρῶν ἐτῶν, καὶ χωρὶς νὰ προσθέσω, καὶ ὅσα ἄλλα προσόντα ἡ ἐργασία αὕτη ἐχρῆζεν· ὥστε ἡ ποιμπῶ-
δης τοιαύτη ἀπαριθμητικὴ αὐτῶν ὅλων ἐν τῷ προγράμματι, ὡς ὑπαρχόντων δόθεν καὶ ἐτοιμῶν, δὲν ἦτο ἄλλο, εἰμὴ μία ἐγκλη-
σις ἐπιτηδεῖα διὰ νὰ ἐπιβαρύνῃ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τὴν ἀθῶαν ἐκείνην Βουλὴν· ἐνῷ ἂν πραγματικῶς ταῦτα ὑπῆρχον, διὰ τί νὰ μὴ δοκιμάσωσι τὰς διαθέσεις αὐτῆς διὰ τῆς υποβολῆς αὐτῶν, ἔστω καὶ ἐνός; ἐξ αὐτῶν μόνου, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ πραγματικὴ ἡ κατὰ τοῦ ὑπουργείου καταφορά τῆς, εἰάν τοιαύτη ἔθελεν ἀνα-
δειχθῇ;

Τὸ ἀλὺθὲς καὶ περίεργον, Κύριοι, εἶναι ὅτι οὔτε τοιαῦτα ἔργα ὑπῆρξαν ἐτοιμα, παρεκτός τινος ἐκ τῶν πρὸ αὐτῶν ἐτοιμασθέντος καὶ εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐναποτεθέντος, οὔτε μελέτην καὶ ἐργασίαν περὶ τοιούτων οἱ Κύριοι ὑπουργοὶ κατέβαλον, οὔτε καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς τοὺς Κυρίους βουλευτάς, ὅτι εἶχαν τὴν τοιαύτην πρόθεσιν· διότι ἄλλως δὲν κῆδονατο αὕτη νὰ προφητευσθῇ οἰκόμεν περὶ ὅλων τῶν καλῶν τούτων προαιρέσεων τῶν Κυρίων ὑπουργῶν. Μολονότι οὗτοι διέλιπον αὐτὴν εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν συνέλαβον πρόθεσιν, πρὶν ἢ αὕτη, λέγω, ἐπιληφθῇ οὐδεμιᾶς ἐργασίας, ἅμα μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς, ὥστε οὔτε καιρὸν εἶχεν, οὔτε αἰτίαι ἐδόθησαν διὰ νὰ κατενεχθῇ μετὰ τὴν τακτικὴν ἀπόλυσιν τῆς ἀπὸ τῆς πρώτης Συνόδου μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς δευτέρας, ὅτε καὶ διελύθη.

Διότι καθόσον ἀφορᾷ τὴν διαγωγὴν τῆς κατὰ τὴν πρώτην Συνόδον, νομίζω, ὅτι καὶ πᾶσαν τὴν δυνατὴν συνδρομὴν τῆς παρέσχε καὶ ἀνεκδοτὴς εἰργάσθη, καὶ πᾶν ὅ, τι δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ περαιωθῇ ὡς ἐκ τῆς ἀργοπορίας τῆς υποβολῆς τούτου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, οὐδὲν αὐτὴν ἐπιβαρύνει, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἐπὶ τῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτέλεσματα, ἂν δὲν λανθάνωμαι, οὐ μόνον δὲν ἐπρόφθασε νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὴν τάξιν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ νὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ ὡς τοιαῦτα, ὅθεν καὶ κατέφυγεν ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς, ὅταν μετὰ ταῦτα τὸ ὑπουργεῖον ἐξήλθε νὰ λάβῃ ἀντίγραφον αὐτῶν. Καὶ ταῦτα διατί; ἕνεκα τῆς αὐστηρότητος τοῦ νὰ μὴ ὑπερβῇ οὐδὲ κατὰ μίαν ἡμέραν τοὺς ὡς μὴ ὤφειλε προαδιαρισθέντας διὰ τὴν ἐργασίαν πᾶσας Συνόδου ἐξ ἡμέρας μόνον, καὶ διότι δὲν ἐξετίμησε δεόντως τὴν τοιαύτην ἀνάγκην

τοῦ, παρατεῖνον τὴν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ οὐσιωδεστάτου τούτου ἀντικειμένου ἐργασίαν διὰ μιᾶς ὀλιγοήμερου ἐκτάκτου Συνόδου διὰ νὰ μὴν ὑποπίσῃ εἰς ἡν εὐρέθη κατὰ τὸ προκείμενον ἔτος ἔκνομον θέσιν. Ἐνὶ δὲ λόγῳ οὐδεμίαν ἔλαβε παρὰ τῆς αὐτῆς Βουλῆς τὸ ὑπουργεῖον δυσαρέσκαιαν κατὰ τὴν Συνόδον ἐκείνην, ἐκτός ἂν τοιαύτην διετήρησεν ὡς ἐκ τῆς δικαιωματικῆς αἰτήσεώς τῆς διὰ τὴν υποβολὴν τῶν περὶ δανείου ἐγγράφων.

Ἀποδειχθέντων δὲ οὕτω, Κύριοι, τῶν περὶ νομοθετημάτων κατὰ τὸ πρόγραμμα, ὡς μία συρράφῃ προφασιολογίας, τίς δὲν θέλει θεωρήσῃ πάντῃ γελοῖαν τὴν κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς αὐτῆς Βουλῆς ἐξ ἑτερογενῶν στοιχείων ἑτέραν ὡς τὸ πρόγραμμα αἰτίαςιν; Τί ὅλοι τοῦτο ἐν Ἑλλάδι; ἐνῷ πάντες οἱ συμ-
πράττοντες εἰσὶ μόνον Ἕλληνες, ὁμογενεῖς καὶ ὁμόθρησκοι, καὶ ὅπου οὔτε διαφοραὶ δυναστειῶν ὑπάρχουσιν, οὔτε ἄλλαι ἀρχαὶ ἐκτός τῶν τοῦ Συντάγματος; Ὅθεν καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι κατὰ τὸ πρόγραμμα ἑτερογένεια εἶναι, ἡ διαφορὰ τῶν ἀνθρωπίνων συμπαθειῶν, τὰς ὁποίας οἱ Κύριοι ὑπουργοὶ ἀπαιτοῦν καὶ ἐν τῷ σχηματισμῷ τῆς Βουλῆς ὅλως ἀπειπιστικὰς δι' ἑαυτοὺς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου ὑπῆρξε καὶ οὐδὲ εἰς τὰ συγκροτούμενα ἤδη μέλη τοῦ ὑπουργείου εὐρίσκεται τὸ τοιοῦτον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν αὐτόχρονον συκοφαντία καὶ ὡς ἄλλη βλασφημία εἶναι καὶ ἡ ἀπόδοσις εἰς τὴν αὐτὴν Βουλὴν, ὅτι αὕτη ἠθέλησε νὰ καταδικάσῃ καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς ἐξουσίας πρὶν ἢ αὐτοὺς ἀκούσῃ, προσβαλοῦσα οὕτω βασιλικά δικαιώματα, ἐνῷ ἀφοῦ, ὡς εἶπαμεν, οὐδεμίαν ἐργασίαν τῆς Βουλῆς ταύτης ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς διαλύσεώς τῆς διὰ νὰ ἐπέλθῃ καὶ εἰς ἐλεγχον κατ' αὐτῶν, ὡς τὸ πρόγραμμα· πῶς κῆδονατο νὰ λάβῃ χώραν τοιαύτη ἀπόδοσις; ἐκτός ἂν ὑπαινίσσεται τὸ ὑπουργεῖον, κατὰ μέθοδον ἀντιστροφῆς εἰς ἑαυτὸς τῆς Βουλῆς ἐκείνης, χωρὶς ὅμως νὰ τολμήσῃ νὰ τὸ εἴπῃ, τὴν ἀπ' ἐναντίας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῆς εἰς τὴν τοῦ προέδρου ἐκλογὴν, ἥτις εἰς αὐτὴν μόνην ἀνήκει, κατὰ τὸ άρθρον 65 τοῦ Συντάγματος, ὡς ἀνήκει εἰς μόνον τὴν βασιλέα κατὰ τὸ 78 άρθρον τοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας.

Ναὶ μὲν, Κύριοι, συνέτρεχε κατὰ τὸ παρελθόν κοινὴ οἰανὴ συναίνεσις τῆς τε Βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργείου περὶ τοῦ προσώπου τοῦ προέδρου, ἀλλὰ τοῦτο προήρχετο ὡς ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἀφορορητικῆς καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς ἀμοτέρων ἥτις διὰ

φρονήσεως επικράτει· ἀλλ' αὕτη ἐξέλειπεν ὅλως διόλου κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην, διότι τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου πρηταθίν πρῶτον ἀπρητήθη χρεωστικῶς καὶ ἀνευδότως, ἡ δὲ περὶ αὐτοῦ δοθησομένη ψῆφος τὴν Βουλῆς καίτοι μυστικὴ κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀπρητήθη καὶ ὡς ψῆφος ἐμπιστοσύνης ἐν γένει, κατὰ τὸν Κ. Σίμον· προθέμισον διὰ ταύτης τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Μισούλη οὐ μόνον νὰ ἐπιδοκιμάσῃ οὕτω ἡ Βουλὴ τὴν μέχρι τότε πενταετὴ πορείαν του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἀκόλουθον διετὴ κατὰ τὰς ὑπολειπομένας ἐτι δύο συνόδους τῆς περιόδου ἐκείνης. Τοιαῦτα ὅμως θέματα δὲν ἔδυνάτο νὰ ἀπαίτησεν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐκείνης μετὰ τὴν καταστροφὴν συνάμα τοῦ δικαιώματός της καὶ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν μιᾶς δουλείας ἐπ' αὐτῆς τε καὶ ὅλων τῶν μετὰ ταῦτα Βουλῶν.

Ἀλλὰ, Κύριοι, καὶ ἡ πρόθεσις καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, οὐδὲ ἔλαβον τὰς ῥηθείας ἐποχὰς ὑπόψιν, οὐδὲ ἀπὸ τὰς ἐκτεθείσας ἐν τῷ προγράμματι αἰτίαι· προήλθε τὸ σφάλμα αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἀναδειχθεῖσα νοημοσύνη τις, ὡς συγκροτηθείσης καὶ ὑπὸ διαφόρων ποιότητων, τῆς τε παιδείας καὶ πείρας· ἐνῶ κατὰ τὰς ιδέας τῶν ἡδὴ Κυρίων ὑπουργῶν πρέπει νὰ προτιμῶνται τὸ πειθηνὴν καὶ ἡ πίστις ἀνευ ἐρεῦνης. Ἡ δὲ πρόθεσις ἄρχεται, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ πρωθυπουργὸς Κ. Μισούλης συνέλαβε τὴν ιδέαν νὰ θέσῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Βουλῶν ἐκ τῶν κεκρυγμένων πολιτικῶν τῆς Βουλῆς ταύτης ἐχθρῶν, προσλαβὼν οὕτω εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον τὸν ὑπ' αὐτῆς παμψηφεί ἀποκρουθέντα ὡς μὴ νόμιμον βουλευτὴν Ἀθηναίων Κ. Σίμον, καὶ ἀδιάλακτον ἐχθρὸν κατ' αὐτῆς κηρυχθέντα διὰ προκηρύξεων καὶ ἄρθρων αὐτοῦ διαφόρων· καθὼς μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Κ. Κρεστανίτην, τοῦ ὁποίου καὶ τούτου ἡ ἐκλογὴ ἐπίσης τότε ἀπεκρούσθη ὑπ' αὐτῆς, καὶ εἰς τῶν ὁποίων τὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἐνεργείας δὲν ἐθεωρεῖτο ἀνεκτὴ ἡ ὑπαρξίς της, ὡς καὶ ἐγένετο, καὶ ἀδιάφορον ἂν δι' αὐτὴν ἡ δι' ἄλλην αἰτίαν ἐδράζαντο τῆς εὐκαιρίας ταύτης, τὸ δράμα ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠλπιζέτο νὰ εὗρεθῇ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων τῆς αἰτίας νόμιμος καὶ πρόσρτος, διὰ τοῦτο δὲν ἤρξαν νὰ παρέλθῃ οὐδὲ στιγμή ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν της. Διὰ δὲ τὴν ἀσφαλῆ ἐπιτυχίαν τοῦ τοιούτου σκοποῦ, ἔκτισον χρῆσιν καὶ τῆς πλέον ἀφορήτου καὶ ἀναρμόδιου ὅλως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτήσεως, τῆς κατ' ἐμπιστοσύνην λέγω ψήφου.

Ἰδοὺ, Κύριοι, γυμνὴ ἡ ἀλήθεια περὶ τῶν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἐρωτῶ, δὲν ἐκαλύφθη αὕτη, κατὰ τοὺς ἐν τῷ προγράμματι λόγους πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα;

Τὸ δὲ παραδοξώτερον εἶναι, ὅτι τὰ κατὰ τὸ πρόγραμμα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διακηρυχθέντα, οὐδὲ διὰ τὸ μέλλον αὐτὸ ἀπαντᾷ τις πιπτά δυστυχῶς, διότι εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον αὐτοῦ διακήρυξε καὶ ὑπεσχέθη πρᾶγμα τὸ ὅποιον οὐδὲ ὡς διετήρησεν, ἤλλαξε δὲ μόνον τὸ ὄνομα. Δὲν προώρυσεν, εἶπεν, ὑποψήφους, ὡς ἄλλοτε ἡ Κυβέρνησις, πεποιθὺς ὅτι θέλουσιν ἐκλέξει οἱ λαοὶ οἰκοθεν τοὺς ἀξίους νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσωσι κλπ. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἀπεναντίας ἐπλασεν ἐν ἄλλῳ ὀνόματι καὶ μέσον ἰσχυρότερον τῆς ὑποψηφιοτήτος, ἐπλασε, λέγω, τοὺς συνδυασμοὺς, περὶ τῶν ὧν ἡδουλήθη νὰ ὑποδείξῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα ὑποψήφους, καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὁποίων ἐπεμύθηκε διὰ παντός ἀθεμίτου μέσου.

Λέγουν οἱ κύριοι ὑπουργοί, ὅτι ἀπῆλθον νὰ μὴ ἐκλεχθῇ τις ἐκ τῶν 62 πλειονοψηφουσάντων βουλευτῶν· ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἐφεσις ἐγένετο εἰς τὸν λαόν, ἂν καλῶς ἢ μὴ ἡ Βουλὴ διελύθη, ἔπρεπε καὶ νὰ ἀρήσωσιν αὐτὸν ἐλεύθερον νὰ ἐκλέξῃ ὅποιονδήποτε ἤθελε, κυρίως δὲ ἡ ἐκ τῶν 62 ἐκλογὴ τοῦ ἤθελεν εἶσθαι μία ἀνακρισιμότητος καταράσις αὐτοῦ· ἔπρεπε, λέγω, ἀποφασίσαντες νὰ ἐξαίρετον ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ λαοῦ τοὺς 62, νὰ προσδιορίσουν οἱ αὐτοὶ, καὶ ποίους; τότε ποῦ ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ; ποῦ ἡ ἀμεροληψία τοῦ δικαστοῦ τούτου;

Ἀλλ' ἄς ἐλθωμεν καὶ εἰς πλέον παραδοξώτερα. Κύριοι, ὁ μὲν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς Κ. Πατῆς, ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν ἀπείρων γενομένων καταγγελιῶν κατὰ τῶν συνεργῶν τῶν ὑπουργικῶν ἐπεμβάσεων, τῶν πολλῶν, λέγω, παρανομιῶν καὶ αὐθαιρησιῶν, μᾶς ἀπάντησεν, ὅτι οὐδεμία τῶν τοιούτων πράξεων ἐφάσεν εἰς τὰς ἀκοάς του. Ἀκατάληπτον τῶντι περιστάτικόν! Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Σίμος, μέλος ὦν ἡδὴ τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κ. Μισούλη ὑπουργείου, καταδικάζει αὐτὸν τὸν Κ. Μισούλην διὰ τὴν ἐπὶ τῆς συνεχοῦς προεδρίας αὐτοῦ λαβοῦσαν χώραν ὑποψηφιοτήτα, κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1859 πρόγραμμα τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου. Παραδόξος ἀλλὰ καὶ πραγματικὴ τῶντι ἐτερογένεια ὑπουργικὴ!

Ἡμεῖς μολοντοῦτο δὲν θέλωμεν ἀπαντήσει ἐνταῦθα, εἰμὴ διὰ λόγων ἰσχυρῶν καὶ διὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου νομίζω, ὅτι εἶναι ὁ ἀρμόδιος τόπος ἐνταῦθα τοῦ νὰ φέρω καὶ τὰς ἀκολουθοῦς ἐξηγήσεις μου.

Πρώτον, ὅτι οὐδένα τῶν εἰς τὸ ἐκλογικὸν στάδιον ἀποδύ-
θέντων μέμφομαι διὰ τοῦτο, διότι τὸ τοιοῦτον δικαίωμα εἶναι
ἐπιζήλον εἰς λαὸν συνταγματικόν, καὶ ὅπως εὐγενὲς θεωρεῖται
ἡ πρὸς ἀπότητην αὐτοῦ ἀμιλλα καὶ τὰ πρὸς τὸν συναγωνι-
σμὸν αἰσθημάτων εἰς τοὺς τοιοῦτους δὲ εἶναι δικαίως ἐπιτε-
τραμμένος πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὁ συνδυασμὸς μετὰ τῶν
ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν συμπολιτῶν τῶν καὶ πᾶσα ἄλλη
κοινωνικὴ συναρωγὴ, ἐν τάξει ὁμῶς προβαίνοντας. Δεύτερον ὅτι
εἰς τὴν Κυβέρνησιν οὐδεμία πρέπει νὰ συγχωρῆται ἐπέμβασις
κατὰ τὰς ἐκλογάς, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ λαθροῦσαι χεῖραν ἐπεμβάσεις
κατὰ τὰς παρούσας ὑπῆρξαν ἀνέπειαι μᾶλλον τοῦ φατριασμοῦ
καὶ τῆς μεροληψίας αὐτῆς, ἣν ὡς μὲν ὠφελελὶς προσέθετο κατὰ τὴν
διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἐνθ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὰς συνταγ-
ματικὰς κυβερνήσεις καὶ εὐνομούμενους λαοὺς, δυσκόλως καὶ
αὐτὴ ἡ ἡθικὴ συνδρομὴ νὰ ἐπιτραπῇ δύναται, καὶ τοῦτο χάριν
τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ἀνευ προσδόλῃς τῶν νόμων καὶ
δικαιοσύνης. Καὶ τρίτον ὅτι ἡ ἐξέτασις εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ
τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, μὴ ἐξαίρουμένων καὶ τῶν
διὰ τὰς ἐκλογικὰς πράξεις, εἶναι ἐκ τῶν ἀριλουεικῶν καθη-
κόντων τις, καθὼς καὶ ἄλλοτε ὤρισθη ὑπ' αὐτῆς, ὡς πρὸς τὸ
αὐτὸ ἀντικείμενον· αἱ δὲ περὶ αὐτῶν ἐρευναι καὶ πληροφορίαι
δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι χώρον ἐντὸς τοῦ περιδόλου ἐκείνου τῆς
Βουλῆς, καὶ κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑπὸ τῆς αὐτῆς
Βουλῆς γενομένων ἐξελέγξων, ὡς θεωρουμένου καὶ τοῦ σώμα-
τος τοῦτου κυριαρχικοῦ εἰς ἣν τὸ κατετάχαι τὸ Σύνταγμα ἰσχύει,
καὶ πᾶν ὅ,τι ἐν τῇ περιδόλῳ ἐκείνῃ περιελήφθη κατὰ τὸν κα-
νονισμὸν αὐτὸν εἶναι ἀθικτον.

Εἰς τοιαύτας λοιπόν, Κύριοι, ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ ἔλθω προσζηγήσαι γενικῶς, ὡς ἐπηγγεσθῇ, διὰ νὰ μὴ εἶμαι εἰς-
σημένως νὰ ἔλθω ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰς ἐπαναληπτικὰς εἰρηγήσεις
κατὰ τὰ καθέκαστα.

ὁθεν ἀπαντοχομενος εἰς τὸ περὶ τῆς ἀγνοίας τοῦ Κ. ἐπὶ τῆς
δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ἀντακείμενον καὶ περιοριζόμενος νὰ τὸν
ἐρωτήσῃ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑπὸ τῶν γεγονότων, διὰ νὰ μὴ τὸν
βαρύνῃ μὲ πολλὰς ἐρωτήσεις, τὸν παρακαλῶ νὰ εὐχεσται ὅτι
μοι ἀπάντησιν κατατοκίως ἢ ἀπορητικῶς ἐπ' αὐτῶν. Ἐπειδὴ
δὲ ἔχομαι λόγον πολλοῦ περὶ Παναριστικῶν, τοῦ ὁποῦ ἀν-
τιπρόσωπος διατελεῖ ἐν τῇ βουλευτικῇ περίβουλῃ ὁ αὐτὸς Κ.
ὑπουργός, καθὼς ὑπουργός καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀρχοῦν ἀπὸ
τῆς ἐλλογῆς ἐκείνης, οὕτως διὰ νὰ ἀποδείξῃ ἐκτενέστερα, ἀλλὰ

μόνον διὰ νὰ παρατηρήσω τι αίσυναπὲς κατ' ἐμὲ εἰς μόνον ταύτην τὴν ἐκλογὴν, ὡς πρὸς ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους, ἥτις διατρέχει τὴν διατάξιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου κατὰ τὸ ἄρθρον 28 αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὅποιον οὐδεὶς προτεταμένος ὑπάλληλος πολιτικός ἢ στρατιωτικὸς δύναται νὰ ἐκλεγῇ ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιφέρειας, καὶ ἐν ταῦτοις ὁ ἀνώτερος ἀρχηγὸς τοῦ καταστήματος τούτου καὶ ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιφέρειας, ὁ ὑπεργὸς, λέγω, ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκλέγεται βουλευτὴς αὐτοῦ, ἐνῶ οἱ ἐκλέγοντες αὐτὸν Κύριοι καθηγηταὶ ἐξακολουθοῦν καὶ νὰ πληρῶνται δι' αὐτοῦ, νὰ διορίζωνται καὶ νὰ παύωνται.

Προβαίνων δὲ εἰς τὰ κατὰ τὰς ἐπαρχίας γινόμενα, ἐρωτῶ τὸν Κ. ὑπουργόν, ἂν ἐλάβει γνώσιν ἢ ὄχι περὶ τῶν γινόμενων εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τῆς Ναυπλίας ἐγκλήσεων κατὰ τῶν λαβουσῶν χώρων ἐκεῖ εἰς τὴν ἡδὴ ἐκλογὴν δωροδοκίων διότι τοιαῦται ἐγκλήσεις ἄντως ἐδόθησαν, καὶ ἡ δωροδοκία αὕτη ἐφ' ἐκείστης ψήφου ἐβῆκε καὶ μέχρις ὅτου ταλήρων. Ὁμολογῶ δ' ὅτι ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκεν ὁ συνελεγεῖς Κ. Παπαλεξῆς, τὸν ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, μὴ εὐπορῶν καὶ οὗτος, ὡς καὶ ἐγώ. Ἀλλὰ συνέβη ὡς ἐκ τούτου καὶ εἰς αὐτὸν τὸ εὐτύχημα, ὅπερ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ποτιζόμενον φυτὸν, κελούμενον ἐκσιλικὸς, χάριν τοῦ ὁποίου ποτίζεται καὶ ἡ γλάστρα. Ἡ δὲ ὑπὸ ἄλλου τοιαύτη θυσία ὠφέλησεν ἀπραιότητος καὶ εὐτυχῶς καὶ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργόν, ἀλλὰ καὶ οὗτος μὴ νομίστηε ὅτι ἐλείψε νὰ συνεισφέρει τὸ κατὰ δύναμιν.

Ἄλλος ἐκεῖ ἐβόηκε, παρετήρησεν, ὡς λέγουσι, πρὸς τοὺς παρού-
σας θανάτου ἐνώπιόν του ἐπιτετραμμένους τὰ περὶ τῆς ἐλλογῆς,
ὅτι δὲν εὔρε με ἀπορίαν τοῦ μέτρου ἔντονα, καὶ τὴν ἀπαιτου-
μένην αὐστηρότητα, καὶ συνάμα ζωηρότητα ἐπὶ τῶν τῆς ψη-
φοφορίας καὶ τῶν περὶ τὰς κάλπας φρουρῶν ἐνῷ ὅτι ἕως τότε
ὑπῆρχεν ἦτο τὸ δυνατόν καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον. Μολα-
ταῦτα γίνετο καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προκλητικῆς τοῦ ταύτης
παραχρῆμα, διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῶν φρουρῶν καὶ
τῆς ἐντονωτέρας ἐνεργείας εἰς τὸν ἐπικρατοῦντων τῶν ψηφοφόρων
ὑπὲρ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ, ἐκτὸς
τῶν εἰς Μητρίαν λαθουσῶν κατὰ θάρρος τοιοῦτον αὐθαίρεσάν,
προσέτιθη καὶ ὁ ὀδυρμὸς τῆς ἐπὶ τῆς κάλπας τῆς ἐκπαιδεύου
ἐπιτροπῆς.

Ερωτάται προσέτι ὁ Κ. ὑπουργός, εἰς ἂν ἔλαβε γνώσιν, ὅτε

και ενταυθα εις τας Αθηνas, όπου διαμένει, και όπου ως πρόεδρος της επί της κάλπης επιτροπής εξήλθε Κανέλλος τις υπογράφω μόν, αλλά γνωρίζω, ως θεδαιούσι, γράμματα, να μονογραφη έπρεπε· αν δὲ δὲν εγνωρίζε, ν' αντικατασθῇ υπό του πλησιεστέρου εἵπατο, και τοιούτος ήχοστο ο Κ. Σταματάκης ανήρ λόγιος, και μετ' αὐτόν ο γνωστός Ιατρός Κ. Τράιμπερ, δύστυχως όμως ο,τι εγένετο, είναι αξιοον πάσης κατακρίσεως.

Η συμπολίτευσις του Κ. Σίμου εύρισκουσα και άλλα πολλά εις τόν Κ. Κανέλλον προσόντα, απ' ενός μὲν δύσχυρισθη, οτι ο κύριος οὗτος δὲν ήξεύρει γράμματα, απ' έτέρου δὲ του κατεσκεύασε μίαν σφραγιστήραν διά να σφραγίζη αντί να μονογραφη κατά τὸν νόμον τὰ παρουσιαζόμενα ψηφοδέλτια, ως και εγένετο. Τὸ δὲ παραδοξώτερον ήπῃρξεν, οτι της σφραγιστήρας ταύτης χρῆσιν εκαιμε και εις εκ τῶν ἐπομένων ως αντικαταστάτης αὐτοῦ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του, ο Κ. Τράιμπερ, αν δὲν λανθάνωμαι. Τὸ ισχυρότερον δίκαιον, ὅπερ ειχεν εις ταῦτο ἡ του Κ. Σίμου συμπολίτευσις ήτο οτι ο κατασκευάσας τὴν τοιαύτην σφραγιστήραν, και άλλας ὁμοίας ήδύνατο να κατασκευάσῃ χάριν της απαιτουμένης ταχύτητος εις τὴν ψηφορορίαν, αφού ἡ εις τοῦτο χρησιμότης της μονογραφῆς εξήλιπεν. Αλλά και άλλα τινὰ ανέκδοτα, Κ. ὕπουργέ, πρὸς συμπλήρωσιν ίσως του περι εκλογῆς νόμου ελαβον χώραν κατά τὴν καθέδραν ταύτην της κυβερνήσεως, εἴ ὃν ἄς μοι επιτραπῇ να παρενέρω μόνον τὰ εξῆς δύο.

Εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου της αὐτῆς ἐπαρχίας ὑπάρχει μεγάλος τις ιδιοκτητής και ἐπιβόρην έχων, ο Κ. Μαρκέλος και ο ὅποιος ἀνεξαρτήτων ὢν πεποιθήσεων περὶ τῶν ἐκλεγομένων προσώπων, δὲν ήθέλησε να ἀσκαθῇ τὰ του ὕπουργικοῦ συνδυασμοῦ. Ὅθεν και μίαν τῶν ἡμερῶν κατά τὴν ψηφορορίαν ἐν τῇ δῆμῳ ἐκείνῳ, ο ἐκεῖ διά τὴν τάξιν φρουρῶν ἐνωμοτάρχης, προσκαλέσας αὐτόν εις τὸν στρατώνα, τὸν συλλαμβάνει αἰφνης, λόγω οτι ὕβρισε τὸ ἱερὸν πρόσωπον της Α. Μ. και τὸν ἐκράτησε διά τοῦτο ἐπὶ πολλὰς ὥρας, μέχρις οὗ ἡ χρησιμότης του διά τὰς εκλογὰς παρήλθεν, οτε και ἀπελύθη, ως να εγένετο εις ἀστεϊσμόν.

Κατά τὸν αὐτὸν δὲ δῆμον Λαυρίου ήπῃρξε και εις πρώην δῆμαρχος ἐπιβόρην επίσης έχων, και ζωηρὸς διατελὼν ὑπὲρ τῶν μη ἀποτελούντων τὸν ὕπουργικὸν συνδυασμὸν ὑποψηφίων, συλλαμβάνουσι λοιπόν και τοῦτον διά να τὸν ἀπάγων εις τὰς ἐνταῦθα φυλακάς, δι' ἐντάλματος ὅμως συλλήψεως, περὶ τοῦ ὁποίου ειχον λάβει συγχρόνως και πρόνοιαν, ως ὑπαίτιον δῆθεν

ποτε ἐνὸς ναυαγίου. Αλλά διάφοροι ἐκ τῶν συνδημοτῶν του ἀπολέσαντες τὴν ὑπομονὴν και ἀπαντήσαντες αὐτόν καθ' ὁδόν, τὸν ἀπίσπασαν ἐκ της καταδίκου θέσεως του και σινάμα τὸν ὠδήγησαν εις τὴν ἐνταῦθα εἰσαγγελίαν, αν δὲν λανθάνωμαι· αλλά και οὔτοι ἀπελύθη ως να μὴ ειχεν ὑπάρξει τι.

Ερωτῶ τὸν ἐπὶ της Δικαιοσύνης ὕπουργόν Κ. Πατλῆν, ἐάν εγνωρίζε τὰ δύο ταῦτα τολμήματα, και τί ἡ Δικαιοσύνη ἐπραξεν.

Εἴω δὲ ἀνὰ χεῖρας τὴν συνέχειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1970 φύλλου της ἐφημερίδος ο Αἰών, ἐν ᾧ εἶναι καταχωρημένοι αἱ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου ε. ε. πράξεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν Καλαβρύτων, και εις τὰς ὁποίας ἐκθεται ο συλλογος ἐκείνος και τὰς ἐκεῖ γενομένας ἐπιμεθάσεις εις ἕκαστον τῶν δῆμων. Αλλά μήπως και τὰ περὶ τούτων δὲν ἐφύλακον εις τὰς ἀκτὰς του ἐπὶ της Δικαιοσύνης Κ. ὕπουργοῦ;

Εκείνο δ' ὅπερ ἀδιστάτως πιστεύω, οτι δὲν τὸν ἐλάνθασεν εἶναι δίδωαι τὸ χῆος ἐκδοθῆν φύλλον της ἐλπίδος, ἥτις ἐπαναλαμβάνει και τὰς εις Ζῦρον πρᾶξιτας ἐπεμεθάσεις ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, καταχωροῦσα και ἀναφορὰν ἐκ 360 ἐντίμων ἐμπόρων, ἦν και ἡ ἑνωσις ἐφημερίς ἐγγύως εἴχε δημοσιεύσει. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπογεγραμμένων πολλοὶ κατέχουν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐξέχουσιν θέσιν διά τε τὰ πλούτη και τὴν ὑπόληψιν των, και δυσκόλως δύναται τις να διστάσῃ περὶ της ἀληθείας τῶν ἐνδιαλαμβανομένων. Ἐκ δὲ τῶν γενομένων ἐκεῖ ἐπεμεθάσεων και παρανομῶν σημαντικώτερον πασῶν νομίζωμεν, οτι θέλετε εὑρει, Κύριε ὕπουργέ, τὸ σφράγισμα της «ἀλπης κατά τὴν τελευταίαν μὲν ἡμέραν και ἐν τῇ προσδιορισμένη ὥρᾳ 4 Μ. Μ. ἀπέναντι περιστάσεως, καθ' ἣν παρουσιάζονται ἑκατοστὺαι ψηφοφόρων, ἡ ἐπὶ της κάλπης ἐπιτροπὴ ἀσυγχωρήτως ήδύνατο να παραβλέψῃ τὴν αἰτησίαν των;

Ὅπως δὲ παράδῃξον ήθελε μοι φανῇ, ἐάν ἡ ἀγνοια του Κ. ἐπὶ της Δικαιοσύνης ὕπουργοῦ ἐπεξετάθη και μέχρι τῶν ἐν Ἀμφίσσῃ και Μετολογίῳ γενομένων, κατά τῶν ὁποίων και κατακνήσεις πολλὰι και ἀναφῆραι διάφοροι εγένοντο, και ο τύπος μέχρις οὐρανοῦ ὕψωσε τὴν φωνήν· ἰδίως δὲ ο Αἰών εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 1973 φύλλον αὐτοῦ και τὰ Ἑλληνικά Χρονικά εις τὸ ὑπ' ἀριθ. 29. Η δὲ ἀδικος και ἀπάδουσα εις τε τοὺς νόμους και τὰ κοινὰ συμφέροντα παῦσις του αξιοτίμου δημάρχου Γαλαξειδίου Κ. Καραλιθάνου συνεκίνησεν ὅλην τὴν Στερεάν και πάντας τοὺς γνωρίζοντας τὸ ἀξιόλογον τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ.

Τοιαῦτα δὲ παρατρέχω καὶ ἄλλα ὅμοια καὶ ποικίλα ἔλα-
βον χώραν, Κύριε ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης· ὑπουργέ, καὶ εἰς τινὰς
τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σὰς θαρύνω, ὡς προεί-
πον, τὰ παρατρέχω, καθόσον ὁ τύπος καὶ περὶ ὧν αὐτῶν
διελάβε, καὶ οἱ συμπερόν ἔχοντες, ἀναφερόντες κατήγγειλαν
καὶ ταῦτα. Ἀλλ' οἱ Κύριοι εἰσαγγελεῖς φαίνεται, ἡ κατὰ πα-
ραγγελίαν εἴτε οἴκοθεν, ἄλλας μὲν περὶ τῶν τοιούτων μηνύσεις
διηρῶσαν κατ' ἀβυσσούσιν εἰς τοὺς ἰδίους αἰτίους τῶν τοιούτων
γενομένων, νομάρχας, ἐπάρχους καὶ στρατιωτικούς ἀρχηγούς· μὲ
ἄλλας δὲ ἐπιτόλιταν τὸ ἀργεῖον τῶν, ἐπομένως οὐδὲν ἐπραξαν
ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Ἀλλὰ μὴ νομίσῃτε, Κύριε ὑπουργέ, ὅτι καὶ
εἰς τινὰ μέρη, ὅπου αἱ ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν ἀνευ αὐθαιρεσιῶν
καὶ ἡσύχως, δὲν ἐπεμύθηκεν ἡ Κυβέρνησις δι' ἄλλων ποικίλων
μεθόδων, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸν συναγωνισμόν ὅσους δὲν
ἤθελεν.

Καὶ τοιαῦτα παραδείγματα συγχωρήσατέ μοι νὰ σᾶς εἰπῶ
καὶ πρὸς τοῦτο μόνον δύο, εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀργούς καὶ Μεγα-
λοπόλεως· εἰς μὲν τὴν πρώτην, ὅτι κατέβαλε τοσούτας ἀμέσους
τε καὶ ἐμμέσους προσπάθειάς δι' ἐπαγγελιῶν εὐαρέστων ἐξ ἑνός,
καὶ δι' ἀπειλῶν πικρῶν ἀπ' ἑτέρου μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς περὶ
στρατιωτικῆς ἐκτοπίσεως ἀπειλῆς, ὥστε ἔκαμε τὸν γηραιόν
ὑποστράτηγον Τσοῦρην νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς μίαν πονηρὰν ἀμιλ-
λαν. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὴν Μεγαλοπόλιν, ἀπῆλθεν ἀπὸ
τὸν ἀναξίως δυσπραγοῦντα ταγματάρχην τῆς προικοδοτημένης
φάλαγγος, τὸν Κ. Γεώργιον Κεράλαν, νὰ μὴ συνδυασθῇ μὲν
μετὰ τοῦ Σινανιώτου, ἀλλὰ καὶ παραιτούμενος ὅλως ἀπὸ τὸν
ἐκλογικὸν ἀγῶνα νὰ δώσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰς τὸν εὐνοού-
μενον Δ. Σκελλαριάδην, διὰ νὰ ἐκασθῇ οὕτως ὁ ἀξιώτιμος δικη-
γός Κ. Κατριόνης νὰ συνδυασθῇ μετ' αὐτοῦ. Ββόθη δὲ ὑπό-
σχους εἰς τὸν αὐτὸν Λ. Κεράλαν χάριν ὧν τούτων τοῦ νὰ
ἐξαιτήσῃ, καθὼς ἠδικημένος εἰς τὴν βαθμολογίαν (ὡς τοῦτο εἴ-
ναι καὶ ἀληθές), ἀντὶ τῶν εἰς προδικασμὸν δικαίων τοῦ νὰ
μετατεθῇ εἰς τὴν ἐνεργὸν φάλαγγα, λαμβάνων τὰς ἀποδοχὰς
τοῦ ὅποιου ἔχει ἤδη βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου, καὶ ὅτι ὡς
πρὸς τὴν πληρωμὴν καὶ ἀπόδοσιν τῆς ὁποίας ἐλάττε προικοδο-
τήσιως νὰ τῇ γίνεταί κράτησις κατὰ τὸ ἐν τέταρτον τῶν με-
νικίων ἐποδοχῶν τοῦ.

Ἰδοὺ καὶ πῶς ἄλλως ἐπιτυχάνουσιν αἱ ὑπουργικαὶ προθέσεις
ἐμμεταλλευόμεναι τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐρχομαι δὲ τέλος καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Μαντινείαν, τὴν

πατρίδα μου, ἱστορικῶς πῶς καὶ χωρὶς νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν πο-
σῶς τὸν μέχρι καὶ προσωπικοτήτων ἐκτραχηλισμὸν τινῶν ἐκ
τῶν προσώπων τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ τῆς, αἰτίνες ἔλαβον
χώραν, ὡς μὴ ὤφειλε, κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς
ἐκλογῆς ἐκείνης, καὶ τὰς ὁποίας καταρροῶν μιθιδεμὶς ἀπαν-
τάσει διὰ τοῦτο αἰῶ, καθόσον μάλιστα ἡ κοινωνικὴ θέσις
ἐκάστου καὶ ὁ δημόσιος οἶος δὲν λανθάνουσι τὸ καινόν.

Κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέφρασα πρὸ ὀλίγου ἀρχὴν, Κύριοι, οὐδὲν
ἔχω νὰ εἰπῶ κατὰ τῆς εἰδικῆς ἐπιθυμίας καὶ τῶν ὡς εἴρηται
εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀποδυθέντων
προσώπων, καὶ τὰ ὁποία ὡς συμπολίτας μου ἐκτιμῶ θεόντως,
καθόσον οὐδὲ ἐκ τῶν τυχαίων τῆς ἐκεῖ κοινωνίας εἰσίν· ἀλλὰ
δὲν δύναμαι νὰ παρασιωπήσω, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπῆρξε τὸ
σπουδαιότερον μέλημα τῶν κυβερνώντων καὶ ὑπὸ πᾶσαν τὴν
ποικίλειαν τῆς ραδιουργικῆς μεθόδου τῆς διοικητικῆς ἐκεῖ ἀρχῆς
κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων αὐτῆς ἐμπνεύσει.

Καὶ ἐν πρώτοις δὲν σὰς λανθάνει, νομίζω, Κύριοι, ἡ κίνησις
τοῦ μεγάλου ἀγῶνος εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ συνδυασμοῦ τῶν
περὶ ὧν ὁ λόγος συμπολιτῶν μου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, καὶ
ἰδίως τοῦ ἐντίμου Κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ὅστις
ἐπὶ τούτῳ καὶ τὰς κομματικὰς σχέσεις τοῦ ἐξήντησε, καὶ τὰς
φιλικὰς καὶ τὰς συγγενικὰς ἐν γένει. Ἐν καὶ ἡμῖς μῆνα, ἂν
δὲν λανθάνωμαι, διῆρκεσαν ἡ τοιαύτη διαπραγματεύσις μεταξὺ
τῶν ὁρέων καὶ τῶν πεδιαδῶν τῆς Μαντινείας μέχρι τῶν Ἀθη-
νῶν καὶ τέλος πάντων ἐγένετο ὁ συνδυασμὸς οὗτος κατὰ τὴν
ἐπιθυμίαν τῶν, προχωρησάσης τῆς ὑπουργικῆς ἐνεργείας διὰ
τὸν σχηματισμὸν αὐτὸν καὶ μέχρις ἀναξίων εἰς τὴν θέσιν τῆς
ὑπενεργείων, κατὰ τῶν δυναμένων νὰ γίνωσιν ὑπὸ τε τοῦ υἱοῦ
μου καὶ τοῦ Κ. Ἰω. Ταμπακοπούλου εἰδικῶν συνδυασμῶν, ὥστε
καὶ οὗτοι πρὸς περιφρόνησιν τῶν τοιούτων ἀναίδῶν προσπα-
θειῶν, ἀπεραξίαν ἐπὶ τέλους ν' ἀποδυθῶσιν εἰς τὸν βουλευτι-
κὸν ἀγῶνα ἀνευ οὐδενὸς συνδυασμοῦ, καὶ εἰς μόνην τὴν ἀγάπην
τοῦ λαοῦ καὶ τῶν φίλων τῶν ἐρεϊδόμενοι.

Ἀλλ' ἂς ἀρήσωμεν ἐδῶ, Κύριοι, τὰς ἕως ἐδῶ τοῦ ὑπουρ-
γείου τοιαύτας προσπάθειαι, ἐκλαμβάνομενας ὡς ἐργα μᾶλλον
τοῦ μυστικισμοῦ, ἢ ἀλάνθαστος ἀνακάλυψις τῶν ὁποίων εἰς μό-
νον τὸν χρόνον μένει, καὶ ἂς ἐλθῶμεν εἰς τὰς διὰφανεῖς ἐνερ-
γείας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς, καὶ μεταξὺ τούτων εἰς μόναν ἐκεί-
ναν, αἱ ὁποία κατ' ἐξαιρέσιν ἐγένοντο ἐκεῖ, χάριν περιεργείας
διὰ τὴν ποικίλειαν τῶν, μετὰ τῆς δυνατῆς ὁμοῦ συντομίας.

Ἐνῷ μάλιστα ὁ νομάρχης Ἀρκαδίας Κ. Χαράλαμπος ἐξέδωκε δύναμει τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, εἰς τὰς 16 ἰανουαρίου τὸ περί ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας πρόγραμμα καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Μαιντινείας, προσδιορίσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς 29 τοῦ ἰδίου μηνὸς μέχρι τῆς 5 Φεβρουαρίου· εἶπον δὲ μάλιστα, διότι καίτοι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν πρό πολλοῦ δυναμένης νὰ γίνῃ, καίτοι καὶ πρό ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐγένετο, οὐδὲ εἰς τοῦτο ἄνευ ἀνωτέρας διαταγῆς ἠδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ προχωρήσῃ, καθόσον δὲν εἶχε ἀποπερατωθῇ εἰσέτι καὶ ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμός.

Ἐνῷ, λέγω, πάντες οἱ πολῖται περιέλεον τὰς προσδιορισθείσας ἡμέρας, καὶ οἱ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ἀπόντες ἐσπεύον νὰ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος αὐτῶν, αἰφνης κατὰ τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ ἰανουαρίου ἐγένετο ὁ ἐφηθείς νομάρχης ἀνάρπαστος ἀπὸ τῆς ἐδρᾶς του μετακληθεὶς κατεπειγόντως ἐνταῦθα, καὶ συγχρόνως μετετέθη καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ Κ. Οἰκονομόπουλος ὡς ἐπαρχος Ἀργους, καὶ ἐνῷ αὐτὸς αὐτοῦ ὁ ἐκεῖ ἐπαρχος Σακρόρραφος, ἀφ' οὗ προηγουμένως συνεπέλα ὑπουργικῆς διαταγῆς ἀνεκχέσιν ὁ ἴδιος Οἰκονομόπουλος τὸ κατὰ τὴν 24 ἰανουαρίου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐκδοθέν πρόγραμμα μὲ τὴν παράδοξον ἐπιφύλαξιν τοῦ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ψηφοφορίαν εἰς κατάλληλον καιρὸν, ὡς ῥητῶς τοῦτο ἀνίφεραν ἐν τῇ αὐτῇ προκηρῆξαι του, ἐνῷ ὁ τότε καιρὸς ἦτο ὠραιότερος ἀτμοσφαιρικῶς καὶ ὁ καλλίτερος κοινωνικῶς, ἄνευ οὐδενός, λέγω, κωλύματος τοιοῦτου καὶ αἰτίας ἰσχυρᾶς καὶ νομίμου.

Παραλείπων δὲ νὰ ἐνδιατρίψω εἰς τὴν εξέτασιν τῶν λόγων τῆς ἐναρπαγῆς τοῦ νομάρχου καὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ γραμματεῖος, ἐὰν δηλαδὴ προήλθε τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοῦτο, ἐνεκὰ μὴ εὐαρέστων πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν προθεσμιῶν του, ἢ ἐνεκὰ ἀμφιβολίας αὐτοῦ εἰς τοῦτο περὶ τῆς τυφλῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας του, ἢ ἐν γένει ἐκ τῆς αὐστηρότητος τοῦ χαρακτῆρος ἢ τῶν σχέσεών των· διότι ταῦτα ὁ χρόνος θέλει ἀποκαλύψει ἀλάνθαστως· μίαν μόνον φωνὴν, μίαν μόνον ἰδέαν πρὸς τοῦτο ἐπιφέρω, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης πράξεως καὶ ὁ νόμος προσεδόχθη, καὶ ἡ ὑπηρεσία ἠδικήθη, καὶ ὁ τόπος ἐπάθε, καὶ αὐτὴ ἡ τῆς Κυβερνήσεως ἀξιοπρέπεια ἐξέλιπε.

Φθάσας δ' ἐκεῖ συγχρόνως καὶ ὁ γραμματεὺς Σακρόρραφος μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἕως τότε διαμενόντων ἐκ τῶν τοῦ ὑπουργικοῦ

γικτοῦ συνδυασμοῦ ΚΚ. Βάρβογλη καὶ Ρεβελιώτου, δὲν ἐλείψε, μάλιστα ἐκ τοῦ ἵππου πεζεύσας, νὰ δώσῃ ὅλην τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἐνεπιστεύθη ἐντολῆς. Παραχρῆμα προσεκάλεσε περὶ ἑαυτὸν τοὺς δημάρχους καὶ δημοτικούς ἀστυνόμους καὶ ἀπήτησεν ἀνευδότης παρ' αὐτῶν τὴν ἀποκλειστικὴν συνδρομὴν των διὰ τὴν παμψηφίαν τῆς ἐκλογῆς τῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἀνδρῶν, καὶ τὴν ὅλως ἀπαγόρευσιν τοῦ νὰ μὴ δοθῇ οὐδεμία ψῆφος ἐπ' ὀνόματι ἄλλου, καὶ ἰδίως τοῦ Παλαμίδου καὶ Ταμπακοπούλου.

Ἀπειροὶ δὲ ὑπῆρξαν περὶ τῆς παύσεως αὐτῶν καὶ τῆς διὰ παντός τρόπου καταδιώξεως των ἀπειλῶν, ἐν περιπτώσει τῆς ἐλαχίστης παραλείψεως τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως καὶ ἐπιταγῆς.

Καὶ μέχρι κόρου ἐφθασεν ἡ κατάχρησις τοῦ σεβαστοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ τῆς ἐν γένει ἐπιτυχίας τῶν, ὡς εἴρηται, παραγγελλομένων, καὶ εἰδικώτερον περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ στήθιν των ὀνομάτων Παλαμίδου καὶ Ταμπακοπούλου, ἐξ οὗ καὶ οὗτοι ὠρμηθήσαν, ἵνα ζητήσωσι διὰ τῆς εἰσαγγελίας νὰ μάθωσι περὶ τῆς τούτου ἀληθείας πρὸς ὀδύνην των. Ἄλλως τοῦ νὰ διαφενεθῶσιν εἰς τὸ κοινὸν τὰ διασπαρέντα περὶ τῆς τοιαύτης ἀνωτάτης θελήσεως, χάριν τοῦ ὀφειλόμενου σεβασμοῦ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος πρόσωπον· ἀλλ' ἀντὶ τούτου ὁ νομαρχεὺς μὰς ἀπῆν-ησεν περὶ ἄλλου, διὰ τὸ ὅποιον οὐδεμίαν εἶχον ἀνάγκην νὰ λάβωμεν ἀδειαν, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου εἰμεθα ἐλεύθεροι ν' ἀποδυσθῶμεν εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, σεβόμενοι ὅμως κατὰ τὴν ἐξάσκησιν των πρὸς τοῦτο δικαιωμάτων μας πάντοτε τὸν νόμον, ὡς νὰ τὸν διετῆρει οὗτος, καὶ ἐνῷ εἰς οὐδεμίαν παράθεσιν αὐτοῦ εἶχον ὑποψέσει.

Εἰς μάτην δὲ οἱ πλείστοι τῶν δημάρχων καὶ ἀστυνόμων ἐτόλμησαν νὰ διαθεσκιώσωσι τὸν Κ. Σακρόρραφον περὶ τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς ἀπαιτήσεώς του ὡς πρὸς τὴν ἐνυπάρχουσαν των συνδημοτῶν των θελήσιν καὶ ἐπιθυμίαν. Ὁ πιστός οὗτος ὑπάλληλος εἰς τὰς ὁποίας ἐλαβε διαταγὰς, ἐξηκολούθει νὰ ἐπιμένῃ εἰς ὅ,τι ἐζήτησεν ἀπ' ἀρχῆς, αὐξήσας μάλιστα τὰς ἀπειλὰς του, καὶ ζητήσας ἀπολογίαν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἀπὸ τινος τῶν τοιούτων διὰ παραπτώματα δῆθιν, πρὸς τὸ τέλος τοῦ ὅτι θὰ ἐπελθῇ καὶ εἰς παύσιν καὶ παραπομπὴν αὐτῶν εἰς δίκην διὰ τὰς ἐκφοβίαν δὲ παραδειγματικῶς καὶ περὶ τοῦ ἀναποδράστου ἀποτελέσματος τῶν τοιούτων ἀπειλῶν καὶ τῶν ὑποσχέσεων του ἐσπευσε νὰ προκαλέσῃ τὴν παύσιν τοῦ ἀστυνόμου

Τριπόλεως ως σχετικού και συγγενούς μου, και η οποία δεν έγινε, ως εις εν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς να εἴπῃ θέλησεν, ἀμα μετὰ τὴν ἀπό τοῦ ὑπουργείου ἀπομακρύνειν μου τὸν ἱκανοῦριον τοῦ 1860, ἀλλὰ μετὰ ἐν ἑτος, ἦτοι τὸν παρελθόντα ἱκανοῦριον ε. ε. Πρὸς δὲ κατέσπευσεν συγχρόνως καὶ τὸν διορισμὸν εἰς Τεγέαν ἐπιτηδεύου τινὸς ὁργάνου, ὡς μεσοδημάρχου, ἐνῷ ὁ φορολογικὸς κατάλογος ἀνακαλυφθεὶς ὡς πλαστογραφημένος, διατέλει εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας καὶ οἱ προταθέντες μάρτυρες εἶχον ἤδη ἐξετασθῇ, καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν ἀπαιτουμένων ἐνταλμάτων πρὸς σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τῶν ἐνόχων εἰς τὴν παραμονὴν τῆς εὐρίσκετο.

Αἱ ὅλων αὐτῶν καὶ ἄλλων μέσων τῆς θέσεώς του κατέρωθως μὲν ὁ γεννάδας νὰ ἐνσπείρῃ τὴν δαίλιαν εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν δημάρχων καὶ ἀστυνόμων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ δυνήθῃ νὰ κλονίσῃ καὶ τὰς πεποιθήσεις τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν. Ὁ δὲ ἀγὼν οὗτος παρετάθη μέχρι τῆς 2 Φεβρουαρίου, ὅτε ἀπεφάσιον καὶ τὴν ἐκδοσὶν νέου προγράμματος προσδιορίσας τὴν ψηφοφορίαν ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 16 τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς μάτην δ' ἐζητήθη παρὰ τῶν μὴ ἀννηκόντων εἰς τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμὸν, ἀποδυθέντων δὲ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ ὁ διορισμὸς ἀνταπορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διότι ὁ Κ. Σακρόρραφος ἠρνήθη τοῦτον, ἐνῷ ἄλλοι νομάρχαι, ὡς ὁ γεγενημένος νομάρχης Λακωνίας καὶ ἄλλαχού, ἐπέτρεψαν αὐτόν, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, μέτρον, τὸ ὅποσον, καθὰ ὤρισθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τοῦ Μικρούλη τῷ 1859, καὶ οὐδεμία ἕως τῶρα ἐναντία ἐπηνέχθη ὁδὴν, μακρὰν τοῦ νὰ ἀντίκηται εἰς τὸν ἐκλογικὸν νόμον, συντείνει μᾶλλον, ὡς ἀπεδείχθη εἰς τὰς προλαβούσας ἐκλογάς, εἰς τὴν ἀκριθεὶς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, παραλειθνομένης δι' αὐτοῦ πάσης συσσωρεύσεως σκανδαλώδους, ὡς καὶ πάσης ἀσυνέπειας ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπομακρύνσεως, τῶν ὅσων ἐκ τῶν δημοτῶν νὰ παρευρεθῶσι θελήσωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Πόσον δὲ τὸ τοιοῦτον μέτρον ἐπέτυχεν, μαρτυροῦσιν αἱ παρελθούσαι κατὰ τὸ 1859 ἐκλογαί. Ἐπομένως καίτοι τοῦ μέτρου τούτου ἐνεργουμένου οὕτως, οὐδεὶς πάλιν ἐκ τῶν δημοτῶν ἐμποδίζεται νὰ παρευσιασθῇ εἰδικῶς, ἐὰν θελήσῃ· τοῦλάχιστον δὲ τὸ τοιοῦτον καθίσταται χρήσιμον διὰ τοὺς ζητήσαντας δημότας, οἵτινες ἐκβαίως θ' ἀποτελῶσι τὸ ὅλον ἢ τὸ πλείστον μιᾶς μερίδος.

Εἰς μάτην ἐζητήθη ὁ διορισμὸς ἀξιωματικῶν εἰς τινὰς δέ-

μους, ὡς εἰς Τεγέαν, Μαντινείαν, Φάλανθον, Ὁρχομενὸν καὶ Βαλτετσίον, ὅπου ὑπάρχον βαρεῖαι ὑποφαῖ καὶ διδόμενα ἱκανὰ εἰς τινὰς περὶ μελετωμένων παραβάσεων καὶ νοθεύσεων. Ἀπαντήσας ὁ Κ. Σακρόρραφος ἐπέστειλε μόνον εἰς τὸν δῆμον Κεραιῶντος, ὅπου οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἐζήτησαν, καὶ οὐδόλως μετεκίνησε τοὺς προσδιορισθέντας εἰς τὰ τὴν Τεγέαν καὶ Ὁρχομενὸν λογίαι, συγγενεῖς τῶν αὐτῶν ἀνταγωνιζομένων.

Εἰς μάτην ἐζητήθη νὰ διαταχθῶσι νὰ μὴ περιφέρονται εἰς τοὺς δῆμους κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας οἱ εἰσπράκτορες, οἱ δεσμοφύλακες καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τοιαῦτα ὄργανα τῆς ἐξουσίας· ἡ αἴτησις ὅμως αὕτη εὔρετο τόπον μόνον, δι' ἑνα ἢ δύο εἰσπράκτορας ἐκ τῶν γνωρίμων ἡμῶν.

Ἀπελπισθέντες δ' οὕτως οἱ ἀποδυθέντες εἰς τὸν ἀγῶνα, ὁ τοῦ υἱοῦ μου καὶ ὁ Κ. Ταμπακόπουλος ἀπὸ πάσαν εἰς αὐτοὺς νόμιμον συνδρομὴν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, περιορισθῆσαν νὰ ζητήσωσι τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν καὶ συνεπαρχιωτῶν τῶν ἐπὶ μόνον τῶν ὀνομάτων τῶν, καὶ οὐδόλως ἐνιστάμενοι εἰς τὴν κατὰ θέλῃσιν αὐτῶν συμπλήρωσιν τῶν ψηφοδελτίων ἀπὸ ὁποιαδήποτε ὀνόματα ἐκ τῶν ἀνταγωνιζομένων ὑπουργικῶν ἤθελον οὗτοι, καὶ διὰ τοῦτο εἶδατε, Κύριοι, τὰ ὀνόματα τῶν κυρίων ὑπουργικῶν ὑποψηφίων μὲ περισσότερας τῶν ἄλλων ψήφους, διότι εἰς τὰ ἐκδοθέντα παρ' αὐτῶν εἰδικὰ ψηφοδέλτια, ἀποκλειστικῶς μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐγράφοντο τῇ ὑποστηρίξει τῶν κυβερνώντων ἀπὸ τοὺς παρακολουθήσαντας αὐτοὺς ἐκόντας ἀκόντας ψηφοφόρους· τὰ δὲ ὑπὲρ τῶν ἄλλων διδόμενα διελάμβανον καὶ ἐξ αὐτῶν ὅποια οἱ ψηφοφόροι ἤθελον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν τεσσάρων ὀνομάτων.

Ἀρξαμένη τέλος πάντων ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου, ἐπικολούθησεν αὕτη καθ' ὅλους τοὺς ἑννέα δῆμους μέχρι τῆς 13, διατηρουμένης τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, πλὴν τοῦ τῆς Μαντινείας δήμου, εἰς ὃν ἐνεργηθεῖσα μίαν μόνον ἡμέραν, διακόπη συνεχῶς καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς, μέχρι τῆς 16, ὡς προῦρισται. Ἀλλὰ τῆς 14 καὶ 15 διακόπη ἡ ψηφοφορία καὶ κατὰ τέσσαρας ἐτι δῆμους ἐκ τῶν ἄλλων, ἦτοι τὸν τῆς Τεγέαι, Ὁρχομενοῦ, Φαλάνθου καὶ Βαλτετσίου καὶ ἐπανέληθη τὴν 16, παραταθείσα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν νόμον 8 ἡμερῶν μέχρι τῆς 18. Εἰς δὲ τὸν τῆς Μαντινείας δῆμον παρετάθη μὲν μέχρι τῆς 22, ἀλλὰ διακοπεῖσα πάλιν παρετάθη καὶ μέχρι τῆς 26, ὥστε ἐτέλεσε κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐναντίον τοῦ νόμου καὶ τῶν προκηρυχθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως,

ὁ μὲν ἐκλογικὸς ἀγὼν νὰ ἐπικρατήσῃ ἡμέρας 31 ἀπὸ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, τὴν 29 Ἰανουαρίου κατὰ τὸ πρῶτον πρόγραμμα τοῦ νομάρχου μέχρι τῆς διαλογῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου, ἡ δὲ ψηφοφορία τῶν ἄλλων μὲν δήμων, νὰ διαρκέσῃ ἡμέρας 10, τοῦ δὲ δήμου Μαντινείας ἡμέρας 18. Τὰ δὲ ἐκδιδέμενα ὅλα προγράμματα νὰ ρυθίσωσιν εἰς 18.

Αἱ ἀνωτέρω διακοπαὶ καὶ ἀναβολαὶ ἐγένοντο κατὰ τὸ φαινόμενον, εἰς μὲν τοὺς λοιποὺς δήμους λόγῳ τῆς ἀπουσίας τινῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ προφάσει ἀσθενείας αὐτῶν· εἰς δὲ τὸν δήμον Μαντινείας τῇ θελήσει τοῦ δημάρχου Κ. Ρεβελιώτου καὶ τῆς ὁμοφώνου αὐτῷ ἐπιτροπῆς, ἐπὶ προφάσεσιν ὅμως ὅπως παραδόξως, ποτὲ μὲν διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ πρωτοκολλιστοῦ, ποτὲ δὲ λόγῳ ἀσθενείας τοῦ υἱοῦ τοῦ δημάρχου, καὶ ποτὲ διότι οὕτω τὸ θέλον· ἀλλὰ κυρίως αἱ τοιαῦται διακοπαὶ καὶ ἀναβολαὶ ἐγένοντο κατὰ προμελέτην καὶ ὁδηγίαν τοῦ νομαρχεύοντος γραμματέως, ὅστις ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι δὲν ἤδυνήθη νὰ μεταβάλῃ τὸ κοινὸν πνεῦμα διὰ τῶν ὧν μετεχειρίσθαι ἀπειλῶν καὶ μέσων, ἀλλ' ἀπεναντίας ἠΐξευε τὸ ὑπὲρ τῶν μὴ ὑπουργικῶν ὑπαψηφίων αἶσθημα, κατέφυγε καὶ εἰς τὸ τοιοῦτο μέτρον, ὡς τὸ προσηρότερον, τοῦ νὰ ἀπαυδήσωσιν ἀφ' ἑνὸς οἱ ὑπὲρ ἡμῶν προσερχόμενοι ψηφοφόροι ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχωσι τῆς εὐκαιρίας καὶ εἰς τὴν πραγματοποιήσασιν καλπονοθεύσεων καὶ διαφόρων ἄλλων παρανομιῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐλογίσθησαν ὡς χαρτίον ἄγραφον ὅλαί αἱ γενόμεναι πρὸς τὸν αὐτὸν νομαρχεύοντα καταγγελίαι καὶ παράπονα κατὰ τῶν τοιούτων τῆς διακοπῆς αὐθαιρεσιῶν, κατὰ τῆς ἀρπαγῆς καὶ βιαίας ἀλλαγῆς τῶν ψηφοδελτίων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ψηφοφόρων, κατὰ τοῦ διωγμοῦ τῶν μὴ ὑποκλινόντων εἰς τὰς θελήσεις των, καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν βουλευμένων νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τοὺς ναοὺς δημοτῶν μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ψηφοφοροῦμένων ὡς βουλευτῶν, διὰ νὰ κάμωσι τὰς παρατηρήσεις των καὶ ἐνστάσεις των μετ' ὧν ἄλλων δικαιωμάτων τοῖς ἐπέτρεπε τὸ ἀρθρον 22 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου. Καὶ ἐν γένει κατὰ τὴν ἐνέργειαν παντὸς ἄλλου ἀτοπήματος, ἐξ οὗ ἡδυνάτω νὰ προσδοκῶσι κέρδος εἰς τὸν σκοπὸν των, ὡς κατέφυγον εἰς τινὰς δήμους καὶ εἰς τὸ γελοιωδέστερον τῶν ἐιροδημοτῶν μέτρον, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ εἰς μόναν ὥσως τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς, ἐάν ἐπρόκειντο κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου νὰ λάβωσι χώραν ἡδύνατο, ὡς ἀφ'

ρῶσι εἰδικῶς ἕκαστον δήμον· ποτὲ δὲ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὡς πάντας αὐτοὺς ἀφορώσας.

Εἶναι μὲν ἀλήθες, Κύριοι, ὅτι ἡ διαγωγή τῆς ἐκτελεστικῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην δυνάμεως ὑπῆρξε καλλίστη καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτῆς διεκρίθησαν κατὰ τὴν πρόησιν, ἀλλ' ὡς γνωστὸν ὑποκειμένη αὐτὴ εἰς τὰς ὁδηγίας τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὑπῆρχεν ὑπόχρεως νὰ ἐκτελῇ τὰς τῶν δημάρχων καὶ ἐπιτροπῶν ἀξιώσεις περὶ τοῦ τῶν παρεμποδίσεων, ἀποπομπῶν καὶ τῶν παρομοίων, παρεκτός εἰς τὸν δήμον Ὀρχομενοῦ, ὅπου ἡ ἐκεῖ φρουρὰ ἐγένετο καθ' ὁλοκληρίαν τυφλὸν ὄργανον τοῦ φαντασμοῦ καὶ πάσης αὐθαιρεσίας· ἐνῷ ἀπεναντίας εἰς τὸν δήμον Μαντινείας ἀνευ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ διορισθέντος αξιωματικοῦ Κ. Μαντουβάλη Σπαρτιάτου εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς, ὁ δήμος ἐκεῖνος ἤθελε κατασταθῇ κοιλὰς κλαυθμῶνος.

Τὰ ἕως ἐδῶ ἐκτιθέμενα, Κύριοι, νομίζω ἱκανὰ εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὸ Σώμα τοῦτο ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν λαβουσῶν χώραν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης αὐθαιρεσιῶν καὶ αὐθαιρέτων μέσων ὑπὸ τῆς προθέσεως ὅπως καὶ ἐργείας τῆς ἰδίως ἐξουσίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ θεωρῶ ἀναγκαῖον τὴν γνώσιν συνάμα καὶ ἀνεκδότων τινῶν κατὰ τὴν διαλογὴν πράξεων καὶ ἐπὶ παρανομίᾳ συνδρομῶν τοῦ ἀποσταλέντος νὰ διευθίῃ τὸν δυστυχῆ ἐκείνον τόπον ἐν τῇ τοιαύτῃ κρίσιμῳ περιστάσει, χαρίσκατέ μοι, παρακαλῶ ἐπὶ μικρὸν ἔτι τὴν ἀκρόασίν σας.

Εἰάν, Κύριοι, ἔθελε μοι ἐπιτραπῇ νὰ μεταφέρω ἐνταῦθα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τῆς Βουλῆς οὐσιώδη τινὰ ἐκ τῶν παρακατατεθέντων ἐν τῇ διαλογῇ ἐγγράφων, ἀναμφιβόλως ἔσκουν ταῦτα εἰς τὴν διαρρήθην καὶ ἐν συντόμῳ ἀποδείξιν καὶ διὰ τὰ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐκτιθέμενα καὶ διὰ τὰ κατὰ τὴν διαλογὴν ἐκτεθησόμενα χωρὶς ν' ἀπασχολήσω ἐπὶ πολὺ τὰς πολυτίμους στιγμὰς σας διὰ τῆς τοιούτων διηγήσεως· οὐχ ἥττον ὅμως θέλω προσπαθῆσαι νὰ περιορισθῶ εἰς τὰ κατὰ τὴν διαλογὴν ἐκ τῶν ἐνόντων εἰς πλείονα συντομίαν.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 332 φύλλον τοῦ φιλοπάτριδος ὑπάρχει καταχωρημένη ἐπιστολὴ τις τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τεγέας καὶ τοῦ πρωτοκολλιστοῦ αὐτῆς Δ. Παπανικολοπούλου πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συνδασμαῦ ἔχουσα κατὰ συγκρίσιν οὕτως.

« Εὐγενέστατοι Κύριοι Βάρβογλη, Πετρινέ και λοιποί!

« Σήμερα την κάλην δὲν τὴν ἀνοίξαμε παντάπαι και περὶ
 » τὴν 10 ὥραν ἔρθασαν ἐταῖοι οἱ Βασίλειο, Παλαιῶν, Δ.
 » Ροδόπουλος, Πύρλας και λοιποί, και ἀνέμενον διὰ νὰ ἀνοί-
 » ξωμεν τὴν κάλην, ἀλλ' ἡμεῖς, ὅτε ὁ Σπύρος Χ. Τσιπτανίτης
 » και Αθ. Χριστοδούλου ἀπεμακρύνθησαν και δὲν τὴν ἀνοίξα-
 » μεν. Αναμένοντες δὲ μέχρι τῆς 3 ὥρας Μ. Μ. ἔκαμαν μίαν
 » ἐκθεσιν, ὅτι δὲν ἤνοιχθη ἡ κάλη και ἀνεχώρησαν
 » Ἐπαρουσιάσθησαν δὲ σήμερον ὑπὲρ τοὺς 50 ψηφοφόρους, ἐξ
 » ὧν οἱ πλείστοι ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ ἀστυνόμου και ἦσαν ἀν-
 » τιπολιτευόμενοι· ἄλλοι δὲ ἀναμένοντες ἀπάντησιν σας νὰ
 » μᾶς διατάξῃτε τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ν' ἀνοίξωμεν τὴν
 » κάλην ἢ ὄχι; »

Λογίρια τῇ 14 Φεβρουαρίου 1861 ἐσπέρας.

Οἱ ὑμέτεροι

Δ. Παπανικόπουλος

Σπ. Χ. Τσιπτανίτης.

Τό πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, Κύριοι, εὑρίσκεται
 εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Βουλῆς, και ἐκ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται
 ἀναμφισβητήτως ὅτι αἱ διακοπαὶ τῆς ψηφοφορίας ἐγένοντο οὐ
 μόνον κατὰ προμελέτην και ὀλιγίαν τοῦ νομαρχεῦντος ἀνθρώ-
 ποῦ, ἀλλὰ και τῇ συναινέσει τῶν προσώπων τοῦ ὑπουργικοῦ
 συνδυσμαῦ, καθόσον μεταξὺ τοῦ πρώτου και τῶν τελευταίων
 δὲν ἔδυνάτο νὰ ὑπάρχῃ μυστικόν.

Ἐν τούτοις, προκειμένης τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλογῆς κατὰ
 τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν, ὁ σύλλογος τῶν ἐπιτροπῶν διη-
 ρέθη τῇ φροντίδι τοῦ ἐντίμου νομαρχεῦντος εἰς δύο, εἰς πλειο-
 νοψηφίαν ἐκ προσώπων 23 και ὑπο τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, και
 εἰς μειονοψηφίαν ἐκ προσώπων 17, και διατηροῦσα τὴν γνώμην
 τῆς ἀνεπιρεαστον περὶ τούτου οὐδεμίαν ἐναντίαν φέρω παρα-
 τήρησιν, διότι μεταξὺ δημοτῶν, ὑπαλλήλων και χωρικῶν μά-
 λιστα τῶν περισσοτέρων, τῶν ὁποίων μὲν ἀνάγκαι ἐξαρτῶν-
 ται ἀπὸ τὴν θελήσει τῆς ἐξουσίας, δὲν πρέπει νὰ φιλονεικῇ τις
 τὴν πρὸς κατάρτισιν τοιαύτης πλειονοψηφίας ὑπεροχὴν αὐτῆς
 διὸ και περιορίζομαι ἐν ὀλίγοις εἰς μόνον τὰ περιεργώτερα ἀνέκ-
 δοτα κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εὐ-
 θυτητα και μονιμότητα ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν πράξεων.

Ὅτι, τῇ προτάσει τοῦ νομαρχεῦντος τούτου προσώπου, πα-
 ρεδέχθη ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν, ὡς μὴ ὀφείλει, ὡς ψηφοδέκτης
 ἢ πρέεδρος τοῦ συλλόγου ὁ ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἐπιστολῇ ἀνε-

φερόμενος ἐγκληματίας ἔνεκα τῆς διακοπῆς τῆς ψηφοφορίας,
 εἰδικὸς πρέεδρος ἐπὶ τῆς κάλης τῆς Τεγέας Σπ. Χ. Τσιπτανίτης.

Ὅτι δὲν ἀβέλησε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀντα-
 γωνιζομένους κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων τοῦ νὰ φέρωσι
 τὰς παρατηρήσεις τῶν ἐν τῷ διαστήματι τῆς διαλογῆς τῶν
 κάλην πρὸς ἐλεγχὸν τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν καταλόγων τῆς
 ψηφοφορίας, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπικρατήσῃ πλήρης ἀπο-
 κλειστικότητα.

Ὅτι, ἀντὶ νὰ καταθέτωνται ὅλα τὰ ἐν τῇ διαλογῇ προσα-
 χθέντα ἔγγραφα πρωτοκόλλων, ἐνστάσεων και λοιπῶν ἐν τῇ
 κοινῇ γραφείῳ τοῦ συλλόγου, και τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ καταρ-
 τιεθῇ ἐξ ὑπαρχῆς, ὁ ἐλεγκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουρ-
 γοῦ Κ. Παπαλεξῆ Σακκοῦρτος, μακρὰν τοῦ νὰ πρεσβεύῃ τοι-
 αύτας ἐθιμοταξίας και ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένης, προέβη
 εἰς ἄλλας ἀντιθέτους ἅμα μετὰ τὴν διαλογὴν ἐκάστης τῶν
 τῆς πατρίδος του κάλην, ἐφ' ὧν τὸ τῆς διακοπῆς πρόσταγμα
 αὐτοῦ ἐνηργήθη, οἷσι τῆς Τεγέας και Μαντινείας, και τῶν
 ὁποίων ἡ διαλογὴ ἐγένετο τὴν πρώτῃ ἡμέραν, παρέδωκεν ὅλα
 τὰ ἀφορώμενα αὐτὰς ἔγγραφα, οἷον πρωτόκολλα, ἐνστάσεις και
 λοιπὰ εἰς τε τοὺς δημάρχους και τὰς ἐπιτροπὰς ἐκάστου τῶν
 αὐτῶν δήμων, τοὺς πρωταίτιους τῶν γενομένων αὐθαιρεσιῶν,
 και κατὰ τῶν ὁποίων εἶχον γίνῃ και παράποναι και καταμινύ-
 σεις, διὰ νὰ τὰ διατηρήσωσι δῆθεν μέχρι τοῦ τέλους τῆς δια-
 λογῆς· ἀλλ' οὗτοι κατὰ σύνθημα τὰ μετέφερον ἐν ἀκαρεί εἰς
 τὰς ἰδιωτικὰς των κατοικίας. ἔνεκεν δεδιώς τῆς ὁποίας εἶχον
 ἀνάγκης νὰ ἐπιπρωσι διορθώσεις ἢ πλαστογραφήσεις ἐπὶ τῶν
 καταλόγων τῆς ψηφοφορίας, καθόσον ἐν τῇ περιστάσει αὐτῆς
 δὲν εἶχον τὸν ὑλικὸν καιρὸν οὔτε μὲ τοὺς σχετικὸς ἀριθμοὺς
 τῶν βουλευτικῶν καταλόγων νὰ συνδυάσωσι τὰ σημειωθέντα
 ὡς ψηφοφορήσαντα ὀνόματα, οὔτε νὰ οἰκονομήσωσι γραφικῶς
 τὰς ἄλλας παραβιάσεις.

Ὅτι τελευταῖον, ὅτε προστήθη εἰς διαλογὴν, συνεπεία τῆς
 βρθεύσεως προτιμήσεως ὑπὸ τῆς θελήσεως τοῦ αὐτοῦ νομαρχεῦ-
 ντος, και ἡ κάλη τοῦ ὀρχομένου, ἐνστάσεως γενομένης κατὰ
 τοῦ ἀλυμάντου αὐτῆς, ἀντίστη οὗτος κατὰ πάσης νομίμου
 ἐρευνῆς, ἐπιμένων εἰς τοῦτο ἀνενδότως, ὥστε παρελθούσης οὗτοι
 και τῆς ὥρας, ἔμειναν τὰ περὶ ταύτης διὰ τὴν αὔριον.

Ἀλλὰ τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, μελονότι ἐγένοντο
 ἐσπευσμένως αἱ ἀπαιτούμεναι προσφυγαὶ και μινύσεις εἰς τὴν
 ἐκεῖ εἰσαγγελίαν κατὰ τῆς κατανόμου εξαγωγῆς τῶν ἐγγραφῶν

της ψευδοφροσύνης ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαλογῆς, καὶ περὶ τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὸ ἀποτελεῖν μέρος τοῦ γραφείου τοῦ συλλόγου, ὡς εἶπετο, ὅτε ἐγένετο συγχρόνως καὶ ἐγκλήσεις τοῦ νὰ ἐπιληρθῇ ἡ εἰσαγγελία τὴν πρῶταν τῆς ἐργομένης τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπιθεωρήσῃ τῆς καταστάσεως τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος νάλπης τοῦ Ὀρχομενοῦ, καὶ χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πρόοδος τῆς διαλογῆς.

Παρὰ πᾶσαν ὁμῶς ἐλπίδα ὅτι αἱ ἀνωτέρω προσφυγαὶ καὶ καταμηνύσεις ἀπέβησαν εἰς μάτην, διότι ἡ ἐκεῖ εἰσαγγελία ἀκολουθοῦσα, κατ' ἀνωτέρας βέβαια ὁδηγίας, τὴν τακτικὴν τοῦ νὰ παραπέμπῃ ὅλας τὰς τοιαύτας ἐγκλήσεις εἰς τὴν προϊσταμένην διοικητικὴν ἀρχὴν, ὡς ἐν ἐποιήσατο, ὥστε τῇ ἐπαύριον ἀνευ τινὸς προεξέτασεως ὁ Κ. Σακιδόρραφος οὐ μόνον προέβη εἰς τὴν διαλογὴν τῆς κάλπης ταύτης, ἀλλὰ καίτοι αὐτὴς παραδοθείσης εἰς τὴν φύλαξιν τῆς φρουρᾶς μέχρι τῆς ἐπαύριον, ὅτε τὸ στάδιον τῆς διαλογῆς ἔληγεν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδ' ἔως τότε πρόνοιά τις τῆς εἰσαγγελίας ἐπῆλθεν, ὁ Κ. Σακιδόρραφος ἐτι μάλλον θαρρᾶλως ἐσχίσας τὸ παραβισθὲν περιτίλινγμα αὐτῆς, τὴν παρέδωκεν εἰς τὰ κατεργασθέντα τὸ τοιοῦτον ἐγκλήμα μέλη τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἔως ἐδῶ, Κύριοι, πᾶσι τῆς διηγήσεως τῶν τοιούτων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς ἰδιαίτης μου πατρίδος πράξεων, προέβην δὲ καὶ μέχρι τῶν ἐκτεθέντων διὰ τὴν νὰ γνωρίσῃ τὸ Σῶμα, ὅτι ὅλα ταῦτα ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα τῆς προθέσεως καὶ ἐνεργείας τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀρκεῖ νὰ πεισθῇ καθ' ὁλοκλήριαν εἰς τοῦτο, θεωροῦν ὅτι ἡ εἰσαγγελία, ὁ κατὰ τὸν νόμον πρόσφορος διώκτης τῶν ἐγκλημάτων, οὐδόλως συνεκινήθη, ὅχι μόνον εἰς τὰς ἐκτεθείσας περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας σοβαρωτέρας καὶ σπαρταξικαρδίους, δὲ τὰς ὅσαι ἐλάβουν χώραν κακίους, πυρπολήσεις νικιῶν καὶ ἄλλα, μυρίας βασάνους κατὰ τῆς ἐλευθερίας θελήσεως διαφόρων ὑπὸ τῆς αστυνομικτῆς ἀρχῆς Βαλτατισίου. Καὶ δὲν λανθάνω δὲ, ἂν εἰπω, ὅτι κατὰ τῶν τοιούτων ἐδόθησαν πλέον τῶν τριάκοντα καταγγελιών. Τοῦτο δὲ ἦτο φυσικὴ συνέπεια, ὅταν ὁ προϊστάμενος κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην νομαρχεῦν Σακιδόρραφος ἐκήρυττεν ἀυστολῶς, ὅτι αἱ τοιαῦται πράξεις κατὰ τὰς ἐκλογὰς εἶναι παροραταί, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν ὑποδείκνυε καὶ τὸ κατὰ τὸ 1844 ἐπὶ ὁμοίων ἀντικειμένων περὶ ἀμνηστείας Β. Διάταγμα.

Εἶναι βέβαιον, Κύριοι, ὅτι κατέστην ἐνοχλητικὸς διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης, ἂν καὶ ἐν μέρει καὶ ἐν συντόμῳ τῶν κατὰ

τὰς προσφάτους ἐκλογὰς αὐθαιρεσιῶν καὶ παρανομιῶν, ἀλλ' εἰς τοῦτο ἔπραξε νὰ προέλθω χάριν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἤκουσα παραδόξως, ὅτι οὐδεμία τοιαύτη πράξις ἐφθάσεν ἔως τώρα εἰς τὰς ἀκοάς του. Ἐλπίζω ὁμῶς διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης νύξεως, ἔστω καὶ κατόπιν ἐορτῆς, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ὅτι θέλει κατασταθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ δραστηριότης του πραγματικῇ κατὰ τῶν εἰς ταῦτα παρεκτραπέντων ὑπαλλήλων του. Ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ δὲ νὰ ἐξετάσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν τῆς αἰτίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Κ. Σίμου κατὰ τοῦ τότε καὶ ἤδη πρωθυπουργοῦ Κ. Μιαούλη, ὡς πρὸς τὸ ληφθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κ. Μιαούλη μέτρον κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1861 περὶ τῆς ὑποψηφιότητος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Κ. Σίμος θέλων νὰ κατηγορήσῃ τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν, καὶ ὡς προτὶν δῆθεν ὑποψηφιότητος, εἶπεν, ὅτι ἀπαιτᾶται αἱ πρὸ τοῦ 1859 ἐκλογαὶ ἐγένοντο μὲν συνεπείᾳ ὑποψηφιότητος, ἀλλὰ μυστικῆς καὶ οὐχὶ ὡς αἱ τοῦ 1859 ὁλοκλήρως φανεραὶ· μέτρον τὸ ὑποῖον καὶ κατεκρίθη. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, διὰ τῆς ἐκφρασεως τοῦ ταύτης δὲν κατέκρινε συνάμα καὶ τὸν ἐξακολουθοῦντα νὰ ὑφίσταται πρωθυπουργὸν Κ. Μιαούλην μεθ' ὧν τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκτοτε διατηρουμένων μελῶν τοῦ ὑπουργείου, εἰς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κ. Σίμος συνεχωνιεύθη πρὸ πολλοῦ; Ἐὰν δ' ἐνταῦθα θελήσῃ τις ν' ἀντιτάξῃ, ὅτι ἡ τοιαύτη διαφορὰ προέρχεται ἀπὸ ἐλευθερίαν τῶν ἰδεῶν τοῦ μᾶλλον, ἢ ἀπὸ τὴν ὁσίαν ὁ ἴδιος Σίμος κατέκρινεν εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν ἑτερογένειαν, δὲν θὰ εὐρεθῇ ὁ τοιοῦτος ἐμπεδευμένης ὑπὸ τοῦ ὀρθοτέρου συλλογισμοῦ; τουτέστι διατί νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ ὁ Κ. Σίμος καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐκείνης τὴν αὐτὴν τῶν ἰδεῶν τῶν ἐλευθερίαν, ὅταν οἱ μὲν οὕτως, οἱ δὲ ἄλλως περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ἀπεφάνθησαν; ἀλλὰ τοὺς μὲν κατέδικασε τοσοῦτον σκληρῶς καὶ ἀποτόμως, ἀποδῶσας εἰς αὐτοὺς καὶ προθέσεις ὑποθετικὰς, χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι πρὸς τοῦτο διδόμενα τῆς προτέρας διαγωγῆς αὐτῆς ἢ τῶν συζητούντων ταύτην βουλευτῶν, ὡς τοῦτο εἰς ἄλλων ἴσως διαγωγὴν ἐγνωσμένην νὰ ἐφαρμοσθῇ παραδειγματικῶς ἐξ ὁμοιοῦ.

Ἀλλὰ, Κύριοι, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ αὐτὸς μῶς ὑπῆρξα τοῦ βουλευτοῦ Μιαούλη κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τὸ 1859, ἄς μοὶ δοθῇ τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπίσω τὸ λογικὸν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ περὶ τῆς τότε ὑποψηφιότητος μέτρου, ἀφοῦ τὸ τοιοῦτον κρίνεται ἤδη ὑπὸ μέλους τῆς ἀλληλουχίας τῆς αὐτῆς κυβερ-

νήσεως, χωρίς όμως να μεμφώ ουδέ την υπάρχουσαν διαφοράν επί των αρχών του αυτού υπουργείου. Μισούλη μεταξύ του κατά το 1859 περί εκλογών προγράμματος, και του τελευταίου κατά το ε. ε. διότι κατ' ἐμὴν θεώρησιν αὐτὴν ὡς συνέπειαν τοῦ πρώτου ἐκείνου προγράμματος, ἀλλὰ καὶ δὲν θέλω παρατηρῆσαι τοῦ νὰ σταδιστεύω τὴν μὴ διατήρησιν τῶν διὰ τοῦ τελευταίου διακηρυχθέντων, ἥτις ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν παλινωδίαν ἀσυγχώρητον, διὰ τὴν μὴ εἶπω ἀδυσχεροσύνης χάριν, ἀπ' αὐτὴν, ὡς τὸ κοινὸν αὐτῇ τιν ἀποκαλεῖ.

Τὸ κατὰ τὸ 1859 ὑπουργεῖον, Κύριοι, δὲν ὑπῆρξε κατωτέρων τῶν τὴν ὑποψηφιότητα μὴ προσδιδόντων, ἀλλὰ διατάσαν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλάβον τὴν τιμὴν νὰ εἰπῇ, τοῦ νὰ μὴ ἔαλῃ ταύτην εἰς ἐνέργειαν ὑστερον ἀπὸ μίαν ἑξιν τοσούτων ἐτῶν, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ὁδεύσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταργήσεως τῆς με ἐπιτυχίαν, ἥτις κυρίως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς βαθμιαίας καὶ εἰλικρινοῦς συνάμα χρήσεως τῶν τῆς βελτιώσεως μέτρων, παρεδόχθη μὲν τὴν ὑποψηφιότητα καὶ διὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ἀλλ' ὡς γινώσκω, ἀπλῆν, καὶ τοῦτο οὐχὶ μυστικῶς, ἀλλὰ διὰ πληρεστάτης δημοσιεύσεως καὶ εἰλικρινοῦς ἐξηγήσεως διὰ τοῦ τότε προγράμματός του. Συγχρόνως δὲ ὡς ματαίωσιν τῆς τοιαύτης ἔξεως, ὑπεστήριξε διὰ τοῦ αὐτοῦ προγράμματός του τὴν πλήρη ἐλευθερίαν εἰς πάντα συναγωνισμὸν ὑπὸ ὑπομνηδῆποτε ἄλλων προσώπων, προσδιόρισαν ἀνευ ἐλάττης τοῦ νόμου καὶ ὅσα ἄλλα μέτρα ἐθεώρησαν ἀσφαλυντικά ὡς ἐκ τῆς πείρας πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Ὅτι δὲ, Κύριοι, αἱ ἐκλογαὶ ἐκεῖναι ἐνπρηχθήσαν διὰ πλήρους ἐλευθερίας, ἐξαιρέσει ἴσως ἀναποφεύκτων τινῶν συνεπειῶν εἰς ὀλίγιστα μέρη, ἐνεκεν ἐρριζωμένων ἐπιτοπιῶν παθῶν, μαρτυρεῖται ἡ τοιαύτη ἐπιτυχία καὶ ἐκ τῆς ἀναμείξεως τότε πλεον τῶν εἰκοσι βουλευτῶν μὴ ὑποψηφίων. Οὐδ' αὐτὸς δ' ὁ Κ. Σίμος, νομίζω, ἐλκυσμένην τὴν προθυμίαν, μετ' ἧς τὸν ὑπεδέχθη, ὡς ὑπουργὸς τότε τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτε κατέφυγε, δικαίως ἢ ἀδίκως δὲν ἐξετάζω, μετὰ 500 ἀνδρῶν τε καὶ παιδίων παραπλουύμενοι κατὰ τῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψευδοφρονίας συσσωρεύσεως πρὸς ἐπιμέλειαν, κλητῶν καὶ ἄλλων τινῶν ὑπαλλήλικων, ὅτε καὶ μετ' ἐκείνους ὁ ἴδιος εἶπε πρὸς αὐτοὺς διατάξας τὰ ὁρῶντα, ἅν καὶ δὲν εὗρον πᾶν ὅ,τι μοι εἶπεν. Ἀλλ' εἴαν διατηρήται τυχὸν παρωργισμένοι εἰσέτι, διότι δὲν διετάξα καὶ τὴν σφράγισιν ὕλων τῶν ἐν ταῖς δόμοις Ἀττικῆς εἰσβλίων τοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα ἡκού, πιστεύω, ὅτι σκεπτόμενος ὀριμώτερον, θέλει πεισθῆ,

ὅτι εἶχεν ἀδίκον διὰ τὸ μὴ εὐλογον τῆς αἰτήσεώς του, καὶ μάλιστα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκλογικῆς πάλης, ὅτε μόνον τὸ πρῶτον τοῦ ἀπλοῦ πολίτου εἶχε, χωρίς νὰ ἦναι παραδόξως ἐγγεγραμμένος καὶ ὡς δημότης.

Ὅθεν ἀπορῶν, πῶς ὁ Κ. Σίμος ἐθεώρησε τὸ τῆς τότε ὑποψηφιότητος μέτρον ὡς κατακριθὲν, παρατηρῶ ἀπ' ἐτέρου, ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν προσελείαν τοῦ Κ. Μισούλη ἐξακολουθεῖν ὑπουργεῖον συνεπῶς ἐξώρισε τὴν ὑποψηφιότητα ἀπὸ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς κατὰ τὸ περί τούτου πρόγραμμα αὐτοῦ, ἀρῆσαν τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν ὅπως εἰς τὴν ἐλευθερίαν βέλησιν τοῦ λαοῦ, διότι εἰς τοῦτον τὸν ἐθνοσωτήριον σκοπὸν ἀπέβλεπον καὶ αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου προγράμματος, ὡς εἶπα, λέγω, βαθμιαίον θεωρηθεῖσαι. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν εἶναι ὄντως ἐπαινετὸν καὶ εἴη τὸ ὑπουργεῖον ἄλλ' οὐκ ἔττον ἀπ' ἐτέρου κατακριτὸν καὶ μεμπτόν, διότι δὲν διατήρησε τὴν διακηρυχθεῖσαν ὑπόσχεσιν του, διὰ τῆς μὴ ἀναμείξεώς του εἰς τὰς ἐκλογὰς, τὴν ὅποιαν οὐ μόνον ἀντικατέστησε σφοδρικῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν συνδυασμῶν, ἀλλὰ καὶ ἰσχυροποιήσας αὐτὴν διὰ πάσης σοφιστικῆς καὶ φανταστικῆς ἐπιμελείας. Αἱ δὲ ἔφησαν αἰτιολογίαι τοῦ αὐτοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ὅτι οὔτε ἐπεμείχε τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοὺς συνδυασμούς, οὔτε αἱ λεγόμεναι παραβάσεις ἐλάβον χώραν, νομίζω, ὅτι δὲν χρῆζουσιν ἄλλης ἀποδείξεως, ὅταν αὐτὴ ἡ κοινὴ γνώμη κατὰ τῶν τοιούτων ἐτιμαρτυρῇ, ὅταν πάντες τοῦτο ὁμολογῶσι. Τὸ δὲ διομολογούμενον, Κύριοι, ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν, κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον ἀρχὴ ἀναμφισβήτητος καὶ αὐτὴ ἡ τουρκοκρατία ἐν ἀμφισβήτησιν τοῦ χαρακτῆρος μαρτύρων τινῶν καταρῶν εἰς τὴν κοινὴν διομολόγησιν, ἐξετάζομένου τοῦ ἀξιοπίστου τῶν τοιούτων ἢ μὴ διὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν εἰς τὰ πολυπληθῆ μέρη τῆς ἀγορᾶς, τὸ ὅποσον παρ' ἐκείνωνς ὀνομάζεται Γεσκιῶ, ὅτε ἐπεράσειον περὶ τούτου αἱ περισσώτεροι φωναὶ διὰ τοῦ νὰ ἢ ὅχι. Νομίζω λοιπὸν, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ εἰδικῶς μάλιστα ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν θαυμάτων κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐρωτῶντες ἐκ τοῦ προχείρου τὴν ἀγορὰν αὐτῆς, ἐν ἣ καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας πολλὰ καὶ διάφορα εὔρηται πρόσωπα, θελωμεν εἶχει τὴν πάνδημον καταρατικὴν διομολογίαν τῆς μολοντοῦ ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶπω εἰς τὸν Κ. Σίμον, ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην διομολογήσεως ἀνάγκη ὑφίσταται, ὅταν περὶ τῆς υπάρξεως τῶν τοιούτων καὶ ὅλος ὁ τύπος κατεκάρτερον καὶ τὸ πλῆθος τῶν

καταβληθείσων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν ἐνοστάσεων, καταμηνύσεων, ἀναφορῶν καὶ πολυειδῶν ἀποδείξεων ἐβεβαίωσε.

Ταῦτα, Κύριοι, διομολογεῖ ἡ κοινὴ γνώμη, καὶ τοιαύτη δὲν εἶναι ἀλήθης, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῶν, διότι πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν ἔχομεν, ἐλευθερίαν, ἀνεξαρτησίαν, ἀφοσίωσιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν θρόνον, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐνικὰ συστατικά εἶναι ὑποστήριξις αὐτῆς τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ ἰδὲν ἀμφισβῆλλον, ὅτι ὁ περὶ τοῦ ἀνυπάρκτου τοιαύτης λαλήσας συνάδελφος ἡμῶν, προήλθεν εἰς τοῦτο ὡς ἐκ τῶν περὶ προσώπων μεταβολῶν τῆς κοινῆς γνώμης. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἐλλειψὶς εὐσταθείας αὐτῆς, εἶναι τῶν προσώπων αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὸν πολιτικὸν βίον ἐξετάζοντα αὕτη ἐκάστοτε, ἀποφίνεται καθ' ἣν εὐρίσκει αὐτὸν κατὰστασιν τῆς βελτιώσεως ἢ χειτερώσεως αὐτοῦ.

Ἀλλὰ, Κύριοι, δὲν ἐπιβεβαίωσι ἀφιλονεικῶν πλέον τοὺς λόγους μου καὶ τὸ εὐθύτατον μέρος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ; τὴν ὅποιαν μολονότι προσεπάθησε καὶ οὗτος νὰ περικύβη με τοὺς ἐλιγμούς, τῆς θυμίας τοῦ συναδέλφου του, δὲν ἀπέκρυψεν ἐπὶ τέλους, ὅτι εἰς τοὺς γενομένους συνδυασμούς προέστατο καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐκ καθήκοντος ᾔθην εἰς τὸ νὰ ἐκλεχθῶσι συντηρητικοί, ὡς εἶπεν, ἀναμειγῶς ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐπιβέτα βασιλικοὶ καὶ τὰ παρόμοια, ὡς νὰ ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κόμμα δημοκρατικὸν ἢ ἀντιδυναστικόν. Καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἐδέχθη νὰ λάβῃ αὕτη ἀλληλογραφίας καὶ πληροφορίας περὶ τῶν τοιούτων προσόντων, καὶ δώσῃ τὰς πρὸς ὑποστήριξιν διαταγὰς τας· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μοὶ ἀννῇ, ὅτι τοῦτο ἀπάδει ὅπως εἰς τὴν διακηρυχθεῖσαν ὑπὸ τῆς αὐτῆς Κυβερνήσεως ἐλευθερίαν τῇ ἐκλογῇ.

Διὰ ταῦτα, κύριοι, ἡ πε αἰτέρω ἐρευνα περὶ τῆς ὑπάρξεως ὑποψηφίων καὶ συνδυασμῶν αὐθιγῶν, περὶ ἀσέων καὶ παρανομιῶν, εἶναι ματαιοπονία, τῶν πραγμάτων λαλοῦντων. Ἀναμφισβήτητον δὲ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀνευ νομιμῶν καὶ δικαίων λόγων ἐπῆλθεν εἰς τὸν περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἑκτακτον ἀγῶνα· ἀγῶνα ἐπιζήμιον πολυειδῶς διὰ τὸ ἔθνος ἐν καιρῷ μάλιστα τῆς ἀκαταλήλουτο πόλεως τοῦ χειμῶος, καὶ ὁπισθοδρομικὸν εἰς τὰ συμφέροντά του. Τὸ δὲ ὅπως ἀτυχῶς ἦσαν καὶ καταστρεπτικὸν προσέτι εἰς τὴν ὅποιαν τὸ ἔθνος ἐβλίσκειν ὁμόνοιαν, ἥτις, ἐάν κατὰ τοὺς λόγους τῶν αὐτῶν κυρίως ὑπουργῶν ἦτο, ὡς καὶ εἶναι, ἀναγκαῖα, γὰρ τῆς μεγάλης ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος ιδέας, ἐπρεπε θερησκευτικῶς νὰ περιβάλλωσι τὸ ὑπὲρ ταύτης μέτρον. Ἀλλως τε ἐκ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς

γῆς τῶν βεβαιούται ἀδιστακτως, ὅτι τὰς ιδέας ταύτας ῥίπτουσιν ἐκάστοτε κατὰ τὰς κρίσεις περὶ διατηρήσεως τῶν εἰδικῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι παύουσιν ἅμα αἱ τοιαῦται περιστάσεις παρῆλθουσιν.

Εἰς οὐδεμίαν, κύριοι, καρδίαν ἐλληνικὴν ἐκλείπει τὸ ὑπὲρ πατρίδος αἶσθημα νὰ ἦναι θαθέως ἐρριζωμένον· ἀλλ' ἡ πρόοδος αὐτοῦ ἀπαιτεῖ καὶ εὐθύτητα μετὰ ὁμορροῦνης καὶ ὁμοιοῦς τῶν διοικούντων, οὐχ ἥττον δὲ καὶ αὐτὴ ἀπαρνήσεως, περὶ τῆς ὁποίας ἐδείξε παράδειγμα πρῶτος ὁ λαὸς, ὅστις ἀντὶ νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς πίσεώς του, ὡς παρένευρε καὶ τοῦτο ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ἔκαμεν αὐταπάρησιν μᾶλλον, ἐνατενίσας διὰ ταύτης εἰς τὸ ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, εἰς ὃν ἡ θειραποία ἐναπόκειται. Αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ τοῦ λαοῦ τὰ δίκαια παράπονα καὶ αἰσθητικά ἀντιπροσωπεύοντες καὶ ἡμεῖς σήμερον, εὐλόγως δικαιούμεθα νὰ ἐκθῶμεν εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου διὰ τῶν ἀνηκουσῶν συντόμων φράσεων, ὅτι αὐτὸς ἐπικαλεῖται ἀπὸ τὴν βασιλικὴν πρόνοιαν, τοῦτέστι τὴν ἀπαλ' ἀγῆν του ἀπὸ τὰς καταβλήσεις εἰς τὴν ἐλευθερίαν του κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ὡς τὸ ἀναφύοντον δικαίωμα του, καὶ πρὸς τοῦτο συμμερίζομαι ὁλοκλήρως τὴν διὰ τοῦ Κ. Χριστιδίου ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ δευτέρου παραγράφου τῆς ἀπαντήσεως· μολονότι, κύριοι, τὸ τοιοῦτον χρέος μας νὰ ἐπεκτείνωμεν περὶ καὶ ἐπὶ τροπολογίας τῶν ἄλλων παραγράφων, διὰ νὰ γνωσθῇ εἰς τὴν Α. Μ. καθ' ὅλα ἡ ἐπικρατοῦσα ἀναξία καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ ἐπέθη μία διόρθωσις ἐπ' αὐτῆς. Τοῦτο, κύριοι, ἀπαιτεῖ ἡ εὐκρινὴς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσις παρ' ἀνδρῶν μάλιστα πρωριζμένων διὰ τὴν μέριμναν τῆς καλῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς. Εἰ δυνατόν δὲ, κύριοι, καὶ τὴν ταπεινὴν γνώμην μας ἐρωτῶμεν πρὸς τοῦτο νὰ ὑποβῶμεν, εὐκρινῶς καὶ κατὰ καθήκον διὰ πᾶν ὅ,τι θεωροῦμεν ἀναγκαῖον καὶ σωτήριον ὡς ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν ἐνότων.

Τὸ κατ' ἐμὲ, κύριοι, οὐδένα προτιθεμαι νὰ αἰτιάθω, διότι πιστεύω, ὅτι πάντες οἱ προσληθῆντες κατὰ καιροὺς εἰς τὰ συμβούλια τοῦ θρόνου προσέφερον τὴν δυνατόν ὑπηρεσίαν των. Ἀλλ' ἐν τυχόν ἤθελον ἐρωτηθῇ περὶ τῆς αἰτίας τῆς τοιαύτης καταστάσεως, μεθ' ὅς ἤθελον εἰπεῖν τὴν γνώμην μου, ὅτι ἡ κυρία αἰτία ταύτης ὑπῆρχεν ἡ ἐλλειψὶς τῆς κυβερνητικῆς ἐνότητος, ἐνεκα τῆς μὴ συνταγματικῆς συστάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνης ἐν συνταγματικῇ κράτει

προσδοκῶν καὶ συντρέχεται ἡ δημοσία ὑπηρεσία καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον. Σύνθεσις δὲ τοιαύτη ὑπουργείου ὑφίσταται, κύριοι, ὅταν ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐκ ἐγὼν τὸν κατὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ πρωθυπουργόν, μετὰ τῶν πολλῶν ὑποψηφιομένων καὶ προσφώνων διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἠθελὲν εὐδοκῆσαι νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τὰ νὰ ἐκλέξῃ καὶ ὑποβάλῃ εἰς τὴν βασιλικὴν ἐγκρίσιν τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ, ὅτε ἐννοεῖται ὅτι θέλει ἐκλέξει βεβαίως ἄλλοτε ὁμόρρους καὶ πιθανῶς συμφώνους μὲ αὐτὸν ἐννοούμενου δ' ἐπίσης καὶ ὅτι ἡ ὑπουργικὴ αὕτη ζήτη νὰ προσλαμβάνηται ἀνάγκη εἶναι ἐκ τοῦ κύκλου κυρίως τῶν βουλευτικῶν σωματίων διὰ νὰ ὑπάρχῃ φύσει ἡ δέουσα αὐτῶν συνδρομὴ καὶ ἁρμονία κατ' ἐξαιρῶν δὲ ἔστω καὶ ἔλθωσιν αὐτῶν ἡ ἐκλογὴ προσώπων τινὸς ἐγνωσμένης εἰδικότητος καὶ ἀπαιτουμένης διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς τε ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἰθνηκῶν συμφερόντων καθὼς ἀναγκαῖον προσέτι καθίσταται καὶ τὸ καθήκον εἰς τὸ ὑπουργεῖο τοῦτο τῆς ἐλευθέρας ἐνεργείας τῶν ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστῶτων νόμων, χάριν τῆς ἀπαιτουμένης ταχύτητος, ἀφοῦ τὸ τοιοῦτον ὑπουργεῖον ὡς ἀναμφιδόλως ἔπεται, θέλει περιβάλλεσθαι καὶ μὲ ὅλην τὴν βασιλικὴν ἐμπιστοσύνην. Ἐπομένως τὸ βασιλικὸν δικαίωμα πρὸς ἀντικατάστασιν, ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτυχίης τοῦ τοιοῦτου προσωπικοῦ εἶναι πάντοτε ἐλεύθερον ἀλλ' οὐχ ἥττον διὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς θαρ' ἀλέως δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ πᾶσαν ἀνθρώπιν καὶ θελήσῃσιν, διότι ἐν αὐτῇ πράγματι ὑπάρχει καὶ τὸ κατὰ τὸ σύνταγμα ὑπεύθυνον.

Τοὺς λόγους μου τούτους ἐπιβεβαιοῖ, Κύριοι, ἡ μέχρι τοῦδε κυβερνητικὴ πορεία, ἥτις διὰ τὸ ἑτερογενὲς τῆς πραγματικῆς, καὶ οὐχ ὡς ἐφῆρμασε τὴν ἑτερογένειαν εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς Κ. Σίμος, ἐξώδευσεν ἐπὶ ματαίᾳ πλήρη ἤδη 18 ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συντάγματος, ἐντὸς τῶν ὁποίων οὐδεὶς νόμος ὑπεβλήθη ἐξ ὅσων τὸ Σύνταγμα ρητῶς ὀρίζει καὶ αἱ διάφοροι αὐτοῦ διατάξεις καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ ἔθνους ἀνάγκαι ἀπαιτοῦσι, παρακτὸς τοῦ περὶ ναυτιπίας νόμου, ὁ ὅποιος κατ' ἀρχὰς ὑπεβλήθη, καὶ τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας κατὰ τὴν περυσινὴν σύνοδον, κατὰ τὸν ὅποιον παρελείφθη ἡ τοῦ ἀρθ. 93 τοῦ Συντάγματος διατάξις, ὡς καὶ τότε εἶπον, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν μας.

Δὲν εἶναι ἀλαδὲς, Κύριοι, ὅτι δὲν εὐέλυσαν μετὰ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν καὶ ἀγῶνι φιλόπονοι καὶ ἱκανοὶ, θελόν-

σάντες νὰ ἐργασθῶσιν ἐπὶ τοιοῦτου χρέους τῶν, ἀλλ' ὡς καλλίτερον ἐαυτοὺς γνωρίζετε, οὐδεμία τοιαύτη ἐργασία δύναται νὰ περαιωθῇ, ὅταν δὲν συμβαίῃ πρὸς τοῦτο ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐν τῇ ἑτερογενείᾳ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ κοινὴ θέλησις, παρακτὸς καὶ ἄλλων διαφορῶν αἰτιῶν καὶ περιστάσεων. Τοιοῦτόν τι, Κύριοι, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐμοῦ ἐπῆλθεν, ὅστις μακρὰν τοῦ νὰ ἐγκαυχώμαι ἐπὶ ἱκανότητι, καυχώμαι ὅμως ἐπὶ φιλοπονίᾳ. Καὶ κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1852 ἠτοίμασα μετὰ τοῦ συναδέλφου μου ὑπουργοῦ τότε ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Μηλίου τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον, δὲν μοι ἐδόθη ὅμως καὶ ὁ ὕλικός κειρὸς, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς κοινῆς τοῦ ὑπουργείου θελήσεως, νὰ τὸν ὑποβάλω εἰς τὰς Βουλὰς· ἀλλ' οὔτε οἱ διάδοχοί ἡμῶν ἐπραξαν τοῦτο ἕως τώρα. Κατὰ τὴν παρελθούσιν σύνοδον, ὅτε ἐτοιμάσας ἐγκαίρως καὶ τὸν περὶ ὧμων νόμον καὶ διανείμης αὐτὸν εἰς τοὺς συναδέλφους μου ΚΚ. ὑπουργοὺς καὶ εἰς πολλοὺς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν, δὲν πύτυχσα ὅμως νὰ τὸν συζητήσω εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ νὰ τὸν ὑποβάλω εἰς τὰ σώματα· ἀφῖνω δὲ ὅτι δὲν ἐξετιμῆθη δεόντως καὶ ἡ πρότασις μου περὶ τῆς συντάξεως καὶ νέου ἐκλογικοῦ νόμου κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον, ἀναβλήθεισος, ἀγνοῶ πως, διὰ τὴν ἐπομένην. Τοιαῦτα δὲ καὶ ἄλλα περιστατικά κατὰ τὴν τῆς φιλοπονίας καὶ ἱκανότητος μυστρία εὐρίσκει τις ἐπὶ πολλῶν προσώπων πάντων νευαγχεσάντων διὰ τὴν ἐλλείψιν τῆς κυβερνητικῆς ἐνότητος καὶ συνδρομῆς.

Ἄς εὐχθῶμεν λοιπὸν ἐκ καρδίας, Κύριοι, τὴν τοιαύτην βελτίωσιν τῆς κυβερνητικῆς πορείας διότι τὸ κατ' ἐμὲ αὐτὴν καὶ μόνην θεωρῶ ὡς μέσον ὁμαλὸν τῆς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων μας, μὴ ἀντιβαίνειν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ἀπὸ μόνῃ τὴν κυριαρχικὴν πρὸς τοῦτο θέλσιν τοῦ Βασιλέως εἰσπρώμενον, διὰ τὴν καλοβουλίαν τῆς ὁποίας ὡς πρὸς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ κοινου συμφέροντος οὐδεὶς δύναται ν' ἀμυγδαλλῇ.

Ἐν ἀποτυχίᾳ δ' ἐπὶ τέλους καὶ τοῦ τοιοῦτου μέτρου, εἰς οὐδὲν ἄλλο, Κύριοι, εὐρίσκω τὴν θεράπειαν, εἰμὴ τὴν ἐν τῇ συνέσει τοῦ Βασιλέως συγκρότησιν ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἵνα διὰ τῆς συμπράξεως ταύτης ἀναπληρωθῶσι τὰ κενά, ἅπερ ἡ ἐπίσπευσις τῆς ἐν Ἀθῆναις συνελεύσεως ἀρῆσεν, ἀφοῦ οὐδεὶς τῶν μέχρι τοῦδε προσκληθέντων εἰς τὰ πράγματα ἡδυνήθη νὰ φέρῃ τὴν πρέπουσαν θεράπειαν.

Περαιῶν δὲ τὸν λόγον μου, Κύριοι, λέγω, ὅτι μετὰ θάρρους πρέπει νὰ ἐξηγηθῶμεν εἰς τὴν πρὸς τὸν ἐναρτημένον λόγον ἀπέναντι (Πρακτ. Γερουσι. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 9

τησιν περί τῆς ἀληθείας τῶν γενομένων καὶ περί τῶν λαβουσῶν γῶραν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπεμύστων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ μάθῃ ὁ ἀνίστατος ἄρχων τὸ ἀνώμαλον τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ ἐπιφέρει τὴν ἀνήκουσαν διόρθωσιν. Ἐπιφυλάττομαι δὲ νὰ ἐπανέλθω τὸν λόγον, ἐὰν ἀνάγκη τὸ απαιτήσῃ.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὡς ἑξῆς.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι εἰς τὰς τελευταίας παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος δὲν ἔχω νὰ ἀπαντήσω εἰμὴ μόνον, ὅτι τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ μέσα τῆς θεραπείας ἐν τῇ τῇ παρεκτροπῇ, καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ζητῶμεν οὕτω ν' ἀναφερῶμεν μέσα ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ περί ἀρμονίας ὑπουργικῆς, ὡς ἀνέφικεν ὁ προλαλήσας, ἂν ὑποβέτη ἴσως, ὅτι τοιαύτη δὲν ὑπάρχει μετὰ τοῦ νῦν ὑπουργικοῦ συμβουλίου δύναμαι νὰ τὸν διαβεβαιώσω, ὅτι ὑπάρχει πληρηστάτη. Δὲν ἔξυρῶ ἂν ἄλλοι ἐμὲν ποτε ἐν τῷ ὑπουργείῳ μειοψηφικοῦντες· τὸ κατ' ἐμὲ δύναμαι νὰ τὸν βεβαιώσω, ὅτι ἤθελον ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐξουσίας, ἂν εὐρισκόμεν εἰς ἐνὶ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν δὲν ἀμφιβάλλω δὲ, ὅτι καὶ ἕκαστος τῶν συναδελφῶν μου τὴν αὐτὴν ἤθελε κάμει ὁμολογίαν. Ἰδὲν, Κύριοι, ἤκουσα νὰ γίνηται λόγος καὶ πάλιν περί τῆς διαλυθείσης Βουλῆς, καὶ ὁ προλαλήσας ἐντιμος Γερουσιαστὴς ἐπανέειρε τὸ ζήτημα ἀποδίδων εἰς προσωπικότητος εἰς ἐμὲ αὐτὸν διακεκριμένως τὴν αἰτίαν τῆς διαλύσεως ταύτης. Εἶπα, Κύριοι, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶναι δικαίωμα ἡγεμονικόν, καὶ ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς αἰτιολογίαν. Ἀπειρήθην ὅμως ὁ προλαλήσας διὰ ν' ἀποδώσῃ αὐτὸ εἰς ὅσας δὲν ἐπορεύον αἰτίας εἰπὲν, ὅτι δὲν ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν οὐδενός, ὅτι δύναται νὰ διαλυθῇ Βουλὴ, ἐνεκα ἐκλογῆς προέδρου, λέγω, ὅτι τὸ θέμα δὲν εἶναι τόσο ἀνυποστήρικτον ὅσον νομίζει ὁ προλαλήσας. Πολλοὶ φρονοῦν τὸ ἐναντίον· ἔχω μάλιστα πρόχειρον συγγραφεῖα τινα, ὅστις προχωρεῖ πολὺ περαιτέρω. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ συγγραφεὺς οὗτος· (Γερουσιασταὶ τινες ζητοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως· ὁ λαλῶν λέγει ὅτι θέλει τὸν εἰπεῖ μετὰ ταῦτα). « Αἱ ἀρχαῖαι ρεσίαι λέγει τῶν σωμάτων δὲν εἶναι πρᾶξις μόνον τοπικὴ » καὶ ἀδιαφορὸς, ἀλλ' οὐσιώδης καὶ πολλὰκις ἐνδιαφέρουσα τὴν » Κυβέρνησιν· δὲν δύναται ἄρα νὰ ἀρνηθῇ τις, ὅτι καὶ πρὸς » ἐπιτυχίαν τούτων ἀκόμη ὑπὲρ ἑαυτῆς, μία Κυβέρνησις δύναται νὰ καταρῶγῃ εἰς τὸ μέτρον ἢ διαλύσεως Βουλῆς, ἢ πρὸς-

» θήκης νέων Γερουσιαστῶν, ὅσαςκις ἤθελε προγνώρισει ἐναντίον » τὸ πνεῦμα ἐνὸς σώματος. »

Ἀκούετε, Κύριοι, αὐ μόνον λόγος ἰσχυρὸς πρὸς διάλυσιν Βουλῆς εἶναι. ὅταν συμβῇ τι διακρίνον τὴν μὴ ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοιαύτης Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ πόρρωθεν ἀκόμη ἐὰν ἤθελεν ὑποπεύσῃ, ἂν ἤθελε μυριαθῇ τοῦτο μία Κυβέρνησις. Θέλετε τώρα, Κύριοι, νὰ μάθετε τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ὁ συγγραφεὺς οὗτος δὲν εἶναι οὔτε Γάλλος οὔτε Ἀγγλος οὔτε Γερμανός, εἶναι Ἕλληνα, εἶναι ὑπουργὸς Ἕλληνα κατὰ τὸ 1847, εἶναι ὁ ἐντιμος προλαλήσας Γερουσιαστὴς Κ. Ρήγας Παλαμίδης.

Καὶ ἂν ὑμεῖς, Κ. Γερουσιασταί, ὡς προειμιάσθητε ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐμμένετε εἰς τὰς αὐτὰς πάντοτε πεποιθήσεις σας λόγω προόδου καὶ καλλιεργείας νοός, διότι τοῦτο εἶναι ὁ προσωρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐχ ἦττον δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῆτε καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνωμεν ἔστω καὶ τὰς ἐγκαταλειφθείσας γνώμας σας διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὰς εἰς περιστάσεις ἀναλόγους.

Ἀλλ' ἡμεῖς τότε δὲν ἐνεργήσαμεν κατὰ προγνώρισιν κατὰ προσωρισμὸν ὁπλοῦν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ. Ἀπ' ἐναντίας ἐβίσαμεν ἐκ τῶν προτέρων καθαρῶς καὶ σαφῶς τὸ ὑπουργικὸν ζήτημα. Ὅτε εἶδομεν ὅτι ἡ τοθεῖσα ὑποψηφιστὴς τοῦ προέδρου ἐστάθη ὡς σημαία ἐμφαινουσα καταδίκην τοῦ ὑπουργείου καὶ καταδίκην προαπεφασισμένην, πρὶν ἢ φανῶσι καὶ κριθῶσι ἐκ τοῦ σύγγυος αἱ καλαὶ ἢ αἱ κακαὶ πράξεις μας ἐπράξαμεν ὅ,τι ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος μας ὑπεγορευτὴν εἴπομεν δηλαδὴ ὅτι ἂν τοιοῦτόν τι ἐγένετο, ἤθελεν ἐπέλθει ὅχι διάλυσις τῆς Βουλῆς, διότι τοῦτο δὲν ἀπέβλεπεν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραίτησις ἡμετέρα.

Εἰς ὅσα εἶπεν ὁ ἐντιμος προλαλήσας περί ἐκλογῶν δὲν λέγω ἄλλο μὲθ' ὅσα περί τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐρέθησαν, εἰμὴ ὅτι τὸ ὑπερβολικόν τῶν αἰτιάσεων εἶναι πεισιφανές· τοσαύτη μεγάλη, ὡς εἶπε, καὶ ἀπροκαλύπτως παραβίαις δικαιωμάτων με τοσαύτον ἀκλόνητον καὶ παραδειγματικὴν ἰσχυρίαν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμβιβασθῇ, ἐκτὸς ἂν ἀποδώσωμεν εἰς τὸν γενναῖον καὶ νοήμονα λαὸν βαθμὸν ἀδιαφορίας ἢ μᾶλλον ἀναληγισίας, τὸν ὅποιον δὲν ἔχει.

Ἀπήντησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνώμην, τὴν ὅποιαν ἄλλοτε ἐξέφρασεν ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν δὲν δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ, οὐχ ἦττον ἰσχυ-

ρίζεται, ότι εἰ προκαλέσαντες τότε τὴν γνώμην ταύτην λόγοι ἦσαν σπουδαῖοι ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὁλοκλήρου τοῦ πρακτικοῦ. οὕτως περικοπὴν τινὰ ἀνέφερεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῶ οἱ λόγοι οἵτινες ἐπείσαν νὰ γίνῃ ἡδη χρῆσις τοῦ δικαιοῦματος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς οὐδεμίαν ἄλλην σπουδαιότητα φέρουσι παρὰ μόνον διότι νέαι τότε ἐλθόντες ὑπουργοὶ μετὰ τῶν ὁποίων ὡς προείπον καὶ ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἠδύναντο νὰ συμβιβασθῶσι μὲ ἄλλως πως καταρτισθεῖσαν Βουλὴν.

Λαβὼν ἐπειτα τὸν λόγον ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶπε τὰ ἑξῆς.

Καθὼς ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐγένετο ἕνεκα λόγων ἰσχυρῶν, λέγω ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι συνταγματικὴ, συνταγματικωτάτη. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅμως τὴν μητέρα τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν δὲν παρουσιάσθη ποτὲ, διότι ἐκεῖ εὖρον καὶ καθιέρωσαν ὡς καταλληλότερον τὸ ὅτι ὁ πρῶτος τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ᾖ ὁριστικός καὶ νὰ μὴ ὑπόκειται εἰς τὰ κῶματα τῶν παθῶν. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ πρόεδρος προτείνεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ διορίζεται ὑπὸ τῆς Βασιλείας, ὥστε ὁ Πρόεδρος ὡς προτεινόμενος ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Σώματος, τὴν ὁποίαν ἀναντιρρήτως χρεῖται τὸ ὑπουργεῖον, καὶ διορίζομενος κατ' ἀξίαν ὑπὸ τῆς Βασιλείας ἐπεται ὅτι ὁ τοιοῦτος διορισμὸς εἶναι ἀπόρροια τῆς ἐνέργειας τοῦ ὑπουργείου. Τὸ διδάσχον ὑποὺρ εἶον μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ προηγουμένου παραδέχεται τὸν πρόεδρον ἐνόσω ἐκπληροῖ εὐκρινῶς τὸ καθῆκόν του, καὶ προτείνει τὴν παύσιν του ἐν τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἀλλ' ὁρᾷται ταυτοχρόνως νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ δικαιοματικῶς μίαν ἀδράν συνταξὶν διὰ τινὰ περίοδον χρόνου, ἂν καλῶς ἐνθυμῶμαι· τοῦτο προεῖδε καὶ ὁ ἡμέτερος νομοθέτης κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐννοουμένης ἐν τῇ περὶ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας ζητήματι, ἀναθέσας τὸν διορισμὸν αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα τῇ προτάσει θεθείας τοῦ ὑπουργείου. Παραίτω λοιπὸν τὰς σκέψεις μου ὅτι ὑπουργεῖον ἀνεῦ πλειονοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἢ νὰ διατηρηθῇ καὶ πολὺ περισσότερον ἀνεῦ προέδρου, ὅστις ἐν τῇ Βουλῇ εἶναι τὸ ἐλαττέριον τῆς διευθύνσεως τῶν συζητήσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων νομοσχεδίων· ἐν ταῦτοις καὶ ἄλλως τε τὸ ὑπουργεῖον συνέδεσε τὴν ὑπάρξιν του μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου καὶ ἀποτυχὸν παρητήθη· ἀλλ' ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν προσέτιμωσε τὴν χρῆσιν τοῦ ἡγεμονικοῦ του δικαιοῦματος τῆς ἀλύσεως τῆς Βουλῆς, περὶ οὗ οὐδεὶς δύναται νὰ ζητήσῃ λόγον καὶ οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ τοιοῦτον ἐνταῦθα

δὲν κρίνω περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι τὰ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὑπουργείων ἐξ ἀνδρῶν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων λεγθέντα ἐν μόνῃ τῇ Ἀγγλίᾳ, ἐπου οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ κατήντησαν διὰ τῆς διηγετικῆς χρῆσεως τῶν πρακτικῶν, λαμβάνουσι χώραν, δηλαδὴ ἐκεῖ τὰ ὑπουργεῖα σχηματίζονται καθ' ἣν ὥρισαν ταξὶν ἐξ ἀνδρῶν δηλονότι τῶν βουλευτικῶν σωμάτων τοῦ αὐτοῦ κόμματος καὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Εἰς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος λέγω ὅτι ἂν αὕτη ἐννοεῖται ὑπὸ τὴν σημασίαν τῆς διὰ παντός μέσου ἐπιτυχίας τῶν δι' αὐτῆς ὑποδεικνυμένων εἶναι ἀξιοκατάκριτος, ἐὰν δηλαδὴ ἐννοῖται ὅπως ἐφηρμόσθη κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1859, καθ' ἃς ὁ μὲν εἰς ὑπουργὸς ὠνόμασε δέκα τῶν υποψηφίων φίλους καὶ συγγενεῖς του, ὁ δὲ ἕτερος δεκαπέντε ὁμοίους, καὶ ὁ ἄλλος ἄλλους τόσους· ἐστὶν ὅταν οἱ τοιοῦτοι ὑπουργοὶ ἀφῇσι τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἀπομακρύνονται μὲν τοῦ ὑπουργείου μένουσιν ὅμως κύριοι τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς ὡς συγκροτούμενης ἐκ τῶν οἰκείων καὶ φίλων τῶν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ καθ' ἣν οὐδεμίαν πρέπει νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἐκλογὰς, οὐδ' αὐτὴν τοῦλάχιστον τὴν ἐθνικὴν ὑποστήριξιν λέγω ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θελεῖ ἐπιτυχάνει ὁ τολμηρότερος καὶ οὐδέποτε ἡ συντηρητικὴ τάξις· ὥστε ὅτι ἐπράξεν ἡδη ἡ Κυβέρνησις, τὸ ἐπράξε καλῇ τῇ πίστει, τοῦτέστιν ὑπεστήριξε πάντα συνδυασμὸν ἐκ προτίμων ἐχόντων καὶ ἐπιβόλων καὶ συντηρητικὰς ἀρχάς, χωρὶς νὰ ἐπιμένῃ ὥστε νὰ ἐκλογισθῶσι βουλευταὶ διὰ τοιούτων ἢ τοιούτων μέσων.

Πρωτὶθην περὶ καταγγελιῶν γενομένων κατὰ διαφόρους ἀρχὰς ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν· ἀπαντῶ ὅτι τοιούτων καταγγελιῶν δὲν ἔλαβον γνῶσιν διότι οὔτε τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ἔργον εἶναι νὰ γνωστοποιῶσι τὰς τοιαύτας καταγγελίας, οὔτε ἰδικὸν μου ἔργον εἶναι νὰ λαμβάνω γνῶσιν. Τὸ ἔργον τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι νὰ ἐνεργῇ ὅτε δοθῶσιν αὐτῷ καταγγελίαι κατὰ δικαστικῶν ἀρχῶν, καὶ μόνον διοικητικῶς γίνεται γνωστὸν κατ' ἑτος εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ ἀριθμὸς τῶν καταδικάσεων τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων πράξεων.

Καθὼς δ' ἀφορᾷ τὴν συλλήψιν Μαρκέλου τινός, τὴν ὁποίαν ἐμάρτυρησαν, λέγω ὅτι εἰς ἐνωμοτάρχης συνέλαβε τοῦτον ὡς καὶ τινὰς χωρικοὺς εἰς βαθμὸν μέθης εὐρισκομένους καὶ μὴ γνωσκότας τί ἐλογον· ὁ ἐνωμοτάρχης οὗτος ἔκαμε χάριν εἰς τὸν Μαρκέλου, διότι συλλαβὼν καὶ κρατήσας τοῦτον ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν τῇ σφρατῇ τῆς χωροφυλακῆς ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ἐπαι

νέλθη εις νήφουσαν κατάστασιν και ν' ακούσῃ ἀντί παραπόνων ευχαριστίας.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἑρμοπολιτῶν λέγω, ὅτι ἀνέγνωσα αὐτὴν ἐν τινὶ ἐφημερίδι, ἀλλὰ παρατηρῶ, ὅτι ἀληθῶς μὲν ἡ ἐμπορικὴ πόλις τῆς Ἑρμοπόλεως ἐδικαιοῦτο διὰ τὸν νοσημονα και ἐμπορικὸν λαόν, ὅτις ἐν αὐτῇ κατοικεῖ, νὰ διδῇ ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐπικρείας τοὺς ἀνέχοντας βουλευτάς, ἀλλὰ δὲν δύναται ἤδη εἰμὴ νὰ υποκύβῃ και νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἀντιπροσώπους τοὺς ἡδὴ βουλευτάς, διότι ἐπρωτίμην αὐτοὺς ἅπασα ὁμοῦ ἡ ἐπαρχία.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ συμβάντα εἰς τὴν ἱστορικὴν πόλιν τῆς Ἀμφίσης λέγω, ὅτι εἶδον ἐπανελθόντα τὸν Κεχαγιάν, ὃν ἔχω φίλον, ὁ ὅποιος οὐδὲν παράπονον μοι ἔκαμεν, ἀλλὰ μόνον μοι παρατήρησε τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ διορίσω εἰρηνοδίκην παρίδρον τινα, ὃν τυχόν προτίθενται οἱ ἐπιτυχόντες νὰ μὲ συστήσωσι δι' ἀμοιβὴν τῶν ἐκδικουμένων του, ὥς προσήνεγκε πρὸς ἐπιτυχίαν δάθεν τῶν εἰκονικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ δύο δήμους τῆς ἐπαρχίας· ἡ κατ' εἰκονικότητα ἐκλογὴ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, ἂν ἔλαβε χώραν, ἐγένετο ἐσθαιῶς ἐκ μέρους τῶν ἀντιπαλαιάντων μερῶν και οὐδέποτε τῇ εἰρηγήσει τῆς ἀρχῆς.

Ἐπήνεγκεν ὁ Γερ. Κ. Σταϊκος.

Λαμβάνων τὸν λόγον δὲν ἐκτείνουμαι ὡς πρὸς τὰ συμβάντα κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, διότι οἱ προελάσαντες ΚΚ. Γερουσιασταὶ ἀρκούντως ἀνέπτυξαν τὰς ἐπεμβάσεις· περιορίζουμαι δὲ νὰ ἐλθῶν τὰ τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος, τῆς ἐπαρχίας Τριγωνίας. Διὰ νὰ λάβωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τὴν πλειονοψηφίαν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ὑπουργείου ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, ὁ ὅποιος οὐδέποτε ἐκεῖ ἐκατοίκησε, και εἰς ἕτερος καταρβώθη ὥστε νὰ μετατεθῶσιν ὅλοι οἱ ὑπάλλῃλοι ἀνεξαιρέτως, και νὰ διορισθῶσιν ἐκεῖ πρόσσωπα τοῦ διοικητικοῦ οικονομικοῦ και στρατιωτικοῦ κλάδου πειθύνια ὄργανα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν· και πρὸς πλειοτέραν ὑποστήριξιν τῶν ὑποψηφίων τούτων, ἀπέστειλεν ἐκεῖ και τινα Κονοφάον καλούμενον γαμβρὸν τοῦ τότε Κ. νομάρχου Αἰτωλίας ὡς ἐλεγκτὴν δίδεν, ὁ ὅποιος ἀφ' οὗ ἐπροσπονήθη ὅτι ἐξηλεγε τὸ ἐκεῖ ταμεῖον ἤρξατο τῆς καταδιώξεως και αὐτοῦ τοῦ σφαί. λοντος μίαν δραχμὴν διὰ νὰ ἐκφοβίσῃ τοὺς ἐκλογεῖς, και προκαλέσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων ψῆρον των· ἀφ' ἑτέρου ὁ Κ. νομάρχης διὰ νὰ ευχαριστήσῃ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τοῦ τόπου κῆρυξε τοὺς μισθοὺς των ἐν τῇ δημοτικῇ προϋπολογισμῷ

κατὰ 1800 δραχμὰς ἐτησίως διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ προγράμματος ἐστειλε πολίτην τινα ὁ ὅποιος ὁμοῦ μετὸν δασάρχην περιῆλθον τοὺς δήμους και ἐκκέρωσαν τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς ὅπως ὅλοι σας ἐννοεῖτε· πρὸς ἐπίμετρον δὲ πάντων ὁ Κ. Νομάρχης λαβὼν ἐκ τῶν φυλακῶν Μεσολογγίου καταδικασμένους τινὰς ἦλθε τῇ συνοδίᾳ και τοῦ Κ. Νομάρχου εἰς Ἀγρίνιον φέρων ἀνά χεῖρας και τριάκοντα ἐντάλματα συλλήψεως τοῦ ἀνακριτοῦ ὑπὸ ἐκκρεμῇ σημείωσιν τῶν ὀνομάτων· ἀφ' οὗ δὲ ἡπείλησεν ὅλους τοὺς δημάρχους ἐνήργησε τὰ περαιτέρω διὰ τινος γραμματέως Χρηστάκη καλούμενον· ἂν δὲ οἱ κάτοικοι μὴ δυνηθέντες οὐ· ε νὰ λάβωσι μέρος ἐνεκα τῶν τοιούτων μέτρων ἢ νὰ ἀντιτάξωσι τὴν βίαν, διότι ἀφελύκτως ἤθελον πάθει, παρητήθησαν, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι νόμιμος, ὡς και αἱ λοιπαὶ ἐκλογαί, καθ' ὅς ἐνεκα τῶν αὐτῶν λόγων οὐδεὶς προσῆλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Ἀντέλεξεν ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἰσχυρότερον ἀπὸ τασαύτων σπουδαίων συζητήσεων, ἥτις κατήντησε τὸ ζήτημα και ὀλισθηρὸν, διότι σύρει ὀπισθεν τοὺς πολλὰς συμπαθείας, ἡλπίζον νὰ ἀποφύγῃ τὸν λόγον· ἀλλ' ἤδη ἐπειδὴ προεκαλέσθη ἀπὸ διαφόρους μὲν ῥήτορας εἰπόμενος ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἔκαμον τὰς τρομερωτέρας ἐπεμβάσεις κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἀπὸ δὲ τὸν προαγορεύσαντα Γερουσιαστὴν Κ. Σταϊκὸν εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Τριγωνίας, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἰμαι ἀντιπρόσωπος· ἐπειδὴ ὑποτίθεται ὅτι γινώσκω τὸς τοιαύτας δῆθεν ἐπεμβάσεις, και ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο τοῦ στρατοῦ συνδέεται μετὰ τὴν ἀνδρικότητα, οὕτως εἶπεν τοῦ Κράτους, διὰ τοῦτο λαμβάνω τὸν λόγον.

Ναμίζω ὅτι εἶναι ἀφιλονεικῆτον, εἶναι αὐσιῶδες νὰ ἐξετάσωμεν, οἰανόποτε σημασίαν και ἂν ἔδωσαν εἰς τὸ ζήτημα, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἐνήργησεν ἐν εἰλικρινείᾳ ἢ οὐ. Δὲν δύναται μὲν νὰ γίνῃ λόγος ἢ συζήτησις περὶ τῶν λεπτομερειῶν ἢ περὶ τῶν καθέκαστα, καθόσον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι ξένον τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γερουσίας, γενικῇ ὁμῶς ἐξέτασις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου εἶναι ἐπιτετραμμένη· τὸ νὰ ἀποδίδεται εἰς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου ἡ αἰτία ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῇ εἰρηγήσει τούτων ἐγένοντο παρηνόμως εἶναι ἀδίκος, διότι ἡ ἐνέργεια ἀρχεται και ἀποπερατοῦται ἀπὸ τοῦ λαοῦ και ἐξέρχεται οὕτως εἰπεῖν τῆς τροχιάς και τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐξουσίας, και πολὺ περισσότερο ἀφ' οὗ παρατυπία τινὲς δύναται νὰ λάβωσι χώραν

ὡς ἐκ τῶν πλημμελῶν μερῶν τοῦ νόμου· διότι δὲν εἶναι δυνατόν ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ χαλιναγωγῇ τὴν ὅλαν τὰς ὁμάς καὶ ὅλα τὰ πάθη· δυνατόν δὲ μόνον εἶναι νὰ δώσῃ, ὡς καὶ ἐδωκεν, ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας αὐστηρὰς ὁδηγίας πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν διαφόρων κλάδων περὶ τῆς ἐννόμου ἐνεργείας τῶν χρεῶν τῶν. Ἐάν λοιπὸν ἀποδεδειγμένως ἐπραξέετο παρανομίαν τινά, ἡ Γερουσία θέλει πράξει χρεὺς ἱερὸν νὰ φωτίσῃ περὶ τοῦτου τὸν ἡγεμόνα· τὸ νὰ λέγῃ τις ὅμως ὅτι ἐγένοντο παρανομίαι ὑπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἀποδείξων, τοῦτο οὐ μόνον εἶναι ἀδίκον, ἀλλὰ καὶ τολμηρὸν· ἐγὼ δύναμαι νὰ σᾶς φέρω ἀποδείξεις ἀποδεικνύουσας τὸ ἐναντίον· ἐνταῦθα ἴσως μὲ εἰπωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατάξῃ κυρίως ἄλλως· τὸ τοιοῦτο δύνανται νὰ εἰπωσιν οἱ δυσπιστοῦντες, ἀλλὰ δὲν ἔχει ὑπόστασιν τίνα ἡ τοιαύτη ἰδέα· αἱ ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας δύναμαι νὰ σᾶς φέρω, δὲν στηρίζονται εἰς διατάξεις, ἀλλ' εἰς ἐκθέσεις ἀπεσταλμένων οὗς ἠναγκάσθη νὰ ἀποστείλω ὅπου μοι ἐδόθη νυξίς ἡ ἀφορμὴ ἐπιμετρήσεων δῆθιν, καὶ εἰς ἀπαντήσεις αὐτῶν συνεπείᾳ δευτέρων αὐστηροτέρων ἰδιαιτέρων ἐντολῶν καὶ ἐπιταγῶν· αἱ ἐπαρχίαι ἀφ' ὧν μοι ἐδόθησαν ἀφορμαὶ καταχρήσεων δῆθεν ἐκ μέρους τοῦ στρατοῦ εἶναι ἡ τῶν Καλαβρύτων καὶ Καρυταίνης· ἐγραψα σήμεως ἡμιεπισήμως πρὸς τὰς προϋσταμένους στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὰ δέοντα, καὶ ἔλαβον ἐξ αὐτῶν τοιαύτας ἀπαντήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπέχουσι πολὺ τοῦ νὰ θεβαιώσωσιν ὅτι ὁ στρατὸς ἐπραξεν ἔστω καὶ τὴν παραμικρὰν ἐπέμβασιν· ἐγραψα δὲ ἡμιεπισήμως διὰ νὰ δώσω περισσοτέρην ἐπαύρησιν καὶ τόνον εἰς τὰ γραφόμενα καὶ τὰς ἀποφάσεις μου. Σᾶς ἐναγινώσκω τὰ ἐγγράφα ταῦτα διὰ νὰ κρίνεται ἐκ τῶν περιεχομένων τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας μου· (ἐνταῦθα ἀνέγνω τρεῖς ἡμιεπισήμως ἐπιστολάς καὶ τρεῖς ἡμιεπισήμως ἀπαντήσεις περὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀντικειμένου)· λαβὼν προσέτι ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Παρινασσίδος ἐδέχτε νὰ δώσω ὁδηγίας οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς τάξεως ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ὅτι θέλω θεωρήσει ἐγκλημα τοῦ στρατοῦ τὴν χρῆσιν τῆς λόγῃ, ἔστω καὶ ἂν ἀναγκασθῇ νὰ ἐπέμβῃ πρὸς κατάπαυσιν διαπληκτισμῶν ἢ καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας ἡσυχίας· ἀλλ' ἐνδεχόμενον νὰ μὲ εἰπωσιν ὅτι αὕτη δὲν ἔστω ἡ γενικὴ πορεία σου, σὲ θέλομεν νὰ σὲ ἴδωμεν ἐν τῇ Ἀγρινίῳ ὅπου ἔχεις συμφέρον. Σᾶς ἀναγινώσκω τὰς δευτέρας ἐπιστολάς διὰ νὰ ἴδῃτε πῶς καὶ ὅποια καὶ ἐκεῖ ἐγραψα (ἐνταῦθα ἀνέγνω τὰς ὁδηγίας, αὐτὸς ἰδίως περὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀγρινίου ἐγραψε)· προσθέτω δὲ ὅτι ὅλοι οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ ἐδωσαν

συμφώνως τὰς δευτέρας ὁδηγίας πρὸς τὰς ὑπαλλήλους ἀρχὰς ἐκάστου κλάδου· ἀλλ' ἐγώ, ὡς εἰκὸς, ἐδωσα ὁδηγίας ἐντονωτέρας, διότι δὲν θέλον καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκβῶ τὴν τιμὴν τοῦ στρατοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνδιαφέρεται ὅλος τὸ ἔθνος. Ὁ Γερ. Κ. Παλαμῆδης μὲ ὑπεθύμισεν ἐν τι ὅπερ δῆθεν συνέζη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεγαλοπόλεως, ὅτι δηλαδὴ ἐγένετο χρῆσις ὑποσχέσεων πρὸς τὸν στρατιωτικὴν Κεφάλαν ἐπὶ τῇ σκίπῳ τῆς παρ' αὐτοῦ ὑποστραζίσεως τοῦ συνδυασμοῦ Κατρίδανου καὶ Σακκελαριάδου· ἐπὶ τῆς αἰτιάσεως ταύτης ἀπαντῶ ὅτι εἰς τὸν νέον Κατρίδανον ἔχω ἰδιόζουσαν ὑπόληψιν καὶ συμπάθειαν· ἰδοὺ δὲ τί περὶ αὐτοῦ ἐγραψα καὶ εὐχομαι ὥστε νὰ μιμηθῇσι τὸ παρόδειγμα μου καὶ οἱ ἐπόμενοι ΚΚ. ὑπουργοὶ (ἐνταῦθα ἀνέγνω μίαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιστολήν).

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν Ἀγρινίου ἰδίως λέγω, ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Κ. ἐπαρχοῦ Σουλιάτου ἐγένετο πρὸ ἑνὸς μηνὸς τῆς πρώτης τῶν ἐκλογῶν, ἡ δὲ αἰτίασις περὶ τοῦ διορισμοῦ ὡς ὑπαλλήλου φοιτητοῦ τινος τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι λυπηρὰ· ἀλλ' ὅλα ταῦτα εἶναι δευτερεύοντα, καὶ ἐρχομαι νὰ πληροφωρῶ ἂν ἐγένετο ἐπέμβασις, ὅπερ εἶναι τὸ κυριώτερον, λέγω δὲ ὅτι οὐδεμία ἐπέμβασις ἐγένετο, διότι καὶ οὐδεμία ἐνστάσις παρουσιάσθη, καὶ μόνον ἐνταῦθα ἐδόθη τοιαύτη ἐκ μέρους τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σταΐκου περὶ τοῦ ὅτι μύρια παραδίαιτες ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἐνταῦθα ἔχω δίκαιον νὰ ἀγανακτῶ περὶ τῶν αἰτιάσεων κατὰ στρατοῦ, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνδιαφερώμεθα ὅλοι· ὁ στρατὸς λαβὼν τὰς εἰλικρινεῖς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ πράξῃ τὸ καθήκον του ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ζήτημα ἂν γένει πιστεύω ὅτι ἀνέκεν εἰς ἄλλην συνεδρίσιν, καθ' ἣν διὰ πᾶσαν τυχὸν παρέμβασιν δύναται πᾶς Γερουσιαστὴς νὰ ἐπερωτήσῃ τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν, ὅστις εἶναι ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὰς δευτέρας διασπῆσεις, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν ὅτι παντοῦ ἐγένετο καλὴ χρῆσις τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν. Τοιαύτη καταγγελία μὲς ἐδόθη καὶ διὰ τὴν Ἐπίδουρον, καὶ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διατάχθησαν ἀνακρίσεις, καὶ θεβαιώθητε ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀνακρίσεων, ἂν ἡ ἐνστάσις θέλει ἀποδειχθῇ, ἡ τιμωρία θέλει παρακολουθεῖται τὸ ἐγκλημα. Εἰς δὲ ἔτε.ας λόγος μὲ ἠνάγκασε νὰ ἐπιληφθῶ τοῦ π.ε.ι οὐ πρόκειται ἀντικειμένου, καὶ παρατηρῶ ὅτι οὐδεμία μομφὴ δύναται νὰ ἀποδοθῇ πρὸς τὸν φιλόνομον λαόν, ὅτι ἀπὸ τίνα ἡδέλῃος νὰ ἀποσπῇται τοῦ ἐκλογικοῦ σταδίου καὶ οὐχὶ διὰ νὰ

μη γίνη σύγκρουσις τις εἰς κανέν μέρος. Ὁμολογῶ δὲ ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἐκλογὰς ἐγένετο συναγωνισμός, ἀλλὰ συνάμα ἐγένοντο καὶ αἱματηραὶ συγκρούσεις· κατὰ τὰς ἐπομένους ἐκλογὰς ἡδυνάτο τις νὰ ἐνιρέπῃται διὰ τὴν χρῆσιν ἧτις ἐγένετο τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος· ἐπὶ τὸν αἰ ἐκλογαὶ τοῦ 1859 καθ' ἃς ὑπῆρξε συναγωνισμός τις καὶ ἐγένοντο ὅπως οὐκ ἐλευθεραὶ ἐγένοντο ἀκολουθῶν καὶ αἱ τελευταῖαι αὗται ἐκλογαὶ καθ' ἃς δὲν ὑπῆρξεν ὑποψηριότης, ἀλλὰ καὶ ἡ ἡκούσαμεν τὰς αὐτὰς αἰτιάσεις, οἷός καὶ τότε ἡκούσαμεν ἡ πλειονότης τῆς Βουλῆς ἐκείνης δὲν ἔπρεπε νὰ πράξῃ προώρως ὅ,τι ἔπραξε, διότι εἶχε σιᾶσαν νὰ πράξῃ το ἐθνικὸν ἔθνος καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν· ἀλλ' ἐκ προουμιῶν καὶ αὐτὴν τὴν Βουλὴν ὡς καὶ τὴν παρῶνται αἱ διάφοροι ἀδικίαι μομφαὶ τὰς ἐξευτέλισαν, διότι ἐγένοντο καὶ αἱ παρούσαι ἐκλογαὶ καὶ αἱ αὐταὶ γοεραὶ φωναὶ ἡγήθησαν καὶ παρακλοθεῖν εἰσέτι αὐταὶ· ἀμφιβολοῦν εἶναι πῶς ἐκλογαὶ ἐνεργηθεῖσαι ἀνευ παρακλόνων κατηγοροῦνται ὅτι ἐγένοντο τῇ ἐπεμψάσει τῆς ἐξουσίας· τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας μου τὴν εὖρον εἰς μιαν ἄλλην ἰδέαν· ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅπως ἐμπνέεται ἀπὸ πνεύμα ἐλευθερίας, τοιοῦτοτρόπως ἐμπνέεται καὶ ἀπὸ πνεύμα πνιγερτικόν, καὶ ἀπαρέσκεται νὰ ἐκδιῇ ὁδὸν ἐνατίαν τῆς ἐξουσίας, διότι ἔχει χρῆαν εἰρήνης καὶ ἀρμονίας, ἔχει ἡ ἐξουσία εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ὁρμή· φυτὸν καὶ τὸν πατριωτισμόν· ἔχει προσέτι καὶ ἐν γενικόν αἰσθημα, αἰσθητόν· ὅτι ἐγγίζει ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν καὶ ἡ ἀρμονία εἶναι ἀναγκαία καὶ ἡ ἐξουσία πέπει νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν· εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθοκόντων τῆς, καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ συντηρηθῶσι τὰ καθεστῶτα, ἅτινα ἔχουσιν ἀξίαν εἰς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος· οἱ ἀποτυχόντες, ἀπεκλεισθήσαν, διότι ἔκαμον ἐν λάθος μικρόν, διότι ἐφάνησαν ὅτι διαφωνοῦν πρὸς τὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸ ἔθνος ἐφοβήθη ὅτι ἡ τοιαύτη διαφωνία δύναται νὰ μᾶς φέρῃ πέραν τοῦ δειντοῦ κατὰ τὰς σημερινὰς καὶ αὐριανὰς περιστάσεις.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος,
Ν. Μαυροματῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 31 Μαρτίου 1864, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 39 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κύριος Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῶν προλαβούσων συνεδριάσεων ὡς μὴ καταρτισθέντα δὲν ἀνεγνώσθησαν.

Ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἀπήγγειλεν ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν ἐξαιολογήσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς εἰς τὸν Βασίλ. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κύριος Ἰλίας Παλαμήδης λαβὼν τὸν λόγον περὶ παρεμπίπτοντός τινος ζητήματος, εἶπεν, ὅτι ἡ λέξις Κυβερνήσις ἐννοεῖ τὸ σύνολον τῶν τριῶν μεγάλων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους. Ποτὲ λοιπὸν δὲν ὑποτίθεται, ὅτι ἡ ἐφημερίς εἶναι ὑπουργικὴ ἐνός μέλους δηλαδὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἐρχεται δὲ ἀπρεπῶν ἐκφράσεων νὰ προσβάλῃ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐτέρου, ἡτοί τῆς Γερουσίας. Ἐπὶ τούτου, κύριοι, ἔχω νὰ φέρω τὸν λόγον καὶ ἐκφυλάσσομαι εἰς ἄλλην τινὰ συνεδρίαν.

Κατόπιν ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Λεβροσιάδης λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου εἶπε.

Λαμβάνων τὸν λόγον, κύριοι, δὲν προτίθεται νὰ ἐκταθῇ ἡδὴ ἐπὶ συζητήσεως κατ' ἐμὲ ἐξαντληθείσης, ἀλλὰ μόνον θέλω εἶπει ὀλίγα τινὰ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ὧσων χθὲς κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συζητήσιν ἀνέφερεν ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς κύριος Στάϊκος ἐξ ἐσφαλμένων θεταίως πληροφοριῶν, ὅτι δὲθεν συνέβησαν ταῦτα ἐσχάτως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας.

Ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, κύριοι, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὸ σεβαστὸν τοῦτο Σώμα, ὅτι αἱ πληροφορίες αἱ ἐξ ἐπιστολῶν δοθεῖσαι πρὸς τὸν ἐντιμὸν συναδελφὸν ἡμῶν, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος, πολὺ ἀπέχουσι τῆς ἀληθείας, διότι οὐδεὶς ὁφειλόμενος τοῦ δημοσίου ἐπροσωποκρατήθη ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἐκλογῶν, εἰς οὐδὲν κατάδικον ἢ ἄλλως κρατούμενον ἐδόθη ἀδικα ἐξόδου, οὐδὲν ἐπὶ τέλος ἐνταλμα συλλήψεως ἡπέλθε τοὺς ἐξασκούντας τὰ πολιτικὰ τῶν δικαιώματα, οὐδ' ἐστερήθη τις τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας. Δι' ἐμὲ μάλιστα εἶναι πρωτάκουστον γεγονὸς τὸ περὶ ἐνταλμάτων καὶ ἐκπλήττομαι ἀκούων τὸ εἶδος τοῦτο τῆς αἰτιάσεως καὶ τὸν χαρακτῆρα ὅπως διδύειν εἰς αὐτά.

Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀνδιατρίβει, οὐδὲ θέλω ἐπεκτείνει τὸν λόγον μου πεποισῶς ὅτι διὰ τῶν ὁλίγων τούτων στηριζομένων ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὅσα ἐκ τοῦ σύνεργου εἶδα κατώρθωσα νὰ ἀποδείξω ἐσφαλμένης, τὰς ὁποίας ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς Κ. Στάϊκος, εἰς τὴν ἀντιφάλλω, ἐξ ἐπιστολῶν τῶν ἀποτυχόντων εἰς τὸ βουλευτικὸν ἀγῶνα πληροφορίας.

Ἀντιεῖπεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Στάϊκος, ὅτι τῶ ὄντι ὡς προείπε τὰς πληροφορίας καὶ τὰς ἐλαβεν ἐξ ἐπιστολῶν, ἀλλ' αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐγγράφησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν φυλακισθέντων καὶ παθόντων κυριοτρόπως, ἵνα ματαιωθῇ ἡ περὶ τὰς ἐκλογὰς ἐνέργεια αὐτῶν κατὰ τῶν συνδυασμῶν, τῆς ἐξουσίας, ἥτις ἐπραξεν ἐγκλημα στερήσασα πολίτας τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ παρεμποδίσασα συνάμα τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πολιτικωτέρου δικαιώματος αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας χρήσεως τῆς ψήφου τῶν.

Ἰδὼν δὲ ἐκ τῶν ὧν ἤκουσα νὰ ἴσῃ ὁ ἐντιμὸς συνάδελφος ἡμῶν Κ. Ἀμβροσιάδης ἐναπομένει ἀμφιβολία τις ἂν αἱ παθόντες γράφουσιν ἀλήθειαν ἢ οἱ διαπραξάντες τὰ ἀδικήματα ταῦτα δὲν ὁμολογοῦσιν αὐτὰ ὡς εἶναι καὶ φυσικώτερον, ὅθεν ἀφίεται καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ σεβαστοῦ τούτου Σώματος.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ψύλλας εἶπε.

Κύριοι! τὰ γεγονότα ὅσα ἐλαβον χώραν εἰς τὸ ἀμέσως παρελθὸν διάστημα χρόνου, καθ' ὃ ἐνεργήθησαν αἱ τελευταῖαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, ἔσαν δι' ἐμὲ τοσοῦτον καταπληκτικὰ, ὥστε πολὺ ἐδίστασα ἂν ἔπρεπε νὰ λάβω τὸν λόγον εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καθόσον μάλιστα εἶχα σκεφθῇ, ὡς ἐξ ἧς.

Ἐπειδὴ καὶ πολλάκις εἰς παρομοίας περιστάσεις ὁ λόγος ἀντήχησεν καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸν ἄλλον περιβόλον καὶ εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἐκφράσιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐν τούτοις οὐδεμίαν διαμαρτύρησιν, οὐδεμίαν καταγγελίαν ἰσχυρὰ νὰ φέρῃ διόρθωσιν τινα, ἐσκέφην ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πάντῃ περιττὸν καὶ ἴδῃ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ ἔμην τῆς ἰδέας νὰ παύσῃ πλέον ὁ λόγος τοῦ ἔγκρατος, ὁ κατὰ τῶν παρενομιῶν καὶ τῶν ἐπεμβάσεων τῆς ἐξουσίας, ὥστε νὰ ἐννοήσῃ διὰ τῆς ἐπισήμου ταύτης σιωπῆς ὁ λαὸς, ὅτι δὲ ἰσχύει πλέον ὁ λόγος πρὸς διόρθωσιν τοῦ ὑπερκελειψάντος κακοῦ καὶ ὅτι εἶναι καιρὸν νὰ προστρέξῃ εἰς ἄλλα μετὰ δραστήριωτα νομίμα, ἐννοῶ, πάντοτε ἐπικαλούμενος καὶ τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν

ἰσως ἐπέλθῃ βελτίωσις τις ἐπὶ τῶν κακῶς κυβερνωμένων πραγμάτων τῆς πολιτείας.

Ἐπομένως καὶ τὸ περὶ νομιμότητος τῶν ἐκλογῶν εἶναι ζήτημα διαφεύγον τὴν ἀρμυδιότητα τοῦ σώματος τούτου, ὡς ἐβρέθη, καὶ ὅλοι οἱ προαληθάντες ὁμολόγησαν ὅτι δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ σφραγίσωμεν δικαίωμα, τὸ ὅποιον ὁ θεμελιώδης νόμος τοῦ κράτους ἀνέθεσεν εἰς ἄλλα πρόσωπα, εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν Βουλὴν.

Καὶ εὐδαίως ἂν ὁ ἐναρκτήριος Βασιλ. λόγος ἢ τὸ ὑπουργικὸν αὐτὸ ἔργον δὲν ἔθετεν ὑπόψιν ἡμῶν διὰ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ παραγράφου τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐκλογῶν, οὐδέως ἠθέλαμεν ελθεῖν εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν, ποσὺς δὲν ἠθέλαμεν ἐμφυλογωγῆσαι εἰς τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἀλλ' ἠθέλαμεν φιλολογῆσαι μόνον ἐπὶ τῶν ὁρισμένων θεμάτων τοῦ ἐναρκτήριου λόγου.

Ἀλλ' ἴδῃ πῶς δυνάμεθα νὰ πηδήσωμεν τὸν τραγικὸν τὸν ὅποιον θέτει ἐνώπιον ἡμῶν ὁ δεῦτερος παράγραφος τοῦ Β. λόγου; Πῶς θέλῃτε νὰ μὴ γίνῃ λόγος, νὰ μὴ ἀπαντήσωμεν κατὰ χρεὸς, κατὰ συνείδησιν εἰς ἐσφαλμένης πεποιθήσεις καὶ ὅταν μάλιστα ἕκαστος ἐξ ἡμῶν εἶναι κάλλιστα πληροφορημένος, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη τῶν ἐκλογῶν δὲν διεξήχθη εὐρύθμως, ἀλλ' ὅτι ἰδῶ καὶ ἐκεῖ, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἐν γένει, συνῆθη τι σκανδαλώδες, παράνομον καὶ διὰ τὸ ὅποιον οὔτε καὶ φροντίς διορθώσεως ἐλήρθη ἀπὸ μέρους τῆς καταγγελλομένης ἐξουσίας.

Ἀναγινώσκω, κύριοι, καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐναρκτήριους λόγους, καὶ βλέπω, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖ λαλεῖ εἰδικῶς καὶ πρὸς ἀμφοτέρω τὰ βουλευτικὰ σώματα ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς κυρίους βουλευτὰς προκειμένου περὶ οικονομικῶν καὶ πρὸς τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων. Ἰδὼν καὶ ἐν κατὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐξοφράζεται καὶ παρ' ἡμῶν ὁ ἐναρκτήριος λόγος, πάλιν δὲν ἠθέλαμεν ἐμφυλογωγῆσαι εἰς λεπτομερεῖς ἐξελέγξεις, ἀλλ' ἠθέλαμεν περιορισθῇ εἰς γενικάς τινὰς παρατηρήσεις, ἂν ποτε εἶχομεν γνῶσιν γεγονότων παραβιάσεως νόμου.

Οὐχ' ἦττον ὅμως τὸ γενικὸν τοῦτο ζήτημα δὲν διαφεύγει, ὡς προείπον καὶ ἴδῃ τῇ ἀμυδιότητι ἡμῶν, διότι καὶ κατὰ τὸ 1847 ἄνδρες τι ὤμενοι ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ, ἄνδρες συντηρητικοί, μετριοπαθεῖς, ὅποιοι οἱ συνάδελφοι ἡμῶν Τρικούπης καὶ ὁ μακαρίτης Κλονάρης, ἐπελήφθησαν τότε, ἐνθυμισθε, τῆς ὑποθέσεως τῶν βουλ. ἐκλογῶν. Καὶ οὐ μόνον αὐτοὶ ἀλλὰ

και αυτός ο επίσημος τύπος της συνταγματικής Γαλλίας ανέφερε περί των ημετέρων εκλογών, τας οποίας ο μακαρίτης Κωλέττης ενήργησε τότε, άνδρ χαίρων πλήρη εμπιστοσύνην παρά τη πολιτική του μεγάλου αυτού έθνους.

Ιδού εν περιλήψει τι έλεγεν εν των επισημωτέρων περιοδικών γαλλ. συγγραμμάτων η επιθεώρησις των δύο κόσμων v.

Η μεγάλη επιρροή, την οποίαν ο πρωθυπουργός της Ελλάδος κύριος Κωλέττης χείρει επί του Έλληνικού λαού, συνετελεσεν ώστε να εκλεχθῇ και καταρτισθῇ υμόφρων τις βουλή. Μ' όλην την υπεροχήν την οποίαν αναγνωρίζομεν κα. ήμεις πρὸς τὸν έκτακτον τούτον πολιτικόν, δὲν διστάζομεν νά παρατηρήσωμεν αὐτῷ ὅτι κάλλιον ἦτο νά φροντίσῃ πῶς νά συμπεριλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Βουλῆς ταύτης καὶ τὴν μειοναφηρίαν τοῦ έθνους, ἢ νά τὴν ἀποκλείσῃ, διότι μὴ ενεργῶσα καὶ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σταδίου, θέλει στρέφει ἤδη καὶ ἀλλαγῶ τὰς ενεργείας αὐτῆς καὶ θέλει παρέξει σκάνδαλα ἴσως καὶ παρεμβάλει προσκόμματα ἀνησυχοῦντα τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεώς του.

Πολλὰ ἰρρέθησαν καὶ τότε, κύριοι, κατὰ τῶν εκλογῶν καὶ ἐγὼ μετ' ἄλλων επέμεινα νά μνημονευθῶσιν εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου τὰ ἐν γένει γεγονότα τὰ χαρακτηρίζοντα παρανόμους τὰς ενεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ τότε, κύριοι, καὶ σήμερον ὁ λόγος δι' ἐμὲ εἶναι ὁ αὐτός· πιθανόν αἱ παρούσαι εκλογαί, ὡς διΐσχυρίζονται οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ νά ἦναι ἀπαρθειάστως ἢ καθαρὰ θέλησις τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὅτι ὁμως ποῦ καὶ ποῦ ἐγένοντο ἐπεμβάσεις τινές, αἱ ὁποῖαι ἴσως ποσῶς δὲν ἐπηρεάσαν κατὰ τὸ σύνολον, τὸ ἐν γένει ἀποτέλεσμα, οὐχ' ἦτον ἐπειδὴ συνέβησαν πρέπει νά θεωραιώσωμεν καὶ καταγγεῖλωμεν αὐτάς, οὐ μόνον διότι ἔχομεν τοιοῦτον δικαίωμα ἐπικρίνοντες αὐτάς ὡς ὑπουργικὰς πράξεις, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν δυνάμεθα, ὡς προείπα, νά υπερπηδήσωμεν τὸν φραγλὸν, τὸν ὁποῖον ὁ δεύτερος παράγραφος ἐστῆσεν ἐνώπιον ἡμῶν, δίδων ἀφορμὰς ἀναμφελέτους πρὸς συζητήσιν καὶ ἀπάντησιν.

Καὶ ἰδοὺ, κύριοι, φέρω τὴν ἐκλογὴν Ἀττικῆς ὡς ἐν παραδείγματι, ἥτις πιθανόν νά ἦναι ἡ νομιμοτάτη τῶν εκλογῶν, ἀλλ' ὅταν βλέπω, κύριοι, ὅτι ἀξιότιμός τις πολίτης, λίαν εὐπρόσληπτος μεταδίδει εἰς χωρίον τι διὰ νά συνεννοηθῇ θεδαιῶς καὶ ὁμιλήσῃ μετὰ τῶν φίλων του περὶ εκλογικῶν, εἰς ἃ ἀτομικῶς ἐνδιαφέρεται, καὶ ὁ πολίτης αὐτός οὐ μόνον παρεμποδίζεται νά ἔλθῃ εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῶν φίλων, ἀλλὰ καὶ διώκεται ἐκεί-

θεν ὡς τι μίσημα χωρὶς νά τῷ ἐπιτραπῇ οὐδὲ ν' ἀναπνεύσων οἱ ἵπποι τῆς ἀμάξης του, πῶς θέλετε νά παρσιωπήσω ἐνταῦθα τὸ γεγονὸς τοῦτο τὸ ἀποδεικνύον μίαν ἐπέμβασιν, μίαν παρανομίαν παραβιάζουσαν τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου;

Κύριοι, ἂν σιωπήσω ἐγὼ, θὰ τὸ εἴπωσιν ἄλλοι ἔξωθεν, ὁ τύπος, ἡ ρήμη καὶ ὁ κόσμος, ὁ λαός, οἱ λίθοι κεκραζόνται εἶπε τις τῶν ἐντίμων συναδελφῶν· καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων πιστεύει καὶ ἀπαρτίζεται ὅτι τὸ ὅλον τῆς εκλογῆς ἢ τῶν εκλογῶν εἶναι παράνομον.

Ἄλλοις τις ἐπίσης εὐπρόληπτος πολίτης ἀπεπέμθη ἀδικαιολογήτως ὡς ἐπερ δὴμότις ἀπὸ τι χωρίον ἐνθα μετέβη νά διαθέσῃ τὴν θήκην ἐπιρροῆς του ὑπὲρ τινος φίλου κατελθόντος εἰς εκλογικὸν ἄγωνα ἐναντίον τῶν ὑποψηφίων ἢ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ.

Πέποιθα δὲ χθὲς τὸν κύριον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, γενομένης λόγου ἐνταῦθα περὶ τινος Μαρκέλλου, ὅτι ὁ πολίτης οὗτος περιπίπτει ἐνίοτε εἰς ἔθνη καὶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρέθη καὶ τότε ὅτε κατὰ τὰς εκλογὰς συνέβη νά προσωποκρατηθῇ ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.

Σὰς διαβεβαιῶ, Κύριε ὑπουργέ, ὅτι ὁ Μαρκέλλος οὗτος εἶναι ἐκ τῶν διακεκριμένων πολιτῶν, καὶ ποσῶς δὲν ἔχει αὐτὸς τὸ ἐλάχιστον τὸ ὁποῖον τῷ ἀποδίδεται, οὔτε ἐκ τῶν σφόδρα φιλελευθέρων χαρακτηρίζεται· ἀναντίτις ἀνὴρ τιμώμενος μετὰ τὴν κοινωνίαν εἰς ἣν διατελεῖ εἶναι ἐκ τῶν μάλλον ἀποκαταστημένων, φιλήσυχος, ἀριστοκράτης μάλιστα εἰς τὰς ἐξείς του καὶ λ' ἂν συντηρητικὸς εἰς τὰς πολιτικὰς του ἀρχάς, διότι εἶναι ἐκ τῶν φρονούντων, ὅτι τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἔπρεπε παρ' ἡμῶν νά περιωρίζετο εἰς ὀλιγωτέρους ὅσῳ τὸ δυνατόν.

Τὰς αὐτὰς ὡς ἐγγίψα ἀφ' ἑρμᾶς, τοῖς αὐτοῖς λόγους εἶχα καὶ κατὰ τὸ 1817, οἵτινες μὲ ἐπεισαν, ὡς προείπον νά καταψηφίσω καὶ τότε τῆς ἀπαντήσεως. Καὶ βλέπετε, Κύριοι, ὅτι δὲν ζητοῦμεν τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ τὸν σιγματισμὸν τῶν κυβερνητικῶν πράξεων διὰ νά ἐπέλθῃ θεραπεία τις διὰ νά μὴ εὐρισκώμεθα εἰς τὴν ἀντήκην νά ὑψώσωμεν ἐκαστοτε φωνὰς παραπόνων ἐπὶ βίᾳ καὶ παρανομίαις τῆς ἐξουσίας. Ἡ κοινὴ κατικραυγὴ, τὰ ἐπίσημα παράπονα, πρέπει νά φθάνωσιν εἰς τὰ ὦτα τῶν ὑπουργῶν καὶ νά ἀνέρχωνται ἀπαρκαλύπτως μάλιστα εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους κύκλους τῆς ἐξουσίας.

Ὁ δὲ ἀρμόδιος ὑπουργὸς καθ' οὗ ἀπευθύνονται, δὲν πρέπει νὰ λέγῃ ποτὲ ὅτι δὲν τῷ ἐγένοντο γνωστὰ τὰ παράπανα ταῦτα, διότι ἀπὸ διάφορα προσκόμματα ἴσως δὲν ἠδυνήθη ὁ παθὼν νὰ καταγγεῖλῃ ταῦτα, ἐγένοντο ὁμῶς ὑπ' ὅσιν τῶν ὑπαλλήλων του, οἵτινες εἶχον χρέος, καθὼς νὰ κἀμνωι γνωστὰ ταῦτα.

Ἰδοὺ ὅθεν καταγγέλλομεν ἡμεῖς ἐνταῦθα τὰ παράπανα ταῦτα, γεγονότα ὅτινα ποσῶς δὲν καθάπτονται τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' εἶναι κατὰ τῶν ὑπουργῶν αὐτῶν. διότι διαπράχθησαν ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῶν χωρὶς νὰ θέλω νὰ εἰπῶ κατὰ διαταγὴν αὐτῶν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας μου εἶπα, ὅτι ἐδίστασα νὰ λάβω τὸν λόγον καὶ ἐδικαιολόγησα, νομίζω, τὸν διαταγμὸν μου, ἀλλ' αἱ χθεσιναὶ ἀγορεύσεις τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν ὡς τὰ τῶν τῶν Μιλτιάδου δὲν με ἀρῆκαν νὰ κοιμηθῶ, πρὸ πάντων δὲ ἡ νεωρῶδης ἀγορεύσεως τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ μοὶ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ὑπὲρ πάσαν ἄλλην, ὅταν μάλιστα πρὸς τοῖς ἄλλοις ἤκουσα νὰ λέγῃ δι' ἀπροσπονήτου ἐλευθεροσομίας, αὐτοὶ Κ.Κ. ἂν πιστεύσητε ὅσα ἐρρέθησαν καὶ ἐγράψαν κατὰ τῆς νομιμότητος τῶν ἐκλογῶν. τότε θὰ ἀποδείξετε, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τοῦ ὁποίου τὸ μέγα προτέρημα εἶναι ἡ ἀνδρεία, ἡ παλινκαριὰ, κατὰ τὴν ἰδίαν του ἑκφρασιν, εἶναι ἀνανδρον καὶ ὁ ἐγωῖσμός αὐτοῦ ψεύδος. »

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ἀληθῶς κλονίζει, βλέπετε, πᾶσαν πεποιθήσιν· ἀλλ' ὅταν πάλιν, Κ. ὑπουργὲ, πιστεύσωμεν, ὅτι ὅλα ταῦτα εἶναι ψεύδη, τότε θὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι μία πονηροῦπολις συνισταμένη ἀπὸ ψεύστας καὶ συκοφάντας, ἀπὸ πολῖταις εὐυπόληπτοι, ἀνδρες τιμώμενοι ἐπ' ἀρετῇ καὶ νοημοσύνῃ συνοδεύουσι τὰς ἐνστάσεις τῶν ταύτας με πλῆθος ἀποδείξεων ἐναργεστάτων. Βλέπετε λοιπὸν εἰς ὅποιον δύσκολον θέσιν μᾶς θέτει ἐν τοιμηρὸν ἐπιχείρημα, νὰ παραδεχθῶμεν ἢ ὅτι τὸ ἔθνος εἶναι ἀνανδρον, ἢ ὅτι εἰμεθα κοινωνία συκοφαντῶν.

Ἀλλοίμονον τότε ἔπρεπε νὰ φύγωμεν ἤδη μακρὰν τῆς κοινωνίας εἰς ἣν τοσάκις καὶ ἐλάχιστοι ἐρρέθησαν καὶ ἐγράφησαν κατὰ τῶν τοιούτων ἐπεμβάσεων καὶ παρανομιῶν τῆς ἐξουσίας.

Πλὴν ἰδοὺ πῶς διορθοῦται, ἂν θέλετε, τὸ δύσκολον τῆς θέσεως εἰς ἣν περιέστημεν ἕνεκα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

Μὴ πιστεύητε, Κύριοι, ὅτι τόσοι ἀξιοτίμητοι πολῖται, τόσοι νέτροι μαρτύρων ψεύδεται ἀσυστόλως ἀπέναντι ὅλου τοῦ κλήρου

εἶναι μία πικρὰ μομφὴ διὰ τὸν εὐαίσθητον ἑλληνικὸν λαόν, ἀλλ' ὡς πιστεύσωμεν ἀπὸ κοινοῦ, ὅτι τὰ πράγματα τῆς πατρίδος βαίνουνσιν εὐρυθμῶς καὶ ὅτι ποῦ μὲν ἐξ ἀπειρίας καὶ ἐνίοτε ἐκ κακῆς τῶν κυβερνούντων θελήσεως συμβαίνουνσι τὰ καταγγελλόμενα.

Εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον ἐπαινέται τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὡς συντηρητικὸν καὶ αἱ ἀγορεύσεις τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν ἐπανελάβον τὸν ἐπαινὸν τοῦτον πῶς, μάλιστα δὲ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τὸ αἶσθημα αὐτοῦ τῆς συντηρητικότητος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας τὸ ἀνύψωσε μέχρις εὐδωλολατρίας. Ἀν, Κύριοι, ἐν ἔθνος καλεῖται συντηρητικόν, διότι ὑποφέρει κατερικῶς ἐπεμβάσεις, παρανομίας, βλαβερὰς καὶ ζητεῖ διὰ νομίμων μέσων νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων του, τὸ ἔθνος αὐτὸ αὐτοῦ δὲν καλεῖται συντηρητικόν, ἀλλ' ἀνανδρον, τῷ ὅντι, χαμερπές.

Καὶ πιστεύοντες λοιπὸν ἡμεῖς εἰς τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς πολυπληθεῖς διαμαρτυρήσεις τῶν ἀποτυγόντων καὶ παθόντων, θὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι τοιοῦτον;

Ὅχι! ἀλλὰ θὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ ἱστορία καὶ ὁ ὁρθὸς νοῦς ὑπαγορεύει ὅτι τὰ ἔθνη εἶναι ἀνεκτικὰ εἰς τὰς συνεχεῖς βλαβερὰς καὶ καταπιέσεις τῶν ἐλευθεριῶν των. ἔθνη, τὰ ὅποια ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐβλεπον μετ' ὅμμα ἀνέλητον νὰ μεταβάλλεται εἰς ῥάκην ἡ πολιτικὴ του ἐλευθερίας, ἀνείχοντο κατερικῶς πᾶσαν ταπεινώσιν καὶ ἐξουθενώσιν, καὶ τὰ ἔθνη αὐτὰ ἐθεωρήθησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη νεκρὰ· ἦλθε καιρὸς καὶ ὡς τὰ ὅσα τὰ ὅποια εἶδεν ὁ ἱερεμίας, ἔλαθον σάκας, ἀνέστησαν καὶ ὡς ἱγίαντες κατέβαλον τῆς αὐθαρέτου δεσποτίας, τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ δόλου τὰ παράνομα οἰκουμενημῆκα, ἀνακτῆσαντα ἐν μὲν τὰς πολυτίμους ἐκείνας ἐλευθερίας, ὅσαι ἐγγυῶνται τὴν ἠθικὴν καὶ ὠλικὴν πρόσδον τῶν νηπιόνων λαῶν.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλος λόγος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐν τῇ χθεσινῇ ἀγορεύσει του, εἰς ὃν πρέπει νὰ ἀπαντήσω, διότι ἐμολογῶ, ὅτι ἐλάλησε μετ' ἐσὺν λογικὴν σειράν, ὥστε καὶ ἐμὲ τὸν λαλοῦντα παρ' ὅλγον νὰ κλονίσῃ.

Αἱ ἐκλογαί, εἶπε, τοῦ 1859 καὶ αἱ τελευταῖαι ἦσαν αἱ νομιμότεραι πασῶν τῶν προγενεστέρων, καὶ τοῦτο τὸ ἀπέδειξεν ἡ ἐλευθερία ἣς ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος, τὰς ἀνεμπόδιστους κινήσεις τῶν πολιτῶν, ὅσας ἐπροκάλεσεν ὁ ἀναφανὲς συναγωνισμὸς κατὰ τὴν χρῆσιν τῆς φήφου.

Χάρις τῆς δημοτικότητος σας λοιπὸν, ὡς ὑπουργοί, καὶ εἰς (Πρακτ. Γερουσ. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 10

τὴν συγκατάθεσιν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν σας ἀπαιτεῖτε νὰ χρεωσθῇ τὸ ἔθνος τὴν τελευταίαν τάσιν του πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν του, καὶ ἐλπίω ἐξουσίας δικαιολογεῖτε τὸν συναγωνισμὸν καὶ τὰς ἐλευτέρας κινήσεις του εἰς ἐξάσκησιν τῶν δικαωμάτων αὐτοῦ;

Μεγαλειτέρα παρηνώρισις, μεγαλειτέρα μορφή δὲν ἔδυνάτο νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἔθνος πρὸ ὀλίγου ἀνακτῆσαντις δι' αἱμάτων ἀπείρων, διὰ μαρτύρων ἀνιερθιῶν τὴν ἀνιερτησίαν αὐτοῦ, εἰς λαὸν ὅστις ἐν μ. ῥ. εὐνῇ ἐζήτησε καὶ ἐλαβε τὰ πολιτικὰ ταῦτα δικαιώματα, τὰ ὅποια ἤν τῷ ἀμφισβητοῦνται ὡς ξένα, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὰς διαθέσεις τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργῶν.

Μὴ πιστεύσατε, Κύριοι, χάριν τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους τούτου εἰς τὰς ἐπιδεικνυμένας ταύτας διαθέσεις τῶν ὑπουργῶν, πιστεύσατε μᾶλλον ὅτι εἶναι φυσικώτερον, ὅτι στηρίζεται εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους τούτου, ὅτι ἡ ἱστορία ἀποφαίνεται, καὶ ἐγὼ πιστεύω, ὅτι τὰ ἔθνη εἶναι συγγενῇ νοερῶς, ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ, αἱ κοινωνικαὶ ἰδέαι πάσης ἐποχῆς διαχέονται διὰ τοῦ ἀερατοῦ ἐκείνου ἡλεκτρισμοῦ εἰς ὅλαν τὴν νοημάτων λαὸν τὰς καρδίας, αἵτινες φλέγονται ἀπὸ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο τῶν ἐλευθέρων καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως πυρ.

Ἡ Ἑλλάς, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε ἱστορικῶς, ἐπῆρσε ποτὲ τὸν πολιτισμὸν ἐν γένει τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἀγγλία ἐπέβαλεν εἰς τὸν τῆς Ἀμερικῆς ἡ δημοκρατία τῆς Ἀμερικῆς ἐπῆρσε τὴν τῆς Γαλλίας, καὶ φιλελευθέρων πνεῦμα τῶν θεσμῶν τῆς Γαλλίας διεχύθη ἐφ' ὅλου σχεδὸν τοῦ κόσμου. Ἡ Τῦνις Κύριοι, ἔχει σήμερον σύνταγμα, ἡ δεσποτικὴ Αὐστρία παρεχώρησε καὶ παραχωρεῖ συνταγματικὰς ἐλευθερίας καὶ πανταχοῦ, γύρω ἡμῶν ἀκούονται μετ' ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἀνεγειρομένων λαῶν αἱ φιλελευθεραὶ ζητωκραυγαί. Μᾶς κατέπληξαν, Κύριοι, τὰ ἐσχάτως μεγάλα συμβάντα ἐνὸς γειτνιαζόντος ἔθνους καὶ ἡ κατὰ πληθὺς αὕτη πιστεύετε οὐκ ἔδυνάτο νὰ ἔχη ὁσιώδῃ ἐπιρροήν, δὲν ἐμελλε νὰ παρέξῃ τὴν ἐλαχίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου; ἀλλ' ἐπεριμένναμεν ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς νὰ μᾶς εἰπῶσιν ἰδοὺ σας χειραφετοῦμεν ὑπουργοὶ οἵτινες ἐσταμάτησαν πέρυσι διὰ μυρίων μέσων τὴν γενικὴν ἐκφρασιν τοῦ λαοῦ, οἵτινες ἀνεχαιτίσαν διὰ τῆς διαλύσεως μιᾶς πατριωτικῆς καὶ νοήμονος Βουλῆς, (δὲν λέγω καὶ ἐνὸς ἀλλοῦ σώματος, διότι δὲν μοι τὸ ἐπιτρέπει ἡ θέσις μου,) τὰ πρῶτα θέματα τοῦ ἔθνους δι' ὧν ἠθέλησε νὰ δείξῃ ὅτι προτιμᾷ πάντως ἄλλου τὰς συνταγματικὰς τῶν ἐλευθερίας;

Ἢ! μεγαλειτέρα παρηνώρισις, ἐπαναλαμβάνω, μεγαλειτέρα ἀδικος ἐκφρασις δὲν ἔδυνάτο νὰ ἐκφερθῇ ἀπὸ στόματος συνταγματικοῦ μάλιστα ὑπουργοῦ, διὰ λαὸν ὅποιος ὁ ἑλληνικός! Ἀναγνώριστε, Κύριοι, τὸ ἀδικον καὶ πιστεύσατε, ὡς ἐγὼ, ὅτι αἱ κοινοὶ ἡμᾶς σπουδαῖται μεταβολαί. αἱ ἐπίσημοι περιστάσεις τῆς ἐποχῆς ἀρύπησαν καὶ ἡμᾶς τῆς καθ' ὅπως ἐκείνη εἰς ἣν ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐμπέσῃ τὸ ἔθνος μετὰ πολυετῆ αἱματηρὸν ἀγῶνα, ὅστις ἐξήντησε πᾶσαν ἰκμάδα πλὴν τοῦ αἰσθηματός του, ἐπρεπε μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιτυχῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ν' ἀναπαυθῇ ὡς ὁ Ὁρκαλῆς μετὰ τὰ ἄλλα του. Ἀλλ' ἐπρεπε συνάμα, ἦτο πολλὰ φυσικὸν νὰ ἡλεκτρίσθῃ εἰς τὸ πρῶτον ἀκουσμα, εἰς τὰς πρῶτας κινήσεις τῶν ἀνεγειρομένων ἑθνότητων, ἐπρεπε νὰ ῥίψῃ ἐν ὁλοκλήρῳ συναίσθησιν ἐν αὐτῷ, ὅπως καταμετρήσῃ τὴν θέσιν του τὴν ὅποιον εἶδεν ἀναξίαν τῶν παρελθόντων ἀγώνων του, ταπεινὴν ὡς πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ μέλλοντός του. Ἐκινήθη λοιπὸν τότε, καὶ δὲν ἔσχα ἀκίρως αἱ πάνδημοι διαδηλώσεις τῶν ἀνεκτικῶν αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τούτου, ὅστις ἐδειξεν ὅτι σεβόμενος τοὺς καθιστώτας νόμους μόνον πόθον ἔχει τὴν παγίωσιν τοῦ θρόνου καὶ τὴν ταχέαν ἐπίτευξιν τοῦ μέλλοντός του.

Ἐν τούτοις κατὰ τὸ πρῶτον δίστημα τῆς ἐγερθείσης ἐνταῦθα συζητήσεως ἤκουσα νὰ γίνωνται ἀντεγκλήσεις εἰς μέρος τῶν τὰ ἐναντία φράσσοντων, ὅτι ἦλθεν οἱ σήμερον ἐπικρίνοντες ἄλλους, διατὶ καὶ οὗτοι δὲν ἐπολιτεύθησαν ἄλλοι, ὡς συμβουλευτοῖς. Κύριοι, αἱ ἀντεγκλήσεις αὗται πρέπει νὰ παύσωσι καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν νὰ γίνεταί ὅσο τοῦ δυνατοῦ σπανιωτέρα, διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατακρίνει τις εἰς ἄλλους ἢ ἐνδὲν πρέπει καὶ νὰ τὸ πράττῃ ὁ ἴδιος, καθόσον τοῦτο δὲν εἶναι ἀποδείξεις τῆς ἀθωότητός του. Ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι στάσιμος, αἱ ἀντεγκλήσεις θέτουσιν ἡμᾶς τοὺς γέροντας εἰς μεγάλους, ὡς βλέπετε, ἀγῶνας συζητήσεων.

Ἐνθυνοῦμαι μίαν περίστασιν, καθ' ἣν ἐσκέπτετο ἐνταῦθα ὁ περὶ καταστατικῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμος ἐν ἔτει 1852, ἐνθυνοῦμαι, λέγω, ὅτι ἐγένετο πρὸς ἐμὲ τοιαῦτα τις ἀντεγκλήσεις. — Τίνα νὰ πιστεύσωμεν ἤδη τὸν Φύλλαν τοῦ 1852, ἢ τοῦ 1833; διότι κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην χρονολογίαν καὶ ἐγὼ εἶχα συνηγορήσει τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἤδη εὐρισκόμην κατὰ τὴν ἀντιλέγοντα εἰς ἀντίφασιν. Ναί, Κύριοι, εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ θέσις μου περιστάτω ἀμφιβολία, ἀλλ' ἀντέταξα ὡς ἐνστάσιν τὰς λεικὰς μου ἤδη τρίχας. Καὶ εἶναι

τάχα καταδικασμένοι; τις νὰ σκέπτηται καὶ σήμερον, ὅπως καὶ πρὸ τριάκοντα ἐτῶν; καὶ ἀπαγορεύεται αὐτῷ νὰ λέγῃ ὅταν διακρίνῃ καλῶς τὸ μαῦρον, μαῦρον, καὶ τὸ δίκαιον, δίκαιον;

Ἱεροσόλην, Κύριοι, μετὰ προσοχῆς τὴν ἡμιεπίτημον ἀλληλογραφίαν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, καὶ συγχρόνως τὸν ἥκουσα εὐχόμενον ὥστε καὶ ὅλοι τῆς Ἑλλάδος οἱ ὑπουργοὶ νὰ γράψωσι τοιοῦτότρόπως, οὐδεὶς πιστεύω μεταξὺ ἡμῶν εὐχεται τὸ ἐναντίον. Διότι καὶ ἐγὼ αὐτὸς ὡς ἰδιώτης, ἂν ποτε μέλλω νὰ συστήσω τινὰ, παρομοίως ὥσως γράφω, ἀλλ' ὑπάρχει, θεοπίως, πολλὴ διαφορά μετὰ τὴν ἰδιώτου τιμῆν καὶ ὑπουργοῦ τιμῆν γράφοντος, ὥστε ἐγὼ θέλω εὐχέσθαι νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ὅτε δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γράφωσι ποσῶς οἱ ὑπουργοὶ συστατικὰς ἐπιστολάς. Πλὴν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθέτην αὐτὸ σημεῖον πρέπει καὶ νὰ ἀρχίσωμεν νὰ δώσωμεν δείγματα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους τιμωροῦντες τοὺς παραβάτας, ἄλλως αἱ εἰλικρινέστεραι συστατικαὶ ἐπιστολαὶ δὲν δύνανται νὰ παιδαγωγήσουν ἕνα λαόν, ὅταν δὲν συνοδεύονται καὶ διὰ τῶν πραγμάτων.

Ὁ λαὸς οὗτος, Κύριοι, ὁ ἀδύνατος, ὁ συνεισὶς, ὁ διὰ τὸς αὐτοῦ αἰμάτων καὶ θυσιῶν δειμνυγμένος οἷα συνάρσει τὸ λαμπρὸν, τὸ ἐνδοξόν τοῦτο αἰκιδόμημα τῆς ἀνεξαρτησίας του ἐκ τοῦ μηδενός, δὲν πρέπει νὰ περιτρώγεται, νὰ παρεμποδίζεται εἰς τὴν ἐλευθερὰν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων του, διότι δι' αὐτῶν, Θεοῦ εὐδοκίᾳ, θέλει ἐγείρει πολυτελέστερα μέγαλα, μεγαλειότερα ἀνάκτορα εἰς τὸ μέλλον.

Διastreχόμεν, δὲν λησμονεῖτε, ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι τοῦ 1833 πενταετὴς διάστημα ἀναρχίας πραγματικῆς, καὶ ἐν τούτοις δὲν εἴχομεν ἀφορμὰς νὰ παραπονώμεθα, ὅτι κατὰ τὸ ἀνώμαλον τοῦτο διάστημα συνέβησαν ἄλλαι ἐγκληματικαὶ πράξεις εἰμὴ αἱ φρικτωτέρας εἰς τὴν τότε κατάστασιν τοῦ τόπου, τοῦτέστι τὴν ἀναρχίαν, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τοῦτο χρεώσεται εἰς τὰς πρὸς τοὺς αἰετὰς τοῦ λαοῦ τούτου.

Κύριοι! καὶ πολῖται καὶ Κυβερνήσις πρέπει ἀνυποκρίτως, εἰλικρινῶς νὰ ἀσπασθῶμεν τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ Συντάγματος μας οὐχὶ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ. Πρέπει νὰ ἀποδυσθῶμεν ἅπασι διὰ παντός τὰς πολιτικὰς παλημβουλίας, διότι, Κύριοι, ἂς ἐννοήσωμεν ὅτι κατὰ μέγα μέρος εἰς τοῦτο χρεώσεται ἡ παρούσα κακὴ κατάσταση τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος, καθ' ὅσον μεταξὺ ἡμῶν ἐκορυφώθη ἡ δυσπιστία.

Πᾶς πολῖτης πρέπει νὰ ἐμμένῃ πιστὸς εἰς τοὺς νόμους τῆς

πατρίδος· ἡ δὲ ἐξουσία εἰλικρινῆς εἰς τὴν ἐκπεριστάσει τῶν νόμων τούτων, πρέπει νὰ ἀφίη τὸς χαρακτὴ καὶ τῶν πολιτῶν ἐκεῖ ὅπου θέλει τοὺς συναντήσει, πᾶσα παλημβουλία ἡ ἐλαχίστη ἀπὸ τοῦ θεμελιώδους νόμου παρεκτροπῇ, εἶναι ἐγκλημα πρὸς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Καταπαύω μὲ τὸν ἐπὶ λόγον, τὸν ὅποιον ἀνέφερον εἰς τῶν ρητόρων πολλὰ ἐπιτυχῶς. Ἐλθεῖ τώρα καὶ πρὸς ἐμὲ Ἀθηναῖ καὶ σὺς με ἀπὸ τὴν κόμην, ὡς ἐσὺς τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν ἔπεισας νὰ μὴ μεταχειρισθῇ τὸ ζῆρος κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅστις τοῦ ἔρπασε τὴν Βρυσίδην. Πλὴν συγχρόνως ἡ αὐτὴ Ἀθηναῖ προσεῖπεν εἰς τὸ σὺς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τὸν ἐσυμβούλευσεν ἀφοῦ εἴπῃ ὅλα τὰ σπαραξικάρδια λόγια ὅσα εἶχε κατὰ τοῦ Ἀτρείδου κατόπιν νὰ μανίσῃ καὶ νὰ ἀποσυρθῇ μακρὰν τοῦ στρατοπέδου.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, Κύριοι ὑπουργοί, ὁμοιάζει σήμερον τὸν Ἀχιλλέα, εἶδε μετ' ἐκπλήξεώς του νὰ τῷ ἀρπάξηται ἡ πολυτιμος ἐλευθερία του, νὰ παρατείνωνται τὰ δικαιώματά του, καὶ ἐν τούτοις ὑπέκουσεν εἰς τὴν ῥωνὴν τῆς Ἀθηνᾶς, φρονήσεις· διεμαρτυρήθη ὅμως κατὰ τῆς ἀδικίας τούτης κυριοτρόπως καὶ ἤδη φοβεύεται μήπως ἀπεσῇ μαγισμένος, πλήρης ἀπελπιστικῆς δυσθυμίας εἶναι καιρὸς λοιπὸν νὰ σπεύσῃ ἡ ἐξουσία καὶ τὸν ικανοποιήσῃ πρὶν ἢ πέσωσι πολλὰ θύματα, ἐννοῶ νόθικα.

Ἐπὶ λόγον ὁ Γερ. Κ. Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης.

Ἀφοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1859 εἶπον τὰ δέοντα, ἀπέχω ἤδη τοῦ νὰ προσθέσω τι περισσύτερον· λέγω δὲ μόνον ὅτι ἀναγνωρίζω καὶ παραδέχομαι ὅσα οἱ προαγορεύσαντες ἐλάλησαν ὅτι δηλαδή ὑπῆρχε καὶ καλπυνοβουλία κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐλεγκτῶν, παρατηρῶ ὅμως ὅτι ἀπορεῖγοντες τὰ πρωτοπικὰ καὶ πολῖται καὶ ὑπάλληλοι, ἔνεκα τῶν σπουδαίων ἐξωτερικῶν περιστάσεων, πρέπει νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν θέσιν ἴσην ἃς διέπῃ τὰς ἐνεργείας μας· ὁ νόμος, καὶ αὐτὸς ἃς ᾔται ὁ ὁδηγὸς ὅλων τῶν πράξεων μας, ἐὰν ἐπιθυμῶμεν τὴν λαμπρότητα τῆς πατρίδος, τοῦ θρόνου καὶ ὅλων ἡμῶν, διότι ἡ ἀφαιρέσις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐμῶν ἢ αἰμάτων εἶναι λίαν πικρὸν· διὸ καὶ πρέπει παραιτούμενοι ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε νὰ καθίσωμεν ὅδον ἴσην νόμιμον καὶ συνταγματικὴν.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Γρηγοριάδης.

Ἀπέναντι τῶν ὅσων ἐρρήθισαν γνωρίζω ποῖον θίλει εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα δι' ὃν λόγον καὶ δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ λάβω τὸν λόγον. Ἄν δὲν διελύετο ἡ παρελθούσα Βουλὴ, ὅπως διελύθη, δὲν ἠθέλωμεν λάβει τὸν λόγον διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὸ σαθρὸν τῶν

προσπεποιημένων λόγων της διαλύσεως, διότι έχομεν απέναντί μας και άλλα έθνη εις τα όποια η τοιούτη διάλυσις εκκαμει εντόπιωσιν. Επί της παρατηρήσεως δέ οτι ουδέμια όφείλεται δικαιολογήσει διά την χρῆσιν του τοιούτου ήγεμονικού δικαιώματος λόγω, οτι ειδικώς τέ ιερών πρόσωπον του ήγεμόνος είναι ανεύθυνον, αλλά το περ διαλύσεως διάταγμα δεν έχει ισχύν άνευ της υπογραφής του αρμοδίου ύπουργού, ο όποιος καθό όρων όλην την ευθύνην των αποτελεσμάτων της διαλύσεως όφείλει να έκφορῇ τους λόγους αὐτῆς, διότι αν και συνταγματικώς πάσα διάλυσις Βουλῆς οιασδήποτε είναι εν δικαίωμα ανεπίδεκτον φιλονεικίας ή επικρίσεως, ήτοις όμως εξετάζεται και ζυγίζεται με την πλέον ακριβή στάθμην. Βούλή τις, όταν επί λασιών νομοσχεδίων ή άλλων όμοίων αντικειμένων άρνηθῇ την ψήφον της και άρνησθῇ δικαιολογημένως διαλύεται, αλλά Βούλή θαδίζουσα συνταγματικώς, όπως ή παρελθούσα, δεν διαλύεται, διότι τοιαύτη διάλυσις είναι άθερρία της τοιαύτης δέ διαλύσεως γιγνομένης, πρέπει να διδωνται όπως εις το έσωτερικόν οὕτω και εις το έξωτερικόν οι λόγοι της διαλύσεως εν είλικρινεία και όχι κακοδοίως, όπως επί του προκειμένου έγινετο, οτε ή καθόλου διαείδασε εις δύο αύλός των ζένων δυάμενων τάς πλέον μαύρας πληροφορίας ως προς τον χαρακτήρα των 62 εκείνων βουλευτών και εν γένει των άνδρων της αντιπολιτεύσεως, αποκαλέσασα όλους τούτους άναρχικούς και αποδώσασα εις αυτούς σκοπούς ικθρορίσεως, άναρχίας και τὰ παρόμοια· αλλ' αὐτή ή λεγομένη άναρχική αντιπολίτευσις σύγκειται εκ προσώπων οικοκυραίων, οὕτως εἰπεῖ, και επίζητούντων πολυ περισσότερον των άλλων την τάξιν, την ήσυχίαν και την εἰρήνην. Εἰς αὐτήν την κατάστασιν εύρισκόμενοι λέγομεν και θέλομεν να αποδείξωμεν οτι ο λαός έδειξε και δεικνύει μεγάλην άνοχήν εις τὰ γινόμενα· αλλ' οὐχ ήτιον, δεν πρέπει να κρυφώμεν οτι το έθνος διά των τοιοιτών και τοσούτων ενεργειών των υπαλλήλων διεφθῇ, και τὰ πράγματα ένεκα της τοιαύτης διαγωγῆς αὐτῶν προεχώρησαν εις τό μη περαιτέρω, ώστε ο λαός δεν αποδίδει την κατάστασιν του ταύτην εις τάς άρχάς και διά τουτο πρέπει να γίνωσι τὰ πάντα γνωστά εις τον άνώτατον άρχοντα, όπως προέβη ή δέουσα θεραπεία.

Απήντησεν ο Κ. ύπουργός των Οικονομικών οτι και έξωτερικώς ή διάλυσις της Βουλῆς έδικτιολογήθη διά των γνωστών και έσωτερικώς λόγων· οθεν δεν έγάρη εις το έξωτερικόν εἰμή

οτι έβρέθη εις τό έσωτερικόν, αἱ δέ υπό του προλαλήσαντος ρηθείσαι επίλοιποι πληροφορίες εἰσιν εσφαλμέναι.

Λαβὼν ἀκολούθῳ τὸν λόγον ο Γερ. Κ. Μήλιος εἶπε.

Δεν είχαν σκοπόν να ληλῆσιν επί του προκειμένου, διότι οι προλαλήσαντες ΚΚ. Γερουσιασταί άρκούντως ανέπτυξαν τὰ πάντα ή άγέρως όμως τὸ Κ. ύπουργοι των Στρατιωτικῶν συνδυαζομένη με εκείνην του Κ. ύπουργοῦ των Οικονομικῶν με διδὼν άσπρηλὴν να εἶπω αλίγας λέξεις. Ο λόγος εἶναι ένταῦθα περί έπεμβάσεων κατὰ τὰς τελευταίας έκλογάς, και οὗτος μες ρέπει εις τὸν 2 § της άπαντήσεως. Λέγω λοιπόν εκ ποιοιμένων εις τὸν Κ. ύπουργόν των Στρατιωτικῶν άπορῶντα και διστάζοντα επί των κατὰ της έκλογῆς γινομένων παραπτωμάτων οτι εάν θέλῃ να μάθῃ και να πειθῇ περί των γινομένων έπεμβάσεων παραιτῶν πᾶσαν άλλην πληροφορίαν, δύναται να προσφύγῃ εις τὴν συνείδησιν τοῦ έθνους, εις τὴν κινήν αὐτὴν φωνήν, οθεν θέλει μάθει οτι αἱ τρομερώτεροι έπεμβάσεις έγινόντο, και οθεν θέλει λίσαι πᾶσαν άπορίαν και πάντα δισταγμόν· εάν δέ δεν θέλῃ να παραδεχθῇ τοῦτο, δύναται να εὔρη τὰς αποδείξεις των έπεμβάσεων εις τους λόγους αὐτοῦ και τοῦ συναδέλφου του· ο Κ. ύπουργός των Στρατιωτικῶν έξομῶν το συντηρητικόν πνεύμα τοῦ έθνους εἶπεν οτι το ύπουργεῖον ήπερίεξε βουλευτάς συντηρητικούς, και το έθνος εξέλεξε το αὐτοῦ χάριν της έξουσίας, εις ἣν εἶναι προσηλωμένον τὴν φράσιν ταύτην συνδυάζων με τὴν ἐτέραν φράσιν τοῦ Κ. ύπουργοῦ των Οικονομικῶν εἰπόντος οτι εκ των έπαρχιῶν έγγραφον έρωτῶντες αν το δεῖνα πρόσωπον εἶναι ή θεωρηται φρονημάτων συντηρητικῶν, εάν το θέλῃ ο Βασιλεὺς και τὰ παρόμοια, εύρίσκω οὕτως εις τό στόμα των ΚΚ. ύπουργῶν διετημένον το έθνος εις βασιλικούς και αντιβασιλικούς, ένῳ τοιοῦτόν τι άλλοτε δεν υπήρχε· πόθεν δέ συμβαίνει τοῦτο ἥδη; εάν μη εἴχητετε να εκπνεύσητε τῷ λαῷ τὴν ιδέαν οτι τοῦτον μὲν θέλει, εκείνον δέ αποκρούει· ή τε Κυβέρνησις και ο Βασιλεὺς, οὐδεὶς ήθελεν άπουθῆναι τοιαύτην έρώτησιν· εκ της όμολογίας ταύτης προκύπτει ή απόδειξις της έπεμβάσεως, διότι όταν υμεῖς αἱτοί διεπράξατε το έθνος οὕτω, όταν εις τους 62 βουλευτάς απέδωκατε τὸν χαρακτήρα τοῦ αντιβασιλικοῦ, ή έπέμβασις ήτον άρκευτος· θεοβίως άμα Γερουσιαστῆς τις πρώην ύπουργός λαβὼν τὸν λόγον γίνονται υπό των αντίπαλων του άντεγκλήσεις αὐτὴν τὴν τακτικὴν μετεχειρίσθησαν και σήμερα, αλλ' αἱ άντεγκλήσεις αὐταί, αἰτινές εἰσι και άδικαιολόγητοι, πρέπει να παύσωσι, διότι δεικνύουσι και αδυναμίαν πραγματικήν.

Μετά τὴν ἐξήγησιν ταύτην λέγω ὅτι τὸν τρόπον τοῦ κυβερνᾶν ὑπαγορεύει ἡ ἐποχὴ· προγενέστεροι ὑπουργοὶ δὲν ἔκαμον εἰμὴ ἐκλογὰς τακτικάς, καὶ εὐρίσκοντο εἰς θέσιν πολὺ διάφορον τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὐρέθησαν οἱ σημερινοὶ ὑπουργοί, οἵτινες ἐπειδὴ διέλυσαν τὴν Βουλὴν οὐχὶ διὰ τὴν τελεωρῆσθαι τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιτελεσθῆσθαι ὡς ἀξιοῦσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ δὲν ἐδικαιούντο νὰ θέσωσιν ὑποψηφίους ἢ κατὰ τὴν φράσιν τῶν νὰ ὑποστηρίξωσι συνδυασμοὺς προσώπων, ἀλλ' ὤφειλον νὰ προσφύγωσιν εἰς ἀμερόληπτον δικαστὴν καὶ νὰ ἀρξώσιν ἀνεπηρέαιστους τὰς ἐκλογάς. ὅπως ἐκφρασθῇ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ ὁ λαός· εἰς τοιαύτην ἐποχὴν δὲν εὐρέθησαν οἱ προκατόχοι ὑπουργοί. Διηρέθη ἡ ἱστορία τῶν ἐκλογῶν ἐκ μέρους τῶν προλαλησάντων ὑπουργῶν εἰς τρεῖς περιόδους· καὶ αἱ μὲν πρῶται μέχρι τοῦ ἔτους 1847 ἀπεκατέστησαν ἐκλογαὶ αἵματος, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τοῦ 1850 ἐνεργηθεῖται ἀπεκατέστησαν ἐκλογαὶ χαυνώσεως καὶ νοκώσεως, αἱ δὲ τῶν 1859 καὶ ἐντεύθεν ἐκλογαὶ ζωῆς καὶ λόγου· τὴν ἐποχὴν ταύτην θεωροῦσαν εἰλικρινῆ ἡλεκτρισμὸν τῆς διοικήσεως τῶν. Λόγω λοιπὸν ὅτι εἰς ἔθνος ἀρτιπαγές, ὅπου ὑπάρχουσι τὰ πάθη ἀνεπτυγμένα καὶ τὰ πάντα οὐχὶ εἰς τοσοῦτον εὐρύθμον κατὰστασιν καὶ ἡ ἐξάσκησις τῶν δικαιωμάτων ἀκολουθεῖ τὴν λαθραία ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου· τὸ τοιοῦτον ἔθνος, οἷον εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἥτις θεοδαιώς ἦτο διερρημένη ὅτι ἀπέκτησε τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, κατ' ἀρχάς μὲν καὶ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ καταφύγει, ὡς κατέφυγεν εἰς τὰ ὅπλα, ἀναλόγως τῆς ἀνατροφῆς, ἣν ἀπέκτησε μετὰ τὸν πολυετὴ ἐκείνου· τὸλεμον· διότι ὑρίσταντα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολλοὶ ἰσχυροὶ, καὶ ἕκαστος ἐζήτησε διὰ τῶν ὁπλῶν νὰ φιλονεικήσῃ τὴν θέσιν τοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἀπέναντι μιᾶς τοιαύτης κοινωνικῆς καταστάσεως· ἀφοῦ δὲ ἡ κατὰστασις αὕτη κατεβλήθη φυσικῶς τῷ λόγῳ καὶ ἡ Ἑλλάς κατήντησεν εἰς τὴν παρανολουθούσαν νέκρωσιν, ἥτις εἶναι κατὰστασις ἀναφυγῆς καὶ ἀναπαύσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ φαινόμενη αὕτη θεωρία δὲν ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταστάσεως ταύτης, ἀλλὰ τὸ πρῶτον τοῦ τρόπου τῶν συνδυασμῶν ὡς σχηματισθέντων ἐκ τῶν ἐχόντων πραγματικὴν ἐπὶ ῥαῖον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἡ ἐποχὴ αὕτη διήρκεσε μέχρι τῶν 1859, ὅτε ὑπῆρξε ζωηρὰ ἡ κίνησις τοῦ ἔθνους καὶ ὅλοι ἐζήτουν θελήσιν· κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκλήθη εἰς ἐξοχὸς ἀνὴρ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ἐκ τῶν ἀρμοδίων στοιχείων ἣν ἔπρεπε νὰ σχηματίσῃ ἐξουσίαν· ἐν τούτοις κατὰ

τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ κοινωνία εἶχε χρεῖαν περισσοτέρων ἐλευθεριῶν· τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀναγνωρίσασα ἡ μετὰ τὴν ἀπόπειραν ἐκείνην ἐπελθούσα ἐξουσία, ἐνῶ ἐκήρυξεν ὅτι θέτει ὑποψηφίους, ταυτοχρόνως ἐδημοσίευσεν ὅτι χορηγεῖ πᾶσαν ἐλευθερίαν πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, καὶ πρὸς τοῦτο παρεδίδετο καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀντεφορευτικῶν ἐπιτραπῶν πρὸς πλείοτέραν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, ὥστε ὅλοι ἐπίστευσαν ἔκτοτε ὅτι ἦλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θείει εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ ὁ θρίαμβος τοῦ λόγου, ἡ ὅτι ἐλάβομεν αὐτῇ τὴν ὁδὸν· ἐπὶ θεν ἡ συγκάλεσις τῶν Βουλῶν, καὶ κατὰ τὴν β'. Σύνοδον ἡ Βουλὴ ἐκείνη ἠθέλησε νὰ προχωρήσῃ καὶ περαιτέρω. ἠθέλησε δηλαδὴ νὰ ἐκλέξῃ κατ' ἰδίῳ αὐτῆς πεποιθὲσιν συμμάχους μὲ τὸ συνταγματικὸν αὐτῆς δικαίωμα τὸν πρόεδρόν της· καὶ ἐπειδὴ εἶδειε τοιαύτην διαγωγὴν συνταγματικὴν διελύθη, γενομένης ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ λαοῦ· κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπουργεῖον ἀληθῶς διεκήρυξε κατ' ἀρχάς πρὸς τοὺς δικαστὰς τῆς ἐξέτης· ἦτοι πρὸς τὸν λαόν ὅτι οὐδὲ κατὰ δάνησαν ὑποδεικνύει τινά, οὔτε κἀμινε γρῆσιν τῆς υποψηφιότητος, ἀλλὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐπίστευσαν οἱ ἀντίπαλοι τῶν Κ. ὑπουργῶν, καὶ μᾶλλον ἐγνώριζαν ὅτι δὲν ἠθέλει ἐπιτραπῇ νὰ ἐκλεχθῶσιν· αὐχ' ἦττον οὕτως· ἔπρεπε νὰ ὁρμώσωνται εἰς τὸ ἐκλογικὸν στάδιον καὶ διὰ τοῦ λόγου νὰ ἀποδείξωσι τοῖς ὑπουργοῖς ὅτι ἐπεμβαίνουσιν· ῥητὴς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἠθικῶς τὸ ὑπουργεῖον ὑπεστήριξε τοὺς ὑπουργικοὺς συνδυασμοὺς, ἐνῶ κατ' ἀρχάς ἐκήρυξεν ὅτι ἀπορρίπτει τὴν ὑποψηφιότητα· ἐγὼ ἤθελον πιστεῦσαι εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν χωρὶς νὰ ἔχω ἀνάγκην τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἔφερε καὶ ἀνέγνωσεν· ἀλλ' ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἀνέγνωσκον αὐτάς τὰς ἐπιστολάς, διότι εἶναι ἐπιστολαὶ τῶν ὑπαλλήλων του, οἵτινες δὲν ἤξευρον ὑπὸ ποίῳ πνεύματι ὠθοῦμενοι ἔγραψαν τοιαύτα· ἐπιστολάς ἔγραψαν καὶ οἱ προκατόχοι τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς εἰλικρινεῖς διαθέσεις τοῦ ὑπουργοῦ πολλάκις οἱ μοίραρχοι, ὑπομοίραρχοι καὶ λοιποὶ ὑπακούουσιν μᾶλλον εἰς τὰς διατάγας τῶν δι' ἐκτικῶν ἀρχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐν ταῖς τοιαύταις περιστάσεσι τῶν ἐκλογῶν ὑπάγονται, ἢ εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ὑπουργοῦ· καὶ ταῦτα λέγω ὡς πρὸς τὰς ἐκλογάς ἐν γένει χωρὶς νὰ ἐπέμβω εἰς τὰ καθέκαστα αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐξέλεξις ἀνήκει εἰς τὸ ἕτερον σῶμα τὴν Βουλὴν· καὶ προσθέτω ὅτι ὁ Κ. ὑπουργός διὰ τῶν ἐγγράφων, ἅτινα ἀνέγνωσε, ἔφερε μὲν τεκμήρια τῆς εὐσυνειδησίας του, δὲν ἀνῆρσε δὲ τὰ περὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων

λ' γθέντα, τὰς περὶ ἐπαμβάσεως τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καταγγελίας· τελειώνων τὸν λόγον μου λέγω ὅτι δημολογῶ μὲν μετὰ τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν ὅτι ὁ λαὸς αἰσθάνεται τὸ σοβαρὸν τῶν περιστάσεων, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται ἀμοιβαία σύμπνοια καὶ τελεία ἐμπιστοσύνη, παρατηρῶ δὲ ὅτι οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ πρὶν ἢ σκεφθῶσι περὶ τοιούτων ὑψηλῶν συμφερόντων ὀρεῖσθαι νὰ σχεφθῶσι τί πρέπει νὰ πράξωσιν ὅπως ἐπαναφέρωσιν τὴν ἀμοιβαίαν καλὴν πίστιν τῶν κυβερνωμένων πρὸς τοὺς κυβερνῶντας, ἥτις ἐξέλειπεν.

Ἐπὶ τὸν γεν. ὁ Γερ. Κ. Μαυρομάτης.

Παρατιθεμαι. Κ. Πρόεδρε, παντὸς λόγου ἀφορῶντος τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἀποσιωπήσω τὴν σημερινὴν κατάστασιν εἰς ἡν εὐρισκόμεθα· πεπεισμένος, Κ. Πρόεδρε, εἰς τὴν πολυχρόνιον πείραν σας, εἰς τὰς πολλὰς ὑπερτάσεις σας καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχετε, δὲν ἀμφιβάλω ὅτι παρατηρήσατε ἢ ἀνεκαλύψατε εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Ἑλλήνων ὁποῖα κατήφεια, ὁποῖον ἄλγος κατακυριεύει τὰς καρδίας ὅλων· ἡ τοιαύτη καρδιαλγία εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φέρῃ καμμίαν νευραλγίαν καὶ νὰ μὴ ἐξουθενήσῃ τοὺς ἀθρώπους ἢ νὰ μὴ τοὺς φέρῃ εἰς παντελὴ ἀπόγνωση· καὶ τὰ δύο ταῦτα ἀποτελέσματα εἶναι ἀρνηκτα εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν κρούει τὰς θύρας τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα· ἀλλ' ἡ κακὴ αὕτη κατάστασις προέρχεται ἐκ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργείου; πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ταῦτα εἶναι ἀμαρτήματα προκατόχων ὑπουργείων· αἱ ἀμαρτίαι αὗται προήλθον ἀπὸ τῶν ὁποίους ἄλλοτε ὠνομάσασμεν περιηυστάτους· ἂν ἔκτοτε οὗτοι ἔφερον ἐν ὑπουργεῖν σοβαρὸν, ἐκ λιθῶν οὕτως εἶπεν τρισεμῖστων, δὲν ἤθελαμεν φθάσει εἰς εἶδ' τὸ Σῶμα τοῦτο τῆς Γερουσίας ἔχει μεγάλας ἀμαρτίας· οἱ διάφοροι Γερουσιασταὶ καὶ ὑπουργοὶ ἐπρίπε νὰ τὸ θεωρῶσι σεβαστὸν, καὶ ἀγνοῶ διὰ ποῖον λόγον τὸ σπρίγναι καὶ τὸ φέρωσιν εἰς τοιαύτας συζητήσεις καὶ προχωροῦσι στετερίζοντες οἱ δολοκλήρον τὴν θέσιν τοῦ χωρὶς νὰ ἀφήσωσιν εἰς αὐτὸ εἰμὴ μινρὸν τινα τόπον νὰ σταθῇ. Ἄν τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο συνέκειτο ἀπὸ τοῦς μεγάλους ἐκείνους ἀνδρὲς καὶ προεδρεύετο ἀπὸ τὸν μέγαν πολίτην τὸν Λαζάρου Κουντουριώτην, καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως ἐκλογὰς ποτὲ δὲν ἤθελον τολμήσει νὰ κάμουν διάλυσιν. Ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὅστις δὲν στοχαζόμαι νὰ γίνω ὑπουργός, ἂν ἤμην τοιοῦτος καὶ ἐσχόμουν νὰ κάμω ἐπεμβάσεις, ἤθελον πράξει εὐκολώτατα ὡς τὸ ἐπράξαν καὶ οἱ παρόντες ὑπουργοί. Σὰς εἶπον πέρυσιν, Κ. Πρόεδρε, ὅτι εἶδον ἐν νέφος μαῦρον, ἀλλὰ σήμερον

δὲν βλέπω αὐτὸ διότι ὅλος ὁ οὐρανὸς ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς εἶναι νεφελώδης· ἴσως πολλὰκις ἐπλεύσατε καὶ περισσότερον ἐμοῦ τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον, ἀλλ' ἤδη ἔχει τοσοῦτους σκοπεύλους ὅσους οὐδεποτε ἄλλοτε. Εἰς τὸ λεγόμενον Ἀντίβαρι κατὰ τι τρέχει, κατὰ τι γίνεται· πατυόμεν ἐπανα' αὐθάνω νὰ εἶπω εἰς κρατῆρα καὶ προβλέπω καταστροφὴν· ἀλλὰ ποῖον εἶναι αὐτὸ τὸ αἷτιον τῆς καταστροφῆς, εἶναι συνωμοσία τις; ἴσως μὲ ἐρωτήσωσι· οὐχὶ εἶναι ἐν τι, τὸ ὅποιον εἶπω μὲ τὰ ὀμμάτια τοῦ νοῦ καὶ τὸ ἀκούω μὲ τὰ αὐτιά τοῦ νοῦ, καὶ ὅταν δὲν λάβωμεν μέτρα καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἀδόκητῆς στιγμῆς καὶ ἀρῇσωμεν αὐτὸ τὸ κατὰ τι νὰ σχηματισθῇ εἰς σῶμα, τότε τὸ πᾶν τετελεσται· εὐχομαι νὰ φανῶσι ψεῦδη ὅσα καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις λέγει καὶ ἐγὼ ἐκφράζω, ἀλλ' οὐχ ἥττον συνιστῶ τὴν σύμπνοiam καὶ τὴν δημορροσίαν, στοιχεῖα ἀναγκαῖα εἰς τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις ταύτας, αἵτινες περιστοιχίζουσι τὴν πατρίδα.

Προκειμένου δὲ ἐνταῦθα νὰ λαλήσῃ ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης, ἐπειδὴ, εἶπεν αὐτός, τὰ μέλη τῆς Γερουσίας ἐξῆλθον τῆς αἵθουσας ἀπὸ σκοποῦ ἴσως ὥστε δὲν μένει πλήρης τὸ Σῶμα, διακόπτω τὴν ἀγόρευσίν μου· προσθέτω δὲ μόνον ὅτι ὁ τρόπος οὗτος καταδεικνύει τὴν τάσιν τοῦ νὰ παύσῃ ὁ λόγος.

Ἀντὶταξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ προλαλήσας παρεπονέθη ὅτι ἀναγκάζεται νὰ παύσῃ τὸν λόγον διότι ἐξῆλθον τῆς αἵθουσας ἱκανὰ μέλη τῆς Γερουσίας, ὥστε δὲν εἴμινε πλήρης τὸ Σῶμα· ἀλλὰ καθ' ὅν τρόπον ἐξέρχεται τὸ παράπινόν του τοῦτο ὑπανίσταται ὅτι τὴν ἐξοδὸν ταύτην τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὑπεπλήρησε τὸ ὑπουργεῖον παρατηρῶ εἰς τὸν προλαλήσαντα ὅτι τοιοῦτόν τι οὔτε ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου εἰσχωρήσῃ καὶ πολὺ περισσότερον δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ πράξωσιν ὡς ἔργον ποταπὸν καὶ ἀξιοκατάκριτον· ἐπομένως προστίθω ὅτι οὐδεμία τάσις ὑπάρχει πρὸς διακοπὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, μᾶλλον δὲ τὸ ὑπουργεῖον φλέγεται ἐκ τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας καὶ ἐπιθυμεῖ πλήρη καὶ ἐλευθέραν τὴν συζητήσιν εἰς δια τὰ ζητήματα.

Ἐνταῦθα περαιωμένης κηρυχθείσης τῆς περαιτέρας γενικῆς συζητήσεως, ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης προσέτινε τὸ νὰ ψηφορορηθῇ ἡ πρότασις, ἣν ἐν τῇ πρώτῃ ἀγορεύσει του ἐκνημόνευσε καὶ κατέθεσεν εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ ἥτις εἶναι τὸ πόρισμα ὅλης τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως· εἰπόντων δὲ ἄλλων ὅτι τοιαύτη πρότασις δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰς ψηφορορίαν ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου Σώματος καὶ ὡς μὴ ἀπαρτίζουσα τὸ

στοιχείον τῆς τροπολογίας: ἐπὶ τοῦ κειμένου περὶ οὗ ἡ συζήτησις, ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν καθέκαστα τῆς ἀπαντήσεως.

Μετὰ τὴν διὰ χειροτονίας καὶ ἀνεν τινὸς ἀντιρρήσεως παραδοχὴν τοῦ πρώτου παραγράφου ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ὁ δεύτερος παράγραφος, καὶ μετ' αὐτὸν αἱ δύο ἐπενεχθεῖσαι ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι, ἡ μὲν τῶν δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ τοῦ Γερ. Κ. Χρηστίδου.

Θεωρηθείσης δὲ ὡς ἀπωτέρας τῆς δευτέρας τροπολογίας, ἐτέθη κατὰ πρῶτον αὐτὴ εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ν. Μαυρομιχάτη καὶ Κ. Προβιλέγγιου, δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ τὸ ὡςδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας ὅτι ἡ Γερουσία δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 26 κατὰ 16.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ Κ. Χρηστίδου ἐπὶ τοῦ δευτέρου παραγράφου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ο	Τσανετάρχης Γρηγοράκης	• •
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	•	Μ. Α. Καίρης	• • • • Ο
Τάτσης Μαγγίνης	• • • • Ν	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ο	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • • Ο	Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ο	Ἰωάννης Σταίκος	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ο	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • Ν
Σπ. Τρικούπης	• • • •	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ο
Ῥικάδης Τζιώρτζ	• • • •	Δημήτριος Χατσίσκος	• • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• •	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• •	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • • Ν	Παναγ. Αἰδωρίκης	• • • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Γεώρ. Δουδουνιώτης	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ο	Κωνσ. Προβιλέγγιος	• • • Ο
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ο	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• •
Νικόλαος Ἰω. Μέσης	• • • Ν	Λυκούργος Κρεσενίτης	• • Ο
Ἄημος Κανελλόπουλος	• •	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • • • Ο

Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ο	Νικόλ. Καλλέργης	• • • • Ο
Χριστόφ. Περάντζος	• • • Ο	Λουκάς Λόντος	• • • •
Α. τῶν. Γεωργιαντζ	• • • Ο	Ν. Τζαβέλας	• • • • Ο
Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ο	Β. Πετιμεζῆς	• • • • Ο
Νικόλ. Σιληφειάδης	• • • Ο	Ν. Πιερῆς	• • • • Ο
Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ο	Ἰω. Ἀμφοροσιάδης	• • • • Ο
Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ο	Κωνστ. Μεταξᾶς	• • • • Ο
Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • • Ο		

Γενομένης δὲ ἐμοίας ψηφοφορίας καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας τροπολογίας τῶν δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω ψηφολεκτῶν, ἐξήχθη κατὰ τὸ ὡςδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 25 κατὰ 16.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας τῶν Γερουσιαστῶν Γρηγοριάδου καὶ Χαραλάμπους ὡς μὴ μνημονοφρουμένη τῆς συντάξεως τῆς ἐπὶ τοῦ Β. λόγου ἀπαντήσεως.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ο	Τσανετάρχης Γρηγοράκης	• •
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	•	Μ. Α. Καίρης	• • • • Ο
Τάτσης Μαγγίνης	• • • • Ν	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ο	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • Ο	Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ο	Ἰωάννης Σταίκος	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ο	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	• • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ο
Ῥικάδης Τζιώρτζ	• • • •	Δημήτριος Χατσίσκος	• • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• •	Νικόλαος Μαυρομιχάτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• •	Ἀναστάσιος Σ. Χαραλάμπης	• • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • • Ν	Παναγ. Αἰδωρίκης	• • • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ο	Κωνστ. Προβιλέγγιος	• • • Ο
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ο	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης	• •
Νικόλαος Ἰω. Μέσης	• • • Ν	Λυκούργος Κρεσενίτης	• • Ο
Ἄημος Κανελλόπουλος	• •	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • • • Ο

Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ο Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ο
Χριστόρ. Παράκας . . .	Λουκάς Λόντος . . .	Ο
Αντώνιος Γεωργιάδης . . .	Ν. Τζαβέλας . . .	Ο
Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	Β. Πετιμεζάς . . .	Ο
Νικόλ. Σιλιέρης . . .	Ν. Πιεράκος . . .	Ο
Αναστ. Παλιζωίδης . . .	Ιω. Αμβροσιάδης . . .	Ο
Φίλιππος Ιωάννου . . .	Κωνστ. Ματαξάς . . .	Ο
Γ. Κ. Τυπάλδος . . .		Ο

Επομένως ἐγένετο δευτὴς δι' ἀναστάσεως ὁ δευτερός παράγραφος τῆς ἀπαντήσεως ὅπως ἐν αὐτῇ ἔχει.

Αναγνωσθέντος τοῦ παραγράφου τρίτου, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμῆδης παρετήρησεν ὅτι ἐπειδὴ ὁ παράγραφος αὗτος συνδέεται μετὰ τὸ περί θανείου ζήτημα κατ' αὐτὸν ἔπρεπε νὰ δοθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίες τῶσαν κατὰ τοῦ ἐπιψηφισθέντος πέρυσιν ἐνὸς ἐκατομμυρίου πρὸς πληρωμὴν μέρους τῶν προκαταβυλῶν τῶν τριῶν συνάψεων, ὅσον καὶ περὶ τῶν γενομένων διαπραγματεύσεων πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς πληρωμῆς τοῦ θανείου τούτου νὰ κατατιθῶσι καὶ αἱ ἀμύδιαι ἐγγραφαι.

Αντιέτιξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν ὅτι δὲν δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ παραδεχθῇ τὴν σιωπὴν τῆς Γερουσίας ὡς συναινέσιν αὐτῆς ἀπὸ σημερον πρὶν τῆς υποβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος προταθέντων ἐγγράφων· ἄλλως τε τὸ ὑπουργεῖον δύναται εἰς πᾶσαν ἄλλην συνεδρίαν νὰ δώσῃ λόγον καὶ πληροφορίας περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου, ὅτε δύναται ν' ἀποφασισθῶσι τὰ δέοντα.

Εἰπόντων δὲ καὶ ἄλλων ὅτι μένει εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσῃ καὶ μάθῃ πᾶν ὅ,τι ἀνήκει ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ θανείου καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, παρεπεμβήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν ἡ πρότασις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Παλαμῆδης.

Επομένως ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου παραγράφου τῆς ἀπαντήσεως ἐσχέθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸν, ὅπως ἔχει εἰς τὸ σχέδιον. Αναγνωσθέντων ἐπειτα ὁμοῦ τῶν παραγράφων τετάρτου καὶ πέμπτου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμῆδης ἔδωκεν ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀκόλουθον τροπολογίαν.

Ἀντὶ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5.

Κυριώτερον ἠθέλην εἰσθεῖν, ἐὰν ἡ ἐκφραζομένη πρόθεσις τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος περὶ ἀναπτύξεως τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ περὶ βελτιώσεως ἐν γένει τῆς δημο-

σίας ὑπηρεσίας ἠθέλει συνοδεύεσθαι καὶ μετὰ τὴν κατονομασίαν ἐκτῶν νομοσχεδίων. Ἐγεται δὲ ἡ Γερουσία ὥστε τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἰσληφθέντα νομοσχέδια νὰ στηρίζωνται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ βελτιώσεως νόμου τοῦ Κράτους, καὶ ἰδιάζουσα νὰ καταβῇ λατὴ πάντοτε προσοχὴ εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἀναπτύσσων δὲ τὴν τροπολογίαν ταύτην εἶπεν.

Εἰδισταὶ εἰς ὅλα τὰ εἰρηνομήμενα ἔθνη, καὶ ἐνταῦθα ἡ τακτικὴ ἐπεκρατησέ τοῦ νὰ κατονομαζῶνται εἰς τοὺς Β. λόγους τὰ νομοσχέδια ὅσα ἐμείλιν νὰ υποβληθῶσιν, ἂν καὶ δὲν ὑπεβλήθη εἰμὴ ἐν τῷ περὶ συνταγματικῆς ποινικῆς δικαιοσύνης· ἔδη δὲν κατονομαζῶνται καὶ φοβούμεθα μήπως εὐφραθῶμεν εἰς ἀμνηστὴν διὰ τὸ ἀόριστον ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαιοτέρων νομοσχεδίων ὡς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς, τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς καὶ λοιπῶν τοιούτων· διὰ τοῦτο ἐκρίνα δέαν νὰ τεθῇ ἡ εὐχὴ αὕτη ἐν τῇ κευμένῃ τῆς ἀπαντήσεως.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης. Ἠδυνάμειθα νὰ μὴ κάμωμεν λόγον ἐνταῦθα καὶ δι' ἕνα ἄλλον ἰσχυρὸν λόγον, τὸν λόγον ἐν ἐξλεπόμεν ὅτι εἰ-χοντο οἰκθύνει μερὸς τοῦ ὑπουργείου τὰ λίαν ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἔθνος νομοσχέδια, οἷα εἶναι ὅσα ἀπρηθμύτην ὁ προαγορεύσας, καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἢ ὅτι ἡ πρωτοβουλία ὑπῆρχε πλήρης εἰς τὰ Σώματα· ἀλλὰ τοιαύτην πρωτοβουλίαν πράγματι δὲν ἔχομεν, διότι καθ' ὅσον τὸν συνταγματικὸν βίον μας δύο προβουλεύματα ἐπιψηφίσθησαν ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ κανὲν ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλπεε τὸ βασιλικὸν κύρος· διὰ τοῦτο ἐκρίθη εὐλογον νὰ κατονομαζῶνται εἰς τοὺς Β. λόγους τὰ υποβληθέντα νομοσχέδια, ἂν καὶ ἄλλοτε κατονομασθέντα δὲν εἰσλήθησαν.

Επομένως ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία ἀπεφάνετο διὰ χειροτονίας ὅτι δὲν παρεδέχθη τὴν ἐπενεχθεῖσαν τροπολογίαν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Παλαμῆδης· παρεδίδετο δὲ δι' ὁμοίας ψηφοφορίας ἀμφοτέρους τοὺς παραγράφους 4 καὶ 5, ὅπως εἰς τὸ σχέδιον ἔχουσιν. Αναγνωσθέντες ἐπειτα κατὰ τὰξιν καὶ κατὰ σειράν καὶ οἱ λοιποὶ παραγράφοι τῆς ἀπαντήσεως 6, 7 καὶ 8 ἐγένοντο δι' ἐιδικῆς ἐφ' ἐνὸς ἐκαστοῦ χειροτονίας, ὅπως ἐν τῷ σχέδιῳ ἔχουσι.

Ἐψηφίσθη ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τῆς ἀπαντήσεως δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Κ. Προεδρεύοντος καὶ Α. Γρηγοριάδου ἐσχέθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῇ ἀνωτέρῃ ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων

27 κατὰ 12 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24 Μαρτίου λήγοντος μηνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς πρὸς τὸν Β. λόγου ἀπαντήσεως.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ο	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Δημήτριος Χαποσίκος . . .	Ν
Σπυρίδ. Κυλογερόπουλος . . .	Ο	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ο
Τάτσης Μαγγίνης	Ο	Νικόλαος Μαυρομμάτης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ο
Χαραλ. Παπαπαλίτης	Ο	Παναγ. Λιδωρίκης	Ο
Ιάκωβος Παζιμάδης	Ν	Γεώργ. Δουβουνιώτης	Ο
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Κωνστ. Προβελέγγιος . . .	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ο	Σπύρος Μίλιος	Ο
Ρίκαρδος Τζιώρας	Ο	Ρήγας Παλαμίδης	Ο
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ο	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .	Ο
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ο	Λυκούργος Κρετανίτης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ανταγγίου	Ο	Ἰθ. Α. Μανώλης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ιωάννης Θεοτόκης	Ο	Χριστόφ. Πετρίδης	Μ
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντώνιος Γεωργαντάς . . .	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ο	Νικόλ. Δεληγιάννης	Ν
Γ. Παπαγιάννης	Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ο	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μάκης	Ο	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	Ο	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ο	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετάνης Γρηγοράκης . . .	Ο	Λουκάς Λόντος	Ο
Μ. Α. Καίτης	Ν	Ν. Τζαβέλλας	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζής	Ο	Β. Πατιμεζάς	Ν
Ἀντών. Μαυρομμάτης	Ο	Ν. Πιεράκος	Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	Ο	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Ιωάννης Στάκος	Ο	Κωνστ. Μεταξάς	Ν
Ἀναστ. Μαυρομμάτης	Ο		

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἀπαγγέλλας ὅτι τὰ πρακτικά τῶν γενομένων τεσσάρων συνεδρίσεων καὶ συζητήσεων ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως ἀναγνωσθήσονται τὴν προσεχῆ δευτέραν ὅτε θέλει κληρωθῇ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις μετὰ τοῦ προε-

δεδίου θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὴν παραδεχθεῖσαν ἀπάντησιν, ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος,
Ν. Μαυρομμάτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 Ἀπριλίου 1884, ἡμέρα Δευτέρα

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀπόντων γραμματέων τοὺς γε-
ρουσιαστὰς ΚΚ. Ἀντωνόπουλον καὶ Ν. Μαυρομμάτην ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς 28 29 30 καὶ 31 Μαρτίου καταρτισθέντα ἀνεγνώσθησαν καὶ ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν τῆς αἰτήσεως τοῦ Γερουσιαστῆ Κ. Δ. Βούλγαρη ἐχο-
ρηγήθη αὐτῷ εἰκοσαήμερος ἀπουσίας ἀδεία.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη ὁ ὑπὸ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς κα-
ταρτισθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ σώματος, ἡ συζήτησις τοῦ ὁποίου
ὑρίσθη μετὰ τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν του εἰς τὰ μέλη τῆς
Γερουσίας. ἔχει δὲ ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἡ συνοδευούσα αὐτὸν
ἐκθεσις ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Συμφώνως μὲ τὸ ἀρθρον 98 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας
ἡ Λογιστικὴ ἐπιτροπὴ καταστρώσασα τὴν ἐτήσιον προϋπολογι-
σμὸν τῶν ἐξοδίων αὐτῆς διὰ τὴν ἐνεργήσαν Α'. Συνόδον τῆς Ζ'
βουλευτικῆς Περιόδου, ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ
σώματος, διηρημένον εἰς τρία κεφάλαια, μετὰ τῶν ἑξῆς πα-
ρατηρήσεων.

Ὡς πρὸς τὸ Α'. Κεφάλαιον ἀποζημιώσεις Γερουσιαστῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, τὸν περὶ διαρκείας τῶν βουλευτικῶν Συνόδων Νόμον,
ὡς καὶ τὸν περὶ χορηγίας 1,800 δραχμῶν ἐκάστη Γερουσιαστῇ
κατὰ Σύνοδον λόγῳ ὑπερτιμώσεως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπελόγησεν
ἐπὶ 25 μῆνας τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν εἰς
δραχ. 158,668, 10/00, μὴ συμπεριλαμβανομένων τοῦ στρα-
τηγοῦ Κ. Τζούρτζι καὶ τοῦ πρέσβεως Κ. Τρικούπη, οἵτινες λαμ-
βάνουσιν ἀνώτερον τῆς Γερουσιαστικῆς ἀποζημιώσεως μισθόν,

)Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 11

ἀφ' ἑτέρου δὲ συμπεριέλαβεν εἰς τὸ αὐτὸ Κεφάλαιον δραχ. 2,000 δι' ἑλτακτα ἐξόδα τοῦ Κ. Προέδρου, καὶ δραχ. 100,800 λόγω χορηγίας 56 παρόντων Γερουσιαστῶν ἀνά δραχ. 1800 ἑκάστου διὰ τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν τῆς ἐνεστάσης Συνόδου κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω περὶ τούτου Νόμον.

Ὡς πρὸς τὸ Κεφάλαιον Β'. αμισθὸς προσωπικοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπεγράψαν εἰς τὸ Σῶμα τὸ νὰ παραδεχθῇ διὰ τῶν ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1855 καὶ 18 Μαρτίου 1857 ἀποράσεων τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς διαρκοῦς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, καὶ θεωροῦσα, ὅτι τὰ κατὰ καιροὺς Γραφεῖα καὶ ἡ Γερουσία περιέτριψαν εἰς τέσσαρας μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὸν ἀναμνησθέντων λόγον τοῦ νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι μισθὸν ἀντάξιον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Σώματος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ τσαῦτα ἤδη ἔτη ὑπηρετοῦσι, καὶ ὅτι ἄλλοθεν με τοὺς κόπους καὶ με τὰς ἀνάγκαις των, τὰς ὁποίας ἰδὲν ἤδη ἡ ἐπικρατοῦσα καὶ ὁσπμέραι προβαίνουσα ὑπερέμνησε ὅλων τῶν πραγμάτων, καθ' ὅσον ἀπαντῆς εἰσιν ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι καὶ οἰκογενειάρχαι, ἔκρινε δίκαιον καὶ σύμφωνον μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ Σῶμα ἐδείξε διάθεσιν κατὰ τὴν λήξιν τῆς παρελθούσης Συνόδου, νὰ ἀρξήσῃ, ὡς καὶ πῦξσε, τὴν μὲν μισθοδοσίαν τῶν συντακτῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλιστοῦ ἀπὸ δραχ. 250 εἰς δραχ. 300, τοῦ δὲ βοηθοῦ ἀπὸ 200 εἰς 240, ὅσα καὶ οἱ ὁμοδόξαμοι αὐτῶν ὑπάλληλοι τοῦ ἑτέρου Νομοθετικοῦ Σώματος λαμβάνουσι πρὸ δύο μάλιστα ἐτῶν.

Ὡς πρὸς τὸ Γ'. Κεφάλαιον ἐξόδα γραφείου ἐν γένει.

Θεωρήσασα τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθουσῶν Συνόδων καὶ τὰς ἀνάγκαις τῆς ὑπηρεσίας συμβουλευθεῖσα ὑπελόγησε τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου εἰς δραχ. 4,600, διατηρήσασα πᾶσαν τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν καὶ περιορισθεῖσα εἰς μόναι τὰ ἀναποφεύκτως ἀπαιτούμενα ἐξόδα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Μαρτίου 1861.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.
Γεώργ. Κ. Τυπάλδος,

Νικ. Πρασσαλάκης,
Νικόλ. Δελιγιάννης,
Ἀντ. Γεωργαντάς.

Ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπεγράψαν εἰς τὸ Σῶμα τὸ νὰ παραδεχθῇ διὰ τῶν ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1855 καὶ 18 Μαρτίου 1857 ἀποράσεων τοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς διαρκοῦς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, καὶ θεωροῦσα, ὅτι τὰ κατὰ καιροὺς Γραφεῖα καὶ ἡ Γερουσία περιέτριψαν εἰς τέσσαρας μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων διὰ τὸν ἀναμνησθέντων λόγον τοῦ νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι μισθὸν ἀντάξιον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Σώματος, παρὰ τῇ ὁποίᾳ τσαῦτα ἤδη ἔτη ὑπηρετοῦσι, καὶ ὅτι ἄλλοθεν με τοὺς κόπους καὶ με τὰς ἀνάγκαις των, τὰς ὁποίας ἰδὲν ἤδη ἡ ἐπικρατοῦσα καὶ ὁσπμέραι προβαίνουσα ὑπερέμνησε ὅλων τῶν πραγμάτων, καθ' ὅσον ἀπαντῆς εἰσιν ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι καὶ οἰκογενειάρχαι, ἔκρινε δίκαιον καὶ σύμφωνον μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ Σῶμα ἐδείξε διάθεσιν κατὰ τὴν λήξιν τῆς παρελθούσης Συνόδου, νὰ ἀρξήσῃ, ὡς καὶ πῦξσε, τὴν μὲν μισθοδοσίαν τῶν συντακτῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλιστοῦ ἀπὸ δραχ. 250 εἰς δραχ. 300, τοῦ δὲ βοηθοῦ ἀπὸ 200 εἰς 240, ὅσα καὶ οἱ ὁμοδόξαμοι αὐτῶν ὑπάλληλοι τοῦ ἑτέρου Νομοθετικοῦ Σώματος λαμβάνουσι πρὸ δύο μάλιστα ἐτῶν.

Ὡς πρὸς τὸ Γ'. Κεφάλαιον ἐξόδα γραφείου ἐν γένει.

Θεωρήσασα τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθουσῶν Συνόδων καὶ τὰς ἀνάγκαις τῆς ὑπηρεσίας συμβουλευθεῖσα ὑπελόγησε τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου εἰς δραχ. 4,600, διατηρήσασα πᾶσαν τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν καὶ περιορισθεῖσα εἰς μόναι τὰ ἀναποφεύκτως ἀπαιτούμενα ἐξόδα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Μαρτίου 1861.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.
Γεώργ. Κ. Τυπάλδος,
Νικ. Πρασσαλάκης,
Νικόλ. Δελιγιάννης,
Ἀντ. Γεωργαντάς.

**Προβολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας διὰ τὴν Β'. Σύνοδον
τῆς Ζ'. Βουλευτικῆς Περιόδου.**

Διασάφισις τῶν ἐξόδων		Ποσὶς κατ' ἐξόχον	κατὰ ἀποφά- σεις
Κεφάλαιον Α'. Ἀποζημιώσεις Γερουσιαστικῶν.			
Ἀρθρον 1. Ἀποζημιώσεις 39 Γερουσιαστῶν ἀπὸ 15 ἑως τέλους Φεβρ. 1861 ἀνὰ ἑξ. 500		10103 64	
» » 38 » ἀπὸ 1 Μαρτίου ἕως 15 Ἀυγούστου....		404500 .	
» » 42 » ἀπὸ 8 Μαρτίου ἕως 15 Ἀυγούστου....		31398 16	
» » 5 » ἀπὸ 20 Μαρτίου ἕως 15 Ἀυγούστου....		12166 30	
	Δραχ.	458608 40	
Ἀρθρον 2. Ἀποζημιώσεις τοῦ Κυρίου Προέδρου καὶ ἑκαπτα ἑξῶς αὐτοῦ κατὰ τὸν περὶ διαρκείας τῶν Βουλευτικῶν Συνόδων Νόμον		2000 .	
Ἀρθρον 3. Χορηγίαι 56 Γερουσιαστῶν ἀνὰ ἑξ. 1800 ἑκάστη διὰ τὴν ἐνάρξιν καὶ ἀξίαν τῆς ἐνεστῆτος Συνόδου κατὰ τὸν ἀπὸ 5 Μαΐου 1860 Νόμον		100800 .	261468 40
Κεφάλαιον Β'. Μισθὸς προσωπικοῦ.			
Ἀρθρον 1. Μισθὸς 2 Συντακτικῶν καὶ τοῦ Πρωτοελλιστοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1860 ἕως 15 Φεβρουαρίου 1861 ἀνὰ ἑξ. 250.....		2625 .	
» » 4 Βοηθοῦ ἀπὸ 4 ἑξῆς 1860 ἕως 15 Φεβρουαρίου 1861 ἀνὰ 200 ἑξ.		700 .	
» » ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ἕως τέλους Ὀκτωβρίου ἀνὰ ἑξ. 300 » » ἀπὸ 46 Φεβρουαρίου ἕως τέλους Ὀκτωβρίου		2040 .	
		43045 .	

Ἀρθρον 2. 1 Πρώτου κλητῆρος ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1860 ἕως τέλους 85 ἑξῶς 1861 ἀνὰ ἑξ. 120.....		8520 .	21335
4 Κλητῆρος τοῦ Καταστήματος ὁμοῖος ἀνὰ ἑξ. 70.....			
4 Γραμματεφόροι ἀνὰ 60.....			
7 Κλητῆρων ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1860 ἕως τέλους Φεβρουαρίου 1861 ἀνὰ 60			
8 Κλητῆρων ἀπὸ 1 Μαρτίου ἕως τέλους Ὀκτωβρίου			

Κεφάλαιον Γ'. Ἐξόδα Γραφίου ἐν γένει.			
Ἀρθρον 4. Γραφικὴ ὕλη καὶ ἀγορὰ χαρτῶν πρὸς ἐκτύπων τῶν Νομοσχεδίων ἐκδόσεων κτλ.		200 .	
» 2. Θέρμανσις		50 .	
» 3. Φωτισμὸς		50 .	
» 4. Σανδαριὰ Ἐφημερίων		4600 .	
» 5. Δυνατὰ Πρακτικῶν, Ἐφημερίδων κτλ.		600 .	
» 6. Ἀγορὰ Συγγράμμάτων		500 .	
» 7. Ἀποβάσματα ἑξῶς		4600 .	

Ἡτοι ἑρ. διακόσιαι ὀγδοήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες ἑκατόσιαι δραχ. καὶ λεπ. δέκα.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Μαρτίου 1861.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Νικόλ. Πρασσακάκης,
Γεώργ. Κ. Τυπλάδος, Νικόλ. Δεληγιάννης,
Ἀντ. Γεωργαννίδης.

Μετά ταῦτα ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ μεγάλης πρεσβείας λεγομένης, ἥτις μετὰ τῶν μελῶν τοῦ γραφείου θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν τῆς Γερουσίας· ἐλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Ν. Πρασσακάκης, Ρήγας Παλαμίδης, Ι. Παξιμαδῆς, Ἀναστ. Μαυρομιχάλης, Κανελλόπουλος καὶ ὡς συμπληρωματικὸς ὁ Κ. Πιεράκος.

Ἄνευ ἄλλου τινὸς ὁ Κύριος Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Ν. Μαυρομάτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 5 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ν. Μαυρομάτην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαριλάμπους ἀπόντος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπεγράφησαν.

Ἀπαγγεῖλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας, θάτερος τῶν ΚΚ. Γραμματέων ἀνέγνω τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸν ἐκθεσιν· πρὶν δὲ ἀρχίσαι ἡ συζήτηςις ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κανελλόπουλος λαβὼν τὸν λόγον εἶπε· κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς παρελθούσης Συνόδου ἅπαντες οἱ ΚΚ. Γερουσιασταὶ ἔλαβον τὴν χορηγίαν τῶν 900 δραχμῶν, οὗτος δὲ ὡς καὶ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κατῆς κατ' ἐξαίρεσιν δὲν ἔλαβον αὐτὴν ὡς θύβιν ἀπόντες, ἐνῶ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ἂν καὶ ἀσθεύῃς, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος μετεβάνειν ἐνταῦθα καὶ ἐπέστρεψεν ἐκ Ναυπλίου εἰς τὰ Ἱδία, διότι ἐκεῖ ἔμαθε τὴν διαλύσιν τῆς Βουλῆς, διό καὶ ἐζητήσατο ἵνα ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία κατὰ τὸ δίκαιον ἐνταῦθα τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου εἰπόντος, ὅτι ἐάν τιμῶντι κατὰ τὴν μεταβασιν παρενεβλήθησαν προσκόμματα, ἅτινα ἐμπόδισαν τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς νὰ φθάσωσιν ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου δὲν δύναται ἡ Γερουσία νὰ ἀρνήσθῃ τὴν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένην χορη-

γίαν, ἕτεροι παρετήρησαν ὅτι καὶ ἄλλοι τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παραπονιῶνται ὅτι δὲν ἔλαβον τὴν τοιαύτην χορηγίαν καὶ ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γερ. Κ. Χατζῆ Ἀναργύρου ἐξαιτουμένου τοιαύτην χορηγίαν, πρὸς δὲ τοιαύτην αἰτήσιν ἐγένετο καὶ ἐκ μέρους τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σταύρου περὶ πληρωμῆς τῆς εἰς αὐτὸν ἀνγκυσεως χορηγίας διὰ τὴν ἀ. Συνόδον τῆς παρελθούσης περὶ δαυ.

Ἐπαναλαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης εἶπεν, ὅτι ἡ Γερουσία ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, χωρὶς νὰ ἐπικτείνῃ τὴν ἰσχύϊν τοῦ Νόμου πέραν τοῦ νομομισμένου· ὅταν Γερουσιαστὴς τι ἀσθενῇ πρέπει νὰ εὐχαριστῆται λαμβάνων τὴν ἀποζημίωσιν του καὶ τὴν σύνταξιν του, διότι ἡ χορηγία δίδεται χάριν τῶν περισσοτέρων ἐξόδων τροφῆς, ἐνοικίου καὶ τῶν παρομοίων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκειται ὁ μένων διαρκῶς ἢ ὁ μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας Γερουσιαστὴς, ὥστε ἡ Γερουσία πρέπει νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τοῦ Νόμου.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος· ἡ ὁμιλία τοῦ προαγορεύσαντος σκοπὸν διεσχίως ἔχει· νὰ ἀποδώσῃ δίκαιον εἰς τὸν Γερουσιαστὴν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει οἰκίαν ἐνταῦθα καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ περισσότερα ἐξόδα τῆς πρωτεύουσας· ἀλλὰ τοιαύτην οἰκίαν ἔχουσιν ἐνταῦθα καὶ οἱ περὶ ὧν πρόκειται ΚΚ. Γερουσιασταί, δι' ἣν καὶ πληρώνουσιν ἐνοίκιον, ἐάν δὲ δὲν ἤλυνθησαν νὰ παραινεθῶσιν ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου, οὐχ ἥττον ἔδειξαν τὴν πρὸς τοῦτο πρόθεσιν τῶν μεταβαίνοντες ἐνταῦθα, ὡς ἐξέθετο ὁ Γερ. Κ. Κανελλόπουλος, καὶ ἤθελον ἔλθαι εἰς τὰ καθήκοντά των θραδύτερον, ἐὰν ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἥτις ἄμα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου ἐγένετο, δὲν ἐμπόδιζεν αὐτοὺς· δὲν δύναται φρονεῖν νὰ ἰσχύσῃ μία τοιαύτη ἐκτακτικὴ περίστασις, ὥστε νὰ στερῇ Γερουσιαστὴν τινα τῆς ἀπολαβῆς τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐπιδήματος, ὡς π. γ. ἡ ἐπισυμβῶσα ἀσθένεια εἰς τὸν Γερ. Κ. Σταύρον, ἥτις ὑπεγκρίσιν αὐτὸν ἔχοντα νὰ μείνῃ νοσηλευόμενος, διότι ὑποτίθεται ὅτι πᾶς Γερουσιαστὴς ἄνευ ἀνυπερβλήτων προσκομμάτων προτιμᾷ παντὸς ἄλλου τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοσίων καθηκόντων του, καθηκόντων, ἅτινα ἀφορῶσιν ὁλόκληρον τὸ ἔθνος· μόνος δὲ ὁ Γερουσιαστὴς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἄνευ δικαιολογημένου λόγου ἀρνεῖται νὰ προσέλθῃ εἰς τὰ χρεῖα του καθ' ὅλην τὴν Συνόδον, δὲν δικαιούται παντάπασιν νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ χορηγίαν.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ Γερ. Κ. Γρηγοριάδου ὅτι δὲν εἶναι ἐναν-

τίως εἰς τὰ λεγθέντα ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου, ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει νὰ διαφυλάξῃ καὶ διατηρήσῃ τὰ δικαιώματα ἐκεῖνα δι' ὧν θέλει δυναθῇ νὰ ἀντιτάξῃ ἐν τῇ ἀρμοδίᾳ περιστάσει τοὺς ἀποχωρῶντας λόγους διὰ τὰς γνωμένας παρὰ νόμους ἐκ μέρους τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν δικαιούνται ὁμῶς οἱ περὶ ὧν ποθεῖται ΚΚ. Γερουσιασταὶ καὶ κατ' αὐτὸν νὰ λάβωσι τὴν καθυστερουμένην χορηγίαν τῶν ὡς ἔχοντες ἐνταῦθα οἰκίαν, δι' ἣν ὑπόκεινται εἰς τὸ ὄξυδον τοῦ ἐνοικίου καὶ τὰ παρόμοια.

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης. Ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μύρια ἐπώνται διὰ νὰ μὴ υποκύπτωμεν εἰς τὰ ἀτοπα ταῦτα πρέπει νὰ θέσωμεν καὶ τηρήσωμεν μίαν ἡμέραν, πέραν τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ ἐξερχώμεθα· ὅταν Γερουσιαστὴς τις λαμβάνων ἀδειαν ἀπουσίας 40 ἡμερῶν οὐ μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας ἀλλ' αὐ καὶ μετὰ παρέλευσιν ἄλλων 140 ἡμερῶν δὲν ἔρχεται εἰς τὰ χρέη του, ὁ τοιοῦτος Γερουσιαστὴς δὲν δικαιούται νὰ λάβῃ οὐ μόνον τὴν χορηγίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνὰ κούσαν ἀποζημίωσιν· πολὺ δὲ περισσότερον ὅταν τις δὲν παρελίσκεται εἰς τὰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ μένει ἀπὼν, κατὰ τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τοῦ Νόμου δὲν δικαιούται νὰ λαμβάνει οὐδὲ νὰ ζητῇ τὴν χορηγίαν εἴτε τῶν 900 εἴτε τῶν 1800 δραχ.

Ἡ προκείμενη περίπτωσις εἶναι ἐκτακτοῦ προελθούσα ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἥτις σπανίως θέλει λαμβάνει χώραν, καὶ ἐὰν οἱ ΚΚ. Γερουσιασταὶ λάβωσι τὴν ζητούμενην χορηγίαν τὸ τοιοῦτο δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄτοπον, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ μέλλον πρέπει νὰ τεθῇ ἡ ἀντιτέρω ἑστὴς καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς στερήσεως τῆς τε ἀποζημιώσεως καὶ χορηγίας εἰς πάντα Γερουσιαστὴν μὴ προσερχόμενον εἰς τὰ χρέη του ἐγκαίρως ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας του.

Ἀντιτίξεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος· δὲν παραδέχομαι ποτὶς τὸν ὅρον δ' ὁ παραγορεύσας ἐθεσπε, δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ τὴν τιμωρίαν τοῦ Γερουσιαστοῦ ἐκεῖνου, ὅστις τυχὼν κρατεῖν τὴν ἀπουσίαν του πέραν τῆς δοθείσης αὐτῷ ἀδείας, διὰ τῆς ἀφαίρεσεως τῆς ἀποζημιώσεώς του καὶ τοῦ ἐπιδόματός του, διότι τοιαύτη τιμωρία εἰς Γερουσιαστὴν δὲν ἀρμοῖ· ὁ κανονισμὸς προβλέπει ἀπάσας τὰς περιστάσεις τῶν ἀπουσιῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλας ταύτας οὐδεὶς σκοπὸς τιμωρίας ἐξάγεται, μᾶλλον δὲ προβλέπεται διὰ τοῦ κανονισμοῦ τριβ. που τῆς χορηγίας ἀδειῶν εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν ἀναχωρήσεως ἐκ τῆς πρωτευούσης ΚΚ. Γερουσιαστὰς τὸ μέτρον τοῦ νὰ

μένωσι πάντοτε ἐν τῇ πρωτεύουσῃ· τόσοι Γερουσιασταὶ, ὅσοι ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ σώματος, καὶ τοῦτο καθορθοῦται διὰ τοῦ προεδρείου, ὅπερ ἐπιροσίζεται ὑπὸ τοῦ σώματος νὰ χορηγῇ τὰς ἀδείας, ἄλλως τε δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ ποτε διὰ ὁ Γερουσιαστὴς θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ σπουδαία καὶ σοβαρὰ χρέη του χάριν τοῦ ἐπιδόματος ἢ τῆς ἀποζημιώσεως· τὸ προκείμενον ζήτημα πρέπει νὰ λύσωμεν σήμερον, καὶ φρονῶ ὁρθεῖν νὰ ἀποφασίσωμεν ὅτι ὁ ἐρχόμενος ἐντὸς τῆς Συνόδου Γερουσιαστὴς, μετὰ παρέλευσιν δηλονότι ἐνός ἢ τοῦ πολὺ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως, δικαιούται νὰ λαμβάνῃ τὴν χορηγίαν, ἄλλως τίθεται ἐκτὸς τοῦ Νόμου.

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης· φρονῶ ὅτι ἡ συζήτης ἐξῆλθε τῆς τροχιάς τοῦ ἀντικειμένου περὶ οὗ πρόκειται· τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ συζητοῦμεν, ἀφορᾷ μόνον τὸ ἐπίδομα καὶ εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ περιορισθῶμεν· ὁ Νόμος λέγει εἰς τοὺς ἐκτελεροῦντας τὰ χρέη τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἐννοεῖ τοὺς μεταβαίνοντας ἐνταῦθα καὶ ἐργαζομένους, ἄλλως δὲν εἶναι λογικὴ ἰδέα τοῦ νὰ δικαιούται τις νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐπίδομα, ἂν καὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου ἔρχεται ἐνταῦθα, ἐπίδομα τὸ ὅποιον διὰ μόνην τὴν ἐργασίαν δίδεται.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Μήλιος. Σήμερον δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ ἐκτάκτου περιστάσεως, ὅτις ἐπαγασεν ἀπὸ τὴν διάλυσιν, καὶ δὲν εἶναι γνωστὸν ποῖος ἦλθε καὶ ποῖος δὲν παρουσιάσθη, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ἡ διάλυσις αὕτη ἐλαβε χώραν ἅμα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου, καὶ φρονῶ διὰ νὰ μὴ ἐλλοίμωμεν εἰς προσωπικά, ἂν θὰ λάβωσι τὸ ἐπίδομα οἱ ἤδη παραπονούμενοι, νὰ τὸ λάβωσιν ὅλοι χωρὶς ἐξαιρέσεως.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Γερουσία ἀνέβηκε τὴν λύσιν καὶ συζήτησιν τοῦ ζητήματος εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἐνῷ δὲ ἐπρόκειτο νὰ προβῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀ. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας, ἐγένετο λόγος ὅτι ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ μνημονεύεται ἡ χορηγία τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, τὴν ὅποιαν ἀποποιεῖται ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληρώσῃ, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ἐκτεθῶσιν οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγους, πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις του διὰ τὴν αὔριον.

Ἡ Γερουσία ὁμοφώνως ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ τὸ προκείμενον

ζήτημα αὐριον, καὶ νὰ εἰδοποιηθῇ καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τὴν παρευρεθῇ.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαραλάμπης.
Α. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 7 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῇ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδῆς ἐκήρυξεν ἀρχαμέναν τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσης ἀναγνωσθέντα ὑπεγράφησαν. Ὡς ἀντικείμενον δὲ σημερινῆς συνεδριάσεως ἀπήγγειλεν ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν ἀναβληθεῖσαν ἐν τῇ προηγουμένῃ συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Σώματος, ὅπως παρευρεθῇ καὶ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργῶν. Ἀλλὰ τοῦτου κωλυομένου διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἡ Γερουσία προσεβῇ εἰς τὴν ἐπιλήρησιν αὐτοῦ ὡς ἑξῆς.

Ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφ. Α'. « Ἀποζημιώσεις Γερουσιαστῶν » ἐκ δραχμῶν 261,468:10 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος ὕστερον τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Κεφ. Β'. « Μισθοδοσία ὑπαλλήλων », ἀνεγνώσθη συγχρόνως ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως κατὰ πρότερόν τινας ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ ἡ ἀφορίσασα τὸ ἀρθρον τοῦτο περίοδος τῆς ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς. Οὐδενὸς δὲ ἀνταποκρίνεται, μᾶλλον δὲ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα προσθέσαντος, ὅτι ἡ διαρκὴς μισθοδοσία καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων εἶναι κανονισμένα διὰ προγενεστέρων ἀποφάσεων, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι τοσοῦτον περιορισμένος, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ το πορρικτὸν ἐπὶ τῆς προτεινομένης αὐξήσεως, ὡς ἰσχυριζομένης πλεονέστερα ἐκ τῶν λόγων τῆς ἐκθέσεως διὰ ταῦτα ἡ Γερουσία ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Κ. Προέδρου, ἀπεφάνετο παμψηφεί ὅτι παραδέχεται τὸ ἀρθρον τοῦτο ὡς ἔχει μετὰ τῶν λεχθέντων καὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ δρ. 13,015

Γενομένου δὲ δεκτοῦ ἐπίσης καὶ τοῦ ἀρθροῦ 2. « Μισθοδοσία κλητῶν ἐκυρώθη διὰ χειροτονίας τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλ. Β. ἐκ δρ. 21,535

Ὁμοίως τὸ Κεφ. Γ'. « Ἐξοδα γραφείου » ἐκ δρ. 4,600 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας μετὰ τῶν διακρίσεων αὐτοῦ ἀρθρου.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ παρκτήρησις ὑπὸ τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ προσαγωγή τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς παρελθούσης διαχειρίσεως τοῦ ταμείου τοῦ Σώματος σύμφωνα μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ 104 ἀρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα.

Ἐπομένως τεθέντος καὶ τοῦ συνόλου εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ Γερουσία περιεῖλετο αὐτὸ διὰ ψήφων 30 ἦτοι παμψηφεί ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μαυρομάτη καὶ Ν. Πρασακάκη ὡς τὸ συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας· ἔχει δὲ ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 3 Ἀπριλίου ε. ε. ἐκ δρ. 287,603:10

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας διὰ τὴν Α'. Σύνοδον τῆς Ζ'. Βουλῆς τῆς Περιόδου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Νικόλαος Ἰω. Μεζῆς	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• •	Λῆμος Κανελλόπουλος	• • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• •	Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •
Τάτσης Μαγγίνας	• • • Ν	Γεωργίου Γρηγοριάδης	• •
Ἀναγνώστης Μοναρχιδῆς	• Ν	Μ. Α. Καῖρας	• • • Ν
Χάρηλ. Νεπαπολίτης	• • •	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •
Ἰακώβος Παξιμάδης	• • • Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • •
Νικόλ. Πρασακάκης	• • • Ν	Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • Ν
Σπυρίδων Τρικούπης	• • •	Ἰωάννης Στάϊκος	• • • Ν
Ἰνκάρδος Τζιώρτζ.	• • •	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Ἀλέξιος Βλάχοπουλος	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • Ν	Δημήτριος Χαταίσκος	• • Ν
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Νικόλ. Μαυρομάτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Παναγ. Λιδωρικῆς	• • •
Ἀθανάσιος Λιδωρικῆς	• • •	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • •	Κωνστ. Προβελύγος	• • •
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • • Ν

Ρήγας Παλαμίδης	N	Φίλιππος Ιωάννου	
Δημ. Α. Κουντουριώτης		Γ. Κ. Τυπάλδης	N
Ανκοῦργος Κρεστανίτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	
Αθ. Α. Μισαύλης		Λουκάς Λόντος	
Α. Γ. Κουντουριώτης		Ν. Τζαβέλης	N
Χριστόφ. Περραιβός	N	Β. Πετιμεζάς	N
Αντών. Γεωργαντάς	N	Ν. Πιεράκος	N
Νικόλ. Δελιγιάννης		Ιω. Αμβροσιάδης	N
Νικόλ. Σιλήβεργος		Κωνστ. Μεταξάς	N
Αναστ. Πολυζωίδης	N		

Κατόπιν ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Ρήγας Παλαμίδης ὑπενώμισεν εἰς τὸ Σώμα προηγουμένην τινὰ πρότασιν του, περὶ τῆς Γενικῆς Εὐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ἧς εἶχεν ὁρισθῇ ἡμέρα συζητήσεως ἢ πρώτη συνεδρίασις. Ἢδη δὲ τὸ Σώμα ἀπεφάνθη νὰ ἐρωτηθῇ ἀρμοδίως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ποῖαν ἡμέραν δύναται νὰ παρουσιασθῇ καὶ δώσῃ τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες.

Περὶ δὲ τοῦ καθυστερουμένου ἐπιδόματος τῆς παρελθούσης συνόδου τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Καίρη καὶ Κανελλοπούλου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τινὶ τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων, προσδιωρίσθη ἡμέρα συζητήσεως μία τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων.

Ἐπὶ τέλους ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Θεοτόκη πρὸς τὸν ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Σώματος τρίμηνος ἀπουσίας ἀδεία λόγῳ ἀσθενείας.

Ἄνευ ἄλλως τινός ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος.
Α. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἀνεγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτᾷται τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Κ. Τζαβέλα ἡ Γερουσία ἐχορηγήσῃ αὐτῷ μνησίαν ἀπουσίας ἀδείαν.

Παρελθὼν ὑπερὶ τοῦ Κ. ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν ἀέγνω νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσῶν φόρων διὰ τὸ ἔτος 1861, ἔχον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Γερουσίας τὸ ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ τῶν μελισσῶν φόρου διὰ τὸ 1861 ἔτος νομοσχέδιον, μηδὲν διαφέρειν τοῦ περυσικοῦ Νόμου, καὶ παρακαλῶ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ αὐτοῦ συζήτησις διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ πράγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσῶν διὰ τὸ 1861 φόρος προσδιορίζεται.

1. Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
2. Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3. Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχ. 1.
4. Ἐπὶ τῶν μελισσῶν λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κορφίνον).

Ἄρθρον 2.

Ἄν ὑπάκουται εἰς φόρον.

1. Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων,

Οἱ πῦλοι τῶν ὄνων, ἱππων καὶ καμήλων, οἱ μάχοι τῶν βοῶν καὶ βοεβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύο ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε οὐκ.

3. Οἱ ἀρσενεῖς ὄνοι, ἀγελάδες καὶ βοεβάλια.

4. Εἰς οἰκόσιτοι χοῖροι δι' ἐκάστην οἰκογένειαν ὅπου καὶ ἂν διατάτται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπεραξίωθ' ἵνα συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ὡς κατεπιβίον καὶ ὡς ὁμοειδόμενον τῶν προγενεστέρων Νόμων αὐρίου.

Ἀκολουθῶνς ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἀνέγνω ἕτερον νομοσχέδιον περὶ ἰσοδότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἐχόντων ψῆφον μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἐθεσιν, ἔχοντα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως εἰσάγωμεν εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον ὁρίζον τὸν χρόνον, καθ' ὃν θέλουν κατασταθῇ ἰσοδῆτοι οἱ δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς βητικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ θεμελιώδους τῆς Πολιτείας ἡμῶν νόμου. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Συντάγματος ἡ ἰσοδότης τῶν βηθέντων λειτουργῶν δὲν ἐπέχεται ἀδρόως, ἀλλ' ὁ ἐκδοθησόμενος νόμος θέλει ὁρίσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς. Καὶ τοῦτο θεθαίως διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὅπως διὰ τοῦ τοιούτου νόμου ἀσφαλιζέται ἐπ' ὅρου ζωῆς ἡ τύχη τῶν δικαστῶν, προνομίως ἀνάγκη νὰ ἐκασφαλισθῇ δεόντως καὶ ἡ κοινωνία κατὰ τοῦ ἐνδεχομένου ἀποπλήματος νὰ κατασταθῶσι μέτοχοι τοῦ πλεονεκτήματος τούτου, καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δικαστῶν δὲν ἐφάνησαν, δοκιμασθέντες, ἀξιοὶ τῆς ἀποσταλλῆς των, καὶ ὅσοι νεωστὶ καταπαχθέντες εἰς τὸν δικαστικὸν κατάλογον οὐδ' ὅλως ἐδοκιμάσθησαν. Ὁ χρόνος ὁ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενος πρὸς ἐνάρξιν τῆς ἰσοδότητος μᾶς φαίνεται ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ Συντάγματος. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἔδυνάτο νὰ ὁρισθῇ βραχυτέρος, διότι πλησιάζομεν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πολλοὶ νέοι ἐμυθόλως ἢ μὴ ἀποχωρῶντως δεδοκιμασμένοι, θέλουν ἐν βρα-

χεὶ διαστήματι κληθῇ εἰς τὰς δικαστικὰς ἐδρας πρὸς ἀναπλήρωσιν, εἴτε τῶν ἐνεκα γήρατος ἀποχωρούντων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἴτε τῶν συστηθησομένων νέων δικαστικῶν θέσεων. Πενταετία ὡς ἐγγιστα δύναται, καθ' ἣμας νὰ θεωρηθῇ ὡς χρονικὸν διάστημα οὐ μόνον ἀνγκαῖον, ἀλλὰ καὶ ἀποχρῶν πρὸς ἀκριβῆ ὁπωσοῦν διάγνωσιν τῶν ἰδιοτήτων τῶν οὕτω εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν καλουμένων, οἵτινες θέλουν ἀποτελεῖ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν δικαστικὸν σάλλογον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ νόμος ὁ εἰσάγων τὴν ἰσοδότητα ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ καὶ περὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοδῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐνεκεν γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς παύσεως τῶν τοιούτων, ὅταν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν τὴν στέρξιν τῆς δικαστικῆς θεσεως ἐπάγεται ἢ ἐνεκα κακουργήματος ἢ πλημμελήματος καταδίκη, ὑπόπληττον εἰς σπουδαίως τῶν καθηκόντων των παραβάσεις, ἢ καθίστανται διὰ κακοήθους διαγωγῆς ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των.

Τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι ἀπαραίτητα ἵνα ἐκασφαλισθῇ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ κοινωνία κατὰ τῶν τῇ ἰσοδότητι παραπομένων ἀτόπων. Ὁ μὴ δυνάμενος πλέον ἐνεκεν γήρατος ἢ διαρκῶς νοσημάτων νὰ ἐκπληρώσῃ προσκόντως ἢ καὶ διόλου τ' ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα, δὲν δύναται νὰ διευκινή καὶ ἐπὶ πλέον ἐπιτετραμμένος αὐτὰ χωρὶς μεγίστην βλάβην τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν ὅπερ προβλέπον καὶ τὸ σύνταγμα ἐν ἄρθρῳ 97 ἀπαιτεῖ τὴν ἐκδοσιν ἐιδικοῦ νόμου κανονίζοντος τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδῶν δικαστῶν ἐνεκεν γήρατος ἢ νοσημάτων διαρκῶς. Ἀλλὰ καὶ ὅστις εἰ καὶ μὴ δολίως, ἐκ κορυφότητος ἡμῶς, ἀνθρωπίας ἢ βαθυμίας, σπουδαίως πταχμελεῖ ἢ παραβαίνει τὰ καθήκοντά του, ἢ καὶ διὰ κακοήθους διαγωγῆς γίνεται σκάνδαλον εἰς τοὺς συμπολίτας του, δὲν πρέπει νὰ κατέχῃ ἐπὶ πλέον τὴν σημαντὴν ἐδραν τοῦ λειτουργοῦ τῆς Θέμιδος, καθόσον ἡ ὑπαρξὶς τοιούτων δικαστῶν θέλει ἀναγκάως φέρει μῶλον εἰς τὰ δικαστήρια.

Περὶ τούτων πραγματεύεται λοιπὸν τὸ παρὼν νομοσχέδιον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις αὐτοῦ, τούτέστιν ἐν τοῖς ἄρθροις 2—10 κανονίζει τὰ περὶ τῆς ἀποχωρήσεως, ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 11 ὁρίζει τὰ περὶ τῆς παύσεως ἐνεκεν πειθαρχικῶν λόγων τῶν ἰσοδῶν δικαστῶν καὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Καὶ ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 2 αὐτοῦ ὁρίζει τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς ἡλικίας, εἰς ὃ φθάσαι ὁ δικαστὴς ἀποχωρεῖ αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας,

την οποίαν εξακολουθεί μόνον μέχρι του διορισμού του διαδόχου του, ένα μη εμποδίζεται η υπηρεσία του δικαστηρίου εκ της αιφνιδιας αποχωρήσεως αυτού. Εν περιπτώσει δε αμφισβήτησις περί της αληθοῦς ηλικίας, το ζήτημα ως έχον επιφορὴν εἰς τὴν ισοδιότητα, δικάζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Τὸ ἄρθρον 3 ὁρίζει τὴν περίπτωσιν τοῦ διαρκoῦς νοσήματος, τοῦ καθίστατος τὸν δικαστὴν ἀνέκονον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Τοῦτο δὲ δύναται νὰ ᾖ ἢ κυρίως νόσος, ἢ ἐξασθένεισι τῶν δυνάμεων τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοῦς. Τὸ νομοσχέδιον χαρακτηρίζει ὡς διαρκές, οὐχὶ μόνον ἐκεῖνο τὸ νόσημα, τὸ ὁποῖον διαγινώσκεται ἐς προμίων ὡς διηκεές, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τοῦ ὁποῖου ἡ διάρκεια μὴ δυναμένη ἀπὸ τοῦδε νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς, μέλλει ὅμως κατὰ πιθανότητα νὰ παραταθῇ ἐφ' ἑν ἔτος τοῦλάχιστον, ἢ τὸ ὁποῖον ἀνεκέσαν ἤδη ἑν ἔτος εξακολουθεῖ εἰσέτι. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὅν δύναται νὰ ἐρισθῇ μακρύτερον χωρὶς ἐπαισθητῆς βλάβης τῆς δικαστικῆς υπηρεσίας.

Τὰ ἐπόμενα 4—9 ἄρθρα διαγράφουν λεπτομερῶς τὴν πρὸς θεδαιώσιν τοῦ διαρκoῦς νοσήματος διαδικασίαν. Ἡ Κυβέρνησις αὐθόρμητα καὶ ἐνταῦθα θεράπευτικῶς τὴν ἀρχὴν τῆς ισοδιότητος ἀναγκάσαν ἔκρινε πρὸς ἀνεπρέεστον αὐτῆς τῆρσιν, οὐχὶ μόνον ν' ἀναθερμὴν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τὴν θεδαιώσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαρκoῦς νοσήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐρευναν ταύτην νὰ περιβάλῃ μ' ὅλας τὰς διατυπώσεις, ὅσαι ἡδύναντο νὰ παράσχουσιν ἐγγύησιν πρὸς τὴν δικαστὴν αὐτῶν καὶ τὴν κοινίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διττὴ διαγράφεται ἐν τῷ νομοσχέδιῳ ἐξέτασις, ἡ μὲν προκαταρκτικὴ διὰ δικαστικῆς ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 4), ἡ δὲ τακτικὴ δι' ὁλοκληροῦ τοῦ δικαστηρίου, (ἄρθρον 5—9), ἥτις λαμβάνει χώραν μόνον ἀφ' οὗ ἡ προκαταρκτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ προηγουμένως, ὅτι πρέπει νὰ γανθῇ, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ὑποβάλλεται εὐχερῶς δικαστῆς εἰς τοιαύτην οὐχὶ εὐχάριστον περὶ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ καταστάσεως καὶ ἰκανότητος ἐρευναν. Μόνον μετὰ τὴν καταφατικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἐν ὁλομελείᾳ συνεργουμένου, ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης δύναται νὰ προκαλέσῃ Β. διατάγματα περὶ ἀποχωρήσεως τοῦ δικαστοῦ· ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη δύναται καὶ νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν ἀποχώρησιν, ἐὰν πείθεται ἐκ σπουδαίων λόγων, ὅτι δὲν υφίσταται ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένη περίπτωσις.

Τὸ ἄρθρον 9 καθιστᾷ ὑπὲρ τῶν εἴτε λόγῳ γήρατος, εἴτε λόγῳ διαρκoῦς νοσήματος ἀποχωρούντων δικαστῶν δικαίωμα

συντάξεως, τοῦ ὁποῖου ὅμως τὰς ἀκριβεστέρας συνθήκας ἀποκρίνεται νὰ κανονίσῃ ὁ περὶ συντάξεων νόμος.

Τὸ ἄρθρον 10 ἐκτείνει τὰς περὶ δικαστῶν διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1—9 εἰς τὰ ἰσόδια μέλη τοῦ ἔλεγκ. Συνεδρίου, ἐπιφέρει τὰς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος ὑπαγορευομένας τροπολογίας.

Τὸ ἄρθρον 11 τέλος κανονίζει τὰ περὶ τῆς ἐνεκὸν πειθαρχικῶν λόγων παύσεως. Μῆχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ισοδιότητος ἡ παύσις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῶν τε δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἔλεγκ. Συνεδρίου ὑπάγεται ὡς καὶ ἡ ὅλων τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προϊσταμένων ὑπουργῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα νὰ προκαλῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων αὐτὴν, (ἄρθρ. 307 καὶ 309 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, καὶ Διατάγμα τῆς 22 Νοεμβρίου 1833 ἀριθ. 5). Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ισοδιότητος ἀνακρεῖ ἀναγκάσει τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην, καθόσον, κατὰ τὸ ἄρθρον 87 τοῦ Συντάγματος, οἱ ἰσόδιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόδια μέλη τοῦ ἔλεγκ. Συνεδρίου δὲν θέλουσι παύει εἰμὴ δύναμις δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐπόμενον εἶναι λοιπὸν μετὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ισοδιότητος ἡ ἐνεκὸν πειθαρχικῶν λόγων παύσις νὰ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς. Ὅσακις λοιπὸν πειθαρχικὴ ἢ ποινικὴ διαδικασία, διεξαχθεῖσα κατὰ δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἔλεγκ. Συνεδρίου ἰσοδίου, ἐπιβαρύνει αὐτὸν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ προϊσταμένου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοσαύτον, ὥστε ἡ νὰ φαίνεται ἀνάξιος τῆς υπηρεσίας, ἢ ἡ περαιτέρω διαμονὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῇ νὰ παρέχῃ κίνδυνον ἢ βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ παραπέμψῃ τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις δύναται μετ' ἐλευθερίας σταθμίζων τὴν βαρύτητα τῶν περιστάσεων, ν' ἀπαγγεῖλῃ ἢ μὴ, κατὰ τὴν πεποίθησιν του, τὴν παύσιν τοῦ καταγγελλθέντος δικαστοῦ.

Περαινόντες τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἐκθεσιν παρακαλοῦμεν τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί.

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομεν τοὺς ἡμετέρους Ὑ. (Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α', Συνόδου Ζ'. Περίοδ.) 12

πουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. νὰ ὑποβάλω-
σιν εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίξουν κατὰ τὴν συ-
ζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἀπριλίου 1861.

Ο Θ Ω Ν.

Μ. ΠΟΤΑΜΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ,

Υψηλοτάτοις ὑποφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἀκόλουθα·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

*Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἐκδομένης τῶν Δικαστῶν καὶ τῶν
ὑψίστων ἐκόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.*

Ἄρθρον 1. Ὡς χρόνος καθ' ὃν οἱ Πρωτοδίκαι, Ἐφέται, Ἀρμο-
παίται, καὶ τὰ ὑψίστα ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου,
ἢτοι ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος, οἱ Ἐλεγκταὶ καὶ οἱ Πάρεδροι
αὐτοῦ θέλουσι καταστῆ ἰσοδίκαιοι, ὁρίζεται ἡ πρώτη Ἰανουαρίου
τοῦ χιλιοστοῦ διακαλοστοῦ ἐξήκαστου ἑκτον ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

*Περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδίων δικαστῶν, καὶ τῶν ἰσοδίων
μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐνεκα γήρατος ἢ
διαρκῶν νοσημάτων.*

Ἄρθρον 2. Οἱ ἰσοδίοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσοδία μέλη τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως
συμπληρώσαντες, οἱ μὲν Πρωτοδίκαι καὶ Ἐφέται τὸ ἑβδομη-
κοστὸν, οἱ δὲ Ἀρμοπαίται καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συ-
νεδρίου τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των. δὲν
δύνανται οὖτως νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰ ἔργα των πρὶν ἢ διορισ-
θῇ καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ διάδοχος των.

Ἐν περιστάσει ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς ἡλικίας ἀποφασί-
ζουσι τὰ πολιτικά δικαστήρια. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην
οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν, ἐνεργοῦντες
κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὅταν
πρόκειται περὶ δικαστοῦ, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, ὅσαςκις πρόκειται περὶ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 3. Ἀν τις τῶν ἰσοδίων δικαστῶν, ἢ τῶν ἰσοδίων
μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ
ἁρθρῷ ὡρισμένης ἡλικίας κατασταθῇ ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν
ἐνεκα νόσου ἢ ἐξαφθνήσεως τοῦ σώματος, ἢ τοῦ νοός, καὶ ἢ

ἀνικανότης αὐτοῦ μέλλῃ κατὰ πάσαν πιθανότητα νὰ διαρκέσῃ
πλέον τοῦ ἔτους, ἢ καὶ διήρκεσεν ἤδη ἐπὶ τοσούτον χρόνον, ἢ
ἀπαχώρησις αὐτοῦ γίνεται φυλακισμένων τῶς ἐξῆς ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 4. Ἐν εἰάσῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται
ἐπιτροπὴ, προκειμένου μὲν περὶ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου ἢ Δι-
καστοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν ἐκ τοῦ
Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ
μελῶν, προκειμένου δὲ περὶ Ἐφέτου, Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἢ
Πρωτοδίκου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Ἐφετείου καὶ τῶν
δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν, ἢ ἀποφανθῇ πρακτικῶς
ἂν πρέπει νὰ γείνη ἐξέτασις πρὸς ἐμβάσιμιν τῆς καταστάσεως
τοῦ τοιοῦτου δικαστοῦ.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
Προέδρου εἰσαγγελλίως, ἢ κατ' αἰτησιν τοῦ Εἰσαγγελλεως.
εἰς δὲ τὰς διασέσεις παρευρίσκαται καὶ οὗτος καὶ γνωμοδοτεῖ.

Περὶ τῶν διασέσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως
τοῦ Εἰσαγγελλεως συντάσσεται βεβησις.

Ἄρθρον 5. Ἐάν ἡ ἐπιτροπὴ εἰκίσῃ, ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις
τοῦ ἁρθροῦ 3, ἀποφαινεταί, ὅτι πρέπει νὰ γείνη τακτικὴ ἢ περὶ
ταύτου ἐξέτασις· ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἀποφαινεταί, ὅτι δὲν
ὑπάρχει ἀφορμὴ περαιτέρω ἐξέτασεως.

Ἄρθρον 6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ κατα-
φατικῶς, τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδίον δικαστήριον, συγκα-
λεῖται ὁλομέλεις ἐν συμβουλίῳ, καὶ διορίζει ἓνα ἢ πολλοὺς εἰ-
σαγγητάς, ἕνα πρὸ ὧσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 7. Οἱ εἰσαγγηταὶ ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ὅλας τὰς
ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάσωσι χρεῖς καλῶς καὶ μάρτυρας,
νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεως τῶν ἀρμοδίων πογκματογνωμόνων
καὶ νὰ ζητήσωσι τὰς προφορὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ
ἐξέτασιν Δικαστοῦ· ἂν οὖτως οὗτος ἀνέλθῃ, ἢ δὲν δύναται νὰ
δωρῇ τοιαῦτα· γίνεται μνηστὶς τοῦτον ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ὁ Εἰσαγγελλεὺς εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκαται εἰς πᾶ-
σαν ἐξεταστικὴν πράξιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ κάμῃ οἷας νο-
μίμεις ἀναγκαίας προτάσεις κατὰ τὰ τὴν διαρκείαν τῆς ἐξέτα-
σεως καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ὅτι καὶ τῷ πέμπονται τὰ ἐγ-
γραφα.

Ἄρθρον 8. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περαιοῦσεως τῆς ἐξ-
τάσεως, οἱ εἰσαγγηταὶ ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Δικαστικὸν συμβού-
λιον ἐκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξέτασεως.

Τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἀκούει τὸν παρ' αὐτῷ Εἰσαγγε-

γελία, αποφαίνεται ὅτι πρέπει ν' αποχωρήσῃ τῆς ὑπαρσίας, ἢ μὴ, ὁ περὶ οὗ γίνεται ἡ ἐξέτασις.

Καταφατικῆς οὖσης τῆς γνώμης τοῦ δικαστηρίου, ὁ ὕπουργός τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ὃν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἐγγράφα, (ἐκτὸς ἐάν πειθῇται, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένη περίστασις, ἐνεκα λόγων τοὺς ὁποίους ἐκθέτει εἰς τὸ περιθώριον τῆς δικαστικῆς πράξεως) προκαλεῖ τὴν διὰ Β. διατάγματος ἀποχώρσιν τοῦ Δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἢ 8 ἀποχωροῦντες Δικασταὶ λαμβάνουν ἀφ' ἧς ἡμέρας πύσωσι τῶν ἔργων τῶν σύνταξιν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ σύνταξης Νόμου.

Ἄρθρον 10. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρων Α—Θ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, σχηματιζομένης τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας, ἐκπληροῦντας τὰ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἀνατεθειμένα καθήκοντα.

Ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα πρότασις περὶ ἀποχωρήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ παύσεως εἴκοσι πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρον 11. Ἡ κατὰ νόμον ἐνεκα πειθαρχικῶν λόγων παύσις ἰσοβίου Δικαστοῦ, ἢ ἰσοβίου μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργός ἐάν νομίῃ, ὅτι ὑφίσταται λόγος τοιαύτης παύσεως, ἐπιτραπέμει τὰ τὸν ἰσοβίον Δικαστὴν ἢ τὸ ἰσοβίον μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀφαιρῶντα ἐγγράφῃ εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον, εἰς ὃν ἀπόκειται, ἀφ' οὗ ἀκούσθαι προηγουμένως ἐν συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλων ἐν δημοσῇ συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἐάν αὕτη ᾖ καταδικαστικὴ.

Ἄρθρον 12. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργούς, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρὶντος νόμου.

Ἀπερασίδθη δὲ ἵνα ἀμειότερα ταῦτα τὰ ἐγγράφα ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι· τὰ δὲ τμήματα συνερχόμενα εἰς προεξιτάσιν αὐτοῦ ἐκλείωνιν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν ἐκδόσεως.

Λαβὼν ὕστερον τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας εἶπε·

Ὅλοι ἐνθυμισθε τὰς γενομένας συζητήσεις κατὰ τὴν 28, 29, 30 καὶ 31 λήξαντος μηνὸς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον, ἀλλ' ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, καλοῦμένη γενικὴ ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος, παρεμόρφωσεν εἰς τοιοῦτον τρόπον τὰ διατρέξαντα ὥστε κατέρυγεν καὶ εἰς προσβολὰς ὡς μὴ ὠφείλει. Ἰδοὺ δὲ τί γράφει ἡ ἐφημερίς αὕτη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 162 φύλλον αὐτῆς 31 Μαρτίου (ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων ἀνέγνω τὸ ἀπορῶν τὴν προκειμένην παρεμόρφωσιν μέρος). Ὅλοι ὁμως ἐνθυμισθε ὅτι τοιαῦτα, οἷα ἀναφέρονται, οὐτε ἐλαδὸν χώραν οὐτε κατὰ μικρὸν συνέζηταν· ἀρα τὰ γυροῦμένα εἰσὶ ψεύδη καὶ παρεμόρφωσις τῶν πραγματικῶς γενομένων, καὶ οἱ Κ.Κ. ὑπουργοί, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τῶν ὁποίων γράσσεται ἡ ῥηθὲντα ἐφημερίς, πρέπει νὰ σποντίσωσιν νὰ ἀποδείξωσι τὰς απαιτούμενας νουθεσίας, ὥστε νὰ μὴ γράφονται ἐν αὐτῇ ψεύδη καὶ παρεμorfώσεις τῶν γιγνομένων· ἐνταῦθα ἡ Γερουσία παρεδέχθη ὁμοφώνως ὅτι τὰ γραφόμενα εἶναι σαφῶς παρεμorfώσεις τῆς ἀληθείας· στρέψας ἐπειτα τὸν λόγον τοῦ ὁ ἀγορεύων εἰς ἑτέροις ζητήμασι· καταθέτω ἐνώπιον τοῦ σώματος θέματα τινα ἐφ' ὧν πρέπει τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ ἡδυνάτως τὰς ἀρμοδίους πληροφορίες καὶ ἀποράσιν τοῦ σώματος· ταῦτα τὰ θέματα, ἀπὸ καὶ ἀνέγνω, εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

Θέμα α' περὶ τῶν ὁποίων νὰ δώσῃ πληροφορίας τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸ Σώμα τῆς Γερουσίας.

1. Πληροφορούμεθα ὅτι χωρὶς νὰ ζητηθῇ πίστις περὶ τῶν Βουλωντικῶν σωμάτων ἐγένετο ἐπιχείρησις ἀνακτῆσαι δρόμον ἀπὸ τοῦ ἀνθρακουργείου τῆς Κύμης μέχρι τῆς παραλίας διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν γαιανθράκων, αὐτοπροηγούμενης διασκέψεως, ἀν' εἰς τὸ ἀνθρακουργεῖον τοῦτο ὑπάρχει ἱκανὴ ποσότης γαιανθράκων, ἀλλ' ἀντὶ ν' ἀρχίσῃ ὁ δρόμος οὕτως ἀπὸ τὴν παραλίαν πρὸς τὴν Κύμην καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ ἀνθρακουργείου, ὥστε ἐν πενταποσὶ ἀπιστοῖαι γαιανθράκων νὰ χρησιμοποιηθῇ τοὐλάχιστον ὁ δρόμος πρὸς μεταφορὰν τῶν προϊόντων τοῦ μέρους· ἐκεῖθεν, ἤρτισεν ἀπειραστικῶς ἀπὸ τοῦ ἀκατοίκητον ὄρους, καὶ πρὸς τὸ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ κατοικοῦμενον μέρος τῆς Κύμης, ἀπεδείχθη ὅτι οὐ μόνον δὲν ὑπῆρχον γαιανθράκες, ἀλλ' ἐξήλθη καὶ ὕδωρ, ὥστε ἐδαπανήθη ἐπὶ ματαίῳ ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσὸν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς τῶν συνεισφαιρῶν καὶ προσωπικῶν ἐργασιῶν τῶν κατοίκων κατὰ πρῆτροπὴν τῆς Κυβερνήσεως, λόγῳ ὅτι ἐμελλον νὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόν-

τα των εις την παραλίαν διά του άμαξιτού εκείνου δρόμου, αΐτινες απαιτούσιν από ημῶν δια τὰ μάταια έξοδά των, μάλιστα δὲ πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦς ἀπεκμῖνει.

Τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἂν ταῦτα ἔχουσιν ἀληθείας, καὶ πόσα χρήματα τοῦ δημοσίου ἔδαπανήθησαν ἐπὶ ματαίῳ εἰς ἐργάσι, εἰς ἐργαλεῖα, εἰς ἐπιμισθία ἀξιωματικῶν κτλ. καὶ ποσὴ ποσὴ εἰς ἀπὸ τὸ ὁρῶντιον τῆς Χαλκίδος.

2. Πρὸς θέλῳσιν τοῦ ἀνθρακορυγίου τῆς Κύμης καὶ τῶν γαιάνθρων προσελθὼν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν, ὡς μανθάνομεν, ὁ ὀρυκτολόγος Δανάζος μὲ μνησίαν μισθοδοσίαν ἐκ δραχ. 300, ὅτις συμπεριλάβε καὶ τὸν υἱὸν του ὅντα εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐστρίας, διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἄρεσιν ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐδόθησαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου δημοσίου ταμείου δραχ. 4500 λόγω προκαταβολῆς, αἱ τινες νὰ κρατεθῶσιν ἀπὸ τὴν μισθοδοσίαν του ἀνὰ δραχ. 50 κατὰ μῆνα· ἐπὶ δὲ ἐδόθησαν δι' ἐξοδὰ ὁδοιπορίας δραχ. 2500, τὸ ὅλον 7,000, πρὸς ἐγκλίαν δὲ τῆς κρατήσεως τῶν δραχ. 4500, προσδιωρίσθη μισθοδοσίαι εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Δανάζου ἐκ δραχ. 150 κατὰ μῆνα ὑπὸ τὸν ἑαυτὸν πρωτεργάταν, ἐνῶ οἱ ὑποκόσθηται τοῦτου λαμβάνουσιν 80—100 δραχ. κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἔως προτετέθησαν αἱ 50 δραχμαὶ διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ δημοσίον τὴν μνησίαν κρατήσιν ἀποβιώσαντος δὲ τοῦ ὀρυκτολόγου Δανάζου, μένει ὁ υἱὸς του μὲ τὴν αὐτὴν μισθοδοσίαν καὶ κρατήσιν μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τῆς προκαταβολῆς, δηλ. ν' ἀποζημιωθῇ τὸ δημοσίον ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ οὕτω.

3. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἀνθρακορυγίου τῆς Κύμης καὶ τοῦ ἀμαξιτοῦ δρόμου, ἐπειρήθη, ὡς μανθάνομεν, ἀναάλυψις νέου ἀνθρακορυγίου εἰς τὸ γινόμενον λίμνιν πελάγει τῆς Χαλκίδος, ἐνθα ἐγένοντο νέαι ἀνασκαφαί, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη ἔλαβεν ὁμοίαν τύχην μὲ ἐκείνην τοῦ ἀνθρακορυγίου τῆς Κύμης.

Τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ οὕτω καὶ πόσα χρήματα τοῦ δημοσίου ἔδαπανήθησαν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην.

4. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἐξεδόθη ὑπουργικὴ διαταγὴ, ὡς μανθάνομεν, νὰ χορηγηθῶσιν ὅλα τὰ μέσα καὶ πασὴ συνδρομὴ εἰς τοὺς ὀρυκτολόγους καὶ μηχαν-

νικούς, ὅπως ἐνεργήσωσι νέας ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνέυρεσιν γαιάνθρων, αἱ τινες ἐπειρήσαν νὰ γίνῃ νέα ἀνασκαφὴ ἀρχομένη ἀπὸ τὸ χωρίον Καστρινοῦσά πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Κοτυλῆων, καὶ φερομένη πλεονεξία πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τοῦ πρώτου ἀνθρακορυγίου οὗ τῆς Κύμης, μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν 80 μέτρων τὸ πολὺ κατὰ μήκος, θέλουσιν ἀνακαλυφθῇ ὄρεσται καὶ χαλοὶ γαιάνθρων· ἀλλ' ἐνῶ ἀνεκάρησαν ὄχι μόνον 80 ἀλλ' 130 μέτρα καὶ δὲν εὐρέθη ὁλοσχερῶς τίποτε, ἐζήτησαν ἰδίαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν ἀνασκαφὴν μέχρι τῶν 210 μέτρων, χωρὶς νὰ δίδωσι δευσιότητα ὡς ἐκ τῆς ἐπιστήμης των ὅτι μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῶν 210 μέτρων θέλουσιν ἀνακαλυφθῇ γαιάνθρων· ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον θεωροῦν τὴν ἐπὶ ματαίῳ στατάλιν τοῦ δημοσίου πλούτου, δὲν παραδέχθη τὴν νέαν αἰτήσιν, ἀλλὰ διέταξε νὰ γίνῃ ἀνασκαφὴ φρέατος εἰς τὸ ὅρος ἐνθα ἐμελλαν νὰ φθάσωσι τὰ 210 μέτρα, καὶ ἀνὰ τὸ βάθος τοῦ φρέατος τοῦτου ἀνακαλυφθῶσι γαιάνθρων, νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀνασκαφὴ καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἄλλως νὰ μὴ προχωρήσωσι περὶ τῶν 130 μέτρων. Ἠδὴ δὲ πληροφορούμεθα ὅτι καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ.

Τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ἂν ταῦτα ἔχουσιν ἀληθείας, καὶ πόσα χρήματα τοῦ δημοσίου ἔδαπανήθησαν εἰς ὅλην ἐν γένει τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν ἀξιωματικῶν.

5. Περιδεῖν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν πρὸς διαγνώσιν οἰκονομικῶν μέτρων καὶ ἀδελφὸν τοῦ δημοσίου πλούτου, φθάσας εἰς Κύμην τὴν Ἀπρίλιον τοῦ 1860 καὶ μαθὼν παρ' ἐκείνου δημοτικῶν παρήτρων ὅτι ὁρχος τις εἰς τὸ παράλιον τῆς Κύμης εἶται σιδηρορύχος, μετέβα ἀμέσως εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ διέταξεν ἄνευ ἀναβολῆς ἢ ἄλλης διασκέψεως νὰ ἐξορυχθῶσι 300 κατάρια πέτραι δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, διὰ τὰς ὁποίας νὰ καλυφθῇ ἐπί τε καὶ πλεονεξία ὅπως τῆς μεταφόρῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν σταλῶσιν εἰς Λονδίνον ἐνθα νὰ γίνῃ χυμικὴ ἀνάλυσις αὐτῶν· ἀλλ' ὁ κύριος ἐκεῖ ὀρυκτολόγος βαυαρὸς ἐπράτεινεν ὅτι δύναται αὐτοὶ νὰ κέρη ἐπιτοπίως τὴν χυμικὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλων ἐξόδων τοῦ δημοσίου, ὅπως καὶ ἐγένετο, ἀλλ' οἱ νομιζόμενοι οὗτοι σιδηρορύχοι εὐρέθησαν ἀπλῶς πέτραι διὰ κτισμὸν οἰκιῶν καὶ ὄχι σιδηρολίθοι.

Τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν περὶ τοῦ αποτελέσματος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, καὶ πόσα χρήματα τοῦ δημοσίου ἔδαπανήθησαν εἰς αὐτήν.

6. Πληροφορούμεθα ότι ἔδαπανήθησαν ἐπὶ ματαίῳ 18,000 δραχμαὶ περίπου παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ σύστασιν θεωρυγίων εἰς Μήλον καὶ Κόρινθον.

Τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτων καὶ πόσα χρήματα τοῦ δημοσίου ἔδαπανήθησαν.

7. Μανθάνομεν ὅτι τὸ ἔτος 1858 ἐξήχθη Σμύρις καντάρια χίλια περίπου, καὶ τὸ 1859 καντάρια 23,310 οὐχὶ διὰ δημοπρασίας ἀλλὰ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἀγοραστῶν, λόγῳ τοῦ νὰ σταλῇ ὡς δείγμα εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης τοῦ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ποιότης τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου, ἐνῶ αὕτη εἶναι γνωστὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, τὸ ὅποιον δείγμα θέλει χρησιμεύσει διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἀκολούθως κατανάλωσιν μεγάλης ποσότητος καὶ εἰς ὑψηλὴν τιμὴν, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα περιορίσθη μέχρι τῆς ἰδιαιτέρας συμφωνίας διὰ τὴν πώλησιν τοῦ πράγματος· εἰς τὸν δημοσιευθέντα δὲ πίνακα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, σελὶς 16, φαίνεται, ὅτι τὸ 1858 ἐξήχθη Σμύρις 405 καντάρια μόνον ἀνὰ δραχμὰς 7 $\frac{1}{4}$ καὶ τὸ 1859 καντάρια 23,311 ἀνὰ δραχ. 11.

Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ποῖον ἀποτέλεσμα ἔφελον τὰ σταλέντα δείγματα, καὶ ἂν ἡ Σμύρις ἐπωλήθη δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας καὶ ὄχι διὰ δημοπρασίας.

8. Ἡ ἐφημερὶς ὁ φιλόπατρις Ἑλλήν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 302 φύλλον τῆς 27 Αὐγούστου τοῦ 1860 ἀναφέρει, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐνοικίασε διὰ συμβολαίου καὶ οὐχὶ διὰ δημοπρασίας τὰς θερινὰς νομάς τῶν διαλελυμένων Μονῶν τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας διὰ δραχ. 5,700 καὶ ὅτι μετὰ τὸ ἀκουσμά τῆς διὰ συμβολαίου ταύτης ἐνοικιάσεως, ἥτις ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τῶν κατοίκων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ποιμένων, προσέφερεν ἄλλος ποιμὴν δραχ. 11,000.

Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ οὕτω, καὶ τί ἐγένετο μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς διὰ συμβολαίου ταύτης ἐνοικιάσεως.

9. Ἐν τῇ προπαραελθούσῃ βουλευτικῇ συνόδῳ τὸ 1860, ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσήγγε νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ τοποθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ ποιμένα τὸ 1860 ὡς ἐπραξέ διὰ προσωρινοῦ νόμου καὶ τὸ

1859, λόγῳ ὅτι δὲν ἐπρόρθασε νὰ καταρτίσῃ καὶ εἰσάξῃ τὸ παρ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν τρία κατὰ συνέχειαν ἐτη κατὰλλήλων καὶ ἐφαρμοστέον εἰς ὅλον τὸ Κράτος νομοσχέδιον, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς θεωρήσασα ὅτι τὸ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν δικαιοσύνην, καθόσον μάλιστα δὲν ἠδυνήθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον τούτον εἰμὴ μόλις εἰς τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι αἱ ἀπὸ ἐτους εἰς ἔτος ὑποσχέσεις τῆς περὶ διορθώσεως τούτου ἔρρασαν εἰς τὸ ἐπάπειρον, ἐπρότεινε νὰ σώσῃ καὶ καταλλήλους τροπολογίας, τὰς ὁποίας μὴ παραδεχθεὶς ὁ ὑπουργός, καὶ θεωρῶν βεβαίαν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ὄχι μόνον πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, τὰς 20 ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνόδου, ἀνέστειλεν ὅλως διόλου τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ τε νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 17, 408 ἐγκύκλιον, δι' ἧς προαναγγέλλεται ὅτι δὲν ἐπρόρθασε δύναν νὰ ἐπιψηφισθῇ ὁ νόμος ἐνεκα τῆς εἰκοσήμερου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν, διέταξε τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους νὰ ἐνεργήσωσιν πᾶσι νόμου τὴν ἐκρίνῃν τοποθετήσιν τῶν ζώων, ὅπως καὶ ἐξηρημόσθῃ εἰς τὸ δωδέκατον περίπου μέρος τοῦ Κράτους.

Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ἂν ἐπέφερε διόρθωσιν εἰς τὴν παρῆκομον ταύτην ἐγκύκλιον, ἢ ἂν συνειρηθῇ μὲ τὴν πορείαν τοῦ προκατόχου τοῦ εἰς τὰς χειμερινὰς νομάς τοῦ 1860 καὶ εἰς τὰς ἐαρινὰς ἤδη τοῦ 1861.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ Γερουσιαστὴς

T. MANTINAKIS

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἀπερρίσθη ὅπως σταλῇ ἀντίτυπον τούτων εἰς τοὺς Κ.Κ. ὑπουργοὺς διὰ νὰ μελετήσωσι τὰ ἐκτιθέμενα καὶ δώσωσιν εἰς τὸ σῶμα πληροφορίας περὶ ἐνός ἐκάστου ἐν δέοντι.

Ἀκολούθως ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης ἐξέθηκε. Δὲν φρονῶ, εἶπεν ἄρθον τὸ νὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς ὅτι ἐξέφρασαν ὁ προκατήλας ὡς πρὸς τὴν λαμβάνουσαν χώραν ὑψηλότερα παρὰ τὴν ἀληθείαν ἐκ μέρους τῆς λεγομένης γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐφημερὶς αὕτη καλεῖται ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἀπαρτιζομένης ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν τριῶν μεγάλων ἐξουσιῶν

τοῦ Κράτους, καὶ προτείνω ἵνα ἐρισθῇ ῥητῶς ἡμέρα καθ' ἣν πρέπει νὰ ἐλθωμεν εἰς συζήτησιν καὶ εἰς τὸ πέρας αὐτῆς τῆς παιζομένης κωμωδίας τῆς δαδεν καταχωρήσεως τῶν τοιοῦτων ἐντὸς τοῦ ἐπισήμου ἢ μὴ ἐπισήμου μέρους τῆς τριταύτης ἐφημερίδος· μετὰ τὰ λεγθέντα ὠρίσθη ὡς ἡμέρα συζητήσεως τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ ἐλευθερομένη πα. α. σελὴν 14 ἱσταμένου.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαπαλάμπης.
Δ. Χατζιζακός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 14 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 35 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβοῦσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν ἀνεννόηθη ἀναφορὰ ἑκατὸν περίπου κατοίκων τοῦ χωρίου Τζόγια τῆς ἐπαρχίας Πίλεις περὶ τῆς μὴ ἐννόμου αἰτήσεως τοῦ Κ. Π. Χαλκιοπούλου πρὸς παραχώρησιν 200 στρεμμάτων γαιῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι χρητικῶν γραμματίων.

Ἡ Γερουσία ἀπεράνθη νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν τοῦ σώματος.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Ράγης Παλαμίδης, παρετήρησεν ὅτι κατὰ τὴν πα. ἐλθούσαν Σύνοδον ἐκήρυξεν ὅτι ὁ ἀρμοδίος ὑπουργὸς νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σώμα πᾶσα Κριτικὰ γραμμάτια εἶχεν καθύλῃ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ πάντα εἶχον πραγματοποιηθῇ καὶ τὴν πληροφορίαν ταύτην μὴ ὁφείλουν τότε δογεῖται νὰ ἐπαναλάβῃ ἤδη πρὸς τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τὸν ὁποῖον παρακαλεῖ ἐν μίᾳ τῶν προσεγγίνων συνεδριάσεων νὰ δώσῃ τὰς πληροφορίες ταύτας.

Ἐπομένως ἀναγγεῖλαντος τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ ἐν τῇ προλαβοῦσῃ υποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ α. Φύρον Ζώων καὶ Μελεσιῶν τοῦ ἔτους 1861· ἀνεννόηθη τούτο μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως· ἐπὶ δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης εἶπε.

Κύριε Πρόεδρε! Χθὲς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συζητουμένου

ἤδη νομοσχεδίου παρετήρησα εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, ὅτι ἔπρεπε νὰ συνοδεύηται τὸ νομοσχεδίον κατὰ τὴν τάξιν καὶ διὰ τινος αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, καὶ νομίζω ὅτι εἰς τινὰς ἐξ ὑμῶν ἐβάνη παρόδοξος ἢ προατήρησις μου, ἀλλ' εἶχον ἀδικῶν. Ὅτι ἡ ἐκθεσις εἶναι ἀναγκαία, ἀπεδείχθη καὶ εἰς περιστάσιν τινα πρόσφατιν, καθ' ἣν ὁ Κ. ὑπουργὸς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ ἤθε καὶ σὺς ἀνέγνωσεν, ἂν ἐνθυμῶσθε, μίαν ἐκθεσιν, καὶ ταῦτα προκειμένου περὶ νόμου, ὅστις ἦτο λίαν σαφὴς, καὶ δὲν εἶχε χρεὶν μακρομῆτις ἐρμηνείας. Ἦτον ἀνάγκη λοιπὴν, κατ' ἐμ', ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἡ σήμερον υποβληλλομένη ἐκθεσις, καὶ αἱ ἦναι ὅπως εἶναι συνταγματικῆ· ὅτι ἐκ ταύτης μανθάνομεν, ἂν ἐπηρέθη ἡ αὐτὴ εἰς τὸν ὑπὸ συζήτησιν νόμον ὁποιαδήποτε μεταρρυθμίσεις. Ἐμπειν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐλθῇ νὰ μᾶς εἰπῇ, ὅτι δὲν ἔχαμε καμμίαν τροποποίησιν, ὅτι ζητεῖ νὰ κορύσωμεν τὴν ἑαυτοῦ νόμον, τὸν ὁποῖον πολλὰί προηγούμεναι Κυβερνήσεις ἀπαρῆλκτως μᾶς υπεβύλλον, διὰ νὰ πεισθῇτε ὅτι εἶχα δίκαιον, ὅταν ἐπέκρινα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ μέρος τοῦ εὐκαταρίου λόγου, εἰς τὸ ὁποῖον μετ' ἀρίστεως φράσεις μᾶς ἔλεγεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἐπαδέπει νὰ βελτιώσῃ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπερείας καὶ ἰδίως τῶν βιομηχανικῶν, καὶ ὅπου ἐγὼ παρετήρησα, ὅτι ὀφείλει νὰ ἀνομάσῃ ῥητῶς τὰ νομοσχεδία, τὰ ὁποῖα εἶχε σκοπὸν νὰ εἰσαγάγῃ, καὶ τὰς βελτιώσεις τὰς ὁποίας ἐρρῶναι νὰ ἐπιφέρει.

Κανένας δὲν ἀγνοεῖ, Κύριοι, ὅτι μετὰ τὴν παρακλήν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας μας δυο μόνον σπουδαῖοι κλάδοι βιομηχανίας ἀνασχολοῦν τὰς χεῖρας καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ ἔθνους, ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία· ἡ πρώτη εὐνοεῖ τις νὰ εἰπῇ ὅτι μᾶς δίδει τὸ εἶναι καὶ ἡ δευτέρα τὸ εἶναι, ἦτοι τὴν εὐνοερίαν καὶ αἱ ἀλλοτρίαι, ὅτι διὰ τὴν αἰκονομικὴν αὐτοῦ ἐκτρέφονται, ὅτι δηλαδὴ ἡ κτηνοτροφία εἶναι παρακλόνισμα τῆς εὐζωίας, καὶ ὅτι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ καλῶς καὶ κακῶς ζώντων, οἱ πρῶτοι ζῶσι κατὰ μίσην ὅσον 40 ἔτη, οἱ δὲ δευτεροὶ 20, καὶ ἀποθνήσκουσιν οἱ πρῶτοι ὡς πρὸς τοὺς δευτέρους· κατὰ τὸ ἥμισυ ὀλιγώτεροι, ἡ κτηνοτροφία δὲ δικαίως ἔμπορει νὰ θεωρηθῇ ὡς συντελοῦσα ὅχι μόνον εἰς τὴν εὐνοερίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μακροβιότητα τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἡ μὲν γεωργία προσφέρει εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἕκαστον ἄρτον, ἐνθὺ ἡ κτηνοτροφία παράγει τὸ κρέας, τὸ βούτυρον, τὸν τυρὸν καὶ τόσα ἄλλα χρήσιμα εἰς τὸν καθαρισμὸν τῆς καλῆς τροφῆς καὶ ἐπομένως τῆς εὐεξίας. Ἐκτὸς τούτου, Κύριοι, ὁ κλάδος οὗτος τῆς

κτηνοτροφίας, είναι σπουδαίος και υπό άλλην ἑποψίαν εἰς αὐτὸν εὐρίσκει πόρον ζωῆς καὶ ἑνας μέγας ἀριθμὸς κατοίκων.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν, τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγου κρύσθη ἀπὸ ἐπίσημόν τινα ἔλθεσιν, τὸ πρὸν τῶν ζώων, μικρῶν καὶ μεγάλων, πᾶν νεμυμένον ἐν Ἑλλάδι κατὰ μέσον ὄρον τῶν ἐτῶν 1852—1860 ἔχει ὡς ἐφεξῆς.

Μικρά

Πρόβατα	2,320,418
Αἴγες	2,153,600
Τὸ ὅλον	4,474,018

καὶ ἐνταῦθα δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ νεογνά.

Μεγάλα

Ἀγελάδες καὶ Πάες περίπου (ἐκτὸς τῶν γεωργικῶν)	80,000
Ἴπποι περίπου	80,000
Βμίονοι »	30,000
ὄνοι »	60,000
Χαίροι οἰκίστοι καὶ νομάδες	190,000

Ἐκ τοῦ ποσῶς τούτου τῶν ζώων ἐν μικρὸν μέρος εἶναι αἰκόσιαι, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἶναι ἀγελαίαι· περὶ τῶν οἰκιστῶν δὲν πρόκειται ἤδη· τὰ δὲ ἀγελαία ἐνσχολοῦν ὡς ἐγγιστα τὸ ἀνθρώπων προσωπικόν.

Ἐπὶ 4,500,000 αἰγοπροβάτων εἰς ποιμὴν ἀνά 80 βοῦθός διὰ τὸν τοκετὸν καὶ τὴν τυροκομίαν	56,250
Ἐπὶ 81,000 ἀγελάδων καὶ βοῶν	7,384
Ἐπὶ 20,000 προβάδων καὶ ἵππων	
Ἐπὶ 90,000 χοίρων	
» 191,000 τὸ ὅλον, εἰς θοιρόλην ἢ ἵππο-φορδὴν ἢ σιδηρὴν ἀνά 30	6,066

Τὸ ὅλον 69,700

ἐκτὸς τῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν, ἄτινα συνεπέρουν ἐργασίαν τινά.

Πλέεστε λοιπὸν πόσος καὶ ἐνσχολεῖται εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ζωσιν αὐτοί, καὶ ζῶμεν καὶ ὅλοι ἡμεῖς καὶ καλοζῶμεν. Δὲν εἶναι ἄρα περὶ παρουσχίδος ὁ λόγος· καὶ ὅπως ποία ἡ κατάστασις αὐτοῦ τοῦ κλάδου; ἐκ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ

τρέφεται τοῦλάχιστον ἡ Ἑλλάς; ὅχι· κατὰ τὴν ἰδίαν στατιστικὴν, Κύριοι, πλεον τῶν ἐξγομένων εισάγονται κατ' ἔτος ἐκ τῆς Τουρκίας ζῶα ἀξίας περίπου	700,000
τυρὸς » »	50,000
βοῦτυρον » »	200,000

Εἰσάγεται ἐκτὸς τούτου καὶ μεγάλη ποσότης στίβας, κηρίων καὶ αἰλίουματος.

Καὶ μήπως νομίζετε ὅτι εὐτυχέστερος εἶναι ὁ ἄλλος κλάδος, ἡ γεωργία; παντάπασιν οὐκ αὐτὴ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας μας· παρτηρήσατε τοὺς ἐμπορικὸς πίνακας, τοὺς ὁποίους κατ' ἔτος συντάσσει καὶ δημοσιεύει τὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, καὶ θέλετε ἰδεῖ, ὅτι ἐτησίως εἰσάγονται ξένα σιτηρὰ ἀπὸ 600,000 μέχρι 1,000,000 κοιλῶν καὶ ἐνίοτε περισσότερα. Ἀγοράζομεν λοιπὸν διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὴν τροφήν μας ἡμεῖς, τὸ κατ' ἐξοχὴν κτηνοτρόφον καὶ γεωργικὸν ἔθνος, καὶ κρέας καὶ ἄρτον ξένον· ἐνῷ ἡ μόνη σπουδαία ἐξαγωγή μας εἶναι ἡ σταρὶς καὶ ὀλίγα σῆκα καὶ τινα κτηνοεῖα ἢ μετὰξά καὶ ἄλλα τινὰ ἀνάξια σημειώσεως. Καὶ δὲν εἶναι ἀπορίας ἀξίον πῶς ὑπάρχοντες καὶ δικτηρούμεθα; πῶς δὲν γεωκοποῦμεν; Καὶ διατὶ ὅλα ταῦτα; διότι ἀναυφιβόλως ζῶμεν ἀνευ προοίσις κυβερνητικῆς ἀξίας λόγου.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα καὶ εἰς ἄλλας τινὰς παρατηρήσεις, καθύστερον ἀφορᾷ πάλιν τὴν κτηνοτροφίαν. Ἐκ τῆς σημειώσεως τὴν ὁποίαν σῆς ἀνέγνωσα, εἴτετε, Κύριοι, ὅτι ἐνῷ ἔχομεν ζῶα μικρὰ μέχρι τῶν τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων, τὸ πρὸν τῶν μεγάλων ζώων περιορίζεται εἰς 250,000 μόνον.

Εἰς ὅλα τὰ ἄλλα κράτη καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια, πῶς νὰ ἀποκτήσῃται μεγάλη ζῶα, διότι μόλις δέκα μικρὰ ἀπαρτίζουν τὸ προϊόν ἐξ ὅς μεγάλου, ἐνῷ τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τῶν μικρῶν εἶναι μεγαλύντερα, καὶ σημειώσατε, ὅτι τὰ μεγάλα, ἐκτὸς τοῦ προϊόντος προσφέρουσι καὶ ἐργασίαν.

Εἶναι ἐπίσης ἀξίον παρατηρήσεως, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰγῶν παρ' ἡμῖν εἶναι ἔως σχεδὸν μὲ τὸν τῶν προβάτων, ἐνῷ ὁ καρπὸς τῶν δευτέρων εἶναι ἀσυγκρίτως ἀρθρονώτερος, καὶ διὰ τοῦτο πανταχοῦ ἄλλου τὰ πρόβατα προτιμῶνται. Πόθεν λοιπὸν ἡ προτίμησις τῶν αἰγῶν παρ' ἡμῖν; τοῦτο, Κύριοι, προέρχεται ἐξ ἐνός ἄλλου ἀτόπου, τὸ ὅποιον δὲν ἐφροντίσαμεν ν' ἀπομακρύνωμεν· ἡ ἑλλειψὶς κανονισμοῦ καταλλήλου ἐπὶ τῶν θασῶν εὐκολύνει τὴν εἰς τὰ δάση ἐνδιαιτήσιν τῶν αἰγῶν καταστρέ-

φουσιν οἱ ποιμένες τὰ δάση καὶ τοὺς θάμνους, διὰ νὰ δώσωσι τροφήν εἰς τὰς αἰγὰς τῶν· πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα δάση ἡ δασονομικὴ καλλιέργεια καὶ διοικήσις, ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὰ τῆς Εὐρώπης, ἡ λεγόμενη *amenagement*, διὰ νὰ σώσωμεν τὰ μείναντα εἰσέτι, καὶ νὰ μὴ εὐρεθώμεν μετ' ὀλίγον στερημένοι καὶ αὐτῶν τῶν καυσοξύλων· εἰσῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ 1850 ἐν τοιοῦτον νομοσχέδιον, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐσυζητήθη μέχρι τῆς σήμερον.

Καὶ πόθιν νομίζετε, Κύριοι, ὅτι ἡ κτηνοτροφία μας εὐρίσκεται εἰς τόσον κακὴν κατάστασιν; διότι εἰσέτι οἱ ποιμένες μας ζῶσι νομαδικὸν βίον, καὶ ὁ τρόπος αὗτος τῆς κτηνοτροφίας ποτὲ δὲν ἔμπορεῖ νὰ τελεοφρήσῃ· ἀκαταπόυστως μεταβαίνουν ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, εὐρίσκονται εἰς ἀνέκον κινήσιν, καὶ ἡ ἀδιάκοπος κίνησις εἰς μεγάλας μάλιστα ἀποστάσεις, δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ζώων, καταστρέφει τὸ ἔμυον αὐτῶν, καὶ συνάμα δὲν συγχωρεῖ νὰ παχύνουν. ἀπαιτοῦνται μέτρα πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν γνώμην μου καὶ κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων εἶναι πρὸ πάντων νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὥστε τὰ ποίμνια νὰ σταθεύωσι διαρκῶς εἰς ἓν μέρος, καὶ νὰ κατορθωθῇ συνάμα, ὥστε ἡ γεωργία καὶ κτηνοτροφία νὰ ἀδελφοποιηθῶσι, νὰ συμφιλιωθῶσι, νὰ συζήσωσι, διὰ νὰ εὐρεθῇ ἡ μία τὴν ἄλλην, ἀντὶ νὰ εὐρίσκωνται, ὅπως συμβαίνει μέχρι τοῦδε, εἰς πλήρη διάστασιν καὶ ἀλληλομαχίαν· καὶ αὕτη ἡ συμμαχία δὲν κατορθοῦται, εἰμὴ διὰ τῆς διανομῆς τῆς γῆς, εἰμὴ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν κατοίκων εἰς γαῖας, τῶν ὁποίων ἥθειον ἀποκτήσῃ τὴν κυριότητα· αὕτη ἡ ἀποκατάστασις τῶν κτηνοτρόφων ὄχι μόνον συντελεῖ εἰς τὸν πληθυσμὸν τῶν ζώων καὶ εἰς τὸν ἐξυγετισμὸν αὐτῶν, ἀλλὰ βοηθεῖ καὶ τὴν γεωργίαν.

Ἐκτός τούτου πρέπει νὰ γίνῃ φροντίς, ὥστε νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν τόπον καὶ μερινά, διὰ νὰ ἔλθω εἰς ἐπιμιξίαν μετὰ τὰ ἐγχώρια, μέτρον ἀποδειχθὲν λίαν ὠφέλιμον· μετὰ ἓνα λόγον ἡ Κυβέρνησις διὰ πολλῶν μέσων δύναται, ὅταν θελήσῃ μετὰ τὰ σωστά της, νὰ συντρέξῃ εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ παραμελήσῃ.

Παρατηροῦντα, ὅτι καὶ εἰς τὴν σημερινὴν τῆς κατάστασιν, αὐτὴν τὴν ἀγρίαν κατάστασιν, ἡ κτηνοτροφία δίδει ἀξιολόγους καρπούς· ἐάν πρὸς νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς, τῆς ὁποίας φέρει ἡ ἐκθεσις, ἀφ' ἧς ἐρρήθην τὰς στατιστικὰς ταύτας πληροφροῦναι τὸ καθῆκον εἰσάγγελμα τῆς κτηνοτροφίας

μας ἐν γένει μετὰ τὴν ἀραίεσιν τῶν τῶν ἐξόδιον φθάνει κατ' ἔτος εἰς δο. 13,680,000 περίπου ἐπὶ κεφαλῶν 88,582,000· ὁ ἔτσι δίδει 14 ἢ 15 τοῖς 0/0. Ἐν τοιοῦτον εἰσάγγελμα δὲν μοι φαίνεται ἀπίθανον διὰ τὴν κτηνοτροφίαν· ἀλλ' ὅταν ἀναλογισθῶ, ὅτι ἡ τύχη αὐτοῦ τοῦ κλάδου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φρενοτροπίαν τῆς ἀγοραίας, καὶ ὅτι συνεχῶς ἔχουσιν καταστροφάς, τότε εὐρίσκω τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ κεφάλαια ἀποφεύγουν αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν· ὥστε, ἀφ' οὗ λάβῃ ἡ κτηνοτροφία τὴν ὁποίαν λέγω ἀποκατάστασιν, ἀναμφιβόλως ἡ πράσις ἀλλάξει, καὶ δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἴδωμεν πολλὰ μικρὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἡ μένουσιν σήμερον νεκρά, ἡ ἀποφέρουν πολλὰ μικρὸν ὄφελος, νὰ ἀφαιρηθῶσιν εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ νὰ προσέλθωσι δύο καλὰ· ἀφ' ἐνὸς οἱ μικροὶ κεφαλαιοῦχοι νὰ ἔχουν ἓνα τόκον ἐπίσιν ἀξίον λόγου, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ κτηνοτροφία.

Ἀλλὰ τοιαῦτα μεγάλα καὶ σοβαρὰ ἀντικείμενα, Κύριοι, δὲν εἶναι ἔργα προχείρου σκέψεως καὶ νομοθεσίας· τοιαῦτα νομοσχέδια ποιεῖ διὰ μακροῦ χρόνου καὶ κόπου νὰ καταρτίζωνται, καὶ ὅταν εἰσάγωνται ἐνώπιον τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, πρέπει νὰ συνοδεύωνται πάντοτε δι' ἐκθέσεις λίαν ἀνεπτυγμέναι, ἡ ἐκθέσις αὕτη πρέπει νὰ διαγράφῃ σαφῶς οὐ μόνον τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπέφερεν ὁ ὑπουργὸς μίαν τινὰ μεταρρυθμίσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον, δι' ὃν δὲν ἔκλυεν ἄλλας ἐπιπτώσεις, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ φωτίξῃ τὰ Σώματα καὶ νὰ φωτίζεται καὶ ὁ ἴδιος ἐκ τῆς γνώμης τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς δημοσίας συζητήσεως· ἡ ἐκθεσις εἶναι ἐκτός τούτου ἀναγκαία, διὰ νὰ τίθεται εἰς θέσιν καὶ ὁ τύπος νὰ ἐπιλαμβάνεται τοῦ ζητήματος πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν Βουλῶν καὶ νὰ φέρῃ καὶ αὐτὸς τὰς κρίσεις τοῦ κοινοῦ. Καὶ ὅμως ἀντὶ τούτου τί βλέπομεν; μίαν ἐκθεσιν μετὰ δύο λέξεις, καὶ τὸ χεῖριστον αὐτὴ ἡ ἐκθεσις τίποτε ἄλλο δὲν μᾶς λέγει, καὶ δὲν μᾶς συνιστᾷ, εἰμὴ τὸ κατεπεῖγον.

Ἄλλ' εἶναι δίκαιον, εἶναι ὀρθὸν εἰς τόσον σπουδαῖα ζητήματα νὰ προτάττεται τὸ κατεπεῖγον; ἦγουν ὅτι δὲν πρέπει ἄλλο νὰ κάμωμεν, εἰμὴ νὰ ψηφίσωμεν; ἔτος ὀλοκλήρον εἶχεν ἐνώπιον τοῦ ὁ Κ. ὑπουργός, καὶ ἠδύνατο νὰ καταρτίσῃ νομοσχέδια καὶ ἐκθέσεις σαφεῖς καὶ περιεκτικὰς, καὶ δὲν τὸ ἔκαμε. Τί θέλετε τῶρα νὰ κάμωμεν ἡμεῖς εἰς ἓν τόσον μικρὸν διάστημα χρόνου; Εὐτυχῶς ὅτι εὖρον καὶ ἐρανίσθην τὰς ὀλίγας πληροφροῦναι, τὰς ὁποίας σὺς διακρίνωσα· ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐκόλῳ εἰς ἓνα Γερουσιαστὴν ἢ Βουλευτὴν νὰ συλλέξῃ καὶ τακτοποιήσῃ

τάς πληροφορίας, τὰς ὁποίας εὐκόλως καταρτίζει ἓνας ὑπουργός, ἔχων τοσαῦτα μέσα καὶ τόσους εἰδικούς ὑπαλλήλους εἰς τὴν διάθεσιν του.

Δὲν δύναμαι ἐπομένως σήμερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τίποτε ἄλλο νὰ κάμω, εἰμὶ νὰ παρατηρήσω, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κάμῃ πρῶτιστον ἔργον τῆς ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ μίαν ἀποκατάστασιν εἰς τὸν οὐσιωδέστατον τοῦτον κλάδον τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας δι' ὅλων τῶν μέσων, τὰ ὅποια εἶναι κατάλληλα, διὰ νὰ ἐξευγενισθῶσι τὰ ζῶά μας, νὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ νὰ προσφέρωσιν οὕτω καρποὺς ἀξίους λόγου.

Καὶ περὶ καὶ προπερὶ, Κύριοι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὁρῶμενος ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ ὅτι αὐτός, ὁ κλάδος εἶναι λίαν σημαντικός, ὡμίλησα μετὰ σπουδῆς, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐπρότεινα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καλλιεργηθῇ εἰς τὸν τόπον μας ἡ ἐξευγενισμένη κτηνοτροφία, νὰ δοθῇ ἓν εἶδος ἀτελείας ἐπὶ δέκα καὶ δεκαπέντε ἔτη εἰς τοῦ, ποιμέντες ἐκείνομα, οἵτινες ἔθελον προθυμοποιηθῇ νὰ ἀσπασθῶσι τὸ εἶδος τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν ποιμνίων κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν μέθοδον· ἀλλ' οὐδόλως εἰσηκούσθη, διότι, ὡς βλέπετε ἐκ τῆς ἐπερίσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, οὔτε πρότερον, οὔτε σήμερον τίποτε δὲν ἔγινεν, οὔτε καὶ νῦν προπαρασκευάσθη. Καν σκοπὴ τῆς ἡ Κυβέρνησις βελτιώσῃ οικονομικὰς νὰ περὶ, ἐπεὶ οὕτως ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν ὥστε νὰ στρέψῃ σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῆς, καὶ τὸ καταπαιγνὸν τὸ ὅποιον μας συνιστᾷ σήμερον εἰς τόσον σπουδαῖα ζητήματα, δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα εἶχον, Κύριοι, νὰ εἶπω ἐν παρόδῳ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ πάλιν συνιστῶν ἀπέναντι εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν φροντίδα τοῦ νὰ λάβῃ, ἀνεῖ ἀναβολῆς τὰ καταληλθότερα μέτρα ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς κτηνοτροφίας.

Εἰς ταῦτα ἀπήγγισεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι συμφωνεῖ κατ' ὁλοκλήρην μὲ τὰς θεωρίας τοῦ προλαλήσαντος καὶ δὲν ἔχει τί νὰ ἀνταίψῃ· ἐπρόσθεσε δὲ μόνον τὸ πρακτικώτερον εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις τοῦ ἐθνικοῦ εἶναι τὸ ζήτημα τῶν νομῶν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ διεβεβαίωσε τὸ Σώμα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καταγίνεται σπουδαίως καὶ ἐλπίζει ὅτι ὅσον οὔπω θέλει δυνήθῃ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ περὶ τούτου ἀρμόδιον νομοσχέδιον.

Μετὰ τὰ λεγόμενα μεδὲν λαβόντος τὸν λόγον ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου

καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 37, ἥτοι παμψηφεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γ. Κολοκοτρώνη καὶ Α. Πολυζωίδου, ὡς τὸ συνημμένον ὧδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ζώων καὶ Μελισσίων διὰ τὸ 1861 φέρον.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Δημήτριος Χατσίσκος	• • • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Τάσσης Μαγγίνης	• • • Ν	Νικολ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Ἀναστ. Σ. Χαρολάμπης	• • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • Ν	Παναγ. Λιδωρίκης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • Ν	Γεώρ. Δουβουνιώτης	• • • Ν
Νικολ. Πρασσακάκης	• • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούνης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • • Ν
Ἐκάρδος Τζιώρατζ	• • •	Ρήγας Παλαμίδης	• • • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	•
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • Ν	Λυκούργος Κρεστενίτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Περάνθης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • •
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Νικολ. Δελιγιάνης	• • • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Νικολ. Σιλιγέρης	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μεξής	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Ἀἰμώλ. Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυράλλος	• • • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •	Νικολ. Καλλέργης	• • • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • •	Λουκάς Λόντος	• • • •
Μ. Α. Καίρης	• • • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • • • Ν
Ἀντών. Γ. Κριζής	• • • •	Β. Πετιμεζάς	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • •	Ν. Πισάκος	• • • • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • •	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • • Ν
Ἰωάννης Σταίκος	• • • • Ν	Κωνστ. Μεταξάς	• • • • • Ν
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •		

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.
(Πρακτ. Γερουσ. Α'. Σὺ νόδου Ζ'. Περιόδ.)

Ψηφοροηθέντος έπομένως καί του συνόλου δι' ονομαστικῆς κλήσεως, ἡ Γερουσία παραδίδετο αὐτό διὰ ψήφων 37, ἥτοι παμψηφεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρυκα τῶν ἀνω ψιφολοιτῶν κατὰ πρωτόκυλλον ὁμοιον τῷ προηγουμένῳ.

Πρωτόκολλον Ψηφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσῶν νόμου διὰ τὸ ἔτος 1861.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	N
Ι. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Δημήτριος Χαταΐσκος . . .	N
Σπυρδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	N
Τάτσης Μαγγίνης . . .	N	Νικόλ. Μαυρομμάτης . . .	N
Ἀναγνώστης Μαναρτίδης . . .	N	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης . . .	N
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N	Παναγ. Λιδωρίκης . . .	N
Ἰάκωβος Παζιουδάς . . .	N	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	N
Νικόλ. Πρασσικάκης . . .	N	Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	N
Σπυρ. Τρικούπης . . .	N	Σπύρος Μάιος . . .	N
Ῥικάρδος Τζιώτζ . . .	N	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης . . .	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Λυκούργος Κρεσενίτης . . .	N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	N	Ἀθ. Α. Μικυλῆς . . .	N
Γεώργιος Ψύλλας . . .	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	N	Χριστόφ. Παύραιδης . . .	N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .	N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	N	Νικόλ. Δεληγιάννης . . .	N
Γ. Παπακλιώπουλος . . .	N	Νικόλ. Σιλητσεργός . . .	N
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Νικόλαος Ἰω. Μῆξης . . .	N	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	N	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N
Τσανετάκης Γρηγοριάκης . . .	N	Λουκάς Λόντος . . .	N
Μ. Α. Καίρης . . .	N	Ν. Τζαβέλας . . .	N
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	N	Β. Πατιμεζᾶς . . .	N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ν. Πιεράκος . . .	N
Δημήτ. Πλαπούτας . . .	N	Ἰω. Ἀμυροσιάδης . . .	N
Ἰωάννης Σταῖκος . . .	N	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .	N
Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . . .	N		

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς
Ἀπριλίου ε. ε.

ἐν τῇ αἵθρᾳ ἄλλοις τινὲς ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκατάθεσιν τοῦ σώματος, ἔδωκε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Μ. Χ. ΠΕΤΡΟΥ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Α. Χαρχαλάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 14 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγνώσθέντος τοῦ ονομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Ἰωάννης Χ. Πέτρου, ἀντὶ τοῦ Κ. Προέδρου ἀβουλοῦντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνώσθιντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀπαγγέλλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ προεδρεύοντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῶν γεγραμμένων εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἐφημερίδα καλουμένην Γενικὴν Ἑφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, ὁ Γερ. Κ. Ῥήγας Παλαμίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς.

ὑπὸ τὴν λέξιν « Κυβερνήσις » ἐνοεῖται κατὰ γενικὴν ἔποψιν τὸ σύνολον καὶ τῶν τριῶν συνάμα μεγάλων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους, τοιούτοις τὸ ὑπουργεῖον, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία· πᾶν δὲ ὄργανον τῆς τοιαύτης Κυβερνήσεως, ὅπερ ἔχει τὴν ἀποστολὴν νὰ πραγματοποιεῖται περὶ ὧν τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ νὰ ἀντικρούη πᾶσαν ἀντίθετον τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου ἰδέαν, σφίλλει τὸν ἀνήκοντα σεοασμὴν καὶ εἰς τὰς πράξεις τῶν μελῶν τῶν δύο ἑτέρων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους, τῆς τε Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς, πέραν τοῦ ὁποίου πᾶσα ἐκθεσις εἶναι ἀξιοκατάκριτος· πρὶν δὲ προῶν περαιτέρω, ἐρωτῶ τὸ ὑπουργεῖον, ἂν ἡ καλουμένη Γενικὴ Ἑφημερίς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτυπῶνται εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον, συντάσσεται ὑπὸ μισθωτῶν ἀνθρώπων, ἐκδίδεται τῇ δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, καὶ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διαθεσὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περὶ τούτου ἀπάντησις μοι εἶναι ἀναγκαία διακόπτω τὸν λόγον, καὶ ἐπισφάττωμαι μετ' αὐτὴν νὰ προχωρήσω εἰς τὴν οἰκίαν μου.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Γενικὴ ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος ἐστατήθη ἵνα δημοσιεῖται καὶ κοινοποιῇ τὰς ἰδέας τοῦ ὑπουργείου, ἡ ἀντικρούη ἑτέρας ἰδέας ἀντικείνου τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν πράξεων τοῦ ὑπουργείου ἐκτός

ζευομένους· τὴν ὁδὸν ταύτην ἐπαλάβετο φανερά ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο φέρει ὡς παράδειγμα τῆς εὐκρινείας καὶ εὐθύτητός της. Ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἠδύναντο ἐπὶ τινὶ ἀμοιβῇ, ὡς εἰθιστο πρότερον, νὰ ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πορείας καὶ τῶν πράξεων τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ τότε αἱ σχέσεις τῶν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἤθελον εἶναι τοιαῦται, οἷαι ἠδύναντο νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς ὁμοίαν τῇ προκειμένῃ ἐρώτησιν. Ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐφημερίδων ἡ Κυβέρνησις ἐπρότεινε τὴν σύστασιν μιᾶς τοιαύτης ἐφημερίδος, οἷαν ἀνωτέρω ἐξηγήσαμεν· καὶ ἐπειδὴ αὕτη τυποῦται εἰς τὴ Β. τυπογραφεῖον καθίσταται περιττὴ ἡ τε ἐρώτησις καὶ ἡ ἀπάντησις ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο· διὸ καὶ ἔρχομαι νὰ ἐξετάσω τὸ ἕτερον ζήτημα ἂν ἡ Κυβέρνησις εὐθύνεται δι' ὅλα τὰ ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ γραφόμενα· λέγω λοιπὸν ὅτι δὲν εὐθύνεται· ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐυστήθη ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ καὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ κοινοποιῶνται αἱ ἰδέαι τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀντικρούωνται ἄλλαι κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευόμεναι, ἀλλ' ὁ τρόπος καθ' ὃν θέλει γίνεσθαι ἡ τοιαύτη ὑπεράσπισις δὲν εἶναι ἔργον κυβερνητικόν, εἶναι ἔργον τῶν ἀναδεχθέντων τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης συντακτῶν, οἵτινες, ὡς ὅλοι, ἔχουσιν ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν φράσιν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν, ἣν καὶ μόνον γενικῶς προσέθετο καὶ συνεφώνησε μετ' αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις, μὴ ἔχουσα τὸν καιρὸν νὰ ἐπιτηρῇ ἢ νὰ ἐκτιμᾷ τὰς λέξεις ἢ τὰς φράσεις τῶν γραφόμενων· διὸ καὶ οἱ συντάκται αὐτῆς διήρσαν τὰ γραφόμενα εἰς δύο μέρη, ἥτοι τὸ ἐπίσημον, εἰς ὃ καταχωροῦνται ὅλαι αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἃς θεσπίζεται καὶ εὐθύνεται αὕτη, καὶ τὸ μὴ ἐπίσημον, εἰς τὸ ὅπου γράφονται ὅλα τὰ λοιπὰ, ὅσα καὶ καθ' ὃν τρόπον ἐγχεῖν οἱ συντάκται τῆς ἐφημερίδος ταύτης, οἵτινες καὶ εὐθύνονται διὰ τε τὰς λέξεις καὶ τὰς φράσεις τῶν γραφόμενων· τοιαύτη διαίρεσις ὑπάρχει καὶ εἰς ἐφημερίδα ἐπίσημον ἐνθ' ἄλλου μεγάλου λαοῦ, ἐνθ' ἄλλου μεγάλου Κράτους. Εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος ἐξητήθησαν πληροφορίες διὰ τὰ γραφόμενα εἰς τὸ μὴ ἐπίσημον μέρος τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος ὁ Μονήτωρ, καὶ ἡ ἀπάντησις ἦτο ὅτι διὰ ταῦτα δὲν εὐθύνεται ἡ Κυβέρνησις· ἀλλ' εἰς τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων καὶ φράσεων ὑπάρχει καὶ τις ἄλλος τρόπος, ὁ τρόπος τῆς φιλοφροσύνης, δύνανται νὰ με ἀντιτάξωσιν ἰσως· τὸν τρόπον αὐτὸν παραδέχεται καὶ ἡ Κυβέρνησις, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ προσβάλλεται δι' ἐκείνων τῶν λέξεων, ἢ δι' ἐκείνων τῶν φράσεων κανεὶς, καὶ λέγω ὅτι ἐπιθυμητὸν εἶναι νὰ

γίνεται ἡ μάχη τοῦ λόγου διὰ λίαν φιλοφρονητικῶν αἰσθημάτων ἂν ὅμως, ὑπεξέφυγε γραφεῖσα λέξις τις δυνάμενη νὰ ἐρητινυθῇ ἄλλως ἢ ὅπως ἐνοήθη ὑπὸ τῶν συντακτῶν τῆς ἐφημερίδος, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐγένετο κατ' εἰσήγησιν ἢ καὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ ὑπουργείου· ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἀπέναντι τοῦ ἐκτραχηλισμοῦ καὶ τῆς μεγάλης ἀκολασίας, εἰς ἣν ἐρῶσαν ἄλλαι ἐφημερίδες, αἱ ἀπαντῶμεναι εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα φράσεις, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι δγκητικαὶ ἢ ὡς προσβλητικαί, οἷαι καὶ ὅπως εἰσὶν αἱ φράσεις τῶν ἄλλων ἐκείνων ἐφημερίδων, αἵτινες δὲν ἀφίνουσιν ἀπρόσβλητα οὐδ' αὐτὰ τὰ ἰσχυρότερα πράγματα· διὰ τοὺς λόγους τούτους εἶναι ἀδίκος ἡ κατὰ τοῦ ὑπουργείου μομφή ὡς δόθεν εἰσπούντος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν εἰς τὸ μὴ ἐπίσημον μέρος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος γραφόμενων διὰ λέξεων ἢ φράσεων δγκητικῶν ἢ προσβλητικῶν, ἐνθ' ἀπ' ἐνὸς ἡ σύνταξις τοῦ μέρους τούτου ἀνήκει εἰς τοὺς συντάκτας τῆς ἐφημερίδος, καὶ ἀπ' ἐτέρου τὸ ὑπουργεῖον οὐδὲ τὸν ὑλικὸν καιρὸν ἔχει ὅπως ἐπιτηρῇ καὶ τὸ λεκτικὸν τῶν τοιούτων ἐκθέσεων· ἐν τούτοις περὶ τὸν ἀγορεύσαντα ὅτι εἶναι λίαν ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι ὑπὸ τὴν λέξιν «Κυβερνητικὴ» ἐννοοῦνται τὸ τε ὑπουργεῖον, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία· ἐξελέγχεται δὲ ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα τοῦ αὐτῆς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, διότι εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ πορεία ἡ ἡ πολιτικὴ δὲν δύναται νὰ ἴναι εἰμὴ ὁμοιόμορφος, ἀνεξαρτήτως τῶν ὅσων τὰ μέλη αὐτοῦ ἐσωτερικῶς ὡς ἰδιώται πρεσβεύουσι, καὶ τούτου τὴν ἐν γένει πορείαν ἢ τὴν πολιτικὴν διαχαράχθεισαν ἐξ ἀρχῆς δύναται νὰ διαλάβῃ καὶ ὑπερασπίσῃ ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, ἐνθ' εἰς τὰ Σώματα ἡ πορεία ἐξάγεται ἐκ τῶν αποτελεσμάτων τῶν συζητήσεων, καθ' ἃς πάντοτε παρουσιάζεται μετὰ τῆς πλειονοψηφίας ἢ μειονοψηφίας, καὶ εἶναι ἀδύνατον ἡ αὕτη ἐφημερίς νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς γνώμας ἀμοιότερων τῶν μερῶν. Τελειῶναι τὴν βουλάν μου δὲν νομίζω περιττὸν νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ φράσις τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, τὴν ὁποῖαν ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει Γερουσιαστῆς τις ἐξηγήσας εἶπεν ὅτι αὕτη ἀποκαλεῖ τοὺς Γερουσιαστὰς ἀναγώγους, δὲν εἶναι τοιαύτη μετὰ τὴν τοιαύτην παρατήρησιν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ ἔσπευσα νὰ εὐρω εἰς τὸ ῥητῶς ὀνομασθέν φύλλον τὴν τοιαύτην προσβλητικὴν φράσιν, ἀλλὰ τοσούτον ἀφροσύνης εὐρον γεγραμμένον τὸ φύλλον ἐκεῖνο, ὥστε ἐδίδηκε νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὸ πολλὰκις διὰ νὰ τύγῃ τὴν παρερμηνευθεῖσαν περικοπὴν, καὶ θύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι ἡ περικοπὴ αὕτη, ὡς ἐκ

του τύπου καθ' όν είναι γεγραμμένη, και ως εκ της λεπτομέ- της άδοροσύνης, μεθ' ός είναι συντεταγμένη, μακράν του να άποκαλή τους ΚΚ. Γερουσιαστές άναγώγους, διδαι την ιδέαν εκείνην, με την ήύουσαν εύχρησούνιν πάντοτε, ή τις πρέπει να άποτρέπη τόν έχοντα καλήν άγωγήν της χρήσεως μέσων άνα- ξίων και των παρομοίων, ώστε ή έρμηνεία την όποίαν έδωσεν ό Κ. Γερουσιαστής είναι έσφαλμένη.

Ενταύθα διακοπήσκει της συζήτησεως, τη συγκαταθέσει του Σώματος, άναγγέλλη υπό του Κ. Προέδρου ή έμφάνισις του νεωστί διορισθέντος Γερουσιαστού Κ. Π. Νοταρά έπομένως δύο των ΚΚ. Γερουσιαστών ή ΚΚ. Α. Γεωργαντάς και Γ. Αν- τινούπουλος, όνομασθέντες υπό του προεδρεύοντος, είσήγαγον τόν Κ. Γερουσιαστήν εις την αίθυσαν των συνεδριάσεων, προπα- ρευσμένων δύο κλητήρων άφ' ου άνιγνώσθη υπό του Κ. Γραμ- ματέως τό περί του διατάγματος αυτού Β. Δι' άταγμα, έδωσεν ούτος επί του ίερού Ελαγγελίου τόν κατά τό άρθρον 57 του Συντάγματος κανονίζομενον όρκον, και μετά ταύτα έλαβε την έδραν του.

Επαναληφθείσης έπειτα της συζήτησεως, ό Γερ. Κ. Παλαμή- δης λαβών εκ δευτέρου τόν λόγον είπει.

Χαίρω διότι ό Κ. ύπουργός των Οικονομικών λαβών άφορ- μήν εκ της έπερωτήσεως μου περί του ποιου της εκδιδομένης Γενικής Εφημερίδας της Ελλάδος άνιπτύζειν ίκανά εύχάριστα άν- κοίμενα του τύπου, αλλά παρατηρώ ότι όλα ταύτα δεν έχουσι σχέσιν ως πρός τό προκαείμενον ζήτημα. Δέν είναι ή πρώτη φορά καθ' ήν συνεστήθη έφημερίς σκοπόν έχουσα την υπεράσπι- σιν του ύπουργείου υπήρξε τοιαύτη έφημερίς και άλλοτε, αλλά συνετάττετο διά της εύχρησούνος εκλίνας, ή τις αείποτε πρό- πει να χαρακτηρίζη τούς εν όνόματι μιας Κυβερνήσεως γρά- φοντας, και μόνον όταν εκ της παραδρομής της γραφίδος παρε- νεβλήθη φράσις τις, ή τις ήδύνατο να έρμηνευθ, ως και έρμηνεύθη, ως έχουσα προσδλητικόν χαρακτήρα, εξιτήθησαν λόγοι παρά του υπεύθυνου ύπουργείου, ούτινες και εδόθησαν άλλοτε εξη- τήθη και συνεστήθη έφημερίς τις, ή τις είχε την άποστολήν να υπερασπίκεται τό σύνολον της Κυβερνήσεως, τουτέστι τό ύπουρ- γείον και τά δύο Νομοθετικά Σώματα την Βουλήν και την Γε- ρουσίαν. Εις αύτήν ενώ κατεχωρούντο και οι λόγοι των άγο- ρευσάντων ΚΚ. Γερουσιαστών και Βουλευτών, είχε ταυτογρό- νως τό δικαίωμα και ό συντάκτης αύτης να εκφράσση την ιδι- μιτέραν ύπέρ της μιας ή ύπέρ της έτέρας των παρουσιαζομένων

ιδεών γνώμην του, αλλά δεν έδικαιούτο, ως δεν δύναται και ό συντάκτης της σημερινής έφημερίδας της Κυβερνήσεως, να μεμηθ ή πατριωκώς τόν Ιερούσιαστήν διά την εκφράσιν της δαίνα ή δαίνα ιδέας του, διότι τούτο είναι ατόχρημα προσ- δολή ή διαίρεσις των έμπεριεχομένων εις την τοιαύτην έφη- μερίδα, ή τις είναι έφημερίς ούτως άνήκουσα εις την Κυβερνήτην, γενική έφημερίς της Ελλάδος, δεν είναι έργον θιλικόν. Η έλευθε- ρία του τύπου, ήν και προσεύομεν, και εκ μέρους ιδιωτών και εκ μέρους της Κυβερνήσεως συνίσταται εις την διά του εύχρη- μου τρόπου άνάπτυξιν και επίκρισιν των πράξεων και ούχι των προσώπων, ενώ ή διά προπηλακισμού, άντεγγλήψεων, ύβρειων και παραμορφώσεων εξιστόρησις των γενομένων άνευ τινός σε- βασμού, έστω και του ελάχιστου, πρός τά πρόσωπα, εις τά όποια είτε υπό ιδιωτικών είτε υπό δημόσιων χαρακτήρα άπο- διδεται πάσα μυμή, είναι ατόχρημα άσολασία, και πλέον παρά άσολασία, όταν ή τοιαύτη διαγωγή εξασκήται από όργα- νον της εξουσίας ως παραδειγμα της τοιαύτης διαγωγής άφ' ενός μέν σ'ς άναφέρει ότι έγώ αύτός ως προσδληθείς εκ της γενικής έφημερίδας και ως συνδρομητής άν και εξήγησα την καταχώρησιν της άγκυρώσεως άπαντήσεως, και όμως ένεκα της μεροληπτικής διαβίσεως των συντακτών αύτης έλαβον άρνητι- κήν άπάντησιν. άφ' έτέρου δέ σ'ς παραπέμπω εις την άνάγ- νωσιν του ύπ' αριθ. 162 φύλλου της 31 Μαρτίου 55 του πρώ- του και κυρίου άρθρου της βιβλικής έφημερίδας, διά να ίδητε και πεισθώτε άν αξιοπρέπεια και σεβασμός, οίος άπαιτείται και πρός αυτούς άκόμη τούς ιδιώτας, δίδει τας εκφράσεις του όργάνου της Κυβερνήσεως, ή άπ' έναντίας χαρακτηρίζη τούς λόγους αυτού έκείνο τό χλευαστικόν ύρς, κατά τινων Γερουσι- αστών, όπερ δεν άπαντάται και εις αύτάς άκόμη τας ιδιωτι- κάς έφημερίδας κατά κοινών ανθρώπων, ύφως, όπερ άπεικονίζει πληρέστατα την κατάστασιν, εις ήν ήδη εύρισκόμεθα, και ταύ- τα λαμβάνωσι χώραν διότι ό Κ. εισαγγελεύς ούδέποτε κατα- διώκει την τοιαύτην έφημερίδα της Κυβερνήσεως, έφ' όσον και άν έκταχρηλισθ, ενώ άφ' έτέρου ήμεις, άν θελήσωμεν να κατα- χωρήσωμεν τό παραμικρόν, ου μόνον δεν παραδεχόμεθα, αλλά και άν θελήσωμεν να κιννοποιήσωμεν τας ιδέας μας και την παραμόρφωσιν του κυβερνητικού όργάνου όφείλομεν να πληρώ- σωμεν τό δικαίωμα της καταχωρήσεως εις τινα ιδιωτικήν έφη- μερίδα και τά παρόμοια τούτο δε δεν είναι άλλος είμ ή συν- ταγματικός οολοικισμός, και δεν δύναται ούδέ πόρρωθεν να

σχηματίσει την ιδέαν της ελευθερίας του λόγου· άλλως τε αν δεν δικαιούμεθα κατὰ την κρίσιν των κυβερνώντων να μιμνησθώμεν την κυβερνησιν διὰ τὰ ἐν τῷ ὄργανῳ αὐτῆς γειγνημένα, τούλάχιστον δικαιούμεθα να ζητήσωμεν λόγον περὶ των γιγνομένων ὁσημέραι ἐξέρχων εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀνέφερεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, ὅσα πείνουν πρὸς τὴν ἀναμφίλεκτον ἀποδείξιν τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εὐθύνεται παντάπασιν, εἴτε ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ γράφειν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ χρῆσιν ἐκείνων ἢ ἐκείνων τῶν φράσεων ἐκ μέρους τῶν συντακτῶν τῆς γενικῆς ἐφημερίδος εἰς τὸ μὴ ἐπίσημον μέρος αὐτῆς, διὰ ταῦτα περιορίζομαι νὰ φέρω τὸν λόγον ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὃν ὁ προλαλήσας ἀπέδωκεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, καὶ λέγω ὅτι ἡ ιδέα του προσβύοντος ὅτι ἡ Κυβέρνησις σύγκειται ἐκ τε τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων εἶναι ἐσφαλμένη· πρῶτον ἤδη φανὼν ἀποδίδεται τοιαύτη ἑρμηνεία εἰς τὴν λέξιν «Κυβέρνησις» ἥτις ἄλλως τε καὶ πρὸ οὐδενὸς συγγραφῆς ἐξάγεται. Κυβέρνησις ὀνομαζέται τὸ ὑπουργεῖον μόνον ἀνευ τοῦ Βασιλέως, ἢ καὶ μετὰ τοῦ Βασιλέως συνάμα· τοιαύτη ἐφημερίς ὅποια ὑπὸ τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ ἐχαρακτηρίσθη, ὁμοιάζουσα πανδοχεῖον τι, εἰς τὸ ὅπου πρὸς νὰ ἐγκαταταμιεύωνται αἱ ιδέαι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, εἰς καὶν μέρος δὲν ὑπάρχει· πανταχοῦ δὲ, ὡς καὶ ἐνταῦθα, ὑπάρχει ἐφημερίς, ἥτις ὑπερασπιζομένη τὸ ὑπουργεῖον καλεῖται ὑπουργικὴ, ἥτοι τῆς Κυβερνήσεως· ὑπάρχουσιν ἀφ' ἑτέρου καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες ἐκδιδόμεναι ὑπὲρ τούτου ἢ ἐκείνου ἐκ τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἢ τῶν ιδιωτικῶν συμφερόντων· ἥτοι λοιπὸν ἀναγκαῖον νὰ ἔχη καὶ ἐνταῦθα ἡ Κυβέρνησις ἐφημερίδα τινά, ἥτις δεόν νὰ ὑπερασπίζεται τὰς ιδέαις της κατ' ἀντίθετον πᾶντοτε, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιθετικῶς, ὅταν αἱ ἀντίθετοι ιδέαι εἰσὶν ἀνατραπτικαί, ἥτοι ἀναγκαῖον, λέγω, ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχη τοιοῦτο ὄργανον, τὸ ὅποιον ἐξαιτίας θέλει ἐκδίδεται κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ ἐμπνεύσεις αὐτῆς καὶ οὐχὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων· ἡ τοιαύτη κυβερνητικὴ ἐφημερίς ὀφείλει ἀναμφιδόλως νὰ φυλάττῃ εἰς τὰς ἐκφράσεις της ἀυστηρὰν ἠθικὴν, ἀλλὰ κατὰ τὰς νομικὰς σχέσεις της δὲν ἀλάσσει, ἀλλ' ὁμοιάζει πάντοτε ὅλων τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων· ἡ ἐφημερίς αὕτη εἰς τὸ μὴ ἐπίσημον αὐτῆς μέρος δύναται νὰ γράψῃ τὸ πρὸς ὑπερασπι-

εἶν τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν ἐκεῖνον, ὅποιον κέκτηνται φυσικῶς οἱ συντάκται αὐτῆς, οἵτινες καὶ φέρουσι τὴν εὐθύνην διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν γραφομένων προερχομένην προσβολὴν, διότι ἡ Κυβέρνησις ὡς πρὸς μόνον τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ ἐπίσημον μέρος ἠθικῶς εὐθύνεται· ὡς δὲ πᾶς δημοσιογράφος ἐν τῇ στιγμῇ καθ' ἣν ἐκδίδει τὰς ιδέαις του ἢ ἀντικρούει ἄλλας· δύναται νὰ ἐξαίρῃ, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ συντάκτης τοιαύτης ἐφημερίδος δύναται ἐνίοτε νὰ ἐξαίρῃ· ἀλλ' ἡ ἐφημερίς αὕτη οὐδέποτε παρεστράφη οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τοῦ θαμβοῦ εἰς ὃν ἄλλαι ἐρῶσαν, ἀλλ' εἰδείχθη κοσμία πάντοτε καὶ σύμφωνος πρὸς τὸν προορισμὸν της· καὶ ἐνταῦθα δύναται νὰ παρατηρήσω ὅτι οἱ ἐπιτετραχημένοι τὴν κατεδίωξιν παρέδωκαν μᾶλλον ἀντὶ νὰ καταδιώξωσιν τὴν τριχύτητα τῶν ἐκφράσεων, ἥτις κατὰ μέγιστον θαμβὸν λαμβάνει χώραν εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐφημερίδας, τραχύτητα, τὴν ὅποιαν ἡ γενικὴ ἐφημερίς οὐδέποτε ἐξήσκησε εἰς τὰς ἀπαντήσεις της, περιοριθεῖσα ἐντὸς τοῦ στενωτέρου ὅσον οἶον τε τῆς εὐσχημοσύνης ὅρου· ὥστε δὲν εἶναι δίκαιον νὰ φέρωνται ἐνταῦθα κατ' αὐτῆς τοιαῦται αἰτιάσεις, διότι καὶ ἐὰν τυχὼν ἐγράφη τι πέραν τῆς δεούσης ἀδωροφροσύνης, τοῦτο δὲν ἔλαβε χώραν ποτὲ κατ' εἰσήγησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγινᾶς.

Δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπάρξῃ ὑπουργεῖον τὸ ὅποιον θέλει ὑφίσταται ἀνευ ἀντιζήλων, καὶ ἀντιζήλων σημαντικῶν, οἵτινες οὐδέποτε βέλουν παύει τοῦ σκοποῦ, ἐν βεβαίως οὗτοι ἐπιδιώκουσι, τοιοῦτος τοῦ νὰ ἐπιδείξωσι τὰς πράξεις αὐτοῦ καταστρεπτικὰς εἰς τὸν τόπον· διὰ τοῦτο πᾶν ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ συντηρῇ ἑστὼ καὶ διὰ δημοσίων ἐξόδων ἐφημερίδα τινά, ἥτις θέλει ὑπερασπίζει ἀπὸ πάσης αἰτιάσεως τὰς πράξεις του, ἐντὸς πάντοτε τῆς εὐσχημοσύνης, διότι καὶ ὅλαι αἱ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ὦσιν εὐσχημοὶ καὶ περὶ βεβλημένοι μετὰ τὴν ἀρμολύσαν χρηστολήθειαν· τὸν χαρακτῆρα ταῦτον ἀποδίδων πᾶς τις εἰς τὸ ὑπουργικὸν ὄργανον, οὐχὶ ὑποθέτει, ἀλλὰ πεπεισμένος εἶναι, ὅταν λαμβάνῃ τὴν ὑπουργικὴν ἐφημερίδα ἀνὰ χεῖρας πρὸς ἀνάγνωσιν, ὅτι θέλει εὐρεῖ ἐν αὐτῇ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο τῶν ἐκφράσεων καὶ τὴν εὐσχημοσύνην ἐκείνην εἰς τὰς ἐκφράσεις ὅποια ἀπαιτοῦνται εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν, καὶ οὐχὶ ψεῦδη ἀναίσθη καὶ παραμορφώσεις ἀναιδεστέρως τῶν πραγματικῶς γιγνομένων καὶ λεγομένων· ἡ διαίρεσις τῆς ὕλης τῆς γενικῆς ἐφημερίδος εἰς μέρος ἐπίσημον καὶ εἰς μέρος μὴ ἐπίσημον, τὴν

ἐποίαν ὡς ἐπιχείρημα ισχυρότατον ἀνέφερεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν του. ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ἀποδίδῃ εὐθύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς πρὸς μόνον τὴν ἐν τῇ γενικῇ ἐφημερίδι καταχωρίσιν τῶν Β. Διαταγμάτων, Νομοσχεδίων καὶ αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων, διότι ταῦτα μόνον καταχωροῦνται εἰς τὸ λεγόμενον ἐπίσημον μέρος, καὶ νὰ ἀφαιρῇ τὴν εὐθύνην αὐτῆς ὡς πρὸς τὰς καταχωρουμένας περιηλεκτικές, ὑβρίεις καὶ λοιπὰς προσβολὰς, αἰτινας ἀρθρώσεως καὶ λίαν ἀκολάστως ἐκτοξεύονται κατὰ τῶν Γερουσιαστῶν τῶν λεγόμενων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι αὐταὶ εἰσι δέθεν καταχωρημέναι εἰς τὸ μέρος, τὸ λεγόμενον μὴ ἐπίσημον, ὅπερ προκατεῖλε τοὺς ΚΚ. ὑπουργοὺς· ἀλλ' ἡ τοιαύτη διχίρεσις δύναται νὰ ὑπντεθῇ ἢ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν προκατεμένην γενικὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως; πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ ἡ τοιαύτη διχίρεσις εἶναι διακρολογημένη εἰς μόνας τὰς ἰδιωτικὰς ἐφημερίδας, αἰτινὲς εἰσι μισθολόγους νὰ προσδιορίζωσι μέρος τι πρὸς καταχώρισιν τῶν πρὸς ὑπερασπίσιν τῆς Κυβερνήσεως λόγων καὶ ἐκθέσεων καὶ οὐχὶ διαταγμάτων ἢ νομοσχεδίων, ἐξ ὧν τὰ μὲν καταχωροῦνται εἰς τὴν τακτικὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τὰ δὲ ἐκτυποῦνται ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς ὁμῶς ἐφημερίδος ἡ τοιαύτη διχίρεσις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν τινα, διότι αὕτη ἰδιῶς καὶ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν κυβερνητικῶν πράξεων συνεστήθη, διότι συντάσσεται ὑπὸ μισθωτῶν ἀνδρῶν καὶ ἐκτυποῦται εἰς τὸ Βασιλικὸν τυπογραφεῖον, διότι ἡ πιναδοχὴ αὐτῆς ὑπεβλήθη εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ αἱ συνδρομαὶ εἰσπράττονται διὰ τῶν δημοσίων ταμείων καὶ εἰσπρακτόρων, πολλάκις δὲ καὶ διὰ χωροφυλάκων, καὶ διότι αὕτη ἐκδίδεται καὶ ἀπιδέλλεται τῇ δαπάνῃ αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως· τοιαύτη ἐφημερίς δὲν δύναται οὐδὲ καὶ ἓνα στίχον νὰ συνταχθῇ ἀντὶ τῆς ἐποπτείας, τῆς ἐπιθεωρήσεως, τῆς συγκαταθέσεως καὶ τῆς συναινέσεως τοῦ ὑπουργείου, ὥστε πᾶν τὸ καταχωρουμένον εἴτε εἰς τὸ λεγόμενον ἐπίσημον εἴτε εἰς τὸ μὴ ἐπίσημον μέρος ἀνήκει καὶ ὑπάγεται εἰς τὸν χαρακτηρὰ καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ ὑπουργείου· ὅθεν ἡ διχίρεσις, ἣν ἐπεκαλέσθη ὁ Κ. ὑπουργὸς ὑπὲρ τοῦ ἀνευθύνου τοῦ ὑπουργείου διὰ τὰ ἐν τῇ γενικῇ τῆς Κυβερνήσεως ἐφημερίδι γεγραμμένα ψεύδη καὶ παρρηγορήσεις, δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην.

Ἄν ἡ ἐφημερίς αὕτη τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀνέφερε βῆτως τὴν λίξιν ἀναγνώγουσα εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν, ὃν εὐφρεστέθη νὰ δώ-

σῃ εἰς τοὺς ὁμιλήσαντας κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν Β. λόγον ΚΚ. Γερουσιαστῆς, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ φράσις ἀμὲν ἔχοντος καλὴν ἀγωγὴν ἐπαυσε νὰ ἐκτρέψῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀναγνώγου· ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐπιστηχυθῇ ἐν ταύτῃ ἡ παρρηγορημένη ἔννοια, τὴν ὅποιαν εἰς αὐτὴν ἀπιδιώκεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, διότι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὁλοκληροῦ τοῦ τεμαχίου τοῦ ἀπορῶντος αὐτὴν τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὁμιλησάντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐξάγεται πληρέστατα ἡ ἐναντία ἔννοια ἐκείνης τὴν ὅποιαν ἔδωκεν ὁ Κ. ὑπουργός, (ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων πρὸς περισσotέαν ὑποστήριξιν τῶν λόγων του ἀνέγνω αὐτὸ τοῦτο τὸ τεμάχιον τῆς ἐφημερίδος, εἰπὼν ὅτι τοῦτο δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ἐξέγκειν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ). Ἐάν τις λάβῃ καὶ ἀναγνώσῃ κατὰ σειράν τὰ διάφορα ρύλλα τῆς ἐφημερίδος ταύτης, θέλει ἰδεῖ εἰς ποίαν κατὰστασιν εἰρησκομένθ' ἔλκει ἰδεῖ ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν Γερουσιασταὶ ἠθέλησαν κατὰ τὸ ἑαυτῶν καθήκον νὰ ἐξετάσωσιν ἂν κατὰ τὸν διορισμὸν τῶν νεωστὶ εἰσχυθέντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐφημερίδῃ ἀκριβῶς τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, ἡ ἐν πάσῃ περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἐξετάσωσι καὶ ἐρευνήσωσιν ἂν πᾶσα κυβερνητικὴ πράξις ἐγένετο κατὰ τὸν θεμελιώδη νόμον καὶ τοὺς λοιποὺς νόμους τοῦ Κράτους, ἡ ἐφημερίς αὕτη ἔφερεν ὡς ἀσπίδα τῶν προσβολῶν τῆς τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα καὶ τὸν Βασιλέα· ὅταν δὲ ἄλλοτε Γερουσιασταὶ ἠθέλησαν νὰ ἐπικρίνωσι τὴν κακὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου, ἥτις ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς ἀρχῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ἡ ἐν γένει ὅταν οὔτοι συμφώνως πρὸς τὸ καθήκον των ἐπιλαμβάνωνται πάσης τοιαύτης ἐπικρίσεως τῶν τοιούτων Κυβερνητικῶν πράξεων, θέλει ἰδεῖ, ἐπαναλαμβάνω νὰ εἰπῶ ὁ ἀναγινώσκων τὴν γενικὴν ἐφημερίδα, ὅτι αὕτη ἔφερε καὶ φέρε ὡς ἀσπίδα τῶν προσβολῶν τῆς καὶ τῶν κατὰ τὸν βῆθοντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπιθέσεων τῆς τὸν λόγον, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως προσβάλλεται τὸ αὐθύπαικτον καὶ τὸ ἀνεξάρτητον σῶμα τῆς Βουλῆς· ἀλλ' ἐρωτῶ ὑφίσταται ἡ μικρὰ προσβολὴ κατὰ τῆς Βουλῆς, ὅταν τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας ἀφίση καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τῆς νομιμότητος ἐξέλεγχον καὶ τὴν ἔγκρισιν ἢ μὴ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν εἰς τὸν φυσικὸν αὐτῶν δικαστὴν τὴν Βουλὴν, καὶ μόνον Γερουσιασταὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐξετάσεως κατὰ πόσον ἐφημερίδῃ ἡ παρεβιάνθη ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν ἐνεργείας ἐν καιρῷ τῶν ἐκλογῶν; ἐξ ὧν λοι-

των των εκτεθέντων συνάγεται, ότι όλαί αἱ πράξεις μιᾶς τοιαύτης μισθωτῆς ἐφημερίδος ἀνταντακλῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, καὶ ἡ εὐθύνη διὰ τὸ γραφόμενον ἐπίκειται εἰς αὐτό, ὡς μὴ δυναμένη νὰ καλυφθῇ ἢ νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἄλλους διὰ τῶν σαφῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἐπιστημότητος ἢ μὴ ἐπιστημότητος τοῦ μέρους, εἰς ὃ πᾶσα προσβολή, πᾶσα αἰτιάσις, ἑκφρασίς, πᾶσα ψευδὴς ἐκθέσις καὶ παραμόρφωσις τῶν γεγονότων, ὡς καὶ πᾶσα ἀνυπόστατος ἐνστάσις εἶναι γεγραμμένη.

Αὐταπάντην ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ προλαήσας διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμιν ἐκθέσεως ἐνόμισεν, ὅτι εὖρεν ὑσιώδη διαφορὰν, ἥτις ὄχιθεν ὑπάρχει μεταξὺ τῆς δι' ἰδιωτικῶν ἐφημερίδων ὑπερασπίσεως τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, τῆς ὁποίας ἐγένετο χρῆσις εἰς ἄλλας ἐποχάς, καὶ τῆς διὰ τῆς γενικῆς ἐφημερίδος γιγνομένης, ἥδη ἁλλὰ λησμονήθειν, ὅτι ἡ χρῆσις τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ τρόπου ὑποδεικνύει τὰς ἀξίους καὶ πεποιθήσεις τοῦ ὑπουργείου περὶ τῆς εἰλικρινεστέρως καὶ καταλληλοτέρως κατ' αὐτὸ ὑπερασπίσεως, καὶ ἀναλόγως τῶν ἀξιών του τούτων προέρχεται καὶ εἰς τὰς συμφωνίας ἡ προτίμους τῆς συστάσεως τῆς γενικῆς ἐφημερίδος, καὶ ἡ δι' αὐτῆς φανερὰ ὑπεράσπισις τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, ἀντὶ τῆς διὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἐφημερίδων κεκαλυμμένης ὑπερασπίσεως, δεικνύει ἐναργέστατα τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ὑπουργείου· ἀλλ' ἐὰν πρὸς τινὲς ἐστάσιν αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος τὸ ὑπουργεῖον προκαταβάλλῃ οὕτως εἰπεῖν, τὰ μέσα τῆς ἐκτυπώσεώς της, δὲν ὁπτεῖται ἐκ τούτου, ὅτι τοῦτο ἀνεδέχθη εἰς ἑαυτὸ ὁλόκληρον τὴν ὕλην τοῦ φύλλου, διότι τίποτε ἄλλο δὲν ἐπραξεν εἰμὴ νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῆς συστάσεώς της μετ' ἀνθρώπων προσδεδειγμένων τὰς αὐτὰς ἀρχάς, τὴν αὐτὴν πολιτικὴν, ὁποῖαν καὶ τὸ ὑπουργεῖον πρεσβεύει, ὑπὸ τὴν ἀπλήν ὑποχρέωσιν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὑπουργικῶν πράξεων ἀνευ τινὸς ὑποχρέωστος περὶ τῆς χρήσεως τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ τρόπου, ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς πράξεως εἰς τὰς ἐκθέσεις τῆς ὑπερασπίσεως· ἀπέναντι τῶν μέσων, αἵτινα προκαταβάλλει, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἱκανοποιεῖται διὰ τοῦ συμφηρισμοῦ τῆς δαπάνης ἐκείνης ἣν ἤθελε πληρῶναι διὰ τὴν καταχώρισιν τῶν εἰς τὸ ἐπίσημον μέρος καταχωρουμένων, καὶ εἰς τὴν διὰ τινος ἄλλης ἐφημερίδος ὑπεράσπισιν τῶν ὑπουργικῶν πράξεων· ὥστε ἐφ' ὅσον πληρῶναι τις ἐπὶ τοσούτου δύναται καὶ νὰ εὐθύνεται ἠθικῶς. Συμφωνῶ μόνον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς συστάσας καὶ συντηροῦσα διὰ τῆς προστασίας της τὴν ἐφημερίδα

ταύτην εὐθύνεται, ὅταν αὕτη ἐν γένει σκανδαλωδῶς συντάσσεται· ἀλλ' ἐὰν τοῦτο δὲν γίνεται, δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ εὐθύναν δι' ὅσα ἐν μέρει πῶς ὑπεράσπισιν τῶν ὑπουργικῶν πράξεων γράφονται οὐχὶ κατ' ἐμπνευσιν τοῦ ὑπουργείου, ὡς διετάθησαν τινές, ἀλλὰ κατ' ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν, ὃν κέκτηνται οἱ συντάκται αὐτῆς· ἐν δὲ κατ' αὐτὸ τὸ μέρος περιέχονται ἀτέλειαι, τοῦτο συμβαίνει ὡς ἐκ τῆς νεαρᾶς κλικῆς εἰς ἣν καθόσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν εὐρισκόμεθα, καὶ διὰ τοῦτο ὅλαι αἱ ἀτέλειαι εἰσι συγγνωσταί· ἄλλως τε ἡ ἐφημερίς αὕτη μεταχειρίζεται διαλεκτὸν οὐχὶ τοιαύτην, ὁποῖαν τὴν παρεστῶσαν οἱ προαγορεύσαντες, ἀλλὰ τοιαύτην, οἷα πρέπει ἀπέναντι τῆς μεγάλης ἀκολασίας τῶν ἁλλων ἐφημερίδων, αἵτινες ὑπὸ τὴν δεινὰ καὶ δεινὰ ἐμπνευσιν δὲν ἄφησαν ἀπρόσβλητα οὐδ' αὐτὰ τὰ ἱερώτατα πρόσωπα, οὐδ' αὐτὸν τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινές εἰσι τὸ κέντρον τῶν προσβολῶν των, καὶ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐκτοξεύωνται ὅλαι αἱ διάφοροι προηλεκτικαί, ἐξυβρίσεις, μωμαὶ καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐπὶ τῆς Γερουσιαστῆς Κ. Χρησιδῆς.

Ἐρχομαι καὶ ἐγὼ νὰ συνεισφέρω τὸν ὁβολόν μου εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν· ἔρχομαι νὰ ἐκπληρώσω ἐν ἱερὸν καθήκον. Ὅσακις γίνεται λόγος περὶ τύπου, σὺν ὁμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου, αἰσθάνομαι σφοδρὰν τινὰ πίεσιν, δριμύτατον πάλμον, προερχόμενον ἐκ μυστηριώδους τινὸς δυνάμεως, ἥτις κινεῖ καὶ τανίζει τὴν φωνήν μου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, τῆς ἀκωλύτου ἐλευθερίας. Κάνεις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καυχῇ, ὅτι ἀγαπᾷ τὴν τάξιν πλείοντον ἐμοῦ. Ἀπέδειξα διὰ τῶν ἔργων, καὶ ὅταν εὐρέθην εἰς τὰ πράγματα, καὶ ὅσακις ἐμείνα ἐκτός αὐτῶν, ὅτι θέλω τὴν τάξιν.

Θελεῖς λοιπὸν, ἀγαπᾷς τὴν τάξιν, θὰ μὲ εἰπωσί, καὶ ὁμως θέλεις συναμῆ καὶ τὸ ἀκώλυτον τῆς ἐλευθεροτυπίας; Ἡ μεγάλη ἐλευθερία τοῦ τύπου βλάπτει, λέγουσιν, διακινδυνεύει τὴν τάξιν, καὶ πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τὸν τύπον χαλινός, καὶ χαλινός οὐχὶ ἐλαφρός· πρέπει, πρέπει νὰ κρέμαται αἰποτε ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ τὸ ξίφος τοῦ ἀμμοκλέους· αὐτὸ ὑπαγορεύει ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ τόπου.

Κύριοι! δὲν εἶμαι ποσῶς τῆς γνώμης ταύτης· φρονῶ, ἡ μάλλον ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ μεγάλη ἐλευθερία καὶ ἡ τάξις ἐγεννήθησαν διὰ νὰ συζῶσι, νὰ συμβαδίζωσι, νὰ ᾄδῃ αἰωνίως εἰς πλήρη ἁρμονίαν. Ἐμελέτησα ὁλόκληρον τὸν βίον τῆς ἐλευθεροτυπίας ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' οὗ ἦλθε καὶ συνήκῃ μετ' ἡμᾶς,

και εὐρον, ὅτι καὶ εἰς αὐτὰς τὰς παρεκτροπὰς τῆς ποτὲ δὲν ἐβλάψεν πάντοτε ὠφέλησε, πάντοτε ἐφιώτισεν. Ἡμῶν καὶ ἐγὼ νέος λίαν εὐαίσθητος, ὡς εἶναι συνήθως ὅλοι οἱ νέοι· μετ' ἐθιξε πολλάκις ἐμὲ αὐτὸν ὁ τύπος, μετ' ἐπλήγωσεν ἐνίστα καίριως, καὶ πολλὴ ἐλυπήθην, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι· καὶ ὁμοῦς παντάπασι δὲν ἐπαθὼν ἀπεικονίσας, ἐνέκα τῆς δριμύτητος τῶν πληγῶν αὐτοῦ, ἐσωφρονίσθην, ἐγὼ μετριοπαθέστερος, καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ τῆς μνησικακῆς κατὰ τοῦ τύπου, ὁμολογῶ, ὅτι ὀφείλω ἀπ' ἐναντίας μεγάλως εὐγνωμοσύνας.

Ἐκτὸς τούτου, σὰς εἶπα καὶ ἄλλοτε, Κύριοι, αὐτὸς ὁ τύπος προσήειπεν ἐκδοουέσεις, καὶ ἀπέκτισε δικαιώματα εἰς τὴν πατρίδα· μὰς παρεκλήθησε, μὰς ἐνίσχυσε, μὰς ἐπαρηγόρησε καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα· εἶναι ἓνας καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἀγωνιστῶν, τοὺς πολλὰ μοχθήσαντας καὶ πολλὰ παθόντας· καὶ ὁμοῦς μόνος αὐτὸς, ἀρῶν ἐπιυσεύειν ὁ ἀγὼν καὶ ἀπεκσταθῆμεν, ὅχι μόνον δὲν ἦλθε νὰ ζήτῃσθαι οὔτε βαθμοῖς, οὔτε ἀλοιδοῖς, οὔτε δῶρα, ἀλλὰ καὶ ἐγκαλοῦσθαι νὰ ἐργάζεσθαι νύκτα καὶ ἡμέραν ὑπὲρ τῶν ὅλων μὰς εἰσπνῆ, ὅπως μὰς φωτίζει, καὶ ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι ὀφείλομεν νὰ τὸν προστατεύσωμεν.

Ἀλλ' ὅσας ἦλθε εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐπλήμνησε, θὰ με εἰπωσι, τὸν τύπον; Παντάπασι· ἡμῶν πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου μέχρις ἀκολασίας· καὶ δύ' αἱμαὶ νὰ σὰς βεβαιώσω, ὅτι καὶ εἶδα καὶ ἐπίσθην, ὅτι ποτὲ ὡς λυδέρηνσιν δὲν με ἐβλάψεν ὁ τύπος, ἀπ' ἐναντίας με ὠφέλησεν. Ἄν ποτε ἐβλάψθην, παρετήρησα, ὅτι ἡ βλάβη προῆλθεν ἀπὸ ἐστραμμένα μέτρα, ἀπὸ ἐλλείψιν πείρας, ἀπὸ κακῆν ἐφαρμογῆν νόμου, ἀπὸ τὸ κεφάλι μου. Διὰ τοῦτο, ὅταν ἐκλέθην κατὰ τὸ 1841 εἰς τὸ ὑπουργεῖν τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ ὅρος, τὸν ὁποῖον ἐπρότεινα πρὶν ἀναλάβω τὰ χρέη μου, ἦτον ἡ μὴ καταδίωξις τοῦ τύπου, καὶ ἐπὶ τῇ βίαι τοῦ ὅρου ἡγήθην νὰ ἐκτελέσω τὸν νόμον τοῦ 1837, ὅταν κατὰ τὸν νοέμβριον τοῦ 1842, ἦγον μετὰ πινταστῶν συμπατηνηρομένην, ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ διὰ τοῦτο ἐψηφίσθη τότε ἄλλος νόμος; ἀναβάλλων τὴν ἐκτέλεσιν ἐκείνου μέχρι νεᾶς τριετίας.

Ἐάν ποτε ἐν δυνάμει διέμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἴτε τότε, εἴτε μετὰ ταῦτα, κατεδιώχθην ὁ τύπος διὰ προσβολὰς κατὰ τῆς ἐξουσίας, μαρτύρομαι, ὅτι ποτὲ δὲν εἶχον τὴν παραμικρὰν εἰδῆσιν· ποτὲ οὔτε ἐπροκάλεσα, οὔτε συγκατατέθην νὰ καταδιωχθῇ, διότι ἡμῶν τότε, ὡς εἶμαι καὶ τώρα, πεπεισμένος, ὅτι βλάβη ἐκ τῆς ἐλευθεροτυπίας οὔτε ἐπῆγαγεν, οὔτε δύναται

νὰ πηγάσῃ ἐν Ἑλλάδι. Πιστεύω, ὅτι καὶ εἰς αὐτὰς τὰς παρεκτροπὰς τοῦ τύπου τὸ καταλληλότερον φάρμακον εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τύποι. Ἐδῶ ἂς σταθῶμεν ὅλοι· ἂς δοκιμάσωμεν αὐτὴν τὴν κατὰστασιν, καὶ θὰ ἀποκρίσῃμεν ἐξάπαντος ὅλοι· τὴν πεποιθήσαν, ὅτι ἡ ἐλευθεροτυπία εἶναι τὸ κόσμημα, εἶναι ὁ θεσαυρὸς πάσης ἐπικρατείας, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς ὠραίας Ἑλλάδος.

Αὐτὴν τὴν πεποιθήσιν, Κύριοι, δὲν τὴν ἀπέκτισα σήμερον· δὲν τὴν εἶχον μόνον κατὰ τὸ 1841· τὴν εἶχον πολὺ πρότερον· τὴν εἶχον καὶ ὅταν κατὰ τὸ 1835 ἐπεφορτίσθην καὶ συνέταξα τὴν γενικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1833. Ἐκεῖ ῥητῶς ἐσημείωσα, λαλῶν περὶ τῆς ἀστυνομίας τοῦ τύπου, ὅτι ἡ ἐλευθεροτυπία μὰς ὑπηρετήσῃ τὰ μέγιστα κατὰ τὸν ἀγῶνα. Ἐκεῖ ἐμνημόνευσα καὶ τὸν ἀοιζήσαν Καραϊσκάκη, ὅτις ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐκτάκτων καὶ δεινῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου, μόνον παρήκλεισιν καὶ σὺστασιν μετὰ ἐκμανῶς συνεχῶς, νὰ προσέχῃ τὰ θύγια, ἦγον τὰς ἐφημερίδας. Ὁ ὁμολογουμένως ἀτρόμητος ἐνώπιον τῶν μεγαλειτέρων κινδύνων ἐκεῖνος ἀνὴρ ἔτρεμεν ἐνώπιον τοῦ τύπου· ἦτον πλήρως χαρὰς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐδίδετο εἰς τὸν τύπον καὶ δύο μόνον λόξεις ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐργῶν του.

Συγχωρήσατέ μοι τώρα νὰ σὰς ἀναγνώσω καὶ τινὰ τεμάχια διατριβῶν, ἢ συγγραμμάτων διτκεκριμένων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, διὰ νὰ ἴδωτε, ὅτι ἡ γνώμη μου περὶ ἐλευθεροτυπίας δὲν εἶναι γνώμη ὀλίγων καὶ στενοκεφαλίων ἀνθρώπων, δὲν εἶναι προῖον ἐξημεμένης φαντασίας, οὔτε ἐλπίσιν στρατήγημα ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀκούσατέ κατὰ πρῶτον, πῶς ἐκράζετο περὶ αὐτοῦ εἰς ἐκ τῶν πλέον ἐνδόξων συγγραμμάτων τῆς Ἀγγλίας, ὁ Βούλουερ,

« Ἡ ἐφημερίς εἶναι τὰ χρονικά τοῦ ἐξουγενισμοῦ· ἡ κοινὴ δεξαμενὴ, ὅπου εἰσβάλλουν ὅλοι οἱ παταμοί, καὶ ὅπου ὅλος ὁ κόσμος δύναται νὰ ἐλθῇ νὰ ἀντλήσῃ ὕδωρ· ἡ ἐφημερίς εἶναι ἡ δίδουσα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τὴν ζωὴν, τὴν ἀδιάλειπτον ἐπαγρύπνησιν καὶ δραστηριότητα· ἡ ἐφημερίς εἶναι ἓνας φύλαξ, ὅστις ἀγρυπνεῖ νυχθημερόν, ὅστις μὰς ἀναγγέλλει ὅλους τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἐπαπειλοῦν τὰς θεσμοθεσίας τῆς πατρίδος, καὶ μὰς λαλεῖ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν συμφερόντων μας· ἡ ἐφημερίς κάμνει νὰ γνωρίσῃ οἱ νομοθέται τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ ὁ λαὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Τοιούτοτρόπως διατηρείται αὐτὴ ἡ διαρκὴς συμπάθεια, αὐτὴ ἡ καλὴ συνεννόησις μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν νομοθετικῶν Σωματείων, ἡ ὁποία συντρέχει εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ προλάβῃ τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἐπαναστάσεως. Τέλος πάντων ἡ ἐφημερίς εἶναι ἐν εὐδλίῳ τοῦ νόμου διὰ τοὺς βαθμούς, μία διδασκαλία διὰ τοὺς ἐλαφροὺς, καὶ μία εὐδελιχία διὰ τοὺς πτωχοὺς. »

Ἰδοὺ δὲ τί λέγει καὶ ἓνας γνωστὸς δημοσιογράφος, ὁ Κάρολος Ουέλλας.

« Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου ἔμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ τὸ θερμότερον τοῦ ἐξευγενισμοῦ ἐνὸς τόπου. Ὁ βαθμὸς, εἰς τὸν ὅποιον ἀναβαίνει ὁ ὑδράργυρος, δεικνύει πάντοτε τὸν βαθμὸν τοῦ ἐξευγενισμοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἐφθάσεν ὁ τόπος. Ἡ ἐλευθερία τῆς διανοίας εἰς ἓνα ἰδιώτην εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου εἰς ἓν ἔθνος. Ὅταν ἐμποδίζῃ τις τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀνακοινῶν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λογισμούς των, εἶναι τὸ ἴδιον ὥσάν νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ καὶ νὰ μὴ σκέπτονται. Νὰ ἀποσπᾷ τις τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ἤγουν τὴν ἐλευθεροτυπίαν, νὰ πνίξῃ τὴν κοινὴν φωνήν, νὰ καταστῇ πανμοιοτύπου τοὺς λογισμούς των πολιτῶν, νὰ ὑποτάξῃ τὴν θέλησιν καὶ τὴν κρίσιν ὅλων εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὴν κρίσιν ἐνὸς μόνου, ἰδοὺ ὁ νόμος τοῦ δεσποτισμοῦ· διότι ὁ δεσποτισμὸς κυβερνᾷ διὰ τοῦ φόβου, καὶ ὁ φόβος ἔχει χρεῖαν τῆς ἀμαρτίας· καὶ πᾶσα ἀκτίς τῆς ἀληθείας, εἰσδύουσα εἰς τὸ σκότος, καὶ διατηρουμένη μόλις μὲ τὴν θίαν καὶ μὲ τὴν πονηρίαν, εἶναι κτύπος καταφερόμενος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ δεσποτισμοῦ. »

Ἀκούσατε ἔτι τί λέγει περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ὁ περιώνυμος συγγραφεὺς τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας, ὁ Μακωλάι, ὅστις πρὸ ὀλίγου μόνον καιροῦ ἐτελεύτησε, καὶ ἄφησεν ἀτελὲς τὸ ἔργον του καὶ μέγα κενὸν εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον.

« Ἐν ὧν ὑπᾶρχον, λέγει ὡς ἔγγιστα, τὰ δεσμὰ τῆς λογοκρισίας, οἱ κατὰ τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του λιβελλοὶ ὑπῆρξαν αἰσχροτέροι, ἅπ' ὅ,τι ἦσαν μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς λογοκρισίας· διότι πρότερον οἱ φρόνιμοι καὶ μέτριοι ἀντιπολιτευόμενοι, μὴ δυνάμενοι νὰ γράψουν ἀνευ αἰδέας, ἐμίσθωναν κακῆθεις καὶ ἀγύρτας, καὶ αὐτοὶ ἔγραφον τὰ αἰσχροτέρα πράγματα· ἐπιφέρει δὲ ῥητῶς τὰ ἑξῆς· « Ἡ ἀπελευθερώσις ὁμῶς τοῦ τύπου ἔφερεν ἐν μέγα καὶ σωτήριον ἀποτέλεσμα. Οἱ πλέον τίμιοι καὶ πεφωτισμένοι ἄνδρες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔλαβον εἰς χεῖρας ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν μίαν

ἀποστολήν, τὴν ἵποῖαν ἔως τότε εἶχον ἐγκαταλείπει εἰς ἄτομα ἀνευ ἀρχῶν, καὶ εἰς μυαλὰ ἀναμμένα· τότε εἶδον ἡ ἀναφανῶσιν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ἄρθεα μὲ ὕψος οὐχὶ ἄξιον πολιτικῶν καὶ εὐγενῶν ἀνδρῶν· προσέτι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ λύγνου ἀπόζοντα συγγράμματα (les élucubrations) τῶν δυσχεστεσιμῶν τῆς κατωτέρας τάξεως, καὶ ἤθων οὐχὶ σεβαστῶν, κατεστάθησαν ὀλιγώτερον βίαια καὶ ὀλιγώτερον ἀκόλαστα ἅρ' ὅ,τι ἦσαν ἐπὶ λογοκρισίας. » Καὶ παρακατὼν « ἅρ' ἧς ἡμέρας ἡ ἀπελευθερώσις τῆς φιλολογίας μας ἐστάθη ἔργον τετελεσμένον, ἡ φιλολογία μας ἤρχισε νὰ καθαρίζεται· αὐτὴ ἡ καθαρισις ἐπραγματοποιήθη οὐχὶ διὰ τῆς παρεμβάσεως πολιτικῆς ἢ δικαστικῆς συνελεύσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς γνώμης τῆς πλειονοψηφίας τῶν πεφωτισμένων Ἀγγλων, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐτέθη τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, καὶ τοὺς ἄφησαν ἐλευθέρους νὰ ἐκλέξωσι. Κατὰ τὴν δικρασίαν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἔτων ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου παρ' ἡμῖν σταθερῶς ἐξετάθη, καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτῶν τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἔτων ὁ χαλινὸς, ὁ τεθίς ἀπὸ τοῦ κοινῶν αἰσθητικῆς εἰς τοὺς συγγραφεῖς, ἀνεσφίχθη ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Τέλος αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν συγγραμμάτων, ὅπου ἐπίστειον ἄλλατε, ὅτι μὴ φιλήδονος φαντασία εἶχε τὸ προνόμιον νὰ πνίξῃ, ἤγουν τραγούδια ἐρωτικὰ, κωμωδία, μυθιστορήματα, ὅλα αὐτὰ ἔγιναν πλέον σεινὰ παρὰ τὰ τραγούδια τοῦ 12'. αἰῶνος. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας οἱ ξένοι, οἵτινες δὲν τολμοῦν νὰ δημοσιεύσουν ἓνα στίχον ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ζῶσι, δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν, πῶς γίνεται ὁ πλέον ἐλεύθερος τύπος τῆς Εὐρώπης (ἤγουν ὁ ἀγγλικὸς) νὰ ἦναι ὁ πλέον ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν του σημασίαν. »

Πιστοτέρας μορτυρίας δὲν δυνάμεθα θεαίως νὰ ζητήσωμεν· καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Εὐρώπη σὰς λέγει μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ὅτι ἡ ἐλευθεροτυπία ποτὲ δὲν ἐβλάψεν.

Αἶ! καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν, θὰ μὲ εἰπωσιν, ὅλος αὐτὸς ὁ πανηγυρικὸς ὑπὲρ τοῦ τύπου; Κύριοι! προέταξα τὴν περὶ ἐλευθεροτυπίας γνώμην μου, καὶ τὴν συνάδουσα μὲ τὴν αὐθεντίαν τῆς γνώμης σπουδαίων ἀνδρῶν, διὰ νὰ ἔλθω εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι, ὅπου καὶ ἂν ἀπαντήσω αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, μοὶ φαίνεται ἔγκλημα νὰ ζητήσω τὸν περιουρισμὸν τῆς, ἢ καὶ ἀπλῶς νὰ παραπανεύω. Καὶ ἡ κυβερνήσις, Κύριοι, συγκροτεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους· καὶ αὐτοὶ χαλὴν ἔχουν, καὶ ἀγαποῦν καὶ μισοῦν· ἔχουν ἔπειτα καὶ ἐν προσωπικὸν συμφέρον νὰ ὑπερασπίσωνται μετὰ τὴν ἐξουσίαν ἔρχονται τὰ πρόσωπα των· καὶ ἔχουν

δυστυχώς οἱ περισσότεροι, διὰ τὴν μὴ εἶπω ὅλοι, τὴν ἀδυναμίαν νὰ συγχέουν τὰ πρόσωπά των μὲ τὴν ἐξουσίαν· ὀλίγοι, σπάνιοι εἶναι οἱ δυνάμειοι νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸ ὕψος τῆς πληρεστίας αὐταπαρνήσεως, καὶ χάριν τοῦ δημοσίου καλοῦ νὰ λησμονήσωσι τὰ πρόσωπά των, νὰ νικήσωσι τὰς ἀδυναμίας των. Ἄς γράφουν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ ἐλεύθερα· ἄς κακολογῶν, ἄς ὑβρίζουν ἂν θέλουν.

Μίαν μόνην παρατήρησιν ἔχω νὰ κάμω εἰς τὴν περίστασιν ταύτην πρὸς τοὺς ΚΚ. ὑπουργούς. Τὸ κύριον, τὸ οὐσιώδες χαρακτηριστικὸν ἐνὸς ἐλευθέρου Κράτους εἶναι ἡ ἰσονομία. Ὅλοι εἶναι καὶ πρέπει νὰ ᾖναι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ῥοι ἐνώπιον τῶν νόμων. Ὅλοι ἐπομένως εἶναι ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῶν νόμων διὰ τὰς πράξεις των· καμμία ἐξαίρεσις δὲν συγχωρεῖται· μόνος ὁ ἡγεμὼν εἶναι ἀνέθυνος. Οἱ νόμοι τιμωροῦν τὰς ὑβρεῖς, τὰς συκοφαντίας τὰς, κατὰ τῶν πολιτῶν καὶ κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ νόμου ὅλοι ἀνεῖ ἐξαίρεσεως ὑπόκεινται καὶ πρέπει νὰ ὑπακούνται. Ὅστις νομίζει, ὅτι ἡδικήθη, εἴτε ἰδιώτης εἶναι, εἴτε Κυβέρνησις, ἐνάγει τὸν ὑβρίζοντα ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ τιμωρεῖται οὗτος, ἂν πραγματικῶς ὑβρίσεν.

Ἀλλ' εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰμαι ἡναγκασμένος νὰ παρατηρήσω, ὅτι, ὅπως τρέχουν σήμερον τὰ πράγματα, ἀφοῦ ἐχάσαμεν πολλὰ ἄλλα, κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν καὶ τὴν ἰσότητά των πολιτῶν ἐνώπιον τῶν νόμων. Ὅλοι, ὅσοι δημοσιογραφούντες κακολογῶν, εἰσάγονται, ἡ τοῦλάχιστον εἶναι εἰσακτέοι εἰς δίκην καὶ τιμωροῦνται, ἂν Ἰσραὺλον. Ὅσοι μάλιστα προσβάλλουν καὶ κατὰ μικρὸν τὴν Κυβέρνησιν, ἡ τὰ πρόσωπα των ὑπουργῶν, τί τραβοῦν ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα, ὁ Κύριος τὸ γινώσκει! κεφάλι δὲν ἡμποροῦν νὰ σηκώρουν! ἀπὸ κατασχέσεις εἰς κατασχέσεις! ἀπὸ καταδιώξεις εἰς καταδιώξεις πιπτοσηκόνονται! ἔλεος δὲν εἶναι! Καὶ ὅμως οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ ἀπειλοῦν, ὑβρίζουν καὶ μένουσιν ἀτιμωροί, καὶ τοῦτο εἶναι ἀδικον καὶ ἀντισυνταγματικόν.

Καὶ ποῖος ἐμποδίζει, θὰ μᾶς εἰπῶσι, τὸν πολίτην ἡ τὸ σωματοῖον, ἡ καὶ αὐτὴν τὴν Γερουσίαν, ἂν ὑβρίζεται ἀπὸ τὸν ὑπουργικὸν τύπον, νὰ ἐνάξῃ τοὺς ὑπευθύνους συντάκτας, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν των; Καὶ εἶναι, ἐρωτῶ, κάνεις, ὅστις σπουδαίως θὰ σηκωθῇ νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἀντίρρῃσιν; Ἡ Κυβέρνησις ὑβρίζει, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπάνω κάτω, κατ' εὐθείαν ἢ ἐκ πλάγιου θὰ δικάσῃ· καὶ θέλετε νὰ καταδικάσῃ ἑαυτὴν; εἶναι τοῦτο δυνατόν; ἔχετε προηγούμενον; Πολίτης κατὰ

πολίτου τρομάζει νὰ ἔλθῃ εἰς δικαστικὸν ἀγῶνα, καὶ θέλετε νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος τοσοῦτον ἀγαθός, ὥστε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑβρίζουσα θὰ καταδικασθῇ, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅσον οἱ δικασταὶ μᾶς δὲν ἔλαβον ἀκόμη, ὅπως καὶ ἡμεῖς ὅλοι, οὔτε ὅλην τὴν ἀπαιτούμεν ἡ μόρφωσιν, οὔτε τὴν δέουσαν ἀνεξαρτησίαν;

Αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ Κυβέρνησις, μολοντί ἔχει χιλιάς μέσα νὰ τιμωρήσῃ δικαστικῶς τοὺς ἰδιώτας, ὅσους τὴν ἐνοχλοῦν διὰ τοῦ τύπου, δὲν εὐχαριστεῖται, ὡς ἐλπίζετε, νὰ καταφεύγῃ πάντοτε εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ προτιμᾷ πολλάκις νὰ αὐτοδικῇ! καὶ θέλετε οἱ ἄπλοι ἰδιῶται νὰ ἔχωσιν ὄρεξιν νὰ δικάζονται μὲ μίαν Κυβέρνησιν;

Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ γένη; θὰ μὲ ἐρωτήσωσι. Τίποτε περισσότερο, τίποτε ὀλιγώτερον, ἀπαντῶ, ἀφ' ὅτι ὑπαγορεύει τὸ καλῶς ἐννοούμενον, καὶ τὸ ὀρθῶς ἐφαρμοζόμενον σύστημα τῆς ἰσονομίας. Ἡ Κυβέρνησις ὑβρίζουσα ἄς καταφεύγῃ, ἂν θέλῃ, καὶ ὅταν θέλῃ, εἰς τὰ δικαστήρια· ἡ ἰδική της ὁμῶς γλῶσσα πρέπει νὰ ᾖναι πάντοτε λεπτὴ, εὐγενὴς καὶ ἀξιοπρεπὴς, ὅπως μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ εἶναι ἡ θέσις της· ὅπως κάμνουν ὅλου τοῦ κόσμου αἱ Κυβερνήσεις. Δεῖξατέ μοι καὶ μίαν μόνην ὑπουργικὴν ἐφημερίδα εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου, συνταγματικὴν ἢ ἀσύντακτον, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ διάλεκτος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀπειλητικὴ, ἢ ὑβριστικὴ, ὁποῖα εἶναι ἡ τῆς Κυβερνήσεώς μας.

Ἀλλὰ θέλει ἡ Κυβέρνησις μᾶς κατ' ἐξαίρεσιν νὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ τῆς ἀκολασίας τοῦ τύπου; Ἐγὼ δὲν εἰμαι, ὅστις θὰ εἰπῶ ὅχι· διὰ λογαριασμόν της εἶναι ὅλοι αἱ πράξεις της. Ἄς ὑβρίξῃ καὶ αὐτὴ ὅσον θέλει. Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιστάσει πρέπει νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι προνόμιον δὲν δύναται εἰς τὸν τύπον νὰ ἐξασκήσῃ καὶ τότε ὅπως αὐτὴ ὑβρίζουσα εἶναι πράγματι ἀνέθυνος, διότι εἶναι ἀκαταδίωκτος, πρέπει κατ' ἀναγκάσαν συνέπειαν νὰ δεχθῇ καὶ νὰ σεβασθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδιώκηται καμμία ἰδιωτικὴ ἐφημερίς, ὅταν ὑβρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν ὑβρίζουσαν. Πρέπει καὶ ὁ ἰδιώτης νὰ μετέχῃ τῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνει ἐνταῦθα πράγματι ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ πειθώμεθα, ὅτι ζῶμεν εἰς κράτος, ὅπου μὲ μεγάλας θυσίας περιουσίας καὶ αἵματος καθιερώθη ἡ ἰσότης ἐνώπιον τῶν νόμων.

Μίαν μόνον χρῆσιν τοῦ τύπου δὲν δύναμαι νὰ συγχωρήσω εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διότι τὴν θεωρῶ ἀδικωτάτην. Δὲν εὐρίσκει πραγματικῶς οὔτε ἠθικόν, οὔτε δίκαιον νὰ ἐπικρίνῃ τὸ ὑπουργ

γείον εις τὸν ὑπουργικὸν τύπον τοὺς λόγους τῶν ἀγορευόντων ἐν ταῖς Βουλαῖς μελῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων. Οἱ ὑπουργοὶ ἔχουν ἀνεξάντλητον τὸ δικαίωμα τοῦ λόγου εἰς ὅλας τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις. Ἐντὸς τῶν νομοθετικῶν περιόδων δύνανται καὶ θρῆναι νὰ φέρουν τὰς ἀντιρρήσεις των, ἂν ἔχουν, κατὰ τῶν λαλούντων, διὰ νὰ δύνανται καὶ οὗτοι νὰ ὑπερασπίζωσι τοὺς λόγους των, νὰ δίδωσι διασαφήσεις, καὶ νὰ μὴ παρεξηγῶνται ἑπειτα καὶ συγκοιραντῶνται θεωρεῖν, ὡς κακῶς λαλήσαντες, ὡς παρεστραπέντες. Εἶναι κακὴ πίστις, εἶναι δολοφονία νὰ προσβάλλεται τις, καὶ μάλιστα ἀπὸ μίαν Κυβέρνησιν, εἰς μέρος, ὅπου δὲν δύναται, δὲν ἔχει τὰς αὐτὰς εὐκολίας νὰ ἀντιπαραταχθῇ, νὰ ὑπερασπίσῃ ἐγκρίτως τὴν ὑπόληψίν του. Ἐνταῦθα καταστρίφεται οὐχὶ πλέον ἡ νομικὴ, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ ἰσότης, καὶ καμμία Κυβέρνησις, σεβόμενη ἑαυτήν, δὲν καταφεύγει εἰς τοιαῦτα μέσα. Καὶ αὐτὸς ὁ ἰδιώτης, ὅταν συναισθάνεται ἐν ἑαυτῷ γενναϊότητα, ἢ ἄλλην ὑπεροχὴν, δὲν καταδέχεται νὰ πράξῃ δολοφονίαν· ἡ δολοφονία εἶναι ὁ κληρὸς τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀνάνδρων.

Λάβετε, Κύριοι, ἀνὰ χεῖρας τὸ ὑπ' ἀριθ. 168 Ἀπριλίου 7 φύλλον τῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος· ἀναγνώσατε τὸ κύριον ἄρθρον αὐτῆς, καὶ θέλετε θαυμάσαι δι' ὅσα γράφει ἐναντίον μου, οὐχὶ ὡς ἰδιώτου, ἀλλ' ὡς Γερουσιαστοῦ, οὐχὶ δι' ὅσα εἶπα ἢ ἐπραξα ἐκτὸς τοῦ περιόδου τούτου, ὡς πολίτης, ἀλλὰ δι' ὅσα ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἠγόρευσα ὡς Γερουσιαστῆς, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου. Παράτρεχω, Κύριοι, τὰ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ τοῦ λιβέλλου· εἶναι ἀνάξιον καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' ὑμᾶς νὰ τὰ διέλθω ἐνταῦθα· ἀντὶ λιβέλλων ἐδικαιοῦμεθα, πιστεύω, νὰ λαμβάνωμεν παρὰ τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν, καὶ ὅταν γράφουν, καὶ ὅταν λαλοῦν, δαίγματα μᾶλλον ἀδυσχεροσύνης, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν θέλωμεν κατέχει τὴν Γερουσιαστικὴν θέσιν. Ακούσατε, σὰς παρακαλῶ, αὐτὸ τὸ τεμάχιον. (Ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων ἀνέγνωσε τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο).

Ἐνθυμεσθε, Κύριοι τὸν λόγον μου· εἶναι ὀλόκληρος γεγραμμένος εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Σώματος· ὑπάρχει τῶντις εἰς αὐτόν, ὡς διασαλπίζει τὸ ὑπουργικὸν ὄργανον, οὐχὶ ῥητῶς, ἀλλ' ἔστω καὶ ἀλληγορικῶς, προσβολὴ τις κατὰ τοῦ ἄρχοντος; Ἠκούσατε καὶ οὐχὶ τὰς λέξεις, ἀλλὰ καὶ τὸν τόνον ἀπλῶς τῆς ἀπειλῆς; Δὲν εἶναι ἄτοπον διὰ μίαν Κυβέρνησιν νὰ παραποιῇ ἀνεὺ συστολῆς τὰς ἰδέας τῶν δημοσίων ἀγορευόντων; Εἶναι ἑπειτα συμφέρον δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν νὰ διαδίδῃ

εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅτι ἐντὸς τῶν βουλευτικῶν περιόδων κακολογεῖται ὁ ἀνώτατος ἄρχων, καὶ ἐπαπειλεῖται ἡ Κυβέρνησις, χωρὶς νὰ φαίνεται καὶ ἡ παραμικρὰ ἀντιρρήσις εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῶν ὑπουργῶν; Παραπλανεῖσθε ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν! καὶ δὲν ὀργίζεσθε καλῆτερα ἐναντίον ὑμῶν αὐτῶν, ἐναντίον τῶν κικῶν ὀργάνων σας;

Ἀλλ' ὡς νὰ μὴν ἐφθασε τὸ ἐν, καὶ ἰδοὺ δεῦτερον ἄτοπον· λάβετε εἰς χεῖρας ἄλλο φύλλον τοῦ ὑπουργικοῦ ὀργάνου ὑπ' ἀριθ. 170—171 Ἀπριλίου 10· ἀναγνώσατε ἐπίσης τὸ κύριον αὐτοῦ ἄρθρον, καὶ σταματήσατε ἐκεῖ, ὅπου λέγει:

« Παιμῶν γὰρ κατεδικάσθη τὸ δημόσιον (ὑπὸ τῆς Γερουσίας). » Ἐδῶ, Κύριοι, δὲν κακολογεῖ πλέον μόνον ἐμὲ, ἀλλὰ σύμπαν τὴν Γερουσίαν. Παιμῶν γὰρ, λέγει, κατεδικάσθη τὸ δημόσιον, εἰς τί; εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τὰς 900 δραχμὰς. Γίνεται ταῦτα μεγαλειτέρα ἀνείδεα! Σκοπὸς τοῦ ὑπουργικοῦ ὀργάνου δὲν ἦτον ἐνταῦθα διεβαῖως ἡ οἰκονομία τῶν δημοσίων χρημάτων. Ἄν ἐπνοούσαν ἀληθῶς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἤθελον ἀναβιάσει τὰ ἔξοδα ἐντὸς πέντε ἢ ἑξ ἑτῶν ἀπὸ 14 εἰς 24 ἑκατομμύρια καὶ μετ' ὀλίγον εἰς 27. Ὁ κύριος σκοπὸς ἦτον καὶ εἶναι νὰ καταγγείλουν τὴν Γερουσίαν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ὡς ἰδιοτελεῖ, διὰ νὰ χάσῃ τὴν δημοτικότητα, τὴν ὑπαίαν δικαίως ἀπολαμβάνει. Ἄν δὲν εἶχον τοιοῦτον σκοπὸν, πῶς κηρύττει αὐτὸ τὸ ὄργανον, ὅτι ἐγίνε μυστικὴ συνεδρίασις, ἐνῶ δὲν ἐγίνε τοιαύτη;

Δὲν πρέπει, Κύριοι, νὰ ἀγνοῇ τὸ κοινὸν καμμίαν οὕτω σκέψιν, οὔτε πράξιν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων· ὅλα ἐν ὑπαίθρῳ πρέπει νὰ συζητῶνται καὶ νὰ γίνωνται. Οὐχὶ μόνον ἅγιος, ἀλλὰ καὶ σοφὸς ἦτον ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος, ὅστις ὑπεγρέωσεν, ὡς ἤκουσα, τὴν ἀρχιερετικὴν του, νὰ ἀνοίξῃ παντοῦ πυλάθλια εἰς τὴν νεωστὶ ἀνεγειρομένην οἰκοδομήν του· ὁ λαὸς, εἶπε, πρέπει εἰς πάσαν στιγμὴν νὰ βλέπῃ τί κάμνει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερεῖς. Τὸ κοινὸν μὲ φρίκην του θὰ μάθῃ, ὅτι ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον τὸ ὑπουργικὸν ὄργανον διέδιδε, δὲν εἶναι εἰμὴ καθαρά καταλαλιά κατὰ τοῦ Σώματος.

Ἐὰν ἀδικον ἐνόμιζεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Γερουσιαστὰς τὸ ἐπίδομα τῶν 900 δραχμῶν, τὸ ὅποῖον, κατὰ τὸν νόμον, εἰς τὴν ἐναρξιν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Συνόδου λαμβάνει ἕκαστος τῶν μελῶν αὐτῆς, διατὶ δὲν ἠθίλησεν ἀμέσως νὰ συζητηθῇ τὸ ἀντικείμενον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἀλλ' ἐξήτησε τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ τὴν αὔριον; Διατὶ τὴν ἑπαύριον, καίτοι τρεῖς καὶ τετράκις προσκληθεῖς, δὲν ἐνερχέσθη

εἰς τὴν δημοσίαν συνεδρίαν; Ἐσφαλὲν ἡ Γερουσία, διότι προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς, καὶ διότι, μὴ ὑπαρχούσης μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως, τὸν παρεδέχθη παμψηφεὶ; Ἄν ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶχεν ἐναντίαν γνώμην, ὥςπερ νὰ ἐμφανισθῇ. Ἀλλὰ μήπως, ὅταν τὴν προτεραίαν ἐμφανισθῇ δι' ὀλίγας στιγμὰς, ἔρρεν ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ ἄλλου λόγον παρὰ τὴν ὑπουργικὴν ἑλθεῖν, ἐνῷ τινὲς ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν ἀντέταξαν αὐτὸ τὸ γράμμα τοῦ νόμου; Εἰς ποῖον μέρος τοῦ κόσμου ἀκολουθοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴν σιτιολογικὴν ἑκθεσιν, καὶ οὐχὶ τὸν νόμον, ὅταν μάλιστα ᾖ σαφὴς; Καὶ μολοντοῦτο ποῖος τῶν Γερουσιαστῶν ἠθέλην, ἢ θέλει καταδεχθῇ νὰ ζητήσῃ χρήματα ἀπὸ τοῦ δημόσιου, ἂν ἀληθῶς ὁ νόμος δὲν τὸ ἐπιτρέπῃ; εἰς φρενοτροπίας ὅμως ὑπουργικὰς οὐδαίς βεβαίως εἶναι εὐδιάθετος νὰ ὑποκύβῃ. Εἶναι ἐρωτῶ, Κύριοι, αὐτὸς τρόπος, ἀρμοζὼν εἰς μίαν Κυβέρνησιν;

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀλλεπαλλήλως δι' ἑσχυρίσθη ὅτι ἡ Γενικὴ ἐφημερίς, ἂν καὶ συστήθῃ, διὰ νὰ ἐκφράξῃ τὸ φρόνημα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ὑπερασπίζῃ αὐτὴν κατὰ πάσης αἰτιάσεως, ἐπειδὴ ὅμως γράφεται ἀπὸ ἄλλους, παρὰ ὑπουργοὺς, ἀκολουθεῖ ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι διχρημὴν εἰς δύο μέρη, τὸ ἐπίσημον, διὰ τὸ ὁποῖον εὐθύνεται ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὸ μὴ ἐπίσημον, διὰ τὸ ὁποῖον εὐθύνονται μόνοι οἱ συντάκται. Ὁ δι' ἑσχυρισμὸς οὗτος, Κύριοι, εἶναι κατὰ περισσώτερον παρὰ ὑπεκφυγὴ, παρὰ σόφισμα.

Δύνανται οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ νὰ διατηρώσιν, εἴτε ὅλοι ὁμοῦ, εἴτε ἰδίᾳ ἕκαστος, ἐν ὀνόματι ἰδίου καὶ διὰ λογαριασμὸν ἰδίου ἐφημερίδα, νὰ ὑπερασπίζωσι δι' αὐτῆς τὰς ἰδέας καὶ τὰς πράξεις τῶν, καὶ νὰ γράφουν ὅτι καὶ ὅπως θέλουν· τοῦτο γίνεται καὶ εἰς ἄλλα συνταγματικά Κράτη· ἀλλὰ τὸν ἰδιαίτερον τὸν προσωπικὸν χαρακτῆρα δὲν ἔμπορουν νὰ ἀποδώσιν καὶ εἰς μίαν ἐφημερίδα, τὴν ὁποῖαν ὠνόμασαν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ καλίστα ἐπιστήμως διεσάλπισαν, ὅτι αὕτη θέλει ἐκφράζει τὸ φρόνημα καὶ τοὺς στοχασμοὺς τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλως τε, ἂν δὲν ὑπῆρχεν αὐτὰς ὁ λόγος, τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ πληρῶνῃ συντάκτας, οὐδὲ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τυποῦται τὸ φύλλον αὐτὸ εἰς τὴν δημοσίαν τυπογραφίαν, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ τὸ λαμβάνωσι καὶ νὰ τὸ πληρῶνουν. Ὅσα ἐπομένως εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην γράφονται, βαρύνουν τοὺς ὑπουργοὺς, καὶ κανένα ἄλλον ὀφείλουν μόνοι τοὺς νὰ γράφουν, μόνοι τοὺς νὰ τὴν διευθύνουν· ἂν ἄλλοι

γράφουν καὶ σφάλλουν, ἂν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ δὲν εὐκαιροῦν νὰ ἐξελέγγουν, ἢ εὐθύνῃ οὐχ ἦσαν αὐτοὺς βαρύνει.

Ἐάν ἄλλαι ἰδιωτικαὶ ἐφημερίδες ἀσχημονοῦν, ὅπως εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, αὐτὸς δὲν εἶναι βεβαίως λόγος, δυνάμενος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅσαίς ἐκτραχηλίζεται. Αὕτη, ὡς ἐκφράζουσα τὸ φρόνημα τῆς ἐξουσίας, πρέπει πάντοτε νὰ ἴσταιται ὑψηλὰ, ὅπως ἴσταιται καὶ ἡ ἐξουσία, πρέπει νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀσχημοσύνην, διὰ νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτιμᾷ τὰς παρεκτροπὰς τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ἐξάδισε· καὶ αὕτη δὲν εἶναι, τὸ ἐπαναλαμβάνω, διαγωγὴν πρέπει εἰς μίαν Κυβέρνησιν.

Ἐκτὸς τούτου, Κύριοι, ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἀπειλᾷ· αἱ ἀπειλαὶ γίνονται ἢ ἀπὸ ἐπιπολαίου, ἢ ἀπὸ δεσπότης· συνταγματικὴ ὅμως Κυβέρνησις παραγνῶριζει τὰ καθήκοντά της, ρίπτει τὸν θόρυβον εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅταν ἐκσφενδονίζῃ ἀπειλὰς. Ἐάν ἐγείνων παραβάσεις τῶν κειμένων νόμων, ὁ νόμος τὰς τιμωρεῖ, καὶ αἱ ἀπειλαὶ δὲν ἔχουν τὸν τύπον τους, ἐκφράζουν μόνον ἄγρια πάθη, καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει οὔτε νὰ ᾖ, οὔτε νὰ φαίνεται ἐμπαθὴς· ἂν δὲν ἐγείνων παραβάσεις, αἱ ἀπειλαὶ εἰς συνταγματικὸν Κράτος καθιστῶσι τὴν Κυβέρνησιν ἢ ὑποπτον μελετωμένου πραξικοπήματος, ἢ γελοίαν, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιστάσει ἀναγκάζουν τοὺς πολίτας νὰ τὴν ὑποβλέπουν καὶ νὰ τὴν μισοῦν· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὴν καταβιβάζουν ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὰ ὅμιματα τοῦ κοινοῦ· τὴν ἀποδεικνύουν, ὅτι δὲν ἔχει οὔτε ἀνατροπὴν, οὔτε ἀξιοπρέπειαν.

Τί εἶναι, παρακαλῶ, αὐτὸ τὸ ἕτερον χωρίον τῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος τῆς 10 Ἀπριλίου;

Ἄ μίαν συμβουλὴν δίδωμεν, εἰς τὸν Τηλέγραφον καὶ τοὺς ὁμοίους του. Πρέπει νὰ φαλιδίσωσιν ὀλίγον τὴν γλῶσσαν τῶν ὀφείλουσι νὰ σεβασθῶσι τὰ καθεστῶτα, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ περὶ καὶ ἀνωφελὲς ἢ μετάνοις, ὅταν τῶν νόμων ἢ αὐστηρότης καὶ τῆς κοινωνίας ἢ ἀτφάλεια κτελεύσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν ἀναποφύκτου καθήκοντος.

ἔχουν, Κύριοι, τὸν τύπον τους τοιαῦται ἀπειλαί; Ἐννοεῖτε τί θὰ εἴπῃ φαλιδισμα γλώσσας; Δύναται τις ἀνευθυνάστως νὰ παραλογίζηται τόσον, λαλῶν εἰς τὴν συνταγματικὴν Ἑλλάδα; Εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπίπτουσαν τὴν Κυβέρνησιν! Δὲν σὰς φαίνεται, ὅτι μίαν τοιαύτην διάλεκτον

μόλις ἰδὺνάτο τις νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ ἑνα Μποσταντζήμασσην, ἢ Γενταράγα τοῦ Βουλανίου; Ἀς εὐχληθῶμεν, μὴ χειρότερα!

Ἐνταῦθα, Κύριοι, καταλήγω τὸν λόγον μὲ τὸ ἐξῆς ἀπλουστάτον, ἀλλ' ἀπαραιτήτον συμπέρασμα.

Τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο, ἢ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ κακολογῇ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως τοῦ νὰ μὴ καταδιώκῃ τοὺς κακολογούντας αὐτό· ἢ νὰ ἀνυψῇ τὴν δικαιοσύνην τοῦ καὶ τὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας δημοσιεύει διὰ τοῦ ὀργάνου του, εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην περιωπὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν τὴν ἑδρὴν τῶν ἡμετέρων ἀρετῶν, ἢ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἡ ἐπιμελημένη ἀνατροφῇ, πλεονεκτήματα, ἅτινα πρέπει νὰ ᾖναι αἰωνίως ἀχώριστα ἀπὸ πᾶσαν Κυβέρνησιν.

Εἰς ταῦτα ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Οὐδαὶς ἐπίστευεν, ὅτι ἡ ἐπερώτησις τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν περὶ τραχέων ἐκφράσεων τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἔφημερίδος ἤθελε συνεπιφέρει τοσοῦτον σπουδαίας συζητήσεως, ὥστε ν' ἀναγκασθῶμεν ν' ἀπαντήσωμεν ἐπανειλημμένως πρὸς ἀντίκρουσιν αὐτῶν.

Μεταξὺ ἄλλων, εἶπεν ὁ προλαλήσας ἑντιμος Γερουσιαστής, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ παντός μέσῳ προσπαθεῖ νὰ στήσῃ φραγμὸν εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ τύπου, ὁ δὲ Κ. Γερουσιαστής ζητεῖ καὶ προσβύει τὴν ἀκώλυτον αὐτοῦ ἐλευθερίαν.

Καὶ ἐγὼ συμφωνῶ μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὰς ἐλευθέραις ἐνεργείας τοῦ τύπου δὲν πρέπει νὰ τίθεται ὁ ἐλάχιστος φραγμὸς, οὐδὲ νὰ παρεμποδίζηται ἡ χρῆσις αὐτοῦ, ἢ μὴ προεβάλλουσα ὅμως τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων, διότι τὸ ἀκώλυτον τότε λογίζεται ἀκόλαστον, καὶ πᾶσα προσβολὴ διατρέχουσα τοὺς διεγγραμμένους ὁρους ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων προσβάλλει δικαίωματα ξένα.

Ὁ Κ. Γερουσιαστής ἀπὸ ἔθους τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, διὰ νὰ μᾶς πείσῃ, φαίνεται, κατὰ πόσον προσβύει τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ τὴν μετ' αἰσθήματος πρὸς αὐτὴν πίστιν του, μᾶς διεγέρθη τοὺς μακροὺς ἐρωτάς του μετ' τὴν θεὰν ἐλευθεροτυπίαν, ἐρωτάς, τῶν ὁποίων τὸ πάθος κατέστη τόσον σφοδρὸν, ὥστε τὸν κάμνει νὰ συγχωρῇ καὶ τινὰς παρεκτροπὰς τῆς καλῆς του, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι τὰς παρεκτροπὰς ταύτας τὰς παραβλέπει χάριν ἑαυτοῦ μόνον, καὶ ποτὲ χάριν ἄλλου τινός. Μόνον μὲ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἐπὶ ζῆλον αὐτὴν Κυρίαν, ὡς τὴν ὠνόμαζεν ἑτερός τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν πρὸ ὀλίγου, μετ'

αὐτῆς μόνον δὲν ἐπιτρέπει ὁ προλαλήσας τὴν ἐλάχιστην παρεκτροπὴν.

Κατόπιν, πρὸς ἐπιμαρτυρίαν τῶν λεγομένων του ἀνέγνωσε περικοπὰς ἐπιτήμων συγγραφέων, οἵτινες ὑπεστήριξαν τὴν ἐλευθεροτυπίαν, καὶ κατέληξεν εἰς Ἀγγλίαν, ἐνθα ὁ τύπος ἐξασκεῖται ἀκόλутως, κατὰ τὴν ἰδίαν ἑκφρασιν.

Εἶθε, Κύριε Γερουσιαστὰ, νὰ ὑπῆρχε καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἡθικὴ ἀνάπτυξις τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ὅπως καὶ ἡ αὐστηρότης τῶν νόμων. Παράδειγμα δὲ τῆς αὐστηρότητος αὐτῶν φέρω τὸ ἐξῆς.

Διευχόρος τις εὐρέθη ἡμέραν τινὰ ἐν τινι καφενεῷ καὶ κατὰ τύχην ἀνέγνω εἰς τὴν τυχοῦσαν ἐφημερίδα διατριβὴν προσβάλλουσαν τὴν ἀτομικὴν του ὑπόληψιν.

Ἀμέσως ἐνῆξε τὸν διεθυντὴν τοῦ καφενείου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ νόμος κατεδίκασεν αὐτόν, διότι ἀφῆκεν ἐντός τοῦ καταστήματός του νὰ κυκλοφορῇ ἐφημερίδα προσβάλλουσα τὴν ὑπόληψιν ἑνὸς πολίτου.

Ἡ αὐστηρότης λοιπὸν τῶν νόμων οὕτω πως ἐνεργουμένη, βλέπετε, Κύριοι, ὅτι εἶναι ἡ ἀγκυρά τῆς σωτηρίας ἑνὸς ἔθνους· διότι ἕκαστος πολίτης καθιστᾶται ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν προσβολὴν, τὴν ὁποίαν ἀνέχεται νὰ κυκλοφορῇ κατ' ἄλλου τινός. Καὶ ὑπὸ τοιαύτους νόμους ἐμορφώθησαν τὰ ἔθνη τοῦ ἔθνους ἐκείνου, τοῦ ὁποίου τὰς ἐλευθερίας καὶ τὸ πολίτευμα ἐπικαλούμεθα καθεκᾶσταν· καὶ ὁ τύπος γράφει μὲν πολλάκις νευρωδῶς, οὐδέποτε ὅμως προσβάλλει, οὔτε παρεκτρέπεται, ὥστε καὶ μακρόθεν κἂν νὰ ὑποθεθῇ ὅτι καταφέρεται κατὰ τῶν καθεστώτων ἢ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ πνεῦμα τῆς συκοφαντίας οὐδόλως εὐρίσκει τροφήν, διότι ὁ νόμος ἐπίκειται αὐστηρὸς.

Προσέθηκεν ἐπίτις ὁ πρὸ ὀλίγου ἀγορεύσας, ὅτι εὐρίσκει αἶτονον, τὸ νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἡ ἰσότης τῶν νόμων καθόσον ἀφορᾷ τὸν τύπον, διότι ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως γράφει, καὶ δύναται νὰ γράφῃ ὅ,τι θέλει, χωρὶς νὰ ὑπόκειται ὡς ὁ ἰδιώτης εἰς τὰς συνεπείας τοῦ τύπου. Ἀλλ' ἡ εἰκὼν αὕτη, Κύριοι, δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι τὸν τύπον, εἴτε ἰδιωτικὸς εἶναι εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, δὲν τὸν δικάζει ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ τὸ κοινόν, τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων. Ἀλλ' ὅταν δὲν καταδιώκεται; θὰ μὲ εἴπῃ τις. Κύριοι, βέβαια ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ καταδιώκῃ τὴν Κυβέρνησιν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἕνα νόμον ὑπὲρ ἑαυτῆς, λόγῳ χάριν, διὰ τὰς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως προσβολὰς ἰδιωτικοῦ τύπου· ἀλλὰ ποῖος νόμος λέγει, ὅταν καταδιώκεται δύναται εἶναι ὅτι δαίνα ἢ δαίνα διατάξῃς; ὁ προσβάλλων ἕνα ἰδιώτην ἢ ἕνα

σωματείον οϊονδήποτε ἀνεγνωρισμένον, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ καταδιώξῃ καὶ νὰ τιμωρήσῃ τὸν προσβαλόντα ἢ τὸν παρεκτραπέντα;

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμοῦ, καὶ ἂν τοῦτο ὑπῆρχε, δύναται τις ἐν πεποιθήσει νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ τύπος τῆς Κυβερνήσεως ὑπέπεσεν εἰς τόσῃ μεγάλῃς παρεκτροπᾷ, ὥστε νὰ θεωρηθῶσι αὐταὶ ὡς προσβολαὶ καὶ ἐπομένως ἐπιλήψιμοι; Κατ' ἐμὲ ὅχι· συνέδη μόνον ὅ,τι συνήθως συμβαίνει εἰς τὴν δημοσιογραφίαν· ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εὐρέθη ἴσως ὑπὸ τὴν ἐπέραιαν σφοδρῶν ἐπίσης ἐκφράσεων, τὰς ὁποίας ἀνέγνωσεν εἰς τὰ φύλλα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ γράφων εἰς ἐφημερίδα μάλιστα καθεκάστην ἐκδιδομένην δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν καιρὸν νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο μὲ ἥσυχον πνεῦμα, ὥστε νὰ ἀφαιρέσῃ ὅ,τι τραχὺ. ὅ,τι ἀπότομον διέφυγε πρὸ ὀλίγου τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μετριοπαθεῖν του.

Δὲν εἶναι δὲ ποσῶς δίκαιον νὰ ταυτίζεται ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἀνεδέχθησαν τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν αὐτῆς, διότι οὐδεμίαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχῃ μία τοιαύτη ἰδιωτικὴ ἐφημερίς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες οὐ μόνον δὲν συνέταζαν ποτὲ ἄρθρον πρὸς δημοσίευσιν, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐν αὐταῖς δημοσιευόμενα κατὰ καιροὺς λαμβάνουν καιρὸν νὰ ἀναγνώσωσι μετ' ἐπιστάσις, διὰ νὰ ἀνακαλύψωσι τὸ ἀκατάλληλον ὕψος ἢ τὰς τραχεῖας, ὡς μὴ ὀφείλει, ἐκφράσεις.

Ἄλλῃ τις Κυβέρνησις ἄλλου Κράτους, δύναται ἴσως νὰ ἔχῃ τὰς αὐτὰς, καλὴν τὴν ταύτης· νὰ ἔχῃ τοιούτους ὑπουργούς καὶ νὰ γράφωσι καὶ νὰ ἐπιτηδῶσι τὰ γραφόμενα, ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι κατορθωτόν· ὥστε εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, ἢ καὶ ἄλλοτε, ἤθελεν εἶσθαι ὀρθότερον τὰ τραχέα ταῦτα νὰ μὴ ἀποδίδωνται εἰς τοὺς ὑπουργούς, ἀλλ' εἰς τὴν στιγμιαίαν ἐντύπωσιν τοῦ συντάκτου, ὅστις ἄλλως τε ἡδύνατο νὰ γράψῃ καὶ μετριοτέρων· οὐχ ἥττον δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι καὶ ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔκαμε χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθεροτυπίας, τὴν ὁποίαν πρεσβεύει ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἰπέλαθεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης.

Σὰς εἶπα, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι καὶ ἐκτός καὶ ἐντὸς τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας εὐρισκόμενος, πάντοτε εἶχα τὰς αὐτὰς πεποιθήσεις, πάντοτε ἐπεβάσθην τὴν θεὰν ἐλευθεροτυπίαν, ὡς τὴν ὠνόμασεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Λακκισούνης ὑπουργός. Δὲν εἶχα ἔρωτα πρὸς αὐτήν, εἶχα ὁμοῦ πεποιθήσεις τοιαύτας, αἵτινες

ἐδραιωθεῖσαι διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς ἡλικίας, κατέστησαν ἐν ἐμοὶ ἀρχαί· ἀλλὰ καὶ ἔρωτα ἂν εἶχα, ἐπιτρέπεται, νομίζω, εἰς ἓνα θνητὸν νὰ λατρεύσῃ μᾶλλον μίαν θεὰν παρὰ νὰ εὐρεθῇ περιπλεγμένους εἰς ἄλλα ἐγκόσμια δυστυχήματα, προξενούντα πολὺς καὶ ἀδοξίαν.

Ἀπαντῶν ὁ Κ. ὑπουργός ὡς πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἀκωλύτου ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀγορεύσει ἀνέφερα, ἀνέμιξε τοὺς ποινικοὺς νόμους, ἐνῷ ἐγὼ δὲν ὠμίλησα περὶ ποινικῶν ἀλλὰ περὶ πολιτικῶν νόμων, διότι οἱ πολιτικοὶ καὶ οὐχὶ οἱ ποινικοὶ δεσμεύουσι τὴν ἐλευθεροτυπίαν. Ἐπομένως τὸ γεγονός· τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καταδίκης τοῦ ξενοδόχου, τὸ ὅποιον ἐπικαλέσθη ὁ Κ. ὑπουργός, ἀνάγεται εἰς ποινικοὺς καὶ οὐχὶ εἰς πολιτικοὺς νόμους ἀπὸ τοῦ 1797, ὡς προεῖπον, νόμος πολιτικὸς περὶ τύπου δὲν ἐψυφίσθη εἰς Ἀγγλίαν, καὶ εἰμαι ἑτοιμος καὶ πάλιν νὰ τὸ ἀποδείξω, ἂν κανεῖς τὸ ἀρνητικόν· ὥστε ὁ Κ. ὑπουργός δὲν ἀπήντησεν ἐνταῦθα εὐστόχως· προκειμένου περὶ πολιτικῶν νόμων τοῦ τύπου· ἐπιμένω εἰς τοῦτο διότι δὲν θέλω νὰ πιστευθῇ ὅτι εἰς Ἀγγλίαν ὑπάρχουσιν αὐστηρότεροι περὶ τύπου νόμοι, παρὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, Κύριοι, ἐπεψυφίσθη ἐνταῦθα νόμος περὶ τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως παραπομπῆς τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, νόμος, ὅστις ὁμολογεῖται ὅτι συνεπάγεται τόσα βάρη, τόσῃ παρεμπόδισιν εἰς τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐλευθερίαν τοῦ τύπου.

Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν πρόκειται ἤδη· τὸ ζήτημα εἶναι ἢ μὴ ὑπάρχουσα ἰσότης μεταξὺ τοῦ ἰδιωτικοῦ τύπου καὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθόσον ἀφορᾷ τὰς καταδιώξεις· διότι ὅσα καὶ ἂν μᾶς εἴπητε διὰ τοῦ λόγου σήμερον, ἡμεῖς βλέπομεν ὅτι πράγματι ὁ ὑπουργικὸς τύπος μένει ἀκαταδίωκτος.

Δὲν πρέπει, λέγουσιν οἱ Κ.Κ. ὑπουργοὶ νὰ συνταυτίζωμεν τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὰ γραφόμενα εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτῆς. Λοιπόν, Κ.Κ. ὑπουργοί, ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζετε τὰ γραφόμενα ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ἀφορῶντα τὰς προσβολὰς κατὰ τῶν Γερουσιαστῶν τῆς μειοψηφίας, καθὼς καὶ ὅσα ἡ ἐφημερίς αὕτη παρεμόρφωσεν εἰς τὰ περὶ τῶν συνεδριάσεων, τότε ἀποκηρύξατε ἐπιστήμως δι' ἐγκυκλίου τοὺς συντάκτας καὶ τὰ γραφόμενα αὐτῶν, καὶ θέλομεν πιστεύειν τὴν εὐκρινειάν σας, καὶ οὐδεὶς θέλει εἶσθαι πλέον ἐνταῦθα διὰ νὰ σὰς ζητήσῃ λόγον περὶ τῆς μομφῆς, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν νὰ προσάψωσι τὰ ὄργανά σας εἰς τὸν χαρακτήρα ἀν-

δρών, αἵτινες κατέχουσιν θέσεις ἐντίμους, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμόχθησαν καὶ οὗτοι, καὶ ἡγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀπακαταστάσεως τοῦ ἔθνους τούτου, καὶ σήμερον ἐπίσης καταβάλλουσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ τὴν εὐμερείαν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ.

Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐφημερίς, εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, δὲν ἐπεσλήθη εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον ἐτυστήθη. Τὰς αὐτάς, Κύριοι, συστατικὰς ἐπροσπάθησε νὰ ἀποδείξῃ πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ ἕτερος τῶν Κ.Κ. ὑπουργῶν, ὅτι ἔκαμιν εἰς τινες τῶν ὑπαλλήλων του, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, διότι δὲν ἤθελεν, ὡς μᾶς εἶπε, νὰ ἐπιβάλλῃ· ἀλλ' ἀγνοοῦσι φαίνεται, ὁ Κ. ὑπουργός, ὅτι ὁ ὑπάλληλος, πρὸς ὃν ἀπευθύνονται τὰ συστατικὰ, δὲν ἐξετάζει τὴν διαφοράν τῶν ἐκφράσεων, αἵτινες διακρίνουν τὴν σύστασιν ἀπὸ τὴν ἐπιβολήν· ὁ ὑπάλληλος ἀναγινώσκων τὰς ἐπιστολάς τοῦ Κ. ὑπουργοῦ προσέχει μόνον νὰ ἐννοήσῃ τί ἐπιθυμῇ, τί ζητεῖ ὁ Κ. ὑπουργός, ὅστις εἶχε τὴν καλοσύνην νὰ τὸν ἐνθυμῇ εἰς μίαν του ἡμιεπίσημον ἢ ἰδιαιτέραν ἐπιστολήν· μετ' ἄλλας λέξεις ἐξετάζει τὴν οὐσίαν καὶ οὐχὶ τὰς φρασσιολογίας, μετὰ τὰς ὁποίας στολιζέται ἡ ἐπιστολή· καὶ ἐπειδὴ ἡ σύστασις ὀφίλουσας δὲν εἶναι διατηρῆ, εἶναι κατὰ τι χειρότερον, ὥστε διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ, Κύριοι ὑπουργοί, σήμερον τῆς ἡθικῆς εὐθύνης, ἥτις βαρύνει ὑμᾶς ἐνεκὰ τῶν παρεκτροπῶν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐφημερίδος, ἀποκηρύξατέ τιν καὶ σώζεσθε.

Περαιῶν ὁμοῦς τὸν λόγον μου εἰς ὑπενθυμίζω ἐκ νέου, ὅτι ὁμιλῶ περὶ τῆς ἰσότητος, ἥτις δὲν ὑπάρχει μετὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ τύπου· ὁ ἰδιωτικὸς τύπος, Κύριοι, καὶ διὰ τὴν ἐλαχίστην ὑποτιθεμένην παρεκτροπὴν κατὰσχεται, καταδιώκεται, ἐνῷ κανὲν τῶν μέχρι τοῦδε ὑβριστικωτάτων φύλλων τῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος δὲν κατερχέθη. Προτεῖξατε καλῶς καὶ θέλετε πεισθῆ, ὅτι ὁ λιβελλὸς αὐτοῦ τοῦ φύλλου, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐν μέρει σᾶς ἀνέγνωσα, ὑπερβαίνει πᾶσαν μέχρι τοῦδε προσβολὴν γενομένην κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἰδιωτικοῦ τύπου. Μὰ λεσμονήσατε ὅτι ὅσα χαμηλὰ εἶναι ὁ προσβάλλων, τόσα ἀσθενέστερα εἶναι ἡ ἀξία τῆς προσβολῆς· ἐνῷ τὸ ἐναντίον συμβαίνει, ὅταν ὑψηλότερα ἴσται οὗτος, καθ' ὅσον πιστεύεται, ὅτι οἱ κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν εἶναι ἐκ τῶν ἐλαχιστοτέρων πολιτῶν, εἶναι ὁ ἐντελέστερος τύπος τῆς νομοσύνης καὶ ἀρετῆς· καὶ διὰ τοῦτο καὶ προσβολαί, αἵτινες

ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἐξουσίας κατέρχονται, κρῖνουν ἐνίοτε εἰς τὸ κοινὸν τινὰς δυσαρτίους ἀντυπώσεις.

Χάριν λοιπὸν τῆς ὑπολήψεώς σας αὐτῆς, Κύριοι ὑπουργοί, φέρετε τὴν ὁποίαν σᾶς κατέδειξα ἰσότητα τοῦ τύπου, καὶ συναμα θελήσατε νὰ λεπτύνετε τὸ ὅρος τῶν ἐκφράσεων τοῦ φύλλου σας, ἀναλόγως τῆς ὑψηλῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέχετε.

Ἀντιλεξέον ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.

Ἀναγκασθεὶς ὁ ἀποχωρήσω, Κύριοι, διὰ νὰ περυσταθῶ εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ γενομένην συζήτησιν, δὲν ἤκουσα ἴσως τὸ συσπιδέστερον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ πρὸ ὀλίγου λαλήσαντος ἐντίμου Γερουσιαστοῦ. Ὅτι δὲ μόνον ἀντελήφθην εἶναι τὸ περὶ ἰσότητος τοῦ τύπου, καὶ πρὸς τοῦτο ἔρχομαι νὰ ἀπαντήσω ἐν ὀλίγοις, διότι εἶναι ἰδίᾳ τῶντι σπουδαιοτάτη.

Προσβίω, Κύριοι, ὅτι μία ἐξουσία ποτὲ δὲν πρέπει νὰ καταχρᾶται τῆς θέσεώς της ἀπέναντι τῶν νόμων ἢ τῆς κοινωνίας, καὶ μία ἐφημερίς διότι φέρει ἴσως τὴν ὑπουργικὴν χλαμύμα νὰ μενῇ διὰ τοῦτο ἀκαταδίωκτος εἰς τὰς παρεκτροπὰς τῆς τοῦτο γινῶν τῶντι μέγα σκάνδαλον, παρουσιάζει μίαν ἀνισότητα, τὴν ἀτιμωρσίαν τῆς ἀκολασίας τοῦ τύπου. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν τῶντι ἀκολασίαν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργικοῦ τύπου, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἀφῆκεν ἀκαταδίωκτον; Κατ' ἐμὲ ὅχι· καὶ ὡς παράδειγμα φέρω τὴν περικοπὴν ἐκείνην, ἣν ἀνέγνωσεν ὁ προλαλήσας ἐντίμος Γερουσιαστὴς ὡς τὴν μᾶλλον σκανδαλώδη, τὴν μᾶλλον ἐπιληψίμον, καὶ πιστεύω, ὅτι θέλετε συνομολογήσει μετ' ἐμοῦ, ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη μὲν εἶναι ἀκαταδίωκτος διότι τὰ ἐν αὐτῇ γραφέντα δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ κατὰσχῃ ἡ ἐξουσία, ἂν ἤθελε τὰ ἤδη δημοσιευμένα καὶ εἰς οἰανδήποτε ἀντιπολιτευομένην ἰδιωτικὴν ἐφημερίδα.

Ἐπαναλαμβάνω, Κύριοι, νὰ σᾶς εἶπω, δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐφημερίς ἀνιδέχθη τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀρχῶν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν ὑπεράσπισιν ταυτην δὲν ἐνέχεται ποσὸς ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ μόνον ὁ ἀναδεχθεὶς αὐτὴν ἐργολάβος, ὅστις γράφει ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα τῶ ὑπαγορεύουσιν αἱ ποιοιήσεις καὶ αἱ ἐμπνεύσεις του. Ὁμολογοῦμεν δὲ ὅτι ἔδυνάτο ἴσως νὰ γράψῃ κάλιον ἢ λεπτότερον, ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον περὶ τὸ γράφει ἀναγνωρίζομεν τὴν ἀνισότητα, ἀλλ' εἶναι τοιαύτη ὁποῖαν παρουσιάζουσι καθεκάστην αἱ φυσιογνωμίαι καὶ ἡ λαλιὰ τῶν ἀνθρώπων.

Δὲν ἔχομεν λοιπὸν νὰ ἀποκηρύξωμεν τίποτε, διότι τίποτε

δὲν ἐκπορεύεται ἀρ' ἡμῶν, οὔτε δυνάμεθα νὰ καταδιώξωμεν καθόσον εἰς οὐδέναν νόμον, εἰς οὐδέναν προνόμιον προσέκρουσε διὰ τῶν γραφομένων του.

Ἐπὶ τούτοις λαθὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ρήγας Παλαμίδης εἶπε.

Κύριε Πρόεδρε! Ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὅστις ἔκαμα τὴν ἐπερωτησὶν ταύτην, ἥτις μᾶς ἔφερεν εἰς τόσας μακρὰς συζητήσεις, ἀλλ' ὁμολογῶ, ὅτι ἔκαμα ταύτην ἀπὸ ἄλλας ἀρχάς, ἀπὸ ἄλλας πεποιθήσεις φερόμενος, καὶ οὐχὶ ὡς ἀφορμὴν αἰτιάσεων. Ἐλαβε δὲ τοσαύτην ἐπέκτασιν ἡ συζήτης ἐξ ἑνὸς ὡς πρὸς τὰς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ἐξ ἄλλου τοσοῦτον περιορισμὸν ἐκ μέρους τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ τύπου νόμον, ὥστε ἀναγκάζομαι νὰ ἐπανέλθω ἐν ὀλίγοις διὰ νὰ μὴν χθελε μένει παρεξήγησίς τις τῶν ιδεῶν μας, ὅτι ὅλθεν ἐνταῦθα ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι καλὴ ἢ κακὴ ἡ ἐλευθεροτυπία.

Ἀφορμὴ, Κύριοι, τῆς ἐπερωτήσεώς μου ἦτο, ὅτι εἰς τὸν μέγαν κύκλον τῆς Κυβερνήσεως ἐνυπάρχει βεβαίως καὶ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας, δύναται, τῇ ἐπιτρέπεται νὰ ἀπαιτήσῃ πλειοτέραν φιλοφροσύνην εἰς τὰς ἐκφράσεις τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τοιλάχιστον νὰ παύσῃσιν αἱ παρεξήγησεις ἐπὶ τῶν ἐνταῦθα συζητήσεων, αἵτινες γίνονται ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ χλευάσωσιν ἢ νὰ διασύρῃσιν τὴν ὑπόληψιν τῆς μειονοφυΐδος ἀντιπολιτεύσεως.

ἔχομεν ἀνάγκην ὁμονοίας, κατὰ τὰς σημερινὰς κρίσιμους περιστάσεις τῆς πατρίδος, ἔλεγον ἐνταῦθα οἱ ΚΚ. ὑπουργοί, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου, καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην προσθεύων καὶ ἐγὼ ἐπροσκάλεσα τὴν συζήτησιν ταύτην διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς μου, βέβαιος ὅτι οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ αἰσθονται τὰς ἀρχὰς τῆς ὁμονοίας, τὰς ὁποίας ὁμολογοῦν. Πλὴν παρ' ἐλπίδα ἀπὸ μὲν τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐρωτήσθημεν, οὐδ' ὠφελήθημεν κατὰ τὴν παρούσαν συζήτησιν, τόσον ὅσον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ὁποίου τὴν φιλικότητα ὁμολογῶ, διότι καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν δὲν ἠθέλησε νὰ ὑποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Διότι ὁ μὴ ἀπαντῶν εἰς τὰς κατὰ τοῦ παρεκτραπέντος ὑπουργικοῦ ὀργάνου παρατηρήσεις μας, εἶπεν, ὅτι οἱ συντάκται τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἶναι ἀργολάβοι ἀναδεχθέντες τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ὑπουργείου, γράφοντες καὶ κρίνοντες ὅπως ἐκεῖνοι αἰσθάνονται, καὶ οὐδὲως ἐνέχεται τὸ ὑπουργεῖον ὁλόκληρον, ἢ τις τῶν ὑπουργῶν ἰδιαιτέρως διὰ τὰς

πικρὰς ἐνίοτε ἐκφράσεις των τοῦ μὴ εἰσθήμου μέλους. Εἶπε δὲ τοῦτο διὰ νὰ ἀποδείξῃ ἱσως, ὅτι ἐγὼ ὁ ἐπερωτήσας ζητῶν νὰ περιορισθῶσιν οἱ συντάκται τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφημερίδος δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθεροτυπίας.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος· ἀνῃκει τις εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν; ὁ ὑπουργικὸς τύπος δὲν δύναται νὰ τὸν σκεπασθῇ καὶ ἐπομένως πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑποφέρῃ τὰς πικρὰς παρατηρήσεις τοῦ τύπου τούτου.

Κύριε Πρόεδρε, ἐκφράζομαι καθαρά, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μὲν καμμία ἀμφιβολία ἐπὶ τῶν πεποιθήσεων ἡμῶν. Λέγω λοιπὸν, ὅτι εἴμεθα γενναϊότεροι τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν καὶ χαρίζομεν πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, ὅπως καὶ ἂν ἤθελε τὴν ἐννοοῦν, διότι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀντικρούσωμεν κατὰ τὸ ἴδιον ἱσως μέτρον. Ἐπαρμένως προσθεύομεν εὐλικρινῶς καὶ μετὰ πόθου τὴν ἐλευθεροτυπίαν, ὥστε ἂς μὴ μὲν καμμία ἀμφιβολία πρὸς τοὺς ΚΚ. ὑπουργοὺς ἥτις δύναται νὰ κάμῃ αὐτοὺς νὰ σκεφθῶσιν ἱσως καὶ φέρωσι νομοσχεδιὸν τι κατ' αὐτῆς. Ἰδίως μάλιστα τὸ κατ' ἐμὲ ἐγκαυχῶμαι νὰ εἶπω ὅτι ἐράνην πάντοτε εὐλικρινῶς ὑπερασπιστὴς τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς δημόσιος ἄνθρωπος πλέον ἱσως παντὸς ἄλλου τοῦ τοιοῦτου λοιπὸν ἐθνοσωτηρίου πλεονεκτήματος ποτὲ δὲν θέλω ἐπιτρέφει εἰς ἐμαυτὸν νὰ στερηθῇ καὶ θέλω καταπολεμῇ ἐντὸς τοῦ νομίμου καὶ δικαίου πάντα ἐναντίον.

Ἐνταῦθα περαιωμένης θεωρηθείσης τῆς συζητήσεως ὡς ἐξαντληθέντος τοῦ θέματος, ὁ Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος.
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 17 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 31 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιάδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν. Ἀπαγγελλάντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν εἰσαγωγὴν διαφόρων νομοσχεδίων, προσ-

ελθών ο Κ. επί των Οικονομικών Υπουργός ανέγνω τὰ ἐξῆς μετὰ των αιτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων.

Πρῶτον, εἰς τὸ περί προσδιορισμοῦ των ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ των προϊόντων τῆς γῆς, διὰ τὸ ἔτος 1861 οὗ τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιφύρσειν παρεκάλεσε νὰ ταχύνῃ ἡ Γερουσία ὡς καταπεύγοντος, πρὶν ἢ ἐπέλθωσιν αἱ ἕνεκα τοῦ Πάσχα διακοπαὶ των ἐργασιῶν.

Ἡ δὲ Γερουσία ἀπερρίσσει τὴν ἀμέσως τύπωσιν καὶ παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὰ τμήματα κατὰ τὸν κανονισμόν. ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μετὰ τῆς αιτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κίριοι!

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον περί προσδιορισμοῦ των ἐγγείων φόρων διὰ τὸ 1861 ἔτος ὑποβάλλεται κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τούτου ἐν τῇ Βουλῇ ἐπινέχθησαν τροπολογίαι τινές, εἰς τὰς ὁποίας συγκατετέθη καὶ αἰτίνες εἶναι αἱ ἐξῆς:

Ἀρθρον 3. Ἡ κατὰ δένδρον εἰσπραττομένη ἐπικαρπία των συκῶν ὠρίσθη εἰς τρεῖς τάξεις ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος κατὰ τὸ παραδεχόμενον διὰ τοὺς κατὰ στρέμμα φόρους σύστημα· ἡ διαίρεσις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὡς δικαία, διότι τὰ συκόδενδρα παντὸς τόπου δὲν ἀποφέρουσι τὸ αὐτὸ εἰσόδημα, ὥστε ἡ ἀπόδοσις ἐπικαρπίας ὑπὸ ἑνὰ καὶ μόνον ὄρον ἀπέβαινεν ἄνιστος, παραβιάπτουσα ποτὲ μὲν τὸν φορολογούμενον, ποτὲ δὲ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἀρθρον 4. Τὸ ἀφορολόγητον των εἰς ἀμπέλους καὶ σταριδαμπέλους θαμνακίων ἐξετάθη καὶ εἰς τὰ ὑπὸ δενδροφυτεῖαν παντὸς εἶδους καλλιεργούμενα, πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον τῆς ἐμφυχώσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος.

Ἀρθρον 6. Ὄρισθη ἡ ἀποζημίωσις τοῦ παρὰ τοῦ ἐπάρχου διοριζομένου ὁριζείτου ἐκ δραχμ. 2 ὡς 4 ἡμερησίως.

Ἀρθρον 8. Ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ κωλυμένου δημάρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ θέλει γενῆ κατὰ τὴν ἐπελθούσαν τροπολογίαν διὰ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἢ δημοτικῶν συμβούλων τοῦ αἰκείου δήμου· προσηγομένως δὲ οἱ δήμαρχοι κλπ. θέλουσιν προσκαλεῖσθαι ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ἐμφανίσεως, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ ἑ-

δικτασόμενα πρὸς ἀποφυγὴν των ἐραδυτήτων, αἰτίνες ἐπὶ τῶν αἰτιῶν εἰς τὴν θεσίαν των κατὰ στρέμμα φόρων.

Ἀρθρον 12—13. Ταῦτα ἐξηλείφθησαν ἐντελῶς διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἐκμισθώσεως των λακωνικῶν προϊόντων προέβη, ὥστε διὰ τὸ 1861 δὲν ἔδυνάτο νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐραδίως, ἐκδιδομένον τὸ νόμον.

Ἀρθρον 15. Τὸ ἐδάφιον δ' τοῦ άρθρου τούτου προστέθη ἐν τῇ Βουλῇ, διότι πολλὰ τοῦ Κράτους ἀραβόσιτοι συλλεγόμενοι κατ' Αἰγυπτίον καὶ Σιπτικόν μεταφέρονται εἰς κώνας, ὡς καὶ οἱ ἐκ ποτιστικῶν γαιῶν παραγόμενοι, εἰς τὰς οἰκίας των φορολογουμένων· ὑπὸ δὲ τὸ κράτος τῆς ἄλλης δικταξείας τοῦ άρθρου 9 ἐδαφίου α' τοῦ 20% νόμου, οἱ ἐνοικισταὶ ἀπηγόρευον εἰς τοὺς φορολογουμένους τὴν μεταφορὰν, ἐπιμένοντες νὰ φορολογηθῶσι τὸν κέρπον ἐπὶ τοῦ ἀλωνίου, καταπιέζοντες καὶ ζημιούντες οὕτω τοὺς παραγωγούς, κατὰ τὰς δοθείσας ἐν τῇ συζήτησει πληροφορίες.

Ἀρθρον 16. Ἡ τελευταία διάταξις τοῦ άρθρου τούτου ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐκφράσιν πρὸς ἀποφυγὴν ἀσάφειας.

Ὅτι αἱ λοιπαὶ διατάξεις ἔμειναν ὡς εἶχον ἐν τῷ ὑποβληθέντι παρ' ἐμοῦ νομοσχετίῳ. Ὅθεν, ὑποβάλλων τὰ πρακτικά τῆς Βουλῆς, καὶ τὴν πρὸς ταύτην αιτιολογίαν ἐκθεσὶν μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι ἡ δημοσίευσις τοῦ νόμου καταπεύγει, καὶ ἐπομένως παρακαλῶ τὸ Σώμα νὰ ταχύνῃ τὴν ἐπιφύρσειν.

Ἀθήναι τῇ 17 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Υπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΓΕΤΕ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει ἐισαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑποφύτου καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήναι τῇ 14 Ἀπριλίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α' Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 15

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1. Διὰ τὸ ἔτος 1861 ὁ, τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Περὶ τῶν δι' ἐνοικιάσεως διατιθεμένων.

Ἄρθρον 2. Οἱ δι' ἐνοικιάσεως δικτιθεμένοι, ὁ, τε ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, προσδιορίζονται:

α) Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν ἔγγειος φόρος 9 τοῖς 100, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 τοῖς 100.

β) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων.

ἔγγειος φόρος ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου 10 τοῖς 100— ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαίων ὅσαι χρησιμεύουσι πρὸς βρώσιν, ἢ παράγονται εἰς δῆμους ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐλαιοτριβεῖα, λεπτά 2 τὴν ὁκτ.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτά 2 ἐν ἑκάστῃ ὁκτ. ἐλαίων.

Ὅταν ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἔγγειος φόρος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου, ὁρίζεται οὗτος εἰς λεπτά 10 τὴν ὁκτ.

Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸς βρώσιν ἐλαίων γίνεται δι' ἐκτιμῆσεως, ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας, διὰ ζυγίσεως ἢ κυδικῆς καταμετρήσεως, κατ' ἐκλογὴν τῶν φορολογουμένων.

γ) Ἐπὶ τῶν κουκουλίων ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 100.

δ) Ἐπὶ τῆς σταφίδος Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0. Ἡ δὲ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς αὐτοῦ, ἐνοικιαζομένου ἢ μὴ, γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κεφαλ. Β'. τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1855 ΣΟΖ. νόμου.

ε. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικοῦ-διοκτῆτων σταφιδαμπέλων 10 τοῖς 0/0

Ἐάν ἡ εἰς εἶδος ἀπόδοσις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐδαφ. γ'. δ' καὶ ε. φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀποβῇ ἀνέφικτος, ἢ εἰσπραξίς αὐτῶν γίνεται διὰ μὲν τὰ κουκουλοδέκατα εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ καθ' ἣν ἐπώλησεν τιμῇ, προσδιοριζομένη παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομ. ἐφόρου καὶ τοῦ σχετικοῦ δημάρχου, διὰ δὲ τὴν σταφίδα πρὸς δραχ. 15 ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν.

Τὸ ἀπὸ σταφιδαμπέλων γλεύκος (μούστος) φορολογεῖται, τὸ μὲν ἐξ ἰδιοκτῆτων πρὸς λεπτά 30, τὸ δὲ ἐξ ἐθνικοῦδιοκτῆτων πρὸς λεπτά 60 ἀνά πᾶσαν ἑκατέτη, ἢ δὲ βεβαίωσις τοῦ ποσοῦ γίνεται ἐν τοῖς οἰνοδοχείοις μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου.

ς) Ἐπὶ τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσβέσου καὶ λοιπῶν δασικῶν

προϊόντων, πλὴν τοῦ πρινοκοκκίου, ἔγγειος φόρος 10 τοῖς 0/0. Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἐθνικῶν δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 τοῖς 0/0.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ΣΟΖ. νόμου προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς ῥητίνης γίνεται κατὰ μῆνα, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν τιμὴν ταύτην.

Περὶ τῆς κατὰ δένδρον εἰσπραττομένης ἐπικαρπίας.

Ἄρθρον 3. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων μυρσινοδένδρων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ηλικίας, ὁρίζεται εἰς λεπτά 5 κατὰ δένδρον· τῶν δὲ συκοδένδρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ ἑννατὸν ἔτος τῆς ηλικίας, κανονίζεται ὡς ἀκολούθως ἀναλόγως τῆς ἐτησίας αὐτῶν προσόδου.

Ἐτήσια πρόσθετος συκοδένδρου	Δικαίωμα ἐπικαρπίας κατὰ συκοδένδρον
Μέχρι τῶν δρ. 3	Δικαίωμα ἐπικαρπίας λεπτά 30
Ἀπὸ δρ. 3—6	" " " 60
" 6 καὶ ἐπείκεινα	" " " 90

Ἡ κατάταξις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 40 τοῦ ΣΟΖ. νόμου.

Περὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 4. Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων κανονίζονται ἀναλόγως τῆς κατὰ μέτρον ὅραν ἐτησίας προσόδου ὡς ἐξῆς:

Είδος κτηνίου ή προϊόντος.	Κατὰ μέσον ὅρον ἔτησις πρόσοδος τοῦ στρέμματος.	Ἑγγειος πόρος		Δικαι- ωμα ἐ- πικαρ-	
		Δ.	Λ.	Δ.	Λ.
Ἀμπελοι	Μέχρι τῶν δραχ. 40		70		70
	Ἀπὸ δραχ. 41 ἕως 20	4	50	4	50
	» » 21 » 30	2	30	2	50
	» » 31 » 40	3	50	3	50
	» » 41 καὶ ἐπείκεινα	4	50	4	50
Περιβόλια	Ἐλαττον τῶν δραχ. 45	3		3	
	Ἀπὸ δραχ. 45—74	6		6	
	» » 75—104	9		9	
	» » 105— καὶ ἐπείκεινα	12		12	
Ἀμυγδαλίαι	Ἄνευ διακρίσεως ποιότητος	2		2	
Λαγανόκηποι, σι- κύνες (μποστάκια), γεώμηλα, κρόμμυα καὶ σκόροδα	Ἐλαττον τῶν δραχ. 45	3		4	50
	Ἀπὸ δραχ. 45—64	5	50	8	25
	» » 65 καὶ ἐπείκεινα	8		12	
Γροσθία καὶ τρι- φύλλια	Ἐλαττον τῶν δραχ. 30	2		3	
	Ἀπὸ δραχ. 30 καὶ ἐπείκεινα	3	50	5	25
Καπνὰ καὶ κοκκάρια	Ἐλαττον τῶν δραχ. 30	2	50	3	75
	Ἀπὸ δραχ. 30 ἕως 49	4		6	
	» » 50 » 69	6		9	
	» » 70 καὶ ἐπείκεινα	8		12	
Βαμβάκι	Ἐλαττον τῶν δραχ. 20		60		90
	Ἀπὸ δραχ. 20 ἕως 29	4	20	4	80
	» » 30 » 39	4	80	2	70
	» » 40 καὶ ἐπείκεινα	2	40	3	60

Τὰ συστάδην πεφυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα εξομοιοῦνται μετὰ περιβόλια.

Τὰ ἐντὸς τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων προϊόντα, τὰ υπαγόμενα ὡς πρὸς τὸν ἐγγειον πόρον εἰς ἄλλοιαν φορολογίαν, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν κατὰ στρέμμα φορολογίαν.

Εἰς τὰς συστάδην φυτείας σταφιδαμπέλων ἀμπέλων καὶ παντὸς εἶδους δενδροφυτειῶν αἱ τῶν βαμβάκων σποραὶ ἀπαλλάττονται πάσης φορολογίας.

Ἄρθρον 5. Ἐάν ἡ καταμέτρησης τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπελῶν καὶ περιβολίων δὲν περαιωθῇ ἐντὸς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 τρῷ

ΣΟΖ. νόμου χρονικοῦ διαστήματος, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ αἰεὶς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐκπρόθεσμος καταμέτρησης θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρον 6. Τὰ ὅρια τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων καὶ προϊόντων ὑποδεικνύουσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καλλιεργηταὶ τούτων δὲ μὴ ἐμφανιζομένων ἐτοίμως, διορίζεται εἰς βάρος αὐτῶν ὁριοδείκτης ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἢ, ἐάν πρόκειται περὶ κτημάτων κειμένων ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς ἐδρας αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰδικοῦ παρέδρου, ἀρνούμενων δὲ τούτων, ὁ ὁριοδείκτης διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἑπαρχοῦ, ὅστις προσδιορίζει συνάμα τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ ἀπὸ 2 μέχρι 4 δραχμῶν, ἥτις προκαταβάλλομένη ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμεῖον καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καλλιεργητῶν κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰσπραττεται διοικητικῶς.

Ἄρθρον 7. Ἡ κατὰ τὰ συνδυαζόμενα ἄρθρα 36 καὶ 42 τοῦ ΣΟΖ. νόμου αἰτήσεις περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ποιότητος τῶν ἀμπελῶν γίνεται μέχρι τέλους Ἰουλίου τὸ ἐραδύτερον.

Ἄρθρον 8. Ἐάν ὁ δήμαρχος, καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τούτου, δήμου τινὸς ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς ἐδρας τῶν ἐπαρχικῶν ἀρχῶν κειμένων, κωλύεται νὰ λάβῃ μέρος αὐτοπροσώπως εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν κατὰ στρέμμα φορολογουμένων κτημάτων καὶ προϊόντων, δύναται νὰ διορίσῃ δημοτικὸν ὑπάλληλον, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων, διὰ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ.

Ἐάν δὲ οὔτε ὁ δήμαρχος οὔτε ὁ ἀντιπρόσωπος τούτου προσκαλούμενοι ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ 10 τοῦλάχιστον ἡμερῶν δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐν χρόνῳ προσδιοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ ἑπαρχοῦ, οὗτος καὶ ὁ ἀρμοδῖος οἰκονομικὸς ἴσφορος προσλαμβάνοντες τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης προβαίνουν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν.

Ἄρθρον 9. Ἡ μεταβίβασις ἰδιοκτησίας ἀμπελῶν ἢ περιβολίων ἐπιβάλλει εἰς τὸν νέον ἰδιοκτῆτην τὴν ὑποχρέωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ΣΟΖ. νόμου δηλώσεως ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 ὁριζομένης ποινῆς.

Ἄρθρον 10. Ὁ ἐπὶ τῆς σταφίδος ἐγγειος πόρος δι' ὅλον τὸ Κράτος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπαρχιῶν Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος, προσδιορίζεται ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος ἐνατικῶν λιτρῶν εἰς δραχ. 15.

Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν κατωτέρω προϊόντων ἔγγειος φόρος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ τὸ εξαγωγικὸν τέλος τούτων καθορίζονται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα·

Εἶδος προϊόντος.	Ἐγγειος φόρος		Ἐγγειος φόρος καὶ δικ. ἐπικαρπίας	Ἐξαγωγικὸν τέλος	
	Δ.	Λ.	Δ.	Λ.	Δ.
Βαλκανίδες.					
1) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας	·	·	3	·	48
2) Διὰ τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Ἠλείας	·	·	50	·	40
3) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν, καὶ Τριγωνίαν	·	·	20	·	32
4) Διὰ τὴν Κίον, Λακωνίαν, καὶ Λακεδαίμονα	4	10	·	·	44
5) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους	4	5	·	·	42,4
Κικλίδες.					
1) Διὰ τὴν Μεσσηνίαν, Πατρῶν, Ἠλείαν, Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν	·	·	25	·	4
2) Διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους	·	10	·	·	4
Πρινοκόκιον ἐφ' ἑκάστης ὁκάς	1	50	·	·	60
Ῥιζάριον ἐφ' ἑκάστης κανταρίου	10	·	·	·	80
Ξηρὰ σύκα	1	50	·	·	56
Λιμνία ἐφ' ἑκάστης χιλιάδας	1	·	·	·	40
Πορτοκάλια	10	·	·	·	80
Κίτρα ἐφ' ἑκάστης ὁκάς	·	2	·	·	0,8

Ὁ ἐπὶ τῶν βαλκανιδίων, τῶν κικλιδίων, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκόκιου καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ Κράτους ἔγγειος φόρος θελοῦνται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν εξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν προϊόντων τούτων.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ 207. νόμου πρωτόκολλα κατατίθενται εἰς τὸν λιμένα τῆς πρώτης φορτώσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπόδειξις τοῦ ταμείου ὅτι ἐπληρώθη ὁ τῶν δυνάμεων τελευταίων λήξεων ἔγγειος φόρος τῶν 3 0/0. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἠλείας, Ὀλυμπίας καὶ Γόρτυνος.

Ἐάν δὲ τις φορτῶσας σταφυδοκαρπὸν ἐπὶ μεταφορᾷ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐξαγάγῃ τούτον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, υποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν διπλοῦ ἔγγειου φόρου καὶ εξαγωγικοῦ τέλους.

Περὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 11. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν δυνάμεων ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς·

- 1) Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου λεπτά 10 τὴν ὁκάν.
- 2) Ἐπὶ τῆς κατεργασμένης καὶ ἀκατεργάστου μετάξης πρὸς δραχμὰς 2,50 τὴν ὁκάν.
- 3) Ἐπὶ τῶν κουκολλίων δραχ. 1 τὴν ὁκάν.
- 4) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς τῶν δημητριακῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γλεύκους (μούστου) ἢ οἴνου, 10 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν.
- 5) Ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν εἰς χρήματα πρὸς 9 τοῖς 0/0.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 12. Εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματος ἐπικαρπίας κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 ὑπόκεινται οἱ ἐξ ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἀγρῶν παραγόμενοι καρποὶ, καὶ τὸ προϊόν τῶν φυτειῶν ὅσαι ἐγένοντο ἐπ' ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ τῶν πρώην ιδιοκτητῶν αὐτῆς Ὀθωμανῶν, καθὼς καὶ τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν φυτεῖαι ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν διάταξιν.

Οἱ ὅροι τῶν συμβολαίων, παραχωρητηρίων ἢ ἐγκρίσεων, ὑφ' οὓς παρεχωρήθησαν κτήματα εἰς μετανάστας ἢ ἄλλους πολίτας, διατηροῦσι τὴν ἰσχύον των.

Τὰ ὑφ' ὁποιονδήποτε τίτλῳ παραχωρούμενα κτήματα ἀποδίδουν ἔγγειον φόρον καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὅταν τὸ παραχωρητήριον ἐγγραφοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου παραδοθῇ τοῖς δικαιούχοις μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1861.

Ἄρθρον 13. Ἐξαίρονται τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας·

- 1) Αἱ ἀμπελοὶ μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.
- 2) Αἱ μοναστεῖς ἐνικηζόμεναι ἐθνικαὶ καὶ αἱ τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων καὶ ἐπισκοπῶν περιελθούσαι εἰς τὸ δημόσιον ἀμπελοί.

Ἄρθρον 14. Ἀπαλλάττονται παντὸς ἔγγειου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας·

- 1) Τὰ ἄχυρα.
- 2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ καλλιέργητος· τὰ περιβόλια δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.

3) Τα σποράδια ύψωσφόρα δένδρα, τὰ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρώματος, εἰς τὰς αὐλὰς, τοὺς ἰδιοκτητοὺς ἀγρούς, καὶ τὰς ἰδιοκτητοὺς ἢ ἐθνικοῖδιοκτητοὺς ἀμπελοὺς ἢ σταφ. κηπελοὺς εὐρεσθέντα.

4) Τὰ ἀσταχυολόγια, ἀνά δύο μόνον καὶ ἂν δι' ἕκαστον ἀσταχυολόγον.

5) Οἱ σπόροι τοῦ λιναρίου, καναβίου, ῥιζαρίου, τριφυλλίου καὶ κρομμίου.

6) Τὰ φύλλα τῶν ἰδιοκτητῶν συκκινομορεθῶν.

7) Ἡ ῥάβδῃ, ὁ βίκας καὶ τ' ἀγριοκλάδουρα, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

8) Πεντήκοντα ἀκάθες ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτήτου ὡς πρὸς τὸν ἑγγεῖν φόρον.

Ἄρθρον 15. Τὸ ἀφορὸν τὴν προσδιορισμὴν θίτῳς ἀλιανίων, ἐνθα τοιαῦτα δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένα, ἐδάτιον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ΣΟΖ. νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν τῷ α. ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κατονομαζόμενα προϊόντα. ὅστις δὲ θέλει μεταφέρει τοιαῦτα προϊόντα πρῶτα ἢ ὅψια εἰς μὴ ἀνεγνωρισμένα ἢ μὴ, ὡς ἀνωτέρω, προσδιορισμένα μέτρα, τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ὅπου οἱ κατ' Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον συλλεγόμενοι ἀραβαστοὶ μεταφέρονται εἰς κώνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφ. α. καὶ β. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 9 τοῦ εἰρημένου νόμου ἀρκεῖται. Δὲ φύρα ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφ. α. 12 τοῖς 6/10, ἐν δὲ τοῖς περιπτώσεσι τοῦ ἐδαφ. β. 25 καὶ 30 τοῖς 100.

Τὰ πέρας τῆς συγχρομίδος τῶν τε πρώτων καὶ τῶν ὀψίων ποτιστικῶν καὶ μὴ κρηπῶν δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ παραταθῇ ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἐνοικιστοῦ.

Ἄρθρον 16. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ΣΟΖ. νόμου ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διαδικασία γίνεται ἐρ' ἀπλοῦ χάρτου. Ἐρ' ὅσον δὲ ὁ ἐνοικιστὴς μὴν ἐφαλέτας τῷ δημοσίῳ, αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται μόνον ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου διοικητικῶς.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς διαφορὰς μεταξὺ ἐνοικιστῶν καὶ φορολογουμένων διὰ φόρους τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

Ἄρθρον 17. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἀντιτίμου τῶν παραχωρουμένων εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ τῶν λιανικῶς ἐκποιουμένων δημοπρατικῶν κρηπῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀποθηκάρχους, ἢ

ἄλλους δημοσίους καὶ δημοτικούς ὑπαλλήλους, οἵτινες ἐκδίδουσιν ἀποδεικτικὸν ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, ὅπερ ἐγχειρίζεται εὐθὺς, καὶ ἂν δὲν ᾔθελε ζητηθῇ, εἰς τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 18. Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸ ὑψόσιον ταμεῖον κατὰ περιόδους ὁριζούμενας ἀπὸ τὸν οικονομικὸν ἐφορον, ἐπὶ ἡμέτῳ ἐκδίδει γραμματικῶν παραλαβῶν.

Ἐκ τῶν ἀπὸ παραχωρήσεως φόρων εἰσπραττομένων χρημάτων χορηγείται εἰς τοὺς εἰσπράττοντας ποσοσίον 1 ἐπὶ τοῖς 0/10.

Ἄρθρον 19. Ὁ ἵπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διαρρίπτει τοὺς ἀποθηκάρχους ἐπὶ τριπλοῦ καταλόγου ὑποψηφίων ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐφόρων, καθισταμένων ὡς τῶς ὑπευθύνων διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 20. Οἱ ἀποθηκάρχοι ὡς ὑπόλογοι δίδουσι χρηματικὴν ἢ κτηματικὴν ἐγγύησιν, προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου. Ἡ ἐπὶ κτημάτων ἐγγραφεῖσα ὑποθήκη ἐξαλείφεται αὐτεὶς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἱπουργείου.

Ἄρθρον 21. Οἱ ἀποθηκάρχοι καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος ἐκπληρῶνς χρεὶν ἀποθηκείου, δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς τοὺς ἐντολεῖς τινι οικονομικοῦ ἐφόρου, εἰς οὗς παραδίδουσι πάντα τὰ βιβλία καὶ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας των ἐγγράφα.

Ἄρθρον 22. Οἱ οικονομικοὶ ἐφοροὶ ἐξελέγχοντες ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη των τὰς διαχειρίσεις τῶν ἀποθηκαρίων, ἐκδίδουσιν ἄνευ βραδύτητος ἀποφάσεις, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς ὑπαλάγους ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐφόρου.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἐνδίκον μέρος τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἱπουργοῦ, ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν, λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἐφεσις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν οικονομικὸν ἐφορον ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ ὁριστικαὶ καταστάσεις ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται διοικητικῶς. Κατ' αὐτῶν προσηυγὴ εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 23. Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὴν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Δεύτερον, ανέγνω ἑτερον νομοσχέδιον α περὶ παραχωρήσεως, δωρεάν, εἰς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Νικόδημος α καὶ ἀπερρασίθη νά δοθῇ εἰς τὰ τμήματα ὅπως ἐξετάσωσιν αὐτὸ, ἀνευ συστάσεως ἐπιτροπῆς. ἔχει δὲ τοῦτο μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1847 ἡ Ῥωσικὴ Πρεσβεΐα ἤτήσατο νά τῇ παραχωρηθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ φιλελλήνων κειμένη, καὶ εἰς κατεργειομένην κατὰστασιν διακειμένη ἐκκλησία α ὁ Ἅγιος Νικόδημος α καλουμένη, μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς, ὅπως ἀνακαινίσῃ καὶ εὐτρεπίσῃ αὐτὴν διὰ νά χρησιμεύῃ ὡς ὀρθόδοξος ναὸς διατελών ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ τὴν πλήρη ιδιοκτησίαν τῆς εἰρημένης Πρεσβεΐας. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὸν σκοπὸν τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ἐδήλωσε μὲν ἔκτοτε, ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὑπ' ὅψιν δὲ ἔχουσα, ὅτι ἡ εἰρημένη ἐκκλησία καὶ ἡ περιοχή αὐτῆς ἀνήκουσα εἰς τὴν διαλελυμένην ἱερὰν Μονὴν τῆς Καισαριανῆς, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, παρεσκεύασε καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν 12 Μαρτίου 1847 κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος σχέδιον νόμου περὶ πραγματοποιήσεως τῆς διὰ δωρεᾶς διαθέσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται περιουσίας.

Καὶ τὸ μὲν εἰσαχθὲν νομοσχέδιον δὲν ἔρθεσε νά ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐνεκα τῆς κατὰ τὴν 16 Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπελθούσης διαλύσεως αὐτῆς, ἡ δὲ Ῥωσικὴ Πρεσβεΐα ἔχουσα ἐκ προοιμίων τὴν συνκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως παρέλαβε τὴν εἰρημένην ἐκκλησίαν καὶ τὴν περιοχὴν αὐτῆς καὶ ἀνεκαίνισεν αὐτήν.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἦτο νά κανονισθῶσι διὰ νόμου τὰ γενόμενα, εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, ὑπερ ἐπιψηφισθὲν παρ' αὐτῆς, ὑποβάλλεται κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Ν. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἀπριλίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ν. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον Μοναδικόν.

Ἡ εἰς τὴν διαλελυμένην Μονὴν τῆς Καισαριανῆς ἀνήκουσα ἐκκλησία τοῦ Νικοδήμου λεγόμενη μὲθ' ὅλης τῆς περιοχῆς αὐτῆς παραχωρεῖται δωρεάν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς ἐν Ἑλλάδι Ῥωσικῆς Πρεσβεΐας καὶ εἰς πλήρη ιδιοκτησίαν αὐτῆς.

Τρίτον, νομοσχέδιον α περὶ παραχωρήσεως δραχ. 765 καὶ 76 0/0 εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν, ἐπίσης καὶ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἐξαχθέντος ἐκ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐκ τῶν προσκτηθέντων οἰκοπέδων τοῦ Δ. Σαλωνιτίδου καὶ τῶν παίδων Σάνθου.

Ἀπερρασίθη ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προηγουμένου νά δοθῇ εἰς τὰ τμήματα ἀνευ συστάσεως ἐπιτροπῆς. ἔχει δὲ τοῦτο μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἔπεται·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Δι' ἐπαλειψομένων αἰτήσεων τῆς ἡ ἐπορεΐας τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἐζητήσατο νά τῇ παραχωρηθῶσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου αἱ εἰς αὐτὸ εἰσαχθεῖσαι ὡς δημοσίον τυχερὸν ἔσοδον δραχ. 765:76 0/0 ἀπὸ ἐκποίητην ὑλικοῦ, ὡς καὶ τὸ ἐξαχθὲν μὴ ἐκποιεθὲν δὲ ὑλικόν, συνειπεία ἀνασκαφῶν γενομένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου δικαστικῶς προσκτηθείσαν οἰκίαν τοῦ Δ. Σαλωνιτίδου καὶ εἰς τὰ οἰκοπέδα Σάνθου.

Ἐπειδὴ δὲ τὰς ἀνασκαφὰς αὐτάς ἐνεργεῖ ἡ εἰρημένη ἀρχαιολογικὴ ἐταιρία ἰδίαις δαπάναις, ἀναγκαζομένη καὶ νά περιρράξῃ τὰ ἤδη ἐθνικὰ ταῦτα οἰκοπέδα χάριν ἀσφαλείας τῶν ἐν αὐ-

τοῖς ἐπιδεινύοντι καὶ τεθέντων ἀρχαίων λειψάνων, εὐλογον ἐθεωρήθη νὰ γείωσιν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν αἱ ζητούμεναι παρ' αὐτῆς παραχωρήσεις, αἵτινες, ἐνῷ εἰς τὸ δημόσιον εἶναι ἀνεπαίσθητοι, εἰς τὴν ἐταιρίαν ὁμῶς παρέχουσιν ἀνακούφισιν τῶν πολλῶν δαπανῶν εἰς ἃς ὑπόκειται.

Συντάξας ἐπομένως τὸ ἐσωκλειστον νομοσχέδιον ὑπέβαλον αὐτὸ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις τὸ παρεδέχθη. Ἐκτελῶν δὲ καὶ ἤδη τὴν Β. διαταγὴν ὑπαβάλλω τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιφύκειν τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήσεται εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστρεφθήσεται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ταῦτα.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων νὰ παραχωρήσῃ τῇ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ τὸ ληρθὲν ἐξ ἐκπονήθεντος ὕλικου ἀντίτιμον ἐκ δραχμ. 765 καὶ 76, καθὼς καὶ αὐτὴ αὐτοῖσι τὸ ὕλικόν, ὅπερ ἐξήχθη ἐκ τῶν γενομένων παρ' αὐτῆς ἀρχαιολογικῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαρῶν ἐπὶ τῶν προσταθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου αἰκισπέδων Σμυρλῇ καὶ παίδων Ζάνθῃ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἐπὶ τῶλους ἀνεγνώσθη ἔγγραφο τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου περὶ πληρωμῆς ασφαλιστρῶν τοῦ καταστήματος εἰς

τὴν συνεδριάξουσι τὰ νομοθετικὰ Σώματα διὰ τὸ ὅποιον δὲν πληρῶνουσιν ἐνοίκιον.

Τὸ ἔγγραφο τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Σώματος διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀνευ ἄλλου τινός, ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Σ. Χαραλᾶμης.
Δ. Χανζίκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Τρίτη.

Ἀνεγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 38 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκέρυξεν ἐρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθη, ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως ἀναφορά τοῦ Η. Τζαγκαρόλου, δι' ἣς παραπονεῖται ὅτι ὁ ἤδη ὑπὸ συζήτησιν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1861 νόμος ἐπιβάλλει φόρον δίκαια τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰς τὴν ἀσβεστον, ἐνῷ αὐτὴ καθόσον μὲν ἐξήγετο κατὰ τὸν ἐγγώσιον τρόπον, ἐφορολογεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς δακτικόν προϊόν, καθόσον δὲ ἐξάγεται κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον, ἐπειδὴ οὐδεμία χρῆσις θάμνων καὶ ἐθνικῶν πετρῶν γίνεταί, πρέπει νὰ μὲν ἀφορολόγητος, διὰ ταῦτα παρκαλεῖ ὅπως ἡ γερουσία ἐξαίρεση ἐκ τῆς φορολογίας τὴν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον ἐξαγομένην ἀσβεστον πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς βιομηχανίας ταύτης.

Ἡ Γερουσία ἀπεφώνησε ἵνα διαβιβάσῃ ἡ ἀναφορά αὐτὴ πρὸς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ληρθῇ ὑπ' αὐτῆν.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1861, καὶ ἐσήσκησε τὴν ταχέαν συζήτησιν καὶ ἐπιφύκειν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς λίαν κατεπείγοντος πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀραιωθειῶν ἐπὶ πολὺ ἔνεκα τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ τῶν ἐξυπηρετησάντων ἀνδρῶν, ὡς ληξάσης τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον νόμον κανονισθείσης τριστοῦς θητείας τῶν.

Ἡ Γερουσία ἀπεφάνητο ἵνα τὸ νομοσχέδιον καὶ ἡ ἐκθεσις ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι σήμερον, καὶ τὴν αὔριον μετὰ τὴν προεξεργασίαν τοῦτου ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐκλεχθῇ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως. Ἔχουσι δὲ ἀμφότερα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ Σας ὑποβάλλωμεν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1861 νομοσχέδιον, οἷον ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπεψηφίσθη, καὶ κατὰ τὸ ὅποιον ἡ μὲν δύναμις τοῦ στρατοῦ κατὰ γῆν προσδιορίζεται εἰς 10911 ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς, καὶ τοῦ ναυτικοῦ εἰς 1225 ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας, ἡ δὲ ναυτολογία καὶ στρατολογία διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος προσδιορίσθη εἰς 2740.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶ ἡμῶν ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείᾳ οἱ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου συντρέχοντες λόγοι, τὴν δὲ ἐπεμνησθῆσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 τροπολογίαν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς στρατολογίας καὶ ναυτολογίας παρεδόχθημεν καὶ ἡμεῖς αὐτὴ κατὰ τὴν συζήτησιν διὰ τοὺς ἐκτιθεμένους ἐν τοῖς πρακτικοῖς λόγους.

Ἐπομένως αἰτούμεν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ὅπερ ἐκ τῆς φύσεώς του θεωρεῖται κατεπεῖγον.

Ἀθήνησι τῇ 18 Ἀπριλίου 1861.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικ. Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικ.
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ παρὰ τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρικθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ προσδιορίζεται εἰς δέκα χιλιάδας ἑνεακοσίους ἑνδεκα ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ Ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1861 εἰς χιλίους διακοσίους εἴκοσι πέντε ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ στρατολογία καὶ ἡ ναυτολογία, προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1861 εἰς δισχίλιους ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα.

Οἱ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα οὗτοι ἄνδρες διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἑπαρχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἑπαρχῶν εἰς τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 μέχρι τοῦ 11 συμπεριλαμβανόμενου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ 1861 ἔτους, καθ' ὅσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν ἀπὸ 19 Μαΐου 1860 νόμον περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Τελέντος ὕστερον, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν δραχμ. 765 καὶ 76 0/0 προερχομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὕλικου, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐκπονηθέντος ὕλικου, ὅπερ ἐξήχθη ἐκ τῶν γενομένων παρ' αὐτῆς ἀνασκαφῶν ἐπὶ τῶν προσκεληνθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου οἰκηπέδων Σμυρλῇ καὶ παιδῶν Σάνθῃ, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦτου, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ἐνῶ παρατήρησεν ὅτι τὸ προκειμενὸν νομοσχέδιον, δίδει μόνον τὴν ἀδειαν τῆς παραχωρήσεως, χωρὶς νὰ προβλέπῃ συνάμα καὶ τὴν ἀνήκουσαν περὶ τῆς πληρωμῆς πίστωσης, ταυτοχρόνως ἠρώτησεν ἂν καὶ ἡ παρούσα δαπάνη περιλαμβάνεται εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμόν τοῦ τρέχοντος ἔτους 1861.

ἢ πρόκειται νὰ ζητηθῇ περὶ αὐτῆς νέα πίστωση, καὶ οὕτω νὰ ἀρχίσῃ τὸ σύστημα τῶν πιστώσεων.

Ἐπένεγκεν ὁ Γερ. Κ. Φ. Ἰωάννου.

Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἑνταῦθα ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία, ἥς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ᾔμαι πρόεδρος, ἐλαβε νέαν ζωὴν, καὶ πρὸς πλείονα ἐμφύχουσιν καὶ προόδου αὐτῆς ἐκινήθησαν καὶ ἐληφθησαν πανταχόθεν συνδρομαὶ παρὰ πολλῶν ὁμογενῶν, διὸ καὶ εἰσπράττονται κατ' ἔτος 15 χιλιάδες περίπου δραχμῶν, αἵτινες ἐξοδεύονται εἰς ἀγορὰν ἀρχαίων σκευῶν, νομισμάτων καὶ τῶν παρομοίων, καὶ εἰς ἀνασκαφάς, δι' ὧν ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἀνακαλύπτονται ὁσμέραι πολλὰ τοιαῦτα εἶδη μεγίστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Πρὸ τίνος ἡ Κυβερνησις παρέδωκεν εἰς τὴν ἐταιρείαν πρὸς χρῆσιν ἀνασκαφῶν ἐν οἰκόπεδον, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τῶν Σαλωνιτῶν, καὶ εἰς τὸ ὅποιον ὑπῆρχον καταγεωγραφικῆς πληροφορίας ἀρχαίων συγγραφεῶν πολλαὶ ἀρχαιοότητες· ἡ ἐταιρεία ἐπιχειρήσασα εἰς τὸ οἰκόπεδον τοῦτο ἀνασκαφάς, δι' ὧν τῶντι ἀνέυρε πολλά κειμήλια τῶν προγόνων ἡμῶν, εἰς ἀπάντη δώδεκα περίπου χιλιάδας δραχμῶν, καὶ πρὸς τὴν σκοπὴν τοῦτον κατηδάρισε καὶ μίαν οἰκίαν τοῦ βελόντος Σαλωνιτῆδος κειμένην εἰς τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον· μετὰ ταῦτα ἡ ἐταιρεία ἐξήτησε τὴν ἀδειαν ἵνα ἐκποιήσῃ τὸ ἐξαχθὲν ὕλικόν πρὸς μικρὰν ἀποζημίωσιν τῆς ἀλλ' ἡ Κυβερνησις κινήθη νὰ δώσῃ τὴν τοιαύτην ἀδειαν ἀνεὺ νόμου· ἐξέποιεσε δὲ διὰ τῆς ἀνηκούστης ἀρχῆς τὸ ὕλικόν, καὶ τὰ χεῖματα παρεκατέθεσεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὅπως δοῦναι τῇ ἐταιρείᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ νόμου· ἐξόφτησεν ἀκολούθως ἡ ἐταιρεία καὶ ἐλαβε τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ, ὡς καὶ ἐνεργήσεν ἀνασκαφάς καὶ εἰς ἐν ἄλλο μέρος τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὅποιον καθ' ὃ ἐπεδείκνυτο ἐκ τῶν ἀνοδοςίων συγγραφεῶν ὑπεκρύπτετο τὸ Πρυτανεῖον· καὶ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἐξηχθήσαν ἀντικείμενα μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας· ἔπομένως ἡ ἐταιρεία ἐξήτησε καὶ αὐτῇ τὴν ἀδειαν τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐξαχθέντος ὕλικου· πρὸς μικρὰν ἀνακομίσει τῆς ἐκ τῶν πολλῶν καταβληθέντων ἐξόδων· ἡμῶς τε ταῦτα προδίδεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον· ἂν δὲ ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῶσιν ἐν αὐτῷ καὶ ἄλλαι διατάξεις ὑπαγορευόμεναι ἀπὸ τὸν λογιστικὸν νόμον ἀνοδῶν· ἐξήθηκα δὲ τὰ ὀλίγα ταῦτα μόνον πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἐρωτήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ, ὡς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν.

Προεδρῆκεν ὁ Γερ. Κ. Σιλβέργος.

Τῶντι, ὡς εἶναι συνταχγμένον τὸ παρὸν νομοσχέδιον, οὐδὲν

μνημονεύεται περὶ πιστώσεως· φρονῶ ὅμως ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἴσως ἐν γνώσει, καθόσον πρόκειται περὶ ἐπιστροφῆς ἐσόδου εἰςπραχθέντος, ὅπως ἐξήθη καὶ ὁ πραχθεῖσα: Κ. Γερουσιαστῆς· εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ὑπάρχουσι δύο ἀρθρα ἐσόδων καὶ ἐξόδων φέροντα τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν α. Ἐπιστροφὰ χρημάτων ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγγράφονται ἐσοδα καὶ ἐξοδα ἀποδιδόμενα διὰ διαφόρους λόγους· τοιαῦτα πιστώσεις ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ἐξ ὧν δύναται νὰ πληρωθῇ ἡ προκείμενη δαπάνη ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τοιούτου εἵδους, ὥστε ἡ Γερουσία ἡμπορεῖ νὰ ἐπιψηφίσῃ ἀνεὺ τινὸς διαταγμοῦ τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Παλαμιδὲς ἠρώτησε τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἂν ᾔναι ἀληθὲς ὅτι ὁμογενῆς τις προσφέρει ποσότητά τινα πρὸς ἀνέγερσιν καταστήματος, εἰς ὃ πρέπει νὰ κατατεθῶσιν αἱ ἀρχαιοότητες· ὁ δὲ Κ. ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἀληθῶς παρακατετέθησαν ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς καὶ φιλοπάτριδος Κ. Βερνιόρακη διακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν πρὸς τὴν ἐκτεθέντα σκοπὴν, ἀλλ' αἱ δραχμαὶ αὗται δὲν ἀρκοῦσι πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τοιούτου καταστήματος καθ' ὃ διάγραφαν σχέδιον αἱ ἀρχιτέκτονες.

Ἀγόρευε πάλιν γενομένου ὅτι τὸ κατάστημα τοῦτο πρέπει νὰ ἀνεγερθῇ ἀνεὺ ἐκείνης τῆς πολυτελείας, ἣν πάντοτε τὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια διαγράφουσιν, ὁ Γερ. Κ. Φ. Ἰωάννου παρετήρησεν, ὅτι ἐνταῦθα εὐδαμῶς πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως καταστήματος πολυτελοῦς πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξήθησαν οἱ προλαλήσαντες Χρῆσιν ἀπ' ἐναντίας πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως Μουσείου πλήρους, κατὰ τοὺς κανόνας τοὺς παραδεγεμένους εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, τοῦτέστι Μουσείου περιέχοντος τοιαύτας διαίρεσεις καὶ τοσαῦτα δωμάτια, ὅσα ἀπαιτῇ ἡ ἐπιστήμη· ὥστε πρὸς ἀνέγερσιν τοιαύτου καταστήματος δὲν ἀρκοῦσιν αἱ προσφερθεῖσαι διακόσιαι χιλιάδες δραχμῶν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ψηφοφορίας γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Α. Πολυζωίδου καὶ Ν. Πρασακάκη, ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεί διὰ ψήφων 36 κατὰ τὸ ἑδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἀρχ.
765 καὶ 76 0/0 εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν καὶ
τοῦ ἑξ. θέτου ὁλοκοῦ ἐκ τῶν ἀνακαταρτῶν τῶν
οἰκοπέδων Σαλωνικίδου καὶ Σάβου.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Αλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Ἰω. Θ. Κολακοτρίνης	• • Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	• • • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Τάκης Μαγγίνης	• • • • Ν	Νικόλ. Μαυρομαμάτης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • Ν
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Παναγ. Λιδωρίκης	• • • •
Ἰάκωβος Παζιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Ανθωνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης	• • • Ν	Κωνστ. Προβιάτης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικυπῆς	• • • • Ν	Σπύρος Μήλιος	• • • • Ν
Ῥικάρδος Τζιώρας	• • • • Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Λουδοβίγος Κρεστενίτης	• • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • • • Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	• • • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • • Ν	Χριστόφ. Πετράκης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • • Ν	Νικόλ. Σιλιγιάννης	• • • • Ν
Γ. Παπακλειδίου	• • • • Ν	Νικόλ. Σιλιγιάννης	• • • • Ν
Δημήτριος Βουλγαράς	• • • • Ν	Ἀναστ. Παλιωτοῦ	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μίσης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • • Ν	Νικόλ. Καλλιέργης	• • • •
Τσαντάκης Γρηγοράκης	• • • • Ν	Λουκάς Λότος	• • • •
Μ. Α. Καῖρας	• • • • • Ν	Ν. Τζαβελάς	• • • • • Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • • • Ν	Β. Πατριεζᾶς	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομαμάτης	• • • • Ν	Ν. Πατριεζᾶς	• • • • • Ν
Δημήτρ. Παπαδόπουλος	• • • • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιῆδης	• • • • • Ν
Ἰωάννης Στάικας	• • • • • Ν	Κωνστ. Ματαζᾶς	• • • • • Ν
Ἀναστασίας Μαυρομαμάτης	• • • • • Ν	Η. Νοταρᾶς	• • • • • Ν

Λεκτὸς ἐπὶ τῇ γενόμενῃ διὰ χειροπύλης τοῦ μοναδικοῦ
ἀρχίου τοῦ νομοσχεδίου, ἐπακλήθη ἡ ἀνωμαλικὴ ψηφοφορία
καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν κυρίων ὡς ἀνω-
τέρω ψηφοδοκῶν, δι' τῆς ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ὅδε συνημμένην

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἀρχ.
715 καὶ 76 0/0 εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν καὶ
τοῦ ὁλοκοῦ τοῦ ἐκτεθέντος ἐκ τῶν ἀνακαταρτῶν τῶν
οἰκοπέδων Σαλωνικίδου καὶ Σάβου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Αλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολακοτρίνης	• Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	• • • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Τάκης Μαγγίνης	• • • • Ν	Νικόλ. Μαυρομαμάτης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Ἀναστ. Χαραλάμπης	• • • Ν
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Παναγ. Λιδωρίκης	• • • •
Ἰάκωβος Παζιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Ανθωνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης	• • • Ν	Κωνστ. Προβιάτης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικυπῆς	• • • • Ν	Σπύρος Μήλιος	• • • • Ν
Ῥικάρδος Τζιώρας	• • • • Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Λουδοβίγος Κρεστενίτης	• • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • • • Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	• • • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • • Ν	Χριστόφ. Πετράκης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • • Ν	Νικόλ. Σιλιγιάννης	• • • • Ν
Γ. Παπακλειδίου	• • • • Ν	Νικόλ. Σιλιγιάννης	• • • • Ν
Δημήτριος Βουλγαράς	• • • • Ν	Ἀναστ. Παλιωτοῦ	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μίσης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • • Ν	Νικόλ. Καλλιέργης	• • • •
Τσαντάκης Γρηγοράκης	• • • • Ν	Λουκάς Λότος	• • • •
Μ. Α. Καῖρας	• • • • • Ν	Ν. Τζαβελάς	• • • • • Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • • • Ν	Β. Πατριεζᾶς	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομαμάτης	• • • • Ν	Ν. Πατριεζᾶς	• • • • • Ν
Δημήτριος Παπαδόπουλος	• • • • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιῆδης	• • • • • Ν
Ἰωάννης Στάικας	• • • • • Ν	Κωνστ. Ματαζᾶς	• • • • • Ν
Ἀναστ. Μαυρομαμάτης	• • • • • Ν	Η. Νοταρᾶς	• • • • • Ν

Επομένως ὁ Κ. Πρόεδρος εἰσετὶς τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος,
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 40 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Ἀπαγγείλαντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Σώματος ἐπὶ διαφόρων νομοσχεδίων, ἀνεγνώσθη πρῶτον ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1861, ἡ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐγγείων φόρων διὰ τὸ 1861 ἔτος ἐπιτροπὴ ἀναγνοῦσα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ᾗ ἐμφαίνονται αἱ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπανεγθεῖσαι τροπολογίαι ἐπὶ τινων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καὶ ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὸ καταπειγόν τῆς ἐπιψηφισέως του, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδελθῇ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα, ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν των καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ εἶλαθε συγχρόνως ὑπ' ὅψιν καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ Σώματος ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἀναγνωσθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Π. Τζαγκαρόλου ἰδιοκτητῆτος ἀσβεστοποιεῖου τινὸς δι' ἧς οὗτος ἐξαίτεται νὰ ἐξαίρεθῇ ἡ παρ' αὐτοῦ κατασκευαζομένη ἐν ἰδιωκτῆτι ἐδάφει καὶ ἐκ γαιανθράκων ἐξωθεν ἐρχομένων ἀσβεστος ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐδάφ. 5^ο τοῦ 2 άρθρου τοῦ νόμου· θεωροῦσα δὲ ὅτι ἡ αἴτησις του εἶναι δικαία, διότι τὸ προϊόν τῆς κοδόστου του δὲν ἀνάγεται εἰς ἄσκια προϊόντα

γινωσκόμεναι ὅπως ἐξαίρεθῇ τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης φορολογίας τῶν ἄσκιων προϊόντων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἀπριλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Παπαγιάννης,
Αὐκυβεργος Κρετινίτης,

Ι. Ἀμυσιάνης,
Α. Χαράλαμπος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Αὐτ. Γεωργαντῆς.

Προτείνοντος ἐπομένως τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, νὰ προβῇ τὸ Σῶμα εἰς τὴν ἀμέσως συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καθόσον οὐδεμία ἐπενέχθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροπολογία, τὸ δὲ νομοσχέδιον ἐξακριβώθη ὡς καταπειγόν, καὶ ἐρωτηθείσης τῆς Γερουσίας ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου περὶ τούτου, τινὲς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀντέαξαν ῥητὸν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ὁρίζοντος, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ παρέλθωσιν εἰκοσι τέσσαρες ὥραι πρὸς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου· ἐπομένως ἀπεραιώθη ἡ ἀνάβωλὴ τῆς συζητήσεως αὐτοῦ διὰ τὴν αὔριον.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἑτέρα ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ διὰ τὸ ἔτος 1861. ἡ ἑκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1861 ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ὡς καὶ τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους ἐν ἐκτάσει ἐπιφέρει ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν του πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ μὴ ἔχουσα νὰ ἐπιφέρῃ οὐδεμίαν παρατήρησιν παραδέξατο τὸ νομοσχέδιον, ὅπως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν των καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Π. Νοταρᾶς,
Ν. Πρασσαλάκης,

Χρ. Παρράδης,
Ν. Πιερᾶκος.

Ἡ δὲ συζήτησις αὐτοῦ ἀπεραιώθη διὰ τὴν αὔριον.
Ἐπίσης ἀνεγνώσθη ἐκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ

Σώματος επί της διαβιβάσεως αὐτῇ ὑπὸ τοῦ γραφείου κοινοποιήσεως τῆς προτασίας τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς πληρωμὴν ἀσφαλιστρῶν τοῦ οἰκοδομήματος, εἰς ὃ συνιδρύονται τὰ νημοθετικά Σώματα. ἔχει δὲ ἡ ἐκθεσίς αὐτὴ ὡς ἐφεξῆς·

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ τὴν ἀπὸ 17 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἀπόφασιν τοῦ Σώματος ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν.

1) Τὸ πρὸς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 27 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 1395 ἔγγραφο τοῦ Κ. προτάσκει τῷ Πανεπιστημίῳ, δι' οὗ εἰσαιτῆται τὴν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου πληρωμὴν δραχ. 4989 δι' ἀσφάλιστρα τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ πενταετίαν ἀρχομένην τῇ 1860 καὶ λήγουσαν τῇ 1865.

2) Τὸ ἀπὸ 4 τοῦ τρέχοντος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 15231 ἔγγραφο τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, παρακαλοῦμενον ὅτως· ζητήσῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ απαιτουμένου ἐντάλματος διὰ τὰ ζητούμενα ἀσφάλιστρα, καὶ

3) Τὴν ἐπὶ τοῦ τελευταίου τοῦτου ἔγγραφου ἐπισημείωσιν τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀξιούντος ἵνα σμυθεῖται καὶ ἡ Γερουσία κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ζητούμενου διὰ τὰ ἀσφάλιστρα ποσού, καὶ

Θεωροῦσα ὅτι εἶναι καὶ δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἀναζητῶνται ἐξ ἡμισείας τὰ νομοθετικά Σώματα τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ αὐτὴν ὁ λόγος ἀσφαλιστρῶν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ οἰκοδομήματος, εἰς ὃ ἐξοδεύουσι ταῦτα πρὸ ἑξ ἡδὴ ἐτῶν, προτείνει εἰς τὸ Σώμα ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ χρηρησῇ, πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἡμισυοῦ τοῦ δι' ἀσφάλιστρα ζητούμενου ποσού, πίστωσιν δρ. 2494 50/00 δύο χιλιάδων τετρακοσίων ἐνενήκοντα τεσσάρων καὶ λεπτῶν πεντήκοντα, καταλογισθησομένην εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον Δ' τοῦ διὰ τὴν ἐνιστάσαν Σύνοδον προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1861.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος,
Νικόλ. Πρασσερίνης,

Ἀντ. Γεωργιανός,
Γ. Κ. Τσιπλίδης.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἡ Γερουσία ἀκούσασα τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ συζητήσασα ἐπὶ τῶν λόγων, οὓς αὐτὴ ἐπιφέρει, περιέλαβε διὰ χειροτονίας τὴν πρότασιν τῆς,

καὶ ἀπεσάτισε τὴν ἐπ' ἀνάγκῃ τοῦ Κ. προτάσκει τοῦ Πανεπιστημίου πληρωμὴν τοῦ ζητούμενου δι' ἀσφάλιστρα τοῦ Πανεπιστημίου ἡμισίως ποσού ἐκ δραχ. 2494 50/00, χρηρησάσα πρὸς τοῦτα τὴν ἀνέκουσαν πίστωσιν ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν ἐνιστάσαν Σύνοδον προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας.

Ἐπομένως ἀντὶ ἄλλων τινός, ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος
Κ. Προδρέγγιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῇ 20 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀνομιστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσελθὼν εἰς τὴν θέσιν γραμματέως τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Κ. Προδρέγγιον ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαρχλάμπου ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀπαγγελλάντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε. ε. 1861, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦτου ὑπὸ τοῦ Κ. γραμματέως μετὰ τῶν παρακαταβηθέντων τροπολογιῶν ὑπὸ τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνα, ὁ Γερ. Κ. Χαρχτιδὴς λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἶπε τὰ ἑξῆς·

Οὐδεὶς θεσμίως ἐνόησε τὸ παραμικρὸν ἐξ ὧν ὁ Κ. γραμματεὺς ἀνέγνωτε καὶ ὁπόταν κανεὶς ἐξ ὑμῶν τίποτε δὲν ἐνόησε, δὲν εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ἐρρήμεθα, κατὰ τὴν ἐξουσίαν μάλιστα τῶν παθῶν, καὶ ἀναλαμβάνομεν νὰ συζητήσωμεν καὶ ἐπιφύσωμεν τὸ σπουδαιότερον ἀντικείμενον τῶν καθηκόντων μας, ἤτοι τὸν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμον· δὲν ἀγνοοῦτε, Κύριοι, ὅτι δύο σπουδαῖοις νόμοις φορολογικῆς ἔχουμεν, τὸν νόμον τοῦτον τῆς γεωργίας, καὶ τὸν ἕτερον νόμον τῆς κτηνοτροφίας. Ἐπιφύσωμεν πρὸ δύο ἡμερῶν τὸν δευτέρον, ὁφείλομεν νὰ συζητήσωμεν ἤδη καὶ ἐπιφύσωμεν τὸν πρῶτον. Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἡμπορώσωμεν νὰ ἐννοήσωμεν καλῶς νόμον τινὰ, καὶ νὰ τὸν συζητήσωμεν δεόντως, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχωμεν τὸν καιρὸν νὰ μελετήσωμεν τὰ προηγουμένα, νὰ λά-

βωμεν ὑπ' ὅψιν τὰς δεούσας στατιστικὰς πληροφορίες, καὶ νὰ ἐλθωμεν ἐπομένως νὰ δώσωμεν ψῆφον ἐν γνώσει. Εἰς ἐν ἄλλῳ ἔθνος, Κύριοι, εἰς τὴν Ἀγγλίαν κανὲν νομοθετικὸν ἔργον οὐδέποτε λαμβάνει πέραν τοσοῦτον ἐμπεισμένους· πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ὅταν πρόχεται περὶ φορολογίας. Ἐκεῖ πᾶς νόμος ἀναγινώσκεται τρεῖς φοαῖς, καὶ ἐν τῇ μεταξὺ τῶν ἀναγνώσεων μεσολαβεῖ ἀρκετὸν διάστημα χρόνου, ἀναγκαῖον πρὸς μελέτην καὶ σύσκεψιν. Οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ὕστερον ἀπὸ τοσαύτην κοινοβουλευτικὴν πεῖραν, ὕστερον ἀπὸ πολυχρόνιον ἐφαρμογὴν τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, ἐξακολουθοῦν αὐτὴν τὴν πρακτικὴν καὶ σήμερον ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκην τοῦ χρόνου, τὴν ὁποίαν ἔχει πᾶς, ὅστις νομοθετεῖ, διὰ νὰ μελετᾷ τὰ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενα. Καὶ ὁμοίως ἡμεῖς, συζητούντες κατεσκευασμένως ἐν τόσῳ σπουδαίῳ ἀντικείμενῳ, ὁποῖον εἶναι τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νομοσχέδιον, δὲν ἔχομεν τὸν καιρὸν ὄχι μόνον νὰ τὸ μελετήσωμεν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ τὸ ἀναγνώσωμεν. Ἐντεῦθεν ἀναγκαζόμεθα τινὰς ἢ νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ψῆφόν μας, καὶ νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς παραγνωρίζοντες τὰ καθήκοντά μας, διὰ νὰ μὴν εἴπω ἄλλο τι, ἢ νὰ ψηφορῶσωμεν καὶ νὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν συνείδησιν μας.

Ἐρχομαι μολαταῦτα ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ὑποβάλω ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τινὰς παρατηρήσεις, ὅπως ἡ ἐπίσπευσις τῆς συζήτησεως μὲ ἐσυγχώρησε νὰ τὰς συλλάβω καὶ νὰ τὰς διατυπώσω. Εἰς τινὰ ἐναρκτήριον λόγον ἐβρέθη ἄλλοτε, ὅτι τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα εἶναι πλημμελές, καὶ ὅτι ἀντ' αὐτοῦ ἐμελλε νὰ εἰσαχθῇ ἕτερον καταλλεπότερον, φέρον πολλὰς εὐκολίας, πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς γεωργίας. Καὶ τῶντότε μετὰ τινὰ καιρὸν ἤκουσα, ὅτι εἰς τὸν ἄλλον βουλευτικὸν περιβόλον εἰσήχθη νομοσχέδιον κανονίζον τὰ περὶ φορολογίας ἐπὶ τῇ ἑσέει ὅλης νέου συστήματος, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ὑπέβλεπε καὶ τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν τῆς, δι' ἧς παρεδέχτο τὸ νέον σύστημα· ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐσυζητήθη, ἐνεκα τῆς ἐπελθούσης λήξεως τῶν βουλῶν. Ἐν τούτοις τὸ ὑπουργεῖον εἰσάγον ἤδη τὸ ὑπὸ συζήτησιν φορολογικὸν νομοσχέδιον ἐπὶ τῇ ἑσέει τοῦ ἰσχύοντος συστήματος, δὲν κάμνει οὐδὲ μνείαν ἐκείνου τοῦ νομοσχεδίου· δὲν μᾶς λέγει διὰ ποῖον λόγον ἐγκατέλειπεν ὅλως διόλου τὸ νέον, καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸ παλαιὸν φορολογικὸν σύστημα; Ἦτον ἀνάγκη, νομίζω, ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ δώσῃ περὶ τούτου πληροφορίαν ἐν τῇ ἐκθέσει του; ἐλπίζω δὲ, ὅτι τούτο δὲν θέλει ἀρνηθῇ νὰ

τὸ κάμνῃ τοῦλάχιστον προφορικῶς. Ἐγὼ καὶ ἄλλαν πᾶρατήρην εἰς διαφόρους ἐτησίους νόμους περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐμπεριλαμβάνονται, ὡς μὴ ὄφειλε, καὶ διατάξεις, ἀφορῶσαι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν ὑπαγόμεναι εἰς τὸν πάγιον νόμον τοῦ 1855. Τοιαύτας διατάξεις περιέχει δυστυχῶς καὶ τὸ παρὸν περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων νομοσχέδιον. Αὐτὴν τὴν ἀταξίαν εὐρίσκω, Κύριοι, κακίστην, ὡς φέρουσαν σύγχυσιν μεγάλην εἰς τὴν μελέτην τοῦ νόμου. Γνωρίζετε, ὅτι οἱ λαοὶ δὲν γογγυλῶσι τόσον διὰ τὸ ποσὸν τῶν φόρων, ὅσον ἐὰν εἴη, ὅσον διὰ τὰς κακὰς διατάξεις τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως, διότι ἐξ αὐτῶν κυρίως προέρχονται αἱ μεγάλαι καὶ ἀνυπόφοροι καταπίσεις καὶ καταχρήσεις, αἱ βαρύνουσαι τοὺς φορολογουμένους. Ὅταν κατὰ τὸ 1855 εἰσήχθη καὶ ἐσυζητήθη ὁ νόμος τῆς βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων, ἔκαμα μακρὸν λόγον· διέσχυσέθην, ὅτι ὁ νόμος οὗτος δὲν ἔπρεπε ἀόριστον νὰ γένη πάγιος, ἀλλ' ἔπρεπε καθ' ἑκάστην ἐτος νὰ ἀνανεοῦται, διὰ νὰ τροποποιῆται ἀναλόγως τῶν νέων ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ἡ πείρα ἤθελε καταδεικνύει. Ἐῖπον ῥητῶς, ὅτι εἰσέτι δὲν ἐβράσαμεν εἰς τὸ ἀπολύτως τέλειον, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ κλείσωμεν τὴν ἀνάκρισιν· ἀλλὰ δὲν εἰσπρατεύσθη καὶ ὁ νόμος ἐκπρύχθη πάγιος. Ἰπάρχοντος ὅμως τῆς τοιοῦτου νόμου, δὲν εἶναι διόλου ὀρθὸν νὰ τροποποιῶνται ἐκάστοτέ τινες τῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐτησίους φορολογικοὺς νόμους, οἵτινες δὲν ἀφοροῦν, εἰμὴ τὸν προσδιορισμὸν τῶν φόρων καὶ ὡχί τὴν βεβαίωσιν αὐτῶν, καὶ νὰ προσγίνεται οὕτως ἡ μεγαλειτέρα σύγχυσις. Τοιοῦτου εἶδους νόμοι, ἦγον πάγιοι, ὑπάρχουσι καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη, ἀλλὰ λαμβάνεται πᾶσα πρόνοια, ὥστε ἡ τροποποίησις αὐτῶν, ἀν παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη, νὰ μὴ προέξῃ ἀταξίαν. Πρὸ ὀλίγου ἀνέγνων εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐν τοιοῦτο γένει ἐν Γαλλίᾳ. Ἐφημίσθη ἐκεῖ νόμος κατὰ τὸ 1852 διὰ τοῦ ὁποίου παρεχωρήθησαν, ἀποσπασθέντα ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐπαρχιῶν μερικὰ καθήκοντα, αἵτινα δὲν εἶχον πῶποτε ἐσχάτως ἐδέχθη νὰ παραχωρηθῶσι καὶ ἕτερα· ἀλλὰ, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία καὶ σύγχυσις, διατάχθη διὰ τοῦ παρεχωρηθέντος αὐτῶν νέου νόμου, νὰ συνταχθῇ πίναξ τῶν νέων παραχωρήσεων, καὶ νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὸν πάγιον νόμον τοῦ 1852 ὑπὸ τὸ στοιχεῖον δέσφαι. Τοιοῦτοτρόπως εἶναι αἱ διατάξεις τοῦ παγίου νόμου εὐρίσκονται συγκεντρωμέναι εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ κάμνεται σύγχυσις, οὔτε ἕως οὗτος εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν ἐκ τῆς τροποποιήσεως δὲν ἐπέρ-

γεται. Παρ' ἡμῖν ὅμως τοιαῦτα τάξεις δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, καὶ διὰ πᾶσαν μεταβολὴν τῶν διατάξεων τούτων, παύσαν ἢ προλαβοῦσαν, πρέπει νὰ ἀνατρέχωμεν εἰς πολλοὺς προηγουμένους νόμους, διὰ νὰ μάθομεν τί ἄλλοτε ἐτροποποιήθη, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸν λόγον δι' ὃν ἡ τροποποίησις ἐκείνη κατεργηθῇ, ὡς μὴ ἰσχύοντος τοῦ φορολογικοῦ νόμου, εἰμὲν δὲ ἐν ἔτος, καὶ διὰ τινὰ λόγον ἐπαναλημβάνεται, ἢ μεταβάλλεται εἰς τὸν νόμον τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ εὐκολύνῃ μίαν τοιαύτην ἐργασία τὴν μελέτην τῶν ὑπὸ συζήτησιν νόμων, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται νὰ ψηφισθῶσιν ἐπικυρωμένους; Τί θέλετε τώρα νὰ εἰπῶ, κύριε, διὰ τὰς τροποποιήσεις τινῶν τῶν διατάξεων τοῦ παλίου νόμου, τὰς ὁποίας περιέχει ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος; οὔτε καιρὸν ἔχω νὰ μελετήσω οὔτε εὐκολύνῃμαι νὰ συγκεντρώσω εἰς ἓν ὅλας τὰς κατὰ καιρὸν γενόμενας τροποποιήσεις ἐκείνου τοῦ νόμου, νὰ συνδυάσω τὴν ἀλληλουσίαν αὐτῶν μὲ τὸ σύνολον τοῦ νόμου καὶ νὰ ἐπιφέρω ἐπεκτεταμένην γνώσιν. Βλέπετε, Κ. ὑπουργέ, πόσον ἀναγκαῖα εἶναι ἡ τάξις εἰς τὴν νομοθεσίαν, καὶ φροντίσκατε, ὥστε πᾶσα μεταβολὴ τοῦ παλίου νόμου, ὅχι μόνον νὰ χωρίζεται ἀπὸ τὸν φορολογικὸν νόμον, καὶ νὰ εἰσάγεται εἰς ἰδιαιτέρον νόμον, ἀλλὰ καὶ νὰ διατάσσεται, ὥστε ἰδιαιτέρος πινὰξ τῶν μεταβολῶν νὰ προσαρτάται εἰς τὸν ἀρχικὸν παλῖον νόμον, διὰ νὰ εὐρίσκωνται συγκειντωμένοι εἰς ἓν ὅλας αἱ διατάξεις, αἵτινες ἀπαρτίζουν αὐτὸν, ἐάν δὲν ᾔνοιότερον νὰ ἀνακινῆται εἰς πᾶσαν τροποποίησιν ὁλόκληρος ὁ νόμος, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐκείνη τροποποίησις εἰς τὸν κορμὸν τοῦ ἀρχικοῦ νόμου τὴν εἰσὶν θέσιν.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Εὐχαριστῶ τὴν προκληθέντα Κ. Γερουσιαστὴν διότι με δίδει ἀφορμὴν νὰ φέρω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἱερ. σπουδαίου ζητήματος τῆς φορολογίας· αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, ὡς παρατηρῶν, εἰς τρία οὐσιώδη ἀντικείμενα περιστράφησαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐρχομαι, καὶ νὰ ἀπαντήσω καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὸ ἐπιστημένον τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου φορολογικοῦ νομοσχεδίου, λέγων, ὅτι αἱ δικαιολογητικαὶ τιν ἐπισφυσιν, περιστάσεις εἰς αἷμα γνωσταί· ἐντετα δε αἰτῶν τῶν περὶ τὰς αἰτίας, εἰς θέλει συνομολογήσαι ἐκείνους καὶ ὁ Κ. Γερουσιαστής, δὲν ἔδυνάμει εἰμὲν νὰ συζητήσωμεν σήμερον τὸν τοιοῦτον νόμον, καὶ διὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ τῆς συγκομιδῆς νὰ συζητήσωμεν αὐτὸν λίαν κατασπασμένους, ὅπως ἐξαρχίσωμεν τὰ συμπεράσματα τοῦ δημοσίου.

Ἡ δευτέρα παρατήρησις τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ ἡ ἀρχῶσα τὸ

ὑποβληθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχεδίου ἐπὶ τῇ θέσει νέου φορολογικοῦ συστήματος εἶναι σπουδαιότερον, ὡς θέγουσα τὸ σπουδαῖον τῶν ζητημάτων τῆς φορολογίας ἐν γενεῇ ὅλοι ἀντιειρημένως ἀναγινώσκοντες ὅτι τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα παρ' ἡμῖν εἶναι κακὸν καὶ πλημμελές· ἀλλ' ἂν εἰς τοῦτο συμφωνώμεν ἀνεξαιρέτως ὅλοι, δὲν συμφωνοῦμεν ὅμως ἐπίσης ὅτι τοῦτο ἡ ἐκείνη τὸ σύστημα εἶναι ἐφικτὸν, καὶ κατάλληλον εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τῶν κατοίκων· ἡ πρώτη θέσις, δι' ἣς ἀνιχνεύεται τὸ πλημμελές τοῦ ἐν ἱσχυρῇ συστήματος, εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος φορολογία, ἐν ᾧ ὅλοι συμφωνοῦμεν ὅτι ἡ κατάλληλος φορολογία πρέπει νὰ γίνεταί ἐπὶ τῆς καθαρῆς προχρηματίας. Εἰς αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἐστριβετο καὶ τὸ εἰσχυθὲν ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχεδίον τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος· ἀλλ' ἡ θέσις τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, ὅπερ ἐκινῶνται, δὲν ἐστριβετο εἰς κατάλληλους ἀρχάς· καὶ διὰ τοῦτο ὡς μὴ συμφωνοῦμεν τὰς ἀρχὰς ταύτας ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξηκολοῦθησεν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τοιοῦτου συστήματος, καθόσον φρονῶ ὅτι ἂν δὲ, βασιθῶμεν ἐπὶ θέσεων ἐπιτημητικῶν καὶ στερεῶν ἀντὶ νὰ ἐρελήσθωμεν θὰ βλάψωμεν ἀπέαντι ταύτων τὴν σκέψιν, αὐτὴς τῆς στερεᾶς πεποιθήσεώς μου, δὲν ἔκρινα πρέπον νὰ προχωρήσω τὸ εἰσχυθὲν νομοσχεδίον παρεδίχετο μίαν θέσιν, ἥτις ὡς ἐκ τῆς ἀλληλουσίας τῶν ἐπιτημῶν, εἰς αἱ ἀντιθέτου ἢ ἐπετέσει, φαίνεται περιπεπλεγμένη· παρεδίχετο τὴν εἰς χρέμα· τὰ φορολογίαν, ἥτις ὅσον συμφέρουσα πρὸς τὸ δῆμόσιον εἶναι, τοιαύτην εἶναι δύσκολος κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν. Ἡ τοιαύτη φορολογία, ἥτις ἐφαρμόζεται ἤδη ἐαθμηδὸν εἰς διάφορα προϊόντα, ἂν καὶ κατὰ τὸ 1860 μᾶς εἶδεν ἐν ἐκαιομύριον δραχμῶν, καὶ ὅμως τὸ σύστημα τοῦτο μένει ζήτημα, ὥστε δι' ὅλους τοὺς τοὺς λόγους ἐροδοθῇ μῆπως μὴ ἐκπαιζόμενοι εἰς θέσεις στερεᾶς γεννηθῶμεν κινδύνους. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ μεταβολὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου συστήματος εἰς τὸ διανεμητικὸν ἦτο μίαν μεταβολὴ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀκροῦ εἰς τὸ ἕτερον, ἦτο μίαν μεταβολὴν προελθούσαν ἀπὸ μεγάλων παραπνοῶν, διότι τὸ πρῶτον εἰκὶς οὗτο σύστημα ἄφινεν ὁλοκληρῶς τάξεις ἀφορολογητέας, καὶ ἐπεδύρυνεν ἄλλας μὲ ἀπυχταίς φόρους, διὰ τοῦτο καὶ ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ, ὁποῖα καὶ ἂν ἦτο, ὁποιαδήποτε ἀπειλὴ καὶ ἂν εἶχε, ἦθελε γίνεαι παραδεκτὴ μετὰ χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως· παρ' ἡμῖν τοιαῦται ἀνωμαλίες δὲν ὑπάρχουν, διὸ καὶ πρέπει ἡ μεταβολὴ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος νὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ θέσεων ὅσον οἷόν τε στερεῶν· τὸ σύστημα τῶν μέσων ὁρῶν, κατ' ἐμὲ, εἶναι τὸ

καταλληλότερον, και αν δυναθώμεν να φθάσωμεν εις αυτό, τότε θέλομεν φέρει μίαν μεταβολήν επί το βέλτιον, αλλά δεν δύναμεθα να φθάσωμεν εις το σημειον τουτο, ειμή υστερον από μίαν μεγάλην πείραν, από πολλὰς ἐργασίας, διότι το σύστημα τουτο απαιτείται να περιβληθῇ με εκείνας τὰς διατάξεις αι οποίαι πρέπει να κανονίσωσι την διανομήν των φόρων εις τὰς ἐπαρχίας, εις τοὺς δήμους και εις τοὺς πολίτας, και τουτο δεν δύναται να λάβῃ χώραν άνευ ἐπιστημονικῆς καταμετρήσεως των κτημάτων, ητις μόνη ἀφαιρεῖ τὴν ιδέαν, ὅτι ὁ εις προσπαθεῖ να ἐλαττώσῃ τὸν φόρον τον, και ὁ ἕτερος φροντίζει να ἐπιβαρύνῃ τὸν ἄλλον με περισσότερον φόρον και τὰ παρόμοια.

Καθίςον ἀφορᾷ τὴν τρίτην παρατήρησιν λέγω, ὅτι εἰμαι πληρέστατα σύμφωνος μετὰ τοῦ παραγροῦσαντος, ὅτι ὅλαι αι διονομικαι διατάξεις τῆς φορολογίας πρέπει να ἴναι χωρισται των διατάξεων περί προσδιορισμοῦ των φόρων· ἀλλ' ἀφοῦ παρουναιζονται κατ' ἑτος ἀτέλειαι και ἀνάγκαι ἀπαιτοῦσαι τὴν μεταβολήν, τότε ἡ πρέπει να τροποποιήσωμεν τὰ ἀτελῆ μέρη διὰ τοῦ νόμου περί προσδιορισμοῦ των φόρων, ἡ να εισάξωμεν ἰδίους νόμους συμπληρωτικούς· ἀναγνωρίζω ὅτι ὁ πάγιος νόμος πρέπει να λάβῃ ἐν συνόλῳ ὅλας τὰς δεούσας τροπολογίας και να κατασταθῇ ἀπαξ ὁριστικὸς πάγιος, ἀλλὰ και τὸ πάγιον τουτο δεν θέλει μένει τοιοῦτον πάντοτε.

Ἐπήνεγκεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμῆδης.

Δεν εἶχον σκοπὸν να λάβω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι θεωρῶ ὅλην αὐτὴν τὴν συζήτησιν ἀσκοπον και ἄγονον, ὡς μὴ ἐφικτῆς πάσης οἰαομένηποτε μεταβολῆς ἐπὶ των διατάξεων τοῦ νομοτεχιδίου, τοῦ ὁποίου τὴν συζήτησιν ἐπισπεύδουν σήμερα οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ ὡς κατεπαίγουσαν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ να μὴ ἐπανέλθῃ τουτο εις τὴν Βουλὴν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συζήτησις ἀπὸ των μερικοτήτων προέβη εις τὰ γενικά ἀντικείμενα τῆς φορολογίας, διὰ ταῦτα δεν θεωρῶ περιττὸν να εἰπω καὶ γὰρ παρατηρήσεις τινὰς γενικάς. Ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας Κ. Γερουσιαστὴς εἶχε δίκαιον να ἀπορήσῃ περί τοῦ κατεπαίγοντος και τῆς κατεπιστευμένης συζητήσεως, ἀλλὰ διῆθε τὸ μέρος τουτο με μεγάλην συντομίαν· τὸ κατεπαίγον τουτο δεν ἔπρεπε να παρουσιασθῇ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας των παθῶν, καθ' ἃς οἱ ἄνθρωποι παντοῦ και πάντοτε μένουσιν ἐλεύθεροι πρὸς τὴν ἐξάκτισιν των θρησκευτικῶν καθυκόντων των· εἶχον τὸν ὕλικόν καιρὸν οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ να ἐνταχθῶσι και προστομάσωσι τὸν προκειμένον νόμον, αν και κατὰ τὸ πρόγραμμά των ἐξάγεται ὅτι εἶ-

χον εἰτοιμον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, και ἔπρεπε να τὸν ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως· ὥστε εἶναι ἀδικαιολόγητος ἡ σημερινὴ κατάστασις εις ἣν εὑρισκόμεθα. Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀποδίδων εις τὰς περιπτώσεις τὸ κατεπιστευμένον τῆς συζητήσεως, και προχωρῶν εις τὴν ἐξέτασιν τῆς μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος μὰς ἀνέφερε τὴν Γαλλίαν· ἀλλ' ὅταν ἐμιλῶμεν περί Ἑλλάδος πρέπει να ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν κυρίως τὴν Ἑλλάδα και οὐδέποτε τὰ ἄλλα ἔθνη, των ὁποίων και αι περιστάσεις και ἡ θέσις εἶναι διάφορος· λέγων δὲ ταῦτα δεν ἔνοῶ ὅτι δεν πρέπει να μιμώμεθα τὰ παραδείγματα ἐκείνων ὅταν αι περιστάσεις εἰσιν ὅμοιαι· δεν πρόκειται να μεταβάλλωμεν ἐν γένει τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, ἀλλὰ μόνον τὸ γεωργικόν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ὁποῖον εἶναι εὐκόλον να μεταβληθῇ διὰ τῆς διανομῆς τοῦ προσερχομένου ἐκ τῆς γεωργίας, ἥτοι ἐκ των προϊόντων τῆς γῆς και ἐκ τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένου ποσοῦ, ἐπὶ τῇ εἴσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς ἐκαστῆς ἐπαρχίας, ἐκαστοῦ δήμου και ἐκαστοῦ ἀτόμου· ὁ τρόπος οὗτος δύναται να προχωρήσῃ προσωρινῶς μέχρι τῆς ἐθραϊκῆς διανομῆς και τῆς ἐπὶ τῇ εἴσει ἐπιστημονικῆς καταμετρήσεως των κτημάτων γεννησμένης, ητις μετὰ πολλὰ ἔτη πιθανὸν δύναται να φθάσῃ εις τὸ σημειον τῆς πραγματοποιήσεως· ἐὰν ὑπάρχῃ δυστυχία εις τὸν λαὸν ὑπάρχει σήμερον, διὰ τουτο ἡ γεωργία, εις ἣν ἀπασχολεῖται τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ λαοῦ, ἔχει ἀνάγκην ἀρκεύτου ἀνακουφίσεως σήμερον, και κατ' ἐμὲ ἡ παραχώρησις τοῦ 1 τοῖς 0/0 οὐ μόνον δεν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ και οὐδετεροῦται ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ των ἐλαίων φόρου, ἐπὶ τῇ εἴσει τοῦ πρώτου συστήματος τῆς ἐκτιμήσεως, και λοιπῶν ἄλλων φόρων· μία περιουσία τοῦ Κ. ὑπουργοῦ δύναται να βεβαιώσῃ τοὺς λόγους μου. εἰς πρὸς τὸ πάγιον τοῦ νόμου τοῦ ἐπιψηφισθέντος κατὰ τὸ 1855 και ἐγὼ μετὰ τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ εἶχον ἑναντίαν γνώμην· ἀφοῦ ἀπαξ τὸ πάγιον τουτο ἐγένετο παραδεικτόν, πάσα τροπολογία πρέπει να συνδέεται τοιοῦτοτρόπως με τὰς ἀρχικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὥστε να εὐρίσκωνται εις ἑν ὅλαι αι διατάξεις αι ἀφορῶνται τὴν βεβαιότητα των φόρων πρὸς τὴν εὐκόλον μελέτην ὑπὸ παντὸς φορολογουμένου πολίτου.

Ἀντέλεξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς των Οἰκονομικῶν.

Και ἄλλοτε και ἤδη ὁ προλαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς εἶπε ὅτι τὸ κατεπαίγον και τὸ κατεπιστευμένον τῆς συζητήσεως δεν δικαιολογεῖται ἀπ' ἐναντίας ἐπιβαρύνει τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον

μᾶς ὑπερχέθη θαύματα· αὐτὴ ἡ παρατήρησις πῶθεν προέρχεται ἀπὸ τὰ ὄρη ἢ ἐκ γνωστῶν προσώπων; εἶναι φωνὴ ἐρμηίτου ἢ φωνὴ ἀνθρώπου γνωρίζοντος, ὡς διέσχυρίσθη, τὸν λαόν. ἀνθρώπου χρηματισάοντος ὑπουργοῦ; ἀλλὰ ποῖον τὸν δῶν εἶναι προτιμότερον τὸ νὰ γνωρίζῃ τις πολλὰ καὶ νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε, ἢ νὰ γνωρίζῃ ὀλίγα καὶ νὰ κάμνῃ ὅτι εἶναι δυνατόν· αὐτὴ ἡ κατάστασις, ἣν παρέστησεν ὁ προαλλήσας, *δὲν ὑφίσταται μόνον σήμερον, ἀν καὶ ὡς μετ' ἑσέως δὲν εἶναι τοιαύτη, οἷα παρεστήθη, εἶναι κατάστασις; ἥτις ἦτο καὶ ἄλλοτε· ἀλλ' ὑποίαν θεραπείαν ἐπέφερον εἰς αὐτὴν ὁ προαλλήσας ἀνάγκῃ ὑπῆρξεν ὑπουργός; οὐδεμίαν· ὥστε ὁ τρόπος οὗτος τοῦ μεμερίσθαι, ἐν καὶ ὅλως μεταχειρίσθαι καὶ ἤδη μεταχειρίζεται ὁ προαλλήσας Κ. Γερουσιαστής, δὲν ἀρμόζει εἰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις ἐπιθυμητὸν εἶναι εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας νὰ τερψῇται ὁ ἀμειδίχως σεδασμὸς, διότι τότε προέρχεται ἡ ἀπαιτούμενη σύμφορα καὶ ἀρμονία, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐπικαλλίσθησαν οἱ προαλλήσαντες.

Ἀντεπαρτήρησεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμήδης.

Δὲν ἠδύνατο ὁ Κ. ὑπουργός νὰ μὲ ἀπειλήσῃ τὴν παρατήρησιν, ἣν μὲ ἀπίστευον, καθότιν ὡς Γερουσιαστής ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρίνω ἐν παντί καὶ πᾶσαν πράξιν ὑπουργικὴν· ὅτι λαλῶ τὸ κηρύττει ὁ τύπος, τὸ διαβεβαιῶσιν αἱ πλείους ἀναφοραὶ, αἵτινες πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ διετυβάνθησαν, ἐνθ' ὅτι λέγει ὁ Κ. ὑπουργός τὸ ἐπλημονορῆθαι ἐκ τῶν ὑπελλήλων τοῦ ἴσως, ὥτινες παρὶς οἷτι τὴν κατάστασιν τῆς γεωργίας εὐχάριστον, διότι οὕτω εὐχάριστον τὸν Κ. ὑπουργὸν καὶ προτρέψουσιν αὐτῷ τὴν ἀνέκτους ἐκδοίκευσιν· διὰ τοῦτο εἶπο, ὅτι μὴ περιοδεῖα δύναται νὰ θεσπιάσῃ τοὺς λόγους μου. Δὲν προσέβουμεν τὴν ἠθικολογίαν ἀπὸ τινος, διότι αἱ πράξεις ἡμῶν ἐνταῦθα χρονολογούμεναι πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰσὶ γνωσταί, καὶ ἄλλοι ἔχουσιν ἀνάγκην ἠθικῆς· καὶ ταῦτα διὰ τὸ κατεπεῖγον τὰς συζητήσεις, ἐπιφυλαττιμένου νὰ λαλήσω ἐν ἐκτίσει εἰς ἄλλαν συνεδρίαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκφράσεων τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Προσέβηκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Θέλω περιορισθῆ εἰς ὀλίγα καὶ ἐντὸς τοῦ καιροῦ χωρὶς νὰ μιμηθῶ τὸν τόνον τῆς οἰμίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ· οἱ λόγοι τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς κατεσκευασμένης συζήτησεως τοῦ παρόντος φορολογικοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἀκαταμάχητοι· ὁ νομοθέτης πρέπει νὰ ἔχῃ γραπτὸν τὸν νόμον διὰ νὰ μελετήσῃ καὶ φέρῃ ἐν γνώσει γνώμην, ἀλλὰ τὸν νόμον, ἐρ' οὐ προακλούμεθα νὰ ἐκφῶμεν ἤδη γνώμην

καὶ ἀπόρρυσιν, δὲν ἔχομεν εἰσέτι γραπτὸν ἀλλ' αἱ περιπτώσεις ἐπέφερον τὴν ἐπίπευσιν, ἐπένεγκεν ὁ Κ. ὑπουργός τῶν οικονομικῶν καὶ τοῦτο ἂν παραδεχθῶμεν διατενόμεθα αὐθις ὅτι ἐτραπὲν νὰ χρηρηθῶσι δέκα ἡμέραι τοῦλάχιστον πρὸς μελέτην καὶ συζήτησιν, αἵτινες δὲν ἤθελον παρέλθαι κἄμειον ἐλάττω.

Ἐπιβὰθ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, λέγω καὶ ἐν, ὅτι ἡ γεωργικὴ κατάσταση τοῦ τόπου δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸ δικαίον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐν ἰσχυρῇ ἔχομεν, διότι κατὰ λογικῶν ἀκρίβειαν, ἐν ἄλλο ἐν λεπτομερείᾳ οὔτε ἀνάπτυξιν, ὁ γεωργὸς ἀντὶ 10 πλήρως ἐνεκα τῶν ἐξόδων, εἰς τὰ ὅποια ὑπόκειται, 55 τοῖς 0/0· αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία δι' ἣν καλεῖται τὸ ἐν ἰσχυρῇ σύστημα πλημμελές, ὁ δὲ σκοπὸς τῆς μεταβολῆς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ λίαν ἐπιβυβαρυνμένη τάξις τῶν γεωργῶν. Ἐξέβησαν πολλὰ καὶ περὶ τινος νέου συστήματος φορολογίας εἰσχυθέντος πρὸ τινος κειροῦ εἰς τὴν βουλὴν· ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸ ἀκατάλληλον τοῦ συστήματος τούτου δὲν εἶναι μόνον ὁ γότος τῆς ἀλλοφυλίας τῶν ἐπιτροπῶν, εἰς τῆς ὁποίας ἀνατίθεται ἡ σπουδαιότερα ἐργασία, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἡμέτις, ἥτις διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ καθιερῶτο, ἐρεκε μάλιν ἐλάττω ἀντὶ βελτιώσεως, καὶ ποτὲ τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ληρῇ ὑπ' ὕψους τὸ σύστημα ἐκεῖνο, ὅπερ θέλει φέρει ἵσπιν φορολογίαν ἐπὶ ὅλων τῶν φορολογητέων ἀνεξαιρέτως εἰσῶν, ἐπὶ ὅλων τῶν φορολογητέων ταξέων, εἶναι τὸ καταληπτότερον· ἡ ἐπίπευσις τοιοῦτου νομοσχεδίου δὲν εἶναι οὔτε καλὴ οὔτε ἐπιτελής, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐγένοντο ὅπως παρουσιάζονται, καὶ δὲν νὰ δοθῇ ὅπως δέποτε ἐν πέρας.

Μετὰ τὰ λεγόμενα φηγορίας γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου κατ' ἐνοικιαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτέρησιν τῶν βουλευτῶν ΚΚ. Γ. Κολοκοτρώνη καὶ Α. Γρηγοριάδου, ἐζήχθη, καὶ τὸ συνεκρινένον ὡς πρωτόκολλον φηγορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρεβλήθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 31.

Πρωτόκολλον φηγορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προδιορισμοῦ τοῦ ἡμετέρου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰσχυρῆς τῶν πριόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1861.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	·	Δ	Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	·	Ν
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	·	Ν	Καρὰλ. Παπαπολίτης	·	·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	·	·	Ιάκωβος Παζιμάδης	·	·
Γεώργ. Μαγγίνης	·	·	Ν	Νικόλ. Πρασσάκης	·

Σπυρ. Τρικούπης	Αναγ. Σ. Χαλαλάμπης . . .
Ριχάρδος Τζιώτζης	Παναγ. Λιδωρίκης
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . . N	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . . N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Κωνσ. Προβιλέγιος . . . N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου	Σπύρος Μίλιος N
Γεώργιος Ψύλλας	Ρήγας Παλαμίδης
Ιωάννης Θεοτόκης	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Λυκούργος Κρεστενίτης . . N
Αθανάσιος Λιδωρίκης	Αθ. Α. Μιαούλης N
Γ. Παπαηλιόπουλος N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . . N
Δημήτριος Βούλγαρης	Χριστόφ. Περάσιος N
Νικόλαος Ιω. Μίτης	Αντών. Γεωργιαντάς . . . N
Δήμος Κανελλόπουλος	Νικόλ. Δελιγιάννης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Νικόλ. Σιλήβεργος N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Αναστάσ. Πολυζωίδης . . . N
Μ. Α. Καίρης	Φίλιππος Ιωάννου N
Αντών. Κριεζής	Γ. Κ. Τυπάλδης N
Αντών. Μαυρομιχάλης	Νικόλ. Καλλέργης N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Λουκάς Λέντος
Ιωάννης Σταΐκος	Ν. Τζαβέλας
Αναστ. Μαυρομιχάλης	Β. Πετριμζής N
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . . N	Ν. Πιεράκος N
Δημήτριος Χατσίσκος . . . N	Ιω. Αμβροσιάδης N
Δημήτριος Χρηστίδης . . . N	Κωνστ. Μεταξάς N
Νικόλαος Μαυρομιχάτης . . N	Π. Νοταράς N

Μετά δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τοῦ 1 ἄρθρου ἀνεγνωσθέντων ὑπὸ τοῦ Κ. γραμματέως ἀπαντες οἱ παρόντες τοῦ δευτέρου ἄρθρου.

Λαβὼν ἐπειτα τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης ἐπὶ τοῦ § α. εἶπεν.

Ἡ Κυβέρνησις, κἀνίς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ, φέρει μίαν τινὰ ἐλάττωσιν φόρου, καὶ ἡμεῖς, ὡς ἔχοντες χρέος νὰ φροντίσωμεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, δὲν ἐπρεπεν ἰσως οὔτε παρατήρησιν οἰκονομικὰ νὰ κάμωμεν· ἀλλὰ ἐπὶ τὸν οὐκ ἔστι καλὸν, ἐάν μὴ καλῶς γένηται· καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ φερωμεν τὰς παρατηρήσεις, ὅσας ἑκάστη ἐξ ἡμῶν θεωρεῖ ἀναγκαίαις, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ διόρθωσις ἄλλοτε. Τὸ ὑπουργεῖον, Κύριοι, ἐν τῇ ἐκθέσει, καὶ ἰδίως ἐν τῷ ὑπουργικῷ αὐτοῦ προγράμματι λέγει, ὅτι παραχωρεῖται ὁ σπόρος, καὶ μολοντοῦτο ἐγὼ διακτείνωμαι, ὅτι οὐδὲν ὡς παραχωρεῖ τὸν σπόρον τὸ παρὲν νομοσχέ-

διον, ἰσως διότι ἐθεωρήθη τὸ ποσὸν αὐτοῦ ὑπερόγκον. Ἀλλ' εἶναι τοῦλάχιστον ἡ παραχώρησις ἴση, ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς; Παντάπασι. Εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ σίτου, Κύριοι, ὁ σπόρος κατὰ μέσον ὅρον ὑπολογίζεται ἐπὶ ἓν εἰς τὰ 5· ὥστε ὁ ἥμισυ σπόρος διὰ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ὑποβάλλεται οὐχ ἥττον εἰς φορολογίαν· Εἰς τὴν παραγωγὴν ὁμοῦ τῶν ὀψιμῶν τὸ ἓν ἀποφέρει 10—15, καὶ ἕως 20, καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ καλλιμενταὶ τῶν ὀψιμῶν ὠρελοῦνται περισσότερον· Ἀλλὰ διὰ τῆς φορολογίας τῶν τε πρώτων καὶ ὀψιμῶν συνάμα ἐκάστης ἐπαρχίας, ἐκαστοῦ δήμου, ἡ ἐκάστου ἀτόμου γίνεται τοῦλάχιστον συμφέρισμός τις; παντάπασι· διότι, ὅπου ὑπάρχουσι πάντοτε σιτοσποράι ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουσι πάντοτε καὶ ὀψιμοσποράι, ἢ ὀλίγισται, καὶ τ' ἀνάπαλιν ὑπάρχουσι μάλιστα δώδεκα ἐπαρχίαι, αἱτινὲς δὲν παράγουσι παντάπασι ὀψιμα (ἀνεγνωσθὲν ὀνομαστικῶς κατὰλογος αὐτῶν)· ὥστε ὁμολογούμενος αὐταὶ αἱ ἐπαρχίαι δὲν ὠρελοῦνται ἐπίσης μὲ τὰς ἄλλας ἐκ τοῦ κυβερνητήματος. Κύριοι! πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πρὸ πάντων πᾶσα κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ κἀνῃ τι, τὸ ὅποιον νὰ μὴ στηρίζεται εἰς τὴν στάθμην τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης. Θὰ εὐχαριστοῦν αἱ ἄνθρωποι βεβαίως ἐκ ταύτης τῆς παραχωρήσεως, ἀλλ' ἤθελον εὐχαριστηθῇ πολὺ περισσότερον, ἐάν ἐβλεπον ὅτι πᾶν ὅ,τι πράττει ἡ κυβέρνησις φέρει τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιστημῆς, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης. Δὲν πρέπει ἐνταῦθα νὰ εἴς κρύφω καὶ ἄλλην ἀλήθειαν, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ὠφελεῖ τόσον τὸν γεωργόν, παραχωροῦσα εἰς αὐτὸν ἐν τοῖς ἐκατόν ἐπὶ τῶν προϊόντων του, ὅσον ἐάν ἤθελε προνοήσῃ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῶ ἰσχυρὸν κακὸν σύστημα τῆς φορολογίας, καὶ ἀπὸ τὰς συνδεομένων μὲ αὐτὸ καταχρήσεις καὶ καταπίεσεις. Αὐτὸ τὸ ὀλίγον, τὸ ὅποιον χαρίζετο εἰς τὸν γεωργὸν σήμερον, αὐριαν ὁ ἀποθηκάρχης θέλει τοῦ τὸ ἀφαιρέσει μὲ τὸν τόκον μάλιστα. Ἐκτός τούτου ἡ σπουδαιότερα συνδρομὴ τῆς γεωργίας ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν γεωργικῶν τραπεζῶν· τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ γεωργὸς θὰ δυνάτῃ νὰ δανεισθῇ μὲ 5 καὶ 6 τοῖς 0/0, θὰ διπλασιάσῃ τὰ κεφάλαιά του, θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν καχεΐαν, εἰς τὴν ὅποιαν πρὸ αἰώνων εὐρίσκεται. Αὐτὸ τὸ παραχωρούμενον σήμερον ποσὸν ἀντὶ 459,000, ὅσον τὸ ὑπολογίζει τὸ ὑπουργεῖον, θέλει ἀντὶ ἰσως εἰς 700 χιλιάδας δραχμῶν τοῦλάχιστον· καὶ ὁμοῦ διὰ τὸν λαὸν δὲν εἶναι, εἰμὴ ἐλαχίστη δωρεά, ἐνῇ διὰ τὸ δημοσίον εἶναι μεγίστη παραχώρησις, καὶ εἰς τοιαύτας παραχωρήσεις πρέπει νὰ ἦναι, νομίζω, ρειδωλὴ ἡ κυ-

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ', Περιόδ.)

βέβαιον, μέχρις ου τακτοποιήσῃ τὰς δαπάνας τὰς, διὰ τὰς μὴ ἀναγκάζεται ἀπὸ τῶ ἐν μέρος νὰ παραχωρή, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ αὐξάνῃ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ λησθῇ φροντίς πῶς νὰ κατορθωθῇ ἡ σύστασις γεωργικῶν τραπέζων, καὶ ἡ εἰσαγωγή συστήματος φορολογικοῦ καταλλήλου, σκεπτομένου εἰς τὴν ἰσότητά καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Τὴν περὶ τραπέζων πεποιθήσιν ἐσχυμάτιζα, Κύριοι, ὅταν ὡς διοικητὴς ἐκ τοῦ πλησίον ἐμπύδισα τὴν κοινωνίαν· καὶ ἂν οὐ ἐπίσθην, ὅτι οὔτε ἡ τράπεζα τοῦ Κ. Σταύρου, περὶ ἧς ἐλάλησεν ὁ ἐντιμὸς συνάδελφός μας Κ. Παλαμάκης, οὔτε οὐδεμία ἄλλη ιδιωτικὴ θὰ ἀποφασίσῃ νὰ δανείσῃ εἰς τοὺς γεωργούς, εἶδα, ὅτι μόνη ἡ κυβέρνησις δύναται καὶ ὠρεῖται νὰ συστήσῃ τοιαύτην τράπεζαν, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅλας τὰς προσπάθειάς κατέβαλον νὰ κάμω τὰς δυνατάς οἰκονομίας εἰς τὰς δημοσίας δαπάνας, μολοντί τότε τὰ εἰσδηλήματα ἦσαν μόλις τὰ δύο τρίτα, ἂν ὅσα ἔχομεν σήμερον, διὰ τὰς νὰ μένῃ ἐν περισσεύματι, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ περισσεύματος νὰ συστήσῃ γεωργικὴ τράπεζα. Εἶχον ἤδη ἐναποταμιευμένα τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας ἐπερίμενα νὰ γένωσιν ἐξ τοῦλάχιστον, καὶ ἀμέσως νὰ τὰ ρίψω εἰς τὴν γεωργίαν· ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐπύρθεσκα. Αὐτὰ εἶναι τὰ χρήματα, διὰ τὰ ὅποια μετ' ὠνεῖδιζον τινες, ὅτι τὰ εἶχα τεθραμμένα εἰς οἰδηρὰ κιβώτια, ἀντὶ νὰ τὰ θάλω εἰς κυκλοφορίαν· καὶ εἶδατε ποῖα καὶ πόσα καλὰ ἐπάθαμεν, ἀρότου καὶ αὐτὰ καὶ ἄλλα ἐτίθησαν εἰς κυκλοφορίαν, καὶ κινῆθησαν αἱ δαπάναι τοῦ κράτους εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, καὶ ἡ γεωργία ἔμεινεν ἄνευ τραπέζης. Συστήσατε μίαν γεωργικὴν τράπεζαν, καὶ θὰ ἴδῃτε ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀλλοιωμένην τὴν φάσιν τῆς κοινωνίας· θὰ ἴδῃτε γεωργούς μετ' ὀκκίνα μάγουλα, καὶ λαὸν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Καθὼς ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ ὅτι ἡ γεωργία ἔχει ἀνάγκην ἐμφυχώσεως θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀπαντήσω ὅτι περὶ τοῦτου γίνεται πρόνοια, διότι βεβαίως πᾶσα κυβέρνησις συναιθεύεται τὴν ἀνάγκην ταύτην.

Καθὼς δ' ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τῆς μὴ ἰσότητος τῆς παραχωρήσεως καὶ τῆς μὴ παραχωρήσεως ὁλοκληρίου τοῦ σπόρου, λέγω, ὅτι εἰς τὴν ἐκθεσιν δὲν σημειώμεν ὅτι παραχωρεῖται τὸ ἐν ὡς σπορὰ ἄλλα λόγῳ σπορᾶς, καὶ τοῦτο βεβαίως εἶναι μία παραχώρησις, διὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐννοοῦμεν νὰ καλύψωμεν τὸν σπόρον· ὡς πρὸς δὲ τὸ ἄνιστον τῆς παραχωρήσεως παρὰ

ἑκρῶ, ὅτι ἡ παραχώρησις δὲν γίνεται εἰμὴ ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ μέσου ὄρου, δι' οὗ λαμβάνεται τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ ἡ τοιαύτη παραχώρησις βεβαίως δὲν δύναται νὰ ᾖ καὶ ἡ αὐτὴ πρὸς ὅλους· αὐτὴ ἡ παραχώρησις, αὐτὴ ἡ συγκράτησις εἶναι τὸ πρῶτον ἔθιμα, εἶναι ἐν προηγουμένῳ πρὸς τὴν βαθμιαίαν παραχωρήσιν ἐπὶ τοῦ συστήματος ἐκείνου, τὸ ὅποιον θέλει φέρεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἰσῆς φορολογίας, καὶ τῆς ἰσῆς ὠρελείας· ὥστε ἡ παρούσα παραχώρησις γίνεται προσωρινῶς καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπικτὴ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ταμείου.

Λαβὼν αὖθις τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστούδης, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ἦτον δυνατόν νὰ γένῃ ἡ διανομὴ τοῦ παραχωρουμένου ποσοῦ ἐκ τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου ἀκριβέστερον, ἀνέγνωσε πίνακα τῶν προσόδων τοῦ 1857, εἰς τὸν ὅποιον ἐσημειοῦντο εἰς ἰδιαιτέραν στήλην τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ αἵτου, τῆς κριθῆς, τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦ καλαμαθοκίου κλπ., καὶ περὶ ἑστῆσεν ὅτι, ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον ἀπεράσισι νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς γεωργούς ἐν ποσὸν ἐκ τῶν δεκάτων, συμποσούμενον κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς τοις εἰς 450,000 δρ., ἡδύνατο κάλλιστα τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ τὸ διανεμῇ ἀναλόγως τῆς σπορᾶς, ἥτις ἀπαιτεῖται δι' ἑκάστον εἶδος καρπῶν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε οὐ μόνον ἐκάστη ἐπαρχία, μὴ παραγοῦσα ὀψίμους καρπούς, νὰ λάβῃ ἀνάλογον μέρος τῆς δωρεᾶς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀκόμη, τὰς παραγοῦσας πρῶτους καὶ ὀψίμους καρπούς συνάμα, νὰ λάβῃ ἑκάστος γεωργὸς περισσύτερον ἢ ὀλιγώτερον μέρος τοῦ δωρηματος, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς καλλιέργειας, εἰς ἣν ἐνασχολεῖται. Δὲν ἦτον λοιπὸν διόλου δύσκολον νὰ διανεμηθῇ τὸ παραχωρουμένον ποσὸν ἐπὶ τῇ θέσει ὁμοιότητος μεθόδου.

Μετὰ ταῦτα στρέψας τὸν λόγον τοῦ ἐπὶ τοῦ β § τοῦ ἀφορῶντος τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐλαίων, εἶπε. Πέρυσι τὸ μέρος τοῦτο τοῦ παγίου νόμου ἐτροποποιήθη καὶ ἐκανονίσθη, ὥστε ὁ ἐπὶ τῶν θρωπύμων ἐλαίων φόρος νὰ λαμβάνεται κατὰ τὴν μεταστροφὴν ἢ τὴν ἐξαγωγήν· ἔδῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ λέγει, ὅτι ἡ τοιαύτη φορολογία ἐπὶ πλεονεκτήσιν ἐλάττωσιν· ἀλλ' ἐντὸς ἐνὸς ἐτους δὲν δύναται νὰ διευκρινισθῇ τὸ ἀποτέλεσμα ἐνὸς ὁποιοῦδήποτε φορολογικοῦ συστήματος, τόσον μάλλον καθ' ὅσον οἱ ἐλλειψῶν δὲν καρποφοροῦσι ἐπίσης καθ' ἑκάστον εἶος, ὥστε ἡ δοσιμὴ τοῦ ἐνὸς ἐτους δὲν εἶναι ἀποχρώστα· ἄλλως τε Κύριοι, ὅταν κυβερνήσῃ τις κάμνη εἰς τὴν λαὸν παραχωρήσιν τινα δὲν πρέπει πώποτε νὰ τὴν ἀνακαλῇ, καὶ μάλιστα ὅταν δὲν ἔχῃ νὰ φέρῃ πρὸς ὑποστήσιν ἰσχυροτά-

τους λόγους, διότι τοιουτοτρόπως αποδεικνύει ἡ ὅτι δὲν ἐγνώριζε προγενεστέρως τι ἔκαμνε, ἡ ὅτι δὲν ἀγαπᾷ τὸν λαὸν καὶ τὴν εὐημερίαν του. Δὲν ἔπρεπε δὲ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς καταμετρήσεως, ἀρ' οὐ ἐπὶ τοσοῦτους χρόνους ἐνεργοῦμενον ἀπεδείχθη λίαν κακαταπιστικόν, καὶ πολλὰ παράπονα πολλάκις κατ' αὐτοῦ ἡγέρθησαν· ἐκτὸς τοῦτου τὸ μέτρον τῆς κυβερνήσεως καταμετρήσεως, τὸ ὅποσον παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον, εἶναι ἀγνωστον εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θὰ γεννήσῃ μεγάλας καταπίσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἀποστείλῃ ἡ κυβερνήσις γεωμέτρους διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν καταμέτρησιν. Τὸ πέρυσιν εἰσαχθὲν μέτρον τῆς κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἀποδεκατώσεως τῶν ἐρωσίων ἐλαίων εἶναι καὶ δικαιοτέρον καὶ πρακτικόν· ἔπειτα ἡ φορολογία αὕτη δὲν λαμβάνει χώραν εἰμὴ εἰς μίαν καὶ μόνην ἐπαρχίαν, τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος, καὶ ἐξ αὐτῆς αἱ ἐλαίαι ὅλαι ἐξάγονται ἡ μεταφέρονται διὰ θαλάσσης καὶ οὐδέποτε διὰ ξηρᾶς, διότι αἱ εἶναι δαπανερὰ ἡ διὰ φορητῶν ζώων μετακινήσεις ἐλαίων χάριν ἐμπορίου εἰς μακρὰς μάλιστα ἀποστάσεις μεσογείων ἐπαρχιών καὶ ὅ·) μεγάλας ζημίαι πρόερχονται ἐκ τῆς θλίψεως τῶν ἐλαίων κατὰ τὴν ἐξορῶσιν καὶ ἐκφόρτωσιν· ἀλλὰ δύναται τοῦλάχιστον νὰ μᾶς ἐξαιωσῇ ὁ Κ. ὑπουργός, ἂν πραγματικῶς ἡ ἐκτίμησις θέλει ἐνεργεῖσθαι, ὡς ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, εἰς τοὺς ἀάθους; ἡμεῖς τὸν ἐξαιούμεν ὅχι. Τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ μετρήσεως δὲν λαμβάνεται εἰμὴ διὰ τὰς πρὸς ὄρωσιν χρήσιμους ἐλαίας· ἀλλ' ὁ κῆδος περιέχει κατὰ πρῶτον ὅλας ἡγουν καὶ τὰς πρὸς ἐκθλίψιν προσδιορισμένας, καὶ τότε ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ μέτρησις δὲν δύναται νὰ γένῃ εἰμὴ ἀρ' οὐ παύτη ἡ ἐκθλίψις· ἀλλ' ἡ ἐκθλίψις παύει μετὰ τρεῖς ἡ τέσσαρες μῆνας, καὶ ἐντούτοις τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν ἐρωσίων ἐλαίων ἐξάγεται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ διαστήματος. Μένουν λοιπὸν ὅλαι αὗται αἱ ἐλαίαι ἀφορολόγηται; ὅχι λέγομεν· αὗται φορολογοῦνται εἰς τὴν ἐξαγωγήν τοῦτο ἐγγίνεται καὶ ἄλλοτε, τοῦτο θὰ γένῃ καὶ τώρα πρὸς τίνα λοιπὸν σκοπὸν ἢ εἰσαγωγή εἰς τὴν νομοθεσίαν ἐνὸς μέτρου καταθληπτικοῦ, τὸ ὅποσον χωρὶς νὰ ἐκασφαλίσῃ παντάπασιν τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἀνοίγει στάδιον καταπίσεως εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς, καὶ προστρίβει μῶμον εἰς τὴν κυβερνήσιν ὡς ἐπανεργονέμει εἰς ἐν καταθληπτικόν, ὡς εἶπον, μέτρον; ἔνεκα τῶν ἰσχυρῶν τούτων λόγων Κύριοι θέλον ἐπιμείνει νὰ τροποποιηθῇ αὕτη ἡ διάταξις.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς. Μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρχεν καὶ ὁ Γερ.

βυσσιαστής Κ. Ηλιόπουλος, ὅστις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει περὶ τοῦ καταθληπτικοῦ συστήματος παρετήρησεν, ὅτι τὸ καταθληπτικόν εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου κανονιζόμενον, καὶ τοῦτο ἐπιθυμεῖ ὁ τόπος· κατὰ συνέπειαν ἡ ὁλομέλεια τῆς ἐπιτροπῆς σκευθεῖσα ὅσον ἔδει τὸ ζήτημα τοῦτο εὔρεν, ὅτι τὸ σύστημα, ὅπερ ὁ προκλητὴς Κ. Γερουσιαστής ὑπερασπίσθη, δίδει χώραν εἰς μύρια αἰσθημάτων, διότι δι' αὐτοῦ θέλουν ἐφελίσθαι διὰ τῆς κρυφίας μεταφορᾶς οἱ κλίπται φορολογούμενοι, καὶ θέλουν ἐλαττεῖσθαι οἱ τίμιαι, ὥστε ἡ φορολογία δὲν θέλει εἰσθαι ἴση πρὸς ὅλους τοὺς φορολογουμένους· ἄλλως τε τὸ νομοσχέδιον διέτληε τὴν θάλασον τῆς Βουλῆς, ὅπου οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας οὐδεμίαν ἀντίκρουσιν ἡ παρατήρησιν ἔκαμον κατὰ τοῦ τοιούτου συστήματος τῆς ἐκτιμήσεως ὡς ἐπιθυμητοῦ εἰς τὸν τόπον.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ § εἰ ὁ Γερουσιαστής Κ. Χρηστίδης παρετήρησεν ὅτι.

Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ ἐκ σταριδοκαμπέλων ἐξαγομένου γλεύκους κινήθη ἀπὸ λιπ. 50 εἰς 60 ἀνά πᾶσαν ἐπαρχίαν, καὶ ἡ αὐξήσις αὕτη ἐθεωρήθη διεδικῶς ὀρθή διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἀρμονίαν ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ὡς διπλοῦς τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου ὠριμένου ἤδη εἰς 30 λεπτά· ἀλλ' ἀντὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ ἐπικαρπία εἰς 60 ἀπὸ 50 δὲν ἦτο ὀρθότερον πρὸς ἀντιστάθμισιν νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἐγγεῖας φόρος ἀπὸ 30 εἰς λεπτά 25. Αἱ κυβερνήσεις εἰς αὐτοὺς τοὺς χρόνους δὲν αὐξάνουν, ἀλλ' ἐλαττώνουν τοὺς φόρους, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ φόροι εἴναι ἐπαχθεῖς ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου· οἱ σταριδοκαμπέλοι δὲν θέλουν μεταβάλλει εἰς οἶνον τὰς σταριδας, εἰμὴ ὅταν ἐπέλθῃ εἰς τὸν καρπὸν μεγάλη θλάση ἀπὸ βροχᾶς ἡ ἄλλην θεομηνίαν, ὅπότεν αἱ τιμαὶ αὐτῆς ἐκπίπτουσιν πέραν τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς, καὶ ἐν ταιαύτῃ περιστάσει ἡ κυβερνήσις ἀντὶ νὰ ζητῇ πρὸς αὐτῶν μεγάλους φόρους ἔπρεπε νὰ μὴ λαμβάνῃ παντάπασιν, ἔπρεπε νὰ τοὺς ἐνκαλύνῃ ἀντὶ νὰ τοὺς καταβαρύνῃ μὲ φόρους· διὰ τοῦτο δὲν πιστεύω παντάπασιν ὀρθὸν τὸ μέτρον, τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐκ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ταμεῖον εἰμὴ ἡ κῆμια ἡ ἐλαχίστης ἀξίας πρόσδοτος. Ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγει ὁ Κ. ὑπουργός τι ζητεῖ ἐνταῦθα τὸ περὶ ἀποδεκατώσεως τοῦ μύστου ἐδαφίου; εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτάχθησαν τὰ ἐνοικιαζόμενα προϊόντα, καὶ ὁ μύστος τῶν οἴνων τῶν προσερχομένων ἀπὸ σταριδοκαμπῶν δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐνοικιασθῇ, καθότι οὐδεὶς ἐνοικιαστής ἔμπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ προσφέρῃ τιμὴν διὰ

προϊόν, τοῦ ὁποίου ἡ εἰσβαίωσις εἶναι ὅλως διόλου τυχαία, καὶ ἀγνώστος ἡ ἐνδεχομένη ποσότης.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ ἐνοικίασις δὲν εἶναι εἰμὴ μίαν ἀπόπειρα, καὶ ὅπου αὕτη δὲν εὐδοκίμει ἐκεῖ ἐρχεται ἡ εἰσπραξίς· ἡ ἰσότης πρέπει εἰσβαίως νὰ παρακολουθῇ τὴν φορολογίαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς λεπ. 25 ἢ καὶ 20 ἐποτιμώσαμεν τὴν αὐξάνειν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ λ. 50 εἰς 60, καθόσον τὸ πᾶν τοῦτο τῶν λεπ. 60 ἀνά πᾶσαν βαρύναν εἶναι ἀνήμενον.

Ἐπὶ ἀνέγχετο ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Ἀναντιρρήτως μόνη ἡ θρεγμένη σταφὶς μεταβάλλεται εἰς οἶνον· ἀφοῦ δὲ ὁ δυστυχὴς ἰδιοκτήτης φθάσει εἰς θέσιν νὰ ἴδῃ τὸ προϊόν τοῦ σταριδοκαρποῦ του καταστραφέν ὑπὸ τῆς βροχῆς, καὶ δὲν ἔχει νὰ καταρύγῃ εἰς ἄλλο μίσην εἰμὴ εἰς τὴν μεταποίησιν τοῦ θρεγμένου σταριδοκαρποῦ του εἰς οἶνον, δὲν ἔξινεν, ἐρωτῶ, ὁ τοιοῦτος ἰδιοκτήτης τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀτελείας τοῦ ἐκ τοῦ τοιοῦτου σταριδοκαρποῦ προερχομένου γλεύκους πρὸς ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας εἰς ἣν ὑπέστη ἐκ τῆς βροχῆς;

ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος ὁ Γερ. Κ. Παλαμῆδης παρετήρησεν, ὅτι τινόντι ἡ δυστυχία τῶν τοιούτων ἰδιοκτητῶν ἔπρεπε νὰ ἐκτιμηθῇ φιλανθρωπιώτερον, καὶ χάριν εὐεργεσίας ἔπρεπε νὰ κηρυχθῇ τὸ ἐκ τοιαύτης ἀνάγκης μεταποιούμενον εἰς γλεύκος προϊόν ἀφορολόγητον.

Ἐπὶ ἀνέγχετο ὁ Γερ. Κ. Κρεσεννίτης, ὅτι ἐάν κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν προλαλησάντων ἀφεθῇ ἐλεύθερος, ὁ ἀπὸ τοῦ σταριδοκαρποῦ προερχόμενος οἶνος, πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερος φόρου καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀμπέλων, διότι ἄλλως ἡ ἰσότης τῆς φορολογίας προσβάλλεται, τὸ δὲ πᾶν τοῦ ἐκ σταριδοκαρποῦ ἐνεκα τῆς τυχαίας ἀτελείας θέλει πλεονάσει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ προϊόν τῶν ἀμπέλων δὲν θέλει ἀνταποκρίνεσθαι ὑποτιμώμενον ὥστε εἰς τοὺς κόπους οὔτε εἰς τὰ ἐξόδα τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν.

Ἐπὶ δὲ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς φορολογίας τῶν δασικῶν προϊόντων τῆς κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ ἀσθετοποιείου τοῦ Κ. Π. Τζαγκαρλόου ἐξαγομένου ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι πρῶτον ἔδη φράξιν ζητεῖται διὰ τοῦ προκειμένου νόμου ἡ φορολογία τῆς ἀσθεστοῦ, ἥτις ἄλλοτε ἐφορολογεῖτο δι' ἐγκυκλίων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νόμου τούτου ἀναφέρθησαν καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ρηθέντος ἀσθετοποιείου ἐξαγοράζοντες τὴν ἐξαίρεσιν τῆς ἀσθε-

του αὐτοῦ ἐκ πάσης φορολογίας διὰ τοὺς καὶ ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν πρὸς τὴν Γερ. σὺν ἐκτιθεμένους λόγους, καὶ οἱ κατὰ τὸν ἐγγ. τρόπον ἀσθετοποιεῖται ἐξαγοράζοντες ἀπὸ τῆς ἀσθεστοῦ διότι δὲν φορολογεῖται ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ νόμου· εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρηθέντος ἀσθετοποιείου Π. Τζαγκαρλόου δὲν ἀνταπερίσθαι εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινού, διότι τὸ ποῖον τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐξαγομένης ἀσθεστοῦ δὲν εἶναι τοιοῦτον οἷον εἶναι τὸ τῆς ἐγγωρίου, ἥτις καὶ προτιμᾶται ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς ἀλλῆς καὶ τοῖς εἰς μικροτέρων τιμῇν πωλουμένῃς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τοιαύτη διοικητικὴ δύναμις νὰ ἔλθῃ πρόδον εἰς τὸ μέλλον καὶ εἶναι ὑποσχετικὴ· ἐπειδὴ ἡ διεγερτικὴ ἐξαγωγή τῆς ἀσθεστοῦ προλαβάνει καὶ μίαν ἄλλην ζημίαν, τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν, διὰ τοῦτο εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀφοροῦντος τὴν φορολογίαν τῆς ἀσθεστοῦ εἰσαγωγῇ ἀναφέρεται ἡ φορολογία τῆς ἀσθεστοῦ ὡς δασικοῦ προϊόντος, καὶ διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐννοεῖται ὅτι φορολογητέα εἶναι ἡ ἀσθεστοῦ ἐκείνη, ἥτις ἐξάγεται κατὰ τὸν ἐγγ. τρόπον, διὰ τῆς χρήσεως ὅτλαδὲ δασικῶν βάμων καὶ ἄλλων καυσίμων ὕλων, καὶ οὐχὶ ἡ ἀσθεστοῦ ἐκείνη, ἥτις ἐξάγεται ἐν ἰδιοκτησίᾳ ἐδάρεται καὶ διὰ τῆς χρήσεως γαιανθράκων ἐξωθῆν ἐρχομένων, ὅτε χρῆσις δασικῆς ὕλης δὲν γίνεται.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου ἀπεκρίνατο διὰ χειροτονίας ὅτι παραδίχεται τὸ ἄρθρον 2 ὥπως ἔχει μετὰ τῶν παρατερήσεων τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸν § 7· ἐννοεῖντα ὡς φορολογητέον μόνον τὴν διὰ τοῦ ἐγγωρίου τρόπον ἐξαγομένην ἀσθεστον ὡς ἀναγομένην εἰς τὰ δασικὰ προϊόντα.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἀρθ. τρίτου, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθ. 3.

α Ὁ ἐγγ. φόρος τῶν ξηρῶν σῶκων προσδιορίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοὺς 0/0.

β Δικαιώμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοἰδιοκτητῶν σῶκων 10

γ τοὺς 0/0.

δ Οἱ φόροι οὗτοι ἐνοικιάζονται εἰς χρήματα, ἀλλ' οἱ φορο-

λογούμενοι ἀποδίδουν εἰς τὴν ἐνοικιαστὴν ἀμφοτέρους εἰς

ε εἶδος. Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐνοικιάσεως εἰσπράττονται πρὸς

στ τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τρεχοῦσῃ τιμῇ εἰς πόν ἀ-

ζ παν κατὰ τὴν μεταφορὴν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν, διὰ ξηρᾶς ἢ

η θύλακος.

• Η επικαρπία των εθνικοιδιοκτητών μωρεοδένδρων, των συμπληρωσάντων τὸ 5 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν προσδιορίζεται εἰς 5 λεπτά ἐφ' ἑκάστου δένδρου.

Οἱ λόγοι δὲ διὰ τοὺς ὁποίους προτείνεται ἡ τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3 εἶναι οἱ ἐπόμενοι ὡς πρὸς τὴν επικαρπίαν.

Ἡ διάκρισις τῶν συκοδένδρων, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 9 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν δὲν εἶναι τόσον εὐδιάγνωστος, οὔτε ἅπαντα τὰ δένδρα καρπίζουσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, καὶ οὔτε ὅλα εἶναι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, ὥστε νὰ παράγουν ὁμοίαν ποσότητα καρποῦ, καθόσον μάλιστα ἐξήρτηνται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν παχύτητα τῆς γῆς, ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐμφύτευσιν καὶ ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κατόχου. Ὄθεν ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιοῦματος τῆς επικαρπίας ἀνὰ λεπ. 60 ἐφ' ἑκάστου συκοδένδρου, τὴν ὅποιαν εἶχε τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, πραγματικῶς δὲν συνεβιβάζεται μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ μετὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ ἡ τροπολογία τὴν ὅποιαν ἐπέφερεν ἡ Βουλὴ, καὶ τὴν ὅποιαν παρεδέχθη ὁ Κ. ὑπουργός, τὸ νὰ διακριθῶσι τὰ συκοδένδρα εἰς 3 τάξεις, εἰς ὧν ἡ μὲν πρώτη νὰ πληρῶν δι' επικαρπίαν ἀνὰ 90 λεπτά ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡ δὲ δευτέρα 60 καὶ ἡ τρίτη 30 ὅχι μόνον δὲν θέλει ἐπιφέρει διόρθωσιν, ἀλλὰ θέλει περιπλέξει ἐτι περισσότερον τὴν πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐπέλυθυσαν ταύτην ἀνωμαλίαν, καθότι ἡ εἰς τρεῖς τάξεις διαίρεσις ἐκτὸς τῆς ἀνωπερβλήτου δυσκολίας, ἣτις θέλει ἐπέλθαι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, εἶναι καὶ ἐπιδεικτικὴ μεγάλων καταχρήσεων καὶ παρακρίσεων, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα θέλει εἶσθαι νὰ ὑπαχθῇ τὸ μέγιστον μέρος αὐτῶν εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν λεπ. 30 ὥστε ἡ ὀλικὴ παραγωγὴ ἑκάστου δένδρου θέλει περιορίζεσθαι εἰς 12 ὀρεμαθοὺς σύκων, ὅπερ εἶναι γελοῖον, καθότι εἰς οὐδὲνα ἀνθρώπων συμφέρει νὰ καλλιεργῇ συκοδένδρα, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ παραγωγὴ ἑκάστου νὰ περιορίζεται εἰς 12 ὀρεμαθοὺς. Ὄθεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τροπολογίας ταύτης θέλει εἶσθαι ἡ ἀδικία καὶ ἐπαισθητὴ ζημία τοῦ δημοσίου ἐκ 50 χιλιάδων δραχμῶν περίπου. Μόνον δὲ ἡ θεραπεία τῶν ἡμικρτημένων δύναται νὰ ἐπιφέρει τὴν διόρθωσιν, ταύτῃστι νὰ ἐκλείψουν αἱ εἰς τὰ τρία περιεχόμενα ἐτῆ γενόμεναι τροπολογίαι ὡς ἀκατάλληλοι καὶ ἀσύμφοροι.

Ὡς πρὸς τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἐκαστον συκοδένδρον παράγει κατὰ μέσον ὄρον ἢ μᾶλλον κατ' ἐλάχιστον ὄρον 25 ὀρεμαθοὺς σύκων, ὥστε τὰ 100 συκοδένδρα παράγουν 2500 ὀρεμαθοὺς, τῶν ὁποίων ἡ κατὰ μέσον

ὄρον ἀξία ἐπὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς ἀνὰ δρ. 250 ἐφ' ἑκάστης χιλιάδος συνήθων ὀρεμαθῶν φέρει ὀλικὸν ποσὸν δρ. 625 ἥτοι ἔγγειον φόρον δρ. 62 50/00· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν τελευταῖον νόμον τοῦ 1858 φορολογοῦνται κατὰ καντάριον, ἐν ᾧ συνήθως πωλοῦνται κατὰ χιλιάδα ὀρεμαθῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ νόμου τῆς 30 Μαΐου τοῦ 1857, γενομένη τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ παγίου νόμου τοῦ 1855, σελ. 103 ἐρημ. κυβερνήσεως, προσδιώρισεν, ὡς μὴ ὤφειλε, νὰ γίνετο ἡ θεσπίσις τοῦ ποσοῦ εἰς τὸ παράλιον καὶ νὰ εἰσπράττεται ὁ ἔγγειος φόρος τῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, ἐπέφερεν ἡ τροπολογία αὕτη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ μὴ φορολογῶνται τὰ καταναλισκόμενα σύκα ἐντὸς τοῦ κράτους, ἅτινα ἀποτελοῦσι πλέον τοῦ 1/3 τοῦ ὅλου· ἐκ δὲ τῆς τροπολογίας ταύτης ἐπέρχεται ἡ ἐπιμένη ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Ἀπὸ τὰ 100 συκοδένδρα παράγουν, ὡς ἐρρίθη ἀνωτέρω, 2500 ὀρεμαθοὺς σύκων, μετὰ δὲ τὴν ἀραίρωσιν τοῦ 1/3 διὰ τὸ ἀπορρολόγητον τῶν καταναλισκόμενων ἐντὸς τοῦ κράτους μένει φορολογούμενον ποσὸν 1667 ὀρεμαθῶν, αἵτινες φέρουσιν ὀλικῶς 833 ἥτοι καντάρια 19 τῶν ὁποίων ὁ ἔγγειος φόρος κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἀνὰ δρ. 1 50/00 περιορίζεται εἰς δρ. 28 50 ἀντὶ τῶν ὡς ἀνωτέρω δρ. 62 50/00, ὥστε προκύπτει ζημία εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰ 100 συκοδένδρα δρ. 34· καὶ ἐπειδὴ ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν συκοδένδρων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης ἀναβαίνει εἰς 100,000 δένδρων τοῦλάχιστον, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κράτους, προκύπτει ἐτησίαν ζημία εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὸν ἔγγειον φόρον δρ. 136000. Ἄν δὲ προστεθῇ καὶ ἡ ὡς ἀνωτέρω ζημία ἐκ 50000 δρ. τῆς επικαρπίας ἀναβαίνει τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς ζημίας εἰς δρ. 186000.

Διὰ νὰ ἀρωμην πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὅτι αἱ γενόμεναι τροπολογίαι ἐπὶ τῶν προγενεστέρων νόμων ἦσαν ἀσύμφοροι καὶ ἀκατάλληλοι προσθέτομεν καὶ τὴν ἐπομένην διασάφειν.

Ἐν ᾧ ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς επικαρπίας τῶν σύκων Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης ἐνοικιάζετο κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1857 ἔτη, καὶ ἐν ᾧ εἰς τοὺς φορολογικοὺς νόμους τῶν ἐτῶν ἐκείνων ἐτίθετο εἰδικὸν ἐδάφιον πρὸς διάκρισιν τοῦ φόρου τῶν προστίγων σύκων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, διὰ τὰ ὅποια ἐτίθετο χωριστὸς παράγραφος, ὅστις προσδιώριζε τὸν ἔγγειον φόρον τούτων ἀνὰ δρ. 1 ἐφ' ἑκάστου κανταρίου διὰ τὴν μνησμενιότητα τῆς ποιότητος καὶ τὸ ἀσκήαντον τῆς ποσότητος

αὐτῶν, εἰς τὸν φορολογικὸν ὅμως νόμον τοῦ 1857 προσδιωρίθη ὅτι τὰ σὺκα Καλαυῶν καὶ Μεταπάνης νὰ πληρώνουν διὰ μὲν τὸν ἑγγεινόν φόρον ἀνὰ δρ. 23 ἑρ' ἐκάστης γιλιᾶδος συνήθων ὀρεμαθῶν, διὰ δὲ τὴν ἐπικαρπὶν ἀνὰ λεπ. 60 ἑρ' ἐκάστου συκο- δένδρου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 9 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Εάν τὴ πρᾶγμα περιωρίετο ἕως ἐδῶ, ἡ ζήτεια θήλειον εἶναι μικρὴν, ἀλλ' εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη ἦτοι τοῦ 1858 59 καὶ 60 διὰ νὰ ἐλαττωθῇ πολὺ περισσότερον ὁ φόρος τῶν σύκων Καλαμών καὶ Μετσόχης ἐξαγορεύονται· μὲ τὸν φόρον τῶν προστίμων σῶκων τῶν νήσων, ἀφαιρῆθαι ὅπως διόλου τὸ εἶδαιον, ὅπερ ἀπέθετε τὸν ἔγγειον φόρον τῶν σύκων Καλαμών καὶ Μετσόχης, καὶ ἐπέθετο γενικῆς ὁρίσμου· ὅτι τὰ ξηρὰ σῦκα τοῦ κράτους νὰ πληρώνουν δι' ἔγγειον φόρον ἀνα ὄρ. 1 50,00 ἐρ' ἐκάστου κανταρίου, ὥστε διὰ τὴν τροπολογίαν τούτων, ἦτοι τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου εἰς ὄρ. 1 50|00 ἐρ' ἐκάστου κανταρίου, τῆς ἐξαγορεύσεως τοῦ φόρου τῶν σύκων Καλαμών καὶ Μετσόχης μὲ ἐκείνων τῶν νήσων, καὶ τοῦ ἀσφρολογήτου τῶν καταναλισκόμενων ἐντὸς τοῦ κράτους, ἐπῆλθε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ πληρώνουν τὰ σῦκα Καλαμών καὶ Μετσόχης δι' ἔγγειον φόρον 4 1|2 ἀντὶ 10 τοῖς 0/0, ὅπερ γίνεται ὅλον καὶ ἐκ τῆς ἐπομένης παρατηρήσεως.

Τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν συκοδένδρων Καλαμών καὶ Μεσσόνης
μοιροῦνται ρθίνειν τὸν ἀριθμὸν τῶν 500 χιλιαδῶν, θέομεν μο-
λταυτὰ 400000 διὰ νὰ ἀρωμην πάσαν ἀμφοβολίαν καὶ ἀντί-
κρουτίν, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ, ἥτοι 200000, εἶναι ἐθνικοῦδικοῦκτη,
ὡς ἐξαγεται σαφῶς ἀπὸ τὰ δημοσία βιβλία, καθότι ἀρ' οὐ τα-
τα πληρόνουν δι' ἐπικαρπίαν ἀνά 60 λεπ. ἐρ' ἐκαστον δένδρον,
τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ῥήρον τούτου ἀναδίδειν ὀριστικῶς εἰς δρχ.
120000, ἔπεται ἀναγκαστικῶς, ὅτι τὸ ὅλκον ποσὸν ἀναδίδει-
ναι εἰς 200000 ἐθνικοῦδικοῦκτην συκοδένδρων. Ἀρ' οὐ λοιπὸν
ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἰδιοκτητῶν,
καὶ ἀρ' οὐ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι ἴσος μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπι-
καρπίας, ἥτοι πρὸς 10 τοῖς 0|0 ἀμφοτέρω, τὸ δὲ δικαίωμα
τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ 200000 δένδρων ἀνά 60 λεπ. ἐρ' ἐκαστον
ῥέρει ὀριστικῶς δρχ. 120000, ἔπεται ὅτι ὁ ἔγγειος φόρος τῶν
400000 συκοδένδρων ἀνά λεπ. 60 ἔπρεπε νὰ ἀναδίδῃ εἰς δρχ.
240000, ἀλλ' οὗτος περιορίζεται κατὰ τὰ δημοσία βιβλία εἰς
δρχ. 110000, τούτέστιν ἀντὶ νὰ πληρῶσθαι ἐκαστον συκοδένδρον
δι' ἔγγειον φόρον ἀνά λεπ. 60 ὡς καὶ ἡ ἐπικαρπία τοῦτέστι
στον πληρῶναι ἀνά λεπ. 27 1|2.

Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους προτείνω τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ Γερουσιαστής

T. MAGGINS.

Εἰς ὅλα ταῦτα ἀπέντασιν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ὅτι οὐδὲν ἄλλο παρατήρησεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ ἀναγνωσθεῖσαν τροπολογίαν, ἢ ὅτι δι' αὐτῆς διακρίνεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἰς δύο κατηγορίας, τὸ μὲν ὅπως ὑπῆρχε τὸ πρὸ τούτου νομοσχέδιον, τὸ δὲ ὅπως ἐπεβλήθη ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τῶν ἐπιανεχθεισῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν κατὰ τὴν συζήτησιν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τοῦ πρὸ τούτου νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ἄλλα τι, παρ' ὅτι ἐθισκοῦντο ὡς τεινύσαι πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ περὶ οὐλόγως προΐοντος καὶ ἐπομένως ἐδικαιολογοῦντο ὅπως δῆποτε ὡς πρὸς τὸ δεύτερον δὲ μετ' εὐχαριστήσεως βλέπει, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔτο σύμφωνον μετὰ τῶν τροπολογιῶν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τῆς τροπολογίας, διότι, τῷ ὄντι ὁ νόμος σκοπὸν ἔχει νὰ τροπολογήσῃ τὴν καθ' ἑαυτὴν περὶ αὐτῆς, ὅπως σκοπεῖ καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα τροπολογία.

Αλλ' ὅτι ἰκανοποιῶν νῦν παρὰ ἐλθῇ τὴν ὑπὸ τῆς Πουλτὸς ἐπε-
νεχθεῖσαν τροπολογίαν, καὶ ὅσον ἐπείσθη ὅτι ἐκπληροῖ ἔργον
δικαιοσύνης.

Προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστής Κ. Χρηστίδης, ὅτι συμφωνεῖ καὶ ὁλοκληρίαν μετὰ τὸν προλαλήσαντα Γερουσιαστὴν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁλόκληρης διατάξεως τοῦ άρθρου τρίτου, ἡ δικιρῶσα εἰς τρεῖς τάξεις τὴν φορολογίαν τῶν σικων, εἶναι σφαλερὰ καὶ θιλοῦσι συμβεῖ ὡς ἐκ τοῦτου πολλὰ ἀδικήματα γυνεῖ· δὲ νὰ ὑποβῇ τις, ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων, παρατηρεῖ, ὅτι ἂν καὶ ὠμίλουν ἄλλοτε περὶ τοῦ πλημμελεῖς τῆς διατάξεως ἥτις ἀνεγνώριζεν ὡς ἔστιν φορολογίας μίαν μόνην τάξιν τῶν 60 λεπτῶν, ἀναγνωρίζει· ἐπίσης καὶ τὴν ὅτι αἱ τρεῖς τάξεις εἶναι ἐτι μᾶλλον πλημμελεῖς. ἤτελε προτείνει δὲ, ἂν ἦτον καιρὸς τροποποιήσεως τοῦ νόμου, νὰ παραδεχθῇ τὸ σῶμα καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς μίαν τάξιν τὴν κατωτέραν, ἥγουν τῶν 30 λεπτῶν ὅπως συνέβη ἄλλοτε εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἐγεθνετων παρὰ τῶν κατὰ τῶν γενομένων ἐκτιμήσεων ἐπὶ τῶν φορολογουμένων κτημάτων, ἢ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὁ ἐλάχιστος ὅρος.

Γράφει δὲ ὁ Γερουσιαστής κ. Ματθίνας, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργ-

γός τῶν Οἰκονομικῶν ἔπρεπε νὰ εἶναι συνεπής διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἐλαίων τῆς Ἀμφίσης παρέλειψε τὸ δίκαιον, ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ συνέβαιον καταχρήσεις, ἐπὶ δὲ τῶν συκοδένδρων δέχεται χάριν δικαιοσύνης τὴν τροπολογίαν τῆς Βουλῆς, ἀ. καὶ δι' αὐτῆς θέλousi συμβεῖ τριπλάσιαι καταχρήσεις, ὡς ἀπέδειξε πρὸ ὀλίγου· ἐρωτήσας δὲ τὸν Κ. ὑπουργὸν εἰς δέχεται νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τροπολογίαν τοῦ καὶ ἀνυθέντος τούτου δι' ὅσους λόγους ἐξέθηκε προηγουμένως· καὶ διὰ τὸ κατεπεῖγον ἀπέσυρε τὴν υποβληθεῖσαν τροπολογίαν καὶ οὕτω τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας, ὡς εἶχεν ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6, ἐγένετο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἰσ' ἐνός ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 7 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης παρετήρησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπῆρχεν ἕτερον ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πέρυσι, εἰς τὸ ὁποῖον ῥητῶς ἐλαμβάνετο πρόνοια περὶ βεβαιώσεως τῆς πρὸ τιμῶν ἐτῶν μαστιχοῦσας τὰς ἀμπέλους ἀσθενείας· ἡ διάταξις αὕτη, λέγει ἡ ὑπουργικὴ ἐκθεσις, ἐθεωρήθη ἄρτεος περιττὴ, διότι ἡ νότος ἐξέλειπε, καὶ τοῦτο κατὰ δυστυχίαν δὲν εἶναι ἀληθές, διότι κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας εἰς πολλὰς ἀμπέλους ἡ νότος ἀνέστη πάλιν, καὶ τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ διατάξῃ ὥστε νὰ ἰσχύσῃ ἐκείνη ἡ διάταξις· ἡναγκάσθη δὲ, προσέθηκε, νὰ κἀκὼν τὴν περὶ τὴν ταύτην, καθ' ὅσον οἱ κατὰ καιροῦς ὑπουργοὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μακαρίτου Ἀργυροπούλου ὑπετέθησαν νὰ φέρωσιν νόμον, περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν φόρων διὰ τοὺς ἀτυχεῖς ἐκείνους κτηματίας, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσιν τὸν βεβαιωθέντα εἰς βάρος τῶν φόρων, καὶ ὅταν ἐνεκὰ θεομηνίας ἢ ἄλλου ἐκτάκτου δυστήματος καταστρέφονται τὰ προϊόντα αὐτῶν, ἐν ᾧ εἰς ὅλα τὰ περρωτισμένα ἔθνη ὑπάρχουν ῥητοὶ νόμοι, οἵτινες ἀπαλλάττουσιν τῆς φορολογίας εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ὀνομάζεται *degrèvement*.

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ προαλλήτας ἔσπουσε νὰ ἐπιφέρει τὴν παρατήρησιν ταύτην, διότι δὲν ἀνέγνωσε παρακατιῶν τὴν ἐπινεχθεῖσαν τροπολογίαν εἰσαγωγικὴν διὰ τοὺς σταφιδοκτῆμας, καθ' ὅσον ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἀμπέλων θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ, ἀντὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, μέχρι τέλους Ἰουλίου, ὥστε ἦτο πάντῃ περιττὴ ἡ περὶ τῆς ἀσθενείας τῶν ἀμπέλων προβλεπόμενα διάταξις, ἥτις καὶ ἐξηλείφθη, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συντάξεως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου αἱ εὐχεστότεραι ἐλπίδες

ὑπῆρχον περὶ τῶν σταφιδοκτῆμων, ὅτι ὄθθεν εἶχεν ἐκλείψει οὐσιωδῶς ἡ νότος τοῦ μήκτους, ἥτις ἤρχισε κατὰ τὰς τελευταίας· εἰδήσεις νὰ ἀναφαίνεται καὶ πάλιν· οὐχ' ἦτον διὰ τῆς ἐπὶ τὸ βραδύτερον ἀναθεωρήσεως ὁ σταφιδοκτῆμων θέλει χαίρει τὴν ἐφικτὴν ἀνακούρησιν.

Ἰπέλαθεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης· εὐχαριστῶ τὸν Κ. ὑπουργὸν διὰ τὰς εὐνοϊκὰς ἐκφράσεις τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν κτηματιῶν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τίνι τρόπῳ θὰ ἀπαλλαγῇ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ φέρου διὰ τὴν ἐκ τοῦ νοσήματος τῶν ἀμπέλων ζημίαν, ὁπόταν τὸ νομοσχέδιον μένει ὅπως εἶναι συντεταγμένον. Κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀμπέλων μέχρι τοῦ Ἰουλίου δὲν πρόκειται νὰ ἐυκολυνθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται εἰμὴ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιότητα τοῦ κτήματος, ἤτοι εἰς τὴν πρῶτην ἢ εἰς τὴν δευτέραν ἢ εἰς τὴν τρίτην τάξιν καὶ καθ' ὅσον ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν βλάβην τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ νοσήματος τὸ νομοσχέδιον σωπα· καὶ κατὰ τοῦτο ζητῶ τὴν διόρθωσιν τοῦ νόμου.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἴκων ὑπουργός ἐξηγήθη ῥητῶς καὶ συνήνεσε νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ποιότητος ἐννοεῖ καὶ θέλει διατάξῃ οὕτως, ὥστε νὰ βεβαιωταὶ καὶ ἡ τυχοῦσα βλάβη τῶν ἀμπέλων διὰ τὰ παρακίτρω.

Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 7 ἐγένετο δεκτὸν ὡς εἶχεν ἐν τῷ κειμένῳ διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 8, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Τὰ ἐπὶ τοῦ 7 ἄρθρου λεγθέντα περὶ τοῦ νοσήματος τῶν ἀμπέλων ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα· πρέπει ἐπομένως καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν φράσιν αἰεὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος καὶ ἡ ἐξίτου ὅπως ὑπῆρχε καὶ πέρυσι, εἰ τὴν βεβαιώσιν τοῦ βαθμοῦ τῆς βλάβης τῶν ἀμπέλων· ἀλλ' ἐπειδὴ παρεδέχθη πρὸ ὀλίγου ὁ Κ. ὑπουργός τὴν ἀρχὴν ταύτην καὶ ὑπετέθη νὰ διατάξῃ διοικητικῶς καὶ τὰ περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς βλάβης τῆς προερχομένης ἐκ τοῦ νοσήματος, εἶναι περιττὸν νὰ ἐλθωμεν ἐνταῦθα εἰς νέαν περὶ τούτου συζήτησιν. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ, ἐπρόσθεσε, τὸ μέτρον τοῦ νὰ καλῆται ἀπὸ τὸ δημόσιον τοῦ οἴκειον δήμου ὁ δήμαρχος τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποιότητος τῶν κατὰ στρέμματα φορολογουμένων κτημάτων καὶ προϊόντων, τὸ εὐρίσκει, εἰπὼν

ὡς διόλου ἀκατάλληλον, δίδει ὁ δημαρχος τῆς πρωτεύουσας δὲν δύναιται νὰ ἔχη γνώσιν ἀκριβῆ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων ἑνὸς δήμου.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι συζητήσας μετὰ τῆς Βουλῆς τὸ παρὸν ἄρθρον ἐλαβε ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἐναντία προσάμματα, καὶ ἐπροσπάθει νὰ θέσῃ πλείονες ἐγγυήσεις διὰ τὴν τὴν δημοσίαν καὶ τὸν ιδιωτὴν, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης ἐπέκρινε αὐστηρῶς τὸ μέτρον τοῦτο· διςχυρίσθη ὅτι τινουτοτρόπως προσβάλλονται καὶ αὐτὰ τὰ δικαιώματα τῶν δήμων, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ δήμοι χάνουν πλέον καὶ αὐτοὺς τοὺς φυσικοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὰ τιμωφέστερα ταῦτα συμφέροντα. Δικαιοῦται ἡ κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ πῶς νὰ ἐκασφαλῇ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ δὲν ἔχει κανὲν δικαίωμα νὰ καταστρέφῃ δ' αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου· δε φροντίσῃ νὰ τιμωρῇ ὁ δημαρχος ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ὑπῆκουσε εἰς τὰ καθήκοντά του, τότε ὅμως δὲν πρέπει νὰ τιμωρῇ τοὺς πολίτας μετὰ τὴν στέρησιν ἐνὸς ἑοῦ δικαιώματος ἐνεκα τῆς δυστροπίας ἢ τῆς κακῆς θελήσεως τοῦ δημαρχοῦ· προτιμώτερον εἶναι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ ἀγκυρῶνται ἡ ἐργασία ἐστὶν καὶ μετὰ ζῆμιαν τινὰ τοῦ δημοσίου, παρὰ νὰ παραβλάπτωνται δικαιώματα τὰ παγάζοντα ὑπὸ θεμελειώδους νόμου.

Ἐπρότεινε κατὰ συνέπειαν νὰ ἀπορρίψῃ ὁ παρὰγραφος 6^{ος} τοῦ ἁρθροῦ 8. Ἀλλ' Ἐργουσία δὲν παρεῖχθη τὴν τροπολογίαν, καὶ προῖεν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ἁρθροῦ 8 διὰ χειροτονίας ὡς εἶχεν ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἐπίσης παρεδίδετο καὶ τὸ ἄρθρον 9 διὰ χειροτονίας.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθροῦ 10 ἀναγνωσθέντος ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός· ἐπὶ τῇ γενομένῃ αὐτῇ ἐπερωτήσας, ὅτι ἐτέθη ἡ ἐν τῷ πέμπτῳ παραγράφῳ διάταξις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προλάβῃ μίαν κατάχρησιν δι' ἐκείνους οἵτινες ἐπὶ λόγῳ τῆς ἐντὸς τοῦ κράτους μεταφορᾶς ἐξάγουσιν ἐκτὸς τοῦ κράτους τὸ προϊόν αὐτῶν, διὰ νὰ κερδοσκοπήσωσιν μόνον ἐπὶ τοῦ μεσολαβούντος χρόνου τῶν ἐξ μηνῶν, τὰς ὁποίας ὁ νόμος ὁρίζει πρὸς πληρωμὴν ἐξαγωγικοῦ τέλους διὰ τοὺς μὴ παρουσιάσαντας τὴν λυσεγγύησιν, τῆς ὁποίας ἔδωκεν ἐγγυήσεως· ὅτι δὲθεν ἔθελον φέρει πρᾶγμα τι ἐντὸς τοῦ κράτους.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης ἐπρότεινε τὰς ἐξῆς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ § 2 ἐδάφ. 5 τοῦ πίνακος ἐνθα ἀναφέρεται (ἐκρὰ σῦκα) νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ ἐγγυεὶς φόρος, διὰ τὸν λόγον, ὅτι

προσδιορίσθη ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον 3 καὶ νὰ μείνῃ τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος ὡς ἔχει ἦτοι λεπτὰ 50.

Ἐπίσης ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ § 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ἡ φράσις καὶ τῶν ξηρῶν σύκων τοῦ κράτους, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὰ περὶ τούτων ὁρίσθησαν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3· ἀλλὰ τῶν τροπολογιῶν τούτων θεωρηθεῖσάν ὡς ἀπλῶν παρατηρήσεων ἡ Γερουσία παρεδίδετο τὸ ἄρθρον 10 διὰ χειροτονίας ὡς εἶχεν ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἀναγνωσθέντων κατόπιν τῶν ἁρθρῶν 12, 13, 14 καὶ 15 κατὰ τὰξιν, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης εἶπεν ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 14, ὅτι πάντῳ μίαν σπουδαίαν μεταβολὴν εἰς τοὺς προλαβόντας φορολογικοὺς νόμους ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατὰ συνέχειαν ἐξαίρουτο τὰ φυτευόμενα λαχανικά ἐντὸς ἐνὸς στρέμματος γῆς πρὸς χρῆσιν τοῦ ιδιοκτῆτος ἢ καλλιέργητοῦ μετὰ τὴν φράσιν «βρωσίμων εἰδῶν» εἰς τὴν φράσιν ταύτην περιείχοντο ἐκτὸς τῶν λαχανικῶν τὰ γεώμηλα, τὰ ἀραβόσιτα, τὰ κρομμύδια, τὰ σκόρδα, τὰ κουνκία καὶ ἄλλα· ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον νῆαν φράσιν «λαχανικῶν ἢ ὁσπρίων» ἡ παλαιὰ παραφράσις περιορίζεται, καὶ οἱ γεωργοὶ ἢ θὰ εὐρεθῶν εἰς διανεμίσας μετὰ τοὺς ἐνοικιαστάς ἢ θὰ στερεθῶν τῆς χρήσεως διαφόρων προϊόντων χωρὶς νὰ προσβῇ ἐκ τούτου καμία ὠφέλεια διὰ τὸν δῆμόν, διότι ἂν πρὸκειται νὰ πληρώσων φόρον διὰ τὰ ἀποκλειόμενα ὡς ἐκ τῆς νέας φράσεως τοῦ νόμου προϊόντα, οἱ γεωργοὶ δὲν θὰ καλλιέργησων τοιαῦτα· ποῦ εἶναι τότε τὸ κέρδος τοῦ δημοσίου; καὶ διὰ ποῖον λόγον ἀφαιρούμεν σήμερον, ὅτι πρὸ χρόνων ἐκαρποῦντο οἱ γεωργοὶ; τὰ ἔβην ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν δὲν ὑποσθαινοῦν ἀλλὰ προσδεύουν· ἀνεῦ μάλιστα ἀνάγκης καὶ ὠφελείας τοῦ δημοσίου τινός δὲν ἐννοοῦμεν πῶς ἀπεφάσις τὸ ὑπουργεῖον νὰ περιορίσῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀφορολήτου τούτου στρέμματος τῶν γεωργῶν. Θεωρῶ ἐπομένως ἄλογον νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ παλαιὰ φράσις, καὶ νὰ μείνῃ ἐλευθέρῳ ὅπως ὑπῆρχεν ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐνὸς στρέμματος. Ἀλλὰ παρατηρήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ σύμφωνα μετὰ τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου σημειούμενα, ὅτι δηλ. ἡ παλαιὰ φράσις ἐπέφερε συγχύσεις μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἐγένοντο ὅλα διὰ ὡς εἶχον δι' ἐιδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκείνου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος καὶ τοῦ ἁρθροῦ 16 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζόπουλος παρετήρησεν, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ τούτου δίδεται προνόμιον τι, ἐξουσία πρὸς τοὺς ἐνοικιαστάς, τὸ ὅποιον θέλουσι μεταχειρισθῇ πρὸς κατακρίσιν τῶν ἀτυχῶν φορολογου-

μένων τούς όποιους, ενώ όλοι όμολογοϋμεν, ότι έχουσι ανάγκη κήν διευκολύνσεων μαλλον, ούχ ήττον ερχόμεθα νά τούς καταπίσωμεν, γιότι διά τής επί άπλου χάρτου παραδεικτές άγωγής του ένοικιαστού, τήν δίδεται μία άνένδοτος εύκολία, διά νά μήν αφήση ούδένια φορλογούμενον άκαταδίωκτον ενώ ο φορολογούμενος υποκείμενος εις τοϋ χαρτοσήμου τά έξοδα, και θέλων ν' άποφύγη την καταμήνησιν θέλει ένδώσει εις τάς απαιτήσεις τοϋ ένοικιαστοϋ, όστις τίποτε άλλο δέν φροντίζει ή πώς νά καταγκυρή τής θέσεως του μυριατρόπως επιβουλεύμενος τήν τε άπληρότητα και τήν άδυναμίαν των φορολογουμένων, και αύτω πάσα εύεργετική διάταξις αποδίδει καταπίσεις δι' αυτόν, ήτις θέλει άραιώσει και τό ήδη χαριζόμενον πρός αυτόν εκ τοϋ εισοδήματος τοϋ φόρου πρός ανακούφισιν του.

Πο άνάγκη λοιπόν διά τινος τροπολογίας νά εξασφαλισθή όπωςδύν και ή θέσις των φορολογουμένων άπέναντι των ένοικιαστών.

Και ένταύθα άνεγνώσθη ή εξής τροπολογία, ως συνέχεια τοϋ άρθρου 16.

Μετά τάς λέξεις α τοϋ άρθρου ταμίου διευκητικώς ν' επρότεινεν ο Γερ. Κ. Χατζίσκος νά προστεθῇ

α Άν δε αι άποράσεις αποδώσι κατ' αυτού και υπέρ των «φορολογουμένων, έκτός των δικαστικών έξόδων, θέλει επι- νά βάλλεσθαι και πρόστιμον από τό άρμόδιον δικαστήριον 10= 100 δραχ. εις έκατος τοϋ έναγόντος ένοικιαστοϋ και πρός νά όρελος τοϋ άνέγοντος δημοτικού ταμείου.»

Άλλ' ο άγορεύων δέν έξυψησε τήν ύποστήριξιν τής τροπολογίας ταύτης, καθόσον τό μόνον νηματούριον έστύχτειτο ως καταπειρόν, και έπομένως πάσα επερχόμενη τροπολογία, και άν ποτε ήθελε τήν άσπασθῇ ο Κ. ύπουργός, τό σώμα ήθελεν επιφέρει βραδύτητα εις τήν επιψήφισιν. Παρακάλεσε μόνον τόν άρμόδιον ύπουργόν όπως λάβῃ πρόνοιαν περί τοϋ μέλλοντος νά συμβῇ άδικήματος, και προφυλάξῃ όσφ τό δυνατόν δι' άλλων μέσων τοϋλάχιστον τήν τύχην των φορολογουμένων.

Ο Κ. επί των Οίκονομικών ύπουργός άπηντήσιν εις ταύτα και έδωκε τήν εξής εξήγησιν, ότι ή άδεια τοϋ νά κήνωσιν οι ένοικιασταί τάς άγωγάς αύτών επί άπλου χάρτου έδόθη πρός εύκολίαν τής εισπράξεως των καθυστερουμένων, ήτις διά τής πληρωμής χαρτοσήμου καθίσταται δύσκολος ποτέ λοιπόν δέν έπίστρευσεν ότι μία εύεργετική διάταξις ήθελε θεωρηθῇ καταπιεστική καθόσον μάλιστα και έν τῇ Βουλῇ έγένετο τοιαύτη τις παρά-

τήρησις άλλ' άπεδείχθη, και ή Βουλῇ παρεδέχθη ότι ή διάταξις αύτη είναι εύεργετική διότι συντελεῖ, χάριν των έξόδων, ίνα μή μένωσι τοιαύται ύποθέσεις έκκρεμείς.

Μετά τάς εξηγήσεις ταύτας τό άρθρον 16 έγένετο δεκτόν διά χειροτονίας ως είχεν έν τῷ κειμένω.

Άναγνωσθέντος έπομένως και τοϋ άρθρου 17 ο Γερουσιαστής Κ. Χρηστιδης, παρετήρησεν ότι έπρεπε νά προστεθῇ επί τοϋ άρθρου τούτου ή εξής τροπολογία: α άπαικτιτομένου τοϋ φορολογουμένου από τά τέλη τοϋ χαρτοσήμου ν' διότι είπε, δέν είναι δίκαιον ο φορολογούμενος όστις πληρώνει εις χρήματα τόν φόρον του εύκολύνων τό δημόσιον νά υποβάλλεται και εις δεύτερον φόρον τόν τοϋ χαρτοσήμου.

Ο Κ. ύπουργός ήθέλησε νά χαρακτηρίσῃ τήν εις χρήματα και όχι εις είδος αποδιδόμενην φορολογίαν ως μίαν άγοραπωλησίαν καθ' ήν ο φορολογούμενος αποδώσας τόν φόρον του εις είδος, λαμβάνει αυτόν όπισω διά νά άναπληρώσῃ αυτόν διά χρημάτων και έπομένως ύπόκειται έν τοιαύτῃ περιπτώσει και εις τά τέλη τοϋ χαρτοσήμου.

Αναλαβόν δέ τόν λόγον ο Γερουσιαστής Κ. Χρηστιδης, μεθ' οϋ έσυμφώνησε και ο Γερουσιαστής Κ. Κρεστενίτης είπε: δέν είναι αληθές ότι ένταύθα γίνεται καμμία άγοραπωλησία. Διά τοϋ υπάρχοντος νόμου ο φορολογούμενος μένει έλεύθερος νά πληρώνῃ είτε εις είδος είτε εις χρήματα τόν φόρον αύτοϋ κατά τήν τρέχουσαν τιμήν βεβαιουμένην έκάστοτε διά πρωτοκόλου και ποϋ είναι ένταύθα ίχνος καὶν άγοραπωλησίας; Εκτός τούτου Κύριοι, ο φορολογούμενος όστις πληρώνει τόν φόρον του εις χρήματα, όχι μόνον δέν έπρεπε νά ζητῆται ύποχρεούμενος εις τήν πληρωμήν χαρτοσήμου, αλλά πρέπει νά άνταμαίωσθαι διότι άπαλλάττει τήν Κυβέρνησιν από τά έξοδα των αποθηκαρίων και των αποθηκών, και από μυρίας καταβολεύσεις, καταπίσεις και νοθεύσεις των αποθηκαρίων. Τό σύστημα τής εις χρήματα πληρωμής των φόρων είναι ό,τι πρό πολλών χρόνων ζητεί νά κατορθώσῃ έν γένει ή Κυβέρνησις, διότι είναι τό μόνον μέσον τοϋ νά εξασφαλισθώσιν άρ' ενός τά εισοδήματα τοϋ δημοσίου, και νά παύσουν άρ' έτέρου αι πολυειδείς καταθλίψεις και καταπίσεις ατινεις καταθλίβουν τόν λαόν. δέν είναι έπομένως ποσώς πολιτικόν νά τίθενται προσκόμματα εις τήν τάσιν ταύτην των φορολογουμένων και άν ακόμη έμπεριείχето ένταύθα χαρτόσημον νενομισμένον, ώρσειεν ή Κυβέρνησις νά προσπαθήσῃ νά τό παύσῃ. Τόσφ δέ μάλλον όρσειει νά τό καταργήσῃ,

εφόταν ὁ νόμος οὐδὲ τὸ διάταξεν, οὐδὲ τὸ ἐννοεῖ. Εἶναι, Κύριοι; ἔββαιον, ἂν δὲν μὲ ἀπατοῦν αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἔχω, ὅτι μόον ἀπὸ τὸ 1856 διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπεγράφησαν οἱ φορολογούμενοι νὰ πληρῶνουν χαρτόσημον, ὅταν πληρῶνουν εἰς χρήματα τοὺς φόρους τῶν· καὶ ἐὰν οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, ὅχι πλέον διότι εἶναι ἀσύμφορον, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι παράνομος ἡ φορολογία αὕτη πρέπει νὰ παύσῃ.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Γερουσία παρεδίξατο τὸ ἄρθρον 17 διὰ χειροτονίας ὡς εἶχεν ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἐπίσης ἀναγνώσθην τὸ ἄρθρον 18 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνώσθεις κατόπιν τοῦ ἄρθρου 19 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης παρετήρησεν, ὅτι θεωρεῖ τὴν διάταξιν ταύτην λίαν ἐπιζήμιον πρὸς τὸ δημόσιον. Ὅταν ἔχη τὸ δικαίωμα ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος νὰ συνιστᾷ ἀποθηκάρους, ἐκτὸς τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, καταστρέφεται καὶ ἡ ἐπὶ πᾶσι λαοσωτήριος ἀρχὴ τοῦ ἐλέγχου. Ὁ ἔφορος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καθήκον ἔχει νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν ἀποθηκῶν καὶ νὰ ἐξελέγγῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀποθηκαρίου, ἀλλὰ ποῦ κεῖται πλέον αὐτὸς ὁ ἐλεγχος, ὅταν ὁ ἀποθηκάριος, τὸν ὅποιον θὰ ἐπιβλέπῃ καὶ θὰ ἐξελέγγῃ ὁ ἔφορος, εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐλλογῆς του; Δὲν εἶναι φανερόν ὅτι θὰ ἐκλείψῃ πᾶς ἐλεγχος; Ἐπειτα ποῦ μένει ἡ εὐθύνη, τὴν ὁποίαν ζητεῖτε ἐνταῦθα νὰ ἐπιφορτίσῃτε εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἐφόρου; Ἐὰν αὐρίον λόγοι ὑπηρεσίας ὑπαγορεύουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ νὰ παύσῃ ἢ νὰ μεταθέσῃ τὸν ἔφορον, θὰ ἐξακολουθῇ, ἐρωτῶ, αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔφορος νὰ φέρῃ καὶ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τοῦ ἀποθηκαρίου; Εἰσθε Κύριοι ὑπουργεῖ, κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἀναγκασμένος ἢ νὰ κρατῇτε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ τὸν ἔφορον, τὸν ὅποιον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας οἶς ὑπαγορεύουν ἢ νὰ τὸν παύσῃτε ἢ νὰ τὸν μεταθέσῃτε, ἢ νὰ τὸν ἐπιβαρύνετε εἰς τὴν παύσιν ἢ μεταθέσιν μὲ μίαν ἀδικιωτάτην εὐθύνην. Ἐκτὸς τούτου τί σημαίνει, παρακαλῶ νὰ μὲ εἰπῇτε, ἡ πρότασις τῶν τριῶν ὑποψηφίων; Ἀφοῦ ἀπεφασίσατε νὰ ρίψῃτε ὅλην τὴν εὐθύνην εἰς βάρος τοῦ ἐφόρου, ἀφήσατέ τον καὶ νὰ οἶς συστήσῃ ἓνα καὶ οὐχὶ τρεῖς ὑποψηφίους. Ὅταν ἡμεῖς διατηρῇτε ἐν δικαίῳ ἐλλογῆς μεταξὺ τῶν τριῶν, πῶς δύνασθε νὰ μὴ ἔχετε καμμίαν εὐθύνην, καὶ νὰ τὴν ἔχη ὁλόκληρον ὁ ἔφορος; Πῶς δύναται ὁ ἔφορος νὰ ἔχη ἴσως ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην, ὅταν ἀναγκάζεται νὰ δώσῃ ἐπίσης τὴν

ἐμπιστοσύνην τοῦ εἰς τρεῖς καὶ οὐχὶ εἰς ἓνα; Τὸ ζήτημα τοῦτο Κύριοι, μοὶ φαίνεται λίαν σπουδαῖον, καὶ σκεφθῆτέ το ὠρίμως. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν εἶναι παντάπασι σύμφωνον.

Μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην τὸ ἄρθρον 19 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας ὡς εἶχεν ἐν τῷ κειμένῳ.

Ἀναγνώσθεις ἐπομένως καὶ τὰ ἄρθρα 20, 21, 22 καὶ 23 ἐγένετο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἐπὶ τέλους τεθέντος καὶ τοῦ συνόλου εἰς ψηφοφορίαν δι' ὄνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀνω ψηφολεκτῶν ἡ Γερουσία παρεδίξατο αὐτὸ διὰ ψήφων 31 ἤτοι παμφηρεῖ ὡς τὸ συνημμένον ὥδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ ἐγγείου φόρου καὶ ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1854.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Μ. Α. Καίρης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . N	Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς . . .
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . .
Τάττης Μαγγίνας	Δημήτρ. Πλαπούτας . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Ἰωάννης Στάϊκος N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .
Ἰάκωβος Παξιμάδης N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . . N
Νικόλ. Πρασσακάκης N	Δημήτριος Χατσίσκος . . . N
Σπυρ. Τρικούπης	Δημήτριος Χρηστίδης . . . N
Φικάρδος Τζιώρατζ	Νικόλαος Μαυρομιχάτης . . N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Παναγιώτης Λιδωρίκης . . .
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Γεώργιος Δουβουνιώτης . . N
Γεώργιος Ψύλλας	Κωνστ. Προβιλέγιος . . . N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Σπύρος Μίλιος N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ρήγας Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Δημήτριος Δ. Κουντουριώτης
Γ. Παπαηλιόπουλος N	Λυκούργος Κρεσενίτης . . . N
Δημήτριος Βαύλαρης	Ἀθ. Α. Μιαούλης N
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	Α. Γ. Κουντουριώτης . . . N
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Χριστόφ. Περάβας N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ἀντών. Γεωργαντᾶς
Τσανετακὴς Γρηγοράκης . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης

Νικόλ. Σιλήβεργος	N	N. Τζαβέλας	.
Άναστ. Πολυζωίδης	N	B. Πετιμεζάς	N
Φίλιππος Ιωάννου	N	N. Πιεβράκος	N
Γ. Κ. Τυπάλδος	N	Ιω. Άμβροσιάδης	N
Νικόλ. Καλλέργης	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Λουκάς Λόντος	.	Η. Νοταράς	N

Έχει δε τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς
17 Ἀπριλίου ε. ε.

Ἄνευ ἄλλου τινὸς ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκρατεῖται τοῦ σώ-
ματος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ. Α. Σ. Χαραλάμπης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 21 Ἀπριλίου 1861 ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἀναγκασθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 27 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης
ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης, ὡς μήπω
καταρτισθέντων, ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Τεθέντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιο-
ρισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ
ναυτολογίας διὰ τὸ ε. ε. 1861, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λό-
γον ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία, δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ
τὸ ὥδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Γερου-
σία παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 29.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως
τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας
διὰ τὸ 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἰάκωβος Παξιμάδης . . .	N
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	N	Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	.	Σπυρ. Τρικούπης	.
Τάτσης Μαγγίνας	.	Ῥικάρδος Τζιώρτζ	.
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . .	N
Χαράλ. Παπαπολίτης	.	Βασίλ. Χρηστακόπουλος . .	.

Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	.	Γεώργ. Δουβουνιώτης	.
Γεώργιος Φύλλας	.	Κωνσ. Προβιάγιος	N
Ἰωάννης Θεοτόκης	.	Σπύρος Μίλιος	.
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	N	Ῥήγας Παλαμίδης	.
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	.	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .	.
Γ. Παπαηλιόπουλος	N	Λυκαύργος Κρεστανίτης . . .	N
Δημήτριος Βούλγαρης	.	Ἰθ. Α. Μιαούλης	N
Νικόλαος Ἰω. Μέζης	.	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Χριστόφ. Πεῤραιῆς	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης	.	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης	.	Νικόλ. Δελιγιάννης	.
Μ. Α. Καίρης	N	Νικόλ. Σιλήβεργος	N
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	.	Ἀναστ. Πολυζωίδης	N
Ἀντωνῖος Μαυρομιχάλης	.	Φίλιππος Ιωάννου	N
Δημήτρ. Πλαπούτας	.	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Ἰωάννης Στάϊκος	.	Νικόλ. Καλλέργης	.
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	.	Λουκάς Λόντος	.
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	N	N. Τζαβέλας	.
Δημήτριος Χατοῦσκος	N	B. Πετιμεζάς	N
Δημήτριος Χρηστίδης	.	N. Πιεβράκος	N
Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	N
Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Παναγ. Λιδωρίκης	.	Η. Νοταράς	N

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τῶν ἀρθρῶν 1, 2
καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου ἐπανεβλήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ
τοῦ συνόλου, δι' ἧς ἐξήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ ἀνω-
τέρῳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 29
ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 18 τρέχοντος μηνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως
τοῦ στρατοῦ καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας
διὰ τὸ 1861.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . .	N	Χαράλ. Παπαπολίτης	.
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	N	Ἰάκωβος Παξιμάδης	N
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . .	.	Νικόλ. Πρασσακάκης	N
Τάτσης Μαγγίνας	.	Σπ. Τρικούπης	.
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Ῥικάρδος Τζιώρτζ	ι

Αθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ν	Παναγ. Αιδωρίκης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .		Γεώργ. Δουδουινιώτης . . .
Ανδρ. Χ. Αναργύρου		Κωνσ. Προδιδέγιος
Γεώργιος Ψύλλας		Σπύρος Μίλιος
Ιωάννης Θεοτόκης		Ρήγας Παλαμίδης
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .
Αθανάσιος Αιδωρίκης		Λυκούργος Κρεστέντης . . .
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν	Αθ. Α. Μιαούλης
Δημήτριος Βούλγαρης		Α. Γ. Κουντουριώτης
Νικόλαος Ιω. Μάξης		Χριστόφ. Πετρίδης
Δήμος Κανελλόπουλος	Ν	Αντών. Γεωργαντάς
Κωνσταντίνος Κανάρης		Νικόλ. Δελιγιάννης
Τσανετάκης Γρηγοράκης		Νικόλ. Σιλήβεργος
Μ. Α. Καίρης	Ν	Αναστ. Πολυζωίδης
Αντώνιος Γ. Κριζής		Φίλιππος Ιωάννου
Αντών. Μαυρομιχάλης		Γ. Κ. Τυπάλδος
Δημήτρ. Πλαπούτας		Νικόλ. Καλλιέργης
Ιωάννης Σιάκος		Λουκάς Λόντος
Αναστ. Μαυρομιχάλης		Ν. Τζαβέλας
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Ν	Β. Πατιμεζάς
Δημήτριος Χατοσίκος	Ν	Ν. Πιεράκος
Δημήτριος Χρηστίδης		Ιω. Αμβροσιάδης
Νικόλ. Μαυρομαμάτης	Ν	Κωνστ. Μεταξάς
Αναστ. Σ. Χαράλαμπος	Ν	Π. Νοταράς

Επομένως ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την συνεδρίασιν.

Ο Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οι Γραμματείς
Α. Σ. Χαραλάμπης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 2 Μαΐου 1864 ημέρα Τρίτη.

Αναγνωσθέντος του ονομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 31 μελών, ο Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης εκήρυξε αρχομένην την συνεδρίασιν.

Τά πρακτικά της 20 και 21 αναγνωσθέντα υπεγράφησαν.

Απαγγείλαντος δε του Κ. Προέδρου ως αντικείμενον της σημερινής συνεδριάσεως την συζήτησιν του νομοσχεδίου περί παραχωρήσεως δωρεάν εις την Ρωσικήν Πρεσβείαν της εκκλησίας « Άγιος Νικόδημος » μετά της περιοχής αυτής, και άναγ

γνωσθέντος τούτου, έρρέθησαν επί της άρχής αυτού τά έπόμενα.

Εν πρώτοις ο Κ. επί των Οικονομικών ύπουργός επί τη έπερωτήσσει τίνος των ΚΚ. Γερουσιαστών έδωσε τάς εξής εξηγήσεις έκθέσας συνάμα τό Ιστορικόν της ύποθέσεως.

Κύριοι, είπιν, επί της ύπουργείας του μακαρίτου Κωλέττου, ή Ρωσική Πρεσβεία έζήτησε παρά της Ελληνικής Κυβερνήσεως νά τη παραχωρηθώσι τά έρείπια της εκκλησίας ο « Άγιος Νικόδημος » όπως ιδίαις δαπάναις ανοικοδομησθ ή αυτόν. Ενωείται ότι ή αίτησις γενομένη εκ μέρους τιαύτης ευεργέτιδος προς τό ελληνικόν έθνος δυνάμειος έγινετο άσπαστή, καθόσον μάλιστα ο ισχυρός λόγος της διατηρήσεως θρησκευτικού μνημείου, τό όποιον έμελλε νά κατασφισθ, ύπεστηρίζετο και με την ιδέαν του καλλωπισμού του μέρους εκείνου της πόλεως· μόνον δε έμποδιον παρενεβλήθη εις την ανοικοδομησιν αυτού ή δι' εξετάσεως αναγνωρισθείσα μη στερεότης των παλαιών θεμελιών του· ούχ ήττον, ή ιδέα δέν έπαυσε μόν, σκέψις όμως έγινετο νά γίνη επί της αυτής μόν θέσεως, όλίγον δε κατωτέρω, νέα πανομοιότυπος οικόδομη, της όποιαις την δαπάνην άνεδέχεται ή Ρωσική Πρεσβεία.

Κατόπιν όμως, μετ' έπιστάσεως εξετάσεως γενομένης, έδεδαιώθη, ότι τά θεμέλια ήσαν άρκούντως στερεά και τά έρείπια παρεχωρήθησαν εις την διάθεσιν του αίτήσαντος.

Κατ' εκείνην την εποχήν δε ο επιφορτισθείς την χωροστάθμισιν του σχεδίου του μέρους εκείνου της πόλεως μηχανικός, παρετήρησεν, ότι παρέκιντο τη εκκλησία δύο οικόπεδα, τό μόν άνήκον εις τον δήμον Αθηνών, τό δε εκκλησιαστικόν και έπομένως εις τό δημόσιον. Εν τω μεταξύ τούτω καταρτισθέντος του σχεδίου της πόλεως ή Ρωσική Πρεσβεία παρετήρησεν, ότι εκτελουμένης της οικόδομης ή θεία αυτής έμνε λίαν περιορισμένη και ή παρά την πρόσοψιν όδός στενόχωρος, ώστε εθάπτετο, ούτως είπειν, τό οικόδομημα έντός των περίξ οικιών· εξήτασε λοιπόν τότε παρά της Κυβερνήσεως, την, ει δυνατόν, τροποποίησιν του σχεδίου· άλλ' ένθ ήγήρη τό ζήτημα, άν ή έξουσία δύναται νά επιφέρη τροποποίησιν εις την γνώμην του μηχανικού, και προς τούτο εξήτησε και έδόθησαν δικηγορικά γνώμαι, ο δήμος έξεποίησεν έν οικόπεδον, άλλά κατά λάθος έλαβε τό άνήκον, ως εκκλησιαστικόν, εις τό δημόσιον· μετ' όλίγον δε μέχρις ου εξακριβωθ ή γεγονός, και τό δημόσιον λάβη κατοχήν επί του δευτέρου, εξεποιήθη και τούτο, ως καθαρώς δημοτικόν, άναγκαστικώς διά χρέη του δήμου, και ούτω

τὸ δημόσιον ἐζημιώθη ἐκ τοῦ λάθους τούτου, καθόσον ὁ δῆμος δὲν εὕρισκετο εἰς κατάστασιν νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτό.

Ὡς τούτοις ὁ ναὸς παρεχωρήθη καὶ κατὰ τὴν αἴτησιν καὶ τὴν γνώμην τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας ἐσυγχωρήθη ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου καὶ ἐγένετο ἡ διαπλάτυνσις τῆς ὁδοῦ ἐνθα παρεδελήθη ἡ ἤδη υπάρχουσα πλατεία, ἥτις παρέδωκεν ἴσως δικαίωματά τινα ἰδιωτικά, οὐχ ἔτιον ὠρέλαιο βεβαίως ἄλλα.

Παρέβη κατόπιν τὸ ζήτημα περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παροδίων, διότι ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐκ τούτου προσεγεγνησθεῖσα βλάβη ἐγένετο χάριν ξένης αἰτίας καὶ οὐχὶ χάριν τοῦ δήμου· καὶ ἐπομένως ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ παρόδιοι δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς γενικάς περὶ τούτου διατάξεις, ἐγεννήθη ἡ πρώτη ἰδέα, ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Πρεσβεία ἔστο ἐκείνη ἥτις ἐπρεπε νὰ ἀποζημιώσῃ.

Ταῦτα εἰσὶ τὰ προηγούμενα, ἅτινα περιόρισαν τὸ ζήτημα ὡς ἑξῆς· ἡ μὲν Ῥωσικὴ Πρεσβεία νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς τῆν ἐκκλησίαν τοῦ Νικοδήμου μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ὡς εἶναι περιπεπραγμένη, νὰ τῇ δοθῇ συνάμα δὲ καὶ τὸ ἀντικεῖν εἰς τὸ δημόσιον οἰκόπεδον τὸ ὑποῖον, ὡς προείπον, δὲν εὕρισκεται ἤδη εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἡ δὲ πρεσβεία νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν παροδίων, εἰς οὗς συνέβη βλάβη τις ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου, ὡς ἐξέθηκα. Καὶ ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων συντάχθη τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εὔρον κατηρτισμένον, ὅτε παρέλαβον τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἦδη, Κύριοι, ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον, συνεπεία τῶν προηγούμενων, κατόπιν δηλαδὴ τῶν ἐργασιῶν τὰς ὑποίας ἐκίνησαν οἱ βλαφθέντες παρόδιοι κατὰ τῶν ὠρεληθέντων καὶ κατεχόντων σήμερον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκποικλὲν οἰκόπεδον, καὶ τούτων πάλιν κατὰ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ἐπεγεγνησθεῖσας βλάβης, διότι οὐχὶ χάριν δημοσίας ἀνάγκης, ἀλλὰ ξένης ἀπαιτήσεως ἐτροποποιήθη τὸ σχέδιον, καὶ ἐπειδὴ ἀποδείχθη ἐκ γνωμοδοτήσεως δικηγόρων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ τροποποιήτῃ σχέδιόν τι χωρογραφικόν· ἐπειδὴ, λέγω, ἐξ ὧν τούτων τὸ ὑπουργεῖον ἐφθάσεν εἰς τὸ δίκαιον καὶ νόμιμον κατ' αὐτὴν συμπεράσμα, ὅτι οἱ ὠρεληθέντες ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου παρόδιοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς βλαφθέντας, ἕως ἂν δικαστικὴ τις ἀπόφασις ὀρίσῃ ἄλλως, κατήρτισεν ὡς ἔχει καὶ ὑπε-

βάλειν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Σωμάτων τὸ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν νομοσχέδιον.

Ἐξ αὐτοῦ λοιπὸν καταφαίνεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀνεξάρτητον καὶ ἐλεύθερον πάσης ὑποχρεώσεως. Τουτέστι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου δωρεῖται εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἐκκλησίαν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔχει αὐτὴ εἰς τὴν κατοχὴν τῆς, χωρὶς νὰ ζητήσῃ οὐδὲ τὸν τίτλον τῆς κυριότητος αὐτῆς, ἀποῦ πρὸ πολλοῦ ἐξώδευσε ὑπὲρ τὰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν καὶ ἀνέγειρε τὰ ἐρεΐπια, ἐκκοδόμησε τὸν λαμπρὸν αὐτὸν ναὸν τὸν ὁποῖον ὅλοι μας σήμερον βλέπομεν νὰ καλλύνῃ τὸ ἄλλοτε ἀπόκεντρον καὶ παρημελημένον ἐκεῖνο μέρος τῆς πόλεως. Τῇ δωρεῖται λοιπὸν, σήμερον, ὅτι πρὸ πολλοῦ κατείχε, τουτέστιν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Νικοδήμου, μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, ὡς εἶναι ἤδη περιπεπραγμένη ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως πρὸς κανένα, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀμφιβολίας ὅτι δύνανται νὰ ἐγερθῶσι ποτὲ κατὰ τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας ἀπαίτησις πρὸς ἀποζημίωσιν οἷας δὴποτε ἐλάβης· διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δημόσιον παρίσταται ἀντ' αὐτῆς διὰ νὰ διεκδικήσῃ πᾶσαν ἀπαίτησιν, εἴτε συμβιβαστικῶς, ἂν ἡ ἀπαίτησις εἴναι δικαία, ἢ διὰ τῶν δικαστηρίων, ἂν τὸ δίκαιον εἴναι ἀμφίβολον.

Ἦδη περαίνων, Κύριοι τὸν λόγον μου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐνταῦθα, ὅτι καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπηύθυνα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, ὅτι δῆθεν ἐπεθύμουν νὰ μὴν ἦτο δοθῇ ἡ ἐλαχίστη ἀφορμὴ πρὸς παρεξήγησιν τῆς ἀδρορροσύνης ἥτις πρέπει νὰ συνοδεύσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος δωρεάν πρὸς μίαν τῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων, πρὸς τὰς ὁποίας τάσας ὀφείλει εὐγνωμοσύνας τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος.

Ἐπὶ τούτοις λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Ῥήγας Παλαμίδης ἐξέθηκε τάδε.

Κύριοι, ἡ διήγησις τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ τῶν διατρεχάντων ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως δὲν ἀπεμακρύνθη μὲν τῆς ἀληθείας, ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, δὲν ὑπῆρξεν ὅμως πλήρης ὡς πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς καὶ τὰς συνεπείας αὐτῆς, ὅπερ πιθανῶς συμβαίνει δι' ὑπόθεσιν παλαιὰν καὶ περιπεπραγμένην, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ μὴ ἐνδιαφερόμενον οὐσιωδῶς τὸν διηγηθέντα Κ. ὑπουργόν. Ὄθεν ἐπιτρέψατέ μοι νὰ συμπληρώσω τὰ περὶ ταύτης, καθόσον ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἀκτ' ἐκτασὶν ταῦτα ἐγνώρισα, ὡς ἐνδιαφερομένης ἐπ' αὐτῶν

κατ' ούσίαν καὶ τῆς συζύγου μου. Διαδιδῶ δὲ ἐκ προοιμίων, ὅτι, προκειμένου καὶ κατὰ τὸ ἤδη νομοσχέδιον περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ ναοῦ τοῦ Νικοδήμου πρὸς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν, ἀνεπίστως περιθρυλλήτου ἤδη κατασταθείσης, οὐδὲ αἱ παρατηρήσεις καὶ αξιώσεις μας τὴν Κυβέρνησιν ταύτην ἀφορῶσιν, οὐδὲ τὸ νομοσχέδιον νὰ ἐπιταρύνῃ εἰς τι αὐτὴν προτίθεται, ὡς τοῦτ' αὐτὸ κατὰ τὴν γυνήσεται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐκτεθησομένων, διότι ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι εἰς καὶ μόνος, τοῦ νὰ ἐάλωμεν εἰς θέσιν τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ κατ' αὐτὴν ἀκωλύτως, ἀποτρέποντες τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἀντίφασιν καὶ ἀδικίαν, διὰ νὰ μὴ ἀποβῇ μία τοιαύτη δωρεὰ ἐπαχθῆς οὐδὲ πρὸς τὸν δωρητὴν, οὐδὲ πρὸς τρίτους, ἐναντίον τῆς ἀρχικῆς εἰς τοῦτο προθέσεως αὐτῆς καὶ τοῦ δικαίου, καὶ διὰ νὰ μὴ ἀνατραπῶσι γεγονότα καὶ ἀποκτηθέντα δικαιώματα πρὸ τοσούτων ἔδη ἑτῶν.

Προβάνων δὲ, Κύριοι, εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διὰ νὰ τιθῇ εἰς ἀκριβῆ γνῶσιν ὧν τῶν μέχρι τοῦδε λαθόντων χώρων καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἐπικαλούμαι τὴν σύμην ἀκρόασίν σας.

Εἶναι ἀληθές, ὡς καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι ἡ παρὰ τῇ Βασιλικῇ Κυβερνήσει Ῥωσικῇ Πρεσβείᾳ ἐξήτησεν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ αὐτοῦ Κωλέττου τὴν παραχώρησιν τῶν ἐρειπίων τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τοῦ Νικοδήμου, μεταχρὺς οὗτος πρότερον τοῦ διαλυθέντος μονηδρίου τῆς Καισαριανῆς, διὰ νὰ τὸν ἀνοικοδομήσῃ ἰδίαις δαπάναις καὶ πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν, καὶ ὅτι μετὰ πάσης προθυμίας ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐκ μέρους εὐεργετικῆς δυνάμεως τοιαύτη εὐλαδὴς διάθεσις καὶ αἰτήσεις. Ἐπίσης ἀληθές εἰσι καὶ αἱ λαβοῦσαι χώραν διάφοροι σκέψεις καὶ ἑρευναι περὶ τοῦ στερεώτητος τῶν παλαιῶν θεμελίων τοῦ ναοῦ τούτου, περὶ ἧς ἀμφιβολίαι τὸ πρῶτον ἐγεννήθησαν, καθὼς καὶ ἡ ἐπιλοῦσα ἰδέα τοῦ νὰ γείνῃ ὀλίγον παρακτὸν πρὸς δυσμὰς τῆς αὐτῆς θέσεως παρὰ τῇ διερχομένῃ ὁδῷ τοῦ σταδίου νέαν πανομοιότυπον, ἀλλὰ μεγαλοπρεπεστέρα καὶ πολυδραστηριότερα οἰκοδομῇ αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἰδίαν καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς πόλεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ ταύτης ποικίλοι δι' ἀνασκαφῶν δοκιμασίου περὶ τῆς στερεότητος τοῦ ἐδάφους ἐγένοντο, καὶ προϋπολογισμὸς μέχρις ἑκατομμυρίου σχεδὸν δραχμῶν συνετάχθη· ἀλλ' ὅτι συνεπεία ἐπαναληπτικῶν ἐξετάσεων μετ' ἐπιστάσεως, βεβαιωθείσης ἀρκούντως τῆς τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου κτιρίου

τοῦ ναοῦ στερεότητος, ἔμεινε στερεὰ καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀνοικοδομήσεως ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐρειπίων, καὶ δὲν ὑπελείπετο εἰμὴ ἡ τακτικὴ παραχώρησις τούτων.

Ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ Κύριος ὑπουργὸς προσέθεας, ὅτι καὶ παρεχωρήθησαν ταῦτα, ἀγνοῶ πῶς, δὲν ἔκαμε μνείαν, ὅτι κατὰ δωρεὰν παρεχωρήθησαν, καὶ ὅτι πρὸ τούτου ἐδέσσε νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωλέττου, ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 12 Μαρτίου 1847 διὰ τῆς δεούσης ἐκθέσεώς του, κατὰ τὴν ὁποίαν παρεχωρεῖτο εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ῥωσικὴν Πρεσβείαν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐκκλησία αὐτῆς ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ναὸς μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, κατὰ τὴν εἰδικὴν καὶ περὶ τούτου αἰτησιν τῆς αὐτῆς Πρεσβείας, ὡς τὰ περὶ τούτων ἀναφέρονται ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει καὶ τῷ νομοσχεδίῳ, καταχωρισθεῖσιν ἀμφοτέρωθεν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ἐκείνης τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Α'. Περιόδου (τόμος 6'. σελ. 1241). Ἀλλὰ τῆς Βουλῆς ταύτης διαλυθείσης, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριοι, μετ' ὀλίγον, δὲν ὑπῆρξεν ὁ ὕλικός καιρὸς εἰς ἐπιψήφισιν τοῦ βηθέντος νομοσχεδίου.

Ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις ἐπειδομένη εἰς τὴν ἐκφραθεῖσαν τότε κοινὴν ἐπιδοκιμασίαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τοιοῦτου νομοσχεδίου, καὶ ὡς ὁμολογουμένην ἐκλαβοῦσα τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπομένην περίοδον, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐνεργήσῃ μὲ ὅλην τὴν ἐπιστημότητα τὴν κατὰ δωρεὰν παραχώρησιν τοῦ ναοῦ μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν κατοχὴν καὶ χρῆσιν τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζονται ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τὰ περὶ ἀνακαινίσεως μέτρα τῆς. Τὴν δὲ ἐνέργειαν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς τοιαύτης πράξεως ἀπήντηται, Κύριοι, εἰς τὰ ἀρχεῖα ὧν σχεδὸν τῶν ὑπουργείων. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐν τῇ παραχωρήσει ταύτῃ καταλογίσθη καὶ τὸ παρακείμενον οἰκόπεδον, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν αὐτὴν ναόν, ὡς καὶ περὶ τούτου ἐν ἀρμοδίῳ τόπῳ θέλω πραγματευθῆ πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἐσφαλμένως καὶ ἑλλειπῶς ἀναφερθέντων ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως τοῦ Κωλέττου οὐδέποτε μέχρι τοῦδε, ὅτε 13 περίπου καταλογίζονται ἔτη, ἐπανελήφθη ἡ ἐπιψήφισις τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου. Ἔσως δὲ διότι, ὡς ἐκτελεσμένων θεωρηθέντων τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπεριλαμβανομένων, περιττὴ καὶ αὐτὴ ἐνομισθῇ εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε δι' ὁποιοῦσδήποτε ἄλλους λόγους, οὐδόλως ὅμως ἀντιβαίνοντας εἰς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ Ῥωσικὴ Πρεσβεία πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὰ τῆς

ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ μέτρα τῆς, θεωρήσασα, ὅτι οὔτε ἡ ἐπισκευὴ καὶ διατήρησις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κτιρίου του, οὔτε ἡ ἀνέγερσις περιβολίου περὶ τὸν αὐτὸν ναόν, κατὰ τὰς προθέσεις αὐτῆς, ἦτο δυνατόν· διότι κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ σχεδίου τῆς πόλεως ἐγκεκριμένην γραμμὴν, ὁ ναὸς οὗτος ἐμελλε νὰ κατεδαφισθῇ, ὡς κοπτόμενος κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς παρὰ τὴν πρόσοφιν αὐτοῦ διερχομένης ὁδοῦ, ἐξήκτισε τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου, ὡς περὶ τούτου ἀνέφερε μὲν καὶ ὁ Κ. ὑπουργός, ἀλλ' ἀγνοῶ διὰ τί παρέλειψε καὶ ἐνταῦθα τὰ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἀπειρήσεως καὶ τῶν ὄρων, ἐφ' ὧν αὕτη προὐκαλέσθη, αἵτινα εἰσὶ τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ προκαμένου ζητήματος.

Ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου, Κύριοι, ἐπισήμου ἀντιγράφου τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1854 προτάσεως τοῦ τότε ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Κ. Ἀμβροσιάδου πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα διαδηλοῦται, ὅτι ἡ αἴτησις τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, ἀφορῶσα ῤητῶς τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὑπὸ τὸν ναόν πρὸς τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας ἀγοῦσης ὁδοῦ καὶ τῆς περὶ τὸν αὐτὸν ὑπαρχούσης ἐκ τῶν προτέρων μικρᾶς πλατείας, δι' ὠρισμένου διαγράμματος ἐστριζέτο ὑπὸ τῶν ὄρων κατὰ τὴν μεταξὺ Πρεσβείας καὶ Ἱπουργείου διαπραγματεύσιν, τὴν μὲν ἀποζημιῶσιν τοῦ αἰδεσιμωτάτου Κ. Καλαγάνη μέρους τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ὁποῦ εἶπετο νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ κατεδάφισις κατὰ τὸ ῤηθὲν διάγραμμα, νὰ ἀναδεχθῇ ἡ αὐτὴ Ῥωσικὴ Πρεσβεΐα, ἡ δὲ ἀποζημιῶσις τῶν λοιπῶν ιδιοκτητῶν, τῶν ὁποίων κατελκμύοντο τὰ οἰκόμεδα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐτῆς πλατύνσεως, νὰ γείνη, ἐκποιουμένου τοῦ κατὰ τὸ σχεδίου τῆς πόλεως σημειουμένου οἰκοπέδου, τοῦ σχηματισθέντος ἐκ τῆς ἀρχαίας περιοχῆς τοῦ ναοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ δωρηθέντος πρὸς τὴν ῤηθείσαν Πρεσβεΐαν. Ταῦτα, Κύριοι, ἀκριβῶς ἀναφέρει ἡ ἐλθεῖσα αὕτη ἐπὶ τῶν λόγων καὶ ὄρων, τῶν ὁποίων ὁ μνησθεὶς ὑπουργός ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν καὶ τροποποίησιν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας. Ἡ δὲ Α. Μ. ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ προτάσει αὐτοῦ ἐνέκρινε τὴν τροποποίησιν ταύτην διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1854 διατάγματος.

Ἀλλὰ πρὸ τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως, Κύριοι, δὲν ἀπῆν-
τησε δικηθῶν γνώμας, οὐδὲ παρὰ τινῶν ὡς τοιούτων ἐξητή-
θησαν τότε οὐδὲ ὁποῖαι αὐταί, ὡς ὁ Κ. ὑπουργός εἶπεν· ἐν μό-
νον γνωρίζω, καὶ ὡς πραγματικῶς ἐλαθε χώραν, εἶναι ὅτι
τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο κατὰ συνείδησιν σκεπτόμενον ἐλαβεν ἐν
ἀρχῇ ὑπ' ὅψιν τὸ περὶ ἀποζημιώσεως ζήτημα, καὶ ἡ ἐπικρα-

τήσασα γνώμη αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τροποποίησις αὕτη
εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τῆς πόλεως
εἶχεν ἐφαρμοσθῇ πρὸ ἐτῶν, ἐμελλε νὰ γείνη χάριν τῆς Ῥωσικῆς
Πρεσβείας καὶ οὐχὶ λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης· τὸ δημόσιον ὡς
δωροδότης ν' ἀποζημιώσῃ ἐπρεπεν ὅλους τοὺς ιδιοκτήτας. Ἀλλ'
ἐθρὸν εἰς τοῦτα διεζόδον ἀβλαβῆ ὅλως καὶ δικαίαν συνάμα καὶ
πρὸς τοὺς πολίτας καὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν πα-
ραδοχὴν τῆς ῤηθείσης Πρεσβείας περὶ τῆς πρὸς τὸν Καλαγάνην
ἀποζημιώσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν παρὰ τῆς
ιδίας Πρεσβείας τοῦ δωρηθέντος πρὸς τὴν αὐτὴν οἰκοπέδου εἰς
ἀποζημιῶσιν τῶν λοιπῶν ιδιοκτητῶν, παρεδέχθη τὰ μέτρα
ταῦτα καὶ τὰ ὑπεστήριξε διὰ τῆς προτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν ὑπουργοῦ.

Δὲν εἶναι δὲ περιττὸν νὰ προσθήσω, ὅτι τοιαύτην ἀπόρασιν
τῆς ἡ Κυβερνήσεως ἐνήργησε καὶ ὅλως αὐτεπαγγέλτως χωρὶς
οὐδὲ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὴν γνωμοδότησιν κατὰ τὸν
νόμον νὰ ζητηθῇ, καὶ εὐλόγως, ἀφοῦ ἡ τροποποίησις αὕτη δὲν
ἐπεβάρυνε τοῦτο. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ πέρας τῆς ῤηθείσης ἀπο-
φάσεως εἰσέτι παρατείνεται.

Ἡ ὑπαρξίς, Κύριοι, τῶν δύο οἰκοπέδων καὶ ἡ γνώρισις εἰς
ποῖαν κατηγορίαν ἕκαστον ἀνήκει, δὲν ἐγένετο γνωστὴ ἐν πρώ-
τοις καὶ μόνον, ὡς ὁ Κ. ὑπουργός καὶ περὶ τούτων εἶπεν, καθ'
τὴν ἐποχὴν τὸ 1847 ἡ Ῥωσικὴ Πρεσβεΐα ἀπήτησε τὴν παρα-
χώρησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ναοῦ, συνεπεία παρατηρήσεως τοῦ
ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως. Ἀλλὰ διεκρίθησαν ὡς τοιαῦτα πολὺ
προγενεστέρως ἀπὸ τὴν ὑπαρξίαν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος εὐθυγραμ-
μήσεως καὶ πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς πόλεως καὶ τῶν συμ-
φώνων μετ' αὐτὴν μεταρρυθμίσεων τῶν οἰκοπέδων τοῦ ἀπέναντι
εἰς τὸν ναόν τετραγώνου, κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου σωζόμενον ἐνυπόγραφον διάγραμμα
τοῦ τότε ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως Στάουερτ τῆς 27 Σεπτεμ-
βρίου τοῦ 1841, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ μὲν κτίριον τοῦ ναοῦ διε-
κόπτετο ἀπὸ τὴν παρὰ τὴν πρόσοφιν αὐτοῦ διερχομένην ὁδόν.
Ἐκ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1—12 οἰκοπέδων, εἰς 2 διαιρεῖται τὸ
ἀπέναντι τούτου τετράγωνον, τὸ ὀλίγον μεμακρυσμένον τοῦ ναοῦ
ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ ἐκ πύξεων τετραγωνικῶν 880 συγκεῖμενον,
ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἀνήκον εἰς τὸν αὐτὸν ναόν, ἢ τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Νικοδήμου, ὡς ῤητῶς ἐπ' αὐτοῦ οὕτως ἐκφράζεται. Τὸ δὲ
παρακείμενον αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ ἐκ πύξεων τετραγωνικῶν
2009 ὡς ἀνήκον εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων ἐσημειώθη. Ὁ ἀρχι-

τέκτων οὗτος, φαίνεται, ἀπὸ ζῆλον ὀλίγον πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ὀρυζόμενος, κατέταξεν ἀντιστρόφως, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, τὸ μὲν ἐξ ὀλίγων πύλων συνιστάμενον καὶ εἰς τὸν δῆμον ἀνήκον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δὲ ἐκ πολλῶν εἰς τὸν δῆμον ἀντὶ τῆς ἐκκλησίας.

Σημειώτέον δὲ, ὅτι καὶ ἐκ τῶν πύλων 889 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 οἰκοπέδου μόνον οἱ πύλεις 605 εἰς τὸν ναὸν ἀνήκον, οἱ δὲ πύλεις 213 εἰς τὸν Δημήτριον Ἀνδρῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν ἑκτασιν, τὴν ὁποίαν ἐνόμισε τεχνικὴν διὰ τὴν δώση ὁ ἀρχιτέκτων ἐκεῖνος καὶ εἰς τὸ οἰκοπέδον τοῦτο, συνεχωνεύθησαν ὅλοι οἱ σημειωθέντες πύλεις 889 εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ οἰκοπέδον τοῦτο, ἐφαρμοζομένης κατὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν τῆς περὶ ἀποζημιώσεως διατάξεως τοῦ άρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1836 Β. Δικταγματος ἐκ μέρους τοῦ τῶν πλειόνων πύλων κατόχου, ὡς τοῦτο αὐστηρῶς καὶ ἀνευδότως τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων τὸ 1851 καὶ ὑπ' ἀριθ. 7517 ἐπὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου ἐπιγινομένων ἀπὸ τὸν μετὰ ταῦτα ἀρχιτέκτονα Γρηγόριον Πετιμεζάν, ὑπεστήριξε, διὰ τὴν φυλαχθῆ, ὡς ἀπεφάνθη, ἀκέραιος ἢ παρὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Στάουφερτ διαίρεσις τῶν οἰκοπέδων. Ἀλλὰ, Κύριοι, ὅλαι αὗται αἱ περὶ τούτων τῶν οἰκοπέδων γενομένης ἀπ' ἀρχῆς διαίρεσις, σημειώσεις καὶ διατάξεις, δὲν κατίσχυσαν εἰς τὰς ἰδέας τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, διότι οὗτος ἐξηκολούθει πάντοτε νὰ ἀντιποῖται ἀμρότερα τὰ οἰκοπέδα ταῦτα ὡς δημοτικά, ὡς καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐκκλησίαν λόγῳ ἐνοριακῷ, καὶ κατὰ συνέπειαν διάφοροι τῶν κατοίκων ἐνέγραψαν κατὰ καιροὺς ὑποθήκην ἐπ' αὐτῶν διὰ χρέη τοῦ δήμου. Διὰ τοιοῦτον δὲ χρέος ἐξεποιήθησαν κατὰ τὸ 1847 ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς διὰ δημοπρασίας τακτικῆς καὶ ἐπισήμου ἐκθέσεως ἱερογραφικοῦ σχεδίου ὁλοκλήρου τοῦ τετραγώνου, οἱ ἀνήκοντες εἰς αὐτὸν 605 πύλεις τετραγωνικοὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 οἰκοπέδου, τοὺς ὁποίους καὶ ἡγόρασεν ἡ σύζυγός μου, ὑποχρεωθείσα μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ἀγοράσῃ καὶ τοὺς εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Στάουφερτ ἑκτασιν αὐτοῦ συμπεριλαμβανόμενους πύλεις 213 τοῦ Δημήτριου Ἀνδρῶν, ὡς προεξέθεσα. Ἀλλὰ μετὰ τινα χρόνον, ἐνῶ ἐπεριμένετο ἢ κατὰ τὸν νόμον ἐγκρίσις τῆς ἐκποιήσεως τοῦ δημοτικοῦ τούτου οἰκοπέδου ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καταγγελλθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν κατὰ προτροπὴν ἐχθρικὴν, ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 οἰκοπέδον τοῦτο ἀνῆκε δῆθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Νικοδήμου, ὡς καὶ εἰς τὸ σχέδιον εἶχεν οὕτως σημειωθῆ ὑπὸ τοῦ Στάου-

φερτ, καὶ ἡ ἐγκρίσις τότε ἀνεστάλη, καὶ ἐρευνᾶν αὐστηρὰ διετάχθησαν. Ἀλλὰ τέλος, ἀποδείχθεις δι' ὅλων τῶν μέσων, διὰ τε τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν τότε τεκτόνων, ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ σημειώσις τοῦ ἀρχιτέκτονος Στάουφερτ ἦτο λάθος πραγματικόν, ὅτι αἱ τοιαῦται σημειώσεις δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ ὅτι ἀφιλονεικῆτως τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ὡς ἐκκλησιαστικὸν ὑπῆρχεν, ὅπερ καὶ πλεόν τοῦ τριπλασίου τῶν δημοτικῶν 605 πύλων τοῦ ἑτέρου ἐμπεριελάμβανε, παρεδέχθη καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ὡς λαμβασμένη ἢ ἐπὶ τοῦ σχεδίου παρὰ τοῦ Στάουφερτ μείωσις, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐγκριθῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 οἰκοπέδου 605 πύλων ὡς δημοτικῶν, δετέχθη ταυτοχρόνως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἵνα τοῦ λοιποῦ θεωρῇ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 οἰκοπέδον ὡς ἐκκλησιαστικόν. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ, Κύριοι, ἐξεποιήθη καὶ τοῦτο καταναγκαστικῶς ἐπὶ δημοπρασίας δι' ἐνυπόθηκα ἐπ' αὐτοῦ ἄλλα δημοτικὰ χρέη, καὶ τὸ περιεργον, ὅτι εὐρέθη, ἀγνοῶ πως, καὶ ἐκ πύλων 1300 μόνον ἀντὶ τῶν 2009 ὡς εἰς τὸ μνηστὴν διάγραμμα τοῦ ἀρχιτέκτονος Στάουφερτ ἐσημειοῦντο, καὶ τὸ ὁποῖον ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ Κ. Δημητρίου Θεοδωράκη.

Παραδόξως ὅμως μετὰ παρέλευσιν ἑπτὰ περίπου ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς τοῦ ἀγορασθέντος ὑπὸ τῆς συζύγου μου ὑπ' ἀριθ. 5 δημοτικοῦ οἰκοπέδου, ἐξανέστη εἰδικῶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ Κ. Προξελεγγίου, ὡς ἀντ. προσώπου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, κινήσαν ἀγωγὴν τὸν Μάρτιον τοῦ 1851 κατὰ τῆς συζύγου μου διὰ τὴν παραχωρήσῃ αὐτὴ τὸ μνηστὴν οἰκοπέδον εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ὡς εἰς αὐτὸ δῆθεν ἀνῆκον. Ἀλλὰ δικασθεῖσα ἡ σύζυγός μου ἐνώπιον ὅλων τῶν φόρων τῆς δικαιοσύνης καὶ διατρέξασα πρὸς τοῦτο τρία περίπου ἔτη καὶ ὑποβληθεῖσα ἀδίκως εἰς ἐξοδα καὶ ζημίας, ἐδικαιώθη ἀπὸ ὅλα τὰ δικαστήρια, βεβαιωθέντος ἀμετακλήτως τοῦ οἰκοπέδου τούτου ὡς δημοτικοῦ.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ πωληθῆναι εἰς τὸν Δημήτριον Θεοδωράκη ὑπ' ἀριθ. 7 οἰκοπέδον, ἀντὶ τὴν κινήσῃ εὐλογώτερον ἴσως τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον περὶ τούτου δίκην, ὡς ὄντος ἐκκλησιαστικοῦ, ἤφησεν ἀγνοῶ πως, νὰ παραγραφῇ ἡ κινήσεισα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Δημητρίου Θεοδωράκη κατὰ πρόκλησιν πρὸς ἀγωγὴν, ὡς τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, ἤκουσα Κύριοι, καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν οἰκοπέδων. Ἐπαρ

νερχόμενος δὲ εἰς τὸ προκλεσθὲν Β. Διάταγμα περὶ τῆς νέας μεταρρυθμίσεως τὸ 1854 τὴν 14 Μαρτίου ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀμβροσιάδου, παρατηρῶ, ὅτι τοῦτο μὲν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 15 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, σελίδα 82 τῆς 5 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἰς δὲ τοὺς παροδίους γείτονας Γ. Σωτηριάδην, Δ. Θεοδωράκην καὶ τὴν σύζυγόν μου ἐκοινοποιήθη τὴν 14 Αὐγούστου ἰδίου ἔτους διὰ τῆς διευθύνσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας τὸ περὶ κανονισμοῦ τῆς νέας γραμμῆς σχεδίων πρὸς μεσημβρίαν τῶν οἰκοπέδων τῶν κατὰ τὴν πλατείαν τοῦ Νικοδήμου, διαταχθέντας διὰ νὰ συμμορφωθῶσι μὲ αὐτό. Συνεπείχθη δὲ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης καὶ συνεμορφώθησαν ἀκολουθῶν, ὑποχρεωθείσης καὶ τῆς συζύγου μου κατ' αὐτὴν εἰς τὴν πρόσληψιν ἐκ τοῦ παρακειμένου οἰκοπέδου τῶν Κυρίων Δρόσου καὶ Κυρίας Λουριώτου τῶν μεινάντων 115 πήγων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ λοιποῦ μέρους αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης διπλατυνέως.

Ἄλλ' ὕστερον ἀπὸ ὅλα ταῦτα ἤξεύρετε, Κύριοι, εἰς τί ἐνασμενίζονται οἱ προσπαθῶντες νὰ διαστρέψωσι, χωρὶς νὰ ἐξετάσω καὶ ἐκ ποίων συμπαθειῶν, τοὺς ὅρους, ἐφ' ὧν ἡ νέα αὕτη μεταρρυθμίσις ἐπροτάθη· ὅτι δηλαδὴ ἐγὼ ἀναδεχθεὶς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν τὴν 16 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1854, ὑπέγραψα τὴν ἀμέσως σχεδὸν ὑποδληθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης εἰδοποιήσιν πρὸς τὴν Ῥωσικὴν Πρεσβείαν τὴν 29 τοῦ ἰδίου μηνός, ἐνδεδυλαμβάνουσαν περὶ μὲν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Κ. Καλαγάνη, ὅτι αὕτη θέλει γίνεσθαι εἰς ὅρος τῆς ἰδίας Πρεσβείας, συμφώνως μὲ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Ἀμβροσιάδου. Περὶ δὲ τῆς τῶν λοιπῶν ἀποζημιώσεως, τῶν ὁποίων αἱ ἰδιοκτησίαι προσλαμβάνονται, ὅτι ἤθελε γίνεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν διατάγματος, ἀντιθέτως δηλ. τῶν περὶ τοῦτου ὅρων τῆς προκαλεσάσης τὸ διάταγμα προτάσεως. Ἀλλὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο, Κύριοι, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, εἰμὴ ὡς ἀποτέλεσμα ἀφ' ἐνὸς ἐμπιστοσύνης ὡς πρὸς τὸν παρουσιάσαντα ὑπάλληλον τὴν τοιαύτην ἐκθεσιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου περιστατικόν, ἐν ᾧ οὕτως εἶπω, ἐλλείψεως τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀπαιτουμένης ἀκριβεῖας περὶ ὅλων τῶν προαποτασσθέντων, καθόσον ἡ ἐκθεσις αὕτη ἀκριβεστάτη ὑπῆρξε μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν τοῦ Κ. Καλαγάνη ἀποζημίωσιν· μολονότι καὶ πρὸς ἄλλους ὑπουργοὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ὑπηρεσίας τῶν διάφοροι ταῦτα συνέδραμον ἐλλείψεις καὶ παραδρομαί, ἂν δὲν λανθάνωμαι. Δὲν δύναται ὁμοίως τὸ περιστατικόν

αὐτὸ νὰ ἐλαττώσῃ ποσῶς, τοὺς, ὡς εἶρηται, ἀποφασισθέντας ὅρους τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τὰ ἀναμφισβήτητα δίκαια πρὸς τοῦτο τῶν συμφέροντα ἐχόντων ἰδιοκτητῶν· μάλιστα δὲ προέκυψεν ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη οὐχὶ λόγῳ κοινωνικῆς καὶ δημοσίας ἀνάγκης, ἀλλ' ἕνεκα φιλοφροσύνης καὶ χρίτος. Τὸ πολὺ δὲ ἐπὶ τοῦτου, Κύριοι, ν' ἀποδοθῇ εἰς ἐμὲ λογικῶς καὶ πιθανῶς· ἐπιταί περιστάτικόν ἀγνοίας τῶν ἀποφασισθέντων, καθόσον πρὸ ἐμοῦ ταῦτα εἶχον λάσει χώρην καὶ ὀλίγοι εἶχον παρέλθει ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τοιοῦτου διατάγματος, χωρὶς οὐδὲ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τότε νὰ δημοσιευθῇ, οὐδὲ κοινοποιήσῃ τις, ἢ γνῶσις τῶν διαφερομένων μερῶν νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι ἐγνώριζον τὰ περὶ τῶν ὅρων τῆς προτάσεως ἐκείνης, τιμὴν νομίζω, ὅτι μοὶ περιποιεῖ τὸ τοιοῦτον, ὡς διεξελθὼν οἰκεία σχετικῶς συμφέροντα, κατὰ συστολὴν φιλότιμος διὰ τῶν γενικῶν διατάξεων· μολονότι ὅποια δὴ ποτε καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἢ ἐπὶ τῆς ῥηθείσης κοινοποιήσεως ἐκφρασί μοι, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλάβῃ τὰ δικαιώματα τῶν τρίτων κατὰ τὴν αὐτὴν πρότασιν.

Ἐπίσης, Κύριοι, ἤκουσα νὰ ἐνασμενίζωνται οἱ αὐτοὶ, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ Κ. Προβελεγγίου ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν τὸ 1859, κατ' αἴτησιν τοῦ Κ. Δρόσου Ν. Δρόσου καὶ τῆς Κ. Λουριώτη περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἀφαιρεθέντος οἰκοπέδου τῶν ἐκ τῆς νέας περὶ τὸν Νικόδημον γραμμῆς, ἐξεδόθη πράξις τις ἐπιβαρύνουσα κατὰ τοῦτο τὴν σύζυγόν μου, τὴν Κ. Καλαγάνην καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν Β. Διατάγματος. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐπέμβω εἰς τοὺς στοχασμοὺς καὶ τὰς διαθέσεις καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου, παρατηρῶ, ὅτι τῆς πράξεως ταύτης προκαταρκτικῶς ἐκδοθείσης, ὡς εἴθισται εἰς τὴν περὶ τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου ἐπὶ τῶν τοιούτων δικαιοδοσίαν, καὶ προθεσμίας δεκαπενθημέρου δοθείσης ταυτοχρόνως εἰς τὸν ὅστις ἤθελεν ἔχει κατ' αὐτῆς ἀντιρρήσεις ὡς καὶ τοιαῦται ὑπὸ τε τῆς συζύγου μου, τῆς δημοτικῆς τῶν Ἀθηναίων ἀρχῆς, ὥς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν ἐδόθησαν, ἐπεριμένετο κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἐκδοσις ἀποφάσεως, ἣν καὶ δὲν ἐξέδωκεν ὁ αὐτὸς μέχρι τῆς ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀπομακρυνέσεώς του, καὶ ἀπορῶ πῶς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ἡ πράξις αὕτη ὡς δικαιολογητικὴ ὑποστήριξις. Ἐπομένως, Κύριοι, ὅλα ταῦτα ματαιοῦνται, ὅταν μάθῃτε, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1859, ὅτε διεδέχθη εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν τὸν Κ. Προβελεγγίον,

(Πρακτ. Γερουσ. Α'. Συνόδου Ζ'. Περίοδ.) 19

ἐκκρεμοῦς, ὡς εἶπον, εἰσέτι μενούσης τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν νέας αἰτήσεις τῶν ρηθέντων δικαιοῦχων εἰς ἀποζημίωσιν, πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀποφάσεως δὲν ἐλείψα νὰ ὑποβάλω εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὡς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ νῦν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διωμολογήθη ἤδη, ἐκλεσιν ὅλων τῶν γεγονότων ἐκ' αὐτῆς, ὡς καὶ περὶ τοῦ λαθόντος χώραν λάθους κατὰ τὴν κοινοποίησιν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Πρεσβείαν, παρακαλῶν αὐτὸ, ἵνα ἀνατεθῇ ἡ ἐξέτασις τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως εἰς τινα ἄλλον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ἔλθῃ ἡ περὶ ταύτης ἀπαιτουμένη ἀπόφασις, καθόσον ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην νομίμως νὰ προβῶ εἰς τοῦτο. Ἀλλ' ὡς φαίνεται, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ μετ' οὐ πολὺ ἀπομάκρυνσίν μου, ἔνεκεν ἱσως σπουδασιτέρων ἄλλων ἀσχαλιῶν τῶν, δὲν ἔαζον τὸν ὕλικόν καίρὸν νὰ ἔλθωσιν εἰς τοιοῦτον πέρας.

Πέρυσι δὲ, ὑπουργοῦντος τοῦ Κ. Κουντουριώτου καὶ ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, προσεκληθὲν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τούτου ὑπουργοῦ δικηγορικὸν συμβούλιον, συγκαίμενον ὑπὸ τῶν Κυρίων Ρενιέρη, Σαριπόλου καὶ Πλατῦ, διὰ νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ τοῦ ποιητέου ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, οἵτινες λαθόντες ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διάφορα ἔγγραφα τὰ διαμειφθέντα ἐπὶ τῆς παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ῥωσικὴν δωρεᾶς τοῦ ναοῦ τοῦ Νικοδήμου, καὶ τὰ διάφορα ζητήματα, ἀπερ' ἀνεφύησαν περὶ τὰς ἐγερθείσας ἀξιώσεις πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν στερηθέντων τὰ οἰκόπεδά των διὰ τε τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς περὶ τὴν ἐκκλησίαν σχηματισθείσης περιφράκτου πλατείας κλπ. ἐγνωμοδότησα νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα νομοσχέδιον, δι' οὗ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ πρὸς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν τοῦ ναοῦ μετὰ τῆς περισχῆς του καὶ τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον τῆς πώλεως ταύτης καὶ δευτέρον ὅτι ἀπασαί αἱ καταβληθεῖσαι ἤδη ἢ εἰς τὸ μέλλον καταβληθησόμεναι δαπάναι πρὸς ἀνακαίνισιν καὶ ὑπαρξισμόν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς περιφράκτου πλατείας, νὰ ἦναι εἰς βάρος τοῦ δωρεοδόχου. Κατὰ τὸν τρόπον τούτον, Κύριοι, τὸ δικηγορικὸν συμβούλιον ἐκεῖνο ἐθεώρησεν, ὅτι καὶ ἡ παραχώρησις νομιμοποιεῖται, καὶ ἡ μεταξὺ τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡμετέρας ἀναφερομένη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀμβροσιάδου πρότασιν σύμβασις καὶ συναίνεσις τῆς πρώτης, ἵνα χρησιμεύσῃ τὸ οἰκόπεδον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν στερηθέντων τὴν ἰδιοκτησίαν των, ἰσχυροποιεῖται, διατηρουμένων οὕτως ὅλων τῶν προαποφασισθέντων καὶ γεγονότων.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης, χρονολογουμένης τὴν 24 Μαρτίου 1860, συνταχθέν καὶ τὸ ἀντικον νομοσχέδιον, ἐκ δύο ἀρθρῶν συνιστάμενον, διεβιβάσθη κατὰ τὸν Μικτὸν τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Σωμάτων καὶ τὸ ὅποιον, ὡς καὶ παρὰ τοῦ στόματος τοῦ ἰδίου Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἤκουσατε, εὖρεν οὕτως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ καθηρτισμένον.

Τοιαύτη, Κύριοι, ὑπῆρξεν ἡ τελευταία ἔκδοσις σκέψεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τοιαύτη ἐπικράτει μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης Συνόδου, ὅτε καὶ ἐπερμύετο ἡ ὑποβολὴ τοῦ, ὡς εἴρηται, νομοσχεδίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ὁ ὑπουργὸς Κ. Σίμοις ἀνεπίστως ὑπέβαλεν ἤδη καὶ ὑποστηρίζει τὸ προκειμένον, ὅπως ἄλλοιόν ἐκείνου καὶ μόνον τὸν σκοπὸν ἔχον τὴν ἐπικύρωσιν τῆς δωρεᾶς τοῦ ναοῦ, ὡς διαχωρίζεται ἡ περιφράκτος πλατεία αὐτοῦ, καὶ ἀνεῖν ὑποχρεώσεώς τινος ὡς ἐκ τούτου τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, ἐνῷ αὕτη ἀπέζημίωσεν ἔκδοσις τὸν Κ. Καλαχάνη κατὰ τὴν ὑπουργικὴν πρότασιν ἐκείνην τοῦ 1854· ἀρίων ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅλα τὰ λοιπὰ εἰς βάρος ἄλλων κατὰ θέλησιν αὐθαίρετον καὶ ἐναντίον τῶν ὑπὸ τῆς αὐτῆς προτάσεως ὁρισθέντων, κατὰ τὴν λαθούσαν χώραν συνεννόησιν μετὰ τῆς αὐτῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, ὡς νὰ μὴ ἐγένετο λόγος τις ποιεῖ περὶ αὐτῶν. Αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμηθεῖσαι αἰτίαι εἰς τὴν διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου μεταβολὴν τῆς προτέρας καὶ μέχρι τῆς προχθὲς ἀκόμη ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως, παρεκτός ὅτι εἰσὶν ὅπως προφάσεις ἀνίσχυροι, ἐξελέγχουν αἱ αὐταὶ ἀκόμη αὐστηρῶς τὸ ἄδικον τῆς ἰδιαιτέρας του τοιαύτης προθέσεως.

Ὄντως, Κύριοι, ἀπορίας ἄξιον καθίσταται τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ὡς μία τῶν αἰτιῶν τούτων, μέτρων τῆς ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀγωγῆς τῶν παροδίων Κυρίων Δρόσου καὶ Λουριώτου κατὰ τῆς συζήτησίν μου, κατὰ τὰς παρεχόμενάς λέγων τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης Συνόδου, καθ' ἣν καὶ ἡ ὑποβολὴ εἶπετο τοῦ πέρυσι καταρτισθέντος νομοσχεδίου εἰς πρᾶγματοποιήσιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἀποζημιώσεως των, καὶ ἀφοῦ οὗτοι περιέμενον διοικητικῶς 7 περικοῦ ἤδη ἔτη, διὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας δὲν ὑπελείπετο εἰμὴ αἱ μεσολαβήσασαι μέχρι τούδε ὀλίγαι ἡμέραι. Ἢ δὲ ἀπορία αὕτη τότε μόνον νὰ διατετασθῇ δύναται, ὅταν ὑποθέσῃ τις ὅτι οὗτοι κατέφυγον εἰς τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἅμα ἐξηκριβώσαν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνεφάνη διαφορὰ τις καὶ ἀλλοίωσις τῶν γνωστῶν ἕως τότε ὑπουρ-

γικῶν διαθέσεων, κατὰ τὴν συνέπειον τῶν ὁποίων ὑπεβλήθη ἡδη τὸ νομοσχέδιον κατὰ μεταβολὴν τοῦ ἀπὸ πέρυσι καταρτισθέντος, ἀλλὰ πεποιθώς, Κύριοι, εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν δικαστηρίων καὶ στηριζόμενος εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰ παρὰδε-
δεγμένα καὶ προαποφασισθέντα, ἔγωγ τὴν τιμὴν νὰ εἰπω εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ κατὰ τὴν μνησθῆσαν ἀγωγὴν ἀγών, εἰς ὃν εὐθεῖντες ἐσυμβουλευθήσαν καὶ ἐνεαφρόν-
θησαν νὰ εἰσέλθωσιν, εἶναι ἄδικος καὶ ἀποτελεσμάτων ἀντιστρέ-
φων μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ὑποκινήτων, καθόσον οἱ αὐτοὶ ὑπῆρ-
ξαν καὶ οἱ ζημιωθέντες καὶ ταυτοχρόνως ὠρελθόντες, δυνάμε-
νοι νὰ ζητήσωσι καὶ ἀποζημιώσιν καθ' ὅτινος ἄλλου ἀνέκον, οὐχὶ
δέ ποτε κατὰ τῆς συζύγου μου, εἰς ἣν ὡς πλησιάζουσιν γείτονα
ὑπεβλήθη μετὰ ταῦτα ἡ ὑποχρεωτικὴ πρόσληψις τοῦ μείναντος
τεμαχίου τῶν αὐτῶν παροδίων.

Οὐδὲ νόμιμος ὑπάρχει, Κύριοι, ὁ λόγος ὃν προτείνει, ὅτι ἡ
Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐνεργῇ ἀπολύτως τροποποιήσεις ἰσχυρο-
γραφικῶν σχεδίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναφέρει δικηγорικὴν γνω-
μοδότησιν, ἣν οὔτε εἶδομεν, οὔτε ἠκούσαμεν ὡς γεγονυῖαν. Ἡ
Κυβέρνησις χρεώσται νὰ εἰσῇται τὰ ἐγκριμένα σχέδια καὶ
τὰ ἀποκτηθέντα διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν δικαιώματα· δύνα-
ται δὲ νὰ μεταβάλλῃ ταῦτα λόγῳ ὅπως πάντοτε κοινωνικῆς
δημοσίας ἀνάγκης· εἰς ἀμφοτέρω δὲ τὰς περιστάσεις ταύτας
ἔχουσι χώραν αἱ γενικαὶ περὶ τῶν τοιούτων διατάξεις περὶ
ἀποζημιώσεως· ποτὲ ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τοιοῦτόν
τι κατὰ θέλησιν ἢ χάριν φιλοφροσύνης καὶ χάριτος πρὸς οἷον
δήποτε, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀνευ προηγουμένης ἀποζη-
μιώσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 12 τοῦ Συντάγματος. Ὁ δὲ ἐπὶ τέ-
λους συμπερασμὸς, εἰς ὃν φωτισθεὶς οἶονεῖ ἐκ τῆς ῥηθείας γνω-
μοδοτήσεως ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἔφθασεν, ὡς
εἶπεν, εἰς τὸ ἀφικονεῖσθαι δίκαιον καὶ νόμιμον ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου, ὅτι ὁμοῦ οἱ ὠρελθόντες ἐκ τῆς τροποποιήσεως
τοῦ σχεδίου παρόδιοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τοὺς ἐλα-
φθέντας ἕως οὗ δικαστικὴ τις ἀπόφασις ὁρίσῃ ἄλλως. Ὁ συμ-
περασμὸς λέγει οὗτος εἶναι μὲν εὐρύς, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζεται
ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ἐκτός ὅτι, ὡς εἶπον, καὶ πρὶν καὶ
μετὰ τὴν τροποποίησιν παρόδιοι ἦσαν καὶ ἔμειναν οἱ αὐτοὶ καὶ
μόνοι, παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἄλλο συμπέρασμα τῆς τῶν σχεδίων
τροποποιήσεως ἔχει χώραν παρ' ὅτι καὶ ὅπως οἱ νόμοι ῥητῶς
περὶ τούτου ὁρίζουσι, ταυτέστιν ἀφαίρεσις τῆς ιδιοκτησίας διὰ
δημοσίαν ἀνάγκην ἀπογράντως ἀποδεδειγμένην καὶ ἴσην ἀπο-

ζημιώσιν δι' αὐτὴν παρὰ τῶν ἀμέσως ἀνηκόντων προσώπων.

Δι' ὅλα ταῦτα, Κύριοι, ἡ βῆσις τοῦ ἀνεπιτήδευτος μεταβλη-
θέντος νομοσχεδίου ἦτον ἀρκούντως πλατεία καὶ δικαιοτάτη
χωρὶς οὔτε τὸ δημόσιον ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιβαρυνθῇ, οὔτε ἄλλος
τις τρίτος, διότι καὶ κατ' αὐτὴν ὁ Κ. Καλαγάνης ἀπεζημιώθη
ἐκτοτε ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, ὡς τοῦτο αὐτὴ οἰκοθεν
παρεδέχθη· οἱ δὲ λοιποὶ ἰδιοκτῆται ἀποζημιοῦνται ἐκ τοῦ τι-
μήματος τοῦ οἰκοπέδου, τὸ ὁποῖον χρησθῆν εἰς τὴν Πρεσβείαν,
τὸ ἐπέστρεψεν αὐτὴ κατὰ συνεννόησιν μετὰ τῆς ἡμετέρας Κυ-
βερνήσεως διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν, καὶ ἀδιά-
φορον ἂν κατέχη αὐτὸ σήμερον ἄλλος, ἦτοι ὁ ἀγοραστής του·
ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ τοιοῦτου νομοσχεδίου ὑπῆρξεν ἡ νομιμο-
ποίησις τῶν γεγονότων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν νομίζω ὅτι γίνεται
διὰ τοῦ προκειμένου, τὸ ὁποῖον περιορίζον τὴν δωρεὰν καὶ τὴν
ἀναγνώρισιν τῆς χρήσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνή-
σεως μέχρι τοῦ περιφράγματος τῆς περὶ αὐτὴν πλατείας χωρὶς
ἄλλο τι περιπλέον, ἀποκορύει ὅλα τὰ λοιπὰ, ἀφίνον αὐτὰ εἰς
τέλος ἀδύνατον, τὸ ὁποῖον θέλει λυπηθεὶς βεβαίως τὴν Κυβέρνησιν
ἐκείνην, προσεζυγμένης ἐπίσης τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἀμφοτέ-
τεων, διότι τὰ ὁρισθέντα κατὰ τὴν τότε συνεννόησιν του, ὡς
ἡ πράξις τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς 26 Φεβρουα-
ρίου 1847 δὲν διετηρήθησαν πιστῶς, ἀλλὰ μένουσιν ἀθεράπευτα
μὲ ἐλάβον τρίτων.

Τότε δὲ μόνον, Κύριοι, ἔθελον ἀρθῇ ἐκ τοῦ μέσου ὅλαί αἱ
τοιαυταὶ ὑπόνοιαι, ἐάν ὡς εἶπε καὶ ὁ Κ. ὑπουργός, ἐπιμένον
εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἀπὸ μέρμεραν
ὅτιως τῆς μὴ παρεξηγήσεως τῆς ἀπαιτουμένης ἀβροφροσύνης
πρὸς εὐεργετικὰ δυνάμεις, καθόσον τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐκ τοι-
αύτης προσοχῆς πραγματεύεται τὸ ζήτημα τῆς δωρεᾶς ἀνε-
ξάρτητον καὶ ἐλεύθερον πάσης ὑποχρεώσεως, ἤθελε διαβεβαιώσῃ
ἂν ἑτέρου ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ἀνατρέψῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ
τούτου τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου προαποφασισθέντα, ἀλλὰ θέλει
ἐκπληρώσῃ αὐτὰ, καθόσον εἰσέτι ἐλλείπει, ταυτέστι θέλει ἀπο-
ζημιώσῃ τοὺς ζημιωθέντας διὰ τὰ οἰκοπέδα των ἐκ τοῦ τιμή-
ματος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκοπέδου, ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ
δημοσίου ταμείου ἀδιαφόρως, ὅπως δηλαδὴ ἐγκρίνει, διότι καὶ
αἱ δύο πηγαὶ τὸ δημόσιον ἀφορῶσιν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ οὐκία
του ἐμπεριέχουσα ἐλαστικότητά τινα, δὲν δύναται νὰ μὴ μᾶς
ἀνητιχῇ· διότι κατ' αὐτὴν ποτὲ μὲν ἀφίνει τὴν λύσιν τοῦ ζη-

τήματος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν δικαστηρίων, ποτὲ δὲ εἰς τὸν διοικητικὸν συμβιβασμόν.

Ἐπομένως, Κύριε ὑπουργέ, διὰ τῆς τοιαύτης καὶ μόνης, ὡς εἴρηται, διαθεσάμεως ἤθελε τις καταστήσει ἀναμριβόλον καὶ τὸ ὅπως ἀνεφύλητον τῆς Ῥωσικῆς Προσθείας, ὅπερ τότε καὶ μόνον καθρεθύνεται, ὅταν αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ θεραπευθῶσι, διότι εἰς τὸ ἐναντίον καὶ μέχρις αὐτῆς θέλουν διαβιβάσαι τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰ παράπονα τῶν οἱ ἀδικουμένων, ἀφοῦ χάριν τῆς εἰς ταῦτα ὑπέπεσαν, τοῦλάχιστον διὰ τὴν μεταχειρισθῶσι μετρίαν, διότι πῶς ἄλλως θέλετε νὰ γίνῃ, ὅταν καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς περιφράκτου περιοχῆς τοῦ ναοῦ τῆς προσδιοριζομένης κατὰ τὸ ἤδη νομοσχέδιον ὑπάρχῃ ἰδιοκτησία ἄλλου ἐκ πύλων τετραγωνικῶν 272, ἐν οἷς ἐμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ φρέαρ τὸ ὑπάρχον ἐκεῖ, τοῦ Κ. λέγω, Ἰω. Σωτηριάδου κατὰ τὸ ἀνά χειρας τοῦ ὑπ' ἀριθ. 377 τῆς 17 Αὐγούστου 1854 ἔγγραφον τοῦ τότε ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως Κ. Γρηγ. Πετιμεζῆ, καὶ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων. Οὕτω δὲ οὐδ' αὐτὴν τὴν ὀλίγην περιφέρειαν ἀφιλοεικίτως ὅπως νὰ παραδώσῃτε δύνασθε, ὥστε ἡ μὴ ἀσφαλὴς καὶ σύμφωνος μὲ τὰς ἐπιθυμίας σας διέξοδος εἶναι τὸ τοῦ πρώτου νομοσχεδίου μέτρον, ἢ ἡ μνησθεῖσα διαθεσάμεσις, καὶ τοῦτο ἔπρεπε νὰ πράξητε ἀνεμριβόλως τινὸς περὶ τοῦ ἀρκούντος ποσοῦ εἰς τὴν τοιαύτην ἀποζημίωσιν, καθόσον οἱ μὲν ἀποζημιωθησόμενοι πύχεις τοῦ οἰκοπέδου τῶν Κυρίων Δρότου καὶ Λουριώτου δὲν εἶναι πλέον τῶν 465, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιβληθέντων εἰς τὴν αἰχμὴν μου 115 ὡς ἐκ τῶν 580 πύχειν, ἐξ ὧν συνίσταται τούτο. Εἰς τούτους δὲ προστιθεμένων καὶ τῶν παρὰ τοῦ Κ. Ἰω. Σωτηριάδου ζητουμένων ἀποτελεῖται τὸ ὅλον πρὸς ἀποζημίωσιν ποσὸν ἐκ πύχειν 737· τὸ δὲ τίμημα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκοπέδου τάλληρα Γαλλικὰ 1300 περίπου καὶ ὁ τόκος αὐτῶν, ἂν εἰπωμεν, ὅτι δὲν ὑπερβαίνει, οὐκ ἔτιον ὅμως ἐμπεριλαμβάνει τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ποσόν.

Περαιῶν δὲ τὸν λόγον μου, Κύριοι, περιττὸν θεωρῶ νὰ προσθέσω ἄλλο τι ἐπὶ τοῦ προόντος. Ἐλπίζω, ὅτι ἡ φρόνησις τῆς Κυβερνήσεως δὲν θέλει παρατείνει ἐπὶ πλέον τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνωμαλίαν ἐναντίον τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀξιοπροσέας τῆς, ἀλλὰ θέλει σπεύσει νὰ δώσῃ πέρας διοικητικῶς εἰς τὰ δεινὰ πολιτῶν πεποιθότων ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ ἀκέραιον τῶν ἀποράσεων τῆς.

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης, ὅτι τὸ ζήτημα ὅπως ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὅπως ἐν τῇ συζητούμενῃ νομοσχέδιον ὁρίζεται εἶναι σαφέστατον, τούτεστι τὸ δημόσιον δώσει εἰς τὴν Ῥωσικὴν Προσθείαν τὸν ναὸν Ἁγίου Νικοδήμου, μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, ὡς εἶναι περιπεφραγμένη ἤδη, ἐλευθέαν πάσης ὑποχρεώσεως· τὸ δὲ δημόσιον ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην νὰ διεκδικήσῃ ἐντὸς τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νομίμου πᾶσαν ἰδιωτικὴν ἀπαίτησιν.

Τὰς αὐτὰς δὲ παρατηρήσεις ποιησάντων καὶ ἄλλων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν καὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐπιβεβαιώσαντος καὶ διουλογγήσαντος ταῦτα, ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 31, ἀρνηθέντος ἑνός, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Πρασσκάκη καὶ Κ. Προβελεγγίου ὡς τὸ συνημμένον ἔδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως διωρεῖν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐκκλησίας
ὁ Ἅγιος Νικοδήμος.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Δημήτριος Βούλγαρης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκατρώνης	•	Νικόλ. Ἰω. Μιζῆς	• • • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	•	Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν
Τάτσης Μαγγίνης	• • • Ν	Κωνσταντῖνος Κανάκης	• • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Γεωργίου Γρηγοράκης	• •
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	• • •	Μ. Α. Καίρης	• • • • Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • •	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •
Νικόλ. Πρασσκάκης	• • • Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Δημήτριος Πλαπούτας	• • •
Ρικάρδος Τζιώτζ	• • • •	Ἰωάννης Σταῖκος	• • • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	• • •	Δημήτριος Χαταίσκος	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Νικόλ. Μαυρομμάτης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Γεώργ. Δουδουνάκης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Κωνστ. Προβιλέγιος	• • • Ν

Σπύρος Μίλιος	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Ἰάγας Παλαμίδης	Φίλιππος Ἰωάννου N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Γ. Κ. Τυπάλδος N
Λυκούργος Κρεστενίτης N	Νικόλ. Καλλέργης N
Ἀθ. Α. Μικαύλης	Ν. Τζαβέλας
Α. Γ. Κουντουριώτης N	Β. Πετιμεζάς
Χριστόφ. Παράβας N	Ν. Πιεράκος N
Ἀντώνιος Γεωργαντάς N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Νικόλ. Δελιγιάννης	Κωνστ. Μεταξάς N
Νικόλ. Σιλήδεργος N	Η. Νοταράς

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ, ὁ Γερ. Κ. Φίλιππος Ἰωάννου παρετήρησεν, ὅτι ὅπως ἔχει τὸ ἀρθρον τοῦτο ἐν τῇ καιμένῳ τοῦ νομοσχεδίου, παρουσιάζει τῶντι ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ τῆς πραγματικῆς περιουχίας τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκκλησίας, ἥτις, ὡς ἐβρέθη, περιελάμβανεν ἄλλατε εὐρυτέραν κατοχήν· καλὸν δὲ ἤθελεν εἶσθαι, ἂν πρὸς σαφήνειαν ἐτίθετο ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἡ φράσις αὐτοῦ περιουχία ὡς εἶναι ἤδη περιπεραγμένη.

Ἐπὶ τούτοις διωμολόγησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, καὶ ἐξήγησε νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι τὸ νομοσχεδίον ἐννοεῖ τὴν περιουχίαν ὡς εἶναι ἤδη περιπεραγμένη καὶ τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ κατέχει ἡ Ῥωσικὴ Πρεσβεΐα.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν προσέθηκεν ὅτι ἐν τῇ γενησομένη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν δωροδόχον ἐπισήμῳ διαβιβάσει τῆς δωρεᾶς, θέλει ἐπισυναφθῇ καὶ τὸ προσήκον διάγραμμα πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης ἀμφιβολίας ἢ παρεξηγήσεως.

Ἐπομένως τὸ μοναδικὸν τοῦ νομοσχεδίου ἀρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας, ὡς εἶχεν ἐν τῷ καιμένῳ.

Ψηφοροχθὲν δὲ καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 31, ἀρνηθέντος ἑνός, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολεκτῶν, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ. ἔχει δὲ τὸ νομοσχεδίον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17 Ἀπριλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δωρεᾶν εἰς τὴν Ῥωσικὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας
ὁ Ἅγιος Νικόδημος.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος N
Σπυρίδων Καλαγερόπουλος	Δημήτριος Χατσίσκος N
Τάτσης Μαγγίνης N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης N
Καρὰλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης N
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Γεώργ. Δουβουνιώτης N
Νικόλ. Πρασσκάκης N	Κωνσ. Προβιλέγιος N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος
Ῥικάρδος Τζιωρτζ	Ἰάγας Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κρεστενίτης N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ἀθ. Α. Μικαύλης
Γεώργιος Ψύλλας N	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Παράβας N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	Νικόλαος Δελιγιάννης
Γ. Παπαηλιόπουλος N	Νικόλαος Σιλήδεργος N
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ἰω. Μέζης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος N
Κωνσταντίνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης N
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας
Μ. Α. Καίρης N	Β. Πετιμεζάς
Ἀντών. Γ. Κριεζής	Ν. Πιεράκος N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξάς N
Ἰωάννης Σταΐκος	Η. Νοταράς

Μετὰ ταῦτα τῇ εἰσηγήσει τινὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν τὸ θέμα ἐσκέφθη ἐπὶ τοῦ ἀναβληθέντος εἰς προηγουμένην τινὰ συνεδριάσιν ζητήματος περὶ καθυστέρησεως εἰς τινὰς Γερουσιαστὰς τῆς νομίμου αὐτῶν ἐπιχορηγίας κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ληξάνσης συνόδου, ὅτε δὲν πικρευρέθησαν ἐγκαίρως διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θέλησεως αὐτῶν, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἀποδοθῇ

αὐτὴ πρὸς τοὺς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Α. Κανελλόπουλον, Μ. Καίρην, Γ. Παπαηλιόπουλον καὶ Χ. Παπαπολίτην.

Ἐπὶ τέλους τῇ προτάσει τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνα ὠρίσθη ἡ πρώτη συνεδρίασις ὡς ἡμέρα ἐπερωτήσεως πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ τὰ ἐν τῇ ὑπουργικῇ ἐφημερίδι φύλλον 183 γραφόμενα κατὰ τοῦ σώματος τῆς Γερουσίας, ἰδίως δὲ καθ' ἑκάστην τῆς ἰδίας τῶν Γερουσιαστῶν θέσεως, καθ' ἃν χρόνον οὗτοι εὐρίσκοντο ἐντὸς τῶν καθηκόντων των.

Ἄνευ ἄλλου τινὸς ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκρατᾷ τοῦ σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χαράλαμπος,
Ν. Μαυρομάτης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Μαΐου 1864, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδῆς προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ν. Μαυρομάτην ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Χατζίσκου ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγνώσθη ὑστερον τὸ ὑπ' ἀριθ. 247 ἀπὸ 11 Μαΐου ἔγγραφο τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' οὗ κοινοποιεῖται εἰς τὴν Γερουσίαν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ Β. Διαταγμάτων τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας διώρισεν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν τὸν Βουλευτὴν Κ. Χ. Χριστόπουλον ἀντὶ τοῦ Κ. Ν. Παπαλεξοπούλου Βουλευτοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν υποβληθεῖσαν παρὰ τῆς Συνεδρίας παρεδέξατο.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτῇ τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Χ. Παπαπολίτου, Σ. Καλογεροπούλου καὶ Ιω. Σταύρου ἡ Γερουσία ἐχορήγησεν εἰς μὲν τὸν πρῶτον παρὰ τῶν ἀδείας ἀπουσίας ἐτέρων τεσσαράκοντα ἡμερῶν, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους δύο ἀδείαν ἀπουσίας ἀνὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν εἰς ἕκαστον.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔθεσεν περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἀρθροῦ 358 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀρθροῦ 360 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ ἐσύστησε τὴν ὅσον εἶναι δυνατόν ταχεῖαν συζήτησιν αὐτοῦ ἡ Γερουσία ἀπεφίνατο νὰ ἐκτυπωθῶσι

καὶ διανεμηθῶσιν ἀμφοτέρω πρὸς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς, καὶ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῶν τμημάτων πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως. ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διὰ τοῦ εἰσαγομένου νομοσχεδίου ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 358 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀρθροῦ 360 τῆς Πολ. Δικονομίας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐνεκα ψευδορκίας ἢ ψευδομαρτυρίας, ἢ ἐνεκα κακούργηματος καταδικασθέντες κηρύττονται ἀνίκανοι πρὸς ὁρκοδοσίαν, καὶ ὀφείλουσιν, ἐπαχθέντος αὐτοῖς ὅρκου ἐν πολιτικῇ δίκῃ ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου των, νὰ τὸν ἀντεπαγάγωσιν ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ θεωρηθῇ ἄλλως ὡς ὁμολογηθὲν τὸ περὶ οὗ ἡ ὁρκοδοσία πράγμα, ἀντεπαχθέντος δὲ αὐτοῖς τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπαχθέντος ὅρκου, θεωροῦνται ὡς ἀρνηθέντες νὰ κάμωσι τὸν ὅρκον, καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν συνδυασμένην διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 353 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐκλαμβάνεται ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον τὸ γεγονός, τὸ ὅποιον ἤθελον ν' ἀποδείξωσι διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου.

Ὡς ἐκ τῶν διατάξεων τούτων περιήλθον πολλοὶ πολλὰκις διὰ δίκου εἰς θέσιν ἀληθῶς ἀκρίβειαν, διότι οἱ ἀντιδικοὶ αὐτῶν καταχρώμενοι τῆς πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνικανότητός των ἐπῆγον ἢ ἀντεπῆγον αὐτοῖς θαρράλειως τὸν ὅρκον, περὶ οὗ ἐγίνωσκον, ὅτι ἐμελλον ἢ ἐπαχθέντα νὰ τὸν ἀντεπαγάγωσιν, ἂν δὲν ἤθελον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὁμολογήσαντες τὸ περὶ οὗ ὁ ὅρκος πράγμα, ἢ ἀντεπαχθέντα νὰ μὴ δύνανται νὰ τὸν ὁμώσωσιν. Οἱ ἐπαχόντες καὶ ἀντεπαχόντες τὸν ὅρκον εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν ἀνικάνων πρὸς ὁρκοδοσίαν προσώπων, εὕρισκον τοιαυτοτρόπως ἐν ταῖς ῥηθείαις διατάξεσι τῶν ἀρθρῶν 258 ἐδ. 2 καὶ 260 τῆς Πολ. Δικονομίας μέσον ἱκανῶς δελεαστικὸν τοῦ ν' ὀφελῶσιν ἐαυτοὺς μὲ ζήτησιν τῶν ἀντιδικῶν των, καὶ ὅταν ἀκόμη οὗτοι εἶχον κατορθώσει ν' ἀποδείξωσι διὰ τῶν ἄλλων νομίμων μέσων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἰσχυρισμῶν των, διότι καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ πίστις τῶν ἀποδείξεων ἐνεκροῦντο ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος τοῦ νόμου, προδικάζοντος ἐν αὐτοῖς ἀδύνατον τὴν προαίρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ἐνθ' ὁ Νόμος καταλιμπάνει αὐτοῖς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ἐνθ' οἱ ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα τῆς δικαστικῆς περυσίας των, τὸ τοῦ συναλλάττεσθαι, τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων

των, διὰ τῶν διατάξεων ἐκείνων τῆς Πολ. Δικονομίας ἀφαιρεῖ αὐτοῖς τὴν ἐσότητά τῆς θέσεως ἀπέναντι τῶν ἀντιδίκων των καὶ θεσπίζει κατ' αὐτῶν δυσμενὲς καὶ ἐπαχθεῖς προνόμιον τὸ ὁποῖον τοὺς καθίστησιν ἀλλοτρίους τῆς προστασίας τοῦ κοινῆς δικαίου διὰ τὴν παραδύωσιν τὰ συμφέροντα πολλάκις δὲ καὶ τὰ δικαιώματά των εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀντιδίκων των.

Ἡ ἐπαγωγή καὶ ἡ ἀντεπαγωγή τοῦ ὅρκου εἶναι διαδήλωσις τῆς πίστεως, ἣν ἔχει εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ὁ ἐπάγων ἢ ἀντεπάγων αὐτῷ τὸν ὅρκον, ὥστε καὶ νὰ τὸν ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ταύτης δικαστὴν τῆς ἰδίας του υποθέσεως· διὰ τοῦτο καὶ ἐπιβάλλεται ἡ υποχρέωσις εἰς τὸν πρὸς ὃν ἐπάγεται ὁ ὅρκος εἶτε νὰ δώσῃ αὐτὸν εἶτε νὰ ἀντεπαγῇ ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ θεωρηθῇ ἄλλως ὡς ὁμολογῆσας τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἐπαγαγόντος τὸν ὅρκον. Ἡ ποινὴ εἶναι εὐλογος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διότι ὁ μὴ θέλων νὰ ὑποβῇ καὶ μὴ στέργων συγχρόνως ν' ἀποδείξῃ τὸσπιν πρὸς τὸν ἀντίδικόν του πίστιν, ὅσπιν οὗτος ἐπροθυμῆθη ν' ἀποδείξῃ πρὸς αὐτὸν ἐπισύρει ἱκανὴν καθ' ἑαυτοῦ ὑποψίαν, ὥστε νὰ δικαιώσῃ τὴν ἀπειλουμένην εἰς τὴν δυστροπίαν του ὑπὸ τοῦ νόμου ποινὴν.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσιν δικαίως ἡ ποινὴ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ ἐκουσία ἢ ἀρνήσις· πῶς θὰ τιμωρηθῇ μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀρνήσεως ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ νόμος αὐτὸς ἀφίρσας τὴν ἐξουσίαν τῆς παραδόχης καὶ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου;

Ἐκτὸς τῆς ἡμετέρας καμμία ἐκ τῶν νεωτέρων νομοθεσιῶν δὲν καθιέρωσε τὸσον ἐκείνης συνεπειᾶς διὰ τοὺς εἰς τοιαύτην κατηγορίαν ὑπαγομένους διαδίκους. Μερικαὶ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων Γερμανικῶν νομοθεσιῶν περιορίζουσι μὲν τὸ δικαίωμα τῆς ὁρκοδοσίας διὰ τοὺς καταδικασθέντας ἐνεκα ψευδορκίας ἢ ψευδομαρτυρίας, ἀλλὰ δὲν συνδέουσι μὲ τὸν ἀναγκαστικὸν περιορισμὸν τῆς ὁρκοδοσίας τὰς συνεπειᾶς τῆς ἐκουσίας ἀρνήσεως τοῦ ὅρκου, ὡς πράττει ἡ ἡμετέρα Πολ. Δικονομία. Ἡ δὲ Γαλλικὴ νομοθεσία, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ νεώτεροι ἀπ' ἑμψαν τοὺς περιορισμοὺς τούτους, τῶν ὁποίων ἡ ἀδικία εἶναι προφανής, ἡ δὲ ὠφέλεια χυμωτική, καθόσον οἱ τοιοῦτοι περιορισμοὶ ἔχοντες ὡς ἔχουσιν τὴν πρὸς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος διαδίκους ὑποψίαν τοῦ νομοθέτου, τείνουσι νὰ ἐλαττώσῃ δι' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς τῆς ἐπιπορείας, ἀποβαίνουσι περιττοί, ἀφοῦ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπαγομένου καὶ τοῦ ἀντεπαγομένου ὅρκου ἀπόκειται εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀντιδίκων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προσώπων τὸ νὰ ἀφιερωθῶσιν ἢ μὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας ἰσχυρισμοῦ τινος εἰς

μόνην τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ἐναντίων των, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναπληρωτικοῦ καὶ τοῦ ἀπαλλακτικοῦ ὅρκου ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοὺς κατὰ τὸ μέτρον τῆς νηχότητος καὶ τῆς αξιοπιστίας τῶν διαδίκων.

Καὶ ἂν δὲ ὡς λόγον ὑπαγορεύσαντα τὰς περὶ ὧν πρόκειται διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας θεωρήσωμεν τὴν δυσπιστίαν τοῦ νομοθέτου πρὸς τοὺς ἐνεκα κακουργήματος ἢ ἐνεκα ψευδορκίας ἢ ψευδομαρτυρίας καταδικασθέντας, περὶ τοῦ ἂν οὗτοι θέλουσιν ὁμολογεῖν συμφρόνως μὲ τὴν ἀλήθειαν, ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀνίσχυρος καὶ ὑπὸ ἄλλῃν ἐποψιν, διότι ἐκ τοῦ ὅτι ὑπέπεσε τις ἅπαξ εἰς ψευδορκίαν, δὲν ἐπεται ὅτι θέλει ὑποπέσει καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα, πολὺ δὲ ὀλιγωτερον δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι θέλει τις πειθῶς κατασταθῇ ἐνοχος ψευδορκίας, διότι ἐπραξεν ἄλλοτε φόνον ἢ ἄλλο κακούργημα μηδεμίαν ἔχον πρὸς τὸν ὅρκον ἀναφοράν. Καὶ ἐπειτα δὲν πρέπει νὰ υποθέσωμεν καὶ ὅτι ὁ ἅπαξ ψευδορκήσας ἢ ἄλλως κακουργήσας ἐσωφρονίσθη ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς;

Ἄλλως τε ἡ ἀποκήρυξις τῶν ἐνεκα ψευδορκίας ἢ ψευδομαρτυρίας ἢ κακουργήματος καταδικασθέντων ἀπὸ τοῦ εὐεργέτημα τοῦ κοινῆς δικαίου, δύναται, ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ ν' αὐξήσῃ τὰς ἀφορμὰς τῆς ψευδορκίας, παρορμῶσα τοὺς ἔχοντας καὶ τὰς ἀδικωτέρας ἀκούη ἀπαιτήσεις νὰ ἐπιδιώξωσιν αὐτὰς κατὰ τῶν ἀτυχῶν ἀντιδίκων των, τῆς τύχης τῶν ὁποίων καίται παρ' αὐτοῖς ν' ἀποδειχθῶσι κύριοι διὰ τῆς δόσεως τοῦ ὅρκου, τὸν ὁποῖον ἐπάγοντες εἰς αὐτοὺς προγινώσκουσιν ὅτι οὗτοι θέλουσι τοῖς ἀντεπαγῇ.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐθεώρησεν ἐπὶ τῇ ἑσέει τῶν λόγων τούτων δικαίαν καὶ εὐλογον τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἰσχυουσῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεων τῆς πολ. δικονομίας καὶ ἀπομένως ἐπροθυμῆθη νὰ προτείνῃ καὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἐπιβήρυσιν ἡμῶν τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαΐου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
M. ΠΟΤΑΜΕΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ρ Α Ε Π Ι Θ Ε Κ Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, θέλει ὑπεβληθῇ εἰς τὴν

Γερουσίαν παρά του Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίχθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ τριακостоῦ πεντηκονστοῦ ὁγδόου ἄρθρου καὶ ὁλόκληρον τὸ τριακостὸν ἐξηκστοὸν ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀκυροῦνται.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἀνέγνω ὑστερον δύο ἕτερα νομοσχέδια μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων 1) περὶ παρατάσεως τῆς εἰσπράξεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ' νόμου ἐπιβληθέντος φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων διὰ τῶν Τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1870 καὶ 2) περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΕΑ' νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1866, ἀπερρασίθη δὲ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου ἀποφάσεως νὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν ἀμφοτέρω καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν τμημάτων προεξεργασίαν αὐτῶν νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις των κατὰ σειράν. Ἐχουσι δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ' νόμου ἐπιβλήθη ἐφ' ὧν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν πραγμάτων, δικαίωμα προκυμαίας πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πληρωνομένου κατὰ τὸν νόμον τελωνιακοῦ δικαϊώματος διὰ τὴν κατασκευὴν προκυμαίας καὶ ἄλλων ἔργων ἐν τῷ αὐτῷ λιμένι, καὶ ὠρίσθη ἡ διάρκεια τοῦ νόμου τούτου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1860 ἔτους. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα δὲν ἐπάρκεισαν δι' ὅλας τὰς κατανομομαθεῖσας ἐργασίας ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ εἰρημένου νόμου· διότι καὶ ἡ προ-

κυμαία τοῦ λιμένος μένει εἰσέτι ἀτελής, καὶ ἡ καθαίρει αὐτοῦ ἐγένετο κατ' ἐλάχιστον μέρος, καὶ ἄλλα πολλά ἔργα ἀναγκάμενα εἰς τὴν ἐν γένει τακτοποίησιν τοῦ λιμένος ὑπολείπονται εἰσέτι, τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ δήμου Πειραιῶς συνελθὼν συνεδρίασε τὴν 28 Σεπτεμβρίου τοῦ 1859 ἔτους, συνέταξε τὸ συνημμένον ὑπ' ἀριθ. 990 ψήφισμα, δι' οὗ ἐξαιτεῖται τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἀνωτέρω φορολογίας μέχρι τῆς λήξεως τοῦ 1870 ἔτους. Λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ λιμὴν Πειραιῶς χρήζει εἰσέτι πολλῶν βελτιώσεων, αἵτινες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἀνευ τῶν ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης προσποριζομένων μέσων, ἀνεγνωρίσαμεν τὸ εὖλογον τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ συντάξαντες τὸ ἀπαιτούμενον νομοσχέδιον, εἰσάγομεν αὐτὸ, κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιψήφισιν, ἀφοῦ πρῶτον ἐγένετο παρδεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως. Κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ φέρωμεν τὸν λόγον ἐπ' ἄλλης τινὸς διατάξεως αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἄρθρ. 2 καὶ 3. Καὶ διὰ μὲν τοῦ 2 ἄρθρου διατάσσεται, ὅτι ἡ διοίκισις καὶ διαχείρισις θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· οὗτοι δὲ πληροῦνται κενόν, τὸ ὅποιον ὁ παλαιὸς νόμος εἶχε καὶ ἀνεπλήρωσε τὸ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1848 Β. Διάταγμα· ἐτηρήθη δὲ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ διηρισμοῦ τῆς ἐφορευτικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ δήμου ἡ αὐθιπαρχία καὶ ἡ ἐπὶ τῆς πορείας αὐτῶν ἐξασκουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτήρησις. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δήμευ, ἵνα κατασταθῇ σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος ἑλεγχος τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ εἰδικοῦ τούτου ταμείου τῆς προκυμαίας, τὸ ὅποιον προωρίσθη πρὸς ἐκπλήρωσιν ὠρισμένων ὑποχρεώσεων τοῦ δήμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί.

Τῶν ἑσωτερικῶν
Χ. ΤΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Γ Μ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσχυθῇ, ὅπως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπεψηφίσθη, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ

τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν καὶ ὑποστη-
ρυχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπιβληθέντος φόρου διὰ
τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1848 ΡΒ' νόμου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλο-
δαπῆς διὰ τῶν τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰσπραγμένων
πρὸς κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ ἰσχύς τῶν λοιπῶν δια-
τάξεων αὐτοῦ, παρατείνεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-
ρόντος μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1870 ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τριμελής ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας τὸν πρόεδρον διορίζει ὁ ὑ-
πουργός τῶν ἑσωτερικῶν, τὰ δὲ δύο μέλη ἐκλέγει τὸ δημο-
τικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Πειραιῶς, ἐφορᾷ τὴν διοίκησιν
τῶν ἔργων καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπραττομένων καὶ δα-
πανωμένων, τηρουμένων πάντοτε, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, τῶν
διὰ τοῦ νόμου τούτου διατασσόμενων ἔργων τῶν ἰσχυουσῶν
διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων· τὰ δὲ κα-
θόνοντα τῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν
τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ τῆς διαχειρίσεως θέλουσι συντάσσε-
σθαι καὶ ἐξελέγχεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 110
καὶ 111 τοῦ νόμου περὶ δήμων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐ-
φημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΕΑ' νόμου ἐπεβλήθη
ἐρ' ὅλων τῶν εἰσπραγμένων καὶ ἐξαγομένων εἰς τὸν λιμένα
Ναυπλίου προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων φόρος ἔν τοις ἐκατὸν
πρὸς κάθαρσιν τοῦ λιμένος Ναυπλίου, ἐπισκευὴν τῆς παλαιᾶς
προκυμαίας, κατασκευὴν αἰμασιᾶς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων

κοινοφελῶν τοῦ δήμου ἔργων καὶ ὠρίσθη ἐπὶ πενταετίαν ἡ
διάρκεια τοῦ νόμου τούτου, λήγουσα κατὰ τὸ ἐκστὸς ἔτος.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ εἰσπραγνόμενα χορήματα δὲν ἐπάρκεισαν δι'
ὅλας τὰς κατονομασθείσας ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ εἰρημένου νόμου
ἐργασίας, ὑπολειποντα δὲ πολλὰ εἰσέτι ἔργα διὰ τὴν καλὴν
τοῦ λιμένος ἀποκατάστασιν, ὡς φαίνεται τούτο λεπτομερῶς ἐν
τῇ συναπομένῃ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 8 π. ἀ. τῆς ἀρμοδίας ἐπιτρο-
πῆς, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Ναυπλίων ὑπέβαλεν
εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἐσώκλειστον ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1860 ὑπό-
σταλ· 17'. Ὑψηλότης τοῦ, δι' οὗ ἐκαιτεῖται τὴν ἐξακολούθησιν
τῆς ἀνωτέρω ἐφορητικῆς ἐπὶ πενταετίαν εἰσέτι. Ἀνγνωρίζαντες
τὸ εὐλόγιον τῆς αἰτήσεως ταύτης, μὴ μὴ ἀποπερατωθέντος τοῦ
ἔργου, χάριν τοῦ ὁποῖου ἐπεβλήθη ὁ ἀνωτέρω νόμος, συνετά-
ξαν καὶ εἰσάγοντες κατὰ διατάξιν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ὑ-
μαρτέρην συζήτησιν τὸ ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, παραδεδυγὲν ὑπὸ
τῆς Βουλῆς. Καίνομεν δὲ περὶ τούτου νὰ φέρωμεν τὸν λόγον ἐπ'
ἄλλης τινὸς θεκατάξεως αὐτοῦ, εἰ μὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 2
καὶ 3· καὶ διὰ μὲν τοῦ 2 διατάσσεται, ὅτι ἡ διοίκησις καὶ
διαχείρισις θάλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως
ὠρίσθη καὶ διὰ τοῦ 3 ἀρθρου τοῦ διαβληθέντος νόμου, ἐπὶ ἄλ-
λῃς ὅμως βάσεσιν, τηρούσας τὸν δήμον τὴν αὐτοπαρτίαν καὶ
τὴν ἐπὶ τῇ παρούσῃ αὐτῶν ἐξακολουθήσασιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως
ἐπιτήρησιν· διότι ὅπως εἶχε τὸ νῦν τροποποιούμενον 3 ἀρθρον
τοῦ παλαιοῦ νόμου, παρεβιάζοντο αἱ ἀρχαὶ αὐταί, ὡς μὴ λημι-
θάνοντες οὐδὲν μᾶλλον τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς
τὴν διοριστὴν ἐπιτροπὴν διαχειριζομένης δημοτικά ἔσοδα καὶ
ἐφορευτικὰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἔργων, διὰ δὲ τοῦ ἀρθρ.
3 ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ διατάξεις τοῦ
νόμου περὶ δήμων, ἵνα κατασταθῇ σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος
ἐλεγχὸς πᾶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν τοῦ εἰδικοῦ τούτου τα-
μείου τοῦ λιμένος, τὸ ὁποῖον προωρίσθη πρὸς ἐκπλήρωσιν ὠρι-
σμένων ὑποχρεώσεων τοῦ δήμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1861.

Οἱ Ἱπουργοί.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν
Πρακτ. Γερου. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 20

ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1861.

Θ Θ Ω Ν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1856 ΤΕΛ. νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου κτλ. παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου προσδιοριστένης χρονικῆς διαρκείας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1866 ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ εἰρημένου νόμου ἐπιτροπῆς θέλει ἐφορᾷ τὴν διοκίαν τῶν ἔργων καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπραττομένων καὶ δαπανωμένων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Οκτωβρίου 1856 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ εἰρημένου ΤΕΛ. νόμου, τριμελὲς ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας τὸν μὲν πρόεδρον διορίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, τὰ δὲ ὄσα μέλη ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Ναυπλίων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ τῆς διαχείρισεως θέλουσι συντάσσονται καὶ ἐξελεγχέσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 110 καὶ 111 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀκολουθεῖς ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω τέσσαρα νομοσχέδια 1) περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθρου 87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν χρηρημάτων τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων. 2) Περὶ παραχωρήσεως δωριῶν εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν τριῶν γαπέδων πρὸς ἀνέγερσιν τριῶν ἀγορῶν ἐδωδίων. 3) περὶ μεταθέσεως δραχμῶν 38,000 ἐκ τοῦ Κεφ. Α'. ἀρθρου 1 «μισθὸς ἀνεργείας ἀξιωματικῶν» εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «μισθὸς ἀργίας ἀξιωματικῶν,» καὶ δραχ. 60,000 ἐκ τοῦ Κεφ. ΙΓ'. «Σώμα χωροφυλακῆς» εἰς τὸ Κεφ. ΙΑ'. ἀρθρον 2 «λόγος ἀπομάχων» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1860 καὶ 4)

περὶ πιστώσεως δραχ. 115,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἐνὸς ἐκάστου ἀπεφασίσθη αὐτῶ τὸ μὲν πρῶτον νὰ ἐκτυπωθῇ, διανεμηθῇ καὶ συζητηθῇ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν τμημάτων προεξεργασίαν αὐτοῦ· τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον νὰ διανεμηθῶσιν ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὰ τμήματα πρὸς ἐπιξεργασίαν, καὶ νὰ συζητηθῶσιν ἀμέσως μετ' αὐτὴν καὶ τὸ τρίτον νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ καὶ συζητηθῇ μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς, τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τῆς ἀπαιτούμενης ἐκθέσεως.

ἔχουσι δὲ καὶ τὰ ἀνωτέρω τέσσαρα νομοσχέδια μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων ὡς ἐφεξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κόρυς!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνου τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπιφάνειαν τὸ συνημμένον νομοσχέδιον.

Διὰ τοῦ νομοσχεδιοῦ τούτου ζητεῖται ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀρθρου 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν χρηρημάτων, καὶ οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύοντες τὴν τροποποίησιν ταύτην τοῦ λογιστικοῦ νόμου εἶναι οἱ ἐφεξῆς.

Διὰ τὴν ἀποκρίνωσιν τῶν χρηματικῶν θυσῶν τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων Ἰδρίας, Σπερτζῶν καὶ Ψαρόων ἐξεδόθη ὁ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 νόμος ὁρίζων ἐτήσιον ποσὸν δρ. 200,000, ὑπερ' ἀνενημέθη ἔκτοτε εἰς 204 ναυτικούς χορηγιοῦχος, ὧν τοὺς λ/σμούς εἶχε θεωρήσει ἡ ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτροπὴ τοῦ Κυβερνήτου.

Ἐπειδὴ ὅμως μέρος τῶν πρωτοτύπων δικαιοῦχων εἶχεν ἤδη ἐκλείψει κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νόμου, παραυσιάζθησαν οἱ κληρονόμοι καὶ ἀνεγνωρίσθησαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς τοιοῦτοι. Οὗτοι δὲ ἀνεγνωρίσαν καὶ ἄλλους πολλοὺς ὡς συμμετόχους τῶν εἰς τὰ πλοία, εἰς τῶν ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν χορηγιοῦχων ἀνέβη εἰς 4,000 πρόσωπα.

Ἐκτὸς δὲ τούτου δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀνεγνωρίσθησαν ἐπίσης ὡς συμμετοχῆ διάφοροι ἄλλοι, εἴτε διότι εἶχον μέρος εἰς τὰ πλοία, εἴτε διότι ἦσαν δανεισταὶ τῶν ναυτικῶν χορηγιοῦχων.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω αἰτίων ὁ ἀριθμὸς τῶν χορηγιοῦχων προσῆλθε ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε σήμερον τὸ χορηγίωμα τῶν δραχ.

200,000 διανέμεται εἰς 4,500 άτομα, καὶ ἐνίοτε εἰς ποσά ὅλως ἀσήμαντα. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφοβολία ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὡς ἐκ τῶν ἐπερχομένων ἀποβιώσεων τῶν ἐπιζώντων πρωτοτύπων δικαιοῦχων καὶ τῶν παρουσιαζομένων ὁσημῆραι νέων κατασχέσεων καὶ παραχωρήσεων συμμετοχῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θέλει προβῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε θέλει κατασταθῇ ἀδύνατος ἡ ἐντολὴ τῆς εἰς τόσον μικρὰ ποσὰ πληρωμῆς τῶν χορηγημάτων.

Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν τῶν δυσκολιῶν τῆς ὑπηρεσίας παρουσιάζεται καὶ ἄλλος σπουδαῖος κίνδυνος δυνάμενος νὰ ἐλάττωσιν αὐτῶν τὰ δημόσια συμφέροντα, αὗτος δὲ εἶναι ὁ ἐξής:

Κατὰ τὸ ἄρθρον 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ὑπάρχοντα εἰς παραγραφὴν αἱ εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ἐνεργούμεναι κατασχέσεις ἢ δηλώσεις παραχωρήσεων καὶ μεταβιβάσεων δικαιωμάτων εἰς τρίτου, καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις τεινόνσα εἰς τὸ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλουμένων ἀπὸ τοῦ δημοσίου εἰς τρίτους, ἐκτὸς ἂν μετὰ παρέλευσιν 5 ἐτῶν ἀνανεωθῶσιν αἱ κατασχέσεις κλπ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς διατάξεως ταύτης τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γενομένων παραχωρήσεων ἐκ μέρους τῶν ναυτικῶν χορηγούχων ὡς καὶ τῶν διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀγνωστοθεσιῶν συμμετοχῶν πρόκειται ἔτι νὰ παραχρυσύσῃ.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διατάξεως ταύτης ἐπὶ τῶν ἀπείρων δυσκολιῶν, ἃς θέλει παρῇ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ναυτ. χορηγημάτων, ἄλλως τε ἀρκετὰ πολυπλοκῶς ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς, θέλει διεγείρῃ παράπονα ἐκ μέρους τῶν ναυτ. χορηγούχων, καθόσον αὗτοι θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς νέας δαπάνας, καὶ δυσκόλως θέλουσι δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἀνανέωσιν τῶν παραχωρήσεων, διότι μίγα μέρος αὐτῶν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἀλλὰ τὸ χειρίστον πάντων ὅτι ὑπάρχει ἀβεβαιότης ἂν κατὰ τὴν ἀναίευσιν ταύτην οἱ ταμίαι τοῦ Κράτους θὰ δυνάμωσι νὰ ἐνεργήσωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δηλώσεις ἀκριβεῖς καὶ ἐξασφαλίζούσας τὰ δημόσια συμφέροντα διὰ τὰς εἰς χεῖρας τῶν ἐνεργηθσομένων κατασχέσεις τῶν προκειμένων χορηγημάτων. Ἐκ τούτου δὲ τὸ δημοσίον διατρέχει τὸν κίνδυνον μὴ περιπλεθῇ εἰς ἀδιέξοδον κύκλον δικαστικῶν διενέξεων, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἀποβῇ πρὸς βλάβην του.

Τὸ συμφέρον λοιπὸν τοῦ δημοσίου εἶναι καὶ τὰς δικαστικὰς ταύτας περιπλοκάς ν' ἀποφύγῃ, καὶ νὰ μὴ διεγείρῃ παράπονα ἐκ μέρους τόσοις μεγάλου ἀριθμοῦ πιστωτῶν του. Ἀλλ' ὅπως

ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἀνάγκη πᾶσα τὸ ἄρθρ. 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ ναυτικά χορηγήματα· τὸ μέτρον τοῦτο πρὸ πολλοῦ κατεῖχε τὸ ὑπουργεῖον ὡς τὸ μόνον εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καταλλήλον μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ προσυλλάξῃ τὸ δημοσίον τοῦ ἐπαπειλουμένου αὐτοῦ κινδύνου. Οὐχ' ἦπτον πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐκρίνεν εὐλογον ν' ἀκούσῃ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῇ ὑπουργείῳ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ τῶν μάλᾳ διακεκριμένων νομικῶν.

Τὸ συμβούλιον τοῦτο, λαβὼν εἰς ὄριμον σκέψιν ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς προκειμένης σπουδαίας ὑποθέσεως, ἀπεράνθη ὑπὲρ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου εἰς τὰ ναυτ. χορηγήματα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πείθεσθε, Κύριε, ὅτι ἡ ἐξασφάλις κυρίως τῶν δημοσίων συμφερόντων προέκλεσε τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου ταύτου, οὗ τινος ἡ ἐπιφέρεισις καθίσταται ἀναπόφευκτος πρὸς ἀπυργίαν πάσης ἐνδεχομένης τοῦ ταμείου βλάβης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Μαΐου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποταχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐνταύθα νομοθέτῳ μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου δὲν ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ναυτικά χορηγήματα, τὰ πληρωνόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου δυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰς τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοστευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἐστὶ τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1859 νόμου περὶ παραχωρήσεως δωρεάν εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κοινότητα ἑθνικοῦ οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορᾶς ἐδωδίων, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Πατρῶν ἐζήτησεν οἰκοπέδα ἑθνικὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καί μενα κατὰ τὴν παρὰ τὴν γραμμὴν. Τὸ ὑπουργεῖον καίτοι ἀγνωρίζον τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἐδίστασε μολυβδαῖα μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νόμου νὰ παραχωρήσῃ τὰ ζητούμενα οἰκοπέδα, ὅντα πολυτίμα, καὶ διότι δὲν ἐθεώρησε τὸ μέγεθος ἐκείνου κατάλληλον πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορᾶς.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτων ἐκτελέθη ἡ ἐκτακτικὴ τῶν οἰκοπέδων τούτων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1858 νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατοίκων πατρῶν, καὶ ἐξῆς ἐβλήθησαν αἱ αἰτήσεις, ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη τῶν κτημάτων τούτων περὶ τὰς δραχμὰς 200 κατὰ μέτρον.

Μετὰ τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ ὑπουργείου ἡ εἰρημένη δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπανελάβε τὴν αἴτησίν της, παρετήρησε δὲ συνάμα ὅτι ὡς ἐκ τῆς σημερινῆς ἐκτάσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀναπτύξεως αὐτῆς, ὑπάρχει ἀπαραίτητος ἀνάγκη τῆς συστάσεως τριῶν ἀγορῶν κατεχομένων, καὶ ἐπὶ μέρους ἐξέτης τὴν παραχώρησιν ἰσχυρίμων οἰκοπέδων. Ἐπειδὴ ἡ πρότασις ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ θεραπείας ἀνάγκης τῆς ἐμπορικωτέρας πόλεως τῆς Πελοποννήσου, ἐνόμισα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ὄφειλε νὰ παραδεχθῇ τὴν αἴτησιν ταύτην· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πόλις, ὡς ἀνωτέρω παρετήρηθη, ἔχει ἀνάγκην τριῶν ἀγορῶν, καὶ ἐπειδὴ ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν παραχώρησιν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορᾶς ἢ τοῖς μόνον, συνετάχθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον τροποποιεῖν τὸν ὅρον τοῦ νόμου ἐξαιρητικῶς διὰ τὰς Πατρὰς.

Ἡ Βουλὴ ἐκτιμήσασα τὰς παρατηρήσεις μου παρεδίδθη τὸ νομοσχέδιον ἀνευ τροποποιήσεως τινος, πιστεύω δὲ ὅτι καὶ ἡ Γερουσία θέλει παραδεχθῇ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ἐψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβλήθηται εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθήσεται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεραιοῦμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀθῶν Μοναδικόν.

Ἐπιτίθεται ἡ δωρεάν παραχώρησις εἰς τὸν δῆμον τῶν Πατρῶν τριῶν κατεχομένων ἑθνικῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορῶν ἐδωδίων ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου περὶ παραχωρήσεως γηπέδων εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ κοινότητα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοστευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ συνεπιβουλευτικὸν νομοσχέδιον περὶ μεταθέσεως πιστώσεων τῆς χρήσεως 1860 ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβῶ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὴν ἐπιβουλὴν τῆς Γερουσίας μετ' ἀντιτάσειν τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογητικῆς ἐκθέσεώς μου καὶ ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως καὶ ἀπεκδέχομαι τὴν ταχίαν αὐτοῦ παραδοχὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπο-

βληθῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν, παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υποστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρονίας 1860 ψηφισθῶσιν πιστώσεων μετατίθενται δραχ. 38000 ἀπὸ τοῦ Κεφ. 1 ἄρθρ. 4 «Μισθὸς ἐνεργείας ἀξιωματικῶν» εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «Μισθὸς ἀργίας ἀξιωματικῶν» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου. Δραχμαὶ 60000 ἀπὸ τοῦ Κεφ. 13 «Σώμα γωροφυλακῆς» εἰς τὸ Κεφ. 11 ἄρθρ. 2 «Λόγος ἀπομάχων» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυριθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. νὰ υποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν κατὰ τὰ συννημένα πρακτικὰ Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 115,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1860 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου.

Ἐγγέλων συνάξας ἐν τῇ παύσει καὶ ἀντίτυπον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγικῆς ἐκθέσεώς μου πέποιθα οὖν καὶ ἡ Γερουσία θέλει ἀποδεχθῆ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς υποβληθῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνῶπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υποστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1860 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εἰσόδων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις δραχμῶν ἑκατὸν διακαπνὸντα χιλιάδων αἰ. ρ. 115,000 καταλογιζομένη εἰς τὰ ἑξῆς Κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφ. 3. Συντάξεις	
Ἄρθρ. 1. Στρατιωτικαί	δραχ. 15,000
Κεφ. 17. Συναφισμὸς φυλακῶν Γραμματίων. »	100,000
	<u>115,000</u>

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυριθεὶς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Λαβὼν ἐπεὶ τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ρ. Παλαμίδης εἶπε.

Κύριοι!

Καὶ διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ τύπου γνωστὰ ταῖς πάσιν ἐγένοντο ὅσα ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἐβλήσαν κατὰ τινὰ αὐτῆς συνεδρίσιν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετὰ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, ἤτοι τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐνώσεως τῆς γείτονος Ἑπτανήσου.

Μία ἰδέα λαμβθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθματος, ἡ ἰδέα ὅτι ἀπασα ἴσως ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν τοιαύτην τῶν ἰωνίων νήσων μετ' αὐτῆς ἐνωσιν, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἑλλήνων καὶ πολὺ περισσότερον τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων.

Αὐτὴ καὶ ἡ ἡμετέρα Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἔλαβεν ἤδη, ὡς δὲν σὺς λυθάνει, περὶ τῆς τοιαύτης ἰδέας λόγον, καὶ σήμερον ἀποπερατώσαμεν τὴν περὶ αὐτῆς συζήτησιν ἐξήγητε τὸ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ταύτης πλήρως καὶ ἀνεξέλιπτον αἰσθημα εἰς ὅλας τὰς ἐλληνικὰς καρδίας, καὶ ἐξέρχεται τὰς ζωηρὰς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς τῆς Ἑλλάδος.

Οὐχ' ἦτοον δὲ Κύριοι, ἐπειδὴ καὶ τὸ Σώμα τῆς Γερουσίας εἶναι μέλος ἀναπόσπαστον τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπροσωπεῖς τοῦ ἔθνους, πρέπει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔθνους εἰς ὅμοιον νὰ ἐλθῇ ταυτοχρόνως ἐξελθὼν, μοναδικὸν σκοπὸν ἔχουσαν νὰ διασφαλίσῃ τὴν παρεξήγησιν ἧτις ἀπεδόθη εἰς τὸ ἄγνον καὶ ἄριον αἰσθημα, τὸν μόνον ἐγκάρδιον πύθον πάντος Ἑλλήνος, δι' ὁμογενεῖς ἀναποσπαστὰς ἀπὸ ἡμᾶς θεωρουμένους καὶ γεωγραφικῶς καὶ θεοκρατικῶς καὶ ἱστορικῶς καὶ δι' ἀπάσης θυσίας συναγωνισθέντας κατὰ τὸ ἔνδοξον περὶ ἐλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας σιγῶν. Ὅθεν λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ περισπουδάστου τοῦτου ἀντικειμένου μακρὰν τοῦ νὰ προτίθωμαι, κατὰ καθέκον αὐστηρὴν καὶ σιδηράν γεωμετρούμενον οὐ μόνον πρὸς τὴν κρατικὴν τῆς Ἀγγλίας δυνάμιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλας τὰς λοιπὰς μεγάλας εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, διὰ νὰ ἐπέμβω εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπὶ τῶν διανοητικῶν ζήτημάτων πολιτικῶν αὐτῶν ἐκφράσεων καὶ συνδιαλέξεων, καὶ μακρότερος ἀμφιβάλλων περὶ τῶν ἀγαθῶν πάντοτε διακρίσεων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πολυπλοῦς Ἑλλάδος, γὰρ ἡμῶν υπεραίτητον θεωρῶ, Κύριοι, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνα καὶ μόνον, τὴν διάβασιν, λίγω, πάσης ὁπωσδήποτε περισερυτάτης ἰδέας, κατὰ παρεξήγησιν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν εὐχῶν ἡμῶν.

Ἰδέα δὲ τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν συνδρομὴν ἐκείνην τοῦ Ἀγγλικοῦ Βουλευτηρίου περὶ τῆς ἐλλείψεως ὁρῶν τῆς γενικῆς ἡμῶν ἐπιθυμίας διὰ τὴν ὕψιστην τῆς ἑπικρατοῦς μετὰ τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, ἰδέα ὅπως ἀντιθίτος τῆς ἀληθείας καὶ πραγματικῆς εἰς τὴν ἐλληνικὴν τιμὴν.

Ἡ τοιαύτη ἰδέα, Κύριοι, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὑπῆρξεν ὡς ἄρρηγμα διασπαστὸν καὶ εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ κακῶς οὐλοῦν καὶ τὴν ἀσπόνδων ἐγθρῶν τῆς Ἑλλάδος οὐδὲ δυνάμει νὰ πιστεύσω ποτε ὅτι αὕτη ἐξῆλθεν ἀπὸ ἀγνὴν ἐλληνικὴν καρδίαν καὶ ἀν' αὐτῇ ὑπερβῆ τοῦτο, ἡ τοιαύτη καρδία ἀναμφισβήτητος εἶναι τοῦ ἐξωλεσμένου μετὰ τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας προσώπου, καὶ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐληγηθῇ ὡς μὴ ἀναγνώστῃς ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ Ἰ. Καριώτου Ἰορδᾶ, τὸ δὲ τοιοῦτον πρόσωπον παραδιδόναι τὸ

εἰς τὴν κατάραν ὅλων τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, οὐδὲ νὰ καταδεχθῶμεν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ποῖον τοῦτο εἶναι, οὐδὲ νὰ μολύνωμεν τὰ πρακτικὰ μας διὰ τῆς κατὰχωρήσεως τοῦ ἀνάματός του.

Περιοριζόμενοι δι' εἰς τὸν κόλπον τοῦ μοναδικοῦ σήμερον σκοποῦ μας, πρέπει νὰ διακηρύξωμεν καὶ ἤδη, ὅτι ἀρ' ἡ στιγμὴ κατὰ τὸ 1821 ὠρίσθημεν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῆς τοσοῦτον αἰώνιον τυραννίας, τὸ σῶμα ἡμῶν καὶ ἡ ἐπιθυμία, ἡ ἑστία καὶ ἡ ἀπόρακτος ὑπῆρξεν ἡ συναπελευθέρωσις ἀπάντης τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνεται οὐ μόνον ἡ ἑπικράτης, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἱππικὴ, καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ἡ Μακεδονία, καὶ ἡ Κρήτη, καὶ ὅλα τὰ δὲ αὐτοῦ τοῦτοῦ ἐλλήνο-ἑθνότητος καὶ τῆς ἀγίας αὐτοῦ θεοσεύσεως δικηκριβήτα μέρος· τὴ δὲ τοιοῦτον αἰσθημα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιθυμία οὕτω ἐξῆλθεν ποτὲ, ὅτε θέλουσιν ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὰς ἐλληνικὰς καρδίας, αἰτίνας καὶ ἐλπίδες οἱ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς τοιαύτης εὐχῆς τῶν, διὰ τῆς θείας ἀντιλήψεως καὶ τῆς αἰσθηματικῆς τῶν κρατικῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Διότι Κύριοι, ἀν καὶ εἰσέλθῃ μετὰ τοῦδε δὲν περιήθημεν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς τοιαύτης εὐχῆς μας, ἐπισκῆ καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν ὡς ἐκ τῆς συναπλοήσεως τῆς μικρᾶς θέσεως μας ἀρ' ἑνὸς, καὶ τῆς ἀπαιτουμένης πάντοτε προσοχῆς μας εἰς τὰς ἀποράσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἀρ' ἑτέρου.

Τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν, Κύριοι, δίδει ἀναμφισβήτητος ὁ τῶν πάντων προύττατος ὡς Ἰφίστος, εἰς ὃν καὶ μόνον ἀναπικνίται τὸ γινῶναι χρόνους καὶ καιροὺς. Καθὼς λοιπὸν διὰ τῆς κρατικῆς αὐτοῦ ἀπορρήσεως προήλθε μετὰ τοῦδε καὶ ἡ Ἑλλάς, δι' ὁμοίας ἐιδικῶς προώρηται καὶ ὁ χρόνος τῆς βλαπῆς αὐτῆς ἀναστασεως ὅτε καὶ αἱ ὑπὲρ τὴν προστασίαν τοῦ αὐτοῦ Ἰφίστου μεγάλας δυνάμεις θέλουσι μὴς σφριάζει καὶ τότε εὐλαχῶς κατὰ τὸ θεῖον αὐτοῦ πρόσταγμα καὶ ἡμεῖς, ὡς μικροὶ καὶ ὀλίγοι θέλωμεν θαυραλέως ἀσπασθῇ τοῦτο!

Προσέθεον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μακρίνης.

Τὸ αἰσθημα καὶ ὁ πόθος τῶν Ἑλλήνων καθόσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκείνην ὅλων τῶν ἐλλήνων γέννησιν εἶναι πάγκοσμον καὶ ἀναιδέατα πάντες συζητήσας. Ἐπειδὴ ὅμως σήμερον δὲν πρόκειται εἰρή περὶ τῶν λεγόντων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Ἀγγλίας σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν ἰνδιαν νήσων, πρέπει κατ' ἑμὴν ἰδίαν νὰ ἀναγκασθῇ προσηγομένως τὰ ἀφ' ὧν τὸ ζήτημα τοῦτο

πρακτικά διὰ τὴν γίνεσιν ἐπομένως ἢ συζήτησιν ἐν γνώσει τῶν λεγθέντων.

Ἐπὶ τῇ ἐκτίσει δὲ τῶν ἐξωτερικῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον δὲν γνωρίζει ἄλλο τι περισσότερον εἰμὴ ὅτι γνωρίζει ἅπαν τὸ κοινὸν περὶ τῶν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Ἀγγλίας λεγθέντων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν ἰνδιάν νήσων ἐνώσεως. Ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ εἰς βουλευτὴς ἐξέφρασε τὴν ἰδίαν ὅτι ἴσως ἡ ἐπιθυμία τῆς τοιαύτης ἐνώσεως δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἐκ ποίας δὲ ἀφορμῆς ἡ πληροφορία ἐρικύβητος ὁ Κ. βουλευτὴς εἰς τὴν ἐκφράσιν ταύτην εἶναι ἀγνωστον, καὶ οὐδὲ δύναται τις νὰ ζητήσῃ λόγον παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς θέσεως τῆς ἰδέας του ταύτης.

Προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης.

Κύριοι!

Ἐνθυμίζον ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ ἐνὸς τοσούτου σοβαροῦ ἀντικειμένου, ἤθελε εἶραι εἰς τὸ μέσον σπουδασιώτερας πληροφορίας. Οὐδαίς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ εὐχὴ τὴν ὑποῖαν ὁ πρῶτος ἀγορεύσας Γερουσιαστὴς ἐξέφρασεν εἶναι εὐχὴ γενικὴ τῶν Ἑλλήνων, εἶναι αἰσθημα, μὴ τὸ ὅποιον γεννᾶται, ἢ καὶ ἀποθνήσκει ὁ Ἕλλην.

Κύριοι! Ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐλάλησαν εἰς ἀπλοῦς βουλευτὴς περὶ τῆς Ἑπτανήσου, ὡς οἷς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἐμύλησαν εἰς ὑπουργὸς, καὶ ὑπουργὸς ὅστις ἐξασκᾷ ἐπιρροὴν πολιτικὴν, καὶ κατέχει διακεκριμένην θέσιν μετὰ τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης. Ἐλάλησε, Κύριοι, ὁ Κ. Γλάδστον, ἀνὴρ, ὅστις εἶχεν εἰδικὴν περὶ τῆς Ἑπτανήσου ἀπιστολήν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπεσκέφθη πρὸ δύο ἐτῶν αὐτοπροσώπως τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶδεν ἀναμφιβόλως πολλὰ πρόσωπα καὶ ᾤκησεν πολλὰς πληροφορίες, καὶ οἱ λόγοι του διὰ τοῦτο ἔχουν πολλὴν ἐαυρότητα.

Ἐνθυμίσθε θεδαίως ὅτι ἐπεσκέφθη τότε καὶ τὸ ἀκρατῆριον τοῦ περιβάλλοντος τοῦτον, καὶ ἀκίνητος μετανοῶ, διότι δὲν εἶχα τότε τὴν δέουσαν παύσαν πνεύματος νὰ πρᾶξω εἰς τὸ σῶμα διὰ νὰ δεγθῇ ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τὴν ἐξοχὴν τοῦτον ἄνδρα, καὶ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν αἱ τιμαὶ τῆς συνεδριάσεως τοιοῦτοι ἄνδρες, Κύριοι, δὲν εἶναι πλέον μέλη ἐνὸς κοινοβουλίου, ἀλλ' ἔχουν αὐτοδικαίως γενικὴν ἐπὶ τῶν κοινοβουλίων τῶν ἐθνῶν πολιτογράφησιν.

Ἐμύλησε λοιπὸν ὁ Κ. Γλάδστον ἀπὸ τῆς περιωπῆς τοῦ ἀγγλικοῦ ὅγκου περὶ τῆς διαθέσεως τῶν Ἑλλήνων ὡς πρὸς

τὴν ἑνωσιν μετ' αὐτῶν τῆς Ἑπτανήσου. στηριζόμενος θεδαίως οὐχὶ εἰς ἀπλὰς φήμας ἢ εἰκασίας, ἀλλ' εἰς πληροφορίες αξιοχρεῖς, πληροφορίες, εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ἀφορμὰς νὰ δώσῃ πλήρη πίστιν· ἐὰν δὲν ἀρξέτο αὐτὰς ἐκ πηγῆς κατ' αὐτὸν αἰσιοπίστου δὲν ἔδυνάτο νὰ διασχυρισθῇ ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην εἰδρὰν, ὅτι εἶναι ἀμφίβολον ἂν ὅλοι ἐπίτες οἱ Ἕλληνες ἐπιθυμοῦσι τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Κ. Γλάδστον λαλῶν, δὲν ἔδυνάτο νὰ ἀγνοῇ ὅτι λόγοι रिπτόμενοι ἀπὸ ἐν τῶσαν μέγα ὕψος, ὅχι μόνον ἤθελον κάμει ἀποτελεσματικὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἐπὶ ἤθελον ἀντιγράψῃ καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔδυνάτο μὲ ἀναληψίαν νὰ εἶη παρ᾽ ἐρησίου τὴν αἰσθημὰ τας.

Πιστεύω, Κύριοι, ὅτι παντάπασιν δὲν ἀπηγόρευεν ἡ ἀξιοφροσύνη ἐν τοιαύτῃ περιστάσει οὐχὶ νὰ ζητηθῶσιν, ἀλλὰ νὰ δοθῶσι διασαφῆσεις εἰς τὸν Κ. Γλάδστονα, ἀμα ἐδημοσιεύθῃ ἡ ἐμὴ ἐκείνου. Ὁ φιλαλήθης καὶ φιλέλλην οὗτος ἀνὴρ, ὅστις ἐν πεποιθήσει περὶ τῶν διαθέσεων μας ἐλάλησεν, ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι εὐμενῶς ἤθελεν ἀκούσει τὰς διασαφῆσεις τὰς ὑποίας ὁ ἐν Λονδίνῳ Κ. Πρίστους μας ἤθελε χορηγήσει εἰς αὐτόν, καὶ ὅτι ὅχι μόνον ἤθελεν εὐχαρίστως τροπαποκρίσει τὴν ὑποῖαν ἐσχημάτιζε πεποίθησιν, στηριζόμενος εἰς ἐπαληθεύσας πληροφορίες, ἀλλὰ καὶ προθύμως ἤθελε οὐδέποτε νὰ ἀνακαινίσῃ ἐν ἀνάγκῃ τὰς διασαφῆσεις ταύτας καὶ εἰς τὸ κοινοβούλιον τῆς πατρίδος του.

Δὲν ἀπαιτεῖται πολὺς κόπος διὰ νὰ πεισθῇ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς ἔδυνάτο νὰ ἐκράσῃ ὅτι δὲν ἔδει, δὲν ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑπτανήσος, ἀπ' οὗ ἐκτίσθη ἡ γῆ, εἶναι Ἑλλὰς, εἶναι ἀπόσπασμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἂν πρέπη νὰ πιστεῖσθαι τινὰς γεωγράφους, ἡ Κεφαλληνία ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἐθεωρεῖται ἀπὸ τινὰς πιθανὴ ἢ παλαιὰ παράδοσις τοῦ ὅτι ἡ νῆσοι αὕτη ὠνομάσθη Κεφαλληνία, ὡς κατέχουσα τόπον κεφαλῆς τῆς ἑλληνικῆς χώρας διὰ τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς Ἀσίας.

Εἰκόμην τοῦτον οἱ Ἑπτανήσιοι εἶναι ἐκ τῶν πρώτων ἑλληνικῶν φυλῶν, οἵτινες ἀμα ἐκράγιντο τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ἔδραμον μετὰ ζήλου, ἐβρίθθησαν εἰς αὐτόν μὲ ἐνθουσιασμόν, καὶ ἔλαβον καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἐνεργητικὸν μέρος, προσενεγκόντες ἄνδρας καὶ χρήματα· οἱ Ἑπτανήσιοι ἀπέδειξαν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐν πᾶσι καὶ πάντοτε αἰσθημὰ καθαρῶς ἑλληνικόν· καὶ τίς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ εἰς αὐτοὺς δὲν εἴθετε Ἕλληνες; Δὲν ὑπάρ,

χει Ἕλληνα, ὅστις δὲν ἔχει ὑπὲρ τῶν Ἑπτανήσων τὸ φίλον, τὸ ὅποτον ἔχει ὁ πατήρ πρὸς τὰ τέκνα, ὁ ἀδελφὸς πρὸς τὴν ἀδελφὸν· ὅλοι οὗτοι εἶναι ὅσα ἐκ τῶν ὁστέων μας καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μας.

Ἄν μέλοι τοῦδε ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς δὲν ὤψωσε φωνὴν ὑπὲρ τῆς Ἑπτανήσου, ἂν δὲν ἐξέροσε τοὺς διακασίς πόθους τῆς καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς τῆς χώρας, τὸ ἔκαμε λόγῳ φρονήσεως, τὸ ἔκαμε διότι εἶχεν ἀφορμὰς ἀπείρου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις, αἰτίναι, συνδρομὸν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀναγέννησίν της· τὸ ἔκαμε τέλος πάντων διότι εἶχε καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι αὐταὶ αἱ δυνάμεις οἰκοθὲν θέλουσι ἀποφασίσαι νὰ συμπληρώσωσι τὸ μέγα ἔργον τὸ ὅτιον ἐξ ἀρχῆς ἀνεδέχθησαν· ἡ ἰδίᾳ φρόνησις, ἡ ἰδίᾳ εὐγνωμοσύνη, ἡ ἰδίᾳ πεποίθησις τὴν αὐτὴν ἐπιβάλλει μᾶς ἐπιβάλλουν καὶ σήμερον καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν χθίλειται ὑψώσει τὴν φωνὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου, ἐκ δὲν ἐλάμβανεν χώραν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος παρεξήγησις.

Ὁ Κ. Γλάδστον ἐξέφρασε διαταγμὸς, ὡς ἤκουσάτε, ὡς πρὸς τὰς διαθέσεις μας διὰ τὴν Ἑπτανήσον, ἀκριβέστερον, εἶπεν, ἂν ὅλοι οἱ Ἕλληνες θέλουσι ἐπίσης τὴν ἑνωσὴν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος· παρέστησιν ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὅτι ὁ διαταγμὸς οὗτος εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ προσκόμματα, τὰ ὅποια ἐμποδίζουν τὴν ἑνωσὴν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Κύριοι! ἐνθάδε ἄλλοι εἰσὶν οἱ ἰσχυροὶ λόγοι οἱ πολεμοῦντες τὴν ἑνωσὴν τῆς Ἑπτανήσου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλλ. χωρῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ εὐχεται νὰ παύσων οἱ λόγοι οὗτοι καὶ νὰ γένῃ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δὲν δυνάμεθα καὶ διὰ μέλαν ἀκόμη στιγμὴν νὰ ἀφήσωμεν νὰ κυκλοφορῇ ἡ ἰδέα τοῦ ὅτι ὑπάρχουν Ἕλληνες ἀπερσασμένοι εἰς τὴν ἑνωσὴν τῆς Ἑπτανήσου μετ' ἡμῶν· μία τοιαύτη ἰδέα, ἂν ἐπικρατήσῃ, εἶναι μῶμος, στίγμα καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς Ἑπτανήσιους, ἡ ἑκαῖνοι θὰ θεωρηθῶν ἀνάξιοι, ἡ ἡμεῖς ἀσφαγεῖ αὐτὸν τὸν μῶμον, αὐτὸ τὸ στίγμα πρέπει μετ' ὅλης τῆς δημοσιότητος καὶ ταχύτητος νὰ ἀποκρούσωμεν, νὰ ἐξαλείψωμεν· πρέπει νὰ μάθῃ καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ὅλη ἡ Κύριος, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ εἰς τὴν σήμερον σμικρότητα τῶν δὲν ἐλησμένον τὴν ἀρχαίαν καταγωγὴν τῶν, οὕτε ἐπαθὸν ἀλλοιωσὶν τινα εἰς τὰ εὐγενῆ των αἰσθημάτων. Δύναται ὁ Κ. ὑπουργός, νὰ κάμῃ ὥστε διὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβους ἡμῶν νὰ μάθῃ ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπαύσεν οὔτε θέλει παύσει νὰ διατηρῇ ὑπὲρ τῆς Ἑπτα-

νήσου τὴν ἀδελφικὴν στοργήν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἔχει πρὸς αὐτήν, ὅτι πάλιν ὑπὲρ αὐτῆς ὅλοι ἀνεξαρτήτως αἱ ἑλληνικαὶ καρδίαι, καὶ ὅτι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς εὐχεται ἐκ καρδίας νὰ ἴδῃ τὴ συνάρσει τῶν μεγάλων δυνάμεων, καὶ ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἀπομακρυνόμενα ὅλα τὰ προσκόμματα, τὰ ὅποια ἐμποδίσαν μέχρι τοῦδε νὰ κατασταθῇ κέντρον περὶ τοῦ ὁποίου θέλει συγκεντρωθῇ ἅπασα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ὅπου θέλει ἀναπτυχθῇ διὰ νὰ διαδοθῇ καθ' ὅλην τὴν ἀνατολὴν ὁ νέος ἐξευγενισμὸς καὶ οἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ὑπουργός τῶν ἑξωτερικῶν ἐξέθηκεν ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν ἐν Λονδίῳ Κ. πρέσβιν τὰ πρακτικὰ τῆς παρούσης συζητήσεως διὰ νὰ μὴ τυχὸν παρεξηγηθῶσι τὰ λεγόμενα.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Κριστιανίτης.

Νομίζω ὅτι ὁ Κ. ὑπουργός τῆς Ἀγγλίας καὶ φιλέλλην Κ. Γλάδστον ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ μὴ θίλωσιν ἴσως ὅλοι οἱ Ἕλληνες τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνωσὴν τῶν ἰσίων νήσων, οὐχὶ ἐκ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλαβε, διότι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ Ἕλληνας χορηγός τοιαύτας πληροφορίας, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποψίας τὴν ὁποίαν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς σιωπῆς, ἥτις ἐπικρατεῖται εἰς τὰς ἑλληνικὰς βουλὰς περὶ τῆς τοιαύτης ἐνώσεως, ἐνθ' ὅτι πολλοῦ χρόνου ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῆς καὶ λόγος μέγας εἰς τὴν Ἑπτανήσον· ἡ σήμερον λοιπὸν πρότασις, ἥτις ἡ διακήρυξις τοῦ ἐμφύτου ἑλληνικοῦ αἰσθηματος καὶ πόθου τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως ὅλων τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν αἶρει πᾶσαν παρεξήγησιν. Δὲν ἐδηλώσαμεν πρὸ τῆς σήμερον ἐπιστήμως τὸ τοιοῦτον αἶσθημα καὶ τὴν τοιαύτην εὐχὴν, διὰ νὰ μὴ ἐληφθῶμεν ὡς ὑποκινούντες μᾶλλον ἡμεῖς τὸ τοιοῦτον ζήτημα ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ ἢ παρούσα περίστασις λοιπὸν ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ γείτορες ἡμῶν ἰσῖοι, οἵτινες κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἀγῶνα μετ' ἡμῶν μεγάλως ἐμόχθησαν, ἐμπνέονται οἰκοθὲν ἀπὸ τὸ ἐμφύτον καὶ εὐγενὲς αἶσθημα τῆς ἐνώσεως τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος· ἡ δὲ Ἑλλὰς εὐχεται νὰ ἴδῃ διὰ τῆς κραταιᾶς προστασίας τῶν μεγάλων εὐεργετῶν δυνάμεων τὴν μετ' αὐτῆς ἑνωσὴν οὐχὶ μόνον τῶν ἰσίων νήσων ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ ὅπως εὐγνωμονεῖ πρὸς τὰς εὐεργετίδας δυνάμεις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐξ ἀνεξαρτητικῆς τοιοῦτοτρόπως θέλει εὐγνωμονεῖ μεγάλως, ἐὰν τύχῃ τῆς τοιαύτης μετ' αὐτῆς ἐνώσεως ἅπασας, εἰ δυνατόν τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Προσέθηκεν καὶ ἐκ δευτέρου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης.

Μὴ ἐξερχόμενοι ποσῶς τοῦ ἀπαιτουμένου κήλλου καὶ μὴ ἀπομακρυνόμενοι τῆς δευτέρας πολιτικῆς συνέπειας ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα, ἀεὶ περιτριβόμενοι χάριν τοῦ ὀφειλουμένου σεβασμοῦ νὰ διαλογηθῶμεν ἀπλὴν τὴν ἀλήθειαν ὅτι τὸ αἶθμα τῆς ἐνωτικῆς τῶν ἰσχυρῶν νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐμμελὲς εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι πᾶσα ἐγκνίτια ἰδέα εἶναι ἀδίκως μομφὴ ἀπὸδοῦσα εἰς τὸ γενικὸν τοῦτο αἶθμα.

Ἀποπερατωμένῃς ἐπειτα κερυθθεῖσας τῆς συζήτησεως ταῦτες, ἡ Γερουσία ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Κ. Προέδρου παρῴδιστο ἀπαντὰ τὰ λεγόμενα.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Μαυρομαμάτης.
Γω. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 31 Μαΐου 1861, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κύριος Α. Μοναρχίδης, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ΚΚ. Γραμματέων, προσλαβὼν τοὺς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Πολυζωίδην καὶ Ἀμβροσιάδην, ἐκίνησεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα ὑπεγράφησαν. Ἀντικείμενον δὲ σημαίνουσιν συνεδριάσεως ἀπήγγειλεν ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων κατὰ τὰ ἐν τῇ χθρσιν συνεδρίᾳ ὑποβρεθέντα.

Καὶ πρῶτον ἀεγνήσθη πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον σπερὶ τῆς δωρεᾶν παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν τριῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων, ὃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῦ μνημεῖον λαβόντος τὸν λόγον, ἐτέθη αὐτὴ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30, ἧτοι πεμφερῆ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μαυρομαμάτη καὶ Ι. Κολοκοτρώνη κατὰ τὸ ὡς συννημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δωρεᾶν εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν τριῶν γηπέδων πρὸς ἀνάγειν τριῶν ἀγυρῶν ἐξωδήμιον.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστ. Μαυρομαμάτης . . .	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	N
Σπυρίδ. Κηλογορόπουλος . . .	N	Αἰμύτριος Χαταίσκος . . .	N
Γεώργ. Μαγγίνης . . .	N	Αἰμύτριος Χρηστίδης . . .	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Λεωνίδης Μαυρομαμάτης . . .	N
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάης . . .	N
Ιωάννης Πατριάρχης . . .	N	Γεώργ. Διοδοσιώτης . . .	N
Νικόλ. Κρησταντινός . . .	N	Κωνστ. Προβελίγγιος . . .	N
Σπύρ. Τριαντάφυλλος . . .	N	Σπύρος Μίλλος . . .	N
Βασίλ. Τζιλιφάκης . . .	N	Ρήγας Παλαμίδης . . .	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Αἰμύτριος Α. Κουντουριώτης . . .	N
Βασίλ. Χρησταντινός . . .	N	Λεωνίδης Κρησταντινός . . .	N
Ἀνδρ. Κ. Ἀναγνώστης . . .	N	Αθ. Α. Μικαῖλος . . .	N
Γεώργιος Τούλλος . . .	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Ιωάννης Θεοτόκης . . .	N	Χρηστὸς Πατριάρχης . . .	N
Ιωάννης Χ. Πέτρος . . .	N	Αντώνιος Γεωργαντῆς . . .	N
Ἀθανάσιος Αἰδορίδης . . .	N	Χαράλ. Διληγιάννης . . .	N
Γ. Παπαγεωργίου . . .	N	Νικόλ. Σιλιγιάννης . . .	N
Αἰμύτριος Βυθλαγιάς . . .	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Νικόλ. Γω. Μίλλος . . .	N	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Ἀθῆν. Κηλογορόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπαλδός . . .	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	N	Νικόλ. Καλλεργίης . . .	N
Τοκιστῆς Γρηγοριάδης . . .	N	Γ. Τζαβέλλας . . .	N
Μ. Α. Καπλῆς . . .	N	Π. Πατριάρχης . . .	N
Ἀντὼν. Γ. Κρηστίδης . . .	N	Ν. Περικλῆς . . .	N
Ἀντὼν. Μαυρομαμάτης . . .	N	Γω. Ἀμβροσιάδης . . .	N
Αἰμύτριος Παπαπολίτης . . .	N	Κωνστ. Ματαζῆς . . .	N
Ιωάννης Πατριάρχης . . .	N	Π. Νουτάρης . . .	N

Ἀναγνωσθέν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειρονομίας.

Ἐπομένως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ τὸ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30, ἧτοι πεμφερῆ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίαν τῷ προλαβόντι.

(Πρακτ. Γερουσι. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραγερίας θεωρεῖται εἰς τὸν ὅτιον Πατρῶν τριῶν γηπέδων πρὸς ἀνέγερσιν τριῶν ἀγορῶν ἐδωδόμενον.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Κατσίσκος	Ν
Τάτσης Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ν
Χαραλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Γεώρ. Δουδουγιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Σπ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ρικάρδος Τζιώρας	Ν	Ἰάκωβος Παλαμιδής	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκούργος Κρεστανίτης	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναγύρου	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόφ. Παρριζίδης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Α. τῶν. Γεωργιαντῆς	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιλήβεργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μεξίης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετᾶκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πατριεζᾶς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριζῆς	Ν	Ν. Πιεράκος	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμφοροσιάδης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς	Ν
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Μαΐου ε. ε.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν πρὸς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 115 χιλιάδων δραχ. ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1860 τοῦ ὑπουργείου

τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σιλήβεργος λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ εἶπε.

Κύριε Πρόεδρε! Διὰ τῶν ὀλίγων παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἐν συντόμῳ ἐρχομαι νὰ ἐπιφέρω ἐπὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νομοσχεδίου, αὐθόλως προτίθεται νὰ προτείνω τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς δι' αὐτοῦ ζητουμένης πιστώσεως. Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, εἰς τὴν τὴν τάξιν ἔτι: δὲν ἐτηρήθη μέχρι ταῦδε ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τῶν φελαγγιτικῶν γραμματίων.

Μία οὐσιώδης ἑλλείψις, ἥτις παρίσταται σήμερον καὶ δυσκολεῖται τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γραμματίων, εἶναι ἡ μὴ κρατηθεῖσα ἀπ' ἀρχῆς σημείωσις τῶν πραγματοποιηθέντων γραμματίων δι' ἐκπαιθήσεως ἐθνικῶν κτημάτων καὶ τῶν συμφερισθέντων, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ φαίνεται καθαρῶς καὶ ποία ποσότης ἐθνικῶν γαιῶν ἀπηλλοτριώθη ἀπέναντι τῶν γραμματίων, ὅσα ἐξεδόθησαν ὑπὲρ τῶν ἀγωνισθέντων τὸν καλὸν ἀγῶνα.

Καὶ ἂν ἐξ αἰτίας τῶν συμφερισμῶν δὲν παρίστατο ἡ ἀνάγκη τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ποσῶ τῶν συμφερισθέντων γραμματίων εἰς τὸν προϋπολογισμόν δὲν ἠθέλαμεν εὐρίσκει οὐδὲν ἔχνος εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Κράτους.

Ἐν τούτοις δέκα ἑκατομμύρια καὶ τινες χιλιάδες δραχμῶν περίπου, εἶναι τὸ ποσὸν τῶν μέχρι ταῦδε ἐκδοθέντων φελαγγιτικῶν γραμματίων ἐκ τούτων δὲ ἐπτά ἡμισυ ἑκατομμύρια εἶναι πραγματοποιημένα δι' ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων καὶ συμφερισμοῦ εἰς παλαιὰ χρῆσι καὶ μόνον ἑνεακόσιοι χιλιάδες εὐρίσκονται ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς, διότι τόσαι μόνον συνεφερίσθησαν.

Βλέπετε λοιπόν, Κύριοι, ὅτι τὸ ζήτημα καὶ αἱ παρατηρήσεις μου ποσῶς δὲν ἀντιλέγουσι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ζητουμένης πιστώσεως, παριστάνουσιν ὅμως σπευδαῖον τι ὑπὸ μάνην τὴν λογιστικὴν τάξιν. Εἶναι ἐπ' ἀνάγκης δὲ κατ' ἐμὲ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν νὰ λάβῃ ταχέαν πρόνοιαν ὅπως ἐγγραφῶσιν ὅλα τὰ ἐκδοθέντα καὶ τὰ ὀπισωθήποτε πραγματοποιηθέντα γραμμάτια, ἅτινα δὲν ἐμφαίνονται ἤδη ἐν τοῖς δημοσίοις λογαριασμοῖς.

Λόγος ἐγένετο ἄλλοτε πῶς ἡδύνατο ἀπλουστερὰ καὶ σαφεστερὰ νὰ γενῇ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐγγραφῆς, καὶ δύο τινὲς τρόποι ἐκοιμήσαν καταλληλότεροι. Ὁ μὲν ἦτο νὰ ἐγγράφωσιν ἐν γενεῇ ὡς ἐσοδα καὶ ἐξοδα τοῦ Κράτους εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ὁ δὲ νὰ σημειώνωνται κατ' ἔτος εἰς τοὺς διαφορικοὺς λογαρια-

σμούς, κατὰ τὰ πραγματοποιησόμενα ποσά, ὅπερ καὶ ὀρθότερον νομίζω, σήμερον, διότι κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον ἐγγραφομένων διὰ μιᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἐνεστώτος ἔτους ὧλων τῶν ἀπ' ἀρχῆς πραγματοποιηθέντων ἤθελε γείναι μεγάλη ἐξόγκωσις ἐπὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ὅπως εἰκονικῇ.

Αἱ παρατηρήσεις μου αὗται κρίνω καλόν, Κύριε Πρόεδρε, νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, ὅπως φροντίσῃ διὰ τὰ περαιτέρω καὶ παύσῃ τὸν λόγον ὅπως ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς ζητουμένης πιστώσεως.

Εἰς ταῦτα ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀντιπροσωπεύων τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι:

Τὰ γραμματῖα, Κύριοι, τὰ φαλκγγιτικὰ, ὡς μία ἀμοιβή, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἀπονέμει πρὸς τοὺς ὅπως δέποτε ἀγωνισαμένους ὑπὲρ πατρίδος παρουσιάζονται κατὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, τουτέστι κατὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν πραγματοποίησιν των, ὡς μία δοσοληψία καὶ ὡς τοιαύτη ὀρθότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ κρατῶνται ἰδιαίτερα διὰ τὴν χρέωσιν καὶ τὴν πίστωσιν ταύτην βιβλία· διότι ἐνῷ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδόντων γραμματίων εἶναι γνωστὸς, ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ προϋπολογίσῃ τὰ πραγματοποιησόμενα ὅτε ὡς ἔγρηστα, καὶ ἐπομένως διὰ τὴν πλήρη ἀβεβαιότητα εἰς ἣν εὐρίσκειται τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καὶ θέσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν ὡς τίθεται σήμερον. Ἀλλὰ διὰ νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπαρξίν ἰδιαίτερων βιβλίων, ἔπρεπε συνάμα νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ ἀπογραφή τῶν ἐθνικῶν γαιῶν τῆς δημοσίου περιουσίας, ὥστε νὰ σημειοῦται μὲν τὸ ἐκδιδόμενον γραμματίων, νὰ ἀφαιρῆται δὲ ἐπίσης τὸ ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκποιήθην κτῆμα καὶ οὕτω νὰ ὑπάρχῃ καθαρὸν καὶ πρόχειρον τὸ ἀποτέλεσμα· ἦδη ὅμως ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δὲν ἔδυνάτο νὰ πράξῃ ἄλλως ἢ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν παραδεδομένην μέχρι τοῦδε τακτικὴν, ἐξαιτούμενος τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ὑπ' ὅλην ὡμῶν πιστώσεως.

Επαναλαβόντος καὶ πάλιν τοῦ Γερουσιαστῆ Κ. Σιλβέργου ὅτι αἱ παρατηρήσεις του δὲν ἀπέβλεπον τὴν μὴ ἐπιψήφισιν τῆς πιστώσεως, ἀλλ' οὕτωδὲ κατ' αὐτὸν ἔλλειψιν τῆς λογιστικῆς τάξεως καὶ προσθέσαντος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ λεχθέντα, περὶ ἰδιαίτερων βιβλίων, ὅτι ταῦτα ἤθελον χρησιμεύει μὲν πρὸς λεπτομερεῆ ἀνάπτυξιν τῆς ἐργασίας ταύτης εἰδικῶς, ἀλλ' ὅτι ἤθελον ἀντιβαίνειν εἰς τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς ἐν τοῖς ἔτησις γενικοῖς λογαριασμοῖς ἐκ-

θέσεως ὧλων τῶν ἐν γένει τελουμένων πράξεων περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἡ Γερουσία ἤρκεσθαι εἰς τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα καὶ προέβη εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων, 30 ἔτοι παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν ΚΚ. Ν. Πρασακάκη καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου, ὡς τὸ συνημμένον ὅδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 115,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τῆς γαλιτίας 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνοπούλου	Ν	Ἀναστ. Μαυρομυχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • •	Δημήτριος Χατοίκας	• • •
Τάκης Μανγάνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγκώτης Μοναρχίδης	• • • Ν	Νικόλ. Διαφορομάτης	• • • Ν
Χαρὼλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	• • •
Ἰωάννης Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώρ. Λαυθουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνσ. Παρβιλέγιος	• • •
Σπυρ. Τρικοῦπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ρυζαῖδης Τζιώρας	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης	• • •	Δημήτριος Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Λουκάριος Κεϊσαντίτης	• • • Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μισούλης	• • •
Γεώργιος Φύλλας	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόρ. Παρριζίδης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργιαντᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπακλινίου	• • • Ν	Νικόλ. Σιλήβεργος	• • • Ν
Δημήτριος Παλιόκορης	• • • Ν	Ἀναστ. Παλιούσιδης	• • • Ν
Νικόλαος Ιω. Μέρης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • •
Δημ. Κανιλλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπαλδᾶς	• • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάκης	• • • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Τσανετᾶκης Γεωργιάκης	• • •	Ν. Τζαβέλας	• • •
Μ. Α. Καίρης	• • • Ν	Β. Πατιμαζᾶς	• • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •	Ν. Πιερᾶκος	• • •
Ἀντών. Μαυρομυχάλης	• • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •	Κωνστ. Ματαζᾶς	• • •
Ἰωάννης Στάκος	• • •	Π. Νοταρᾶς	• • • Ν

Ἀναγνωσθέν δι' αὐτὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον, ἐγένετο δὲ κτὼν διὰ χειροτονίας.

Ἐπομένως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30, ἥτοι παμπληρεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολεκτῶν, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῦ ἀνωτέρου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνακληρώσεως πιστώσεων ἔσχα. 415,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν τῆς γρίτης 1890.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• • • Ν	Δημήτριος Χαταΐσκος	• • • Ν
Τάτσης Μαγγίνης	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • • Ν	Νικόλαος Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Ἀναστάσιος Σ. Χαραλάμπης	• • • Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • Ν	Γεώργ. Δουβουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνστ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • Ν	Σπύρος Μίλιος	• • • Ν
Ρικάρδος Τζιώρτζ	• • • Ν	Ρήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Λυκούργος Κρεστενίτης	• • • Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναγύρου	• • • Ν	Αθ. Α. Μισούλης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • Ν	Χριστόφ. Πετρίδης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντώνιος Γεωργαντάς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Αιδωρίκης	• • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Νικόλ. Σιλήβεργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τσιπλίδης	• • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Κάρης	• • • Ν	Β. Πετιμεζάς	• • • Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζής	• • • Ν	Ν. Παράκος	• • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • Ν	Ἰω. Ἀνδρουσιώδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • Ν	Κωνστ. Μεταξάς	• • • Ν
Ἰωάννης Σταΐκος	• • • Ν	Π. Νοταράς	• • • Ν

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑποβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Μαΐου ε. ε.

Μετὰ ταῦτα ἀντιγνώσθη πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς εἰσπαγομένων. ἡ Μηδελὴς δὲ λαβὼν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐτέθη αὕτη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μαυρομιχάτη καὶ Ι. Κολοκοτρώνη, καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30, ἥτοι παμπληρεῖ, ὡς τὸ συνημμένον ὅδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς εἰσπαγομένων.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀντώνιος Γ. Κριεζής	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• • • Ν	Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • Ν
Τάτσης Μαγγίνης	• • • Ν	Ἰωάννης Σταΐκος	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Χαρ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • Ν	Δημήτριος Χαταΐσκος	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Ρικάρδος Τζιώρτζ	• • • Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Γεώργ. Δουβουνιώτης	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• Ν	Κωνστ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναγύρου	• • • Ν	Σπύρος Μίλιος	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Ρήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Λυκούργος Κρεστενίτης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Αιδωρίκης	• • • Ν	Αθ. Α. Μισούλης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Χριστόφ. Πετρίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • Ν	Νικόλ. Σιλήβεργος	• • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Μ. Α. Κάρης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν

Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν. Πιπράκος
Νικολ. Καλλέργης	Ιω. Αμβροσιάδης
Ν. Τζαβέλας	Κωνστ. Μεταξάς
Β. Πετιμεζάς	Η. Νοταράς

Αναγνωσθέν επείτα τὸ ἄρθρον πρῶτον ἐγένετο δευτὸν διὰ χειροτονίας.

Αναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου δευτέρου, ὁ Γερουσιαστής Κ. Χρηστίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Λαβόντων τὸν λόγον ἐπιθύμουν, Κύριε Πρύτανη, τὴν περὶ τὴν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὑποθέσει, καθύστερον αἱ ἀξιωματικαὶ τῆς ὑπαικῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔργου νὰ ἐπιτελεθῶσιν εὐλογοῦν εὐδοκίαν ἐπὶ τῆς ἐπιμεληθείσης συντάξεως, εἰδικῶν ἐπιτροπῶν, ἐν ἡμετέροις αὐταὶ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν δημοτικῶν ἔργων, εἰσι ὅπου ἄλλοι ἄνθρωποι ἔργον χάρις νομικῶν μάλιστα νὰ ἐφορμήσιν, ὅπου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ νομοθεσία ἡμῶν εἶναι ἀτελής ὅτι καθὼς γίνονται τὰ συνέτηκτον. Μόας δὲ ὁ ἀρχιδιευθυντής, ἂν ἔτο παρὼν ἦν, ἔδωκεν νὰ μὲ φωτίσῃ περὶ τοῦ πρῶτου ἢ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ δεύτερον. Διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πως, ἐν ἡμετέροις αἱ δημοτικαὶ καὶ νομοματικαὶ ἀρχαὶ ἐπερῶσιν εἰς τὴν διαχείρισιν μεγίστου πολλῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν ἐκπαιδευτικῶν αὐτῶν εἰς ἐκλογιστὰ πολλὰς εἰσόδους, ὡς τὸ ὑπὸ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου προβλεπομένην, εἶναι ἀνεπαρκεῖς ἐννοεῖς τις σύστασις ἐπιτροπῆς περὶ διαχείρισιν αὐτῶν.

Ἐπιθύμουν λοιπὸν νὰ ἀκούσω, ὅτι τὰ νὰ μὴν ἐπερῶσιν εἰς τοιοῦτον εἶδος ἐργασίας αἱ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ νόμου ὁρισμέναι ἀρχαί, ἔγκειται εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ νόμου καὶ τότε νὰ ζητήσωμεν νὰ κληρονομήσῃ καὶ ταῦτα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέτρον, διὰ νὰ μὴ παρουσιάζεται ἐκαστὴ ἡ ἀνῶμαλος αὐτὴ κακοσύνταξις, διότι οὕτω πως ἐνεργουμένης τῆς ἐπιμελείας ἀλλοίπει ὁ ἀπαιτούμενος ἐλεγχος κατὰ τὴν διαχειριστικὴν ἐπομένην εἶδον.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑποθέσει, ὅτι τοῦντι ὅσα ἀποβλέπουσι δημοτικὰ ἔργα πρέπει νὰ ἐφορμῶνται ἀπὸ τὸν ὄχμον, ἀλλ' ὅταν διαφρακθῇ ἔργα παρουσιάζονται ὡς μὴ καθαρῶς δημοτικά ἀλλ' ὑπὸ μικτὴν τινα ἐπιμέλειαν, τότε εἶναι ἀνάγκη νὰ διορίζεται καὶ μικτὴ τις ἐπιτροπὴ, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Παρατήρησε δὲ ὁ Γερουσιαστής Κ. Σιλιδεογλου, ὅτι καθόσον

ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς δαπάνης, συμφωνεῖ πληρέστατα μετὰ τὴν ἰδίαν τοῦ προκληθέντος Γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου, ὅτι εἶναι καθαρῶς δημοτικὸν ἔργον ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅθρου ὅστις πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται, καὶ ἐπομένως ἡ διαχείρισις αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Αἶν συμφωνεῖ δὲ μόνον, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐλεγχον καὶ τὴν εὐλόγησιν, διότι ταῦτα ὑπερῶσιν πληρέστατα ὡς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου τρίτου, σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ νόμου τῆς ὁποίας ἐπιμαρτυρεῖται ἐντεῦθεν.

Ἀπαντήσας ὁ Γερουσιαστής Κ. Χρηστίδης, ὅτι τὴν συνιστᾷ ὡς σπουδαίον τῇ ὑπαικῇ ἐπὶ τῇ παρατήρησιν διὰ τὴν ἀνάγκην εἶναι ἐπιτελεῖν, εἰς ἔργα τοιοῦτου εἶδους καὶ πρέπει ὁ ἀρχιδιευθυντής νὰ σαφῇ, ὡς εἰρηθῇ ὁ τρόπος, καὶ κληρονομήσῃ ταῦτα ὡς καλύτερον, διότι νὰ μὴ ἐντεῦθεν ὑπάρχῃ ὁ λαοματικὸς ἐλεγχος, ἀλλ' ὡς ἀποβλέπει εἰς διαχειρίσεως μὴ κληρονομή, ἡ εὐλόγησις δὲ ἔργον ἀνῶμαλον ἀποβλέπει.

Μετά τὰ λεγόμενα τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ ἐγένετο δευτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐπείτα καὶ τὸ ἄρθρον τρίτον ἀναγνωσθέν ἐγένετο δευτὸν διὰ χειροτονίας.

Τελόντος ἐπομένως καὶ τοῦ συνέδου εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως, ἡ Γερουσία παρεβύλατο αὐτὴ διὰ ψήφον 30 ὅτι συμφέρει ὑπὸ τῆς ἐπιμελείας τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφοδικῶν κατὰ πρωτόκολλον ὅρουν τῇ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῷ συνέδῳ τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν εἰς τὴν ἡμετέραν Περὶ τῆς εἰσόδου.

Γεωργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Βασίλ. Χρηστίδης . . .
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	Ἀνδρ. Ν. Αναγνώστου . . .
Ἰωάννης Καλαματιώτης . . .	Γεώργιος Ψύλλης . . .
Τάκης Μαννίνης	Ιωάννης Θεοτόκης . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . .	Ιωάννης Κ. Πέτρου . . .
Χαρλ. Παπακωνσταντίνου . .	Αθανάσιος Αθανασίου . .
Ιωάννης Παζιμάδης	Γ. Παπακωνσταντίνου . .
Αἰμὼλ. Πρασονικαῖος	Αναγνώστης Βασιλαράς . .
Σπυρ. Τσικούρας	Νικόλαος Ιω. Μίχης . . .
Ρικάρδος Τζιωρτζής	Αἰμὼς Κωνσταντίνου . .
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . .	Κωνσταντίνος Κανόνης . .

Τσανετάκης Γρηγοράκης	Λυκαούργος Κρεστέντης	Ν
Μ. Α. Καίρης	Αθ. Α. Μικρούλης	Ν
Αντών. Κριεζής	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Αντώνιος Μαυρομυχάλης	Χριστόρ. Παϊραϊδής	Ν
Απαχτήριος Πλαπούτας	Αντών. Γεωργιαντάς	Ν
Ιωάννης Σταύρος	Νικόλ. Δεληγιάννης	Ν
Αναστ. Μαυρομυχάλης	Νικόλ. Σιλιγέρης	Ν
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Αναστ. Πολυζωίδης	Ν
Απαχτήριος Χατζίσκος	Φίλιππος Ιωάννου	Ν
Απαχτήριος Χρηστάκης	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Νικόλ. Μαυρομυχάτης	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Αναστ. Σ. Χρηστάκης	Ν. Τ'αβέλας	Ν
Γεώργ. Δουδουνιώτης	Β. Παπαμεζίδης	Ν
Κωνστ. Προβιάτης	Ν. Πιερικός	Ν
Σπύρος Μάιος	Ιω. Αμ. Ροσιάκης	Ν
Εύης Παλαμίδης	Κωνστ. Μεταξάς	Ν
Απαχτή. Α. Κουντουριώτης	Η. Νοταράς	Ν

Έχει δε το νομοσχέδιον ως υπεβλήθη εν τῇ συνεδρίσει τῆς 29 Μαΐου ε. ε.

Ανεγνώσθη επομένως· καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΤΕΛ' νόμου περὶ φόρου διὰ τὴν καθάρσιν τοῦ λιμένος Ναυπλίου, μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1866, πρὶν δὲ ἢ Γερουσία προῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Εὐάγγελος Παλαμίδης υπέβαλεν ἀναφορὰν τῶν ἐμπορίων Τριπόλεως ἐξαπομύμων τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ φόρου τούτου δι' οὗς λόγοις ἐν αὐτῇ ἐκτίθουσιν οἱ ἀναφερόμενοι καὶ τοὺς λόγους τούτους ἀνέπτυξεν ἐξαπομύμων τῇ ἀποδίδειν θιροπειαν τοῦ αἵματος, ὅπερ προσήνεται αὐτοῖς, ἐπικαλούμενοι συνάμα τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς παραγωγίας τῶν αὐτῶν.

Επὶ τοῖς τοῖς ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Διακοσῆς ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι ἀπανταχῇ ἐνταῦθα τὰς ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἡνωμένων, τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύει, ὁ θεὸς ἐκτελεῖ ἐν τῇ γενόμενῃ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσει. Τότες· ἐν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προσπαθεῖν τὸ κατ' αὐτὴν νὰ θεραπεύη τὰ παράπονα καὶ διοικητικῶς, ἂν ᾖ ἐφικτὴ ἡ θεραπεία· ἄλλως εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβληθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος νόμος ῥητὸς ἀφορῶν δημοσία ἔργα, καὶ νὰ ἀποχωρισθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ διὰ προνομίου τὰ πλοία ἐκεῖνα, ὅσα λόγῳ τελωνιακῶν διατυπώσεων ὑποχρε-

οῦνται νὰ προσαρμίζωσιν εἰς Ναύπλιον. Κατόπιν δὲ ἂν τὰ ἐπι- κτὰ διοικητικὰ μέτρα δὲν ἐπαρκέσωσι νὰ οὐδετερώσωσιν ἀποπὰ τινὰ τότε ἴσως θέλῃσι ληρθεῖ καὶ ἄλλα τινὰ μέτρα.

Παρετήρησεν δὲ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστάκης, ὅτι τὸ μέγα ἀποπὸν ὅπερ γεννᾷ παρ' ἡμῖν πλείστα παράπονα εἶναι ἡ ἐπι- βολὴ εἰδικῶν φόρων διὰ νὰ κατορθώσῃ τοῦ ἀνγκυαῖα τινὰ δη- μόσια ἔργα. Εἰς διὰ τὰς δημοσίας ταύτας ἀνάγκας ἔπρεπε νὰ διορίζωνται καὶ γενικοὶ φόροι, πρὸς ἐν ἐκαστὸν ἐντὸς τοῦ γε- νικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους διὰ νὰ μὴ ᾔθελεν εἰσθαι τὸ ἔκτος μέγα.

Καθὼς δ' ἀπορρὴ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ εἰσκαταγωγικοῦ τέλους κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἀναφερόμενων εἶναι ἔργον διοικητικόν, καὶ ποτὶς δὲν ἔχει σχέσηιν μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον· διότι ἐνθάδε οἱ μὲν ὑπὸνέονται εἰς τὴν τελωνιακὴν περιφέρειαν Ναυπλίου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως.

Μετὰ τὸν ἐπομύνως λαβόντος τὸν λόγον, ἡ Γερουσία προῶν εἰς τὴν δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν τῆς ἀρχῆς τοῦ νο- μοσχεδίου ἥτις ἐγένετο δεκάτῃ διὰ ἡμέραν 30, ἔτσι παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ψηφολεακῶν ΚΚ. Ν. Πρασσανάκη καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφο- φορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1866.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ιωάννης Θεοτόκης	Ν
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ιωάννης Χ. Πέτρου	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Αθανάσιος Λιδωρίκης	Ν
Τάκης Μαγγίνης	Ν	Γ. Παπαηλιάπουλος	Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Απαχτήριος Βούλγαρης	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Νικόλ. Μάιος	Ν
Ιάκωβος Παζιμάδης	Ν	Αἴμος Κανελλόπουλος	Ν
Νικόλ. Πρασσανάκης	Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν
Σπυρ. Τρικούνης	Ν	Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Ν	Μ. Α. Καίρης	Ν
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Αντών. Γ. Κριεζής	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Αντών. Μαυρομυχάλης	Ν
Ανδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Απαχτήριος Πλαπούτας	Ν
Γεώργιος Ψύλλης	Ν	Ιωάννης Σταύρος	Ν

Ἀναστ. Μαυρομυχάλης . . .	Χριστόφ. Παρριαίδης . . .	N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ἀντών. Γεωργαντάς . . .	N
Δημήτριος Χαταΐσκας . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	N
Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Νικόλ. Σιλιχέρης . . .	N
Νικόλ. Μαυρομυχάτης . . .	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Ἀναστ. Σ. Χαλαλάκης . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδης . . .	N
Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N
Σπύρος Μίλιος . . .	Ν. Τζαβέλας . . .	N
Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Β. Πατισμάκης . . .	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . . .	Ν. Πατρίδης . . .	N
Λουδοβίγος Κρεττανίτης . . .	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	N
Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Κωνσ. Ματαξῆς . . .	N
Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Η. Νεταρῆς . . .	N

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν καὶ τὰ άρθρα 1, 2, καὶ 3, κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκείνου χειρογραφίας. Ψηφισθέντος ἐπομένως καὶ τοῦ συνέλου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐβλήθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεβίβητο αὐτὸ διὰ ψήφων 29, κατὰ μ.α., ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αἰτῶν ὡς ἀνωφωραλεκτῶν κατὰ τὸ ἔδαρ συνημμένων πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνέλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου μέγρι 31 Δεκεμβρίου 1866.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	N
Ἰωάννης Θ. Κολακτινίδης . . .	Ἰωάννης Χ. Πατρίου . . .	N
Σπυρίδων Καλλιεργόπουλος . . .	Ἀθανάσιος Λιδωρίτης . . .	N
Τζαβέλας Ματρίδης . . .	Γ. Παπακλεισάκης . . .	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Δημήτριος Βαβλινάκης . . .	N
Νικόλ. Παπαπολίτης . . .	Νικόλ. Ἰω. Μίλης . . .	N
Ἰακώβος Παζιμάκης . . .	Ἀἴμιος Κανελλόπουλος . . .	N
Νικόλ. Πρασσινάκης . . .	Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	N
Σπύρ. Τρικοπῆς . . .	Γεωργιάκης Γρηγοράκης . . .	N
Ῥιζομάνης Τζιφώτς . . .	Μ. Α. Καίρης . . .	N
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης . . .	Ἀντ. Γ. Κοιζῆς . . .	N
Βασίλ. Χρηστιάδης . . .	Ἀντών. Μαυρομυχάλης . . .	N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναγνώστης . . .	Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	N
Γεώργιος Ψάλλας . . .	Ἰωάννης Στάϊνης . . .	N

Ἀναστ. Μαυρομυχάλης . . .	Χριστόφ. Παρριαίδης . . .	N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ἀντών. Γεωργαντάς . . .	N
Δημήτριος Χαταΐσκας . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	N
Δημήτρ. Χρηστίδης . . .	Νικόλ. Σιλιχέρης . . .	N
Νικόλ. Μαυρομυχάτης . . .	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Ἀναστ. Σ. Χαλαλάκης . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδης . . .	N
Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N
Σπύρος Μίλιος . . .	Ν. Τζαβέλας . . .	N
Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Β. Πατισμάκης . . .	N
Δημ. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν. Πατρίδης . . .	N
Λουδοβίγος Κρεττανίτης . . .	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	N
Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Κωνσ. Ματαξῆς . . .	N
Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Η. Νεταρῆς . . .	N

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Μαΐου ε. ε.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Διανομένης ὑπουργίης, κατ' ἐντολήν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπεβίβητο νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συναρθείσης συμβάσεως περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ προσθέτου άρθρου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ § α. τοῦ 4 άρθρου τῆς βελτίσεως συμβάσεως. ἔχει δὲ τοῦτο ὡς καὶ ἡ αἰτιολογικὴ αὐτοῦ ἐκθεσις καὶ ἡ σύμβασις ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Πεκλιῶς, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑμῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν ἔδη νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατὰ τὴν 17/29 Ἰουλίου 1859 συναρθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου (15 Μαρτίου 1861), συνομολογηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει προσθέτου άρθρου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ § α. τοῦ άρθρου 4 τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει ἡμῶν ἐκτινεται αἱ λόγοι οἱ προκληθέντες τὴν εἰρημένην σύμβασιν καὶ τὴν κατόπιν ἐπελθούσαν τροποποίησιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαΐου 1861.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 31 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

«Φημισμένοι δημοσίως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεκρίσασιν καὶ διατάσσουσιν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 17/29 Ἰουλίου 1859 συναρθείσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σύμβασις περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ συγκεκριμένη ἐξ ἁρθρῶν 17, καὶ τὸ κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου (5 Μαρτίου 1861) συνυμολογηθὲν πρόσθετον ἄρθρον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ § 4. τοῦ ἁρθροῦ 1 τῆς εἰρηκμένης συμβάσεως ἔχουσιν ἰσχὺν νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

«Ὁ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ πρωτοκρινὴς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Α. αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, συνελθόντες σήμερον τὴν 21 Φεβρουαρίου (5 Μαρτίου) τοῦ ἔτους 1861 ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ πρὸς συνδιάλεξιν, συμφωνήσαντες ἀντὶλλαγὰν, δυνάμει τῆς πληρεξουσιότητός των, τὸ πρόσθετον ἄρθρον τὸ προωρισμένον ν' ἀποτελέσῃ μέρος ὁλοκληρωτικῶν τῆς τηλεγραφικῆς συμβάσεως τῆς συναρθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17/29 Ἰουλίου 1859.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ παρὼν πρωτόκολλον ὑπαγράφη καὶ ἐσφραγίσθη εἰς διπλὴν ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν δύο Ὑψηλῶν Δυναμίτων.

(Τ. Σ.) Π. Α. ΖΑΝΟΣ,

(Τ. Σ.) ΛΑΔΗΣ.

«Αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι κανονισθήσονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὴν 30 Ἰουλίου 1858 ἐν Βρυξέλλαις συναρθείσης συμβάσεως μεταξὺ Βελγίου, Γαλλίας καὶ Πρωσσίας.

Τὸ παρὼν ἄρθρον θέλει ἀντικαταστήσῃ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ ἁρθροῦ 1 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συναρθείσης συμβάσεως τῇ 17/29 Ἰουλίου 1859 ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ θέλει ἀποτελέσῃ μέρος ὁλοκληρωτικῶν τῆς συμβάσεως ταύτης, καὶ θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν δυνάμιν καὶ ἰσχὺν ὡς ἂν ἦτο ἐν αὐτῇ κατὰ λέξιν κατακεχωρισμένον· θέλει δ' ἐπικυρωθῇ καὶ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θελοῦσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῇ κατὰ τὸ δυνατόν βραχυτέρῳ χρονικῷ διαστήματι.

(Τ. Σ.) Π. Α. ΖΑΝΟΣ.

(Τ. Σ.) ΛΑΔΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ Γαλλίας, Βελγίου καὶ Πρωσσίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἰουλίου 1858.

«Ἄρθρον 1. Πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ποιῇται χρῆσιν τῶν διεθνῶν ηλεκτρικῶν τηλεγράφων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἀλλ' ἐκάστη Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσειται εἰς ἑαυτὴν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐξερευνᾷ τὴν ταυτότητα παντὸς ἀποστολέως.

Ἄρθρον 2. Ἡ ὑπηρεσία τῶν γραμμῶν ηλεκτρικῶν τηλεγράφων τῶν συσταθέντων ἢ συσταθησομένων παρὰ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ὑπόκειται, ὡς πρὸς τε τὴν μεταβίβασιν καὶ τὴν διατίμησιν τῶν διεθνῶν τηλεγραφημάτων, εἰς τὰς ἐφεξῆς διατάξεις. Ἐπιφυλάσσειται ὅμως ἑκάστη Κυβέρνησις εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ κανονίζειν, κατὰ τὸ συμφέρον ἑαυτῇ, τὴν τε ὑπηρεσίαν καὶ τὴν διατίμησιν τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἰδίων αὐτῆς γραμμῶν μεταβιβαστέας τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, καὶ μένει, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἐντελὼς ἐλευθέρῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τηλεγραφικῶν συσκευῶν (appareils), ὧν θέλει ποιῆσαι χρῆσιν. Ἐπίσης δ' ἐκάστη Κράτει ἀπόκειται νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γραμμῶν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἀνταποκρίσεως πάσης φύσεως.

Λιθινὰ τηλεγραφήματα εἰσὶν ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια, ὅπως διαβιβάζωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, γίνεται χρήσις γραμμῶν δύο τοῦλάχιστον τῶν συμβαλλομένων Κράτων.

Ἀρθρον 3. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀλλήλοις πάντα τὰ ἐγγράφα τ' ἀφορῶντα τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγραφικῶν αὐτῶν γραμμῶν, τὸ εἶδος τῶν παρ' αὐτοῖς ἐν χρήσει συσκευῶν, καθεῖς καὶ πᾶσαν τελεοποιήσιν, ἥτις ἐξελίξῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Κάστον αὐτῶν θέλει πέμπει πρὸς τὰ λοιπὰ, 1) κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἑβδομάδος, πᾶσαν ἀνακρίνοντα τὴν ὁρμὰ τῶν σταθμῶν καὶ τὸν ἀρίθμον τῶν περὶ σφωριζομένων εἰς τὴν διαδρομὴν τμημάτων τοῦ τηλεγραφικοῦ αὐτοῦ συμπληρώματος· καὶ 2) κατὰ τὴν ἑξῆς ἡμέραν ἑκάστης, χροῖον συμπληρώοντα τὰς ὡς πρὸς τοῦτο καὶ ὅταν τὴν ἐκτείνῃ τοῦ τηλεγραφικοῦ αὐτοῦ συμπλήρωτος· ἐπισημαίνει, μεταξύ ἄλλων, ὅτις τὰ τελευταῖα ἐνιαυσίως περιέδω.

Ἡ Μόρσορ σιωπηρὰ μένει προσηγορῶς, περὶ αὐτὴ διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν διεθνῶν νηπιασμοῦ.

Ἀρθρον 4. Κάστον ἐκδιόρισται διατερεῖ τὴν εἰρημικὴν καὶ διακόπτη τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διεθνῆς τηλεγραφικῆς ἐπ' ὅριστον χρόνον, ἔαν τὸ θεωρήσῃ κατάλληλον, εἴτε δι' ἀνάγκης τὰς ἀντικειμένου, εἴτε μόνον διὰ τινος αἰθῆς ἀνταποκρίσεως, εἴτε τέλος διὰ τινος γραμμῆς· ἀλλ' ὅμως περὶ αὐτὴν μέτρον τοιοῦτον, δεῖται νὰ γνωστοποιῇ αὐτὴν παραγγέλλει εἰς πᾶσαν τὴν λοιπὴν συμβαλλομένης Κυβερνήσεως.

Ἀρθρον 5. Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὅπως τὰ τηλεγραφήματα κοινοποιεῖνται μόνον εἰς τοὺς ἐξαιτίας δικαίωμα, καὶ ὅπως ἐκπαραλησθῇ αὐστηρῶς τὸ ἀπὸρρίπτον τῶν ἀνταπαρίστων.

Ἀρθρον 6. Τὰ τηλεγραφικὰ διακρίνονται ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἥτις α) εἰς τηλεγραφικὰ ὑπηρεσίας διαρκεῖς· β) εἰς τηλεγραφικὰ ὑπηρεσίας πρὸς πλῆρους· γ) εἰς τηλεγραφικὰ ὑπηρεσίας ὁρισμένων ὥρων τῆς ἡμέρας.

Τὰ γραφεῖα τῆς πρώτης κατηγορίας θέλουσιν εἶναι ἀνεκτικὰ ἡμέρας καὶ νυκτός· ἀνεκτικῶς. Αἱ ὥραι τῆς ὑπηρεσίας πλῆρους· ἡμέρας εἶναι α) ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ἀπὸ τῆς 7ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 9ης μ. μ. β) ἀπὸ τῆς 1ης Οκτωβρίου εἰς τέλος Μαρτίου, ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας

π. μ. μέχρι τῆς 9ης ὥρας μ. μ. Αἱ ὥραι τῆς ὑπηρεσίας ὁρισμένου διαστήματος τῆς ἡμέρας εἰσὶ καθ' ἑλκας τὰς ἡμέρας, πλὴν τῶν Κυριακῶν, (συμπεριλαμβανομένων τῶν ἑορτῶν) ἀπὸ τῆς 9ης πρωῒνης ὥρας μέχρι τῆς μεσημέριος καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 7ης μ. μ. τὰς δὲ Κυριακὰς ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 5ης μ. μ. Ἡ ὥρα δὲ πάντων τῶν γραφείων τοῦ αὐτοῦ Κράτους εἶναι ἡ τοῦ μέσου χρόνου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους τούτου· εἰς δὲ τὰ γραφεῖα ὅπου ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι διαρκής ἢ πρὸ τῆς ὥρας τῆς κλείσεως αὐτῶν ἀρξαμένη μεταβίβασις τηλεγραφήματος· θέλει περαιοῦσθαι μετὰ τῶν δύο τηλεγραφείων, ἐν οἷς ἐκτελεῖται.

Ἀρθρον 7. Τὰ τηλεγραφήματα γίνονται δεκτὰ· δι' οἷον δὲ ποτε μέρος· ἔαν δὲ δὲν ὑπάρχῃ τηλεγραφείον ἐν τῷ σημειούμενῳ προορισμῷ τύπῳ, ἢ ἂν ὁ ἀποστολεὺς ἐπιθυμῇ νὰ μὴ γένῃται ἡ διὰ τηλεγραφικῆς ὁδοῦ μεταβίβασις μέχρι τοῦ τηλεγραφείου τοῦ ἐγγύτερου τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τόπου, τὸ τηλεγράφημα πέμπεται ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποστολεῖς προσδιωριζομένου διὰ τοῦ ταχυδρομείου, δι' ἐπιτιθεῖς ἀποσταλλομένου πεζοδρομίου ἢ ἱππέως, ἢ δι' ἐκτάκτου ταχυδρομίου. Οἱ τηλεγράφοι τῶν ταχυδρομίων, ἂν ἡ χρῆσις ἐστὶν ἐπιτετραμμένη, θέλουσι χρησιμεύει πρὸς τοῦτο, περιστάσεως δοθείσης, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς περὶ τοῦτο διατάξεις. ἔαν ὅμως τὸ γραφεῖον τὸ παραλαβὴν τὸ τηλεγράφημα ἀναγνωρίσῃ, ὅτι τὸ τηλεγράφημα θέλει φθάσει ταχύτερον εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ δι' ἐξέπιτηδης ἀποσταλλομένου πεζοδρομίου ἢ ἱππέως, θέλει μεταχειρίζεσθαι θάτερον τῶν μέσων τούτων χωρὶς ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὸ εἰσπραχθῆν τέλος. ἔαν δὲ τὸ γραφεῖον τὸ παραλαβὴν τὸ τηλεγράφημα οὐδέμιαν εὐαρίαν ὁδηγίαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταφορᾶς, θέλει ποιῆσθαι χρῆσιν τοῦ ταχυδρομείου. Τὸ πρὸς τοῦτο δὲ τέλος ὑποτίθεται εἰσπραχθῆν.

Ἀρθρον 8. Τὸ πρωτόγραφον τοῦ μεταβιβάστέου τηλεγραφήματος πρέπει νὰ ᾖ γερτυμένον εὐαναγνώστως καὶ διὰ χαρακτῶν, τοὺς ὁποίους αἱ τηλεγραφικαὶ συσκευαὶ νὰ δύνανται νὰ ἐπαναλάβωσι· πρέπει νὰ ᾖ συντεταγμένον σαφῶς καὶ δι' ὄρων καταληπτῶν· δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ οὔτε συνδυασμοὺς λέξεων, οὔτε ἀσυνήθεις φράσεις, οὔτε συγκρατ' ἐπὶ κεφαλῆς πρέπει νὰ τίθεται ἢ ἐπιγραφὴ καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, ὁ τρόπος τῆς μεταφορᾶς πέραν τοῦ τελευταίου τηλεγραφείου, κατόπιν τὸ κείμενον καὶ ἐν τέλει ἡ ὑπογραφή, καὶ περιστάσεως δοθείσης, ἢ

ἐπιχώρις τις ὑπογραφῆς ἢ ἐπιγραφῆς πρέπει νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἐπιγραφόμενον καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, αἱ δὲ συνάπται τῆς μὴ ἀκριβοῦς ἢ ἀτελοῦς ἐπιγραφῆς ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀποστολῆν· δὲν δύναται δὲ οὗτος νὰ συμπληρώσῃ μετὰ ταῦτα ἀνιπαρῶς ἐπιγραφὴν εἰμὴ διὰ τῆς προσαγωγῆς καὶ πληρωμῆς νέου τηλεγραφήματος· ὁ ἀποστολὴς δύναται νὰ προσθέτῃ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ οἰανδήποτε ἐπικύρωσιν θεωρήσας ἀναγκαίαν.

Ἄρθρον 9. Τὰ τηλεγραφήματα κατατάσσονται ὡς ἑξῆς·

1. Τηλεγραφήματα δημοσία, ἢτοι τὰ ἐκπηγάζοντα ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κατὰ ἔθρον ἢ κατὰ θάλασσαν δυνάμεων καὶ τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν πρακτόρων τῶν Κυβερνήσεων, ὅσαι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν, ἢ ἠθέλον συγκατατεθεῖ μεταγενεστέρως εἰς αὐτήν. Τὸ τῆς προτεραιότητος πλεονέκτημα τοῦτο καὶ τὰ λοιπὰ προνόμια τὰ ἐκτωτέρω καθιερούμενα ὑπὲρ τῶν δημοσίων τηλεγραφημάτων, θέλουσιν ἐπεκταθῇ αὐτοδικαίως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀμοιβαιότητος, εἰς τὰ δημοσία τηλεγραφήματα τῶν ἐπικρατειῶν, μεθ' ὧν τὸ ἐν ἢ τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν συνομολόγησιν ἔδη ἢ ἠθέλει συνομολογήσει ἰδιαίτερας τηλεγραφικὰς συμβάσεις. Τὰ διπλωματικά τηλεγραφήματα τῶν ἄλλων δυνάμεων, θέλουσι θεωρεῖσθαι καὶ γίνεσθαι δεκτὰ ὡς τὰ τῶν ιδιωτῶν.

2. Τηλεγραφήματα ὑπερείς, ἀποκλιστικῶς ἀφορῶντα τὴν ὑπερηλιαν τῶν διεθνῶν τηλεγράφων ἢ μέτρα κατεπεύγοντα, ἢ σπουδαία συμβεβηκότα ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων.

3. Τέλος τηλεγραφήματα ἰδιωτικά.

Ἄρθρον 10. Τὰ δημοσία τηλεγραφήματα δύναται νὰ γράφονται εἰς ὅποιανδήποτε γλῶσσαν, ἀλλὰ πάντοτε διὰ Ῥωμαϊκῶν χαρακτήρων ἐν ταῖς ἐπικρατεῖαις, ἐν αἷς εἰσι γενικῶς ἐν χρήσει οἱ χαρακτῆρες οὗτοι. Δύναται νὰ ὦσι γεγραμμένα δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων ἢ δι' ἀλφabetικῶν στοιχείων ἐκ τῶν ἐν χρήσει· πρέπει δὲ νὰ χαρακτηρίζονται ὡς δημοσία ὑπὸ τοῦ ἀποστολῆς καὶ νὰ φέρωσι τὴν ἐπίσημον ἢ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σφραγίδα.

Ἄρθρον 11. Εἰς τὰ ἰδιωτικά τηλεγραφήματα ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ γίνονται δεκταὶ ὑπ' ὅλων τῶν τηλεγραφείων. Ἐν τῇ προτεινόμενῃ ἄλλην τινὰ γλῶσσαν τηλεγραφεία, θέλουσι προσδιορίζεσθαι ἰδιδικῶς. Ἡ χρῆσις ἀπορρήτων συμβολικῶν χαρακτήρων ἀπαγορεύεται ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ μεταβιβάζονται

διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων μόνον αἱ τιμαὶ τοῦ χρηματιστηρίου, τῶν ἐμπορευμάτων κτλ., ἐπιφυλασσμένων τῶν περιορισμῶν, τοὺς ὁποίους ἐκάστη Κυβερνήτης θέλει κρίνει ἀναγκαίους πρὸς πρόληψιν τῶν καταχρήσεων. Τὰ ἰδιωτικά τηλεγραφήματα πρέπει νὰ γράφονται διὰ Ῥωμαϊκῶν χαρακτήρων ἐν τοῖς τόποις, ὅπου οἱ χαρακτῆρες οὗτοι εἰσι γενικῶς ἐν χρήσει. Τὰ τηλεγραφήματα ὑπερείς τὰ ἀνταλλάσσόμενα μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν κεντρικῶν διοικήσεων ἐκάστου Κράτους, δύναται νὰ γράφονται διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων.

Ἄρθρον 12. Τὸ τε ἐπιστέλλον καὶ τὸ τοῦ πρὸς ἐν ὅσῳ τηλεγραφείον δύναται ν' ἀποπειρηθῇ πᾶν ἰδιωτικὸν τηλεγραφεῖον, τοῦ ὁποῦ τοῦ περιεχομένου ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους, ἢ φαίνεται ἀπαράδεκτον λόγῳ τῆς δημοσίας ασφαλείας, ἢ τῶν χρησῶν ἡθῶν. Ἡ προσηγορὴ κατὰ τοιαύτης ἀποφάσεως ἀπευθύνεται εἰς τὴν κεντρικὴν διοίκησιν, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται τὸ τηλεγραφεῖον τὸ ἐμποδιστὴν τὸ τηλεγραφεῖον· αὕτη δὲ ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως. Αἱ κεντρικαὶ διοικήσεις ἐκάστου Κράτους ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν τοῦ κωλύειν τὴν μεταβίβασιν παντὸς τηλεγραφήματος, ὅπερ ἠθέλει φανῇ αὐταῖς κατὰ τι ἐπικίνδυνον. Ἄν ἡ ἀποποίηση γίνηται μετὰ τὴν παραβολήν, ὁ ἀποστολὴς εἰδοποιεῖται ἀμελητῇ περὶ τούτου. Τὰ τηλεγραφεῖα οὐδένα ἔλεγχον ἔχουσι νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν δημοσίων τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 13. Ἄπαντα τὰ τέλη ἀνεξαρτήτως καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 14. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη παραδέχονται πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν διατιμήσεων, ὧν τὸ ἄθροισμα θέλει αποτελέσει τὴν διεθνή διατίμησιν, τὰς ἀκολουθοῦσας ἑκάστι.

12 ΛΕΞΕΩΝ	'Απόστοις	'Εν Βελγίω και 'Εν Γαλλίᾳ	'Εν Πρωσίᾳ	Τέλος διὰ τηλεγρά- φου ἀπὸ 1 μέχρι 20 λέξεων		Συμπληρωτικὸν τέλος κατὰ σελίδν 10 λέξεων περιπλέον	
				'Εν Βελγίῳ και 'Εν Γαλλίᾳ	'Εν Πρωσίᾳ	'Εν Βελγίῳ και 'Εν Γαλλίᾳ	'Εν Πρωσίᾳ
				φρ. έκστ.	ταλ. γρσ.	φρ. έκστ.	ταλ. γρσ.
I.	Χιλιόμετρα. ἀπὸ 1 μέχρι 100 ἐμπεριγ- πλέον τῶν 100 μέτρων 250	Μίλια. ἀπὸ 1 μέχρι 10 ἐμπερ- πλέον τῶν 10-25		1 50	0 12	0 75	0 06
II.	" 250 " 450 "	" 25-45 "		3	0 24	1 50	0 12
III.	" 450 " 700 "	" 45-70 "		4 50	1 06	2 25	0 18
IV.	" 700 " 1000 "	" 70-100 "		6	1 18	3	0 24
V.	" 1000 " 1350 "	" 100-135 "		7 50	2	3 75	1
VI.	" 1350 " 1750 "	" 135-175 "		9	2 12	4 50	1 06
VII.	" 1750 " 2200 "	" 175-220 "		10 50	2 24	5 25	1 12
VIII.	" 2200 " 2700 "	" 220-270 "		12	3 06	6	1 18
IX.	" 2700 " 3250 "	" 270-325 "		13 50	3 18	6 75	1 21
X.				15	4	7 50	2

Ἄρθρον 15. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν τελῶν ἡ ἀπόστοις ἡ ὑπὸ τηλεγραφήματος διανυθείσα υπολογίζεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τῆς χώρας ἐκάστης ἐπικρατείας, ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως μέχρι τοῦ μεθορίου σημείου, ὅπου τὸ τηλεγράφημα ἀφικνίεται καὶ ἀπὸ τούτου μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὄρου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς διελεύσεως αὐτοῦ ἀπὸ μεθορίου εἰς μεθόριον ἐν ἐκάστη ἐπικρατείᾳ. Ὅπως δὲ καταστήσωσιν ἀναλλοιώτους τὰς βάσεις τῆς διατιμήσεως τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, συνθέντα νὰ παραδεχθῶσιν ἐν ἡ δύο σημεία εἰσόδου ἢ ἐξόδου προσδιορισμένα ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Διοικήσεων. Ὅτε δὲ ἐνεκα διακοπῆς ἢ μεγάλης πλυθῆος ἀνταποκρίσεων γίνεται χρῆσις, πρὸς μεταβίβασιν τηλεγραφημάτων τῶν γραμμῶν Κράτους μὴ περιληφθέντος ἐν τῇ διαδρομῇ τῇ χρησιμεύσαντι ὡς βάσις πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τέλους, τὸ τηλεγραφίον, τὸ ὅποιν διεύθυνε διὰ τῆς τοιαύτης ὁδοῦ τὸ τηλεγράφημα, υπολογίζει ὑπὲρ τοῦ Κράτους τούτου τὸ τέλος μιᾶς ζώνης ἐπὶ τῇ διελεύσει, περιπλέον δὲ τὸ τέλος τὸ ἐκτεθεὶς μέχρι τοῦ πρὸς ὃν ὄρου.

Ἄρθρον 16. Οἱ ἀκόλουθοι κανόνες θέλουσι τηρεῖσθαι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν λέξεων. 1. Πᾶν ὅ,τι ὁ ἀποστολεὺς ἐνέγραψεν ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ πρὸς μεταβίβασιν περιλαμβάνεται ἐν τῇ υπολογισμῷ τῶν λέξεων. Πᾶσα λέξις μὴ ἔχουσα πλέον τῶν ἐπτὰ συλλαβῶν λογίζεται ὡς μία λέξις· ἐν ταῖς μικροτέραις λέξεσι τὸ πλεονάζον υπολογίζεται αὐθις ὡς μία λέξις. 2. Πᾶσα σύνθετος λέξις, γεγραμμένη ἐν μιᾷ μόνῃ λέξει, υπολογίζεται ὡς μία λέξις ἂν δὲν σύγκηται ἐκ πλείονων τῶν ἐπτὰ συλλαβῶν· ἂν δὲ τὰ μέρη αὐτῆς γεγραμμένα χωριστὰ, λογίζονται ὡς τσαυτὰι λέξεις, καὶ ὅταν ἀκόμη ᾖναι συνηνωμένα δι' ἐνωτικῶν σημείων. 3. Πᾶν μεμονωμένον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου ἢ ἀριθμητικῆς χαρακτῆρ, πᾶσα λέξις ἢ μόριον ἀκολουθούμενα ὑπὸ ἀποστροφῆς, λογίζεται ὡς μία λέξις. Τὰ σημεία τῆς στίξεως, οἱ παράγραφοι, οἱ ἀποστροφῆς, τὰ ἐνωτικὰ σημεία, τὰ εἰσαγωγικὰ σημεία καὶ αἱ παρενθέσεις δὲν υπολογίζονται. Αἱ διὰ κεραίας ὑποσημαστικαὶ λέξεις λογίζονται ὡς δύο λέξεις. Πάντα τὰ σημεία, αἵτινα ἡ συσκευή ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ διὰ λέξεων, λογίζονται ὡς τόσαι λέξεις, ὅσων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἐκφράσιν αὐτῶν. 4. Οἱ ἀριθμοὶ, οἱ γεγραμμένοι δι' ἀραβικῶν χαρακτῆρων, λογίζονται ὡς τσαυτὰι λέξεις, ὅσαι εἰσὶν καὶ ἐμπεριχόμεναι πεντάδες ἀραβικῶν χαρακτῆρων

καὶ μία πλέον διὰ τὸ πλεονάζον. Τὰ κόμματα καὶ τὰ διαιρητικά σημεῖα, λογίζονται ὡς ἰσάριθμοι ἀραβικοὶ χαρακτῆρες. 5. Οἱ ὁλογράφως γεγραμμένοι ἀριθμοὶ λογίζονται ὡς τοσαῦται λέξεις, ὅσων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἑκφράσιν τινῶν, ἐντὸς τῶν ὅρων τῶν ὁρισθέντων ὑπὸ τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθρου. Εἰς τὰ διὰ συμβολικῶν χαρακτῆρων γεγραμμένα τηλεγράφηματα ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ γράμματα, ὡς καὶ τὰ κόμματα καὶ ἄλλα σημεῖα, ὧν ἐγένετο χρῆσις εἰς τὰ συμβολικῶν κείμενον, προστίθενται· τὸ δ' ὅλικόν ποσόν, διαιρούμενον διὰ τοῦ πρίν, δίδωσιν ὡς πᾶν τὸν ἀριθμὸν τῶν διακειμένων λέξεων τοῦ συμβολικοῦ κειμένου. Τὸ πλεονάζον δὲ λογίζεται ὡς μία λέξις. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων τοῦ συμβολικοῦ κειμένου προστίθεται ὁ ἐν αὐτῷ ἀριθμὸς τῶν λέξεων εἰς συνθήν γλῶσσαν, ὑπολογιζόμενος κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα. 6. Περιλαμβάνονται εἰς τὸν ὑπολογισμόν τῶν λέξεων, ἡ ἐπιγραφὴ ἢ ὑπογραφή, αἱ παραγγελλίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταφορᾶς πέραν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἡ ἐπικύρωσις τῆς ὑπογραφῆς καὶ αἱ λέξεις ἀπάντησις πληρωθεῖσα διὰ... λέξεις. 7. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν προσώπων, τῶν πόλεων, τῶν πλατειῶν, τῶν ὁδῶν, τῶν βουλευσιῶν κτλ., οἱ τίτλοι, τὰ ἐπώνυμα, τὰ προθετικά μῦθα καὶ τὰ χαρακτηριστικά λογίζονται ὡς τόσαι λέξεις, ὅσων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἑκφράσιν τινῶν. 8. Αἱ λέξεις, ἀριθμοὶ ἢ σημεῖα, τὰ προστιθέμενα ὑπὸ τοῦ τηλεγραφίου πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, δὲν διατιμῶνται. Ἡ ἡμερομηνία, ἡ ὥρα καὶ τὰ λεπτά τῆς παρακαταθέσεως τοῦ τηλεγραφήματος καὶ ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς μεταβιβάζονται αὐτοπαγγέλτως εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον. Αἱ ἐνδείξεις αὗται δὲν διατιμῶνται, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀποστολεὺς τὰς ἐγγράφῃ περιπλέον ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος του.

Ἄρθρον 17. Ἐάν τὰ τηλεγράφηματα ἴναι δυνατόν νὰ μεταβιβασθῶσι διὰ πολλῶν ὁδῶν, τὰ τέλη ὑπολογίζονται κατὰ τὴν ἥττον δαπανηρὰν, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀποστολεὺς προσδιώρῃσῃ ῥητῶς ἄλλην ὁδόν. Ἄν δὲ τὸ τηλεγραφεῖον γνωρίζῃ, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραδόσεως τοῦ τηλεγραφήματος, ὅτι ἡ εὐθηνότερα ὁδὸς, ἢ ἡ προσδιορισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀποστολεὺς, δὲν εἶναι διαθέσιμος, ἔνεκα διαταραχῆς, διακοπῆς, ἢ μεγάλου πληθὸς τηλεγραφημάτων, ὁ ἀποστολεὺς πρέπει νὰ εἰδοποιῇται περὶ τούτου καὶ νὰ ἀρξῇται ἐλεύθερος νὰ ἐκλέγῃ ἄλλην ὁδόν, πληρόντων τὸ ἀνάλογον τέλος.

Ἡ μεταβίβασις τηλεγραφήματος δι' ὁδοῦ ἀσυνήθους ἢ ἀπο-

μακρυνόμενης ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀποστολεὺς προσδιορισθεῖσας δὲν δύναται νὰ παράσῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν τέλους. Ἄν, δι' ὁποιαδήποτε αἰτίαν, ἐν τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἐνεργῇ νὰ μεταβιβασθῇ τηλεγράφημα διὰ δαπανηροτέρας ὁδοῦ, ἐνῶ δὲν ἐγένετο τούτου μνία ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ τηλεγραφήματος, δὲν δύναται ν' ἀπαίτησῃ τὴν διαφορὰν τοῦ τέλους ἀπὸ τοῦ τηλεγραφίου τῆς καταγωγῆς.

Ἄρθρον 18. Τὰ ἐξοδα τῆς μεταφορᾶς τῶν τηλεγραφημάτων πέραν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ τηλεγραφίου τῆς καταγωγῆς κατὰ τὴν ἐπομένην προσημορφοῦν διατιμῆσιν. α. διὰ τοῦ ταχυδρομίου (δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συντάσει) ἐν φράκον 8 γρᾶς) δι' ὅλα τὰ μέρη τῆς Μοραβίας καὶ δύο ἡμισυ φράγκα (20 γρᾶς) διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα ὑποαῖνται καὶ τὰ τηλεγραφήματα τὰ κατατιθέμενα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον (poste restante). β. δι' ἐξέπιπτες ἀποστελλομένου πεζοδρομίου ἢ ἱππέως 3 φράγκα (24 γρᾶς). Ο ἰσάριθμος τῆς μεταφορᾶς γίνεται μόνον δεκάς ἐντὸς ἀκτίνος δικαπίντε χιλιομέτρων κατὰ μέγιστον ὅρον (δύο μίλιων). γ. δι' ἐξέπιπτες ἀποστελλομένου πεζοδρομίου ἢ ἱππέως πέραν τῶν 15 χιλιομέτρων (δύο μιλίων), ἢ δι' ἐκτάκτου ταχυδρομίου. Τὸ παρακαταθέσειον πρὸς τούτῳ ποσῷ εἶναι 4 φρ κατὰ μισθόμετρον (24 γρᾶς κατὰ μίλιον). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ πρὸς τὸν ὅρον εἰδοποιῇ τὸ τῆς καταγωγῆς τηλεγραφικῶς καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον περὶ τοῦ ὅλικου ποσοῦ τῶν καταβληθέντων ἐξόδων. Ἐν εἰσὶν ἐκτάκτου ταχυδρομίου τὸ τηλεγραφεῖον τοῦ πρὸς τὸν ὅρον ποιεῖται χρῆσιν τοῦ ταχυτέρου μέρους, ὅπερ δύναται νὰ διαβῇ.

Ἄρθρον 19. Τὸ τηλεγράφημα τι δύναται ν' ἀπευθύνεται πρὸς πολλοὺς ἐπιγραφόμενους. διὰ τὰ ἐκδοτέα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τηλεγραφίου ἀντίγραφα εἰσπράττεται, πρὸς τὸ τέλος τοῦ πρώτου τηλεγραφήματος, δικαίωμα ἀπογράφου 75 ἐκδοστῶν τοῦ φράγκου (6 γρᾶς) δι' ἑκάστον περιπλέον ἀντίγραφον. Ὅτε δὲ τὸ τηλεγράφημα προῦρισται διὰ πολλὰ τηλεγραφεῖα, τὸ τέλος εἰσπράττεται τοσάκις, ὅσα εἰσὶ τὰ τηλεγραφεῖα τοῦ πρὸς τὸν ὅρον.

Ἄρθρον 20. Ὁ ἀποστολεὺς δύναται νὰ προκαταβάλλῃ τὸ τέλος διὰ τὴν εἰς τὸ προσηγομένον ὑπ' αὐτοῦ τηλεγράφημα ἀπάντησιν, προσδιορίζων κατ' ἀνάγκαν τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ τηλεγράφημα φέρει ἀμέσως

πρὸ τῆς υπογραφῆς τὴν σημείωσιν ἀπάντησις πληρωθεῖσα διὰ... λέξεις. Εάν ἡ ἀπάντησις περιέχῃ λέξεις ὀλιγωτέρας τῶν πληρωθεισῶν, τὸ πλεονάζον τοῦ καταβληθέντος τέλους δὲν ἀποδίδεται· ἂν δὲ περιέχῃ περισσότερας, θεωρεῖται, ὡς νέον τηλεγράφημα, τὸ δὲ τέλος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ προσάγοντος αὐτὴν. Ὅτε ἡ ἀπάντησις πῦμπεται δι' ἄλλης ὁδοῦ παρ' ἐκείνην, δι' ἧς διεβίβασθη τὸ πρῶτον τηλεγράφημα, ἡ διαφορά τοῦ τέλους εἶναι εἰς βάρος τοῦ τηλεγραφίου, τὸ ὅποσον ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς ἄλλης ταύτης ὁδοῦ. Ἡ ἀπάντησις αὕτη υπολογίζεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ μεταβιβάλλοντος αὐτὴν τηλεγραφίου ὡς συνήθης τηλεγράφημα. Πρὸς τοῦτο τὸ τηλεγραφίον τῆς καταγωγῆς τὸ εἰσπράξαν τὸ κατατεθὲν ποσὸν ἀνάγει ὁλόκληρον τὸ ὀλίγον ποσὸν εἰς λογαριασμὸν τοῦ τηλεγραφίου τοῦ ἀποστέλλοντος τὴν ἀπάντησιν. Ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ φέρῃ τὴν σημείωσιν ἀπάντησις πληρωθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἄρ... ὃ ἥτις σημείωσις δὲν συμπεριλαμβάνεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν λέξεων. Πᾶσα ἀπάντησις μὴ προσαγομένη ἐντὸς τῶν 8 ἡμερῶν τῶν ἐπομένων τῇ ἡμερομηνίᾳ τοῦ πρῶτου τηλεγραφήματος δὲν γίνεται δεκτὴ, ὡς ἀπάντησις, ὑπὸ τοῦ τηλεγραφίου τοῦ πρὸς ἐν ὅρου τοῦ τηλεγραφήματος τούτου. Ἄν δὲ ἡ ἀπάντησις δὲν φθάσῃ ἐντὸς τῶν δέκα ἡμερῶν, ἢ ἂν ὁ ἀποστολεὺς τῆς ἀπάντησεως, ὑπερβάς τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων, ἐπλήρωσε τὸ δι' αὐτὴν τέλος ὁ ἴδιος, ὁ αἰτήσας ἀποστολεὺς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὸ κατατεθὲν τέλος, ἀφαιρουμένου ὅμως ἀπ' αὐτοῦ δικαιώματος προσδιορισθεμένου ὑρ' ἐκάστης Διοικήσεως καὶ ἀνέκοντος εἰς τὸ τηλεγραφίον τῆς καταγωγῆς. Πάντε ἡμέραι περιπλέον τῆς πρώτης προθεσμίας τῶν δέκα ἡμερῶν παραχωροῦνται πρὸς ἀπαιτήσιν τοῦ κατατεθέντος τέλους, μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν ταύτην προθεσμίαν μένει τούτο εἰς ὄφελος τοῦ τηλεγραφίου τῆς καταγωγῆς. Ὁ ἀποστολεὺς δύναται νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ τηλεγραφίοντι τοῦ τὴν αἴτησιν τῆς ἀντιπαραβολῆς ἢ τῆς ἀποδείξεως παραλῆξ ὑπὸ τοῦ τηλεγραφίου τοῦ πρὸς ἐν ὅρου ἢ ὑπὸ τοῦ ἐπιγραφόμενου αὐτοῦ. Τὸ τέλος τῆς ἀντιπαραβολῆς εἶναι ἴσον πρὸς τὸ τοῦ τηλεγραφήματος, τὸ δὲ τέλος τῆς ἀποδείξεως τῆς παραλῆξ προσαρτίζεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων τὸν ἐνδείκνυμενον ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως. Τὰ τέλη ταῦτα εἰσπράττονται καὶ λογίζονται ὡς τὰ διὰ τὰς προπληρωμένας ἀπαντήσεις. Τὰ κύρια ἰσχύματα καὶ τὰ ἀθροίσματα γραμμάτων καὶ ἀρχικῶν χαρακτήρων ἐπαναλαμβάνονται ἀντεπαγγέλτως ἀπὸ τηλεγραφίου εἰς τηλεγρά-

φίον ἄνευ αὐξήσεως τέλους. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἰδίως εἰς τὰ δημόσια τηλεγραφήματα τὰ διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων γραφόμενα.

Ἄρθρον 21. Ἡ μεταβίβασις τῶν τηλεγραφημάτων γίνεται κατὰ τὴν τάξιν τῆς παραδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀποστολέων, ἢ τῆς ἀξίσεως τῶν εἰς τὰ διάκριτα ἢ τὰ τοῦ πρὸς ἐν ὅρου τηλεγραφεῖα, τηρουμένων τῶν ἐφεξῆς κανόνων προτεραιότητος. 1. τηλεγραφήματα δημόσια· 2. τηλεγραφήματα ὑπηρεσίας εἰδικῶς χαρακτηριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 9. 3. ἰδιωτικά τηλεγραφήματα. Μεταβίβασις τηλεγραφήματος ἀρξάμενη δὲν δύναται νὰ διακοπῇ, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ τὰ μέγιστα κατεπίγον νὰ μεταβιβάσῃ κοινοπήσεις ἀνωτέρου βαθμοῦ. Μεταξὺ δύο τηλεγραφείων ἐν ἀμείσῳ σχέσει καὶ προκειμένου περὶ τηλεγραφημάτων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ μεταβιβάζονται ταῦτα κατ' ἐξ ὑπαμοιῆς τάξιν. Ἔννοεῖται, ὅτι τηλεγράφημα δημόσιον ἢ τῆς ὑπηρεσίας δὲν συναριθμεῖται ἐν τῇ ἐξ ὑπαμοιῆς τάξει τῇ τηρουμένῃ πρὸς τὴν μεταβίβασιν τῶν ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων μεταξὺ δύο ἀνταποκρινομένων τηλεγραφείων.

Ἄρθρον 22. Εάν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραδόσεως ἢ μετ' αὐτὴν βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ μεταβίβασις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ μεγάλης βραδύτητος, ὁ ἀποστολεὺς πρέπει, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ εδοποιητῇ περὶ τούτου· δύναται δὲ τότε ν' ἀποσύρῃ τὸ τηλεγράφημά του καὶ τὸ τέλος ἀποδίδεται αὐτῷ καθ' ὁλόκληρίαν.

Ἄρθρον 23. Εάν διακοπῇ τῶν συγκοινωνιῶν ἀναγγελλθῇ μετὰ τὴν παραδοχὴν τηλεγραφήματος, τὸ τηλεγραφίον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ μεταβίβασις καθίσταται ἀδύνατος, παραδίδωσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος ὑπὸ ἐπίσημον σφύρασιν, (sous chargement d'office) ἢ τὸ διαβιβάζει, ὡς ἔγγραφον ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ἀμείσως προσεχούσης ἐκκαίρας· ἀπευθύνει δὲ αὐτὸ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἴτε εἰς τὸ πλησιέστερον ἐκ τῶν δυναμένων νὰ ἐκκαλοῦσθαι τὴν τηλεγραφικὴν ποιεῖν τηλεγραφείων, εἴτε εἰς τὸ τηλεγραφίον τοῦ πρὸς ἐν ὅρου, ὑπερ τὸ διεχεται ὡς συνήθης τηλεγράφημα· ἅμα δ' ἀποκατασταθείσης τῆς συγκοινωνίας, τὸ τηλεγράφημα μεταβιβάζεται ἐκ νέου διὰ τοῦ τηλεγράφου καὶ ὡς ἀπόγραφον, ὑπὸ τοῦ τηλεγραφίου, ὅπερ ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ ταχυδρομείου ἢ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ μεταβίβασις αὕτη δὲν γίνεται, ἂν τὸ τηλεγραφίον, τὸ ὅποιον ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα δι' ἄλλης ὁδοῦ, εδοποίησε περὶ τῆς παραλα-

ἔχει αὐτοῦ ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 24. Ὁ ἀποστολεὺς ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ δύναται ν' ἀποσύρῃ, ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς λαβὴν, τὸ τηλεγράφημα πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ μεταβίβασις του. Ἐντοιαύτῃ περιπτώσει τὸ τέλος ἀποδίδεται, ἀφαιρουμένων τῶ ἐκαστοῦ τῶν γραμμῶν (6 γρὸς). Μεταβίβασις ἀρξάμενη δύναται νὰ διακοπῇ, δὲν δύναται οὖτως ν' ἀποσυρθῇ τὸ τηλεγράφημα. Δύναται ἐπίσης νὰ ζητηθῇ, ἵνα τηλεγράφημα, μεταβιβάσθῃ ἕδῃ, μὴ παραδοθῇ εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον, ἂν ὑπάρχῃ εἰσὶν κινεῖς πρὸς τοὺς ὁ ἀπαιτῶν ὀφείλει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ὡς πληρεξουσίου. Ἡ ἐπίστασις ἢ ἡ ἀκύρωσις τῆς τηλεγραφικῆς, ἐν τῇ μεταβίβασί, δύνανται εἰς ἴδιον τέλος, ἀλλὰ τὸ εἰσπραχθὲν τέλος μένει κατετημένον. Ἀπέναντας ἡ αἰτία, ὅπως μὴ παραδοθῇ μεταβιβάσθῃ τηλεγράφημα, πρέπει νὰ γίνῃται διὰ νέου τηλεγραφικῆς, ἀπευθυνόμενου παρὰ τοῦ ἀποστολεῦς εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον τοῦ πρὸς ὃν ὄρου καὶ ὑπαγομένου εἰς τὸ ἐννοηθέν τέλος. Τὸ τέλος τοῦ πρώτου τηλεγραφικῆς δὲν ἀποδίδεται.

Ἄρθρον 25. Τὰ τηλεγραφήματα μετακομίζονται ἀνεξόδως εἰς τοὺς ἐπιγραφόμενους. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ ἐπιγραφόμενου δύναται ταῦτα νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς ἐγγέλους τῆς οἰκογενείας του, εἰς τοὺς ὑπάλληλους του, ὑπερέτα, ἐνικειστάς ἢ ζηνιζόμενους, ἐκτὸς ἂν προστιθῇ ἐγγράφως εἰς τὸ τηλεγραφικὸν ἀντιπρόσωπος ἴδιος. Ὁ οὕτως λαμβάνων τηλεγράφημα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐπιγραφόμενου ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόδειξιν, προστιθεὶς τὴν λέξιν διὰ καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιγραφόμενου.

Ἄρθρον 26. Ἐὰν τηλεγράφημα τι δὲν ᾔνῃ δυνατόν νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον, τὸ τηλεγραφικὸν τίς καταγωγῆς εἰδοποιεῖται περὶ τούτου διὰ τηλεγραφικῆς τῆς ὑπηρεσίας· τούτο δὲ εἰδοποιεῖ τὸν ἀποστολεῖ. Ἄν ὁ ἐπιγραφόμενος ᾔνῃ ἄγνωστος, ἡ ἐπιγραφή τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πρὸς ὃν ὄρου, τὸ δὲ τηλεγράφημα ἐξαφανίζεται μετὰ ἑξ ἡμερῶν, ἂν ὁ ἐπιγραφόμενος δὲν παρουσιασθῇ ἐν τῇ μετὰ τὴν νὰ τῇ αἰτήσῃ. Ἡ βραδύτης γενομένη ἀπαιτήσις δὲν γνωστοποιεῖται εἰς τὸν ἀποστολεῖ τῆς καταγωγῆς διὰ τηλεγραφικῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 27. Αἱ τηλεγραφικαὶ διοικήσεις δὲν ἐγγράφονται κατ' οὐδέναν τρόπον τὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν ταχύτητα τῶν μεταβι-

βάσεων καὶ δὲν ἐπιβαρύνονται μὲ τὰς ζημίας τὰς προσερχομένας ἐκ τῆς ἀπωλείας, τῆς ἀλλοιώσεως, ἢ τῆς ἀργοπορίας τῶν τηλεγραφημάτων. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ τελους γίνεται ἂν τὸ τηλεγράφημα ἀπωλεσθῇ, ἢ, ἂν ἐξιδιαιώθῃ, ὅτι παρεμορφώθῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύνηται νὰ ἐκπληρωθῇ τὸν σκοπὸν του, ἢ τέλος, ἂν ἐνεχειρίσθῃ εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον βραδύτερον παρ' ὅτι ἰδύνατο νὰ φθάσῃ διὰ τοῦ ταχυδρομείου μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς. Ἡ ἀπαιτήσις πρέπει νὰ παρουσιαζέται ἐντὸς τῶν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς παραδοχῆς. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποδόσεως εἰσὶν εἰς ἕαρος τῶν δικηκτικῶν, καθ' ὧν καταλογίζεται ἡ ἀμέλεια ἢ ἡ πλάνη.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν τελῶν τῶν ἀπωλεσθέντων, παρεμορφωθέντων, ἢ βραδυνάντων τηλεγραφημάτων, δύναται νὰ μὴ λάβῃ χώραν, ἂν τὸ γεγονός ἐπιβαρύνῃ τοὺς τηλεγράφους τῶν αἰτησθέντων, ἢ γραμμὰς μὴ ἀνελκούσας εἰς τὰ συμβαλλόμενα κράτη. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ἐνδιαφερομένη Διοίκσις ἐνεργεῖ παρὰ ταῖς ζήναις Διοικήσεων, ὅπως ἐπιτύχῃ τῆς ἀποδόσεως τῶν τελῶν. Αἱ συμβαίνουσιν βραδύτητες εἰς τὴν μεταφοράν διὰ τοῦ ταχυδρομείου, δι' ἐπιτυχῆς ἀποστελλομένου τηλεγράφου ἢ ἱππείας, ἢ δι' ἐκτακτοῦ ταχυδρομίου, δὲν παρέχουσι δικαίωμα εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελους οὔτε τῶν ἄλλων ἐξόδων. Ἐὰν τηλεγράφημα τι ἐμποδισθῇ ἕνεκα μιᾶς τῶν αἰτιῶν τῶν ὀριζόμενων ἐν τῷ ἄρθρῳ 12, ἀποδίδεται ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος τελους μόνον τὸ ποσὸν τὸ πληρωθὲν διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἢν τὸ τηλεγράφημα δὲν εἶχε διανύσει.

Ἄρθρον 28. Τὰ ἐκ παραδρομῆς ἐπὶ ἑλαττον εἰσπραχθέντα τέλη διὰ μεταβιβάσθῃς τηλεγραφήματα, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ τῶν ἀποστολεῶν· τὰ δὲ ἐκ παραδρομῆς ἐπὶ πλέον εἰσπραχθέντα τέλη ἀποδίδονται αὐτοῖς.

Ἄρθρον 29. Τὰ πρωτόγραφα τῶν προσερχομένων τηλεγραφημάτων, αἱ χάριται ταινίαι αἱ φέρουσαι τὰ τηλεγραφικὰ σημεῖα καὶ τὰ φύλλα τῆς παραδοχῆς, ἢ ἀντίγραφα τῶν τηλεγραφημάτων, τρέφονται τοῦλάχιστον ἐπὶ ἑν ἔτος μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων προφυλάξεων πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἀνταποκρίσεων. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην δύναται νὰ ἐξαφανισθῶσιν.

Ἄρθρον 30. Εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις ὑπάρχει ἀτίλεια μόνον διὰ τὰ τηλεγραφήματα τ' ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγράφων.

Ἄρθρον 31. Τὰ εἰσπραχθέντα τέλη δι' ἐξόδων ἀντιγράφων

ἀνέμουσιν εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῆς χώρας τῆς ὁποίας ἡ ἐκδοσις αὕτη ἐγένετο. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ πρόσθετα τέλη τὰ εἰσπραττόμενα ἐπὶ τῇ μεταφορᾷ τῶν τηλεγραφημάτων πέραν τῶν τηλεγραφείων.

Ἄρθρον 32. Ὁ ἀμοιβαῖος κανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν γίνεται, τὸ θραδύτερον, κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός. Ἡ ἐξίσωσις καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὑπολοίπου γίνονται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας. Ἡ ἀναγωγή τῶν νομισμάτων γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς: διατίμωσιν 3 φράγκα καὶ 75 ἐκατοστά ἀντὶ ἐνὸς ταλλήρου, 12 ἐκατοστά καὶ πέντε δέκατα ἀντὶ ἐνὸς γρός. Τὰ ἑλαττον ἡμίσεως γρός κλάσματα δὲν λογίζονται, τὰ δὲ ἴσα τῷ ἡμίσει γρός καὶ τὰ πλέον τοῦ ἡμίσεως, λογίζονται ἀντὶ ἐνὸς γρός.

Ἄρθρον 33. Τὸ ἐκ τῆς τριμηνιαίας ἐκκαθαρίσεως προκύπτων ὑπόλοιπον πληρύνεται εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ, ὑπὲρ ἧς τὸ ὑπόλοιπον θέλει βεβαιωθῇ.

Ἄρθρον 34. Δύω ἔτη μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συμβάσεως συνδιαλέξεις γενήσονται ἐν Παρίσι: μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πρατύνωσι τὰς τροποποιήσεις τὰς ὑπὸ τῆς πείρας καταδειχθέντων πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ὠφελειῶν, αἱ Κυβερνήσεις καὶ οἱ ἰδιῶται πρέπει νὰ προσδοκῶσιν ἀπὸ τῆς ἡλεκτρικῆς τηλεγραφίας. Αἱ τροποποιήσεις αὗται πρέπει νὰ γίνωσι παραδεκταὶ ἐκ συμφώνου ὑπ' ὅλων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἢ ἀποποιήσεις τοῦ ἐνός τούτων συνεπάγεται ἀναγκαίως τὴν τήρησιν τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Ἄρθρον 35. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας διαδηλοῖ, ὅτι συνομολογεῖ τὴν παρούσαν σύμβασιν ἰδίῳ τε ὀνόματι καὶ ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κρατῶν τῶν ἀποτελούντων νῦν μέρος τοῦ Αὐстро-Γερμανικοῦ τηλεγραφικοῦ συνδέσμου καὶ τῶν προσχωρούντων εἰς αὐτὴν ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 36. Ἡ παρούσα σύμβασις τεθῆσεται εἰς ἐνέργειαν ὅταν οἶόν τε τάχιον καὶ διαμνεῖ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς. Δύνανται ὅμως τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη νὰ παρατείνωσιν ἐκ συμφώνου τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει θεωρεῖται ὡς οὕσα ἐν ἰσχύϊ ἐπ' ἀόριστον χρόνον καὶ μέχρι τῆς λήξεως ἐνός ἔτους, ἀρ' ἧς γένηται ἡ περὶ παύσεώς της ἀναγγελία.

Ἄρθρον 37. Τὰ Κράτη τὰ μὴ λαβόντα μέρος εἰς τὴν παρού-

σαν σύμβασιν γίνονται δεκτὰ ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τῶν νὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 38. Ἡ παρούσα σύμβασις ἐπικυρωθήσεται, αἱ δ' ἀμοιβαίαι αὐτῆς ἐπικυρώσεις ἀνταλλαχθήσονται ἐν Βρυξέλλαις ἐν ὅσον οἶόν τε θραδύτερα προθεσμία. Ἐντούτοις ἡ Πρωσσικὴ Κυβέρνησις δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν παρούσαν σύμβασιν, εἰμὴ ἀφοῦ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν διαφόρων Κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὸν Αὐτρο-Γερμανικὸν τηλεγραφικὸν σύνδεσμον.

Εἰς πίστῳσιν τούτων εἰ ἀμοιβαίῳ πληρεξούσιον ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἔθεντο τὰς ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις, τὴν 30 ἰουνίου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 1858.

Π. ΒΟΥΡΕ,

ΛΕΞΕΛΑΡΟΣ ΜΑΣΟΙΗΣ,

ΦΡΑΝΤΖ ΣΧΙΣΒΙΝ. »

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐπομένως ἀνευ ἄλλου τινός ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος:
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Ἀμβροσιᾶδης
Α. Πολυζωίδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 ἰουνίου 1861, ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν ὡς γραμματεῖς τοὺς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Ἰω. Ἀμβροσιᾶδην καὶ Α. Πολυζωίδην ἀντὶ τῶν ΚΚ. Α. Χατζίσκου καὶ Α. Χαρχλάμπους ἀπόντων ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνωσθησαν ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Κ. γραμματέως δύο ἐκθέσεις τῶν εισηγητικῶν ἐπιτροπῶν 1) περὶ μεταθέσεως διαφόρων πιστώσεων ἄρθρων τινῶν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1860 καὶ 2) περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 358 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἄρθρου 360 τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ ἀπε-

φασίτω ἵνα συζητηθῶσι τὰ περὶ ὧν πραγματεύονται νομοσχέδια κατὰ τὴν ἐλευθερομένην δευτέραν, πέμπτην ἡμέραν τρέχοντος μηνός. ἔχουσι δὲ αἱ ἐκθέσεις αὐταὶ ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως πιστώσεων διαφόρων ἄρθρων τῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1860 εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν συνελθούσα, καὶ θεωρήσασα μετ' ἐπιστάσεως τὰ νομοσχέδια καὶ τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν ἐκθέσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐγκρίνει τὴν μεταρρῶν τῶν πιστώσεων ἐπὶ μὲν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου δραχμῶν 60,600 ἀπὸ τοῦ Κεφ. 11'. σῶμα χωροφυλακῆς ἐν τῷ Κεφ. 11'. ἀρθ. 2 «λόγος ἀπομάχων», ἐπὶ δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου δραχμ. 38,000 ἀπὸ τοῦ Κεφ. 11'. ἀρθ. 1. αμισθοὶ ἐνεργείας ἀξιωματικῶν ἐν τῷ Κεφ. 11'. ἀρθ. 2 αμισθοὶ ἀρχῆς ἀξιωματικῶν ὑποβάλλουσα δὲ τὴν παρούσαν, ἐλπίζει ὅτι καὶ ἡ Γερουσία θέλει παραδεχθῆ τὴν μεταρρῶν ταύτην ἥτις δὲν ἐπιφέρει καμμίαν αὐξήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1860.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουνίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Κ. Τυπάλδος, Ν. Καλλέργης
Λυκούργος Ι. Κρεσσανίτης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰσαχθὲν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας νομοσχέδιον, δι' οὗ ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ 2 ἑδαφίου τοῦ ἄρθρου 358 καὶ ὁλοκληροῦ τοῦ ἄρθρου 360 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ μελετήσασα τοὺς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἀναφερομένους λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἐθεώρησαν αὐτοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἀρκούντως δικαιολογημένους, καὶ μὴ ἔχουσι νὰ ἐπιφέρῃ οὐδεμίαν παρατήρησιν, παρεδέχοντα τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν τῶν καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Ἰουνίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Κ. Τυπάλδος, Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Λυκούργος Ι. Κρεσσανίτης.

Παρελθὼν ὕστερον ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας καὶ τῆς μετὰ τῆς ἑταιρείας Λούδ θαλασσοπλοικῆς καὶ ἀφοῦ ἐξέθηκε τὸ ἱστορικὸν τῆς διὰ Β. διατάγματος παρατάσεως, καὶ λήξεως τῆς ἰσχύος τῆς περὶ τῆς πρόκειται συνθήκης, καὶ τῆς διαπραγματευομένης νέας πρὸς ἀντικατάστασιν ταύτης, παρετήρησιν ὅτι δὲν νὰ θεωρηθῇ τὸ παρὸν νομοσχέδιον κατεπιίγον ὡς ληξιπρόθεσμον καὶ συζητηθῇ ὅσον εἰς τὰ τάχιστα, καθόσον ἡ οὐσιαστικὴ νέα σύμβασις, ἥτις δὲν δύναται νὰ καταρτισθῇ πρὸ τῆς κλείσεως τῆς παρούσης Συνόδου θέλει εἰσαχθῇ πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἅμα συνταχθῇ, ὅτε δύναται νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτῆς τὰς δεούσας παρατηρήσεις του.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ταῦτα ἡ Γερουσία ὥρισεν ἵνα ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὰ τμήματα, καὶ συζητηθῇ ἀνυποστάτως ἐπιτροπῆς καὶ ἐκθέσεως.

ἔχει δὲ τοῦτο μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Πασιλέως, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως καὶ τῆς μετὰ τῆς ἑταιρείας Λούδ θαλασσοπλοικῆς.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν εἰρημένον νομοσχέδιον ἐκτίθενται σαφῶς ἐν τῇ ἐσωκλιίστῃ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει ὑμῶν καὶ θεωροῦμεν περιττὴν πᾶσαν ἄλλην διατάρχεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαΐου 1861.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῇ ὡς ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν

Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστη-
ρίχθῃ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 31 Μαΐου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Χ. ΚΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον Μοναδικόν.

Ἡ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) 1850 μετὰ τὴν ἑλ-
λὰδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικὴ σύμβασις, ὡς καὶ ἡ μετὰ τῆς
ἐταιρίας τοῦ Λόυδ κλεισθεῖσα τὴν 26 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου)
1850 σύμβασις θαλασσοπολείας, ἐξαίρεσι τοῦ δικαιώματος τῆς
μεταξὺ δύο ἢ πλείονων λιμένων τοῦ βασιλείου συγκοινωνίας
παρατείνονται μέχρι τῆς 1/13 Ἰουνίου 1861, ὑπὸ τοῦ ὅρου,
ὅτι καὶ τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπολικῆς ἐταιρίας,
ἀναλαμβάνοντα ταχυδρομικὴν περιοδικὴν ὑπηρεσίαν, θέλουν ἔχει
τὸ δικαίωμα νὰ μεταφέρωσι τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὴν ἑλ-
λὰδος καὶ Αὐστρίας καὶ θέλουν ἀπολαύει, ἐν ταύτῃ περι-
πτώσει, εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς λιμένας τῶν αὐτῶν πλεονεκτι-
μάτων ὧν ἀπολαύουσι καὶ τὰ τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ ἐν Ἑλλάδι.

Δύναται δὲ ἡ κυβέρνησις, ἐπελθούσης τῆς ἀνάγκης, νὰ παρα-
τείνῃ τὴν προθεσμίαν καὶ πέραν τῆς 1 Ἰουνίου μέχρις ἑξ-
μηνῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος
τοῦ Κράτους.

Τεθνέντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς
μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν
ναυτικῶν χορηγημάτων, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον, ἐγέ-
νετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν
δι' ἧς ἐξήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὡδε πρωτόκολλον ψη-
φοφορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεί διὰ ψή-
φων 30.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου
87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	•	Δημήτριος Χατσίσκος	• • •
Τάτσης Μαγγίνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • •	Νικόλ. Μαυρομμάτης	• • •
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• •
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • •	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • •
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • •	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • •
Σπυρ. Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• •	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	•
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• •	Λουκούργος Κρεττενίτης	• •
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • •
Γεώργιος Ψύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Θεοδοκίης	• • •	Χριστόφ. Περραιβός	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • •	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	• • •
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • •
Γ. Παπαηλιόπουλος	• •	Νικόλ. Σιληδέεργος	• • •
Δημήτριος Βούλγαρης	• •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • •
Νικόλαος Ἰω. Μίξης	• •	Φίλιππος Ἰωάννου	• • •
Δῆμος Κανελλόπουλος	• •	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• •	Νικόλ. Καλλέργης	• • •
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• •	Ν. Τζαβέλας	• • •
Μ. Α. Καίρης	• • •	Β. Πετιμεζᾶς	• • •
Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	• •	Ν. Πιεράκος	• • •
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	• •	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • •
Δημήτριος Πλαπούτας	• •	Κωνστ. Μεταξᾶς	• • •
Ἰωάννης Σταίκος	• • •	Π. Νοταρᾶς	• • •

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειρτονίας παραδοχὴν τοῦ μοναδικοῦ
ἀρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ
τοῦ συνόλου, δι' ἧς ἐξήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνω-
τέρῳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήρων 32.

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α' Συνόδου Ζ' Περιόδ.) 23

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ
87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• •	Δημήτριος Χαταΐσκος	• • •
Τάτζης Μαγγίνας	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Νικόλ. Μαυραμμάτης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαλαράμπης	• •
Ιάκωβος Παζιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασακάκης	• • • Ν	Κωνστ. Προβελέγγιος	• • • Ν
Σπυρίδων Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ἰκάρδος Τζιώρας	• • • •	Ῥήγας Παλαμιδής	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• Ν	Δημ. Α. Κουντουριώτης	• •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • Ν	Λυκούργος Κρεστένιτης	• • Ν
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	• Ν	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • •
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ιωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστὸς. Πεῖραιδης	• • •
Ιωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαγιάννης	• • • Ν	Νικόλ. Σιλιγέρης	• • •
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Ἀναστ. Παυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μεξίης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλης	• • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Τσανετάρχης Γρηγοράκης	• • •	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • Ν	Β. Πετμεζάς	• • •
Ἀντών. Γ. Κριεζής	• • • •	Ν. Πιτράκος	• • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •	Κωνστ. Μεταξάς	• • •
Ιωάννης Σταΐκος	• • • • Ν	Π. Νοταρᾶς	• • • •

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τούτου ἀσθενούντος.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ἸΩ. Χ. ΠΕΤΡΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος
ἸΩ. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 5 Ἰουνίου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Καλωσομένου τοῦ Κυρίου Προέδρου ἐνεκα ἀσθενείας, ὁ Ἀντι-
πρόεδρος Κ. Ι. Χατζηπέτρος καταλαμβάνει τὴν ἐδραν προσέλαβε
γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἀμβροσιάδην, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ
Κ. Χαλαράμπου, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ.
Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ἐκήρυξε ἀρχομένην τὴν συνε-
δρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν τῆς αἰτήσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ν. Πρασταλάκη
ἐχορηγήθη αὐτῷ τεσσαρεσκονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια λόγῳ ἀσθε-
νείας διὰ τὴν ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἀπαγγελλάντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον
σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων,
ἀεγνώστη πρῶτον τὸ «περὶ μεταθέσεως πιστώσεων διαφό-
ρων ἀρθρῶν τῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 εἰδικῶν προϋπολογι-
σμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν»,
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ.
Χρηστίδης εἶπε.

Κύριε Πρόεδρε! Πολλάκις ἐγένετο λόγος ἐνταῦθα περὶ αὐτῆς
τῆς μεγάλης ἀταξίας, περὶ αὐτῆς τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας
τῶν κυβερνώντων. Νόμος θεμελιώδης, ὁ περὶ δημοσίου λογιστι-
κοῦ νόμος, ῥητῶς ἀπαγορεύει τὸ νὰ γίνεταί χεῖσις τοῦ ποσοῦ
ἐνός ἀρθροῦ εἰς ἄλλο ἀρθρον, καὶ πᾶσα παραβίασις τοῦ νόμου
τούτου εἶναι παρανομία ἀσυγχώρητος ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας.

Πολλάκις ἐπολεμήσαμεν ἐνταῦθα τὴν κατάχρησιν ταύτην καὶ
ἐδόξαμεν μάλιστα μέλαιναν ψῆρον κατ' αὐτῆς, πιστεύοντες, ὅτι
δὲν ἤθελεν ἐπιναληθῆ τὸ τοιοῦτο, καθόσον ὁ νομοθέτης καὶ
εἰς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικῶν νόμον προείδεν καὶ σαφῶς ὡ-
ρίσεν, ὅτι ἡ ἐξουσία δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς δαπάνας πέραν
τῶν ἐψηφισμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους ἢ εἰδι-
κούς νόμους, εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς τρεῖς ἐκείνας περιπτώσεις,
αἵτινες ἐμπεριέχονται εἰς τὰ ἀρθρα αὐτοῦ 15, 18 καὶ 20.

Ἰσως τὰ ἀρθρα 15 καὶ 18, ὡς εἶναι συντεταγμένα, δὲν ἐκ-
φράζουσιν ἀκριβῶς τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου, ὅπως ἐκφράζεται
εἰς τὸ Γαλλικὸν κείμενον, ἐξ οὗ ἐρανίσθημεν ταῦτα ὁ συντά-
ξας τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, κύριοι, εἰμὶ ἐγώ καὶ
ἐπειδὴ ὡρμώμενη πάντοτε ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ δι' οὗτε ἐνός λεπ-
τοῦ δαπάνη δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξου-

σίαν ἀντιρρήτης πιστώσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἐνόμισα, ὅτι καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλευτῶν ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσῃ δαπάνας διὰ Β. Διατάγματος, καὶ εἰς αὐτὰς, λέγω, ἀκόμη τὰς περιστάσεις ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ εἰς τὸν νόμον ῥητῶς, ὅτι αἱ Βουλαιὶ μόναι εἶχον τοιοῦτον δικαίωμα, διὰ νὰ μὴ λησμονῇ ποτὲ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ὅτι τὸ δικαίωμά της κατὰ τοῦτο εἶναι αὐτῇ περὶ ὁρίστου περιωρισμένον, καὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχεται τοῦ διαγεγραμμένου ὁρίστου κύκλου· ὥστε οὐδὲν πέραν τῶν διαγεγραμμένων δικαιωμάτων εἰς τὰ μνημονευθέντα 15, 18 καὶ 20 ἄρθρα τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου δύναται νὰ πράξῃ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Εἶναι μάλιστα ἄξιον σημειώσεως, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας, περὶ τῶν ὁποίων ἐπρόβλεψεν ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμός, ἂν ποτὲ ἤθελε συμβῇ νὰ μὴ ἐξαρκέσωσιν, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία κατὰ τὸ ἄρθρον 15 δὲν δύναται νὰ κάμῃ μηδεμίαν αὐξήσιν, εἰμὴ δι' ἐκείνα τὰ κονδύλια, τὰ ὁποῖα ῥητῶς ἐσημειώθησαν εἰς τὸν προϋπολογισμόν ὡς ἐπιδεκτικὰ αὐξήσεως.

Ἄν θέλω ἐνδιατρίψαι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 18, καθότι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται λόγος εἰμὴ περὶ ἐκτάκτων περιστάσεων· καὶ ἐκτακτὸν περίστασιν ἐννοεῖ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ προβλέψῃ ὁ προϋπολογισμός· καὶ σημειώσατε ὅτι δὲν ἀρκεῖ τοῦτο μόνον, πρέπει νὰ ἦναι καὶ κατεπείγουσα.

Ἐρχεται τὸ ἄρθρον 20. Δὲν εἶναι χρεῖα, νομίζω, οὔτε περὶ τοῦτου νὰ λαλήσω, διότι ἐνταῦθα προνοεῖ περὶ τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν, συντασσομένου τοῦ ἀπολογισμοῦ μιᾶς χρήσεως, ἀναφανῇ αἴφνης ὑπέρβασις τῆς ἡ ὁποία ὅμως ἂν δὲν ἦναι ἀπὸ τὰς κατονομαζομένας κατὰ τὸ ἄρθρον 15, οὔτε διὰ διατάγματος ἐγκρίνονται, οὔτε πληρώνονται, ἂν δὲν κυρωθῶσιν ἀπὸ τῆς βουλᾶς ὁμοῦ μετὰ τὸν ἀπολογισμόν.

Βλέπετε, κύριοι, πόσον προνοητικὸς καὶ αὐστηρὸς εἶναι ὁ νομοθέτης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς πιστώσεις, αἵτινες συγχωρεῖται νὰ δίδωνται διὰ Β. διατάγματος.

Ἰπνάγεται πῶρα ἐρωτῶ ἡ γενομένη καὶ προτεινομένη σήμερον δαπάνη εἰς χιμμίαν ἀπὸ τὰς ῥηθείσας τρεῖς διατάξεις; Παντάσῃ· Κύριοι! διὰ τῆς μεταθέσεως τοῦ ποσοῦ ἐνὸς ἁρθροῦ εἰς ἄλλο, οὐ μόνον ἐγένετο παράβασις ῥητῆ τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, ἀλλ' οὔτε καὶ διὰ Β. διατάγματος καλύπτεται.

Καθ' ὅλας λοιπὸν τὰς ἐποφείας ὁ λογιστικὸς νόμος ἐπὶ τοῦ

προκειμένου νομοσχεδίου παρεβιάσθη· καὶ ἐν τούτῳ ἡ παράβασις αὕτη γίνεται ἐπὶ τοῦ νῦν Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἀναλαμβάνων τὸ ὑπουργεῖον, ἐκήρυξε διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ ὅτι ἤλθε διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, τὸν ὁποῖον εὗρεν ἐν πολλοῖς παραβιαζόμενον.

Ἰσως ἐν τῇ ἀγορεύσει τοῦ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλων νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πράξιν του ταύτην μᾶς εἶπει, ὅτι ἐνταῦθα οὐδεμία νέα πίστωσις ἐλήφθη, οὐδόλως ηὐξήσεν ὁ προϋπολογισμός, ἀλλὰ ἀπλὴ μετὰθεσις ἄρθρων ἐγένετο, καὶ ἐπομένως δὲν βλέπει μεγάλην καὶ σπουδαίαν βλάβην, ἥτις προσγίγνεται ἐκ τούτου.

Ἀλλ' ὡς ἀπλὴ μετὰθεσις ἐγένετο, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχῃ καλῶς ἡ μετὰθεσις αὕτη, ἔπρεπε νὰ γίνῃ συμφώνως μετὰ τὸν νόμον· διὰ νόμου ῥητοῦ ἐψήφισαν αἱ βουλαιὶ τὸ ἄρθρον, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν μεταθέτει ὁ Κύριος ὑπουργός, καὶ διὰ νόμου ἔπρεπε, ἂν ἦτο ἀνάγκη, νὰ μετατεθῇ. Ἐλασμόνησεν ἴσως ὁ Κ. ὑπουργός, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 10 οὐδεὶς ὑπουργός δύναται νὰ ἐξουδεύσῃ πέραν τῶν πιστώσεων του· καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός δὲν δύναται ἐπὶ προσωπικῇ του εὐθύνῃ νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς συναδέλφους του οὔτε ὀβολὸν πέραν τῶν νομίμων πιστώσεων.

Δὲν πρόκειται θέν ἀπλῶς περὶ τύπου, ἀλλὰ περὶ τῆς οὐσίας· ἄλλως τε τύπος εἶναι τὰ πάντα καὶ αὕτη ἡ Κυβέρνησις· καὶ ὅμως ὁ τύπος, λέγει νομικὸν ἀζῖωμα, πνίγει τὴν οὐσίαν. Ὁ τύπος εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων, τῆς ασφαλείας τῶν δικαιωμάτων, καὶ αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης· ἐξω τοῦ τύπου οὐδὲν ὑφίσταται· τὸ πᾶν τότε παρανομία, αὐθαιρέσις καὶ αὐτὸ τὸ καθεστὼς πολίτευμα ἀπλὴ σκιά καθίσταται.

Ἐνταῦθα παύω τὸν λόγον, Κύριε Πρόεδρε, ἀναμένων ν' ἀκούσω, τί θέλει ἀπαντήσῃ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, διὰ νὰ ἔλθω κατόπιν εἰς τὸ συμπέρασμά μου.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι συμμερίζεται πληρέστατα τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος Γερουσιαστοῦ Κυρίου Χρηστίδου λεγθέντα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τῶν τύπων τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, τοῦ ὁποίου τὴν ἐφαρμογὴν εἰσέρχόμενος ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑπεσχέθη, ἀλλ' ὅτι ὑπεσχέθη, ἦτο τὸ κατὰ δύναμιν, τοῦτέστιν ἡ βαθμιαία οὕτως εἰπεῖν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ· δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦτο παρευθὺς, διότι εἰς ὑπουργός, ὅσοι πρόθυμος, ὅσοι ἐλλειψτής καὶ ἂν ὑπῆρχε τῶν τύπων, δὲν ὑπέσχετο ὅμως

νά ἴναι θαυματουργός, διὰ τὴν μεταβάλλει ἐν ἀκαρεῖ ἐλαττώματα καὶ συνηθείας χρονίους.

Ἐκφράντισε λοιπὸν, εἶπε, τὴν πραγματοποιήσῃ μόνον τὸ κατ' αὐτόν, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ ἐκφράξῃ μίαν ἀλήθειαν, τὴν ἀλήθειαν τοῦτέστιν τῆς σημερινῆς ἀνάγκης τοῦτου ἢ ἐκείνου τοῦ ποσοῦ.

Ἀναγνωρίζων λοιπὸν μετὰ τινος ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος, τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραβίασιν τῶν λογιστικῶν τύπων, ἐδικαιολόγησε τὸ μέτρον τῆς μεταθέσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πιστώσεων διὰ τοῦ λόγου ὅτι ἐγένετο ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὰς γενομένας δαπάνας, τὰς ὁποίας ὡμολόγησαν, ὅτι ἐνήργησεν ὑπὲρ εὐθύνῃς τῆς ἡ Κυβερνήσεως ἐν ἑλλείψει τῶν βουλῶν, βεβαία, ὅτι ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν τὰ σώματα θέλουσιν ἐκτιμᾶσαι ἐπίσης τοὺς σπουδαίους λόγους, οἵτινες ἐπεισαν καὶ αὐτὴν νὰ πράξῃ, ὡς ἐπράξε, καὶ τοὺς ὁποίους πιστεύει, ὅτι δὲν θέλει τῇ ζητιῇ νὰ γνωστοποιήσῃ, καθόσον μάλιστα ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν νομίζει καθήκον του νὰ δημοσιεύσῃ.

Ἐπὶ τέλους διωμολογήσας ὅτι ὁ προλαλήτας Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης ὡμίλησεν ἐντὸς τοῦ νόμου, ἐξέφρασε τὴν μετὰ πεποιθήσεως εὐχὴν, ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλει καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια τοῦ νὰ μὴ παραβιάζωνται οἱ τύποι, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἐπίσης τοσοῦτον ἀναγκαίους εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ἥτις ἐγγυᾶται τὴν καλὴν διοίκησιν.

Παρετήρησεν ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης, ὅτι ἡ παράβασις αὕτη, κατ' αὐτόν εἶναι ἀσυγχώρητος, μετὰ τὴν δημοσίευσιν μάλιστα τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Προσέθηκε δὲ, ὅτι ὑπάρχοντος ῥητοῦ ἄρθρου τοιαύτης ἀνάγκης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἢ δυνατόν ἀξιόλογα νὰ ζητήσῃ ἐκτακτὸν ἢ συμπληρωτικὴν ἐπ' αὐτοῦ πίστιωσιν, καὶ διὰ τὴν δικαιολογήσῃ τοῦλάχιστον κατὰ μέρος τὴν ἐκνομον ταύτην δαπάνην, ἔπρεπε νὰ καλύψῃ αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος· ἀλλ' ἐνταῦθα οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο ἐγένετο καὶ ἡ ἑλλείψις τῶν τύπων παρακολουθεῖται ὑπὸ τῆς καθαρᾶς παρονομίας.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σιλήβεργος, εἶπεν.

Ἐκτὸς τοῦ λόγιον la forme importe le fond ὑπάρχει καὶ ἄλλο λόγιον les formes sont les gardiens du fonds, ὅ ἐστιν οἱ τύποι εἰσὶ τῆς οὐσίας οἱ φύλακες. Διὸ καὶ καὶ ἀναντιρρόητως πᾶσα ἐνέργεια οἰκοδόμητος ἀρχῆς πρέπει νὰ γίνεταί κατὰ τοὺς διατεταγμένους τύπους.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λυποῦμαι ὅτι δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἶπω, ὅτι αἱ διατυπώσεις αἱ ἐν τῷ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμῳ ἐτηρηθῶσι· ἀλλὰ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τηρηθῶσι. Κατὰ τὸ ἄρθρον 15 ζητοῦνται ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐν ἀπουσίᾳ τῶν βουλῶν διὰ Β. Διαταγμάτων δι' ἐκείνας καὶ μόνας τὰς δαπάνας, ὅσαι ῥητῶς ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ νόμῳ τῶν ἐξόδων ὑπάρχουσι κατωνομασμέναι ὡς ἐπιδεκτικαὶ τοιούτων πιστώσεων. Τὸ ἄρθρον 18 δὲν ἐφαρμόζεται παντάπασιν, διότι ἀφορᾷ ἐκτάκτους καὶ καταπειγούσας ὑπηρεσίας μὴ προβλεφθείσας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ ἄρθρον 20 πραγματεύεται περὶ τῶν πιστώσεων, ὧν τινων τὸ ἀνεπαρκὲς ἀναδεικνύεται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ· τάσσει δὲ ταύτας εἰς ἰδιαιτέραν κατηγορίαν με ἰδιαιτέρον ὄνομα, καὶ ἀποκαλεῖ αὐτάς συμπληρωτικὰς οὐχὶ δὲ ἀναπληρωτικὰς.

Τὰ ἄρθρα εἰς τὰ ὅποια ζητεῖται διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου μεταθέσεις πιστώσεως δὲν εἶναι ἐκ τῶν κατὰ τὸ 15 ἄρθρον τοῦ νόμου ἐπιδεκτικῶν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως. Δὲν εἶναι ἀρα νὰ γείνῃ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ δαπάνη δὲν ἦτον ἐπιδεκτικὴ ἀναβολῆς, διότι προέκειτο περὶ προσωπικοῦ μισθοῦ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ στόλου, καὶ μισθοῦ μάλιστα ἀργίας καὶ μισθοῦ ἀπομαχικοῦ, τὸν ὁποῖον ὀφείλει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἡ κυβέρνησις εἰς πάντα στρατιωτικῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν περίστασιν δύναται νὰ τῷ τὸν ἀρνήθῃ.

Ὁ νόμος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ δὲν λαλεῖ περὶ μεταθέσεως πιστώσεων. Κατὰ τὸν νόμον αὐτόν, ὅταν πίστωσις τις μὲν ἀδιάθετος εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως ἀκυροῦται· ὅταν δὲν ἐξαρκῇ ἀναπληροῦται κατὰ τὰ διατεταγμένα.

Ἐπομένως ἐν ἑλλείψει διατυπώσεων, μετὰ τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ τὸ ὑπουργεῖον, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τὴν οὐσίαν. Κατ' οὐσίαν δὲ ἡ δαπάνη ἦτον ὑποχρεωτικὴ καὶ μάλιστα ἀναβολῆς ἀνεπίδεκτος, διὰ δὲ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ζητεῖται ἡ τακτοποίησις αὐτῆς.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὡμολόγησεν ἐπίσης ὅτι ὑπῆρχε μία ἀνωμαλία ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν λογιστικῶν τύπων, ἀλλ' ὅτι, προσέθεκεν, ἡ ἀνωμαλία αὕτη συνέβη καὶ κατὰ τὸ 1854 ὑπουργοῦντος τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Παλαμίδου, ἐξ ἧς ὅμως οὐδόλως διεκινδύνευσεν καὶ τότε καὶ τώρα ἡ δημοσίος περιουσία τοῦ κράτους, διότι ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῆς ἀπομαχικῆς τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων χω-

ΚΚ. Γερουσιαστών ελησμώνησε πόσον εσπευσμένως ἐγένετο προσπάθεια διὰ νὰ συζητηθῇ, ὡς καὶ ἐσυζητήθη, τὸ περὶ στρατολογίας τοῦ 1861 νομοσχέδιον· ὑπῆρχεν ἐν ἐκείνῳ ὅχι μόνον ὑπερβάσις πιστώσεων, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάσις ἐξουσίας, ὡς ἐν καιρῷ θέλω ἀποδείξει· καὶ ὅμως ἐν τοιοῦτον νομοσχέδιον ἐσυζητήθη τὴν μεγάλαν παρασκευὴν. Ποτὲ δὲν ἐλείψα, ὡς γνωρίζετε, ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις, ἀλλ' ἀπὸ ἐκείνην ἐλείψα, διότι ἦτο ἡ ἡμέρα ἁγία, καὶ διότι οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἀκροατὴς εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ ἐπὶ τοιοῦτου ἀντικειμένου ἐπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἀκροατήριον διὰ νὰ γίνωνται εἰς τὸ κοινὸν γνωσταὶ αἱ γνώμαι ἐκάστου.

Παράδοξον μοι ἐράνη, εἶπε, ν' ἀκούσῃ τὸν κύριον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν λέγοντα, ὅτι ἡ ἀνάγκη, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν παρανομίαν ταύτην, ἦτο ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας δὲν ἡδύνατο νὰ προῖδῃ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς ἡ Κυβέρνησις, καὶ ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους εἶναι ὁ ὑπέρτατος νόμος· ἀλλὰ ποῖαν ἰδέαν, ἐρωτῶ, πρὶν νὰ σχηματίσῃ τις περὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δὲν δύναται ὅχι νὰ προῖδῃ σπουδαία καὶ μακρυνὰ πράγματα, ἀλλὰ οὐδὲ νὰ ἡξίωσῃ, ὅτι μετ' ὀλίγον λήγει ἡ θητεία ἑνὸς μέρους τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι θέλουν μεταβῇ οἱ ἐξυπηρετοῦντες στρατιῶται εἰς ἄλλο σῶμα, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἀντὶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ ἐν ἄθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπρεπε νὰ ἐγγραφῇ ἡ δαπάνη εἰς τὸ ἄλλο;

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ὑπέρτατον νόμον τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους, τὸν ὁποῖον ἐπεκαλέσθη ὁ Κ. ὑπουργός, οὔτε εἰς τὰς περιστάσεις τοιοῦτου νόμου εὐρισκόμεθα, οὔτε εὐχομαι νὰ ἴδω πραγματοποιούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ κκα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἰς ἐν μέγα ἔθνος συνέστησαν ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως ἑνὸς τοιοῦτου νόμου κατὰ τὰ 1791 καὶ ἐφεξῆς.

Ἀνέρεν ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπουργός δὲν ἐνθυμήθη ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ πολίτευμα τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἄλλο τὸ ἰδικόν μας. Ἐκεῖ τὸ Παρλαμέντον εἶναι ἐν εἶδος διαρκoὺς συνελεύσεως, καὶ δύναται τὰ πάντα νὰ ψηφίσῃ, ἐν ᾧ ἡ 1^η Σεπτεμβρίου τὰ καθήκοντα τῶν δημοσίων ἐξουσιῶν τὰ ἐκπλύνει μὲ τρόπον περιοριστῶν αἱ Βουλαὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθουν τοῦ νόμου.

Ἀπαντῶν δὲ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σιληβέργου λεγθέντα, παρετήρησεν, ὅτι ὁ ἐντιμος Γερουσιαστὴς, ἐνῶ ἀνεγνώριζεν, ὅτι εἰς τὴν συζητουμένην πρᾶξιν τοῦ ὑπουργείου ὑπάρχει ἡ παραβίασις τοῦ περὶ δημοσίων λογιστικῶν νόμου, δὲν ἐδωκυλεύθη μολοντοῦτο νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον περιορι-

σθεὶς ὡς καὶ ἄλλος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν εἰς μόνην τὴν εὐχὴν τοῦ νὰ μὴν ἔθελε συμβῶσι τοῦ λοιποῦ τὰ τοιαῦτα.

Ἀλλ' ἐρωτῶ, εἶπε, τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Σιληβέργου, ἂν ὡς Πρόεδρος τοῦ Εὐλαγτικoῦ Συνεδρίου, τοῦ ὁποῖου τοσοῦτον ἐπιτυχῶς διεύθυνε μέχρι τοῦδε τὰς ἐργασίας, ἐλάβανεν ὑπ' ὄψιν τοὺς λογαριασμοὺς τούτους καὶ εὕρισκε τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Γερουσία σήμερον εὕρισκε παραβίαν τῶν τύπων, δὲν ἤθελε χαρακτηρίσει τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθεσίν του ὡς πρόσκομμα διοικητικόν· καὶ διὰ τί εἰς τὴν παρούσαν συζήτησιν νὰ μὴ δείξῃ τὴν ἰδίαν αὐστηρότητα, ὅποταν μάλιστα ἡ γνώμη του ἡδύνατο νὰ ἐξασκήσῃ οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ψήφου τοῦ σώματος;

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν τοῦ ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπογράψῃ τὰς πιστώσεις ἐκείνας τῶν ὁποίων τὰ ἀντικείμενα δὲν ἀνάγονται εἰς τὰ ἄρθρα 15, 18 καὶ 20 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικῶν νόμου εἶπε· καὶ πῶς δύναται νὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ λαμβάνουν ἐν ἰδίῳ ὀνόματι οἱ ΚΚ. ὑπουργοὶ πιστώσεις, ὅποταν αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν, τοῦ ὁποῖου αὐτοὶ εἶναι ἐπιτετραμμένοι, δὲν δύναται; τοιοῦτο συνταγματικὸν δίκαιον εἶναι ἀληθῶς πρωτότυπον.

Ἀποκρούων δὲ τὴν ἀτομικὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, τὴν ὁποῖαν παρεμβάλλουσιν ἐκάστοτε, ὅπου ὁ νόμος δὲν δίδει πρὸς αὐτοὺς δικαίωμα ἐνεργείας, προτείνοντες τὴν εὐλικρίνειάν των, εἶπεν· ἡ λεγομένη εὐλικρίνεια καὶ εὐθύνη τῶν ἐν τέλει ζητεῖται, Κύριοι, εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν, ἥτοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ νόμου, διότι αὐτὸς μόνος μένει ἀπαθὴς δικαστὴς, ἐν ᾧ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὑποκείμενοι εἰς πάθη καὶ σφάλλους.

Ἐσυμπέρανε δὲ τὴν ὁμιλίαν του εἰπὼν, ὅτι συγκαταβαίνει νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου τότε μόνον, ὅταν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ὁμολογήσῃ δημοσίᾳ καὶ σαφῶς, ὅτι δὲν θέλει παρουσιάσει τοῦ λοιποῦ τοιαύτας παρανόμους ὑπερβάσεις.

Ἀπῆλθυσεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν εὕρισκεται ποσὸς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θώσῃ τοιαύτην ἐπίσημον ὁμολογίαν, καθόσον λαλῶν προηγουμένως περὶ εὐλικρινείας ἔδωκεν ἀρκύσας ἐξηγήσεις, τοῦ πῶς ἐννοεῖ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπομένως ἐκεῖ ὁ ἐντιμος Γερουσιαστὴς θέλει εὐρεῖ τὴν ὁποίαν ἤδη ζητεῖ ἐξηγήσιν. Ἀρκεῖ ἡ ὁμολογία, ὅτι συμμερίζεται τὰς ἰδέας του ὡς πρὸς τὴν ἀκριβοῦς τήρησιν τῶν τύπων, καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε κατωρθώτε νὰ τακτοποιήσῃ τὴν

άνωμαλιαν καὶ τὴν σύγχυσιν, ἥτις παρεκλογέθει τὴν διανομὴν τῶν βοηθημάτων καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λ/σμων διὰ τὰ ἐξόδα ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν δημοσίων ἔργων· θέλει δὲ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως μὴ συμβαίνει καὶ τοῦ λοιποῦ τοιαῦται ἀνωμαλίαι, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον στιγμῆς.

Ἰπέλαθεν ἐκ τρίτου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σιλήδεργος ἀπαντῶν πρὸς τὸν προλαλήσαντα Γερουσιαστὴν Κ. Χρηστίδην.

Εὐχαριστῶ τὸν ἐντιμόν Γερουσιαστὴν, δι' ὅσα εἶπε καλακωπικὰ περὶ ἐμοῦ. Ἀλλ' ὁρῶ νὰ δικαιολογήσω τὴν γνώμην μου, ἣν ἐν τῇ συζητήσει ἐστῆριξα. Ἐς Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἤθελα τῷ ὄντι καταδείξει ἐν τῇ γενικῇ ἐκθέσει ὡς διοικητικὸν πρόσκομμα τὴν γενομένην δαπάνην, ὡς μὴ στηριζομένην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Ἀλλ' ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου τούτου συνεδρίου, οὕτινος θεωρῶ τιμὴν μου, ὅτι ἀποτελῶ μέρος, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ προτείνω γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς τακτοποιήσεως αὐτῆς.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ῥήγας Παλαμίδης ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν λεγθέντα περὶ τῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες παρίσταντο εἰς τοὺς λ/σμούς τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸ πάντων, ὡς εἶπεν, ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς τῶν δημοσίων ἔργων, τὰ ὅποια ἐκαυχῆθη, ὅτι ἐτακτοποίησεν κατ'ἀναλογίαν μενιαιάν, ἐπρότεινε νὰ παρουσιάσῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς τὸν κατάλογον τῶν βοηθημάτων, κατάλογον τούτεστι σημειοῦντα δι' ἐνὸς κονδυλίου εἰς τόσα πρόσωπα λαμβάνοντα ὀλιγώτερον τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, ὀνομαστικὸν δὲ κατάλογον τῶν λαμβανόντων πλέον τῶν πεντήκοντα· πρὸς δὲ διασάφειν τῶν κονδυλίων τῶν ἐνεργηθειῶν δαπανῶν διὰ δημόσια ἔργα διὰ τὸ ἔτος 1859—60 καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἡ Γερουσία ἀσπασθεῖσα τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ μέχρι τοῦδε λεγθέντα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, προέβη εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 29 κατὰ 2 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Δελιγιάννη καὶ Πολυζωίδου, ὡς τὸ συνημμένον ἔδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως πιστώσεων τινῶν ἀπὸ τῶν ἑρῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• •	Δημήτριος Χατσίσιος	• • • Ν
Τάσος Μαγγίνας	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• •	Νικόλ. Μαυρομμάτης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• •	Ἀναστ. Σ. Χαλαράκης	• •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώρ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσανάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ῥικάρδος Γκιώρτζ	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • Ο
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • Ν	Λυκαῦργος Κρεσπενίτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • •
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Περάκιος	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπακλιόπουλος	• • • Ν	Νικόλ. Σιλήδεργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλαρης	• • • Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Δημ. Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• •	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • •	Β. Πετιμεζᾶς	• • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •	Ν. Πιεράκος	• • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • •	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •	Κωνσ. Μεταξᾶς	• • •
Ἰωάννης Σταῖκος	• • •	Π. Νοταρᾶς	• • •

Ἀναγνωσθὲν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐπομένως ψηφοφορήθη καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 κατὰ μίαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ἔδε συνημμένου πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως πιστώσεων τινῶν διαφόρων ἔθρων τοῦ κοινοπολιτισμοῦ τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν τῆς γρῆσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . . .
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Δημήτριος Χατσίτσος . . .
Τάτσης Μαγγίνης . . .	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Νικόλαος Μαυρομαμάτης . . .
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	N	Γεώργιος Δουδουνιώτης . . .
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	N	Κωνσταντῖνος Προβιλέγγιος . . .
Σπυρ. Τρικούπης . . .	N	Σπύρος Μίλιος . . .
Ῥικάρδος Τζιώρατζ . . .	N	Ῥήγας Παλαμιδῆς . . .
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Λυκούργος Κρεστανίτης . . .
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	N	Ἀθ. Α. Μισούλης . . .
Γεώργιος Ψύλλας . . .	O	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	N	Χριστόφ. Περάννης . . .
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	N	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .
Γ. Παπακλιόπουλος . . .	N	Νικόλ. Σιλήβεργος . . .
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	N	Φίλιππος Ἰωάννου . . .
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	N	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	N	Ν. Τζαβέλας . . .
Μ. Α. Καίρης . . .	N	Β. Πετιμεζᾶς . . .
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	N	Ν. Πιεράκος . . .
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	N	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .
Ἰωάννης Σταίχος . . .	N	Π. Νοταρᾶς . . .

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Μαΐου ε. ε.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον α' περὶ ἀκυρώσεως τοῦ 2 ἐδαφίου τοῦ 358 ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 360 τῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῖου μνηστεύς λαβόντας τὸν λόγον ἐπέ-

θε αὐτὴ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30, ἥτοι παμψηφεὶ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Πρασσακάκη καὶ Ν. Καλλέργη κατὰ τὸ ὡς συννημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 358 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἄρθρου 360 τῆς πολιτικῆς διοικουσίας.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . . .
Ἰ. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Δημήτριος Χατσίτσος . . .
Τάτσης Μαγγίνης . . .	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Νικόλ. Μαυρομαμάτης . . .
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	N	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	N	Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .
Σπυρ. Τρικούπης . . .	N	Σπύρος Μίλιος . . .
Ῥικάρδος Τζιώρατζ . . .	N	Ῥήγας Παλαμιδῆς . . .
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης . . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Λυκούργος Κρεστανίτης . . .
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	N	Ἀθ. Α. Μισούλης . . .
Γεώργιος Ψύλλας . . .	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	N	Χριστόφ. Περάννης . . .
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	N	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .
Γ. Παπακλιόπουλος . . .	N	Νικόλ. Σιλήβεργος . . .
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	N	Φίλιππος Ἰωάννου . . .
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	N	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	N	Ν. Τζαβέλας . . .
Μ. Α. Καίρης . . .	N	Β. Πετιμεζᾶς . . .
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	N	Ν. Πιεράκος . . .
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	N	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .
Ἰωάννης Σταίχος . . .	N	Π. Νοταρᾶς . . .

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπὶ τῇ προκλήσει τοῦ Γερουσιαστά Κυρίου Χρηστίδου, ὁ Κλήρις ἐπὶ τῆς

Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἀνέπτυξε τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, καὶ ἐξηγήσας τὸν εὐρηγτικὸν αὐτοῦ σκοπὸν ἐπαναλαβὼν μὲ πλειοτέραν λεπτολογίαν, ὅσα καὶ ἡ συνοδούσα τὸ παρὸν νομοσχέδιον δικαιολογητικὴ ἐκθέσει διαλαμβάνει, καὶ ὅτι καταγίνεται νὰ φέρῃ νομοσχέδιον περὶ καταργήσεως τοῦ πολιτικοῦ θανάτου καὶ τῶν διατάξεων τῆς ποιν. νομοθεσίας τῶν ἀφορώσων τὴν ἰκανότητα τῶν μαρτυριῶν ἐνόρκων ἐπὶ δικαστηρίου.

Κατόπιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιλέγγιος λαβὼν τὸν λόγον ἀνέπτυξε τὸ περὶ ὅρκου ζήτημα ἐξηγήσας τί ἐστὶν ὅρκος μαρτυρικός καὶ ὅρκος βεβαιωτικός καὶ ἐκθέσει διὰ μακρῶν θεωρίαν νομολογικὴν, καθ' ἣν ἀπέδειξε πρὸς τί χρησιμεύει ἐν γένει ὁ ὅρκος, πῶς εἰσήχθη παρ' ἡμῶν, καὶ ποία ἡ χρῆσις αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον προτίθεται τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον, καὶ ἡ κοινωνικὴ ὠφέλεια, ἥτις ἐκ τούτου προσγενήσεται εἰς τὰ διακινδυνεύοντα πολλάκις συμπίνοντα τῶν ἰδιωτῶν, ἐνεκα τῆς ἀδίκου διατάξεως τοῦ καταργουμένου ἤδη ἰδαρίου καὶ ἀρθρου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ Γερουσία ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας προέβη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ἀρθρου πρώτου γενομένου δεκτοῦ διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήσιν ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32 παμψηφεί ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἰδαρίου 2 τοῦ 358 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀρθρου 360 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ριχάρδος Τζιώρας
Ἰωάν. Θ. Καλοκοτρώνης N	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N
Σπυρ. Καλογερόπουλος	Βασίλ. Χρηστακόπουλος N
Τάτσης Μαγγίνας N	Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου
Ἀναγ. Μοναρχίδης	Γεώργιος Φύλλας N
Χαραλ. Παπαπολίτης	Ἰωάννης Θεοτόκης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Ἰω. Χ. Πέτρου N
Νικόλ. Πρασσικάκης N	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Σπυρ. Τρικούπης	Γ. Παπαηλιόπουλος N

Δημήτριος Βούλγαρης N	Ἰρήνας Παλαμίδης
Νικόλαος Ἰω. Μίλης N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Λυκούργος Κρεσταντίτης N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . . N	Ἰθ. Α. Μισούλης
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Μ. Α. Καίρης	Χριστόφ. Παρζαϊδῆς
Ἀντώνιος Γ. Κρεζῆς	Ἀντώνιος Γεωργαντῆς N
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Δαμήτριος Πλαπούτας	Νικόλαος Σιλήδεργος N
Ἰωάννης Σταίικος	Ἀναστάς. Πολυζωίδης N
Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . .	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Γ. Κ. Τυπάλδος N
Δημήτριος Χατζίσκος N	Νικόλ. Καλλέργης N
Δημήτριος Χρητιδῆς N	Α. Τζαβέλας N
Νικόλαος Μαυροματάς N	Β. Πετιμεζῆς
Ἀναστάσις Σ. Χαλαλάμπης . .	Ν. Πιεράκος N
Γεώργιος Δουδουνιώτης . . . N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Κωνστ. Προβιλέγγιος N	Κωνστ. Ματαξῆς
Σπύρος Μίλιος N	Π. Νοταρᾶς

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Μαΐου ε. ε.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑτέρας τινὸς ὁ Κύρ. Ἀντιπρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἰω. Χ. ΠΕΤΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Ἰω. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 7 Ἰουνίου 1861, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος Κ. Ἰω. Χ. Πέτρου ἀντὶ τοῦ Κ. Προέδρου ἀσθενούντος, προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἰω. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαλάμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προτεράρας, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν. Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως ἡ ἐκθέσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπι-
(Πρακτ. Γερουσι. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

κυρώσεως τῆς κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1859 συναρθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1861 συνομολογηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει προσθέτου ἄρθρου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ § 4 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς εἰρημένης συμβάσεως, καὶ ἀπερρασίθη νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἐν αὐτῇ μνημονευμένου νομοσχεδίου κατὰ τὴν αὔριον. ἔχει δὲ ἡ ἐκθεσις αὕτη ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβόντες ὑπὸ ὅψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατὰ τὴν 17/29 Ἰουλίου 1859 συναρθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου (15 Μαρτίου) 1861 συνομολογηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει προσθέτου ἄρθρου πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς εἰρημένης συμβάσεως.

Διεξιθόντες μετὰ προτοχῆς τὴν εἰρημένην σύμβασιν τῆς 17 Ἰουλίου, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου (15 Μαρτίου) 1861 πρόσθετον ἄρθρον, καὶ συγκρίναντες τὰς διατάξεις τῆς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Αὐτρίας συμβάσεως, τὴν ὁποίαν παρέδεχτο ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ἡ σύμβασις τῆς 17 Ἰουλίου 1859, μετὰ τὰς διατάξεις τῆς μεταξὺ Βελγίου, Γαλλίας καὶ Πρωσίας συνομολογηθείσης ἐν Βρυξελλαις συμβάσεως, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη κατόπιν ἡ Τουρκία, καὶ ἡ ὁποία πρόκειται ἤδη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ρηθείσαν Αὐστριακὴν σύμβασιν κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω πρόσθετον ἄρθρον.

Πεισθέντες δὲ μετὰ ὥριμον σκέψιν, ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως τῆς 17/29 Ἰουλίου 1859 εἶναι συμφέρουσαι διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ἐπίσης συμφέρουσαι εἶναι καὶ ἡ τοῦ προσθέτου ἄρθρου διατάξεις, ἥτις ἀντικαθιστᾷ τὴν Αὐστριακὴν διὰ τῆς Βελγικῆς συμβάσεως, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς ἐλαττοῦνται κατὰ δύο πέμπτην τὰ τηλεγραφικὰ τέλη,

Γνωμοδοτοῦμεν ὅπως ἡ Γερουσία ἐκφράσῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς προκειμένης συμβάσεως ἐπιψηφίζουσα τὸ ἐπικυροῦν αὐτὴν νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος,
Κ. Προβιλάγγιος.

Β. Χρηστακόπουλος,
Ἰω. Ἀμβροσιάδης.

Τεθέντος ὑστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ισχύος τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐτρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως καὶ τῆς μετὰ τῆς ἐταιρίας Λούδ θαλασσοπολικῆς, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία, δι' ἧς ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡς ἐπὶ συνημιμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεί διὰ ψήφων 30.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐτρίας καὶ ἀποστολικῆς μετὰ τοῦ Λούδ.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατσίτσος	Ν
Γεώργιος Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηπίδης	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάκης	Ν
Ἰωάννης Παξιμάδης	Ν	Γεώργ. Διοδοτιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ρικάρδος Τζιώρας	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκούργος Κρεσενίτης	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ἀθ. Α. Μικαύδης	Ν
Γεώργιος Φύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόρ. Πετρίδης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελγιάννης	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μιζής	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Δῆμος Καναλλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδης	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζιβελάς	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πετιμεζάς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζής	Ν	Ν. Πιεράκος	Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Μεταξάς	Ν
Ἰωάννης Στάκος	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

Αναγνώσθη ἔπειτα τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου. Μετὰ τινὰς δὲ ἐπ' αὐτοῦ γενομένας ἐρωτήσεις καὶ διασαφήσεις ἡ Γερουσία ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Κ. Προέδρου παρεδέξατο αὐτὸ διὰ χειροτονίας, ὅπως ἔχει.

Ψηφοφορία: μετὰ ταῦτα γενομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, ἐξήχθη, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῇ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 30.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τεχνόποικιλης συμμάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας καὶ ἀτυμπλοκτικῆς μετὰ τοῦ Αὐτοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιγάλης	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • • Ν	Δημήτριος Χατσίσκος	• • • Ν
Τάτσης Μαγγίνας	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • • Ν	Νικόλ. Μαυρομιγάτης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Ἀναστ. Σ. Χαρχλάμπης	• • • Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Αὐδοβουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • Ν	Σπύρος Μίλιος	• • • Ν
Ῥικάρδος Τζιωρτζ	• • • Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Λυκοῦργος Κρεστενίτης	• • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• • • Ν	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • Ν	Χριστόφ. Περράυδος	• • • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργιαντᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Νικόλ. Σιληβεργός	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μίξης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • Ν	Β. Πετιμεζής	• • • Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζής	• • • Ν	Ν. Πιεράκος	• • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιγάλης	• • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • Ν	Κωνστ. Μεταξάς	• • • Ν
Ἰωάννης Στάικος	• • • Ν	Π. Νοταρᾶς	• • • Ν

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατσίσκος.
Γ. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξε ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Ἀπαγγεῖλαντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου « περὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατὰ τὴν 17/29 Ἰουλίου 1859 συναφθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ κατὰ τὴν 21 Φεβρουαρίου (15 Μαρτίου) 1861 συνυμολογηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει προσθέτου ἄρθρου, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ § α. τοῦ ἄρθρου 4 τῆς εἰρημικῆς συμβάσεως » ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας, πρὶν ἢ προβῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ ἔκαμε τὴν ἑξῆς ἐπερώτησιν.

« Ἐπειδὴ ἐγένετο καὶ γίνεται πρᾶξις ἀντι νόμου εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων, καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ Γερουσία δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφορῇ καὶ σιωπῇ περὶ τῆς πράξεως ταύτης, νὰ προσδιορισθῇ ἡμέρα συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ Σώμα, ἂν πραγματικῶς ὑπάρχῃ τοῦτο καὶ ποῖα ἡ διόρθωσις αὐτοῦ. »

Ἀπερασίθη δὲ νὰ εἰδοποιηθῶσι περὶ τούτου οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ καὶ δώσωσι πληροφορίας τὴν ἐπερχομένην δευτέραν.

Κατόπιν προέβη ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀναγνωσθέντος νομοσχεδίου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐψηφοφορήθη αὐτὴ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 29, ἤτοι παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Προβλεγγίου καὶ Ἀντωνοπούλου κατὰ τὸ ὅδε συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατὰ τὸν
Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1859 συνθηκῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ
Τουρκίας συμβάσεως κτλ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Δημήτριος Χατζίσκος N
Τάτζης Μαγγίνης N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Γεώργιος Δουβουνιώτης N
Νικόλ. Πρασσακάκης	Κωνστ. Προβελέγγιος N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	Ῥήγας Παλαμίδης N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος N	Λυκούργος Κρεστενίτης N
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γεώργιος Ψύλλας N	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Περραιβός
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντιάς
Ἀθανάσιος Αἰδωρικής	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Γ. Παπαηλίου N	Νικόλ. Σιληξέρης N
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ἰω. Μεξίης N	Φίλιππος Ἰωάννου
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος N
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης N
Τσανετῆς Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης N	Β. Πετιμεζάς
Ἀντώνιος Γ. Κρεζῆς	Ν. Παράκης N
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Δημήτριος Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξάς
Ἰωάννης Σταίικος	Π. Νοταρῆς

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως καὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὁ
Γερουσιαστὴς Κ. Ῥήγας Παλαμίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν.

Εἶχον τὴν τιμὴν, Κύριοι, νὰ εἶμαι ἐγὼ ὁ ὑπογράφας τὴν
πρώτην συνθήκην, ἐργασίαν περιπαρεσκευασμένην ὑπὸ προκατό-
χων ὑπουργῶν, τὴν ὁποίαν νύτυχον νὰ φέρω εἰς πέρας. Δὲν
δύναμαι λοιπὸν ἢ νὰ ἐπερῶσα ἐνταῦθα τὴν προθυμίαν, τὴν

ὁποίαν ἐδείξε τότε ἡ ἱψηλὴ Πύλη εἰς τὸ νὰ διευκολύνῃ τὴν
ὑπόθεσιν ταύτην, εὐχόμενος συνάμα, ἵνα καὶ τοῦ λοιποῦ δείξῃ
τὴν αὐτὴν προθυμίαν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τηλεγραφικῆς ὑπη-
ρεσίας, παραχωροῦσα ἰδικίτερον μέρος εἰς Χίον καὶ ἀλλεχοῦ διὰ
τὴν ἀνετον ἐνέργειαν τῶν τηλεγραφικῶν ἐργασιῶν.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον μοναδικὸν ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειρο-
τονίας ὅπως ἔχει.

Ψηφοφορήθην καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένε-
το δεκτὸν διὰ ψήφων 30, ἔτσι παμφηρεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν
τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν, κατὰ τὸ ὡς συννημμέναν
πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατὰ
τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1859 συνθηκῆς μεταξὺ Ἑλλάδος
καὶ Τουρκίας συμβάσεως κλπ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Μ. Α. Καίρης N
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης N	Ἀντώνιος Γ. Κρεζῆς
Σπυρ. Καλογερόπουλος N	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . . . N
Τάτζης Μαγγίνης N	Δημήτριος Πλαπούτας
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Ἰωάννης Σταίικος
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . .
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Νικόλ. Πρασσακάκης	Δημήτριος Χατσίικος N
Σπυρ. Τρικούπης N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	Νικόλ. Μαυρομιχάτης N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος N	Γεώργ. Δουβουνιώτης N
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Κωνστ. Προβελέγγιος N
Γεώργιος Ψύλλας N	Σπύρος Μίλιος N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ῥήγας Παλαμίδης N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Ἀθανάσιος Αἰδωρικής	Λυκούργος Κρεστενίτης N
Γ. Παπαηλίου N	Ἀθ. Α. Μισούλης
Δημήτριος Βούλγαρης	Α. Γ. Κουντουριώτης
Νικόλαος Ἰω. Μεξίης N	Χριστόφ. Περραιβός
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Ἀντών. Γεωργαντιάς
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Τσανετῆς Γρηγοράκης	Νικόλ. Σιληξέρης N

Αναστ. Πολυζωίδης Ν
 Φίλιππος Ιωάννου Ν
 Γ. Κ. Τυπάλδος Ν
 Νικόλ. Καλλέργης Ν
 Ν. Τζαβέλας Ν
 Β. Πετουμεζάς Ν
 Ν. Πιεράκος Ν
 Ιω. Αμβροσιάδης Ν
 Κωνστ. Μεταξάς Ν
 Η. Λατάρης Ν

Έχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 3 ἰουνίου ε. ε.

Ἐπομένως ἀνευ ἄλλου τινός ὁ Κύριος Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Αθ. Γεωργιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 14 ἰουνίου 1861, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδῆς προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Α. Γεωργιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαράλαμπος ἀπόντος ἐκτίθετο ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Μετά ταῦτα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Χ. Ἀναργύρου ἐχορηγήθη αὐτῷ τεσσαρακοσήμερος ἀπουσίας ἀδεια.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω δύο Νομοσχέδια 1) περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 21,067 40/00 χορηγηθείσης ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859, καὶ 2) περὶ ὑπαγωγῆς τῶν πληρονότων ἔγγειον φόρον 3 τοι 0/0 ἐπὶ τοῦ τιμηματος εἰς χρήματα εἰς τὴν τάξιν τῶν πληρονότων ἔγγειον φόρον εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν προϊόντων ἀπὸ τοῦ προσεχούς ἔτους 1862, ἐάν δηλώσῃ τοῦτο. Ἀπεφασίσθη δὲ εἰδικῶς ἐν ἑνὶ ἐκάστῳ, ὅπως τὸ μὲν πρῶτον ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ μόνον πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὰ τμήματα, τὸ δὲ δεύτερον αὐτοῦ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ νὰ συζητηθῇ μετὰ προηγουμένην ἐκθεσιν ἐπιτροπῆς ἐκλεχθεσμένης ὑπὸ τῶν τμημάτων κατὰ τὸν Κανονισμόν. Ἐγούσι δὲ τὰ νομοσχέδια ταῦτα μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων ὡς ἑπείτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς λαμβάνω τὴν τιμὴν κατὰ διατα-

γὴν τῆς Α. Μ. νὰ ὑποβάλλω καὶ εἰς τὴν ἐπιλήριον ὑμῶν τὸ ἐπὶ κεκλειστον νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 21067:40 χορηγηθείσης ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου.

Ἐπισυνάπτεται δὲ καὶ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐν οἷς ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς χορηγίας τῆς προκειμένης πιστώσεως, τὰ ὅποια ὑπεβλήθησαν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 ἰουνίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ Πρωτοβίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθη παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπικυροῦται ἡ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων χορηγηθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ἀυγούστου 1860 Β. Διατάγματος ἀναπληρωτικὴ πίστωση εἰς δραχ. 21067 40/00 ἐπὶ τοῦ Κεφ. 7 ἄρθρου 2 « Ποσοστὰ ἐν γένει » τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Οἱ ὑπάρχοντες νόμοι περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν

διὰ δημοπρασίας παρέχουν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὸ δικαίωμα ν' ἀποδίδωσι κατ' ἰδίαν αὐτῶν βούλησιν τὸν κατ' ἔτος ἐγγειον φόρον εἴτε εἰς εἶδη ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν κτημάτων, εἴτε εἰς χρήματα 3 0/0, ἐπὶ τῇ ἐξοσῇ τοῦ τιμήματος αὐτῶν. Ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ ἐξηγηθῇ ὁ τρόπος κατὰ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ μνημονευθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἡ περὶ τούτου ἐκφρασις τῶν ἀγοραστῶν, διότι μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ παρχωρητηρίου ἀναφέροντος ὁδηγῶς τὸν τρόπον τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου μεταβολὴ δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ φέρῃ εἰς ὀμαλὴν κατάστασιν τὴν φορολογίαν προεκάλεσε νόμους ἐπιεικῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ καὶ διὰ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀγοραστὰς καὶ ἀπὸ ἄλλας ἐπαχθεῖς ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ πολλοὶ ἀγορασταὶ προετίμησαν νὰ μένωσιν εἰς τὰς ἀρχικὰς ὑποχρεώσεις τῶν, ἵνα μὴ μεταβληθῇ ἡ φορολογία τῶν κτημάτων τῶν. Καὶ περὶ τούτων μὲν ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται εἰς τὸ νὰ φέρῃ νομοθετικῶς διόρθωσιν ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὑπεβλήθησαν κατὰ καιροῦς εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἰτήσεις πολλῶν πρωτοτύπων ἀγοραστῶν καὶ ἐκδοχέων τῶν δικαιωμάτων ἄλλων περὶ ἀποδόσεως εἰς τὸ μέλλον τοῦ φόρου τούτου εἰς εἶδη, οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει λόγος ἐνισχύων τὸ ὑπουργεῖον ν' ἀρνήσῃ τὴν μεταβολὴν ταύτην, διὰ ταῦτα συνετάχθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ ἀνέκον νομοσχέδιον παρέχον τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἀποδίδοντας τὸν ἐγγειον φόρον εἰς χρήματα 3 0/0 ν' ἀποδίδωσι τοῦτον εἰς τὸ μέλλον εἰς εἶδη, ἐὰν ζητήσωσι τὴν μεταβολὴν ταύτην ἐμπροσθέντως.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παρεδέχθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, δὲν ἀμφιβάλλω δὲ, ὅτι καὶ ἡ Γερουσία θέλει ἐπιψηφίσαι αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 ἰουνίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασάσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀθῆναι μοναδικόν.

Οἱ ἀποκτήσαντες ἐθνικὰς γαίας ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς εἰς χρήματα ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου, λογιζομένου εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προῦτος φορολογίαν ἀπὸ τοῦ προσεχούς ἔτους, ἐὰν δηλώσωσι ταχτικῶς εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν ἔφορον ἐντός ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν μεταβολὴν ταύτην.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυριωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπαγγέιλαντος ὕστερον τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει γενομένης ἐπερωτήσεως περὶ διανομῆς βουλοκλήμων γαιῶν, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας λαβὼν τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ ἐνηγορήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇται πράξις, τῆς ὁποίας ἡ ἐνέργεια δὲν ἐπιτρέπεται χωρὶς νὰ προϋπάρξῃ νόμος, ὃς εὐαρεστηθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ δώσῃ τὴν ἀνήκουσαν πληροφορίαν περὶ τοῦ ὅτι ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχῃται ἀληθείας, ἐν τίνι δικαίωματι ἐγένετο ἡ ἐνέργεια αὕτη.

Ἡ Κυβέρνησις θεωρήσασα πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὅτι ἀνήκει τὸ δικαίωμα εἰς αὐτὴν νὰ τοποθετῇ τὰ ζῶα εἰς τὰς βουλοκλήμους περιφέρειας τῶν κεφαλοχωρίων, εἴτε διότι ἐνόμισεν, ὅτι τὸ δημόσιον ἔχει δικαίαν ἀντιποιήσεσιν ἐπὶ τῶν βουλοκλήμων ταύτων γαιῶν, εἴτε διὰ ν' ἀνταχτιζῇ τοῖς ἐνδεχομένοις διαπληκτισμοῖς μεταξὺ τῶν ἐχόντων ποιμνία καὶ ἄλλα διάφορα ζῶα, ἐθεσιν εἰδικὸν ἄρθρον περὶ τοποθετήσεως εἰς τὸν ἐνιαύσιον νόμον τοῦ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρου, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εἰσάξῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς κατάλληλον καὶ ἐφαρμοστέον νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλὰ παρήλθον 18 ἔτη παρὶπου ἐξακολουθοῦσα τὸ αὐτὸ σύστημα χωρὶς νὰ εἰσάξῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μ' ὅλας τὰς πολυεταῖς διαβεβαιώσεις δὲν δύναμαι δὲ νὰ παραινέσω ἐνταῦθα τὴν ἐσφαλμένην πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν νόμον τῆς τοποθετήσεως ἐπὶ 18 κατὰ συνέχειαν ἔτη, τούτῳτι μολονότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον τοῦτον εἰς τὰ ἐπτά ὄγδοα τοῦ

κράτους περίπου, και ούτε θέλει δυνήσῃ νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ ποτὲ, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχετε νὰ κατορθώσῃ τοῦτο εἰς 20) ἐτῶν διάστημα, ἐξακολουθεῖ μαλκταῦτα νὰ ἐπιμένῃ καὶ νὰ τὸν ἐφαρμόζῃ εἰς μόνον τὸ ἐν ὁγδοῶν μέρος τοῦ κράτους, προσενοῦσα μεγάλα παράπονα εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ μέρους ἐκείνου ἕνεκα τοῦ ἐξαιρετικοῦ μέτρου τὸ ὁποῖον ἀντίκειται εἰς τὴν ὁρθὴν κρίσιν καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην· καὶ ὅστις ἀνέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τοῦ ἀτοπήματος τούτου, ἐλάθεν ἀπάντησιν τοῦ ὅτι, ἐάν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνεργήσῃ τὴν τοποθέτησιν τῶν ζώων, θέλουσι συμβῆ ἀκαταλόγηστοι διαπληκτισμοί, ἐν ᾧ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅλον τὸ ἐναντίον, καθότι εἰς τὰ ἐπτά ὁγδοα τοῦ κράτους, εἰς τὰ ὅποια δὲν τοποθετῇ ἡ Κυβέρνησις, οὔτε διαπληκτισμός συνέβη ποτὲ, οὔτε παράπονον, εἰς δὲ τὸ ὁγδοῶν μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον τοποθετῇ ἡ Κυβέρνησις, οὐδέποτε ἐξέλειπον οἱ διαπληκτισμοί, τὰ παράπονα καὶ αἱ καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὥφελείας τοῦ δημοσίου.

Τέλος τὸ 1858 ἀρρήθῃ τὸ εἰδικὸν ἄρθρον τῆς τοποθετήσεως ἀπὸ τὴν ἐνκύσιον νόμον τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εἰσάγῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν Βουλὴν γενικὴν νομοσχέδιον στηριζόμενον εἰς τὴν δικαιοσύνην, τὸ ὁποῖον νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ 1858 ἔτος, ἀλλ' ἀντὶ τούτου εἰσῆζε μετὰ πρὐχέλευσιν δύο μνητῶν περίπου νομοσχεδίων δυνάμει τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετήσῃ ἡ κυβέρνησις τὰ ζῶα καὶ τὸ ἔτος 1858 ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, λόγῳ ὅτι δὲν ἐπρόφρασε νὰ καταρτίσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γενικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ εἰσάγῃ ἀφεύκτως καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἦτοι τὸ 1859· ἀλλὰ καὶ τὸ 1859 εἰσῆζε τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον, ἦγουν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ἔτος ἐκεῖνο διὰ τελευταίαν φοράν, ὅπερ καὶ ἐπεψηφίσθη.

Μὲν ὅλας τὰς ἐπανεληλυμένας ταύτας διαθεσικαύσεις, εἰσῆζε πάλιν τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὅτλ. νὰ τοποθετήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ ζῶα καὶ τὸ 1860 ὡς καὶ εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη, ὅτε ἡ Βουλὴ θεωρήσασα τὸ ἀτελεῖτητον τῶν παρατάσεων διώρισεν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐτροπολόγησε ῥιζιδὸν τὸ ὑπουργικὸν νομοσχέδιον· ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργός μὴ παραδεχθεὶς τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνήσας νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ παραδογὴν τοῦ νομοσχεδίου του, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μὴ συμπληρωταὶ τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς ὁσάκις ἐπρόκειτο ἡ περὶ τούτου συζήτησις μέχρις ὅν ἐπλήθυν ἡ τεσσαρακονθήμε-

ρος διακοπὴ τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν. Ἐπανεληθείσης δὲ τῆς συζητήσεως μετὰ τὴν διακοπὴν, συνέβησαν πάλιν αἱ αὐταὶ δυσκολίαι μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνόδου, καὶ οὕτως ἔμειναν ἀνεπιψήφιστα ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια, ὥστε δὲν ἐπιψηφίσθη νόμος περὶ τοποθετήσεων τῶν ζώων τὸ 1860, ἡ ὁποία ἔλλειψις τῆς τοποθετήσεως ἤθελε φέρει καλὴν ἀνευ κακοῦ, καθότι ἤθελεν ἐξομοιωθῇ τὸ ὁγδοῶν μέρος μὲ τὰ λοιπὰ ἐπτά ὁγδοα τοῦ κράτους ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ζημίας τοῦ δημοσίου· ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπουργός σκοποῦν προθέμενος νὰ διακινῇ τὴν κατοχὴν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας, εἴτε δικαίως εἴτε ἀδίκως, καὶ ἐναμδρυνόμενος ὅτι ἡ ὑπουργικὴ διαταγὴ ἔχει ἰσχύον νόμου, ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 17,408 ἐγκύκλιον, δι' ἧς διέταξε τὰς ἀρχὰς τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ ἐτοποθέτησαν τὰ ποίμνια εἰς τὰς ἐκρινὰς βοσκὰς ἀνευ νόμου. Ἐπίσης καὶ ὁ νῦν ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἀκολουθῶν τὰ βήματα τοῦ προκατόχου του, καὶ ἐναμδρυνόμενος ἵσως ἀπὸ τὸ ἀνίσχυρον δικαιολόγημα τοῦ ὅτι δὲν ὑπῆρχον εἰς ἐνεργεῖαν τὰ βουλευτικὰ σώματα δι' ἐπιψήφισιν νόμου, ἐνήργησε τὰς χειμερινὰς τοποθετήσεις τοῦ 1860 ἀνευ νόμου. Τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ εἰς τὰς ἐκρινὰς βοσκὰς τοῦ 1861· ἦγουν, ἐνῷ τὰ βουλευτικὰ σώματα εἶναι εἰς ἐνεργεῖαν τέσσαρες ἡδὴ μῆνας, ἐνεργήθησαν (χωρὶς καὶ νὰ εἰδοποιηθῶσι) πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν αἱ ἐκριναὶ τοποθετήσεις τοῦ 1861 ἀνευ νόμου. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι βεβαίως αὐθαίρετοι, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπουργεῖον ἐτίθη ἐκτὸς τοῦ νόμου, καθόσον ζητήσαν τὸ περὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης δικαίωμα δὲν τὸ ἐλάττω, καὶ τὸ δημοσίον δὲν ἤθελεν ὑποκύβει εἰς καμμίαν ζημίαν.

Ἰσως μὲ εἴπη τις ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Γερουσία ἔχει μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν τοὺς ὑπουργούς, ἀλλ' ὄχι καὶ τοῦ κατηγορεῖν, ὅπερ εἶναι δικαίωμα τῆς Βουλῆς· εἰς τοῦτον ἀπαντῶ ὅτι γνωρίζω καὶ ὁμολογῶ τούτο, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν κατηγορεῖ· ἀλλὰ καὶ ἂν τυχὸν ἤθελε θεωρήσει δικαίαν τὴν κατηγορίαν, δυσκόλως θέλει δυνήσῃ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ, ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι πολλὰ πιθανόν νὰ ἐπέβῃ ἡ διάλυσις αὐτῆς μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ μὴ δυνήσῃ κανεὶς ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς πλέον, καὶ ἐάν ἤθελε χαίρει τὴν γενικὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν του, κατὰ τὸ πρόσφατον παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἔχομεν. Οὕτως ἔχοντας τοῦ πράγματος, δὲν προκείται ἤδη περὶ δίκης, ἀλλὰ περὶ αὐθαιρέτου πράξεως τὴν ὁποῖαν ὀφείλου μὲν νὰ κατακρίνωμεν.

Νομίζω, Κύριοι, ότι θα δυσκολευθώτε να πιστεύσετε την ε-
πομένην διήγησιν, αλλά μη δυσκολευθώτε να δώσετε πίστιν,
διότι είναι γεγονός καθ' ός έχω βεβαίως πληροφορίας.

Οι κάτοικοι ενός χωρίου της Ακκρνανίας ονομαζομένου Μα-
χαλά και συγκειμένου εξ 140 περίπου οικογενειών, αγανακτή-
σαντες διά την στενωχωρίαν των ζώων των ένεκα της τοποθετή-
σεως ξένων ζώων παρά της Κυβερνήσεως εις την περιφέρειάν των,
έκίνησαν άγωγήν κατά του δημοσίου ενώπιον του έν Μεσολογγίω
πρωτοδικείου περί της κυριότητος της ενοχλήσεως περιφερείας των,
τό δε Πρωτοδικεϊόν κακαδικάσαν τό δημοσίον έδωκε την κυρι-
ότητα εις την κοινότητα του χωρίου Μαχαλά, αλλά τό ύ-
πουργείον θέλον ν' άπαυδήση την κοινότητα ένεκα των έξόδων
κτλ. έρεσιβάλλε την ύπόθεσιν ενώπιον των έν Αθήναις έρετών,
τό δε έρεταϊόν επέκρινε την άπόφασιν του Πρωτοδικεϊου·
αλλά τό ύπουργείον έξακολουθούν την όδόν της άπαυδήσεως, έ-
ζήτησαν αναίρεισιν ενώπιον του Άρείου Πάγου, όστις εύρών πα-
ρατυπίαν παρεδέχθη την αναίρεισιν και παρέπεμψε την ύπόθεσιν
εις τό έν Ναυπλίω έρεταϊόν, τό όποιον επέκρινε την άπόφα-
σιν του τε Πρωτοδικεϊου Μεσολογγίου και του έν Αθήναις έ-
ρεταϊου, και γενομένης τελεσιδικίας της άποράσεως, έγκαιεστά-
θη ή κοινότης του χωρίου Μαχαλά διά δικαστικού κλητήρος·
διά νά ματαιώσθ, δε τό ύπουργείον όλα τά γεγόμενα, άφησε τό
δικαίωμα της κυριότητος και επελήρθη του δικαϊώματος της
κατοχής ως άνηκούσης δήθεν εις τό δημότιον· ήγουν ή μόν
κοινότης νά έχη όνόματι ζήραν και άγονον την κυριότητα, ή δε
Κυβέρνησις νά έχη την κατοχήν και την χρῆσιν του πράγμα-
τος, μέ άλλους λόγους ή κοινότης μένουσα εις τά χρέα του
λουτρού νά μη κερδήσθ τίποτε, αλλά νά επανέλθ εις ήν θέτιν
ήτο προτού νά κινήσθ την δίκην.

Πρός τόν σκοπόν τούτον τό ύπουργείον διέταξε τάς άρχάς
του μέρους εκείνου νά ενεργήσουν την τοποθέτησιν ως και εις
τό παρελθόν, αύται δε έτοποθέτησαν ένα σκηνίτην ποιμένα ο-
νομαζόμενον Σιδέρην, τον όποιον δέν παρεδέχθησαν οι κάτοικοι
ένθυσμένοι εις την τελεσιδικίαν άπόφασιν· αλλά μετά την
άρνησιν των αύτων, έστάλη ό Μοίραρχος μέ σώμα χωροφυλα-
κής νά τοποθετήσθ τόν μνησθέντα ποιμένα διά της βίας, τότε
οι κάτοικοι βλέποντες την ένοπλον δύναμιν διατασθεμένην νά
επιβάλλη την βίαν, και φοβηθέντες μήπως αποκρυφθώσι στα-
σιασταί κατά των καθεστώτων, έν περιπτώσει καθ' ήν ήθελόν
αντικρούσει την βίαν δια της βίας, επροτίμησαν την ύποχώ-

ρουν εις την ένοπλον βίαν, και έν τη άπειπισία των αύτη
έστρεψαν την αγανάκτησιν των εις άπειλητικούς λόγους κατά
του ποιμένου Σιδέρην, ότι δηλ. γίνεται αίτιος μεγάλου κακού
και της δυστυχίας 700 ψυχών, των όποιων τά δεινά συμμε-
ρίζονται άλλαι 1500 ψυχαι συγγενείς και γείτονες αύτων· τό-
τε ό ποιμήν Σιδέρης θεωρών ότι έμδραίνει εις δυσάρεστον θέσιν,
προσέφερε την εγνωμοσύνην του εις τόν Μοίραρχον διά την
συνδρομήν της εξουσίας άποσυρόμενος της τοποθέτησεως, και
τόν παρεκάλεσε νά λείψη πλέον ή συνδρομή και νά τόν αφήσθ
όπως δυνήθ, διά μόνης της προσπάθειάς του νά συμβιβασθ με
την κοινότητα, ει δυνατόν. ή νά φροντίσθ νά οικονομηθ εις
άλλο μέρος, και ούτως ελύθη ή σκηνή αύτη τό παρελθόν
φθινόπωρον, και τούτο χάριν της μεταμελείας του ποιμένου Σι-
δέρην, άλλως τό πράγμα ήθελε φέρει δυσάρεστα άποτελέσματα.

Η τότε έπιμονή διά την κατοχήν και διά την τοποθέτησιν
άνευ της ελαχίστης όφελείας του δημοσίου δέν δύναται βεβαίως
νά ήναι άπλή και άσκοπος, άλλ' έπειδή τό σημερινόν ζήτημα
είναι κυρίως περί της αύθιχέτου πράξεως, θέλω αναλάβει την
ανάλυσιν τούτου έν καιρώ της συζητήσεως των τοποθετήσεων.

Κύριοι! Τά μέλη μιας κοινωνίας ομοιάζουν μέ τά μέλη ενός
σώματος, δηλ. καθώς όταν έν μέλος του σώματος πονή συμ-
πονεϊ και συμπάσχει όλον τό σώμα, τοιουτοτρόπως και όταν
έν μέλος της κοινωνίας άδικήται και πάτην πρέπει νά συγ-
κινώνται όλα τά μέλη της κοινωνίας, και τότε ή κοινωνία εν-
δικιμονει και διάγει καλώς, πολλώ δε μάλλον όταν άδικήται τό
έν όγδον μέρος του όλου, και προσθέτω ότι, εάν άδιαφορούν-
ται δέν συγκινηθώμεν, τούλάχιστον δέν πρέπει ποτέ νά τούς
καταδικάσωμεν δ' α της ψήφου μας, έπειδή ή ψήφος μας είναι
ίκανή και νά τούς καταδικάσθ και νά τούς σώσθ.

Περαιώνν την όμιλίαν μου, φίρω τό ζήτημα εις τό κύριον
μέρος αύτης, τούτέστι ή πράξις της τοποθετήσεως άνει νόμου
είναι, κατ' έμην ιδέαν, αυθαίρετος και κατακριτέα.

Απήντησεν ό Κ. ύπουργός των Οικονομικών.

Αλθώς μέχρι του έτους 1857 οι περί φορολογίας των
ζώων έτήσιοι νόμοι περιείχον και άρθρον τι κανονίζον τά περί
διαθέσεως των έθνικών βοσκών και τοποθετήσεως των ζώων·
ώστε σειρά άρθρων τοιαύτων έπιψηφισμένων κατ' έτος ύπάρχει
ή κανονιστική πορεία και ενεργεια της τοιαύτης διανομής και
τοποθετήσεως· κατά τό 1858 έπειδή νόμος πάγιος άρρών ου-
χι την τοπικήν διανομήν αλλά την αύσίαν, τούτέστι τόν τρόπο

πον τῆς θεσπιστικῆς τῶν νόμων, δὲν ὑπῆρχε, ἐδέχθη νὰ συνταχθῇ εἰδικὸς νόμος παρατείνων τὴν ἰσχύϊν τῶν κανονιστικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦ ἔτους 1857 ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν βουκίων καὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο μέχρι τοῦ ἐπὶ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ δικαίων ὑποβληθῇ τὸ περὶ τούτων κατὰλληλον νομοσχέδιον· αὐτὸ τοῦτο συνέζη καὶ κατὰ τὸ 1859 ἐνεκα τοῦ μὴ δυνατοῦ τῆς καταρτίσεως τοῦ καταλλήλου νομοσχεδίου μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· κατὰ δὲ τὸ 1860, ὅτε εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς διεφώνησε πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ καὶ τοὺς περιεχόμενους ὅρους εἰς τὸ νομοσχέδιον, καταρτίσας ἄρθρα νέα, δι' ὧν ἀφαιρεῖτο ἀπὸ τοῦ δημοσίου τὸ ἀνήκον αὐτὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν βουκίων καὶ παρεχωρεῖτο εἰς τὰς κοινότητας, ἀφ' ἑτέρου ὁ ὑπουργὸς ἀντέλεξε καὶ ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις καὶ τὰ νέα ἄρθρα τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οὕτως συνέζη νὰ μὴ ἐψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ, οὐδὲ νὰ κυρωθῇ τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς προτεινόμενον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπειδὴ δὲν ἴδυντο νὰ μὲν ἀνευ ἐπιζήμιων συνεπειῶν καὶ ὀλεθρίων δ' αὖτ' οὖς ποιμένας αποτελεσμάτων ἢ ἐργασίᾳ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἐθνικῶν βουκίων, ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδοτο ἐγκύκλιον, ἡ ἐμνημόνευσεν ὁ προλαλήσας, δι' ἧς διέταξε τὴν διανομὴν διοικητικῶς, ἐπὶ τῇ ἐξάσει πάντοτε τῶν ὅρων ἐκείνων, οἵτινες προβλέποντο ἀπὸ τοὺς παρελθόντας νόμους καὶ οἵτινες ἀτεμάκρυνον τὰ παράπαν· κατὰ τὸ π. ε. 1860 μὴ ὑπαρχουσῶν ἐν ἐνεργείᾳ τῶν Βουλῶν διέταξε κίρῳ τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν χειμερινὴν διανομὴν, καὶ ἠναγκάσθη νὰ διατάξῃ τὰ ἴδια καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκρινὴν διανομὴν τοῦ τ. ε. ὁρμηθεὶς μάλιστα ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τῆς διανομῆς τῶν βουκίων γαιῶν, τὴν ὁποίαν παρέστησεν ὁ προλαλήσας, καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐν μέτρον ὀριστικὸν τοιοῦτον, οἷον νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἰσὺν ἀπολαβῆν τῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν δικαιοσύνην· καὶ διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ποῖον εἶναι τὸ κατάλληλον τοῦτο μέτρον εἶδε νὰ τίχῃ τοῦ ὠλικοῦ καιροῦ καὶ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα ρῶτα ἀπὸ τὰς διαφόρους περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γενομένης συζητήσεως καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδημόνου αὐτοῦ ἀνδρα· κατὰ συνέπειαν εἶδον ὅτι δὲν ἴδυντο νὰ προτείνω τυρλοῖς ὁμασίαι, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀνεξετάστως ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς πρότεινε τότε, τοιοῦτον μᾶλλον καθόσον πρὸς τοὺς ἄλλους φέρω καὶ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀνευ ἀποχωρήτων λόγων καὶ ἀνευ καθείας σκέψεως

ἀπαλλοτριώσιν ἐνὸς δικαιώματος τοῦ δημοσίου· διὰ ταῦτα ἀντι-νὰ φέρω εἰς ἰσχύϊν δι' εἰδικοῦ νομοσχεδίου τὰ παλαιὰς διατάξεις, ἐνόμισα καλὸν νὰ ἐνεργήσω καὶ ταύτην τὴν πορὰν διοικητικῶς, διὰ νὰ φέρω κατόπιν ἐν ἔργον τέλειον καὶ κατάλληλον ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, διὰ τὴν καταρτίσιν τοῦ ὁποίου, ἐπαναλαμβάνω νὰ εἴπω, πρέπει νὰ λάβω πολλὰ ρῶτα, νὰ λάβω ὅλα ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ σκεφθῶ μετὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς εἰδημόνων, τῆς ὁποίας τὸν σχηματισμὸν θέλω ἀποπερατώσῃ ἐντὸς ὀλίγου, δι' ἣν λόγον καὶ παρακάλεσα τὸν προλαλήσαντα νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις αὐτῆς ὡς εἰδημόνα τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Τὰ κτήματα ταῦτα, εἰς ἣν εἶναι κατὰστάσιν, δὲν δύνανται παρὰ νὰ ᾖναι καὶ νὰ ὀνομάζωνται ἐθνικὴ περιουσία, διότι ἀπὸ τὸ ἔτος 1833 ὑπάρχει καθιερωμένον τοῦτο, καὶ πᾶν ὅ,τι διὰ νόμου καθιερώθῃ διὰ νόμου πρέπει καὶ νὰ ἀρθῇ, ὥστε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διοικητικῶς διατάχθη, ὠρίσθη ἐπὶ τῇ ἐξάσει τῶν παρελθόντων κανονισμῶν καὶ εἶναι προσωρινόν.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κοινότητος Μεγαλᾶ, περὶ ἧς ἐκτεταμένον λόγον ἔκαμην ὁ προλαλήσας, λέγω, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη διεπλήθη δι' ὅλων τῶν ἐθνικῶν μέσων πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου· δὲν θέλω νὰ προδικάσω διὰ τοῦ λόγου μου τὸ παραμικρόν, ἐπιθυμῶ μᾶλλον νὰ συντελέσω ὁπωσδήποτε εἰς τὸ νὰ ἀποκρουσθῇ τὰ παράπαν τῆς μὴ ἰσῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν προνομίων· καὶ τελειῶναι τὸν λόγον μου, λέγω ὅτι εἰς τὴν δικαστικὴν ταύτην ὑπόθεσιν τίποτε περισσύτερον δὲν ἔλαβε χώραν εἰμὴ ἡ ἐνέργεια ὅλων τῶν νομικῶν ἐθνικῶν μέσων πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου.

Ἀντιπαρστήτην ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας. Ἐσφαλμένως ἀνέφερον ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι νόμος πάγιος ἐγένετο περὶ διανομῆς τῶν βουκίων, διότι τὸ μέτρον τοῦτο ἐκانونίζετο μόνον εἰς τοὺς περὶ φορολογίας τῶν ζώων ἐτησίους νόμους καὶ οὐδέποτε ὠρίσθη εἰς νόμον πάγιον· ἀφοῦ δὲ τὸ τοιοῦτον μέτρον δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ 7/8 τοῦ Κράτους, πῶς ἐφχρμίζεται εἰς τὸ 1/8 μόνον, ἂν καὶ ἐπάγῃ μυρίους γογγυσμούς καὶ πολλὰ παράπαν· ἡ τοιαύτη ἐνέργεια δὲν εἶναι πρᾶξις ἐμφορονος κυβερνήσεως· ἐπειδὴ δὲ ὁ αὐτὸς Κ. ὑπουργὸς ἀμφίβηλεν ἂν οἱ λόγοι τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἐμνημόνευσα ἐμπόδισαν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος ἐν τῇ βουλῇ περὶ βουκίων νομοσχεδίου ἢ τὴν κύρωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς προτεθέντος, ἐπα-

να λαμβάνω να είπω ότι και το εν και το άλλο δεν επεκυρώθησαν ένεκα των πραγματικών λόγων, ους ανέφερον, εν άλλείψει των οποίων έπρεπε να επιψηφισθῇ ἡ τὸ εν ἢ τὸ ἕτερον· ἀρα οἱ λόγοι τοῦ ὑπουργοῦ εἰσὶν εἰς τὴν φύσιν των ἀνίσχυροι.

Εἶναι ἀληθές ὅτι με εἶπε προφορικῶς καὶ ἐπὶ ποδὸς ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ ἀποτελεσῶ μέρος εἰς τινὰ ἐπιτροπὴν συσταθησομένην περὶ τοῦ ἀντικειμένου των ἑοσκῶν· ἀλλ' οὐδέποτε θέλω μετᾶσχει των ἐργασιῶν τοιαύτης ἐπιτροπῆς διὰ νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τὴν κοινωτικῆς περιφερείας ὡς δημοσίας.

Ἡ ἐννοία τῆς ὁμιλίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τελευταίον ἔτεινεν εἰς τὸ νὰ παραστήσῃ ὅτι ὅσα κτήματα δὲν στηρίζονται εἰς ταπὶ εἶναι ἐθνικά, ἀλλὰ τὸ ταπὶ, δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ συμβόλαιον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἐνὸς κτήματος ἀπὸ τοῦ πρώτου ιδιοκτῆτου εἰς τὸν ἀγοραστὴν· ὅπου δὲ οὔτε πώλησις οὔτε μεταβιβάσις ἄλλως πως ἐγένετο, δὲν ὑπάρχει ταπὶ, ἤτοι ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι προπατορικὸν καὶ δὲν προῆλθεν ἐξ ἀγορᾶς, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ταπὶ. Ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀγοραστὴς καὶ ἔχων βεβαίως ταπὶ εἶναι ιδιοκτῆτης, ὁ δὲ πρωτότυπος ιδιοκτῆτης, ἐπειδὴ τὰ κτήματά του εἶναι προπατορικά καὶ ἀρχικῶς ιδιοκτήτη, δὲν εἶναι τοιοῦτος, διότι δὲν ἔχει ταπὶ, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ κτήματά του εἶναι ἐθνικά· καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ παραλογότερον τούτου συμπέρασμα; ἡ ἰδέα αὕτη δύναται νὰ ἔχῃ δόσιν τινὰ δικαιοσύνης, ἀφοῦ τείνει νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ εἰς δημόσια ὅλα τὰ κτήματα των πολιτῶν τὰ μὴ ἔχοντα ταπία, ἅτινα εἶναι τὸ μέγιστον μέρος των κτημάτων τοῦ κράτους; διατήρησις κατοχῆς ἐναντίον καὶ αὐτῶν των ἱερῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων διὰ τῆς βιαίας ἐνεργείας τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ὡς συνέβη εἰς τὴν κοινωτικὴν περιφέρειαν Μαχαλά, δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ κατοχὴ, διὰ τοῦτο ἐπὶ τοιούτων πράξεων δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν λευκὴν ψῆφον.

Επανελάθειν ὁ Κ. ὑπουργὸς των Οἰκονομικῶν.

Παρανοήθην ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον περὶ οὗ, ὡς εἶπον, ὑπάρχει πάγιος νόμος. Ὁ πάγιος νόμος δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ νόμος περιέχων ὅλας τὰς δικονομικὰς διατάξεις, αἵτινες τείνουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐτησίου τινὸς νόμου, καὶ τοιοῦτος νόμος ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ φόρου των ζώων, καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἀνέφερα ῥητῶς εἰς τὴν πρώτην ὁμιλίαν μου.

Ἀνέφερον ὁ προλαλήσας ὅτι ἀπέφυγε νὰ μετᾶσχει των ἐργα-

σιῶν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ μὴ γείνῃ τὸ ὄργανον τῆς ἀναγνωρίσεως των κοινωτικῶν περιφερειῶν ἢ περιουσιῶν ὡς δημοσίων· ἀλλ' ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ὡς μὴ γνωρίζων, ἂν περὶ τούτου ἡ περὶ ἄλλου τινὸς ἐπρόλειτο, δὲν ἔπρεπε νὰ προδικάσῃ τὸ ζήτημα· ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει τὸν σκοπὸν νὰ ἀνέρεται ἀπ' ἐναντίας ἀφορὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἐξέτασιν ὅλων των ἀφωρώντων τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ὅπως ἐπείλθῃ μία διόρθωσις. Πρωτῶν προτέθηκεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου καθ' ὅν ἐνεργεῖται τρόπον δὲν εἶναι πρᾶξις φρονίμου διοικήσεως, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐφαρμογὴ δὲν λαμβάνει χώραν σήμερον, γίνεται πρὸ πολλῶν ἐτῶν· διατὶ δὲ, ἡρώτησε, πᾶν ὅτι ἐγένετο διὰ νόμου γίνεται σήμερον δι' ἐγκυκλίου; εἰς ἀπάντησιν λέγω, ὅτι νόμους τοιούτους, οἱ ὅποιοι χαρακτηρίζουσι τὰς ἐσθητικὰς γαίας ὡς ἐθνικάς, δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁ προλαλήσας κλητὸν ὑπὲρ των κοινωτικῶν περιουσιῶν· ἀλλ' ἀπ' ἑτέρου τυφλῶς, οὕτως εἶπεν, δὲν ἠδυνάμην νὰ παραδεχθῶ πᾶν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἐπρότεινε, καὶ νὰ καταρτίσω ἐπὶ τῇ ἐάσει των ὁρῶν ἐκείνων τὸ ἀντικὸν νομοσχέδιον· διὰ τοῦτο ἐνόμισα καλὸν ἀντὶ νὰ φέρω εἰς ἰσχὺν τοὺς παλαιούς νόμους νὰ ἐνεργήσω καὶ αὐτὴς διοικητικῶς, διὰ νὰ λάβω ὑπὸ ὤριμον σκέψιν καὶ μελέτην τὸ ζήτημα καὶ φέρω κατόπιν ἐν ὤριμον καὶ κατ' ἄλληλον νομοσχέδιον· ἐπ' αὐτῷ λαμβάνω ὅμως νὰ εἰπῶ ὅτι τὸ περὶ κοινωτικῶν ἑοσκῶν ζήτημα δὲν εἶναι σημερινόν, εἶναι ζήτημα ὅπερ καθιερώθη ἅμα μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἀντιδυναστείας. Εἰς τὸν ἀριθμὸν 40 τῆς Β. ἐφημερίδος τοῦ 1853 ὑπάρχει κατεχωρημένον τὸ περὶ τούτου Β. Διάταγμα. ὁ αὐτὸς δὲ κανὼν, ἡ αὕτη ἀρχὴ, διέπει ὅλους τοὺς μέχρι τοῦδε νόμους, διὰ νὰ γενῇ λοιπὸν σκέψις ὤριμος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅπερ ἔχει δίκαιον ὁ προλαλήσας νὰ θεωρῇ σοδάρκον, πρέπει νὰ ληρθῶσιν ἀρκετὰ ρῶτα, νὰ ἐξετασθῶσιν ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε, διὰ νὰ καταρτισθῇ ἐν τέλει ἔργον. τοιοῦτον μᾶλλον καθόσον τὸ μέτρον τῆς διανομῆς ἐφαρμόζεται εἰς τὸ 1/8 τοῦ κράτους, ὡς εἶπεν ὁ προπαγορεύσας, καὶ δεῖται πολλῆς σκέψεως καὶ μελέτης πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν μίτρου γενικοῦ καθ' ὅλον τὸ κράτος.

Ἐπανεγένεν ὁ Γερ. Κ. Ρ. Παλαμίδης.

Δὲν μεμψιμέθα οὐδὲ πρόκειται νὰ μεμψώμεν ἤδη κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἔτους 1833, διότι ἡ πηγὴ των ἰδεῶν, δι' ὧν οἱ νόμοι ἐκείνοι καταρτίθησαν, εἰς ἄλλας περιστάσεις ἀρκοῦντως ἐκρίθη, διὸ καὶ σήμερον δὲν θέλωμεν νὰ ἐλθώμεν εἰς νέαν κατακρίσιν· ἡ τακτικὴ των νῦν κυβερνούντων πρέπει νὰ ἦναι

τοιούτη ὥστε νὰ ἀποδίδεται ὁ ἀνέκτων σιδασμὸς εἰς τὰ καθιερωμένα, καὶ νὰ τηρῶνται ἀκριβῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως ὅλοι οἱ νόμοι· δύνανται μὲν νὰ ζητῶσι τὴν διόρθωσιν τῶν τυχόν ἡμαρτημένων ἢ τῶν δυσμενέστων, οὐδέποτε ὁμῶς δύνανται νὰ παρεκκλίνωσι οὐδὲ κατὰ κεραίαν τῶν καθιερωμένων πρὶν ἢ ἐπιψευδῶσιν ἢ νέα τῶν ἡμαρτημένων διατάξεις, ὅτε καὶ μόνον δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ ἐφαρμόσωσιν αὐτὴν τοιούτην παράθεσιν ἴσομεν πρὸς ὀλίγου τοῦ λογιστικοῦ νόμου διὰ τῆς αὐθαιρέτου μεταβολῆς καὶ τῆς χρήσεως τῶν πιστώσεων ἐνὸς ἄρθρου εἰς ἄλλο, μεταβολῆς ἀπαγορευομένης ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου αὐτοῦ. Ὅπως κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην εἶπομεν, λέγομεν καὶ ἤδη, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πράξεως δὲν ὑπῆρχον ἐν ἐνέργειᾳ αἱ Βουλαι, εἶδει νὰ προκληθῇ Β. Διάταγμα διὰ γνωμοδοτήσεως ὁλοκληροῦ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ νὰ συνοδευθῇ ἡ πρᾶξις μὲ τὴν ἐγγύησιν ταύτην ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κυρώσεως αὐτοῦ εἰς νόμον ἅμα μετὰ τὴν συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν, καὶ οὕτως εἶδει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ νόμου ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν· παρουσῶν ὁμῶς τούτων οὐδέποτε ἐπετρέπετο ἡ ἐφετμὴ ἐνεργηθεῖσα ἐκρινὴ διανομῇ ἀνὺ νόμου, πολὺ δὲ περισσύτερον δὲ ἐσυγχωρεῖτο ἡ πρᾶξις τῆς ἀναστολῆς τῶν ἱερῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων ὑπὲρ τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Μαχαλά. Ὁ πάγιος νόμος, ὃν ἐμνημόνευσεν ὁ Κ. ὑπουργός, δὲν ἔχει σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ παρὸν ζήτημα, διότι ἐκεῖνος μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐδωκίωσιν τῆς φορολογίας καὶ τῶν φόρων, τὸ δὲ παρὸν ἀντικείμενον ἀφορᾷ τὴν διανομὴν τῶν βουσκῶν· ἡ ἐξέλιξις τὴν ὁποίαν εἶθετε τὸ διάταγμα τοῦ ἔτους 1833 δὲν εἶναι ἐδραϊκὰ καὶ δικαία, διότι ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἐξέλιξεως αἱ κοινότητες εἶχον καὶ ἐνέμοντο ἐπὶ τουρκοκρατίας τὰς περιφερείας των ὡς νέμονται ταύτας καὶ μέχρι σήμερον τινές· διὸ καὶ πρέπει νὰ εἴθῃ ἐν γενικῶν μέτρον διανομῆς, ὅπως ἐκλείψωσι τὰ παράπονα, οἱ γογγυσμοὶ καὶ τὸ ἀνόμιον τῆς σημερινῆς διαθέσεως· ὁ ἐστὶ τὸ κύριον ἔργον εἶναι νὰ δοθῇ εἰς πᾶσαν κοινότητα τὸ δικαίωμα τῆς διανομῆς καὶ κυριότητος τῆς περιφερείας τῆς, ὅπερ ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως, προεισηγήσεν ἡ ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὸ 1829 ἐθνικὴ συνέλευσις, καὶ ἐπεκύρωσεν ἡ τελευταία ἐν Ἀθήναις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου· ἄλλως τε ἡ ἀνωμαλίᾳ τῆς αὐθιχέτου ἐνεργείας, ἥτις ἐπινέχθη ἤδη ἐπὶ τῆς ὑπαρξάσης ἀνωμαλίας τῆς διανομῆς, ἐκστῆσε τὸ πᾶν, καὶ ἔφερε τὰ πλέον δυσάρεστα, καὶ κατὰ πά-

ρέχθασιν τοῦ ὁρίου τῆς ἐνεργείας τῶν ἐξουσιῶν, τὰ πλέον αὐθαίρετα ἀποτελέσματα.

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης· συμφωνῶ μετὰ τῶν προαγορευσάντων ὅτι ἡ κυβερνήσις ὤφειλε καὶ ὀρεῖται νὰ προνοήσῃ περὶ γενικοῦ τινος μέτρου διανομῆς τῶν κοινωτικῶν ἢ ἐθνικῶν βουσκῶν, ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀδιαφορήσῃ μὴ ὑπάρχοντος ἐν ἐνέργειᾳ μέτρου τινός, καὶ ὅταν ἤθελεν ὡς ἐκ τῶν διαπληκτισμῶν χυθῇ αἷμα τότε νὰ λάβῃ μέτρα, ὅτε διὰ τὴν τυχόν γύσιν αἵματος ἠθέλαμεν μέμψεσθαι τὸν ὑπουργὸν διὰ τὴν ἀπρονοησίαν του· προτιμῶ τὴν ἐξωδίκον διανομὴν ἥτοι τὴν διοικητικὴν διανομὴν ἢ καὶ μετὰ τινων μικρῶν παρπόνων γενομένων, ἢ τὴν διανομὴν μετὰ γύσεως αἱμάτων. Ἐν τῇ στερεῇ Ἑλλάδι αἱ νομαὶ ἀποτελοῦν τὰ 2/5 τοῦ ὅλου, ἐνῶ εἰς τὴν Πελοπόννησον τὸ ζήτημα τῶν νομῶν οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὴν κυβερνήσιν ἢ τοὺς κατοίκους, διότι ἐκεῖ ὁ εἰς παραχωρεῖ εἰς τὸν ἕτερον, καὶ ὅπου συμβῶσι διαπληκτισμοί, ἡ παρουσία καὶ ἐνέργεια τῆς ἀρχῆς ἡσυχάζει τὰ πά-τα. Εἰς τὴν στερεὰν ὑπάρχουσι πλείστοι ποιμένες ὀρεσίβιοι, τοὺς ὁποίους οἱ μὲν τῶν προκρίτων ὑπερασπίζονται καὶ φορολογοῦν, οἱ δὲ ἀντικρούουσι· διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἐλαβεν ὑπαρξιν ἐξυπαρχῆς, ἐδέχθη ἡ ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη νὰ σηματοδοθῇ ἐκτοτε κατάλογος διανομῆς καὶ βουσκῶν πρὸς ἀποφυγὴν διαπληκτισμῶν, κατάλογος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ αὐτὸς νομαρχεῶν ἄλλοτε ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανοαιτωλίας εἶρον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς νομαρχίας· τοῦτο ἐγένετο καθόσον ὑπάρχουσι βουκαὶ τὰς ὁποίας φαίνεται μὲν ὅτι ἔχουσιν αἱ κοινότητες, οὐδέποτε δὲ ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσιν αὐτάς, διότι ἦσαν κύριοι μόνον τῶν ἀγρῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν τοῦ χόρτου, καὶ δι' ἄλλους λόγους· καὶ διότι δὲν ἦσαν σύμφωνοι ποτὲ εἰς τὴν οὐλομένην διανομὴν, ὥστε εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραδεχθῶσι καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶσι μάλιστα, ὡς καὶ ἐπικαλεσθῶσιν τὴν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς διανομὴν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διαπληκτισμῶν· καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Μαυροκορδάτου κατὰ τὸ ἔτος 1855 ἐγένετο σκέψις περὶ τῆς διαθέσεως τῶν βουσκῶν, καὶ πρὸς τοῦτο συνεστήθη ἐπιτροπὴ τις, τῆς ὁποίας μέλη ἦσαν καὶ οἱ Κ.Κ. Μαγγίνης καὶ Χατζίσκος, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ καταρτίσῃ τὸ ἐπὶ τούτῳ νομοσχέδιον μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νὰ δοθῶσιν αἱ βουκαὶ εἰς τὰς κοινότητας, ὅπως τοποθετῶνται ἐν αὐταῖς κατὰ πρῶτον λόγον τὰ ποιμένα τῶν κατοίκων, καὶ κατὰ δεύτερον τὰ τῶν πέριξ δήμων, καὶ οὕτω καθέξῃ· αἱ δὲ τυχόν περισσεύουσι νὰ

ἐνοικιάζονται πρὸς ὄφελος τῆς ἀρμυρίας κοινότητος, καὶ τὸ ἔσθον αὐτὸ νὰ χρησιμεύῃ εἰς δημόσια ἔργα. Ἀλλ' ἐάν δὲν ὑπάρχῃ δι' ὅλας τὰς περιφέρειας τὸ λεγόμενον ταπί, μήπως ἐξέλειψε καὶ δὲν συγχωρεῖται ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις; ἐν ἀλλεΐψει τοῦ ταπίου δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τοῦ μέσου τούτου αἱ κοινότητες, αἵτινες ἰσχυρίζονται ὅτι καταπατήθη ἡ κοινωτικὴ περιουσία των, ὡς ἐπράξε θεοδαίως καὶ ἡ κοινότης Μαχαλά ὡς πρὸς τὴν κοινωτικὴν τῆς περιφέρειαν δὲν ἐκτείνονται περισσότερον διότι περὶ τούτου δὲν πρόκειται ἤδη εἰμὴ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀδιαφορήσῃ ὡς πρὸς τοῦτο ὥστε νὰ λάβωσι χώραν διαπληκτικαί, καὶ τοιοῦτοι εἰσὶν ἀφευκτοὶ κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, ἃ δὲν ἐνεργήθῃ διὰ τῆς ἀρχῆς ἡ διανομή, ἢ νὰ συμβῶσι φρόνοι ἄμεσον ἀποτέλεσμα τοιούτων διαπληκτικῶν, καὶ τότε θέλωμεν μέμψασθαι τὴν κυβέρνησιν ὡς ἀδιαφορήσαν. Ἄς εὐχνηθῶμεν δὲ μόνον ἵνα ἔλθῃ ὅσον ὅπως ὁ κατάλληλος νόμος, ὁ ὅποιος θέλει τακτοποιήσῃ τὴν τοιαύτην ἀνώμαλον κατάστασιν τῶν ἐθνικῶν βουσκῶν, ἧτις ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον τακτοποιήσεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μέτρου γενικοῦ καθ' ὅλον ἀνεξαιρέτως τὸ κράτος.

Ἐπὶνεύχεν ὁ Γερουσ. Κ. Μαυροματάς· τὸ κατ' ἐμὲ ἀγαπῶ μάλλον τὸ εὐπιστεῖν καὶ κατὰ συνέπειαν πιστεύειν πληρέστατα ὅσα εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ διότι ἐξέθηκε ταῦτα ἐκ πείρας, καὶ διότι εἶναι εὐσυνείδητοι, καὶ διότι ῥίψι εἰς τὰς φλέβας τοῦ ἑλληνικοῦ αἵμα· ἀλλὰ μὴν ἐρώτησιν θέλω κάμει ὡς πρὸς τὸ ταπί· ἐάν κοινότης τις ἤθελε πωλήσῃ τὴν κοινωτικὴν περιφέρειαν τῆς εἰς τινα, ὁ Σπαῆς, πρὸς ὃν θεοδαίως ἤθελον παρουσιασθῇ διὰ νὰ συνταχθῇ τὸ συνάλλαγμα τῆς πωλήσεως, ἤθελεν ἐρωτήσῃ τὴν κοινοτητα, ποῦ εἶναι τὸ Ταπί, ἀπαντῶ οὐδεποτε· καὶ τοῦτο σὰς λέγω ἐκ πείρας, διότι ἀνέχω εἰς οἰκογένειαν, ἧτις ἀνήκει εἰς κοινότητα καὶ ἀποτελεῖ μέρος αὐτῆς, καὶ ἔχω κτήμα ἴδιον.

Ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης ἀληθῶς ἀνέφερεν, ὅτι πρόκριτοί τινες ὑπερασπίζοντο τοῦ· μὲν καὶ ἀπέκρουον τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διανομῆς, ἕνεκα ὠφέλει ὧν, τὰς ὁποίας ἐκ τῶν πρώτων καταχρώμενοι τὴν θέσιν των εἶχον, ἀλλ' ἔπρεπε συνάμα ν' ἀναφέρῃ καὶ νὰ θέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν καὶ ὅλους τοὺς διεφθαρμένους ὑπαλλήλους, οἵτινες, μηδενὸς ἐξαιρομένου, ἢ μέ τινα μικροτάτην ἐξαίρεσιν, ἑκάμιον καὶ κάμνουσι τὰς μεγαλητέρας καταχρήσεις, ἐξ ὧν μεταδίδεται ἡ διαφθορά καὶ εἰς τοὺς λεγόμενους πρόκριτους, ὡς δημότους καὶ τοὺς τοιοῦτους.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος Κ. Μοναρχίδης παραχωρήσας τὴν ἔδραν τοῦ εἰς τὸν πρῶτον ἀντιπρόεδρον Κ. Ἰω. Χ. Πέτρου καὶ λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν τὰ ἑξῆς· ὅλα τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν προαγορευάντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν βουσκῶν καὶ περὶ Ταπίου εἶναι ξένα τῆς ἐπιρωτήσεως, ἧτις θέμα ἔχει ἀπλῶς τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς ἀνευ νόμου καὶ δι' ἐγκυκλίων· δὲν νομίζω δὲ ἄσκοπον νὰ εἴπω τὰ κατὰ τὸ 1833 διατρέξαντα εἰς τὴν πρώτην διανομὴν τῶν βουσκῶν ἐν τῇ Νομῷ Ἀκαρνανοαιτωλίας, τοῦ ὁποίου τότε ἦσαν Νομάρχης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διετάχθη ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς ἐξουσίας ἵνα σχηματίσω ἐπιτροπὴν τινα, χρέος τῆς ἐποίας ἤθελεν ἦτο ἡ διανομὴ τῶν βουσκῶν εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ἐπὶ τῇ βίσει μέτρου καταλλήλου κανονισθεμένου ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἐμοῦ, ἀλλ' ὅλοι οἱ πρόκριτοί, τοὺς ὁποίους τότε ὡς μέλη τῆς τοιαύτης ἐπιτροπῆς προσεκάλεσα, μακρὰν τοῦ νὰ συμφωνήσωσι ὡς πρὸς τοῦτον ἢ ἐκείνους τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν βουσκῶν πρὸς τοὺς κτηνοτρόφους, ἕνεκα συμπαιδιῶν καὶ ἀντιπαθειῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς κτηνοτρόφους, κατέφυγον εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν βουσκῶν ὅλων εἰς πρωτόκολλον, καὶ ἄφησαν τὴν διανομὴν εἰς τὰς ἀρχάς πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διανεξέως, τοῦτό ἐστι τὸ ἀρχικὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης ἀνέφερε· ὥστε ἡ Κυβέρνησις σεβομένη τὰ δικαιώματα τῶν κοινοτήτων κατ' ἀρχὰς δὲν ἀνέμιχθη εἰς τὸ περὶ διανομῆς ἀντικείμενον· ἀλλ' οἱ κάτοικοι πρόκριτοί καὶ μὴ, τοὺς ὁποίους παραλείπω νὰ ὀνομάσω, οἵτινες προσεκλήθησαν νὰ συνέλθωσι πρὸς τοῦτο, συντάζοντες αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸν κατάλογον ὅλων τῶν κατ' αὐτοὺς νομιζομένων ἐθνικῶν βουσκῶν ἐπεκαλέσθησαν τὴν μετελάθειν τῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὴν διανομὴν, τοῦτο ὅπερ μέχρι τοῦδε καὶ ἐνεργεῖται.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος πρὸς τε τὸν Κ. ὑπουργόν καὶ τοὺς ἀγορευσάντας ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ ΚΚ. Γερουσιαστὰς τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα περὶ διανομῆς καὶ χαρακτηρισμοῦ τῶν κοινωτικῶν βουσκῶν ἦλθεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν πολλάκις, καὶ πολλοὶ προκατόχοι τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς διαφόρους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μακρὰς συζητήσεις, διὰ τοῦτο θεωρῶμεν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης περιττὸν νὰ ἐπαναληθῶσι καὶ ἐκ μέρους ἐμοῦ καὶ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ΚΚ. Γερουσιαστῶν τὰ τοσάκις λεχθέντα περὶ βουσκῶν, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πρᾶκτικῶν μας· ἀλλ' ἐπειδὴ παρατηρῶ ὅτι καὶ σήμερον εὐρι-

σκόμεθα εἰς διαφωνίας, καὶ δικφωνίας μεγάλας, ἐνὶ τῷ ζήτημα, ἐνὶ τῷ πρᾶγμα εἶναι τόσον ἀπλοῦν, τόσον καθαρὸν, ὥστε, ἐάν ὅλοι ἠθέλαμεν ἐγκύψῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως, δὲν ἠθέλαμεν εὐρίσκεισθαι εἰς καμίαν φιλονεικίαν. Ὅταν ἡ συνέλευσις ἐκείνη τῶν προκρίτων Αἰτωλοακαρνανίας ἐγένετο, περὶ ἧς ἀνέφερον ὁ προαγορεύσας Κ. Πρόεδρος ὡς Νομάρχης τότε τοῦ Νομοῦ ἐκείνου, ἐγένετο τοιαύτη καὶ εἰς Ἀμφισαν πρωτεύουσαν τότε τοῦ Νομοῦ Φωκιοδολοκοίδος, τοῦ ὁποῦ Νομάρχης ἦτο ὁ νῦν Γερουσιαστής Κ. Ἀμβροσιάδης· αἱ συνέλευσεις αὗται ἔλαβον χώραν οὐχὶ δι' ἄλλον, οἶον ἀέριον σκοπὸν ὁ προλαλήσας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐθνικὴν ὠφέλειαν, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος, καὶ εἶναι ἄξιοι ἐπαίνου μᾶλλον ἢ μομφῆς οἱ συνελθόντες ἐκεῖνοι πρόκριτοι καὶ λοιποὶ διὰ τὰ ὑπὲρ πατρίδος αἰσθηματικά των, καὶ διὰ τὴν αὐταπάρνησιν, μεθ' ἧς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην προσεφέρθησαν· κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Β.σιλείας, ἐπειδὴ πολλοὶ κτηνοτρόφοι προσῆλθον ἐκ τῆς Τουρκικῆς χώρας εἰς τὴν μεθόριον Στερεὰν Ἑλλάδα μετὰ τῶν οἰκ.γενειῶν καὶ ποιμνίων των, ὅλοι τότε οἱ πρὸς τοῦτο συνελθόντες ἐδείξαμεν τὴν δέουσαν αὐταπάρνησιν, καὶ ἀποβλέψαντες εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, τὸ ὅποιον συνίστατο εἰς τὴν προσέλευσιν ὧν οἶον τε περισσότερων ὁμογενῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ στενοχωρηθῶσι τὰ ποιμνία τῶν ἐγχωρίων κτηνοτρόφων διὰ νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰς κοινωτικὰς εὐσχὰς καὶ τὰ ποιμνία ἐκείνων· διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον συνετάχθησαν οἱ μετὰ τοιοῦτου σιδήρου μνημονευόμενοι καὶ πρὸς κατηγορίαν τῶν ἀξιεπαίνων ἐκείνων ἀνδρῶν μνημονευθέντες σήμερον κατάλογοι, καὶ διὰ νὰ γενῇ ἡσύχως καὶ ἐν ἀρμονίᾳ ἡ διανομὴ παρεδεχθῆμεν τὸ μέτρον νὰ λαβῇ μέρος, καὶ μέρος ἐνεργόν, εἰς αὐτὴν ἡ ἀρχή· δὲν ἠλπίζαμεν ὅμως πο.έ, ὅτι ἔθελε παραγνηθῇ ἐπὶ τοσοῦτον ὡτ' ἡ αὐταπάρνησις ἡμῶν, αὐτὴ ἡ καλὴ θέλησις μας· κρίνω περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἡδὴ ὅσα ἄλλατε κατὰ τοῦ τοιοῦτου κανονιστικοῦ τῆς διανομῆς τῶν βοσκῶν συστάματος ἐρρήθησεν, καὶ περιορίζομαι μόνον νὰ ἐρωτήσω διατί βραδύνει ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κατάρτις καὶ ἡ ὑποβολὴ τοῦ καταλλήλου ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου; βρβαίως, διότι ἡ Κυβέρνησις δυσκολεύεται νὰ εἰσάγῃ νόμον γενικόν, δι' οὗ θέλει δυνθῇ νὰ ἀποκτήσῃ πᾶν ὅ,τι ἀπώλεσε κατὰ τὰ 6|7 τοῦ Κράτους, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἐπικρατοῦν ἡδὴ σύστημα τῆς διανομῆς, καὶ οἱ κάτοικοι διαθέτουσιν ἐλευθέρως τὰς κοινωτικὰς τῶν περιφερείας, ἥτοι ἀπέκτησαν δικαίωμα,

τὸ ὅποιον δυσκόλως θέλουσιν συγκατατεθῇ νὰ ἀφῇσιν· ἀλλὰ διατί αὐτὴ ἡ ἀνόμοιος ἐφαρμογή, ἐνὶ εἰς ἅπαντα τὰ τιμήματα τοῦ Κράτους αἱ αὗται νομαὶ ὑπάρχουσι, οἱ αὗτοι Νόμοι ἔχουσιν ἰσχύν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων διέπεται ἥ,τε διοικήσις καὶ ἡ διαχείρισις; Διὰ νὰ κατανοήσῃτε εἰς ποῖον βαθμὸν ἀπελπιστικὸν οὕτως εἶπεν ἀγανακτήτως εὐρίσκειται ὁ κάτοικος τοῦ μέρους, εἰς τὸ ὅποιον ἀνομοιομόρφως καὶ ἐξαιρετικῶς ἐφαρμόζεται τὸ σημερινόν σύστημα τῆς διανομῆς, λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τρία Κεραλαιοχώρια τὰ Λομποτινὰ κείμενα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κραβυθάρων, τὰ Φουρνὰ κείμενα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ τὴν Καρδίτζα κειμένην εἰς τὸ μεθόριον μέρος τῶν Τουρκικῶν Ἀγρῶν, ἀκολουθήσατε ἔπειτα ἐν τῷ νῦν ὡμῶν τὸν κάτοικον τοῦ Κεραλαιοχωρίου Φουρνὰ πρῶτον μὲν μεταβαίνοντα εἰς τὸ Κεραλαιοχώριον Λομποτινὰ διοικούμενον καὶ διεπόμενον ὑπὸ τῶν αὐτῶν Νόμων καὶ ἀρχῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἰδικόν του, καὶ εὐρίσκοντα ἐκεῖ τὸν κάτοικον χαίροντα τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ ἐλευθέρως τὴν κοινωτικὴν περιουσίαν του, δεῦτερον δὲ παρευόμενον εἰς τὸ μεθόριον χωρίον Καρδίτζα, κείμενον ἐντὸς τῆς Τουρκικῆς χώρας, καὶ εὐρίσκοντα ἐπίσης ἐκεῖ, ὅπου ἄλλοι νόμοι διέπουσι τὴν τε διοίκησιν καὶ τὴν διαχείρισιν, τὸν κάτοικον ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν νὰ ἔχῃ ἐν τῇ κατοχῇ του τὴν κοινωτικὴν περιφέρειαν του, καὶ συλλογισθῇτε ἐπὶ τῶν ἀν. ὅς ὁ κάτοικος οὗτος δύναται νὰ ᾔται ἀνάγκητος καὶ νὰ μὴ κυριευθῇ ὕστερον μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως ἀπὸ μίαν αἰώνιον ἀπελπιστικὴν ἀγανάκτησιν· τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀρκεῖ νὰ πείσῃ ἕκαστον περὶ τῶν συνεπειῶν καὶ ἀποτελεσμάτων, αἵτινα ἀφίσι ἡ ὑπάρχουσα σκανδαλώδης κατάστασις τῆς διανομῆς τῶν βοσκῶν· μεταβαίνων δὲ εἰς τὸ θέμα τῆς συζητήσεως λέγω, ὅτι ἡ προκειμένη ἐπερώτησις σκοπὸν ἔχει τὴν κατάκρισιν τῆς ἀνευ νόμου καὶ δικηκτικῆς ἐνεργηθείσης διανομῆς τῶν βοσκῶν κατὰ σφετεριστὴν δικαίωματος νομοθετικοῦ· καὶ κατὰ τοῦτο συμφωνῶ μὲ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγορεύσαντας, προσθέτω ὅμως ὅτι ἐπιψηφίζοντες κατ' ἔτος τὴν διανομὴν ἐνομοθυσάμεν ἐξοδαίως διανομὴν ἐκείνων τῶν βοσκῶν, αἵτινες εἰσι φύσει ἐθνικαὶ καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὰ λεγόμενα τζιφλίκια· καὶ φρονῶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐγκατέλειπε τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο ἐν τῇ Βουλῇ οὐχὶ διότι εὖρε προσκόμματα καὶ ἀντιτακτομένας ἄλλας ἀρχὰς ἐναντίας τῶν ἰδικῶν της, οὐχὶ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ υπερπιδόσῃ αὐτὰ καὶ διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν σωμάτων νὰ λάβῃ ἐπιψηφισμένον τὸ νομοσχέδιον, καθόσον δὲν ἔχομεν

μέχρι τουδε έναντίον παράδειγμα, αλλά διότι δὲν εἶχε πεποι-
θῆσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς, ὥστε ὁ Κύριος ὑπουργὸς δὲν ἔπρεπε νὰ
ἐξακολουθήσῃ ἀνευ νόμου τὴν διανομὴν, ἀφοῦ δὲ ἐξακολούθη-
σεν αὐτὴν, ἔπρεπε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ εἰς τὰ καθαρῶς ἐθνικά· ἄς
εὐχθῶμεν δὲ ἵνα εἰσαχθῇ κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ
ὅταν οὕτω τὸ ἀνέκον νομοσχέδιον περὶ γενικῆς καὶ ὁμοιομόρ-
φου ὑποβάσεως τῶν βουκῶν, στηριζόμενον εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ
τὰ δικαιώματα τῶν κοινοτήτων, διὰ νὰ παύσῃ ἡ ὑπάρχουσα ἤδη
ἀνώμαλος καὶ σκανδαλώδης κατάστασις τῆς διανομῆς αὐτῶν.

Ἐπανέλαθεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Οὐ μόνον τὰ σήμερον λεγθέντα, καὶ ἰδίως τὸ παράδειγμα
τὸ ὅποιον ὁ προλαλήσας ἀνέφερε, καὶ τὸ ὅποιον μοι ἔκαμεν ἐν-
τύπωσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ πρότερον ἐνεργηθέντα πρέπει νὰ λη-
φθῶσιν καὶ θέλουσι ληφθῇ ὑπὸ ὄψιν, ὅπως μετὰ προηγουμένην
μελέτην καὶ ὥριμον σκέψιν καταρτισθῇ εἰς νόμος κανονίζων ὁ-
μοιομόρως αὐτὴν τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν· ὡς πρὸς τὸ θέμα
δὲ τῆς ἐπερωτήσεως ἐξηγοῦμαι, ὅτι τοῦ νόμου μὴ ὑπάρχοντος,
διότι ἐπικυρσεν ἡ διάρκειά του, ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ διοικη-
τικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καθιερωθείσης πάντοτε τακτικῆς οὐχὶ
περὶ ἐπιβολῆς φόρων, ἀλλὰ περὶ διαχειρίσεως, τουτέστι περὶ
διοικητικῆς διανομῆς τῶν βουκῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ
τῆς ἀπομακρύνσεως παντὸς διαπληκτισμοῦ, καὶ δύναμαι νὰ
σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι ἐκ τῆς διοικητικῆς ταύτης διανομῆς, τὴν
ὁποίαν λίαν στενῶς ἐτυστήσαμεν, οὐδὲν παράπανον προέκυψεν·
ἀλλ' ἔπρεπε, εἶπον, νὰ γίνῃ ἡ διανομὴ ἐπὶ τῶν δαΐνα καὶ δαΐνα
βουκῶν καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν δαΐνα καὶ δαΐνα· τοιοῦτόν τι ὁ ὑ-
πουργὸς οἶκον δὲν ἔδυνάτο νὰ πράξῃ· καθόσον ἄλλως ὁ ὑ-
πουργὸς ἐκαίνο, ὅστις μόνος του ἤτελε δικάσει καὶ ἀποφασίσαι
τὸ ζήτημα, εἶναι ἐπιλέψιμος καὶ φέρει ὑπερὶ αὐτὴν τὸ
χρῆμα τοῦ ὑπουργοῦ ἥτοι νὰ τῆρσῃ ἀπολύτως τὸ ζήτημα εἰς
ἡν εὐρίσκατο κατάστασιν, καὶ τοῦτο διὰ τῆς διοικητικῆς ἐνερ-
γείας ἐγένετο.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι τοιοῦτον οἷον τὸ ἔθεσεν ὁ Κ. ὑπουργὸς
τῶν Οἰκονομικῶν· τὸ θέμα τοῦ ζητήματος συνίσταται εἰς τὸ
ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐνέργησε πράξιν δι' ἣν, ἂν καὶ ἐξήτῃ, δὲν
ἐλαβε νόμον ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας· καὶ ὅτι ἡ πράξις
του αὐτῆς εἶναι αὐθαίρετος καὶ κατακριτέα· ἀλλ' ἐάν ἐξετάσω-
μεν καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸ διάταγμα τοῦ ἔτους 1833, ὅπερ ἐπε-
καλέσθη εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὁ Κ. ὑπουργός, εὐρίσκομεν ὅτι τὸ

διάταγμα τοῦτο, ὅπερ ἔφερε τὰ ἀποτελέσματα, α ὅπου φέται
χόρτον τὸ μέρος τοῦτο εἶναι ἐθνικὸν καὶ οὐ μόνον δὲν ἐφημερόσθη,
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἀπόπειραν τῆς ἐφαρμογῆς του προ-
έκυψεν γενικὴ ἀναστάσις καὶ συνέστησαν ἀποστασίαι, ὥστε
ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ λαβῇ ὀπίσω τὰ ἐνοικιαστήρια καὶ
νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἐνοικιαστὰς.

Ὁ Κ. Κρεστένιτης λαλῶν εἶπε, ὅτι ἡ κυβερνήσις δὲν ἔπρεπε
νὰ ἀδιαφορῇ· ἀλλ' ὅπου νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὴν δαΐνα ἡ δαΐ-
να πράξιν ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ πράττῃ· ἡ νὰ ἐνεργῇ τὸ
παραικρινόν καὶ νὰ ἀδιαφορῇ· ἐάν δὲ ἐθεώρει ὅτι ἐκ τῆς ἀδια-
φορίας του τὰ δημόσια συμφέροντα ἐβλάπτοντο, ἔπρεπε νὰ ζη-
τήσῃ προηγουμένως τὸν ἀνέκοντα νόμον, διότι ἄλλως παρεκ-
βαίνει τῆς συνταγματικῆς τροχίτης τῶν καθηκόντων του.

Προσέθηκεν ἀκολούθως ὁ αὐτός, ὅτι ἐν τῇ Στερεᾷ ὑπάρχουσι
ποιμένες πολλοὶ καὶ ἀναγκαῖα ἡ διανομὴ, καὶ ἂν ἀδιαφοροῦ-
σεν ἡ κυβερνήσις ἤθελον ἐπὶ λῆθι διαπληκτισμοὶ καὶ τὰ παρό-
μοια· ἀλλ' ἐάν εἰς τὴν Στερεᾷ συμβαίῃ ὥστε νὰ ἦναι πολλοὶ
κτηνοτρόφοι, διὰ τοῦτο αἱ κοινότητες πρέπει νὰ ὑποκύψωσιν
εἰς τὸν γινόμενον περιορισμὸν τῆς ἰδιοκτησίας των ἢ τῶν κοι-
νοτικῶν περιφερειῶν των, καὶ μάλιστα κοινότητες, αἵτινες δὲν
ἔχουσιν ἐξυπαρχῆς κανὲν κτήμα ἐθνικόν, ἐνῶ τοιαῦτα ἐν γένει
ὑπάρχουσι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Γαστούνης, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν
γίνεται ἐνῶ ἔπρεπε νὰ γίνετο διανομὴ· ἡ ἐπέμβασις τῆς ἐξου-
σίας εἰς τὴν διανομὴν ἀντὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ παράπονα καὶ
τὰ ἐπακόλουθα τῶν διαπληκτισμῶν προκαλεῖ καὶ αὐξάνει ταῦ-
τα διὰ τῶν μεριληπτικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, αἵτινες
ἐξακολουθοῦν αἱ ὑπελλήλοι ἀρχαὶ ἕνεκα ὠφελειῶν τὰς ὁποίας
θρησκουσὶ καὶ τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς σωρείας τῶν ἀναφορῶν
αἵτινες φθάνουσι κατὰ πάσαν διανομὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ποῦ
δὲ ἠκούσθη πρὸς θεοῦ ἡ πρότασις, τὴν ὁποίαν ὁ αὐτός Κ. Γερου-
σιαστῆς ἐξέφρασε, τοῦ ὅτι ἐν περιπτώσει ἀδικίας αἱ κοινότητες
δύναται νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια· ἀλλὰ τὸ νὰ ἀναγ-
κασθῶμεν ὅλους τοὺς κατοικοὺς νὰ καταφύγωσι εἰς τὰ δικαστή-
ρια καὶ νὰ ταλαιπωρῶνται εἶναι ἀρὰ γε ἔργον δίκαιον, εἰ αἱ ἐρ-
γον κυβερνήσεως πατρικῆς· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· καὶ ἐνταῦθα δι-
ναται τίς νὰ μὲ εἴπῃ ὅτι ἡ Γερουσία μοναδικὸν δικαίωμα ἔχει
νὰ δικάζῃ τοὺς ὑπουργοὺς ὅταν ἡ κατηγορία προέρχεται ὑπὸ
τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου ἀνέπτυξα ἐν τῇ πρώτῃ ὁμι-
λίᾳ μου, καὶ μόνον ἐπαναλαμβάνω ὅτι σήμερον δὲν πρόκειται
περὶ δικῆς ἀλλὰ περὶ ἐξελέγχσεως λόγου ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔκα-

με διανομήν βουκών, ἐνῷ διὰ τὴν πράξιν ταύτην δὲν εἶχε νόμον, διὸ καὶ ἡ πράξις τοῦ αὐτοῦ εἶναι αὐθαίρετος καὶ κατακριτέα· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ λεγθέντα περὶ τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ τότε ὑπ' ὄψιν νομοσχεδίου περὶ βουκών, λέγω ὅτι δὲν ἔχουσι ταῦτα ὅπως ἐξετάσθησαν ὑπὸ τοῦ Γερ. Κ. Κρεστενίτη, ἀν καὶ ὑπουργοῦ τότε· διότι τὸ νομοσχέδιον συνετάχθη ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ νὰ μένωσιν αἱ βουκαὶ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὰς κοινότητας, αἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἐλεύθεραι νὰ διαθέσωσιν αὐτάς κατ' ἀρέσκειαν καὶ κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ δίδωσιν ἐγγύησιν οἱ τυχόν τοπιθετημένοι ποιμένες ὡς πρὸς τὴν ἀποζημιώσιν πάσης ληστρικῆς πράξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον τυχόν ἐνοχοποιηθῇ.

Ἀπῆλυσεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης.

Ὁ ἐντιμὸς προαγορεύσας Γερ. Κ. Μαγγίνας φαίνεται ὅτι μὲ παρεξήγησεν, ἢ ἠθέλησε νὰ μὲ παρεξηγήσῃ· διότι ἐγὼ καθαρῶς εἶπον, ὅτι ἐπιθυμῶ ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως νὰ τηρῆται τὸ δίκαιον καὶ νὰ μὴ χαρίζεται αὐτὴ εἰς κανίνας. Προσθέτω δὲ ἤδη ὅτι καὶ ἡ Ἡλεία, τὴν ὁποίαν ἀνέφερον, ἔχει ἐπίσης ἐθνικὰ καθὼς καὶ ἰδιόκτητα λιθάρδια, ἀλλὰ δύναμαι νὰ ἀποδείξω, ὅτι καὶ εἰς τὴν Στεριάν ὑπάρχουσι μὲν ἰδιόκτητα ἀλλὰ καὶ πολλὰ εἰσὶν ἐθνικὰ.

Ἐπείφερον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης.

Κύριοι!

Ἡ περὶ βουκών ἐπερώτησις, ὅπως τὸ πρῶτον εἰσήχθη, ἦτον ἀπλή καὶ καθαρὰ· δὲν ἐπρόκειτο εἰμὴ περὶ ἐνεργείας ὑπουργικῆς, ὅπου δὲν εἶχεν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία κανένα δικαίωμα. Ἀλλ' εἰς τὰς διαφόρους ἀγορεύσεις περιεπλέχθη δυστυχῶς καὶ καὶ ἡ οὐσία, καὶ κινδυνεύομεν νὰ χάσωμεν κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ παιδί μεταξὺ μαμῆς καὶ λεγούσης. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ῥήτορες περιέπεσον εἰς παρεκβάσεις, ἐξῆλθον τοῦ προκειμένου, διὰ τοῦτο θέλετε μοὶ ἐπιτρέψαι νὰ ἐπαναφέρω τὸ ζήτημα εἰς τὴν φυσικὴν του κατάστασιν.

Διέθεσεν διοικητικῶς ὁ Κ. ὑπουργὸς τὰς ἐθνικὰς νομάς, καὶ πρόκειται νὰ μάθωμεν, ἀν εἶχε τοιοῦτο δικαίωμα· ἰδοὺ τὸ ἀπλοῦν, τὸ καθαρὸν ζήτημα.

Τὸ ὅριον, Κύριοι, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν νομοθετικὴν, εἶναι ἐν πολλοῖς δυσδιάκριτον, λέγει διάστημα· τις δημοσιογράφος, καὶ διὰ τοῦτο ὑπάρχουν ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἂ

ἀρμοδιότης εἰσέτι διαφιλονεικεῖται. Ἐνταῦθα ὁμως δὲν ὑφίσταται εὐτυχῶς οὐδὲ ὁ ἐλάχιστος διπαγμαδός, καὶ ἡ κυβερνητικὴ ἐνέργεια εἶναι καθαρὰ αὐθαίρεσις, ἐπέμβασις. Ἡ ἐξουσία εὐαλλήρην ἐπ' αὐτοφῶρῳ ὑπερβαίνουσα τὰ καθήκοντά της. Ἀρ' ὅτου ἐκτυπηθῇ ἡ ἑλλάς, κατ' ἔτος ψηφίζεται νόμος περὶ διανομῆς τῶν βουκών, καὶ ἀδιάφορον αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀν αἱ βουκαὶ ἦναι ἐθνικαὶ ἢ ἰδιόκτητοι· ἀνεγνώρισαν λοιπὸν ὅλαι ὁμοῦ αἱ ἐξουσίαι, ὅτι τὸ περὶ βουκών ζήτημα εἶναι ἀντικείμενον νομοθετικόν καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία ἐπραξε φανεράν ὑπέρασιν καθηκόντων, διαθέσασα ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τὰς βουκάς.

Ὅταν κατὰ τὸ 1859 ἐζήτησε τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸν τὸν νόμον παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ Βουλὴ τὸν ἤθελεν ἄλλως παρ' ὅπως τὸν εἰσήγαγε τὸ ὑπουργεῖον, ὁ τότε ὑπουργὸς ὑπεξέφυγε τὴν κοινοβουλευτικὴν δοκιμασίαν· ἐγκατέλειψε τὸ νομοσχέδιόν του, ἄφισεν νομοθετικῶς ἀκανόνιστον τὸ περὶ βουκών ἀντικείμενον, καὶ ἦλθεν ἐπειτα διοικητικῶς νὰ κανονίσῃ ὅτι δὲν εἶχε κανέν δικαίωμα νὰ πράξῃ. Ὁρίσιν ὁ Κ. ὑπουργὸς καὶ νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν διὰ τὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιόν του, καὶ νὰ πεισθῇ αὐτὸς καὶ νὰ καθιερώσῃ διὰ νόμου τὸ ρεζονήμα τῆς Βουλῆς· καὶ ὅταν οὕτε τὸ ἐν οὕτε τὸ ἄλλο ἐπραξεν, ἐχρεώσεται νὰ παραιτήσῃ τὴν ὑπουργικὴν ἑδραν. Ἐπ' οὐδεμιᾷ δὲ περιστάσει δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ θάλῃ διοικητικῶς χεῖρα ἐπὶ ἀντικείμενου, τὸ ὁποῖον ἐκπύρην πολλοὺς κατὰ συνέχειαν χρόνους ὡς ἔργον καθαρῶς νομοθετικόν. Αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ ἐνεργεῖν, Κύριοι, καθιστᾷ ἀνώμαλον τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, μετουσιώνει τὸ πολίτευμα.

Ἰδυνάμην, εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, νὰ φέρω καὶ ἐγὼ τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος ἔφερον οἱ προκάτοχοί μου, καὶ νὰ ἔχω οὕτω τὴν συγκατάθεσιν τῶν Βουλῶν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπραξά, διότι εἶχα κατὰ νοῦν νὰ φέρω τι τελειότερον. Διόλου ἰσχυρὸν δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα. Εἶναι ἀδιάφορον καὶ ἀγνωστον τί εἶχε κατὰ νοῦν ὁ ὑπουργός, τὰ βέβαιον εἶναι ὅτι διοικητικῶς ἐκανόνισεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ νόμου, ἐπραξε δὲ ὅλονότι πράξιν ἀντισυνταγματικὴν, καὶ ὅλοι γνωρίζετε ὅτι διὰ τὴν ἀποκτηθῇ τὸ σύνταγμα ἐχρειάσθη μία ἀναστάσις. Ἄλλως τε ἡ ὑποχρέωσις τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ὑπουργός νὰ εἰσάγῃ κατ' ἔτος ἐν νομοσχέδιον περὶ κανονισμοῦ τῶν βουκών δὲν εἶναι τόσον ἀπλοῦν καὶ ἁγνον, ὅσον τὸ ἐθεώρησεν ὁ Κ. ὑπουργός· αὐτὴ ἡ ἐτηγία ὑποχρέωσις τοῦ ὑπουργοῦ ἦτον συνάμα ἐν

δικαίωμα τῶν Βουλῶν καὶ μία εὐκαιρία νὰ τροποποιήσωσιν τὸν νόμον, ὅταν ἤθελον τὸ θεωρήσῃ σύμφωνον μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας. Διότι ἐδέχθησαν ἀπαξ καὶ δις αἱ Βουλὴ ἀτροποποίητον τὸ νομοσχέδιον, δὲν ἀποδεικνύει τοῦτο, ὅτι αἰωνίως ἀτροποποίητον θὰ τὸ ψηφίζουσιν· ὅτι δὲν ἐπραξάν περὶ, πιθανῶς θὰ τὸ πράξωσιν ἐρέτος· καὶ τοῦτο ἐκρίτως συνέβη κατὰ τὸ 1859.

Ὁμιλῶν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεκαλέσθη ὡς ἐν τῶν προσόντων αὐτοῦ καὶ τὴν εὐκρινείαν. Δὲν ὁμιλοῦμεν βεβαίως περὶ εὐκρινείας κοινωνικῆς, ἀλλὰ πολιτικῆς· καὶ κατὰ τοῦτο συμφωνῶ πλήρως μετὰ τὸν Κ. ὑπουργόν, ὅτι ἐν τῶν ἀπαραιτήτων προσόντων τῆς συνταγματικῆς πολιτείας εἶναι ἡ εὐκρινεία, εὐκρινεία ὅμως οὐχὶ ἐν τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, καὶ εὐκρινεία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ συντάγματος.

Ὁ νικητὴς Γουλιέλμος ὁ Γ' καθ' ἣν στιγμὴν ἐδέχθη τὸ στέμμα τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Παρλαμέντου εἶπε· θὰ διοικήσω τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τοὺς καίμηνους νόμους· θὰ προσπαθῶ νὰ συμβαδίσω πάντοτε ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὸ Παρλαμέντον, καὶ ὅσας συμπέσῃ διαφωνίας, θὰ ἀκολουθήσω τὴν γνώμην τοῦ Παρλαμέντου, διότι εὐκολώτερον εἶναι νὰ ἀπατηθῇ ὁ εἰς παρὰ οἱ πολλοί. Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς τοῦ 1859 ἠκολούθησε, ἐρωτῶ, τὴν γνώμην τῶν πολλῶν, ὅταν εὗρεθι εἰς διαφωνίαν μὲ τὴν Βουλὴν; ὄχι. Ἀρσὺ δὲν κατώρθωσε νὰ σύρῃ εἰς τὴν ἰδικὴν του γνώμην τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, οὔτε ἐπέστη νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸς τὴν γνώμην ἐκείνης, ἄφες τοῦλάχιστον τὴν ὑπουργικὴν ἐδρὰν; παντάπασι· ἤλθετε ἡμεῖς, Κύριε ὑπουργέ, καὶ κῆρετε αὐτὴν τὴν ἀνώμαλον καὶ ἀντισυνταγματικὴν κατάστασιν· ἐρροντίσατε, ἐρωτῶ, νὰ εἰσελθῇτε εἰς τὴν κανονικὴν ὁδόν; ὄχι· ἀπ' ἐναντίας ἐπροτιμήσατε νὰ ἀκολουθήσῃτε τὰ ἴχνη τοῦ προκατόχου σας· εἶπατε μὲ τῶρα ποῦ ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ πολιτικὴ εὐκρινεία, περὶ ἧς τότεν περιπαθῶς ἐλάλησατε;

Προφασίζεσθε αἰωνίως τὸ συμφέρον τοῦ κράτους! Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ συμφέροντος, τῆς ἀσφαλείας, τῆς εὐδαιμονίας τοῦ κράτους δύνασθε, ἐρωτῶ, νὰ καταπατῆτε τοὺς θεμελιώδεις νόμους τοῦ κράτους, νὰ σφετερίζεσθε ξένα δικαιώματα καὶ νὰ ἐξακολουθήτε νὰ πιστεύετε καὶ νὰ κηρύττετε, ὅτι εἰσθε εὐκρινεῖς, ὅτι πράττετε τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια; Σὰς ὁμολογοῦ-

μεν ἐν πλήρει εὐκρινείᾳ, ὅτι τοιοῦτον πολίτευμα συνταγματικόν, ὅποσον παρ' ἡμῖν ἐφαρμόζεται σήμερον, δὲν τὸ ἐννοοῦμεν, καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ τὸ ἐννοῇ καὶ κάνεις ἄλλος. Ἐν ὀνόματι τοῦ συμφέροντος τοῦ κράτους διακλύεται μία βουλή, ὅπου μόλις κατωρθώθη μετὰ πολλῶν χρόνων ἀγῶνος νὰ σχηματισθῇ πλειονοψηφία ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος, μόλις ἐδόθη ὑποψία, ὅτι εἰς ἐν ἄλλον περιθώλον ἡδύνατο νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ἐναντίον φρόνημα, καὶ ἰδοὺ μία ὑπέρογκος συμπλήρωσις! Ἐν ὀνόματι τέλους πάντων, αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος κατασχεταί, καταδιώκεται καὶ καταστρέφεται ὁ τύπος! καὶ ὀνομάζετε ὅλα αὐτὰ συνταγματικὴν εὐκρινείαν;

Κύριοι! Ὅπως ὁ θεμελιώδης νόμος κατέστησε μίαν ἐξουσίαν, διὰ νὰ προνοῇ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ κράτους, τοιοῦτοτρόπως καθιέρωσε καὶ μίαν ἀντιπολίτευσιν, καθῆκον τῆς ὁποίας εἶναι νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύγγγους τὴν κυβερνήσιν, νὰ ἐποπτεύῃ τὰς πράξεις της, καὶ νὰ ἐπαγγυηθῇ, ὥστε νὰ μὴ παρεκτρέπεται εἰς καταχρήσεις καὶ υπερβάσεις τῆς ἐπιτροπείας εἰς αὐτὴν ἐξουσίας. Ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι δύναμις συνταγματικὴ, εἰάγεται σαφῶς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 107 τοῦ συντάγματος. Διςχωρίσθησάν τινες, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁ νομοθέτης ἐρροντίσει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ δικαίωμα, ὅσας παρανομίαι ἢ ἐξουσία νὰ λαμβάνουσιν τὰ ὄπλα καὶ νὰ τὴν περιστέλλουσιν ἢ καὶ νὰ τὴν καταστρέφουσιν. Τὸ κατ' ἐμὲ ὅμως ποτὲ δὲν δύναμαι νὰ πεισθῶ, ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ διάνοια τοῦ νομοθέτου· ποτὲ δὲν ἡδύνατο ὁ νομοθέτης εἰς τὸν θεμελιώδη νόμον, δι' οὗ καθιέρωσε τὸ πολίτευμα, νὰ ἐναποθέσῃ καὶ τὰ μέσα τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πολιτεύματος· σαφῶς ἀπ' ἐναντίας καθορίζεται, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης ἐννόησε τὴν σύστασιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῆς ὁποίας ἀφιέρωσε τὴν τήρησιν τοῦ συντάγματος· καὶ πραγματικῶς πατριωτισμὸς ἀκραφινῇ, αὐταπάρνησις μεγάλη ἀπαιτεῖται διὰ ν' ἀναδεχθῇ τις τὰ ἔργα, τὰς θυσίας καὶ τοὺς καταδιωγμούς, εἰς τοὺς ὁποίους νυχθημερὸν ὑπόκειται μία ἀντιπολίτευσις, καὶ μάλιστα εἰς τύπον, ὅστις δὲν ἔκαμιν εἰσέτι τὴν πολιτικὴν του ἀνατροπὴν.

Δύο λοιπὸν δυνάμεις συνταγματικαὶ ἐκ παραλλήλου βαδίζουσιν, ἀφ' ὧν ἡ ἐξουσία, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ ἀντιπολίτευσις· ἀλλὰ ποῖα τὰ μέσα τῆς μιᾶς καὶ ποῖα τῆς ἄλλης; ἡ ἐξουσία ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν της ἀπειρα ἠθικὰ καὶ ὅλα τὰ ὕλικά μέσα· ἔχει ἐπειτα καὶ ὑπαδούς πολλούς, ἔχει τέλος ὑπὲρ ἐκυτῆς καὶ τὰ

μεία φρόνητρον τῆς τάξεως! ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπ' ἐναντίας σύγκειται εἰς τὸ φανερόν ἀπὸ ὀλίγα άτομα καὶ δὲν διαθέτει εἰμὴ ἠθικά τινα μέσα καὶ αὐτὰ εἶναι τὸ βῆμα καὶ ὁ τύπος· ἔχει δὲ καὶ ὡς ἀμοιῶν μέλλουσαν τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ διὰ τί; διότι ὁ νομοθέτης δὲν ἐνόησε νὰ δημιουργήσῃ κράτος ἐν κράτει, οὐδὲ νὰ καθιερώσῃ ὕλικήν σύγκρουσιν· ἠθέλησεν νὰ ἐγκαταστήσῃ μίαν ἠθικὴν πάλην. Βλέπετε ἐντεῦθεν ποῖος χαρακτήρ, ποῖαι ἀγῶνες ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ σταθῇ τις εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπολιτευομένου, εὐρίσκεται εἰς αἰώνιον πόλεμον, ἀλλὰ πόλεμον ἀνισόν· παντοῦ εἶναι καταδικασμένος νὰ βλέπῃ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του καταδιωκομένους, καταστρεφόμενους· παντοῦ παρεξηγεῖται· παντοῦ εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς συκοφαντίας. Πρέπει νὰ ἔχῃ τις καρδίαν σκληράν, πρέπει νὰ ἦναι θηρίον, διὰ νὰ ἀντέχῃ εἰς τὰς καταδρομὰς τῆς αὐθαιρετούσης ἐξουσίας, ὅταν μεθ' ὅλου τοῦ ὄγκου τῶν ἀφρόνων μέσων καὶ τῶν δορυφόρων τῆς ἐργάζεται καὶ ἐπιπίπτῃ κατὰ τῆς πτωχῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Αἱ! καὶ τί εἶναι αὕτη ἡ τάξις, ἥτις ἀπαιτεῖ τόσας θυσίας; ἥτις συγχωρεῖται νὰ κάμῃ χρῆσιν παντοδαπῶν μέσων; διὰ τί τοσοῦτον παραγνωρίζεται ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἀφέθῃ ἐρημος μέσων; Ἄνευ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡ τάξις ἔθελεν εἶσθαι μάστιγξ τῆς κοινωνίας· καὶ ὅμως αὕτη εἶναι ἡ τύχη τῆς ἀντιπολιτεύσεως! καταδικάσθη νὰ παλαίῃ μὲ μόνον τὰ ἠθικά μέσα, ἡγουν μὲ τὸν τύπον καὶ μὲ τὸ βῆμα, καὶ ὡς ἀνταμοιῶν τῶν ἀθλῶν τῆς νὰ ἔχῃ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας!

Ἀλλ' ὅποταν μετὰ πολλῶν ἐτῶν ἀγῶνος κατορθώσῃ μία ἀντιπολίτευσις μὲ μόνον τὰ εὐτελῆ ἠθικά μέσα τῆς νὰ κάμῃ νὰ ἰσχύσουν εἰς τὴν βουλὴν αἱ ἀρχαὶ τῆς, ὅπως συνέβη εἰς τὴν βουλὴν τοῦ 1860· καὶ ἡ ἐξουσία δὲν σέβεται οὐδὲ ἀναγνωρίζει ὡς νόμιμον προῖον αὐτὸ τὸ γεγονός. Ὅποταν εἰσάγῃ ὁ ὑπουργὸς νόμους καὶ πίπτουν ὡς συνέβη κατὰ τὸ 1859, καὶ ἀντὶ νὰ ἀρῇ τὴν ὑπουργικὴν ἐδρὰν, προτιμᾷ νὰ αὐθαιρετήσῃ. Ὅταν πολυτρόπως ἀραιροῦνται ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ αὐτὰ τὰ ἠθικά τῆς μέσα, τὸ βῆμα καὶ ὁ τύπος, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν θεωρεῖται ἱερὰ καὶ ἀπαράδιστος οὐδὲ ἐντὸς τῶν χαρῶν μάτων τῆς, πῶς θέλετε χαρακτηρίσει, σὰς ἐρωτῶ, αὐτὴν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν; ποία εἶναι αὕτη ἡ τάξις διὰ τὴν ὁποίαν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ γένουν μεγάλαι θυσίαι; ποῦ εἶναι ἡ εὐκρίνεια, μεθ' ἧς μόνῃς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα δύναται νὰ σταθῇ;

Ὅταν ποτὲ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, αὐτὴν τὴν ἐστίαν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, αἱ ψῆφοι τῆς Βουλῆς διηρέθησαν εἰς δύο ἰσά μέρη καὶ ἐπὶ τοῦ φορείου μετεκρίμιναν εἰς τὸν κοινοβουλευτικὸν περιθώλον ἕνα ἀγωνιῶντα βουλευτὴν, καὶ ἡ ψῆφος αὐτοῦ ἔδωκε τὴν νίκην εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ἐξουσία δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς νικητὰς, καὶ νὰ παραδῶτῃ εἰς αὐτοὺς τὰς ἡνίας τοῦ κράτους· ἡ ψηφορορία αὕτη ὀνομάσθη εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἔθνους ἐκεῖνου μοναδική (unique). Ἰδοὺ πῶς ἐφαρμόζεται τὸ σύνταγμα! ἰδοὺ τί θὰ εἴπῃ συνταγματικὴ εὐκρίνεια!

Ἐπρεπε νὰ παραιτηθῇ ὁ ὑπουργός, ὅταν κατὰ τὸ 1859 ἔλασεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ βουκλῶν ζήτημα, διὰ νὰ μὴν εὐρισκώμεθα σήμερον εἰς ἐκρυθμον κατάστασιν διὰ νὰ εἰμεθα εἰς ἀρμονίαν μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ συντάγματος. Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐκπύχθημεν πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων ἐκλογῶν. Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ὑποψηριότης, καὶ ἐξηγεῖτο ὅλος διόλου ἐλεύθερα ἐν τῇ Βουλῇ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ἠθελον ἀπαταπαύτως εὐρίσκει ἐκεῖ σπουδαίαν ὑποστήριξιν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ αἱ ὑπερβαίνοντες τὰ καθήκοντά των ὑπουργοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κατέχοντι ἀντισυνταγματικῶς τὰς ὑπουργικὰς ἐδράς.

Εἰς τῶν προαγορευμένων ἐντίμων Γερουσιαστῶν ἀνέφερε τι περὶ κατηγορίας τῶν ὑπουργῶν· δὲν θέλω ἐνδιατροῖς εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, διότι ποσὸς δὲν πρόκειται σήμερον περὶ κατηγορίας. Καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἔλαβον ἀπὸ τὸ σύνταγμα τὸ προνόμιον τοῦ νὰ ἐπικρίνουν, νὰ ἐξελέγχουν τὰς ὑπουργικὰς πράξεις· καὶ αὐτὸ σήμερον πράττομεν. Ὁ ὑπουργός εἰσέγαγε νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ 1859· ἡ Βουλὴ ἠρώτη τὴν συγκατάθεσιν τῆς, καὶ ὁ ὑπουργός ὑπεξέφυγε τὴν κοινοβουλευτικὴν δοκιμασίαν, καὶ ἐνήργησεν διοικητικῶς ἡγουν αὐθαιρετῶς ἐπὶ ἀντικείμενον καθαρῶς νομοθετικόν. Τὴν πράξιν αὐτὴν τοῦ ὑπουργοῦ ὡς ἀντισυνταγματικὴν ἐξελέγχωμεν, καὶ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐξελέγσωμεν.

Συμφωνῶ λοιπὸν πληρέστατα μὲ τὸν εἰσαγγόντα τὴν ἐπερώτησιν ἐντίμον Γερουσιαστὴν, ὅχι ὅτι ἐπράχθη εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν παρανομία ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ, διότι οὐδεὶς νόμος παρεβιάσθη· ἀλλ' ὅτι ἐσφατερίσθη ὁ ὑπουργός ἐξουσίαν μὴ ἐπιτραπεῖσθαι εἰς αὐτὸν, ἐξουσίαν μάλιστα ἀνήκουσαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν νομοθετικὴν τοῦ κράτους δύναμιν.

Ἐπὶ τούτοις ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.
(Πρακτ. Γερουσ. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 26

Ὁ προαγορεύσας ἔντιμος Γερ. Κ. Χρηστίδης ἐπροειμιάσθη διὰ τῶν παρεκβάσεων, εἰς ἃς περιέπεσαν οἱ πρὸ αὐτοῦ ῥήτορες καὶ κατέδειξαν ἐν ἀρχῇ ὅτι τὸ ζήτημα, περὶ οὗ πρόκειται, ἦτο καθαρὸν καὶ ἐπομένως περιττὴ θεαίως, καὶ ἀσκοπὸς πᾶσα ἀνάπτυξις ἐκτὸς τοῦ ἀντικειμένου. Πλὴν ἀγαπᾷ, φαίνεται, καὶ ὁ ἴδιος τὰς παρεκβάσεις, διότι ἐναντίον τῶν προειμίων του περιέπειεν εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ θέλων νὰ ἀποδείξῃ παρανομίαν ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπῆρχε νόμος καὶ σφετερισμὸν ὅ,τι ἦτο καθαρῶς μία τις διοικητικὴ ἐνέργεια, ἐλάλησε μὲ πολλὰς παρεκβάσεις περὶ συντάγματος, περὶ τύπου, περὶ ἀντιπολιτεύσεως, περὶ διαλυθείσης Βουλῆς, ἐβίβε τούτέστι τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν γενικωτέραν αὐτοῦ ἐποψίν.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τις βῆμα πρὸς βῆμα τὸν ἔντιμον ἀγορεύσαντα· οὐχ' ἦτον ἐπὶ αὐτῇ εὐρὴν ἀφορμὴν, διὰ νὰ ρίψῃ τινὰς αἰτιάσεις κατὰ τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσω ἐν ὀλίγοις.

Καὶ ἐν πρώτοις, Κύριοι, ποῦ ἡ ἐκνομὸς κατάστασις τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ καταδείξῃ, ποῦ εὐρίσκεται αὐτὸ τὸ βῆμα, ἡ ἀντιπολίτευσις, κατὰ τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἀπηνῶς ἐπετέθη δῆθεν ἡ κυβερνήσις, διότι αὐτὰ εἶπε, τὰ τετραμμένα τούτέστιν ἐκεῖνα παράπονα, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε ἀπευθύνονται πρὸς τὴν κυβερνήσιν ἀνευ οὐδεμιᾶς διατυπώσεως.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, Κύριοι, ἡ προσθήκη τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, τὰ ὁποῖα ἀνέφερον, εἶναι πράξεις κυβερνητικαὶ ἐντὸς τοῦ συντάγματος· ἐπομένως εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ἐφέρθη ἐνταῦθα καὶ μετὰ μακρὰς συζητήσεως δὲν ἠλλοιώθη ποσῶς ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ, ὡς δικαίωματος ἡγεμονικοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον εἰς οὐδὲν κατὰ νόμον ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσῃ λόγον· αὐτὰ ἐρρήθησαν, ὡς εἶπον, ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει καὶ δὲν πρέπει νομίζω νὰ ἐπανερχόμεθα καὶ σήμερον παρεκβαίνοντες τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.

Μετὰ τὰς μακρὰς ταύτας παρεκβάσεις ἐφθασεν ὁ ἀγορεύων εἰς τὸ περὶ τύπου, περὶ οὗ ἄλλοτε ὁ αὐτὸς ἔντιμος Γερουσιαστὴς ἔκαμε λόγον πανηγυρικόν, τὸν ὁποῖον δὲν πύτυχσα ν' ἀκούσω· ἀλλ' ὁ τύπος, Κύριοι, τὸν ὁποῖον σήμερον ἠθέλησε νὰ ὑπαινιχθῇ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δίδεται νὰ ἠθικοποιήσῃ τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζονται τοῦ Μακκαλέου τὰ σφὰ δόγματα καὶ οἱ ἐπικρινοί. Τὸ κατ' ἐμὲ διόλου δὲν ἦτο εὐτυχὴς ἡ μνεία, μάλιστα δὲ ἀκρίβης ἡ ἀπόδοσις, διότι ὁ τύπος αὐτός, Κύριοι, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις, τοσοῦτον ἐκτραχηλισθεὶς ἐπ' ἐσχάτων

ἐπρέσβευσε τὰς μᾶλλον ἀνατρεπτικὰς ιδέας κατὰ τῶν καθιστώτων, δίδοι ἀποτρόπαια δόγματα, ἐτόλμησε νὰ συμβουλευθῇ τὴν βασιλοκτονίαν καὶ δι' αἰσχῶν προκλήσεων παρ' ὀλίγον αἰ ἐπαχθεὶς αὐταὶ θεωρεῖ νὰ λάθωσιν ὑπόστασιν.

Εὐτυχῶς ἅπασα ἡ κοινωνία ὠκείως τὴν ἀποπλάνησιν ταύτην τοῦ τύπου, ἠγανάκτησε μάλιστα διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ἐξήτει οὕτω τὴν καταδίωξιν καὶ τὸν στιγματισμὸν αὐτοῦ.

Ἐπιθύμουν λοιπὸν ν' ἀκούσω ὑπὸ τοῦ ἐντίμου ἀγορεύσαντος μίαν τινὰ διάκρισιν ἐπὶ τοῦ τύπου δι' εἰδικὰς τινὰς περιστάσεις, καὶ οὐχὶ ὑπὸ γενικὴν ἐποψίν ὁμιλοῦντες νὰ ἀποδιδώμεν ἠθικὸν ἱππικόν, ἐκεῖ ὅπου ἐπίκειται ἔσχατα κατὰκρίσις.

Τὰ ἀνεξάρτητα δημοσιογραφικὰ στάθια ἔχει θεαίως τὸν εὐγενὴ σκοπὸν νὰ διορθῇ τὰ κακῶς κείμενα τῆς πολιτείας καὶ οἱ ἀνεδιχόμενοι τοιαύτην μεγάλην εὐθύνην πρέπει νὰ περιβάλλονται καὶ μὲ τινὰ προσόντα νὰ ᾔναι πρόσωπα ἠθικῶς προπάντων ἐπιβάλλοντα εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἀνεδέχθησαν νὰ διδάξωσι, χρὴ καὶ καθήκοντα· ἀλλ' οἱ δημοσιογράφοι, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν ἀυστηρότητα τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν νόμων φέρουσι τοιοῦτον τι προσόν; ἀπεναντίας τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀπειροὶ κεφαλαὶ ἀνευ τινὸς προηγουμένου, καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι μόνις παυθέντες ἐνεκα κακῆς πίστεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνεδέχθησαν νὰ διδάξωσι τὴν δημοσίαν ἠθικὴν.

Εἶναι λυπηρὸν Κύριοι, διότι ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς ταύτης χρήσεως τοῦ εὐγενεστέρου ὅπλου, εἶναι ἡ σήμερον ὁμολογουμένη δυσχερὴς κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Παρὰ νὰ διακρίνωμεθα λοιπὸν εἰς συμπολίτευσιν καὶ ἀντιπολίτευσιν, παρὰ νὰ καταφεύγωμεν εἰς ἀνταγλήσεις, ἐπρεπὲν ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ νὰ συμφωνήσωμεν πῶς νὰ σωθῇ ἡ κοινωνία ἐκ τοῦ παρόντος εἰς ὃ ἐπίκειται νὰ καταπέσῃ, μιμούμενοι οὕτω τοὺς Ὀλλανδούς τῶν κάτω χωρῶν, οἵτινες εἰς τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτοῦ κίνδυνον τῆς πλημμύρας σπεύδουσιν ὅλοι ἀνέξαιρέτως μόνις εἰδοποιηθῆσι.

ὑπὸ τοιαύτην λοιπὸν ἐποψίν, καθ' ἣν δηλαδὴ δὲν συμφωνοῦμεν ὅλοι πρὸς κοινὴν σωτηρίαν, εἶναι ὅπως ἀδίκος ἡ κατὰ τῆς κυβερνήσεως αἰτίσις προσπαθοῦσας νὰ προφυλάξῃ τὸν τόπον ἐκ τῆς ἐκπαιλουμένης καταστροφῆς τῆς τάξεως.

Ἐπὶ τέλος ὁ προαγορεύσας ἐπανεφέρε τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου δι' ἐκτραχίλινον, ὅτι ὑπῆρχε σφετερισμὸς δικαιομάτων νομοθετικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς νομοτελετικῆς. Ἀλλὰ τοιοῦ-

τόν τι δὲν συνέβη· διότι νόμος δὲν ὑπῆρχεν ἀφ' οὗτου ἡ διάρ-
κεια αὐτοῦ ἔληξεν. ἤδη καὶ ἕτερος δὲν ἀνεπλήρωσεν αὐτόν.

Μὴ ὑπάρχοντος λοιπὸν νόμου ἔπεται τὸ ζήτημα, ὅτι ἡ κυ-
βέρνησις ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διάθεσιν τῆς περιου-
σίας εἰς τὴν ἐνείχεται καὶ ἐπὶ οὐκ. ἔχαστε δικαίωμα, Κύριοι, νὰ
κατηγορήσῃτε τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, εἰάν ἀνευ νόμου
ἤρχετο νὰ ἐπιβάλλῃ νέαν φορολογίαν, ἐπιβαρύνουσαν τὸν λαόν,
ποτὲ ὁμοῦ δὲν ἠθέλετε κατηγορήσῃ αὐτόν, διότι ἤθελε τὸν ἀ-
φῆσαι ἀφορολόγητον ἐν ἐλλείψει νόμου.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου· μὴ ὑπάρχοντος τούτῳ νόμου, τὸ
ζήτημα τῶν εὐσκάων ἐκκλίνει εἰς τὴν προτέραν φυσικὴν του κα-
τάστασιν, αἱ μὲν κοινότητες μὲ τὰς ἀπαιτήσεις των, ἡ δὲ κυ-
βέρνησις εἰς τὴν νομιζομένην κατοχὴν της· ὅπως δὴποτε δὲ ἐκ
τῆς ὑποθέσεως ταύτης οὐδεμία ὠφέλεια ἐπέρχεται εἰς τὸ δημό-
σιον καὶ τίποτε ἄλλο εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν δὲν ἐπράξε
τὸ ὑπουργεῖον, εἰμὴ διέθεσε, δυνάμει τοῦ ἰσχύοντος νόμου, διοι-
κητικῶς τὰς εὐσκάς καὶ ἔδωκεν διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου ὁδηγίας,
διὰ νὰ μὴ ἤθελον συμβῇ δυσάρεστα.

Ἠγόρευσε ἐκ β'. ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης.

Κύριοι!

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμολογεῖ μὲν, ὅτι καλῶς
ἐπράξα, περιορίσας τὸ ζήτημα εἰς τὴν κυρίαν θέσιν του· μὲ
μέμφεται ὁμοῦ συγχρόνως, διότι ἐπίσης ἐξῆλθον καὶ ἐγώ, ὡς
φρονεῖ, τοῦ προκειμένου εἰς τὴν ἀγόρευσίν μου, καὶ ἀνέμιξα
ζητήματα ἀλλότρια, ἐπικαλεσθεὶς ἐν οὐ δέοντι τὸ σύνταγ-
μα, καὶ ὑπομνήσας τὰ τῆς διαλύσεως τῆς τελευταίας Βουλῆς,
τὸν διορισμὸν νέων Γερουσιαστῶν καὶ ἄλλα, ἅτινα κἀμμίαν
σχέσιν κατ' αὐτὸν δὲν ἔχουν μὲ τὴν διανομὴν τῶν εὐσκάων.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἡ δὲν μὲ ἠνένησε πραγματικῶς, καὶ τότε
ἀς ἀκούσῃ τὰς περαιτέρω ἐξηγήσεις μου, ἡ ἠθέλησε νὰ ρίψῃ πυ-
λὸν πέπλον εἰς μίαν κατάστασιν ἐκρυβμον, τῆς ὁποίας γνήσιον
προῖον εἶναι ἡ ὑπουργικὴ παράδοσις, περὶ ἧς πρόκειται.

Καὶ πῶς ἠδυνάμην, Κύριε ὑπουργέ, νὰ δώσω τὸν πρέποντα
χαρακτηρισμὸν εἰς τὴν αὐθαίρετον ταύτην πράξιν τοῦ ὑπουρ-
γοῦ, χωρὶς νὰ ἀναδράμω εἰς τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς πηγάζουν ὅλαι
αἱ πολιτικαὶ ἐξουσίαι τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ φέρω εἰς τὸ μέ-
σον τὰ καθέκαστα μιᾶς ἐκάστης ἀρχῆς, καὶ χωρὶς νὰ ἐξετάσω
κατὰ τίνα τρόπον ἐφαρμόζεται ὁ θεμελιώδης νόμος τοῦ κράτους;

Ὁχι μόνον δὲν ἐξετάσθη τοῦ προκειμένου, ἀλλ' ἐπροσπά-
θησα μάλιστα νὰ συντέμω τὴν ὁμιλίαν μου, ὅταν πρὸ ὀλίγου

ἐλάλησα περὶ ἐξουσίας καὶ περὶ ἀντιπολιτεύσεως· δὲν ἀνέφερα
εἰμὴ στοιχειώδεις τινὰς ἰδέας περὶ τῆς νομίμου ὑπάρξεως τῆς
ἀντιπολιτεύσεως καὶ περὶ τῶν ἠθικῶν μέσων, τὰ ὅποια ὁ νο-
μοθέτης ἔδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν της. Δὲν ἐκάμα κἀμμίαν πα-
ρέμβασιν· εἶπα μάλιστα πολλὰ ὀλίγα σχετικῶς μὲ τὴν σπου-
δαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὅποιον μᾶς ἀπασχολεῖ. Διὰ τί
θέλετε νὰ κρύψωμεν τὸ ὑπερήκον τῆς αὐθαίρεσας καὶ τοῦ σφε-
τερισμοῦ τῆς ξένης ἐξουσίας, τὰ ὅποιον ἐπράχθη εἰς τὴν προκει-
μένην περίστασιν;

Ὅταν ἐξήτησε τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ τὰς ψήφους τῆς Βου-
λῆς εἰς τὸν νομοσχέδιον, καὶ αὐτὴ τὰς ἠνένη, καὶ τὸ ὑπουρ-
γεῖον ἐξηκολούθησε νὰ μένῃ καὶ νὰ διοικῇ ἀνευ νόμου. ἄλλο-
τριον τοῦ προκειμένου ἦτον, ἐρωτῶ, νὰ εἰπω, ὅτι ἐνταῦθα πα-
ραβιάζεται τὸ σύνταγμα; Δὲν ἔπρεπε νὰ μνημονεύσω, ὅτι ἡ
ἀντιπολιτεὺς συστήθεται ἀπὸ τὸ σύνταγμα, ὅπως ἐστὶν ἐστὶν
καὶ αὐτὴ ἡ ἐξουσία, καὶ παλαίους μὲ τὴν παντοδύναμον κυ-
βέρνησιν μὲ μόνον τὰ ἰδικά της μέσα, ἔπρεπε νὰ ἦναι σεβαστὴ
εἰς τὴν χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων της; Δὲν ἔπρεπε τὰ ἀποτε-
λέσματα τῶν ἀγώνων της νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμα, καὶ νὰ
ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὴν νὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων της;
Ἄν ἦτον, εἶπον, εἰλικρινῆς ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὸν διττυγισμὸν
τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, δὲν ἔπρεπε νὰ διαλύσῃ μίαν Βουλὴν, εἰς τὴν
ὁποίαν μετὰ δεκαεπτετείς προσπάθειας κατορθώθη νὰ ἰσχύσουν
αἱ ἰδέαι τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἔπρεπε νὰ γένῃ καὶ παρ' ἡμῖν,
ὡς γίνεται καὶ εἰς ἄλλα συνταγματικὰ ἔθνη καὶ ἰδίως εἰς τὴν
Ἀγγλίαν. Δὲν ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ πᾶσα φροντίς, πῶς νὰ κα-
τασταθῶσιν ἄχρηστα τὰ μόνον ὅπλα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ
ἔθνος καὶ ὁ τύπος. Δὲν ἔπρεπε νὰ καταδιωγθῇ μέχρι ἐξοντώ-
σεως ὁ τύπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ πάλιν δὲν εἶναι ὀλική·
ἀλλ' ἠθική· οὕτως ἠθέλησεν ὁ νομοθέτης· καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπέταττε
νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ ἐξουσία ἡ ἠττηθεῖσα εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἀλ-
λότρια εἶναι αὐτὰ, ἐρωτῶ, τοῦ προκειμένου ζητήματος;

Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπηρώθη διὰ νὰ ἀπαντήσῃ καὶ ἀντὶ νὰ
ζητήσῃ νὰ πείσῃ, μετεχειρίσθη τὸ φῶθητρον τῆς τάξεως διὰ νὰ
μᾶς καταπλήξῃ. Ἐνεκα τούτου ἀναγκάζομαι νὰ ἔλθω εἰς πλε-
ονέστερας ἀναπτύξεις. Δὲν πρέπει μὲ τὰ μεγάλα καὶ κενὰ ὀνό-
ματα νὰ θέλωμεν νὰ ξιππάζωμεν ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Κ. ὑ-
πουργὸς ὁμιλεῖ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους περὶ τῶν δικαιωμάτων
τῆς ἐξουσίας, ὡσὰν νὰ μὴ ὑπῆρχε κοινωνία καὶ ὡσὰν νὰ μὴ
ἐστὶν ἐστὶν ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν κοινωνίαν.

Κυριοί! Ἡ Κυβέρνησις ἐκάστου τόπου, καὶ ῥητῶς εἰς τὰ ἐλεύθερα ἔθνη, ἐυστάθη διὰ τὴν ἐξασφαλίξῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου καὶ τὴν προνοῇ διὰ τὴν εὐμερίαν του· διὰ τοῦτο οἱ δεινοὶ δημοσιογράφοι ὀνομάζουσι τὸν κυβερνητικὸν πλῆρωμα *εργησιολογίας* καὶ οὐχὶ δικαιοσύνης ἢ προνομίας. Καὶ προκύπτει κάμμις διαφορὰ ὡς ἐκ τῆς ὀνομασίας, θὰ μὲ ἐρωτήσῃτε; μάλιστα, λέγω καὶ μεγάλη· ὅσοι θεωροῦν τὴν Κυβέρνησιν ὡς *εργησίαν*, τὴν ἐννοοῦν ὡς μέσον σκοπὸν διὰ τὴν εὐμερίαν τῆς κοινωνίας· συνέπεια τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ θυσίαι πρέπει νὰ γίνωνται χάριν τοῦ σκοποῦ. Πρέπει χάριν αὐτοῦ νὰ μετασχηματίζωνται, νὰ τροποποιῶνται καὶ αὐτὰ τὰ μέσα· ποτὲ ὅμως χάριν τῶν μέσων δὲν πρέπει νὰ τροποποιῇται ὁ σκοπός.

Τί μᾶς ῥίπτετε λοιπὸν μὲ στόμαφον εἰς τὸ μέσον τὴν τάξιν; ἡ τάξις εἶναι τὸ μέσον, καὶ τὸ μέσον δὲν ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀπορροφήσῃ τὸν σκοπὸν. Ἀλλὰ τίς πολεμεῖ τὴν τάξιν; καὶ διὰ τὴν ἐξαγλιθώμεν καλλήτερα, ἢ ἀναδιδοῦμεν αὐτὴν τὴν τάξιν ὅσον ὑψηλὰ θέλετε; ἢ τὴν ἐξομοιωσάμεν μὲ τὴν τῆς εἰς ἑρᾶν καὶ ὑψηλοτέραν ἐπιστήμην; ἢ ὑποθέσωμεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἡ ἰατρικὴ. Καὶ ποῖος δὲν φέρει ἢ δὲν πρέπει νὰ φέρῃ λατρείαν εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην. ἤ τις ὑποβουλεύσῃ τὴν φύσιν, σώζει πολλάκις τὸν πάσχοντα ἀπὸ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν θάνατον; Ἀλλ' ὅταν ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ἐρχονται ἀγύρται, καὶ ἀντὶ νὰ θεραπεύσουν τὸν πάσχοντα, τὸν διληττριάζουν, τὸν φονεύουν· θὰ ὀνομάσῃτε, σὰς ἐρωτῶ, ἀποστάτην τῆς ἐπιστήμης τὸν καταδιώκοντα τὴν ἀγύρτιαν; ὁ ἀγύρτης πίπτει· ἡ ἐπιστήμη μένει. Ἄν ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς τάξεως ἐρχονται ἄνθρωποι καὶ διληττριάζουν τὸν σκοπὸν τῆς κοινωνίας, ἀποστάτην θὰ θεωρήσῃτε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἢ τις καταδιώκει τὰς πράξεις αὐτῶν; Ἄς προχωρήσωμεν, ἂν θέλετε, καὶ ὀλίγον μακρότερα. Ἐάν ἡ ἰδίᾳ τάξις περιέχῃ ἀτελείας, καὶ ἂν ἐνεκὶ αὐτῶν τῶν ἀτελειῶν μαραινέται ἡ κοινωνία, δὲν πρέπει, ἐρωτῶ, νὰ τροποποιήσῃ εἰς τὰ ἀτελῆ μέρη τῆς αὐτῆς ἡ τάξις; πρέπει νὰ πάθῃ χάριν αὐτῆς ὁ σκοπός, ἢ γοῦν ἡ κοινωνία;

Τί μᾶς τρομάζετε λοιπὸν λαλοῦντες ἐν ὀνόματι τῆς τάξεως; ἀποδείξατε ὅτι ἡ ὑπάρχουσα τάξις πληροῖ ὅλας τὰς κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἀνάγκας· ἀποδείξατε, ὅτι ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ τάξει τηροῦνται ἀκριβῶς οἱ καθιερωθέντες θεσμοί, καὶ τότε ἔχετε

δικαίον καὶ τότε δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ μεταχειρίζεσθε οὔτε μεγάλα ὀνόματα οὔτε φόβητρα.

Εἶπον ὅτι ἀφοῦ ἐφρόντισεν ἡ ἐξουσία νὰ καταστήσῃ ἀδρανὲς τὸ ἔθνος, ἐπέπεσε κατὰ τοῦ τύπου μέχρι καταστροφῆς· καὶ εἶπα μίαν ἀλλήθειαν· ἐπρόσθεσα μάλιστα, ὅτι διὰ τοῦ μέσου ταύτου καταργεῖται ἡ δύναμις, τὴν ὁποίαν ἐννόησε νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ συντάγματος, ἢ γοῦν ἡ ἀντιπολίτευσις. Οἱ ὑπὲρ τοῦ τύπου λόγοι μου ἠρέθισαν φέρεται τὴν γολὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαντῶν εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὁμιλίας μου, ἐλάλησε, ὡς ἠκούσατε, μὲ τοσαύτην κατὰ τοῦ τύπου τραχύτητα. Ὁ τύπος, σὰς εἶπεν, ἐξετραχλίσθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε παρ' ὀλίγον ἤθελε φέρει πρὸ μικροῦ τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ βάραθρον· ἂν ἦτο, εἶπε, παρών, ὅταν ἄλλοτε ἐπλεξα τοὺς στεφάνους τοῦ τύπου μεταχειρισθεῖς τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ Μακωλαῦ καὶ ἄλλων, δὲν ἤθελεν ἀρῆσαι μόνους τοὺς ἐπαίνους, ἤθελεν εἰς αὐτοὺς προσθεῖσαι καὶ τὰς παρεκτροπὰς του.

Εἶμαι λυπηρὸν, Κύριοι, νὰ βλέπῃ τις μίαν τοσαύτην καταφθαρὴν κατὰ τοῦ τύπου. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν ἐχρεώσεται ὁ Κ. ὑπουργός νὰ καταδείξῃ εἰς τὰ πράγματα αὐτοὺς τοὺς ἐκτραχλίστους, αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου; Λόγους μόνον ἠκούσατε, διότι δὲν ἔχει πράγματα· καὶ αὐτὰ ἐργομαι μετ' ὀλίγον νὰ ἀποδείξω.

Εἶμαι, Κύριοι, πολλάκις τὸ ἐκήρυξα, εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀκωλύτου ἐλευθερίας τοῦ τύπου· διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν καὶ τὴν πείραν ὅτι ποτὲ οὔτε ἐφίρην, οὔτε θὰ φέρῃ ὁ τύπος ἐπαναστάσεις· καλὸν πάντοτε εἶναι· κακὸν πώποτε. Ὅταν ἐπὶ τοῦ Αὔγουστινου ἡ ἀντιπολίτευσις κατεξέστη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ δύναμι νὰ σᾷ· βεβαιώσω ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν κορυφαίων τοῦ κινήματος ἀνέγνωσε τὸν ἐν Ἰδρᾷ ἐκδιδόμενον Ἀπολλωνῆ, ὅστις διηγεῖται, ὡς καὶ τότε ἐλέγτο, τὸν λαὸν εἰς ἐπαναστάσιν· αἱ ἐπαναστάσεις γίνονται ἐνεκα τῶν κακῶν πράξεων τῶν κυβερνήσεων καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ τύπου.

Κυριακοῦ μεθ' εἰς ἐποχὴν συγκινήσεων, καὶ ἐπιφυλάττωμαι νὰ κάμω ἐν καιρῷ λόγον περὶ τῶν σήμερον διαδραματιζομένων· ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ παραλείψω ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τινα γεγονότα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς κατὰ τοῦ τύπου ἀδίκους αἰτίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Ἰκούσατε μὲ ποίαν φρίκην σὰς ὠμίλησε περὶ τῶν παρεκ-

τροπών του τύπου· αλλά σας είπεν ἄρα γε ὅ,τι πραγματικῶς ὑπάρχει, ἢ σας εἶπεν ὅ,τι ἔχει εἰς τὴν φαντασίαν τους; Διὰ τὴν ἡλικίαν αἱ σκέψεις του, πρέπει νὰ μὴν ᾔναι μόνος· πρέπει νὰ συμφωνῇ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ κοινωνία ἢ τοῦλάχιστον τὰ ἀρμόδια πρόσωπα. Φέρω, Κύριοι, ἐνώπιόν σας ἕν σπουδαῖον γεγονός· βάλω εἰς τὴν ἐκτίμησίν σας τὰς ἀποφάσεις ἐνὸς ὀρκωτοῦ δικαστηρίου καὶ συγκρίνατε τὰς ἀποφάσεις ταύτας μετὰ τὰς σκέψεις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ καὶ κρίνατε.

Κάνεις δὲν θὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ Αἰὼν εἶναι ἡ σοβαρὰ ἐφημερίς, ἥτις πιθανῶς πρὸ πάντων ἐμάρτυρε τὴν περὶ τοῦ τύπου κακὴν ἰδίαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ. Ἀνιγνώσκατε θεοβαίως τὴν γοερὰς κρυγὰς, τὰς ὁποίας κατὰ τοῦ Αἰῶνος ἐξέφυσεν τὸ ὑπουργικὸν ὄργανον, ὅταν ἐφάνησαν εἰς πέντε ἑξὺ φύλλα ἀλληλοδιαδόχως τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἡ ἐξουσία ἐθεώρησεν ὡς φανεράν π.όκλησιν κατὰ τῶν καθεστώτων. Τὰ φύλλα αὐτὰ κατεσχέθησαν καὶ ἐδικάσθησαν, καὶ ἀκούσατε, σας παρακαλῶ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν φύλλων αὐτῶν.

Τὴν 27 Μαΐου, καὶ σημειώσατε καλῶς τὴν ἡμερομηνίαν· τὴν 27 Μαΐου, λέγω, ἐσχηματίσθη τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προήχθη καὶ ἐδικάσθη ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης τοῦ Αἰῶνος διὰ πέντε κατασχθέντα φύλλα τῆς ἐφημερίδος του.

1) Διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1920 φύλλον. Ἐν αὐτῷ ἐξελέγχετο πικρῶς ὁ ἀνακριτὴς Σπυρίδ. Ὀπούλος, διότι ἐπροφυλάκισεν ἐπὶ τρεῖς καὶ ἑμισείας μῆνας τοὺς νέους Ἰάκωμον, Βιτάλην, Πολύχροον, Βυζάντιον καὶ ἄλλους ὡς στασιαστὰς διὰ τὰ συμβῆναι τῆς γ'. Σεπτεμβρίου 1860, καὶ τοὺς ὁποίους τὸ τακτικὸν δικαστήριον μετὰ ταῦτα ἀπεφυλάκισε· καὶ ἡμῶς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων καὶ τοι προεδρευόμενον ἀπὸ ἀνθρώπων ὁμολογούμενως ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐκέρυξιν αὐτῶν τὸν ὑπεύθυνον.

2) Διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1963 φύλλον τοῦ αὐτοῦ ἐδημοσιεύετο καὶ ἀναφορὰ τῶν 331 Ἰδραίων τῶν παραπονεθέντων διὰ τὰ ἐνεργηθέντα ἀνομήματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νήσου· τὸ δὲ κύριον τοῦ φύλλου ἄρθρον κατέκρινεν αὐστηρῶς τὴν ἐξουσίαν, καὶ μετεχειρίσθη μάλιστα καὶ φράσεις ὀλίγον πικρὰς, καὶ ὅμως τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἠθώωσε.

3) Ἐδικάσθη διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1982 φύλλον. Ἐν αὐτῷ ἐμπεριείχετο ἄρθρον κύριον ἐπιγραφόμενον ὁ στρατὸς, ἐν ᾧ ἀνεπτύσσετο τὸ φυλλάδιον τοῦ Καρατζᾶ, καὶ διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἰδέας ἐγένετο, ὡς ἀνθυμείσθε, μέγας λόγος εἰς τοὺς ὑπουργικούς

κύκλους, ὡς καὶ εἰς τὸν τύπον αὐτοῦ· καὶ ὅμως τὸ ὀρκωτὸν δικαστήριον ἠθώωσε.

4) Ἠθώωθη ἐπίσης ὁ Αἰὼν καὶ διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1895 φύλλον τοῦ αὐτοῦ κατεσχέθη εἰς τὰ πιεστήρια τὸ μεσονύκτιον τοῦ Μεγάλου Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, τὴν ὥραν δηλ. καθ' ἣν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ προσέρχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ δοξάσουν τὸν πλάστην τους. Τί δὲ περιεῖχε; τίποτε περισσύτερον τίποτε ὀλιγώτερον κατὰ τὰς σκέψεις τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας εὐμὴ ἐπαναστατικὰς προκλήσεις. Ἐκεῖ εἶλεγεν, ὅτι ὁ στρατιώτης εἶναι πρῶτον πολίτης καὶ δευτέρως στρατιώτης, καὶ ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ σκέπτεσθαι· αἱ ἰδέαι αὗται, ἂν θέλετε καὶ ἐμὲ αὐτὸν εἶχον κατὰ τι σκανδαλίσαι, καὶ ὅμως οἱ ὀρκωτοὶ ἠθώωσαν.

5) Κατεδικάσθη ὁ Αἰὼν δι' ἐν καὶ μόνον φύλλον τὸ ὑπ' ἀριθ. 1967· τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἦτον ὅλος δόλος αὐθῶν, διότι ἐπέφερε παρατηρήσεις μόνον τινὸς ἐπὶ τοῦ Βασιλικῶς λόγου, κατεδικάσθη ὅμως κατ' ἐμὲ δικαίως, διότι ἔκαμε τὸ λάθος καὶ ἀντὶ νὰ γράψῃ «ἐταρπυτήριος» λόγος· ἔγραψε «Βασιλικὸς λόγος». Οἱ ὀρκωτοὶ κατὰ παρανόησιν βίβηται καὶ διότι ἴσως δὲν ἔκαμε σφαιρτέραν ἀνάπτυξιν οὕτε ὁ Εἰσαγγελεὺς, οὕτε ὁ διεκηγὸς τοῦ ὑποδίκου, ἐνόμισαν, ὅτι προσβάλλεται ὁ Βασιλεὺς καὶ κατεδικάσαν· καὶ ἐγὼ ἂν ἦμην εἰς τὴν θέσιν τοῦ καὶ ἐθεώρουν ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ Αἰῶνος ἀπευθύνοντο πρὸς τὸν Βασιλεῖα, τὸ αὐτὸ ἠθέλων πράξει. Πρέπει, Κύριοι, παντοῦ νὰ χαρίζεται ἀπὸ τὴν κοινοβουλευτικὴν καὶ δημοσιογραφικὴν πάλιν τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Βασιλεῖος πρόσωπον. ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀναμάρτητος κατὰ τὸ σύνταγμα· ὅσα κακὰ γίνονται, ἂν γίνωνται, πταίει ὁ ὑπουργός, αὐτὸς τὰ προκαλεῖ, αὐτὸς τὰ ὑπογράφει· αὐτὸς, καὶ μόνος αὐτὸς εἶναι ὑπεύθυνος. Ὅστις ἀνάγει τὰς σκέψεις του καὶ τοὺς λόγους του ὑπερὶ τῆς ὑπευθύνου σφαίρας εἶναι ἐχθρὸς τοῦ συντάγματος· εἶναι ἀνάξιος ἐλευθερίας. Εἰς τὸ βασιλικὸν πρόσωπον ἀρείλεται αἰέποτε σέβας.

Ὅτι ἔγραψε λοιπὸν ὁ Αἰὼν δὲν ἦτον προσβλητικόν, δὲν ἦτον ἐπαναστατικόν· τοῦτο διακρῦνται οἱ διεμνηεῖς τοῦ φρονήματος τῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἐτυμηγορίας των· μόνον ὅτι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀρκωτῶν δὲν λείπει κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον ἡ ὑπουργικὴ ἐνέργεια. Τί μᾶς μέλλει τώρα πῶς σκέπτεται ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος ὑπουργός περὶ τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου; ἡ κοινωνία δὲν θεωρεῖ κακὸν τὸν τύπον τῆς ἀντιπολιτείας εἰς τὴν πραγματείαν τοῦ ἔκτρατιν· καὶ ἐν τίνε

τίτλη ἐρχεσθε δημοσίᾳ διὰ τὴν κατ'ἐγγεῖλετε τὸν ἀντιπολιτευόμενον τύπον ὡς ἀναρχικὸν ὡς σπρώχνοντα τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ βάραθρον; εἰς τὴν πόλιν πολεμεῖ τὴν τάξιν, τὴν ἐθνικὴν, τὴν νόμιμον; τὸ ἔθνος πρέπει νὰ μεταβάλῃ τὸ φρόνημά του διὰ τὴν πρὸς εἰς ἀρμονίαν μετὰ τὸ ἰδικόν σας φρόνημα, ἢ ὑμεῖς ὀφείλετε νὰ τροποποιήσῃτε τὸ φρόνημά σας κατὰ τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους;

Ἀλλὰ σκέπτεσθε ὅπως θέλετε· μὴν ἐρχεσθε ὅμως νὰ ρίπτετε τὸν τρόπον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὸ μέσον λαοῦ ἐλευθεριαζόντος· μὴ λέγετε, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀνατροπῆς καθιστώων· εἰάν ὁ τύπος παρεκτρέπεται ἐνίοτε διὰ τοῦ τύπου διορθοῦται. Μὴν ἀναβιβάζεται ὅμως τὰς ἐκφράσεις τοῦ τύπου εἰς σκοποὺς ἀποτροπαίους· μὴ διδίδετε πρὸ πάντων φήμας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐκφράζουν παντάπασιν τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα.

Δὲν θέλω ἐνταῦθα νὰ μιμηθῶ τὸν κύριον ὑπουργόν καὶ νὰ ἐπαναλάβω λέξεις ἀποτροπαίους, τὰς ὁποῖας πρὸ ὀλίγου ἐξέφρασε· δὲν ἐνθυμούμαι νὰ ἀνέγνωσα ποτὲ εἰς τὸν τύπον τὴν ἀπαίσιον ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ ὑπουργὸς ἐβρίψεν. Εἰάν εἰς κάμμίαν γωνίαν παρὰ τοῦ ἰδίου ἤχηται, ἢ κοινωνία τὴν ἀγνοεῖ, ὁ σοβαρὸς τύπος αὐτὴ λόγον περὶ τούτου ἔκαμε, καὶ δὲν ἔπρεπε ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ εἰς αὐτὸν τὸν περίβουλον.

Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς μετὰ κάποιον στόμαρον μᾶς ὡμίλησεν ἀορίστως μὲν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τινὰ θετικότητα περὶ καταχθονίων ὄθεν σκοπῶν καὶ περὶ βαράθρων, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ἔθνος ἐπρόκειτο πρὸ ὀλίγου νὰ πῇ, καὶ περὶ ἐνὸς τόσον σοβαροῦ ἀντικειμένου δὲν ἠδύνατο ἐπιπολαιῶς νὰ λαλήσῃ. Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἀπαίσιος σκοπὸς καὶ ποῖα τὰ βάραθρα; ἀφ' οὗ ἔκαμε λόγον περὶ αὐτῶν, ὀφείλει νὰ δώσῃ τὰς περαιτέρω ἐξηγήσεις, καὶ ἂς μὴν ἀμφιβάλλῃ, ὅτι θὰ λάβῃ τὴν δέουσαν ἀπάντησιν.

Κύριοι! ἡ τάξις, ἐπαναλαμβάνω, δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύῃ εἰς κἀνέναν ὡς ὅπλον, οὔτε ὡς φόβητρον· ὅλοι θελομεν τὴν τάξιν· ἀλλ' αὕτη ἡ τάξις πρέπει νὰ ἱκανοποιῇ ὅλα τὰ συμφέροντα· πρὸ πάντων δὲ πρέπει νὰ ἐξασφαλίξῃ ὅλας τὰς θεσμοθεσίας· τί ἀξίζει ἡ τάξις, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία σφετερίζεται ἀκωλύτως τὰ νομοθετικὰ δικαιώματα; εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀντιπολίτευσις, αὕτη ἡ συνταγματικὴ καὶ εἰδικὴ συνάμα δύναμις, καταδιώκεται μέχρι ἐξοντώσεως, καὶ ὁ τύπος, καὶ ὁ λόγος καὶ αἱ ἐλπίδες αὐτῆς, τὰ μόνα ὅπλα τῆς, δεσμεύονται, καταστρέφονται; Τί ζητεῖτε ἀπὸ μίαν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ εἰλικρίνεια εἶναι φαινόμενον σπάνιον; ἐξέρχεται ἓνας

ληστής; ἡ ἀντιπολίτευσις πταίει, καὶ αὕτη ἀστυνομεύεται· γίνονται ἀταξίαι νεανικαί; ἡ ἀντιπολίτευσις σφάλλει· διαδίδονται ἀπαίσιοι σκοποὶ; πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν διευθύνεται ἡ ἐξέτασις· δὲν ἀναζητεῖται ἡ ἀληθὴς αἰτία τοῦ κακοῦ, ἂν ὑπάρχῃ· ζητεῖται, πῶς νὰ προσβληθῇ, πῶς νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις. Καὶ ὅμως αὐτὸ πούποτε ἄλλοῦ δὲν γίνεται. Συνέβη στάσις τὸν Ἰούνιον τοῦ 1832 ἐν Παρισίοις, καὶ ἡ στάσις κατεδιώχθη, ἀλλ' οὐχὶ ἡ ἀντιπολίτευσις.

Θέλετε πραγματικῶς νὰ στηρίξητε καὶ νὰ παγιώσῃτε τὴν τάξιν; ἐνεργεῖτε ὥστε νὰ τηρῇται θρησκευτικῶς ὁ νόμος· ἡ τάξις δὲν ἔχει ἐπικινδυνωδέστερον ἄλλον ἐχθρὸν παρὰ τὴν παρανομίαν καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν. Ὁ Σινοφὼν ἔλεγε· αἱ περισσότεραι δημοκρατίαι, ἀριστοκρατίαι καὶ μοναρχίαι κατεστράφησαν, οὐχὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν κυβερνούντων ἐκείνων, οἵτινες ἐπολιτεύοντο ἄλλως παρ' ὅπως ὑπὸ ἄλλου τοῦ καθεστώος πολιτεύμα· ὁ πρῶτιστος λοιπὸν ἐχθρὸς τῆς ἐξουσίας εἶναι αὕτη ἡ ἰδία ἐξουσία, ὅταν καταπατῇ τοὺς νόμους.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λαλῶν καὶ πάλιν περὶ τοῦ εἰδικοῦ ζητήματος ἐπανέλαβε πρὸς ὑπεράσπισίν του τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους ἐπαπειλημένως ἐπεκατέσθη· ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι ἀπεδιδίχθησαν ὅλως διόλου ἀνίσχυροι. Ἀποῦ δὲν εἶχε νόμον δὲν ἠδύνατο δικαιοδικῶς νὰ διαθέσῃ τὰς μοσάς· ἡ διαγωγή αὕτη δὲν ἀποδεικνύει συνταγματικὴν εἰλικρίνειαν· ὑπεξέφυγε μίαν κοινοβουλευτικὴν δοκιμασίαν, καὶ ὁ συνταγματικὸς ὑπουργὸς καθ' ἑκάστην πρέπει νὰ δοκιμάζῃται, νὰ δοκιμάζῃται καὶ ὅπου ἀπαντήσῃ πλειονοψησίαν, ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ τὴν λάβῃ εἰς τὸ μέρος του, πρέπει νὰ σέβεται τὸ φρόνημά της καὶ νὰ ἀποσύρεται.

Δὲν εἶναι ὅθεν κάμμία ἀμφιβολία, ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ὑπουργὸς ἐσφετερίσθη ἐξουσίαν μὴ ἐπιτραπείσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἀνήκουσαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν νομοθετικὴν τοῦ Κράτους δύναμιν. Ἄν εἶχον τὴν ἱκανότητα νὰ μεταδώσω αὐτὴν τὴν στιγμήν τινι πεποιθήσιν μου εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, ὁ Κ. ὑπουργὸς ἔβλεπεν ἀναχωρῆσαι σήμερον ἀπὸ αὐτῶν τὸν περίβουλον βεβαρυμένον μετὰ μίαν ψηφοφορίαν κατάμαυρην.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία ἐθεώρησε ἐξηντλημένον τὸ θέμα, ἤρκεσθαι εἰς τὰ λεγθέντα καὶ ἐκήρυξε περαιωμένην πᾶσαν περαιτέρω συζήτησιν.

Ὁ δὲ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος ἔδωκε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζιζήκος.
Κ. Προβαλέγγιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 19 Ἰουνίου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματέα τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Κ. Προβιλέγγιον, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Κ. Χαλαμπους, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν τῇ αἰτήσει τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Β. Πετιμεζᾶ, Α. Χαλαμπους καὶ Γ. Τυπαλδοῦ ἐχορηγήθη αὐτοῖς τεσσαρὰ κονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀπαγγεῖλαντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγείου φόρου τῶν ἀπὸ ιδιώτας προσκτηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν εἰς ἐκθεσίαν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος, καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 21.067 καὶ 40 0/0 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου, διὰ τῆς χρονίας 1859. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Βασιτερικῶν ὑπουργός κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσήγαγε νομοσχεδίον περὶ ἐγγυήσεως δανείου ὅς. 320 χιλ. ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως διὰ λογαριασμὸν τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» ἔχον ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβάλλω, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ ἐπισυναπτόμενον νομοσχεδίον περὶ ἐγγυήσεως δανείου τριακοσίων εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας.

Τὸ μέτρον τοῦτο, Κύριοι, ἐλήφθη ὡς μέτρον κατεπειγούσης ἀνάγκης, περιελθούσης τῆς εἰρημένης ἐταιρίας εἰς ἀνάγκας δι' ἃς τὸ συμβούλιον αὐτῆς ἐνόμισεν ὅτι δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν

ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ζήτημα καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει αὐτῆς λάβῃ ὀριστικώτερα περὶ τούτου μέτρα. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐξέτασις ἀπαιτεῖ χρόνον τινά, αἱ δὲ ἀνάγκαι τῆς ἐταιρίας εἶναι κατεπείγουσαι, ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε νὰ ληρῇ πρὸς ὥραν τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ δανείου, τὸ ὅποιον καὶ οὐδὲν ἔχει τὸ κωλύον, ὡς οὐσης πλήρους τῆς ἀσφαλείας, καὶ δυναμένης οὕτω τῆς Κυβερνήσεως νὰ σκερθῇ καὶ ἂν ᾖναι ἀνάγκη νὰ προτείνῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα ὅ,τι δέον.

Παρακαλῶ τὴν Γερουσίαν νὰ θεωρήσῃ τὸ νομοσχεδίον ὡς λίαν κατεπείγον καὶ οὕτως ἐπιψηφίσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουνίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβλήθησεται εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποστηριχθήσεται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῷ νὰ ἐγγυηθῇ ἐξ ὀνόματος τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ ἀρχικῆς τριακοσίας εἰκοσι χιλιάδας δανεισθησομένης παρὰ τῆς εἰρημένης τραπεζῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρίαν, ἐπὶ ἐτήσιῳ τόκῳ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 6 τοῖς ἑκατόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπεραιοσθῇ δὲ νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα ἀνεῦ συστάσεως ἐπιτροπῆς.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθῃ ἡ μνημονευθεῖσα ἐκθεσίς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος ἔχουσα οὕτω.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀποκτησάντων ἐθνικῆς γαίης ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς εἰς χρήματα ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου 3 τοῖς 0/0 λογιζομένου ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἐπιτροπὴ, θεωρῇ

σασα μετ' ἐπιγραφάς αὐτὸ ἐγκρίνει τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου, καὶ παραδέχεται νὰ χαίρωσι τὸ δικαίωμα τῆς μεταβολῆς τοῦ 3 τοῖς 0/0 εἰς ἔγγιον φόρον δακτύλου, ὅσοι ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δηλώσωσιν, ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν μεταβολὴν ταύτην, καὶ αὐσταίνει τὴν παραδοχὴν τοῦ ὡς δικαίαν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 16 Ἰουνίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Μαυρομιχάλης,
Λυκούργος Ι. Κρεστενίτης

Κ. Προβιλέγγιος,
Δ. Κανελλόπουλος.

Κατόπιν ἐτίθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 21,067;40 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1859, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῦοι μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον, ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν αὐτῆς καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 35, ἥτοι παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Μαυρομιχάτη καὶ Ἀντωνοπούλου, κατὰ τὸ ῥῶδα συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρίσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 21,067 καὶ 50 0/0 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν
Τάτσης Μαγγίνας	Ν	Δημήτριος Βουλγαρής	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Νικόλαος Ἰω. Μέξης	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Δῆμος Κανελλόπουλος	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν
Νικόλαος Πρασσάκης	Ν	Γεωργιάδης Γρηγοράκης	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Μ. Α. Καίρης	Ν
Ρικάρδος Τζιώρας	Ν	Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Δημήτριος Πλαπούτας	Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Ἰωάννης Σταίικος	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν

Δημήτριος Χαταΐσκος	Ν	Ἀντώνιος Γεωργιαντᾶς	Ν
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν	Νικόλαος Δελιγιάννης	Ν
Νικόλαος Μαυρομιχάτης	Ν	Νικόλ. Σιληδέρογος	Ν
Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν	Ἀναστ. Παλυζωίδης	Ν
Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Κωνστ. Προβιλέγγιος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Σπύρος Μίλιος	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Ρήγας Παλαμίδης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν	Β. Πετιμεζᾶς	Ν
Λυκούργος Κρεστενίτης	Ν	Ν. Πιρᾶκος	Ν
Ἀθ. Α. Μισοῦλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς	Ν
Χριστόφ. Περγαμίδης	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

Ἀνεγνώσθη κατόπιν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήσεν ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 35, ἥτοι παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρίσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 21,067 καὶ 40 0/0 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν
Τάτσης Μαγγίνας	Ν	Δημήτριος Βουλγαρής	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Νικόλαος Ἰω. Μέξης	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Δῆμος Κανελλόπουλος	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν
Νικόλ. Πρασσάκης	Ν	Γεωργιάδης Γρηγοράκης	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Μ. Α. Καίρης	Ν
Ρικάρδος Τζιώρας	Ν	Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Δημήτριος Πλαπούτας	Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Ἰωάννης Σταίικος	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν

Δημήτριος Χατζήτσος	Ν	Αντώνιος Γεωργαντζής	Ν
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν	Νικόλαος Δελιγιάννης	Ν
Νικόλ. Μαυρομμάτης	Ν	Νικόλαος Σιληβέργος	Ν
Άναστ. Σ. Χαλαλάκης	Ν	Άναστ. Πολυζωίδης	Ν
Γεώργ. Διοδωριώτης	Ν	Φίλιππος Ιωάννου	Ν
Κωνστ. Προβιλέγγιος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Σπύρος Μίλιος	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Ρήγας Παλαμίδης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Α. Α. Κουντουριώτης	Ν	Β. Πατιμεζάς	Ν
Λουκυργος Κρυστένιτης	Ν	Ν. Πατρίκος	Ν
Αθ. Α. Μιαούλης	Ν	Ιω. Αμβροσιάδης	Ν
Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν	Κωνστ. Μεταξάς	Ν
Χριστόφ. Παρριχίδης	Ν	Η. Νοταράς	Ν

Έχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 15 τρίχοντος μηνὸς Ἰουνίου.

Ἐπὶ τέλους ἀνευ ἄλλου τινὸς ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔδωκε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χατζήτσος.
Κ. Προβιλέγγιος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 20 Ἰουνίου 1861, ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν ὡς γραμματεῖς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Κ. Προβιλέγγιον ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαλάκη ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Η. Νοταρᾶ ἐχορηγήθη αὐτῷ τεσσαρακονθήμερος ἀπουσίας ἀδεία διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀρθροῦ 96 τοῦ Συντάγματος, καὶ ἀπεφασίσθη ἀρὸς ἐκτυπωθῆ καὶ διανεμηθῆ αὐτὸ πρὸς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς, νὰ ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως. Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω ὑμῖν νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀρθροῦ 96 τοῦ Συντάγματος. Καὶ ἡ μὲν γενικότης τῶν ὅρων τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος φαίνεται περιλαμβανόμενα ἅπαντας τοὺς εἰς τὸν κατάλογον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ταττομένους, τὸ νομοσχέδιον ὅμως περιορίζεται νὰ κανονίσῃ τὰ προσόντα μόνων τῶν μελῶν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων τῶν παρόρων αὐτῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δικηγόρων, καταλείπον εἰς τὴν μέλει τοῦδε ἰσχύουσιν νομοθεσίαν τὰ προσόντα τῶν εἰρηνοδίκων, τῶν παρίδρων αὐτῶν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δικηγόρων, τῶν γραμματέων ὅλων τῶν δικαστηρίων, τῶν κλητῶν καὶ τῶν συμβολαιογράφων· τὸ μὲν, διότι αἱ ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων περὶ τούτων κείμεναι διατάξεις εἶναι ἀπορῶσαι, οὐδὲ ἐπέτιττε ἡδὴ ὁ κειρὸς πρὸς ἀπαιτήσιν αὐστηροτέρων προσόντων διὰ τὰς ὑπηρεσίας ταύτας, τὸ δὲ, διότι καταπαύον ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ σπουδαῖον εἶναι κυρίως μόνον νὰ ἐριθῶσι τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, ὅσοι μέλη τῶν ἀκολούθως νὰ κατασταθῶσι μέτοχοι τοῦ τῆς ἰσοτιμίας πλειοψηφίας.

Τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τὰ προσόντα συνίστανται εἰς ὠριμένους τινὰς συνθήκας ἐλεξιμότητος πρὸς δικαστικὰ ἔργα, ὅς ὁ νομοθέτης ἀναγκάζεται νὰ διαγράψῃ διὰ νὰ παράσῃ εἰς τοὺς πολῖτας τ' ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα, ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἡ διαχείρισις δὲν ἴσται ἀνατίθεσθαι εἰμὴ εἰς ἐκείνους οἵτινες μετὰ χρηστότητα δεδοκιμασμένην ἐνέουσιν τὴν ἐπιστήμην τῶν νόμων καὶ τὴν πείραν τῆς ὑπηρεσίας. Αἱ συνθήκαι αὗται εἶναι οὐτως ὅτι ἐκείνη ἐγγνωμένη τὸ ὅριμον τῆς κρίσεως πρηνεστῆσαι σπουδαῖ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, παρέχονταί τεκμήριον τῆς γνώσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου, καὶ τέλος πρηνεστῆσαι τοῦ διορισμοῦ ἀσκήσεως εἰς ἔργα δικαστικὰ ἀνευ τῆς ὁποίας ὁ ἀνδεχόμενος γειτούργημα δικαστικὸν δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀξίως τὰ καθήκοντά του. Ἐπὶ τῇ ἰσχύει τῶν ἀπαρτιζόντων τούτων συνθηκῶν συνετάχθη τὸ πρακτικὸν νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου πρὶν ἢ ἐκπληρωθῇ τῆς ἀναλύσεως, ἀνάγκη πᾶσι νὰ ἐκθέσωμεν διὰ βραχείων ἐπὶ τῇ βάσει ποίων προσόντων ἐγένιντο οἱ διορισμοὶ εἰς τὰς περὶ ὧν πρόκειται δικαστικὰ θέσεις ὑπὸ τὸ κράτος τῆς

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Πιρίου.) 27

μέχρι τούδε ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας. Αἱ διατάξεις αὗται περιέχονται εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου 1835 νόμου κύρος ἔχοντα ὄργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων, καὶ εἰσὶ τ' ἄρθρα 11 καὶ 137 αὐτοῦ, ἔχοντα οὕτως. Ἄρθρον 11. «Πρόεδρος, Εἰσαγγελεὺς, Δικαστὴς, Ἀντεισαγγελεὺς ἢ Εἰρηνοδίκης διορίζεται, ὅστις ὑπεβλήθη εἰς τὰς διατεταγμένας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξετάσεις καὶ ὑπηρέτησεν ἐν ἔτος τοῦλάχιστον ὡς δικηγόρος ἢ παρέδρος. Περιπλέον διὰ τοὺς «Προέδρους, Εἰσαγγελεῖς, Δικαστὰς καὶ Εἰρηνοδίκας ἀπαιτεῖται ἢ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς ἢ τοῦ 22. Γραμματεὺς δύναται νὰ διορισθῇ ὅστις ὑπηρέτησε τοῦλάχιστον ἐν ὀλοκληρίᾳ ἔτος ὡς ὑπογραμματεὺς αἰς πρὸς τοὺς πρώτους διορισμοὺς τοὺς γενησομένους κατὰ συνένειπιν τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ γενῇ ἐξαιρέσεις τῶν ἀδιατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.»

«Ἄρθρον 137. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος α.) ἂν δὲν ὑπερέβῃ τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· β.) ἂν δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις· γ.) καὶ ἂν δὲν ἐγυμνάσθῃ τοῦλάχιστον ἐν ὀλοκληρίᾳ ἔτος παρὰ τινι δικηγόρῳ. Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γινησομένους πρώτους διορισμοὺς ἐδύναται νὰ γενῇ παρὰβλέψις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.»

Περὶ προσόντων τοῦ δικαστικοῦ παρέδρου δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἡμῶν διάταξις τις. Καὶ εἰς μὲν τοὺς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νόμου τούτου γενομένους διορισμοὺς, ἢ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρων διατάξεων ἦτον ὅλως ἀδύνατος· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα αὗται ἐκτὸς τῆς ἀφορώσης τὴν ἡλικίαν δὲν ἐφηρμόθησαν ποτὲ ἀκριβῶς καὶ ὁλοσχερῶς. Τῶντι ἐν πρώτοις τὸ ἐδάφ. α. τοῦ ἁρθροῦ 11 τὸ ἀπαιτοῦν, ὥστε οἱ μέλλοντες νὰ διορισθῶσιν εἰς δικαστικὰς θέσεις νὰ ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς διατεταγμένας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξετάσεις, δὲν ἐφηρμόσθη πώποτε, διότι πώποτε διάταξις περὶ τούτων ἐξετάσεων δὲν ἐβδόθη. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τῷ β'. ἐδάφ. τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ διαγραφόμενον προτὸν τῆς ἐπὶ ἐν ἔτος ὑπηρεσίας ὡς παρέδρου ἢ δικηγόρου δὲν ἀπητήθη αὐστηρῶς, καθόσον ἐβωρήθη ὡς ἰσοδύναμος μετὰ τὰς ὑπηρεσίας ταύτας καὶ ἡ τοῦ δικαστικοῦ γραμματεὺς. Ἀκριβεστέρως ἐκτελέσεως ἔτυχε τὸ 137 ἄρθρον τοῦ ὁργανισμοῦ τὸ κανονίζον τὰ τῶν δικηγόρων προσόντα, καθόσον ἀπὸ τοῦ 1836 καὶ ἡζῆς ὠρίσθησαν διὰ διαφό-

ρων II. Διαταγμάτων αἱ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ἐν ἐδαφίῳ β'. ἀπαιτούμεναι πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐβδόθησαν. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως τῶν περὶ προσόντων διατάξεων τοῦ δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ ἐπικράτησαν καὶ ἀκολουθοῦνται μέχρι τούδε ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς διορισμοὺς αἱ ἐξῆς ἀρχαί. Εἰς τὰς θέσεις Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελεῶν πρωτοδικῶν διορίζονται α) οἱ ἐκπληρώσαντες ἐπὶ τινι ἔτη μετ' ἱκανότητος τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου· β) οἱ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρετήσαντες ὡς γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ δόσαντες δείγματα ἱκανότητος περὶ τὴν ὑπὲρ εἰρήν· γ) οἱ εἰς τὸν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, εἰς τὴν ἐν ἀλλοδαποῖς διδασκαλίᾳ νομικῆς σπουδᾶς διανύσαντες, ἐν ἐκπλήρωσιν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος· δ) οἱ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ὑπηρετήσαντες ὡς δικηγόροι παρὰ τοιούτῳ δικαστηρίῳ. Κατ' ἀρχὰς μὲν τὰ κενὰ εἰς τὰς δικαστικὰς τάξεις ἐπλήροιντο σχεδὸν μόνον διὰ τῶν δύο πρώτων ἐκ τῶν ἀπαραίτητων κατηγορίων ἕνα καὶ τῆς σπάνειος ἀνδρῶν μετ' ὁπωριτικῆς γνώσεως τοῦ δικαίου· κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη ἀφ' οὗτοῦ μάλιστα τὸ ἑλλ. Πανεπιστήμιον ἔρχισεν ν' ἀποφέρῃ καρπὸν ἀφύωντότερος αἱ δύο τελευταῖαι κατηγορίαι ἐχρηγήσαν τὴν μεγαλειτέραν ἀναλογίαν εἰς τοὺς γενομένους διορισμοὺς. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἀνωτέρας τοῦ Πρωτοδικικοῦ καὶ Ἀντεισαγγελεῶς τῶν Πρωτοδικῶν θέσεις θέσεις, εἰς αὐτὰς χρυσοῦσας, οἱ διορισμοὶ ἐγένοντο μέχρι τούδε, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, διὰ προβιδοσμοῦ τῶν κατεχόντων τὰς προτεγγιζούσας κατωτέρας θέσεις, καὶ ἐξαιρέτως τοῦ κανόνος τούτου ἐγένον ὀλίγιστοι μόνον ὑπὲρ διακριθέντων δικηγόρων τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων.

Ἐπανερχόμενοι ἤδη εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὃς συγγερνῶμεν τὰ παρ' αὐτοῦ διαγραφόμενα προσόντα πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐνεστώσης νομοθεσίας καὶ νομολογίας ἀπαιτούμενα ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθείσαν τριπλὴν ἐποψίν, τούτεστι τῆς ἀπαιτούμενης ἡλικίας, τῶν νομικῶν σπουδῶν, καὶ τῆς τοῦ διορισμοῦ προσημείωσης περὶ τὰ δικαστικὰ τριβῆς. Ἐκ τῆς συγκρίσεως ταύτης θέλουσιν γενῇ καταφανεῖς αἱ βελτιώσεις, ὃς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπαγγέλλεται νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς νομοθεσίας μας. Καὶ πρῶτον καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν. Ἐνῷ ὁ δικαστικὸς ὁργανισμὸς ὀφείκει ταύτην ὁμοιομόρως διὰ πάσης τὰς δικαστικὰς θέσεις, ἐξαιρουμένης τῆς τοῦ Ἀντεισαγγελεῶς, εἰς τὸ συμπληρωμένον εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος, τὸ νομοσχέδιον διέτηρσε τὴν ἡλικίαν ταύτην διὰ μόνον τοὺς Πρωτοδικίους, ἀπῆλθε δὲ διὰ τὰς

ἀνωτέρως τοῦ πρωτοδικικοῦ θέσεις ἡλικίαν 28 ἐτῶν συμπεριλαμβανόμενων, ὁρμώμενον ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἡλικία καθιστᾷ καὶ δικαίως πλέον σέβαστόν εἰς τὰς θύρας τῆς κοινωνίας τὸν δικαστὴν. Μόνον διὰ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς, ὡς μὴ ἔχοντας ἐνέργειαν αὐτοτελῆ ὥστε καὶ τὸ νομοσχέδιον ἡλικίαν κατωτέρω, διὰ μὲν τοὺς παρὰ πρωτοδικαίας τὴν τῶν 23 ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς παρ' ἑρέταις τὴν τῶν 26, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 22, διότι εἰς ταύτας μόνον τὰς ἡλικίας δύναται τις ὡς ἐκ τῶν ἁλίων ἐν τῷ νομοσχέδιῳ ὁρίζομένων προσδοκῆναι νὰ φθάσῃ εἰς τὰς θέσεις ταύτας. Διὰ τὴν αὐτὴν δὲ λόγον δὲν ὤρισθη ἐν τῷ νομοσχέδιῳ ὁρίζομένων προσδοκῆναι νὰ φθάσῃ εἰς τὰς θέσεις ταύτας. Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν ὤρισθη ἐν τῷ νομοσχέδιῳ ὥστε ἡ ἡλικία διὰ τοὺς ἐν τῷ 3 αὐτοῦ άρθρῳ ἀναφερομένους δικαστικούς ὑπαλλήλους, διότι αὐτῶν ἡ ἡλικία δὲν δύναται ὡς ἐκ τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ νομοσχεδίου νὰ ᾖ κατωτέρω τῶν 30 ἐτῶν.

Καθόσον δ' ἄρθε δεύτερον τὸ προσὸν τῶν προκηχθεσῶν τοῦ διορισμοῦ νομικῶν σπουδῶν, τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐπιζητεῖ, ὡς ὁ ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων, ἐξέτασιν ἐπίτηδες γινόμενὴν παρὰ τῶν ἀποδουμένων εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἀναπαύεται εἰς τὰς δοκιμασίας, αἱ ὁρίζονται οἱ εἰς τὸ νομικὸν στάδιον παρασκυζόμενοι ἐν ταῖς νομικαῖς σχολαῖς, καὶ διότι αἱ παρὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καθηγητῶν γινόμεναι ἐξετάσεις πρέπει νὰ λογιζώμεναι διὰ τὴν γνῶσιν τῆς θεωρίας τοῦ δικαίου ὡς ἀπογρῶν ἐλεγχος, ὥστε δεύτεραι ἐξετάσεις πρὸς τὸν αὐτὸν ἀποβλέπουσαι σκοπὸν εἶναι περιτταί, καὶ διότι τὸ σύστημα τοῦτο εὐρίσκωμεν καθιερωμένον καὶ παρὰ τοῖς ἑλλοίοις καὶ Ἀγγλοῖς. Ἐάν ὅμως φέρῃ τις ἀπέλωμα οὐχὶ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἀλλ' ἄλλοδαποῦ διδασκατερίου, ἑλλογον εἶναι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τίτλου τῶν σπουδῶν τοῦ νὰ ὑποστῇ ἐν Ἑλλάδι ἐξέτασιν περὶ τοῦ ἐγγυρίου δικαίου πρὶν διορισθῇ εἰς δικαστικὴν θέσιν.

Ἄνευ τοῦ προσόντος τούτου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διπλώματος ἡ εἰσδοξὶς εἰς τὰς θέσεις Πρωτοδικικοῦ ἢ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τούτων θέλει εἶσθαι τοῦ λοιποῦ ἐρικτὴ κατ' ἐξίρεσιν μόνον εἰς Εἰρηνοδικαίας ἢ Γραμματεῖς Πρωτοδικῶν ἢ ἑρετῶν μετὰ ἐξαετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τούτους μόνον ἀφοῦ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐπίτηδες ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν νομικῶν αὐτῶν γνώσεων καὶ θεωρηθῶσιν ἱκανοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταιού-

των καθηκόντων (Ἄρθρ. 1). Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη διατάξις θέλει ἐκλείπει ἐκ τῆς νομοθεσίας, ὅτε, κανονιζομένων τῶν προσόντων τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ δικαστικῶν γραμματέων, τὸ προσὸν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διπλώματος θέλει ἀπαιτεῖσθαι καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Καθόσον δ' ἄρθε τέλος τὸ τρίτον προσὸν τὴν τοῦ διορισμοῦ προκηγουμένην τριτὴν περὶ τὰ δικαστικὰ ἔργα, τὸ νομοσχέδιον ἐκαινοτόμησε καθιεροῦν σύστημα ὅλης διάφορον τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας, συναρτῶν ὅπως ὁπωσοῦν μετὰ τὴν μέχρι τοῦδε πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ τοὺς δικαστικούς διορισμούς. Καὶ ἐν πρώτοις καὶ δι' αὐτὴν τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδικικοῦ ἢ ἀντεισαγγελέως πρωτοδικῶν ἐπέτεινε τὸ νομοσχέδιον τὸ προσὸν τῆς ἀπαιτουμένης δικηγορικῆς ἢ παρεδρικῆς ὑπηρεσίας εἰς διατείαν ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε μονοστοῦς ὑπηρεσίας, ὡς μὴ ἀποχωρήσης πρὸς ἱκανὴν γύμνασιν εἰς τὰ δικαστικὰ ἔργα, ἀφομοιώσαν ὅμως πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας καὶ τὴν τοῦ εἰρηνοδικικοῦ ἢ τοῦ γραμματέως Πρωτοδικῶν ἢ ἑρετῶν, διότι καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας δύναται ν' ἀποκτηθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι πρακτικαὶ γνώσεις τοῦ δικαίου. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον δὲν ἤκλεισεν εἰς τὴν ἐραχυχρόνιον ταύτην γύμνασιν καὶ διὰ τὰς ἀνωτέρας τοῦ πρωτοδικικοῦ ἢ ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν θέσεις ὡς ἐπραξεν ὁ ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων ὅπως ὁμοειδῶς καὶ ἀνευ διακρίσεως ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων λειτουργῶν τῆς Θεμελίδος τὰ προσόντα αὐτῶν. Τὸ νομοσχέδιον ἀπαίτην ὡς ἀναγκαίαν προπαρασκευὴν διὰ τὰς ἀνωτέρας θέσεις τὴν ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τῶν κατωτέρων, διαστέλλει πρὸς τὸ τέλος τοῦτο τὰς περὶ ὧν πᾶσεται δικαστικὰς ὑπηρεσίας εἰς τρεῖς τάξεις, ἡ μᾶλλον βαθμίδας (ἄρθρ. 1, 2, 3,) εἰς τὴν ἀνωτέραν τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ προαχθῇ τις εἰμὴ ἀφοῦ διανύσῃ ἐν ταῖς κατωτέραις τὸν ὀρισμένον χρόνον. Οὕτω λοιπὸν καὶ τὸ δικαστικὸν στάδιον θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ, ὡς πολλαὶ ἄλλαι ὑπηρεσίαι, τοὺς περὶ προδικασμοῦς κανόνας του. Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ ὅτι παρέχει διὰ τὰς ἀνωτέρας θέσεις τὴν ἐγγύτησιν, ὅτι οἱ εἰς αὐτάς διορίζομενοὶ κέκτινται εἰς ἀνώτερον βαθμὸν τὴν περὶ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων πείραν κλείει ἐνταυτῷ καὶ τὴν θύραν εἰς τὴν σπουδαρχίαν, καὶ ἐξασφαλίζει τὴν τύχην τῶν δικαστῶν ἐκείνων, οἵτινες τὸ ἐπάγγελμά των κατέστησαν τῶν σκοπῶν τῶν μελετῶν των καὶ τὰς μελέτας των τὴν ἐνασχόλησιν τοῦ βίου των. Παρατηροῦν ὅμως ἐνταυτῷ, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ βαθμικικοῦ προδικασμοῦ

ἀπὸ κατωτέραις εἰς ἀνωτέραν θέσιν ὅσον δύναται νὰ ᾖται πρό-
ξενον ὠφελείας ἐντὸς ὁρίων τινῶν, ὅπως καὶ ἐπεβλήθη ἐν τῷ νο-
μοσχεδίῳ, τόσον ἤθελεν ἀποδοῖν ἐπιβλαστὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν,
καὶ ἐπιφέρει περιορισμὸν ἀτοπον εἰς τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερ-
νήσεως τοῦ ἐκλέγειν ὑπὸ εὐθύναν τῆς τοὺς ὑπαλλήλους, ἐὰν ἡ
κλίμαξ ἐπολλαπλασιαζέτο ἀκριβῶς κατὰ τοὺς βαθμοὺς τῆς
ὑπηρεσίας.

Ἐπειδὴ τὸ νομοσχέδιον παραδέχεται τὸν εἰς τὰς δικαστικὰς
θέσεις διαρισμὸν, συμφώνως μὲ τὴν μέχρι τοῦδε νομοθεσίαν, οἴ-
χι μόνον ἐπὶ τῇ θέσει προκηρυχμένης δικαστικῆς ὑπηρεσίας εἰς
κατωτέραν θέσιν, ἀλλὰ καὶ λόγῳ προκηρυχμένης δικηγορικῆς
ὑπηρεσίας, ἡ τῆς ἐκπληρώσεως καθελόντων ἐπικουρικῶς δικα-
στοῦ, τοῦτέστι παρέδρου, ἀνάγκη ὑπῆρξε νὰ κανονισθῶν ἐν
αὐτῷ ἀρμοδίως καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ὅλον σύστημά του, καὶ
τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ διορισθῇ τις πάρεδρος ἡ δι-
κηγὸς παρὰ τοῖς πλημμελεῖ δικαστηρίοις, ὅπερ ἐγένετο ἐν τοῖς
ἄρθροις 4 καὶ 5 αὐτοῦ. Ἡ ἡλικία διὰ τὸν δικηγόρον ὠρίσθη
εἰς τὸ συμπληρωμένον 21 ἔτος ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 25,
διότι ἄλλως ἀδύνατον ἦτο νὰ μορφωθῇ τις πρὸ τῆς
συμπληρώσεως τοῦ 25 ἔτους ἐν τῷ δικηγορικῷ ἐπαγγέλματι
πρὸς τὸ δικαστικόν, καὶ διότι πρὸς τοῦτοις πρὸς διεξαγωγὴν
τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ἀρκεῖ ἡ ἡλικία ἐκείνη, καθ' ἣν ὁ
νόμος θεωρεῖ ἕκαστον ἱκανὸν πρὸς διαχείρισιν τῶν ἰδίων του
ὑποθέσεων. Ἡ ἡλικία τοῦ παρέδρου δὲν ἔδυνάτο νὰ ᾖται ἄλλη
εἰμὴ ἡ διὰ τὸν δικαστὴν, ὃν ἀναπληροῖ, ἀπαιτούμενη.

Κατὰ τὸ ὅλον σύστημα ἡμῶν καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτε-
θέντας λόγους, ἐπόμενον ἦτο ν' ἀντικαταστήσωμεν καὶ ἐπὶ τῶν
δικηγόρων τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 137 ἐξ. 2 τοῦ ὁργανισμοῦ ἀπαι-
τούμενην εξέτασιν διὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διπλώματος, ν' ἀπαι-
τήσωμεν δὲ τοῦτο καὶ διὰ τὸν διορισμὸν εἰς θέσιν παρέδρου.
Καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν τάξεων τούτων ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον
νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ τοῦ βαθμικίου προβιβάσμου σύστημα, ὡς ἐπὶ
τῶν κυρίως δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ δύνανται ν' ἀποκτώσιν ἐν αὐτῇ
προσόντα διερισμοῦ εἰς τὰς δικαστικὰς θέσεις. Ἐπειδὴ δὲ δὲν
ἦτο δίκαιον νὰ συναγωνίζωνται οὗτοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ κυρίως
δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ ὡς πρὸς τὰς ἀνωτέρας θέσεις ἐπὶ τῶν ἰσῶν
ἡ ἀπαιτούμενη διάρκεια τῆς δικηγορικῆς καὶ παρεδρικῆς ὑπη-
ρεσίας ὠρίσθη οὕτως, ὥστε τὸ αὐτὸ πρᾶγμα προσαχθῇ ὑπὸ τῶν

δικηγόρων καὶ παρέδρων δι' ὀλίγον μικροτέρου χρόνου ἢ ὑπὸ
τῶν κυρίως δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τὸ νομοσχέδιον διαγράφει κανόνα περὶ τοῦ
ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου, ἐὰν δὲν διετέλεσέ τις καθ' ὅλον τὸ
ἀπαιτούμενον διάστημα ἐν μ.θ. καὶ τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀλλ' ἐν
διαφόροις, χρησίμοις ἡμῶς ἐξίσου πρὸς ἀπόκτησιν προσόντος
τινός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συγχωρεῖται ὁ συνυπολογισμὸς
τῆς διαρκείας τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν πρὸς κατάρτισιν τοῦ
προσόντος.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τὸ νομοσχέδιον διατηρεῖ ἀθικτα τὰ δικαιο-
ματα τῶν ἡδὴ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων, καθὼς καὶ ἐκεί-
νων, οἵτινες ἐξῆλθον μὲν αὐτῆς διὰ πραιτήσεως ἢ διορισμοῦ
εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, θέλουν δὲ τυχὸν ἐπανέλθει πάλιν. Καὶ οὐ-
τοι ὅμως ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου,
ὅταν διορίζωνται εἰς θέσιν ἀπαιτοῦσαν ἀνωτέρα προσόντα ἐκεί-
νες ἢν κατέχουν ἢ κατεῖχον· δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ ἔχῃσι
δίπλωμα τῶν νομικῶν σπουδῶν τῶν.

Ἐν τῷ 8 τέλος ἀκυροῦνται πάντα αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὴν
παρόντα νόμον διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὅσαι
κανονίζον τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν
διαλαμβάνει τὸ νομοσχέδιον. Συνάμα καταργοῦνται ῥητῶς καὶ
τὰ περὶ τῆς ἡδὴ ἐκλειπούσης εξέτασεως τῶν δικηγόρων Βασι-
λικά Διατάγματα.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ παρὸν
νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 ἰουνίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομεν τὸν ἡμέτερον ὑ-
πουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ
ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Υφιστάμενοι ὁμοίως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπειραίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1.

Δικαστὴς ἢ ἀντεισαγγελεὺς πρωτοδικῶν δύναται νὰ διορισθῇ μόνον, ὅστις ἔτυχε διδακτορικοῦ ἢ ἀπολυτηρίου διπλώματος τῆς νομικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὑπηρετήσας τοῦλάχιστον δύο ἔτη ὡς εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς, πρέεδρος ἢ δικηγόρος πρωτοδικῶν ἢ ἐφετῶν, καὶ ὅστις μὴ ἔχων διπλωμα, ὑπηρετήσας δὲ ἐπὶ ἑξ ἔτη ὡς εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς πρωτοδικῶν ἢ ἐφετῶν, ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν περὶ τῶν νομικῶν αὐτοῦ γνώσεων καὶ ἐθωρήθη ἱκανὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιοῦτων καθηκόντων.

Ὁ φέρων διπλωμα ἀλλοδαποῦ διδακτηρίου τῆς νομικῆς ἀπαιτεῖται πρὸς τὴν διεστέ, ὡς ἀνωτέρω, ὑπηρεσία νὰ ὑποστῇ εὐδοκίμως ἐξέτασιν περὶ τοῦ ἐγγωρίου δικαίου.

Αἱ ἀνωτέρω ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς σχηματιζομένης ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν. Ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουν ἐνεργεῖσθαι αἱ ἐξετάσεις, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. διατάγματος.

Διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδίκου ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἡ συμπλήρωσις τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τὴν τοῦ ἀντεισαγγελεὺς ἢ τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου.

Ἄρθρον 2.

Ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν, πρέεδρος πρωτοδικῶν ἢ εἰδικῶν ἐμποροδικείου ἢ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις ὑπηρετήσας τοῦλάχιστον τρία ἔτη ὡς πρωτοδίκης ἢ ἀντεισαγγελεὺς πρωτοδικῶν, ἢ ὡς πρέεδρος ἢ δικηγόρος παρ' ἐφέταις ἢ ὀκτώ ἔτη ὡς πρέεδρος ἢ δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίς.

Ὁ εἰς τινα τῶν θέσεων τούτων διοριζόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔῃ ἡλικίαν εἰκοσιοκτὼ ἔτων συμπληρωμένων, ἐκτὸς τῶν παρ' ἐφέταις ἀντεισαγγελεῶν, οἵτινες ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον μόνον τὸ εἰκοστὸν ἕκτον ἔτος.

Ἄρθρον 3.

Πρέεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἀντιπρέεδρος, δικαστὴς ἢ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρέεδρος ἢ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις διετέλει ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν, πρέεδρος πρωτοδικῶν ἢ εἰδικῶν ἐμποροδικείου, εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν ἢ πρέεδρος ἢ δικηγόρος παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

Ἄρθρον 4.

Πρέεδρος παρὰ μὲν πρωτοδικαίς δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὁ φέρων διπλωμα περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ, ἐὰν φέρῃ διπλωμα ἀλλοδαποῦ διδακτηρίου, δούς τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 ὁρισμένα, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ πρωτοδίκου παρ' ἐφέταις δὲ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη ὡς πρέεδρος ἢ δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίς, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ἐφέτου παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ ἐπὶ πάντε ἔτη χρηματίσας πρέεδρος ἢ δικηγόρος παρ' ἐφέταις, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Δὲν διορίζεται τις εἰς τὴν θέσιν πρέδρου, ἂν δὲν ἔῃ συμπληρωμένη τὴν διὰ τοὺς δικαστὰς τοῦ παρ' ᾧ διορίζεται δικαστηρίου ἀπαιτουμένην ἡλικίαν.

Ἄρθρον 5.

Δικηγόρος παρὰ μὲν πρωτοδικαίς δύναται νὰ διορισθῇ ὁ ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, καὶ φέρων διπλωμα τῶν νομικῶν σπουδῶν τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ, ἐὰν φέρῃ διπλωμα ἀλλοδαποῦ διδακτηρίου, δούς τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 1, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ πρωτοδίκου παρ' ἐφέταις δὲ ὁ ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη ὑπηρετήσας ὡς δικηγόρος ἢ πρέεδρος παρὰ πρωτοδικαίς, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ἐφέτου καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ ἐπὶ πάντε ἔτη ὑπηρετήσας παρ' ἐφέταις ὡς δικηγόρος ἢ πρέεδρος, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς κατάρτισιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1—5 ὁριζομένων προσόντων συνυπολογίζεται ὁ χρόνος ὃν διήνυσεν τις διατελὼν ἐν δικήτορις τῶν ἐν ἐκείτῳ αὐτῶν ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν. Δύο ἔτη δικηγορικῆς ἢ παρεδρικῆς ὑπηρεσίας παρὰ πρωτοδικαίς ἐξισούνται μετ' ἑν ἔτος τοιαύτης ὑπηρεσίας παρ' ἐφέταις.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ᾗδ' διατελοῦντες εἰς τὴν δικαστικὴν ἢ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ οἱ ἐξεληθότες αὐτῆς διὰ παραιτήσεως ἢ διουρισμοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν ὑπόκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον μόνον καθὼς ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν αὐτῶν εἰς θέσιν ἀπαιτουσαν ἀνώτερον προσόντα ἐκείνης, ἢν κατέχουν ἢ κατέχον εἰς τὰς ἐκείνης ὑπηρεσίας, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ὅμως νὰ ἔχωσι διπλωμα τῶν νομικῶν σπουδῶν τῶν.

Από της δημοσίευστος του παρόντος νόμου, ακυροῦνται ὅσαι τῶν προνομιουθετημένων καὶ προδιατεταγμένων ἀντιβαίνουναι εἰς αὐτόν, ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ 27 Ἰουλίου καὶ 4 Σεπτεμβρίου 1836 καὶ 15 Νοεμβρίου 1847 βασιλικά διατάγματα περὶ ἐξατάσεως τῶν δικηγόρων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀκυλύθως ὁ αὐτός Κ. ὑπουργὸς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀσθενούντος ἀνέγνοι ἕτερον νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς διαρκείας τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1861· ἀπεφασίσθη δὲ ἵνα τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ τοῦτο πρὸς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστάς, καὶ μετὰ τὴν προεπιστηγασίαν τοῦ ὑπὸ τῶν τμημάτων νὰ συζητηθῇ, ἀνευ ἐκλογῆς ἐπιτροπῆς καὶ διχα ἐκθέσεως· ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἐφεξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν Ἑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 ΦΛΣ'. νόμου, ἀφαιρῶντος τὴν αὐξήσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων λειτουργῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1861.

Οἱ λόγοι οὕτινες παρακινῶσι τὴν Κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ τὴν παράτασιν ταύτην εἶναι οἱ ἐφεξῆς.

Καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄνω μνησθέντος νόμου, καὶ τοῦ παρατείναντος τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1860 νόμου τῆς 31 Μαΐου 1860 καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐγένοντο παρατηρήσεις περὶ τῆς τερητέας δικαιοτέρας ἀναλογίας ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται καθίστων ἀναγκαίαν τὴν μετὰ ταῦτα ἀναθεώρησιν τοῦ νόμου τούτου. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως δὲν ἠδυνήθη φαίνεται τότε διὰ τὸ ὅτι αὐτὸ τοῦ χρόνου καὶ διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτον ἤδη ὑποδεσμευμένος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1861, νὰ ἐπιφέρῃ τὰς δεούσας βελτιώσεις διὰ τῆς ὑποβολῆς νέου τακτικωτέρου νομοσχεδίου, ἐπεφυλάχθη δὲ νὰ πράξῃ τοῦτο κατόπιν.

Ἀποῦ ὅμως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1861 καὶ τοι ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, δὲν συνεζητήθη ὅμως καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας, τὸ ὑπουργεῖον ἐκρίνεν ἀναγκαῖον, δὲ τοὺς ἐκτεθέντας κατὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ λόγους, παρὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου εἰς τὴν Γερουσίαν, νὰ ὑποβάλῃ νέον τοιοῦτον εἰς τὴν παρούσαν σύνοδον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τῆς 25 Μαΐου 1859 εἶχεν ἤδη ἐκπνεύσει, ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ νόμου τῆς 31 Μαΐου 1860 χορηγηθεῖσα παράτασις. Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων κατέστη ἀναπόφευκτος πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν τοιαύτῃ λοιπὴν περιπτώσει τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠδυνήθη ἄλλως νὰ πράξῃ, ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1861 νὰ ρυθμίσῃ τὰς πιστώσεις τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς 28 Μαΐου 1859 καὶ νὰ διατάξῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἂν κυρωθῇ ἡ αὐξήσις αὕτη παρὰ τῶν Βουλῶν, ἄλλως δὲ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ πληρωθὲν ποσὸν τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν. Ἐφρόντισεν ὅμως συγχρόνως ὥστε ν' ἀρχίσῃ ἡ σύνταξις τοῦ νέου τούτου νομοσχεδίου, καὶ κατέβη τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ ἐιδικῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιτροπῆς ἐκ μελῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καὶ ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δ' ὠρίσθη ἔδῃ, Κύριοι, καὶ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τῆς. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νόμου τούτου ἀπαιτεῖται ἄρκετός χρόνος, καὶ ἐπειδὴ ἡ πληρωμὴ τῶν μισθῶν ἐγένετο ἤδη κατὰ τετραμηνίαν ὁλόκληρον, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ τὴν ἐξακολουθήσιν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης μου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς συνεντεύξεως ἐπέστημεν ἀμοιβαίως ὅτι τὸ καλλίτερον ἐξ ὧν ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν εἶναι νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1861· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνασχοληθῇ μετ' ἀκριβείας τῆς διαούσης καὶ ἐπιτασίας ἐπιμελοῦς ἀπαιτούσης τὸν ἀνήκοντα χρόνον εἰς ἔργον ὅσον ἐνεστί τελειόν, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πείθεσθε, Κύριοι, ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς, δι' ὃν ἡ Κυβέρνησις ἐξαιτεῖται τὴν παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τῆς 28 Μαΐου 1859 εἶναι ὁ καταρτισμὸς νόμου καταλλήλου καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπικρατείας καὶ εἰς τὸν ὅσον ἐνεστί τακτικὸν καὶ δικαίον προσδιορισμὸν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων λει-

τούργων ὡν τῆς εὐμερείας κήδεται τὰ μάλα ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὴν πλήρη τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας.

Πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ὑμεῖς, συμμεριζόμενοι τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψεις μου, θέλετε εὐχεστηθῆτε νὰ ἐπιψηφίσαντε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουνίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ υποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΔΗΣ, Α. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ,
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΠΟΤΑΝΗ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἡ διάρκεια τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 Φ.Α.Τ. νόμου παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1861.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης εἶπε.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρώτου νομοσχεδίου ἦλθον εἰς τὸν νοῦν μου ἐκ τοῦ προχείρου μὲν ἰδέα, τὴν ὁποίαν ἂν καὶ πρόχειρον ἐνθάρρηναι νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς λίαν δικαίαν καὶ ὀρθὴν κατ' ἐμέ· ἐπειδὴ εἰς τὸ περὶ ἰσοδιότητος τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον ἐμπεριλαμβανόνται καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, φρονῶ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον καὶ πρέπει διὰ τὸ ὁμοιόμορρον νὰ κανονισθῶσιν εἴτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀναγνωσθέντος νομοσχεδίου εἴτε δι' ἄλλου εἰδικοῦ καὶ τὰ προσόντα τῶν μελῶν τούτων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συ-

ναδρίου, ὅπως βαθμηδὸν ὑπάρξωσι καὶ εἰς τὸ Σώμα τοῦτο, τὸ ὑψηλὰ καὶ σοβαρὰ καθήκοντα ἔχον δικαστικῶς καὶ διοικητικῶς, ἄνδρες μὲ γνώσεις λογιστικῆς καὶ μὲ πείραν κτήνω τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἂν μὲν θεωρηθῇ συζητητέα ὥς ὁρισθῇ ἡμέρα τις πρὸς τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς ἂν δὲ θεωρηταί ἀναγκαῖα καὶ ἀναντίρρητος ὥς συσταθῇ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀνάγκη τῆς ὑποβολῆς καὶ τοῦ περὶ προσόντων τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νομοσχεδίου.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Συνεπεῖα παρατηρήσεων, αἵτινες ἐγένοντο καὶ ἐξωδίκως παρὰ τινῶν καὶ διὰ τοῦ τύπου ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων, αἶμα μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ περὶ ἰσοδιότητος νομοσχεδίου, ἰδίως δὲ συνεπεῖα τῶν σκέψεων τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας περὶ τοῦ ἀναγκαίου τῆς συνοποβολῆς καὶ τοῦ περὶ προσόντων νομοσχεδίου, κατηρτίσθη καὶ ἀνεγνωσθῇ σήμερον τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἰδύναντο νὰ ἐγγραφῶσι καὶ τὰ προσόντα τῶν ψῆφον ἔχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διότι τούτων ἡ ἰδιότης, τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ὑπηρεσία εἰσὶν ἄλλωτα καὶ διάφορα ἐκείνων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἄλλως τε ἡ θαρύτης τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου δὲν εἶναι τοιαύτη ὁποῖα εἶναι ἡ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Πιστεύω ὅτι καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν θέλει δυσκολευθῆ νὰ φέρῃ ἐν ὅμοιον περὶ προσόντων τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου νομοσχέδιον, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον λέγω μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐγγυηθῶ περὶ τῆς ὀριστικῆς ὑποβολῆς του.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Ἐς μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰσοδιότητος παρατηρῶ, ὅτι τῶν ὁντινῶν ἡ ἐπιτροπὴ ἐν ταῖς προκαταρκτικαῖς συζητήσεσι τοῦ νομοσχεδίου τούτου συνδιελέγη καὶ συνεξέτασε πολλάκις μετὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τὸ σοβαρὸν ταῦτο ἀντικείμενον, ὅτι κατεδείχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ὑποβολῆς τοῦ περὶ προσόντων νομοσχεδίου οὐ μόνον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου· περὶ τῶν δευτέρων ἐγένετο μάλιστα περισσύτερος λόγος διότι κατὰ τὸ περὶ ἰσοδιότητος νομοσχεδίου τὸ συνέδριον θέλει καταρτισθῇ ὡς πρὸς τὰ ἰσοδια μέλη αὐτοῦ μετὰ 5 ἐτῶν, ὥστε ἐν τῷ μεταξύ διαστήματι, ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως φηλονότι τοῦ νόμου μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰσο-

ειδίτης, πᾶς τις θέλει ἰδεῖν ὅτι μένει εἰς αὐτὸν εὐρύ στάδιον καὶ θέλει προθυμοποιηθῇ νὰ ἀσπαθῇ καὶ ἀκολουθήσῃ σπουδάζων καὶ μελετῶν τὸ λογιστικὸν σύστημα. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ Σύνταγμα προνοεῖ μόνον περὶ τῶν προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι καὶ δὲν ἀπαγορεύεται νὰ ἐλθῇ καὶ περὶ τῶν προσόντων τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νόμος, ἀφοῦ εἰς τὸ ἀρ. 87 τοῦ Συντάγματος ὁρίζεται ὅτι καὶ συνάμα τὸ ἰσχύον αὐτῶν μετὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων· διὸ καὶ προτείνω ἵνα ἀποσταλῇ ἀπόσπασμα τῶν παρόντων πρακτικῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν διὰ νὰ καταρτίσῃ καὶ ὑποβάλῃ τὸ ἀνήκον καὶ περὶ τῶν προσόντων τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Φρονῶ ὅτι δὲν δικαιῶνται οὔτε θύναται τὰ Σώματα νὰ ἐκβιάσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ νὰ εἰσάγῃ νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου, ἐνῷ τοιοῦτό τι δὲν κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, καθόσον ἐκ τῆς διατάξεως τῆς ἀπαιτοῦσης τὸν κανονισμὸν τῶν προσόντων τῶν δικαστῶν ὑπαλλήλων οὐδεμία ὑποχρέωσις ἐξάγεται πρὸς τὴν ὑποβολὴν νόμου κανονίζοντος καὶ τὰ προσόντα τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου· ἄλλως τε ἐτοιμάζεται γενικὸν νομοσχέδιον περὶ προσόντων ὅλων τῶν ὑπαλλήλων, καὶ εἰς αὐτὸ θέλουν συμπεριληφθῇ θεοχίως καὶ τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου· περὶ τούτου δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω πληρέστατα τὴν Γερουσίαν.

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Σιλβέριος.

Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος τῆς ἀπαιτοῦσης τὸν κανονισμὸν τῶν προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐξάγεται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ κανονισθῇ διὰ νόμου καὶ τὰ προσόντα τῶν ψήρων ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Εἶναι ὅμως ἀναντιρρήτον ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ Συνεδρίου ὡς ἀνωτάτης ἐλεγκτικῆς ἀρχῆς δὲν εἶναι ἐλάσσονα τῶν καθηκόντων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτου τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, διότι τὸ Συνέδριον ἔχει καθήκοντα ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως ἐπὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν εἶναι λοιπὸν ἀναγκαιότατον τὰ ψήρων ἔχοντα μέλη αὐτοῦ νὰ ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ νὰ περιέχουν ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ὅσαι ἀπαιτοῦνται καὶ διὰ τοῦς δικαστικούς ὑπαλλήλους. Ἐάν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἦτο παρὼν, ἦθετε βεβαίως συνομολογήσει, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ τὸν τοιοῦτον νόμον. Βεβαίως ἔχουσι καὶ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τοῦ τοιοῦτου νόμου ὡς

καὶ παντὸς ἄλλου· ἀλλ' ἐάν εἰς τοῦτο δὲν συγκαταταθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἡ πρότασις ἢ τὸ νομοσχέδιον θέλει μείνει ἀνεκέρως. Ἐπομένως φρονῶ ὅτι χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ σήμερον ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, εἶναι καλὸν νὰ συστήσῃ εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου· γνωρίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη ἄλλοτε περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων ὅλων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας· εἰργάσθη περὶ τούτου εἰς πολυμελὲς ἐπιτροπὴν, καὶ ἐγὼ αὐτὴς συνέταξα σχέδιον τὸ ὅποιον δὲν γνωρίζω διὰ τί ἔμεινε κατὰ μέρος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ κατὰ τὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι πολὺ ἀνώτερα τῶν τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, θυνάμεινα νὰ συστήσωμεν στενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας εἰσαγωγῆς νομοσχεδίου κανονίζοντος τὰ προσόντα τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπανέλαβεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης. Ἀνέκκαμ τὴν παρούσαν πρότασιν περὶ κανονισμοῦ τῶν προσόντων καὶ τῶν ἐχόντων ψήρον μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διὰ νὰ ἀποδώσω κατὰ τοῦτο ἄλλειψιν εἰς τὴν ὑπουργίαν, ὡς ὑπνύισατο εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης· τὴν πρότασιν ταύτην ἔκαμα ἐκ μόνου τοῦ δικαίωματος ὅπερ ἔχω τοῦ νὰ ὑπεισθῇσω εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐν καθήκον τὸ ὅποιον ὑπόκειται μεγάλας ἐγγυήσεις εἰς τὴν κοινωνίαν, διότι εἰς τὸ συνέδριον ὑπάρχουσιν ἀνατεθειμένα καθήκοντα δικαστικά τε καὶ διοικητικά, ἅτινα ἔχουσι μεγίστην ἐπιρροὴν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν τιμολογεστέων συμφερόντων τῶν ιδιωτῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τοῦ δημοσίου.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἀπόσπασμα τῶν παρόντων πρακτικῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα.

Τελέντος ὑπερὶ τοῦ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν τῶν ἐχόντων ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, καὶ ἀναγκαιότητος τούτου ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας λαβὼν τὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ἄν προτιθεμαι νὰ ἀντικρούσω οὔτε τὴν ἀρχὴν οὔτε τὸ πεπερασμένον τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καθόσον ἡ ἐφαρμογὴ ἢ ἡ συμμόρφωσις μετὰ τῶν διαταττομένων ἀφίεται εἰς τὴν θέλησιν ἑκάστου τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων φορολογουμένων. Ἐπειδὴ

ὅμως ἡ αἰτιολογικὴ αὐτοῦ ἐκθεσις ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ ἐκφράζει πρόθεσιν τινὰ τοῦ ὑπουργίου περὶ μελλούσης νομοθετικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ἀγοραστῶν ἐκείνων τῶν προτιμούντων νὰ μένωσιν εἰς τὰς ἀρχικὰς ὑποχρεώσεις των ἥτοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ τιμήματος, διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐξηγήσῃ τί ἐννοεῖ διὰ τῆς φράσεως εἰ Κυβέρνησις σκέπτεται εἰς τὸ νὰ φέρῃ νομοθετικῶς διόρθωσιν κλπ. ὁ μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην θέλω ἐπανέλθαι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὁμιλίας μου.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Τὸ Σύνταγμα καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἐγγείων φόρων παρ' ὅλων τῶν πολιτῶν κατ' ἴσιν ἀναλογίαν ἥτοι κατ' ἰσότητά, ἐπεὶ δὲ πρὸ τοῦ Συντάγματος ὑπῆρχεν ἀνωμαλία τις περὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐγγείων φόρων ἀποδιδόμενων ὑπὸ τινων μὲν εἰς εἶδος 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, ὑπ' ἄλλων δὲ εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν κτημάτων, καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ἠθέλησαν νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τοὺς περὶ διρθώσεως αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας ἐκδοθέντας ἐπιεικῆς νόμους, ἡ Κυβέρνησις θέλει προτίσῃ νὰ ὑπαγάγῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐγγείων φόρων εἰς ἓν μέτρον ὁμοιόμορρον, ἀλλὰ ποῖον θέλει εἶναι τὸ μέτρον τοῦτο ἀπὸ τοῦδε δὲν δύναμαι νὰ τὸ προσδιορίσω· αὐτὴ ἡ φράσις δὲν εἶναι ἀπειλὴ, ἀλλὰ προειδοποίησις· ἐπεὶ δὲ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀνέρερον ἦδη ὅτι θέλουσι νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸ μέλλον τὸν τοιοῦτον φόρον εἰς εἶδος, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις εἰσήλθε τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Προβιλέγγιος.

Υπάρχουσιν, ὡς γινώσκωμεν, νόμοι περὶ καθυστερούντων, οἵτινες ἐκτείνουσι τὴν ἐπιεικῆ ἀφαίρεσιν τῶν τόκων τῶν καθυστερούντων καὶ ἐπὶ τῶν πληρονόμων 3 τοῖς 0/0 εἰς χρήματα, ὅταν οὗτοι συμμορφωθῶσι μὲ τὴν γενικὴν φορολογίαν εἰς εἶδος καὶ τοῦτο ἵνα ὑπαχθῇ ἡ φορολογία εἰς μίαν ὁμοιόμορρον τάξιν κατὰ τὸ Σύνταγμα· ἀλλ' ἡ ὠφέλεια τοῦ 3 0/0 εἶναι τοιαύτη οὐχ ἐμπόδιζε τοὺς σταριδοκτήμενας νὰ δεχθῶσι τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν, ἡ πληρωμὴ ὅμως τῶν 3 0/0 ἐπὶ ποσούτων ἄλλων κτημάτων, ὅσα σπείρονται δημητριακοὺς καρποὺς, εἶναι ἐπιβλαβεστάτη, διὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ φέρῃ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων τὴν ἰσότητά κατὰ πρῶτον λόγον ἐθιώρησε δίκαιον νὰ προνοήσῃ, ὥστε οἱ ἐπιβαρυνόμενοι διὰ τοῦ 3 0/0 νὰ ἀπαλλαγθῶσι τοῦ περισσοτέρου βάρους καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν εἰς εἶδος ἴσιν φορολογίαν, ἀκολουθῶς δὲ θέλει σκεφθῇ καὶ

περὶ τῶν κτημάτων καὶ ἀγοραστῶν τῆς ἄλλης κατηγορίας, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς καθιερώσεως ὁμοιόμορρου κανονισμοῦ ἐπὶ τῆς φορολογίας.

Ἐπανελάθεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης· ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁ Γερ. Κ. Προβιλέγγιος ἀρκούντως μὰς ἐπλήρωσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐπιβάλλῃ μέτρον τι λόγῳ τακτοποιήσεως τῆς φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν κτημάτων ἐκείνων, ἅτινα πληρώνουσιν ἐγγεῖον φόρον 3 0/0 εἰς χρήματα· καὶ ἐπεὶ δὲ ἀριθμῶς πρόκειται περὶ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως, ἥτις πράγματι δὲν εἶναι οὔτε προικοδοτήσις οὔτε δωρεὰ, διότι εἶναι αὐτόχρημα ἀγορὰ καὶ πώλησις πράγματος, λέγω ὅτι πρὸ πάσης σκέψεως, πρὸ παντὸς μέτρου, ἐξεταστέον κατὰ ποῖον τρόπον ἐγένετο ὁ νόμος ἐκεῖνος· πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἐκείνου ἡ Κυβέρνησις πάλαι προσπαθεῖς κατέβαλε, πολλὰ ἐνέργησε καὶ πολλὰ ὑπεσχέθη ὅπως πεισθῶσιν οἱ κάτοικοι νὰ μετασχωσιν τῶν ὀρων αὐτοῦ· τὰ ἀρθρὰ 13 15 18 καὶ 21 τοῦ νόμου ἐκείνου (ἅτινα ἀνέγνω) καὶ ἡ δημοποίησις ἐκείνη τοῦ τότε ὑπουργοῦ Κ. Θεοχάρη (ἡ ὡσαύτως ἀνέγνω) πείθουσιν ἕκαστον περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου ἐκείνου, καὶ περὶ τοῦ ἀμεταβλήτου τῶν ὀρων, ὅρ' ὧν ἐγένετο αὐτὴ ἡ λεγομένη προικοδοτήσις, πράγματι δὲ αὐτὴ ἡ ἀγοραπωλησία, ὡς ὀρων ἀποτελούντων τὴν δάσιν τοῦ συναλλάγματος, ἀλλὰ τοιοῦτον μέτρον οἷον προτίθεται ἡ σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ, μέτρον διανοῆς μεταβολῆς τῶν ὀρων τοῦ συναλλάγματος ἐκείνου, εἴτε εἶναι δυνατόν νὰ ληφθῇ, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ· ὅτι δὲ τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπός, ὁ σκοπὸς δηλαδὴ τῆς καταστrophῆς τοῦ συναλλάγματος ἐκείνου, ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1855 ἐπιψηφισθέντων νόμων, δι' ὧν ἐξηρέθησαν τῶν πρᾶξωρήσεων τῶν τόκων κλπ. ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν θέλον παραδεχθῆ τὴν εἰς εἶδος ἐπὶ τῆς παραγωγῆς πληρωμὴν τῶν φόρων ἀντὶ τῶν 3 0/0 εἰς χρήματα· ποῖος δὲ εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν δὲν συμμορφώθησαν μὲ τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν οἱ πολῖται; εἶναι ὁ λόγος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ συμμορφωθῶσι ποτὲ, εἶναι ὁ λόγος τῶν μεγάλων ἐξόδων καὶ τῶν μεγάλων κόπων, ἅτινα ἐπλήρωσαν, καὶ οὐς κατέβαλον διὰ τὴν ἐκχέρωσιν, τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἐμψύκωσιν τῶν βαλτωδῶν καὶ καθ' ὅλοκληρίαν χέρσων γαιῶν, τὰς ὁποίας ἐλαβον καὶ τὰς ὁποίας οὕτω φυτουργηθείσας ἐβελτίωσαν καὶ κατέστησαν εὐκασαπλασίως ἀνωτέρας ἀξίας τῆς τιμῆς εἰς ἣν ταύτας ὑγέγρασαν· ὥστε ὁ λόγος τῆς φαινομένης σήμερον ὠρετικῆς,

ἥτις ἀνακουφίζει τοὺς τοιοῦτους ἰδιοκτῆμονας ἐκ τῶν μεγάλων ἐξόδων ἅτινα κατέβαλον διὰ τὰ καταστήσασιν τὰ κτήματα τῶν ταῦτα τοσοῦτον καὶ διὰ τοιοῦτον εἶδος παραγωγῆς, ὅσον καὶ διὰ τὰ κατέστησαν, ὑποχρεοῦν αὐτοῖς νὰ μὴ παραδεχθῶσι τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν, ἂν δὲ πειθαναγκασθῶσιν εἰς τὴν παραδοχὴν τὰ καταστραφῶσιν ἀπέναντι τῶν ἐξόδων, τὰ ὅποια ὑπέστησαν, λέγω λοιπὸν ἀπὸ τοῦδε ὅτι τοιοῦτος νόμος οἷος προεβλέπεται διὰ τῆς ἐκθέσεως οὔτε δύναται νὰ συνταχθῇ οὔτε δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ γερουσιαστὴς Κ. Ρ. Παλομήδης κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου εἶπε τὰ ἀκόλουθα·

Εὐθυμίσθε βεβαίως ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1853, ὅτε ἐπεφυρίσθη ὁ Νόμος ἐκεῖνος ὁ πάγιος περὶ καθυστερήσεων, ὥστε εἶχεν ὡς καὶ ἔχει ἤδη τὴν τροπολογίαν ἢ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μὴ παραδεχθκομένων τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν ἐκ τῶν παραχωρήσεων τῶν τόκων καὶ τῶν παρομοίων, ἐνθυμίσθε, λέγω, ὅτι ἐγὼ ἤμην ἐναντίος εἰπὼν, ὅτι ὁ νομοθέτης τοῦ Νόμου τῆς προικοδοτήσεως ἀφῆκε ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ κατ'ἰδίαν αὐτοῦ θυλόχῃν ὁ πολίτης τὸν εἰς εἶδος ἢ τὸν εἰς χρήματα ἐγγεῖον φόρον τοῦ, καὶ ἐκάνονσε τὸ 3 ἐπὶ τοῖς 0/0, πρὸς τὴν βαθμικίαν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τῆς εἰς χρήματα φορολογίας, μέτρου ἐπιβεβλητοῦ καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τοὺς φορολογουμένους, ὡς γινώσκετε, τὸ μὲν βριστικῶς τοὺς φόρους τοῦ καὶ μὴ υποχρεούμενοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας, καὶ ὡς ἀπαλλαττομένοις τοὺς δὲ ἐκ τῶν καταπίεσεων τῶν ἐνοικιστῶν, τοῦ ἀποθηκαρίου καὶ τῶν παρομοίων· ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ρηθέντος Νόμου περὶ καθυστερήσεων, οἱ πληρόντες τὸν ἐγγεῖον φόρον κατὰ τὸ σύστημα τῶν 3 0/0 ἐξῆρθησαν τῶν παραχωρήσεων, ὅσαι πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑφαιλέτας ἐγένοντο, καὶ μέχρι τοῦδε οἱ τοιοῦτοι πολῖται ὑποφέρουσι τὰς πικρίας τῆς τοιαύτης ἐξαίρεσεως. Πᾶσα δὲ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τοῦ συναλλάγματος, ἥτοι τοῦ νόμου ἐκεῖνου τῆς προικοδοτήσεως, προτείνεται καὶ ὁ λόγος τῆς ἰσότητος τῆς φορολογίας. Ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι πρὸ τοῦ Συντάγματος ἐνομοθετήθη, καὶ μάλιστα εἰς ὀργανικὸν καὶ καταστατικὸν II. Διάταγμα, θεωρεῖται ὡς νομοθετημένον διὰ νόμου, διότι τὸ Διάταγμα ἔχει ἰσχύν τοιοῦτου νόμου, καὶ πᾶν ὅ,τι καθιερώθη ὡς ὁρὸς τοῦ μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου συναλλάγματος δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀλλοιωθῇ. Ἰσote ἡ κυρία ἀφορμὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου δὲν εἶαι ἄλλο τι εἰμὴ ἡ ὑφέλεια δύω

ἢ τριῶν τοιοῦτων γαιοκτημόνων, οἱ ὅποιοι ἔνεκα ἀρχαίας ἀφορᾶς τοὺς ἀγρούς τῶν χέρους καὶ μὴ ἐπιδεικτικὸς εἰμὴ σιτοσπαράς· καὶ οὕτω τὸ νομοσχεδίον αὐτὸ ἐνισχύει ἀντὶ τὰς καταδικῆς τὴν ἀργίαν. Ἀς ἀφήσωμεν λοιπὸν νὰ ἰσχύωσιν ὅσα ἐκονομίσαν ἀμοιβαίως καὶ παρεδύσαν τὰ μέρη· ἀς μὴ θέλωμεν νὰ μεταφέρωμεν τοὺς πολῖτας εἰς τὴν δύσκολον καὶ πρῶτον πολλῶν κακῶν φορολογίαν τοῦ εἶδους τῶν προϊόντων. Ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ σκέπτεται οὕτω καὶ ἀντὶ νὰ εἰσαγάγῃ τοιαῦτα μέτρα, κάλλιον ἤθελε πράξει ἂν ἐσκεπτετο ἄλλως, καὶ ἂν ἐλάμβανεν, ἔστω καὶ βαθμικῶν, ἐν σύστημα φορολογικῶν ὁμοιόμορον ἥττον δύσκολον καὶ καταπιεστικὸν τοῦ ὑπάρχοντος καὶ δίκαιον ἄλλως τε ὅπως ἤδη χορηγεῖται τὸ δικαίωμα τῆς μεταβολῆς τῆς εἰς χρήματα φορολογίας τῶν 3 0/0 εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων κατ' εἶδος, τοιοῦτο, ὅπως πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ μεταβολὴ ἀπὸ τῆς εἰς εἶδος εἰς τὴν εἰς χρήματα φορολογίαν, ὅπερ ζητοῦσι πολλοὶ προτιμήσαντες τότε τὸ πρῶτον.

Ἐπέφερον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ν. Σιλήβεργος·

Ἄν ἔχω σκοπὸν νὰ εἰπῶ τι περὶ τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας οὔτε περὶ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως, διότι σήμερον δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος ὥρα. Σήμερον, πρόκειται ἀπλῶς καὶ μόνον περὶ ὑπαγωγῆς τῶν υποχρεουμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ 3 0/0 εἰς χρήματα εἰς τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν. Βεβαίως τὸ μέτρον τοῦτο ἀντίκειται ἀντικρὺ εἰς τὰ ὠρισμένα ἐν τῷ νόμῳ τῆς προικοδοτήσεως· γενικὴ ἀρχὴ τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως ἦτο τὸ σύστημα τῆς εἰς χρήματα φορολογίας 3 0/0. Μετὰ ταῦτα διὰ τοῦ Νόμου περὶ φελαγγιτικῶν ἐπιτεράων νὰ δηλοῦται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ἢ διάθεσις τοῦ ἀγοραστοῦ ἥτις τοῦ φορολογουμένου περὶ τῆς πληρωμῆς ἢ τῶν 3 0/0 εἰς χρήματα, ἢ τοῦ δεκάτου εἰς εἶδος. Ἀπαξ δὲ δηλωθείς τῆς θέσεως τοῦ ἀγοραστοῦ, ἡ υποχρέωσις καθίσταται ἀμετάστρεπτος· τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ τοῦ συστήματος προτείνει ἤδη τὸ παρὸν νομοσχεδίον. Ἄν ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα κατ' αὐστηρὸν δίκαιον δὲν πρέπει νὰ παραβγῶμεν τὸ νομοσχεδίον· ἂν ὅμως τὸ ἐξετάσωμεν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅσῃς ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ φορολογούμενος ζημιούται, δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένωμεν ἀπαιτοῦντες τὴν ζημίαν τοῦ. Εἰς ὅλα τὰ εὐνοούμενα Κράτη ὑπάρχουσι διὰ νόμου κανονισμένοι περιστασις καθ' ἃς ὁ φορολογούμενος πολίτης δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου αὐτοῦ ἢ καὶ τὴν τελείαν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου. Ἰπὸ ταύτην

τὴν ἐποφὴν εἶχει γ' ὥμης, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δικτὸν τὸ νομοσχέδιον.

Ψηφορίας ἔπατα γινυμένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐξήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὡδε πρωτόκολλον ψηφορορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέξατο αὐτὴν διὰ ψήρων 30 κατὰ 2, ἀρνηθέντος ψήρον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφορορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγείου φόρου τῶν ἀπὸ ἰδιώτας προακτηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	.	.
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	.	.
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	.	Δημήτριος Χατσίσκος . . .	N	.
Τάτσης Μαγγίνας . . .	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	N	.
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Νικόλ. Μαυρομιμάτης . . .	N	.
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	.	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	.	.
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	N	Γεώργ. Δουβουνιώτης . . .	N	.
Νικόλ. Πρασσάκης . . .	N	Κωνστ. Προβιλέγιος . . .	N	.
Σπυρ. Τρικούπης . . .	.	Σπύρος Μίλιος . . .	N	.
Ῥιζάρδος Τζιώτζ . . .	.	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	O	.
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	.	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . . .	.	.
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Λυκοῦργος Κρεστενίτης . . .	N	.
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	.	Ἀθ. Α. Μικούλης . . .	.	.
Γεώργιος Ψύλλας . . .	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N	.
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	.	Χριστόφ. Πετρίδης . . .	.	.
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N	Ἀντώνιος Γεωργαντάς . . .	O	.
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης . . .	.	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	.	.
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	N	Νικόλ. Σιλιέβεργος . . .	N	.
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N	.
Νικόλ. Ἰω. Μέξης . . .	.	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N	.
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	N	.
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	.	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N	.
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	.	Ν. Τζαβέλας . . .	N	.
Μ. Α. Καίρης . . .	N	Β. Πετιμεζῆς . . .	.	.
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	.	Ν. Πιερῆας . . .	N	.
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	N	.
Δημήτριος Πλαπούτας . . .	.	Κωνστ. Μεταξῆς . . .	.	.
Ἰωάννης Σταύκος . . .	.	Π. Νοταρᾶς . . .	N	.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ, ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφορορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήρων 30 κατὰ 2.

Πρωτόκολλον ψηφορορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγείου φόρου τῶν ἀπὸ ἰδιώτας προακτηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	.	.
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	.	.
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . .	.	Δημήτριος Χατσίσκος . . .	N	.
Τάτσης Μαγγίνας . . .	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	N	.
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Νικόλ. Μαυρομιμάτης . . .	N	.
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	.	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	.	.
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	N	Γεώργ. Δουβουνιώτης . . .	N	.
Νικόλ. Πρασσάκης . . .	N	Κωνστ. Προβιλέγιος . . .	N	.
Σπυρ. Τρικούπης . . .	.	Σπύρος Μίλιος . . .	N	.
Ῥιζάρδος Τζιώτζ . . .	.	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	O	.
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	.	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . . .	.	.
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Λυκοῦργος Κρεστενίτης . . .	N	.
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	.	Ἀθ. Α. Μικούλης . . .	.	.
Γεώργιος Ψύλλας . . .	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N	.
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	.	Χριστόφ. Πετρίδης . . .	.	.
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N	Ἀντών. Γεωργαντάς . . .	O	.
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης . . .	.	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	.	.
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	N	Νικόλ. Σιλιέβεργος . . .	N	.
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N	.
Νικόλ. Ἰω. Μέξης . . .	.	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N	.
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	N	.
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	.	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N	.
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	.	Ν. Τζαβέλας . . .	N	.
Μ. Α. Καίρης . . .	N	Β. Πετιμεζῆς . . .	.	.
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	.	Ν. Πιερῆας . . .	N	.
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	N	.
Δημήτριος Πλαπούτας . . .	.	Κωνστ. Μεταξῆς . . .	.	.
Ἰωάννης Σταύκος . . .	.	Π. Νοταρᾶς . . .	N	.

Τελόντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἑθν. Τράπεζαν πρὸς πληρωμὴν 320 χιλιάδων δραχμῶν λόγῳ δανείου πρὸς τὴν διευθύνουσαν

ἐπιτροπὴν τῆς ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κρεστενίτης λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἐβρέθη ὑπογράφως τῶν ἐσωτερικῶν καθ' ὃν χρόνον προεκατέστην ἡ ἀναγκάσθην νὰ σκεφθῶ περὶ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν, καὶ δύναμαι νὰ παρατηρήσω ὅτι ὅλοι ἔχομεν τὸν πόθον, ὅλοι τρεφόμεθα ἐκ τοῦ γενναίου αἰσθήματος τῆς διὰ παντὸς μέσου προόδου καὶ αὐξήσεως τῆς ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἀλλ' οὐχ ἤττον λέγω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μεριμνῶσα περὶ τῆς προόδου αὐτῆς πρέπει συνάμα νὰ προσέγῃ ὡς πρὸς τὴν καλὴν καὶ λιτὴν διαχείρισιν τῶν ἐξόδων τῆς διὰ νὰ μὴ ὑπερβαίῃ ἢ ὑπερβῇ τὰ ἐξόδα ταῦτα τὴν συνδρομὴν τὴν δυνάμεθα νὰ τῇ γορ γήσωμεν. Εὐμβουλευθὲν τότε ἄνδρες εἰδήμονες περὶ τοῦ τῶν ἐξόδων καὶ τῆς συνδρομῆς, ἅτινα κάμνει καὶ ἡς τυγχάνει ἡ Ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐμαθόν ὅτι ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἡ συνδρομὴ μόλις ἀναβαίνει εἰς ἡμισυ τοῖς 0/0, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ, ἐπειδὴ ἡ θαλασσοπορία τῶν ἀτμοπλοίων ἐκτείνεται εἰς μακρότερα θαλάσσια ἀποστάματα ἀναβαίνει εἰς ἑν τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τὸ 5 τοῖς 0/0, ὅπερ εἶναι κανονισμὸς ὡς λόγῳ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἀτμοπλοικὴν ἑταιρίαν μας, ἀπὸτελεῖ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 200 χιλιάδων, ὥστε προστιθεμένων εἰς αὐτὰς καὶ τῶν περὶ ὧν πρόκειται τριακασίων εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν, ἡ Κυβέρνησις κινδυνεύει νὰ πληρῶσθαι πεντακασίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν, αἱτινὲς ἀπὸ αὐτῶν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναλογουσι κατὰ 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν ἐσόδων μας.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης.

Ἡ σμικρότης τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ δυσανάλογον τῆς ἐκτάσεως τοῦ πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων ἀτμοπλοικῆς τινος ἑταιρίας διὰ τῶν ἐσωτερικῶν μόνον γραμμῶν, καὶ λοιπὰ ὅσα ἔπρεπε νὰ παρατηρηθῶσιν ὡς πρὸς τὴν ποθυμῆναι προόδου τοιαύτης ἑταιρίας, ἐβρέθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ταύτης ἀρχικοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ὕστερον ὅλον τῶν τοιούτων παρατηρήσεων ἀπόφασίς μας ὑπῆρξε ὁμοφώνως μία, ἡ ἀπόφασίς τοῦ νὰ προδῶμεν, διότι πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνελοχίσθημεν καὶ ἐξεφράσαμεν, ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ὅλα εἶπομεν ἐπὶ τέλους καὶ ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη μικρὰ μὲν πρὸς τὸ παρὸν, καὶ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς συγκοινωνίας προωρισμένη, θέλει ἴσως μᾶς χρησιμεύει πρὸς ἄλλον μεγαλύτερον σκοπὸν τοῦ ἔθνους, δι' οὗς λόγους τυγχάνει καὶ πρέπει νὰ ἔγῃ τῆς προεποσῆς συνδρομῆς τῆς

Κυβερνήσεως, διότι τοιαῦται ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη δὲν προαδεύουσιν ἀνεῦ τῆς συνδρομῆς καὶ βοηθείας τῆς Κυβερνήσεως, ὡς συνωμολόγησε καὶ ὁ προλαλήτης· λέγω δὲ ὡς πρὸς τὴν παρατήρησιν περὶ μεγάλαις ἐπιτηρήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἑταιρίας, ὅτι ἀπίναντι τῶν ἀνδρῶν οἵτινες διευθύνουσι τὴν ἑταιρίαν ταύτην, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ἐξόδων αὐτῆς ἐγένετο μετὰ τὴν τὴν δέουσαν οἰκονομίαν. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ὡς πρὸς τὴν ἐπιχειρήσιν ταύτην πρέπει νὰ μὴν ἀμέτοχος, καὶ νὰ ἐνεργῇ οὐχὶ ἐπιμβαίνουσα εἰς τὰς πράξεις τῆς ἑταιρίας, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπιτηροῦσα ὡς ἀπλὸς μέτοχος, καὶ ὀφείλει νὰ συνδράμῃ τὴν ἑταιρίαν διότι τοιαύτην ὑποχρεῖται ἀνέλαβε, καὶ διότι ὑπεχρέωσε τὴν ἑταιρίαν νὰ ἀκολουθῇ γραμμὰς ἐπιζημιῶν καὶ ταῦτα πάντα δυνάμει τοῦ νόμου, ὅστις εἶναι τὸ συνάλλαγμα μεταξὺ τῆς ἑταιρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πρὸς τὴν ἐθνικὴν τιμὴν πείπει νὰ δευθῇ γενναϊότερα τῶν ὑποχρεώσεών της.

ὑποστηρίζαντος ἐνταῦθα τὰς παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα, καὶ ἄλλων ἐπιδοκιμασάντων τὰ λεχθέντα, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κρεστενίτης ἀπαντῶν εἰς τὸν προαναγορεύσαντα εἶπε. Κανεὶς θεοβίως δὲν πρέπει νὰ κατηγορῇ, ἀλλὰ καὶ κανεὶς δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ ἀναξιδάτως. Σέβομαι τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἅτινα διευθύνουσι τὰ τῆς προκειμένης ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας ἔργα, ἀλλ' ἂς με συγχωρήσωσι νὰ παρατηρήσω διὰ τί ἐνῶ ἄλλοτε ἔγραψον ὅτι μόλις 130,000 δραχμ. ζημιοῦνται, ἤδη παρουσιάζουσι ζημίαν τριπλασίαν· τὸ συμβεβηκόςμα εἶναι εὐκόλον τοῦ ὅτι τότε τὰ μέλη ταῦτα δὲν ἐγνώριζον τί ἐγίνετο· φρονῶ δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς μεγαλείτερος κεφαλαιοῦχος ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ ὥστε νὰ μὴ ἐξοδεύωνται χρήματα ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει, νὰ μὴ γίνωνται προσεγγίσεις ἢ γραμμαὶ ὁλόκληροι εἰς μέρη ἐπιζήμια κατ' ἀρτέκειαν τοῦ δεινός ἢ δεινός, καὶ ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἀναφέρω ἄλλας λεπτομερείας, νὰ ἐνεργῇται ἡ ὑπηρεσία οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἡ παραμικρὰ ὑπόνοια σπατάλης· ἀλλὰ πρὸς τί ἡ πολυμελής διεύθυνσις τῶν τῆς ἑταιρίας ἔργων, ἐνῶ ἡ παρ' ἐνὸς μόνου διεύθυνσις, ὡς ἔχοντος ἀποκλειστικὴν τὴν ἠθικὴν καὶ ὁλικὴν εὐθύνην εἶναι προτιμωτέρα; παράδειγμα τοιαύτης διευθύνσεως ἔχομεν τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις προαδεύει, διότι ἔχει ἓνα διευθυντὴν διευθύνοντα διὰ τῆς συνδρομῆς ἐνὸς συμβουλίου.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος εἶπε.

Τὸ κατ' ἐμὲ, Κύριοι, νομίζω, ὅτι ἔπρεπε νὰ μετρηθῶμεν τὴν

Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποβάλλουσα σήμερον τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νομοσχέδιον, δὲν κἀμει παντάπασιν λόγον τῶν ἀπορριμῶν. αἵτινες προεκάλεσαν αὐτό. Οὐδ' ἡμεῖς λοιπὸν πρέπει νὰ ὑποδείξωμεν κἄν ὅτι γνωρίζομεν τὰς ἀπορριμὰς, τὰς ὁποίας ἔχομεν ἀπὸ ἐξωτερικᾶς πληροφορίας· διότι αἱ πληροφορίες αὗται, τῶν ὁποίων θέλομεν κἀμει ἢ κἀνωμεν ἤδη χρῆσιν προσβάλλουσι τὴν φιλοτιμίαν εὐπολήπτων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ τύχη ἔφεραν εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς ἐταιρίας ἅμα τῇ συστάσει αὐτῆς, καὶ οἵτινες ὁπωσδήποτε, ὑμολογεῖται, ὅτι κατέβαλον πάντα ζῆλον καὶ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχὴ ἀνάπτυξιν τῆς λίαν ἐπιωρελοῦς ταύτης διὰ τὸν τόπον ἐπιχειρήσεως ἐπιφέροντες δὲ παρατηρήσεις περὶ τῶν ἄλλως τε εὐπολήπτων τῆς διευθύνσεως μελῶν, προσβάλλομεν τὸ ἀνεξάρτητον τῆς ἐταιρίας ἐν τῇ γενικότητι τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς.

Διὰ νὰ μὴ περιπίσωμεν εἰς τοιαύτου εἶδους ἀδίκημα πρέπει κατ' ἐνὲ νὰ περιμείνωμεν τὸ ὅσον οὕτω γνωστοποιηθησόμενον ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀπὸ καὶ οὗ, τουτέστι τῇ συγκαταθέσει τῆς ἐταιρίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως κληθεῖσα καὶ συνισταμένη ἀπὸ πολιτῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἠθικαὶ ὑπολήψεις φέρουσι πλήρη ἐγγύησιν πατριωτισμοῦ καὶ ἀμεροληψίας, σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξακριβώσιν τῶν ἀπορριμῶν αἱ οἷς ἐπέφερον τὰς ζημίας τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, καὶ συνάμα θέλει γνωμοδοτήσει πῶς τὴν τρόπον καταλληλοτέρου θελοῦσι προφυλαχθῇ τὰ συμφέροντα τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐντίμων μετόχων τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐταιρίας, τῶν ὁποίων συμπέρασμα θέλει εἶσθαι ἢ εἰς τὸ μέλλον ὑποστῆριξις καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς.

Ἡ Διεύθυνσις μάλιστα τῆς ἐταιρίας, εἰμαι βέβαιος, θέλει μείνει εὐχαριστημένη καὶ ἀνεῖ ἀποζημιώσεως, ἐγκαταλίπουσα καὶ αὐτὸ τὸ 5 0/0, ἀρκεῖ νὰ ἀρεθῇ ἐλευθέρᾳ εἰς τὰς κινήσεις τῆς, διότι θέλει ἐκλέξει τότε τὰς κατ' αὐτὴν ἐπιωρελεῖς γραμμὰς τὰς ὁποίας ἤδη ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ ἐπιζημίως.

Ἵστε τὰ διδόμενα σήμερον χρήματα θέλουσι καλύψει ζημίαν ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ἐπιζημιῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους γραμμῶν καὶ οὐχὶ καθαρὰν τῆς ἐταιρίας ζημίαν δι' ἐπισημαίει ἐπιχειρήσεις ἢ ἄλλα τινά.

Εἰς ἐν μόνον δὲν συγκατατίθεμαι, τὸ νὰ παραβάλλω τὰς ἀτμοπλοϊκᾶς ἐταιρίας ἄλλων ἐθνῶν μετὰ τῆς ἡμετέρας, οὐδὲ νὰ ἐξετάσω τί γίνεται εἰς ἄλλα ἔθνη. ὡς ἐπραξεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, διότι μετὰ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων καὶ ἡμῶν οὐδεμία σύγκρισις δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε πρὸς τὰ μέσα,

οὔτε πρὸς τὸν πληθυσμὸν, οὔτε πρὸς τὴν ἑκτασιν τῶν γραμμῶν τὰς ὁποίας ἄλλαι ἐταιρίαι ἐκτελοῦσι λίαν ἐπιμερῶς ἐνὸς ἡμεῖς συντρέχομεν μόνον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Οἶδεῖς ἀναίται, Κύριοι, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἐταιρίας ταύτης ὠφέλειαν εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους συγκοινωνίαν, διὰ τοῦτο ὅλοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐδέχθημεν τὴν σύστασιν αὐτῆς καὶ πιστεύω ὅτι ἠθίλμεν λυπηθῇ ἐξ ἱστοῦ ἂν εἴχομεν διδόμενα νὰ ὑποθέσωμεν τὴν καταστροφὴν τῆς. Διὰ τοῦτο σήμερον τὸ ὑπουργεῖον ἔφερε τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ἀνεῖ οὐδεμίαν προκαταλήψιν, ἀπεναντίας ἐσπευσε νὰ διευκολύνῃ τὴν δύσκολον θέσιν τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰ συγχρόνως, ἀφοῦ εἶδε ὅτι ἠγέρθησαν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως λόγῳ ζημιῶν ἐπιβαρυνουσῶν τὴν Κυβέρνησιν, ἠθέλησε πρῶτον νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς ἀπορριμὰς τῶν ζημιῶν τούτων, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ δικαιοδοτήσαν, τὰ ὅποια θέλει ἀναγκασθῇ ἴσως νὰ λάβῃ μέτρα, συγκατατεθῇ εἰς τὴν συγκαλέσιν ἐπιτροπῆς, ἥτις μετὰ ὅμιον σκέψιν θέλει ἀποφασθῇ, ἂν τὸ ἐλλειμμα εἴναι τοῦτο, ἀπορριμὰς τῶν ἐκτελουμένων ἐπισημαίει γραμμῶν, ἢ τὸ ἐπέφερον ἡ σκεπτικῆς τοῦ νύκτου εἰς τινὰς προσηγγίσεις καὶ ἢ μὴ ἀκριβοῦς ἐπιτήρησις τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τῶν ἐργουμένων ἐπισημαίει ἐντὸς τῶν ἀτμοπλοίων.

Ἀλλ' ἡ ἐγασία αὕτη βεβαίως θέλει καιρὸν, αἱ δὲ ἀνάγκαι τῆς ἐταιρίας εἶχον ἀνάγκην ταχείας συνδρομῆς, διὰ νὰ μὴ περιέλθῃ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς δύσκολον θέσιν· ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν προλαμψάνουσα τοιοῦτόν τι, ὅπερ ἤθελε συνεισφέρει τὴν καταστροφὴν καὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων, ἐσπευσε νὰ ἐγγυηθῇ πρὸς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὲρ τῆς ἐταιρίας χωρὶς νὰ διατάξῃ πρὸς τοῦτο, διότι εἰς πᾶσιν περιστάσιν εἶναι ἀσφαλὲς ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ἐταιρίας ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ὅθεν πᾶν ἄλλο ζήτημα τῶν αὐτῶν νὰ γεννηθῇ σήμερον, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου κατ' ἐμὲ θεωρῶ πρόωρον.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Φήγας Παλαμίδης.

Συμφωνῶ πλήρως, Κύριοι, μετὰ τοῦ προλαλῆσαντος Κ. ὑπουργοῦ καθόσον ἀρρᾷ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ποσὸς δὲν εἶμαι ἐναντίος· παρατηρῶ δὲ μόνον, ὅτι ὡς δὲν λανθάνει ἅπαντας, τὸ ἐκτελούμενον μίγχει τοῦδε ὑπὸ τῆς ἐταιρίας δρομολόγιον εἶναι ὑποχρεωτικὸν δι' αὐτὴν, μάλιστα δὲ καὶ ἐπιβάλλεται, ἡ δὲ ἐταιρία ὑπακούει. Πῶς οὖν, ὅτε ἐκ τῆς ὑπακούουσης αὐτῆς προκύψῃ ζημία ἐπισημαίει, δικαιοῦται, νομίζω,

νά ἔχη ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως καὶ διὰ τοῦτο ἐσυμφώνησε μάλιστα πρώτη αὐτὴ καὶ ἐπικράτησε τὴν σύστασιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Τὸ κατ' ἐμὲ δὲ παρατηρῶ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ πρόοδος τῆς ἐταιρίας ἀπαιτεῖ νὰ μὲν αὕτη ἐλευθέρᾳ εἰς τὰς κατ' ἐκλογὴν κινήσεις τῆς καὶ ποσὶς δὲν πρέπει κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἰδέαν τινῶν ὡς ἀναμιγνύεται ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ποτὲ δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ πλείοτε τῶν εἰδικῶν τοῦ ἐμπορίου ἀνδρῶν, οἵτινες ἀνεδῆχθησαν οὐ μόνον τὴν σινητήρσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης. Μετὰ τοῦτο δὲ δὲν ἐννοῶ ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπισέρῃ τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς παρατηρήσεις πρὸς πρόοδον καὶ βελτίωσιν τῆς ἐταιρίας, ποσὶς ὅμως καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅπου διέπεται κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν μετόχων εἰς οὓς ἔχει μέρος καὶ ἡ Κυβέρνησις.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἀναμίχθῃ οὔτε σκοπὸν ἔχει νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐταιρίας, ἐνῶς αὕτη δὲν ἤθελεν ἔχει ἀπαιτήσεις χρημάτων καὶ ἀποζημιώσεων διότι τότε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναγκάζοιτο νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν Βουλῶν πρὸς νομιμοποίησιν τοιούτων ἐξόδων, πρέπει νὰ δύναται νὰ δικαιολογῇ καὶ αὕτη τὰς πράξεις τῆς.

Μηδενὸς κατόπιν λαβόντος τὸν λόγον ἐψηφορορήθη ἡ ἀσχί τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνημαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 33, ἥτοι παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Καλλέργη καὶ Κ. Προβιλεγγίου κατὰ τὸ ῥῶμα συνημμένον πρωτόκολλον ψηφορορίας.

Πρωτόκολλον ψηφορορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Επὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως τοῦ ὀνημασίου διὰ 320 χιλιάδας δραχ. πρὸς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀρρηθρομένων ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν	Νικόλ. Πρασσακίτης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . Ν	Σπυρ. Τρικούρης
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . Ν	Βικάρδος Τζιώρας
Τάτσης Μαγγίνας	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . Ν	Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου
Ἰάκωβος Παξιμάδης Ν	Γεώργιος Φύλλας Ν

Ἰωάννης Θεοτόκης	Κωνστ. Προβιλέγιος Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου Ν	Σπύρος Μίλιος Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ρήγας Παλαμίδης Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .
Δημήτριος Βουλγαρής Ν	Ανδρέας Κρεστενίτης . . . Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέρης	Ἀθ. Α. Μικρούλης Ν
Ἀἷμος Κανελλόπουλος Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Χριστόφ. Πεφρύβης
Τσαντακάκης Γρηγοράκης . . .	Ἀντών. Γεωργιάδης Ν
Μ. Α. Καίρης Ν	Νικόλ. Δελιγιάνης
Ἀντών. Γ. Κριζής	Νικόλ. Σιλήβεργος Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης Ν	Ἀναστάσ. Πολυζωίδης . . . Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	Φίλιππος Ἰωάννου Ν
Ἰωάννης Σταΐκος	Γ. Κ. Τυπάλδος Ν
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Νικόλ. Καλλέργης Ν
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν. Τζαβέλας Ν
Δημήτριος Χατζίσκος Ν	Γ. Πετιμεζάς
Δημήτριος Χρηστίδης Ν	Ν. Πιπράκος Ν
Νικόλ. Μαυρομιχάτης Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης Ν
Ἀναστ. Χαραλάμπης	Κωνστ. Μεταξάς Ν
Γεώργ. Δουδουνιώτης Ν	Π. Νοταράς Ν

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν καὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης ἤρώτησε τὸν συζητοῦντα ὑπουργόν, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐταιρία δὲν θέλει δυνθῇ νὰ πληρώσῃ τοὺς τόκους ἢ τὸ κεφάλαιον τῶν 320 χιλ. δραχμῶν διὰ τὰς ὑποίας ἐγγυᾶται ἤδη ἡ Κυβέρνησις, τότε τίς ἔχει πληρώσει ταῦτα πρὸς τὴν τράπεζαν;

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι βεβαίως ὑποχρεοῦται ὁ ἐγγυητής· ἀλλ' ὅτι ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει τὸ δημόσιον εἶναι ἀρκεῖντως ἐξασφαλισμένον ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ἐταιρίας διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ μόνον τὰ πρῶτα αὐτῆς κεφάλαια ὡς μετόχου διακινδυνεύουσιν, ἐὰν δὲν στηριχθῇ ἡ ἐταιρία.

Ἐπίβλεπεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐὰν ἔχῃ δημοσία χρήματα ἐναποταμιευμένα κάλλιον ἤθελεν εἶσθαι νὰ προκαταβάλῃ αὐτὴ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὅποιον ἐγγυᾶται σήμερον καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πληρώσῃ ἴσως ἡμέραν τινα σιμὰ τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκους τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ὠφεληθῇ σήμερον. Ἐπομένως διδόμενα τὰ χρήματα διὰ τῆς τραπε-

ζη: ἐμποδίζεται ἡ ἐμπορικὴ κυκλοφορία αὐτῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου ἡ σπάνις αὐτῶν σήμερον ἕνεκα τῆς ἀπραξίας τοῦ ἐμπορίου κατέστη ἐπισιθητὴ, ἐνῶ τὰ κεφάλαια τῆς Κυβερνήσεως εὐρίσκονται ἐναποταμιευμένα καὶ νεκρά.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις συντάττουσα τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῆς διὰ τὰς ἀνεγνωρισμένας ἀνάγκας τῆς ὑπερσίας καὶ διαθέτουσα τὸ πλεόνασμα τῶν ἐσόδων αὐτῆς εἰς τὴν πρόδον τῶν δημοσίων ἐργων, δὲν ἔχει ἐξαιτίας ἄλλ' α καφάλαια νὰ διαθέσῃ καὶ εἰς ξένας ἀνάγκας.

Παρατήρησε καὶ πάλιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης ὅτι ἀπορεῖ πῶς κατόπιν τοῦ ἐρετινοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ τοσοῦτον ἐξωγαμμένου καὶ κατόπιν τῶν διαβυλληθέντων περισσευμάτων τῶν δέκα ἑκατομμυρίων τοῦ 1856 νὰ ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ λέγῃ ὅτι δὲν εὐρίσκονται εἰς τὰ ταμεία αὐτῆς οὔτε 300,000 χιλιάδες δραχ. διαθέσιμα· τῷ ὄντι Κύριοι, τοῦτο εἶναι ζήτημα σπουδαῖον ὑπερὶν μάλιστα ἀπὸ τὸν ἤδη ψηφισθέντα ἐν τῇ Βουλῇ προϋπολογισμῶν, ὅπου πιστεύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει εὐρεθῇ λανθασμένη, διότι ἡ μὲν εἰσπραξίς τῶν ἐσόδων θίλει φανῇ ἐλλειπὴς κατὰ πολλὰ, τὰ δὲ ἐξόδα θέλουσιν ὑπερβῇ πιθανῶς τὰ ὑπολογισθέντα.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Διόλου, Κύριοι, δὲν θεωρῶ ζήτημα σπουδαῖον τὴν κατάστασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, ὅστις δὲν παρουσιάζει σήμερον περίσσεια διὰ νὰ δυνάται νὰ δανείσῃ ποσά τινα εἰς ξένας ἀνάγκας. ἀρκεῖ ὅτι τὰ προϋπολογισθέντα ἐσοδὰ τῆς καλύπτουσι τὰ ἐξόδα, διότι τοῦτο πρέπει νὰ ἴναι ἡ πρώτη φροντίς ἡμῶν, ἂν καὶ εἴ δυνατό νὰ ὑπάρχωσι περισσεύματα καὶ μολταύτα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔγῃ λόγους ἰσχυροῦς· νὰ μὴ θέλῃ νὰ διαθέσῃ παρ' ὅπου ἐκείνη σκέπτεται τὰ κεφάλαιά της.

Προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Χρηστίδης καὶ πάλιν ὅτι εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός κατ'ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν εἶναι διόλου οικονομικὴς ὁρισμὸς, καὶ δὲν ἀρκεῖ μόνος ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐνὸς ἔτους νὰ μᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας καταστάσεώς μας· διότι κατὰ τοὺς λογιστικοὺς κανόνας ὑπάρχει δὲς ταμεία ἐξαισίουτα τὸν κατάστασιν ταύτην, τὸ ἐν εἶναι τῆς ἐνεστώτης χρήσεως τοῦτέστιν ὁ προϋπολογισμὸς καὶ τὸ ἕτερον οἱ ἀπολογισμοί, οἵτινες εἶναι ἡ βεβαιὸς τῆς ἀληθείας, διότι ἐκεῖ φαίνεται τί ἐσώδευθη, τί ἐξωδεδύθη καὶ τί ἐπερίσσευσεν εἰς τὰ

ταμεία τοῦ κράτους, καὶ διὰ τοῦτο πρὸ ὀλίγου σᾶς ἀνέμελλ' τὸν ἀπολογισμὸν ἐνὸς ἔτους εἰς ὃν ἐκρίναντο δέκα περίπου ἑκατομμύρια περίσσεια. Ἐρωτῶ δὲ καὶ πάλιν τί ἐγένοντο ταῦτα ἦσαν ἀληθῆ, ἐξωδεδύθησαν, ἢ ὑπάρχουσι ἐναποταμιευμένα;

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοιαύτας ἐξελεύσεις, ἐν μόνον ἠξέουσι νὰ εἴπῃ, ὅτι εἰς τὴν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ φαίνεται ἂν ὑπάρχῃ περίσσεια, καὶ ἂν τοῦτο δὲν φαίνεται σήμερον, ὑποίεται ὅτι ἐγένετο ἴσως χρεὶς τῶν περισσευμάτων ἐκείνων εἰς δημοσίας ἀνάγκας.

Παρατήρησαν καὶ πάλιν τοῦ Γερουστοῦ Κ. Χρηστίδου ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης λεχθέντα εἶναι ἐκτὸς τῶν λογιστικῶν ὅρων, τὸ ὅποιον σημαίνει ἡ ὅτι ἀγνοεῖ αὐτοὺς ὁ Κ. ὑπουργός, ἢ ὅτι ὑπεκρύπτει νὰ ὁμολογήσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ δημοσίου ταμείου, ἡ Γερουσία παρεσθῇ εἰς τὰ μέχρι τοῦδε λεχθέντα καὶ παραδέξατο τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήθη ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο διατὸν διὰ ψήφων 32 ἦτοι παμψηφεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς πρὸ ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ὡς συνημμέσιν προτάκων ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστών.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως τοῦ δημοσίου διὰ 320 χιλιάδας δραχ. πρὸς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ληθησομένων ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς ἀναπολιτικῆς εταιρίας.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	N
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Γεώργιος Φύλλας . . .	N
Σπυρίδων Καλαμαρόπουλος . .	N	Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	N
Τάκης Μαγγίνης . . .	N	Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Ἰθανάσιος Λιδωρίκης . . .	N
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N	Γ. Παπαεὐδοκίμους . . .	N
Ἰάκωβος Παζιμάδης . . .	N	Δημήτριος Βούλγαρης . . .	N
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	N	Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	N
Σπυρ. Τρικούπης . . .	N	Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N
Φίκαρδος Τζιώτζης . . .	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης . .	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Τσαντάκης Γρηγοράκης . .	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Μ. Α. Καίρης . . .	N

Αντών. Γ. Κριζής	Αθ. Α. Μικρούλης	N
Αντών. Μαυρομιχάλης . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Χριστόφ. Παρίαιδος . . .	
Ιωάννης Στάικος	Αντών. Γεωργαντάς	N
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης . .	Νικόλ. Δελιγιάννης	
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Νικόλ. Σιλήτσης	N
Δημήτριος Χατσίσκος . . . N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Δημήτριος Χρηστίδης	Φίλιππος Ιωάννου	
Νικόλ. Μαυρομάτης	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Αναστ. Σ. Χαλαλάμπης . . .	Νικόλ. Καλλέργης	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν. Τζαβέλης	N
Κωνστ. Προβιλέγιος	Β. Πετιμεζάς	
Σπύρος Μίλιος	Ν. Παράκος	N
Ρήγας Παλαμίδης	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .	Κωνσ. Μεταξάς	N
Λυκούργος Κρεσενίτης . . . N	Π. Νοταράς	N

Έχει δε τό νομοσχέδιον ως υπεβλήθη εν τῇ συνεδριάσει τῆς 12 Ιουνίου ε. ε.

Επί τῆς αὐτοῦ ἄλλου τινός, ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Πολυζωίδης,
Δ. Χατζίσκος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 Ιουλίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 31 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματεῖς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Α. Πολυζωίδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαλάμπους ἀπουσιάζοντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσας, ἀναγνωσθέντα, υπεγράφησαν.

Κατόπιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς υπέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1861, καὶ ἀνέγνω τὰ περὶ τούτου νομοσχέδιον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἔχοντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἐνσταλαμένος ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν

ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1861, ὅπως παρὰ τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη.

Ἐπὶ τίνων ἀρχῶν καὶ θάτεων στριζομένη ἡ Κυβέρνησις κατήχησε τὸν προκείμενον προϋπολογισμὸν ἐλάττω ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ ἕτερον νομοθετικὸν Σῶμα, ὅτε ὑπέβαλλον αὐτὸν πρὸς κύρωσιν. Τὴν ὁμιλίαν μου ταύτην εὐρίσκοντες, Κύριοι, δεδημασιευμένην κρίνω περιττὸν νὰ ἐπανέλθω καὶ διὰ τῆς παρούσης εἰς ὅσα ἐξέβισα, θεωρῶν μόνον ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα πρὸς ὁδήγησιν σας, ὅσα κατὰ τὴν λεπτομερεῖα αὐτοῦ συζητήσιν ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως, ὑπαγορευθείσας ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἐσόδων οὐδεμίᾳ ἐπηνέχθη μεταβολή, ψηφισθέντων τούτων ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσημειώθησαν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐξόδων οἱ εἰδικοί προϋπολογισμοὶ δύο ὑπουργείων ὑπέστησαν τὰς ἐπομένους μεταβολάς.

Α. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἀρρήθηναι ἀρ' ἐνός.

α) Ἀπὸ τὸ Κερ.	Α.	ἄρθρ.	1 . . .	Δραχ.	480
β) Ἀπὸ	Ε.	»	2	»	1800
γ) Ἀπὸ	»	»	5	»	4000
δ) Ἀπὸ	»	»	7	»	9480
ε) Ἀπὸ	»	»	13	»	5478
ς) Ἀπὸ	»	»	14	»	2480
ζ) Ἀπὸ	»	Στ'.	1	»	1500
η) Ἀπὸ	»	»	3	»	26000
θ) Ἀπὸ	»	Ζ'.	1	»	10000
ι) Ἀπὸ	»	ΙΑ.	1	»	7080

Τὸ ὅλον Δρ. . . 68298

Προστέθησαν ἀρ' ἑτέρου.

α) Εἰς τὸ Κερ. Γ. ἄρθρ. 1 φέροντος κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν Δραχ. 70000

Τὰ μετενεχθέντα ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ Κερ. Ε'. ἄρθρ. 2 τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου ὡς κατωτέρω γίνεται λόγος » 50000

φέροντος ἤδη 120000

β) Εἰς τὸ Κερ. Ζ'. ἄρθρ. 2, ὅπερ κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν ἔχει Δραχ. 246,000

Τὰ ἀφαιρουμένα				
ἐκ τοῦ Κεφαλαίου Α' ἄρθρ. 1 ὡς ἡ				
σημείωσις	α	480		
ἐκ τοῦ Κεφ. Ε' ἄρθρ. 2 ὡς ἡ				
σημείωσις	β	1800		
αὐτοῦ Κεφ. Ε' ἄρθρ. 5 ὡς ἡ σημ. γ		4000		
» » » » 7 »	δ	9480		
» » » » 14 »	ε	2480		
» » Στ' » 1 »	ζ	1500		
» » » » 3 »	η	26000		
» » Ζ' » 1 »	θ	10000		
» » ΙΑ' » 1 »	ι	7080		

62820.

Διὰ δηλώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν
ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν συνεπίεξ
Β. ἐντολῆς

50000

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπομένως ἀποτελεῖται
ἤδη ἐκ ἀρχῆς

358820.

γ'. Εἰς τὸ Κεφάλαιον 1. ὅπερ κατὰ τὸν ὑποβληθέντα προ-
πολογισμόν ἔφερεν

Δραχ. 80,000

Τὰ ἐκ τοῦ Κεφ. Ε' ἄρθρ. 13 ἀφαιρουμένα
ὡς ἡ σημείωσις Ε'

» 5 478

πρέπει δὲ ἤδη 85,478

Παρατηρῶ ἐπομένως ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον ἄρθρον
τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ μεταθέσεως διαφόρων κονδυλίων, ὡς
ἀνωτέρω κατεδείχθη, οὐδεμία ἐπῆλθεν ἀλλοίωσις ὡς πρὸς τὸ ὅ-
λικόν ποσόν τῶν πιστώσεων τοῦ Ἱπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν,
ἀλλὰ διὰ τῆς μεταφορᾶς 50,000 ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς Στρα-
τιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς διὰ δηλώσεως προσθήκης ἑτέρων
50,000 τὸ ὅλικόν ποσόν τῶν πιστώσεων ἀναβιβάζεται ἀκρι-
βῶς εἰς

Δραχ. 3,315,350:76

ἀντὶ τῶν σημειωμένων εἰς τὸν ὑποβληθέντα

προϋπολογισμόν

3,245,350:76

Προκύπτει ὅθεν προσθήκη

100 000

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν ἄρθρων προτιθησάμενων ἔλαβε
χώρην τροποποιήσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν διαθέσιν τῆς πιστώσεως
τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. ΙΑ'. ἐπισημειώθη ὅτι ἀναγκαῖον νὰ
ἀφαιρεθῶσι ἐκ τοῦ § 2 τοῦ ἄρθρου τούτου Δραχ. 6,000 καὶ νὰ

προσθεθῶσιν εἰς τὸν § 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Διὰ τῆς τροπολο-
γίας ταύτης τὸ ὅλικόν ποσόν τῆς πιστώσεως μένει, ὅπως ἀρ-
χικῶς ἐσημειώθη.

Β'. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν

Ὁ εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ κλάδου μίαν μό-
νην ἀλλοίωσιν ὑπέστη, τὴν ἐκ τοῦ Κεφ. Ε' ἄρθρου 2 α μετα-
κομίσεις Στρατοῦ μεταφορὰν ἀρχ. 50,000 εἰς τὸ Κεφ. Ι'.
ἄρθρ. 1 α Γενικά μέτρα ασφαλείας » τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργείου.

Οὕτω περιορισθείσης τῆς πιστώσεως τοῦ Κεφ. Ε' ἄρθρ. 2
εἰς μόναν Δραχ. 50,000 τὸ ὅλικόν ποσόν τῶν ἐξόδων τῆς
Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀναβιβάζεται ἤδη ἀκριβῶς εἰς Δραχμάς
7,115,004:62 0/0 ἀντὶ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειω-
μένων 7,165 004:62.

Συνεπὲς τῶν ἀνωτέρω μεταβολῶν τὸ ὅλικόν ποσόν τῶν ἐ-
ξόδων τοῦ Κράτους συνάγεται ὡς ἑξῆς.

Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμόν τὸ
ὅλικόν ποσόν τῶν ἐξόδων ἀνέρχεται εἰς Δρ. 24,987,487:28

ἀσκηθήσαν

1) Ἐκ διαφόρων ἄρθρων τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἱπουργείου ἑσωτερι-
κῶν ὡς ἀνωτέρω ἐρρίθη . . . Δρ. 68,298.

2) Ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ Στρατιωτικοῦ κλάδου » 50,000.

118,298

24,869,189:28

Προστέθησαν

1) Εἰς διάφορα ἄρθρα τοῦ
προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱπουρ-
γείου τῶν ἑσωτερικῶν ὅσα ἀ-
σκηθήσαν ἐξ ἑτέρων ἄρθρων
τοῦ ἰδίου

» 68,298

2) Τὰ διὰ Β. Διατάγματος » 50,000

3) Τὰ ἐκ μεταφορᾶς ἐκ τοῦ
Στρατιωτικοῦ κλάδου προ-
σθεθέντα εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ
ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουρ-
γείου

» 50,000

168,298

Τὸ ὅλικόν ἐπομένως ποσόν τῶν πιστώ-
σεων ἀνέρχεται ἤδη εἰς 25,037,487:28

(Ποκτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 29

Αὐταὶ εἰσὶ, Κύριοι, αἱ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενεχθεῖσαι μεταβολαί, ἐν δὲ τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, θέλετε ἀπαντήσει ἐν ἐκτάσει τοὺς λόγους καὶ τὰ αἴτια ὑφ' ὧν ὑπεργραύθησαν αὐταί.

Περαιῶν ὅθεν τὴν παροῦσαν μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι καὶ τὸ Σῶμα τοῦτο, ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ὁποῦν ὑποβάλλεται ὁ προκείμενος προϋπολογισμὸς, θέλει προῖθ' εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ κατὰ τὰ διὰ τῆς παρούσης ὑποβαλλόμενα Νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1861.

Ἀθῆναι τῇ 21 Ἰουνίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβληθῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἀμέσων καὶ τῶν ἐμμέτων φόρων, τῶν ἀπὸ δημόσια κτήματα καὶ νομήματα προσόδων, καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐσόδων, αἵτινα εἰδικώτερον ἀπαριθμοῦνται ἐν τῷ συνημμένῳ γενικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων, καὶ τοῖς προσηρτημένοις εἰς αὐτὸν ἀναλυτικοῖς φύλλοις, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1861 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, καὶ τῶν περὶ τινῶν ἐσόδων ἐκδοθησομένων νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1861 προϋπολογίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρα ἑκατομμύρια ἑνεακοσίας ἐνενηκόντα ἑξ χιλιάδας ἑξακοσίας ἐξήκοντα δύο ἀριθ. 24,996,762 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι διαλαμβανόμενα.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιεσθῆτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβληθῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διὰ τὸ ἔτος 1861 ἐξόδα τοῦ Κράτους προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες τετρακοσίας ὀγδοήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτὰ εἴκοσιν ὀκτώ ἀριθ. 25,037,487.28/00.

Διὰ τὴν ποσότητα δ' αὐτὴν χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν προσηρτημένων εἰδικῶν καθ' ὑπουργεῖον προϋπολογισμῶν, ὡς ἔπεται·

Α'. Εἰς χρεὸς δημόσιον, ἥτοι εἰς ἀπόδοσιν μέρους προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀπέναντι τοῦ δανείου Ροδσχιλδ, καὶ εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ δρ. 1,055,496

Εἰς χορηγήματα τῶν ναυτικῶν νήσων » 200,000

Εἰς ὅμοια χορηγήματα ἀπέναντι παλαιῶν ἀπαιτήσεων » 20,370

Εἰς τὰς ἐγγυοπαροχὰς ὑπαλλήλων » 6,500

Εἰς συντάξεις » 1,557,840 2,840,206

Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν δρχ. 1,000,000
Εἰς ἀποζημιώσεις Βουλῶν » 800,000

Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων, ἔτοι-
τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν

Ἐξωτερ. Σχέσεων ..	δρ.	876,002:75	
τῆς Δικαιοσύνης ..	»	1,571,395	
τῶν Ἐσωτερικῶν ..	»	3,315 350:76	
τῶν Ἐκκλησιῶν ..	»	1,441,619	
τῶν Στρατιωτ. ..	»	7,115,004:62	
τῶν Ναυτικῶν ..	»	1,931,543:15	17,387,205:28
τῶν Οἰκονομ. ..	»	1,106,260	

Ε'. Εἰς ἐξοδα διοικήσεως κτημάτων, ἐπι-
στασίας καὶ εἰσπ. ἀξίως φόρων δρ.

2,420,076

Γ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς »

590,000

25,037,487:28

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα * ἐξοδα πλη-
ρωθήσονται ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρονίης 1861, ἀνα-
πληρωμένων κατὰ τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων
ἐσόδων τῶν προγενεστέρων χρόνων, τὰ ὅποια δὲν διετίθησαν
εἰς πληρωμὴν ἐσόδων τῶν αὐτῶν χρόνων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διὰ δημόσια ἔργα χορηγούμεναι πιστώσεις δύνανται νὰ
χρησιμεύσωσι καὶ εἰς πληρωμὴν ἐσόδων, δι' ἔργα ἐκτελεσθέν-
μενα κατὰ τοὺς πρώτους τέσσαρας μῆνας τοῦ 1862, ἐὰν ἡ
ἐναρξὶς αὐτῶν ἐγένετο πρὸ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1861.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἀνε-
πικτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἐξοδα τῆς
χρονίης 1861, ἐπιτρέπεται, ἵνα, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, χο-
ρηγηθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ
τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν
ἐφεξῆς ἀρθρῶν τῶν ἐδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 4. Διαιτησιὶς ὑποδίκων.

» Α'. » 6. Ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

» » » 7. Ἐξοδα μεταφοράς ὑποδίκων.

» » » 9. Ἐξοδα ἐκτελέσεως θανατικῶν ἀποφάσεων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κεφ. Γ'. ἄρθρ. 1. Γενικά μέτρα ἀσφαλείας.

» » » 5. Διαιτησιὶς καταδίκων.

» 1Α'. » 5. Ἀπόδοσις ἀλλοτρίων τηλεγρ. δικαιωμάτων.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κεφ. Ζ'. ἄρθρ. 2. Ποσοτὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

» 1'. » 6. Ποσοτὰ φόρων ἐπιτηδευσμάτων.

» » » 8. Ποσοτὰ φόρων οἰκοδομῶν.

» 1Α'. » 7. Ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου.

» ΗΓ'. » 12. Ἐξοδα καλλιιεργείας ὄλκων.

» » » 13. » μετακομιδῆς ἀλάτων.

» ΙΕ'. » — Ἐπιστροφὰι χρημάτων.

» ΙΖ'. » — Συμψηφισμὸς φιλαγγ. γραμματίων καὶ δημο-
λογίων τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου τραπέζης.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Γενικά, απολογισμός των εσόδων τῶν ἔτους 1861.

Κεφάλ.	Απορ.	α	β	γ	Ψηφισθέντα Έσοδα ἐκ τὸ 1860	Κατ' ἀριθμ.	Κατὰ κερὰ.	Προϋπολογισμένα παρα εἰς τὸ 1861.	Κατ' ἀριθμ.	Κατὰ κερὰ.
Α. Ἄμεσοι φόροι										
1					Ἐγγιστος φόρος καὶ δικαιοῦντα ἐπικερπίας	7473700		9473250		
2					Φόρος ἐπὶ τῶν μεταστάσεων	57050		65000		
3					Ἐγγιστος φόρος 3 τοις 0/0.	25000		25000		
4					Φόρος ἐπὶ τῶν ζώων.	1360000		1480000		
5					ἐπιτηδεύματων	300000		400000		
6					εἰσφορῶν.	2500000	9463700	310000	4733250	
Β. Ἐμμεσοι φόροι										
1					Τελώνια	4600000		4700000		
2					Καρότσημον	1800000		2100000		
3					Διαφόρα δικαιοῦντα	388000	6788000	440000	7240000	
Γ. Διημέσια καταστήματα										
1					Νομισματοκοπιών.	280000		320000		
2					Ταχυδρομείων.			200000		
26					Τηλεγράφος			200000		
3					Τοτευγράφων.	4700	284700	32700	553700	

Α.	Δημόσια νομίσματα καὶ κτίσματα								
1	Μεταλλεῖα καὶ ὄρυκτά	576750							576750
2	Γέφυρα θέρμα	5000							5000
3	Αἰόλαι.	623000							723000
4	Υδροπορεύσιν.	182600							183075
5	Δάση.	301300							367246
6	Εὐαίωτες.	342400							273155
7	Σταθῶν καὶ κτιρίων.	222300							218573
8	Περὶ δόλιν καὶ ἄλλα κτίσματα.	268000							232037
9	Κτίσματα διακομῶν δι' ἐπιστάτας	27000							30915
10	Δημόσια κτίρια καὶ ἐργοστάσια	54700							63561
11	Καθιστοῦνται ἐξ ἑθν. κτιρίων κατὰ τὸν νόμον ΣΝΗ'								410
	Ἐκποιήσας ἑθνικῶν κτιρίων								2580350
12	Χρεωδότη καὶ τόξα προκοκτῶν								
13	Χρήζα προκοκτῶν ἀντιοδῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΝΕ'	289120							289120
14	Διακοκτῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΝΕ'	44800							56715
15	Ὀλίγη πηρὶ προκοκτῶν								400000
16	Ὀλίγη πηρὶ προκοκτῶν								9826
17	Ἐπικρατὶς δόσης γηπέδων κατὰ τὸν ΣΝΗ' νόμον	2000							2000
18	Τίμησι δόσεων γηπέδων	10000							40000
19	Ὀλοκλήρως πληρωτὶς Σπέρτης								315920
20	Διημέσια κτίσματα								
21	Τόξα ἀντιοδῶν	480000							450000
22	Τόξα ἀντιοδῶν								
23	Τόξα ἀντιοδῶν								
24	Τόξα ἀντιοδῶν								
25	Τόξα ἀντιοδῶν								
26	Τόξα ἀντιοδῶν								
27	Τόξα ἀντιοδῶν								
28	Τόξα ἀντιοδῶν								
29	Τόξα ἀντιοδῶν								
30	Τόξα ἀντιοδῶν								
31	Τόξα ἀντιοδῶν								
32	Τόξα ἀντιοδῶν								
33	Τόξα ἀντιοδῶν								
34	Τόξα ἀντιοδῶν								
35	Τόξα ἀντιοδῶν								
36	Τόξα ἀντιοδῶν								
37	Τόξα ἀντιοδῶν								
38	Τόξα ἀντιοδῶν								
39	Τόξα ἀντιοδῶν								
40	Τόξα ἀντιοδῶν								
41	Τόξα ἀντιοδῶν								
42	Τόξα ἀντιοδῶν								
43	Τόξα ἀντιοδῶν								
44	Τόξα ἀντιοδῶν								
45	Τόξα ἀντιοδῶν								
46	Τόξα ἀντιοδῶν								
47	Τόξα ἀντιοδῶν								
48	Τόξα ἀντιοδῶν								
49	Τόξα ἀντιοδῶν								
50	Τόξα ἀντιοδῶν								
51	Τόξα ἀντιοδῶν								
52	Τόξα ἀντιοδῶν								
53	Τόξα ἀντιοδῶν								
54	Τόξα ἀντιοδῶν								
55	Τόξα ἀντιοδῶν								
56	Τόξα ἀντιοδῶν								
57	Τόξα ἀντιοδῶν								
58	Τόξα ἀντιοδῶν								
59	Τόξα ἀντιοδῶν								
60	Τόξα ἀντιοδῶν								
61	Τόξα ἀντιοδῶν								
62	Τόξα ἀντιοδῶν								
63	Τόξα ἀντιοδῶν								
64	Τόξα ἀντιοδῶν								
65	Τόξα ἀντιοδῶν								
66	Τόξα ἀντιοδῶν								
67	Τόξα ἀντιοδῶν								
68	Τόξα ἀντιοδῶν								
69	Τόξα ἀντιοδῶν								
70	Τόξα ἀντιοδῶν								
71	Τόξα ἀντιοδῶν								
72	Τόξα ἀντιοδῶν								
73	Τόξα ἀντιοδῶν								
74	Τόξα ἀντιοδῶν								
75	Τόξα ἀντιοδῶν								
76	Τόξα ἀντιοδῶν								
77	Τόξα ἀντιοδῶν								
78	Τόξα ἀντιοδῶν								
79	Τόξα ἀντιοδῶν								
80	Τόξα ἀντιοδῶν								
81	Τόξα ἀντιοδῶν								
82	Τόξα ἀντιοδῶν								
83	Τόξα ἀντιοδῶν								
84	Τόξα ἀντιοδῶν								
85	Τόξα ἀντιοδῶν								
86	Τόξα ἀντιοδῶν								
87	Τόξα ἀντιοδῶν								
88	Τόξα ἀντιοδῶν								
89	Τόξα ἀντιοδῶν								
90	Τόξα ἀντιοδῶν								
91	Τόξα ἀντιοδῶν								
92	Τόξα ἀντιοδῶν								
93	Τόξα ἀντιοδῶν								
94	Τόξα ἀντιοδῶν								
95	Τόξα ἀντιοδῶν								
96	Τόξα ἀντιοδῶν								
97	Τόξα ἀντιοδῶν								
98	Τόξα ἀντιοδῶν								
99	Τόξα ἀντιοδῶν								
100	Τόξα ἀντιοδῶν								

		2800	180000	2874	100000	473899
Πρόσοδοι κτημάτων κατακυρωθέντων τῷ δήμῳ . . .						
3	Χρὴ ἀνεωθέντα κατὰ τὸν ΣΑΒ. Νόμον . . .			400000		
4	Ποικίλα ἀγροστάσια . . .			50000		
5	Ἀπολάφης ποταμῶν ἐξόδων . . .			6000		
6	Ἐξόδων προκτατελθέντων εἰς πολεμικὰς δαμὰς . . .			45000		
7	Ἐξόδων καταμετρήσεως ἀμπέλων, ζώων κλπ. . .			90000		
8	Μέρηματα μετοχῶν τῆς ἀπὸ τῆς . . .			60000		
9	Τύχη . . .			25000		
10	Ἐκπαιρηταὶ χρημάτων . . .			85000		
11	Ἐσοδα ἐγκαταλειπμένων προικοκτησιῶν . . .			48800		
12	Μέρηματα μετοχῶν εἰς διαφόρους ἐταιρίας . . .					
Σύνολον . . .		580000		25		
Εὐκατηριστικὰ ἀποδόματα						
1	Ἐκποσίσεις ἀκινήτων μόναστηριακῶν κτημάτων . . .	76695				
2	Πολιτικαὶ ἐνοικίσεις μοναστηριακῶν κτημάτων . . .	121900				
3	Μοναστεῖς . . .	7250				
4	Τόκοι Εὐκατηριστικῶν . . .	41825				
5	Δόματα ἐκκλησιαστικῶν ἐσοδῶν . . .	4020				
6	Καυτερόματα ἐξ ἐκκλησιᾶς, κτημ. κατὰ τὸν ΣΝΗ' νόμον . . .					
Σύνολον . . .		218690				263800
Ἐσοδα κελευεμένων χρήσεων						
1	Δρόμα . . .	152540				
2	Εὐκατηριστικὰ . . .	20000				
Σύνολον . . .		2178000				21996762

		Προβόλοι τοῦ 1860 ἀντιστοιχοῦσι καὶ ἐν τῇ 1860		Προβόλοι τοῦ 1860 ἀντιστοιχοῦσι καὶ ἐν τῇ 1860	
		Κεῖν κεφάλ.	Κεῖν μέρος	Κεῖν κεφάλ.	Κεῖν μέρος
ΜΕΡΟΣ Α'. Χρήσεις Δημόσιον.					
Α.	Χρήσεις ἐκποσίων	50376	22	1055196	
Β.	Χρήσεις ἐκποσίων	226870		226870	
Γ.	Συντάξεις . . .	1411301	21	1557840	2840206
Δ.	ΜΕΡΟΣ Β'. Βασιλικὴ καὶ χορηγία . . .	1000000		1000000	1000000
Ε.	Χορηγία πρὸς τὸν Α. Μ. τὸν Βασιλέα . . .	700000		800000	800000
Ε.	ΜΕΡΟΣ Γ'. Ἀποζημιώσεις Βουλῶν . . .				
Ε.	Αποζημιώσεις τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων . . .	843113	62	876002	75
Ζ.	Μέρος Δ'. Γενικὴ ὑπερτεία τῶν ὑπεργενῶν . . .	1729333	96	1571395	
Ζ.	Τὸ Βασιλικὸν Ὄφειον καὶ τὸν Ἐξωτερικὸν, ἐξέσω . . .	3573982	86	3345350	76
Η.	Τῆς Διακονίας . . .	1379091	96	1441619	
Η.	Τῶν Ἐκποσίων . . .	634307	83	7145004	62
Θ.	Τῶν Ἐκποσίων καὶ τῆς Διοικήσεως Ἐκπαιδεύσεως . . .	2431311	24	1931543	15
Ι.	Τῶν Στρατιωτικῶν . . .				
ΙΑ.	Τῶν Ναυτικῶν . . .				

Τὸν Οἰκονομικόν.	1116461	21	1749906	181	4406260	17387205	287
ΜΕΡΟΣ Ε'. ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως.							
Ἐξοδα διοικ. ἐπιστάσεως καὶ ἐπιστάσεως τῶν φέρων...	9314183		2314183		2420076	9420076	
ΜΕΡΟΣ Σ'. Διὰ φοροῦ πληρωμῆς.							
Ἐπιστροφὰ γρημμάτων	40000				30000		
Ἀποζημιώσεις	300000				360000		
Συμμόρφος παλαιοῦ γρημμάτων καὶ ἀπολογίων τῆς ἐπὶ Κούρηντου Γραμματείας	100000				200000		
Ἐκτατοὶ πιστώσεις (ὑπομ. Οἰκονομικῶν)	273884	07	713884	07		500000	
			23837121	34		95037487	28

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

E. A. SIMOS.

Ἀπερραίσθη δὲ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι ταῦτα ἵνα συστηθῇ ἐπιτροπή.

Ἐπίσης ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 312 544 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1860. ἔχον ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν συζητήσιν ὑμῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον, περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 312,544 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1860.

Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον συνοδεύεται μὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς συζητήσεως καὶ ἀντίτυπα τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν.

Πέποιθα ὅτι καὶ ἡ Γερουσία θέλει φέρει τὴν λεγὴν αὐτῆς ψήφον ἐπὶ τοῦ προκείμενου νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι τῇ 22 Ἰουνίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
E. A. SIMOS.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΠΟΤΑΝΣ, E. A. SIMOS.

Ἐψηφίσθημεν ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωση δραχ. 312,544 ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1860 Γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κρά-

τους, καταλογιζομένη κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα εἰς τὰ ἑξῆς Γενικά κεφάλαια.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν	Δραχ.	21,980
» » τῆς Δικαιοσύνης	»	57,561
» » τῶν Ἑσωτερικῶν	»	180,000
» » τῶν Οἰκονομικῶν	»	10,000
Ἐξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιστάσεως	»	33,000
		<u>312,541</u>

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Πίναξ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860.

Κεφάλαια τοῦ Γενικοῦ πυδπολογισμοῦ.	Κεφάλαια καὶ ἀριθμὸς τοῦ εἰδικοῦ πυδπολογισμοῦ	Ψηφισθεῖσαι πιστώσεις.		
		Κατ' ἀριθμὸν εἰδικοῦ πυδπολο- γισμοῦ.	Κατὰ κεφα- λαίων καὶ δι- κτύ πυδπο- λογισμοῦ.	Κατὰ κεφα- λαίων γενι- κοῦ πυδπο- λογισμοῦ.
I. Ὑπουργεῖον Ἐξω- τερικῶν.	1 Κεντρικὴ ἐπηρεασία.	2880	2880	
	2 Γραμμικὰ ἔξοδα			21980
II.	Διπλωματικὴ ἐπηρεασία.	3900	3900	
	1 Πρωτοπικρὸν τῶν Πρεσβειῶν			
III.	Προξενικὴ ἐπηρεασία.	10200		
	2 Γραμμικὰ ἔξοδα	1000	11200	
IV.	Ἐξοδα μεταδιδιγία.	2000		
	1 Ἀποζημιώσεις καὶ ἐνοχλίας	2000	4000	
	2 Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα			

Ζ.	Υπουργείον Δικαιοσύνης.	Α.	Προσωπικόν.			
3	Εφέτων	Α.	540			
4	Πρωτοδικίων		2700			
5	Ειρηνοδικίων		6240		9480	
Β.						
	Υλίκον					
1	Υπουργείον		2900			
3	Εφέτων		1800			
4	Πρωτοδικείων		1000			
5	Ειρηνοδικείων		384		6084	
Γ.						
2	Εξοδα ποινικής δικαιοσύνης					
	Αποζημιώσεις ενόρκων		26000			
4	Μεταφορά δεικνυμένων		15000			
8	Εξοδα δημοσίων δικαστ. αποφάσεων		1000		42000	57564
Δ.						
	Δημόσια εισοδήματα.					
3	Κατασκευή δημοσίων οικοδομικών		40000		40000	
Ε.						
	Οδοποιία.					
1	Επισκευή δημοσίων οδών		20000		20000	
ΣΤ.						
	Αγίαια.					
2	Κάθαρσις λιμένων		10000		10000	
Ζ.						
2	Ιδιαιτήριαι		110000		110000	180000

Η'. Υπουργείον Εσωτερικών.

ΙΒ.	Υπουργείον Οικονομικών.	Α.	Κετμηκή υπηρεσία.			
3	Υλίκον υπουργείον	6	3000		3000	
7						
	Ταμεία.					
3	Εξοδα υπηρεσιών		5500		5500	
8						
	Εγγραφα.					
2	Εξοδα υπηρεσιών		1500		1500	10000
10						
	Αμειψιμί φέροι.					
2	Υλίκον και λοιπά έξοδα υπηρ.σ. δικαστ.		4000		4000	
11						
	Εμμεσι φέροι.					
2	Υλίκον και έξοδα υπηρεσιών Τελωνείων		4000		4000	
12						
	Δημόσια καταστήματα.					
4	Πρωτοδικίων Τυπογραφείον		12000			
5	Υλίκον		4500		16500	
13						
	Δημόσια νομήματα.					
5	Εξοδα υπηρεσιών μεταλλείων		3500			
7	Εξοδα μετακομίστως όρνυτων		15000		18500	43000
Τό όλον Δρχ.μάς.						
						312544

Εν Αθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1861.

Ὁ ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Απερξαίσθη δὲ νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ.

Απαγγελλαντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικειμένον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 ΦΛΤ'. νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1861, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης ἐπρότεινε τὴν μέχρι τῆς προσεχέως δευτέρας ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως αὐτοῦ, διὰ τὸν λόγον τοῦ νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς πρὸς μελέτην αὐτοῦ.

Συζήτησεως δὲ ἐγερθείσης καὶ ἄλλων ὑποστηρίζαντων τὴν ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει συζήτησιν αὐτοῦ, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα, ἀπεφάνθη διὰ χειροτονίας ὑπὲρ τῆς ἀμέσως συζήτησεως, καὶ οὕτω λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπέφερεν ὡς εἶπεν, ἐκ τοῦ προχείρου τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις μὴ γινομένης δευτέρας τῆς ἀναβολῆς.

Καὶ πρῶτον ἀνέφερε τὰς βάσεις, ἐρ' ὅν ἀπὸ τοῦ 1828 τοῦτεστιν ἐπὶ Κυβερνήτου καὶ ἀντιβασιλείας, εἶχε κανονισθῇ ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων.

Κατόπιν παραδεχθεὶς ὡς δικαίους τοὺς λόγους, οἵτινες κατὰ τὸ 1859 ἐπεισαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ νομοσχεδίον τὰ δὲ νομοθετικὰ σώματα νὰ παραδεχθῶσιν αὐτό, ὁρίζον τὴν αὐξάνειν τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, κατέκρινε τὸ ἀμέθοδον μόνον καὶ ἀκανόνιστον τῆς αὐξήσεως ταύτης, καὶ ἐπέμεινε λέγων, ὅτι δὲν ἦτο δυνάμει δύσκολον νὰ φέρῃ ἡ Κυβερνητικὴ νομοσχεδίον κανονίζον τὴν αὐξάνειν ἐπὶ βάσει δικαιοτέρας σχετικῶς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀναλόγως τοῦ τύπου εἰς ὃν διαμένουσι χωρὶς μὲ τοῦτο νὰ ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον ταμείον πέραν τῶν δυνάμεόν του καὶ χωρὶς νὰ μένωσιν προσέτι χίλιοι τριακόσιοι περίπου κατώτεροι ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν συμπεριλήφθησαν εἰς τὴν αὐξάνειν. Ὑπεδείξε δὲ, ὅτι ὁ ἴδιος κατέγραψε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔχει ἂν ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ φωτισθῇ σχέδιον ὁργανικὸν περὶ τακτοποιήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων.

Ἐπομένως ἐπέμεινε τὴν ὀλιγομίαν, ὅν ἡ Κυβέρνησις ἐδείξε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, προπάντων δὲ κατέκρινε τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ἐκφράσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, λέγουσαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε μέχρι τοῦδε πᾶσαν τὰς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, μὲ τὴν ἐπιρύλαξιν ὅμως τοῦ ἂν τὸ παρὸν νομοσχεδίον δὲν κυρωθῇ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ὅπως τὸ πλε-

ροῦθὲν ποσὸν τῆς αὐξήσεως χωρὶς νὰ μᾶς εἴπῃ συνάμα ἂν ἔχῃ καὶ κῆδονατο νὰ λάβῃ χώραν συμβόλαιον μεταξὺ ὑπαλλήλων καὶ αὐτῆς περὶ τούτου.

Παρατήρησε δὲ, ὅτι τὰ νομοθετικὰ σώματα βεβαίως οὐδέποτε ἠδύναντο νὰ ἀρνηθῶσι, ὅτι νομίζον δικαίον πρὸς τούτους οἰκογενειάρχας ὑπαλλήλους, ὅπως δὲν ἠρνήθησαν τοῦτο καὶ ἄλλοτε ἐν μόνον ζητοῦσι ἢ ἐζήτησεν ἡ Γερουσία τὴν τακτοποίησιν τῆς αὐξήσεως αὐτῆς ὁργανικῶς.

Ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε, ἂν πρὸς τοῦτο εὑρίσκει σύμφωνον καὶ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ ἀπορριφθῇ ἡ Γερουσία ὅχι ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπὶ τεσσαράκοντα μόνον ἡμέρας ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ὃ διάστημα, δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ καταρτίσῃ τέλειον νομοσχεδίον καὶ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς ἐπιψήφισιν.

Οὐδεμία δὲ ἐλάττω θέλει συμβῇ ἐκ τούτου, διότι ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ ἐξ ἥδη μῆνας ἐπλήρωνεν ἀνεὺ νόμου, καὶ τεσσαράκοντα περιπλέον ἡμέραι δὲν ἤθελον ἐπιβαρύνει τὴν παρανομίαν.

Τὴν πρότασιν τοῦ δὲ ταύτην δὲν ἐζήτησε νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν εἰς περίστασιν καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς δὲν παρεδέχετο, πεπεισμένος, ὡς εἶπεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ σώματος ἠθέληεν εἶσθαι ὑπὲρ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Μὴ συμφωνήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργείου ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς διὰ τὸν λόγον ὅτι γινώσκει τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἐγεννήθησαν ἄλλοτε προκειμένου νὰ καταρτισθῇ τοιοῦτόν τι νομοσχεδίον δι' ὃ δὲν ἀρκεῖ ἡ προθεσμία τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν τῆς ἀρχῆς, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 33 ἥτοι παμψηφεί ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ν. Μαυρομαμάτου καὶ Ν. Πιερράου κατὰ τὸ ὡδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1861.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . .	Τζατζῆς Μαγγίνης . . .
Δωφένης Θ. Κολοκοτρώνης . Ν	Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . Ν
Σπυρίδιον Καλογερόπουλος .	Χαράλ. Παπαπολίτης . . Ν

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 30

Ἰάκωβος Παξιμάδης . . . N	Δημήτρ. Χρηστίδης . . . N
Νικόλ. Πρασσάκης	Νικόλ. Μαυρομάτης . . . N
Σπυρ. Τρικούπης	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος . .
Ἰνκάρδος Τζιώρτζ	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . . N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . .	Κωνσ. Προβιλέγιος . . . N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . N	Σπύρος Μίλιος N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ῥήγας Παλαμίδης
Γεώργιος Ψύλλας N	Δημ. Α. Κουντουριώτης . .
Ἰωάννης Θεοτόκης	Λυκούργος Κρεστένιτης . . N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀθ. Α. Μισούλης N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Γ. Παπακλιόπουλος N	Χριστόφ. Πεῤραιῖδος . . . N
Δημήτριος Βούλγαρης N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Νικόλαος ἰω. Μέξης	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Δῆμος Κανελλόπουλος . . . N	Νικόλ. Σιληδέργος N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . .	Φίλιππος Ἰωάννου N
Μ. Α. Καίρης N	Γ. Κ. Τυπάλδος N
Ἄντ. Γ. Κριεζῆς	Νικόλ. Καλλέργης N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . . N	Ν. Τζαβέλας N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Β. Πετιμεζάς
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν. Πιεράκης N
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Κωνστ. Μεταξάς N
Δημήτριος Χατσίκος N	Π. Νοταρᾶς N

Κατόπιν ἀναγνωσθέν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορηθέν ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 33 ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὡς ἄνω ψηφολέκτας κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἄνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . .	Τάτσης Μαγγίνης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . N	Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . .	Χαράλ. Παπαπολίτης . . . N

Ἰάκωβος Παξιμάδης . . . N	Δημήτριος Χρηστίδης . . . N
Νικόλ. Πρασσάκης	Νικόλ. Μαυρομάτης . . . N
Σπυρ. Τρικούπης	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος . . .
Ἰνκάρδος Τζιώρτζ	Γεώρ. Δουδουνιώτης . . . N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . .	Κωνσ. Προβιλέγιος . . . N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . N	Σπύρος Μίλιος N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ῥήγας Παλαμίδης
Γεώργιος Ψύλλας N	Δημήτριος Κουντουριώτης .
Ἰωάννης Θεοτόκης	Λυκούργος Κρεστένιτης . . N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀθ. Α. Μισούλης N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Γ. Παπακλιόπουλος N	Χριστόφ. Πεῤραιῖδος . . . N
Δημήτριος Βούλγαρης N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Νικόλαος ἰω. Μέξης	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Δῆμος Κανελλόπουλος . . . N	Νικόλ. Σιληδέργος N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . .	Φίλιππος Ἰωάννου N
Μ. Α. Καίρης N	Γ. Κ. Τυπάλδος N
Ἄντ. Γ. Κριεζῆς	Νικόλ. Καλλέργης N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . . N	Ν. Τζαβέλας N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Β. Πετιμεζάς
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν. Πιεράκης N
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Κωνστ. Μεταξάς N
Δημήτριος Χατσίκος N	Π. Νοταρᾶς N

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 20 Ἰουνίου ε. ε.

Ἐπὶ τέλους ἀνευ ἄλλου τινὸς ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ σώματος, ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χατζίσκος,
Α. Πολυζωίδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Ἰουνίου 1861, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κύριος Α. Μοναρχίδης, προσαβῶν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν

Κ. Προβιλέγγιον ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαραλάμπους ἀπόντος, ἐκέρχεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως τὸ ὑπ' ἀριθ. 321 καὶ ἀπὸ 28 ἰουνίου Διάγγελμα τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ κοινοποιεῖται εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Β. Διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποῦν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπερχόμενος ἐκτός τοῦ Κράτους πρὸς χορσιν ἰκατικῶν ὑδάτων ἀναθετεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἔργα τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν Βασιλισσάν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ὑπ' ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς εἰσθητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰσοδιότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἐχόντων ψήρον μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ ἐπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσα ἐκθεσις, καὶ ἀπερρασίθη νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ αὕτη πρὸς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς, καὶ ἀκολουθῶν νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ οὗ πραγματεύεται νομοσχεδίου. ἔχει δὲ ἡ ἐκθεσις αὕτη ὡς ἑποιοῖται

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριος!

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῶν διεξελθοῦσα μετὰ τῆς δυνύσης ἐπιστάσις τὸ περὶ ἐνέρξεως τῆς ἰσοδιότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήρον ἐχόντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Νομοσχέδιον, ὑπερ οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοί: ὁ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπέβαλον συνωδινμένον καὶ μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιψήρσιν, τὴν μὲν ἀρχὴν αὐτοῦ, πάσης ἐπιπρήσεως ἀνεπίδεκτον, καθὼς ῥητὶς ἤδη ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν Νόμου καθιερωθεῖσαν, περριδιζατο ἀπμένως, ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἑκάστα ἐκρινεν εὐλογον. μετὰ τινος προεισχωγινκά, παρατηρήσεις, νὰ ἐπιτρέψῃ τροπολογίας ἢ μεταβολὰς συνταλαῖς πρὸς τὴν ἀκρίβεστέραν τοῦ νόμου κατάρτισιν, μεταβολὰς, τιν ὁποῖων ὁ λόγος θέλει ἐκτεθῇ κατόπιν τῆς συντάξεως ἐκαστου ἀρθρου.

Προεισχωγινκαὶ παρατηρήσεις.

Ὁ ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ προσδιορισμὸς τῆς μετὰ πένταστίαν ἐνέρξεως τῆς ἰσοδιότητος ἐρᾶν εἰς τὰ πλείονα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς παραδικατοῖς. Παρατηρήθη δ' ἐκ προσομιλίων ὅτι ἂν καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 87 τοῦ Συντάγματος προδλεπόμενος περὶ τῆς ἐνέρξεως τῆς ἰσοδιότητος εἰδικὸς νόμος: εἰσάγεται ἐραδύτερον τοῦ αὐτόθι διατασσόμενου χρόνου, ἢ ἐραδύτες ὅμως: αὕτη δὲν δύναται νὰ

θεωρηθῇ αὐδαμῶς μεμπτεᾶ οὐδ' ἀπαράουσα εἰς ὅσας τὸ προκειμένον σπουδαιοτάτον μέτρον ἀπῆται πάντως προηγουμένης παρασκευᾶς: διότι, κατὰ τὴν ὁρὴν καὶ τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως παρατήρησιν, ὅπως διὰ τοῦ τοιούτου νόμου ἀσφαλιζεται ἐφ' ὅρου ζωῆς ἡ τύχη τῶν δικαστῶν, παρομοίως εἰν' ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἐξασφαλισθῇ δεόντως ἡ κοινωνία κατὰ τῶν δυνάμενων νὰ προκύψωσιν ἀτοπημάτων ὡς ἐκ τοῦ μὴ ὑποκειμένου πλέον εἰς ἀνάκλησιν διορισμοῦ δικαστῶν, ἂν οὗτος δὲν ἤθελε γενῇ ἐπιτυχῶς.

Δικαιολογουμένης δὲ οὕτω τῆς ἐραδύτερας παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ προμνημονευθέντος ἀρθρου τοῦ συντάγματος εἰσαγωγῆς τοῦ προκειμένου νόμου, οὐχ ἥττον καὶ ἡ ἐπὶ πένταστίαν ἐπὶ ἀνάβολῃ τοῦ πρὸς ἐναρξιν ἰσοδιότητος ἀρξομένου χρόνου φαίνεται εὐυποστήρικτος, καθόσον πολλοὶ τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ἢ ἀλλὰ τοῦ τῆς Κυρώσεως τὰ νομικά ἀσκασάντων καὶ ἀποκρίντων ἐπὶ νέων μέλλοιτες εἴτε ν' ἀναπληρώσωσι μετ' οὐ πολὺ τοὺς ἐνεκα γήρατος ἢ ἄλλων αἰτίων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωροῦντας δικαστὰς (περὶ ὧν ἄλλως θέλει προνοήσῃ ὁ περὶ συντάξεως νόμος, ὅστις ἀνάγκη πάντα νὰ εἰσάγῃ διαρκούσης τῆς ἐνεστῆσης Συνόδου), εἴτε νὰ καταλάβωσι τὰς συστηθησομένης νέας δικαστικὰς ἑδρας, ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δοκιμασίαν ἵνα διαγνωσθῶσιν ἢ τε ἰκανότης αὐτῶν καὶ αἱ ἄλλαι ἠθικαὶ ἰδνότητες, ὅσας τὸ λίαν σπουδαῖον ἰσῶν δικαστικὸν ἀξίωμα προὑποτίθεται καὶ ἀπαιτεῖ. Πρὸς δὲ τὴν ἀρεκτον ταύτην δοκιμασίαν δὲν φαίνεται πολὺ τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁριζόμενον χρονικὸν διάστημα, καὶ τοῦτο ἀφ' οὗ εἰσαγῇ καὶ ὁ περὶ προσόντων τῶν δικαστῶν εἰδικὸς νόμος, ὅστις προδλεπόμενος εἰτίας ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, εἶναι ἡ ἀναγκαία τοῦ προκειμένου συμπλήρωσις.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν ὅρον τῆς ἰσοδιότητος ἐμπεριέχεται καὶ ὁ τοῦ ἀμεταθέτου ἢ ἀμετακινήτου (inamovibilités) τῶν δικαστῶν, ὡς τοῦτο προδῆλως συνάγεται ἐκ τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐθνικῇ Συνελεύσει συζητήσεως, ἡ ἐπιτροπὴ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας ἢ ἀμφισβητήσεως, εἰς τὴν ἐδῶκατο νὰ δώσῃ χώραν ἢ ἐντελὴς ἐκείνου ἀποσιώπησις ἐν τῷ ἐπιτερηθησομένῳ εἰδικῷ νόμῳ, ἐστοχάσθη ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσι χωριστὰ ἄρθρα, καθιερῶντα ἐν γένει τὴν διάταξιν τοῦ ἀμεταθέτου καὶ μὴ ἐπιτρέποντα μεταθέσιν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ δικαστοῦ, εἰμὴ ὅταν ἡ διὰ νόμου ἐπερχομένη μεταβολὴ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἀπαιτῇται τοιαύτην, ἢ τὸ

συμμερίων της δικαστικής υπηρεσίας υπαγορεύει αυτήν και εκδίδει περί τούτου δικαστική απόφασις.

Μεταβαίνουμεν ήδη εις την τροποποίησιν των άρθρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί της ενάρξεως της ισοδότητος και του ἀμεταβίτου των δικαστῶν και τῶν ψήφων ἐχόντων μέλῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 1. Ὡς χρόνος, καθ' ὃν οἱ Πρωτοδίκαι και ἑρτάται μετὰ τῶν οἰκείων Προέδρων και οἱ Ἀρειοπαγίται μετὰ τοῦ Προέδρου και Ἀντιπροέδρου αὐτῶν, πρὸς δὲ και οἱ τυχόν διορισθεῖσόμενοι εἰδικοί Πρόεδροι τῶν ἑμποροδικῶν, και τὰ ψήφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἤτοι ὁ Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος, οἱ Ἐλεγκταὶ και οἱ Πάρεδροι αὐτοῦ θέλουσι καταστή ἰσόδικοι, ὀρίζεται ἡ πρώτη Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ῥητὴ μνεία τῶν προϊσταμένων τῶν δικαστηρίων πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας ὅτι και οὗτοι ἀπολαύουσιν, ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ταύτην, τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ισοδότητος.

Ἄρθρον 2. Μετάθεσις τινὲς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων προσώπων παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν μεταβολαὶ, γενομένης διὰ νόμου περὶ τὸν ὀργανισμόν τῶν δικαστηρίων ἢ τῆς περιφέρειας ἐκάστου τούτων, καθιστῶσιν αὐτὴν ἀναγκαίαν, δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένου χρόνου, εἰμὴ ὁσάκις τὸ ἔλλογον συμφέρον τῆς δικαστικῆς υπηρεσίας τὴν ὑπαγορεύει.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀκουσία μετάθεσις λαμβάνει ἰδίως χώραν και εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν άρθρων 273 και 274 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἄρθρου μετατίθεται ἐκεῖνος ἐκ τοῦ συνολικοῦ τοῦ ὁποῖου προῆλθεν ἡ τῆς κηδευσίας σχέσις.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἀκουσία μετάθεσις, ἐκτὸς τῆς προκαλουμένης ὑπὸ τῆς διὰ νόμου μεταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἢ τῆς περιφέρειας αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνεῦ ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀποφαινομένου ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις μεταθέσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκδίδεται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ Εἰσαγγελέως, ἐνεργοῦντος κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ αἴτησις τοῦ Εἰσαγγελέως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν μετατι-

θετὸν δικαστὴν, προκαλούμενον ν' ἀπολογηθῇ ἐγγράφως ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν. Περαιτέρα διαδικασία δὲν συγχωρεῖται.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἀκουσία μετάθεσις δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ εἰς ἄλλο ὁμοῖοβαθμον και ἰσόμενον δικαστήριον.

Ἡ αἰτιολογία τῶν άρθρων τούτων ὑπάρχει ἤδη ἐν ταῖς προηγουμέναις παρατηρήσεσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδίκων δικαστῶν και ἰσοδίκων μέλῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἕνεκα γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

Ἄρθρον 6. Οἱ ἰσόδικοι δικασταὶ και τὰ ἰσόδικοι μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς υπηρεσίας αὐτοδικαίως, ἀφοῦ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν Πρωτοδίκαι και ἑρτάται τὸ ἑξοδικαστὸν, οἱ δὲ Ἀρειοπαγίται και τὰ ψήφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ ἑξοδικαστὸν πέμπτον τῆς ηλικίας των ἔτος· δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐγκαταλίπῃσι τὰ ἔργα αὐτῶν πρὶν ἢ διορισθῇ και ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ διάδοχος των, ἐκτὸς ἂν, ἀναγγελλαντος τοῦ ἀποχωροῦντος εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν ὅτι ἐπέστη ὁ τῆς ἀποχωρήσεως χρόνος, παρέλθῃσι 3 μῆνες ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας ταύτης.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ παρόντος νόμου θέλει ζητηθῇ παρ' ἐκάστου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων και ἐν τῇ υπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἐγγραφοὶ δηλώσεις περὶ τῆς ηλικίας του ὅσον οἶόν τε ἀκριβὲς συνωδευμένη μετὰ τῶν ὑπαρχουσῶν τυχόν ἀποδείξεων· τοιαύτη δὲ δηλώσις θέλει δίδεσθαι ἀκολουθῶς παρὰ παντός κατὰ πρῶτον εἰς ἰσόδικον διοριζομένου ὅσον.

Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου περὶ δικαστοῦ ἢ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θεωρήσῃ τὴν δηλώσιν μὴ ἀκριβῆ, δύναται νὰ τὴν διαμφισθετήσῃ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς γενομένης δηλώσεως. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Τὸ ἄρθρον 2 μετατραπὲν εἰς 6 ἐτροπολογήθη ἐν μέρει ὑπὲρ τοῦ ἀποχωροῦντος ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπ' ἀόριστον ἡ ἀποχώρησις του. Ὁ προστιθέμενος δὲ πρῶτος παράγραφος και ὁ τοῦ νομοσχεδίου εἰς δεῦτερον μετατραπείς και ἀκριβέστερον ἔτε-

θειμένος, ἀποσώπῃ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν δυνατὴν ἐξακρί-
βωσιν τῆς ἡλικίας.

Τὸ ἄρθρον 3 μεταποιοῦμενον εἰς 7 μένει ὅπως ὑπάρχει ἐν τῷ
νομοσχεδίῳ.

Ἄρθρον 8. Ἐν ἐκάστῃ τυχούσῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐ-
πιτροπὴ προκαίμενου μὲν περὶ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου ἢ δικι-
στοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Προέδρου τῶν Ἑρετῶν, ἐκ τοῦ Προέ-
δρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν,
ἀναπληρουμένων τοῦ μὲν Προέδρου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῶν
δὲ δύο ἀρχαιοτέρων μελῶν ἐκ τῶν ἐπομένων κατὰ τὴν τάξιν,
ὅσας οὗτος ὁ λόγος εἶναι περὶ αὐτῶν τούτων. Προκαίμενου δὲ περὶ
Ἑρέτου, Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδικου, ἐκ τοῦ Προέδρου
τοῦ οἰκείου Ἑρεταίου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν,
ἀναπληρουμένων ἐκ τῶν ἐπομένων αὐτοῖς κατὰ τὴν τάξιν ὅσα-
κις ὑπάρχει ἡ αὐτὴ σύμπτωσης ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων, ἐν ἁ-
ποφανθῇ προκαταρκτικῇ· ἀνὰ πρῶτον νὰ γενῇ ἐξέτασις πρὸς θε-
κίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ τοῦτου δικαστοῦ.

Ἡ ἐν μέρει τροποποίησις τοῦ ἁρθρου τούτου ἐγένετο διὰ νὰ
φαίνεται τις ὁ δικάσων ὅταν πρόκηται περὶ ἀτοχωρήσεως τῶν
συνιστώσων τὴν ἐπιτροπὴν μελῶν.

Οἱ δύο ἐπομένοι παράγραφοι μένουσιν ἀμεταποίητοι.

Τὰ ἄρθρα 5, 6, 7 μεταβαλλόμενα εἰς 9, 10 καὶ 11 μένου-
σιν ἀπαράλλακτα.

Εἰς τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ ἁρθρου 8, μετατρέπομενον
εἰς 12, θέλει μεταβληθῇ ἡ φράσις ὑπὸς τὸ Δικαστικὸν Συμ-
βούλιον εἰς τὴν ὑπὸς τὸ Δικαστήριον ἐν Συμβουλίῳ.

Τὰ ἄρθρα 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ νομοσχεδίου μετατρέπο-
μενα εἰς ἄρθρα 12, 13, 14, 15 καὶ 16 μένουσιν ὅπως ἔχουσιν.
Παρατηρεῖ δὲ μόνον ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι διὰ νὰ γενῶσιν ὁμοιόμορφοι
αἱ διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ
παρόντος νόμου, ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῶσι συμφώνως πρὸς αὐ-
τὸ καὶ αἱ περὶ πειθαρχίας διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικα-
στηρίων· πέποιθε δὲ ὁ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς δὲν θέλει ἐπα-
δύνη νὰ εἰσαγάγῃ τὸ προσῆκον νομοσχέδιον, δι' οὗ θέλει συμ-
πληρωθῇ καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν.

Οὕτως ἐπιτελεσθεμένη καὶ τροποποιήσασα κατὰ τὰ κυριώ-
τερα τὸ προκαίμενον νομοσχέδιον ἡ ἐπιτροπὴ, συνίστησι τὴν

παραδοχὴν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτοῦ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώ-
ματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουνίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κωνσ. Μεταξάς,
Κ. Πρωτοδύτης,

Δωκ. Κρετινίτης,
Δ. Χατζίσκος,

Α. Πολυζωίδης.

Ἀναγνωσθέντος ἐπειτα ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ.
Ψιλοπούλου ἐξαιτουμένου τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίας ἀδειαν,
ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν αἵτησιν τοῦ ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ κατῇ
χρήσιν τῆς χορηγουμένης ἀδείας μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος
Α. Πολυζωίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 1 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γε-
ρουσιαστῶν, παρόντων 34 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης
προσλαβὼν γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Α. Πολυζωίδην, ἀντὶ
τοῦ Κ. Χαρχαλάμπου, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς 23 καὶ 28 Ἰουνίου ἀ-γνωσθέντα ὑπε-
γράφησαν.

Κατόπιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας ἐζήτησεν ὥστε ἐν τῇ
συζήτησει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους νὰ φέρῃ ὁ Κ. ἐπὶ
τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν τὰς ἐξῆς πληροφορίες, τὰς ὁποίας
κατέθεσεν ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον διὰ νὰ διαβιβασθῶσιν
ἀπὸ τοῦδε πρὸς τὸν Κ. ὑπουργὸν ὅπως λάβῃ γνώσιν.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858.

Προϋπολογίσθησαν ἐξυδα	δρ. 17,917,789:11
Ἐχορηγήθησαν πιστώσεις	» 5,641,534:12
ὁλὸν ποσὸν	» 23,589,323:23

Ἐκ τούτου ἐπραγματοποιήθησαν με-
τὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως 1858 »
ὅσα ἐμείναν ἀπραγματοποίητα ἄτινα
ἠκυρώθησαν »

Ὅσα μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν χρῆσιν
τοῦ 1859 δρ.

Περὶ τῶν ἐσόδων τοῦ 1858.

Προϋπολογίσθησαν τὸ 1858..... δρ. 18,275,307
Ἐκ τούτων εἰσπράχθησαν μέχρι τέ-
λους τῆς χρήσεως
Ἐμείναν καθυστερήματα

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859.

Προϋπολογίσθησαν ἐξόδα δρ. 19,451,539:87
Ἐχορηγήθησαν πιστώσεις 5,984,774:96
ὅλκων ποσόν..... 25,436,314:83

Ἐκ τούτου ἐπραγματοποιήθησαν μέχρι
τέλους τῆς χρήσεως 1859

Ὅσα ἔμειναν ἀπραγματοποίητα, ἄτινα
ἠκυρώθησαν

Ὅσα μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν χρῆσιν
τοῦ 1860

Περὶ τῶν ἐσόδων τοῦ 1859.

Τὸ 1859 προϋπολογίσθησαν δρ. 19,763,976
Ἐκ τούτων εἰσπράχθησαν ἐντὸς τῆς
χρήσεως 1859
Ἐμείναν καθυστερήματα

Ἐπὶ τούτοις ἡ Γερουσία ἀπεάνθη νὰ διαβιβάσῃ ἀπόσπασμα
τῶν πρακτικῶν πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν διὰ νὰ λάβῃ γνώ-
σιν τοῦ περιεχομένου καὶ φέρεῖ ἐν καιρῷ τὰς ζητούμενας πλη-
ροφρίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἐπρότεινε τὴν κλήρωσιν πεντα-
μελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις μετὰ τοῦ γραφείου τοῦ Σώματος θέλει
παρουσιασθῇ ὡς πρεσβεία συγχαρητήριος εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγα-
λειότητα ὡς ἀντιδυσλειτουργίας.

Ἐλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Γ. Ψύλλας, Τ. Μαγγίνας, Μ. Καίρης,
Δ. Κανελλόπουλος καὶ Φ. Ἰωάννου.

Ἐπὶ τέλους ἀνευ ἄλλου τινός, ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκατα-
θέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΝΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Α. Πολυζωίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδης
προσλαβὼν εἰς τὴν θίσιν γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ι.
Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαλάμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν
ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Παραλθὼν μετὰ ταῦτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ἀνέγνω τρία νομοσχέδια μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέ-
σεων 1) περὶ καθυστερούντων, 2) περὶ ἀναπληρωματικῆς πι-
στώσεως δραχ. 367,100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1860, καὶ 3) περὶ δω-
ρήσεως εἰς τὸν δῆμον Λαμίας τοῦ ἐν τῇ ὁμονύμῳ πόλει εὐρι-
σκομένου τεμένου πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν ἐκπαιδευτικῶν
καταστημάτων μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐνός ἐκάστου ἀπεφασίσθη
ἵνα τὰ μὲν πρῶτα δύο ἐκτυπωθῶσι, διανεμηθῶσι καὶ συζητη-
θῶσι μετὰ προηγουμένην ἐκθεσιν ἐπιτροπῆς ἐλεγευχομένης ὑπὸ
τῶν τμημάτων κατὰ τὸν κανονισμόν, τὸ δὲ τρίτον νὰ συζη-
τηθῇ μετὰ προηγουμένην ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν τμημά-
των μόνον ἀνευ οὐστίας ἐπιτροπῆς καὶ δίχα ἐκθέσεως. Ἐχου-
σι δὲ ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν
συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ καθυ-
στερούντων.

Οἱ προκαλέσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου λό-
γοι, ἐκτιθενται εἰς τὴν ἐν ἀντιγράφῳ συναπτομένην πρὸς τὴν
Βουλὴν ἐκθεσὶν μου, καὶ διὰ τοῦτο ἡγοῦμαι περιττὸν νὰ ἐπα-
ναλάβω αὐτούς.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου
ἐπηνέχθησαν, τῇ συγκαταθέσει μου, διάφοροι τροποποιήσεις.
Περὶ αὐτῶν, ἂν καὶ ἐν τῷ συνοποβαλλομένῳ ἀποσπασματι τῶν
πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ἐκτιθενται οἱ προκαλέσαντες αὐτὰς λό-
γοι, ἐπιφυλάττομαι μ' ὅλον τοῦτο νὰ δώσω ὑμῖν, Κύριοι, κατὰ
τὴν συζήτησιν, τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

Πίπαισθαι ἐπομένως, Κύριοι, ὅτι προθύμως θέλατε εὐαρεστηθῆναι ἐπὶ τῇ ἐπιψηφίσῃ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 ἰουνίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΚΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθητίω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίχθητίω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασάσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Εἰς τοὺς ἐξ αἰωνόηποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλόμενος ἡμετέρος τῆς ὑπερμερίας τόκος, διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρῆσι τῶν προγενεστέρων χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ ἔτους 1858 συμπεριλαμβανομένης· εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν μέχρι τῆς τοῦ 1858 ληξιπρωτέσιμων δόσεων τῶν συμφοροῦντων μετὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΣΑΒ', ΣΝΗ', ΣΟΓ', καὶ ΣΛΕ'.

Τὰ ἐξ ἀρίστων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας χρῆσι τῶν φορολογουμένων δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ὑπερμερίας καὶ ἐν τῇ μέλει.

Ἄρθρον 2. Διὰ τοὺς ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεις φθαρτῶν κτημάτων ὀφειλόμενος καὶ διὰ τοὺς μὴ συμφοροῦντας μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΛΕ' ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεις προκοκτοῦσιν, ὁ συμφοροῦντας τόκος 6 καὶ 8 τοῖς ἑκατὸν κατὰ τοὺς νόμους περὶ προκοκοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκονομικῶν καὶ περὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων, μετριάσσεται εἰς 5 τοῖς ἑκατὸν διὰ τοὺς μέχρι τοῦ 1858 ὀφειλόμενος.

Ἄρθρον 3. Τὸ χρέος ἐκάστου ὀφειλόμενου ἐξ αἰωνόηποτε τῶν ἀνωτέρω ῥηθειῶν χρήσεων καὶ αἰωνόηποτε ἄρθρου ἐξακριβούμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΣΑΒ' νόμου, καὶ τροπολογούμενον καθ' ὅσον ὑπάρχει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου

ἄρθρου 2, πληρόνεται ἐὰν μὲν προέρχεται ἐξ ἐνοικιάσεως εἰς εἴκοσιν ἔτησις δόσεις, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλης τυχῆς εἰς δέκα ἔτησις δόσεις. Πρώτη δόσις λογίζεται ἡ τοῦ 1861.

Ἐκάστη δόσις εἶναι ἀπαιτητὴ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς 1. Ὀκτωβρίου καταλογίζεται τόκος ὑπερμερίας καὶ ἐνεργοῦνται καὶ τὰ κατὰ τῶν ὀφειλόμενων καταδικαστικά μέτρα.

Ἄρθρον 4. Τὰ φαλαγγητικά καὶ ναυτικά γραμμάτια, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τῶν ὀφειλόμενων εἶναι ἐκδεδωμένα, εἴτε παρὴλθον νομίμως εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ὁμολογίαι τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἐθνικῆς τροπικῆς ἀνεῖν ὑπολογισμοῦ τόκων, εἶναι δεκτὰ ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον χρεῶν, πρὸς ἐξόφλησιν μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ χρέους.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα καὶ αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκτὰ ὡσούτως ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὅροις καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΑΒ' ἀναγνωσθέντων χρεῶν καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ἐκείνου.

Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ' (ἄρθροι 2 καὶ ἐδάφ. 6' τοῦ ἄρθρου 4) περὶ συμφοροῦσιν ἀπαιτητῶν πιστώσεων τῶν ὀφειλόμενων τοῦ δημοσίου, (ἄρθρον 5) περὶ ἀνακτήσεως κατακυρωμένων εἰς τὸ δημοσίον κτημάτων τῶν ὀφειλόμενων αὐτοῦ, ὅτε τὸ αὐτὸ κτήμα κρατεῖται εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως, καὶ (ἄρθροι 8, 9, 10 καὶ 12) περὶ ἀντιρρήσεων ἐπὶ μέρους ἢ ἐπὶ τοῦ ὅλου χρέους, καὶ περὶ ἐκκαθάρσεως αὐτοῦ, ἐκφυλάσσονται ἀπαράλλακτως καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτὸν ἐὰν αἱ ἀντιρρήσεις ἐγένοντο ὑπὸ ὀφειλόμενων μὴ φορολογουμένων.

Αἱ αἰτήσεις τῶν φορολογουμένων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκεκριμένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκκαθαρμένων, σχετικῶς τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν προειρημένων τοῦ ΣΑΒ' νόμου διατάξεων.

Ἀλλ' ὁ ὀφειλόμενος τότε μόνον ἀποστερεῖται τῶν εὐεργημάτων τοῦ παρόντος νόμου ὅταν αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποβιβασθῶσι ἀντιρρήσεις ἀποβιβασαὶ καθ' ὁλοκλήρην καὶ ὑπὸ τῶν δικαστῶν.

Ὁ τόκος τῶν εἰς ἀντιρρήσιν ὑποκειμένων ποσῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀντιρρήσεων ἐκδικάσεως.

Ἡ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων προηγουμένη ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ καθυστερουμένου χρέους πρὸς κλήσεως.

Ἄρθρον 6. Τὰ ὀφειλόμενα δι' ἐγκύριον διπλοτύπων ἢ ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ὑπὸ τῶν φορολογουμένων πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ποσὰ εἰσπράττονται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ τὰ εἰσπραττόμενα συμψηφίζονται εἰς τὸ ὅλικόν χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν.

Οἱ ταμίαι ὑπόκεινται διὰ πᾶσαν ὥς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερημάτων τούτων ὀλιγοῦσαν εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύναις εἰς ἃς ὑπόκεινται καὶ διὰ τὰ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημόσιον καθυστερούμενα· ἀναβάλλεται δὲ ἡ καταδίωξις τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ τὸ ἀναλογεῖν εἰς ἑκάστην δόσιν τοῦ χρέους τῶν ποσὰ ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, μέχρις οὗ διαρκεῖ ἡ κατὰ τῶν φορολογουμένων τούτων ἐνέργεια τῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἐνοικισταὶ ἐγγείων φόρων καὶ δικαιομάτων ἐπικαρπίας, ὡς καὶ οἱ μονοεταῖς ἐνοικισταὶ ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς προσόδου, καὶ οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ αἰτήσωσι τὴν μείωσιν τοῦ χρέους τῶν διὰ ζημίας ἐκ θεομηνίας προσελθούσας, ἢ δι' ὑπέρμετρον βλάβην. Αἱ αἰτήσεις τῶν πρώτων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ ἐδρεύει ὁ νομάρχης, τῶν δὲ φορολογουμένων ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπαρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας.

Τὰ συμβούλια ταῦτα ἐξετάζοντα καὶ μάρτυρας ἐνόρκως γνωμοδοτοῦν δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, ἐν ᾗ καταχωρίζεται ἐπίσης ἡτιολογημένη καὶ ἡ τῆς μειωτικῆς γνώμης, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μὲν τῶν αἰτήσεων τῶν φορολογουμένων ἀποφαίνεται ὀριστικῶς, ἐπὶ δὲ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνοικιαστῶν προτείνει τὴν μείωσιν τοῦ χρέους εἰς τὰς Βουλὰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 106 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 8. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμενα εὐεργετήματα εἰς τοὺς πρωτοφειλέτας ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ συμμετόχους αὐτῶν, καθόσον πληροῦν οὗτοι εἰς τὸ δημόσιον διὰ λ/σμόν τοῦ χρέους τῶν πρωτοφειλετῶν τὰν ἀναλογούσας εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς τῶν δόσεων, καὶ δι' ὑποθήκης κτήματος ἀξίας ἀνωτέρας κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ χρέους τῶν ἠθελόν εξασφαλίσαι τοὺς πρωτοφειλέτας κατ' αἰτήσεις τῶν.

Ἄρθρον 9. Οἱ ἐγγυηταί, οἵτινες ὡς πρὸς τὰ χορηγούμενα διὰ τοῦ παρόντος νόμου εὐεργετήματα ἐξομοιοῦνται ἐντελῶς μετὰ

τοὺς ὀφειλέτας, ἔχουν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψουν ὑποθήκην ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ κτημάτων τῶν πρωτοφειλετῶν ἀξίας κατὰ τὸ 1/3 ἀνωτέρας τοῦ χρέους, δι' ὃ ἐγγυήθησαν, ἂν δι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχῃ ἐπὶ κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν ἐγγεγραμμένη πρὸς ὅσους τοῦ δημοσίου ὑποθήκη.

Ἄρθρον 10. Ἀπὸ τῆς 1. Ὀκτωβρίου 1861 ὁ διὰ τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη τόκος ὑπερμερίως εἶναι ἴσος μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἀναγνωριζόμενον τόκον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1837 διατάγματος περὶ πληρωμῆς τόκου διὰ τὰ ἐλαττον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν χρέη καταργοῦνται.

Ἄρθρον 11. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὅλα ἀνεξαίρετως τὰ ἐκ τῶν χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ 1853, συμπεριλαμβανομένης, εἰσοδήματα, καθόσον ταῦτα πληροῦνται εἰς μετρητά, κατατίθενται εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ. Ταῦτα δὲ, καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν θίλουν χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν παλαιῶν χρεῶν κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ αὐτῶν νόμους.

Ἄρθρον 12. Ὅλαι αἱ μεταξὺ ὀφειλετῶν, συμμετόχων καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν, ὑπενοικιστῶν, φορολογουμένων καὶ δημοσίου διαφοράι, προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται κατεπεΐγουσαι καὶ ἐκδικάζονται κατὰ προτίμησιν.

Ἄρθρον 13. Ἀπασαὶ αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἐνταλῇ τῆς Α. Μ. ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ συναπτόμενον νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται τῷ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείῳ ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. 367,100 διὰ τὴν χρῆσιν 1860.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ διαγραφῶσιν αἱ κατὰ πλεονασμὸν ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ λέξεις ἀκατὰ τὸν ἐπισυννημμένον πίνακα.»

Πέποιθα επομένως ότι ἡ Γερουσία λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐκθετομένους λόγους θέλει ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβληθῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υποφισσόμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωση δραχ. τριακοσίων ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑκατὸν ἀριθ. 367,100 ἐπὶ τοῖς διὰ τὴν χρῆσιν 1860 εἰδικῷ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πίστωση αὕτη διανέμεται εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικῷ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀνωτέρω ὑπουργείου.

ΚΕΦ. 1. Μισθοὶ ἐνεργείας.

Ἄρθρ. 1. Ἀξιωματικῶν Δραχ. 55,000
» 1. Στρατοῦ 17,000

ΚΕΦ. 2. Ὑλίκον.

Ἄρθρ. 1. Τροφαὶ 95,000
» 3. Ἰματισμοὶ 125,000
» 8. Σάκκοντες 500

ΚΕΦ. 3. Στερεαὶ γερηγῆσεις.

Ἄρθρον 4. Συντήρησις καθαρ. νεοσυλλέκτων. . . . 1,100

ΚΕΦ. 4. Κατάλοιποι.

Ἄρθρ. 2. Συντήρησις οἰκοδομῶν 4,000
» 3. Ἑνοίκια ἰδιωτ. οἰκιῶν καὶ ὑδάτων 7,000
» 4. Συντήρησις φυλακίων 2,000

ΚΕΦ. 5. Μεταφορῆς καὶ ἰδοιοπορίαι.

Ἄρθρ. 1. Τῶν νεοσυλλέκτων 2,000
» 1. Τοῦ στρατοῦ 17,000

ΚΕΦ. 8. Ἐξόδα γραφείου 2,000

ΚΕΦ. 9. Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη.

Ἄρθρ. 1. Διπλῆ στρατιωτικῶν 2,000
» 2. Συντήρησις φυλακισμένων 9,000

ΚΕΦ. 10. Στρατιωτ. ἐκπαίδευσις.

Ἄρθρ. 1. Σχολίων ἐκτελείων 24,000

ΚΕΦ. 11. Ἀργία καὶ ἀπόμαχοι.

Ἄρθρ. 1. Λόγος ἀπαμύμων 500

ΚΕΦ. 14. Λόγος προσκεκλητῶν 3,000

Τὸ ὅλον δραχ. 367,100

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν ἀντιπροσ. κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐρμείδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Κεφάλαια	Λίβρα	ὑπογραφή	Ποσότητες κατ'			
			Ἀθῆναι		Κερύθαιον	
			Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1		<i>Μισθὸς ἑταγγέλων.</i>				
		Λειτουργικῶν	00099			
		Στρατοῦ	17000		72000	
2		<i>Ἑτάμων.</i>				
1		Τροφί.	95000			
3		Ἰματισμὸς ἐπὶ τῇ καταθέσει	125000			
8		Σήμαντρα	500		220500	
3		<i>Στεγαί χορηγήσεις.</i>				
4		Συντήρ. καθαριότητ. νεοσυλλέκτ.	1100		1100	
4		<i>Κατάλοιποι.</i>				
2		Συντήρησης οἰκοδομῶν . . .	4000			
3		Ἑνοίκια ἰδιωτ. οἰκῶν καὶ ὑδάτ.	7000			
4		Συντήρησης φυλακείων . . .	2000		13000	
5		<i>Μετακομιδὴ καὶ ὁδοπορία.</i>				
1		Τῶν νεοσυλλέκτων	2000			
2		Τοῦ Στρατοῦ	17000		19000	
8	Μόνον	<i>Ἐξόδα γραφείων.</i>	2000		2000	
9		<i>Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη.</i>				
1		Δαπάναι Στρατοδικείων . . .	2000			
2		Συντήρησης φυλακισμένων . .	9500		11500	
10		<i>Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις.</i>				
1		Σχολεῖον ἐνελπίδιον	24000		24000	
11		<i>Ἀργία καὶ ἀπόμαχοι.</i>				
		Λόχοι ἀπομάχων	500		500	
14		<i>Λόχοι Πυροβολιστῶν.</i>	3500		3500	
					367100	

Ἦταν δὲ τριμυριάς ἐξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν, ἀριθ. 367,100.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Ἀπριλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Κέραιοι!

Πρὸ ἑτῶν τὸ ἐν τῇ πόλει Λαμίας κείμενον Τουρκικὸν τέμενος (Τσαμίον) ἐγκοιμῆσεν ὡς δημοτικὸν σχολεῖον, ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ καθὼ ἀπηργασμένου οἰκοδομῆς, καὶ ἡ τῶν μαθητῶν αὐξήσις ἀπήτησαν πρὸ πολλοῦ τὴν τε ἐπισκευὴν τοῦ οἰκοδομήματος καὶ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἑτέρου. Ὁ δῆμος λοιπὸν τῆς Λαμίας ἐξήτησεν ἑκαστὴ τὴν ἄδειαν τῆς ἐπισκευῆς ἢ τὴν ἐπὶ πολιτικῇ προκοδοτήσῃ πρόσκτησιν αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἀμφοτέραι αἱ αἰτήσεις αὗται συστηθεῖσαι ἐπανειλημμένως καὶ παρὰ τῶν ἀρχῶν, ἔπεισαν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, τὴν χορῆσιν ταύτης τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κτήματος, καθὼ εὐρυχώρου καὶ καταλλήλου ὡς δημοτικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου πρὸ πολλοῦ ὑφίσταται ἐν Λαμίᾳ, καὶ ἐπειδὴ ὁ περὶ πολιτικῶν προκοδοτήσεων νόμος μόνον γαίης, οὐχὶ δὲ καὶ φθαρτὰ κτήματα ἐπιτρέπει νὰ χορηγῶνται τοῖς δήμοις, διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπ' ἀνάγκῃς νὰ προέλθῃ τὸ δημοσίον εἰς ἀρωγὴν τοῦ δήμου Λαμίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ τε τέμενους καὶ τῆς περιοχῆς του, ἀποτελουμένων ἀμφοτέρων ὁλικῶν ἑκτασιν κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καταμέτρησιν ἐκ στρεμμάτων τριῶν καὶ μέτρων ἑπτακοσίων εἰκοσι δύο.

Λαβὼν ἐπομένως τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω καὶ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ὑμῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν ἐσώκλειστον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου δωρεῖται τὸ ἐπισημειωθὲν ἐθνικὸν κτῆμα τῷ δήμῳ Λαμίας πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψεφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβλήσεται εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθεται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν αἰτήσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Ἰουνίου 1861.

Ο Θ Ω Ν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υφιστάμενοι δημοφώνως μετά τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσωμεν.

Ἀρθρον μόνον.

Λογίζεται τῷ Δῆμῳ Ἀκμῆς τὸ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ πόλει καὶ κατὰ τὴν πλατείαν Ὀθωνος κείμενον Τουρκικὸν τέρμιον μετὰ τῆς περιοχῆς του συνιστάμενον δι' ἐκ στρεμμάτων τριῶν καὶ μέτρων ἑπτακοσίων εἰκοσι δύο, διὰ τὰ χωριμίουσιν εἰς ἀνέγερσιν δημοτικῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπεργεῖλαντος ἑπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰσοδότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήρον ἐγγότων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, Γερουσιαστὴς τις λαβὼν τὸν λόγον εἶπε. Πρὶν ἢ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, κάμνω τὴν ἐξῆς παρατηρήσιν, τὴν ὁποίαν ἐξηγάγον ἐκ μελέτης καὶ σκέψεως τὴν ὁποίαν ταύτην τὴν στιγμὴν ἔκαμον, τοῦτέστι γνωμοδοτῶ νὰ συζητηθῇ μὲν καὶ ψηφισθῇ πρὸς τὸ παρὸν τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τὸ ἐπιγραφόμενον « περὶ ἐνίσχυσεως τῆς ἰσοδότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήρον ἐγγότων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου » νὰ ἀναβληθῇ δὲ εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον ἡ συζήτησις τοῦ Β. Κεφαλίου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοδίων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου κλπ.

Ἀνέφερε δὲ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνωμοδοτήσεώς του ταύτης ὁ Γερουσιαστὴς τὰ άρθρα 87, 96 καὶ 97 τοῦ Συντάγματος, τὰ ὅποια κατὰ τὴν γνώμην του ἀπαιτοῦσιν ἕκαστον εἰδικούς νόμους, καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖον, τὸ περὶ ἀποχωρήσεως εἶπεν, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του ἐπιβάλλει τὴν κατάρτισιν εἰδικῶν νόμων περιλαμβανόντος συνάμα τῆς περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοδίων Γερουσιαστῶν καὶ τῶν ἰσοδίων δικαστῶν ἀναγκαίαις διατάξεις· προσέθετο δὲ καὶ τὸν λόγον τῆς καὶ ἐν κείνῃ ἐνασχολήσεως τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων εἰς τοιαῦτα σπουδαῖα ὀργανικὰ Νομοσχέδια κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἐν τῷ μέτῳ τῶν κινητῶν καμμάτων, καθ' ἣν ἐποχὴν σχολάζουσιν καὶ τὰ δικαστήρια καὶ τὰ εκπαιδευτήρια πάντα τοῦ Κράτους, καὶ θεωρεῖ μὲν κατεπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς

ψηφίσεως τοῦ Α. Κεφαλίου τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διὰ τὴν ἐκτακτικῶς πάντες περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀρχεται ἡ σύνοδος ἀποκατάστασις τοῦ δικαστικοῦ κλήρου, ὥστε οἱ μέλλοντες νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς αὐτὸν νὰ προσπαθήσωσιν ἀπὸ τοῦδε μετὰ τὴν ἀνάγκην προθυμίαν νὰ γίνωσιν ἄξιοι τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἰσοδότητος, δὲν νομίζει ὅμως ἐξίσου κατεπείγουσαν καὶ τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως νόμου, καὶ ἀναγκαίαν θεωρεῖ τὴν ἀναβολὴν του εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον.

Προτέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Πολυζωίδης.

Γρόντι κατὰ τὰ γράμματα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος δύο εἰδικὸι νόμοι ἀπαιτοῦνται ἵνα κανονίσωσιν ἰδίᾳ ἕκαστος τὰ περὶ ἰσοδότητος καὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν ζητήματα· ἀλλ' ἀντὶ νὰ πράξωμεν συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ, θεωρῶ ὀρθότερον νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων τούτων, διακρίνοντες τὸ παρὶν νομοσχέδιον εἰς δύο χωριστούς νόμους, ἔξ ὧν ὁ μὲν εἰς θέλει περιλαμβάνει τὸ Α'. Κεφάλαιον, ἥτοι τὸ περὶ ἰσοδότητος, ὁ δὲ τὸ Β'. Κεφάλαιον ἥτοι τὸ περὶ ἀποχωρήσεως· πρῶτον μὲν διότι τοῦτο δὲν εἶναι πάντῃ συμφυρὲς ἡ ὁμοειδὲς μετὰ τῆς ἰσοδότητος, καὶ δεύτερον, διότι καὶ τὸ Συντάγμα ἐν τῷ 97 άρθρῳ τοιαῦτον εἰδικὸν νόμον ὑποτίθεται.

Ἀντιέλεξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Νομίζω ὅτι ἡ πρότασις ἀμφοτέρων τῶν προλαλησάντων Κ.Κ. Γερουσιαστῶν δὲν εἶναι σπουδαία. Τὸ Συντάγμα ἀπαιτεῖ πρὸς κανονισμὸν ἀμφοτέρων τῶν περὶ ὧν προκειται ζητημάτων ἡ ἀντικείμενος νόμος, ὁ ὁποῖος καλεῖται εἰδικός, κατ' ἀντίθεσιν αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιοι καθιερεῖ διατάξεις τινὰς γενικὰς περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων· ἀλλ' εἰναι δὲ ἐνός νομοθετήματος ἡ διὰ πολλῶν κανονισθῶσι ταῦτα ἀδιάφορον, διότι ἐκ τούτου καμμία διαφορά οὔτε ἐπισημαίνει οὔτε προέχεται ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν ὁ κατὰ πρῶτον λαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς παρέστηκεν ὡς λόγον ὑποστηρίξεως τῆς περὶ διακρίσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἢ μᾶλλον τῆς περὶ ἀναβολῆς τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν προτάσεως του καὶ τὴν ἐνεκὰ δὲ τῶν κινητῶν καμμάτων καταβεβλημένην κατὰστασιν παντὸς ἀνθρώπου· εἰς ἀπάντησιν λέγω μόνον ἀντιφροντικῶς ὡς πρὸς τὸν ἑαυτὸν μου, ὅτι εἴμαι εἰς κατὰστασιν νὰ ἐργάζωμαι ἀπὸ πρῶτος καὶ δὲν ἀμφισβόλλω ὅτι εἰς τοιαύτην κατὰστασιν εὐρίσκεται ἡ θέλει εὐρίσκεισθαι καὶ πᾶς ἄλλος κατέχων θέσιν ὑπουργοῦ ἢ ἑστῆς νομοθέτου.

Ανταπήντησεν ὁ Γερ. Κ. Φύλλας.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς μᾶς ἐξήγησε τὴν εἰδικότητα τῶν νόμων ἀναφορικῶς ἢ ἀντιθέτως ὡς πρὸς τὸ Σύνταγμα· καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξηγήσεως συνάγεται ὅτι ὅλοι οἱ λοιποὶ, ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος νόμοι εἰσὶν ὑποσυντάκτοι καὶ δύνανται νὰ συμπαραληφθῶσιν εἰς μίαν καὶ μόνην, οὕτως εἰπεῖν, Πανθεστένην· ἀλλ' οἱ εἰδικοί νόμοι δὲν ἀναφέρονται ὡς πρὸς τὸ Σύνταγμα· ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν ἐπιβάλλονται, καλούμενοι εἰδικοί καὶ ἄλλαθι ἰδιαίτεροι νόμοι, οἵτινες πρέπει νὰ κανονίσωσι μόνον τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν ἐπιβάλλονται· ἀλλ' ἐὰν ἐμβλεψόμεν εἰς τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ 97 ὁρίζοντες ὅτι εἰς εἰδικὸν νόμον θέλει ὁρίσκει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν το Γερουσιαστῶν καὶ τῶν δικαστῶν συνάμα, ἐξάγοντες ὅτι ὁ νομοθέτης θέλωντας ὥστε εἰδικὸς νόμος εἰς καὶ μόνος νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ ταύτης, ἀποῦ προηγουμένως ληρθῶσιν ὑπ' ὅψιν ὅλαι αἱ ἐκτελέσεις, αἱ συνέπειαι τῆς ἀποχωρήσεως καὶ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Κράτους.

Ἐπανέλαθεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν πρώτοις λέγω ὅτι αἱ λέξεις εἰδικὸς καὶ ἰδιαίτερος εἶναι ταυτίζονται· ἡ δὲ εἰδικότης τῶν νόμων εἶναι σχετικὴ καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ μέρους ἐκείνου, τὸ ὁποῖον δὲν προσέλαβε νόμος ἕτερος· γενικὸς· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθροῦ 97 παρατηρῶ ὅτι ὁ νομοθέτης τοῦ Συντάγματος, χάριν ὀραχυλογίας, περιελάβε τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν το Γερουσιαστῶν καὶ δικαστῶν εἰς ἓν ἄρθρον· ἀλλὰ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα μεταξὺ τῶν οὐδεμὴν σχέσιν ἔχουσι, καὶ δὲν ταυτίζονται ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μὲν ἢ τῶν δὲ καθόσον ἄλλως θέλει σκεφθῇ ὁ νομοθέτης ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν, καὶ ἄλλως θέλει κανονίσαι τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν· οἱ δικασταὶ ὑπάγονται ἀποχωροῦντες εἰς τὸν γενικὸν νόμον τῆς συντάξεως, ἐνῶ οἱ Γερουσιασταὶ θιλοῦν ὑπαχθῆ εἰς χωριστὸν περὶ συντάξεως νόμον· ὥστε ὑπάρχει μεγίστη διαφορά μεταξὺ τῶν μελῶν τούτων· καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει τοσαύτη ὅλη ὅση ἀναγκαῖος ὑπαγορεύει τὴν διαίρεσιν τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἂν καὶ κανονίζονται δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος· κανονιζόμενον ἤδη τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστῶν, ἀναγκαῖως πρέπει νὰ κανονισθῇ συνάμα καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτῆς τῆς ἐκτελέσεως· μέχρι τῆς ἡλικίας ἐκείνης, πέραν τῆς ὁποίας προέχεται μᾶλλον ἐλαττωρ ἢ ὠφέλεια.

Ἐπεὶ οὖν ὁ Γερ. Κ. Παλαμάς.

Δὲν νομίζω περιττὴν τὴν πρότασιν τοῦ κατὰ πρῶτον λαλῆσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν ἀντικειμένου εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον, καὶ δύναμαι μόνον εἰπεῖν ὅτι καὶ ἐὰν τὰ ἀντικείμενα ἐκπεριλαμβανῶνται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἀνάγκη, οὐχ ἥττον δὲ παρατηρῶ ὅτι ἐκτελέσῃ τὴν πρότασιν τοῦ προλαλῆσαντος καὶ τὸν ἐκτελεστικὸν ἀντικείμενον δεῖται εἰδικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς συζητήσεως, καὶ τοιαῦτα ὅμοια τῷ προκειμένῳ ἀντικείμενῳ δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ συζητηθῶσι κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν τοῦ ἔτους, ὅτε ὁ καίσιμος ἔχει κατατεθειμένην τὴν διανοητικὴν κατάστασιν πυντός ἀνθρώπου, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἄλλων ἡμῶν τῶν ἐνταῖθα ἐκ ἐκείνων ὡς εἰς προβολικαίαν ἡλικίαν ἐνδρακόμενων· τὸ περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστῶν ἀντικείμενον, ὡς λίαν ἀναγκάσιον, δύναται νὰ συζητηθῇ σημεῖον· ἀλλὰ τὸ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν πρέπει νὰ ψηφισθῇ, ἀφοῦ καταρτισθῇ ἡ ἐκτελέσις, καὶ νὰ συζητηθῇ μετὰ προηγουμένως σκέψιν καὶ μελέτην, καὶ ἀφοῦ γίνῃ γνωστὸν τί ἀπορρέεται καὶ ἡ κοινὴ γνώμη διὰ τοῦ τύπου τοιοῦτον μᾶλλον καθόσον πρόκειται συνάμα καὶ περὶ τοῦ ἀμετακινήτου τῶν δικαστῶν, τὸ ὅποῖον δὲ εἰδικῇ, προτάσει τῆς ἐπιστροφῆς εἰσάγεται, καὶ μόλις πρὶ τριῶν ἡμερῶν ἔρχασαν ὑπ' ὅψιν ἡμῶν μὴ δυναθέντων ἐμβαλεῖν νὰ μελετησώμεν καὶ σκεψώμεν ὁρμηκῶς τὰ περὶ τοῦ οὗ μέχρι σημεῖον· ὥστε παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναβολῆς τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἥτοι τῶν περὶ ἀμετακινήτου καὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν, εἰς ἄλλην ἐποχὴν διὰ νὰ ἐπιψηφισθῶσι μετὰ ὥριμον καὶ λίαν ἐσκεμμένον συζήτησιν, καθότιν φροδοῦμαι μὴπως θέλοντες διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἀμετακινήτου τῶν δικαστῶν ν' ἀπελλεγχθῶμεν ἀπὸ τῆς ἀνθυμίας τοῦ πράξεως τῶν ὑπουργῶν, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο ἐνταῖθα μὲν καὶ λόγος περὶ τῆς εἰς Ἀνατολὴν μεταθέσεως τοῦ ἀνακτοῦ Οἰκονομίδου, ὅς τὸ ὁμολογῆσαντες, δὲ ἐκπελερώθησαν, τοιοῦτοι καὶ, λίγος, μὴπως ὑποπέσωμεν εἰς τὸν κατ' ἐπιρρίχας πατριᾶς μὲν, διατηροῦντες ἀμετακινήτους εἰς τὰς δικαστικὰς ἐδρας· ἀνδράς ἐμπνευσμένους ἀπὸ πάθη συμπάθειας καὶ ἀντιπαθείας· συμφωνοῦντες μετὰ τοῦ κατὰ πρῶτον λαλῆσαντος ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος πρέπει νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ ἐκτελέσεως καὶ τῶν προσόντων τῶν δικαστῶν, ἂν καὶ λίαν φροδοῦμαι τὰ ἀποτελέσματα, μὴ γνώσεων ποιεῖν ἀνδράς θέλων καθεστῆαι τὰς ἐκτελέσεως ἐδρας αὐτῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς πεντηχτηρίας· τὰ δὲ περὶ ἀμετακινήτου καὶ ἀποχωρήσεως τούτων πρέπει νὰ κανονισθῶσι.

αργότερον, διότι ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἀντικειμένων ἀπαιτεῖται μεγάλη σκέψις καὶ μελέτη.

Ἐπὶ ἀνέγκειν ὁ Γερ. Κ. Προβιλέγγιος.

Κατὰ τὰ άρθρα 87 καὶ 97 τοῦ Συντάγματος προσταθῆναι ὑπὸ τοῦ κατὰ πρῶτον λαλήσαντος καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἡ διαίρεσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἰσοδιότητος ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν, καὶ ἐξητήθη μάλιστα ὑπὸ τοῦ πρώτου ἡ ἀναβολὴ τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον· ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἡ πράξις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ εἶναι δικαιοτέρα, καθόσον καὶ αἱ διατάξεις αὐταὶ τῶν άρθρων 87 καὶ 97 δὲν ἐναντιοῦνται εἰς τὸν διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου κανονισμὸν τοῦ τι περὶ ἰσοδιότητος καὶ τοῦ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστῶν ἀντικειμένου, καὶ καθόσον ἡ ἰσοδιότης ἔχει τὴν αὐτὴν σχέσιν πρὸς τὴν ἀποχώρησιν, ὥστε δὲν δύναται νὰ κανονισθῇ τὸ ἓν χωρὶς νὰ ἐρισθῇ καὶ τὸ ἕτερον· διότι ἐάν ὁμοιοθῇ τις ἰσότης εἰς δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὡς τοιοῦτος ἐφ' ὅσον ζῇ, καθόσον δύναται νὰ ἐρῶσιν εἰς ἑλικίαν καθ' ἣν δὲν δύναται νὰ ὑπερστέσῃ, καὶ πρέπει ὁ τοιοῦτος νὰ γνωρίζῃ τὴν ἑλικίαν καθ' ἣν πρέπει ν' ἀποχωρήσῃ· ὥστε τὸ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τῶν γενικῶν διατάξεων ἄρθρον 97 τοῦ Συντάγματος σπειδεῖ νὰ κάμῃ ἢ νὰ καταστήσῃ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 87 καταληπτικὴν, καὶ δὲν προσθέτει τι ἰδίον, δι' ὃν λόγον καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀριστα ἐπραξεν ἐνωσας εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ νομοσχεδίου ἀμφοτέρων τῶν περιπτώσεων, διότι ἄλλως ἤθελε προσκρούσει εἰς τὰς διατάξεις αὐτὰς τοῦ Συντάγματος· ἀλλ' ὁ τελευταῖον λαλήσας ἐθίξε συνάμα καὶ τὸ περὶ τοῦ ἀμετακινήτου τῶν δικαστῶν ἀντικείμενον, περὶ οὗ ἐν τῇ παρούσῃ γενικῇ συζητήσῃ δὲν πρόκειται· ἀπαντῶν λοιπὸν λέγω ὅτι εἰς τὴν ἰσοδιότητα ὑπονοεῖται καὶ τὸ ἀμετακίνητον· οὕτως ἐννοεῖται καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ ὅα τοῦ Συντάγματος τοῦ ὁποίου ἀνακινήθη καὶ τὸ ἕτερον σύνταγμα.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης.

Τὸ σύνταγμα περιέχει δύο ἀντικειμένους διατάξεις περὶ ἰσοδιότητος καὶ ἀποχωρήσεως· ἀλλ' ὅταν ἐκπληροῦται ἡ μία τῶν διατάξεων τούτων, δὲν ἔπεται ὅτι ἡ ἕτερα πρέπει νὰ ἀκουσθῇ· καὶ οἱ Γερουσιασταὶ κατεστάθησαν πρὸ 18 μάλιστα ἐτῶν ἰσότητες, ἀλλὰ δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν διαταξὶς μένει ἄκυρος, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποχωρήσῃ, ὅταν συνταγῇ ὁ τοιοῦτος νόμος προβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ Συντάγματος· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἀμετακίνητον τῶν δικαστῶν

λέγω, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τούτου ἀπαιτεῖ ἐκθεῖν σκέψιν καὶ μελέτην, καθόσον τὰ εἴδη τοῦ Λαίου Πάγου δὲν μοι φαίνονται ἀρκούντα πρὸς τὴν ἐκουσίαν μετάθεσιν τοῦ δικαστοῦ διὰ τὸν λόγον δῆθεν τοῦ συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ ἀνέγκειν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Ἡ ἰσοδιότης ἔχει τοιοῦτον στενὴν σχέσιν πρὸς τὴν ἀποχώρησιν, ὥστε δὲν δύναται εἰμὴ νὰ κανονισθῇ ἀμφοτέρω συνάμα· ἡ ἰσοδιότης κανονίζεται ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς πιστῆς καὶ εὐλκινοῦς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ὅταν ὁ δικαστὴς ἐκείνος, ὁ ὁποῖος χάνει τὴν ἀσκήν του ἢ ὑποστῇ ἄλλην ἀνικανότητα δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἀποχωρήσῃ, τότε ποῦ στέκει ἡ πιστὴ διανομὴ ἢ ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης; Περὶ τοῦ ἀμετακινήτου τῶν δικαστῶν θελω λαλήσαι ὅταν ἐρῶμεν εἰς τὸ κατάλληλον ἄρθρον.

Ἐπανελάθειν ὁ Γερ. Κ. Ψύλλας.

Ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως, ἣν τινες ἔκαμον, περὶ τῆς στενῆς δῆθεν σχέσεως τῆς ἰσοδιότητος πρὸς τὴν ἀποχώρησιν, λέγω μόνον ὅτι ἡ Γερουσία ἐπὶ 18 ἔτη εἶτα ὑπάρχει ἰσότης χωρὶς νὰ ὑπόκειται καὶ εἰς τὴν ἀποχώρησιν τὴν στενῶς συνδεδεμένην κατὰ τὴν γνώμην των, διότι τοιοῦτος νόμος δὲν ὑπάρχει οὐδὲ κατηρτίσθη μέχρι τοῦδε, ἐνῷ πολλοὶ τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν δὲν εἶναι εἰς κατάρτισιν νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ ἐδρεύουσιν ἐνταῦθα· ὥστε δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη των ὅτι δὲν δύναται τὸ ἐν ἀντικείμενον νὰ ἀποχωρισθῇ τοῦ ἑτέρου.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα ἀπετήνητο ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν ἀναβολήν.

Ἀνεγνώσθη ἀκούσθως ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως τὸ νομοσχέδιον ὡς καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς εἰσρηγτικῆς ἐπιτροπῆς· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Πολυζωίδης ὡς εἰσαγγελὴς τῆς ἐπιτροπῆς εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ὡς εἰσρηγτικὸς ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου νομίζω καθάκον μου, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς συζητήσεώς μου, νὰ ἀνακοινώσω συντόμως τοὺς λόγους τῶν εἰρηθμῶν μὲν ἀλλ' οὐσιωδῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ ἔκριεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτό· ἀλλὰ προσηκουμένως ἂν μὴ ἐπιταγῇ νὰ κάμω ὕλητος προεισχωρικῆς παρατηρήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Οὐδεὶς ὑμῶν ἀγνοεῖ, Κύριε, ὅτι πάντα ὅπως ὅποτε εὐρύθμισμένη πολιτεία ἔχει, κατὰ τὴν ἐνεστώσαν μάλιστα τῶν κοινωνικῶν σχέσεων ἀνάπτυξιν, πλείστας θάλας καὶ παντοδαπὰς ἀνάγκας, ὅλκας τε καὶ ἡθικάς, ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὴν διπλὴν των

ανθρώπων φύσιν· εἰς τὴν ὡς ἔνεστι δὲ πληροτέραν αὐτῶν ἐπαρκεῖαν συνίσταται τὴν σήμερον ἢ τῶν ἐθῶν εὐδαιμονία καὶ ἀκμή, ἢ τοῦναντίον (τὰ μὴ πλήρη δηλονότι ἐπαρκεῖαν) ἢ κακοδαιμονία καὶ ὁ μαρasmus· ἀλλὰ μεταξύ ὧν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας Κυβέρνησις ἐμφανῶς προβάλλει πάντοτε, ρυθμίζει καὶ θεραπεύει ἐκ τῶν ἐνόητων, οὐδεμία εἶναι οὕτως ἐπιεικὴς, οὕτως ἀπαρκεῖται καὶ ἐντακτική ὡς ἡ τῆς δικαιοσύνης, καθόσον χωρὶς αὐτῆς ὅχι μόνον νὰ εὐδαιμονήσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία δὲν εἶναι δυνατόν. Ἡ δικαιοσύνη, καὶ ὁ λόγος· ἐνταῦθα ὅχι περὶ τῆς ἀπολύτου ἢ ἀφρημένης ἀλλὰ περὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἥς ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ συντήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ἐκδηλοῦται διττῶς· εἴτε ὡς διαλλακτικὴ ἐξομαλύνουσα καὶ ἀνορθοῦσα τὰς μεταξὺ τῶν ιδιωτῶν ἀναφυομένης διαφορὰς καὶ τὴ οἰκτεῖον ἐκάστῳ ἀπονέμουσα (summi equique tribuens, ὡς λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι) εἴτε ὡς κατασταλτικὴ τῶν ἀταξιῶν καὶ τιμωρὴ τῶν ἀνομίᾶς πραττομένων ἀδικημάτων· ὅθεν καὶ ἡ ἐπιτετραμμένη τὴν διαχειρίσιν αὐτῆς ἀρχή, ἡ δικαστικὴ, διακρίνεται εἰς ἀτυχήν καὶ ποινικὴν. Σκόπιμος δὲ καὶ τελειόφορος ἀποδίνει ἡ διαχείρισις τῆς δικαιοσύνης τότε μόνον ὅτε στηρίζεται εἰς δικαστῶν ὀργανισμόν, οὗτινος αἱ κατὰ μέρος διατάξεις ἐγγυῶνται καὶ ἀσφαλίζουν τὴν ἀθὴν δικονομίαν καὶ ἐπομένως τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς.

Εὐτυχῶς τοιαῦται διατάξεις, ἡ, οὕτως εἰπεῖν, στοιχεῖα καλῶς διωργανισμένης δικαστικῆς ἐξουσίας ὑφίστανται παρ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως ἤδη τῆς Βασιλείας, ὥστε ἡ ἑλλὰς καὶ πρὶν εἰς συνταγματικὴν ἡζιώθη νὰ ἀπολαύῃ τῶν μερίστων δικαστικῶν ἐγγυήσεων καθόσον ἀπέβλεπε τὰ τελαφέστερα τοῦ πολιτοῦ συμφέροντα, τιμὴ, ζοὴν καίπερυσίαν· ἐν δὲ μόνον εἰσέπειν, ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ὀπισθέγερσις τοῦ δικαστικοῦ οικοδομηματός μας, εἰπεῖν, λέγω, τὸ ἰσχύον τῶν δικαστῶν, τὸ κυρίως ἀσφαλίζον καὶ πραγματοποιοῦν τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν· τούτο εἶπεν ἡδη προορίσει τὴ ἡμέτερον Σύνταγμα· ἂν δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ 87 άρθρου προβλεπόμενος εἰδικὸς περὶ τούτου νόμος εἰσάγεται βριδύτερον τοῦ ἐκεί ὑφιστάμενος χρόνου, δὲν εἴμαι, καὶ φαίνεται, διὰ τὴν βραδύτητα ταύτην μεμπτέα ἡ Κυβέρνησις, οὐ μόνον διότι καὶ αἱ ἄλλαι δύο ἰσχύες νομοθετικὴ ἀρχή, ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς παρατηρήσεως ἐχρυσά, ἡμέλησαν νὰ κάμωσι χρῆσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ παρεμπιστῶν δωδεκαεὶς περίπην διαίτημα, ἀλλὰ καὶ διότι οὐδεμία ὡς ἐκ τῆς

παρελεύσεως ταύτης τοῦ χρόνου προέκυψε ἐλάττω, καθόσον καὶ μὴ οὕσης εἴς καθιερωμένης τῆς ἰσοδιότητος, πραγματικῶς καὶ ἡ θέσις καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν ὑπαρχόντων δικαστῶν οὐδεμίαν καιρίαν ἐπαθον προσβολὴν· ἄλλως δ' ὁμολογητέον ὅτι ὑπῆρχεν ἀνάγκη μακροτέρου χρόνου ὅπως μορφοθῶσι περὶ τὰ νομικὰ νέοι ἀκούοντες πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενουμένων δικαστικῶν θέσεων καὶ συνάμα ἄξιοι νὰ μετᾶσχῃσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἰσοδιότητος.

Μετά τὰς γενομένας ταύτας παρατηρήσεις ἐρχομαι ἤδη, ὡς προείπον, νὰ ἐκτίσω συντόμως καὶ τοὺς λόγους τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένων εἰς τὸ πρακτικόν νομοσχέδιον τροποποιήσεων.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, ἀρχὴ σωτήρια, τὴν ὁποίαν προπολοῦ ἡδη ὅλα τὰ εὐνομούμενα κράτη παραδέχθησαν, ῥητῶς δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος θεμελιώδης νόμος καθιέρωσε, δὲν ἡδύνατο νὰ γινῇ ἀντικείμενον οὐδεμιᾶς ἀμφισβήτησεως.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς μετὰ πενταετίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσοδιότητος ἐφάνη εἰς τὰ πλεονα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη παραδεκτὸς διὰ τοῦ· ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ὑπουργῶν, τῶν εἰσαγγόντων τὸ νομοσχέδιον, φερομένους σπουδαίους λόγους, καὶ ταῦτο ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἐλθοῦσα ἰδίως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης εἰς συνέντευξιν ἐβεβαίωθη ὅτι ἐμελλε νὰ εἰσαχθῇ προσεχῶς (ὡς καὶ εἰσέχθη ἤδη) τὸ ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενον περὶ προσόντων τῶν δικαστῶν νομοσχέδιον, ὅπερ ὀρίζον ῥητῶς τινες δύναται νὰ γενῶσι μέτοχοι τοῦ πλεονακτιζόμενου τῆς ἰσοδιότητος εἶναι τὸ ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τοῦ πρώτου.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν ὅρον τῆς ἰσοδιότητος ἐμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ τοῦ ἀμεταθέτου ἢ ἀμετακινήτου τῶν δικαστῶν, ὡς τοῦτο προδήλως ἐκ τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐθνικῇ συνέλεισιν συζητήσεως προκύπτει, ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀμφιβολίας, εἰς ἣν ἡδύνατο τυχόν νὰ δώσῃ χώραν ἡ ἐντελὴς ἐκείνου ἀποσιώπησις ἐν τῇ εἰδικῇ νόμῳ, ἐκρίνετο ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν ἄρθρα χωριστὰ, καθιερῶντα ἐν γένει τὴν διάταξιν τοῦ ἀμεταθέτου καὶ μὴ ἐπιτρέποντα τὴν μετάθεσιν δικαστοῦ, ἀκοντος, εἴμῃ εἰς τρεῖς μόνον περιπτώσεις ὡς ἐξῆς· α') ὅταν ἡ διὰ νόμου γενομένη μεταβολὴ τῶν δικαστηρίων ἢ τῆς περιφερείας αὐτῶν ἀπαιτήσῃ τοιαύτην· β') ὅταν τὸ συμφέρον τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας τὴν ὑπαγορεύσῃ ἐξ ἀνάγκης καὶ γ') ὅταν ἐπιβῇ συγγενικὴ τις μεταξὺ τῶν δικαστῶν σχέση.

Κατὰ τὴν πρώτην περίστασιν ἡ μετάθεσις εἶναι φυσικωτά-
τη χωρὶς νὰ παραβλάπῃ οὐδαμῶς τὴν ἀρχὴν, μενόντων τῶν
πραγμάτων, ὅπως ἔχουσι, διότι ὑποβίβαστε, Κύριοι, ὅτι εἴτε ἐνε-
κα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων, εἴτε ἐνεκα ἄλ-
λων λόγων ἤθελεν ἐπέλθει ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῇ ἡ ὑπάρχων
δικαστικὸς ὀργανισμὸς, ὥστε ν' αὐξήσῃ μὲν ὁ ἀριθμὸς τῶν Πρω-
τοδικαίων ἢ Εἰσαγγελλῶν, νὰ ἐλαττωθῶσι δ' ἐνταυτῷ ἡ νὰ ἐλατ-
ψῶσι περὶ τὰς ἐκτελέσεις τμημάτων εἰς ἕκαστον τῶν δικα-
στηρίων, δὲν δυνάμειται ἀλλ' ἢ τότε ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταβί-
βῃ τοὺς καταστάτας ἐν τινὶ δικαστηρίῳ ὑπερχυμῶς ἢ περι-
τούς εἰς ἄλλο νομοστὶ συστηθῇ; ἢ ὅταν εἰς δικαστήριον τι
συγκείμενον ἐκ πλείωνων τμημάτων αἱ ἐκκενρεῖς ὑποβίβας
ἡλαττωθῶσιν, εἰς ἄλλο δὲ στερεώμενον τοιούτων ὑπερβῶσιν,
δὲν πρέπει ἀλλ' ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτου νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δεύτε-
ρον δικαστὴς ἢ ἀπικτίσῃσι τμημά τι, ὅπερ ἡ ἀνάγκη τῆς
ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ; ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται μεταβολαὶ ἤθελον
γίνεσθαι διὰ νόμου, ὁ δὲ νόμος καταρτίζεται διὰ τῆς συνδρο-
μῆς τῶν τριῶν κυριαρχικῶν ἐξουσιῶν, ποία πλέον ἀμφιβολία
μένει ὅτι ἡ μετάθεσις θὰ εἴναι τακτικὴ καὶ ἐννομος;

Ἡ δευτέρη περίπτωσις εἶν' ἐκείνη, καὶ ἦν τὸ συμφέρον αὐτὸ
τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ὑπαγορεύει τὴν μετάθεσιν διὰ λό-
γους σπουδαίους, οἵτινες καθιστοῦσι τὴν περαιτέρω παρουσίαν
ἢ διαμονὴν τοῦ δικαστοῦ ἐν ᾧ εἰς ἀρχῆς κατατάχῃ δικαστη-
ρίῳ ἀσυμβάστον μὲ τὴν τῶν ἑσῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἐκ-
πλήρωσιν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ διεγείρῃ ποτὲ τὴν ἐλαχίστην
ὑπόνοιαν εἰς τοὺς δικόκλους καὶ ἐν γένει εἰς τὸν τύπον ἐνθα
ἐδρεύει· ἐάν δὲ ὑπάρχῃ ἡ ὄχι ἀφορμὴ εὐλογος πρὸς τὴν τοιαύ-
την μετάθεσιν, τοῦτο θέλει ἐκτιμᾶ πάντοτε καὶ ἀπορρίπτει
τὸ ἀνώτατον δικαστήριον, ὥστε καὶ ἐνταυτῷ ἐκλείπει πᾶς φά-
δος μήποτε ὁ ἀρχαιὸς ὑπουργὸς κάμῃ κακὴν χρῆσιν τῆς περὶ
τῆς ὁ λόγος διατάξεως.

Ἡ τρίτη δὲ περίπτωσις στηρίζεται εἰς κοινὸς παραδεδομέ-
νην καὶ ἐπιμένως ἀντιπαρατεταμένην ἀρχὴν ὡς ὑπὸ
τῆς ἀνθρωπίνης αὐτῆς φύσεως δικαιολογικῆς, διὸ συγγενεῖς
εἰς αἷματος ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ ἐκ κενδορίας μέχρι τοῦ τρί-
του δὲν πρέπει νὰ συνυπάρχωσιν ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ.
Ταῦτα, Κύριοι, εἰσὶ τὰ οὐσιωδέστερα μέρη, ἅτινα ἡ ἐπιτροπὴ
ὑπὲρ τοῦ ἐκτελέσει καὶ τὸ ἐμμέριθις τῆς ὑποβίβας ἀναλογισα-
μένη ἐκρίνει ἀναγκαῖον νὰ τροπολογήσῃ αἱ περὶ ἄλλων δὲ τοῦ
νομοσχεδίου ἀρθρῶν γενόμεναι μεταβολαὶ ἀφορῶσιν εἴτε τὴν

διασάφησιν φράσεων τινῶν εἴτε τὴν ἀκριβεστέραν τῶν κατὰ
μέρος διατάξεων σύνταξιν.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τοῦ προ-
τελευταίου ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου, ὑπὲρ ἀνήκει κυρίως
εἰς ἄλλο εἶδος διατάξεων, εἰς τὰ παιδαγωγικά, ἐθιμοθρη-
σκευατικὰ καὶ ὑποδείξῃ εἰς τὸν ἀρχαιὸν ὑπουργὸν τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ συνταχθῇ καὶ εἰσπαχθῇ ὅσον ἐνεῖται τάχιστα ἰδιαιτέρως
περὶ τούτων νόμος συλλών πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἰσοδιότητος,
καθόσον αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δια-
τάξεις ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῶν δικαστηρίων ἀπὸ διόριστον διαπό-
μειναι πνεῦμα ἔχουσι θεδικίως χρῆσιν μεταρρυθμίσεως καὶ πρέ-
πει νὰ συναρμολογηθῶσιν εἰς ἐν ὅλον.

Μετὰ τὰ λεγόμενα παρακρήσαντος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς
Δικαιοσύνης, ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἶναι ὁ κατ'ἀλλήλους καιρὸς νὰ φέρῃ
τὸν λόγον περὶ τοῦ καταλληλοτέρου προεδριακοῦ τῶν Ὡ ἢ
τῶν Ὡ ἐξῶν πρὸς τὴν ἐκτίξιν τῆς ἰσοδιότητος, ὡς προκειμένου
μόνον περὶ τῆς παρατήρησις ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου,
καὶ μηδεὶς ἄλλος λαβόντας τὸν λόγον, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς ψη-
φοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, δι' ἣς ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅδε
προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρε-
δέρχῃ αὐτὴν παρ' ἡμεῖς διὰ ψήφων 31.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἡ περὶ τῆς ἐνστάσεως τῆς ἰσοδιότητος
καὶ τοῦ ἀμεταβίβτου τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήφων ἔχοντων
μέλην τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	•	Α	Ιωάννης Θεοτόκης	•	•	•
Ιωάννης Θ. Κολακωτρίνης	•	Ν	Ιωάννης Χ. Πέτρου	•	•	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	•	Ν	Ιθναάσιος Λιδωρίκης	•	•	•
Τάτσης Μαγγίνης	•	•	Γ. Παπακωνσταντίνου	•	•	Ν
Αναγνωστὴς Μοναρχίδης	•	Ν	Δημήτριος Βουλγαρίας	•	•	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	•	•	Νικόλαος Ιω. Μίσης	•	•	•
Ιωάννης Παξιμάδης	•	•	Δημ. Καλλιόπουλος	•	•	•
Νικόλ. Πρασσανάκης	•	•	Κωνσταντίνος Κανάρης	•	•	•
Σπυρ. Τριαντάκης	•	•	Γεωργίου Γρηγοράκης	•	•	•
Γεωργ. Τζιαντζής	•	•	Μ. Α. Κεῖρης	•	•	•
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	•	•	Αντών. Κριεζής	•	•	•
Βασίλ. Χρηστάκης	•	•	Αντών. Μαυρομαλάκης	•	•	•
Ανδρ. Χ. Αναργύρου	•	•	Σπυρίδ. Παπαδόπουλος	•	•	•
Γεώργιος Ψύλλας	•	•	Ιωάννης Σταΐκος	•	•	•

Αναστ. Μικρομυχάλης	Χριστόρ. Παράλιος
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Αντών. Γεωργαντάς
Αημέτριος Χατσίλας	Νικόλ. Δελιγιάννης
Αημέτριος Χρηστίδης	Νικόλ. Σιδηρέργος
Νικόλαος Μαυρομάτης	Αναστάτ. Πολυζωίδης
Αναστ. Σ. Καραλάμης	Φίλιππος Ιωάννου
Γεώργ. Ανοθουνιώτης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσ. Προβιλέγιος	Νικόλ. Καλλέργης
Σπύρος Μίλιος	Ν. Τζαβέλας
Ερήμος Παλαμίδης	Β. Πετιμεζάς
Αημέτριος Α. Κουντουριώτης	Ν. Πιερίκος
Αικαγόρας Κρεστινίτης	Ιω. Αμδρυσιάδης
Αθ. Α. Μιαούλης	Κωνσ. Μεταξάς
Α. Γ. Κουντουριώτης	Η. Νοταράς

Αναγνωσθέντος έπειτα του πρώτου Κορφαίου και άρθρου του νομοσχεδίου, Γερουσιαστές τις αναστάς παρατήρησαν ότι, κατ' αυτόν, το περί προσόντων των δικαστικών υπαλλήλων νομοσχέδιον έπρεπε να προηγηθώ πρό παντός άλλου, διότι εκ του προσδιορισμού των προσόντων τούτων ήδύνετο να γνωρισθώ ή όρθότης ή ή ατέλεια του χρονικού διαστήματος, το όποιον προσδιορίζει το προκείμενον άρθρον ως προς την έναρξιν της ισουδιότητας των δικαστών και τωάντι, είπε, εκ του ποσού και ποιού των προσόντων τούτων, δύναται τις να συμπεράνη όσον οίον τε πιθανώτερον, αν εις το διάστημα 5 έτών ή περισσοτέρων ή ολιγοτέρων δυνάμεθα να εύρωμεν τα κατάλληλα προς την ύψλην ταύτην απόστολην πρόσωπα.

Ενταύθα πολλοί των ΚΚ. Γερουσιαστών παρατήρησαν ότι το περί προσόντων νομοσχέδιον ουδέποτε δύναται να έχη έπιρροήν ως προς τον προσδιορισμόν του χρόνου της έναρξεως της ισουδιότητας, και μόνον σκοπόν έχει να όρίση τον τρόπον καθ' όν εν τώ μεταξύ διαστήματι ή Κυβέρνησις θέλει κάμει χρήτην του δικαιώματος της αναπληρώσεως των κενωθησόμενων θέσεων, τρόπον, όστις θέλει είσθαι ό όλην ή της Κυβερνήσεως και ως προς τον διορισμόν των δικαστών και μετα τον χρόνον της ισουδιότητας.

Απάντησεν ό Κ. ύπουργός της Δικαιοσύνης, ότι παραδέχεται την υπό της έπιτροπής γενομένην λακτικήν τροποποίησιν του προκείμενου άρθρου, ως γενομένην προς πλειοτέραν διατάφην, παρατηρεί δέ ως προς τον χρόνον των 5 έτών, άτινα

καθιερώνται διά την έναρξιν της ισουδιότητας, ότι τωάντι δύσκολος είναι ό προσδιορισμός του τούτου χρόνου, όστις πρέπει να προσδιορισθώ κατ' αναλογίαν της έπαρκείας και της αξιότητος του πρωτοπικου, το όποιον θέλει τιμηθώ με τον βαθμόν αύτόν της ισουδιότητας, διό και πρέπει να προσδιορισθώ τοσοούτον διάστημα όσον άρκεί εις την Κυβέρνησιν διά τον σκοπόν αύτόν είναι έξέχον ότι ή όσον οίον τε μεγαλητέρα άπόστασις από του ένεστώτος χρόνου είναι το κατάλληλότερον διάστημα, καθ' ό και ή Κυβέρνησις δύναται να λάβη τάς δεούσας πληροφορίας, και πολλοί άνδρες θέλουν έναγκαλισθώ το δικαστικόν στάδιον άλλ' ή Κυβέρνησις σκεπθίτα ότι αναλόγως των αναγκών της δικαιοσύνης ύπηρεσίας ύπάρχουσιν εν ενεργεία ίκανοί άνδρες και μόνη ή συμπλήρωσις των κενωθέντων θέσεων θέλει παρουσιασθώ άναγκαία, διά τούτο εξειώρησεν άρκούσαν την άπόστασιν των 5 έτών, καθ' ήν δύναται να μορφωθώσι νέοι πολλοί δικασταί προς τον σκοπόν της συμπληρώσεως. Εκτός της εκέψεως ταύτης ή Κυβέρνησις όρμήθη εις τον προσδιορισμόν των 5 έτών και εκ του αίσθηματος με το όποιον ένεπνεύσθη και ή της Γ' Σεπτεμβρίου έθνοσυνέλευσις όρίσασα το αυτό χρονικόν διάστημα, τοσοούτω μάλλον καθύσον και ήδη εις την αύτην της έποχης έκείνην κατέστην εύρισκόμεθα, διότι και τότε και ήδη το αύτό παρουσιάζεται ή συμπλήρωσις κενών τινων θέσεων, αΐτινε, τότε μεν ήσαν οίαν' εν κενά, ή ήδη δε πρόκειται να κενωθώσι διά της άπυχωρήσεως των ήδη παρχημακώτων προσώπων και της αναπληρώσεως αύτών εκ των άμέσως κατωτέρων αύτών κατά τον βαθμόν και την θέσιν.

Παρατήρησε ό Γερουσιαστής Κ. Μαργίνας, ή άπόστασις των 5 έτών συνδυασμένη με τα 18 έτη, άτινα προήλθον από της διατάξεως της έθνοσυνελεύσεως, είναι μεγίστη, ή συνέλευσις όρίσασα πενταετίς το διάστημα μετά το όποιον έπρεπε να έκδοθώ ό νόμος, όστις έκάλεε να κανονισθώ τον χρόνον της έναρξεως της ισουδιότητας, ουδέποτε ήδύνετο να ένωσθώ ότι το διάστημα τούτο έπιτρέπετο να παραταθώ ουχί κατ' έν, άλλ' κατ' 18 έτη περισσώτερον, όμως διό το διάστημα αύτό εις πέντε έτη διότι τότε οι καρποί του Πανεπιστημίου δεν ήσαν τοσοούτοι όσοι σήμερα καθ' όν χρόνον οι έπιστήμονες νομικοί δεν είναι εύριθμοί, διά τούς λόγους τούτους φρονώ ότι το πενταετές διάστημα πρέπει να ελαττωθώ εις τριετίς.

Επέφερον ό Γερουσιαστής Κ. Φ. Ιωάννου. Ενώπιον τοσοούτων νομικών, οΐτινες συνέταξαν το παρόν νομοσχέδιον, έπείχε-

γέγοναν αὐτὸ καὶ ἐφίρον ὑπὲρ τῆς παρούσης διατάξεως αὐτοῦ τὴν λόγον, ὁμολογῶ ὅτι εἶναι τοῖμα πρὸν νὰ ἀναστῶ ἐγὼ καὶ νὰ ἐκφράσω διαταγμούς τινες περὶ τῆς σκοπιμότητος τοῦ νόμου τούτου, ἀλλ' ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς μου μὲ ἐπιείκει νὰ εἰπῶ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα δὲν θέλουν ἀποδῆ ὁμοιόμορρα· ὁ σκοπὸς τῆς ἰσοδότητος εἶναι ἡ ἐξισφάλισις τοῦ δικαστοῦ ἀπὸ πάσης καταπιεστικῆς ἐπιβροχῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὁ κίνδυνος οὗτος, ἐρωτῶ, ποῦ ὑπάρχει; αἱ ποικιλίαι δίκαι τῶν κακουργημάτων καὶ ἐν μέρει τῶν πλημμελημάτων δικάζονται ὑπὸ δικαστῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὑπὸ δικαστῶν ὁρκωτῶν· εἰς τὰς πολιτικὰς δίκας μεταξὺ πολιτῶν ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν συμφέρον ἔχει νὰ ἐπηρεάσῃ πολὺ δὲ ὀλιγωτέρον νὰ ἐπεμβῇ. Εἰς δίκας ἀντιδικίας μεταξὺ πολιτῶν καὶ δημοσίου, καθὰ ἡ πείρα ἀπιδείκνυται, ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε παρενέβη· εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ πλείους τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἐξεδόθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δὲν ὑπάρχει παρεμβολή· μα ὅτι δικαστήριον ἐπηρεάσῃ πρὸς ἐκδοσὶν ἀποφάσεως κατὰ τινος ἰδιώτου· ὥστε ὁ διαθυλλόμενος μέγας κίνδυνος δὲν ὑπάρχει· ὅς ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι δυνατόν εἶναι νὰ ὑπάρξῃ ὑπουργεῖον καὶ νὰ παρεμβῇ ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ὁ κίνδυνος ὑπάρχει εἰς τὴν πολιτείαν; μόνος αὐτὸς δύναται νὰ παραγάγῃ ἀποφάσεις ἀδίκους; δὲν ὑπάρχουσιν ἀλλὰ ψυχολογικὰ ἐλαττήρια, ἀτινα δύνανται νὰ φέρωσιν ὀλεθριώτερα ἀποτελέσματα, ὅποια εἶναι τὸ τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος καὶ τὸ τῆς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας; ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἐλαττήρια ὅποια ἀσφάλειαν ἔχει ἡ κοινωνία; ἔαν εὐρεθῇ Κυβέρνησις ἥτις παραγνωρίζουσα τὰ καθήκοντά της ὑπερηγάσῃ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν δικαστῶν, ὑπάρχει ἡ διόρθωσις· ταχέως ἐπέχεται ἡ θεραπεία διὰ τῆς ἀποδοκιμασίας τοῦ τοιούτου ὑπουργείου ἐκ μέρους τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος· ἀλλ' ἡ θεραπεία τοῦ ἄλλου κακοῦ τοῦ προσερχομένου ἐκ τῶν ἐλαττηρίων τοῦ συμφέροντος τῆς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας πῶς δύναται νὰ ἐπέλθῃ, ἀφοῦ ὁ δικαστὴς κατασταθῇ ἰσόδιος; πῶς θέλει ἀσφαλίζεσθαι ἐκ τούτου ἡ κοινωνία; ἐννοῶ ὅτι εἰς ὅλα ταῦτα πᾶς τις δύναται νὰ μὲ εἰπῇ ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ τὴν ἰσοδότητητα τῶν δικαστῶν, διὰ τὸν λόγον τοῦτον παραδέχομαι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσοδότητος ὑπὲρ ἧς καὶ ἐφήρσα· ἀλλὰ παρατήρῳ ὅτι οἱ ὑπογράφοντες τὸ Σύνταγμα δὲν ἦσαν ὁμοῦ περὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν αὐτὴ ἡ νομοθεσία ἤθελεν ἀποδῆ σιωπῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἀφῆκεν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸ

δικαίωμα νὰ κανονίσῃ μετὰ 5 ἔτη τὴν τοιαύτην νομοθεσίαν. Ἦδη ἐσχόμαθα νὰ νομοθετήσωμεν χωρὶς τοῦλάχιστον τοῦ διαταγμοῦ ἐκείνου, ὃν ἐκείνοι εἶχον· περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐθνικὴ κατάστασις μετὰ 5 ἔτη θέλει κατασταθῇ τοιαύτη οἷα ὑπὸπνεται τὴν πλήρη καὶ σφόδρην ἐφαρμογὴν τῆς τοιαύτης νομοθεσίας; συγχωρήσατέ μοι νὰ ἔχω καὶ ἤδη τοὺς διαταγμούς ἐκείνους καὶ νὰ ἀμυθιάλλω ὅτι ἡ ἐθνικὴ κατάστασις τῆς κοινωνίας θα παρέξῃ τοῦτο.

Καὶ αὐτὸς ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶπεν, ὅτι εἶναι τῶντι δύσκολον νὰ ὁρισθῇ ὁ τοιοῦτος χρόνος· ὅς ὑπὲρ ὅσον ὅμως, ἐπέφερε, τὸν παρόντα νόμον ἤδη, καὶ ἐν μετὰ 5 ἔτη ἡ ἐθνικὴ κατάστασις δὲν ἀναιεῖξῃ ἐφαρμοστέον τὸ μέτρον τοῦτο, παρατείνωμεν τὸν χρόνον ἐπὶ πέντε ἄλλα ἔτη· ἀλλ' ἀμυθιάλλω ὅτι θέλει εὐρεθῇ ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐκτεθῇ εἰς τὴν γενικὴν κατακραυγὴν καὶ νὰ φέρῃ νόμον ἀντιβολῆς τῆς τοιαύτης περὶ ἰσοδότητος νομοθεσίας· διὰ τοὺς λόγους τοῦτους προτείνω ἀντιθέτως τῆς προ-άσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα νὰ αὐξηθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὀριζόμενον χρονικὸν διάστημα μετὰ τὸ ὅποσον θέλει ἀρχίσῃ ἡ ἰσοδότης ἀπὸ 5 εἰς δέκα ἔτη.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερ. Κ. Προεδρεύς.

Ὁ προλαλήσας ἐξέφρασεν, ὡς ἠκούσατε, ὅτι ὀλίγους διαταγμούς ἀμυθιάλλω ὅτι ἡ ἰσοδότης μετὰ πενταετίαν θέλει ἐπιφέρει ἀποτελέσματα ἀνταποκρινόμενα εἰς τὴν νομοθεσίαν ταύτην, διότι ὁ κίνδυνος ὑπάρχει, εἶπε, μάλλον εἰς τὰ ἄλλα ἐλαττήρια τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος καὶ τῶν παρομοίων ἢ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὴν ὅποιαν σκοπεῖ νὰ ποσυλάξῃ τὸν δικαστὴν ἢ ἰσοδότην· καὶ ἐπὶ τέλους προτείνει νὰ αὐξηθῇ τὸ διάστημα τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς εἰς δέκα ἔτη· μετ' ἄλλους λόγους ὁ Κ. Γερουσιαστὴς προτείνει νὰ ἀφῶμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξετάξῃ ἂν ὁ δικαστὴς ἀπεράσειεν ὁρθῶς, καὶ νὰ προτείνεται αὐτῷ ὅπως αἱ πληρορροαί τὸν χαρακτηρίζουσιν· ἀλλ' οὐδέποτε θέλω παραδεχθῇ ἵνα τοιαυτοτρόπως ἡ Κυβέρνησις ἐπεμβαίῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, διότι τὸ Σύνταγμα ἐθεώρησε τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ὡς τρίτην δύναμιν ἀνεξέχρηστον οὐ μόνον τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων· ἤθελεν σημερυνῆσαι μετ' ἡμᾶς τὴν πρῆτασιν τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνα περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῶν 5 ἐτῶν εἰς 3, ἔαν τὸ πρῶτον τῆς ἰσοδότητος εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κάμῃ τὸν ἀγρόματον νομικὸν καὶ τὸν μὴ ὄντα πείραν ἀνδρᾶ μεγάλως πείρας καὶ ἐκάνοτης· ἡ ἰσο-

Εἰς τὴν εἰς αὐτοὺς ἀποθετικὸν προῶν, τὰ δὲ προῶντα ἐκ τῶν ὑποῶν κρίματα ἢ καλὴ ἐκδικασίς τῶν ὑποθέσεων, ἥτις ἐπιφέρει τὴν εὐδαιμονίαν ἢ κακοδαιμονίαν εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰσὶν ἄλλα· δὲ ἀρκεῖ τὸ δίκαιον τοῦ Πανεπιστημίου ἀπαιτεῖται πρὸς δεξιὰ καὶ περὶ δι' ὧν φανίσεται ἡ ἀποδειχθήσεται ἂν ὁ κατὰ θεωρίαν νομικὸς θέλη ἔχει καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ καλοῦ δικαστοῦ, τοῦτέστιν ἀκέραιον χαρακτῆρα, κρίσιν καὶ τὰ παρόμοια· διὰ τοῦτο ἐν τῷ Συντάγματι ὁρίσθη ὥστε μετὰ 5 ἔτη θέλει κανονισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐναρξέως τῆς ἐξουσίας, καθόσον καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι τὰ δικαστήριά μας περιέχουν ἄνδρας ἀκράτους πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐξουσίας, ὥστε δὲν εἶναι ἐπαρκῆ τὰ προτεινόμενα τρία ἔτη· ἀπαιτεῖται κατὰ πολλοὺς λόγους ἡ πενταετία, διότι ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ χρόνου κατὰ τὸν μετ' ὀλίγον εἰσχυρισμὸν νόμον περὶ συντάξεως, θέλουσιν ἀποχωρήσει οἱ παρρημακότες ἐκ τῶν δικαστῶν, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἔχει τὸν ὑλικὸν καιρὸν νὰ ἐκτιμῇ τοὺς προϋπολογισμοὺς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων, καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας νομομαθεῖς θέλουσι πεισθῇ ὥστε νὰ ἐναγκαλισθῶσι τὸ τοῦ δικαστοῦ ἀξίωμα.

Ἰπλάαδς καὶ πάλιν ὁ Γερ. Κ. Πάγας Πιλαμίδης.

Δὲν ἀρνούμαι, Κύριοι, ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἐξουσίας, ὅπου καὶ ἂν ἐφαρμόσθῃ, παρεκκλίνει πάντοτε μετὰ τινος ἀμεριτιάς ὡς πρὸς τὰς ἐπιτυχεῖς συνεπειὰς τοῦ οὐχ ἦττον ὅμως αἱ ἀμεριβολαί δὲν ἐγέννησαν δισταγμῶς ἀνταρτίαν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δὲν συμφωνῶ μετὰ τὴν πρό ὀλίγου ἐκφράσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι τοῦ νόμου τούτου ἡ ἐναρξίς ἀρχεται μὲν μετὰ πενταετίαν, ἂν ὅμως μέχρι τότε ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἐπὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ δύναται ἴσως νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἐναρξίς του. Δὲν συμφωνῶ, λέγω, διόλου μετὰ τὴν ἰδίαν ταύτην, διότι ἂν καὶ ὁ νόμος ἦναι ὀριστικὸς ἀφίνει ὅμως ὑποψίας εἰς τοὺς ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ ἐφορῶντες, καὶ τοιαύτη δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ δικαιωμάτων.

Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Γερουσιαστῆ Κ. Φ. Ἰωάννου ὅτι μόνον ὁ φόβος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαστήρια ἐπαναλαμβάνω τὴν φωνὴν τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις πιστεύει, ὅτι ἡ κακὴ διανομὴ τῆς περ' ἡμῶν δικαιοσύνης αἰτίαν ἔχει τὴν ἐπέμβασιν πάντοτε τῆς ἐξουσίας.

Ἐπομένως παρατηρῶ, ὅτι δίκαιον ἦθελον εἶσθαι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο νὰ συνωδεύετο οὐ μόνον μετ' ἐκείνου τῶν προσόντων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συντάξεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλ-

λήλων, διότι ἦθελον εἶσθαι ἀδικον χάριν τῆς ἐξουσίας νὰ ἐφθώσιν εἰς τὰς ἀγυῖας αὐτοῦ περιθάλπει· ἄνδρες ὅπως δὴποτε γράσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἰπλάαδς δὲ προτείνει, ὅτι ἂν δὲν ᾔνοι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ταχύτερον τῶν πέντε ἐτῶν ὁ νόμος οὗτος, τοῦλάχιστον ὁ Ἀρειο. Πάγος ἦτο ἀναπορεύτως, ἐπ' ἀνταγίας νὰ κερυχθῇ ἀπὸ τοῦδε ἐξουσίας, καθόσον ἐκεῖ κατασταλάζουσιν, ἐκεῖ δικάζονται ὅλα αἱ ἀναρρέσεις, ὅλα τὰ μεγάλα ἐγκλήματα, καὶ θέλει ὑπάρχει μία ἐγγύτης ἀνωτέρα δικαιοσύνης· ἦθε' αὖ συναρτήσει δὲ ἂν δὲν ἦναι δυνατόν ἡ ἐξουσία αὐτοῦ νὰ κερυχθῇ ἀπὸ 1 Ἀυγούστου ε. ε. νὰ κερυχθῇ τοῦλάχιστον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1862.

Ἀκούων ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης εἶπε.

Δύο λέξεις ἔχω νὰ προσέσω, Κ. Πρόεδρε, καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν γένει, καθόσον ἄλλοι ὑμῖν ἔλεγον ὅτι προτίθενται νὰ λαλήσωσιν εἰδιῶς ἐπ' αὐτῇ.

Ὁ ἐντὸς προλαλήσας Γερουσιαστὴς Κ. Προδιδέγγιος ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστῆ Κ. Φιλ. Ἰωάννου λεγόμενα, ἀπάντησε μόνον κατὰ ἐν μέρος καὶ παρέταξε τὸ ἕτερον, τὸ κατ' ἐμὲ συμφόν μέρος τῆς φιλίας τοῦ προλαλήσαντος· τοῦτέστι δὲν ἤγγιζε τὰ ψυχολογικὰ ἐλαττήρια, αἵτινα ἐκτὸς τοῦ φόβου τοῦ ἐμπνευμένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπηρεάζουσιν ἐπίσης τὴν συνείδησιν τῶν δικαστῶν ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, καὶ τὰ ὅπ' αὐτῇ νὰ θεραπευθῶσιν, ὡς ἐπρότεινε ὁ ἀγορεύσας, ζητεῖ ὥστε ἡ ἐναρξίς τοῦ περὶ ἐξουσίας νόμου νὰ ἀρχίσῃ μετὰ δέκα ἀπὸ τῆς σήμερον ἔτη.

Τὸ κατ' ἐμὲ, Κύριοι, ἔχω τὴν πεποιθήσιν, ὅτι οὔτε τριακόντα δέκα ἔτη δὲν ἐπαρκέουσιν εἰς ἡλικιοποίησιν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν δικαστῶν, ἐνῶς ἡ ἡλικία δὲν παρακαθῆται τῇ ἐξουσίᾳ, καὶ ἐνῶς Κυβερνήσις κατωτέρα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔθνους καρκινώσεται εἰς τὴν πορείαν τῆς, προσπαθεῖσα δι' ἐνός ἢ δι' ἄλλου μέσου νὰ παρεμβάσῃ ἀπανταχοῦ διὰ νὰ καλῇ τὴν οὕτω τὴν ἀδυναμίαν τῆς.

Θελήσατε νὰ εἰσαγάγῃτε λοιπὸν τὴν ἀρετὴν καὶ ἐκωνότητα πρῶτον εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ αὖ ἐπὶ ὑπόσχεσιν, ὅτι δύο μόνον ἔτη ἀκούσιν εἰς ἡλικιοποίησιν τῆς κοινωνίας.

Ὅταν τὸ φόβον τῆς ἐξουσίας ἐκλείψῃ, Κύριοι, τότε θέλετε πεισθῇ ὅτι ἡ κοινωνία εἶναι ἐνάρετος, διότι ἡ ἀρετὴ εἶναι ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου· πάντοτε καὶ πάντοτε ἐκεῖ τείνουσιν αἱ πρῶται ἀρμαί του· ἔχει δὲ ἀνάγκην χειραγωγίας· ἀποδείξει ὅτι οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τοῦ ἑρσράτου τὸ παράδειγμα, ἐνῶς ὁ Θεμισ-

στολήν δὲν ἐδύνάτο νὰ κοιμηθῇ ἀναλογιζόμενος τοῦ Μιλτιάδου τὰ τρόπαια.

Ἐπὶ ταύτους δὲ φρονῶ, ὅτι ἐνῶ ὑπάρχουσι πολλοὶ παρ' ἡμῖν πεφωτισμένοι θέλει εἶσθαι δύσκολον μετὰ πάντε ἐπὶ νὰ εὕρῃ ἡ ἐξουσία τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμούντας νὰ καθέξωσι τὰς θέσεις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν, διότι εἰς τὸ δικηγορικὸν αὐτῶν στάδιον εὐρίσκουσι πλείονος ὠφελείας, ἐνῶ ἀπεναντίας ὁ μισθὸς τῶν δικαστῶν εἶναι ἐλάχιστον εἰσόδημα. Εἶναι ρυθικόν δὲ ὅτι προτιμᾷ τις στάδιον ἐλεύθερον, τὸ ὁποῖον ἐνῶ σήμερον διατρέφει ἀνέτως, ἀρνεῖται τι καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος. τὴν ἀποκατάστασιν διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διπλασιασθῇ ἡ μισθοδοσία.

Ἐπὶ τούτοις ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός.

Δὲν ἔχω ἢ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ περὶ ἠθικοποιήσεως τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀπλουστεροῦ ἐπιχειρήματος, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ὑποτιθῇ ἄλλειπλὸς ἢ παρὺσα Κυβέρνησις, θεοδαίως δὲν θέλει τῇ προσκρῆθῃ ἡ ἀδικία μομφή, ὅτι ἂν ἡ ἠθικὴ δὲν ὑπερέχει εἰς τὴν κοινωνίαν σήμερον, αἴτιος εἶναι αὐτὴ, διότι θεοδαίως δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἥτις ἔφερε τὰς ἡνίκας τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἐνέχεται εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν. Οὐχ ἥττον δὲν ἔχουσι τὴν τὴν μὴν νὰ αἰτιαθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἀδικούμενοι τὸν δαῖνα ἢ τὸν δαῖνα ἀνήκοντα εἰς προγενέστερα ὑπουργεῖα.

Κύριοι! ἡ σημερινὴ ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Κυβέρνησις εἶναι δόγμα, ὅτι ὁμοιάζει τὸν λαόν, τὸν ὁποῖον διευθίνει, εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει τῆς Ἀγγλίας λ. γ. ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀγγλική, τῆς Ρωσσίας ρωσικὴ, τῆς Ἑλλάδος ἑλληνικὴ καὶ οὕτω καθέτης.

Ἄλλως τε ἐδυνάμην νὰ ἀπευθύνω καὶ ἐγὼ τὴν αὐτὴν περὶ ἠθικοποιήσεως παρατήρησιν εἰς τὴν ἀντιπρότευσιν μᾶλλον, ἂν δύναται νὰ ᾔναι ἀληθὲς ὅτι καὶ αὐτὴ πρόκειται διὰ τῶν τρόπων τῆς νὰ ἠθικοποιήσῃ ὅπωςδὴποτε τὴν κοινωνίαν.

Ἐνταῦθα παρατηρήσαντος τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα ὅτι ἡ ἠθικοποίησις τῆς ἀντιπολιτείας δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τὸν προεπιμένον, διότι οὔτε δικαίει, οὔτε κυβερνᾷ, ἡ Γερουσία ἠρώσθη εἰς τὰ λεγθέντα καὶ παρεδέξατο τὸ ὁρθὸν πρῶτον διὰ χειροτονίας ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπαμένως ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγ-

καταθέσει τοῦ Σώματος, ἀνέβηκε τὴν σιζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου διὰ τὴν ἐπύριον καὶ ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩ. Χ. ΠΕΤΡΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Φ. Παπαγιάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Ἰουλίου 1861, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 20 μέλων, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης, προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν τῶν Γραμματέων τοὺς Γερουσιαστὰς ΚΚ. Ν. Μαυροματίου καὶ Ιω. Ἀμβροσιάδην ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης ὡς μήπω κατατεθειμένων ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὔριον.

Ἀνεγνώσθη δὲ ἐγγράφον ἐκ μέρους τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δι' οὗ ὑποβάλλει εἰς γνώσιν τοῦ Σώματος τὸν ἰσολογισμόν τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς διὰ τὴν 1 ἑξαμηνίαν τοῦ ἐτους 1861, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι τὸ μῆτριν τῶν μετόχων αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς δέδεκα τοὶ ἑκατόν.

Ἀπαγγεῖλαντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου ἀπερὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχυριότητος τῶν δικαστῶν ἀνιγνώσθη τὸ δεύτερον αὐτοῦ ἀρθρον μετὰ τῆς ἐπὶ αὐτοῦ προπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος, ἐφ' ἧς ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός προκειμένου νὰ παραδεχθῇ τὸ ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν ἐπόμενος τοῦς ἐξῆς διαταγμοῦ.

Κύριοι! Θεωρητικῶς ἐξετάζομενον τὸ ζήτημα τοῦ ἀμεταθέτου εἶναι τῶν ἐπὶ συμπλήρωσις τῆς ἰσχυριότητος, διότι ἀσφόδρα πρέπει νὰ συμβαδίζωσι καὶ τὸ σύνταγμα μας αὐτὸ μεταχειρίσθαι μόνον τὸν ὅρον τῆς ἰσχυριότητος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἡ συνέλευσις, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, περιελαθε καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐν πᾶσιν περιπτώσει ὅμως ἀφῆκεν εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα νὰ ἐξετάσωσι θεοδαίως τὸ ζήτημα καὶ ὀρίσωσι πότε πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ ὁ θεσμὸς αὗτος. Ἀφοῦ λοιπὸν εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται σήμερον νὰ κρίνωμεν ἐὰν ὁ καιρὸς ᾔναι κατὰλληλος, πρέπει, νομίζω, νὰ ἐκφράσωμεν εὐκρινῶς καὶ ἀπαρκαλίπτως ἐνταῦθα τὴν περὶ ἀμεταθέτου γνώμην μας.

Τὸ κατ' ὅμοι, Κύριοι, θεωρητικῶς εἰς τόπον ὅστις ἀνεπύχθη

ἴδη νοερώς τε καὶ ἠθικῶς καθ' ὅλας τὰς ἐποφείας καὶ προκει-
μένους νὰ δεχθῇ τὸ περὶ ἰσοτιμίας τῶν δικαστῶν ἐλεύθερον
διάθεμα, τὸ ἀμετάθετον ἤθελεν εἶσθαι ἀγώριςτος ἀνάγκη.

Πειραματικῶς ὅμως καὶ κατὰ τὴν γνώμην τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν-
τίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Ρήγα Παλαμίδου ἐκφρασθεῖσαν ἐν τῇ
χθεςνῇ συνεδριάσει, παρ' ἡμῖν ἤθελεν εἶσθαι εἰσέτι πρόωρον νὰ
προβῶμεν καὶ εἰς τὴν ἀμέσως παραδοχὴν τοῦ ἀμεταθέτου τῶν
δικαστῶν, ἀρκεῖ τὸ τῆς ἰσοτιμίας, ἥτις εἶναι ἀρκούσα ἐγγύη-
σις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστηρίων, καθόσον ἔχομεν ἀνάγκην
πολλῆς ἐτι δοκιμασίας καὶ πείρας πρὸ πάντων, ἥτις νὰ καταρ-
τίξῃ τοὺς νόμους ἡμῶν καὶ οὐχὶ θεωρίων ἐπιβλαβῶν πολλῶν
εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιζητούμεν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους.

Ἐκ πείρας λοιπὸν ἔχω ἀφορμὴν νὰ πιστεύω, ὅτι τὸ μεταθε-
τὸν τῶν δικαστῶν εἶναι προτιμότερον τοῦ ἀμεταθέτου διότι
πῶς θέτετε οἰκονομήσει τὴν περίστασιν καθ' ἣν, ἀμεταθέτου
ἔντος τοῦ δικαστοῦ, ἐγερθῶσιν, ὡς πολλῶνκις παρατηρήσατε νὰ
συμβαίνει, παράπονα περὶ μεροληψίας οὗτου καὶ κακῆς διανο-
μῆς τῆς δικαιοσύνης, χωρὶς ἐν τοῦτοις αἱ ὑπόνοια αὗται νὰ
ἔχωσιν ὑπόστασιν τινα, νὰ στηρίζωνται εἰς ὠρισμένα γεγονότα;
διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καθ' ἣν ἡλόκληρος κοινωνία ὅπως
δήποτε διπιστώσῃ περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ δικαστικοῦ χα-
ρακτῆρος, συμφέρον ἠθικὸν ἔχει ἡ ἐξουσία νὰ καταστείλῃ τὰ
παράπονα ταῦτα διὰ τῆς μεταθέσεως τοῦ δικαστοῦ.

Ἐπίσης ἄλλη τις περίστασις δικαιολογούσα ἢ μάλλον ἀπαι-
τούσα τὴν μετάθεσιν ἐνὸς δικαστοῦ εἶναι καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις ὑπάρχοντα κόμματα πολιτικά, μεταξὺ τῶν ὑποίων ὁ δι-
καστὴς εὐρισκόμενος καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς διαθί-
σεις τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, διόλου παράδοχον νὰ ἐγερθῇ ὑπό-
νοια κατ' αὐτοῦ ὅτι μεροληπτεῖ, διότι ἔτυχε νὰ ἐκδώσῃ ἴσως
ἀπέφρασιν καταδικαστικὴν περὶ ἐνὸς ἀνέκοντος εἰς μερίδα ἀπο-
τιγγάνουσιν ἢ καὶ τὸ ἐναντίον, πάντοτε τιθεμένων εἰς ἀμφι-
βολίαν τῆς ἀμεροληψίας τοῦ δικαστοῦ, ὁ δικαστὴς οὗτος πρέπει
νὰ μετατίθεται. καίτοι πιπρωμένου ἔντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι
οὐδ' αὖτως στηρίζονται τὰ παράπονα καὶ αἱ ὑποψίαι αὗται.

Δὲν εἶναι δὲ ποσὸς ἄσκοπον νὰ σὰς εἰπῶ ἐνταῦθα ὅτι κυρία
ἀφορμὴ τῶν κομμάτων, τὰ ὑποία ἀνέφερα, εἶναι τὸ ἐλεύθερον
στάδιον τῆς γενικῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν οἱ ἐπιδιώκοντες ἐπὶ-
βροὴν εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ προστατεύωσι τοὺς ὑποστηρικτάς
διὰ παντός μίσην πρὸ πάντων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὅπου
πολυσιδῶς καὶ πολυτρόπως συνήθως παρίστανται.

Ἄλλη ἀφορμὴ ἡ ἐλαχίστη συγγένεια διεγείρει ὑποψίας, αἱ
ὑποψίαι παράπονα καὶ τοῦ δικαστοῦ τὸ ἀκέραιον ἀμφιδόλλεται
ὁ δικαστὴς τότε πρέπει νὰ μετατιθῇ.

Ὁ τόπος, ἔλπιε, εἶναι μικρὸς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων
ἐτι μικρότερος, ὥστε πᾶσα σχέσις καὶ ἡ ἐλαχίστη συμπάθεια
ἐνεκα τῶν κομματικῶν ἀνταγωνισμῶν εἶναι ἐπόμενον νὰ παρε-
ξηγηθῇ. Δὲν εἶναι ὅπως εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπου ὁ πληθυσμὸς
εἶναι ἀπειρος, οἱ δὲ ἐπιζητοῦντες κομματικὴν ἐπὶβροὴν ἔχουν
ἀνάγκην νὰ παρουσιάσωσι πολιτικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ οὐχὶ ἀτο-
μικὰς προστασίας.

Ἐπὶ τέλους, Κύριοι, ἐγὼ αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης
δύναμαι νὰ χρητισμέσω παράδειγμα τῶν λεγομένων μου, ὅτι
ἡλιαδῶ, εἶναι εὐκόλον ἀπὸ γυλίας ἀφορμῆς νὰ προκληθῶσιν
ἀδίκᾳ παράπονα. Κατ' ἐμὸν τοῦ ἰδίου, Κύριοι, πρὸ τινος ἀκό-
μη ἢ ἐβήσαν παράπονα καὶ ἡτοιμάζοντο ἀναφοραί, διότι ὑπὲρ
τὸ δέον ἀνεκτικὸς δὲν ἤβλησα νὰ μεταθέσω δικαστὰς τινάς,
καθ' ὧν ἐγεννήθησαν ὑποψίαι μεροληψίας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοιοῦ-
τον ἔλαβε χώραν ὅτε ἀκόμη ἐσκαπτόμην ἂν ἔτρεπε νὰ παρα-
δεχθῶ τὸ ἀμετάθετον ἢ μὴ, ἐπεισθὼν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πρόω-
ρος πολὺ ἢ παραδοχὴ τοῦ, καὶ ἔκλινε ὑπὲρ τῆς μεταθέσεως
τῶν δικαστῶν μέχρις οὗ ἡ πείρα μὰς πείσῃ πάλιν περὶ τοῦ
ἐναντίου.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν τροπολογηθέντων
ἀρθρῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος ταύτου δὲν ἀποφαίνε-
ται ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ ἀπολύτως ἀμεταθέτου, διότι ἀφίει εἰς
τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀρείου Πάγου νὰ ἀπορρίψῃ εἰς τινὰς περι-
στάσεις ὠρισμέναι, ἀλλ' εἶναι ὅμως καὶ τινες ἄλλαι ἀκόμη πρὸ
πάντων πολιτικαί, ὡς αἱ τῶν κομμάτων, αἵτινες οὐ μόνον δὲν
ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν δικαστηρίων, ἀλλ' οὐτε
συμφέρει, διότι εἶναι ἐπόμενον ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰ
δικαστήρια ἢ ὁ Ἀρεῖος Πάγος θέλουσιν ἀπορρῶνθαι ὑπὲρ τοῦ ἀμε-
ταθέτου, τὸ ὅπονον ἀποφαίνει πρὸς βλάβην τῆς δημοσίας ὑπη-
ρεσίας, καὶ παρεμβάλλει προσκόμματα ἠθικά πάντοτε εἰς τὰς
ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

Πλὴν καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Ἀρεῖος Πάγος, ἢ τὰ δικαστήρια ἐδύ-
ναντο νὰ μυθῶσιν εἰς τὴν πολιτικὴν, ὑποπεινόντες ἀφορμὰς
ἐπικρατούσας τὴν μετάθεσιν ἐνὸς δικαστοῦ, κατ' ἐμὲ, πιστεύω,
ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰ ἢ εἰς τὸ ἀνώ-
τατον, τὸν Ἀρεῖον Πάγον, τοιαύτας σκανδαλώδεις ἀφορμὰς.

Δι' ὅλους λοιπὸν τοὺς προεκτεθέντας λόγους εἶμαι τῆς ἰδέας,

ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν σήμερον εἰς μόνην τὴν ἰσοδυστήτα, ἀναβαλλόντες εἰς ἄλλην ἐποχὴν μακροτέραν νὰ κανονίσωμεν καὶ τὸ ἀμεταβέτον δι' εἰδικῶν νόμων. Καθόσον, Κύριοι, ἐγὼ δὲν βλέπω εἰς τί θέλει ἐπηρεάσει τὴν ἀνεξαρτησίαν ἰσοδύων τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δύναται εἰς πᾶσαν δικαιολογημένην περίστασιν νὰ μεταβῇ ἡ ἐξουσία τοὺς δικαστάς.

Παραδειγμα εὐφημον διὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν εἶναι τὸ παρελθόν, εἰς ὃ μετὰ πολλῆς φειδωλείας πάντοτε ἡ Κυβέρνησις ἐκαμε χρῆσιν τοῦ δικαιώματός της τούτου. Ἐπομένως ποῖον τὸ μέγα κακὸν τῶν μεταβάσεων, ἀφοῦ ὁ μὲν Ἄρειος Πάγος εἶναι εἰς καὶ δὲν ἔχει ἐκ τούτου νὰ φοβῇ τὴν μετάθεσιν, τὰ δὲ ἐρετὰ εἰς αὐτὰ τὸ πολὺ θέλει γίνεαι μία ἐναλλαξ μεταθεσις ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας ἢ Ναύπλιον καὶ τ' ἀντίπαλιν, ὅπου τέλος ὁ μετατεθείς ὑπάλληλος ὄχι διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος δύναται νὰ εὕρῃ τὸ μέσον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν θέσιν του ὥστε τὸ μεταθέτειν θέλει ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πρωτοδικὰς ὅπου καὶ ἡ ἀνάγκη παρουσιάζεται συνεισως.

Ἀφοῦ λοιπὸν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ κατάστασις τοῦ τόπου ἀπαιτοῦσι τὴν μετάθεσιν τῶν δικαστῶν, ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει νὰ παραδελθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς εἶχε πρὶν ἢ τροπολογηθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἄν ὅμως καὶ ὑπερσχύσῃ ἐναντία γνώμη ἐνταῦθα, ἐγὼ διατινέμαι νὰ ὑποκύψω εἰς τὴν γνώμην τῶν πολλῶν.

Κατόπιν λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Φύλλας εἶπε.

Κύριοι! Ἡ ἰδέα τοῦ ἀμεταβέτου ἐγεννήθη εἰς τὸ τμήμα τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἔχω μέρος, καὶ δύο τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, νομομαθεῖς ἀμφοτέρω καὶ πεφωτισμένοι, ἀνεπτυχῶν τὸ ζήτημα καὶ ἐπέμεινον ἰσχυρίζομενοι ὅτι τὸ ἀμεταβέτον ἐμπεριέχεται ἀναμφιλέκτως εἰς τὸ ἰσόδιον, τὸ ὅποιον καὶ ἡ συντακτικὴ συνέλευσις ἠνόησεν, ὅπως ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄλλ' ἐγὼ κατὰ τὴν ἐν τῷ τμήματι συζήτησιν ἐδέχθην ὅ,τι σήμερον εἶπε καὶ ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός· τούτ' ἐστιν, ὅτι ἡ ἐθνὸς συνέλευσις ἀποφασίσασα περὶ τῆς ἰσοδυστήτος, ἀφῆκε τὸ ζήτημα τοῦ ἀμεταβέτου ἐκκρεμές, ἀκανόνιστον, δὲν ἀφῆκεν ὅμως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μεταβάσεως τῶν δικαστῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν· δὲν ἀνεδέχθη δὲ ὡς ἐξ αὐτῶν ἐπίσης τῶν πρακτικῶν ἐξαγεται, νὰ περιλάβῃ αὐτὸ ὀριστικῶς εἰς τὸ σύνταγμα, ἀλλ' ἀφῆκε τὴν φροντίδα ταύτην εἰς τὰ νομοθετικὰ ὄργανα.

Χαίρῳ λοιπὸν σήμερον, διότι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας ἔπραξε κατὰ τὰς ἐντάς μου καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, συμπαράλυθουσα εἰς τὸ ἰσόδιον καὶ τὸ ἀμεταβέτον.

Κύριοι! Ἀναγνωρίζω τὸ δίκαιον τῶν διαταγμῶν ὡσὰν πρόκειται καὶ νῦν τι νὰ εἰσαγάγωμεν φρόνημα ἢ σχέδιον ἀναμορφωτικὸν τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ἀλλ' εἶμαι ἐκ πεποιθήσεως ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν ἐθνῶν· θέλω νὰ φέρωσι ταῦτα τὴν συναίσθησιν τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀναπτύξεως, καὶ οὐδέποτε οἱ διαταγμοὶ νὰ γίνωνται πρόσχυμα ἀποβρίψεως ἐνὸς ὀφελίμου μέτρου.

Ἐξ ἀρχῆς τῆς ἀνελήψεως, ἂν ἐπεχείρησε τὸ ἔθνος εἰς ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ, ἐξ ἀρχῆς τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ὑπῆρξαν πνεύματα ἀμυβήλα, διατάζοντα νὰ πιστεύσωσιν ὅτι τὸ ἔθνος ἦτο ἱκανὸν τῷ ὄντι πρὸς ἀπόκτικον ἀνεξαρτησίας, ὅπως καὶ μεταγενεστέρως ὅτε ἦτο εἰς κατάστασιν τοιαύτης μορφώσεως ὥστε νὰ αὐτοδιοικηθῇ.

Τοὺς τελευταίους μάλιστα τούτους διαταγμοὺς ἔκρουσε ἐκφερόμενους ἀπὸ στόματος ἀνδρῶν εἰς ὑψηλοῦς κύκλους ἀνγκόντων καὶ προκισμένων οὐχὶ μόνον διὰ νομοσύνης καὶ παιδείας, ἀλλὰ καὶ πατριωτισμοῦ ἀκραιστοῦς.

Ἐν τούτοις τὸ ἔθνος δὲν ἔκρουσε τοὺς διαταγμοὺς τούτους, ἀλλ' ἔβριξε τὸν ὑπὲρ τὸν ὅλον κύβον καὶ ἐκέρδησε μὲν θαυρῆτως τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ, ἀπέδειξεν ὅμως, ὅτι ἦτο ἱκανὸν νὰ τὴν ἀνακτήσῃ.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν προσηγορεύετο ἡ μεταπολίτευσις ὑπάρχον τινὲς πρεσβύτεροι, ὅχι ἐκ κακῆς προθεσμίας βεβαίως, ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἦτο ἀκόμη ὄριμον δι' ἐλευθερίας συνταγματικῆς, καὶ ἐγὼ ἴσως εὐρέθην εἰς θέσιν πολλῶν νὰ πολεμήσω τὰς ἰδέας ταύτας, χωρὶς βεβαίως νὰ ἦμαι καὶ ἐγὼ πεπεισμένος περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεών μου. Ἐν τούτοις τὸ ἔθνος ἐσυνταγματίσθη καὶ σήμερον ἀποδεικνύεται, ὅτι ἦτο ἄξιον συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἱκανὸν αὐτοδιοικήσεως.

Ἀπο τῆς ἀρχῆς δὲ τῆς μεταπολίτευσως ἐγὼ ἐσχεπτόμην, ὅτι μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 3 Σεπτεμβρίου (διότι ὅπως δῆποτε ἦτο μία ἐπανάστασις) ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ ἦται μᾶλλον δημοτικὴ, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ συντάγματος· ἄλλοι ἐπίσης πατριῶται καὶ φιλελεύθεροι ἐφρόνουν τὸ ἐναντίον· εἰς μάλιστα ἐξ ἐκείνων μεθ' ὧν ἐσυζητοῦμεν, σήμερον παρακαθήμενος ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ἦτο ἐκ τῶν ἐναντίων μου· εἶχε διαταγμοὺς, εἶχε ἀφορμὰς νὰ ἀντιστῇ διὰ

τὴν εὐμερίαν τοῦ τόπου τούτου ὑπὸ τὴν μάλλον δημοτικὴν Κυβέρνησιν, σκοπόμενος, ὅτι τὸ ἀπὸ τὴν ἐκπανάσασιν ἐκείνην λυγισθὲν μοναρχικὸν στοιχεῖον εἶχεν ἀνάγκην ἐνισχύσεως, καθόσον γενικῶς θεωρεῖται ἀναπόφευκτον εἰς τὴν μικρὰν καὶ τὴν μεγάλην πατρίδα· σήμερον ὁμοῦ, ἂν ἐρωτηθῇ, θέλει σὺ εἰπεῖν ὅτι συμφωνεῖ μετ' ἐμοῦ. Ὁμολογῶ δὲ ὅτι ἴσως καὶ τότε εὐρισκόμην εἰς πλάνην, ἴσως καὶ τήμερον νὰ ἔχω ἄδικον, διότι ὁ εἰλικρινέστερος χαριχτὴρ δὲν τολμᾷ νὰ ᾖται αὐθαίρετος εἰς τὰς γνώμας του.

Πλὴν καὶ πάντοτε ὑπῆρχε διαταγμὸς, ὅτι δὲν εἶχονεν ἄνδρας ἱκανοὺς δι' ἀντιπροσωπικὸν πολίτευμα, ὅπως καὶ δι' ὅλους τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας· ἐν τούτοις ἐκ τῶν ὑπέρων ἀπεδείχθη τὸ ἐναντίον. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, λέγει ἀρχαῖον τι γυναικὸν, πάντοτε μέλλει νὰ ἀποθάνῃ μίαν ἡμέραν, καὶ ἂν ἀκόμη ᾔθελε κλεισθῇ εἰς ἕνα οἰκίσκου μὲ ὅλα τὰ προφυλακτικὰ τῆς ζωῆς μέσα. Ὁ ἀγαθὸς ὁμοῦ ἀνὴρ πρέπει νὰ προσπαθῇ ἵνα πράττῃ τὸ καλὸν καὶ νὰ δέχεται ὅτι ἐκ Θεοῦ πορεύεται.

Ὁ Δημοσθένης λέγει· «ἀπὸς εἰμαρτο τοῖς ἀνθρώποις ἀποθάνειν, κἂν τις ἐαυτὸν ἐν οἰκίσκῳ καθείρῃς τυχρῶ. Χρὴ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὴν χρηστὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, ἀπαιεῖν αἰετὶ ἐγχειρῖν τοῖς καλοῖς, φέρειν δὲ ὅ,τι ἂν ὁ Θεὸς διδῇ, γενναίως.»

Τὰ ἔθνη, Κύριοι, θαυμάζον καὶ κατ' ὀλίγον πρέπει νὰ ἀφινωνται ἐλευθερά εἰς αὐτοδιδίχην· ἄλλως τε ὁμοιάζουν τὰ νῆπια, τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ζωῆς προστατευόμενα μέχρις οὗ ἀνδρωθῶσι καθίστανται βλάκες καὶ εἰς οὐδὲν χρήσιμοι. Ἐπομένως εἰς τὸν συνειθίσαντα νὰ ὑπακούῃ πάντοτε εἰς ἕνα ἀνώτερον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀναμένῃ, δὲν δύνασθε νὰ ἀπαιτήσετε εὐθύνην τῶν πράξεών του· καὶ ὅπου, Κύριοι, δὲν ὑπάρχει εὐθύνη ἀτομικὴ, ἡ ἰδέα τῆς αὐτοπυνητικῆς ἐκλείπει, καὶ ὁ ἄνθρωπος τότε δὲν καλεῖται μὲ τὸ ὄνομά του. Δώσατε λοιπὸν ἐλευθερίαν ἐνεργείας, διὰ νὰ ἔχετε εὐθύνην καὶ κοινωνίαν ἀνθρώπων.

Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν διατάζει ποσὸς νὰ παραδεχθῶ τὸ ἀμετάθετον, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ ἰδέα αὕτη πρὶν εἶτι πραγματοποιηθῇ μέλλει νὰ διέλθῃ τὴν δοκιμασίαν πέντε ὁλοκληρῶν ἐτῶν, τὰ ὁποῖα ὀρίζει καὶ τὸ νυμοσχέδιον τῆς ἰσοβιότητος. Δὲν ἰσχυρίζομαι δὲ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀναμνηστικός καὶ ὅτι μετὰ τὰ πέντε ἐτὴ τῆς δοκιμασίας δὲν εἶναι πλέον ὑπακείμενος εἰς ἀμαρτήματα· ἀλλὰ συνάμα καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ ἀμεταθέτου, δι' ἣς μέλλει νὰ περιβάλωμεν αὐτόν, δὲν συνεπιφέρει καὶ τὸ ἐλάχιστον τοῦ ἀμετακινήτου.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐπιθυμῶν νὰ μὲνῃ τὸ δικαίωμα τῆς μεταθέσεως τῶν δικαστῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀνέφερε σιμὰ τῶν ἄλλων αἰτιῶν, αἰτίνες ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὴν τὸ καθῆκον τῆς μεταθέσεως ταύτης, καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα κατὰ τὰς βουλευτικὰς πρὸ πάντων ἐκλογὰς, ἕνα καὶ, λέγει, τοῦ συστήματος τῆς γενικῆς ψηφοφορίας.

Συνδιελεγόμενος πρὸ τινος μετὰ τινος ὑπουργοῦ, περὶ τῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐπεμβάσεων τῆς ἐξουσίας ἤκουσα νὰ μὲ λέγῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐπεμβαίη καὶ ὑποδεικνύῃ ὑποψήφους βουλευτῆς, διὰ νὰ μὴ ᾔθελε συμβαίνειν διαπληκτισμοί, ἐριδῆς καὶ ἀλληλοκτονίαι μετὰ τῶν πολιτῶν. Τούτῃστιν ἡ Κυβέρνησις ἀνελύμβανε καὶ ἀναλαμβάνει αὐτὴ τὴν εὐθύνην τῶν παραπόνων, τὰ ὁποῖα γίνονται φυσικώτατα ἐκ τοῦ ἀποτυχόντος κόμματος ὅπως καὶ τὰ συνεπῆ μίσση αὐτοῦ, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ὀρθώτερον ἔθελεν εἶσθαι νὰ φέρῃ τὸ ἕτερον τῶν κομμάτων.

Οὕτω καὶ εἰς περιστάσιν, καθ' ἣν ἐν κόμμα ἰδεῖ ἐνεργουμένην τὴν μεταθεσιν ἑνὸς δικαστοῦ ἐν καιρῷ πολιτικῆς διαμάχης, θέλει βεβηλῶς ἀπευθύνει καὶ πάλιν τὰ μίσση του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε αἰώνια τὰ μίσση τῶν λαῶν θὰ πίπτουσι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις, κατ' ἐμὲ, πρέπει νὰ θεωρῆται ἀγγελος σωτηρίας καὶ προσταγῆς τῶν κοινωνιῶν, τῶν ὁποίων διευθύνει τὴν τύχην, ἄλλως κατακτώντες εἰς τὸ νὰ μὴ ἔχωμεν ποτὲ Κυβέρνησιν.

Μᾶς εἶπεν ἐπίσης ὁ Κ. ὑπουργός, ὅτι τὸ ἀμετάθετον αὐτὸ ὑπάρχει μὲν εἰς ἄλλα ἔθνη, ἀλλ' ἐκεῖ ὁ λαὸς εἶναι ἄλλως πως ἀνατιθεράμμενος· καὶ ἐν τούτοις δύναται νὰ διαθεβαίωσιν τὸν Κ. ὑπουργόν, καὶ πολλοὺς δυσπιστοῦντας ἀκόμη, ὅτι ἤκουσα ξένους, διακεκριμένους ὑπολήψεως ἄνδρας, θαυμάζοντας εἰλικρινῶς τὴν χθικὴν τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτις πᾶσις, λέγουσι, δὲν ἔχει τάσιν εἰς τὴν κακουργίαν. Καὶ τὸ πιστεῖν, κύριοι, πρὸ μικροῦ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός, εἶπεν, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι *επαλλίκαρι λαός* καὶ τῶ ὄντι διὰ νὰ ᾖται τις παλλικάρι, ἄνδρεῖς, πρέπει νὰ ᾖται ἐνὲρτος· ὁ ἄνδρεῖς ὑπὸ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ ἰδιότητα ποτὲ δὲν καταβαίνει εἰς ἐγκλήματα, δὲν καταδέχεται νὰ κλέβῃ, νὰ δολοφονῇ, νὰ ψευδῇ καὶ τὰ παρόμοια· ἐν τούτοις, λέγει μὲ εἶπει τις ἔχομεν ἐγκλήματα εἰς τὸν τόπον, ἡ πράξις ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον. Ὁμολογῶ, Κύριοι, ἀλλὰ θέλετε ὁμολογῆσαι ἐπίσης, ὅτι ἐνῶ ἡ γῆ δὲν εἶναι οὐρανὸς διὰ νὰ ἔχῃ ἀγγέλους, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατόπιν μάλιστα πόσεων περιπετειῶν,

ας ύπεστη, έμεινε σχετικώς αδιάφορος εις τὸ ἔργλημα· αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρετὴ, ἡ τιμὴ τοῦ.

Ἡ γενικὴ ψηφοφορία, Κύριε ὑπουργέ, δὲν εἶναι τὸ ἐλάττωμα, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ φοβῆται ἡ Κυβέρνησις προκειμένου νὰ νομοθετήσῃ τὸ ἀμεταθέτον· ἀλλὰ καὶ ἂν ἦναι δύναται, νομίζω, νὰ περιορισθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο· συμφωνῶ μάλιστα νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοῦδε, ἂν ἀποφασίζετε νὰ φέρετε νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῶν, διὰ νὰ συμβαθίσωμεν οὕτω μὲ τὸ ἀμεταθέτον· ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι τὸ καλὸν δὲν κεῖται εἰς τὴν γενικὴν ψηφοφορίαν, ἐπειδὴ τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, περιορισμένης οὐσῆς τῆς ψηφοφορίας, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐλαττωματικά.

Πάντοτε εἶπα ἐν ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας μου ὑπῆρξαν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχωσι δισταγμοί, προκειμένου νὰ ἀπαρθῶμεν νέαν τινὰ ἀεχμάνιστον ἐπὶ ἰδεῶν πρὸς πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ ἔθνους τεινύσαν· πλὴν καὶ πάντοτε ἐπηρεάσθην τὸ αξίωμα ὅτι τῶν τολμώντων εἶναι τὰ κέρδη.

Μὴ τρέχετε μακρότερον, Κύριοι, ἀναπολήσατε εἰς τὸν νοῦν σας τὰ μεγάλα γεγονότα τῆς νέας πολιτικῆς ἡμῶν υπάρξεως, καὶ θέλετε πεισθῆ πάραυτα, ὅτι τὰ ἔθνη δὲν πρέπει νὰ μὲνωσι μὲ τοὺς δισταγμούς των πάντοτε, ἀλλὰ πρέπει νὰ νομοθετῶσι μετὰ σκέψιν τινὰ, ὅλα τὰ μέτρα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχει πλεονέκτημα πιθανότης, ὅτι προαχθῶσιν αὐτὰ ταχύτερον εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐημερίαν.

Υπέλαβιν ἐπομένως ὁ Γερ. Κ. Ρήγας Παλαμίδης.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς μετεχειρίσθη τοὺς λόγους μου προπύργιον, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ὁμιλίας τοῦ, θέλω δι' ὀλίγων ἤδη καταδείξω τὸ συμπέρασμα τῶν ὧσιν καὶ γῆς καὶ σήμερον εἶπον ἐπὶ τῆς ἰδέας ταύτης.

Ὁριηθεῖς, Κύριοι, ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἐντύμου συναδελφου ἡμῶν Κ. Φύλλα, εἰπόντος, ὅτι τὸ περὶ ἀποχωρήσεως δύναται νὰ ἀναβληθῇ, διὰ νὰ ἐπέλθῃ τελειότερον δι' ἰδιαίτερου νόμου, ἐπρόθεσα ὅτι σὺν τούτῳ δύναται νὰ ἀναβληθῇ καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὸ περὶ ἀμεταθέτου. Ἀλλ' ὡς γνωρίζετε, ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν παρεδέχθη ὑπὸ τοῦ Σώματος· ἐπιταί λοιπὸν ὅτι τὸ περὶ ἰσχυριότητος νομοσχέδιον πρέπει νὰ συνοδευθῇται σήμερον καὶ μὲ τὰ περὶ ἀποχωρήσεως διατάξεις, ὅπως καὶ μετὰς περὶ ἀμεταθέτου.

Κατ' ἐμὲ, Κύριοι, ἔπρεπε νὰ συζητηθῇ πρὸ παντός ἄλλου ὁ νόμος τῶν προσόντων, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ ἐπιέλθουν διὰ νὰ γνωρί-

ζώμεν οὕτως εἰς ποίους ἄνδρας παρέχουμεν τὸ τοιοῦτον πλεονέκτημα· τοῦτο δὲ μὴ γινόμενον ἤδη ἤθελεν εἶσθαι συμμέρον νὰ ἀποφασισθῇ καὶ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἰσχυριότης, τὸ δὲ ἀμεταθέτον γδυναμέθαι νὰ τὸ ψηφισομεν ἀπὸ τοῦδε, νὰ ἀναβάλωμεν δὲ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ μετὰ πέντε ἔτη, ἀφοῦ θεωρεῖται πρόωρον ἢ τὸ μέτρον καὶ ὑπάρχουσιν ἐπὶ δισταγμοὶ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ, τοὺς ὅποιους δὲν δύναμαι ἢ νὰ συμμερισθῶ καὶ ἐγὼ.

Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον, Κύριοι, ὅτι ἔχω δηλαδὴ καὶ ἐγὼ δισταγμούς τινας περὶ τῆς πρώτου παραδοχῆς τοῦ ὅρου περὶ ἀμεταθέτου, ἀλλ' οἱ δισταγμοὶ μου δὲν δύνανται ἢ νὰ παρακολουθήσωσι τὴν γνώμην τῶν πλειοτέρων, ἥτις παρατρώ. ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος ἐπενεχθεῖσαν τροπολογίαν.

Ἡ τελευταία δὲ παρατήρησις τοῦ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι συμμεριώτερον τὸ νὰ μὲν εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως τὸ δικαίωμα τῆς μεταθέσεως, ἥτις δύναται καὶ ἔχει τὸ μέσον ὡς ἀνωτέρα ἐξουσία νὰ ἐποπτεύῃ ἐρ' ὅλων, τὸ κατ' ἐμὲ δὲν εἶναι ἡ συμμεριώτερα· ἐπιθυμοῦν μάλιστα, ἂν ἦτο δυνατόν, ἡ ἐξουσία τοῦ Ἀρείου Πάγου νὰ ἐπαχθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀκόμη ἀφορμῶν παρ' ὅσων ὁρίζει τὸ τροπολογηθὲν αἴθρον, καὶ τότε ἐπαναπαύομαι, καθόσον θέλουν παρίστασθαι πλείυτεροι ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δικατῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιζητοῦμεν σήμερον.

Κατόπιν ἠγόρευσεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβελέγγιος ὡς ἑξῆς.

Μέλος. Κύριοι, τῆς εἰσαγγελτικῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ἐπιτροπῆς, ἦμην ὁ πρῶτος ῥήγας ἐν τῷ μέσῳ τὴν ἰδέαν τοῦ ἀμεταθέτου, καὶ ὁ προεβύην αὐτὴν ὡς ἀναπόσπαστον τῆς ἰσχυριότητος· εἰς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἰδέας μου ταύτης ἔφερα τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, δι' ἃν λύεται, καὶ οἰδομένη μένει ἀμφιβολία ὑπὲρ τοῦ ἀμεταθέτου· ἐν τῇ ἰδιαίτερά μάλιστα ταύτῃ συζητήσεσι τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλήθη καὶ ἔλαθε μέρος καὶ ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός. Εἶκε ἐξέφρασεν ἐπίσης τοὺς δισταγμούς, τοὺς ὁποίους καὶ ἤδη ἐκλάσατε, ἀναμένει νὰ πεισθῇ, ὡς εἶπεν ἐκ τῆς εἰσηγήσεως καὶ τῆς δημοσίας συζητήσεως.

Εὐχόμενος ἤδη καὶ ἐγὼ ὡς ἐπικουρικός κατόπιν τῶν ὧσιν ἐρρήθησαν ὑπὲρ τοῦ ἀμεταθέτου, προσθέτω. Δύω συστήματα, Κύριοι, δικαστῶν ὑπῆρξαν ἀνάκαθεν τὰ ὅποια διενεμῶν τὴν δικαιοσύνην εἰς τὰς κοινωνίας. Τὸ πρῶτον κατὰ τὴν κριτικὴν σύστα-

σιν τῶν πολιτειῶν, ἢ τὸ μεταθετόν. Τότε οἱ Βασιλεῖς οἴτινες ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεως τῶν εὐρισκόμενοι ὑπεράνω τῶν κοινῶν παθῶν καὶ ἀμεροληπτότεροι τῶν κοινῶν δικαστῶν, διένειμον αὐτοὶ αὐταπορίῳ. τὴν δικαιοσύνην, καθήμενοι ἐς τὴν ἐδραν τοῦ ἀπλῆ δικαστοῦ. Ὅτε ὅμως αἱ κοινῶν ἀνεπτύχθησαν, ὅταν τὰ ἔργα τῆς Βασιλ. ἐξουσίας δὲν ἦτο μόνη ἡ διανομὴ τῆς δικαιοσύνης, τότε ὑποδιερίθη ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἐνός ἕως τοῦ ἄλλου ἀκροῦ τῆς ἐπιμελείας ἐδίδκαζε τὰ παράπονα καὶ τὰς διενεῖς τὰς μεταξὺ πολιτῶν· πλὴν καὶ τότε τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιμελώσεως τῶν δικαστικῶν τούτων ἀποράσεων ἐπεφυλάσσετο εἰς τοὺς Βασιλεῖς. Ἄν καὶ εἰς τὸν πολυπλοκαῖον τῶν δικαστικῶν ἀναγκῶν καὶ πρὶν τῶν συνταγματικῶν ἀκόμη ἀνεφάνη ἡ ἰδέα τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δικαστηρίων, τὸ νὰ μὴ ἔχῃ δηλαδὴ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποφαίνειν ὀριστικῶς ἡ ἐξουσία, ἡ ἰδέα μάλιστα τῆς ἀνεξαρτησίας ταύτης προέβη μέχρι καὶ τοῦ νὰ μὴ δύνανται νὰ παύονται οἱ δικασταὶ ἢ νὰ μετατίθενται.

Ἐπλήθον κατόπιν τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα καὶ ἀπεφάνθησαν ὀριστικῶς, ὅτι τὰ δικαστήρια θίλουν ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ ἐξουσίαν ἀνεξάρτητον, τούτῳ τινι θέλουσιν εἶσθαι ἀνεξάρτητα, ἰσοδύναμα, καὶ ἀμετακίνητα· ἂν καὶ ὑπῆρξεν δὲ ἐποχὴ ἀμφισβητούμενα τὸ ἀμετακίνητον ἢ μεταθέτον τῶν δικαστῶν, οὐχ' ἥττον ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ, ὅτι τὸ ἀμετάθετον ἐνιπαρχει ἀναπόσπαστον τοῦ ἰσοδύναμου, καὶ διὰ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ παρεδίχθη τὸ ἀμετακίνητον (inamovible)· εἰς δ' ἐπίσης ἐνιπαρχει τὸ ἰσοδύναμον.

Οἱ φόβοι, Κύριοι, καὶ οἱ δισταγμοί, οἵτινες ἐγείρονται σήμερον ἐνταῦθα ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ ἀμεταθέτου, οἱ αὐτοὶ ὑγέρθησαν καὶ εἰς τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ὥρισεν μὲν τὸ ἰσοδύναμον ῥητῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταθετόν. Ἐντούτοις ἡ ἐθνοσυνέλευσις παρεδέχθη μόνον τὸ πρῶτον ἄρθρον περὶ ἰσοδυσίας, ἀνέθετο δὲ εἰς τὴν εἰσηγητὴν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς νὰ καταρτίσῃ δεύτερον ἄρθρον περὶ τοῦ ἀμεταθέτου· ὁ εἰσηγητὴς ὅμως αἰτεῖ νὰ θέσῃ δεύτερον ἄρθρον περὶ τούτου ἐν τῇ σχεδίᾳ τοῦ συντάγματος ἡκέσθη μόνον ν' ἐξελίξῃ ἀπὸ τοῦ πρώτου τὴν λέξιν μεταθετός. Βλέπετε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ λέξις ἀμετάθετος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν θέλετε κατανοήσῃ, ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἠν-όησεν ἑκαστὸ τοῦ δικαστῆς ἰσοδύναμος καὶ ἀμεταθέτος.

Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς σιμὰ τῶν ἄλλων εἶπεν, ὅτι λόγος μεταθέσεως ἰσχυρὸς διὰ τὴν Κυβερνήσιν εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν βουλευ-

τικῶν ἐκλογῶν καθ' ἃς τὰ πάθη καὶ τὰ παράπονα κορυφούνται κτλ. Το κατ' ἐμὲ ἤθελε ἀποφύγει τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐμιλίας μου, ἢ ἤθελε προσπαθεῖν νὰ τὸ ἐκφράσω ἄλλως πῶς· διότι ἴσα ἴσα διὰ τὰς ἐκλογὰς εἶναι ἐπ' ἀνταρξίας τὸ ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν καὶ ὅταν ἡ ἐξουσία, ἥτις εὐχεται χωρὶς νὰ ἐπιμελίσῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑπαδῶν τῶν ἀρχῶν τῆς, καταστήτῃ προσεκτικὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς ὑπαλλήλους· τῆς εἰς τὸ νὰ μένωσιν ἀδιάφοροι, οἱ δικασταὶ διδόντες δὲ ἤθελον ἀποτολμήσῃ νὰ φανῶσιν ὀλίγοι τῆς προσοχῆς ταύτης, διότι ἡ Κυβερνήσις ἐνθ' ἔχει τὰς πειραστικὰς πεινάς διὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς περικταρομένους δικαστάς, ἔχει συνάμα τὴν ῥητὴν διατάξιν τοῦ Συντάγματος, ἥτις λέγει, ὅτι πρὸς μόνον τὸ προστάλλόμενον συμμέρον τῆς ὑπηρεσίας δύναται νὰ μετατεθῇ ὁ δικαστής· ἀπὸ προηγουμένου· ὁ Ἄρειος Πάγος ἐκκρεμώσῃ τὸ συμμέρον αὐτὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅλοι ἡξέρομεν ὅτι τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον φέρει μέχρι τούδε ἀρκείας ἐγγυήσεις περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἀμεροληψίας τοῦ, ὥστε παρατηρεῖτε ὅτι, πᾶν ὅ,τι ἐπιβλήσῃ παρουσιάζει τὸ ἀπολύτως ἀμετάθετον ἐν τῷ αὐτῷ συντάγματι διαρροῦται· ἐπομένως συμπληροῖ ἀκόμη ὀλίγα κενὰ καὶ ἡ ἡδὴ συζητούμενη τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος ἐπὶ τοῦ ἄρθρου δευτέρου, δι' ἣν καὶ τὸ συμμέρον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὸ ἀνεξάρτητον τῶν δικαστῶν περιβάλλονται μὲν ὥς τὸ δυνατόν, πλεονέστερας ἐγγυήσεις.

Ἐπὶ τέλους, Κύριοι, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ ἡμῶν εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαστικῶν χαρακτῶν, κατ' ἐμὲ μόνον τὸ ἀμετάθετον καὶ ἄνευ τοῦ ἰσοδύναμου ἀρκεῖ, διότι ἡ περὶ μᾶς ἐδίδασκε μέχρι τούδε, ὅτι οὐδεὶς δικαστὴς ἐπαύθη μέχρι τούδε ἐνεκα Κυβερνητικῆς δυσμενείας, μετατέθεισαν ὅμως πολλοί. Οὐκ ἀνέχομαι δὲ Κυβερνήσιν καὶ ἂν ὑποθέσῃ, δὲν θέλει τολμήσῃ ποτὲ διὰ λόγους, ὅχι ὑπηρεσίας νὰ παύσῃ τινὰ δικαστὴν διότι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ κοινὴ γνώμη θέλει ἐγερθῇ φουερά.

Παρετήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι τῶν ὄντων ὁ θεσμός εἶναι σωτήριος, ὅταν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ὑπάρχωσιν συνθήκαι τινες, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν φαρμάκων.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν ἐπειδὴ νομίζει ὅτι αἱ συνθήκαι αὗται δὲν ὑπάρχουσιν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἦτο νὰ ὑψηλῇ μόνον τὸ περὶ ἰσοδυσίας, ὡς ὑπεβλήθη, ἐπιφυλασσομένης τῆς Κυβερνήσεως νὰ φέρῃ καὶ τὸ περὶ ἀμεταθέτου εἰς ἄλλην τινὰ ἐποχ-

γῆν, καθ' ἣν ἡ πείρα ἤτελεν ἀποδείξει τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ὠφέλιμον.

Ἐπὶ τὴν ἐκκ. Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῆς παρούσης νομοθεσίας, ὅπερ ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ δικαστικοῦ, εἶναι τὸ 2 ἄρθρον τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἀμετακινήτου τῶν δικαστῶν, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἡ ἰσοδύναμις θέλει εἰσθαιμηθῆναι. Ἡ ἰδέα δὲ, ἣτις ἐβρέθη ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνδιαφέρεται εἰς τοῦτο προκειμένου περὶ ἐκδικάσεως ὑποθέσεων μεταξὺ πολιτῶν, εἶναι ἐσφαλμένη, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τούτου ἀρκούσι τὰ ἀκόλουθα· τίς λόγος ὑπαγορεύει τὴν ἰσοδύναμιαν τῶν δικαστῶν; ὁ λόγος θεόδικος τῆς ἀπαγορεύσεως πάσης ἐπεμβάσεως εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν δικαστῶν, ὅπως ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη ἀμερολήπτως πρὸς πάντας, ἀλλὰ ποῖοι δύνανται νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὰ δικαστικά; ἡ Κυβέρνησις μόνη καὶ οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν συνείδησιν τῶν δικαστῶν, διότι ἔχει ἀρθρῶν καὶ πολυειδῆ τὰ μέσα νὰ ἐπηρεάσῃ πάντα ἀνθρώπον· διὸ καὶ πρὸς περιστολὴν τῆς ἐξουσίας ὁ παρὼν νόμος γίνεται· ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμερον ἡ ὑπηρεσία τῶν κλάδων, πᾶς τις πείθεται ὅτι τὸ πᾶν συγκεντρῶνται εἰς τὴν ἐξουσίαν διοικητικῶς, οἰκονομικῶς, ἐκκλησιαστικῶς, στρατιωτικῶς καὶ δημοτικῶς ἀκόμη, ὥστε ὅλοι οἱ πολῖται διὰ τῶν διαφόρων κλάδων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας· εἶπον δὲ καὶ δημοτικῶς διότι ἡ ἐκλογὴ τῶν δημάρχων ἀνατίθεται μὲν κατὰ τὸ γράμμα τοῦ δημοτικοῦ νόμου εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ λαοῦ, ἐρρασιμῶς δὲ πράγματι διὰ τῶν διοικητικῶν μέτρων ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ἣτις καὶ διορίζει τὸν δημάρχον τῆς ἐξουσίας τῆς, δι' αὐτοῦ δὲ ὡς ἐκπληροῦντος καὶ τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἣτοι ὡς κυρίως δημοσίῳ ὑπαλλήλῳ, δύναται καὶ αὐτὸ τὸ πόσιμον ὕδωρ νὰ στερήσῃ ἀπὸ τὸν μὴ εὐνοούμενον, ὅπερ δὲν ἐπράξεν μὲν μέχρι τοῦδε, δύναται δὲ νὰ τὸ πράξῃ· καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Γερουσιασταὶ εἰσι μὲν ἰσόβιοι καὶ ἐλευθεροὶ νὰ φέρωσι τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ θήματος θυνάμει τοῦ θεμελιώδους νόμου, ἀλλ' ἐπηρεάζονται πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ὅπταν καὶ ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ τοῦτο· διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν πρέπει νὰ παραιτήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐχούσαν πλὴν τὰ μέσα τῆς ἐπηρεασίας καὶ τὸ μέσον τοῦτο τῆς μετεθέσεως τῶν δικαστῶν, ἣτις ἄλλως τε κατατρέφει ὀλόκληρον τὴν νομοθεσίαν τῆς ἰσοδύναμιος, ἐκ τῆς ὁποίας προσδοκᾷ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων.

Ἐπὶ τὴν ἐκκ. Γερ. Κ. Μαγγίνας.

ἔλεγον ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι τὰ κόμματα καὶ τὰ ἐπιτόπια πάθη ὑπαγορεύσαν ἄλλοτε ἢ ὑπαγορεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς μετεθέσεις τῶν δικαστῶν· εἰς ἀπάντησιν λέγω ὅτι τὰ κόμματα δὲν θέλουσιν ἐκλείψει ποτε· ἀλλ' ἐάν παραδεχθῶμεν ὅτι χάριν τοῦ δεῖνα εὐμενοῦς τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος γίνεται ἡ μετεθεσις σήμερον, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὅτι πρέπει νὰ γενῇ ἡ μετεθεσις χάριν τοῦ ἄλλου κόμματος ἐλθόντος εἰς τὴν εὐνοίαν τῆς ἐξουσίας αὐρίον, καὶ διὰ νὰ ἐκλείψωσι τὰ τοιαῦτα ἀνεγκλιότατον περιστάται νὰ κανονισθῇ τὸ ἀμετάθετον τῶν δικαστῶν, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ὥρισε· λέγω δὲ ὥρισε διότι ἂν καὶ δὲν ἀπηγόρευεν αὐτὸ ῥητῶς δὲν ἐπέτρεπεν ὁμοίως νὰ γίνηται τοῦτο, καθ' ἣν ἀνάπτυξιν ἔκαμε λίαν συνειδήτως καὶ ὁ Γερουσιαστῆς Κ. Προβιλέγγιος· δὲν πρέπει δὲ νὰ μᾶς φοβίξῃ ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ ἀμεταθέτου ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ὅτι δυνατόν εἶναι νὰ ὑπάρξῃ δικαστὴς ὅστις συνάψας συγγενικὰς σχέσεις μὲ τινα στρατηγὸν ἢ ἄλλον κομματάρχην τῆς ἐπαρχίας νὰ ἐπηρεάζεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας του, διότι ὁ δικαστὴς τότε μόνον θέλει ἐπηρεάζεσθαι ἀπὸ τὸν πειθερὸν του, ῥηρ' εἰπεῖν, στρατηγὸν ἢ κομματάρχην, ὅταν αὐτὸς χάριται τῇ εὐνοίᾳ τῆς ἐξουσίας, καὶ εἶναι ἰσχυρὸς ἐνοούμενος ἢ ὑποστηριζόμενος ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν· ὥστε τὸ πᾶν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας προέρχεται· καταπαύων τὸν λόγον ἀποδίδω τοὺς ἀναγκαίους ἐπαίνους εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν ὅστις καίτοι ἐκφράζων διαταγμούς συμφωνῇ ἐπὶ τέλους μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ ἀμεταθέτου τῶν δικαστῶν.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐπειδὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου θέλει γίνεσθαι μετὰ παρέλευσιν 5 ἐτῶν, διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος· δὲν ὑπάρχει ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ τὸ ἀμετάθετον, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε, ἣτοι θεωρητικῶς, ἐμπεριέχεται εἰς τὴν ἰσοδύναμιαν καὶ δύναται νὰ ῥῆθ' ἀποτελεσματικὰ αἰσία· δὲν εἶναι, λέγω, ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καθόσον ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐπέμειλλε διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ οὐδὲ τόθ' ὑπάρχει ὅτι θέλει ἐπεμῆθαι εἰς τὸ μέλλον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ μετεθέσεις δικαστῶν ἀδίκους· ἂς προείπωμεν πολὺ μῆκος τὸ ἀμετάθετον, ὅπερ θέλομεν κανονίσαι σήμερον, καὶ ἡ τοιαύτη ἀνεξαρτησία φέρει ἄλλα ἀποτελέσματα πολὺ χειρότερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦμεν νὰ προλάβωμεν διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ τοιοῦτου ἀμεταθέτου τῶν δικαστῶν.

Μετά τὰ ληχθέντα ἡ Γερουσία ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Κ. Προέδρου παρεβλήθη διὰ χειροτονίας τὸ συζητούμενον ἄρθρον 2 ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα 3 4 καὶ 5 ὅπως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καθηρτίσθησαν, με μόνον τὴν ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ προσθήκην τῶν λέξεων ἐν συμβουλίᾳ μετὰ τὴν λέξιν «ἀπορρινομένου».

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης παρετήρησεν ὅτι θεωρεῖ καταλληλότερον καὶ τακτικότερον τὰ ἄρθρα ταῦτα ὡς αποτελούμενα τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐξαίρεσεων τοῦ ἀμεταθέτου, τὸ ὅποιον ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἰσοδιότητά, ἤτοι τὰς περιπτώσεις οἵτινες συγχωροῦσι τὴν μετὰθεσιν, νὰ ἀποτελέσωσιν ἴδιον κεφάλαιον εἴτε δευτέρον εἴτε τρίτον καὶ τελευταῖον· ἀλλ' ἡ παρετήρησις αὕτη ἐνεκὰ λόγων, οἵτινες ὑποστήριζαν ὡς ὁρθότεραν τὴν τάξιν τῆς καταχωρήσεως τῶν ἄρθρων τούτων ἐν ὅς τοῦ α. Κεφαλαίου, ἐμμένειν ἀπαραδέκτως.

Ἀκολουθῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς παρετήρησεν ὅτι αἱ ἐν τῷ 2 καὶ 4 ἄρθρῳ περιγραφαί, αἵτινες ὁρίζουσι τὴν διὰ νόμον μεταβολὴν τῆς περιφέρειας τῶν δικαστηρίων, ἀντίκειται εἰς τὰ καθιερωμένα, κατὰ τὰ ὁποῖα πάντα μεταβολὴ δικαστικῆς περιφέρειας γίνεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Προβελόγιος. Ὅταν πρόκειται νὰ καθιερωθῇ τι γενικόν, τὸ τοιοῦτο κανονίζεται διὰ νόμου· ὅταν δὲ πρόκειται νὰ γίνῃ τι δευτέριον καὶ ἐξαίτημα ἐκ τινος γενικοῦ νόμου, τὸ τοιοῦτο κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος. Ἀλλ' εἰς τὰ δικαστήρια τοιαύτη ἀρχὴ δὲν ἐφαρμόζεται, καθόσον πρόκειται περὶ τρίτης δικαστικῆς ἐξουσίας ἀνεξαρτήτου· ὅταν πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ δικαστικὴ περιφέρεια, εἴ ἢς θέλῃ προέλθῃ μετὰθεσις δικαστοῦ, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ γίνεσθαι αὕτη διὰ νόμου, ὅστις καὶ μόνος ἐγγυᾶται τὸ εὖλογον τῆς μετὰθεσεως, ἐνῷ ἡ μετὰθεσις διὰ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπαράγῃ ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει δικαστικῆς ἀπορρήσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀνευ τῆς ὁποίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 4, δὲν συγχωρεῖται ἡ μετὰθεσις.

Ἀντεπαρετήρησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προαγορευμένου ὡς πρὸς τὸ ὅτι ἀπαιτεῖται νόμος ἐπιτρέπων τὴν μεταβολὴν δικαστικῆς περιφέρειας, ὅσῳς πρόκειται διὰ ταύτης νὰ συμβῇ μετὰθεσις δικαστοῦ, ἐνῷ διὰ τὰς λοιπὰς περιστάσεις ἀρκεῖ Β. Διατάγμα· ἐξέφρασε δὲ κατὰ συνέπειαν ὅτι φερεῖται μήπως οὕτω κανονιζομένου τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος ἐπὶ ἄλλωσιν ἀποτελέσματα χειρότερα· ὁ δικαστικὸς ὁργανισμὸς

εἶπεν, εἶναι νόμος, καὶ κατ' αὐτὸν πάντα τροποποιήσις δύναται νὰ γίνῃ διὰ Β. Διατάγματος.

Μετά τὰ ληχθέντα, οὐδεμιᾶς μεταβολῆς ἐπενεχθείσης, εἰς τὰ ὡς ἀνωτέρω παρεβλήμενα τέσσαρα ἄρθρα, ἀντιγράφη κατὰ σειράν τὸ ἄρθρον 2 μεταβληθὲν εἰς ἄρθρον 6, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τροποποιήσιν καθηρτίσθη. Ἀντιγράφη ἀκολουθῶν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ μεταβλήθη εἰς ἄρθρον 7, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἀντιγράφη μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 8 καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐτροπολογήθη καὶ καθηρτίσθη.

Ἀντιγράφημενα ἔπειτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 5 6 7 8 9 10 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου, μεταβληθέντα ἐνεκὰ τῶν ἀνωτέρω τροπολογιῶν καὶ προηθηκῶν εἰς ἄρθρα 9 10 11 12 13 14 καὶ 15, ἐγένοντο ἅπαντα διὰ χειροτονίας δεκτὰ με μόνον τὴν τροπολογίαν τῆς λέξεως «περαιωτικῆς» εἰς τὴν λέξιν «ἀποπεραιωτικῆς» καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς φράσεως «πρὸς τὸ δικαστικόν συμβούλιον» εἰς τὴν «πρὸς τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίᾳ» ἐν τῷ ἄρθρῳ 12, καὶ μετὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 9 13 καὶ 14 μνημονευμένων ἐν τῷ μεταξὺ ἀριθμῶν ἄρθρων εἰς τοὺς ἀντιστοιχοῦντας ἀριθμούς, οὓς ἔλαβον τὰ ἄρθρα κατὰ τὴν μεταβολὴν, ἣν ἔλαβον διὰ τῆς ἐπελθούσης τροποποιήσεως καὶ τῆς προσθήκης νέων ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἔπειτα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐκτελέσθη τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐτίθη ὁ ἐξῆς παράγραφος.

«Ὁ παρὼν νόμος φηρισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.»

Μνημονεύσας ἐπὶ τέλους γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τῇ ἐκασί τῶν τροπολογιῶν, καὶ προσθηκῶν, ἃς ἔλαβεν, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη, ἐτέλεθη, κατὰ πρωτόκολλον ἐπισυντημένον ὡςδε, ὅτι ἡ Γερουσία παρεβέβατο αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 31.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐνδρέως τῆς ἰσο-
βιότητος καὶ τοῦ ἀμεταθέτου τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήφον
ἔχοντων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης
Ι. Θ. Κολοκοτρώνης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρδ. Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Χατσίτσος
Τάτσης Μαγγίνας	N	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἀνγκνώτης Μοναρχίδης	N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμης
Ἰάκωβος Παξιμάδης	N	Γεώργ. Δουβανιώτης
Νικόλ. Πρασσαλάκης	N	Κωνστ. Πραβιλέγγιος
Σπυρ. Τσιούσης	N	Σπύρος Μίλιος
Ρικάρδος Τζιώτς	N	Ἰβγας Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Λυκούργος Κρεστανίτης
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	N	Ἀθ. Α. Μικαύλης
Γεώργιος Ψύλλας	N	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	N	Χριστόφ. Πετράκης
Ἰωάννης Χ. Πέτρον	N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N	Νικόλ. Δεληγιάννης
Γ. Παπαηλιόπουλος	N	Νικόλ. Σιληδεργης
Δημήτριος Βούλγαρης	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	N	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἄνδρ. Κανελλόπουλος	N	Γ. Κ. Τυπάλδης
Κωνσταντῖνος Κανάρης	N	Νικόλ. Καλλέργης
Τσανετάκης Γρηγοράκης	N	Ν. Τζαβέλας
Μ. Α. Καίρης	N	Β. Πετιμεζᾶς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	N	Ν. Πιερᾶκος
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	N	Ἰω. Ἀμυροσιάνης
Δημήτρ. Πλαπούτας	N	Κωνστ. Μεταξᾶς
Ἰωάννης Σταῖκος	N	Η. Νοταρᾶς

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔπεται.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάτταμεν.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περὶ τῆς ἐνδρέως τῆς ἰσότητας καὶ τοῦ ἀμεταθέτου
τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήφον ἔχοντων μελῶν
τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 1. Ὡς χρόνος, καθ' ὃν οἱ Πρωτοδίκαι καὶ Ἐρέται
μετὰ τῶν οἰκείων Προέδρων καὶ οἱ Ἀρειοπαῖται μετὰ τοῦ
Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ οἱ τυχόν διο-
ρισθησόμενοι εἰδικοί πρόεδροι τῶν ἐμποροδικῶν, καὶ τὰ ψήφον
ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢτοι ὁ Πρόεδρος,
Ἀντιπρόεδρος, οἱ Ἐλεγκταὶ καὶ οἱ Πάρεδροι αὐτοῦ, θέλουσι
καταστῆ ἰσότητες, ὀρίζεται ἡ πρώτη ἰανουαρίου τοῦ χιλιστοῦ
ὀκτακκοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2. Μετάθεσις τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ
μνημονευομένων προσώπων, παρὰ τὴν θέλυσιν αὐτοῦ, ἐκτός
τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν μεταβολαί, γινόμεναι διὰ νόμου
περὶ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων ἢ τῆς περιφερείας ἐκά-
στου τούτων, καθίστασιν αὐτὴν ἀναγκασίαν, δὲν ἐπιτρέπεται
ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένου χρόνου, εἰμὴ
ὅσῳκις τὸ ἔλλογον συμπερὶν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας τὴν
ὑπαγορεύει.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀκουσία μετάθεσις λαμβάνει ἰδίως χώραν καὶ
εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 273 καὶ 274 τοῦ ὀργανισμοῦ
τῶν δικαστηρίων. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἄρθρου με-
τατίθεται ἐκείνος, ἐκ τοῦ συνδικεσίου τοῦ ὑποίου προῆλθεν ἡ
τῆς κηδεστίας σχέσις.

Ἄρθρον 4. Ἡ ἀκουσία μετάθεσις, ἐκτός τῆς προκαλουμένης
ὑπὸ τῆς διὰ νόμου μεταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστη-
ρίων ἢ τῆς περιφερείας αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνευ ἀπο-
φάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπορρινωμένου ἐν συμβουλίῳ ὅτι
ὑπάρχει περίπτωσις μετάθεσις. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκδίδεται
μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ Εἰσαγ-
γελέως, ἐνεργοῦντος κατὰ παραγγελίαν τοῦ ὑπουργείου τῆς
Δικαιοσύνης.

Ἡ αἴτησις τοῦ εἰσαγγελέως καινοποιεῖται πρὸς τὸν μετα-
θετὸν δικαστὴν, προσκαλούμενον νὰ ἀπαλογηθῇ ἐγγράφως ἐν-
τὸς τριάκοντα ἡμερῶν. Περαιτέρω διαδικασία δὲν συγχωρεῖται.

Ἄρθρον 5. Ἡ ἀκουσία μετάθεσις δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ
εἰς ἄλλο ὁμοϊόδαθμον καὶ ἰσόμεθον δικαστήριον.

Περὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐν ἑκα γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

Ἄρθρον 6. Οἱ ἰσοβιοὶ δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαιῶς, ἀπ' οὗ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν Πρωτοδίκαι καὶ ἔρεται τὸ ἐξδομηκιστὸν, οἱ δὲ Ἀρειοπαγῖται καὶ τὰ ψῆρον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ ἐξδομηκιστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας των ἔτος· δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰ ἔργα αὐτῶν πρὶν ἢ διορισθῇ καὶ ἀνυψῶν τὰ καθήκοντά του ὁ διάδοχός των, ἐκτὸς ἂν, ἀναγγεῖλαντος τοῦ ἀποχωροῦντος εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργὸν ὅτι ἐπέστη ὁ τῆς ἀποχωρήσεως χρόνος, παρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας ταύτης.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει ζητηθῇ παρ' ἑκάστου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἔγγραφος δήλωσις περὶ τῆς ἡλικίας του, ὅσον οἷον τε ἀκριβῶς, συνυποβυμβληθεὶς μετὰ τῶν ὑπαρχουσῶν τυχόν ἀποδείξεων τοιαύτη δὲ δήλωσις θέλει διδεδωθῇ ἀκόλουθως παρὰ παντός κατὰ πρῶτον εἰς ἰσοβίον διοριζομένου θέσιν.

Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου περὶ δικαστοῦ, ἢ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θεωρήσῃ τὴν δήλωσιν μὴ ἀκριβῆ, δύναται νὰ τὴν διακηρύξῃ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς γενομένης δηλώσεως. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν ἐνεργούντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7. Ἀν τις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν, ἢ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πρὸ τῆς ἐν τῷ προκρουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένης ἡλικίας κατασταθῇ ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν ἐνεκα νόσου ἢ ἐκασθενήσεως τοῦ σώματος, ἢ τοῦ νοῦς, καὶ ἢ ἀνικανότης αὐτῇ μέλλῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ διαρκέσῃ πλέον τοῦ ἔτους, ἢ καὶ διήρκεσιν ἤδη ἐπὶ τοσούτον χρόνον, ἢ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται φιλαρτομένων τῶν ἐξῆς ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 8. Ἐν ἑκάστῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐπιτροπὴ, προκειμένου μὲν περὶ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου ἢ δικαστοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Προέδρου τῶν ἑρετῶν, ἐκ τοῦ

Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν, ἀναπληρουμένων τοῦ μὲν Προέδρου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, τῶν δὲ ἀρχαιοτέρων μελῶν ἐκ τῶν ἐπομένων κατὰ τὴν τάξιν ὅσας ὁ λόγος εἶναι περὶ αὐτῶν τούτων. Προκειμένου δὲ περὶ ἑρέτου, Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου ἑριτείου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν, ἀναπληρουμένων ἐκ τῶν ἐπομένων αὐτοῖς κατὰ τὴν τάξιν ὅσας ὑπάρχει ἡ αὐτὴ σύμπτωσης εἰς καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων, ἐν ἀπορνήθῃ προκαταρκτικῶς ἂν πρέπει νὰ γενῇ ἐξέτασις πρὸς ἐδικαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ταιούτου δικαστοῦ.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου κριταγγελλίας, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς δὲ τὰς διακρίσεις περὶρρίσκειται καὶ οὗτος καὶ γνωμοδοτεῖ.

Περὶ δὲ τῶν διακρίσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως συντάσσεται ἐκθεσις.

Ἄρθρον 9. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ εἰκάξῃ, ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις τοῦ ἀρθροῦ 3, ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ γενῇ τακτικὴ ἢ περὶ τούτου ἐξέτασις· ἐν ἐναντία περιπτώσει ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπορνή περίτερον ἐξέτασις.

Ἄρθρον 10. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορνή κατάρκτικως, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδίον δικαστήριον συγκαλεῖται ἐλομελὲς ἐν συμβουλίῳ, καὶ διορίζει ἕνα ἢ πολλοὺς εἰσαγγατέας, ἵνα προῦσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 11. Οἱ εἰσαγγατέαι ὁρεῖται νὰ συλλέγωνσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάσωσι χρεῖς καλῶς καὶ μάρτυρας, νὰ προκαλῶντι γνωμοδοτήσεως τῶν ἀρμοδίων πραγματογνομήνων, καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δικαστοῦ· ἂν ὅμως οὗτος ἀνῆται, ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτας, γίνεται μεία τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρενρίσκειται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πράξιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ κάμνῃ οἷας νομίζει ἀναγκαίας προτάσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεως καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ὅτι καὶ τῷ πέμπτῳ τὰ ἐγγραφα.

Ἄρθρον 12. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπεράσεως τῆς ἐξετάσεως οἱ εἰσαγγατέαι ὑποβάλλουσιν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἐκθεσιν περὶ τοῦ αποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως.

Τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἀκούει τὴν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελεῖ ἀποφαίνεται ἂν πρέπει ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας ἢ μὴ ὁ περὶ οὗ γίνεται ἐξέτασις.

Καταφατικῆς οὗτης τῆς γνώμης τοῦ Δικαστηρίου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ὃν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα, (ἐκτὸς ἐὰν πειθῇται, ὅτι δὲν ὕρισταται ἢ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένη περίστασις, ἐνεκὰ λόγων τοῦς ὁποίους ἐκθέτει εἰς τὸ περιθώριον τῆς δικαστικῆς πράξεως) προκαλεῖ τὴν διὰ Β. διατάγματος ἀποχώρησιν τοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρον 13. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἢ 8 ἀποχωροῦντες δικασταὶ λαμβάνουν ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσῃσι τῶν ἔργων τῶν συνταξίν, συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως νόμου.

Ἄρθρον 14. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8—13 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοδίων μελῶν τοῦ Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, σχηματιζομένης τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ Ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας ἐκπληροῦντος τὰ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνατεθειμένα καθήκοντα.

Ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα πρότασις περὶ ἀποχωρήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ πύσεως ἐνεκὰ πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρον 15. Ἡ κατὰ νόμον ἐνεκὰ πειθαρχικῶν λόγων παύσις ἰσοδίου δικαστοῦ, ἢ ἰσοδίου μελῶς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, ἐὰν νομίζῃ ὅτι ὕρισταται λόγος τοιαύτης παύσεως, παραπέμπει τὰ τὸν ἰσοδίου δικαστὴν ἢ τὸ ἰσοδίου μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀφορώντα ἔγγραφα εἰς τὸν Ἀρεινὸν Πάγον, εἰς ὃν ἀπόκειται, ἀφ' οὗ ἀκούτῃ προηγουμένως ἐν Συμβουλίᾳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ καταγορευμένου, νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἐὰν αὕτη ᾖ κατὰδικαστικὴ.

Ὁ παρὼν Νόμος φηριστεῖς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΙΩ. Χ. ΠΕΤΡΟΥ,

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος
Φίλιππος Ἰωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Σάββατον.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου, ἀντὶ τοῦ Κ. Χαραλάμπους ἐκέρχυσεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς 3 καὶ 4 Ἰουλίου, ἀνγυνοσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν τῆς αἰτήσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Κουντουριώτου ἐχορηγήθη αὐτῷ τεσσαράκοντα ἡμερῶν παρότασις ἀδείας.

Ὁμοίως τῷ Γερουσιαστῇ Αἰ. Λιδωρίκῃ ἐχορηγήθη ἀδεια ἀπουσίας τεσσαράκονθήμερης.

Προσελθὼν δὲ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ διεθνῶν ὑποδρυγίων τηλεγραφικῶν δικαιωμάτων ἔχον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὡς ἑπείτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζητήσιν καὶ ἐπιφύρισιν ὑμῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ ὑποδρυγίων διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐκτίθενται εἰς τὴν ἐσωκλειστον πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσιν καὶ ἐσώω περιττόν νὰ τοὺς ἐπαναλάβω ἐνταῦθα.

Κρίνω δὲ μόνον ἀναγκαῖον νὰ συστήσω εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ καίσιπτον αὐτοῦ, καθόσον ἀνεῖ τῆς ἐπιφύρισεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ τελεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἢ ἐγκριθεῖσιν κτλ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων τηλεγραφικῆ σύμβασιν τῶν Πρυγγίων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν
Χ. ΧΡΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν

Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἀθήνῃσι τῇ 8 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Υφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασκίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὴν διεθνή τηλεγραφικήν, ἥτοι τὰ τηλεγραφήματα ἅτινα διαβιβάζονται ἀπὸ σταθμὸν τινὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς σταθμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τ' ἀνάπαλιν, θέλουσι διατιμᾶσθαι ἐπὶ τῇ διὰ τῶν ὑποδουχίων ἑλληνικῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν διελεύσει τῶν ὡς ἐξῆς.

α.) Ἀπλοῦν τηλεγράφημα διαβιβαζόμενον ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χίον ἢ τ' ἀνάπαλιν, ὑποβάλλεται εἰς τέλος δραχ. 10, ἀπὸ δὲ Σύρου εἰς Χίον ἢ τ' ἀνάπαλιν δραχ. 5.

β.) Τὸ τέλος τοῦτο αὐξάνει κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ πᾶσαν μέχρι δέκα λέξεων ἐπαύξησην τοῦ ἀπλοῦ τηλεγραφήματος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ μεταξὺ Ρίου καὶ Ἀντιρρίου συστηθησομένη γραμμὴ θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῶν τελῶν τῶν δι' αὐτῆς διερχομένων διεθνῶν τηλεγραφημάτων ὡς ἐναερίου γραμμῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἀπλοῦν τηλεγράφημα θεωρεῖται τὸ ἐξ εἰκοσι λέξεων κατ' ἀνώτατον ὅρον συγκείμενον, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπιγραφῆς, ὑπογραφῆς, καὶ πάσης ἄλλης ἐνδείξεως προστιθεμένης ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἄρθρον 4.

Τ' ἀνωτέρω κανονισθέντα τέλη καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ τέλη τοῦ διεθνούς τηλεγραφήματος καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως κατὰ τὴν παράδουσιν τοῦ τηλεγραφήματος εἰς τὸ τηλεγραφεῖον.

Τὰ ἐπὶ ἑλαττον κατὰ παραδρομὴν εἰσπραττόμενα τέλη ὀφείλουσιν οἱ ἀποστολεῖς νὰ συμπληρώσι ζητούμενοι, τὰ δὲ ὡσαύτως ἐκ παραδρομῆς ἐπὶ πλέον εἰσπραττόμενα ἀποδίδονται αὐτοῖς.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ὑπὸ τοῦ 1 ἁρθρου τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα τέλη δύνανται νὰ μεταβάλλωνται διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ λόγον τῶν μεταβολῶν τῶν τυχόν γινομένων ἐπὶ ξένων γραμμῶν ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θίλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆναι ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐγένετο δὲ αὐτὸ ὡς κατεπίγον καὶ ἐλήθησεν τὴν ἀμέσως ἐν τῇ παρούσῃ συνεδριάσει συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἡ δὲ Γερουσία ἀπεφάνθη ὅτι μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως νὰ διακόψῃ ὁ Κ. Πρόεδρος αὐτὴν ἐπὶ μίαν ὥραν, ὅπως λάβωσι καιρὸν καὶ διελθῶσιν αὐτὸ οἱ ΚΚ. Γερουσιασταὶ καὶ κατανοήσωσι τὸ περιεχόμενον.

Ἀπαγγέλλαντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δωρεάν εἰς τὸν δῆμον Ἀρμίας τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν Ὀθωνος τουρκικοῦ ταμείου εἰς ἀνέγερσιν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἥτις ψηφοφορηθεῖσα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30 ἥτοι παμψηφεί ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Α. Πολυζωίδου καὶ Ν. Πιερίσκου κατὰ τὸ ἥδη συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δωρεάν εἰς τὸν δῆμον Ἀρμίας τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν Ὀθωνος τουρκικοῦ ταμείου εἰς ἀνέγερσιν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . .	Νικόλ. Πρατσάκακας . . .
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	Σπυρ. Τρικούπης . . .
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . .	Ρικάρδος Τζιωρτζ . . .
Γάβριλ Μαγγίνας . . .	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . .	Βασίλ. Χρηστακόπουλος . .
Χαραλ. Παπαπολίτης . . .	Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .
Ἰάκωβος Παζινακίδης . . .	Γεώργιος Ψάλλας . . .

Ιωάννης Θεοτόκης	Κωνσ. Προβιλέγγιος
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Σπύρος Μίλιος
Αθανάσιος Αιδωρίκης	Ρήγας Παλαμίδης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης
Δημήτριος Βούλγαρης	Λυκούργος Κρεσενίτης
Νικόλαος Ιω. Μέρης	Αθ. Α. Μισούλης
Δήμος Κανελλόπουλος	Α. Γ. Κουντουριώτης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Χριστόφ. Περόνιθς
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Αντών. Γεωργαντάς
Μ. Α. Καίρης	Νικόλ. Δελιγιάννης
Αντών. Γ. Κριεζής	Νικόλ. Σιλήδεργος
Αντών. Μαυρομιχάλης	Αναστ. Πολυζωίδης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Φίλιππος Ιωάννου
Ιωάννης Σταίκος	Γ. Κ. Τυπάλδης
Αναστ. Μαυρομιχάλης	Νικόλ. Καλλέργης
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Ν. Τζαβέλας
Δημήτριος Χατσίσκος	Β. Πατιμεζάς
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Πιεράκος
Νικόλ. Μαυρομιχάτης	Ιω. Αμβροσιάδης
Αναστ. Σ. Χαράλαμπος	Κωνσ. Μεταξάς
Γεώργ. Αυθουσιώτης	Π. Νοταράς

Αναγνωσθέν και τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐπομένως καὶ τὸ συνέδριον αὐτοῦ τεθὲν εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 20 κατὰ μιᾶς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὡς ἂν ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ συνημμένον ὡς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνέδριου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δωρεᾶν εἰς τὸν ὄμιον Δαρίας καὶ κατὰ τὴν πλατείαν Ὁθωνος τουρκικῶν τεμένους εἰς ἀνέγερσιν ἐκκλησιαστικῶν κατιστημάτων

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	Νικόλ. Πρασσεκάκης
Ιωάν. Θ. Καλοκατρώνης	Σπύρ. Τρικούπης
Σπύρ. Καλογερόπουλος	Νικόλ. Τζιώρας
Τάτ. Μαγγίνης	Αθανάσιος Γρηγοριάδης
Αναγ. Μοναρχίδης	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Χαράλ. Παπακωστής	Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Γεώργιος Φύλλας

Ιωάννης Θεοτόκης	Κωνσ. Προβιλέγγιος
Ιω. Χ. Πέτρου	Σπύρος Μίλιος
Αθανάσιος Αιδωρίκης	Ρήγας Παλαμίδης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Α. Α. Κουντουριώτης
Δημήτριος Βούλγαρης	Λυκούργος Κρεσενίτης
Νικόλαος Ιω. Μέρης	Αθ. Α. Μισούλης
Δήμος Κανελλόπουλος	Α. Γ. Κουντουριώτης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Χριστόφ. Περόνιθς
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Αντώνιος Γεωργαντάς
Μ. Α. Καίρης	Νικόλ. Δελιγιάννης
Αντώνιος Γ. Κριεζής	Νικόλαος Σιλήδεργος
Αντώνιος Μαυρομιχάλης	Αναστάς. Πολυζωίδης
Δημήτριος Πλαπούτας	Φίλιππος Ιωάννου
Ιωάννης Σταίκος	Γ. Κ. Τυπάλδης
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης	Νικόλ. Καλλέργης
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Ν. Τζαβέλας
Δημήτριος Χατσίσκος	Β. Πατιμεζάς
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Πιεράκος
Νικόλαος Μαυρομιχάτης	Ιω. Αμβροσιάδης
Αναστάσιος Σ. Χαράλαμπος	Κωνσ. Μεταξάς
Γεώργιος Αυθουσιώτης	Π. Νοταράς

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 3 Ἰουλίου ε. ε.

Ἀπαγγελλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως, ἡ Γερουσία μετέβη εἰς τὰ τμήματα πρὸς ἐξέτασιν τοῦ περὶ διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν νομοσχεδίου κατὰ τὰ προαποφασισθέντα.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς πρὸς διακοπὴν ὁρισθεῖσας ὥρας, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν αὐτῆς εἰς συνεδρίαν, καὶ ἐμβεβηκὸς πλήρους τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπὸ τῶν τμημάτων προεπεξεργασθὲν νομοσχέδιον περὶ τελῶν τῶν ὑποβρυχίων διεθνῶν τηλεγραφημάτων, οὗτος ἡ ἀρχὴ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεί διὰ ψήφων 31 κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν διεθνῶν υποδρυχίων τηλεγραφημάτων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• • •	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• • •	Ν. Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • •	Δημήτριος Χατσίσκος	• • •
Τάτσης Μαγγίνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • •	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • •
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • •	Γεώργ. Δουβονινιώτης	• • •
Νικόλ. Πρασσάκης	• • •	Κωνστ. Προβελάγιος	• • •
Σπυρίδων Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ῥικάδος Τζιώρας	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • •	Δημ. Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Λυκούργος Κρεσενίτης	• • •
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • •
Γεώργιος Ψύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Παρθενίδης	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρι	• • •	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	• • •
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • •
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • •	Νικόλ. Σιληφόρος	• • •
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Παλιζωίδης	• • •
Νικόλαος Ἰω. Μίσης	• • •	Φίλιππος Ἰωάννου	• • •
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • •	Γ. Κ. Τυπάλιος	• • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • •
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • •	Ν. Τζαβέλης	• • •
Μ. Α. Καίρης	• • •	Β. Πατιμαζῆς	• • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •	Ν. Πιερᾶκος	• • •
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • •	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • •
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •	Κωνστ. Μεταξᾶς	• • •
Ἰωάννης Σταϊκος	• • •	Π. Νοταρᾶς	• • •

Ἀνεγνώσθη ὑπερὶν τὸ ἄρθρον 1 καὶ ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτὸν ὅπως ἔχει.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρθρου 2 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβελάγιος παρετήρησεν, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως ταύτης συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ μεταξὺ Ῥίου καὶ Ἀντιρρίου γραμμὴ θεωρεῖται ὡς ἐναέριος, οὐ μόνον εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν διεθνῶν τηλεγραφημάτων ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς· ἀλλὰ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν δὲν ἐκφρά-

ζει τὸ ἄρθρον ὡς εἶναι συντεταγμένον, διὰ τοῦτο πρὸς διασάφην πρῶτον ἐπείνε νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν « διεθνῶν » αἱ λέξεις: « καὶ ἐσωτερικῶν ».

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἡ μεταξὺ Ῥίου καὶ Ἀντιρρίου γραμμὴ θεωρεῖται ὡς ἐναέριος καὶ ἐσωτερικῶς, ἀλλὰ προκειμένου ἐνταῦθα περὶ διεθνῶν τηλεγραφημάτων δὲν δύναται νὰ συμπεριληφθῇ τὸ παρχμικρὸν εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν ἐσωτερικῶν τελῶν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Γερουσία παρεδέρχθη διὰ χειροτονίας τὸ συζητούμενον ἄρθρον 1 ὅπως ἔχει εἰς τὸ νομοσχέδιον, καθὼς καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3 καὶ 4.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ ἀρθρου 5, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβελάγιος πρῶτον νὰ προστεθῇ ὡς συνέχεια τοῦ ἀρθρου τὸ ἐξῆς: αἱ μεταβολαὶ ὅπως αὐταὶ θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς κύριον ἀρίστων εἰς τὰς Βουλὰς, ἐὰν ὑπάρχουσιν αὐταὶ συνεγερταί, ἀλλῶς δὲ ἅμα μετὰ τὴν συγκατάθεσιν των.

Ἡ Γερουσία δὲν παρεδέρχθη τὴν τροπολογίαν ταύτην· παρεδίδετο δὲ διὰ χειροτονίας τὸ ἄρθρον ὅπως ἔχει εἰς τὸ νομοσχέδιον, καθὼς καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 6.

Ψηφοφορίας ἔπειτα γενομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέρχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 30, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν διεθνῶν υποδρυχίων τηλεγραφημάτων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• • •	Γεώργιος Ψύλλας	• • •
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης	• • •	Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • •	Ἰωάννης Χ. Πέτρι	• • •
Τάτσης Μαγγίνης	• • •	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • •	Γ. Παπαηλιόπουλος	• • •
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Δημήτριος Βούλγαρης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • •	Νικόλαος Ἰω. Μίσης	• • •
Νικόλ. Πρασσάκης	• • •	Δῆμος Κανελλόπουλος	• • •
Σπυρ. Τρικούπης	• • •	Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •
Ῥικάδος Τζιώρας	• • •	Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • •	Μ. Α. Καίρης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	• • •	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • •

Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Ιωάννης Σταίικος . . .	Χριστόφ. Παρβαϊδής . . .
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης . .	Αντών. Γεωργαντάς . . .
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .
Δημήτριος Χατσαίικος . . .	Νικόλ. Σιλητσίηρος . . .
Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Αναστ. Πολυζωίδης . . .
Νικόλαος Μαυρομιχάτης . . .	Φίλιππος Ιωάννου . . .
Αναστ. Σ. Χαραλάμης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδης . . .
Γεώργιος Δουδουνιώτης . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Κωνσταντίνος Προβιλέγιος . .	Ν. Τζαβέλας . . .
Σπύρος Μίλιος . . .	Β. Πατιμαζής . . .
Ρήγας Παλαμίδης . . .	Ν. Πιερίκος . . .
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . .	Ιω. Αμβροσιάδης . . .
Λυκούργος Κρεττινίτης . . .	Κωνστ. Μεταξής . . .
Αθ. Α. Μιχαήλ . . .	Π. Νοταράς . . .

Επομένως ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την συνεδρίαση.

Ο Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οι Γραμματείς
Ν. Μαυρομιχάτης,
Ιω. Αμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 11 Ιουνίου 1861, ημέρα Τρίτη.

Αναγνωσθέντος του όνομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 30 μελών, ο Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβών γραμματείς τους Γερουσιαστές ΚΚ. Ι. Αμβροσιάδην και Ν. Μαυρομιχάτην εν άπουσία των ΚΚ. Α. Χαραλάμην και Δ. Χατζίσκου εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίαση.

Τα πρακτικά της προλαβούσης, αναγνωσθέντα, υπεγράφησαν.

Κατόπιν τη αίτήσει των Γερουσιαστών ΚΚ. Α. Μαυρομιχάλη και Ιω. Σταίικου έχρηγήθη εις ένα έκαστον τεσσαράκονθήμερος άπουσίας άδεια.

Απαγγελλαντος επομένως του Κ. Προέδρου ως αντικείμενον σημερινής συνεδριάσεως την ανάγνωσιν διαφόρων εκθέσεων των εισηγητικών επιτροπών της Γερουσίας επί των εις τὰ τμήματα επεξεργασθέντων νομοσχεδίων, ανεγνώσθη πρώτον ή επί του νομοσχεδίου περί καθυστέρουντων. Δεύτερον ή επί του προϋπολογισμού των εξόδων και εσόδων του κράτους διά τό 1861. Τρίτον ή επί του νομοσχεδίου περί αναπληρωτικών

πιστώσεως δραχ. 312,544 επί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1860. και Τέταρτον ή έκθεσις επί του νομοσχεδίου περί αναπληρωτικών πιστώσεων δραχ. 367 100 επί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1860.

Αί έκθέσεις αύται έχουσιν ως εξή:

Πρός την Γερουσίαν.

Κέριοι!

Η επιτροπή σας λαβούσα υπ' όψιν τό παρά του Κυρίου ύπουργού των Οικονομικών εισαχθέν νομοσχέδιον περί καθυστέρουντων, και θεωρήσασα αυτό μετ' έπιστάσεως, ρέει προεισχωρικώς τάς επομέναις παρατηρήσεις της.

Οι μέχρι τουδε επιψηφισθέντες νόμοι περί καθυστέρουντων αναβιβάζουν εις 6, τό δε προκείμενον νομοσχέδιον αποτελεί τον έβδομον αριθμόν. ήτοι τό Β. Διάταγμα της 16 Ιουνίου του 1842, ό ΣΑΒ' νόμος της 9 Ιουνίου του 1853, ό ΣΟΓ' της 2 Μαρτίου του 1855, ό ΣΠΖ' της 12 Αυγούστου του 1855, και ό ΣΤΙΕ' νόμος της 11 Μαρτίου 1855.

Είναι μόν αληθές, ότι τινές εκ των νόμων τούτων διαφέρουσιν ως πρὸς τό είδος, εξ ου πηγάζει τό καθυστέρημα, και ως πρὸς την επέκτασιν των προθεσμιών δια την απότισιν των όφειλομένων, άλλ' ως πρὸς τον κύριον σκοπόν δεν υπάρχει διαφορά, τούτέστι πρὸς την επιτυχίαν της εισπραξείας των καθυστερημάτων, και μ' όλα ταύτα ούδεις εξ αυτών έφερε τό επιθυμητόν αποτέλεσμα. την αὐτήν δε τύχην βίλει λάβει θεθαίως και τό προκείμενον νομοσχέδιον, του όποιου ό περιπλέον επιζήμιος καρπός θέλει εισθαι ή μεταμείλεια της τακτικής πληρωμής εκείνων, οτινες επλήρωσαν ανελλιπώς τάς υποχρεώσεις των, βλέποντες, ότι έκαστος νεοερχόμενος ύπουργός επιφέρει νέα ευεργετήματα δια της χάριτος των τόκων της υπερημερίας με έκτάσεις προθεσμιών.

Η επιτροπή σας πιστεύει αδιτάκτως, ότι ό φαινόμενος μέγιστος όγκος των καθυστερημάτων εκ δραχ. 60,000,000 περίπου, εάν ταύτα εκκαθαρισθώσιν, ήγον μετὰ την αφαιρέσιν των ελλόγων ενστάσεων, και την εξαλειψιν των χρεών των αποδωσάντων ενδεών όφειλετών, έτι δε και των ζώντων απόρων όφειλετών, οτινες στερούνται των πρὸς τό ζην, μόλις θέλει μείνει υπόλοιπον ως πραγματικόν τό 1/3 αυτών.

Αφοϋ λοιπόν απέδειξεν αρχούντως 25 ετών πείρα τό άνωφελές των επανειλημμένων νόμων επί του αυτού αντικειμένου,

(Πρακτ. Γερουσ. της Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

ἡ ἐπιτροπὴ σας θεωρεῖ ὡς καταλληλότερον μέτρον νὰ ἐκκαθαρισθῇσι προηγουμένως τὰ χρητὰ ταῦτα διὰ μεθόδου συνετῆς καὶ ἐφαρμοστικῆς, ἀνευ ταμειευτικοῦ πνεύματος, ἥτις νὰ ἔχη βάσιν τὴν δικαιοσύνην μετὰ τῆς δεούσης ἐπιεικείας διὰ προσώπων παρεχόντων τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγύη· μετὰ δὲ τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην νὰ ἐπέλθῃ ὁ νόμος τῆς χάριτος τῶν τόκων καὶ τῆς ποσότητος προθεσμίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας μ' ὅλα ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παραπόνων ἐκείνων, οἵτινες μέλλουσιν νὰ ὠρελθῶσιν ἐκ τῆς χάριτος τῶν τόκων τῆς ὑπερμερίας, τῶν δικαίων παραπόνων τῶν ἐχόντων φαλαγγετικά καὶ ναυτικά γραμμάτια (μολονότι ὀλίγιστα ἐξ αὐτῶν θέλουσιν ἐξαγορασθῇ ἕνεκα τῆς διὰ πολλὰ ἐτη συμφήσεως τοῦ ὀλίκου ποσοῦ αὐτῶν) καὶ τῶν δανειστῶν τῆς ἔθνικῆς Τράπεζας ἐπὶ Κυβερνήτου, προτείνει, τὴν παραδούχην τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, καὶ συγχρόνως ἐπιφέρει τὰς ἐπομένους τροπολογίας μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς εἰς τὰ καθέκαστα, ἧτοι ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 1, 3, 4, 10, καὶ 11 παραδεχομένη τὰ ἐπιλοιπα ὡς ἔχουσιν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1.

Ἐκ τῆς γενικῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὸ μέτρον τοῦτο τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερημάτων ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας, ἧτοι ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1858. Ἀλλ' ἐν ταιούτῃ περιπτώσει δὲν διακαίεται τὸ δημόσιον νὰ ἀρνηθῇ τοῦ νὰ πληρώσῃ ὅσα ὀφείλει καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς ἄτομα καὶ εἰς κοινότητες, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἧτοι εἰς ὀφειλομένους στρατιωτικὰς μισθοδοσίας κατὰ τὰ ἀνά χεῖρας των χρεωστικὰ ὁμολογὰ τῶν Κυβερνήσεων, εἰς χρηματικὰς συνεισφοράς διαφόρων πολιτῶν καὶ κοινοτήτων, εἰς προσφοράς χρηματικὰς ἐλευσίας καὶ καταναγκαστικὰς, λόγῳ μισθοδοσίας καὶ τροφᾶς ἀρτοῦ καὶ κρεάτων ἐν καιρῷ τῶν ἐκστρατειῶν, εἰς τὰς καταστρώφας φθορῶν κτημάτων ἕνεκα τοῦ πολέμου, διὰ τὰ ὅποια ταῦτα ἀπαιτεῖται ἐπιψηφίσαι εἰδικοῦ νόμου, ὅστις νὰ προσδιορίσῃ τὰ εἶδη τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν τούτων. Ταυτοχρόνως δὲ τὴν πρὸς τὸν δημόσιον ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους ἐκείνου, τὸ ὅποιον νὰ συμφηφίζηται μὲ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ὀφείλεται εἰς αὐτόν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ σας τὴν ἐπομένην τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1.

«Εἰς τοὺς ἐξ ὀλιωδῆποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλέτας ἀπὸ τοῦ ἔτος 1833 χορίζεται ὁ τῆς ὑπερμερίας τόκος διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρεῖα τῶν προγενεστέρων ἐχρήσεων μέχρι τῆς τοῦ ἔτους 1858 συμπεριλαμβανομένης. ὁ ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 3.

Ἡ διάκρισις τῆς προθεσμίας τῶν μὲν διὰ 20 ἔτη, τῶν δὲ διὰ 10, εἶναι ἀδικαιολόγητος, καθότι ἐὰν ὑποθέσωμεν δυστροπίαν εἰς τοὺς δευτέρους, ἡ αὐτὴ ἐπίσης εἶναι καὶ εἰς τοὺς πρώτους, καθόσον μάλιστα οἱ μὲν πρῶτοι εἶναι ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἀπὸ ἐνοικιάσεις ἐγκτητικῶν φόρων, ἰγθυοτροφείων, ἐθνικῶν σταριδαμπέλων, ἀμπέλων καὶ ἐλαιοδένδρων, οἱ δὲ δεῦτεροί εἰσιν οἱ ὀφειλέται διὰ χρεώλυτρα ἐξ ἀγορᾶς ἐθνικῶν γαιῶν ἀποδίδοντες τὸν ἐγγεῖον φόρον εἰς εἶδος, ἐπίσης οἱ ἀγορασταὶ γαιῶν πληρόντες τὸν ἐγγεῖον φόρον εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0, οἱ ἀγορασταὶ ἐθνικῶν γηπέδων δι' οἰκοδομὰς ἐργαστηρίων, μύλων καὶ ξενιδογειῶν, καὶ οἱ φορολογούμενοι ὀφειλέται ἀπὸ φόρους ἐπιτηδευμάτων, οἰκοδομῶν, ἀμπέλων, ζώων, περιβολίων κτλ. ὥστε ὁ ὁρθὸς λόγος ὑπεργερεῖ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν εἰς ἅπαντας, ἥγουν τὴν εἰκοσαετῇ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4.

Οἱ πτωχεῖαι τοῦ δημοσίου δικαιοῦνται ὁλοσχερῶς διὰ τὰ δάνεια αὐτῶν εἰς τὴν ἔθν. Τράπεζαν ἐπὶ Κυβερνήτου, τῶν ὁποίων ἡ πίστωσις ἔλαβε ἕκτοτε χαρακτῆρα συναλλάγματος ἀμεταβλήτου, καὶ πᾶσα ἀναισθησία τοῦ δικαιώματος αὐτῶν ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως των φέρει τὸν χαρακτῆρα τῆς βίας καὶ τῆς μὴ καλῆς πίστεως. Περὶ δὲ τῶν φαλαγγετικῶν καὶ ναυτικῶν γραμματίων, ἀρ' οὗ καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ΣΑΒ' νόμου, δέον νὰ καταργηθῇ καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ ΣΥΠΚ' νόμου τῆς 12 Ἀυγούστου τοῦ 1855, ἧτις εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐπιφέρει τὴν ἐξῆς τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4.

«Τὰ φαλαγγετικά καὶ ναυτικά γραμμάτια εἴτε ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ὀφειλετῶν εἰσὶν ἐκδεδωμένα, εἴτε περιήλθον νομίμως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατέχοντος αὐτὰ ὀφειλέτου τοῦ δημοσίου, ἀκαθῶς καὶ αἱ ὁμολογίαι τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἔθνικῆς Τράπεζας μετὰ τοῦ τόκου μέχρι τῆς διπλασιασσεως τοῦ κεφαλαίου, εἰάν οἱ δανεισταὶ στρέψωσιν εἰς τοῦτο, εἶναι δεκτὰ ἀντὶ με-

πληρωτῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 χρεῶν πρὸς πεζόκλησιν μέρους ἢ ὁλοκληροῦ τοῦ χρέους.

«Τὰ γραμμάτια ταῦτα καὶ αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ ὡσαύτως ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΑΒ' ἀνανεωθέντων χρεῶν, καθ' ἑκαστὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ ΣΑΒ' νόμου, ἐπίσης καὶ τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ ΣΝΠ' νόμου».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 10 φέρει τὴν ἀκόλουθον τροπολογίαν.

«Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1861 ὁ διὰ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον πλεόνος τόκος ὑπερμερίας προσδιορίζεται εἰς 8 τοὺς 0/0».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 11.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἀσφές ὡς πρὸς τὸν ὅρισμόν τῶν παλαιῶν χρεῶν, καὶ ὡς πρὸς τὸν ὁρίστον τῆς ἐποχῆς τῶν ἐκδοθησομένων νόμων, ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐπιφέρει τὴν ἐπομένην τροπολογίαν.

«Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὅλαι ἀνεξαίρετως αἱ ἐκ τῶν χρεῶν εἰσπράξεις μέχρι τῆς χρήσεως τοῦ 1853 συμπεριλαμβανομένης, καθόσον αὗται πληροῦνται εἰς μετρητὰ, θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὴν ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ. Τὰ χρήματα δὲ ταῦτα καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν θέλουσι χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων παρὰ τοῦ δημοσίου ἐσωτερικῶν παλαιῶν χρεῶν ἀπὸ τοῦ ἔτος 1821 ἕως τοῦ τέλους τοῦ 1852 κατὰ τὸν ἐκδοθησομένον περὶ αὐτῶν νόμον ἐντὸς δύο ἐτῶν τὸ ἑσπόμενον».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Τ. Μαγγίνας,

Ἀντ. Γεωργαντζῆς,

Ῥήγας Παλαμήδης,

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασθεῖσα τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὑποβληθέντα νομοσχέδια, κατὰ τὰ ὅποια τὰ μὲν ἐσοδα προϋπολογίζονται εἰς δρ. 24,996,762 καὶ κατὰ τὰ μέχρι ταῦδε ἐσβαιωθέντα γνωστά ἀποτελέσματα εἰς δραχ. 25,100,000· τὰ δὲ ἐξοδα εἰς δραχ. 24,987,487:28/00 διὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν τοῦ 1861.

Μελετησάσα ἐσκεμμένως τοὺς προσηρημένους πίνακας καὶ τὰ ἐπεξηγηματικὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ ἔχουσα βάσιν, ὡς καλῶς καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐν τῇ ἐκθέσει του λέγει, τὰ ἐσοδα, πρὸς

κανονισμόν τῶν ἐξόδων, διατάζει νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὰ σημειούμενα ἐσοδα θέλουσι φθάσει τὸ σημειούμενον ποσόν, ἐν ᾧ τὰ σημειούμενα ἐξοδα εἶναι ἀπαιτητά. Καὶ ἦτον εὐχῆς ἔργον, ἐάν ἡ ἐπιτροπὴ ἐδίδετο περίσσευμα ἀποθεματικὸν μέγα διὰ τὰς ἀπροελέπτους ἐνδεχομένης τοῦ κράτους ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι παρούσασθαι θέλουσι θὰ φέρουν εἰς ἀμηχανίαν τὴν οἰκονομικὴν διεύθυνσιν. Εὐχομένη δὲ νὰ ἐπέλθουν περιστάσεις ἐπιβληθητικαὶ πρὸς αὐξήσιν τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τὰ σημειούμενα τῶν εἰδῶν ποσὰ καὶ τὰς τιμὰς αὐτῶν, διὰ νὰ οἰκονομίσῃ ἡ Κυβέρνησις ἀνέτως τὰ σημειωθέντα ἀναπόσπεντα ἐξοδα, συσταίνει τὴν παραδοχὴν τῶν διαληφθέντων νομοσχεδίων, ἀλλ' ὑποβάλλει εἰς τὴν Γερουσίαν τὰς ἐπὶ τούτων παρατηρήσεις καὶ σκέψεις τῆς.

Α'. Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων.

Κεφ. Α'. ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὴν τιμὴν τινῶν εἰδῶν ἀνωτέραν τῶν ὅσων νομίζει ὅτι θὰ δοθῶσιν, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου στηριζομένη εἰς τὴν εὐφορίαν ἐλπίζει τὸ ποσόν νὰ ᾖ αἰνέον τοῦ σημειούμενου, καὶ οὕτω νὰ ἐπέλθῃ τὸ σημειούμενον τῶν τιμῶν ἀποτέλεσμα εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἐνδεχομένης ἐλάττωσεως τῶν τιμῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 2 προβλέπει ἐλάττωσιν τῶν σημειουμένων εἰδῶν, ὡς ἐκ τῶν ἐφαινετῶν καιρικῶν περιστάσεων, ἐλπίζουσα εἰς τὰς τιμὰς αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 3 ὁμοίως.

Ἐπὶ τοῦ δ' ὁμοίως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς σταφίδας.

Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπὶ τοῦ κεφ. Β'. ἄρθρ. 1 θεωρεῖ ἐλάττωσιν τῆς σημειουμένης ποσότητος πιθανόν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, διὰ τὰς ἐπισυμβάσας καὶ ἐπισυμβαίνουσας κατὰ δυστυχίαν χρεωκοπίας, διὰ τὰς ἀνωμάλους περιστάσεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλας αἰτίας, αἱ ὁποῖαι ἐπέφεραν χαλάρωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν ὅσον εὖπω ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Γραμματοστήτου νόμου διὰ νὰ παύσῃ τὸ πλημμελὲς τῶν εἰσπράξεων ἐπὶ τῇ βάσει νόμου πρὸ πολλοῦ καταργηθέντος, καὶ διότι νομίζει, ὅτι θέλουσι αὐξήσει αἱ ταχυδρομικαὶ εἰσπράξεις.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 3, τροποποιεῖ, ὡς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, τὸ ἐδαφ. 1 ἀδικαιώματα τοῦ Β. Τυπογραφείου ἐκ τῆς ἐκτυπώσεως διαφόρων ἔργων δραχ. 28,000 διότι οἱ συνδρομηταὶ τῆς Γε-

νικής Εφημερίδος δεν είναι υποκείμενοι εις τὸν νόμον τῶν καταδιώξεων, ἀλλ' οὔτε εἶναι σταθερά ἡ ἐξ αὐτῆς πρόσδοσις ἐν ἧ ἀφ' ἑτέρου τὸ Β. Τυπογραφεῖον δύναται νὰ τυπῶν ἰδιωτικὰ ἔργα ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἔργου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς τυπώσεως.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. Δ. ἄρθρ. 3, ἡ ἐπιτροπὴ συσταίνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑπερτίμωσιν τοῦ ἀλατος διὰ τὴν ἑλλειψιν αὐτοῦ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας γνωρίζει δὲ ἐξ ἰδίας πείρας, ὅτι πολλάκις τὸ ἅλας πωλεῖται εἰς τιμὰς 20, 30 καὶ 40 λεπτῶν ἢ καὶ ἀπὸ μεταπρατίας, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς ἀλαταποθήκας, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον πάντοτε αἱ ἀποθήκαι νὰ ἔχουν τὸ ἀνάλογον ἅλας, διὰ νὰ μὴ καταπιέζωνται οὕτως ἀπηνῶς οἱ ἔχοντες ἀνάγκην αὐτοῦ λαοί.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 5. εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συσταίνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνάλογον διοργανισμόν δημοφιλῶν καὶ δημονομικῶν ἄρχων, εἰς τὸν ὅσον νὰ περιερίσσωται πάντοτε ἐν τοῖς δάσεσι, καὶ ὅχι νὰ διαμένουν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κοινότησιν ὀλίγον φροντίζοντες περὶ τῶν ἐμπρησίων. Ὁ διοργανισμὸς τῶν ἐνόπλιων περιφερομένων εἰς τὰ δάση ἀτόμων θέλει περιστείλει καὶ τὴν ληϊτείαν, δι' ἣν τότε στρατιώται ἐπασχολοῦνται.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 6, 7, 8 καὶ 10 συνίσταται τὴν διὰ νόμου ταχεῖαν ἐκποίησην, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν κτημάτων ἐκφερομένη πρόσδοσις δὲν εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς καλλιέργειας καὶ συντηρήσεως, δὲν θὰ πρέλῃ πολὺς χρόνος ὅτε δὲν θὰ ὑπάρχουν, καταστρεφόμενα διὰ τὴν ἀπροβλεψίαν καὶ δύσκολον ἐπίβλεψιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἱπποφορεῖον αὐτὸ τόσον χρόνον δὲν ἀνταπεκρίθη μετὰ τὰς προσδοκίας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπῆρξεν, ἀντὶ προσδοκόρου, αἰτίον ζημίας, διότι ἐν ᾧ μένουν τόσαι προσδοκοί γαίαι διαθέσιμοι διὰ τὴν βουκὴν τῶν ζώων, δὲν ἐράνη οὔτε εὐγένεια ζώων, οὔτε ἡ προσδοκωμένη ὠφέλεια, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ἀνάγκην ἵππων προσφεύγει εἰς ἕνα κράτη προμεθευμένη. Διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον ἡ Κυβέρνησις νὰ διαλύσῃ αὐτὸ καὶ διαθέσῃ τὰς δι' αὐτὸ γαίας, ἐξ ὧν θέλει ἔχει κατ' ἔτος ὅχι μικρὰν ὠφέλειαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τέλος παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ ἐκ τῶν παρουσιαζομένων ἐσόδων τὸ δέκατον δὲν θὰ εἰσπράττεται, διότι δυσκόλως δύναται κατὰ

τὴν ἐτήσιαν χρῆσιν νὰ εἰσπράξῃ πλέον τῶν 9/10 διὰ τὰς ἀπροβλεπτὰς τῶν ἐνοικιαστῶν ζημίας, διὰ τὴν κακὴν πίστιν τινῶν ἐνοικιαζόντων καὶ διὰ τὴν ἀπροσεξίαν τῶν ἐπὶ τῆς ἐνοικίας ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐρίτοι καὶ πάντοτε δὲν ἐπρόσεξαν, ὥστε νὰ ἐνοικιασθῶσιν αἱ πρόσδοσι ἀπὸ ἄνθρωποι ἀποδεδειγμένα καλῶς πίστεως καὶ φερέγγυα, εἰμὴ διὰ νὰ δειξωσιν εἰς τὰ ἐθελία πολλὰς ποσότητας παρελθόντων καὶ ἀποδεδειγμένων ἐνδεῶν καὶ κακῶς πίστεως ἐκ τῶν παραλόντων ἐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. 6 ἄρθρ. 4 ἑδάρ. 4. ἡ ἐπιτροπὴ συγκρίνασα τὸ διορισθὲν κατὰ τὸ 1845 προσωπικὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τοῦτο μετὰ τὸ νῦν ὑπάρχον, θεωρεῖ τὸ παρὸν διπλάσιον τοῦ τότε διορισθέντος, τὸ ὅποιον εἰς τὰς ἀνάγκας ἐπῆρει. Ἐάν δὲ προταθῇ ὅτι τὸ προσωπικὸν ἤλκεεν ἀναλόγως τῆς ὕλης τῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐπιτροπὴ ἀντιπρὸςτείνει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀναλόγου τοῦν μισθῶν ἐπῆρξεν καὶ ἡ ὁρεξίς τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ ἔργον, δὲν ἤθελε φανῇ ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ. ἀλλὰ καὶ τότε πολυριθμοὶ ὄντες, παρουσιάζεται ἀνάγκη ἀντιμισθίας ἐκτάκτων βοηθῶν. Ὁ Κ. ὑπουργός, εἰδήμων τῆς ὑπηρεσίας, δὲν θὰ ἀρνῆθῃ, ὅτι ἂν τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν θελήσῃ νὰ ἐργασθῇ ὅχι 8 εἰμὴ 6 ὥρας τὴν ἡμέραν, ὅχι μόνον δὲν θέλουν χρειασθῇ ἐκτατοὶ βοηθοί, ἀλλὰ θέλει φανῇ καὶ τὸ ὑπάρχον ὑπεράριθμον. Πιλοποιᾷ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ χρόνος καθ' ὃν χρεωστοῦμεν ὅλοι νὰ φανῶμεν ζηλότυποι εἰς ἔργασίαν, καὶ ἐκαστος νὰ ἐκτελῇ θεόντως καὶ μετὰ ζήλον τὸ κατ' αὐτὴν, διότι ἡ σπατάλη αὐτὴ θέλει ἐπιβαρύνει τὴν τακτικὴν ἐκαστοῦ μισθιστοῦ. Ἀναγκαίως λοιπὸν ὀρεῖται ὁ Κ. ὑπουργός νὰ περιορίσῃ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν εἰς τὰ ἴδια τῆς ὑπηρεσίας ἔργα, καὶ τότε δὲν θὰ λάβῃ ἀνάγκην ἐκτατοῦ προσωπικοῦ. ἄλλως τε θὰ κινῆθῃ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διευθίσῃ καὶ εἰς τὰς ἐξω τοῦ ὑπουργείου ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμεῖ ἵνα ὁ Κ. ὑπουργός φέρῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἐνήμερον, διὰ νὰ μὴ νομιζῆται αὐτὸ τὸ πολὺτιμον σῶμα ἀνωρελές.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. 12 ἄρθρ. 5 ἑδάρ. 3. ἡ ἐπιτροπὴ ἐμμένουσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε γνώμην ἐπὶ τοῦ κεφ. Γ'. ἄρθ. 3 ἐπὶ τοῦ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος ἐσόδου, προτείνει νὰ μεταβληθῇ τὸ

έξοδον τούτο εις τὸ «Χάρτης πρὸς τύπωσιν ἰδιωτικῶν ἔργων» σύμφωνα μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου ταύτου ἡ ἐπιτροπὴ ἐφελκύει τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὴν ὅσον οὕτω παύσιν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἐὰν, ὡς ἐλπίζει, ἐξέλπειν ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς συντηρήσεώς της, καὶ εἰς τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ἡ διαγωγὴ τῶν ὁποίων εἰς τὸν ἔξω κόσμον συνιστᾷ ἢ ἐξυτελεῖ τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Α'. ἀρθρ. 3, περὶ συστάσεως τρίτου ἐφετείου εἰς Πάτρας, ἡ ἐπιτροπὴ ἐγκρίνουσα τὸν κατάλληλον καὶ ἀναγκαῖον διορισμὸν αὐτοῦ συνίστησι τὴν ὅσον οὕτω σύστασιν τοῦ διότι τὰ συμφέροντα τῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐφετείου Ναυπλίου, καὶ ἰδίως τοῦ νομοῦ Ἀκαρνανσιαιτικῆς καὶ Ἀγαίας, ὑποφέρουν διακωλυομένων τῶν υποθέσεων, καὶ τὸ δημόσιον ὑποφέρει ὑπερόγκη ἐξοδα μαρτύρων διὰ τὴν ἀπόστασιν, καὶ οἱ κάτοικοι ταλαιπωροῦνται καὶ ἀφρνίζονται ἀπομακρυνόμενοι τῆς κατοικίας των ἕως οὗ φθάσιν εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Ναύπλιον, καὶ ἂν ὑπῆρξαν εὐεργετήματα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς λαοὺς εἶναι καὶ ἡ κατάλληλος σύστασις αὐτοῦ ἐν Πάτραις.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου παραδίδομένη τὴν αὐξάνειν τῆς μισθολογίας ἐκάστου γραμματέως καὶ γραφέως, εἴρηται ἡ προσθήκη αὕτη νὰ αὐξηθῇ καὶ τὸν ζῆλον τῶν ὑπαρτυόντων διὰ νὰ μὴ λαμβάνουν ἀνάγκην καὶ ἐκτάκτων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Α'. ἀρθρ. 2, ἐδ. 4, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ προσθήκη τῶν 3600 δραχμῶν εἰς ἀντιμισθίαν ἐκτάκτων γραφέων, ὡς ὁ νῦν Κ. ὑπουργός, εἰδήμων τῆς ὑπηρεσίας, γνωρίζει, διότι εἰς τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ ὡς ἐκ τῆς τελευταίας προσθήκης ἐπὶ τοῦ κλάδου τῆς δημοσ. οικονομίας, τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου εἶναι πλεονάζον, καὶ ὁ Κ. ὑπουργός δύναται νὰ ἐπιρροίῃ γραμματεῖς νὰ ἀναπληρώσουν τὴν ἑλλειψιν τῶν γραφέων, οἵτινες καὶ ἐπιτυχέστερα θέλουν ἐκπληρώσει τὰ χρεὶα τοῦ αντιγραφείου, ἀφ' οὗ δὲν ἔχουν ὕλην συντάξεως, ἐπαρκούντων εἰς τὴν σύνταξιν τῶν εἰσληπτῶν.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἀρθρ. 5, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι πέρυσιν διὰ τὴν ὑπερέμνησιν τοῦ ἄρτου αὐξήσαν

ἡ ἡμερησία χορήγησις ἀπὸ 30 εἰς 45 λεπτά, καὶ ἐπειδὴ ἐφέτος ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου πάλιν ἐξέπεσεν, ἐὰν ἄλλη αἰτία αὐξήσεως δὲν παρουσιάζεται, συμφέρει νὰ ἐπανεέλθῃ ἡ χορήγησις εἰς τὴν προτέραν ποσότητα.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Δ'. ἀρθρ. 5, ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν συγγνώμην τῶν θέσεων ὑγειονομικῶν, λιμενικῶν καὶ τελωνιακῶν κατὰ πολλὰς θέσεις, εἰς ἃς ἐν μόνον ἄτομον πληρωνόμενον ἀξίως δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ καὶ τὰς τρεῖς ὑπηρεσίας, καὶ οὕτω χωρὶς ζημίαν τῆς ὑπηρεσίας θέλει ἐπέλθῃ ὠφέλεια ἱκανὴ εἰς τὸ ταμεῖον.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Ε'. «Δενδροκομείον ἐν Ἀθήναις» ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ὅτι εὐκόλως δύναται νὰ εὐρεθῇ φιλόκαλος, ἐνοικιαστής νὰ ἐκπληρώσῃ ὑποχρεωτικῶς ὅσα τώρα τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν ἐνεργεῖ, καὶ ἂν δὲν προσφέρῃ ἐνοίκιον, ἤθελεν ἀπαλλάξαι τὸ ταμεῖον ἀπὸ τὴν σφαιρουμένην τῶν 12 περίπου χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἑτος ποσότητα.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «Γεωργικὸν σχολεῖον ἐν Τύρυνθι» ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ ὅτι τὴν διαθέσιν αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ δύο ἐκπαιδευθέντες ἑλληνόπαιδες εἰς τὸ Γεωργικὸν τοῦ Γραβιᾶν σχολεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα διευθυντοῦ καὶ ἐτέρου καθηγητοῦ, ἐδ. 1 καὶ 4. Καὶ ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τῶν μαθητευομένων εἶναι νὰ μάθουν ὅ,τι καὶ οἱ εἰς τὸ εἰρημένον σχολεῖον ἐκπαιδευθέντες ἔμαθον, διὰ τοῦτο θεωρεῖ περὶ τὰ ἐπιμίσθια τῶν ἐν τοῖς ἐδ. 4—8, διότι εἶναι ἀδίκον διὰ 7—10 μαθητευομένους, οἱ ὅποιοι ὑπάρχουν ἐν τῷ σχολεῖῳ, νὰ πληρώνωνται ἄλλοι καθηγηταὶ μεταβαίοντες καθ' ἑκάστην ἀπὸ Ναύπλιον εἰς Τύρινθα, ἐνῷ οἱ τελειοποιούντες, δύο νέοι ἔχουν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ ζῆλον νὰ διδάξωσιν ὅσα ἔμαθον εἰς τοὺς μαθητευομένους, καὶ εὐχῆς ἔργον εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ φθάσῃ εἰς εἴκοσι, ἀνὰ δύο ἀφ' ἑκάστου νομοῦ, διότι τότε εἰς ὅλους τοὺς νομοὺς θὰ διαδοθῇ ἡ πολύτιμος ἐπιστήμη τῆς Γεωργίας, ἐξ ἧς προσπορίζεται τὸ ταμεῖον τὰ ἥμισυ τοῦ Κράτους εἰσοδήματα.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4, τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου «Χορηγίαι εἰς ὑποτρόφους», ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν δικαίαν χορηγίαν εἰς σπουδαστάς, οἱ ὅποιοι ἤθελον εὐδοκιμήσει διὰ συναγωνισμοῦ, καὶ εἰ δυνατόν νὰ λαμβάνωνται μετὰ τὸν συναγωνισμὸν οἱ ἀριστεύοντες, προτιμωμένης τῆς κατὰ νομὸν ἀναλογίας εἰς ἰσοβάθμους, ἀλλ' ὅχι νὰ λαμβάνωνται εἰς τὸ σχολεῖον τῶν τεχνῶν, ἢ νὰ στέλλωνται εἰς τὴν Εὐρώπην ἄνθρωποι ἀνέκδοτοι πρὸς χάριν προσώπων, καὶ νὰ μὴ ἐπέρχηται ἐκ τούτου

ἡ προσδοκώμενη ἀρέλεια, καταναλισκόντων ἐπὶ ματαίῳ τὸν χρόνον τῆς σπουδῆς.

Ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου, εἰραδιᾶ, καὶ συνδρομαὶ πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς βιομηχανίας ἐδ. 2^ο ἡ ἐπιτροπὴ συνίσταται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ ὑποτρόφων ἐκλογὴν, ὡς καὶ εἰς τὸ τέταρτον ἄρθρον ἐσύστησεν αὐτήν.

Ἐπὶ τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου, ἡ ἐπιτροπὴ συνίσταται εἰς τὴν Κυβέρνησιν συνεννοουμένην μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἵνα ἐπιβῇ διὰ νόμου ἡ Τράπεζα πρὸς βοήθειαν τῆς γεωργικῆς τάξεως ἐπὶ δανείοις.

Ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου, ἀντὶ αὐξήσεως προσωπικοῦ, τὸ ὅποιον ζητεῖ ἡ Γεν. Διεύθυνσις λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γραμματισμοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ συνίσταται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ, διότι θὰ ἐκλείβῃ ἡ λογιστικὴ ἐργασία καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς παραδοχῆς τῶν ἐγγράφων.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. Ζ'. ἀδοποικίᾳ παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὀλίγη προσήχη καὶ μικρὰ ποσότης φαίνεται εἰς παραγωγικὰ ἔργα, ὡς ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, ἐνῶ ἐκ τῶν παραγωγικῶν κυρίως ἔργων ἀξάνουν καὶ οἱ πόροι τοῦ Κράτους. Συνίσταται διὰ τοῦτο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ σωτήριον καὶ ἐπωφελέστατον τοῦτο ἔργον, τὸ ὅποιον θέλει ἐκτελέσῃ τοὺς δημοσίους πόρους, καὶ εὐχεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐτους νὰ ἴδῃ σημειούμενον ἀνάλογον ποσὸν διὰ τὴν ὁδοποιίαν καὶ τὴν γεφυροποιίαν γενικῶς κατὰ τὰ προαπορασισμένα.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Θ'. εἰσθεταῖον ἄρθρον 2, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι τὰ ὑπουργεῖα ὅλα πρό τιος χρόνου παριστῶσιν ἐν τοῖς ἰδίῳ προϋπολογισμοῖς των κονδύλια ἐκ ποσοτήτων ἀπὸ 6-15 χιλιάδων ἑκάστον διὰ περιθάλψεις καὶ βοηθείας ἐνδεῶν ὑπαλλήλων των· καὶ ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ σημειούμενον ἐπὶ τούτου τοῦ Κεφαλαίου ποσόν, συγκρινόμενιν μὲ τὰ λαμβανόμενα ἀπὸ τῆς Α'. Περιόδου μέχρι τῶν 1850, τὰ ὅποια δὲν ὑπερβαίνουν τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, αὐξάνει κατ' ἔτος ἐν τῷ ἰδίῳ τοῦ ὑπουργείου τούτου προϋπολογισμῷ· ἄλλως τε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ πρὸ χρόνων δίδεται εἰς πολλὰ ἄτομα διακεκριμένη ποσότης κατὰ μῆνα εἰς εἶδος συντάξεως τακτικῆς καὶ οὐχὶ βοηθείας, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Κεφαλαίου, ἐν ᾧ σύνταξις δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ τοῦ Συντάγματος νὰ δίδεται εἰμὴ διὰ νόμον. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ σκεπτικῶς, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, προτείνει ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους νὰ παύσωνται ὅλως δόλῳ αἱ ταυτῆς συντάξεις, καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἂν ἐγκρίνῃ ἄτομα ἔχον-

τα δικαίωμα συντάξεως, ἃς ὑποβάλῃ νόμον περιλαμβάνοντα τὴν σύνταξιν τούτων. Τὰ δὲ ποσὰ τοῦ ἐλαφροῦ τούτου νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ποσὸν κατ' ἀνώτατον ὅρον τῶν 50 χιλιάδων, τὸ ὅποιον σὺν τῇς τῶν ἄλλων ὑπουργείων εἴσθαι τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων, καὶ συνίσταται νὰ χορηγῶνται κατ' ἀναπόφευκτον ἀνάγκην καὶ εἰς πραγματικῶς δυστυχεῖς καὶ ἀξίους τῆς περιθάλψεως τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ χρησιμεύσων τὰ χρήματα, τὰ ὅποια οἱ πέννιες τῶν ἐπαρχιῶν εἰσφέρουν ἐκ φόρων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς μέσα ἀργίας, εἰς τοὺς διχαιμένους ἐν τῇ πρωτεύουσῃ· διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐξ ἰδίας πείρας γνωρίζει, ὅτι ἀναίδεῖς ἀνθρώποι κατοικοῦντες ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ μὴ ὄντες ἀποιδειγμένως ἐνδεεῖς, καταχρῶμενοι τὴν ἀγαθότητα τῆς Κυβερνήσεως, λαμβάνουν βοηθήματα κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐορτάς, καὶ οὕτως ὁ ἰδρὸς τῶν πτωχῶν ἐξοδεύεται ἐπὶ ματαίῳ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξητήσατο ὀνομαστικὸν κατάλογον παρὰ τοῦ ἐρμοδίου ὑπουργοῦ διὰ νὰ βεβαιωθῇ καὶ διαλύσῃ τὰ ἀδύνατα, ὅτι δῆθεν αὐτὸ τὸ ποσὸν δὲν ἐξοδεύεται κατὰ τὸν προορισμὸν του, ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπουργὸς ἐδυσκολεύθη νὰ χορηγήσῃ αὐτόν, ἀπαντήσας, ὅτι τοιαύτη συνήθεια δὲν ἐπεκράτησε, διότι καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἐξητησάμενην ἤρνηθη. Μετ' αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὅποιαν ἐθεώρησεν ἡ ἐπιτροπὴ ἀνοίκιον εἰς Σῶμα κυρίαρχον καὶ ἔχον δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ διακεκριμένως ποῦ καὶ πόσα ἐξοδεύονται, διὰ νὰ χορηγῇ ποσότητες ἀναλόγους εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐν γνώσει, καὶ σκεφθεῖσα ὅτι ἐπρεπε ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς εἰς τὸ Σῶμα, μέχρις οὗ ὁ ὑπουργὸς ὑποβάλῃ τὸν ζητηθὲν κατάλογον, ἢ νὰ προχωρήσῃ ἀρίνουςα τὴν διάλυσιν τῆς ἀμυριβολίας αὐτῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, ἐνέκρινε τὸ δεύτερον· διὸ ὑποβάλλουσα τὴν ἐκθεσὶν τῆς, διὰ νὰ μὴ ἐραδύνῃ ἡ συζητήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀφίνει τὴν λύσιν τῆς αἰτήσεώς της καὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἡλομέλειαν τοῦ Σώματος, τὸ ὅποιον εἰδικα θέλει διαλύσει τὸ ζήτημα τοῦτο σύμφωνα μὲ τὸν νόμον.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. Γ'. ἄρθρον 20 ἀπεριθάλψεως ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ποσότης ὡς καὶ αἱ τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τούτῳ εἶναι δίκαιον νὰ διανεμῶνται ὅχι πρὸς χάριν προσώπων, εἰμὴ ἐπὶ τῇ χάσει τῶν δικαιο-

μάτων και της ενδείας, και τουτο μέχρι ου ο υποβληθείς εις τας Βουλὰς περι συντάξεως νόμος επικυρωθῇ.

Περὶ δὲ τῶν ὑποτρόφων ἐν γένει ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπέφερον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν. Συνίστησι προσέτι και τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν Σχολαρχῶν εἰς ὅσας πρωτευούσας ἐπαρχίῶν ἡ ἀνάγκη ἀπατεῖ, ὡς και τὴν ἴσπην και ἀναλογον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων σύστασιν Ἑλληνικῶν Σχολείων, τῶν ὁποίων τὰ ἐνοίκια, ὡς ἀνωτάτης ἐκπαίδευσως, χρεωστὰ νὰ πληρώνει ἡ Κυβέρνησις, ὑποχρέων ὄντων τῶν δήμων νὰ πληρώνωσι τὰ ἐνοίκια μόνον τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως, και δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πληρῶνῃ τὰ ἐνοίκια τῶν σχολείων τῆς πρωτευούσης δυνάμει τοῦ νόμου, και τὸ ἐνοίκιον τῶν ἑλληνικῶν σχολείων κατὰ τὸ λοιπὸν κρῖτος νὰ ὑποχρεῶνῃ τοὺς λαοὺς παρὰ τὸν νόμον νὰ πληρώνωσιν, ἀπειλοῦσα μάλιστα αὐτοὺς, ὅτι δὲν θέλει τοῖς διδασκάλους εἰς ὅσα σχολεῖα οἱ δῆμοι δὲν πληρῶνουν κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐνοίκια.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ δυσαναλογίαν τῶν ἐξόδων ὡς πρὸς τὸ ὅλον τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, παραβάλλουσα αὐτὴν με τὴν τῶν ἄλλων κρατῶν, εἰς τὰ ὁποία οὗτε τὸ ἐν ὅ, δσον τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους δὲν ἐξιδεύεται, ἐν ᾧ εἰς ἡμᾶς ἀπορροφᾷ τὸ τρίτον, και συνίστησι τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν, δ. ὅτι κατὰ τὸν πα ρυσιαζόμενον ἐρετεινὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων θὰ ἐπέλθῃ ἀμνηχανία εἰς τὰς σημειούμενας πληρωμὰς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Και ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι τὴν αὐτὴν οἰκονομίαν, ὥστε ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ γίνωνται αἱ ἐπιχειρήσεις. Ἰδίως δὲ προσκαλεῖ τὴν προσοχὴν τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ ναυστάθμου, διὰ νὰ μὴ γίνωνται ἔργα ἀνωρελῇ και ἀνεπιτυχῇ.

Τελευτῶσα ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει εὐλογον νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

α) Ὅτι, καθ' ὅσον αὐτὴ γνωρίζει, τὸ σημειούμενον ποσὸν ὡς ἐσοδα, θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ μέγα μέρος, πιθανόν ἐπὶ 10—15 τοῖς ἑκατὸν, διὰ νὰ φροντίσῃ ὥστε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ

προσεγγίζοντας ἑτοὺς και τῶν ἀκολουθῶν νὰ περιορίσῃ τὰ ἐξοδα ἐπὶ πολὺ, ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι και τὰ ἀτυχῆ ἔτη, ὡς ἐπὶ φαραῶ, δὲν εἶναι ἀδύνατα, και ἂν δὲν ἔγῃ περισσεύοντα ἀποθεματικά, τότε θὰ εἰρεθῇ εἰς ἀμνηχανίαν, μὴ δυναμένων τῶν λαῶν νὰ εἰσρέουν πλέον τῶν νενομισμένων φόρων, ἄλλως τε ἐλπίζοντων ἐλάττωσιν ὡς ἐκ τῆς μαστιζούσης αὐτοὺς χρηματικῆς στερησεως.

β) Πρὸς εὐκολίαν και αὐτῆς και τῶν κατοίκων τῶν ἐχόντων διαφορὰν με αὐτὴν νὰ διορίσῃ ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων ἐπὶ νομομαθείᾳ και αὐστηρᾷ δικαιοσύνῃ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον ἐπὶ ἀδρᾷ πληρωμῇ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὁποίου νὰ συμβιβάζῃ τὰς διαφορὰς, και οὕτω θέλει ἀπαλλάττεσθαι και αὐτὴ ἀπὸ περιττὰ ἐξοδα, και τοὺς διαφερομένους ὑπὸ κόσους ἀπαλλάττει ἀπὸ ὑπέρογκα δικαστικά, δικηγορικά, ἡμερησίου και λοιπὰ ἐξοδα και

γ) Συνίστησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ ὥστε νὰ εὐρεθῇ κατάλληλον κατάστημα μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Βουλευτηρίου διὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, διότι τὸ ὑπάρχον προωρίζεται εἰς ἄλλον σκοπὸν, και δὲν συμφέρει νὰ προκαλῶνται δίκαια παράπονα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ.

Μ. Α. Καίρης,
Ν. Μαυρομαμάτης.

Ἄντ. Γεωργαντίδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Α. Γ. Κρισσανίτης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας διεξελθοῦσα μετὰ προσοχῆς τὸ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν υποβληθὲν νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγοῦνται ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 312,544 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1860, καθυποβάλλει εἰς τὸ Σώμα τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις.

Ἄν και ἡ πραγματοποιήσις ἐξόδων τινῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, καθὼς και τοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δὲν ἐγείνεν ἐντελῶς και ἀκριβῶς κατὰ τοὺς λογιστικούς τύπους, καθόσον αἱ Βουλαι ἦσαν ἀνοικταὶ καθ' ἡν ἐποχὴν ἤρξατο ἡ πραγματοποιήσις των, μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐπεῖσθη περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν τοιούτων ἐξόδων, και ὅτι πραγματικῶς και ἐπωφελῶς ἐγείναν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἰδοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ σας τὴν αἰτιολογικὴν ἔχουσιν τοῦ ὑπουργείου τούτου, καθόσον ἀφορᾷ τὴν πίστωσιν τῶν δραχ. 53,000, εὔρε τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμένους λόγους ἀρκούντως δικαιολογημένους, καθὼς καὶ τὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἧς ζητεῖ πίστωσιν διὰ τὴν δαπάνην τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, τῆς ὁδοποιίας καὶ τῆς ἐν Ἀταλάντῃ κατασκευῆς τῆς ἀποβάθρας. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν 110,000, ἥτις ἐδαπανήθη διὰ βοηθημάτων, ἐράνην ὑπεροχῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἀνταῦθεν ἐζήτησαμεν τὸν κατάλογον αὐτῶν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦτου ἐπαρουσιάσθη συνοπτικὴ σημείωσις μνησίων βοηθημάτων τῆς χρήσεως 1860, ἀναβαίνοντων εἰς δραχ. 207,299, ἡ δὲ σημείωσις αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας.

Ἄν δὲ, ὡς ἐρέθη, τὸ εἰρημένον ποσὸν φαίνεται ὑπεροχόν, δὲν ἀμφιβάλλει ἡ ἐπιτροπὴ σας, ὅτι ἐκτακτοὶ περιστάσεις καὶ μέτρα φιλανθρωπίας κατηνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ ἐπιτροπὴ σας προτείνει καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ὅπως ἔχει, εὐχομένη συγχρόνως, ὅπως τὸ ὑπουργεῖον ἐμμένει αἰετοῦ ἐντὸς τῶν νενομισμένων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κωνστ. Μεταξῆς,
Ιω. Παζιμάκης,

Ν. Μουραμάκης,
Ἀντ. Γεωργαντίς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν ἡ ἐπιτροπὴ σας τὸ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 367,100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου τοῦ 1850, ὡς καὶ τὴν εἰδικὴν αἰτιολογικὴν ἔχουσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, δι' ἧς ἐκθέτει τοὺς λόγους ἐκάστης δαπάνης τοῦ ζητουμένου ποσοῦ, παραδέχεται τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, τὴν παραδοχὴν τοῦ ὁποῦ προτείνει καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Μουραμάκης,
Ν. Τζαβέλας,

Μ. Α. Κάρτης,
Ν. Παράκος.

Ἐρ' ὅλων δὲ ἡ Γερουσία ἀπεράσισεν οὕτω νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι αὐταὶ κατὰ τὸν κανονισμόν, πλὴν τῆς τελευταίας, τὰ δὲ περὶ ὧν πραγματεύονται νομοσχέδια νὰ συζητηθῶσι κατὰ σεράν.

Κατόπιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου ἀποζημιώσεως τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων λόγῳ ὑπερτιμώσεως. Ἀπερρασίθη δὲ νὰ τυπωθῇ καὶ διαλεμθῇ τοῦτο εἰς τὰ τμήματα καὶ νὰ συζητηθῇ ἐπιτροπῇ.

ἔχει δὲ ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

ὑποβαλλών, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ., εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν ἤδη περὶ ἐκτάκτου ἀποζημιώσεως τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων νομοσχέδιον, συνοποβαλὼν καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκθεσεως μου πρὸς τὴν Βουλὴν, ἐνθα φαίνονται οἱ λόγοι ἐξ ὧν ὠρμήθη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ, πείπειμαι δὲ ὅτι καὶ ἡ Γερουσία διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους θέλει προθύμως εὐαρεστηθῇ νὰ τὸ παραδεχθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Εἰς ἕκαστον ἐκπληρουμένῳ τὰ χρεὴν τοῦ Βουλευτῆν καὶ Γερουσιαστῆν δίδονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς ἐκτακτος, λόγῳ ὑπερτιμώσεως, ἀποζημιώσεις, δραχμαὶ τριακόσαι κατὰ μῆνα.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προσεχούσης βουλευτικῆς Συνόδου, ὅτε καὶ καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1857 ΥΠ. καὶ 5 Μαΐου ΦΠ. νόμων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἰπέβαλε πρὸς τοὺς καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ 1857, εἰς ὃν ἐμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ προσωρινὴ κατάστασις τοῦ Κράτους τοῦ 1858.

Ἐπὶ τούτου ἐγένοντο ἔντονοι παρατηρήσεις ἐκ μέρους τινῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, διατὶ νὰ μὴν ἦναι ἐγκαιρὸς ἡ εἰσαγωγή καὶ τῶν λοιπῶν ἀπολογισμῶν, ταυτίσται τοῦ 1858, 1859, καὶ 1860 πρὸς δὲ καὶ ἡ προσωρινὴ κατάστασις τοῦ τελευταίου ἔτους, διὰ νὰ ἦναι εἰς κατάστασιν ἡ Γερουσία νὰ κρίνῃ περὶ τῆς θασιμότητος τοῦ ὁποῦ προάκειται νὰ ἐπιψηφίσῃ προϋπολογισμὸς τοῦ 1861· καθόσον ἄνευ τῶν ἀπολογισμῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ ὀρθὴ ἡ οἰκονομικὴ ἐξέλεξις ἐνὸς προϋπολογισμοῦ, καθὼς καὶ αἱ βάσεις τῆς συντάξεώς του. Θεωρεῖται μάλιστα μία οὐσιώδης ἑλλειψίς, μία παράβασις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, μία ἀνάγκη ἀναπόφευκτος ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀπολογισμῶν.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἀναγνωρίζει τῷ ὄντι τὴν ἀνάγκην τῆς παρουσιάσεως τῶν καθυστερουμένων ἀπολογισμῶν, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔκαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀνθρωπίνως, καὶ μόλις κατωρθώθῃ ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1857 μετὰ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως τοῦ 1858. Ἐλπίζει ὅμως ὅτι ἐντὸς τῆς ἐπερχομένης Συνόδου θέλει εὐρεθῇ εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Γερουσίας, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ σανάμ καὶ τὸ ἰδικόν του καθήκον, φαινόμενος ἐνήμερος καὶ κατὰ τοῦτο, καθόσον ἡ ὑπηρεσία διευκολύνεται ἤδη καὶ πᾶν ἐνυπάρχον ἐκ προηγουμένων αἰτίων πρόσκομμα ἐκλείπει. Ἐπιφαιλάσσεσθαι δὲ, εἶπεν ἐπὶ τέλους, νὰ διώσῃ ἀποχωρῶντας λόγους, δι' οὓς δὲν ἤδυνθη σήμερον νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τοῦτο, πρὸ πάντων εἰς τὸ νὰ παρουσιάσῃ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1860.

Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Σιλβεργός παρετήρησεν ἐπίσης ὅτι τῷ ὄντι πᾶσα ἀνωμαλία, ἥτις ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ

δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ἐξέλειπε, καὶ μὲ τασύτην ταχύτητα προβαίνει ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων συντάσσονται οἱ ἀπολογισμοί, ὥστε δὲν ἤθελεν εἶσθαι τολμηρὴν κρίνειν τις ἐκ τῶν ὑποβληθέντων μέχρι τοῦδε εἰς βραχὺ χρόνου διάστημα νὰ εἴπῃ ὅτι ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους τὸ ὑπουργεῖον θέλει εἶσθαι ἐνήμερον, ἀφ' οὗ ἤδη παρουσιάζεται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1857 περιέχων καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1858, τὴν ὁποίαν καὶ τὸ συνέδριον ἔλαβεν ἤδη ὑπ' ὄψιν.

Μετὰ ταῦτα μεθ' οὗτος λαβόντες τὸν λόγον ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Γ. Ἀμυροσίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 13 Ἰουλίου 1861 ἡμέρᾳ Πέμπτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προτλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέων τοὺς Γερουσιαστας ΚΚ. Ἰω. Ἀμυροσίδην καὶ Φίλ. Ἰωάννου ἀντὶ τῶν ΚΚ. Δ. Χατζίσκου καὶ Α. Χαλαμπουρὸς ἀπόντων, ἐκτίρξεν ἀρχομένῃ τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Βούλγαρη ἐχορηγήθη αὐτῷ δεκαπενθήμερος ἀπουσίας ἀδεια.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ὑπὸ τοῦ εἰσχητοῦ Κ. Πολυζοῖδου ἡ ὡς ἐξῆς ἔχουσα ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, καὶ μετὰ 24 ἀπὸ τῆς διανομῆς ὥρας νὰ γίνῃ ἡ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθὲν ἡμῖν νομοσχεδίον περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐκπληρωσιν τοῦ 96 ἁρθροῦ τοῦ Συντάγματος λαβούσα ὑπ' ὄψιν καὶ συζητήσασα ἐσκεμμένως ἡ ἐπιτροπὴ σας, τὴν μὲν ἀρχὴν αὐτοῦ παρεδέξατο παμφερῶς, ἐπὶ δὲ τῶν καθέκαστα εὐρέθη δια-

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α', Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 35

φρονούσα, καὶ τρία μὲν ἐκ τῶν μελῶν, οἱ κύριοι Κωνστ. Μεταξῆς, Λυκοῦργος Κρεστενίτης καὶ Κωνστ. Προβελέγιος ἀπαδέχθησαν καὶ ταῦτα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσαγαγόντος αὐτὸ ὑπουργοῦ περιεχομένους λόγους, τὰ δὲ ἄλλα δύο, οἱ Κύριοι Δ. Χατζίστης καὶ Α. Πολυζωίδης ἐπὶ πνεύματι συμπτώσεως τροπολογίαν τινὰ ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 1—5, ἰδίως δὲ ὁ πρωτεύωντος ἔκρινεν εὐκαιρὸν νὰ προστεθῇ νέον 4 ἀρθρον μετὰ τὸ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε διὰ τῆς προσθήκης ταύτης, ἂν γενῇ δικτὴ, τὰ ἐπόμενα τοῦ νομοσχεδίου μεταβάλλονται εἰς 5 6 7 κατὰ ἀντὶ 4 5 καὶ καθέξες.

Ἡ ὑπὸ τῆς μεινοψηφίας ἐπινευθεῖσα τροπολογία ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 1—5 εἶναι μίξ καὶ ἡ αὐτὴ συνισταμένη εἰς τὴν βαθμιαίαν τοῦ χρονικοῦ τῆς ὑπηρεσίας διαστήματος ἐλάττωσιν, ὥστε ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἀρθρου τὰ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ σημειούμενα δύο ἔτη δ' αὖ τοὺς ἔχοντας διδαστορικὸν ἢ ἀπολυτήριον διπλῶμα περιρρίζονται εἰς ἓν ἔτος ὑπηρεσίας πρακτικῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου τὰ τρία ἔτη ἐλαττοῦνται εἰς δύο, καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου τὰ πέντε εἰς τρία· ἐπὶ δὲ τοῦ τετάρτου, ὅπου γίνεται λόγος περὶ διορισμοῦ παρέρων, τὰ πέντε ἔτη μεοῦνται εἰς δύο μὲν διὰ τὸν παρ' ἐρέταις εἰς τρία δὲ διὰ τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διορισθησόμενον παρέρων· καὶ τέλος ἐπὶ τοῦ πέμπτου ἀρθρου, ἔχοντος ἀντικείμενον τὸν διορισμὸν δικηγόρων, τὰ πέντε ἔτη τοῦ νομοσχεδίου καταδιδοῦνται εἰς ἓν μὲν διὰ τὸν παρ' ἐρέταις, εἰς δύο δὲ διὰ τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διορισθησόμενον δικηγόρον. (Σημειωτέον δὲ ὅτι ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ἐλάττωσιν τοῦ χρονικοῦ διαστήματος συνειρμένων μετὰ τῆς μεινοψηφίας καὶ ἐν μέλῳ τῆς πλειονοψηφίας, ὁ Κύριος Κωνστ. Μεταξῆς· ὥστε ὡς πρὸς τὸ ἀρθρον τοῦτο ὑπάρχει πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ λόγοι δὲ οἱ πλείοντες τὴν μεινοψηφίαν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνωτέρω μεταβολὴν εἰσὶν ὀλίγοι καὶ ἀπλοῦστατοι.

α) Διότι μετὰ προηγηθεῖσαν τακτικὴν περὶ τὰ νομικὰ σπουδῶν τοῦ μέλλοντος νὰ διορισθῇ εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, θεβαιουμένης τῆς περὶ ταῦτα ἱκανότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ ὁποῦ φέρει διδαστορικὸν διπλῶμα, ἢ ἐκ τῆς πρακτικῆς γυμνάσεως προσκτηθεῖς εἰς τὰ δικαστικά ἐργα πεῖρα δὲν εἶναι τόσο δύσκολος, ὥστε νὰ μὴ ἐξαρτῇ τὸ χρονικὸν δικαστικὸν ἔτος μὲν ἔτους ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀρθρου, δύο δὲ ἔτι ἐπὶ τοῦ τρίτου καὶ οὕτω καθέξες.

β) Διότι ὁ μακρὸς περὶ τὴν πρακτικὴν γυμνάσιν χρόνος ἀντὶ

νὰ ἐνισχύῃ τὴν παιδείαν καὶ ἱκανότητά, δις κυρίως ἐπιδιώκει τὸ προκείμενον νομοσχεδίον, εἰς ἐναντίας τὰς ἀποβαρύνει καὶ τὰς ἀτομαρτύνει διὰ τῆς βραδέως ἐπερχομένης ἀμοιβῆς, ἥτοι τοῦ διορισμοῦ εἰς δικαστικὴν, παρέρων ἢ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, (ἐπέρχεται δὲ αὕτη τῷ ὄντι βραδέως ἂν μάλιστα ληρῇ ὑπ' ὅσιν ὄχι ἡ θεωρητικὴς κατὰ τὰς διαφόρους τῆς ὑπηρεσίας βαθμίδας ἐν τῷ ὑπουργικῷ νομοσχεδίῳ ὑπολογιζομένη, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ ἡλικία τῶν πλείστων, ὅσοι εἰς τὴν σπουδὴν τῶν νομικῶν ἀφιερῶνται).

γ) Διότι ἐνῷ κατὰ τὸν ἰσχύοντα δικαστικὸν ὀργανισμὸν (ἀρθρ. 11 καὶ 137) εἰς τὸν διορισμὸν δικαστοῦ ἢ δικηγόρου δὲν ἀπαιτεῖται εἰλική μονοετὴς προηγουμένη ὑπηρεσία, τοῦ μὲν πρώτου ὡς δικηγόρου ἢ παρέρων παρὰ τοῖς δικασταῖς, τοῦ δὲ δευτέρου ὡς γυμναστέου παρ' ἄλλῳ μετερχομένῳ ἤδη τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα, ἢ κατὰ τὸ προκείμενον νομοσχεδίον εἰς τὸ διπλάσιον τριπλάσιον καὶ πενταπλάσιον ἐπίτασις τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ὑπηρεσίας φαίνεται βεβαίως ὑπερβολικὴ, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ νῦν, κατὰ τὰ προειρημένα, οἱ μέλλοντες νὰ διορισθῶσι δικασταὶ ἢ δικηγόροι (καὶ παρέρων) ὑποτίθενται ἔχοντες ἐξάπαντος τὸ κύριον προσόν, τὴν πανεπιστημιακὴν περὶ τὰ νομικὰ ἐκπαίδευσιν, πράγμα ὅπερ πρότερον ἐνεκκ' σπάνης νομομαθῶν δὲν ἐλευερίτο ὡς ἀναγκαῖα προϋπόθεσις.

Τὸ προμνημονευθὲν πρόσθετον 4 ἀρθρον ἔχον οὕτως. «Ὁ ἀρμοδίος ὑπουργὸς θέλει συνοδεύει τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα περὶ διορισμοῦ ἰσοδίου δικαστοῦ πρότασιν τοῦ μετ' εἰδικὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρακτικὴν, ἐν ᾗ θέλουν διαγραφῆσθαι ἐρήτως τὰ προσόντα καὶ αἱ ιδιότητες τοῦ διορισθησόμενου δικαστοῦ· κατὰ τὴν γνώμην τοῦ προτείναντος αὐτὸ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς χορηγεῖ πλείονας ἐγγυήσεις εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν προσέτι ἐνδραβύνει καὶ τοὺς θέλοντας νὰ ἀφοσιωθῶσιν ἐκ νεαρᾶς τῶν ἡλικίας εἰς τὸ ἐντιμὸν τοῦτο ἐπάγγελμα, τὸ δικαστικόν, καθόσον οὗτοι πεπεισμένοι εἰσι μόνον οἱ ἀληθῶς ἀξιοί, ἐπὶ τῇ χάσει δικαίας καὶ ἀμετρολήπτου ἐκλογῆς, προάγονται εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, θέλουσι φροντίσει οὐ μόνον νὰ κατασταθῶσιν ἱκανοὶ περὶ τὴν ἐπιστήμην, ὅπως ὑποστώσιν ἐπιτυχῶς τὰς διδαστορικὰς ἐξετάσεις, ἐνώπιον ὁλοκλήρου συλλόγου καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλὰ καὶ εὐδόκιμοι περὶ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τῆς κοινῆς ὑπολήψεως ὡς τοιοῦ-

τοι καὶ συστηθῶσι διὰ τοῦ νέου εἰδικοῦ πρακτικοῦ ὁλοκληρώου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.»

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κωνστ. Ματαΐας,
Κωνστ. Προβιάγγιος.

Λυκοῦργος Κρεστανίτης,
Δ. Χατζίσκος,
Α. Πολυζωίδης.

Παραλθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ συστάσεως ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἔχοντα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω καὶ εἰς τῆς Γερουσίας τὴν βῆσαν καὶ τὴν ψῆρον τὸ περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου νομοσχέδιον, τὸ ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέν.

Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἐπισυνάπτω ἑκτυπον μὲν τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν γινομένην περὶ τοῦ προκειμένου ἐκθεσιν, δι' ἧς πᾶν σκοτεινὸν ἢ ἀμφίβολον ἐκ τοῦ μέσου αἱρεται, ἀπόσπασμα δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Περὶ τὸν δὲ κρίνω νὰ ὑποδείξω πρὸς τὴν Γερουσίαν, ὡς ἀφ' ἑαυτῆς τὸ πρᾶγμα ἐννοοῦνται, ὅτι διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου πολλὰ θέλωμεν ἀπομαρῆσαι δαίρυα, πολλὰ κατὰ τὸ δυνατόν θέλωμεν ἀνακουρίσαι θείναι.

Πέπεισμαι δὲ ὅτι θέλω εὖρε τὴν Γερουσίαν πρόθυμον ἐν τῷ περὶ τὸν συνηγόν καὶ συμπράκτον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλεται ὁ Πρωτοεπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον τὸ ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσά

Α Μ Α Α Ι Α.

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον, περὶ οὗ προνοοῦσι τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἐκδεδθέντα περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. διατάγματα, καταρτίζεται σήμερον ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ὁρίζεται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ σύστασις τοῦ ταμείου αὐτοῦ κύριον σκοπὸν ἔχει τὴν περιθάλψιν τῶν καταπιπνομένων ἢ ἀναπήρων θαλάσσης ἐργατῶν, τῶν γερῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν αὐτῶν, προσέτι δὲ κατὰ περιστάσεις ἐξαίρετους, τῶν πατέρων καὶ μητέρων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον εἶναι ἴδιον καὶ ἀνταφείρον τῶν εἰρημνέων προσώπων κτήμα' οὐδεμίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπιτρέπεται τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ χρῆσις, εἰμὴ ἡ κατωτέρω ἐντελεσμένη.

Ἄρθρον 4.

Πόροι τοῦ ταμείου αὐτοῦ ὁρίζονται οἱ ἑξῆς.

α) Τὰ κεφάλαια τὰ μέχρι τοῦδε συνταχθέντα ἐν ὀνόματι τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

β) Τὰ πρόστιμα καὶ τὰ τέλη, ὅσα κατὰ τὰ περὶ ἐμπορικῆς ναυτικοῦ καθεστῶτα πρὸς ὄφελος τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου συλλέγονται.

γ) Τρία τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας παντός εἰς τὰ Βασιλικά πληρώματα τεταγμένου, τῶν ἀξιωματικῶν ἐξαίρουμένων.

δ) Τρία τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας παντός ἐπὶ μισθῷ τὴν θάλασσαν ἐργαζομένου.

ε) Ἀπὸ τῶν ἐπὶ μερίδι τὴν θάλασσαν ἐργαζομένων.

Ἀπὸ παντός πλοίαρχου, τρεῖς δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἀπὸ παντός Κυβερνήτου, μία καὶ ἡμίσεια δραχμὴ κατὰ μῆνα.

Ἀπὸ παντός ναυκλήρου, γραμματέως ἢ ποδηγού, ἑκατὸν εἰκοσιπέντε λεπτά κατὰ μῆνα.

Ἀπὸ παντός ναύτου μία δραχμὴ κατὰ μῆνα.

Ἀπὸ παντός δούτου, ἀλιέως ἢ πορθμείως, πεντήκοντα λεπτά κατὰ μῆνα.

ς) Ἀπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ μετέχοντος ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ πλοίου πλοίαρχου, κυβερνήτου ἢ πορθμείως.

Ἀν μὲν εἶναι πλοίαρχος, τρεῖς δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ κυβερνήτης, μία καὶ ἡμίσεια δραχμὴ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ πορθεὺς πεντήκοντα λεπτά κατὰ μῆνα.

Τὰ τέλη, τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐδαφίοις δ', ε. ς'. ὀριζόμενα λογίζονται καὶ εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ ἢ τῆς κατὰ θάλασσαν ἐργασίας.

ζ') Ὀλόκληρος ἡ καθυστερούσα μισθοδοσία τῶν λειποτακτούντων ἀπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Βασιλικῶν καὶ τὸ ἀπὸ λειῶν ἢ δωρημάτων αὐτῆς ὀφειλόμενον.

η') Τὸ ἥμισυ τῆς καθυστερούσης μισθοδοσίας ἢ τῆς μερίδος τῶν λειποτακτούντων ἀπὸ πλοίων ἐμπορικῶν· ἅπαν δὲ τὸ πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ λειῶν ἢ δωρημάτων ὀφειλόμενον.

Τὸ λοιπὸν ἥμισυ τῆς μισθοδοσίας ἢ τῆς μερίδος τοῦ ἀπὸ ἐμπορικοῦ πλοίου λειποτακτούντος ἀνήκει τῷ ναυτολογήσαντι.

θ') Τὰ εἰς τοὺς τεταγμένους ἐν τοῖς Βασιλικαῖς πληρώμασιν ἕνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα.

ι) Πᾶσα ἀκαταξήτως ναυτικοῦ περιουσία.

ια) Τὰ ἔρμαια καὶ τὰ ναυάγια τὰ ἀκαταξήτητα.

ιβ) Τὸ τέταρτον τῶν ναυτικῶν σίσεων.

ιγ') Τὸ ἥμισυ παντός ἀπὸ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ἀνασχωμένου ἀδεσπότου πράγματος.

ιδ') Τρία τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ πάσης λείας γενομένης ὑπὸ πλοίου Βασιλικῶν· προσέτι δὲ τὸ τρίτον τῆς λείας, ἂν αὕτη εἶναι ἐχθρικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ἢ ἐμπόρευμα, εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἀνήκον.

ιε) Τῶν ἀνευ νομίμων ἢ ἐκ διαθήκης κληρονόμων ἀποβιωσάντων ναυτικῶν ἢ περιουσία.

ις') Τὰ τυχόντα δωρήματα ἢ κληροδοτήματα.

ιζ') Αἱ κρατήσεις τῆς μισθοδοσίας τῶν δι' ἀδείας ἀπόντων.

ιη) Τῶν κεφαλαίων τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου οἱ τόκοι.

Ἄρθρον 5.

Τὰ κεφάλαια τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου κατατίθενται εἰς τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ· διχειρίζονται δὲ ὑπὸ τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, κοινοποιοῦντος κατ' ἔτος διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐφημερίδος τῆς διαχειρίσεως ταύτης τοὺς ἰσολογισμούς.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου λαμβάνουσι σύνταξιν.

α) Πᾶς θαλάσσης ἐργάτης, πρὸς πλοῦν ἀνίκανος, ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας κεραιθεῖς.

β) Πᾶς θαλάσσης ἐργάτης, ὑπερβᾶς τὸ 50 τῆς ἡλικίας αὐ-

τοῦ ἔτος, πρὸς πλοῦν ἀνίκανος, μετὰ εἰκοσιπενταετῇ πραγματικῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ.

γ) Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν θαλάσσης ἐργατῶν, τῶν ἐν μάχῃ πιπτόντων καὶ τῶν ἀποθησκόντων συνεπείᾳ τραυμάτων, τὰ ὅποια ὑπὲρ πατρίδος μαχόμενοι ἔλαβον.

δ) Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν θαλάσσης ἐργατῶν, τῶν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας ἢ πνιγομένων ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλως ἀποθησκόντων.

ε) Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν θαλάσσης ἐργατῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου σύνταξιν λαμβανόντων.

ς) Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν θαλάσσης ἐργατῶν, τῶν κεκτημένων τῆς συντάξεως τὸ δικαίωμα, κατὰ τὰ περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καθιστώτα.

ζ) Οἱ γονεῖς τῶν ἐν μάχῃ πιπτόντων καὶ τῶν ἀποθησκόντων ἕνεκα τραυμάτων, τὰ ὅποια ὑπὲρ πατρίδος μαχόμενοι ἔλαβον.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἰδίους κόποις τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως κτούμενοι λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Ἄν μὲν ᾖναι πλοίαρχοι, πεντήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ κυβερνήται, τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ ναύκληροι, γραμματεῖς ἢ ποδηγοί, εἰκοσιπέντε δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ ναῦται, ἀλιεῖς, πρεθυεῖς ἢ ὄνται, δεκαπέντε δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ παῖδες, ὁαὶ δὲ δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 8.

Ἡ χῆρα θαλάσσης ἐργάτου, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἔχουσα λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω 7 ἄρθρον ἀνηκούσης συντάξεως.

Ἄρθρον 9.

Ἐκτὸς τῆς συντάξεως τῆς χορηγουμένης εἰς τὴν χῆραν παντὸς θαλάσσης ἐργάτου ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἐπιχορηγοῦνται αὐτῇ διὰ πᾶν αὐτῆς τέκνον δύο εἰ κατὰ μῆνα δραχμαί. Καὶ ἂν μὲν τὸ τέκνον ᾖναι ἄρρεν ἢ δίδραχμος αὐτῇ ἐπιχορηγήσεις παρατείνεται μέχρι τοῦ δεκάτου τεταρτοῦ ἔτους αὐτοῦ συμπληρωμένου· ἂν δὲ θῆλυ, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 10.

Τὴν χῆραν ἐν τῷ δικαίωμάτῃ τῆς συντάξεως διαδέχονται τὰ

τέκνα. Καί πᾶν μὲν τέκνον ἄρρεν, ὀρφανὸν πατρός, καὶ μητρός, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἔχον, λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνηκούσης συντάξεως μέχρι τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένου. Πᾶν δὲ τοιοῦτον τέκνον θῆλυ λαμβάνει ἴσην τῇ τοῦ ἄρρενος τέκνου σύνταξιν μέχρι οὗ ἔλθῃ εἰς γάμον κοινωνίαν. Τὸ σὺν ὅλον ὅμως τῆς συντάξεως τῆς εἰς ὀρφανὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρός προερχόμενα χορηγουμένης, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὰς πενήκοντα δραχμὰς.

Ἄν δὲ ὑπερβαίῃ τὰς πενήκοντα δραχμὰς τὸ σύνολον αὐτὸ, διανέμονται ἐξ ἴσου εἰς τὰ ὀρφανὰ αὐτὰ δραχμαὶ πενήκοντα.

Ἄρθρον 11.

Ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ θαλάσσης ἐργάτου, οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, λαμβάνει ἕκαστος τὸ τρίτον τῆς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνηκούσης συντάξεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ σύνταξις παύει μετὰ τὸν γάμον τῆς συνταξιούχου μητρός. Ὡσαύτως ἡ εἰς γάμον συνερχομένη συνταξιούχος χήρα λογίζεται ὡς μὴ ὑπάρχουσα. Τὰ δὲ πατὴρ ὀρφανὰ αὐτῆς τέκνα, λαμβάνουσιν σύνταξιν ὡς ἂν ἦσαν καὶ μητρός ὀρφανὰ.

Ἄρθρον 13.

Ἐάν συνταξιούχος γάμον συνάψῃ, ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτοῦ δὲν ἔχουσι τῆς συντάξεως τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρον 14.

Οὐδεμία εἰς χήραν δίδεται σύνταξις. Ἐάν ὁ γάμος δὲν ἐτελέσθῃ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὶν ἢ ὁ σύζυγος αὐτῆς λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ σύνταξιν. Ἐάν ὅμως ἐκ τοῦ γάμου προέλθωσι τέκνα, τὰ τέκνα ταῦτα ἔχουσι τῆς συντάξεως τὸ δικαίωμα, ἔάν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὶν ἢ ὁ πατήρ αὐτῶν λάβῃ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ἀποβάλλουσι τῆς συντάξεως τὸ δικαίωμα.

α.) Αἱ διεξυγμέναι, ἢ κατ' αἵτησιν τοῦ ἀνδρός ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης χωρισμέναι σύζυγοι.

β.) Οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ ἐχθρικών πλοίων.

γ.) Οἱ δολιευθέντες τὸ ταμεῖον.

Ἄρθρον 16.

Ἡ σύνταξις ἡ τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα διακόπτεται.

α.) Ἐν πάσῃ περιπτώσει κατωδίκης εἰς ποινὴν ἐγκληματικὴν

ἢ εἰς ποινὴν πλημμελήματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὡς ἐκποποιοιῆθαι διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836, ἐν ᾧ διακεῖ ἡ ποινὴ.

δ.) Ἐνεκὰ ἀποβολῆς τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας, ἐν ᾧ διακεῖ ἡ ἀποβολὴ αὐτῆς διακεῖ.

γ.) Ἐνεκὰ ὑπηρεσίας ἐπὶ ξένων πλοίων, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ γάμος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ χορηγῶν δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ὄρχεται ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ θαλάσσης ἐργάτου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον καταθέσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἡ σύνταξις εἶναι ἀνάλογος τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τοῦ αἰτούντος σύνταξιν θαλάσσης ἐργάτου.

Ἐάν ὅμως θαλάσσης ἐργάτης τις, ἔνεκὰ δυστοχημάτων, προελθόντων ἐκ περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως, τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἐκπέσῃ τοῦ βαθμοῦ, ἐν ᾗ καὶ μεθ' οὗ διτελέσεν ὑπηρετῶν κατὰ θαλάσσαν πέντε τοῦλάχιστον ἔτη, τότε ὁ ναυτικός αὐτός, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἀποκτών, λαμβάνει σύνταξιν τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν βαθμόν, ἐξ οὗ ἐκ τύχης ἐξέπεσεν.

Ἄρθρον 19.

Ὀρφανὰ λογίζονται μόνον τὰ τέκνα τὰ γνήσια, τὰ ἀπὸ νομίμων γάμων προερχόμενα.

Ἄρθρον 20.

Ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου διπλὴ εἰς οὐδένᾳ δίδεται σύνταξις.

Ἄρθρον 21.

Τὸ εἰκοστὸν τῶν ἐνιαυσίων εἰσπράξεων τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, ἐξαίρουμένων τῶν διορημάτων τῶν κληροδοτημάτων καὶ πανιῶς ἄλλου πόρου ἐκτάκτου, διανέμεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατ' ὀνομαστικὸν κατάλογον, συντεταγμένον ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκεικλιμένον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, εἰς ναυτικά πρόσωπα, μὴ ἔχοντα τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἀλλ' ὅμως καὶ ὁμολογουμένως ἐνδεῆ.

Χορήγημα τοιοῦτον μεῖζον τῶν πενήκοντα δραχμῶν εἰς οὐδένᾳ δίδεται.

Ἄρθρον 22.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου ἔτος εἰς οὐδένᾳ οὔτε σύνταξις οὔτε χορήγημα δίδεται.

Άρθρον 23.

Τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ τριμελὸς ἀνωτέρων ναυτικῶν ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς, ἐδρευούσης ἐν Ἀθῆναις. ἔχει δὲ προσέτι τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἓνα ἀξιωματικὸν Ταμίαν, ἓνα ἀξιωματικὸν Γραμματέα καὶ ἓνα ἀξιωματικὸν Βασιλικὸν Ἐπιτροπὸν.

Άρθρον 24.

Οἱ διοικηταὶ τοῦ ταμείου, ὁ Ταμίας, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Βασιλικὸς Ἐπιτροπὸς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ. Ἐκλέγονται δὲ μεταξὺ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀπὸ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ λαμβάνουσιν ἀμοιβήν.

Καὶ τὸ ὑποδεέστερον προσωπικόν, τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἀπολύτως καὶ ἀποδεδειγμένως ἀναγκαῖον, μισθοδοτούμενον ὑπὸ τοῦ ταμείου αὐτοῦ, διορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας· ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτοῦ κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 25.

Τὰ περὶ εἰσπράξεως καὶ λογιστικοῦ, τὰ περὶ διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καὶ τὰ περὶ ἐξισωσεως τῶν ἐπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 26.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγούμεναι συντάξεις εἶναι ἀκατάσχετοι.

Άρθρον 27.

Πρὸς ἐκμέτρησιν τῆς συντάξεως, πᾶς μὲν ναύτης τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ πρὸς τὸν ἐπ' ἐμπορίᾳ ναυτιλλόμενον ναύτην ἐξομοιοῦται, καὶ πᾶς παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἰσχυρεῖ. Πᾶς δὲ ὑπαξιωματικὸς πρὸς τὸν ναύκληρον τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ παραβάλλεται.

Άρθρον 28.

Πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἐν κολλήῳ, ὁ τῆς ὑπηρεσίας χρόνος λογίζεται ἀπλούς.

Άρθρον 29.

Αἱ ἀπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου χορηγούμεναι συντάξεις διανέμονται κατὰ πριμηνίαν.

Ἀπερασίοθη δὲ ἵνα ἐκτυπωθῶσιν ἀμρότερα καὶ συστηθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως.

Ἀπαγγελλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθυστερούντων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς μηδενὸς δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, δι' ἧς ἐξήχθη, κατὰ τὸ ῥῶδι προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν πανψηφίᾳ διὰ ψήφων 37.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθυστερούντων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χαταΐσκος	Ν
Τάκης Μαγγίνας	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνώστης Μαναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	Ν
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἰωάν. Σ. Χαρχάλαμπος	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Ν	Γεώργ. Δουζουνιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Κωνστ. Προβελέγιος	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ῥικάρδος Τζιωρτζ	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκαύργος Κρεσενίτης	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόφ. Παρραϊβός	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντῶν. Γεωργαντᾶς	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπακωνσταντίνου	Ν	Νικόλ. Σιλήδεργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἰωάν. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέρης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσαντακῆς Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἀντώνιος Γ. Κρεζῆς	Ν	Ν. Πιεράκος	Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς	Ν
Ἰωάννης Στάκος	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

Ανιγνωσθῇ ὕστερον τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἢ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας λαθὼν τὸν λόγον ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε. Νομίζω ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου εἶναι πλησιέστερον τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς· ἐξεταζομένου ὁμοῦ τοῦ γραμματος συνάγεται ὅτι τὸ μὲν τοῦ νομοσχεδίου ἐκτείνει περαιτέρω τὴν ἐπιείκειαν, ἐνῶ τὸ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς περιορίζει· τὸ εὐεργέτημα εἰς τοὺς μέγχι τοῦ 1833 ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, καὶ ἀρίστη τοὺς πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κοινοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου· διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ ζητεῖ τὴν ἐξαιρέσιν τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπάρχουσι συνάμα καὶ ὀφειλέται καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, καὶ δεῦν νὰ ἐκκαθαρισθῶσι καὶ κανονισθῶσιν ὁμοῦ τὰ τοιαῦτα χρεῖ, εἴτε ὀφειλόνται πρὸς τὸ δημόσιον, εἴτε ὀφειλόνται ὑπὸ τοῦ δημοσίου πρὸς ἰδιώτας ἢ τὰς κοινότητας· ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν τοιοῦτον συμψηφισμὸν ἀπαιτητῶν πιστώσεων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου τὸ παρὸν νομοσχεδίον παραπέμπει διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τὸν ὀφειλέτην εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ'. ὥστε οἱ ὀφειλέται οἱ ὄντες συνάμα καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου ὑπάρχοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκείνου· δὲν εἶναι δὲ λογικὸν νὰ ἀριθμῶσιν ἀκαταδίωκτα ἄτομα, ἅτινα καθαρῶς ὀφειλόνται εἰς τὸ δημόσιον χωρὶς νὰ ἔχουσιν ἀπαιτητὰς πιστώσεις, διὰ τὸν λόγον ὅτι εὐρίσκονται καὶ ἄλλα ἄτομα, ἅτινα εἰσι δανεισταὶ τοῦ δημοσίου· ἐπομένως τὸ παρὸν νομοσχεδίον ἐργεταὶ νὰ διορθῇ καὶ εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοὺς τόκους τῆς υπερημερίας διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρεῖ τιν, καὶ οὐχὶ νὰ χρημίσθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κύρος ἢ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως τῶν τοιούτων χρεῶν, διότι αὕτη καὶ τὰ ἀρμόδια ἐγγραφεῖα τῶν χρεῶν τοῦτων κέντηται, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως ἔχει· ἄλλως τε ὑπάρχει διάταγμα ἐκδοθεὶς τὴν 1/13 Δεκεμβρίου 1836 τὸ ὁποῖον λέγει οὕτω· καθόσον ἀρροφῇ τὴν διαστακὴν εἰσπραξῆς τῶν χρηστούμενων εἰς τὸ δημόσιον ποσοτήτων, τῶν πρæρομένων πρὸ τῆς 6/18 Φεβρουαρίου 1833 κἀννομεν πρῶτα λαβεῖν ἐν τῶν ἐκείνων ὅσοι συγχρόνως εἶναι χρεώσται καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦτο ἕως τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θέλει ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ ἐξισαμὸς τῶν ἀμοιβαίων ἀποτιμήσεων, καὶ ὅταν αἱ χρεωτοῦμεναι ποσότητες σκεπάζωνται διὰ τῶν ἀναγνωρισθῶσιν ἤδη καὶ ἐντελῶς εἰσέτι μὴ ἐκκαθαρισθειῶν ἀπαιτήσεων· τὸ διάταγμα τοῦτο ἔχει ἰσχὺν νόμου καὶ εἶναι ἐν πλη-

ραι ἰσχύϊ καὶ ἐνεργείᾳ καὶ θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ παντός συγχρόνως ὀφειλέτου καὶ δανειστοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ἀλλ' ἐνταῦθα δύναται τις νὰ μὲ ἐρωτήσῃ πῶς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ διάταγμα τοῦτο, ὅπερ καθιεροῖ ἄλλην ὁδὸν διάφορον τῆς δ' αὐτοῦ νομοσχεδίου καθιερουμένης; ἀπαντῶ ὅτι τὸ διάταγμα τοῦτο θέλει ἐφαρμοσθῇ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ νομοσχεδίου, ἐὰν γίνωσι τοιαῦται ἀντιρρήσεις· ὥστε δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη παραδοχῆς τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις σκοπὸν ἔχει νὰ περιορίσῃ τὴν ἐπιείκειαν μέγχι τοῦ 1833 καὶ οὐχὶ περαιτέρω, ἥ· οἱ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀγῶνος, τῆς ὁποίας οἱ ὀφειλέται πρὸς τὸ δημόσιον ἔχουσι περισσότερα δικαιώματα εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας ὡς μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἑξῆς.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν ὅτι τὸ παρὸν νομοσχεδίον κύριον καὶ μόνον σκοπὸν ἔχει τὴν ἐπιείκειαν, ἥτοι τὴν δωρεάν τῶν τόκων εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω· ὅταν νομοθετῆται ὅτι τὸ δημόσιον δικαιούται νὰ εἰσπράξῃ τὰ ὀφειλόμενα εἰς αὐτὸ ἐξ οἰκονομικῆς ἐποχῆς, χαριζομένων τῶν τόκων τῆς υπερημερίας, πρέπει νὰ νομοθετηθῇ συνάμα καὶ ὅτι τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσθαι καὶ ὅσα χρεωστῇ κατ' αὐτὸν ἢ κατ' ἐκείνον τὸν τρόπον, διότι ἄλλως οὐδέποτε θέλει εἰσαχθῇ νόμος περὶ πληρωμῆς τῶν τοιούτων παλαιῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου πρὸς ἰδιώτας ἢ πρὸς κοινότητας· ἐπομένως ἡ φράσις «ἐξ οἰκονομικῆς δημοσίου ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων» εἶναι τοιοῦτον ἀόριστος ὥστε δύναται νὰ θέσῃ εἰς ἴσην θέσιν καὶ εἰς τὰ αὐτὰ δικαιώματα οὐ μόνον τοῖς ὀφειλέταις ἐκ καλῆς χρήσεως ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ τοῖς καθυστεροῦντας ἐκ κακῆς διαχειρίσεως ἢ ὑπεξαίρεσεως χρημάτων τοῦ δημοσίου· πρὸς δὲ δύναται νὰ φέρῃ σύγχυσιν καὶ εἰς τοὺς καθυστεροῦντας δυνάμει δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπιδικάζουσιν καὶ τόκους υπερημερίας, ὅ· οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀοριστίᾳ τῆς φράσεως οἱ τοιοῦτοι ὀφειλέται δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἥτοι ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῶν τόκων, τὸν παρὸντα νόμον ὡς νόμον μεταγενέστερον καὶ ἔχοντα ἰσχὺν ἐφ' ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν χρεῶν· διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπὴ ἀρχικῶς εἶχε θεωρήσει καταλληλότερον νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον πρὸς περισσότεραν διασάφην ὡς ἑξῆς.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἐνοικιαστὰς ἢ φορολογουμένους ἀπὸ δικαιώματα καὶ φόρους δημοσίου ἢ ἐκκλησιαστικοῦ,

καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐνοικιάσεως ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων χαρίζεται ὁ τῆς ὑπερμερίας τόκος διὰ τὰ καθυστερούντα χρέη τῶν χρήσεων ἀπὸ τοῦ ἐτος 1833 μέχρι τῆς τοῦ 1858 συμπεριλαμβανομένης.

Περιορίσθη δὲ ἐπειτα εἰς τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τροπολογίαν εἰπὼν ὅτι πρὶν ἢ προχωρήσω εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀναγνωσθείσης ἤδη τροπολογίας παρακαλῶ τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀνήκουσαν διασάφεισιν ἂν θεωρῶνται ὡς ἐσοδα ἅπαντα τὰ ἐξ οἰκισθῆσας αἰτίας προερχόμενα ἀνισχυρίστας.

Λαβὼν ἐπειτα τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης εἶπε.

Δὲν ἐσφάλαμεν, φρονῶ, ἂν δὲν ἐλάδαμεν τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, διότι νομίζω ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀθροῦς δυνάμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν τοὺς ἀποχωρῶντας λόγους ὡς πρὸς τὸ γενικὸν μέρος τῶν διατάξεων του. Εὐχαριστοῦμεν τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διότι διὰ τὰς ἀγορεύσεις του μᾶς ἐφώτισεν ἐπὶ μερικῶν πραγμάτων, τῶν ὁποίων ἀκριβῆς γνώσιν δὲν εἰχομεν. Ἡ ἐπιτροπὴ λαβούσα ἀφορμὴν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τούτου δὲν ἠδύνατο εἰμὶ νὰ σκεφθῇ, καὶ νὰ σκεφθῇ σκοπίμως, περὶ τῶν παλαιῶν χρεῶν, ἅτινα πηγάζουσιν ἐκ τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ Κυβερνήτου, προσπιθεμένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν χρεῶν τῶν μετέπειτα χρόνων τῆς Ἀντιδυναστείας. Οἱ χρόνοι τῆς πρώτης ἐποχῆς φέρουσιν ἐξοδα ἰδρωτός, μάχων καὶ αἵματος· καὶ μ' ὅλα ταῦτα οἱ ἄνδρες ἐκείνοι τοῦ ἀγῶνος δὲν ἠβίλησαν ν' ἀπορραϊσθῶσι μόνοι περὶ τῶν δικαιῶν των· ἀρῆσαν τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην προσώπων ἡμερολήπτων· πρῶτον ἐτος τῆς ἀποκαταστάσεως ὑπῆρξε τὸ τῆς διοικήσεως τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου· αὐτοὶ δὲν ἡμέλησε νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῶν ἱερῶν τούτων χρεῶν τοῦ ἀγῶνος, καὶ τὴν πρόνοιάν του ταύτην μαρτυροῦσι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀργεῖ ἐθιμοτυπίας· ἀλλ' αἱ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεβαν νὰ ἐκαρισθῶσι τὰ κανονισθέντα· ἐπὶ ἄλλῳ ἐπειτα τὰ εἶη τῆς Βασιλείας· καὶ αὐτὴ λίαν ἀξισταίνως δὲν ἡμέλησε νὰ λάβῃ τὴν περὶ ἐκτίσεως τῶν χρεῶν τούτων πρόνοιαν, καὶ ἐαθημὸν νὰ κανονίσῃ τὰ περὶ τούτων· καὶ πρῶτον εἰς τὸ Διάταγμα τοῦ 1833 περὶ σχηματισμοῦ καὶ καθιερῶντων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, δώσασα συνάμα καὶ τὴν ἐντολὴν νὰ συμπληρώσῃ αὐτὸ καὶ ὅλους τοὺς περὶ τούτων λογαριασμούς· δευτέρον εἰς τὸ διάταγμα τοῦ 1831 περὶ ὀργανισμοῦ καὶ καθιερῶντων τῶν ταμίων ὥρισε τὴν

ὑπαρξὶν ἰδιαιτέρου ἀποθεματικοῦ ταμείου πρὸς τὸν ἀντιπρὸς σκοπὸν τρίτον εἰς τὸ Διάταγμα τοῦ 1835 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἐπικρατείας καθιέρωσε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ λαμβάνωνται οἱ ἐφοροὶ τοῦ ρηθέντος ταμείου ἐκ τῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας καὶ τέταρτον εἰς τὰ Διατάγματα περὶ προικοδοτήσεως καὶ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων ἐκκλόνετε ρητῆς, ὅπως τὰ μὲν κεφάλαια τούτων κατατίθενται εἰς τὸ ἀποθεματικόν, οἱ δὲ τόκοι εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ διαδεχθέντες εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου τὴν ἀντιδυναστεῖαν οὐδὲν ἐρημώσαμεν ἐξ ὧν αὐτὴ ἐκκλόνει· ἡ Βασιλεὺς κηδομένη τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀγῶνος διώρισε τὸν πρεσβῆρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Ρυγγῆ, ὃν ὁ Κυβερνήτης εἶχε φέρει ἕνεκα τῶν περὶ τὰ λογιστικὰ γνώσεών του, καὶ ἐπιφύρτισεν αὐτὸν νὰ ἐξελέγῃ ὅλα τὰ παλαιὰ χρέη καὶ τοὺς παλαιούς λογαριασμούς· ὁ Κ. Ρυγγῆ μετὰ προηγουμένην ἐρευναν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔκαμε τὰς ἀνταρτίας ἐκθέσεις κατὰ τὸ 1836, εἰς τὰς ὁποίας φαίνεται ὡς ἔγγιστα τὸ σύνολον τῶν παλαιῶν χρεῶν καὶ ἡ ἐκκαθάρισις ἐκάστης κατηγορίας, πρὸς δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποστέρσεώς των ἀναβαινόντων εἰς 55 περίπου ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν τὰ μὲν τριάκοντα ὑπάρχοντα εἰς τὸ ἐσωτερικόν· τὰ δὲ εἰκοσιπέντε εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Τὸ Διάταγμα τοῦ 1836, ὅπερ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀνέγνω, ἐπειδὴ δὲν ἐδιδραμοῦθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν κατὰ προηγουμένον τοῦ ἐτους 1833 Β. Διάταγμα πρέπει νὰ καταχωρῶνται γενικῶς ὅλα καὶ κυρίως τὰ θέσιν νόμου ἐπέχοντα Β. Διατάγματα, δὲν ἔχει ἰσχύν, τοσούτω μᾶλλον καθύστερον προγενέστερον Διάταγμα περὶ τοιούτων χρεῶν τοῦ 1836 ὑπάρχει καταχωρημένον εἰς τὸ ὑπ' αἰθ. 20 φύλλον τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐτους 1838 καὶ δὲν μνημονεύει ποσῶς τὸ ἤδη ἀναγνωσθὲν, τὸ ὁποῖον δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους δὲν ἔχει ἰσχύν· ἄς παραδεχθῶμεν ὅμως ὅτι ἠδύνατο καὶ ἡ Βασιλεὺς νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ εἰσπραξίς των ἀπαιτητῶν καθυστερήσεων, καὶ ἀπαγορεύεται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουσιν ἀντιρρήσεις· ἀλλ' ἐάν δὲν ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις ὑπὲρ τῶν γενομένων ἀντιρρήσεων ποῦ στέκει τότε ἡ λεγομένη ἀπαγόρευσις τῆς εἰσπράξεως; ἐπειδὴ λοιπὸν ὑπάρχει καὶ τίτλοι μὴ ἐκκαθαρισμένοι, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀρεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν ἢ ἐκκαθαριστῶν τῶν παλαιῶν χρεῶν, δι' ἃν λόγον καὶ συμμερίζομαι τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ διαχωρίσεως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγῶνος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας πολλάκις ὑψώταμεν ἐνταῦθα φωνήν, ἀπεικίσταται νὰ

διορισθή η ἀνγκούσα ἐπιτροπή διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν χρεῶν, ὅσα κατ' αὐτὴν ὑπάρχουσι. Εἰς ὑπουργός, ὁ Γερ. Κ. Σταύκος τὸ 1850 ἐξήγαγε καὶ ὑπεγράφη Διάταγμα διορίζον μίαν ἐπιτροπὴν, ἣτις καθήκον εἶχε νὰ ἐξετάσῃ τὰ δικαιώματα τῶν καταχωρημένων μὲν εἰς τὸ μητρώον μὴ θαυματολογηθέντων δὲ 143 ἀγωνιστῶν ὡς ἀποβιωσάντων, καθὼς ἐπίσης καὶ περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἀπεβίωσαν μὴ καταχωρηθέντες εἰς τὸ μητρώον, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς πρὸς αὐτοὺς ὅτι δίκαιον· ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἐνεκα διαβολῶν καταγορηθὲν ἔμεινεν ἀνεκτέλεστον. Ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ Σολίντζ ἐξεδόθη ἕτερον διάταγμα διορισμοῦ ἐπιτροπῆς διὰ νὰ ἐξελέγξῃ ὡς καὶ ἐξήλεγξε τὰ δικαιώματα μόνον τῶν 143 ἀγωνιστῶν τῶν καταχωρημένων εἰς τὸ μητρώον καὶ μὴ λαθόντων τοὺς ἀνέκοντας αὐτοὺς βαθμούς· ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων οὐδὲν εἰσέτι ἀπεφασίσθη· διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωρῶ ὁρθὴν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν χρεῶν εἴτε ὀφειλομένων πρὸς τὸ δημόσιον εἴτε ὀφειλομένων παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀγῶνος· τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἐπιψηφισιν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ὅπερ θέλει περιλαμβάνει τὰ χρεῖα τῆς ὁμαλῆς ἐποχῆς τῆς Βασιλείας, ἃς προχωρήσῃ εἰς τὸν διορισμὸν τῆς ἀνγκούσας ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ποικίλων χρεῶν καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων, ἢ τὸν συμφυρισμὸν καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν διαφορῶν πιστώσεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ ἀγῶνος· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι καὶ ἄλλοτε εἶπεν ὁ μακαρίτης Ζωγράφος· καλὴ μὲν εἶναι ἡ ἐξελέγξις, ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς τοιαύτη παρουσιάζει μερικὰς δυσκολίας, τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ διαγραφῶσι· τούτέστιν ἡ Κυβέρνησις διαγράφουσα τὰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις κατὰ τὸ ὅλον ἃς εἶπη ὅτι γορηγῇ τὸσα τοῖς 0/0 ἀπέναντι τῶν ἐκκαθαρισμένων τοιούτων δικαιωμάτων· τότε δύναται τῆς πράξεως ταύτης ἡ καλὴ πίστις ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους τῶν ἐξω ὁμογενῶν θέλει στερεωθῇ, ὁ ἀγὼν θέλει θεωρηθῇ ἀνταμιωθόμενος· καὶ θέλει προκληθῇ ὁ ἀήκων ζήλος πρὸς τὴν διάπραξιν νέων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πράξεων ὅταν παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη· ἂν μὲ ἐρωτήσῃ καὶ ἤδη τις διατί τοσαύτης χρηματίας ὑπουργός κανὲν τοιοῦτον δὲν ἐπράξα, ἀπαντῶ ὅτι πολλάκις καὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος ἐλάλησα πρὸς τοὺς συναδελφούς μου, ἀλλὰ δὲν εὗρον συμφωνίαν πρὸς τὴν γνώμην μου ταύτην τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν· δηλαδὴ δὲν εἶχον τὴν τύχην τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς ὁμοψυχίας εἰς τὰ ἀντικείμενα, ἃν εἶχει τὸ παρὸν ὑπουργεῖον. Νογῶμαι ἤδη καὶ εἰς

τὴν ἑτέραν παρατήρησιν τὴν ἀρρῶσαν τὸ ἀόριστον τῆς φράσεως αὐτῶν ἐξ οἰωνοῦ ποτε ἐσώδων καὶ παρατηρῶ ὅτι συμμερίζομαι πληρέστατα τὴν τροπολογίαν τοῦ ἑτέρου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μιγγίνα, δι' ἧς ἡ δώρησις τῶν τόκων ἐκτείνεται εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ δημοσίων εἰσδημάτων ἢτοι ἐκ φόρων καὶ ἐξ ἐνοικιασίων ἢ ἀγορῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῶν παρομοίων, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς καθυστερούντας ἐκ καταχρήσεων ἢ ὑπεξαίρεσεων χρημάτων τοῦ δημοσίου, διότι ἡ ἐπέκτασις τοῦ εὐεργετήματος τῆς δωρήσεως τῶν τόκων καὶ εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῆς δευτέρας ταύτης κατηγορίας δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν δίκαιον σκοπὸν, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ἐπιδιώκωσιν ὅλοι οἱ τοιοῦτοι νόμοι, τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τύχῃσι τῆς δεύσεως ἐπικεινῆς μόνον οἱ ἀξιοὶ συγκαταβάσεως καὶ καλῆς πίστεως ὀφειλέται, καὶ οὐδέποτε οἱ ἀνάξιοι πάσης συγκαταβάσεως καὶ κακῆς πίστεως, πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν καταχρήσεων καὶ ὑπεξαίρεσεων περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐπὶνεγκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σιλήβεργος.

Κύριε Πρόεδρε! Μετὰ τὴν δευτέραν ὁμιλίαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὰς μετὰ ταύτην ἠθελον πορευθῆναι τοῦ νὰ λαλήσω, εἰάν δὲν ἦκον ἐπαναλαμβανόμενος ἀντιρρήσεις τινάς, αἵτινες μὲ ἐφάνησαν ἀρκούντως ἀνασκευασμέναι δι' αὐτῶν.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες περὶ καθυστερούντων νόμοι παρέσχον συγκαταβάσεις εἰς τινὰς μόνον κατηγορίας ὀφειλετῶν, τὸ δὲ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίον ἐρχεται νὰ ἐκτείνῃ τὰς συγκαταβάσεις ταύτας εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, καὶ μέχρις ἐποχῆς μεταγενεστέρης καὶ δι' ὅλους καὶ δι' αὐτοὺς ἀκόμη ὑπὲρ ὧν εἶχαν ἐκδοθῇ οἱ προηγουμένοι νόμοι. Ὁρθῶς ἄρα τὸ ὠνόμασεν ὁ Κ. ὑπουργός εὐεργετικόν, καὶ εὐεργετικόν εἶναι τὸ ὄντι. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐρχεται ἡ κυβερνήσις νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ καταδιώξῃ τοὺς ὀφειλέτας αὐτῆς, διότι τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν τὴν ἔχει δύναται τῶν κειμένων νόμων· τὴν ἔχει δὲ ἀδιστακτικῶς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας τῆς πρὸ τοῦ 1833 ἐποχῆς. Εἰάν δὲν συμπεριληθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, μένουσι ὑπόχρεοι εἰς τὴν εἰς ἀκέραιον πληρωμὴν τῶν χρεῶν αὐτῶν, διότι ἂν ἡ κυβερνήσις ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας δὲν κτύπησε νὰ πληρώσῃ τὰ χρεῖα τῶν προκατόχων αὐτῆς, μὴ ἔχουσα ἐπαρκὴ μέσα, δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ μὴν εἰσπράξῃ τὰ ὀφειλόμενα εἰς

τὸ κράτος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπὸ ὀφειλέτας μὴ ἐργονοῦς νὰ λαμβάνωσι τίποτε. Δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ τῶρα ἡ ἐξουσία τῆς εἰσπράξεως, διότι, τὸ ἐπαυλαμβάνω, τὴν ἔχει ἡ κυβερνήσις· πρόκειται νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ὀφειλέτας ἡ εἰς τοὺς λοιποὺς γενομένη συγκατάθεσις.

Μὲ φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν ἐξαίρεσιν τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν, (καὶ ἐννοεῖ βεβαίως νὰ μένωσιν ὅλως ἀκαταδίωκτοι), ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν ἐκείνους ἐξ αὐτῶν ὅσοι εἶναι συγχρόνως καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου. Ἀλλὰ περὶ τούτων ὑπάρχει τὸ ἀπὸ 1/13 Δεκεμβρίου 1836 Β. διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσαν ὁ Κ. ὑπουργός, καὶ δυνάμει αὐτοῦ οἱ ὀφειλέται ὅσοι εἶναι συγχρόνως καὶ πιστωταὶ μένουσιν ἀκαταδίωκτοι. Ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Β. τούτου διατάγματος, δὲν ἔχον οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, πρὶν ἀκούσω τοὺς δύο δεινότερους δικανικούς μας (τὸν Κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Προβελόγγιον). Καὶ πάλιν δὲ συγχωρήσατέ με νὰ φρονῶ τοῦτο. Βεβαίως, ἐάν ἐπρόκειτο νὰ ζητηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἐνώπιον τῶν τακτικῶν διαστηρίων, πολλὰ ἤθελον ἀναρῶν δυσκολίαι. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὶν φθάσωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ὀφειλετῶν λαμβάνονται διοικητικῶς ὑπ' ὄψιν πρῶτον μὲν ὑπὸ συμβουλίου, ἔπειτα δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ τέλος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπειδὴ τὸ κῆρος τοῦ Β. διατάγματος δὲν ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, φρονῶ, ὅτι τὸ Β. ἐκείνο διάταγμα προφυλάττει ἀρκούντως ἀπὸ πάσης καταδίωξεως τοὺς ὀφειλέτας ὅσοι εἶναι συγχρόνως καὶ πιστωταί. Ἐπομένως ὑποστηρίζω τὴν γνώμην τοῦ νὰ μὴ γείνη δεκτὴ ἡ προτεινομένη ἐξαίρεσις τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐννοίαν τῶν λέξεων «ἐξ οἰωνδήποτε ἰσθδων», λυπούμαι, διότι δὲν δύναμαι νὰ παραδελθῶ τὴν δοθείσαν ἐρμηνείαν. Ἄλλως τε κατ' ἐμὲ ἡ ἐρμηνεία αὕτη δὲν ἀρκεῖ εἰς διασάφειν τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου. Δύο εἶναι οἱ τεχνικοὶ ὅροι, δι' ὧν σημαίνονται αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἰσπράξεις· εἰσodήματα, γαλ. revenus τὰ ἐκ φόρων δηλ. καὶ ἄλλων τακτικῶν πόρων, καὶ εἰσodα recellus τὰ ἐξ ἄλλων πηγῶν, μᾶλλον τυχαία· ὁ δεύτερος ὅρος ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε εἰς ἀνωτέραν ἐννοίαν, παραλαμβάνει καὶ τὸν πρῶτον. Πᾶσα δὲ ἄλλη εἰσπράξις καὶ πληρωμὴ ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ λέγεται κηρίως ληψodosis, opération de trésorier, καὶ ἀνάγεται εἰς

τοὺς χρηματιστικούς καὶ ἄλλους λογαριασμούς. Ἀναγνώσκων ἐπομένως εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὅτι οἱ ὀφειλέται ἐξ οἰωνδήποτε ἰσθδων μέλλουσιν ν' ἀπολαύσωσι τοῦ ευεργετήματος τῆς ἀφέσεως τῶν τόκων, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἤθελεν ἐννοῆσαι ποτέ, ὅτι συμπεριλαμβανόνται εἰς τὴν ῥαῖιν ταύτην καὶ οἱ ὀφειλόντες ἑλλείμματα προερχόμενα ἐκ τοῦ ὑπολοίπου χρηματικῆς αὐτῶν διαχειρίσεως. Λέγω δὲ περὶ τῶν τούτων ὅτι δὲν θεωρῶ δικαίον νὰ μέωσιν ἀπυλλαγμένοι τοῦ τόκου. Μὲ φαίνεται μάλιστα, ὅτι δὲν συνάδει τοῦτο οὔτε μὲ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ γνώμην. Ἐκεῖ βλέπω ὅτι παραδέχεται ὀφειλέτας καλῆς καὶ κακῆς πίστεως, καὶ δικαιολογεῖ τὴν παράλειψιν τῆς διακρίσεως ταύτης ἐν τῷ νόμῳ, διὰ τὸ δυσέλεγκτον τῆς καλῆς ἢ κακῆς πίστεως. Συμμερῶν πληρέστατα, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξέλεξις ἤθελεν ἔχει τι καὶ δυσχερὲς καὶ ἐπαχθές. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν χρηματικοῦ ὑπολοίπου κατακρατηθέντος παρ' αὐτῶν ἐναντίον ῥητοῦ νόμου, οὐδεμία ἐρευνα εἶναι ἀναγκαία. Ἐννοῶ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ληψodosis ὅχι καὶ τὰ προσκόμματα τὰ ἐκ τῆς διοικητικῆς πρὸς ἐτάσεως ἢ τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολοίπων προερχόμενα.

Ἦκουσα ὅτι ἡ σαφήνεια τῆς ἐννοίας τοῦ νόμου δύναται νὰ γείνη εἰς τὰ πρακτικά. Ὁχι, Κύριε, τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Ἐάν καὶ εἰς τὸ ἕτερον βουλευτικὸν σῶμα ἐγένετο περὶ τούτου λόγος καὶ ἐσημειούτο καὶ εἰς ἐκείνου τὰ πρακτικά ἡ αὕτη ἐρμηνεία, καὶ ἐδδλοῦτο ἡ συγκατάθεσις καὶ τοῦ ὑπουργοῦ, τότε μάλιστα· ἀλλ' ἡ εἰς τὰ πρακτικά τοῦ ἐνός καὶ μόνου τῶν δύο βουλευτικῶν σωμάτων σημειουμένη ἐρμηνεία ἔχει θέρεια ἱστορικὴν σιμκοσίαν, κῆρος διατάξεως νόμου ὅμοιον δὲν ἔχει. Λέγω λοιπὸν ὅτι ἡ διασάφεις πρέπει νὰ γείνη ἐν τῷ νόμῳ.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ὀλίγα μὲν ἀποδίδουσι τὴν ἀκριβῆ ἢ ἐλαττωματικὴν σύνταξιν τοῦ αἰζητουμένου νομοσχεδίου, τὰ δὲ πολλὰ ἐρρέθησαν, διότι ὁ νόμος ἐλήφθη ὡς ἀρρηκτὴ. Διεδεδάωσε δὲ τὴν Γερουσίαν ὅτι δέχεται ταῦτα προκαταβολικῶς ὡς ἐπαίνους, τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ ἀκούσῃ ἐντός ὀλίγου ὑπὸ τῶν αὐτῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, διότι, τι ζητεῖται σήμερον, θέλει παρουσιασθῇ αὐρίαν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος, τουτέστι θέλει ἐκδοθῇ τὸ Β. ἐκείνο διάταγμα, δι' οὗ διορίζεται ὀριστικῶς ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν χρεῶν.

Προσέθηκε δὲ, ὅτι ἕκαστος Γερουσιαστὴς μὲ ὀλίγην τιμὴν

καλὴν προδιάθεσιν ἡδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὡς τὴν πρώτην ζήτην τοῦ γενικοῦ ἐκείνου ταμείου, δι' οὗ θέλουσιν ἀποζημιωθῆναι οἱ δικαιούμενοι. Μετὰ τοῦτο ὅμως, παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ προδικάσῃ, τουτέστι νὰ προκαποσχίσῃ περὶ τῶν μέσων τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων.

Ἐνταῦθα διίσχυρίσθη λέγων, ὅτι διόλου δὲν ἐννοεῖ, ὅτι διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου τοῦ νόμου, φαινομένη ἡ Κυβέρνησις ἐπιεικὴς, σκοπὸν ἔχει νὰ εἰσπράξῃ ἐκ τῶν ἀπηρεχαιωμένων ἐποχῶν, διότι ἐνῷ ἡδύνατο καὶ ἀνευ τοῦ παρόντος νόμου νὰ πράξῃ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις, οὐδεὶς ὅμως μέχρι τοῦδε κατεδιώχθη δι' ὀφειλήματα πρὸ τῶν ἐτῶν τοῦ 1833, τὰ ὅποια συμπίπτουσι μετὰ τὰ παλαιὰ χρεῖα, τὰ ὅποια ἀκόμη δὲν ἐξεκαθαρίσθησαν, διὰ νὰ πληρώσῃ ἐπίσης.

Κατὰ τοὺς συνδυασμοὺς δὲ τῶν διαφόρων ἀρθρῶν τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου πᾶσα ἀπαιτήσις ἐπὶ παλαιῶν χρεῶν ἀρκεῖ νὰ στηρίξηται εἰς ἀποδείξεις καὶ θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν, ὥστε ποσῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν κινεῖται ἀπὸ πνεύματος πλεονεκτικοῦ, ἀπ' ἐναντίας φαίνεται λίαν ἐπιεικὴς, ἡ δὲ ἐπιείκεια αὕτη ἐλαττοῦται, ἂν τὸ ἀρθρον τροποποιηθῇ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν γενικὴν ἐπιείκειαν τοῦ νόμου τούτου συμμετάσχουν καὶ οἱ ἐλλειμματικοὶ ὑπόλογοι διαχειρισταὶ τῶν δημοσίων, ἀλλ' ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ ἡ πράξις εἴτε διέφυγε, εἴτε ἐτιμωρήθη ποινικῶς, ἤτελεν εἶθαι ἀδικον καὶ ἀσκοπον νὰ μὴ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις δι' ἐπιεικείας τῆς νὰ εἰσπράξῃ τοῦλάχιστον ὅσα πλείονα τῶν καθυστερουμένων δινῇ.

Ὁ κύριος ὅμως σκοπὸς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου δὲν εἶναι ἡ συγκατάθεσις καὶ ἡ ἐπιείκεια, διότι δύναται κατόπιν νὰ προβῇ εἰς ἄλλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων, ἀλλὰ θέλει νὰ ἴδῃ κατὰ πόσον διὰ τῶν εἰσπραξέων ὑπὸ τοιαῦτα μέτρα δύναται νὰ πλησιάσῃ τὸν σκοπὸν τῆς μελετωμένης ἀποζημιώσεως.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας, ὅτι ἀποκροῖει τὴν ιδέαν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ὅτι δῆθεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας διὰ τῆς τροπολογίας αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπιείκειαν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὅποιαν θέλει νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν· ἐνῷ ἡ ἐπιτροπὴ δυσκολεύεται μόνον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐπιείκεια αὕτη ἐπὶ τῶν οἰωνδῆποτε ὀφειλετῶν συμπεριλαμβανομένων δηλαδὴ καὶ τῶν καταχραστῶν τοῦ δημοσίου.

Πρὸς δὲ παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ἔχει κατὰ τὴν διαθεθεσίαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐτοίμην τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν χρεῶν, ἔπρεπε νὰ περιμενῇ νὰ εἰσαγάγῃ συνάμα καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Οὐδεὶς δὲ, εἶπεν, ἠτιάθη τὴν Κυβέρνησιν ὅτι κατεδιώξεν τινα διὰ χρεὶν πρὸ τῶν 1833· οὐχ ἦτον ζητεῖ σήμερον νόμον διὰ νὰ κατεδιώξῃ ὅπου κατὰ τὴν ἐκφασίν του ὑπάρχουσιν ἀπαιτήτῃ· ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ λάβῃ μὲν ἡ Κυβέρνησις ὅθεν τῇ ὀφείλονται, νὰ πληρώσῃ ὅμως συνάμα καὶ ὅπου ὀφείλει.

Παρετήρησε συνάμα, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ιδέαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐὰν ἐκκαθάρσῃ τὰ χρεῖα τὰ παλαιὰ, ὡς πρέπει, δὲν θέλει μείνει οὔτε ἐν τρίτον, διότι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ δημοσίου ὑπάρχουσιν ἀπαιτήσεις, οἵτινες δὲν ἐφηρμόθησάν ποτε (ὡς ἐπὶ παραδείγματι) τοὺς ὀφειλέτας τοὺς ὁποίους ἔχει τὸ δημόσιον ἀπὸ ἐνοικιάσεις ἐσθλῶν τοῦ 1831, ὅπου φέρεται χόρτον, τὰ ὅποια μολονότι εἶναι χρεὶν ἀνύπαρκτα, εἰς τὰ κατὰστιχα φαίνονται ὀφειλόμενα καὶ τὰ παρόμοια.

Εἶναι συνετὴ λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ιδέα ζητήσεως τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν χρεῶν τοῦ πολυετοῦς ἀγῶνος, ὅστις δὲν ἐτράπη καὶ δὲν ἐξῆλθε μὲ τὸ μὴδὲν, ἀλλὰ μὲ τὰ ἰδιωτικὰ ἐκεῖνα μέσα τὰ ὅποια σήμερον περιτρονάζονται, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται τὸ Χριστιανικὸν ἐκεῖνο ρητὸν «καὶ θνήσκω ὑπὲρ Σοῦ ἵνα συζήσω ἐν Σοί, ἦγον αὕτη ἦτον ἡ ἀπόφασις τῶν Ἑλλήνων ἡ νὰ συγχωρῶσι μὲ τὴν ἐλευθερίαν, ἢ ν' ἀπολάβουσιν τ' ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας».

Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν, τὴν ὅποιαν μέμφεται δῆθεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἀπέφυγε νὰ κάμῃ λόγον περὶ συγχρόνου ἐκκαθαρίσεως τῶν παλαιῶν ἐξόδων καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτητῶν, καὶ ἠράεσθαι μόνον νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως.

Παρετήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Πήγας Παλαμίδης, ὅτι παρεξηγήθη ὑπὸ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἡ πρότασις του, περὶ τοῦ ὅτι οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἔχουν ἴσως καὶ νὰ λαμβάνουσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπήντησεν, ὅτι ἀρκεῖ ὁ ἔχων λαμβάνειν νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν οἷαν δῆποτε καὶ θέλει εἰσκαουσθῇ· ἀλλὰ λησμοεῖ, φαίνεται, ὁ Κ. ὑπουργός, ὅτι ἡ ποικιλία τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ ὅποια συνέτρεχε τότε ἔκαστος καὶ ἂν δὲν φέρῃ ἀπόδειξιν τακτικὴν τῆς συνεισφορᾶς του, οὐχ ἦτον τὸ δικαίωμα τῆς παραγραφῆς δὲν δύναται νὰ ματαιώσῃ ἐνταῦθα τὰς ἀπαιτήσεις. Διὰ τοῦτο ἦτο ἐπιθυμη-

τόν, ἢ το ἀναγκάσιον νὰ συνυπάρχη καὶ τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ διακρίνῃ τὰς ἀποδείξεις, ὅσας δύναται νὰ παρουσιάσῃ τις πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων του, διότι τὸ δικαστήριον τοῦτο συγγεμένον ἀπὸ ἀνδρᾶς μακροτέρας ἡλικίας τῆς τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, θὰ ἐνθυμῶνται ὅτι οἱ ἰδιῶται, ὁ λαὸς, εἶναι πιστωτῆς μεγάλων ὑποχρεώσεων εἰς τὸ εὖνος καὶ ἀνευ ἀκόμῃ ἀποδείξεων.

Εὐμεριώνησεν ἐπὶ τέλους μὲ τὴν ιδέαν τοῦ προλαλήσαντος Γερουσιαστοῦ ὑποστηρίζων τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἐθεώρησεν ἄδικον, νὰ συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ οἱ καταχραστὰί τῆς δημοσίας πίστεως.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιλέγγιος ἔδωκε τὰς ἐξῆς ἐξηγήσεις, ὅσας ἐνόμισεν ἀναγκαῖας πρὸς πλείοτεράν σαφένειαν τοῦ τροπολογουμένου ἄρθρου, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἦτο σύμφωνος μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ὑπεβλήθη, διότι διὰ τῆς λέξεως «ἐσοδὸν» εἰς ἀμείνανε τὴν καθαρὰν ἐν γένει σημασίαν αὐτοῦ, τοῦτέστιν ὡς πυστότητα βεβαίαν καὶ κατὰ πρῶτον ὁρίζομένην, τὴν ὑποίαν δύναται νὰ εἰσπράξῃ ὁσάκις θελήσῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐπιτελείας τοῦ συζητουμένου νόμου καθότιν ὅπως τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, καθόσον νομίζει ἐντελῶς ἄδικον νὰ συμμετάσχουσιν ἐνός τοιούτου εὐεργετήματος ἄνθρωποι καταχραστὰί τῆς δημοσίας πίστεως. Δὲν τοιαῦται ἐπιείκειαι ἐλαττοῦσι τὴν κοινωνικὴν ἢ κληρὴν χρησιμεύουσαν ὡς κακὰ προηγουμένα, διὰ τὰς συνειδήσεις ἐκείνας, πρὸς αἷ ἡ αὐστηρότης τῶν νόμων εἶναι εἰς φραγμὸς.

Πλὴν καὶ ἂν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιμένῃ εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, ἀπήντησε νὰ σημειωθῇ ῥητῶς εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι διὰ τῆς λέξεως ἐσοδὸν, ἐννοεῖ τὴν καθαρὰν βεβαιωμένην εἰσπράξιν καὶ ὅχι τὴν ἐκ καταχρήσεως προερχομένην, διότι κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ καταχραστὴς ὅπως δῆποτε εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον διὰ τὸ εἰσπραχθὲν ἐσοδόν, τὸ ὁποῖον κατεχράσθη.

Παρετήρησε δὲ ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸ δεῦτερον μέρος τοῦ ζητήματος, τοῦ νὰ πληρώσῃ συνάμα ἡ ἐξουσία τὰ παλαιὰ χρεὴ εἰς τοὺς πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, οὐδεὶς δύναται νὰ μεμφθῇ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, διότι δι' αὐτοῦ προτείνεται ὁ συμψηφισμὸς αἱ παλαιὰ ἀπαιτήσεις τοῦ ὀφειλέτου μὲ τὰ παλαιὰ χρεὴ του πρὸς τὸ δημόσιον.

Μία μόνον ἀμφιβολία παρίσταται ὡς πρὸς τὸ 5 ἄρθρον, ὅτι ἐπειδὴ ὅλα τὰ παλαιὰ χρεὴ εἶναι ἀπαιτήτᾳ, πολλὰ ὅμως δὲν ὑποστηρίζονται δι' ἀποδείξεων, ἀλλὰ θεθαῖονται διὰ μαρτυριῶν, τὸ ἄρθρον τοῦτο νὰ μείνῃ, ὡς εἶναι, ἀναμένοντες τὴν ὑπαιντιτομένην σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἥτις ὡς δικαστήριον ἐπίσημον πρόκειται καὶ δύναται νὰ λύσῃ τοιαῦτα ζητήματα πολὺπλοκα καὶ σπουδαῖα, τῶν ὁποίων, ἐκ τῶν προηγουμένων καταφαίνεται, οὐδεμία Κυβέρνησις χθέλησε νὰ ἀνυπερβῇ ἀπευθείας τὴν εὐθύνην μοιῶντι καὶ τὸ ἴδιον ἄρθρον περιπίπτει εἰς ἀντίφασιν τινα.

Ἐπομένως, προσέθηκε, τόσῳ πλείοτερον δικαιούμεθα νὰ ἀπαίτησωμεν τὴν σπουδαίαν ἐπίβλεψιν πρὸς εἰσπράξιν τῶν χρεῶν τούτων, καθόσον θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀποκλειστικῶς εἰς ἀπότισιν παλαιῶν ἀποζημιώσεων καὶ ποσῆς νὰ γίνῃ χρήσις αὐτοῦ εἰς ἄλλας ἀνάγκας ὑπὸ τῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἀντίφασις δὲ ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκφράσιν τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ ὁποίου τὴν ἐνέργειαν δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸ Β. Διάταγμα· διότι τὸ ἀναρροόμενον Διάταγμα λέγει, ὅτι οἱ ἔχοντες παλαιὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως ἀπὸ τὸ δημόσιον μένουσιν ἀκαταδίωκτοι ὡς ὀφειλέται τοῦ δημοσίου διὰ παλαιὰ χρεὴ· ὁ δὲ νόμος λέγει ἤδη ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῶν συμψηφίζονται εἰς τὰ χρεὴ αὐτῶν πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐπρότεινε λοιπὸν πρὸς διασαφήσιν τοῦ νόμου νὰ διατυπωθῇ ὅτι οἱ μὲν ἀπλῶς ὀφείλονται τοῦ δημοσίου διὰ παλαιὰ χρεὴ νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ νόμου, ὅσοι δὲ ὀφείλονται ἔχουσιν ἀπαιτήσεις λαμβάνειν νὰ μένωσιν ἀκαταδίωκτοι μέχρι τῆς ὑπὸ τῆς διορισθεσμένης ἐπιτροπῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν.

Ἡ τροπολογία θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὸ δὲ συζητούμενον ἄρθρον 1 νὰ μείνῃ ὡς ἔχει γενικόν.

Ἐπὶ τούτοις παρετήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι δὲν εἶναι διόλου ὀρθόν, ἐπειδὴ τὸ δημόσιον δὲν εὕρεσκαται εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας αὐτοῦ ὑποχρεώσεις του, νὰ μὴ δύναται νὰ καταρύγῃ καὶ εἰς μέτρα τινα ἐπιεικειᾶς, τὰ ὅποια προτίθει ὅτι θέλουν τῷ ἐξασφαλισεῖ ὀλίγα καθυστερούμενα ἐσοδα.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν γενομένην παρατήρησιν, ὅτι τοῦ νόμου τὸ εὐεργετικὸν δὲν πρέπει νὰ ἐκταθῇ καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους διαχειριστάς, παρετήρησεν, ὅτι ἐπίσης καὶ τοῦτο εἶναι ἄδικον διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἢ ἀπέθανον καὶ δὲν καταζητοῦν-

ται εἰμὴ οἱ κληρονόμοι των, ἢ ἐνεκα τῆς πολυχρονιότητος ἢ ἀφορμῇ τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν ἡλλοιωθῇ καὶ ἔλθῃ πλέον χαρὰ κτῆρα πολιτικοῦ χρέους, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἔχωσι μέρος εἰς τοῦ νόμου τὸ εὐεργέτημα, καθόσον ὑποτίθεται, ὅτι τοιοῦτο-τρόπως θέλουσι προθυμοποιηθῇ ἴσως ταχύτεραν ἀπό-τιν τοῦ χρέους των πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἀπῆλθκε δὲ εἰς τὰ παρὰ τοῦ Κ. Προβειγγίου λεγόντα ὅτι διὰ τοῦ 5 ἄρθρου δὲν καταστρέφεται ἡ ἰσχύς τοῦ διατάγματος, διότι ὁ μὲν νόμος λέγει νὰ συμψηφίζονται διὰ τοὺς ὀφειλέτας, ὅσα ἔχουσι οὗτοι λαμβάνειν παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἐννοεῖ τοὺς ὀφειλέτας τοὺς μετὰ τὸ 1833, ἐνῷ τὸ διάταγμα ἐννοεῖ τοὺς πρὸ τοῦ 33 ὀφειλέτας καὶ ἔχοντας λαμβάνειν ὅτι δὲν καταδιώκονται. Ἐπομένως δικαστήριον ἐπὶ πάσης ἀαρη-σομένης διαφορᾶς ἔσεται ἡ συστηθεῖσα ἐκ τῆς οὐπὼ ἐπιτρο-πῇ, ἥτις κύριον καὶ σπουδαῖον αὐτῆς μέλημα θέλει ἔχει τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν χρεῶν, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει εἶσθαι ἐπίσης εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ, ἂν ἡ ἀπαιτήσις ἐνός ὀφει-λέτου πρὸς τὸ δημόσιον, ὅτι ἔχει νὰ λάβῃ, εἶναι ἀλήθεια ἐξα-κριβωτέα ἢ σόφισμα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πληρωμῆς.

Προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κανιλλόπουλος ὅτι δὲν συμ-φωνεῖ πᾶσι μετὰ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἐπιείκεια τοῦ νόμου πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται πρὸς τοὺς καταχραστάς καὶ τοὺς ὑπεξαίρετάς τῶν δημοσίων χρημάτων, διότι τοῦτο γίνεται κακὸν παράδειγ-μα πρὸς τοὺς νεωτέρους· ὥστε τάσσεται ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Ὁ Γερ. Κ. Προβειγγίος εἶπεν ὅτι ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε νόμοι δὲν προέβλεψαν περὶ τῆς ἐπιεικείας, περὶ ἧς προβλέπει τὸ παρὸν νομο-σχέδιον, ἀλλ' ἐάν ἀνεγίνωσκε τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἤθελε πληροφορηθῇ ὅτι ἐξ νόμοι ἐπιεικεῖς ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου εἰσὶ προεκδομένοι, καὶ τὸ παρὸν νο-μοσχέδιον ἔρχεται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν νόμων ἐκείνων· ὁ αὐ-τός Κ. Γερουσιαστὴς εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἔτους 1833 θεωρήσασα τὸ δύσκολον τῆς πληρωμῆς ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς ἐπο-χῆς τοῦ ἀγῶνος χρεῶν τοῦ δημοσίου ἀπερῆνατο τὴν ἀναβολὴν πάσης τοιαύτης ἀπαιτήσεως· ἀλλ' ἐάν νομίζῃ ὅτι ἦλθεν ἡ ἡ ἐποχὴ νὰ εἰσπράξῃ τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθυστεροῦν-τα πρὸς τὸ δημόσιον, πρέπει συγχρόνως νὰ κανονίσῃ καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὅσα ὀφείλονται πρὸς πιστωτὰς τοῦ δημο-σίου ἐκ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ἄλλως τε ὅλοι οἱ ὀφειλέται τῆς

ἐποχῆς ἐκείνης θέλουσι παρουσιασθῇ καὶ πιστωταὶ τοῦ δημο-σίου, καὶ ἂν τὸ δημόσιον δὲν δικαιοῦται ἢ δὲν δύναται νὰ μὴ εἰσπράξῃ τὰ εἰς αὐτὸ ὀφειλόμενα, τοιοῦτοτρόπως δὲν δικαιοῦται ἢ δὲν δύναται καὶ νὰ μὴ πληρώσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενας πι-στώσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· ὁ δὲ τελευταῖον λαλήσας Γερ. Κ. Σι-λήβεργος εἶπεν, ὅτι ζητηθεὶς εἶδωκε γνώμην περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου τῶν καθυστερούντων· ἀλλ' ὡς γνωμοδοτήσας ἐπ' αὐ-τοῦ δὲν ἔπρεπε νὰ φέρῃ τὸν λόγον, διότι ὑποτίθεται ὅτι λα-λῶν δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν γνώμην του· προ-χωρῶν ὅμως εἰς τὴν οὐλίαν του ὁ Κ. Γερουσιαστὴς προσέθη-κεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάγωνται εἰς τὸ εὐεργέτημα τῆς δωρή-σεως τῶν τόκων καὶ οἱ ἐκ ληψοδοσίας ὀφειλέται διὰ τῆς προ-τάσεως τοῦ ταύτης ἀπέδειξεν ὅτι συμφωνεῖ μᾶλλον μετὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι ἡ γνωμοδοτήσις του δὲν ἦτο ἐντελὴς σύμφωνα μετὰ τὸ νομοσχέδιον.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμήδης.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς καὶ αὐθις ἐμνημόνευσε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ σήμερον ἀναγνωσθέντος διατάγματος, ὅπερ ἐγὼ κα-τέδειξα ὡς πάντῃ ἀνίσχυρον· ἀλλ' ἐάν ἐξετάσωμεν καὶ τὸ πε-ριεχόμενον τοῦ διατάγματος, αὐτοῦ εὐρίσκομεν, ὅτι τοῦτο ἀνα-φέρει συμψηφισμόν ἀμοιβαίων ἀπαιτήσεων καὶ παράβλεψιν ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐκείνων, ὅσοι συγχρόνως εἶναι καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου· πῶς δὲ εἶδους θέλουσιν εἶσθαι αἱ ἀπαιτήσεις αὗται καὶ ἐπὶ ποίας ἐξέσεως θέλουσιν εἶσθαι παραδεκταὶ αἱ περὶ αὐτῶν ἀντιπρὶθέσεις; περὶ τούτου οὔτε τὸ ἀναγνωσθὲν διά-ταγμα ὀρίζει τι, οὔτε τὸ παρὸν νομοσχέδιον πραγματεύεται, καὶ οὔτε εἶναι δυνατόν καὶ εὐχολόν νὰ συνταχθῶσιν αἱ ἀντίκου-σαι διατάξεις, καθόσον αἱ ἀπαιτήσεις εἰσὶ πολυάριθμοι καὶ παντοῖου εἶδους, καὶ ἀνευ τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δι-καστηρίου, ὅπερ ἡ Συνέλευσις ὥρισε, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσιν ἀπαιτήσεις ὑφ' ὧν ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐάλῃ ἐάσιν· διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἐπαναλαμβάνω νὰ εἰπῶ, ὅτι πρέπει νὰ ἐξαίρεθῇ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη τοῦ ἀγῶνος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομο-σχεδίου μεχρισοῦ ἐκκαθαρισθῶσιν ὅλαι αἱ πολυειδεῖς ἀπαιτή-σεις αὐτῆς, καὶ κανονισθῶσιν ἐν γνώσει τὰ περὶ τούτου.

Ἐπανελάθεν ὁ Γερ. Κ. Προβειγγίος· εἶπε ἐνώπιον τῶν δικα-στηρίων ὑπαχθῶσιν αἱ ἐκ ληψοδοσίας ἀπαιτήσεις πρὸς συμψη-φισμόν, εἶτε ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν, ὡς προβλέπει ὁ νόμος ΣΑΒ' οὐδεμία διαφορά ὑπάρχει· τὸ ἄρθρον ὅμως 5 τοῦ παρόντος νο-μοσχεδίου, δι' οὗ γίνεται ἡ παρεμπόμπη εἰς τὸν ἐκθέντα νόμον,

ἀντίκειται εἰς τὸ ἀνγνωστὸν διάταγμα, διότι τὸ μὲν ὀρίζει ὅτι οἱ ὀφειλῆται πρέπει νὰ καταδιώκωνται, καὶ ἂν ὥσι συγχρόνως καὶ πιστῶται νὰ ἐνεργῶνται τὰ πρὸς συμφηρισμὸν καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ'. τὸ δὲ διάταγμα κανονίζει νὰ μὴ καταδιώκωνται οἱ ὀφειλῆται ἐκεῖνοι, οἵτινες παρουσιασθῶσι συγχρόνως καὶ πιστῶται τοῦ δημοσίου, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν δυνηθῇ νὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ὁ συμφηρισμὸς τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων· ὁ Κ. ὑπουργὸς προσέθηκεν ὅτι ὅσον οὕτω θέλει συνηθῇ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις θέλει ἐκκαθαρίσει τὰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις· ἀλλ' ἀντιθέτως τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου λέγει, ὅτι τὸ δικαστήριον, ὅπερ θέλει δικάσαι αὐτάς καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἀντιρρήσεις, εἶναι αἱ εἰς αὐτὸ καὶ τὸν νόμον ΣΑΒ'. ἀναφερόμεναι ἐπιτροπαί· ὥστε ἐν τῇ συζητήσει τοῦ ἄρθρου 5 πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα τροπολογία, τὸ δὲ προκείμενον ἄρθρον νὰ μείνῃ, ὡς ἔχει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐποχὴν τῶν καθυστερούντων ἐρ' ἧς ἐκτείνονται αἱ συγκαταβάσεις τοῦ νομοσχεδίου· καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν φράσιν ἐξ οἰωνδήποτε ἐσόδων· ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰς εὐεργεσίας τοῦ νόμου οἱ ἐλλειμματικαὶ ἐκ ληψοδοσιῶν, προτείνω νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον οὕτω· εἰς τοὺς ἐξ οἰωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλῆται ἐκτὸς τῶν ἐξ ὑπολοίπου χρηματικῆς ληψοδοσίας. »

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Κρετινίτης· καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαιρέσιν τῶν κλεπτῶν τῶν δημοσίων χρημάτων· ὁ προλαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς θέλει εὖρε συμφώνον καὶ ἐμὲ καὶ πάντα ἄλλον ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν· καί ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς ἐλλειμματίας ἐκ διαφόρων διαχειρίσεων, ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι, εἴτε ἐθεωρήθησαν εἴτε δὲν ἐθεωρήθησαν οἱ λογαριασμοὶ τῶν, δὲν εἶναι κακῆς πίστεως ὑπόλογοι, καὶ πρόκειται περὶ χρηρηγώσεως συγκαταβάσεων τόκων εἰς τοὺς ὀφειλῆτας τοῦ δημοσίου, δὲν δύναμιν νὰ ἐξαίρσωμεν αὐτοὺς ἐκ τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου, χάριν τῶν προφανῶς κακῆς πίστεως ὀφειλετῶν ὡς καταχραστῶν τῶν δημοσίων χρημάτων.

Εἰπὼν δὲ ὁ Γερ. Κ. Σιλήβεργος· εἶπον καὶ εἰς τὴν πρώτην ὁμιλίαν μου ὅτι οἱ ὑπόλογοι γίνονται ὀφειλῆται ἢ ἐξ ὑπολοίπου τῆς χρηματικῆς αὐτῶν διαχειρίσεως ἢ ἐκ προσκομμάτων (οὕτω τὰ ὀνομαζει ὁ νόμος) καὶ ὅτι διὰ μόνον τὰ κρατηθέντα ὑπ' αὐτῶν χρήματα θεωρῶ αὐτοὺς ὑποκειμένους εἰς πληρωμὴν τόκων. Ἰπάρχει μάλιστα καὶ διάταγμα βασιλικὸν τοῦ ἐτους 1835 ἀπαλλάττον αὐτοὺς τοῦ τόκου διὰ τὰ ἐκ προσκομ-

μάτων χρέη· ἡ ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Προβλεγγίου προτεινομένη τροπολογία σαφηνίζει τὸ πρᾶγμα καθαρώς· οἱ διαχειριστάμενοι δημοσίων χρήματα, λαβόντες δηλαδὴ καὶ πληρώσκοντες, κρατήσαντες δὲ τὸ ὑπόλοιπον εἰς χεῖρας τῶν, αὐτοὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τόκων, αὐτοὶ ἐξαίρουνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀρέσεως τῶν τόκων.

Μετά πολλὰς δὲ ἀντιρρήσεις περὶ τῆς καταλλήλου συντάξεως τῆς προτεινομένης τροπολογίας πρὸς διασάφην τοῦ ἄρθρου συνειννήθη, κατὰ τὴν γνώμην τῶν παραδεχομένων τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου τροπολογίαν, νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν ὀφειλῆται ἡ φράσις· εἰκτὸς τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως ὥστε ὁ πρῶτος παράγραφος τοῦ ὑπὸ συζήτησιν πρώτου ἄρθρου νὰ καταρτισθῇ οὕτω.

«Εἰς τοὺς ἐξ οἰωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλῆται, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως, χαρίζεται ὁ τῆς υπερημερίας τόκος κλπ.»

Λαβὼν ἐπειτα τὸν λόγον ἐπὶ τῆς τροπολογίᾳς ταύτης ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν· οὐδέποτε ἐνοήσαμεν συμπεριλαμβανόμενος εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκ δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλετῶν καὶ τοὺς ὀφειλῆτας τῆς ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως· μᾶλλον δὲ ἐθεωρήσαμεν, ὅτι ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ ἐκφράσει ἐγκτεται τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, δὲ τοῦ ὑποσίου δυνάμει νὰ κάμωμεν ὥστε καὶ ταῦτα τὰ χρήματα νὰ καταστήσωμεν εἰσπράξιμα, ὅταν δὲν ἔχωμεν ἐλπίδα εἰσπράξεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς μετὰ τῶν τόκων ἐξογκώσεώς των· διὰ ταῦτα δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν νὰ παραδεχθῶ τὴν ἐπενεχθεῖσαν τροπολογίαν περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ νόμου τῶν ὀφειλετῶν τῆς ἀπίστου διαχειρίσεως. Ἐρχομαι ἤδη εἰς τὴν διασάφην τοῦ ἄρθρου 5 καὶ λέγω, ὅτι τοῦτο ἀναφέρει μὲν συμφηρισμὸν, μνημονεύει δὲ καὶ ἐκκαθάρσιν ἀντιρρήσεων, καὶ μία μακρὰ διαδικασία ἐπιτροπῶν καὶ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θέλει φέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἥτις θέλει εἶσθαι ἐσφαλὼς ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβὲς· ἐπομένως λέγω καὶ ὁμολογῶ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοσίου, ὅτι τὸ ἀπὸ 1/13 Δεκεμβρίου 1836 Β. διάταγμα, ὅπερ προσηγουμένως ἀνέγνω, θεωρεῖται ἐν πλήρῃ ἰσχύϊ· καὶ ἐάν παραδεχθῶμεν ἰσχυρὸν τὸν προταθέντα λόγον τῆς μὴ καταχωρήσεώς του ἐν τῇ Β. ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, αὐτὸς κινῶν αὐτὸ ὡς ἔχον κῆρος καὶ ἰσχύν, καὶ θέλω ἐκπληρώσει τοῦτο διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Μετά τὰ λεχθέντα ψηφοφορίας γενομένης διὰ χειροτονίας

ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα προταθείσης τροπολογίης, ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία δὲν παρεδέχθη αὐτήν. Ψηφοφορίας ἐπεὶτα ὁμοίως γενομένης ἐπὶ τοῦ ἀρθρου πρώτου τοῦ νομοσχεδίου, τροπολογηθέντος ἀπὸ κοινοῦ διὰ τῆς προσθήκης τῆς φράσεως ἐκτὸς τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως μετὰ τὴν λέξιν εὐφραϊνέταρα ἐν τῷ πρώτῳ παραγράφῳ, ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτό, ὅπως ἀνωτέρω ἐτροπολογήθη.

Ἐπομένως παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Ἰω. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 15 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Ἰω. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαρχάμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀμβροσιάδου ἐχορηγήθη αὐτῷ μνηνικὰ ἀπουσίας ἀδεία.

Παρελθὼν ἐπεὶτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐν τοῖς τάγμασι τῆς ἐφεδρείας ἀξιωματικῶν ἔχοντα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Καθιερωθείσης τῆς ἐφεδρείας διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 νόμου, εἶναι ἀνάγκη νὰ νομιμοποιηθῇ καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐν αὐτῇ διορισθησόμενων ἀξιωματικῶν, μὴ προβλεπομένη παρὰ τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 ὑπὸ στοιχείῳ ΡΟΗ'. ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συνετάχθη τὸ παρὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπιψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ν Κ Α Ε Ρ Θ Ε Ο Υ Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ Τ Η Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1861,

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Περὶ ἐφεδρείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ ἀξιωματικῶν εἶναι ὑπηρεσία ἐνεργὴς, οἷα ἡ ὀριζομένη διὰ τοῦ α. ἐδαφίου τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 7 Μαρτίου 1851 ὑπὸ στοιχείῳ ΡΟΗ'.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀξιωματικὸς διορίζεται εἰς ἐφεδρείαν

α.) ὅταν ὁπωσδήποτε δὲν ἔχῃ μὲν πλήρη τὴν πρὸς ἐκστρατείας ικανότητα, δύναται ὁμως εἰσεῖν νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

β.) Συνεπείᾳ προβεβασμοῦ πρὸς πλήρωσιν χηρεούσης θέσεως εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

γ.) Δι' ἀνακλήσεως ἐκ τῆς ἀργίας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μονίμου στρατοῦ μετατίθενται πρὸς πλήρωσιν χηρεούσης θέσεως μόνον οἱ ἐφεδρεῖοι ἀξιωματικοί, οἱ εἰς τὰ ἐδάφια β. καὶ γ. τοῦ 2 ἄρθρου ὑπαγόμενοι καὶ ικανοὶ πρὸς ἐκστρατείας.

Ἄρθρον 4.

Οἱ εἰς τὸ ἐδάφιον α. τοῦ 2 ἄρθρου ὑπαγόμενοι, καὶ ὅσοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ ὑπηρεσίας τῶν ἡθελον χαρακτηρισθῇ ὡς τοιοῦτοι, προβιβάζονται μὲν ἀλλ' ὅπως καθέξωσι θέσιν χηρεούσαν ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ μόνον.

Άρθρον 5.

Η βεβαίωσις τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. α. καὶ τὸ ἄρθρον 4 ἀναφερομένης ἀνικανότητος ἐνεργεῖται κατὰ τύπους ὁρισθησάμενους διὰ Β. Διατάγματος. Ἡ δὲ μετάθεσις τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τοῦ μονίμου στρατοῦ εἰς τὴν ἐφεδρείαν καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

Άρθρον 6.

Ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ ἀξιωματικὸς ἀπολαμβάνει τὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ ὅλου τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐν τῷ μονίμῳ στρατῷ ὑπηρετοῦντος. Ἄν δὲ συγχρόνως ἐκτελῇ καὶ καθήκοντα ἐν τινὶ ὀργανικῇ θέσει τοῦ μονίμου στρατοῦ, ἀπολαμβάνει πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ του.

Άρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐν ἐφεδρείᾳ ἀξιωματικούς, ἡ δὲ μετάθεσις αὐτῶν εἰς ἀποστρατεῖαν ἐνεργεῖται αὐτεπαγγέλτως ἔνεκα ἀποδεδειγμένης ἀνικανότητος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐφεδρείας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπεφασίσθη δὲ ἵνα ἐκτυπωθῶσιν ἀμφοτέρω κατ' ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν ἐκδόσεις.

Ἀπαγγέλλαντος ὕστερον τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενην τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθυστερούντων ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 2, καὶ ἀναγνωισθέντος τούτου, ὁ Γερ. Κ. Σιλήβεργος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν.

Ἐξήγησα τὸν λόγον ἐν ἀρχῇ τῆς συζητήσεως καὶ ψηφοφίας τοῦ παρόντος ἄρθρου δευτέρου, διότι ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν λύσιν ζητήματος συνεχομένου μετὰ τὴν προχθὲς γενομένην δεκτὴν τροπολογίαν τοῦ ἄλλου πρώτου· δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ ἀναφέρω τὴν προχθὲς ἐκτεθειμένην συζήτησιν, καὶ θέλω αἰετοῦ ἀποφύγει τὸ νὰ γίνω αἰτίας μεταίων λόγων. Γνωρίζω ὅμως ἐπίσης ἐκ μακρᾶς πείρας, ὅτι ἡ ἐλαστικότης τῶν ἐκφράσεων εἰς τοὺς νόμους ἔχει λίαν δυσχερεῖς συνεπείας, καὶ μάλιστα ὅταν τοῦ νόμου ἡ ἐφαρμογὴ ἀπὸκειται εἰς τὰς δικαιοκ

κὰς ἀρχάς, καὶ ὅχι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὅπου οἱ κανόνες τῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων φυλάσσονται ἀκριβέστερον. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπειδὴ ἡ παραδοχὴ τῆς τροπολογίας ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλης καθαρώτερον διατετυπωμένης, ἀρίναι ἴσως ἀμφιβολίαν, ἂν οἱ κατακρατήσαντες ἐκ χρηματικῆς ληψιδόσιας χρήματα δημόσια ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τῶν, ἐπιθυμῶ νὰ ἀκούσω ἀπὸ στόματος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ κατὰ ποῖαν ἔννοιαν ἐδέχθη τὴν τροπολογίαν τοῦ Γερ. Κ. Κολοκοτρώνη, τὴν προσθεῖσαν εἰς τὸ νομοσχέδιον· περιέχονται εἰς τοὺς ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως ὀφειλέτας πάντες ὅσοι ἐκ χρηματικῆς ληψιδόσιας ἐκράτησαν χρήματα τοῦ δημοσίου; καὶ ἡ ὅχι;

Ἀπήντησεν ὁ Γερ. Κ. Προβελέγγιος.

Ὁ προλαλήσας ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς ἐξέφρασε τὴν ἀμφιβολίαν ἂν οἱ κατακρατήσαντες ἐκ χρηματικῆς ληψιδόσιας χρήματα ὑπάγονται εἰς τοὺς ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως ὀφειλέτας· ἀλλὰ δὲν ἐξηγήθη συγχρόνως καὶ πῶς κατακρατῶσι τὰ χρήματα ταῦτα· ὑποθέσατε ὅτι ταμίαι τις εἶναι ὀφειλέτης ὑπὸ λόγου διὰ χρήματα, ἅτινα τῷ ἔκλεψαν ὁ τοιοῦτος βεβαίως καταδικάζεται οὐχὶ διὰ σφετερισμοῦ ἢ ὑπεξαίρεσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀμέλειαν, ἣν ἔδειξε περὶ τὴν φύλαξιν τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ δὲν λογίζεται ὀφειλέτης ἀπίστου ἀλλ' ἀμελοῦς διαχειρίσεως· ὅταν ὅμως ὁ τοιοῦτος ταμίαι κατακρατῇ αὐθαίρετως τὰ δημόσια χρήματα, τότε ἀναμφισβόλως θεωρεῖται ὀφειλέτης ἀπίστου διαχειρίσεως· ὥστε ἅπαντα τὰ καθυστερήματα ἐκεῖνα, ὅσα δὲν προέρχονται ἐκ βαθυμίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ χαλαρισμοῦ τῆς κακῆς προαιρέσεως, ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως χρεῶν· καὶ ταύτην τὴν ἔννοιαν ἔχει ἡ παραδεχθεῖσα τροπολογία εἰς τὸ ἄρθρον πρῶτον· τὴν ἔννοιαν ταύτην παρεδέχθη καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερ. Σιλήβεργος.

Μετὰ τὴν ἐρμηνείαν, ἣν ὁ προαγορεύσας ἔδωκε, καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρεδέχθη ἐπὶ τῆς παραδεχθείσης τροπολογίας ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ, δὲν ἔχω νὰ προσέθω τι, ὅπερ ἤθελον εἶπει ἐάν ἐδίδοτο ἐπ' αὐτῆς ἄλλοις ἐρμηνεῖς· ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ νόμῳ Σ.Ε. τῆς 12 Αὐγούστου 1855 περὶ τῶν ἐκ προικοκτησιῶν καθυστερούντων ὑπάρχει καθιερωμένον, διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 8 ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῶσι τὰ μὴ πῶ ἐκδοθέντα προικοκτησίας ἐγγράφα διὰ παράδοσιν τύπων, ἐάν τὰ κτήματα περιῇλον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν προικοδοτηθέντων, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 9 ὅτι πᾶν πλεονάζον, ὅπερ ἤθελεν ἀναρτῆθαι ἐκ

γνομένης αναθεώρησης της καταμετρήσεως των προικοδοτηθέντων κτημάτων ανήκει εις τὸν προικοδοτηθέντα, ὑπόχρεον ὄντα νὰ πληρώσῃ τὸ ἀντίστοιχον τούτου κατ' ἀναλογίαν τοῦ τιμήματος, εἰς δὲ παρεχωρήθῃ τὸ κτῆμα, φρονῶ δίκαιον νὰ καθιερωθῶσι ταῦτα καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ περὶ τὸν ἀγρὰς φθαρτῶν κτημάτων καὶ εἰς τοὺς μὴ συμψηφισθέντας μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 24Κ'. ἐκ δεκαετίας πιστώσεως προικοκτησιῶν διὸ καὶ προτείνω νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον ἡ ἀνάλογος τροπολογία.

Ἀπέντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅλοι οἱ προηγούμενοι νόμοι περὶ καθυστερούντων, καὶ ἰδίως ὁ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος μνημονευθεὶς, ὅστις ἐχορήγησε μεγάλα πλεονεκτήματα εἰς τοὺς ἐκ προικοκτησιῶν καθυστερούντας, περιέχουσιν εὐεργετικὰς διατάξεις ὑπὸ ὅρου, ἐνῶ ὁ παρὼν χορηγεῖ σιγκαταστάσεις ἀνευ ὅρου τινός· εἰς τῶν σπουδαιωτάτων ὅρων, ὅστις περιέχεται εἰς τὴν μνησθέντα νόμον, εἶναι καὶ ἡ ἐγκαταλείψαις τοῦ ἐγγείου φόρου 3 τοῖς 0/0 ἐκ μέρους τοῦ βουλομένου νὰ ὠφελῇ ἐκ τῶν ὁρισμῶν αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καθιερώσεως ὁμοιομόρφου φορολογικοῦ συστήματος, καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ δημοσίου ἐκ διαφόρων καταχρήσεων· ὑπάρχουσι δὲ εἰς αὐτὸν τὸν νόμον καὶ αἱ διατάξεις, ἃς ἀνέφειρεν ὁ προλαλήσας Κ. Γερουσιαστῆς ἡ πρότασις τούτου τοῦ νὰ καθιερωθῶσι καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τῶν διατάξεων τούτων χορηγηθέντα πλεονεκτήματα κατὰ πρώτην ἐποψὴν φαίνεται παραδεκτέα, καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 λέγω, ὅτι δὲν διαστάζω νὰ παραδεχθῶ αὐτὴν καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν τοῦ ἄρθρου 9 λέγω ὅτι κατ' ἐμὴν ἰδέαν ἡ διάταξις αὕτη δὲ, ἥτις καλῶς καὶ ἐσκεμμένως καθιερωμένη εἰς τὸν νόμον ἐκείνον· ὁ προλαλήσας ὡς πρόεδρος τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου γνωρίζει τὰς συνεπειὰς αὐτῆς· κατὰ συνέπειαν νέων καταμετρήσεων ἀνεδείχθησαν σκανδαλώδεις ἀναλογίαι πλεονεξμάτων· ἐπὶ κτήματος, φέρ' εἰπεῖν, ἐκτάσεως ἑκατὸν στρεμμάτων προέκυψε πλεονασμα πενταπλάσιον καὶ δεκαπλάσιον, καὶ ὡς πρὸς τὴν παρεχώρησιν τῶν τοιοῦτων πλεονασμάτων δυνάμει τῆς μνησθείσης διατάξεως τὸ τε ὑπουργεῖον καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον εὐρέθησαν εἰς δύσκολον θέσιν, καὶ ἀπὸ κοινῶν παρεδέχθησαν μόνον τὸν ὅρον 50 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἐκτάσεως· προτείνεται ἤδη νὰ καθιερώσωμεν τὴν διάταξιν ταύτην καὶ ἐνταῦθα· ἀλλὰ δυνάμεθα, ἀλλὰ πρέπει νὰ καθιερώσωμεν αὐτὴν ἀνευ τινὸς περιορισμοῦ, γνωρίζοντες τὰς συνεπειὰς τῆς ἀπολύτου καθιερώσεώς της· διὰ τοῦς

ἀνωτέρω λόγους, ἀν καὶ παραδέχομαι τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8, διότι οἱ τύποι ἑνακα τῶν ὁποίων δὲν εἶγον ἐκδοθῇ τὰ τῆς προικοκτησίας ἐγγράφα ἐκαλύφθησαν, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ παραδεχθῶ καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 διότι φοβοῦμαι τὰς συνεπειὰς· δύναμαι μόνον νὰ τὴν παραδεχθῶ ὑπὸ δύο ὅρους· πρῶτον ὅταν ἐπιτραπῇ νὰ χορηγητῇ τὸ πλεονασμα μέχρι ἡμιολίου, ἥτοι κατὰ 50 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἐκτάσεως τῶν προικοδοτηθέντων κτημάτων, καὶ δεύτερον ὅταν οἱ βουλομένοι νὰ ὠφελῇ ἐγκαταλείψωσι τὴν φορολίαν τῶν 3 τοῖς 0/0, ὅσον, ὑφ' ὃν ὁ νόμος ἐκείνος ἐχορήγησε τὰς ἐν αὐτῷ μνημονευμένας εὐκολίας καὶ συγκαταβάσεις, φορολογίαν, καθ' ἣν ἐκτὸς τῆς ὑπερκαλογίας τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου προέρχονται καὶ τὰ περισσότερα καθυστερήματα, δι' ὃν λόγον καὶ κατέστη μιστή ἡ περὶ ταύτης διάταξις.

Προσέθενται ἐκ τρίτου ὁ Γερ. Κ. Σιλιβέργος καθόσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ 24Κ' νόμου ὡς παραδεχθεῖσαν καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ δὲν λέγω τίποτε· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν τοῦ ἄρθρου 9 κάμνω τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἐὰν οἱ προικοδοτηθέντες ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0 ἐπιτίμουν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν φορολογίαν ταύτην, διὰ νὰ λάβωσι τὰ πλεονήματα καὶ διὰ νὰ ὠφελῇ ἐκ τῶν λοιπῶν ὁρισμῶν τοῦ νόμου ἐκείνου, ἤθελον πράξει τοῦτο ἐκτοτε· ὥστε λέγων ἤδη ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι παραδέχεται τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μεταβολῆς τῆς ἀνωτέρω φορολογίας τῶν 3 τοῖς 0/0, μᾶλλον ἐκφράζει ὅτι δὲν παραδέχεται αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ πλεονέκτημα, ὅπερ λέγεται ὅτι χορηγεῖται ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ ὅρου τῶν 3 τοῖς 0/0, ἀποβαίνει μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῶν προικοδοτηθέντων, καθόσον ὁ προικοδοτηθεὶς ἢ ὁ ἀγοραστὴς ἐπὶ δεκαετὴ πιστώσει λαβὼν γὰρ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῶν 3 τοῖς 0/0 καὶ πληρώνων 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τοῦ προικοδοτηθέντος εἰς αὐτὸν ἐμβάδου, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ὠφελεῖται, διότι δὲν πληρώνει ἐγγεγον ὅσον ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, καὶ διότι διὰ τὸ περισπῶν τυχὸν προσληθῆν δὲν πληρώνει τίποτε· ἐνῶ ἂν παραδεχθῇ ἤδη νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν θέλει ζημιωθῇ ὅταν ἐν περιπτώσει τιμὴ ὑπεβλήθῃ ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου πρὸς ἐπιθεώρησιν παραχωρητήριον φόρον δυνάμει τῆς μνησθείσης διατάξεως πλεονασμα διπλάσιον τῆς ἀρχικῆς χωρητικότητος τοῦ κτήματος, τὸ συνέδριον ἤρνηθη τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ συγκατάτε-

ὅτι τότε μόνον νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὅταν ἡ παραχώρησις ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος περιορισθῇ εἰς 27 τοῖς 0/0, ὅσον φέρει ἡ διαφορὰ τοῦ νέου πρὸς τὸ παλαιὸν στρέμμα· τὸ ὑπουργεῖον ἀπ' ἐναντίας ἐπέμεινε εἰς τὸ 50 τοῖς 0/0, προσθέτον ὅτι ἂν τὸ συνέδριον ἀρνήθῃ τὴν ἐπιθεώρησιν γίνεται αἷτιον μὴ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, καὶ πρόξενον βλάβης εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θέλει εἰσπράξει τὰ καθυστερούμενα· διὰ τούτους λόγους τούτους τὸ συνέδριον ἠναγκάσθη νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου, καὶ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ παραχωρητήρια ἐπὶ τῇ παραχωρήσει τῶν 50 τοῖς 0/0 ὡς πρὸς τὰ πλεονάσματα· τελειύνων λέγω ὅτι ὁποιαδήποτε θέλει εἶσθαι ἡ ἀπόφασις τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῆς προτεινομένης τροπολογίας, τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικείμενον πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν λύσιν, διότι ἄλλως τὸ συνέδριον δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν οὐδενὸς παραχωρητηρίου, καὶ προσθέτω ὅτι τὸ ζήτημα τῶν 3 τοῖς 0/0, οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 8 καὶ 9 τοῦ νόμου ΣΗΚ', περὶ ὧν πραγματεύεται ἡ τροπολογία.

Ἐπέφερον ὁ Γερ. Κ. Κρεστινίτης.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος εἶναι περὶ τῶν προικοδοτηθέντων ἢ ἀγορασίντων ἐθνικὰς γαίαις ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τοῦ ἐγγείου φόρου εἰς χρήματα 3 τοῖς 0/0 εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἰπῶ τινὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ σώματος· ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐπροικοδοτήθισαν ἔλαβον τὴν προικοδοτήσιν των ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν δεκατιστὴν, διότι οὗτοι σκοπὸν προέβλεπον, ἐκτός τινων ἐξαιρέσεων, ἅπαντες νὰ κάμωσι ἐπὶ τῶν προικοδοτηθεισῶν γαιῶν φυτείας· ὀλίγοι δὲ τινες, οἱ κατελθόντες ἐκ τῶν μεσογαίων, οἵτινες εἰσὶ καὶ οἱ πονηρότεροι, ἀμειβάλλοντες ἂν θὰ ἐπιτύχῃ ἢ μὴ ἡ φυτεία τῆς σταρίδος, ἐπρωτίμωσαν τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν· ἀλλὰ σὰς λέγω ὅτι οἱ πρῶτοι ἀναλόγως τῶν ἐξόδων, ἅτινα κατέβαλον πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ στερέωσιν τῶν φυτειῶν, καὶ τῶν ἐξόδων, ἅτινα εἰς τὴν καλλιέργειαν ἐτσίως ἐξοδεύουσι, δὲν ἀπολαμβάνουσι οὐδὲ τὰ ἐξόδα ταῦτα τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς εἰσπράξεως, καὶ δὲν παραδέχονται τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν οὐ μόνον διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ζημίαν ἀλλὰ καὶ τὰς καταπίσεις τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἐρχομαι ἤδη εἰς τὴν πρότασιν ἢ τὴν τροπολογίαν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, καὶ παρατηρῶ ὅτι οὐδέποτε ὑπάρξει πλεόνασμα εἰς τὴν κυρίαν

σημασίαν του μέχρι 50 τοῖς 0/0· πᾶν πλεόνασμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 5 τοῖς 0/0 διότι τοῦτο ὑποτιθεται ὅτι προέρχεται ἐκ τῆς ἀπειρίας τῶν μηχανικῶν· ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ἔπειδὴ ὁ προικοδοτηθεὶς ἢ ὁ ἀγοραστὴς ἔλαβε τὸ κτῆμα ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ὁροθεσίαν, οὗτος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κακῆς πίστεως· διὸ καὶ κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον ὡς καλῆς πίστεως κάτοχος δικαιοῦται νὰ προσλάβῃ τὸ πλεονάζον· ἡ δὲ αἵτησις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τοῦ νὰ πληρώνεται ὁ ἐγγεῖος φόρος τοῦ πλεονάσματος κατ' εἶδος, ἐκτός τῆς ἄλλης αἰτίας τοῦ νὰ δύναται νὰ ὠρελῇ-ται τῶν συγκαταβάσεων τοῦ νόμου μὴ· να· ἐκεῖνος ὅστις ἤθελε παραδεχθῇ γενικῶς τὴν εἰς εἶδος φορολογίαν, δὲν εἶναι παραδεικτεία, καὶ δὲν εἶναι ὠρέλιμος τῇ δημοσίᾳ, καθόσον ὁ τοιοῦτος κτηματίας θέλει ὑπαγάγει τὸ προϊόν ὅλον εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν φορολογίαν τῶν 3 τοῖς 0/0.

Παριτήρουν ὁ Γερ. Κ. Προβιλέγγιος· ἡ τροπολογία τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Σιληδέργου συνίσταται εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ ἐνταύθα τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9 τοῦ νόμου ΣΗΚ' ἀφορώντων τὴν ἐκδῶσιν τῶν τῆς προικοδοτηθείας ἐγγράφων, ὅσα δὲν ἐξεδόθησαν διὰ παραβάσιν τύπων, καὶ τὴν παραχώρησιν τῶν πλεονασμάτων, ὅσα προκύβουσι ἐκ νέας καταμετρήσεως· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ἔπειδὴ τὸ πρῶτον δὲν ἀμφισβητεῖται, λέγω ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ οὕτω, ἐὰν ὁ κατέχων εἶναι καλῆς πίστεως νὰ λάβῃ τὸ πλεόνασμα, ἐὰν δὲ εἶναι κακῆς πίστεως πᾶν πλεόνασμα νὰ λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Ἐνταύθα ὁ Γερ. Κολοκotronῆς ἠρώτησε πῶς θεωρεῖται πλεονασμὰ τι ἐκ 15 στρεμμάτων, τὸ ὅπῃον προέβλεψε ἐκ νέας καταμετρήσεως ἐπιστημονικῆς, ἥτις ἐγένετο ἐπὶ κτῆματος 30 στρεμμάτων, καταμετρηθέντος ἐπίσης ἐπιστημονικῶς, ὁροθετηθέντος καὶ παραδοθέντος εἰς αὐτὸν, καὶ ἦν ὁροθεσίαν ἔλαβε ἀπὸ ἐπιστήμονος μηχανικοῦ;

Ὁ δὲ Γερ. Κ. Μαγγίνης παρετήρησε· τὰ εἰδικὰ πράγματα, αἱ εἰδ. καὶ περιστάσεις, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὅταν νομοθετῶνται γενικαὶ διατάξεις· περὶ τοῦ ἀρθρου 8 ὡς παραδεχθέντος δὲν φέρω τὸν λόγον, καὶ περιορίζομαι νὰ λαλήσω ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ ΣΗΚ' νόμου περὶ τῶν πλεονασμάτων τῶν εἰς προικοκτησίαν ἢ ἐπὶ πιστώσει ἀγορασθεισῶν γαιῶν, περὶ ὧν αἱ γνώμαι διερρέθησαν· εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ δημοσίον δὲν ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰμὴ ὅ,τι ἐπώλησε, ἀλλ' ἔπειδὴ συνέβησαν καὶ συμβαίνουν ἀταξίαι τινες περὶ τὴν καταμετρητὴν ἕνεκα τῆς ἀπει-

ρίας των γεωμετρικών, κατά την γνώμην του Γερ. Κ. Κρεστενίτου, φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ὀρίσῃ ὁ νόμος περὶ τούτου, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐχορηγήθῃ κατὰ συναίνεσιν τοῦ τε ὑπουργείου καὶ συνεδρίου δύναται μὲν νὰ ἦναι ἔργον σκέψεως καλῆς ἀλλ' οὐχὶ καὶ νόμιμον· νομίζω δὲ ὅτι τὸ πλεονάζον δὲν πρέπει νὰ ἦναι μείζον των 10—15 τοῖς 0/0 καὶ τούτο πρέπει νὰ παραχωρήται τῷ κατόχῳ κατ' ἀναλογίαν τοῦ τιμήματος εἰς δ παραχωρήθῃ τὸ κτῆμα· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ 3 τοῖς 0/0 λέγω ὅτι ὁ εὐρίσκων τὸ συμφέρον του γνωρίζει καὶ νὰ διαφυλάττῃ αὐτό· ἀλλ' ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ νὰ μεταβληθῇ ἢ εἰς χρήματα φορολογία των 3 τοῖς 0/0 εἰς τὴν εἰδος φορολογίαν, πρέπει νὰ ζητῇ αὐτὴν τὴν μεταβολὴν ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐκείνης εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὰ κτήματα ὅταν ἐπωλήθησαν· ἦδη δὲ ὅτε τὰ κτήματα ταῦτα ἐξελιπθῶσαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς ὠραίαις φυτείας, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ζητῇται ἢ εἰς εἰδος ἀποδοκᾶται, ἢ καὶ οὐδεὶς παραδέχεται, ἀφοῦ μάλιστα πρᾶσιτῆς ἦδη καὶ τὸ ἐξοδὸν τῆς θειώσεως, ὅπερ δὲν εἶναι ἀσήμαντον.

Ἐπὶνεγκεν ὁ Γερ. Κ. Μύλλιος· ὡς πρὸς τὸν ὅρον καθ' ὃν πρέπει νὰ ὀρίσθῃ τὸ ποτὸν τοῦ παραχωρητέου πλεονάζματος, λέγω ὅτι ὁ καταλληλότερος καὶ ὁ δικαιότερος ὅρος εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ συνεδρίου προταθείς τοῦ 27 ἐπὶ τοῖς 0/0, καθόσον ὁ ὅρος οὗτος δὲν εἶναι αὐθαίρετος, πηγάζει ἐκ τινος συγκρίσεως τοῦ νέου πρὸς τὸ παλαιὸν στρέμμα.

Παρατήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Πήγας Παλαμήδης, ὅτι ὑπερασπίζεται τὴν ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σιληδέργου προταθεῖσαν γνώμην 27/00 ὡς ἐκσυζυμένην ἐπὶ τινος ἀληθείας, οὐχ ἥττον παρατηρεῖ ὅτι καὶ εἰς τινὰς ἀκόμῃ περιστάσει, πρέπει νὰ γίνεται ἐκκλίσις τοῦ μέτρου τούτου, κατὰ τὸ ὅποιον ἔφεριν παράδειγμα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κολοκοτρώνης· ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἡ γνώμη των 27 τοῖς 100 δὲν εἶναι παραδεκτή, συμφωνεῖ ὡς δικαιοτέρα μὲ τὴν πρότασιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Κρεστενίτου 15 ἐπὶ τοῖς 100, τὰ δὲ περιπλέον νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατσίκοις εἶπεν.

Ὁ σκοπὸς, Κύριοι, τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶναι ὁ αὐτὸς τὸν ὅποιον ἐπεζητεῖ καὶ τὸ προαχθὲν αὐτοῦ, τούτεστι τὴν ἐκκαθάρισιν των λογαριασμῶν πρὸς διευκόλυνσιν ἀμφοτέρων των μερῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν πολιτῶν. Τὸ 9 ἄρθρον λοιπὸν εἶχε πρακτικὸν τινὰ σκοπὸν, διότι μετὰ τὴν καταμέτρησιν πιθανὸν νὰ προέκυπτε λάθος τι· ἀντίπατε ὅμως τὸ λάθος αὐτὸ

ἔδωκε νὰ ἦναι 50 τοῖς 100, καὶ ἂν τούτο ἐπαδεικνύετο, σημαίνει, ὅτι συνέβαινε κατάχρησις τις, ἐνῶ τὸ νομοσχεδίον εἰχέται νὰ θέσῃ ὅρια εἰς αὐτὴν, ἐπομένως τὸ δημοσίον δὲν κερδίζει τίποτε μέχρι τοῦδε, ἀφοῦ πρὸ εἰκόσιν ἐτῶν γνωρίζει ὅτι ἔχει κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ κυριότης τῇ διακρίνεται.

Τὸ κατ' ἐμὲ λοιπὸν δέχομαι τὴν τροπολογίαν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σιληδέργου, διότι τὸ 27 τοῖς 100 εἶναι πρακτικώτατον. Τὸ δὲ 50 τοῖς 100 εἶναι παρὰ πολὺ, ὑποστηρίζει τὴν κατάχρησιν.

Συμφωνῶ δὲ ἐπίσης καὶ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ εὐεργέτημα τούτου δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ τρία τοῖς 100.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κύριος Σιληδέργος παρετήρησεν ἐκ νέου, ὅτι, ὡς εἶπα, παρεδόθη τὸ Συνέδριον τὸ 50 τοῖς 100, ἐνῶ εἶχεν ἐκτραθεῖ ὑπὲρ των 27/00, διότι τὸ ὑπουργεῖον παρεπονεῖτο πάντοτε ὅτι παρενόηκε προσκόμματα εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν. Ἐνέδωκε λοιπὸν τὸ συνέδριον ἐπιμένον εἰς τὸ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα νομοθετικῶς· ἀφοῦ ἦδη ἐρέθη τὸ ζήτημα ἐνταῦθα, ἐπιθυμῶ νὰ λυθῇ τούτο σκωπῶς, καὶ τροποποιεῖ τὴν ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν του ὡς ἑξῆς.

Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ διατάξεις των ἁρθρῶν 8 καὶ 9 τοῦ Σηκ'. νόμου ἐάν ὅμως τὰ πλεονάσματα ὑπερβαίνουσιν τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον των 27 τοῖς 100, τὸ πλεονάσμα τούτο θεωρεῖται ὡς ἐθνικὸν ἢ ἐθνικοιδιόκτητον α.

Ἐνταῦθα ὁ Κύριος ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι δέχεται μόνον τὸ 15 τοῖς 100, διότι τούτο θεωρεῖ δίκαιον, καθόσον τὸ περιπλέον θεωρεῖται ὡς ἀποτέλεσμα κακῆς πίστεως, ὡς διαλαμβάνει καὶ ὁ παλαιὸς νόμος· τὴν κακὴν λοιπὸν πίστιν προτίθεται σήμερον νὰ τιμωρήσῃ καὶ ὁ παρὶν νόμος.

Παρατήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Χρηστίδης. Δὲν ἐπαγγέλλομαι, Κύριοι, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τοῦ 3 τοῖς 100, τὴν ὅποιαν προσπαθεῖ νὰ πειλήσῃ ὁ Κ. ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐλάλησαν ἀκούτως πολλοί. Ἀπαντῶ μόνον ἐν ὀλίγοις εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐμιλίας του εἰς τὸ περὶ πλεονίσματος, ἀκριτὰ σπουδαῖον ζήτημα καὶ ἔχον ἀνάγκην πολλῆς σκέψεως πρὶν ἢ ἀποφασισθῇ.

Τὸ κατ' ἐμὲ θέλω προτείνει ἐκ των τριῶν προταθέντων δόρων τοῦ 50, 27 καὶ 15 τοῖς 100 νὰ λάβωμεν ἓνα μέσον ὅρον 30 τοῖς 100, πλὴν καὶ τὸ περιπλέον τοῦ ὅρου τούτου νὰ μὴ τὸ λάβῃ τὸ δημόσιον, ἐάν ἦναι καλλιτεργημένον, διότι εἰς γὰρ

ρας τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾔσκει καλλιέργησιν, θέλει καταστροφῇ, ἀφοῦ μάλιστα δὲν ὑπάρχει ἀκόμη νόμος περὶ ἐκπορεύσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων νὰ θεωρῇ θῆ δὲ ὡς αὐθαίρετως καλλιέργησιν καὶ νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸν νόμιμον φόρον.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ πλέον τῶν 15 τοῖς 100, διότι θέλει νὰ περιορίσῃ τὰς κατασχέσεις, τὴν κακὴν πίστιν τῶν ἀγοραστῶν, οἵτινες, ὡς ἔχει παραδείγματα, ἠγόρασαν δέκα καὶ κατεπάτησαν ἑκατὸν τὸ περιπλέον λοιπὸν προερχόμενον ἐκ κακῆς πίστεως ἐννοεῖ νὰ μεταβαίνει πέραντα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου καλλιέργημένον ἢ ἀκαλλιέργητον εἶναι τοιοῦτοτρόπως πιστεύει ὅτι θέλει περιορίσει ἐν-εὖως τὴν κατάχρησιν ταύτην. Τὸ πολὺ δὲ τὸ ὑποῖον δύναται νὰ παραδεχθῇ εἶπεν ἐπὶ τέλους, εἶναι, τὸ 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν ἡ Γερουσία δεχέται κατὰ τὴν γνώμην τινῶν τῶν ΚΚ. γεροισιαστῶν καὶ τροπολογηθῇ ἡ τροπολογία τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Σιληβέργου ὡς ἐξῆς.

Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9 τοῦ Σ.Ε. νόμου. Ἐὰν ὅμως τὰ πλεονεκτήματα ὑπερβαίνουσιν τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον τῶν 20 τοῖς 100, τὸ πλεόνασμα τοῦτο θεωρεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ δημοσίου ἀνευ τινος υποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν δι' εἰς δὴποτε λόγον.

Ἐνταῦθα ἐγένετο πρότασις ὑπὸ τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ἀρθροῦ Β'. οὕτω τροπολογουμένου πρὸς ὠρμηωτέραν σκέψιν· ἀλλ' ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέξατο τὴν πρότασιν καὶ προέβη εἰς τὴν διὰ χειροτανίας ἐπιψηφίσειν τοῦ ἀρθροῦ δευτέρου, τὸ ὅποιον ἐγένετο δεκτὸν ὡς τελευταίως ἐτροπολογηθῇ, μὴ ἐπιμένοντος τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σιληβέργου εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθείσης τροπολογίας.

Ἀκολούθως ἀνεγνώθη τὸ ἀρθρον τρίτον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος, ἐπ' οὗ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ καὶ πρόκειται νὰ καταληφθῶσι διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὰ πρὸ τοῦ 1833 χρεῖα, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀληθές, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχον οὔτε ταμεῖα, οὔτε εἰσπρακτεῖα, νομίζει ὅτι δὲν ἔπρεπε εἶναι δίκαιον οἱ ὀφειλῆται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰς αὐτὰς υποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν παρού-

σάκειν τίτλων καὶ βιβλίων, εἰς 2· διὰ τοῦ ΣΑΒ'. νόμου ὑποβάλλονται καὶ οἱ καταχρασταί.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ μὲν ὁ παρὼν νόμος νὰ μὴ περιέμπεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Σ. Α. Β. νόμου καὶ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ᾔτο τὸ αὐτὸ, καθέσθον ἀφορὰ τῶν τίτλων καὶ τὰ βιβλία· διότι ἐὰν μὲν οἱ τίτλοι ἀπωλείσθον τότε ἰσχύει ἡ διὰ τῶν βιβλίων ἀπόδειξις, πλην καὶ πάλιν, ἐὰν παρεδέχθη αὐτὰ ὁ ὀφειλέτης καὶ τ' ἀνεγνώρισεν διὰ μιᾶς οἰκωδότης πράξεως, ἄλλως τῷ μένει τὸ δικαίωμα τῆς ὑπεκρυψῆς. Ὅταν λοιπὸν αὐτὸς τίτλος οὔτε βιβλίον ὑπάρχει τῷ χάνεται πᾶν δικαίωμα, καὶ ὁ ὀφειλέτης οὐδεμίαν ἔχει νὰ ὑποστῇ καταδίωξιν.

Παρετήρησε καὶ πάλιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται τοῦ ΣΑΒ'. νόμου εἶναι ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ ποσῶς ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν· διότι ὅτε ὁ νόμος αὗτος ἐψηφίσθη ἡ τότε κυβέρνησις εἶχεν ὑπ' ὄψιν αὐτῆς ὑπαλλήλους τινὰς κακῆς πίστεως, οἵτινες καταχρασθέντες τὰ δημοσία ὑπεξαίρεσαν καὶ τίτλους καὶ βιβλία ᾔτο λοιπὸν νόμος τις ἐξαιρετικὸς διὰ τὰς ἐκτάκτους ἐκείνας περιπτώσεις· σήμερον ὅμως βλάπτει οὐσιωδῶς τοὺς ὀφειλῆτας τῆς πρὸ τοῦ 1833 ἐποχῆς.

Ἐνταῦθα διεβεβαίωσεν καὶ πάλιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι οὐδὲ σκοπὸς ὑπάρχει πρὸς καταδίωξιν διὰ τοῦ παρόντος νόμου τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, πρὶν ἢ συστήθῃ ἡ ἐπιτροπὴ, τὴν ὅποιαν ἀνέφερε, πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν λογαριασμῶν, ὅπως καὶ οὐδὲς μέχρι τοῦδε κατεδιώχθη.

Εἶναι λυπηρὸν, ἐπήνεγκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης, νὰ θελήσωμεν ἥδη νὰ καταστρέψωμεν, ὅτι τὸ ἔθνος ἀπειράπη νὰ ἀπορκαίσῃ οὐλοθῆν· αἱ περιστάσεις τῆς ἀνωμάλου ἐκείνης ἐποχῆς δὲν δύναται νὰ ἐξισθῶσι μετὰ τὰς περιστάσεις τῆς σημερινῆς ὁμαλῆς κατασάσεως· λέγω λοιπὸν ὅτι οἱ τύποι, οὓς θέλομεν νὰ ἐφαρμόζωμεν ἐπὶ χρεῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἶναι μία ποινὴ διὰ τοὺς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος· ὁ νόμος ἐκείνος τοῦ 1853 ἀνομάσθη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιψηφίσεώς του δρακόντειος καὶ δεινός, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ χρεῖα τῆς ἐκείνης ἐποχῆς.

Ὅλη αὕτη ἡ συζήτης, ἀντέλεξεν ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἔχει τί πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Εἶπον καὶ ἐπαλαμβάνω, ὅτι οὐδέποτε ἐγένετο καὶ οὐδὲ θέλει γενῆ ποτε καταδίωξις τις διὰ χρεῖα τῆς ἐπαναστάσεως· οὐδεὶς ὑπουργός

οὔτε εὐρέθη οὔτε θέλει εὐρέθῃ ὅστις θέλει ἀποφασίσαι νὰ ἐπερ-
μύσῃ καταδιωκτικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης, καθόσον δὲν ἔχομεν τοιοῦτον παράδειγμα. Ὁ Γερ. Κ.
Προβιλέγγιος προσέθηκεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θὰ πάθωσιν
ἐν τῇ δικαστηρίᾳ δὲν ἐπιτρέψωσι τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδει-
ξιν· τὸ τοιοῦτο δὲν ἔχει πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, διότι οὐδέποτε
δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὰ δικαστήρια θὰ συμφωνήσωσιν ὥστε
νὰ ἀποκλείσωσι τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ νὰ τοὺς καταστρέψωσι.

Παρατήρησεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης ὅτι ἐὰν καθιερωθῇ διὰ
τοῦ παρόντος νόμου τὸ δικαίωμα τῆς τοιαύτης ἢ τῆς τοιαύτης
καταδιώξεως καὶ ἐξακριβώσῃ τῶν χρεῶν τῆς ἀπὸ τοῦ 1821
μέχρι τῶν 1833 ἐποχῆς, τὸ δικαίωμα μένει, καὶ ἕκαστος
ὑπουργὸς δικαιούται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ τοιαύτου δικαίου κα-
τὰ ὅταν θελήσῃ, καὶ νὰ καταδιώξῃ ἑστῶ καὶ ἕνα μόνον·
διὰ ποῖον δὲ λόγον ἀρῶν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ 1853 δὲν ἀναμιγ-
νύετο ὡς πρὸς τὴν ἐξακριβώσιν τῶν χρεῶν ἢ ἐποχῇ ἐκείνῃ θέ-
λομεν ἤδη νὰ ἀναμιξώμεν αὐτὴν, καὶ νὰ πάθωσι κατὰ συνέ-
πειαν οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων δὲν ἐπιτραπῇ ἢ
διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κανελλόπουλος ἀνέφερεν ἕν γε-
γονός, καθ' ὃ ἀποδεικνύεται ὅτι καταδιώχθη αὐτὸς οὗτος διὰ
τὴν πληρωμὴν 32 χιλιάδων φοιλικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πρὸς
ἀπόκρουσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,
εἰπόντος ὅτι δὲν ὑπάρχει παράδειγμα καταδιώξεως διὰ τοῦ-
τα χρέη.

Αὐτὸν ἐπεῖτα τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας, ἐπὶ ἀνέφερε
ἕτερον γεγονός, καθ' ὃ ἀποδεικνύεται ὅτι τοιοῦτη καταδιώξις
διὰ χρέος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐγένετο καὶ κατ' αὐτοῦ, παύτο-
χρόνως προσέθηκεν, ὅτι ὁ λόγος τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἢ ὅτι
ὑπάρχει παράδειγμα τοιαύτης καταδιώξεως δὲν ἰσχύει ὥστε
νὰ καθιερώσῃ τὸ τοιοῦτο δικαίωμα εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ὁ δὲ
Γερ. Κ. Παλαμίδης προσέθηκεν ὅτι πᾶν δικαίωμα ἐξακριβώ-
σεως τῶν χρεῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ καταδιώξεως διὰ τοι-
αῦτα χρέη πρέπει νὰ ἀφείλῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο, ὅπερ
καθιέρωσιν ἢ ἐννοουμένης, καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ
χορηγηθῇ τοῦτο εἰς τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν.

Συναινέσαντος ἐπεῖτα καὶ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ εἰς τὸ νὰ κατα-
χωρηθῇ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος τοῦ ὅτι ἐπιτρέπεται διὰ τὰ
χρέη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, κατὰ κοι-

νὴν συνενόησιν, τὸ ἄρθρον ἐτροπολογηθῇ οὕτω μετὰ τὴν λέξιν
ἀνόμους προστεθῇ ἐν παρενθέσει ἡ φράσις (ἐπιτροπομένης καὶ
τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1833 ὀφει-
λέτας).

Ἀναγνωσθείσης ἐπεῖτα καὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς
ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς παρατήρησεν, ὅτι καὶ λογικὴν καὶ δικαίον
εἶναι νὰ ὑπαχθῶσιν ἅπαντες οἱ ὀφειλέται εἰς τὴν αὐτὴν προ-
θεσμίαν τῶν 20 ἐτῶν, διότι οἱ μὲν ὀφείλοντες πολλὰ, εἴτε διότι
κατεκράτησαν τὰ δημόσια χρήματα, εἴτε διότι, εἰς πλουσιώτε-
ροι, ἐπειδὴ ὀφείλουσι πολλὰ ἔχουσι χρεὶν μεγάλης προθεσμίας,
οἱ δὲ ὀφείλοντες μικρὰ ποσὰ εἶναι αὐτόχρημα φορολογούμενοι,
καὶ καθὼς τοιοῦτοι ἔχουσι χρεὶν περισσοτέρων συγκαταβάσεων.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὰ μικρὰ ποσὰ
συνιστῶσι τοὺς μικροὺς φορολογουμένους, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἡ
προθεσμία τῶν δέκα ἐτῶν χάριν τῆς πληρωμῆς εἶναι ἀρκούσα
καὶ νόμιμος, καθόσον οὐδεὶς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, αἰ-
τινες πρὸ ὀλίγου ἦλθον εἰς τὴν πρωτεύουσάν, καὶ ἔχουσι πρα-
κτικὴν γνῶσιν περὶ τῶν τοιούτων, μοὶ ἔκαμε παρατήρησιν τινα
περὶ αὐξήσεως τῆς προθεσμίας ταύτης· τὸ ἀρχικὸν νομοσχέδιον
περιεῖχε μίαν καὶ μόνον ὁμοειδήμορπον προθεσμίαν ὡς πρὸς ὅλους
τοὺς ὀφειλέτας καὶ ὅλα τὰ χρέη· ἀλλ' ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο ἡ
παρατήρησις ὑπὸ πολλῶν, ὅτι θπέναντι τῶν μεγάλων ποσότη-
των ἡ προθεσμία τῶν δέκα ἐτῶν εἶναι μικρὰ, καὶ ἐπειδὴ δὲν
ἐθεωρήθη καλὸν νὰ γίνῃ ἡ διάκρισις ἀναλόγως τῶν ποσότητων,
θεωρηθέντος τοῦ τοιαύτου μέτρου σκανδαλώδους, προστάθησαν
οἱ ἐνοικισταὶ, οἵτινες τῶντε ὀφείλουσι σχεδὸν καθ' ὅλοκλη-
ρίαν μεγάλη ποσὰ, καὶ τοιοῦτατρόπως οὗτοι ἐξήχθησαν τῆς
προθεσμίας τῶν 10 ἐτῶν ὑπαχθέντες εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν
εἰκοσι ἐτῶν καθόσοι ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν τῶν, διότι
πολλοὶ τούτων πραγματικῶς ἐζημιώθησαν, διότι καὶ τοὶ πλη-
ρώσαντες ὅσα ὑπὸ τῶν φορολογουμένων ἔλαβον, καὶ ὁμοῦς χρεώ-
στοισιν ὄχι μικρὰ ποσὰ.

Ἡ ἐξαιρέσις ἐν γένει τῶν ἐνοικιστῶν, ἐπανελάθεν ὁ εἰσηγη-
τὴς τῆς ἐπιτροπῆς Κ. Μαγγίνας, ἐκ τῆς προθεσμίας τῶν δέκα
ἐτῶν δὲν εἶναι δικαία καὶ νόμιμος, διότι οὕτω καὶ οἱ κατα-
χρασθέντες καὶ κατακρατήσαντες τὰ δημόσια χρήματα ἐνοικια-
σται ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν προθεσμίαν, εἰς ἣν ὑπάγονται οἱ
πληρώσαντες ὅτι εἰσέπραξαν καὶ ἕνεκα ζημιᾶς πραγματικῆς
εἰσέτι ὀφείλοντες οὐδέποτε δὲ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ φέρ-
ται ἡ πτωχία ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ὡς λόγος πρὸς

τὴν προσδιορισμὴν τῆς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρητῶν προθεσμίας, καὶ ἀναλόγως τῶν ιδιοτήτων τούτων νὰ ὁρίζεται ἄλλη μὲν προθεσμία μικρὰ ὥς ἀρκοῦσα διὰ τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἄλλη μεγαλύτερα διὰ τοὺς πλουσίους ὀφειλέτας, διότι τὸ τοιοῦτον μέτρον εἶναι σκανδαλώδες.

Ἐπέμεινεν ὁ Γερ. Κ. Κριστενίτης, ὅτι οἱ πένητες ἐκ τῶν ὀφειλετῶν εἰσὶν οἱ ἐνοικιασταί, οἵτινες ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους μάθης τῶν ἐν καιρῷ τῶν δημοπρασιῶν ἐνοικίασαν ἄλλοι μὲν κοινότητας, τὰς ὁποίας δὲν ἐγνώριζον, ἄλλοι δὲ κοινότητος εἰς διπλασίαν καὶ τριπλασίαν τιμὴν τῆς ὁποίας αὐταὶ ἔφερον προσόδου, καὶ οὕτω ὑπέπεσαν εἰς μεγίστας ζημίας καὶ καθυστερήματα μεγάλα· οἱ λοιποὶ ὀφειλέται οἱ ἐκ προικοκτησιῶν καὶ ἀγορῶν διαφόρων κτημάτων προερχόμενοι, καὶ ὀλίγα ὀφειλοῦσι καὶ ἐκ τῆς προσόδου τῶν ἐν τῇ κατοχῇ τῶν κτημάτων δύναται ἐτησίως νὰ πληρύνωσι τὰ χρεῖα τῶν.

Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης ἀντέλεξεν, ὅτι καὶ ἀγορασταὶ τοιούτων κατὰ τὰς ἐπαρχίας κατεστράφησαν ὡς ἀγοράσαντες εἰς ὑπερόγκους τιμὰς καὶ ὡς ὑποπεσόντες εἰς ἄλλας περιστάσεις, καὶ τοιοῦτους ἀνέφερε τοὺς ἀγοραστὰς κτημάτων τινῶν ἐν Τριπόλει Ναυπλίου καὶ ἀλλαχοῦ· κατὰ συνέπειαν δὲ προέτεινε ὅτι τοῦλάχιστον οἱ ἐξ ἐκποιήσεως τοιούτων κτημάτων ὀφειλέται πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν 20 ἐτῶν, ἀφοῦ ὁλοτελῶς δὲν ἀπαλλάχθησαν τῶν τόκων, ὅπως οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες συμπεριωνημένους τόκους.

Ὁ δὲ Γερ. Κ. Χρηστίδης ἐπανέλαβεν, ὅτι ἐὰν ἡ εἰσπραξὶς ᾖτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ ὁλοκληρίαν, ἡ ψῆφος τοῦ καὶ ἡ ψῆφος ὅλων ἔβλεπεν εἶσθαι ὑπὲρ τῆς προθεσμίας ταύτης τῶν 5 ἐτῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ πολλῶν δεδομένων ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ εἴκοσι, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τὰ δέκα ἔτη διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν περὶ ὧν πρόκειται χρητῶν δὲν θὰ ἐπαρκέσωσι, καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας ἐνῷ θέλει ὠφελεῖν τὸ δημόσιον, δίδωσι τότε ἡ εἰσπραξὶς θέλει εἶσθαι εὐκολωτέρα, ταῦταχρόνως θέλει φέρει καὶ τὸ ὁμοιόμορφον, φρονεῖ, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ παραδεχθῇ καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς καὶ ἡ Γερουσία τὸν προσδιορισμὸν μίας καὶ μόνης προθεσμίας τῶν 20 ἐτῶν ὡς πρὸς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὀφειλέτας.

Εἰπόντος ἐπειτα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι δὲν παραδέχεται τὴν αὐξάνειν τῆς προθεσμίας τῶν δέκα ἐτῶν εἰς εἴκοσι, ὁ εἰσπηγὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρατήρησεν, ὅτι μὴ δεχομένου τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τὸν προσδιορισμὸν μιᾶς καὶ μόνης προθε-

σμίας ὁμοιόμορφου πρὸς ὅλους, εἴτε κατὰ 20 εἴτε κατὰ δέκα πέντε ἔτη, σκοπὸν δὲν ἔχει ἡ τροπολογία, ἣν προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ, ἀποσύρει αὐτήν.

Ἐνηγορηθὲν ἐπομένως τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἐτροπολογήθη ἀνωτέρω, κοινῇ γνώμῃ ὅλων τῶν ἀγορευσάντων καὶ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτὸν ἔχον ὡς ἔπεται.

τὸ ἄρθρον 3. Τὸ χρεὸς ἐκάστου ὀφειλέτου ἐξ οἰκηθῆποτε τῶν ἀνωτέρω ῥηθεισῶν χρήσεων καὶ οὐδὲν ἄρθρου, ἐξακριβούμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΣΑΒ. νόμου, (ἐπιτροπομένης καὶ πτὶς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλέτας.)»

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Γερ. Κ. Ἀντωνόπουλος λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, Κύριε Πρόεδρε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπιφέρω ὀλίγας παρατηρήσεις περὶ τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου Τραπεζίης.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας, Κύριοι, ἐθεώρησεν ἀδίκον τὸ νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον αἱ ὁμολογίαι αὐταὶ ἀνεῦ ὑπολογισμοῦ τόκου, τὴν δὲ διάσταξιν τοῦ νομοσχεδίου ἀντιβαίνουσιν καὶ εἰς τὸ δίκαιον καὶ εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον.

Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, Κύριοι, ἀδικοῦνται καὶ ζημιοῦνται μάλιστα οἱ πολῖται ἐκεῖνοι διότι ἐπροθυμοποιήσαν νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς τότε Κυβερνήσεως προσφέροντες ἐκ τῶν ὑστερημάτων τὰ χρέη τῶν χρησιμεύσαντα εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὡς πρώτων καὶ κύριον ὑπόθεμα τοῦ ἔθνους, ἐξερχομένου ἀπὸ πολυχρόνιον καὶ καταστρεπτικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἄν, Κύριοι, παραδεχθῶμεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὡς ἔχει, καὶ ὅσον ἀρροῖ τὰς ὁμολογίας ταύτας, καταστρέφουσαν τὴν ἐθνικὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν καθῆκον ἔχομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν μετ' ὅλων τῶν μέσων. ἰδίως δὲ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔπρεπε πρῶτος νὰ μᾶς δώσῃ τὸ τοιοῦτον παράδειγμα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἀρμόδιος νὰ στηρίξῃ καὶ ὑπερασπίζηται τὴν δημοσίαν πίστιν, ἥτις εἶναι ἡ κυριώτερα βάσις τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν ἐθνῶν.

Αἱ ὁμολογίαι αὐταί, Κύριε ὑπουργέ, εἶναι ἐξασφαλισμέναι μετ' ὑποθήκην δημοσίων κτημάτων, οἷα εἶναι ὁ σταφιδαμπελὼν καὶ ὁ ἔλαιον τῆς Κορίνθου, ὁ ἔλαιον τῆς Ἀμφίσσης, τὰ ὄρυκτά τῆς Μήλου καὶ ἡ σιτοῖς τῆς Νάξου· τὴν ἱερὰν ταύτην ὑποθή-

κην τὴν σεβομένην κοινῶς ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη δὲν ἐλάττωτε φαίνεται ὑπ' ὅσιν συντάττοντες τὸ ἄξιον τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἄλλως κηλεύετε ἀποδώσει τὴν ἀνέγκουσαν δικαιοσύνην εἰς τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν.

Τὰ εἰσδημήματα τῶν κτημάτων αὐτῶν προαπορισμένα ὄντο διὰ νόμον πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν τὰ εἰσπράττει τὸ δημόσιον 30 περίπου ἔτη, καὶ σήμερον εἰσάγεται ὁ παρὼν νόμος διὰ τοῦ ὁποίου λέγετε εἰς τοὺς πιστωτάς αὐτῆς, μ' ὅλα τὰ δίκαια τὰ ὅποια ἔχετε χάσετε τὰ χρήματά σας, δὲν σας ἀποδίδεται τόκος, δὲν σας ἀποδίδονται τὰ κεφάλαιά σας· κατὰλλιλος τῶντι ἀπόδοσις δικαιοσύνης, κατὰλλιλος ὑπεράσπισις τῆς δημοσίας πίστεως.

Ἐάν, Κύριοι, λάβῃ ἀνάγκη ἡ Κυβέρνησις νὰ καταρύγῃ ποτε εἰς τὰ ἰδιαίτερα ταμεία τῶν πολιτῶν ἐσωτερικῶς καὶ πρὸς τοὺς ἔξω ὁμογενεῖς ἐξωτερικῶς δι' ἐν πολυχρόνιον ἢ τραχυπρόθεσμον δάνειον, νομίζετε, ὅτι οὗτοι θέλουσιν ἀποφασίσαι νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως ἔχοντες τοιοῦτον προηγουμένον; τὸ κατ' ἐμὲ ἀμφιδόλῳ διὰ τοὺς λόγους τούτους, Κύριοι, καὶ δι' ὅσους ἀνατρέξαμεν εἰς τὴν ἐκθεσὶν μας ὑποστηρίζω τὰς εἰς αὐτὴν ἀναφερομένας τροπολογίας, τῶν ὁποίων ἐπικαλοῦμαι τὴν παραδοχὴν.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι μὲ πολλὴν του θλίψιν ἤκουσε τὸν προαγορεύσαντα Κ. Γερουσιαστὴν νὰ ἀποδίδῃ πρὸς αὐτόν τὸ ἄδικον, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄξιου τούτου, αἰτίνες ἀφορῶσι τὰς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς τοῦ Κυβερνήτου Τραπεζίτης ὁμολογίας, φέροι τὴν κακὴν πίστιν, ἐνῷ πιστεύει ὅτι τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐνισχύει, διότι μετὰ εἰκασιοκτικῶν ἑτῶν ἐποχὴν πρῶτος ὁ νῦν ὑπουργός ἀναγνωρίζει καὶ παραδέχεται τὰς ὁμολογίας ταύτας τοῦ δημοσίου χρέους.

Εἶναι ἀληθὲς, προσέθηκεν, ὅτι ἀναγνωρίζει μόνον τὸ κεφάλαιον, ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ μὲ τοῦτο δὲν εἶναι ὅτι προβλέπει νὰ κερδίσῃ τὸν συμπεφωνημένον τόκον, παρὰ μόνον διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γενησομένην ἐξόρλησιν, διότι τὰ περὶ τήνου ἀφίνει ἀνέπαρξαι ὡς εἶναι, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν ἡ διορισθεῖσα γενικὴ ἐπιτροπὴ, ὅπως θέλει ἀποφασίσαι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν χρεῶν.

Εἶναι λοιπὸν λυπερὸν, εἶναι μάλα ἄδικον εἰς ἐκείνον ὅστις ὑπερστῇ μετὰ ζηλοῦ διὰ νὰ ἀκούσῃ εὐχαριστήσεις, νὰ ἀκούῃ κατόπιν παράπονα καὶ μοιρίας. Καὶ ἐνῷ τόσοι ἄλλοι κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ δὲν ἐβίβην κἄν τὸ ζήτημα τοῦτο, εἰς ἐκείνον ὅστις διευκολύνει τὸ πρῶτον ἔλεμα νὰ ἀποδίδεται κακὴ πίστις,

νὰ ἀποκαλῆται δὴθεν θαλασσίνος τῆς δημοσίας πίστεως, εἶναι τύχη τὴν ὁποίαν ποτε δὲν ἀνέμεναν διὰ τὰς εὐθυτέρας πράξεις του.

Εὐτυχῇ τῶντι τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, προσέθηκεν, ὅσα δύνανται διὰ μιᾶς νὰ ἐκπληρώσωσιν ὅλας τὰς ἐνεστώσας καὶ προηγουμένας ὑποχρεώσεις των· ἀλλ' εἰς αὐτὴν τύχην μα σπάνιον, εἶναι δύσκολος ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῇ, καὶ πολλάκις μία Κυβέρνησις δέχεται δωρεάν ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς ἀπογραφῆς.

Τὰ ἐχέγγυα δὲ, τὰ ὅποια ἐδόθησαν τότε πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πιστωτῶν τῆς ἐθνικῆς Τραπεζίτης, εἶχον προϋποθηκευθῇ καὶ ἐσωτερικῶς διὰ χρήματα ἐπίσης ἱερὰ, διότι ἐχρησίμευσαν εἰς διατήρησιν τοῦ ἀγῶνος. Ὅταν λοιπὸν μία Κυβέρνησις προσκαλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ὅρους τινὰς τῆς δημοσίας πίστεως, πρέπει νὰ ὑπακούῃ καὶ εἰς ἄλλους προηγουμένους λόγους, ἀφορῶντας ἐπίσης τὴν δημοσίαν πίστιν τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ δημόσια κτήματα ὑποθηκεύθησαν διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν.

Ἀνταπήντησεν ὁ Γερ. Κ. Ἀντωνόπουλος.

Δὲν ἐνόησα, Κ. ὑπουργέ, νὰ σας προσβάλλω ἐκθέτων τὰ περὶ τῆς δημοσίας πίστεως καὶ ἐθνικῆς ὑπαλήψεως. Εἵπατε, Κύριε ὑπουργέ, ὅτι πῶποτε δὲν ἐγενεῖτο λόγος περὶ τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν· εἰς τοῦτο λαμβάνοσθι, διότι πολλάκις ἐγένετο περὶ αὐτῶν λόγος καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸν ἑτερον βουλευτικὸν περιβόλον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν παρελθουσῶν Συνόδων, ἰδίως ὅτε ὑπεβλήθη τὸ περὶ ἐκποιήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων νομοσχέδιον εἰς τὸ ὁποῖον ἦν μὲλος τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁμολογῆσατε, Κ. ὑπουργέ, ὅτι τὰ χρήμ' αὐτὰ εἶναι ἀπ' ὅλα τὰ δημοσία χρήμ' τὰ πλέον καθαρά, καὶ ὅμως δὲν δίδεται διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν εἰμὴ τὸ 1/1 μόνον τοῦ κεφαλαίου, διότι οἱ ἔχοντες τοιαύτας ὁμολογίας καὶ μὴ θραύλλοντες εἰς τὸ δημόσιον θὰ εἰσκαθῶσι νὰ ἐκποιήσωσιν αὐτὰς μὲ 50 καὶ 60 0/0 ζημίαν.

Ὡς προηγουμένον τῆς σημερινῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως εἶναι, παρετήρησεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστένιτης, ἡ πληρωμὴ τοῦ πλοίου ἡ Ἀθηνά, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ἐπληρώθη μόνον τὸ κεφάλαιον.

Προσέθηκε δὲ, ὅτι ἐν ποτε πάσῃ ἡ κοινὴ πίστις, δύνανται νὰ παραπονεθῶν διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι, οἵτινες κρατοῦν εἰς χεῖρας τῶν συναλλάγματα ἀπέναντι μετρητῶν, τὰ ὅποια ἐπλήρωσαν, καὶ ὅμως ποτε δὲν ἔλαβον τόκον, ἀλλ' ὥστε διὰ τοῦτο παρὰ πονήσαντες περὶ δημοσίας πίστεως.

Τωόντι, εἴπε, δὲν δύναται τις νὰ αἰτιαθῇ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν μόνον, διότι ὅλαι αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις ἦσαν σεβασταί, καὶ ὅλαι ἀνεγνώρισαν ὅτι τὰ ἐθνικὰ κτήματα κατὰ προτίμησιν ἦσαν ὑποθηκευμένα διὰ τὸ ἀγγλικὸν δάνειον τοῦ 1824.

Ἄν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἐμελλε νὰ λάβῃ μέτρον τι, τὸ μέτρον τοῦτο ἔπρεπε ἢ πρέπει νὰ ἦναι γενικὸν δι' ὅλα τὰ δημόσια χρέη, διότι ὅλα εἶναι ἱερά, τὰ μὲν ὡς ἀρχὴ τοῦ ἀγῶνος, τὰ δὲ ὡς ἐξακολούθησις αὐτοῦ· ἐδύνατο δὲ μόνον νὰ ἀρῇσιν τὰ φαλαγγιτικὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ γραμμάτια.

Ἐπὶ ἤλθεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Πήγας Παλαμίδης εἰπὼν, ὅτι δὲν γίνεται κατὰ πρῶτον σήμερον λόγος περὶ τῶν ὁμολογιῶν τούτων, ἀλλὰ πολλάκις ἡγέρθη φωνὴ καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸ ἕτερον Σῶμα μὴ παραμεινθῇ ἡ δικαιοσύνη αὕτη, τὴν ὁποῖαν καὶ ἡ τελευταία ἐθνοσυνέλευσις καὶ ἄλλαι ἐξίστησαν ἐπανειλημμένως εἰς τὰς Κυβερνήσεις, ὡς καὶ σήμερον πρὸς τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐσθλαίως δὲν ἔφερεν ἐπὶ ματαίῳ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἢ διὰ νὰ φέρῃ ἰσως ὅσῳ τὸ δυνατόν πλείους εἰσπράξεις εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ διὰ νὰ θίξῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶν παλαιῶν ἀποζημιώσεων.

Καθόσον ἀφορᾷ δὲ τὰ φαλαγγιτικὰ γραμμάτια καὶ τὰ τῶν Κρητῶν, ταῦτα εὐρίσκονται πρὸ πολλοῦ εἰς χεῖρας κερδοσκοπῶν.

Αἱ δὲ ἐθνικαὶ ὁμολογίαι αἱ ἀνεγνωρισμέναι μόλις ἀναβαίνουν εἰς 360 χιλιάδας δραχμ. ἔπρεπε λοιπὸν διὰ τοιοῦτο ποσὸν εἰσπράξεων νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ Κυβέρνησις, καθὼς καὶ διὰ τὰ ὀλίγα ἐκείνα χαρτονομίσματα τοῦ Κυβερνήτου, καὶ τὰ γραμμάτια τῶν ἱεράων, τῆς μισθοδοσίας καὶ τοιαύτης φύσεως, ἀλλὰ μικρὰ καὶ ἐκκαθαρισμένα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐπίσημον ὑπογραφήν Κυβερνησιῶς τινος, ἥτις ὡς τοιαύτη ποτὶ δὲν πρέπει νὰ περιφρονηθῇ.

Ἡ πρώτη φροντίς, ὡς παρατήρησα πρὸ ὀλίγου Γερουσιαστὴς τις, μιᾶς δικαίας Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἦναι ἡ ἀναγνώρισις τῶν χρεῶν τῆς προκατόχου. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς Γαλλίας πρῶτον τὰ χρέη τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος ἀνεδέχθη νὰ πληρῶσιν διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Κράτους ἐπείνου τὴν δημοσίαν πίστιν.

Καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἔπρεπεν ὅλα ἀνεξαρτήτως τὰ δημόσια δάνεια νὰ ἀναγνώρισῃ μέχρι καὶ τῆς μικροτέρας προκαταβολῆς, ἥτις ἔχρησάμενοι τότε εἰς συντήρησιν τοῦ στρατοῦ.

Εἰδικῶς ὅμως καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς Τραπεζῆς εἶναι

ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα, καὶ ὁ τόκος εἶναι μία δικαιοσύνη ἀναπιφνευτός· ὁ τοῦ χρέους τοῦτου εἶναι τόκος συμπεφωνημένος, ἐνῷ ἐπ' οὐδενὸς ἄλλου γίνεται χρητὴ μνεία.

Ζητεῖται δὲ σήμερον ὁ τόκος αὗτος ἢ ὁ ἀναδιπλασιασμός τοῦ κεφαλαίου δικαίως, καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὐτοῦ θέλει καταστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἰσχυράν ἠθικῶς, διὰ μεγαλῆτερα ἔργα, ὥστε πᾶν χρέος νὰ ἦναι δεκτὸν εἰς συμφηρισμόν.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τοὺς ΚΚ. προαγορεύσαντας καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὅλα τὰ χρέη ἐκάστης ἐποχῆς πρέπει νὰ ἦναι σεβαστά ὑπὸ μιᾶς Κυβερνήσεως, ἀρκεῖ τωόντι ἡ Κυβέρνησις αὕτη νὰ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας ἀπέναντι τῶν δανειστῶν τοῦ δημοσίου.

Ἀλλ' ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν εὐρίσκεται ἐσθλαίως εἰς τὴν εὐχάριστον αὕτην θέσιν· ἐπομένως καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ δημόσια χρέη εἶναι ἀκόμη ἀκαθάριστα, καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ κεφάλαια τῶν ὁμολογιῶν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ Κυβερνήτου ὡς χρέος ἐκκαθαρισμένον, καὶ μόνον περὶ τόκου, ὡς προεῖπε, δὲν κάμνει λόγον, διότι ἀφίνει τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν ὅσον οὕτω συστηθεὶς γενικὴν τοῦ ἀγῶνος ἐπιτροπήν.

Ἐπέφερεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Εἰς τῶν προλαλῶντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐξομοίωσε τὰς ὁμολογίας τῆς ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου δανειστικῆς Τραπεζῆς μετὰ τὰς προλαβούσας· ἀλλὰ χρήματα δεδομένα ἐπὶ τακτικῆς Κυβερνήσεως καὶ χωρὶς τινος ἐκπεσμόν νὰ συγκταλέγωνται εἰς τὰ προλαβόντα χρέη καὶ τὰς προλαβούσας εἶναι ἀνοσιούργημα· καθόσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν προλαβουσῶν ὁμολογιῶν λέγει, ὅτι κατὰ τὸ 1822 ἐγὼ αὐτὸς ἔδωκα δύο χιλιάδας γρασιῶν καὶ ἔλαβον εἰς ὁμολογίας ὀκτὼ χιλιάδας· ἄλλοι πολλοὶ δὲν ἔδωκαν τίποτε καὶ ὅμως ἔλαβον καὶ ἔχουν τοιαύτας ὁμολογίας, τὰς ὁποίας θεωροῦν ὡς μηδὲν· τοιαῦται λοιπὸν ὁμολογίαι δὲν δύνανται νὰ ἐξομοιωθῶσι μετὰ τὰς ὁμολογίας τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης Τραπεζῆς· δὲν παραδέχομαι ὡς ὀρθὴν τὴν ἰδέαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ περὶ τῆς μὴ πληρωμῆς τόκων, ἀλλὰ ποῖος εἶναι ὁ ζητούμενος κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοιοῦτος τόκος; εἶναι ὁ ἐλάχιστος· εἶναι τὸ ἴσον τοῦ κεφαλαίου, ὅπερ ἐπὶ 32 ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα καθυστερεῖται, ἀναλογεῖ πρὸς 2 1/2 τοὺς 100· ὁ τόκος αὗτος θέλει ἀναπληρώσῃ τὸν ἐκπεσμόν τῶν κεφαλαίων, ἐν οἷς οἱ κάτοχοι τῶν τοιούτων ὁμολογιῶν θέλουσιν ὑποστῆ, διότι οἱ τοιαῦτοι μὴ ὄντες συγγράνως καὶ ὀφειλέταις

τοῦ δημοσίου θέλουν ἀναγκασθῆναι νὰ πωλήσωσιν αὐτὸς οὐχὶ περισσότερον τῶν 50 ἐπὶ τοῖς 0/0· πολλοὶ δὲ τῶν τοιούτων ὁμολογῶν δὲν θέλουσιν ἐξαργυρωθῆναι, διότι τῆς πληρωμῆς τῶν καθυσταρτούντων γενησομένης ἐπὶ προθεσμίας εἰκοσι ἐτών, πᾶς τις ὀφειλέτης δὲν δύναται νὰ ἀγοράσῃ τοιαύτας ὁμολογίας ἀπὸ τοῦδε.

Ἀπέντησεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστινίτης.

Εἰς πρὸς τὴν λέξιν ἀνοσιούργημα, τὴν ὁποῖαν ἐξέφρασεν ὁ προλαλήσας, κάμνω τὴν ἐξῆς παρατήρησιν· κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ χορηγηθῶσι τὰ μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκπλεῖσθῃ ὁ στόλος ὑπὲρ τοῦ κινδυνεύοντος Μισολογγίου, ἦλθεν ἐπιτηρηθῆναι καὶ ἡνάγκασεν ἡμεῖς νὰ χορηγήσωμεν, ἥτοι νὰ συνεισφέρωμεν, ὅ,τι ἡδύνατο ἕκαστος χάριν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ· ἂν ἡ ἀφοσιώσις ἢ μᾶλλον ἡ προτίμησις τῶν τοιούτων χρεῶν τοῦ ἔθνους εἶναι ἀνοσιούργημα, ὥς ἦναι δι' ἐμὲ· ἂν ὅμως ἦναι ἀνοσιούργημα τὸ νὰ λέγῃ τις ὅτι ἔδωκε δύο χιλιάδας γρόσια μόνον καὶ δι' ἀπάτης ἢ δι' ὑποχρεώσεως εἰσέθεν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐν τῇ στιγμῇ καθ' ἣν εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην χρηματικῆς συνδρομῆς ὁμολογίας ὁκτώ χιλιάδων γροτίων, ὥς ἦναι διὰ τὸν προλαλήσαντα.

Ἐπένειγεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Καθὼς ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ τοῦ δανείου τῆς τραπεζῆς τοῦ Κυβερνήτου νομίζω ὅτι κανεὶς δὲν διαφωνεῖ, καὶ κακὴ συνεννόησις ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν ἀγχιευστάντων· διότι ὅσοι ἔδωσαν χρήματα εἰς τὴν τράπεζαν ἐκείνην οὐ μόνον ταῦτα ἔδωσαν ἀλλὰ καὶ συνετέλεσαν καὶ προσωπικῶς κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἥτοι ἔκαμαν διπλασίαν ὑπηρεσίαν· καὶ ἐγὼ αὐτὸς κατὰ τι ἔχω δώσει εἰς ἑράνους· ἕκαστος κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτο ἡναγκασμένος νὰ συνεισφέρει ὅ,τι ἡδύνατο· ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἔδωσαν τὰ χρήματά των πρὸς συντήρησιν τοῦ ἔθνους ἐξεληθόντος μόλις τοῦ μεγίστου ἐκείνου ἀγῶνος ἔχουσι πλείονα δικαιώματα· ὁ Κ. ὑπουργός, ὁ ὁποῖος λίαν ἀξιοπαίτως ἔδωκεν ἰσχὺν εἰς τὰ τοιαῦτα χρέη, πρέπει νὰ παραδεχθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαίου καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου αὐτῶν μέχρι διπλασιασμοῦ· καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους δέχομαι τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς φράσεως εἰάν οἱ δανισταὶ στερῶσιν εἰς τοῦτο. »

Ψηφοφορίας ἔπειτα γινομένης ἐπὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τόκου ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῆς ἐπὶ Κυβερνήτῳ τραπεζῆς μέχρι διπλασιασμοῦ, ἐζήχθη ὅτι ἡ

Γερουσία δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 20 κατὰ 12 ὡς τὴ ἐπισυντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστών.

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ άρθρου τετάρτου τῆς ἐπιτροπῆς

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· ·
Ἰωάννης Θ. Καλοκατρώνης	· Ο	Ἀλεξίος Βλαχόπουλος	· · Ο
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· Ο	Δημήτριος Χαταίσκος	· · Ν
Τάτσης Μαγγίνας	· · · Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· Ο	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	· · · Ο
Χαρῖλ. Παπαπολίτης	· · Ο	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	· ·
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	· · Ο	Γεώργ. Δουδουνιώτης	· · ·
Νικόλ. Πραστακάκης	· · Ο	Κωνστ. Προβιλέγιος	· · · Ο
Σπυρ. Τρικούνης	· · ·	Σπύρος Μόλιος	· · · Ν
Ρικάρδος Τζιώτζ	· · ·	Ἐργας Παλαμίδης	· · · Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· ·	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	·
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	· ·	Λουκούργος Κρεστινίτης	· · Ο
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγύρου	· · ·	Ἀθ. Α. Μικουλῆς	· · · Ο
Γεώργιος Φύλλας	· · · Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · ·
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · ·	Χριστόρ. Παρραϊδῆς	· · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · Ο	Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς	· · ·
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · ·	Νικόλ. Δελιγιάννης	· · · Ο
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · ·	Νικόλ. Σιλήθεργος	· · · Ο
Δημήτριος Βούλγαρης	· · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · Ν
Νικόλ. Ἰω. Μέσης	· · · Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · Ο
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος	· · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · ·
Κωνσταντίνος Κανάρης	· · ·	Νικόλ. Καλλιέργης	· · Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	· · ·	Ν. Τζαβέλας	· · · Ο
Μ. Α. Καίρης	· · · Ο	Β. Πετιμεζῆς	· · ·
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	· · ·	Ν. Περάκος	· · · Ο
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	· · Ο	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · · Ο
Δημήτριος Πλαπούτας	· · ·	Κωνστ. Μεταξᾶς	· · · Ν
Ἰωάννης Σταῖκος	· · ·	Π. Νοταρᾶς	· · · Ν

Ἀκολούθως ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτὸν τὸ ἄρθρον 4 ὅπως ἔχει εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ἐπομένως παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ἰω. Ἀμ. Β. ο. σ. ι. ἀ. δ. η. ε.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 17 *Ιουλίου* 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 31 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἰω. Ἀμεινοσιᾶδην ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Κ. Α. Χαλαλάμπου, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς 13 καὶ 15 ἀναγνωσθέντα ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ συστάσεως διευθύνσεως τηλεγραφίου μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως.

Ἐπίσης ἕτερον περὶ προσθήκης τεσσάρων παρέρων παρὰ τῷ Ιατροσυνεδρίῳ, ἐφ' ὧν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶν καὶ διανεμηθῶσι διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπή.

Ὁ δὲ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγεν ἐπίσης νομοσχέδιον περὶ ἀτελείας τῆς ἀναγκαιοῦσας ξυλείας εἰς κατασκευὴν τεσσάρων φορτηγίδων· ἐφ' οὗ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ μόνον καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα ἀνευ συστάσεως ἐπιτροπῆς. ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν ὑμῶν τὸ περὶ συστάσεως διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων καὶ τηλεγραφικῶν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπεψηφίσθη ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνημμένου ἀποσπάσματος τῶν πρακτικῶν αὐτῆς.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐκτίθενται ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει μου, ἧς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 *Ιουλίου* 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός·

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ

τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 *Ιουλίου* 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Δ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων, ἣτις ἀποτελεῖ ἴδιον τμήμα τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείῳ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας.

Τὸ προσωπικὸν αὐτῆς σύγκειται ἐξ ἐνὸς τμηματάρχου Α'. ἢ Β'. τάξεως, δύο ὑπουργικῶν γραμματέων, ἐνὸς γραφέως καὶ ἐνὸς κλητῆρος.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ συστηθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων, καὶ ἕτερα τηλεγραφεῖα, νὰ ἐκτεταθῶσιν αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαί, ἢ νὰ μετατεθῶσιν, ἢ νὰ καταργηθῶσι τὰ ἀπαξ συστηθέντα τηλεγραφεῖα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ τηλεγραφεῖα διακρίνονται εἰς τὰς τρεῖς.

Καὶ εἰς μὲν τὰ τῆς Α'. τάξεως τηλεγραφεῖα δύνανται νὰ διορισθῶσι μέχρι τριῶν τηλεγραφητῶν καὶ δύο βοηθῶν. Εἰς δὲ τὰ τῆς Β'. τάξεως μέχρι δύο τηλεγραφητῶν καὶ δύο βοηθῶν καὶ εἰς τὰ τῆς Γ'. τάξεως εἰς τηλεγραφητὴ καὶ εἰς βοηθόν.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ εἰς ἑκάστην τῶν τάξεων τούτων ὑπαχθисόμενα τηλεγραφεῖα.

Ἄρθρον 4.

Οἱ τηλεγραφηταὶ διακρίνονται εἰς δύο τάξεις, ὡς καὶ οἱ βοηθοί. Ὁ μισθὸς τῶν μὲν τηλεγραφητῶν Α'. τάξεως εἶναι δραχμαὶ 240 κατὰ μῆνα τῶν δὲ τῆς Β'. 190.

Τῶν βοηθῶν Α'. τάξεως ὁ μισθὸς ὀρίζεται εἰς δραχ. 120 κατὰ μῆνα, τῶν δὲ τῆς Β. εἰς 80.

Παρ' ἑκάστῳ τηλεγραφεῖῳ διορίζεται καὶ εἰς ἡ δύο κλητῆρες, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς αὐτῶν ὀρίζεται εἰς δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

Οἱ μὲν τηλεγραφηταὶ διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, οἱ

δὲ ἑσθλοὶ Δ'. ἢ Π'. τάξεις καὶ οἱ κλητῆρες δὲ ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς φύλαξιν τῶν τηλεγραφικῶν ἡλεκτρικῶν γραμμῶν διορίζονται φύλακες ἐρίπποι ἢ πεζοί.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δι' ἑκάστην τηλεγραφικὴν γραμμὴν προσδιορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ὃ δὲ διορισμὸς τῶν γίνεται δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ὁ μισθὸς τῶν μὲν πεζῶν ὀρίζεται εἰς δραχ. 60 κατὰ μῆνα, τῶν δ' ἐρίππων εἰς δραχ. 100. Εἰς τοὺς τελευταίους τοὺτους προκαταβάλλονται ἀπ᾽ ἐκ τοῦ δημοσίου δραχ. 150 διὰ τὴν ἀγορὰν ἵππου καὶ ἱπποσκευῆς, αἱτινῆς θέλουσι κρατεῖσθαι ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ τὰ κανονισμένα περὶ ἐρίππου χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 6.

Ὅσακις ἀνατίθεται εἰς ὑπαλλήλους τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας ἡ διεύθυνσις τῆς κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς τῶν ἡλεκτρικῶν γραμμῶν, ἢ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῶν, ἢ ἄλλη τις ἑκτακτος ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, χορηγείται, λόγῳ ἐξόδων διαμονῆς ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν, ἀποζημιώσεις εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν δραχ. 5 τὴν ἡμέραν, εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς τηλεγραφεῖς ἐν γένει δραχ. 4.

Δι' ἐξῆδα ὁδοιπορίας αὐτῶν χορηγείται ἀποζημιώσεις διὰ πᾶσαν ταχυδρομικὴν ὥραν ἀποστάσεως, εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν δραχ. 2, εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τηλεγραφεῖς ἐν γένει μίαις καὶ ἡμισείαις.

Ὅσακις δὲ ἐξέρχονται τῆς ἑδρας τῶν δι' ὑπηρεσίαν, καὶ διατρέχοντες ἀπόστασιν μεγαλτέραν τῆς ἡμισείας ὥρας, ἐπανερχονται ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἑδραν τῶν, χορηγείται ἀποζημιώσεις εἰς μὲν τὸν διευθυντὴν δραχ. 5 εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τηλεγραφεῖς ἐν γένει δραχ. 4.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ καθήκοντα ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐν τοῖς προκηγουμένοις ἀρθροῖς μνημονευομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαρχόντων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλω εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ἐπισυντημμένον νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ παρέδρων παρὰ τῷ Ἰατροσυνεδρίῳ τὸ ὅποιον, ἐσχθὲν πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπιψηφίσθη παρ' αὐτῆς.

Οἱ προκαλέσαντες τὸ προκείμενον νομοσχέδιον λόγοι ἐκτίθενται εἰς τὴν συντημμένην πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίῳ μου, τὴν ὅποιαν υποβάλλων εἰς τὴν Γερουσίαν παρακαλῶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Β Α Σ Ι Λ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῆ, ὡς ἔχει, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ σιζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα
Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισθέντες ὑμῶν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερραίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ἰατροσυνεδρίῳ προστίθενται τέσσαρες παρέδροι, ἐξ ὧν τρεῖς ἰατροὶ καὶ εἰς φαρμακείας θέλουσι δὲ ἀναπληροὶ κατὰ λόγον ἀρχαιότητος τὰ κύρια μέλη τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ὅπως δὲποτε κωλυόμενα.

Ἄρθρον 2.

Ἐκαστος παρέδρος ἀπολαύει πάντων τῶν εἰς τὸν ἀναπληρούμενον ἰατροσυνεδρὸν ἀντικείμενων δικαιωμάτων λαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτοῦ, ἐὰν ἡ ἀναπλήρωσις παραταθῇ ἐπὶ καινὰ τοῦ μηνός.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κέρριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω καὶ εἰς τὴν Ἑμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀτελείας τῆς ἀναγκαιούσης ξυλίας διὰ τὴν κατασκευὴν ἑξ φορηγίδων, προσωρισμένων διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ απαιτουμένου ὑλικοῦ πρὸς χρῆσιν τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος Σκοπέλου.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἐπιθυμοῦσα νὰ παρέχῃ ἁεὶ πᾶσαν εὐκολίαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοιαῦτα κοινωφελῆ ἔργα, ἐνόμισε δικαίον ὅπως ἐπιτραπῇ διὰ νόμου ἡ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν ὑλοτομία, ἐπὶ ἀτελείᾳ τῆς ἀναγκαιούσης πρὸς τὸν ἀνεπάρκως σκοπὸν ξυλίας, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν τῆς ἀρμοδίας δασονομικῆς ἀρχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς θέλει υποβληθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἑμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὸν δῆμον Σκαπέλου χορηγεῖται ἀτέλεια φόρου διὰ τὴν ἀναγκαιούσαν ξυλείαν πρὸς κατασκευὴν ἑξ φορηγίδων (μαρυνῶν), αἵτινες θέλουσι χρῆσθαι εἰς τὴν μεταφορὰν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς προκυμαίας Σκοπέλου απαιτουμένου.

Ἡ ξυλεία αὕτη συνίσταται εἰς 1500 στρεβύζυλα, 216 δουβὰ καὶ 192 βραζόλια.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπαγγεῖλαντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συεδιάσεως τὴν ἐξακολουθησὶν τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθυστερούντων, ἀνεγνώσθη τὸ 5 αὐτοῦ ἄρθρον, ἐφ' οὗ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης προετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιτροπὴ τοῦ σώματος, ἥτις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ᾖναι εἰσηγητὴς, δὲν ἐπέφερεν ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ τοῦ ὅσας ἐνόμισεν ἀναγκαίαι τροπολογίας, διότι ὁ σκοπὸς αὐτῆς κατορθύθη διὰ τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ τροπολογίαι ἐκείναι δὲν ἐγένοντο δεκταὶ κατὰ τὴν εὐχὴν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ᾔθελεν ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ ζητήσῃ εἰσπραξὶν χρεῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1833, ἐπέρχεται ἤδη ζητούσα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὴν τροποποίησιν τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

ὑπέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Προβιλέγγιος. Ὅτι ἐδέχθη ἐπίσης τὰς ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 παρατηρήσεις τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ τὴν ἐπιρρίλαξιν τοῦ νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ ἁρθρῷ 5 ἡ ἀναγκαία κατ' αὐτὸν τροποποίησις, προστιθεμένη ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τῆς ἐξῆς τροπολογίας.

«Εἰς τὰ χρεῖα τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλῶν, ὅσοι εἶναι συγχρόνως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 1/13 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα δημοσιευθὲν ὁμοῦ μετὰ τὸν παρόντα νόμον.»

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι παραδέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος Γερουσιαστοῦ Κ. Προβιλέγγιου προταθείσαν τροπολογίαν, διότι συνάδει μετὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν διαβιβάζωσιν, τὴν ὁποίαν ἐδωκεν ἐνταῦθα ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐδεὶς τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλῶν θέλει καταδιωχθῇ ἀπὸ παρουσιάζει ἀπαιτήσεις κατὰ δημοσίῳ οἰκονομίας, ἀλλὰ πᾶσα καταζήτησις θέλει παρεμποδίζεσθαι μέχρις οὗ ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ ἐκκαθάρσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν παλαιῶν χρεῶν.

Λαθὼν τὸν λόγον κατόπιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης ἐπέφρεν, ὅτι ἡ τροπολογία, τὴν ὁποίαν προτείνει ὁ Κ. Προβιλέγγιος, ὅτι μένει ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἀδελφιστοῦ Β. Διατάγματος τοῦ 1836, ἥτις ὀρίζει νὰ μὴ θεωρηθῶσι τὰ ὀφειλόμενα πρὸ τοῦ 1833 ἔτους εἶναι λογικὰ, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀρ-

οὗ δὲν παρεδέχθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ 1 ἄρθρον τὰ πρὸ τοῦ 1833, εἶναι ἐπόμενον ἤδη νὰ διορθωθῇ τὸ λάθος διὰ τῆς μεταθετικῆς τροπολογίας, ἥτοι ἐπειδὴ εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο λάθος τοῦ νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ πρὸ τοῦ 1833, νὰ προστεθῇ ἤδη ἡ ἀντιφαστικὴ τροπολογία εἰς τὸ ἄρθρον 5, ἥτις ὀρίζει, ὅτι νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν τὰ πρὸ τοῦ 1833, ὅπερ ἱκανοποιεῖ πληρέστατα τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐπομένως καὶ ἄλλων πολλῶν ὑποστηρίζαντων διὰ λόγου τὴν τροπολογίαν, ὡς συμφωνοῦσαν μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος καθότιον ἀφορᾷ τὴν μὴ παρενόχλησιν τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 5 διὰ χειροτονίας, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ' (ἄρθρον 2 καὶ ἐδάφ. 6' τοῦ ἄρθρου 4) περὶ συμψηφισμοῦ ἀπαιτητῶν πιστώσεων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου (ἄρθρον 5) περὶ ἀναγκῆς κατακυρωμένων εἰς τὸ δημόσιον κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, ὅτε τὸ αὐτὸ κτῆμα κρατεῖται εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως, καὶ (ἄρθρα 8, 9, 10 καὶ 12) περὶ ἀντιρρήσεων ἐπὶ μέρους ἢ ἐπὶ τοῦ ὅλου χρέους, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως αὐτοῦ, ἐφαρμοζονται ἑξαπαλλάκτως καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτόν, ἐὰν αἱ ἀντιρρήσεις ἐγένοντο ὑπὸ ὀφειλετῶν μὴ φορολογουμένων.

Αἱ αἰτήσεις τῶν φορολογουμένων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκατεμένου παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας, ἐφαρμοζομένων σχετικῶς τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν προσηρημένων τοῦ ΣΑΒ' νόμου διατάξεων.

Ἀλλ' ὁ ὀφειλέτης τότε μόνον ἀποστερεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου, ὅταν αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπορριπθῶσιν ἀντιρρήσεις ἀπορριπθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ὁ τόκος τῶν εἰς ἀντιρρῆσιν ὑποκειμένων ποσῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀντιρρήσεων ἐλθούσης.

Ἡ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ καθυστερουμένου χρέους προσαλήσεως.

Εἰς τὰ χρέη τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν, ὅσοι εἶναι συγχρόνως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 1/13 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα δημοσιευθεὶς ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα νόμον.»

Ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ ἄρθρον 6 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας. Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 7 παρετήρησεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης, ὅτι προκειμένου περὶ νόμου θετικοῦ, πᾶσι ὑπόδειξις πρὸς ὑπαφυγὴν τῶν υποχρεώσεων τοῦ ὑπολόγου πρέπει νὰ ἐκλείπη, ὡς λόγου χάριν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ θεομητίας καὶ ὑπερμέτρου βλάβης, διότι οὕτω καθιεροῦνται ἐν προηγούμενον, μία ἡθικὴ υποχρέωσις τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τὸ μέλλον, ὅταν τοιαύτη ἀπαιτήσις ἐγερθῇ.

Μὴ ἀναγνωρισαντος δὲ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὴν θλίβαν ταύτην ὑπάρχουσαν δὲ τὸ μέλλον εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 7 ὡς ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος ἐπίσης τοῦ ἄρθρου 8 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γεωργαντᾶς ἐνεχείρισε τροπολογίαν εἰς ἀντικατάστασιν ὁλοκληροῦ τοῦ ἄρθρου τούτου.

Μηδενὸς δὲ ἀντιλέξαντος καὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ παραδεχθέντος ἐψηφοφορήθη αὕτη καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ χειροτονίας, ἐντὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἐκλείψαντος· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Οἱ ἀπολύνοντες τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐνοικισταὶ ὀφείλουσιν, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας αὐτῶν, νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν τυγῶν ὀφειλόντων εἰσεῖν εἰς αὐτοὺς ὑπενοικιστῶν καὶ συμμετόχων, ὅταν οὗτοι αἰτούμενοι παρ' αὐτῶν τοὺς ἐξαπαλλάξωσι δι' ὑποθήκας κτήματος ἀξίας ἀνωτέρας κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ χρέους των.»

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 ἀναγνωσθέντος, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γεωργαντᾶς παρουσίᾳς τροπολογίαν εἰς ἀντικατάστασιν ὁλοκληροῦ τοῦ ἄρθρου τούτου.

Μηδενὸς ἀντειπόντος καὶ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ συναινέσαντος, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν τροπολογίαν ἀντὶ τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικατασταθέντος· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρον 9. Οἱ ἐγγυηταὶ, ὑποκείμενοι εἰς τὰς αὐτὰς μετὰ τῶν πρωτοφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον υποχρεώσεις, καὶ ἀπολύνοντες τῶν αὐτῶν τοῦ παρόντος νόμου εὐεργετημάτων, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψωσιν ὑποθήκην ὑπὲρ ἐαυτῶν ἐπὶ κτημάτων τῶν πρωτοφειλετῶν ἀξίας κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ χρέους δι' ὃ ἐγγυήθησαν.»

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 10 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος, ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης παρετήρησεν, ὅτι αἱ μεγάλαι καὶ πολλαὶ ἐπισείκει διὰ τὰ προηγούμενα ἔπεισαν τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νὰ προβῇ εἰς τὴν συγκα-

τάβαιν ταύτην τοῦ τόκου ἀπὸ 12 εἰς 8 τοῖς ἑκατὸν, καθόσον μάλιστα πολιτικός νόμος δὲν ὑπάρχει ὡρίζων τόκον.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν συγκατάβαιν ταύτην, διότι μετεχειρίσθῃ τὸν ἀνώτερον ὅρον τοῦ τόκου, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ τοῦτο ὡς μίᾳ ἐγγύησις προφυλάξεως εἰς τὸ μέλλον, ἥτις θέλει μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ εἰσέλθωμεν ἐκ νέου εἰς τὰς αὐτὰς ἀνωκαλίνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας διὰ τοῦ παρόντος νόμου ζητοῦμεν νὰ ἐξελθωμεν θαυμηδόν.

Παρατήρησι καὶ πάλιν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας ὅτι διὰ τῆς παρούσης διατάξεως ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν εἶναι σύμφωνος μετὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ καθόσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιεικειᾶς, διότι ζητεῖ νὰ μεταχειρισθῇ ὡς ῥύθμιτρον τὸν ὑπερβάλλοντα τόκον, καὶ νὰ ἐπιδαρύνῃ ἀσκόπως ἐκείνους, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης ἔσως θέλουσι παρουσιασθῇ ἔλλαμματα, ἐνῶ συνάμα τὸ ὑπερβάλλον τοῦ τόκου δὲν θέλει ἐμποδίσῃ τοὺς ἐκ προθέσεως ὀφειλέτας.

Ἐπομένως προσέθηκεν ὁ Γερωνικιστὴς Κ. Πήγας Παλαμίδης, ὅτι διδάσκειται διὰ τοῦ νόμου τούτου ἡ τοκογλυφία εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ ὅτι τὸ δώδεκα τοῖς ἑκατὸν, ὁ ὠρισμένος οὗτος τόκος, χρησιμεύει μάλιστα εἰς τὸ νὰ προτρέπῃ τοὺς διαχειριστάς εἰς καθυστέρησιν, διότι τοῖς δεικνύεται μέτρον, ὅρ' ὃ ἐπιτρέπεται εἰς τινὰ νὰ καθυστερήσῃ, ἀρκεῖ νὰ πληρώσῃ τὸ 12 τοῖς 0/0.

ὑπέλαβεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ποσῶς δὲν εἶναι τοκογλυφία, ὅτι τὸ δικαστήριον καὶ ὁ πολιτικός νόμος ἀναγνωρίζει ὡς νόμιμον, διότι παρ' ἐκείνων προσδιορίζεται ὁ ὅρος τοῦ τόκου.

Μετά τὸ λεγθέντα ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ ἄρθρον 10 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας, ὡς εἶχε.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἁρθροῦ 11 μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ διαφόρων ἐξηγήσεων γενομένων ὡς πρὸς τὴν τύχην τῶν εἰσδημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα ἀποκλειστικῶς πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀποζημίωσιν τῶν παλαιῶν χρεῶν, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 11 διὰ χειροτονίας, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 κατὰ σειρὰν ἐγένετο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφισθῆναι ἐπομένως τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 22, κατὰ 8 ἀρνηθέντων 2 ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Κ. Προεδριεγγίου

καὶ Ι. Κολοκοτρώνη, ὡς τὸ συνημμένον ὅδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθυστέρησιν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ο	Ἄναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χατσίκος	• • • Ν
Τάκης Μαγγίνας	• • • Ο	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ο
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἄναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • •
Ἰάκωβος Παξυμάκης	• • • Ν	Γεώργ. Διοβουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλάκης	• • • Ν
Σπυρ. Τριανούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ἰνκάρδος Τζιώρτζ	• • •	Πήγας Παλαμίδης	• • • Ο
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • •	Δημήτριος Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Λουκάριος Κρετανίτης	• • • Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μικρούλης	• • •
Γεώργιος Φύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Περραιβός	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργιαντᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιοπούλου	• • •	Νικόλ. Σιλιβέργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ο
Νικόλαος Ἰω. Μάζης	• • • Ο	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Ἀἴμας Κανελλόπουλος	• • • Ο	Γ. Κ. Τυπάλδης	• • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ο
Τσαντακὴς Γρηγοράκης	• • •	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • Ν	Β. Πετιμεζᾶς	• • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •	Ν. Πιεράκος	• • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •	Κωνσ. Μεταξᾶς	• • •
Ἰωάννης Στάϊκος	• • •	Π. Νοταῆς	• • •

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν συζήτησιν, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπαρασίσκειν καὶ διατάττειν.

Ἄρθρον 1. Εἰς τοὺς ἐξ οἰωνόδηποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησια-

στικῶν ἐσόδων ὀφειλέτας, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως, χαρίζεται ὁ τῆς ὑπερμερίας τόκος διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρήν τῶν προγενεστέρων χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ ἔτους 1858 συμπεριλαμβανομένης.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν μέχρι τέλους τοῦ 1858 ληξιπροθέσμων δόσεων τῶν συμμορφωθέντων μὲ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΣΑΒ'. ΣΝΗ'. ΣΟΣ'. καὶ ΣΛΕ'.

Τὰ ἐξ ἀλέσεων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικρατίας χρήν τῶν φορολογουμένων δὲν ὑπόκεινται εἰς τόκον ὑπερμερίας καὶ ἐν τῷ μείλονται.

Ἄρθρον 2. Διὰ τοὺς ἐκ δικαιοῦς πιστώσεως φθαρτῶν κτημάτων ὀφειλέτας καὶ διὰ τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΛΕ' ἐκ δικαιοῦς πιστώσεως προικοκτησιῶν, ὁ συμπεριλαμβανόμενος τόκος 6 καὶ 8 τοῖς ἑκατὸν κατὰ τοὺς νόμους περὶ προικοδοτίσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ περὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων, μετριάσσεται εἰς 5 τοῖς ἑκατὸν διὰ τοὺς μέχρι τοῦ 1858 ὀφειλέτας. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 8 καὶ 9 τοῦ ΣΛΕ' νόμου· ἐὰν ὅμως τὰ πλεονάσματα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον τῶν εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν, τὸ πλεόνασμα τοῦτο θεωρεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ δημοσίου ἀνευ τινὸς υποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἄρθρον 3. Τὸ χρέος ἐκάστου ὀφειλέτου ἐξ οἰασδήποτε τῶν ἀνωτέρω ρηθεισῶν χρήσεων καὶ οἰονδήποτε άρθρου ἐξακριβούμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΣΑΒ' νόμου, (ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς διὰ μερτύων ἀποδείξεως διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλέτας) καὶ τροπολογούμενον καθ' ὅσον ὑπάρχει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου 2, πληροῦνται, ἐὰν μὲν προέρχεται ἐξ ἐνοικίας εἰς εἰκοσὶν ἐτησίαις δόσεις, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλης πηγῆς εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις. Πρώτη δόσις λογίζεται ἡ τοῦ 1861.

Ἐκάστη δόσις εἶναι ἀπαιτητὴ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς α'. Οὐκ ἐξουσιοδοτεῖται τὸς τόκος ὑπερμερίας καὶ ἐνεργοῦνται καὶ τὰ κατὰ τῶν ὀφειλετῶν καταδικαστικά μέτρα.

Ἄρθρον 4. Τὰ φαλγγιτικὰ καὶ ναυτικὰ γραμμάτια, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τῶν ὀφειλετῶν εἰσὶν ἐκδοθέντα, εἴτε περιήλθον νομίμως εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ὁμολογίαι

τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἐθνικῆς τραπεζῆς ἀνευ ὑπολογισμοῦ τόκων, εἶναι δεκτὰ ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ 3 άρθρον χρεῶν, πρὸς ἐξόφλησιν μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ χρέους.

Τὰ γραμμάτια ταῦτα καὶ αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκτὰ ὡσαύτως ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὅροις, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΑΒ' ἀνακευθέντων χρεῶν, καταγεγραμμένης τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 6 τοῦ νόμου ἐκείνου.

Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ' (ἄρθρον 2 καὶ ἐδάφ. 6' τοῦ άρθρου 4) περὶ συμψηφισμοῦ ἀπαιτητῶν πιστώσεων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, (ἄρθρον 5) περὶ ἀνακτήσεως κατακυρωμένων εἰς τὸ δημοσίον κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ, ὅτε τὸ αὐτὸ κτῆμα κρατεῖται εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως, καὶ (ἄρθρον 8, 9, 10 καὶ 12) περὶ ἀντιρρήσεων ἐπὶ μέρους ἢ ἐπὶ τοῦ ὅλου χρέους, καὶ περὶ ἐκκαθάρσεως αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται ἀπαλλάκτως καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτὸν, ἐὰν αἱ ἀντιρρήσεις ἐγένοντο ὑπὸ ὀφειλετῶν μὴ φορολογουμένων.

Αἱ αἰτήσεις τῶν φορολογουμένων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπερχομένου, τοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ ἐπικρατοῦ τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίης, ἐφαρμόζομένων σχετικῶς τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν προειρημένων τοῦ ΣΑΒ' νόμου διατάξεων.

Ἀλλ' ὁ ὀφειλέτης τότε μόνον ἀποστρατεῖται τῶν ἐνεργημάτων τοῦ παρόντος νόμου, ὅταν αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποβῇ ἀντιρρήσεις ἀποβῇ καθ' ὅλοκληρίαν καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων.

Ὁ τόκος τῶν εἰς ἀντιρρήσιν ὑποκειμένων ποσῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀντιρρήσεων ἐκδικάσεως.

Ἡ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ καθυστερουμένου χρέους προσκλήσεως.

Εἰς τὰ χρέη τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν, ὅσοι εἶναι συγκειμένοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 1/13 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγμα, δημοσιευθεσόμενον ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 6. Τὰ ὀφειλόμενα δι' ἐγκύριον διπλοτύπων ἢ ὀριστικῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν φορολογουμένων πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ποσὰ εἰσπραττόνται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ τὰ εἰσπραττόμενα συμψηφίζονται εἰς τὸ ὅλκον χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν.

Οἱ ταμίαι ὑπόκεινται διὰ πᾶσαν ὥς πρὸς τὴν εἰσπράξιν τῶν

καθυστερημάτων τούτων ολιγοῦσαν εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύναις εἰς αἷς ὑπόκεινται καὶ διὰ τὰ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημόσιον καθυστερούμενα ἀναβάλλεται δὲ ἡ καταδίωξις τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ τὸ ἀναλογεῖν εἰς ἑκάστην δόσιν τοῦ χρέους των ποσὸν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, μέχρις οὗ διαρκεῖ ἡ κατὰ τῶν φορολογουμένων τούτων ἐνέργεια τῆς καταδίωξεως.

Ἀρθρον 7. Οἱ ἐνοικιασταὶ ἐγγείων φόρων καὶ δικαιοῦματος ἐπικαρπίας, ὡς καὶ οἱ μοναστεῖς ἐνοικιασταὶ ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς προσόδου, καὶ οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ αἰτήσωσι τὴν μείωσιν τοῦ χρέους των διὰ ζητίας ἐκ θιουκνίας προσελθούσης, ἢ δι' ὑπέρμετρον θλάδην. Αἱ αἰτήσεις τῶν πρῶτων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ ἐδρεύει ὁ νομάρχης, τῶν δὲ φορολογουμένων ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπαρχου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουστος τῆς ἐπαρχίας.

Τὰ συμβούλια ταῦτα ἐξετάζοντα καὶ μάρτυρας ἐνόρκω: γνωμοδοτοῦν δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, ἐν ᾗ καταχωρίζεται ἐπίσης ἡτιολογημένη καὶ ἡ τῆς μειωτικῆς γνώμης, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐπὶ μὲν τῶν αἰτήσεων τῶν φορολογουμένων ἀποφαίνεται ὁριστικῶς, ἐπὶ δὲ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνοικιαστῶν προτείνει τὴν μείωσιν τοῦ χρέους εἰς τὰς Βουλὰς, κατὰ τὸ ἀρθρον 106 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἀρθρον 8. Οἱ ἀπολαύοντες τῶν ἐνεργημάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐνοικιασταὶ ὀφείλου, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας αὐτῶν, νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν πυλὸν ὀφειλόντων εἰσέτι εἰς αὐτοὺς ὑπενοικιαστῶν καὶ συμμετόχων, ὅταν οὗτοι, αἰτούμενοι παρ' αὐτῶν, τοὺς ἐξασφαλίσωσι δι' ὑποθήκης κτήματος ἀξίας ἀνωτέρας κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ χρέους των.

Ἀρθρον 9. Οἱ ἐγγυηταί, ὑποκείμενοι εἰς τὰς αὐτὰς μετὰ τῶν πρωτοφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις, καὶ ἀπολαύοντες τῶν αὐτῶν τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργημάτων, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψωσιν ὑποθήκην ὑπὲρ ἐκυτῶν ἐπὶ κτημάτων τῶν πρωτοφειλετῶν ἀξίας κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ χρέους δι' ὃ ἐγγυήθησαν.

Ἀρθρον 10. Ἀπὸ τῆς 1. Ὀκτωβρίου 1861 ὁ διὰ τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρεὶς τόκος ὑπερχμερίας εἶναι ἴσος μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἀναγνωρισμένον τόκον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1837 διατάγματος

περὶ μὴ πληρωμῆς τόκων διὰ τὰ ἑλκττον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν χρεὶς καταργοῦνται.

Ἀρθρον 11. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐκ τῶν χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ 1853, συμπεριλαμβανομένης, εἰσοδήματα, καθόσον ταῦτα πληρόνται εἰς μετρητὰ, κατατίθενται εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ. Ταῦτα δὲ καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν θέλουσι χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν παλαιῶν χρεῶν κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ αὐτῶν νόμους.

Ἀρθρον 12. Ὅλαι αἱ μεταξὺ ὀφειλετῶν, συμμετόχων καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν, ὑπενοικιαστῶν, φορολογουμένων καὶ δημοσίου δικασταί, προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν ἐτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται κατεπείγουσαι καὶ ἐλδικάζονται κατὰ προτίμησιν.

Ἀρθρον 13. Ἀπασαὶ αἱ ἀντιδικαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα ἄνευ ἄλλου τινός· ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Ίω. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδῆς προσλαβὼν εἰς τὴν θίσιν γραμματεῶς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ι. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαλῆπου ἀπόντος, ἐκάρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὸ πρακτικὸν τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀπαγγεῖλαντος ἐπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1861, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματεῶς ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐσοδα. Ἀδίων ἐπειτα τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ὁ ὑπὸ συζήτησιν προϋπολογισμὸς δύνανται νὰ θεωρηθῇ σφέδον καὶ ὡς ἀπολογισμὸς καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα, διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι παρήλθε τὸ περισσύτερον διάστημα τοῦ ἔτους· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ὅπως οὐν ἀκριβῶς περὶ τοῦ ἐσθ' αἰωθησόμενον ποσὸν ἐκάστου εἴδους, παρατηρῶν ὅτι ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσὸν τῶν ἐσόδων θέλει προκύψει ἔλλειμμα ἐπέκεινα τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐπὶ τῶν ἐπομένων εἰσόδων.

Τὸ προϋπολογιστέον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν εἶναι ἐξογκωμένον κατὰ δραχ. 1,200,000 περίπου· ἀλλ' ἐπειδὴ πῦξεν τὸ ποῖον τῶν ἐκτ. φόρων ἐκ τυχερᾶς εὐφορίας πλέον τῶν 260,000 κοιλῶν ἢ ἐξογκωτικὸν δύνανται νὰ ἀναπληρωθῇ.

Ἐκ τῶν κοινουσιῶν, ἐπειδὴ εἶναι γνωστὴ ἤδη ἡ καταστροφὴ τούτων, θέλει προκύψει ἐλάττωσις τοῦλάχιστον δρ. 100,000

Ἐκ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραττομένων φόρων ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τὸν ὅποιον εἰσῆλξεν ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν 6 Φεβρουαρίου 1860 διὰ τὴν χορτὴν 1861 περιέχει δραχ. 1,030,000, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς, τὸν ὅποιον εἰσῆλξεν ὁ νῦν ὑπουργὸς τὴν 5 Ἀπριλίου 1861, περιέχει δραχμὰς 1,135,000· καὶ ἐπειδὴ ὁ μέσος ὅρος τῶν θεδαιωθέντων κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη 1858 καὶ 1859 περιορίζεται εἰς δρ. 996,398 ἐπεται ὅτι θέλει προκύψει ἐλάττωσις τοῦλάχιστον ἐκ δραχμῶν 100,000

Ἐκ τοῦ φόρου τῶν ζώων ὁ προϋπολογισμὸς τῆς 6 Φεβρουαρίου περιέχει δραχ. 1,400,000 ὁ δὲ τῆς 5 Ἀπριλίου δραχμὰς 1,480,000 καὶ ἐνῷ ἐλαττώθησαν τὰ ζῶα ὡς γίνεται γνωστὸν ἐκ τῶν δηλώσεων. ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης ἐπιζωωτίας κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα· ὥστε εἶναι θεδαιά ἡ ἐλάττωσις τοῦ φόρου τούτου ὡς ἔγγιστα ἐκ δραχμῶν 120,000

Ἐκ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτελευμάτων ὁ προϋπολογισμὸς τῆς 6 Φεβρουαρίου περιέχει δραχ. 360,000 ὁ δὲ τῆς 5 Ἀπριλίου δρ. 400,000· καὶ ἐπειδὴ τὸ 1857 εἰσπράχθησαν δρ. 274,935 τὸ 1858 δρ. 306,580 τὸ 1859 δρ. 316,533 τῶν ὁποίων ὁ μέσος ὅρος περιορίζεται εἰς δραχμὰς 299,349, ἐπεται ὅτι θέλει προκύψει ἐλάττωσις ὡς ἔγγιστα δρ. 100,000

Ἐκ τοῦ φόρου τῶν Οἰκοδομῶν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς 6 Φεβρουαρίου περιέχει δραχ. 290,000 ὁ δὲ τῆς 5 Ἀπριλίου δραχ. 310,000· καὶ ἐπειδὴ τὸ 1857 εἰσπράχθησαν δρ. 125,380

τὸ 1858 δρ. 174,250
τὸ 1859 δρ. 229,078
τῶν ὁποίων ὁ μέσος ὅρος φέρει δραχ. 176,236 ἐπεται ὅτι θέλει προκύψει ἐλάττωσις ἐκ δραχ. 100,000

Ἐκ τῶν τελωνιακῶν τελῶν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς 6 Φεβρουαρίου περιέχει δραχ. 4,600,000 ὁ δὲ τῆς 5 Ἀπριλίου δραχμὰς 4,700,000· καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ἐμπορίου εἶναι γνωστὴ ἡδὴ ἡ ἐλάττωσις αὕτη μετριάζομένη δύνανται νὰ φθάσῃ εἰς δραχμὰς 300,000

Ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ἀφοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1860 εἰσπράχθησαν δραχ. 1,800,000 εἰς δὲ τὸν προϋπολογισμὸν σημειοῦται ποσὸν 2,100,000 μετριάζομεν τὴν ἐλάττωσιν εἰς δρ. 150,000

Ἐκ τῶν δημοσίων περιουσιῶν καὶ ἄλλων κτημάτων ὁ προϋπολογισμὸς τῆς 6 Φεβρουαρίου περιέχει δραχ. 122,473 ὁ δὲ τῆς 5 Ἀπριλίου δραχ. 242,037· καὶ ἐπειδὴ ὁ μέσος ὅρος τῶν θεδαιωθέντων κατὰ τὰ τρία παρελθόντα ἔτη περιορίζεται εἰς δραχ. 178,368 περιορίζομεν τὴν ἐλάττωσιν εἰς δρ. 50,000

Εἰς τὰ ἔσοδα τῶν κεκλεισμένων χρήσεων σημειοῦται ποσὸν ἐκ δραχ. 1,560,000 τὸ ὅποιον ποσὸν ἐνδέχεται νὰ εἰσπράχθῃ· ἀλλ' ἐπειδὴ μένει πάντοτε ἀρκετὸν ποσὸν εἰς καθυστέρήματα ἐκ τῶν ἐτήσιων ἐσόδων, καὶ πρόσφατον παράδειγμα ἔχομεν ὅτι τὰ καθυστέρήματα τοῦ 1858 ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 2,063,348 τὰ δὲ τοῦ 1859 εἰς δρ. 1,886,556 μετριάζομεν τὴν ἐλάττωσιν εἰς δραχμὰς 1,150,000

τὸ ὅλικόν ποσὸν τῆς ἐλαττώσεως ταύτης ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 2,170,000
Λέγων δὲ ταῦτα δὲν ἐνοῶ νὰ γίνῃ ἐλάττωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξω τὸ ἔλλειμμα.

Αἱ προξενικαὶ εἰσπράξεις σημειοῦνται στερεοτύπως καὶ ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 250,000, ἐνῷ τὰ ἔσοδα αὐτῶν ἀναβαίνουν εἰς μείζονα ποσότητα. Λέγων ταῦτα δὲν ἐνοῶ νὰ μὴ ὑπάρχωσι τὰ προξενεῖα, ὅτι εἶναι ἐγκαθιδρυμένα εἰς τὰ κατάλληλα μέρη πρὸς ὑπέρασπισιν τῆς ἑλληνικῆς σημαίας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλεγχος καὶ γίνονται καταχρήσεις. Εἴς τινα τῶν προξενείων ὑπάρχουσι καὶ ὑποπροξενεῖα, τῶν ὁποίων τὰ εἰσπρακτέα δικαιώματα μένουσι πρὸς ὄφελος τῶν ὑποπροξενίων λαμβανόντων συνάμα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐπιχορηγήσεις· ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων τοῦ ἀνέρεος ὅτι τὸ προξενεῖον Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ

ὅποιον τὰ ἐτήσια ἔσοδα ἀναγκάζουν εἰς δρχ. 82,020 ἔσται ἐτησίαν εἰσπράξιν τὸ μὲν 1857 δρχ. 158,254:25 0/0 τὸ 1858 δρχ. 149,142:16 0/0 καὶ τὸ 1859 δρχ. 187,965:59 0/0 ὥστε κατὰ μέσον ὅρον εἰσπράττει δρχ. 165,121:10 0/0. Τῶν λοιπῶν προξενίων αἱ ἐτήσιοι καὶ εἰς τὸ δημοσίον ἀνήλυσαι εἰσπράξεις ἀναβαίνουν καθ' ὃν ἀνάγνωτα κατ' ἀλογον λεπτομερῆ εἰς δρχ. 125,392:24 0/0 ἐνῶ τὰ ἐτήσια ἔσοδα αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου χορηγήσεων εἰς τοὺς ἀμειβόμενους, ἀπολαμβάνονται, ὡς προεβλέθη, καὶ τὰ δικαιοῦματα, ἀναβαίνουν εἰς δρχ. 333,920.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν μὴ ὑπάρχον ἐλέγχου τιμὴν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων προσέθηκεν, ὅτι οἱ ἀμειβοὶ πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι ἀπολαμβάνουσι μὲν ἀντὶ μισθοδοσίας τὰ εἰσπρακτικά δικαιοῦματα, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ ἀποστέλλωσι κατ' ἔτος ἀκριβεῖς λογαριασμοὺς αὐτῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἐλεγχος πολλοὶ τούτων καθυστεροῦν τοὺς τοιαύτους λογαριασμούς ὡς ὁ ὑποπρόξενος Σάμου ἐπὶ δύο ἔτη, ὁ τῆς Βινετίας ἐπὶ τρία ἔτη, ὁ τῆς Πρεβόρης ἐπὶ δύο ἔτη, ὁ τῆς Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας ἐπὶ ἓν ἔτος, ὁ τῆς Φιλίππουπόλεως ἐπὶ ἓν ἔτος, ὁ τοῦ Αὐλῶνος ἐπὶ ἓν ἔτος, ὁ τοῦ Βουκουρεστίου ἐπὶ ἓν ἔτος, καὶ λοιποὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ὑπουργεῖον ὥρμησε ν' ἀρνηθῇ πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἀποστολὴν τῶν λογαριασμῶν τῶν τὴν παρὰ τοῦ δημοσίου δωδόμενὴν χορήγησιν· ἀλλως τε ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται, ἐπαναλαμβάνον νὰ εἴπω, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλεγχος· καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἐσόδων ἐπιφυλακτόμενος νὰ φέρω τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἐξόδων ὅταν ἔλθῃ ἡ συζήτησις τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ προϋπολογισμοῦ· πρὶν ὅμως τελειώσω τὴν ομιλίαν μου κάμνω καὶ τὴν ἐξῆς παρατήρησιν εἰς τὸν Κ. ὑπουργόν, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶμεν κατόπιν εἰς διαφωνίαν, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων, τὸ ὅποιον ἐπαμψεν εἰς τὴν Γερουσίαν, διαφέρει κατὰ τι ἀπὸ τὰς ἡμετέρας σημειώσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκα εἰς τινὰ ὑπ' ἀλλήλων τῆς Γερουσίας, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ λογιστηρίου διὰ νὰ ἐξιχνιασθῇ τὸ μικρὸν ταῦτα λάθος.

Ἀπῆντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰς προτελευταίας παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ, αἵτινες εἰσὶ θεδαιώς σπουδαῖαι, λέγω ὅτι αἱ αὐταὶ ἀρχαί, ὁ αὐτὸς πόνος τῆς ταχτοποιήσεως τοῦ κλάδου τούτου τῶν προξενικῶν εἰσπραξέων ὑπενήργησε καὶ

εἰς ἐμὲ, ὥστε ἐξήγησα τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπιστήθη οὕτη πρὸς κανονισμόν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης· ἡ συστηθείσα ἐπιτροπὴ συνέταξεν ἤδη τὸν ἀνήκοντα κανονισμόν, ὁ ὅποιος θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ὅταν εὐπὼι ὥστε τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν ἠμελήσεν ἀλλ' ἐφρόντισε νὰ πράξῃ ὅτι ἐπρεπε. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα δὲν ἐπιλαμβάνομαι νὰ εἴπω ὅσα εἰς τὸν ἄλλον περίβολον λίαν ἐκτεταμένως εἶπον· παρ' αὐτῶν μόνον ὅτι τὸ φορολογικὸν σύστημα ἡμῶν εἶναι τοσοῦτον ἀδελαιον, σφικτίζεται ὁπλονότι εἰς ἐλάττωσιν τοσοῦτον ἀδελαιον, ὥστε ὅσας λαλοῦμεν λαλοῦμεν πάντοτε διαφύρας, ἥτοι σήμερον ἄλλως καὶ αὔριον ἄλλως· τοῦλάχιστον ὁ προϋπολογισμὸς δὲν δύναται μὲν νὰ συνταχθῇ ἐπὶ ἐλάττωσιν τελείων, δύναται ὅμως κατὰ τὸ περισσώτερον μέρος νὰ θεσθαι-οῦται ἐπὶ στερεῶν βάσεων, διὸ καὶ ἕκαστος θεωρεῖ τὰ πράγματα καὶ τὰ ὑπολογίζει ἄλλως ἢ ὅπως τὰ θεωρεῖ καὶ τὰ ὑπολογίζει ἕτερος· ἀλλ' αἱ ἐλαπίδες καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ὑπουργείου δὲν ἀπέβησαν μόνον ἐπὶ ἐλάττωσιν, ἀπέβησαν ἐν μέρει καὶ ἐπὶ πλείον, διότι ἂν τὰ προϋπολογισθέντα ἐκ τελωνιακῶν εἰσπραξέων ἡλαττώθησαν, νυγνῆνθαι ὅμως τὰ προϋπολογισθέντα ἐκ δημοπρατικῶν καρπῶν, ὥστε ἡ αὐξήσις συμψηφίζει τὴν ἐλάττωσιν ἐν τῇ τακτικῇ ὅμως οἰκονομίᾳ ἢ ἐλάττωσιν εἶναι τὰ ἔσοδα ὅπου ἦτο ἐφικτὸν καὶ δυνατόν ἐκεῖ ἔκκει το ὑπουργεῖον τὰς ἀνηκούσας ἐλαττώσεις, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ αἰσπύηται ὅπως κάμῃ καὶ ἄλλας τοιαύτας. ἔκ' ὑπάρξῃ ἑλλειμὸς τι, τούτο θεδαιώς θέλει συμψηφισθῇ δια τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἀποφύγῃ τούτο διὰ τοῦ μέσου τῆς δυνατῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐσόδων· ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπρεπε νὰ πράξῃ τὸ ὑπουργεῖον ἦτο νὰ παρουσιάσῃ ἐν εἰλικρινείᾳ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοὺς ἀληθεῖς ἀριθμοὺς τῶν ἐσόδων, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῇ παρουσιάζον ἤδη τὸν προϋπολογισμὸν ἡλαττωμένον κατὰ τὰ ἔσοδα πρὸς τὴν ὑπάρχον φαινόμενην ὑπερβάσει τῶν ἐσόδων, ἢ τοῦλάχιστον ἐνικα φαινόμενης ἐξαισεως τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ἔσοδα, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῇ, λέγει, εἰς τὴν θέσιν τῆς συνήθους παρουσιάσεως τῶν ἀπείρων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, αἵτινες κῦβησαν καὶ κῦβανον μέχρι τοῦδε τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς μέγιστα ποσά· δὲν λέγω δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ ποτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ ἀναπληρωτικὴν τινὰ πίστωσιν· ἀλλ' ἐκ' εὐρεθῇ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην θέλει ζητῆσαι τοσούτην ἢ τοιαύτην ἀναπληρωματικὴν

πιστώσει, ὅποιαν δὲν ἔδωκετο νὰ προῖδῃ, καὶ ἡ ὁποία θέλει ἀναπληρώσει κανὼν τοῦ προϋπολογισμοῦ προσέθιν ἐκ περιστάσεως μὴ θινυμένως νὰ ὑπολογισθῇ ἀκριβῶς, δι' οὗ λόγον καὶ ὁ νόμος προσέθετε περὶ τοιούτων πιστώσεων· περιέεινεν τὸν λόγον μὲν λέγειν κατὰ συνέπειαν ὅτι ἡ περικτήρησις του περὶ ὑπάρξεως ἐλλειψιμότητος εἶναι ἐσφαλμένη, ὡς διακρινόμενῃ εἰς μὴ ἀκριβεῖς πληροφορίες.

Μετὰ τὰ λεχθέντα προβάσεις τῆς Γερουσίας εἰς τὴν κατὰ Κερκάλιον καὶ ἄλλων συζήτησιν τῶν ἐσόδων, ἀνιγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Κ. Γερουσιαστικῆς κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν ἅπαντα τὰ ἄρθρα τῶν Κερκάλιον Α—II καὶ ἐγένετο δι' ἐιδικῆς ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκαστοῦ χειροτονίας δικτὰ ὅπως εἰς τὸν προσηγορευμένον ἐν τῷ νόμῳ πίνακα ἔχουσιν τὸ σύνολον δι' ἑκάστου τῶν ἐπιψηφισθέντων τούτων Κερκάλιον ἀναθεῖναι ὡς ἑξῆς·

Κερ.	Α'.	Ἀπὸ τῶν φόροι	δραχ.	11,753,250
»	Β'.	Ἐκ τῶν φόρων	»	7,210,000
»	Γ'.	Δημόσια καταστήματα . . .	»	552,700
»	Δ'.	Δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα	»	2,685,122
»	Ε'.	Ἐκποιήσεις ἐθν. κτημάτων . .	»	467,691
»	ΣΤ'.	Διόρονα εἰσόδηματα	»	473,899
»	Ζ'.	Ἐκκλησιαστικ. εἰσόδηματα . .	»	263,800
»	Η'.	Ἐσοδα κατεχαιρμένων γράσεων .	»	1,560,000

Τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων διὰ τὴν χρονίαν 1861 » 23,996,762

Λαθὼν ἀκολουθῶν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος εἶπε τὰ ἑξῆς.

Πρὸ 15 περιόδου ἐτῶν διὰ θεμάτων ἀνεκαλύφθη καὶ ἀνευρίθη ἡ εἰκόνα τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Λοκρίδας, εἰς τὴν μονήν τοῦ ὁποίου ἀνηρέθη καὶ τιμᾶται ἐκείνη νῆξ, ὁ ὅποιος διὰ II. Διατάγματος καθιερώθη ὡς διατηρουμένη μονή· ἀλλ' οἱ ὑπὸ τοῦ αἰσθημάτων τῆς θρησκείας εἰς τὴν μονὴν ταύτην συρρεύσαντες καὶ ἐγκατασταθέντες μοναχοὶ δὲν ἔχουσιν ἄλλον πόρον ζωῆς εἰμὴ τὰ εἶδη τῶν χριστιανῶν, πρὸς συλλογὴν τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἐξαιρετικῶς τὴν ἀδειαν νὰ περιοδεύουσιν εἰς τὰς πύρις ἐπαρχίας, καὶ τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἔσοδα· αὐτὴ ἡ μονὴ κεῖται περὶ τὸ μέδιον εἰς θέσιν περπικὴν, ἀλλὰ δὲν ἔχει, ὡς προείπον, εἰς τὴν κατοχὴν τῆς κανὼν κτήμα· αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ μοναὶ τῆς ἐπαρχίας εἰσι διαλελυμέναι, τὰ δὲ μετόχια αὐτῶν ἐνοικιαζόμενα οἱ μόνον δὲν ἀποφέρουσι κανὴν σημαντικὸν εἰσόδημα εἰς τὸ

δημόσιον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐτους εἰς ἔτος καταστρέφονται καὶ σφετερίζονται ὑπὸ τῶν γειτόνων καὶ τῶν κατόχων· διὸ καὶ προτείνω νὰ συστηθῇ σπένως ὑπὸ τῆς Γερουσίας εἰς τὸν Κ. ὑπουργόν, ὅπως λαβῇ τὸ μέτρον τοῦ νῦν προσκολληθῶσι καὶ προικοδοτηθῶσι εἰς τὴν ἐκδομένην μὲν τὰ πλησιέστερα αὐτῇ ἔθνη καὶ ἔθνη μετόχια τῶν λοιπῶν διατελευτημένων μονῶν, αὐτὰ καλλιστεγόμενα ὡς πρέπει θέλων ἀπορίσει τριπλάσιον εἰσόδημα εἰς τὸ δημόσιον· ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ ταιαύτας ἀξιοπαίους καὶ θεαρέστους πράξεις θέλει εἶναι διπλὴν ὠφελειαν, τὴν μὲν ὅτι θέλει καταστήσει τὴν μονὴν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς ὀχληρᾶς θέσεως, τὴν δὲ ἀμέσως κατέχει, τὴν δὲ διότι θέλει καταστήσει τὰ μετόχια καὶ λοιπὰ κτήματα προσδοκῶν, ἐνεργῶν συνάμα καὶ τι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐκείνης ταύτης μονῆς, περὶ ἧς B. Διατάγμα ὤρισεν.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τι περὶ τῶν διατελευτημένων μονῶν κακῶς κείνται ἐν γένει· διότι ὑπάρχουσιν μοναὶ, αἵτινες ἔχουσι μὲν μοναχούς πολλούς δὲν ἔχουσιν δὲ κτήματα ποσούτα ὅσα ἐξαρτῶσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑπάρχουσιν ἄλλαι μοναὶ, αἵτινες ἔχουσιν πολλὰ κτήματα προσδοκῶν, ἀλλ' οἱ ὀλίγοι μοναχοί, οἵτινες ἐν αὐταῖς εὐρίσκονται, κατασπαταλῶσι τὰ εἰσοδήματα. διὸ καὶ πρέπει ἢ νὰ λαβῇ τὸ μέτρον ὥστε αἱ μὲν νὰ διαλυθῶσι αἱ δὲ νὰ διατηρηθῶσι μεταφρουμένων τῶν μοναχῶν τῶν πρώτων εἰς τὰς δευτέρας, ἢ νὰ γενῇ μετὰθεσις μοναχῶν ἀπὸ τῶν μονῶν τῶν ἔχουσιν πολλούς εἰς τὰς ἔχουσας ὀλίγους, καὶ νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰς πρὶν καὶ εἰς τὰς δὲ ποσούτοι μοναχοί, ὅσοι ἀνταναστήσιν εἰς τὰς προσόδους τῆς μονῆς. Εἰς τὴν προκειμένην μονὴν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δὲν δύνανται νὰ προικοδοτηθῶσιν εἰμὴ κτήματα διαλελυμένων μονῶν, καὶ ἐὰν οἱ λόγοι τοῦ πολυλήσαντος ἔρωςιν ἀληθείας, θέλωμεν σκερθεῖ περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς προτάσεως τοῦ ὀρίως, καὶ θέλωμεν ἐνεργῆσαι νομοθετικῶς μετὰ προηγουμένης σκέψεως, καθόσον πρόκειται περὶ διαθεσεως κτημάτων θεωρουμένων ὡς ἐθνικῶν.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Δὲν γνωρίζω τί συμβαίνει ἐπὶ τῶν διατελευτημένων μονῶν, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰπὼν, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν δὲν εἶναι καλὴ· ὁ λόγος ἐνταῦθα εἶναι περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἥτις θέλει καταστραφῇ ἐὰν ὅσον ὅπως ὁ Κ. ὑπουργὸς δὲν λάβῃ τὸ μέτρον τῆς προικοδοτησεως τῆς.

Ἐπὶ τὴν γὰρ ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Θεωρῶ ὅτι ὑπάρχει μεγίστη διαφωνία μεταξύ τῶν προκλη-
σάντων· ὁ μὲν Κ. Γερουσιαστὴς εἶπεν ὅτι μετόχια τινὰ δια-
λυμένων μονῶν κείνται κακῶς, καὶ ὅταν ταῦτα προικοδοτηθῶσιν
εἰς τὴν στεριουμένην τοιοῦτων ἱερῶν μονῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταν-
τίνου, θέλουσιν κατασταθῇ προσδοχία· ὁ δὲ Κ. ὑπουργὸς εἶπεν
ὅτι κείνται κακῶς, εἰ διατηροῦνται μοναί· ὥστε κακῶς ἔχουσι
καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διευθυνημένα μετόχια, ὡς καὶ τὰ
ὑπὸ τῶν μοναχῶν διευθυνημένα καὶ κατεχόμενα κτήματα· ἐκ
τῆς ὁμιλίας δὲ τοῦ Κ. Γερουσιαστῆς ἐξάγεται, ὅτι κείνται μάλ-
λον κακῶς τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως εὐρισκόμενα.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κατὰ πρότερον λαλήσας Γερουσιαστὴς ἐλάλησεν ὡρισμένως
περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν ἀπαντῶν ἐλάλησε γενικώτερον, καὶ παρέστησεν
ὅτι καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ κείνται κακῶς, εἰπὼν ὅτι ὑπάρχουσι
μοναστήρια μὴ ἔχοντα κτήματα ἀνάλογα τῶν μοναχῶν, οὓς
ἔχουσι, καὶ μοναστήρια ἔχοντα κτήματα φέροντα πρόσδοτον πε-
ρισσοτέραν τῆς ἀρκύσεως εἰς τοὺς εὐρισκόμενους ἐν αὐτοῖς μο-
ναχοῦς, διὸ καὶ πρέπει, εἶπε, νὰ ληθῇ μέτρον τι, τὸ ὅποιον
δύναται νὰ φέρῃ τὴν δυνατὴν τακτοποιήσιν εἰς τὰς μονὰς καὶ
τὰ κτήματα αὐτῶν.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κολοκοτρώνης.

Ἡ περὶ ἧς πρόκειται μονὴ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἀνεκα-
λυφθεῖσα κατὰ τὸ 1838 εἶναι λίαν παλαιά, εἶναι ἐκκλησία αὐ-
τοκρατορικὴ, καὶ περιέχει στρώματα μωσαϊκῆς κατασκευῆς· ἡ
συντροφὴ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἱερὴν ταύτην ναὸν ἄμα μετὰ τὴν ἀνα-
καλύψιν τοῦ ὑπῆρξε μεγίστη, καὶ πολλὰ χωρία ἐκ τῶν πέριξ
προτίθενται ἀπὸ ὑποκατευτικῶν σέβας καὶ ἀπὸ τὸ θερπνὸν τῆς
θεσεως νὰ μετακινήσων ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχει καὶ τὸ ἕτερον πλεον-
εκτήμα ἡ ὑπαρξὶς λιμένος· εἴδικα δὲ τοῦ σπουδαίου τῆς θέσεως
καὶ σταθμάρχης ὑγειονομικῆς διωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως· διὸ
καὶ συνιστῶ καλῶς στενῶς τὴν πρότασιν τοῦ Γερουσιαστῆ Κ.
Χατζίσκου εἰς τὸ ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λάβῃ πρὸς τὴν
ἀποκαταστάσεως αὐτῆς τῆς ἱερᾶς μονῆς, περὶ ἧς ἐνδιαφέρονται
ὅλοι οἱ πέριξ κάτοικοι.

Ἐπὶ τὴν γὰρ ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης.

Ὁ ὁμιλίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἦτο γενικὴ
καὶ ἀπέβλεπε τὴν κατηγορίαν ὅλων τῶν ἱερῶν διατηρουμένων
μονῶν· ἀλλ' ἡ δευτέρα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπε-

τρίσσε τὸ πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὅποιον διαίπετο ἡ ὁμιλία τοῦ Κ.
ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ περιώρισε τὸ ζήτημα· ἀλλ' ἐν-
ταῦθα δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταν-
τίνου καὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς της, καὶ δὲν δύναμει εἰμὴ νὰ
συττήσωμεν ἀπαντᾶς τὴν πρότασιν τοῦ Γερ. Κ. Χατζίσκου.

Ἡ Γερουσία συνένευσεν εἰς τὴν σύστασιν ταύτην, καὶ ὥρισε νὰ
σταλῇ ἀντίγραφον τῶν παρόντων πρακτικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τελόντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώ-
σεως τῶν ἐσόδων ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2
καὶ ἐγένοντο δεκτὰ διὰ χειροτονίας ὅπως ἔχουσι.

Ἐκφορηθὲν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν διὰ
ψήφων 29 παμύρησι ὡς τὸ συνημμένον πρωτόκολλον ψηφο-
φορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων
τοῦ κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1861.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Κωνσταντίνος Κανάκης	• •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Τσανετάκης Γρηγοράκης	• •
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Μ. Α. Καίρης	• •
Τάτσης Μαγγίνης	Ν	Ἀντ. Γ. Κριεζῆς	• •
Ἀγνωστὸς Μοναχίδης	Ν	Ἀντών. Μαυρομιγῆλης	• • Ν
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	• •	Λημῆτρ. Πλαπούτας	• •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• •	Ἰωάννης Σταῖκος	• •
Νικόλ. Πρασσάκης	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιγῆλης	• •
Σπυρ. Τρικούπης	• •	Ἰλιζῆς Βλαχόπουλος	• •
Ῥικάρδος Τζιώρας	• •	Λημῆτριος Χαταῖσκος	• • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• •	Δημήτρ. Χρηστίδης	• • Ν
Βασίλ. Χρηστιάδης	• •	Νικόλ. Μαυρομιγῆτης	• • Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• •	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάκης	• •
Γεώργιος Ψύλλας	• • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• •	Κωνσ. Προβιλέριος	• • Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• •	Σπύρος Μίλιος	• • Ν
Ἀθανάσιος Αἰδωρίδης	• •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• •	Δημ. Α. Κουντουριώτης	• •
Δημήτριος Βούλγαρης	• •	Λυκούργος Κριστινίτης	• • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	• • Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	• • Ν
Δῆμος Κανιλλόπουλος	• • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• •

Χριστόφ. Παρριαιδής	Νικολ. Καλλέργης
Αντών. Γεωργαντζής	Ν. Τζαβέλας
Νικολ. Δελιγιάννης	Β. Πατιμαζής
Νικολ. Σιληβεργός	Ν. Πικράκος
Αναστ. Πολυζωίδης	Ιω. Αμβροσιάδης
Φίλιππος Ιωάννου	Κωνστ. Μεταξάς
Γ. Κ. Τυπάλδος	Π. Νοταράς

Επομένως ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την Συνεδρίασιν.

Ο Πρόεδρος
Α ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Ο Γραμματέας
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΡΑΣ,
Ιω. ΑΜΒΡΟΣΙΑΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 49 Ιουλίου 1861, ημέρα Τετάρτη.

Αναγνωσθέντος του ονομαστικού καταλόγου των ΚΚ. Γερουσιαστών, παρόντων 32 μελών, ο Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προλαβών Γραμματέα τον Γερουσιαστήν Κ. Ιω. Αμβροσιάδην αντί του Κ. Α. Χαλαλάπου αποουσιζόντος, εκήρυξε αρχομένην την συνεδρίασιν.

Τα πρακτικά των προλαβουσών συνεδριάσεων ως μη κατατιθέμενα ανέβληθησαν.

Απαγγείλαντος δε του Κ. Προέδρου ως αντικείμενον σημεινής συνεδριάσεως την συζήτησιν του προϋπολογισμού των εξόδων του κράτους, προσήλθεν ο Κ. επί των Οικονομικών Υπουργός και εισήγαγε νομοσχέδιον περί του λιμένος Καρύστου.

Ομοίως περί της προκυμίας Τήνου εν τῷ λιμένι Σταυρού.

Επ' αμφοτέρων δὲ ἀπερσίσθη νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπή.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1849 ΡΛΑ' νόμου ὑπεβλήθησαν ἐπὶ ἐξαετίαν διάφοροι εἰδικοί φόροι εἰς τὸν δῆμον Καρυστίων πρὸς ἐπισκευὴν καὶ καθάρισιν τοῦ ὁμωνύμου λιμένος.

Τὰ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου εἰσπραχθέντα χρήματα ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος του συμποσύνται εἰς δραχ. 17,771, ἐν ᾧ τὸ ἑκτοτε ὑπολογισθὲν πασὸν διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην συνίστατο εἰς δραχ. 36,702· οὐδεμίαν δ' ἐργασίαν ἐξετελέσθη μέχρι σήμερον, διότι δὲν ἦτο δυνατόν διὰ τοῦ κατ' ἔτος εἰσπραττομένου ἐλαχίστου πεισῶ νὰ ἐκτελεσθῇ σπουδαία ἐργασία, ὡς δὲν ἐγένετο διὰ τοῦτο οὐδεμία χρῆσις τῶν ἐπιβαλλομένων ἡμερομισθίων προσωπικῆς ἐργασίας, διότι αὕτη εἶπετο νὰ προσεσχεθῇ μετὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν.

Εκτὸς τούτου ὁ εἰρημίνος προϋπολογισμός, συνταχθεὶς πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εἶναι λίαν ἐλλειπής, ἡ δ' ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀσφαλούς ἐν Καρύστῳ λιμένος· εἶναι πολλαπλασία τῆς ὑπολογισθείσης.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Καρυστίων ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ρυθίντος νόμου, δι' ἐπανειλημμένων πράξεων του, καὶ ἰδίως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ 51 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1856 καὶ 7 Δεκεμβρίου 1857, ἐζητήσατο ἀφ' ἐνός τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν διὰ τοῦ ὡς εἰρηται εἰσπραχθέντος ποσού καὶ ἄλλων τοῦ δήμου συνεισφορῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ ρυθίντος νόμου πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐπιβληθέντων φόρων, ὅτινες, καὶ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 706 ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1855 ἀναγορὰν τοῦ δημάρχου Καρυστίων, οὐδαμῶς εἰσὶν ἐπαχθεῖς εἰς τοὺς κατοίκους ἀναλογιζομένους τὰς μεγάλας ὠρσεῖας ἐκ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἐδόθη ἡδη ἡ προσήκουσα ὠθις, ἵνα ἐνεργηθῶσι αἱ πρὸς ἐναρξίν προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου συνετάχθη τὸ ἐπισυναπτόμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ., εἰσάγοντες εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν, συνιστῶμεν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, ὡς τὰ μέγιστα συντελοῦντος εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, ἀφοῦ προσεζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός
Α. Ε. ΣΙΜΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσπραχθῇ, ὡς ἔχει, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ

τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν σφύττειν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 18 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐπισταμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιβάλλονται οἱ ἐπόμενοι εἰδικοὶ φόροι πρὸς ἀναγκάσιον καὶ ἐπισκευὴν τῆς προκυμαίας καὶ τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος Καρύστου, ἀνεξαρτήτως τῶν εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὸν δῆμον Καρυστίων πληρωνομένων.

α) Ἐν ἑκατοστὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν διὰ τῶν λιμένων καὶ ὁρίων τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Καρυστίων εἰσαγομένων, ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων ἐμπορευμάτων, ὧν τὰ εἶδη καὶ ἡ ἀξία θέλουσι προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ σχετικοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δόμων νόμου.

β) Δέκα λεπτά τὸν τόνον ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας καὶ ὁρμους τῆς ἰδίας περιφερείας μὴ πολεμικῶν πλοίων τῶν ἔχόντων ἑνὸς μέχρι πέντε τόνων χωρητικότητας, καὶ δεκαπέντε λεπτά ἐπὶ τῶν ἔχόντων χωρητικότητας ἀνωτέρων τῶν πέντε τόνων.

Τὰ ἐγγώρια ἐκ τῆς τελευταίας τούτης κατηγορίας ὑποβάλλονται καὶ εἰς ἐτήσιον τέλος τεσσαράκοντα λεπτῶν τὸν τόνον, ἀπαξ πληρωνομένων ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους, εἴτε προσορμιζονται εἴτε μὴ.

γ) Τρία χιμεροκίματα ἐτησίως ἐπ' ἑκάστου τῶν ἀφρένιον κατωίκων τοῦ δήμου τῶν ἔχόντων ἀπὸ 18 μέχρι 60 ἑτῶν ἡλικίαν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ἀριστευομένων ἢ ἀντὶ τούτων ἡ καταβολὴ δύο δραχμῶν παρ' ἑκάστου τῶν ἀναφερομένων προσώπων, ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ καταλόγου ἀριστικοῦ, συντάσσουμένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἀνακερσιμένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Καρυστίων, καὶ ἐγκρινόμενου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἐδ. α. καὶ β', ἀναφερομένων εἰδικῶν φόρων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς δι' ἐτησίαν ἐνοικιάσεως ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ ἡ εἰσπραξίς θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦ καὶ τῆς σχετικῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀμοιβῇ ἑνὸς ἑκατοστοῦ. Τοῦ δὲ φόρου τοῦ ἐδ. γ' εἰς χρήματα θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπρακτοῦ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀμοιβῇ, ὑπολόγου ὄντος τοῦτου διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν.

Τὰ ὁποσδήποτε εἰσπραττόμενα χρήματα θέλουσι κατατίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἐν τῇ ἑθνικῇ Τραπεζῇ, διὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου. Κατὰ τῶν καθυστερούντων δὲ θέλουσιν ἐφαρμοῖσθαι αἱ διατάξεις τοῦ περὶ καταδίωξεως τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημοσιον νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Καρυστίων νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ παρ' ἄλλου οἰουδήποτε τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια, συνεπεὶ ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νομίμως ἐγκριμένων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα, ἐφορευούσης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἧς τὸν πρόεδρον θέλει διορίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δύνῃ μέλη τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Καρυστίων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς θέλουσι κανονισθῇ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς, τὰ δὲ συνιστάμενα αὐτὴν πρόσωπα θέλουσιν ὑπηρετεῖ ἀμισθί.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐξαίρεσις καὶ ἡ εἰσπραξίς τῶν δυνάμει τοῦ 1 ἄρθρου ἐπιβαλλομένων εἰδικῶν φόρων, ἀρχομένη ὡς πρὸς μὲν τοὺς ἐν ταῖς ἐδ. α. καὶ β' ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ ἐδ. γ' ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1862, θέλει διαρκέσει μέχρι ἐντελοῦς περαιοῦσεως τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Κύριοι!

Διὰ τοῦ ὑπο στοιχ. ΡΜΒ'. ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1819 νόμου ἔχεν ἐπιτραπῇ εἰς τὸν δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ δεκαετίαν τοὺς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ μνημονευομένους φόρους, ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ δήμου πλοίων, καὶ ἐπὶ τῶν εξαγομένων ζώων καὶ μεταξῆς, ἵνα δι' αὐτῶν πορισθῇ τὰ μέσα πρὸς ἐπισκευὴν καὶ τελειοποίησιν τοῦ λιμένος Σταυροῦ καὶ πρὸς ἀπότισιν τοῦ χρέους, εἰς ὃ ὁ δῆμος ὑπέκυψε διὰ τὸ κατασκευασθῆν μέρος τῆς προκυμαίας, δανεισθεὶς παρὰ μὲν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας δρ. 25,000 παρὰ δὲ τοῦ δημοσίου 3,000.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀνωτέρου νόμου ἔλκει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1859 ἔτους, τὸ δὲ ἐπὶ δεκαετίαν εἰσπραχέν ποσὸν συμποσῶνται, κατὰ τὸν συνημμένον πίνακα, εἰς 13000, ἐξ ὧν δραχ. 7076:02 ἐξαπκνήθησαν πρὸς ἐπισκευὴν διαφόρων μερῶν τοῦ κατασκευασθέντος τμήματος τῆς προκυμαίας, αἱ δὲ λοιπαὶ μένουσι διαθέσιμοι· διότι πρὸς τελείαν μὲν ἐπισκευὴν αὐτῆς ἀπαιτοῦνται, κατὰ τὴν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν, δρ. 22000, διὰ δὲ τὴν προέκτασιν αὐτῆς ἔτεροι 119650, ὥστε διὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν διὰ τοῦ ἀνωτέρου νόμου χρηρηθέντων μέσων δὲν ἔδυνθῃ ὁ δῆμος Τήνου οὔτε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ κατασκευασθέντος τμήματος νὰ περαιώσῃ, οὔτε τὸ πρὸς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τὸ δημόσιον χρέος του ν' ἀποτίσῃ.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἀναλογιζόμενον τὰ μεγάλα ὄφελος, ἅτινα θέλουσι προκύβῃ εἰς τὸν τόπον ἐκ τῆς ἐπέκτασως τῆς προκυμαίας καὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ λιμένος Σταυροῦ, καὶ παρατηροῦν τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν χρηρηθέντων διὰ τοῦ ρηθέντος νόμου χρηματικῶν μέσων, ἐξέδοτο· α) τὴν ὑπ' ἀριθ. ΜΔ'. εὐχὴν δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ ρηθέντος νόμου ἐπὶ εἰκοσαετίαν, ἐπεκτεινόμενου τοῦ φόρου τῆς μεταξῆς καὶ ἐπὶ τῶν κουκολιών, καὶ πενταπλασιαζομένου σχεδὸν τοῦ ἐπὶ τῶν εξαγομένων ζώων προσδιορισμένου φόρου, ὑπολογίζει δὲ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 97 πράξεώς του, τὸ ἐκ τοῦ φόρου τούτου εἰσπραχθῆσιν ποσὸν εἰς δραχ. 3900 κατ' ἔτος· β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 50, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, συμποσούμενων κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2793 ἀναφορὰν τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου εἰς δραχ. 1079 κατ' ἔτος· γ) τὴν

ὑπ' ἀριθ. 52, δι' ἧς παρατηροῦν τὰς μελλούσας ὠφελείας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐκ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ λιμένος, ἐξαιτεῖται ὅπως καταβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ λόγῳ δανείου τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσόν.

Ἐπειδὴ ἡ ζητούμενη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παροχώρησις τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γείνῃ παραδεκτὴ ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς καθεστώτας νόμους, ἐὰν δὲ τὰ υπάρχοντα μέσα ἴσως ἀνεπαρκῆ πρὸς περαίωσιν τοῦ κοινωφελούς τούτου ἔργου εἶναι δίκαιον τὸ δημόσιον νὰ προέλθῃ εἰς ἐσχάτην τοῦ δήμου, ὡς προήλθε μέχρι τοῦδε εἰς ἐσχάτην καὶ ἄλλων δῶμων τοῦ Κράτους, διὰ τοῦτο προσιλόμειναι τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον, καὶ συνετάξαι τὸ συνημμένον νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον λαβόντες τὴν ἀδειαν τῆς Α. Μ. εἰσάγομεν εἰς ὑμᾶς, ἀπὸ ἐπιψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 ἰουλίου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΙΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῇ ὡς ἔχει καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεκρίσαμεν καὶ διατάσσαμεν.

Ἀρθρον 1.

Πρὸς ἐπέκτασιν τῆς προκυμαίας ἐν τῷ λιμένι Σταυροῦ τῆς Τήνου, τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τοῦ ἤδη κατασκευασθέντος τμήματος καὶ τὴν προμήθειαν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἀναγκασιούτων ὀγκύων λιμένος, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Τήνου νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ἐξῆς εἰδικούς φόρους.

α) Πέντε λεπτά τὸν τόνον ἐφ' ἑκάστου προσομιζομένου μὴ πολεμικοῦ ἢ τούτοις ἐξομιουμένου πλοίου καθ' ἑκαστὴν προσομισίαν ἐν τοῖς λιμέσι τῆς περιφερείας τοῦ δήμου.

β) Ἐξ λεπτά ἐφ' ἑκάστης ἑκὸς μετὰ τῆς ἡκουουλίων.

γ) Πέντε δραχμὰς ἐφ' ἑκάστου βίου ἢ ἄλλου μεγάλου ζώου, δύο δραχμὰς ἐφ' ἑκάστου μύσου ἢ χοίρου, καὶ πεντήκοντα λεπτά ἐφ' ἑκάστου μικροῦ ζώου, ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω λιμένων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ σημειουμένων φόρων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀμοιβῇ ἐνὸς τοῖς ἑκατὸν καὶ παραδίδεται τὸ κατὰ μῆνα εἰσπραττόμενον ποσὸν εἰς τὸν ταμίαν τοῦ δημοσίου· ἐφαρμόζονται δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εἰσπραξέως τῶν φόρων τούτων αἱ διατάξεις τῶν κατὰ τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημοσίον νόμων, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ τούτου υπολόγων αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δήμον Τήνου νὰ δανεισθῇ, φυλαττομένων τῶν νομίμων διατυπώσεων, τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια πρὸς ταχυτέραν περαιώσιν τοῦ ἔργου, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ἀνωτέρω φόρων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα· θέλει δὲ ἐφορᾷ ἐπ' αὐτῶν τριμελὲς ἐπιτροπὴ, τῆς ὑποίας τὸν πρόεδρον διορίζει ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, τὰ δὲ δύο μέλη ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Τήνου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὑπηρετεῖ ἀμισθί, τὰ καθήκοντα δ' αὐτῆς θέλει καὶ οἰσεῖ ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ τῆς διαχειρίσεως θέλουσι συντάσσονται, ἀποδίδεσθαι καὶ ἐξελέγχεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 110 καὶ 111 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ προσδιοριζομένων φόρων θέλει διαρκεῖ μετὰ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς γεννησμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐντελὴ περαιώσιν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἐκ δραχμῶν 25 χιλιάδων γενομένου δανείου ὑπὸ τοῦ νομοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΡΜΒ' νόμου προκαταβληθέν ποσὸν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ λιμένος τούτου, θεωρεῖται λογιζόμενον ὡς ἐσθῆσις τοῦ δημοσίου πρὸς τοῦτο.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀκολουθῶς ἡ Γερουσία προέβη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συζητήσεως, ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Κέρρι!

Δὲν ἔλαβον χρόνους τὸν λόγον, ὅταν ἤρχισεν ἡ συζήτης τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, διότι δὲν ἤμην ἐτοιμος· καὶ δὲν ἤμην ἐτοιμος, διότι ἡ καθημερινὴ συζήτης τούτων ἄλλων νομοσχεδίων, ἀρθρῶν εἰσχυομένων καὶ ψηφιοζομένων, ὅλον τὸν πρὸς ἰδίαν μελέτην χρόνον ἀπερρόφησε. Καὶ σήμερον ἀκόμη εἶχα διασχυμῶς, ἂν ἐπρίπε νὰ λάβω τὸν λόγον, μὴ ὡν ἀρκούντως προπαρασκευασμένος, καὶ μόνον αἱ ἐνστάσεις τινῶν συναδελφῶν μου μὲ ἐπείσαν. Δὲν ἔπα δύσκολον νὰ μελετήσῃ τις τὸν προϋπολογισμόν καὶ νὰ προσταγμαθῇ εἰς τὴν συζήτησιν ἐντὸς 3 καὶ 4 ἡμερῶν, εἶπεν ἄλλος τῶν συναδελφῶν μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν μου ἀπατάται. Ὁ προϋπολογισμός, Κύριοι, εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἢ σπουδαιότερα πράξις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, αὐτὴ εἶναι τὸ κατόπτον τῆς δραστηριότητος καὶ ἐκωνότητος τοῦ λαοῦ, ἐκεῖ καταδεικνύεται ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ, ἡ ῥοπή του· εἰς τὸν προϋπολογισμόν γνωρίζεται ἡ ἀξία τῆς Κυβερνήσεώς του, εἰς αὐτὸν ἀποκαλύπτεται, ποῖαι αἱ σκέψεις αὐτῆς, ποῖοι οἱ σκοποὶ τῆς. Ὅπως τὸ οἰκονομικὸν μέρος τοῦ ιδιότου εἶναι τὸ κυριώτερον γνώρισμα τοῦ χαρακτὴρος του καὶ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ προϋπολογισμός εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς ἐνστάσεως καὶ μελλούσης καταστάσεως ἐνὸς ἔθνους.

Πολλάκις ὡμίλησα ἐνταῦθα περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μακρῶν καὶ μὲ πολλὴν ἐνίοτε περιπάθειαν, ἀλλὰ δυστυχῶς παρεξηγήθη σχεδὸν πάντοτε καὶ δυσχερίστηκα. Καὶ ὅμως ποτὲ δὲν ἐξέτασα ἂν οἱ λόγοι μου παρεξηγῶνται· εἶπα πάντοτε μετ' ὅλης τῆς παρρησίας ὅ,τι ἐθεώρησα καλὸν διὰ τὴν πατρίδα καὶ διὰ τὸν ἔθνον, διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἄνευ αὐτῆς

της ανεξαρτησίας κἀνὴν καλὸν δὲν γίνεται, οὐδεὶς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἀναδεικνύεται καὶ προάγεται.

Δι' ὅσον ἰσχυρὸν μεγάλη τῇ φωνῇ, ὅτι τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἔπρεπε νὰ μένωσιν εἰς τὰ στενὰ ὅρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἄνδρες τῆς μεγάλης πείρας πρὸ τινων ἐτῶν τὰ περὶορίσαν. Εἶπα ῥητῶς, ὅταν ἐτυγχεῖτο ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1856, μὴ λάθετε, Κ. ὑπουργοί, ὡς ἔχουσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου τὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους ἄγουν τὸν τοῦ 1855· ἐκεῖνος συντάχθη εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, αἱ δὲν πράττειν, ἄλλως, θὰ ῥιψήτε τὸ ἔθνος ὡς ἄλλην Λιβερνίδα εἰς τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ ἀνευ πηξίδος. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη, καὶ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἀπὸ 14 ἑκατομμύρια, ὅσα ἦσαν κατὰ τὸ 1853, ἤρξαντο ἐντὸς ἑξαμήνου χρόνου, ἀνευ τινὸς ἑλλογῆς ἀνκλογίας, καὶ ἔφθασαν σήμερον εἰς τὰ 25 ἑκατομμύρια, καὶ ὅπως θαδίζομεν δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ φθάσωμεν μετ' ὀλίγον τὰ 27 ἑκατομμύρια. Ἠύξησαν, θὰ μὲ εἰπωσιν ἴσως, πρὸ τινος χρόνου αἱ ἀνάγκαι, καὶ διὰ τοῦτο ἤρξαντο ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰ ἐξόδα. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν πιστεύω νὰ ἦναι αὐταὶ αἱ ἀνάγκαι τοσοῦτον ἀπαραίτητοι, ὅσον χαρακτηρίζονται τοιαῦται. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀπὸ τὰ 1840 ἐπλήθυνεν εἰς τὸν κόσμον μία κοινωνικὴ ἐπανάστασις ἐνεκα τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν ἀπ' ἐνὸς καὶ ἀπ' ἐτέρου ἑνεκα τοῦ μεγάλου ποσοῦ τοῦ χρυσοῦ, ὅστις ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον ἐξῆλθε καὶ ἐπλημύρισε τὴν Εὐρώπην, καὶ ὕψωσε τὰς τιμὰς τῶν πραγμάτων. Ἐκτὸς τούτου μεγάλον εἰς τὴν Μεσόγειον ἐπέφερε κλονισμόν καὶ ὁ πόλεμος τῆς Κριμαίας, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ὁ πόλεμος τῆς Ἰταλίας. Κἀνείς δὲν διαφιλονικεῖ ὅτι ἔκτοτε εἰς ὅλα τὰ Κράτη τὰ ἐσοδα ἀπ' ἐνὸς, καὶ τὰ ἐξόδα ἀπ' ἐτέρου τῶν Κυβερνήσεων ἠύξησαν κατὰ μεγάλας ἀναλογίας, καὶ ὅτι ἐν πολλοῖς ἔθνεσιν ἀνετράπησαν αἱ συνθήκαι βάσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἀλλ' ἐπίσης εἶναι ἀληθές, ὅτι εὐρέθη ἐν ἔθνει, ἡ Ὁλλανδία, ἣτις δὲν παρεσύρθη εἰς τὸν κοινὸν χειμαρρὸν. Ἡ Ὁλλανδία ἀπεφάσισε νὰ μὴν ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα εἰς τὸ σημειῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρέθη κατὰ τὸ 1818, δὲν ἐπέτρεψεν εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ δωδεκαετὲς διάστημα καμμίαν αὐξήσιν ἐξόδων, καὶ μετεχειρίσθη καὶ μεταχειρίζεται αὐτὴν τὴν στιγμήν τὰ περισσεύματα τῶν ἐσόδων τῆς εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν τῆς καὶ εἰς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

Δὲν ἦτο ἀγὰρ γε δυνατόν νὰ μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸ τὸ ἔθνος; Τί ζητοῦμεν εἰς τὰς παραβολὰς τῶν μεγάλων ἐθνῶν μικροὶ ἡμεῖς ὄντες; αὐτὰ τὰ μεγάλα ἔθνη ἤξευρον νὰ ἐξοδεύουν πολ-

λά καὶ νὰ συνάξουν περισσότερα. Ἄν ἡ Γαλλία ἐδαπάνησεν εἰς τοὺς πολέμους τῆς Κριμαίας καὶ τῆς Ἰταλίας 3 ἢ 4 δισεκατομμύρια, ἤξευρε νὰ ἀποζητῶνθαι διακρίσεις ἀνακτώσα δύο πολυτίμους νόμους, οἵτινες ἠύξησαν καὶ τὰ πλούτη τῆς καὶ τὸ μεγαλεῖόν τῆς. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἔπρεπε νὰ μιμηθῇ τὴν Ὁλλανδίαν, καὶ δὲν τὸ ἔκαμε, καὶ ἔκαμε μέγα λάθος.

Δὲν ἔπρεπεν ἴσως σήμερον νὰ λάβω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ νὰ ἐπαναλάβω ὅσα ἄλλατε διεξοδικῶς ἐλάλησα ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Διὰ νὰ μὴ μείνῃ ὅμως ἐν μέγα κενὸν εἰς τὸν κοινοβουλευτικὸν εἶον μας, καὶ διέλθῃ ἀνευ σπουδαίας συζητήσεως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1861, ἀπεφάσισα νὰ εἰπω ὀλίγα.

Θ' ἀκολουθήσω κατ' ἀρχὰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν λόγον του, τὸν ὁποῖον προτάζειν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐν εἰδὴ εἰσαγωγῆς. Θὰ ῥίψω μετὰ ταῦτα μίαν ἐμπειρίαν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν γένει, καὶ θὰ καταλήξω μετὰ τινὰς γενικὰς παρατηρήσεις.

Πλέπετε, Κύριοι, πόσον μικραὶ εἶναι αἱ ἀπαιτήσεις μου αὐτὴν τὴν φορὰν· πόσον κατάλληλοι εἶναι μετὰ τὰς περιστάσεις, αἵτινες μᾶς περιστοιχίζουν, καὶ πόσον ἀνταποκρίνονται μετὰ τὴν ἀνυπομονήσιν, τὴν ὁποίαν καὶ ὑπουργοὶ καὶ Γερουσιασταὶ ἔχουμεν, τὸ νὰ δοθῇ τέλος πάντων πέρας εἰς μίαν σύνοδον, ἡ ὁποία ὑπὲρ τὸ δέον ἐρέτος, ὅχι βέβαια ἀπὸ λάθος ἰδιῶν μας, παρηταρῆ καὶ ἀπασχόλησε καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

Κύριοι!

Ὁ Κ. ὑπουργὸς λαλῶν περὶ τῆς ἐκ νέου εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Βουλὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1861, τοῦ πρότερον ψηφισθέντος παρὰ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς, λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία διαφορά μεταξὺ Συνόδου καὶ Περιόδου βουλευτικῆς. Διαφορὰν κατὰ τοῦτο μετὰ τὸν Κ. ὑπουργὸν κατ' ἐμὲ ἡ διαφορά εἶναι μεγίστη, καὶ διότι οὕτως ὑπαγορεύει ὁ ὁρθὸς λόγος, καὶ διότι οὕτως ἐλύθη τὸ ζήτημα ἐν τῇ Γερουσίᾳ πρὸ πολλοῦ. Ὁ Κ. Τριταύης, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ὡμίλησε περὶ τούτου σπουδαίως, καὶ ἡ Γερουσία συνένεσε, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἔλαττε ἐξάδισεν.

Ἐπιθυμῶ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ παρατηρήσεις αὐτῆς, διότι θὰ εἰσιέλθωμεν ἐξῆς μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἀληθῆ ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, καὶ τότε θάβει γίνεσθαι καταφανές, πόσον μεγάλη εἶναι ἡ διαφορά αὐτῆς. Ἡ Σύνοδος, Κύριοι, εἶναι συνέχεις τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἀνεκδοκτικῆς πορείας, τοῦ αὐτοῦ προγράμματος, μετὰ τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἤρχισε μία Βουλὴ, μετὰ τὰς αὐ-

της ως εγγεγραπτα κατ'αλήθειαν. Η περίοδος φέρει νέους βουλευτάς επιτηρητούς, συνήθως τας νέας ανάγκας της κοινωνίας, και αν οι νέοι βουλευτάς είναι αληθινά αντιπρόσωποι του λαού, δεν ημπορούν εν πολλοίς ν' ακολουθήσωσιν απαργυρίτως την οδόν, την οποίαν διεγράψαν οι πρό αὐτῶν διὰ τοῦτο πᾶν νομοσχέδιον, τὸ ὅποτον δὲν ἀπικρατῶθη εἰς μίαν περίοδον, εἴτε εἰσέλθῃ, εἴτε δὲν εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐτέραν τῶν δύο Βουλῶν, π.ε.παι νὰ εἰσαγῇται ἐκ νέου.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς θέλων νὰ ᾖται ὁ προϋπολογισμὸς μίᾳ ἀληθείᾳ, περὶ κατιὸν παραπονεῖται πικρῶς κατὰ τοῦ ὑπουργείου Μεσοῦλη, διότι μὲ τὰς ὑπερόγκους ἀναπληρωτικὰς καὶ ἐκτάκτους πιστώσεις ἀνέτρεψε τὰς ἀρχικὰς βάσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 καὶ 1859· ὁ προκατόχος τοῦ ἔλαβε διὰ πιστώσεων εἰς βάρος μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 5,700,000 καὶ διὰ τὸ 1859 4,854,000· καὶ ὁ νῦν ὑπουργὸς ἔχει μίᾳ κατὰ τοῦτο δίκαιον· ἀλλ' ἐπρεπε νὰ τὰ εἴπῃ αὐτὰ εἰς τοὺς συναδέλφους τοῦ, καὶ οὐχὶ εἰς ἡμᾶς. Ἄν ἦτον ἐδῶ, ὅταν ἤρχοντο αἱ βαγδαῖαι αὐταὶ πιστώσεις, ἤθελον ἰδεῖν τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ διαβρῇγνύετο κατ' αὐτῶν ἀνευ ὅμως ἀποτελέσματος· ὁ Κ. ὑπουργὸς κατὰ τοσοῦτον ἔχει δίκαιον, καθόσον οὐκ μόνον τοιαῦται ἐκτακτοὶ καὶ ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις οἰκονομικῶς εἶναι ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸ κράτος, διότι ἐπὶ τέλους φέρουν τὴν χρεωκοπίαν, ἀλλὰ καὶ συνταγματικῶς εἶναι ὀλέθριαι. Εἶναι βέβαιον ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ψήφίζεται ὁ γεν. πρ. ὑπολογισμὸς τοῦ Κράτους, σιωπηλῶς συντάσσεται ἐν εἶδός· συνάλλαγματος μεταξὺ ὑπουργείου καὶ Βουλῶν, διότι τὰ ἐξοδα ἀπορραϊζοῦνται ἀναλόγως τῶν πιθανῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κράτους, κατ' ἀμοιβαίαν ἀμοιότητων τῶν ἐξουσιῶν ἐκτίμησιν καὶ συγκρίσιν· ἀλλ' ὅταν ἐπέρχωνται ἐπειτα καλοσσαιαὶ πιστώσεις, μὴ δυνάμεναι νὰ καλυφθῶσιν ἀπὸ νέους πόρους, τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνει πραγματικὴν τὴν πληρεξουσιότητα νὰ παραλείψῃ ὅσας θέλει ἐκ τῶν ἔδη ἐφηρισμένων δαπανῶν, καὶ νὰ προτιμῇ ὅσας ἐγκρίνῃ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὅλοι αἰσθάνονται, ὅτι θὰ προτιμῶσιν συνήθως τὰ ἐξοδα, τὰ ὅποια θέλει ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, μενόντων ἀπραγματοποιήτων τῶν ὑπὸ τῶν Βουλῶν προταθέντων· τοιοῦτοτρόπως ἡ πρωτοβουλία τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους νοθεύεται, καὶ βαθμῶν καθίσταται ἀνίσχυρος μίᾳ ἐπιρροῇ, ἥτις εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς λέγει ἐπειτα ὅτι βάσις τῶν δαπανῶν τοῦ Κρά-

τους ὁρθώτερον ἦτον νὰ ᾖται τὰ θαλάττια τῶν ιδιωτῶν· καὶ ἐνταῦθα δίδει τὴν ψήφον τοῦ ὑπὲρ τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον ἐπικρατεῖ ἐν Εὐρώπῃ. Κανείς δὲν σκεντίζεται, ὅτι αὐτὴ τὸ σύστημα εἶναι τὸ ὀφελιμώτερον διὰ πᾶσαν Κυβέρνησιν, διότι εἰσπρατίζει τὰ ἐξοδα της· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ κανείς, ὅτι καὶ κατὰ τὸ διανεμητικὸν σύστημα ὅλα τὰ ἐξοδα μιᾶς Κυβερνήσεως ἐπιβαλλόνται ἀδιακρίτως εἰς τὰ θαλάττια τῶν ιδιωτῶν, ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ μέτρον, πέραν τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιβαρύνονται οἱ πολῖται. Ἄν δὲν ἀπατώμαι, τὸ ποσὸν τῆς ἐπιβαλλομένης συνήθως φορολογίας δὲν υπερβαίνει τὰ 6 τοῖς 0/0, διὰ τοῦτο ὅσας τὰ ἐξοδα εἶναι ἐν Εὐρώπῃ μεγαλύτερα, αἱ κυβερνήσεις καταφεύγουν εἰς δάνεια καὶ εἰς ἄλλους πόρους.

Εἶναι τῷ ὄντι ἐπιθυμητὸν νὰ εἰσαγῇ καὶ παρ' ὑμῖν τὸ διανεμητικὸν σύστημα, διότι πάντοτε εἶναι ὁρθώτερον τοῦ ὑπάρχοντος, καὶ πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, διὰ νὰ γένωσιν ὅλοι αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι, καὶ ἰδίως τὸ κτηματολόγιον· ἀλλὰ μὴ λησμονήσῃτε, ὅτι καὶ τότε απαιτεῖται πολὺ σκέψις, ἂν κέρρῃ νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὸ τὸ σύστημα διὰ μιᾶς, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἀδιακρίτως· ἴσως θὰ χρειασθῇ βαθμῶν νὰ εἰσαγῇ· ἴσως θὰ εὐρεθῶσιν ἐπαρχίαι, αἵτινες δὲν θὰ δυνήσων νὰ πληρώσωσιν εἰς χρήματα τοὺς φόρους τῶν, καὶ πρέπει νὰ ἐξακολουθοῦν, ἐπὶ τινι ἀκούῃ ἔτη, νὰ πληρώνουν εἰς εἶδος· διότι ἂν διὰ μιᾶς ὅλοι αἱ ἐπαρχίαι ὑποχρεωθῶσι νὰ δώσωσιν χρήματα, πολλὰ μὴ ἔχονσαι πῶθεν νὰ προπορισθῶν χρήματα, ὅ ἀναγκασθῶν νὰ ἐκθέσωσιν εἰς δημοπρασίαν συγχρόνως τοὺς κερτοὺς τῶν, καὶ τότε θὰ ἐκπέσῃ ἡ τιμὴ τῶν γονυνημάτων, καὶ πολλοὶ θὰ δώσωσιν εἰς χρήματα διπλάσιον τὸν φόρον, τὸν ὅποιον σήμερον πληρώνουν εἰς εἶδος.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς λέγει πρὸς τοὺς τοῖς. ἂν ᾗξισαν τὰ ἐξοδα, ᾗξισαν συνάμα καὶ οἱ πόροι, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς ἡ γνώμη αὕτη· ἡ αὐτίς τῶν ἐσοδῶν μας, Κύριοι, εἶναι ἐν μέρει σχετικὴ, δὲν εἶναι ἀπόλυτος· ὑπάρχει τινὸς τιμὴ βαγδαῖα, μίᾳ καταπληκτικῇ αὐξήσει, ἀλλ' αὕτη ἦτον διαδοχικὴ. Αἱ περιστάσεις τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολέμου, καὶ ἐν μέρει ἡ ἀπορία εἰς τινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἀνέβησαν, ἐνθυμισθεῖς, τὴν τιμὴν τοῦ σίτου εἰς 10 12 καὶ 14 δ.α.χ. ἄλλαι περιστάσεις ἐπέφερον τὰς μεγάλαις τιμαῖς τῆς σταφίδος· κατὰ τὸ 1856, ὅποτε εἰσῆλθε μέγας χρηματικὸς πλοῦτος εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' αὕτη ἦτον εὐτυχία προσωρινή, καὶ ὅμως ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης εὐτυχίας, ἐστρέφθησαν αἱ αὐξήσεις τῶν δαπανῶν μας,

καὶ βλέπετε σήμερα πῶσον δυσανάλογον εἶναι ἀπέναντι τῶν ἐπιδεικνύμενων μας. Ἦντοτα ἐν καιρῷ τὴν φωνὴν μου, Κύριοι, ἐπικαλεσθῆναι τοὺς ἐπὶ τὰς παλαιάς εὐχάς τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου· εἶπα ὅτι ἐπρεπε νὰ σταθώμεν, διὰ νὰ ἰδῶμεν, ἂν ἡ αὐξήσις ἦτο διαρκὴς ἢ διαδοχικὴ· δεῖκα τοῦλάχιστον ἐπὶ ἐπρεπε νὰ γένη ἡ αὐτὴ διαδοχικὴ· ἀλλὰ δὲν εἰσπλάσθη, καὶ ἐρβήσαμεν εἰς τὸ σχῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον σήμερα εὐρισκόμεθα. Αἱ αὐξήσεις, Κύριοι, τῶν προσοδόντων ἐνός ἐθὺς δὲν εἶναι ἀδύνατοι, δὲν εἶναι ἔργον φρενορροπίας· στοιχίζονται καὶ αὐταί, ὅπως ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, ὅπως αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄνθρωπος, εἰς νόμους. Ὅλα θὰ διέλθουν τὰς ὁρισμέναις ηλικίαις· ἡ πρόοδος εἶναι ἐκθρησκία, ὑποκείται εἰς κανόνες· ἰδοὺ τί κάμνει ἡ ἀπειρία. Εὐχόμαι νὰ μὴ λαδῶμεν ἐρέτης αὐστηρὸν μάθημα τῆς ἀπρονουσίας μας.

Ἦντατα ἐργάζεται ὁ Κ. ὑπουργὸς εἰς τὸν παραλληλισμὸν τῶν 2 ἐτῶν 1860 καὶ 1861 καὶ καταρτίζεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι μόνον ὅτι ὑπάρχει αὐξήσις ἐξῆδον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1861, οὐχ' ἥτιον ἐπὶ ἀνέγκειν εἰς αὐτὸν τὰς δυνατός οικονομίας, καὶ ὅτι ἡ αὐξήσις εἶναι δεδικαιολογημένη.

Κύριοι! Συγχωρήσατέ μοι νὰ κάμω ἐδῶ μίαν μικρὰν πειράδα. Ὁ Κ. ὑπουργὸς λαμβάνει ὡς βάσιν τῆς συγκρίσεως τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1860, τὸν ἐξαρχυμένον ἀπὸ ὑπέρμετρον αὐτῶν δαπανῶν, καὶ λησμονεῖ ἕνα ἄλλον ὀλίγον προγενέστερον, τὸν τοῦ 1853, κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἐξόδα δὲν ὑπερέβησαν τὰ 11 ἑκατομμύρια, καὶ ἔχει δίκαιον. Ὅτι, Κύριοι, ἐγγράφῃ ἀπαξ εἰς ἕνα προϋπολογισμὸν, δὲν διαγράφεται· ἀμα ἐν νῶτον ποσὸν δαπάνης σημειοῦται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, 50 οἰκογενειάρχαι περιστοιχίζουσι τὸν ὑπουργὸν καὶ ζητοῦσι νὰ κερκωθῶσι τὸ ἐξόδον. Ὅλοι αὐταί αἱ φωναὶ ὑφίστανται κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν ὄραν, καθ' ἣν θελήσει νὰ οὐδῇ τὴν δαπάνην. Δύνεται νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ καὶ καθιερώσῃ ὁ ὑπουργὸς μίαν νέαν δαπάνην· δὲν δύνεται ὅμως ἀπαξ ἐγγραφεῖσθαι νὰ τὴν διαγράψῃ μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, μεθ' ἧς τὸ πρῶτον ἀναγνωρίσθη καὶ ἐπρωτοκαλλήθη· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἦναι λίαν προσεκτικὸς ὁ ὑπουργός, ὅταν αὐξήσῃ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους. Δὲν πρέπει οὔτε ἔκμα νὰ κάμῃ εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν πρὶν ἢ πεισθῇ, ἂν ἦναι ἀπαραίτητος, καὶ πρὶν ἢ γνωρίσῃ, πόθεν θάλα δυνήθῃ νὰ θεραπεύσῃ διαρκῶς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην. Πόδελασθαι ὅταν εὐρίθην ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1843, διὰ μιᾶς κατεσπευσμένης οικονομίας νὰ περιορίσῃ τὰς δαπάνας, καὶ ἐν μετ' ἑκαστῇ ἐν-

ρεθῇ ὅλον τὸ πολιτικὸν οἰκονομικόν, τὸ ἐνθουσιάζῃ, ἀνατετραμμένον μετ' ἐλπίσεως· τότε ἡ μεγάλη πείρα, καὶ δὲν πιστευοί, ὕστερα ἀπὸ ἐν τοιοῦτον προηγούμενον, νὰ εὐρεθῇ ὑπουργός, μετ' ὀλίγον τοῦν, ὅστις νὰ ἐπιχειρήσῃ μίαν τοιαύτην ἀνάπλασιν. — Εἰς αὐτῆς τῆς πεποιθήσεως ὁρμώμενος, ἐβίωρηται πρὸς τινος καροῦ διὰ τὸν τὴν διοίκασιν τοῦ Κράτους, δι' ὑπουργοὺς θέλοντας νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς παρούσης ἐκρήθου καταστάσεως· καὶ εἰς τὴν παρτήρησιν ἐνός τῶν φίλων μου· τί θὰ γένη λοιπόν; ἀπάντηται. Ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ ἔθνος μόνον δύνανται νὰ ρυθμίσωσι τὰ πράγματα· αὐτὴ ἡ λακωνικὴ ἀπάντησις μου παρεγγήθη, Κύριοι, καὶ διεδόθη, ὅτι ζητῶ ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἄν δικαίως ἀπεδόθη εἰς τὸν λόγον μου αὐτὴ ἡ ἐννοία, τὸ κοινὸν ἂς κρίνῃ. Τὸ ἐπαθε καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, ὅπως ἄλλοτε ὁ Γράκκος ἐν Ρώμῃ· οὗτος λαλῶν ἀπὸ τοῦ ἔκματος δημοκρατομένου· ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ θυροῦ δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ καὶ νὰ ἀκουσθῇ, ἐκαμει σκῆμα διὰ τῆς χειρὸς τοῦ, τὴν ὁποίαν ὑψώσεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ, καὶ ἐξέστη νὰ παύσῃ τὴν θύρῃν διὰ νὰ δημήλῃ· ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ τοῦ παρεξήγησαν ἀμείως τὸ σκῆμα τῆς χειρὸς τοῦ. Στέμμα ζήτην, ἀνέκραξαν, νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ, καὶ ὁ ὄχλος ὤρμησεν εὐθὺς κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐλθούσῃσθε.

Τοιαῦτα ἀδικήματα, Κύριοι, δύνανται νὰ συμβῶσι καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς τόπους, ἀλλὰ τὰ πράγματα διὰ τοῦτο δὲν μεταβάλλονται, ἡ οικονομικὴ μας κατάστασις δὲν εἶναι καλὴ, καὶ προήλθεν αὐτὴ κατὰ μέγα μέρος, καὶ διὰ τὴν ἄλλην σπατάλην, καὶ διότι μετ' ἀπροσεξίαν καὶ ὑπουργοὶ καὶ βουλαὶ ἐπατρέψαμεν νὰ αὐξάνωμεν ἐκαστοτά οἱ μισθοὶ καὶ οἱ μισθοφόροι, καὶ ἄλλα ἐξόδα εἰς τοὺς π. ὑπολογισμούς, καὶ δὲν ἀπείχεσθαι ὥστε διὰ τὴν αὐξήσιν ἀκόμη ἐνός ποσοῦ δεῖκα δραχμ. εἰς τὸν μισθοδοσίαν ἐνός ὑπαλλήλου καὶ διὰ τὴν ἀμειψουργίαν ἀκόμη ἐνός φύλακος κλπ. δὲν ἀπείχεσθαι, λέγω, νὰ εὐαγῇται νόμος. Θέλετε νὰ πληρορογηθῇ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν; ἐξετάσατε αὐτὸν τὸν ἀνὰ χεῖρας μας προϋπολογισμὸν, καὶ θέλετε εἶρεαι χιλιάς τοιαύτας αὐξήσεις εἰς τοὺς εἰδικούς προϋπολογισμούς τῶν ὑπουργείων. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον· ὁ Κ. ὑπουργὸς συγκρίνων, ὡς εἶπον, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1861 μετὰ τὸν τοῦ 1860, λέγει, ὅτι ὁ τοῦ 1861 εἶναι ἀνώτερος τοῦ 1860 κατὰ 800 ἑκατομμύρια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν εἶναι προσδιορισμένον διὰ τὰς ἀνάγκας, καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὰ ὑπερ-· λαλῶν δὲ τὸ ὅτι τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπὶ ἐπὶ τὸν τοῦ 1860.

νάμεων ἀπεράνθησι· αἱ κυβερνήσεις των παρεδέχθησαν, καὶ ἡ Κυβερνήσις μας δὲν ἐνόμισε πρέπον ν' ἀρνηθῇ νὰ πληρώσῃ ἐτήσιως ἀπέναντι τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ἐν ἑκατομμύσιον. Καὶ ὁμῶς αὐτὴν τὴν συμφωνίαν, ἂν ὑπάρχῃ, καὶ πῶς ὑπάρχει, ἡμεῖς παντάπασιν δὲν τὴν γνωρίζομεν· χίλιας ῥοαῖς ἐξήτησαν αἱ Βουλαι, καὶ ῥητῶς ὅταν ἐσυζητεῖτο ἡ πρώτη πίστωσις τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, νὰ υποβληθῶσιν εἰς αὐτάς τὰ ἔγγραφα τῶν Κομισσαρίων, διὰ νὰ γένωσιν ἀντικείμενον σκέψεως καὶ συζητήσεως εἰς τοὺς βουλευτικούς περιόλους, καὶ μοιονότι ἐπανεληκμένως μᾶς τὸ υποσχέθησαν, εἰτέτι δὲν ἴδομεν αὐτὰ τὰ ἔγγραφα. Ὅταν κατὰ τὸ 1859, ἡ 60 ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ πίστωσις τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου τῶν Δυνάμεων, ἐρέθησαν πολλὰ· εἶπομεν ῥητῶς ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ τοῦ βήματος· φέρετέ μας τὰ ἔγγραφα τῶν κομισσαρίων, διὰ νὰ μᾶς δώσωμεν πὺν στηρίζεται ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐδωκαν εἰς τὰς Κυβερνήσεις των, ὅτι δηλ. δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ πληρῶνῃ ἐτήσιως ἐν ἑκατομμύριον ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν αὐτῶν· καὶ καίτοι δὲν μᾶς ἤκουσε. Μὴν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τῶν κομισσαρίων, ἠναγκάσθημεν νὰ προσφύγομεν εἰς τὰ διόλγα μας, εἰς τὴν κατάστασιν μας, ἐκ τῆς ὁποίας ἀναμφισβότως ὠδηγήθησαν καὶ ἐκείνοι, ὥστε νὰ ἐκφράσωσι μίαν τοιαύτην γνώμην, καὶ εὗρομεν ὅτι ἡ κατάστασις μας, ὅπως ἐξήγυτο ἐξ αὐτῶν τῶν γεγονότων, τῶν θετικῶν διδομένων, δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πεποιθητὴν, τὴν ὁποῖαν ἐσχημάτισαν οἱ κομισσαριοί.

Δι' αὐτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Σώματος ἐν ἐπισήμῳ συνεδριάσει τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ 1833 μέχρι τοῦ 1850, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα οἱ ἐτήσιοι ἀπολογισμοὶ μας ἐκλείοντο συνήθως μὲ ἐν ἑλλειμμα ἐξόδων, τὸ ὅποιον ἀνεπλήρουτο ἀπὸ τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἐσθαρικόν· μόνον ἀπὸ τὸ 1851 ἤρχσαν οἱ ἀπολογισμοὶ ν' ἀρίωνοσιν ἐν μικρὸν περίσσευμα ἐσόδων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ δὲν ἐδικαιολογοῦσε τὴν γνώμην τῶν κομισσαρίων. Τὸ 1851 ἄρξας περίσσευμα 341,000 περίπου· τὸ 1852, 148,000, τὸ 1853 991,000, ὃ ἐστὶ κατὰ μέσον ὅρον κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτα 500,000 περίπου κατ' ἔτος.

Ἀλλ' ἡ ἀκόλουθος τριετία 1854—55 καὶ 56, ἐποχὴ καθ' ἣν τὰ εἰσοδήματά μας ἠδύνησαν ἐπαισθητῶς, διὰ τοὺς ὁποίους ἐμπληρῶνεν πρὸ ὁρίστου χρόνου, δὲν ἄρξας περίσσευμα ἐπὶ

680,000 περίπου, ἔχουν 225,000 κατ' ἔτος· ἄλλους ἀπολογισμοὺς δὲν εἶχομεν τότε ὑπ' ὄψιν· ἀλλ' ἐκ τῶν ὑποχρόντων οὐδεὶς λόγος κατέστεινε πιθανὴν μίαν τοσαύτην ἀθροῦν αὐξοῖν εἰσοδημάτων, ἱκανὴν νὰ πείσῃ τοὺς κομισσαρίους νὰ γνωμοδοτήσωσιν, ὅτι εἶχομεν τὰ μέσα νὰ πληρῶνομεν ἐτήσιως ἐν ἑκατομμύριον χωρὶς νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀναπορεύτους ὑποχρεωτικὰς καὶ παραχρῆστικὰς ἀνάγκας μας· ὥστε ἂν εἰσκηκούετο τὸ τὸ ἡ πρότασις μας, καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ ἔγγραφα, καὶ ἐσυζητεῖτο ἡ ὑπόθεσις, καὶ ὑπεδύλλοντο εἰς τὰς δυνάμεις αἱ παραστάσεις μας, στηρίζομεναι εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα, ἡ διαπραγματεύσεις αὐτὴ πρὸ πολλοῦ ἔθελεν εἰσβαῖν πεπρατωμένη συμφωνία μὲ τὴν κατάστασιν μας. Γνωρίζομεν, ὅτι αἱ δυνάμεις δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ 1832 ἔχουν, αὐστηρῶς φερόμεναι, τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι καὶ ἐν καὶ δύο ἑκατομμύρια, καὶ ὅλον, ἂν θέλουν, τὸ ἐτήσιον ὀφειλόμενον ποσὸν εἰς τόκους καὶ εἰς χρεώλυτον· ἀλλὰ δὲν ὁμιλοῦμεν ἐνταῦθα περὶ αὐτῆς τοῦ δικαίωματος· αἱ δυνάμεις αἰετοῦ ἐδείχθησαν τυγκαταδατικαὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἔργον τῶν χειρῶν των, καὶ δὲν ἀμφισβόλλομεν, ὅτι ἀπέναντι τῶν ἐναργῶν καὶ εἰλ κρινῶν παρατιτάσεων τῶν βουλευτικῶν σωμάτων, δὲν θίλουν φανὴ ἀδυσώπητος· ἀλλ' ὅτι δὲν ἔγινε ἔως τώρα, ὥς γένει εἰς τὸ ἐξῆς τοῦλάχιστον· φέρετε, Κ. ὑπουργοί, ἐνταῦθα τὰ ἔγγραφα τῶν κομισσαρίων, καθὼς καὶ τὴν ἀπάντησιν σας, καὶ πιστεύσατε ὅτι ἡ Γερουσία θέλει σας συντρέξει, καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς δὲν θὰ μείνῃ ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἐν ὅσῳ δὲν πράξετε τοῦτο, μὴ μᾶς λέγετε τοῦλάχιστον ὅτι εἶναι γνωστὸν εἰς ἡμᾶς τί εἶναι μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ τῶν δυνάμεων συμπερινημένον, διότι ἡμεῖς καμμίαν τοιαύτην συμφωνίαν δὲν γνωρίζομεν.

Ἐνταῦθα ἔρχομαι νὰ θίξω ἐν ἄλλῳ ζήτημα, καὶ ἐλπίζω, ὅτι δὲν θέει ὑποπτεύει ὁ ὑπουργὸς τοὺς λόγους μου· τὸ λέγω ἐκ προκαταβολῆς τοῦτο, διότι ἐγγίζω ἐν μέτρος ἐργασίας, περὶ ἧς σημεινεται· δὲν ἔχω ἐμπροσθέν μου ὅσας τις λέγω τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ τὸν ὑπουργόν, καὶ παρακαλῶ τίποτε ἀρ' ὅτι λέγω νὰ μὴν ἐκληθῇ ὡς προσωπικόν.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς μᾶς δίδει νὰ ἐνηπώσωμεν ὅτι αἱ δυνάμεις πρὸς τοὺς ἄλλους ἐδωκαν εἰς τὴν Κυβερνήσιν μας καὶ τινὰς συμβουλὰς ἀπορώτας τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων, καὶ ἐνῷ, ὡς λέγει, τὰ ἄλλα προσοδολογικὰ μέτρα εἰσέσονται ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν, εἰς τὸ μέγας ὅμιλος τὸ ἀρρῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν λογιστικῶν κανόνων, ἐνός τις πρέπον νὰ δώ-

ση ἀμέσως πᾶσαν ὥθην· εἶναι ἀξιεπαινος κατὰ τοῦτο ὁ Κ. ὑπουργός· ἐπραξε καλῶς νὰ στρέψῃ τὴν προτομήν του εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καθιερωμένου διὰ νόμου λογιστικοῦ συστήματος· ἀλλ' ἂς μοι συγχωρήσῃ νὰ παρατηρήσω, ὅτι μόλις τὴν περὶ τούτου προθυμίαν του συνέδεσαν οὐχ ἥττον τινὲς ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας χάριν ἀδροφρασίνης δὲν θέλω νὰ χαρακτηρίσω ἐνταῦθα, εἰμὴ ὡς ἀπλὰ διοικητικὰ προσκόμματα· καὶ ἃ) οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1858 καὶ 1859, οἵτινες ἐπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰς Βουλὰς, εἰσέτι δὲν ὑπεβλήθησαν, καὶ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν λογιστικὸν νόμον.

β) Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγείρεται αὐτὴν τὴν στιγμήν δεύτερον πάτωμα, χωρὶς νὰ υποβληθῇ προηγουμένως κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰς Βουλὰς σχέδιον καὶ προϋπολογισμός, καὶ ληρῇ ἡ περὶ τούτου νομοθετικὴ ἀδεία.

γ) Χρήματα δικοῦσια ἐπληρώθησαν καὶ πληρώνονται χωρὶς νὰ προηγηθῇ κατὰ νόμον ἡ νομοθετικὴ πίστωση.

δ) Τὸ ἑκατομμύριον τὸ ψηφισθὲν πέρυσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς δι' ἀγοράν τῶν ὀπλων ἐξωδεύθη, ὡς ἀπολογεῖς τὴν ἐκθεσίν του ὁ Κ. ὑπουργός, χωρὶς νὰ ἐγκριθῇ κατὰ νόμον ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

ε) Ἐπληρώθησαν οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῆς αὐξήσεως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1861 ἀνεῦ νόμου.

Ἰδοὺ ὅτι κατὰ τοῦτο χωλαίνουμεν· ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθημεν ν' ἀκούσωμεν τὰς συμβουλὰς τῶν θανειστῶν μας· κατὰ τὰ ἄλλα, ἐπρεπε τοῦλάχιστον κατὰ τοῦτο νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν.

Μεταβαίνουμεν εἰς τὸ β'. ἑκατομμύριον.

Ἡ Βουλῇ, Κύριοι, ἡ ψήφισα τὸ ἑκατομμύριον δὲν ἐζήτησεν ἀπλῶς νὰ προμηθευθῶσιν ὅπλα· ἐζήτησε τὴν σύστασιν τῆς ἐθνοφυλακῆς· καὶ ὁμοῦς μᾶς λέγουσι ὅτι ἡγοράσθησαν ὅπλα χωρὶς νὰ συστηθῇ ἡ ἐθνοφυλακὴ· ἐγένετο λοιπὸν διπλὴ ἑλλείψις, τὸ μὲν ὅτι ἐδαπανήθη τὸ ἑκατομμύριον, πρὶν ἢ καταρτισθῇ περὶ τούτου νόμος, τὸ δὲ ὅτι ἐδαπανήθη δι' ἄλλον σκοπὸν παρὰ δι' ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ρητῶς προσδιώρισεν ἡ Βουλῇ.

Κύριοι! εἰγόμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐν ζήτημα λίαν ἀκροσφαλές· ὁ λόγος εἶναι περὶ ἐθνοφυλακῆς, καὶ ἡ ἐθνοφυλακὴ εἶναι τὸ σπουδαιότερον διὰ τὴν Ἑλλάδα ζήτημα· ἀπασχολεῖ ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους· περικλείει τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος. Εἶναι ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις δὲν πρέπει, δὲν δύναται ν' ἀναβληθῇ. Ἡ Βουλῇ ὅταν ἐψήφισε τὸ ἑκατομμύριον δὲν εἶχε εἰμὴ νὰ ἐσφραγίσῃ τὸ πνεῦμα αἰσθητικῆς, ὡς καὶ ὁ ὑπουργός·

γῆς ἀνέβη εἰς τὸ δῆμα διὰ νὰ παραστήσῃ τὰς δυσκολίας τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς ἐνεκα ἐλλείψεως χρημάτων, ἡ Βουλῇ εἶπε· λάβε ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἀγοράσαι ὅπλα. Πλῆπετε πόσον σπουδαῖον εἶναι τὸ ζήτημα· αὐτὸ τὸ ἑκατομμύριον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγγιγθῇ χωρὶς νὰ χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν, ἀλλὰ τὸ ἑκατομμύριον ἐξωδεύθη, λέγει ὁ Κ. ὑπουργός, καὶ ὁμοῦς ἐθνοφυλακὴν δὲν ἔχομεν.

Κύριοι! ἐνθυμεῖσθε ὅτι πολλάκις ἐκάμαμεν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν συναδελφῶν μας λόγον περὶ ἐθνοφυλακῆς, καὶ πάντοτε ἠκούσαμεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει ἐναντίον φρόνημα.

Ὅταν ὁμοῦς μίαν φορὴν πρὸ ἧν ἐτῶν ἀναστῆς ἑκάμα ἐπὶ τούτῳ μακρὸν λόγον, ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν, δὲν λέγω, ὅτι ἡγανάκτησε, παρεπινέθη ὁμοῦς πικρῶς κατ' ἐμοῦ, διότι ἤλθον, ὡς διίσχυρίζετο, διὰ νὰ τοῦ ἀρπάσω τὰς δάφνας· γνωρίζετε εἰπεῖν, ὅτι ἐγὼ εἰργάσθην, καὶ ἔχω ἐτοιμον τὸ ἔργον, καὶ μετ' ὀλίγον εἰσάγεται εἰς τὰς Βουλὰς· διατὶ ζητεῖς νὰ με προλάβῃς κλπ. καὶ ὁμοῦς παρῆλθον δύο ἔτη, καὶ εἰσέτι αὐτὸ τὸ πόσον σπουδαῖον ἔργον δὲν σὰς ὑπεβλήθη.

Κύριοι! Ἀνάγετε εἰς ὥριμον σκέψιν τὰ πράγματα, ἀνακρίνετε τὸ δημόσιον πνεῦμα καὶ θέλετε πεισθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει πλήρη συναίσθησιν τοῦ προορισμοῦ της. Ἐπίσθῃ, ὅτι ἔχει μίαν ἀποτολήν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ διακριθῇ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν εὐπειρίαν.

Βλέπετε πόσον ἐπέδωκεν εἰς τὰ γράμματα, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὲν ἔχει εἰμὴ τὸν ἑα πόδα· ἀπαιτεῖται τὰρ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ τὸν δεύτερον διὰ νὰ κινήθῃ.

Μᾶς ἐκατηγόρησαν εἰς τοὺς ξένους, καὶ ἐκατηγόρησαν ἰδίως τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι ζητεῖ νὰ ὀπλίσῃ τοὺς Ἕλληνας διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὰς μεθορίας τῆς Τουρκίας ἐπαρχίας καὶ νὰ κατακτήσῃ τὸ Βυζάντιον· αὕτη εἶναι συκοφαντία, ἂν δὲν ἦναι μία εἰρωνεία· ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς δὲν προτίθεται παντάπασιν νὰ τραῶσῃ τὰς γειτονικὰς ἐπαρχίας· ζητοῦσα νὰ ὀπλισθῇ καὶ νὰ ἐξασκηθῇ εἰς τὰ ὅπλα, ζητεῖ νὰ ὀργανισθῇ ἐσωτερικῶς, ὅπως ὀργανίζονται ὅλα τὰ περρωτισμένα ἔθνη, καὶ νὰ καταστήσῃ οὕτω σιθεστήν καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τὴν ὑπαρξίν της. Ὅστις ἐξασκεῖται εἰς τὰ ὅπλα δὲν σκοπεῖ βεβαίως νὰ φονεύσῃ τὸν ὁμοῖόν του οὔτε τὸν συμπολίτην του· καθὼς καὶ ὅστις προσπαθεῖ νὰ ζῇ καλῶς, δὲν θὰ εἰπῇ ὅτι ζητεῖ νὰ σφάξῃ τὸν ἄλλον πᾶς εὐζωῖας· κανεὶς ἐπομένως δὲν ἔχει οὔτε δικαίωμα οὔτε λόγον νὰ εἰπῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὴν ὀργανισθῇ, μὴν ὀπλισθῇ, μὴν

μανθάνει την όπλασκήν. Η Αγγλία από τό 1859 ήρχισε τόν ό-
πλισμόν και την όπλασκήν, και έντός 18 μηνών κατέρωθε να κα-
ταστή μαχίμους 150 χιλιάδας Αγγλους, και εξακολουθεΐνά ό-
πλίζη και τούς λοιπούς πολίτας της, και να τούς γυμναζή εις τά
όπλα. Ποίος έμέμνηται την Αγγλίαν διότι όπλίζεται; όπλίζεται
αλλά γε διά νάεπιπέσχη κατά της Γαλλίας, ή κατ' άλλων έθνών; Όχι!
θέλει να κατασταθής έσωτερικώς και έξωτερικώς ίσχυρά, όπως
πράττειν και όλα τά άλλα έθ.η, και κανείς δέν έφρανίσθη να
κίνη εις αύτήν την παραμικράν παρατήρησιν.

Κύριοι! Τά έθνη έχουν δύο σκοπούς, τήν συντήρησιν και τήν
πρόδον· και ό έξοπλισμός των λαών πρώτον και κύριον σκο-
πόν έχει τήν ιδίαν συντήρησιν· και τίς δύναται να είπη εις τήν
Ελλάδα, δέν έχει δικαίωμα να φροντίσχη περί της συντηρή-
σεώς σου; Όταν ή Ελλάς αποκτήσχη 200,000 βαγιονέτας, δέν
τρέχει τόν κίνδυνον του να ποδοπατηθής έν μια ήμέρα από τούς
ώπλισμένους γείτονάς της· γίνεται σέβαστή εις τάς μετά των
γειτόνων σχέσεις της, και οι υποθέσεις της έν Βυζαντίω λύον-
ται εύκολώτερα. Τό ε ό φιλέλλην και μέγας πολιτικός Γιάδσων
δέν θέλει πλέον είπει από του θύματος του Αγγλικού Κοινοβου-
λίου, ότι ή Ελλάς δέν είναι ό πύρην, τόν όποιον έμπορεί να
περιστοιχήσχη τό έν τη ανατολή χριστιανικών στοιχείων. Είναι
δυστύχημα, ότι όσάκις ώμίλησα περί της ά άγκης της συστά-
σεως της έθνοφυλακής, πάντοτε παρεξηγήθην και έσωτερικώς και
έξωτερικώς. Και αυτό τό στρατιωτικόν της Ελλάδος με παρε-
ξηγήσεν· νόμισεν, ότι είμαι διώκτης του τακτικού στρατού,
διότι επιδιώκω τήν σύστασιν της έθνοφυλακής, και άπατώνται·
ή σύστασις της έθ.φυλακής κανέναν δέν ελάττει. Τό τακτι-
κόν μάλιστα στρατιωτικόν μας υπό πολλάς έπόμεναι τό εύρελεΐ.
Όταν άλλοτε συνυπουργεύουν με τόν ύποστράτηγον και συνά-
δελφόν μας Κ. Σπύρον Μήλιον, έλεγχ. συνήθως εις αυτόν· είμαι
υπέρ της αύξήσεως του στρατού, αρκεί να έχωμεν χρήματα,
διότι διότι αύξάνει έν τάγμα, πεντήκοντα λησταί μυστηριω-
δώς πώς εξαλείφονται, και άλλοι έχοντες ίσως κατά νόιν ιδέας
άταξίας, αλλάζου· φρόνημα· ή αύξησις της υλικής δυνάμεως
της έξουσίας, γενομένη προπόντως και έντός των νομίμων όρίων,
είναι συναμα αύξησις της ηθικής δυνάμεως αύτης, και ή αύ-
ξησις της ηθικής δυνάμεως μια· κυβερνήσεως είναι ή αληθής και
διαρκής έγγύησις της τάξεως.

Βλέπετε, Κύριοι! πόσον σπουδαΐον και κατεπαΐγον είναι τό
ζήτημα της έθνοφυλακής, και διά τοϋτο πρέπει τό ύπουργείον εις

μίαν άλλην περίστασιν να μάς δώσχη λεπτομερείς πληροφορίες
περί έθνοφυλακής, ως και περί των όπλων του έκατομμυρίου.

Έναντίαν αίτίαν, λέγει, ό Κ. ύπουργός, δύναται τις δικαί-
ως να μάς άπειυθύνη διότι ηλαττώσασιν έν τη προϋπολογισμώ
τά δημόσια έργα και αι παραγωγικαί δαπάναι· άλλ' έπρωτί-
μισε, λέγει, να έγγραφή δι' αύτά τά έργα τόσα ποσά όσα ήτον
δυνατόν να πραγματοποιηθώσιν έντός του έτησιου διαστήματος
κλπ. Δέν έπρεπε λέγει επί ματαίω να έξογκωθής ό προϋπολο-
γισμός των έξόδων με ποσά, τά όποια δέν είναι δυνατόν να
δαπανηθώσιν έντός αύτου του διαστήματος. Κύριοι! ό λόγος
της ελαττώσεως των δαπανών διά δημόσια έργα δέν είναι ά-
κριβής, και αύτό δέν τό λέγω έγώ, τό λέγει ό νέος ύπουργός
των έξωτερικών, όστις άμα ανέλαβε τά καθήκοντά του, μετ-
έθαλε διάφορα ποσά του ήδη συντεταγμένου προϋπολογισμού
και ήξήσχη τάς δαπάνας των δημοσίων έργων, ελαττώσας
άλλας. Δέν έλειπε λιμνόν ό καιρός, καθώς ή ίσχυρ ζεται ό Κ.
ύπουργός των Οικονομικών, έλειπον τά χρήματα· και όλοι
γινώσκετε διά ποίον λόγον δέν έχομεν χρήματα· άλλ' όποια-
δήποτε και άν ήναι ή χρηματική μας κατάσταση, τά δημοσια
έργα πρέπει να προτιμώνται.

Ό Κ. ύπουργός δέν έπέρασεν εις τήν προϋπολογισμόν και
τά έξοδα των κλεισμένων χρήσεων, λέγων, ότι ταϋτα πρέπει
να πληρώνονται μετά ταϋτα, δι' άναπληρωτικών πιστώσεων,
κατά τόν περί δημοσίου λογιστικού νόμον· αλλά τό άρθρον 67
του νόμου τούτου, τό όποιον αινίττεται βεβαίως ό Κ. ύπουρ-
γός, δέν έμποδίζει να λαμβάνεται πρόνοια περί της πληρω-
μής αύτων εις τόν προϋπολογισμόν· ό προϋπολογισμός πρέπει
απ' έναντίας να περιλαμβάνη όλας, ει δυνατόν, τάς δαπάνας,
διότι άρνού διανεμηθώσιν όλοι οι πόροι εις τάς προβλεπόμενας
έν αύτῳ δαπάνας, δυσκόλως θα εύρεθών άλλοι πόροι διά τάς
άπροβλεπτους· διά τοϋτο και εις τούς προϋπολογισμούς των
ύπουργείων υπάρχει ή τήν κεφάλαιον υπό τό τίτλον α' έξοδα
κεκλεισμένων χρήσεων εις τό όποιον σημειώονται όλα αύτά
τά ποσά· οϋτως έν.ν.ετο έως τήμα, και όρθώς ένέετο. Κατό
τό 1860 αι δαπάναι των κεκλεισμένων χρήσεων ως εύρον αυ-
τάς σημειωμένας εις τούς ειδικούς των ύπουργείων προϋπολο-
γισμούς, έξαιρουμένου του των έξωτερικών, όπου δέν άπηνέ-
σα κανέν τοιοϋτον έξοδον, άνέβανον εις δραχμάς 96,432.
1800 λοιπό. έν ποσόν από 100,000 δραχ. τό όποιον δέν προ-
βλέπει ό προϋπολογισμός, και όταν μετ' άλλων παραστατικών

ἡ ἀνάγκη τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, τὸ ὑπουργεῖον θὰ εὐρίσκη εἰς δυσχερῆ θέσιν (ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνομιλοῦν περὶ τοῦ ὅτι θὰ παρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη, εἰπεῖν ἀντὶ 100,000 θὰ ληρῶσι 200 μέχρι 250,000 μὲν ἀντὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν) ὁ Κ. Χρηστοδουλῆς ἐξηκολούθησεν. Ἄν ἐνομιζέσθε ὅτι δὲν ἔπρεπε δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν νὰ ἐγγράφη, ὡς πάντοτε, εἰς ἕνα ἑκαστὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν ἀντὶ ἐν χρηματικὸν ποσόν, ἐδύνασθε νὰ ἐγγράφητε ἐν καὶ μόνον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς χρῆσιν ὅλων τῶν ὑπουργείων, ὅπως ἐγγράφετε καὶ ἄλλα ποσὸν δι' ὅλας τὰς ἐνδεχομένας δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἐξόδα, μοιᾶσθε κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχω εὐρίσκει πείραν ὅλα σχεδὸν τὰ ἐξόδα τῶν καλεισμένων χρήσεων εἶναι γνωστὰ εἰς τὰ ὑπουργεῖα, καθ' ἃν στιγμήν συντάττεται ὁ προϋπολογισμὸς, καὶ δὲν ἦτο δύσκολον, οὔτε ἐναντίον τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου, νὰ σημειοῦνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, διότι τοιοῦτο τρόπον μόνον ὁ προϋπολογισμὸς γίνεται ἀληθινός.

Μεταῶαί ω ἤδη εἰς μίαν ἄλλην σειράν ἰδίῳ.

Κύριοι! Ἄφου ἐμυλίσθη τὸν λόγον τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἕκαστα ἐπ' αὐτοῦ τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας μετ' ὅλης τῆς εὐληκτικῆς σὰς ἐξήθετα, ἐνόμισα ὁρθὸν νὰ μίμω καὶ μίαν ἐπιστείαν ἐπὶ τοῦ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ ἐνὸς ἑκάστου ὑπουργείου, διὰ νὰ ἴδω ποῖαι αὐτοματώσεις καὶ διὰ ποῖον σκοπὸν ἐγίνοντο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ τὸ τρέχον ἔτος, σχετικῶς ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1860, ἀφού δυστυχῶς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους χρησιμεύει ὡς βάσις τοῦ ἐπομένου. Συνέταξα κατὰ συνέπειαν τὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον εἰς ἀναγκῆς, καὶ λάβετε τὴν καλὴν ἐκτίμησιν νὰ παρατηρήσῃτε, ποῖαν ἀξίαν ἔχουν αἱ γενόμεναι μεταβολαί. (Ἀνεγνώσθη ὁ πίναξ ἔχων ὡς ἀκολουθεῖ).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Ἰδιότητες.

23,650 διὰ νὰ τυπωθῇ ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

43,536 πρὸς αὐξάνειν τοῦ γεωμετρικοῦ κ' αἵθου.

32,075 δι' οἰκοδομὰς, ἐν αἷς καὶ τὸ κατὰ τὴν τῶν ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν.

60,000 προσθήκη δι' ἀποζημιώσεις δικαστικὰς.

100,000 χάριν τυφλοφρονῶν.

259,261

Ἰδιότητες.

Ἡ καλλιέργεια μιᾶς ἀλικῆς (παρελείθη) 38,000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

13,000 προσθήκη δι' ἐξόδα τηλεγραφημάτων

18,000 " διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν πρεσβυτέρων

31,900

Οὐδενίᾳ ἐλάττωσις.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

21,000 προσθήκη διὰ τὴν σύστασιν Γ'. Ἐφετείων.

21,500 " διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Πρωτοδικείων

45,500

Ἀποζημιώσεις συνδέρων μαρτύρων κλπ. 210,000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.

19,380 προσθήκη διὰ διατήρησιν καταδίκων ὑπερτιμῆσεως χάριν.

30,000 προσθήκη διὰ τὴν ἐπισκευὴν δημοσίων ὁδῶν.

95,110 " διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λιμένων.

15,178 " " ἐκτέλεισιν τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν.

80,000 διὰ σύστασιν νέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

240,298

Ἐκ τῆς ἐλαττώσεως ἐπαρχικῶν 7,200

" " ἐπαρχ. ἱατρῶν 13,800

" " ὑποτρόφων 13,000

Τοῦ θιατρου 36,000

Ποικίλα ἐργαστάρια 7,800

Δὲν ἐπαυλῆθησαν (ΧΕ νόμος) 26,325

Ταχυδρομικὰ περίπου 18,000

Ἀποζημιώσεις ἐλθόν 73,097

Ἐπισκευὴ οἰκοδομῶν 25,000

Κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν 136,000

" " ὁδῶν 50,820

Βοήθειαι 30,000

437,042

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

55,116 χάριν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Γυμνασίων καὶ ἑλλ. σχολείων.

10,000 προσθήκη δι' ἀγορὰν διδύμων πρὸς συνδρομὴν σχολείων τινῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν.

65,116

Δι' εὐτερεῖας ἐκκλησιαστικῆς δαπάνης 10,000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

122,000 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὴν προσθήκην
ἑνὸς τάγματος, μιᾶς ἑλῆς ἱππικοῦ καὶ ἑνὸς λόχου πυ-
ροβολικοῦ

900,000 προσθήκη δι' ὄπλα.

23,000 » » μετακίνησιν στρατοῦ

22,500 δι' ἱππωνείων ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἱππικοῦ καὶ
τοῦ πυροβολικοῦ

15,000 σύστασις στρατοπέδου, ἀσκήσεως.

120,000 προσθήκη διὰ τὴν ἐφεδρείαν.

1,202,500.

Ἐξ εὐρυτερας ἀδείας ἀπουσίας ὑπαξιωματικῶν καὶ
στρατιωτῶν 65,177

Ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τῶν καρ-
πῶν, στερηζομένης εἰς τὰς τιμὰς, καθ' ἃς
ὑπελογισθῆσαν αἱ τιμαὶ τῶν δημ. καρπῶν 162,981

Ἐλαττώσεως καὶ ἀργίας δι' ἐνδεχομένους δι-
ορισμούς τῶν ἐν ἐργείᾳ καὶ ἐφεδρείᾳ 84,972

Ἐπὶ ἐλαττον ἢ κλιονικῇ δαπάνῃ τῆς
χωροφυλακῆς ὡς μὴ συμπληρουμένης 74,225

Ἡ δαπάνη διὰ τὸ ὑλικὸν πυροβολικοῦ
ἀφῆρθη ὡς περιττομένη καὶ ταύτης εἰς
τὴν δαπάνην τῶν 900,000 τοῦ ὀπλισμοῦ 90

477,355

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

25,000. Διὰ τὰ ἔργα τοῦ Ναυστάθμου.

Ἐπὶ ἐλαττον γαιάνθρακος 72,000

» » Μηχανήματα διὰ τὸ μη-
χανικὸν ἐργαστάσιον 70,000

Δαπάνη ναυπηγίας 400,000

542,000

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ πίνακος πεῖθεσθε, πιστεύω, Κύριοι,
ὅτι αἱ αὐξήσεις τῶν δαπανῶν συγκριτικῶς πρὸς τὰς τοῦ
1860 δὲν ἐκφράζουσιν καὶ ἓνα σκοπεῖον σκοπὸν. Μέγα μέρος
τῶν αὐξήσεων ἀφορᾷ περιποίησιν προσώπων καὶ ἄλλας δαπά-
νας οὐχ ἀπαραιτήτους, ἐνῶ αἱ ἐλαττώσεις ἀποβλέπουσι, ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ, δημόσια ἔργα καὶ παραγωγικὰς δαπάνας.

Πῶς ἄλλως θέλτε νὰ θεωρήσωμεν π. γ. τὴν ἐκ δραχμῶν
23,000 εἰς δαπάνην, ἥτις κατὰ μ. γα μέρος ἀφορᾷ τὴν τύ-
πωσιν τῆς Γεν. Εφημερίδος; Τί νὰ εἰπώμεν διὰ τὰς αὐξήσεις
τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πρεσβειῶν, ἐνῶ αὐταί,
ἐξαιρουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔπρεπε νὰ καταργη-
θῶσιν ὡς ἄχρηστοι; Πῶς θέλτε νὰ ἐγερῶμεν τὰς ἐλαττώ-
σεις αἵτινες προσέρχονται ἀ) ἀπὸ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προσωπι-
κοῦ τῶν ἐπαρχῶν, καὶ ἰδίως τῶν ἐπαρχικῶν ἱατρῶν, πράγμα-
τος τοσοῦτον ἀναγκαίου; β) ἐκ τῆς ἐλαττώσεως διὰ τὴν ἀπο-
ξήρανσιν ἐλῶν δρ. 73,000, γ) ἐκ τῆς ἐπισκευῆς καὶ κατα-
σκευῆς οἰκοδομῶν δρ. 161,000, δ) ἐκ τῆς κατασκευῆς δημο-
σίων ὁδῶν δραχ. 50,000, ε) ἐκ τῆς μὴ ἀγορᾶς γαιανθράκων
δραχ. 72,000, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ κατασκευῆς πλοίων δρ.
400,000; Θεωρεῖτε ἔπειτα ἀκριβεῖς τὰς ἐλαττώσεις τοῦ ὑ-
πουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ῥητῶς τὰς στερηζομένας εἰς
ἐν εὐρύτερον σύστημα ἀδείων, ἐνῶ πέρουσιν αὐτὸ τὸ ἴδιον μέ-
τρον εἰς μικρότερον κύκλον ἀπέφυγε; Πιστεύετε, ὅτι θὰ οἰ-
κονομηθῶσιν 162,000 δραχ. μόνον ἐκ τῆς ἐνδεχομένης διαφο-
ρᾶς τῆς τιμῆς τῶν καρπῶν; Ἀλλ' ὅτι θὰ σᾶς φανῇ περιέργον
εἶναι, ὅτι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐλαττώσεων ἐτάχθησαν καὶ
τὰ βοηθήματα. Ἐνῶ μέχρι τοῦ 1860, κατὰ τὴν διάρκειαν
πολλῶν ἐτῶν, τὰ βοηθήματα ἀνεβιβάζεσθαι καὶ διαρκῶς
σχεδὸν περιωρίσθησαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 98,000, κατὰ τὸ
1860, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἀκόμη δὲν γνωρίζομεν, τὸ ὑ-
πουργεῖον ἐδαπάνησε διὰ τὰ διαταγμάτων, πέραν τοῦ ποσοῦ
ταύτου, καὶ ἕτερον ποσὸν ἐκ δραχ. 110,000, καὶ περὶ αὐτοῦ
ὑπάρχει εἰσέτι ἐκκρεμὲς τὸ εἰσῆλθαι περὶ πιστώσεως νομοσχέ-
διον· καὶ ὅμως πρὶν εἰσέτι ἐγερθῇ αὐτὴ ἡ πίστις, τὸ ὑπουρ-
γεῖον ἐθεώρησεν αὐτὴν ὀχι μόνον ἐγκερμένην, ἀλλὰ καὶ ὡς
μὲν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁρθὸν προηγούμενον διὰ τὰ βοηθήματα
τοῦ 1861. Ἀπέλασε λοιπὸν εἰς τὸν ζητούμενον προϋπολο-
γισμόν τοῦ 1861 λόγῳ βοηθημάτων, ἀντὶ 98,000, ὅπως ἐπὶ
τοσαῦτα ἔτη ἐγένετο, τὸ ποσὸν 178,000, παρὰ τὸ ὅτι μᾶς
χαρίζει καὶ 30,000, ὅσον ὁμοίαν ποσὸν ἀπαιτεῖτο διὰ νὰ συμ-
πληρωθῇ τὸ περιπλέον δαπανηθῆν πρὸς, ἂν καὶ δὲν ἐψηφίσθη
παρ' ἡμῶν εἰσέτι. Αὐτὴ, Κύριοι, εἶναι ἡ ἐλάττωσις, τὴν ὁ-
ποίαν χάριν ἀστείότητος θεδαίως καυχᾶται, ὅτι ἔκαμε τὸ ὑ-
πουργεῖον εἰς τὸ κονδύλιον τῶν βοηθημάτων.

Ἐκ τῶν ὀλίγων ταύτων παρατηρήσεων δύνασθε νὰ ἐκτιμή-
σῃτε τὴν ἀξίαν τῶν αὐξήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ νὰ

πεισθήτε, ότι τὰ ἐξουδ' υμᾶς καθ' ἑκάστην αὐτοῦ, χωρίς τοῦ
λαχιστον αὐταὶ αἱ αὐξήσεις νὰ ἔχουν ἕνα σπουδαῖον σκοπόν.

Μετά τὴν ἐξέτασιν τῶν αὐτομειώσεων, ἐν γὰρ εἰ ἐθελώρητα
καλὸν νὰ ἐξετάσῃ ἰδίως μέχρι τίνος ἐλήφθη, πρόνοια περὶ κα-
τασκευῆς δημοσίων ἔργων. Εἰς ἄλλον πίνακα, τὸν ὁποῖον συγ-
χωρήσατέ μοι νὰ σῶς ἀναγνώσω ἐπίσης, περιελαβόν, Κύριοι,
ὅλας τὰς δαπάναις; ὅσαι ἀπορῶσιν ὅχι μόνον κατασκευῶν δη-
μοσίων ἔργων, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἐπιτελεῖς; καθ' ὅλας τὰς
ἐφεσεις.

(Ἀναγνώσθη ὁ πίναξ ἔχων ὡς ἑπεται).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Κεφ. 11.	Τελωνεῖα ἄρθρον 3 οἰκοδομικὴ καὶ ἐπι- σκευαί	δρ. 60,000
» 13.	Δημόσια νομήματα ἄρθρον 9 οἰκοδ. καὶ ἐπισκευαί	» 10,000
» 14.	Δημόσια κτίματα ἄρθρ. 4 » » »	» 52,625
		<u>122,625</u>

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ τίποτε

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Κεφ. Γ'.	Ἄρθρον 2. Ἐπισκευαὶ φυλακῶν . .	Δρχ. 4,135
» Ε'.	Ἄρθρον 1. » δικαστηρίων »	» 200

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ. 4335

Κεφ. Ε'.	Ἄρθρον 13. Ἀποζημιώσεις ἐλῶν καὶ τελειμάτων	Δρχ. 44,124
» ΣΤ'.	» 2. ἐπισκευαὶ δημ. οἰκοδ. »	» 25,000
» »	» 3. κατασκευαί » » »	» 108,000
» Ζ'.	» 1. ἐπισκευαὶ δημοσ. ὁδῶν »	» 110,000
» Ζ'.	» 2. κατασκευαὶ δημ. ὁδῶν »	» 358,820
» Η'.	» 1. ἀνεγέρσεις φάρων . . . »	» 1,290
» Η'.	» 2. καθαρίσεις λιμένων . . . »	» 116,440
» Ι'.	» 1. ἐκτέλεις τοῦ σχεδίου Πρωτευουσῆς	» 85,478
» ΙΑ'.	» 4. σύστασις νέων ηλεκτρι- κῶν γραμμῶν	» 80,000
		<u>929,442</u>

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ὑδὲν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Ἄρθρον 1.	Νεαὶ οἰκοδομαὶ ὑδὲν.	
Κεφ. 4.	Ἄρθρον 2. Συντήρησις οἰκοδομῶν Δρχ.	55,000
» 4.	Ἄρθρον 4. Συντήρησις φυλακῶν »	18,000
		<u>73,000</u>

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Κεφ. 3.	Ἄρθρον α'. Ἐπισκευὴ πλοίων . .	Δρχ. 197,000
» Γ'.	» α'. Ἐπισκευὴ καταστημάτων »	» 10,000
» »	» γ'. Οἰκοδομαί	» 105,000
» »	» δ'. Μηχαναί	» 38,000
		<u>350,000</u>

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.

Υπουργεῖον Οικονομικῶν ἔργα καὶ ἐπισκευαί Δρχ.	122,625
» Ἐσωτερικῶν	(ὑδὲν)
» Δικαιοσύνης	» 4,335
» Ἐσωτερικῶν	» 929,442
» Ἐκκλησιαστικῶν	(ὑδὲν)
» Στρατιωτικῶν (ἐκτὸς τοῦ 1,000,000)	» 73,000
» Ναυτικῶν	» 350,000
Τὸ ὅλον »	<u>1,479,402</u>

Εἰς τὰς ἀναγνώσεις τοῦ πίνακος βλέπετε, Κύριοι, ὅτι τὰ
δημόσια ἔργα εἰς τὸν παρόντα προϋπολογισμόν εἶναι μηδὲν,
συγκρινόμενα πρὸς τὸ ὑπερῶν τῶν 25 ἑκατομμυρίων ἐξόδον
τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐάν μάλιστα ἀφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ
ἐξόδα τῶν ἐπισκευῶν καὶ τινῶν ἄλλων, τὰ προσδιορισμένα πο-
σὰ διὰ τὰ κυρίως δημόσια ἔργα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 700, ἢ
καὶ 800,000, ἐνῶ ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην.

α) Νὰ κατασκευάσωμεν δημοσίας ὁδοὺς, διὰ νὰ εὐκολύνω-
μεν τὴν συγκοινωνίαν, ἥτις κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ διακό-
πεται.

β) Νὰ ἀνεγείρωμεν φυλακὰς διὰ νὰ μὴ ἐλαττωθῶσιν αἱ
(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 41

καταμένοντες εις τὰς ὑπάρχουσας, αἵτινες δὲν ἔχουν κανὲν σχῆμα ἀπὸ τὰ συστατικὰ τὰ ὅποια σχηματίζουν τὴν κατοικίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πέτρεαι ἐν αὐταῖς ἢ ἀνθρωποειδῆς.

γ.) Νὰ κατασκευασθῶσιν ἀλατοποθέκια, διὰ τὴν ἑλλησύν των ὅπ' ὅσον καταστρέφονται πολλάκις πᾶ ἐν ὑπαίθρῳ συσσωρευόμενα δημόσια ἀλάτῃ. Ἀπερκαίσθη πρὸ δέκα χρόνων νὰ ἀνιχνεθῇ μία τοιαύτη εἰς Ἀνάδυσσον· ἐγένετο τὸ σχέδιον καὶ ἐνεκρίθη καὶ αὐτὸ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ ἐκ δρ. 29,000, κατασκευάσθησαν μάλιστα τὰ θεμέλια καὶ ἐν μέρει τοῦ τοίχου ὑπεράνω τῆς ἐπιρρινίας, καὶ ἐκτοτε ἐγκαταλείφθη, καὶ κατ' ἔτος ζυμιοῦται τὸ δημόσιον.

δ.) Ν' ἀνιχνεθῇ εἰς τὸ παρόλιον τῶν Καλαίων κατάσταμα τσιωνισκόν, πρὸ πολλοῦ κατατεθὲν ἀπκρίττητον, καὶ διὰ τὴν ἑλλησύν τοῦ ὁποῦ ζυμιοῦται καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὸ δημόσιον.

ε.) Ν' ἐπιβθῶσιν στρατιῶναι ὅπου εἶναι ἀνάγκη, τὸ μὲν διὰ νὰ μὴ ὑποβῶσιν οἱ πολῖται, ὅπου ἀναγκάζονται νὰ δίδουν εἰς τοὺς στρατιώταις καταλύματα, τὸ δὲ διὰ νὰ μὴ ἐλάττωται ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ πεθορχία τοῦ στρατιώτου.

Τόια ἄλλα δημόσια ἔργα, ἀπκρίττητα καταστάματα, ἥτο κτερός νὰ πραγματοποιηθῶσι, καὶ ὅμως δὲν πραγματοποιοῦνται δικτὶ; δὲ αὐτὴν τὴν διευθύνει τῶν πραγμάτων ἐπρυτιμύσαμεν.

Κύριοι! κατόπιν τῶν ἑσπ' αἵς εἶπα, ἐννοεῖτε τοῦ ἀχίστου ὁμείας πῶς ἐρισκόμεθα; Τὸ κατ' ἐμὲ ζῆτῶ τὸν ἰδιόζοντα χαρακτήρα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ δὲν θίναμαι νὰ τὸν εἶπω, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον νὰ τὸν διατυπώσω· ἔπρεπε μὲ μεγάλα γράμματα νὰ διακρίνεται εἰς ὅλους τοὺς προϋπολογισμοὺς ὁ σκοπός, ὁ μέγας ὁ ἐθνικός σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως συμβαίνει εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἰς τοὺς ὁποῖους πολλὰ σφῶς ἀναγινώσκει ὁ περκτηρητὴς, ποῖον σκοπὸν κυρίως ἐκαστον ἐθνὸς ἐπιδιώκει.

Εἶναι σκοπὸς νὰ μείνωμεν εἰδῶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου; νὰ μὴ μετακινήθωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν γωνίαν; τότε ἔπρεπε νὰ εὐρωμεν τί πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συντρέχει εἰδῶς, καὶ αὐτὸ νὰ καλλιεργήσωμεν, αὐτὸ νὰ κατατίσωμεν. Διὰ νὰ εὐμερῶσωμεν, ὅπως εἶπα, ἐπειδὴ δὲν δύναμεθα νὰ εὐδαιμονώσωμεν εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἐξαίρεσις ἐνός ἢ δύο κλάδων, διότι μᾶς λείπουν τὰ ἠθικά κεφάλαια καὶ αἱ ἐπιστήμαι ἐρημασμέναι εἰς τὰς νέγκας, ἀφ' οὗ παρήμασεν ἡ ναυτιλία μας, δὲν μᾶς ἔμεινεν εἰμὴ νὰ ἐπιδοθῶμεν πρὸ πάντων εἰς

τὴν γεωργίαν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔπρεπε νὰ κατασκευάσωμεν ὁδούς, νὰ συστήσωμεν γεωργικὰς τραπέζας, ν' ἀσπασθῶμεν, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ ὡς δημόσιοι ἄνθρωποι καὶ ὡς ἰδιῶται, τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν, νὰ ἐνδυνάσωμεν τὸ παγίαι καὶ νὰ ἀποσκορπισώμεν τὴν πολυτέλειαν· καὶ ὅμως δὲν ἔχομεν οὔτε ὁδούς, οὔτε γεφύρας, οὔτε γεωργικὰς τραπέζας, καὶ τὸ χειρότερον ἐρίσθημεν ὅλοι εἰς τὴν πολυτέλειαν.

Θέλωμεν νὰ μὴ μείνωμεν εἰδῶ; καὶ νομίζομεν ὅτι ἔχομεν διακίωκα νὰ μεγαλώσωμεν; ὅτι ἔχομεν μέγα νὰ τρεῖσωμεν εὐρύτερον στάδιον; τότε ἀπαιτεῖται νὰ διακριθῶμεν εἰς δύο, εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὰ ὄπλα· ἀλλ' οὔτε τοῦτο πράττομεν· ἀπεναντίας εἶμεθα καὶ ἀσπλοὶ καὶ ἀγύμναστοι εἰς τὰ ὄπλα.

Ὁμοιάζομεν λοιπὸν, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, τὸν οἰκογενεάρχην ὅστις ἴθ' καθ' ἡμέραν μὲ τὸ καθημερινὸν τιμωροῦσιν, ἀγνοῶν τί τίθεται ἡ ἐπιτοσα· καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἄλλο δὲν καταγίνεται οὐσιωδῶς, εἰμὴ πῶς νὰ ἀποκόψῃ ἀπὸ τὸ ἐν ὑπουργεῖον, διὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὸ ἕτερον· διανέμει ἐπομένως τὰ ἑσῶδα εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ὑπηρετῶν ἓνα μέγαν σκοπὸν, ἀλλ' ἀπαντῶν μὲ πολλὴν δυσχέρειαν τὰς ἀνάγκας πότε τοῦ ἐνός καὶ πότε τοῦ ἄλλου, ἀ-ἀλόγως τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰ ταρεῖα τοῦ κράτους εἰσοδήμα των.

Κύριοι! αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν εἶναι σπουδαία· δὲν ἀνταποκρίνεται παντάπασιν εἰς τὸ παρελθὸν μας, δὲν προπαρασκευάζει τὸ μέλλον μας· ἂς ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι εἶμεθα μία οἰκογένεια τῆς Ανατολῆς, καὶ ὅτι ἐν αὐτῇ θὰ ζήτωμεν, καὶ ἂν δὲν ἤξωρωμεν νὰ κατισχύσωμεν, ἀ-ἀγκή νὰ ὑποκύψωμεν· ἢ θὰ γένωμεν κέντρον, ἢ θὰ εἶμεθα ἀπλοὺν σημείον τῆς περιφερείας. Αἱ! καὶ μόλις χθὲς ἀνεκύψαμεν μετὰ τοσαύτας θυσίας, καὶ μετ' ὀλίγον εἶναι ἀνεκτὸν νὰ καταπάσωμεν; ἀδιάρρονον ἂν τοῦρκοι εἶναι οἱ ἔχοντες τὴν Ἡγεμονίαν, ἢ ἄλλη φυλὴ· τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ὑπαρξὶν ἀνεξάρτητον καὶ σπουδαίαν· ὁ ἑλληνισμὸς ἦτον ἀρὰ γε προωρισμένον ν' ἀνατεῖλῃ καὶ νὰ δίσῃ εἰς μίαν μόνον ἀπρηχαιωμένην ἐποχὴν; ἦτον μυστηριώδης ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ δὲν εἶχεν ἀξίαν εἰμὴ διὰ τὴν ἀρχαιότητα; Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν εἶμαι αὐτῆς τῆς γνώμης· ἂν σήμερον ὁ ἑλληνισμὸς δὲν ἐκφράζῃ ὅλον ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὴν φύσιν του, σφάλλει ὁ πολιτικὸς ὁργανισμὸς τῆς Ἑλλάδος. Δώσατε καταλλήλοτερον διοργανισμὸν· ἀφήσατε τὸν ἑλληνα ν' αὐθῇ καὶ νὰ μεγαλώσῃ κατὰ βούλησιν, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις,

εἰς τὰς τέχνας, εἰς τὰς ἐπιστήμας, καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἐορτάσωμεν αὐτὴν τὴν ἀετάρρυσμιν, θέλει ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐγεννήθη διὰ μίαν λαμπροτέραν τύχην, καὶ διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἔργα μεγάλα καὶ ἄξια τῆς μεγάλης ἐποχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν.

Ἀπέντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐρχόμενος νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν μακρὰν ἀόρευσιν τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἄλλως ἢ μὴν διατιθεμένος κατὰ τὴν ἐναρξιν μέρει τοῦ ἡμίσεως μέρους τοῦ λόγου του καὶ ἄλλως διατίθην ἐνεκα τοῦ ἀλλοίου ὅρου, ὅπως συνώδε σὲ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μέρους μέχρι τοῦ τέλους τὴν ὁμιλίαν μου. Ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ ἀγορεύσεις ἐξ ἀκροτέρας τῶν μετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσι τι σπουδαῖον ἐγὼ σήμερον λαλῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶπω, ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁμιλίας τοῦ προαγορεύσαντος, ἐνός τῶν κορυφαίων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ᾔσθάνθη καμία διαθήσιν ἐγθρικὴν εἰς τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς ἐξελπόν τι συμβιβάζοντον μὲ ἐκείνο τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς προσβύομεν οἰκονομίαν ἐξόδων ἐκείνου ὁ προαγορεύσας ἐντιμὸς Κ. Γερουσιαστὴς, οἰκονομίαν ἐξόδων ποιεῖται καὶ τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐξαιρετικὴν ταύτην διαθήσιν ἔδυνάμην νὰ τὴν μεταβάλλῃ ὅταν ἄλλαξε τοὺς τύπους τῆς ὁμιλίας του, ἥτις τότε δὲν εἶχε κοινοβουλευτικὴν τάξιν, καὶ λέγω ὅτι τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς συζήτησιν προϋπολογισμοῦ ὡς ἡ ἀρχὴ αὐτῆς μεταβαλλὼν θέσιν καὶ ὁμιλίαν ἐπεληρθεῖ εἰς τὸ τέλος νὰ ἐξετάσῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν καὶ πορίαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εὐρίσκειαι διατιθεμένος ἔδῃ ὅπως ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου του· λέγω λοιπὸν ὅτι ὅπως πρέπει νὰ φειδόμεθα τῶν δημοσίων χρημάτων, οὕτως πρέπει νὰ φειδόμεθα καὶ τοῦ χρόνου. Τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας εἰργάσθη χθὲς ὀλίγον μὲν κατὰ τὸν χρόνον πολὺ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν. Σήμερον προβαίνομεν λίαν ἀργά, καὶ διὰ τοῦτο θὰ εἶμαι πολὺ σύντομος.

Ἡ πρώτη παρατήρησις τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ δὲν ἔχει πρακτικὴν σχημασίαν, διότι ἐκείνο τὸ ὅποιον ἔδυνάτο νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν ἐγένετο· ἦτο δὲ τοῦτο ἡ ὑπόδοξή τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν ὅποιον δὲν εἰσέλαμεν εἰς τὴν Γερουσίαν ἀλλ' ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν. Ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἐπικαλεσθεὶς εἰς τὴν ὁμιλίαν του τὴν περὶ τοῦτου γνώμην τοῦ ἀπόντος Γερουσιαστοῦ Κ. Τρικούπη. Ἐγὼ δὲ λέγω καὶ ἐνταῦθα ὅτι εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ

προϋπολογισμοῦ εἶπον, ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν κάμνει καμία διακρίσιν μεταξὺ Συνόλου καὶ Περιόδου· ὅσα εἶπεν ἡμπορεῖ νὰ ἴναι μία θεωρία καλὴ, ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει νὰ σταθώμεν ἐντὸς τοῦ Συντάγματος· μίαν ἄλλην ἐξάρεσιν περὶ τὴν εἰς τὸ γενικὸν πνεῦμα τῆς ὁμιλίας τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ ἐνῶ τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς, ὡς προείπον, εἶχε τύπον κοινοβουλευτικόν, τὸ δεύτερον ἐστέρητο πάσης κοινοβουλευτικῆς τάξεως, καὶ ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ λόγου του ἤρξατο μετὰ πο-ῆσαν τινα κατὰκρίσιν τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς ἐκθέσεώς μου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δι' οὗ θέλων νὰ καταδείξω ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ πᾶσαν προϋπαριθμὴν τακτικὴν δαπάνην, διὰ νὰ κλείεται οὕτως ἡ θύρα τῶν ἐιδικῶν πιστώσεων, ἔπρεον ὡς παραδείγμα τὰς δύο τελευταίας χρήσεις 1858 καὶ 1859, καὶ διὰ τῆς πονηρῆς ταύτης περικοπῆς ἠβλήθη ὁ Κ. Γερουσιαστὴς νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου δὲν εἶναι ἀρκούντα ἡ σύμπτωσις ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν· ἀλλὰ παρατηρῶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν ἐιδικὴν δικαιοδοσίαν καὶ εὐθύνην, ἣν ἔχει, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ὑπουργός, ἔχει καὶ μίαν ἄλλην ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν καὶ εὐθύνην, ἂν ἀκλουθήσῃ ἄλλον τινα δρόμον οἰκονομικόν καὶ παραστήσῃ οὕτως ἢ ἄλλως τὰς πιστώσεις διὰ καὶ ἀπαντῶ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ πονηρὸν αὐτῇ τεμάχιον τοῦ λόγου του, διότι διὰ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ἔχομεν καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἔκθεσιν συνετάξαμεν τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ἐσθλῶς ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ ἦναι μία ἀλήθεια· ἀλλ' ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα παρατηρήσεων δὲν ἐξάγεται καὶ ποία εἶναι ἡ ἐιδικότης αὐτῆς καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πρέπει νὰ ἔχῃ τις τὴν ἐξείν ποία εἶναι αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνάγκαι· ἐννοῶ ὅτι αὔριον εἶναι θανάτων νὰ προσινασθῶσιν ἀνάγκαι ἄλλαι, διότι μία ἀνάγκη ἐκτιμᾶται σήμερον οὕτω καὶ αὔριον παρυσιασθῆται ἄλλως, ἀλλὰ δὲν ὀφείλω νὰ ἐννοήσω ὅτι πρέπει νὰ εἰπώμεν ἐν γνώσει ὅτι τοῦτο θέλω τὸ λάβει δι' ἄλλης χειρὸς τῆς τῶν ἐιδικῶν πιστώσεων.

Εἶπεν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ὅτι ἐγένοντο παρ.βιὰσεις ἐξόδων καὶ θέλουσι γίνεαι τοιαῦται· καὶ ἐγὼ αὐτὸς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπέπτευσα ὅτι ἐμελλον νὰ γίνωσι τοιαῦτα ἐπὶ τῶν δαπανῶν τῶν ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν ἔθρων τῶν ἀποκημιώσεων τῶν μαρτύρων, συνιδίων καὶ ἐνόρκων καὶ τῆς συστάσεως τρίτου ἐφετείου, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ α. ἀρθρον καταχωρεῖται μετὰ τῶν λοιπῶν ἔθρων

ἐπ' ἣν ἐπιτρέπεται ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἡ διὰ Β. Διαταγμάτων χορήγους ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων.

Ἐλάλησεν ἀκολούθως περὶ οἰκονομίας τοῦ παρελθόντος, περὶ περισσυσμάτων καὶ τῶν παρομοίων· τὸ μέρος τοῦτο μὲ ἐνθουζαίνει τὸ τοῦ Πλουτάρχου, ὅστις ἐξιστορεῖ τὸ ἀκόλουθον· ὅτι προκειμένου περὶ κατασκευῆς οἰκοδομῆς τινος δι' ἐργολασίαι, παρουσιάσθησαν δύο θέλοντες νὰ ἀναδεχθῶσι ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν τοιαύτην ἐργολασίαν· ὁ εἰς τούτων ἔχων εὐρείαν λόγον παρουσιάσθη καὶ ἐλάλησεν ὅσα εἶδε, καὶ ἐπλησίασε νὰ πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους νὰ παραδεχθῶσιν αὐτόν· ὁ ἕτερος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σκερθεὶς εἶπε ὅτι ὅσα λέγει οὗτος ἐγὼ τὰ κάμνω, καὶ οὕτω προετιμήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων διὰ τὸ λακωνικὸν καὶ εὐκρινές τοῦ λόγου του· ἐφαρμόζοντες καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐνταῦθα λέγομεν, ὅτι ὅσα εἶπε αὐτὰ κάμνομεν· ποῦ δὲ εἰσὶ τὰ περισσυσμάτια, ἀνέκραξεν ὁ Κ. Γερουσιαστής, ποῦ εἰσάσθησαν οἱ κομισάριοι καὶ ἀπερρίσσαν νὰ πληρῶνται ἐν ἑκατομύριον ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὰς δυνάμεις χρέους ἡμῶν· ἀπαντῶν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1857, ὃν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπέδωκαν, ἀρῖνει ἐν μεγάλῳν περισσυσμα ἐκ τῶν ἐκατομυρίων περίπου δραχμῶν, καὶ πιθανόν εἰς τοῦτο νὰ ἐβασίσθησαν, καθίσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν μετὰ ταῦτα ἐτῶν 1858 καὶ 1859 ἄρσεν ἐλλείμματα, τὸ μὲν ἐκ δραχ. 1,101,123, τὸ δὲ ἐκ δραχ. 25,000· ὅταν ἀνέλθωσιν τὴν διευθύνειν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὸν μῆνα Ἰούνιον 1860 ὑπάρχον ἐν τῇ ταμείᾳ δύο ἑκατομύρια καὶ πεντακάτωχι χιλιάδες δραχμῶν, καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἦσαν 3 ἑκατομύρια καὶ 100 χιλιάδες· αὕτη ἡ διαφορά τῶν 600 χιλιάδων δραχμῶν ποιεῖται ἐκ τῆς γενομένης οἰκονομίας μεταξὺ Ἰουνίου 1860 καὶ Ἰουνίου 1861· τὴν οἰκονομίαν ταύτην θεωρῶ πρῶτος ἐγὼ ἀναγκαίαν, καὶ προχωρῶν περαιτέρω τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ εἰπόντος ὅτι ὅπως ὑπάρχουσι ἐνῆρσιμένα τὰ ἐξοδα ἀποβαίνει ἀδύνατον εἰς οἰονδήποτε ὑπουργὸν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν, λέγω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπελπισώμεθα ἀλλὰ πρέπει καὶ χυπορῶμεν νὰ κάμνωμεν βαθμικῶν τοιαύτην ἐλάττωσιν ἐξόδων, νὰ προωρήσωμεν δὲ συνάμα εἰς τὴν σύνταξιν νέων ὀργανικῶν νόμων, ὅπως δι' αὐτῶν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῶν δημοσίων πόρων· τοιοῦτον ὀργανικὸν νόμον θέλω φέρει· ἐγὼ αὐτός κατ' αὐτὰς περὶ τελενοσυλλαχῆς· ἔτρου· τὸν παρόντα προϋπολογισμὸν ἐξωγαγωμένον, διότι ἐν αὐτῷ περιέχεται ἀρ' ἐνὸς μὲν τὸ ἐνέκατομύριον, ὅπερ ὅλοι γνωρίζετε, ἀρ' ἑτέρου δὲ τὸ ἕτερον ἑκατομύριον, ὅπερ εὐήρπτεν ἡ Βουλὴ, καὶ περὶ αὐτοῦ θέλω λαλήσαι ἀκολούθως, καὶ διότι ἐν αὐτῷ ἐπίσης περιέχεται ἡ αὐξήσις τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ προσθήκη τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων, καὶ ταῦτα πάντα δυνάμει τῶν κειμένων νόμων· ὥστε ἡ οἰκονομικὰ ἐφυλάχθη ὅσον οἶόν τε. Εἶπον εἰς τὴν ἐλθεῖσιν μου ὡς πρὸς τὰς συμβουλάς, ἃς μᾶς ἔδωκαν αἱ δυνάμεις, ὅτι ἐν μέρει τὰς ἐνεργήσωμεν καὶ ἐν μέρει τὰς σκεπτόμεθα, καὶ ἰδίως τὰς λογιστικὰς διατυπώσεις ὑπέδωκαν εἰς ἐπιτροπὴν, ἥτις ἔλαβεν ὑπὸ σκέψιν ταύτας, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σκέψεων τὰς πιστέω ὅτι εἰς πολλὰ μέρη πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὁ λογιστικὸς νόμος.

Δὲν ἀνακαινίζεται τὸ κατὰστημα τοῦ ὑπουργείου ἀνευ ἀδείας καὶ δαπάνης ἐγκριθείσης ὑπὸ τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων· ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1860 περιέχει μίαν πίστωσιν τοιαύτης δαπάνης, καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς ἐξήρτησεν νὰ δαπανηθῇ ἐπὶ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ κατὰστηματος, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ νιοκτηθέντος ἀνω πατώματος ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐν τῷ παρόντι προϋπολογισμῷ καταχωρημένη νὰ πίστωσις· ἀλλὰ παρ' αὐτῷ ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς κατ' ἔτος καταχωρήσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσοῦ τινος πρὸς ἐπισκευὴν ἢ πρὸς κατασκευὴν οἰκοδομῆς ἢ ἄλλου ἔργου δὲν εἶναι κατάλληλος· πᾶν ἐξόδον πρέπει νὰ ὑπολογίζεται ἀπᾶς διὰ παντός, διὰ νὰ γίνῃται γνωστὸν τὸ ὅλκον πᾶν ἑκάστης δαπάνης, καὶ ἀπορρίπτονται τὰ δέοντα ἐν γνώσει τοῦ ὀλίγου ποσοῦ αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐπιδαρῶνται διὰ τῆς δαῖτα ἢ δαῖτα ποσότητος τὸ ἐν ἔτος καὶ τῆς δαῖτα ποσότητος τὸ ἕτερον· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτίας τῆς τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ ἐπικρίναντος τὴν δαπάνην τοῦ ἐτέρου ἑκατομυρίου, ὅπερ ἡ Βουλὴ γενναίως φερομένη ἐψήφισε πρὸς ἐξοφλήσιν ἑκείνων, οἵτινες θέλουσι διοργανώσαι τὴν ἐθνοφυλακίαν, λέγω ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐθνοφυλακῆς δὲν δαιρεί τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἀμφοτέραι συνκισθάνονται τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, καὶ ὅσον αὖτω ὑποβάλλεται νομοσχέδιον πρὸς πραγματοποιήσιν αὐτῆς· μόνον δὲ τὸ εἶδος τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ νομοσχεδίου δύνανται νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς συζητήσεαι.

Εἰπὶ δὲ τῆς ἐτέρας αἰτίας τῆς ἐπληρώσεως δαπάνης μὲ ἐπιψηφισμένας, ὡς τὴν αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ παρόμοια, λέγω, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔδινε καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπᾶς ἐπιψηφισθείσης αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, ὑπερταμείων τῶν ἀναγ-

κῶν καὶ περιστάσεων, αἵτινες ὑπεχόρευον αὐτήν, ἐπραξεν ὡς τοῦτο ὑπὸ τὸν ῥητὸν ὅρον τῆς ἐπιστροφῆς τῆς πληρωθεῖσας αὐξήσεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ Βουλὴ καὶ δὲν ἤθελον ἐκτελεῖν αὐτήν.

Ἐμύλησεν ἀκυλόθως ὁ Κ. Γερουσιαστὴς περὶ κλεισμένων χρήσεων, ἀλλ' ὠρέθη εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν λογιστικὸν νόμον· τὸ ἄρθρον 67 τοῦ νόμου τοῦτου ῥητῶς κανονίζει τὴν πληρωμὴν χρήσεως κλεισμένης τινὸς χρήσεως διὰ τοῦ μέσου ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως, καὶ οὐδέποτε τὸ ποσὸν αὐτῶν δύναται νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὡς τακτικὸν ἐξόδον· τοῦτο ἐπρέσβευσε πάντοτε ἡ Βουλὴ, αὐτὸ πρεσβεύω καὶ γὰρ· ἀλλ' ἐξ ἄλλου μέρους ἐγὼ συμμάχων μὲ τὸν προλαλήσαντα λέγω, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς διὰ νὰ ᾖ μία ἀλήθεια πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλας τὰς καθαρὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους· τοῦτο ὁμοίως πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ νόμου.

Ὅσα περὶ δημοσίων ἔργων εἶπαν ὁ προλαλήσας πρεσβευὴς ὡσαύτως καὶ τὸ ὑπουργεῖον· ἐπιθυμητὸν εἶναι ἵνα ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους περιέχῃ δαπάνας κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀναγομένης εἰς δημοσὶα ἔργα· εἰς τοῦτο καταγίνεται σπουδαίως καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου ἡ Κυβέρνησις· τὸ ὑπουργεῖον βαλὼν τὴν ὁδὸν τῆς εἰλικρινείας ἐπαρουσίασε τὰς ἀναπορεύοντας δαπάνας τοῦ Κράτους, ἐξαλείψαν πᾶσαν δαπάνην μὴ οὖσαν τῆς πρώτης ἀνάγκης· ἀλλ' ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς ἐνῶ κατεκρίνε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δαπάνων οὐδὲν προσέτεινε πρὸς περιστολὴν αὐτῶν· ἐμύλησε μάλιστα καὶ ἀνεγνώρισεν ὅτι ὅπως ὑπάρχουσιν ἐφευρισμένα τὰ ἐξόδα ἀποδοίνει ἀδύνατον εἰς οἰονδήποτε ὑπουργεῖον νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐλάττωσιν αὐτῶν· ἀφ' ἑτέρου ἐνῶ ὑπέδειξε τὴν ἀφαίρεσιν κονδυλίων τινῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ ἰδίως τὸ πρὸς διατήρησιν τοῦ θεάτρου, δὲν ἀπεφάνθη ταυτοχρόνως ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἐπραξεν τὸ ὑπουργεῖον ἐξαλείψαν τοιαύτας δαπάνας, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἄρσεν αὐτὸ εἰς ἀμνηστίαν μὴ γινώσκον πῶς νὰ ρυθμίσῃ τὴν εἰς τὸ μέλλον πορείαν του· προσέτι δὲ ἐνῶ ὤρετο νὰ ὑποδείξῃ ποίας δαπάνας θεωρεῖ περιττάς, καὶ ποίας δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσι χάριν τῆς πάντοτε χερυττωμένης οἰκονομίας, ὡς καὶ ποία μέτρα θεωρεῖ κατάλληλα πρὸς περιστολὴν μὲν τῶν ἐξόδων πρὸς αὐξήσιν δὲ καὶ ἀνάπτυξιν τῶν δημοσίων πόρων, ἐτήρησεν ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο σιωπὴν, καὶ ὑπεξέφυγε μὲ μόνον τὴν μὴ εἰλικρινῆ κατὰκρίσιν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ δῶθεν τῶν ἐξόδων.

Ἐπήνεγκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα, περὶ οὗ πρόκειται, ἀφορᾷ μόνον τὰ ἐξόδα τῆς χρήσεως 1861. διὰ τοῦτο θέλω περιορισθῆναι εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ ἀνευ τινὸς ἐπεκτάσεως. Ἐκτὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν δανείων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀγῶνος ἔκαμε τὸ ἔθνος, ἔκαμε καὶ ἕτερον νέον δάνειον μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς βασιλείας, διὰ τὸ ὁποῖον ἔθεσε εἰς ὑποθήκην δημοσὶα κτήματα· ποίους δὲ προσδοκώμενους πόρους εἶχεν ὑπ' ὅψιν ἡ Κυβέρνησις; καθ' ἣν στιγμὴν διεπραχθῆτο τὸ νέον τοῦτο δάνειον πρὸς πληρωμὴν τῶν κεφαλαιῶν καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ; ἐσθλαίς τὴν αὐξήσιν τῆς γεωργίας, τῶν φυτειῶν, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ὧν τῶν λοιπῶν κλάδων τοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας, δι' ὧν καὶ οἱ πόροι τοῦ δημοσίου ἐμελλον ν' αὐξήσων; αἱ προσδοκίαι τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐφύεσθον, ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κηλύνθησαν κατὰ τὴν παραγωγὴν κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ οἱ πόροι τοῦ δημοσίου κηλύνθησαν κατὰ 150 τοὶς 0/0· ἀλλὰ τὰ ἐξόδα ταῦτα ἐχρησίμευσαν πρὸς πληρωμὴν τῶν κεφαλαιῶν καὶ τόκων τοῦ μνησθέντος δανείου καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἔθνους; πολλοῦ γε καὶ δεῖ ἐχρησίμευσαν ἄρ' γε εἰς ἔργα παραγωγικά; κατ' ἐλάχιστον καὶ μηδαιμὸν μέρος· ἐγένετο ὁμοίως τὸ ἐναντίον, ἦτοι ἐξερευνηθήσαν μέσα ἀναγκῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἐδαπανήθησαν καὶ ὅλα τὰ κατ' αὐξήσιν προσελθόντα ἐξόδα ἀκολουθήσας καὶ γὰρ τὴν τακτικὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ συγκρίναντος τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν δύο τελευταίων χρόνων, ἐσύγκρινε τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, καὶ ἐξήγαγον τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα. Τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν ἐξόδων κατὰ τὸ 1858 ἀνέβηκεν εἰς δραχ. 17,947,789:11

πιστώσεις χορηγηθῆσαι κατὰ τὸν ἡμέτερον πίνακα δρ. 5,641,531:12 }
κατὰ δὲ τὴν σημείωσιν τοῦ }
ὑπουργοῦ. δρ. 5,767,888:24 } 5,767,888:24

ὁλόκον ποσὸν ἐξόδων προϋπολογισμοῦ καὶ πιστώσεων δρ. 23,715,677:35

ἐξ αὐτῶν ἀφαιρουμένων τῶν ἀπραγματοποιήτων καὶ ἀκυρωθέντων ἐκ δρ. 2,024,400:59 }
καὶ τῶν μεταβιβασθέντων εἰς } 2,049,748:84
τὴν χρῆσιν 1859 ἐκ δρ. 25,248:26 }

μένει ὑπόλοιπον ποσὸν δαπανηθέντων ἐκ δρ. 21,665,928:51

τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν ἐσόδων κατὰ
τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνέβαινεν εἰς δρ. 18,275,407
ἐξεδαιώθησαν περιπλέον δρ. 4,352,817: 8

τὸ ὅλον δρ. 22,628,154: 8

ἀραιουμένων τῶν μεινάντων
εἰς καθυστερήματα δρ. 2,063,348:76

μένει τὸ εἰσπραχ. ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἐσόδων δρ. 20,564,805:32

ἀραιουμένων τῶν ἐσόδων ἀπὸ τὰ ἐξοδα
προέκυψεν ἔλλειμμα ἐκ δρ. 1,101,123:19

τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν ἐσόδων κατὰ
τὸ ἔτος 1859 ἀνέβαινεν εἰς δρ. 19,451,539:87

πιστώσεις χορηγηθεῖσαι κατὰ τὴν σημείωσιν
τῶν ὑπουργείων ἐκ δρ. 4,875,131:64

κατὰ τὸν ἡμέτερον πῖνακα δρ. 5,984,774:96

ἔτι ἐπὶ πλέον κατὰ δρ. 1,109,643:33

ὀλικὸν ποσὸν ἐσόδων προϋπολογισμοῦ καὶ
πιστώσεων δρ. 24,326,671:50

ἀραιουμένων τῶν μὴ πραγματοποιηθέντων δρ. 2,218,024:29

μένει ὑπόλοιπον ποσὸν δαπανηθέντων ἐκ δρ. 22,108,647:21

τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν ἐσόδων κατὰ τὸ
αὐτὸ ἔτος ἀνέβαινεν εἰς δρ. 19,763,976

ἐξεδαιώθησαν ἐπὶ πλέον δρ. 4,205,649:83

τὸ ὅλον δρ. 23,969,622:83

ἀραιουμένων τῶν μεινάντων
εἰς καθυστερήματα 1,886,556:79

μένει τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων
ἐσόδων εἰς δρ. 22,083,069: 4

ἀραιουμένων τῶν ἐσόδων ἀπὸ τὰ ἐξοδα
προέκυψεν ἔλλειμμα ἐκ δρ. 25,578:17

ἐκ τῶν ἀνωτέρω αποτελεσμάτων τῆς συγκρίσεως ἐξάγεται
ὅτι τὰ ἐξοδα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς αὐξήσεως αὐτῶν

πλέον τῶν προϋπολογισθέντων, ἐδαπανήθησαν εἰς ἄλλα ἀντικείμενα,
ἢ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου καὶ εἰς παρχωρικά ἔργα, καὶ ὅτι κατ' ἀμφοτέρω τὰ ἔτη προέκυψεν ἔλλειμμα κατὰ
μὲν τὸ 1858 ἐκ δρ. 1,101,123:19 κατὰ δὲ τὸ 1859 ἐκ
δρ. 25,578:17.

ὡς ἔδει μετὰ τὴν ἐνταύθα ῥῥόνησιν ἐάν ὑπῆρχε ὑπουργ.

γὰρ νὰ κάμῃ [τὴν οἰκονομίαν, ἣν διδάσκεις; ἀπαντῶ ὅτι δὲν
ἔχω τὴν ἀξίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἔχω ὑπ' ὄψιν
μου τὸ ῥητὸν ἀγνώθι σαυτὸν ἀλλ' ἐάν ἦμην, λέγω, ὅτι ἡ θέλων
κάμει τὴν δέουσαν οἰκονομίαν, ἡ δὲν ἤθελον πράξει τίποτε,
καθόσον πᾶσα αὐξήσις, ἥτις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἢ ἐν ἄλλῳ
νόμῳ ἐγγράφεται, εἶναι δύσκολον νὰ μετριάσθῃ πολὺ δὲ περι-
σότερον νὰ ἐξαλειφθῇ· ἐάν ὅμως δὲν ἠδυνάμην νὰ φέρω ἐλάτ-
τωσιν τινὰ δὲν ἤθελον φέρει ταυτοχρόνως καὶ αὐξήσιν, διότι
εἶναι ἀντικείμενα δι' ὧν καὶ σήμερον ἀκόμη φέρεται αὐξήσις
ἐσόδων, ἐνῷ πανταχόθεν ἀνακρίζεται ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην οἰκο-
νομίαις, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐξεδαιώσεν ὅτι ἔκαμεν ὅσας ἠδυνήθη
καὶ θέλει ἐξακολουθεῖσαι νὰ εἴρῃ καὶ ἄλλας ἐλαττώσεις ἐσόδων,
ὅσας δυνήθῃ· πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων μου πᾶς ἀναφέρω ἐν ἡ
δύο παραδείγματα· ἐνώπιόν μας εἰσέχθη χθὲς νομοσχέδιον περὶ
συστάσεως τμήματος τηλεγραφείου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἑσω-
τερικῶν· ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τοιοῦτου τμήματος
εἶναι πραγματικὴ εἶναι ἀρεκτος; πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ εἰς τὸ
ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν ὑπάρχει τὸ πρὸ πολλοῦ συστηθὲν
τμήμα τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μὲλη αὐ-
τοῦ ἐλλαίππουσιν, ἔτι οὐδὲν διευθυντὴς καὶ τμηματοῦργος, τὰ μέλη
δύο ἑτεραὶ οἱ γραμματεῖς κάμνουσι τὴν εἰς αὐτὸ ἀνατεταμένην
ὑπηρεσίαν· τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τηλεγραφείου δὲν ἠδύναντο ἀρ-
γεὶ τὰ μὲλη τοῦ τμήματος τοῦτου νὰ ἐνεργήσωσιν, ἡ ἐκείνοι
οἱ ὑπάλληλοι οἵτινες καὶ μέχοι τοῦδε ἐνέργησαν αὐτὴν; πρὸς
τί λοιπὸν ἡ σύστασις τοιοῦτου τμήματος, καὶ ἐντεῖθεν ἡ νεία
αὕτη προσθήκη ἢ αὐξήσις ἐσόδων;

Τίς ὁ λόγος ὅστις ὑπαγορεύει τὴν σύστασιν καὶ διατήρησιν
τελωνίου εἰς Ἀθήνας, ἐνῷ ὑπάρχει ἕτερον ὄχι μακρὰν εἰς τὸν
λίμνα Πειραιῶς; μία προσθήκη μόνον ἐνός δευτέρου ἐλεγκτοῦ
καὶ ἐνός ζυγιστοῦ, δυναμένων νὰ βοηθῶσιν εἰς τὴν ἐγκαίρως
ἐκτίμησιν τῶν ὡσημέραι ἀποδιδάζομένων ἐμπορευμάτων, ἠδύ-
νατο νὰ ἀναπληρώσῃ πᾶσαν ἔλλειψιν καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν
ἀνάγκην ἐπομένως ἐκτός ἐξ ἢ ἐπὶ τὰς θέσεις, καθ' ἃς εἶναι αναγκαι-
αὶ ἡ ὑπαρξίς τιδικοῦ ὕγειονόμου, λιμενεῦργου καὶ τελωνίου,
ἢ καὶ αἱ λοιπαὶ θέσεις δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην εἰμὴ ἐνός μόνου προ-
σώπου, δυναμένου νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὴν ὕγειονομικὴν καὶ τὴν
τελωνιακὴν καὶ τὴν λιμενικὴν ὑπηρεσίαν· ἀλλὰ τίς δύναται ἡδὲ
νὰ καταργήσῃ τὰς θέσεις ταύτας εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσι
διορισθέντες ἄνθρωποι ἀνευ μεγάλου γογγυσμοῦ καὶ ἀνευ μυρίας
καὶ πικρῶν παρapunίων, διὰ νὰ εἴρῃ οἰκονομίαν καὶ ἐλάττωσιν

εξόδων κατά 200,000 δραχμῶν; τὰ μεγάλα πράγματα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὰ μικρά, τουτέστιν εἰς οἰκονομίαν ἐν Ἀθῆναις, φανερὸν εἶπεν, δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκίας τοῦ δια τριῶν ὑπηρετῶν· εἰ δὲ θέλῃ νὰ σπαταλέσῃ τὰ χρήματά του δύναται νὰ προσλάβῃ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας δέκα ὑπηρετάς, καὶ νὰ εὕρῃ τὰ μέτα νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ ἕν ἔργον· αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτοι προσελήφθησαν τόσοι ὑπαλλήλοι, ὅσοι δὲν εἶναι ἀναγκαῖοι πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ φιλέργων καὶ ἱκανῶν ὑπαλλήλων· ὥστε ἡ αἰτιολογία τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐντεῦθεν τῆς προσθέκης νέων ὑπαλλήλων εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἀνίχυρος, καὶ δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν σπατάλην· ἀλλὰ διατί δὲν ζητεῖς τὴν οἰκονομίαν καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων; δύναται νὰ μὲ ἐρωτήσωσι τινές· εἰς αὐτοὺς ἀπαντῶ ὡς ἐξῆς· τὸ συνταγματικὸν σύστημα, παρ' ὅλων ὁμολογεῖται, ὅτι εἶναι τὸ ἀναγκαϊότατον καὶ τὸ ἀγιώτατον διὰ νὰ ὑπάρξῃ δὲ τὸ σύστημα τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ τὰ μέσα, ἀνευ τῶν ὁποίων τὸ σύστημα αὐτὸ καταρρέει· τὸ νὰ μὴ δοθῇ ἀποζημίωσις εἰς τοὺς Βουλευτάς καὶ Γερουσιαστάς ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι δυνατόν, τὸ νὰ δοθῇ τοσαύτη, ὅση δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν, οὐδὲ τοῦτο εἶναι ἐπιτετραμμένον· δύναται ὁμῶς νὰ γενῇ οἰκονομία δι' ἄλλου τρόπου ἐπιτοῦ· διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν εἰς 80 καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γερουσιαστῶν εἰς 30· ἀλλὰ δύναται νὰ μὲ εἴπῃ τί ὑπ' ὀργεῖν ἐνταῦθα, ἔχω ἀνάγκην νὰ ἔχω τοσοῦτους Γερουσιαστάς, ὡς ἔλαβον ἀνάγκην καὶ διὰ τὴν διαλύσιν τῆς Βουλῆς· ἀπαντῶ ὅτι ὅλα τὰ κακὰ ἐπήγαγον ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ὅτι δὲν ἦτο ἀνάγκη διαλύσεως ἀλλὰ προφυλάξεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἰδίων προτύπων σας, τῶν ἰδίων ἐαυτῶν σας ὡς ὑπουργῶν, καὶ κύριος εἶδε ποῦ θέλει καὶ ἀντῆσαι αὐτὸ τὸ ἰσχυρὸν μέτρον· καὶ ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς τὸ ὑπουργεῖον κηρύττει οἰκονομίαν, ἀφ' ἑτέρου ἔχων τὴν πλειονοψηρίαν εἰσάγει καὶ λαμβάνει νόμους, οἵτινες ἀντιθέτως φέρουσιν αὐξήσιν ἐξόδων.

Καθότι ἀπορρῶ τὰς κλεισμένας γυφτίδας θεωρῶ ὡς ὁ.θ.ν τὴν γνώμην τοῦ πρώτου λαλήσαντος, διὰ τὸν λόγον ὅτι πρέπει νὰ σημειώσῃται ὁλικῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὰ ἐσοδα καὶ ἐξόδα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ μὴ φαίνεται ἑλλείψις εἰς τὸ ἕν καὶ αὐξήσις εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

εἰς πρὸς δὲ τὰ βοηθήματα, ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀνάγεται εἰδικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον Θτῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπιφυλάττομαι νὰ φέρω τὸν λόγον ἐκεῖ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθέκαστα τῶν λοιπῶν ὑπουργείων.

Ἐπέφριν ὁ Γερ. Κ. Παλαμιδης.

Λαμβάνω τὸν λόγον οὐχὶ διὰ νὰ ἔλθω εἰς τὰς αὐτὰς λεπτομερίδας, εἰς τὰς αὐτὰς ἐκθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἦλθον καὶ οἱ προλαλήσαντες, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκθέσω εἰδικά τινα καὶ κύρια ἀλλὰ ἀντικείμενα, δι' ὧν θέλω ἐξηγήσει τὰς πεποιθήσεις μου καὶ ἐν πρώτοις λέγω ὅτι ὅταν τὰ ἐσοδα δὲν ἐξοδεύονται εἰς τὰ ἀνέκοντα ἔργα, τότε ἐπύρχονται αἱ πικρίαι, πολὺ δὲ περισσότερο ὅταν ἐρευρίσκονται μέστ' ἀσπίδας ἢ σπατάλης τῶν ἐσόδων εἰς ἄλλα ἀντικείμενα καὶ δὲν ἀφίσταται κανὴν περισσεύμα.

Ἐάν συγκρίνομεν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς πρὸ τοῦ 1843 δεκαετίας, εὕρισκόμεν τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα· οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ὑπουργείων ἀντίβαινον κατὰ τὰ κατωθὲν ἔτη ὡς ἑπείτα.

Υπουργείον	1833	1834	1835	1836	1837	1843
Εξωτερικών	268125	460875	435189	299132		260914
Δικαιοσύνης	81063	184350	423685			711359
Εσωτερικών	408017	856618	742018			685473
Στρατιωτικών	7631486	8689602	6233938	5982988	5984122	
Ναυτικών	653183	1866735	2179146	1589323	1987101	
Εκκλησιαστικών . . .	107599	385892	450163			1206292
Οικονομικών	758276	1177799	1460190			526690
						1169294

Ες πρὸς δὲ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ Κράτους ἀνέβαινον κατὰ τὰς κατωθὲν χρήσεις ὡς ἑξῆς.

ἔξοδα	ἔσοδα		ὀλικὸν ποσὸν
	τακτικὰ	ἐκτακτα	
	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
1833	11959917	7950119	33141660
1834	32310969	10393857	8276728
1835	18015156	12950245	1128944
1836	17426679	13302857	1110075
1837	19951695	13839663	9158203
1838	17125160	14573686	4273020
1839	17274951	15171464	3410268
1840	17838252	15970539	3579293
1841	17888421	14832605	85030
1842	17775692	13192412	2492857
1843	10777550	6231933	6231933

ὥστε, καθὰ βλέπετε, τὰ ἑλλείματα ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν ἀνεπληρώθησαν ἀπὸ τὰς κατὰ τὸ 1833 καὶ 1834 καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἔτη πληρωμαὶ τοῦ δανείου Ῥοδσχιλ, τὸ βασιarikόν δὲ νειον καὶ τὰς χρηματικὰς καταβολὰς τῆς Γαλλίας, κατὰ δὲ τὸ 1843, ὡς ὅλοι ἐνθυμεῖσθε, ἐπειδὴ τὰ περισσεύματα τῶν παλαιῶν χρήσεων δὲν ἐπάρκουν, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐλθωμεν εἰς μέτρα οἰκονομίας, ἅτινα ἔεισαν τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνους, καὶ ὅπως ἐκάρκαμεν τὴν δέουσαν οἰκονομίαν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν σκοπὸν μ.α.ς περιορίσαντες τὰ ἔξοδά μας εἰς δέκα ἑκατομμύρια. Ἐπομένως ἐγγράμμαι εἰς μίαν ἄλλην σύγκρισιν ἀφορώσαν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν αὐξάνει τῶν ἐξόδων ἐκάστου κλάου ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι τοῦ 1861· τὴν σύγκρισιν ταύτην περιορίζω εἰς τὰ ἔτη 1843, 1845, 1846, 1853, 1854, 1860 καὶ 1861, καὶ λέγω ὅτι οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ὑπουργείων κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἀνέβησαν ὡς ἑξῆς.

Ποσότητες	1813	1815	1816	1853	1851	1860	1861
Εξωτερικών	260914	270132	498731	488617	495746	845110	876002
Δικαιοσύνης	714359	841198	875431	1356509	1343819	1394005	1571395
Εσωτερικών	685473	1530956	1790935	1703198	1780733	2480357	3245350
Στρατιωτικών	4319923	4052817	4429952	4842081	4786271	5518697	7165004
Ναυτικών	1206292	1056662	1131725	1348887	1278193	2299082	1934543
Εκκλησιαστικών	526690	610872	873026	918414	947588	1216093	1441649
Οικονομικών	426107	400243	439180	887176	882806	921469	1116861

Εκ τού πίνακος τούτου καὶ τοῦ προηγουμένου τῆς πρὸ τοῦ 1843 δεκαετίας βλέπετε ἐν ποίων ποσοτήτων ἐρχίσασθαι, εἰς ποῖαν ἐποχὴν μεταμεληθέντες διὰ τὴν μηχανικαὴν αὐξήσιν περαιοῦσθαι, καὶ εἰς ποῖον ποσὸν ἐξόδων κατὰ κλάδον ἐρθῆσαι· μὲν σήμερον ἡ ἐξόγκωσις αὕτη πικρὰ, λέγουσιν, ἐκ τοῦ ὅτι πᾶν ἐξ-δόν, ὅπερ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐγγράφεται, δύσκολον εἶναι νὰ διαγραφῇ, ἀλλ' ἐγὼ λέγω ὅτι πᾶν ὅ,τι νομοθετικῶς γίνεται ἢ προστίθεται νομοθετικῶς δύναται καὶ νὰ ἀφαιρηθῇ· πρέπει νὰ ἀκαλουθηθῶμεν κατὰ γράμμα τὰς νοθεσίας τῶν μεγάλων δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν οἰκονομίαν, καὶ νὰ εἰσαζώμεν αὐτὴν αὐστηρῶς εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐξόδων μας, διότι ἄλλως θέλομεν φθίσει εἰς ἀμηχανίαν· ἀπαιτεῖται, λέγουσι, ἡ τοσαύτη δαπάνη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ διατὶ ὅ,τι εἶναι δυνατόν καὶ εὐκαλὸν νὰ γίνῃ διὰ τῶν δύο ὑπαλλήλων νὰ γίνῃ διὰ τῶν πέντε ἢ καὶ περισσοτέρων μὲ προφανή σπατάλην τῶν δημοσίων χρημάτων, ὅταν μάλιστα ληρθῇ ὑπ' ὅψιν καὶ τὸ ὅτι ἔχομεν χρῆ πολλὰ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς; Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι λίαν σπουδαῖον, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ τὸ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ἐραρμόσῃ ἐν τῷ μέλλοντι προϋπολογισμῷ τοῦ 1862 ἔτους· ἂς συμβουλευθῇ πρὸς τοῦτο τοῦ, εἰδήμονες καὶ νοσημονεστέρους περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἂς φέρῃ ἐν ἔργον τέλειον ὀριστικῶς, διὰ νὰ μὴ ἐρχόμεθα πάντοτε ἐνταῦθα εἰς ταύτας τὰς στερεοτύπους καὶ μέχρι λίγων προωρισμένους παρατηρήσεις. Ἐρχομαι ἐπομένως νὰ ἐπικρίνω τὸ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως ἢ τῆς ἀμελείας, ἥτις παρατηρεῖται ἐπὶ τῶν δαπανῶν καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν δημοσίων ἔργων, ἅτινα ἐψηφίσθησαν τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶχον ψηφισθῇ καὶ μερικαὶ χιλιάδες δραχμῶν διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σουλτανάτου· ἐν αὐτῇ αἱ πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς οἰκοδομῆς ἐργασίαι ἐπαύσαν, ἀλλὰ διὰ ποῖον λόγον ἐγένετο ἡ τοιαύτη πᾶσις ἀπὸ τοῦ πλείστον τοῦ ὕλικου, ἡ ξηλεία, ἀγορεύσθαι; Παράτερῳ προτετὶ ὅ,τι ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ καθυλεια ὑπάρχει οὐ μόνον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν συντήρησιν καὶ διατήρησιν τῶν ἤδη τετελειωμένων· ὡς παράδειγμα· ἂς φέρω τὴν ἑλλειψιν ὁδοουλάκων καὶ ὁδοσυντηρητῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ ἐλλάξη ὑπολογίζεται μέχρι τοῦδε εἰς δραχ. 60,000. Ἐν ἐνὶ λόγῳ λέγω ὅτι τὰ δημόσια ἔργα δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν, καὶ ἂν δὲν ἐξαρκῶσι τὰ χρηματικά μέσα τοῦ ταμείου νὰ δανεισθῶμεν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν

των κοινωνικῶν καὶ παραγωγικῶν ἀντικειμένων· ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν βοηθημάτων λέγω εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, εἰπόντος· ὅτι ὅταν εἰσέλθω εἰς τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἶρα τίποτε, ὅτι ἡμεῖς ἐκτίσαμεν τὴν πύνακα τῶν τοιούτων βοηθημάτων κατ' ὄνομα μὲν διὰ τοὺς ἀνω τῶν 50 δραχμῶν λαμβάντας, ἀνωτέρως δὲ διὰ τοὺς κάτω αὐτῆς τῆς ποσότητος ἀποκρίσανται βοηθίαν ἢ περιθάλψιν πρὸς τιμὴν αὐτῆς πύτης τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἀποκρουσθῆναι δὴλον· ὅτι ἐκ μιᾶς νομοθετικῆς ἐπελέξεως πᾶν ὅ,τι ἡ βωμολοχία διέσπειρεν, ὅτι τὰ βοηθήματα ταῦτα ἐχρησίμευσαν πρὸς ἀδικασμὸν καὶ πρὸς ἀφάντησιν τῶν συνειδήσεων τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰς ἐκλογάς· δυστυχῶς ὁ τοιοῦτος κατὰλογος δὲν ἐδόθη, ἀλλ' αὐτοῦ δὲ ἐπέμνη σημαντικὰς τις περιέχουσα ἐν γενικότητι ὅτι διδεν ἐδαπανήθησαν ἐκ τοῦ Κεφ. Θ' ἀρθ. 2. τῶν ἰδιαίτων βοηθημάτων δραχ. 207,294, ὅτοι εἰς βοηθήματα μηχανῶν πρὸς ἀρχαίους ὑπαλλήλους· τὰς γὰρ αὐτῶν καὶ τοὺς ἐξ Ἑλλάδος καὶ Κρήτης πρόσφυγας δραχ. 71,417, εἰς ἐκδοκὰς βοηθημάτων δραχ. 108469, εἰς κηδείας δραχ. 4452, εἰς ἐκδοκὰς τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος καὶ συνδρομὴν διαφόρων ἄλλων δραχ. 18,900 καὶ εἰς διατήρησιν φρενοβλαβῶν δραχ. 4031· ἐγένετο δὲ λόγος περὶ τῆς ἀθλίης οἰκονομικῆς καταστάσεώς μας καὶ διάφορα μὲτα πρὸς θεράπειαν προτάθησαν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀπαντῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶπε, ὅτι ὅλα ταῦτα τὰ μέγα τὰ φρονεῖ καὶ τὰ σκέπτεται καὶ ἔχει ὑπ' ὄψιν του καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐγὼ λέγω ὅτι ἡ ἀθλίη οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς κοινωνίας ἐπηρεάζει τὰ πάντα καὶ ἐλαττεῖ τὰ συμφέροντα ὅλων· διὸ καὶ πρέπει νὰ γίνῃ σπουδαίως ὅπως ἡ ὑπάρχουσα τράπεζα μὴ μόνον περιωρισμένη εἰς τὴν κυκλικὴν τῶν χρημάτων τῆς καὶ εἰς τὴν χορηγίαν δανείων ἐνεκὰ τῆς λήξεως τοῦ προνομίου τῆς, καὶ ὅπως πραγματοποιηθῶσιν οἱ τοσοῦτοι λόγοι, οἵτινες ἐβλήθησαν ἐνταῦθα ἐκτενέστερον περὶ συστάσεως γεωργικῶν τραπεζῶν, καθότι, ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω, ἡ ὑπάρχουσα οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς κοινωνίας εἶναι λίαν ἐλαττική. Ἐρχομαι ἤδη καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐθνολογικῆς. Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐγγίζει καὶ εἰς τὴν καρδίαν ἐμοῦ τὸ μεγαλύτερον αἶσθημα, ἐξ οὗ διηλεκτῶς ἐκπαινοῦμαι, καὶ εἶμι ὁ πρῶτος εὐτυχῆσαι ὑπουργὸς νὰ λάβω τὴν ὑπογραφήν τοῦ Βασιλέως· κατὰ τὸ 1813 εἰς τὸ περὶ ἐθνολογικῆς ἐκείνου ὁργανικῶν Β. Διάταγμα, ὅπερ ἐπιτροπὴ συστάσεως ἐπὶ ταύτῃ συνέταξε· ὁρμίζω νὰ δημολογήσω πρὸς τιμὴν τοῦ ἡγμένου, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ὑπέβλεπα τὸ βῆθιν Β

Διάταγμα πρὸς ὑπογραφήν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς οὐ μόνον προθύμως ὑπέγραψεν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ οἶκασεν προσέτιτο ὡς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν καὶ εἰς κατάταξιν ἐν τῇ ἐθνολογικῇ τοὺς ἀριστοιούχους προσέθηκε καὶ πρόταξις, ἥτις τοὺς μεγαλύτερους παλμούς χαρὸς διέχευε τότε εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀλλ' ὅταν ὑπέβλεπον τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὅποιον ἐλαμβάνον μέρος καὶ δύο ἐπίτιμοι ὑπουργοὶ ἀνευ χρηματολογικῆς, ὅπως λάβω τὴν συγκατάθεσιν περὶ τῆς ἐκτελέσεως του, εἰς τῶν τότε τοιούτων ὑπουργῶν, ζῶν ἤδη, ἀπεικάλισα τοὺς ἀριστοιούχους «καταργητικοί» καὶ οὕτω ἀνεβλήθη ἡ συγκατάθεσις περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ διατάγματος αὐτοῦ, ματαιωθισῶν ὅλων τῶν περὶ τῆς ἐκτελέσεως του πειρατηρήσεων μου· ἐπιβλαπτόμαι ὅθεν νὰ εἶπω τὸν λόγον ὅταν εἰσέλθῃ τὸ περὶ ταύτης νομοσχέδιον, καθὰ διαβεβαίωσιν ὁ Κ. ὑπουργὸς τὴν Γερουσίαν.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία ἤρκεισθαι εἰς τὰ λεγόμενα καὶ προέβη εἰς τὴν ἐπιμύησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξοτῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἑξῆς.

Τὸ Κεφάλαιον 1ον Χρέος ἐξωτερικὸν ἀναγνωσθὲν μετὰ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1 καὶ 2 κατὰ σειράν, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἐιδικῆς χειροτονίας συνιστάμενον εἰς δραχ. 1,055,496.

Ἐπίτε· ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφ. 2ον Χρέος ἐξωτερικὸν μετὰ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1, 2 καὶ 3 κατὰ σειράν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἐιδικῆς χειροτονίας συνιστάμενον εἰς δραχ. 2,268,70.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ Κεφαλ. 3ου Συντάξεως μετὰ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1, 2, 3, 4, καὶ 5· ἐπὶ τοῦ πέμπτου, τῇ ἐπερωτήσει τινῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι αἱ ῥιζινομένη ἤδη περιθάλψεις τῶν ὑπαλλήλων θέλουσιν ἐκλείπει μετὰ τὴν ἐπιμύησιν τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου. Μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην τὰ ἀρθρα τοῦ Κεφ. 3 ἐγένοντο δεκτὰ συνιστάμενα τὸ ὅλον εἰς δραχ. 1,557,810.

Ἀναγνωσθῆσαν ἐπομένως τὰ Κεφ. 4 «Χορηγήσεις» ἐκ δραχ. 1,000,000· Κεφ. 5 «Ἀποζημιώσεις Βουλῶν» μετὰ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1 καὶ 2 συνιστάμενον εἰς δραχ. 800,000· Κεφ. 6 «Γενικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δραχμῶν 9720, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ Κεφαλ. 6ου μετὰ τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1, 2, 3, καὶ 4 ἐπὶ τοῦ τελευταίου ὁ Γερουσιαστὴς Κ.

Μαγγίνης περιτρήσεν, ότι η αντιμετώπις του έκτακτου προσωπικού πρέπει να εκλειψή, διότι πάσα θέσις πρέπει να ήται νομοθετημένη, εάν έχη ανάγκην να συμπεριληφθῇ καὶ άλλους υπαλλήλους· λόγω ἀνεπάρκειας· αν δὲ καὶ ήται λόγω ἀνεκτικότητος, τότε πρέπει να ἀντικαταστήσῃ τοὺς ὑπάρχοντες.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐν άλλαις λίξεσι τὸ αὐτὸ συνιστᾷ πρὸς τὸν ἀρχιδιὸν ὑπουργόν.

Προσέθηκεν ἐπίσης καὶ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ὅτι τῶ ὄντι πολὺς πάντοτε ἐγένετο λόγος ἐνταῦθα περὶ τοῦ έκτακτου προσωπικοῦ, καὶ ἤτο καλὸν αἱ θέσεις αὗται, διὰ νὰ μὴ χαρακτηρίζωνται ὡς παρὲνομοι καὶ τὸ ἐξέδον θεωρεῖται σπατάλη, νὰ νομοθετηθῶσιν, διότι πιθανὸν ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐχη ἀλλοθῶς· ἀνάγκην ἐργατικῶν χειρῶν, ἀλλὰ τόσω μᾶλλον τότε πρέπει οἱ υπαλλήλοι οὗτοι νὰ ήται τακτικοί, διότι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θέλει εἶσθαι ὀλιγώτερος καὶ ὁ μᾶλλον γεγυμνασμένοι καὶ ἱκανότεροι· ἐπὶ τοῦ τμήματος τρίτου μάλιστα ἡ ἐργασία παρουσιάζεται σπουδαιότερα καὶ ἐκεῖ ἐχει ἀνάγκην υπαλλήλων, οἵτινες δὲν εὐρίσκονται ὁσάκις θέλῃσι ὁ Κ. ὑπουργὸς τυχαίως, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι δὲν πρέπει νὰ διορίζωνται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ φανῇ παράδοξον εἰς τοὺς παρατηρήσαντας περὶ έκτακτου υπαλλήλικς, διότι αν βίβωσιν ἐν ἐλέμῳ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς ὅλων τῶν συνταγματικῶν ἐθνῶν, τῆς Γαλλίας πρὸ πάντων, θέλουσιν ἰδῇ ὅτι καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει έκτακτος υπαλληλικία εἰς πολλὰ μεγαλητέραν μάλιστα ἀναλογίαν τῆς ἡμετέρας· ἐν μόνον ἤθελε νὰ εὐχρηθῇ νὰ ἐκλειψῇ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τὸ πολυγραφικὸν παρ' ἡμῖν σύστημα, διότι ἐκεῖ ἐξικεῖται τὸ ἐλάχιστον, καὶ ἀκαλοῦθως νὰ προσδιορισθῇ ἐν μικρὸν ποσὸν διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀντιμετώπις έκτακτου τινὸς υπαλληλικίας διὰ κατεπείγουσας τινας καὶ έκτάκτους ἐπίσης ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Παρατήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιλέγγιος, ὅτι ναὶ μὲν ὑπάρχει ἰσως εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν άλλων ἐθνῶν τὸ έκτακτον τοῦτο, ἀλλὰ τὰ συντάγματα ἐκείνων πολὺ διαφέρουσι κατὰ τοῦτο μὲ τὸ ἡμέτερον, ὅπερ λέγει ρητῶς, ὅτι πάσα θέσις πρέπει νὰ ήται νομοθετημένη, καὶ έκτακτοι δαπάναι δὲν ἐπιτρέπονται. Καὶ παρ' ἡμῖν ὅμως εἴδυνάτο νὰ ἐπιτραπῇ τοῦτο αν δὲν ήτο διερῆς ἡ έκτακτος αὕτη υπαλληλικία, ὅμα ὅμως κατέστη τακτικὴ τότε πρέπει νὰ προηγηθῇ νόμος.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ σύνταγμα ἐνοεῖ θεβαιῶς τὴν μεγάλην σπατάλην τῶν έκτάκτων τούτων, καὶ τοὺς υπαλλήλους ἐκείνους τοὺς ἀποκτήσαντας ἥδη δικαίωμα τι ἐπὶ μιᾷ θέσεως μὴ νομοθετημένης, ποσῶς ὅμως καὶ τοῖς εὐχρηθεύουσιν ἐκείνους γραφεῖς, οἵτινες έκτάκτως καὶ ὅχι διαρκῶς προσλαμβάνονται ἐν ἀνάγκῃ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀντέλιξεν καὶ πάλιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιλέγγιος, ὅτι τὸ σύνταγμα ἀποβλέπει ἐν γένει εἰς τὸ διαρκές, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν μικρὰν ἢ τὴν μεγάλην θέσιν, διότι παρατηρεῖται, ὅτι εἰς τὰ περὶ ὑπουργῶν ὁ νόμος ὀνομάζει ἀκόμη καὶ τοὺς κλητέρας.

Ἐνταῦθα παρατηρηθέντος ὅτι ἡ Γερουσία δὲν εἶναι πλήρης, καὶ τῆς ὥρας παρελθούσης, ὁ Κ. πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος
Γ. Αμβροσιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 20 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνώσθεις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Γω. Αμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαρχλάμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προαχούσης ἀνεβλήθη εἰς άλλην συνεδρίασιν.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω ἐξ νομοσχέδια προχρηματευόμενα 1) περὶ διοργανισμοῦ σώματος τελωνοφυλακῆς, 2) περὶ ἀνομικῆς συντάξεως ἰσοβίως εἰς τὸν πρῶτον συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Κάρολον Σιαμβούργον, 3) περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρχ. 3 τοῦ νόμου περὶ παραχωρήσεως τριῶν διατελευμένων μα-αστηρίων εἰς τὸν Πέτρον Δημάκην ἐξ Ἀλαγωνίας, 4) περὶ ἐξαλειψέως χρέους τοῦ Ἰωάννου Κωλέττου ἐκ δραχμῶν 53.128, 5) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 89.915.10 0/0 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1 61 καὶ 6) περὶ ὁμοίας πιστώσεως ἀρχ. 6.668 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἰδίου ὑπουργίου τῆς χρήσεως 1860· ἀπερκαίθη δὲ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐνὸς ἐκάστου ἱ.α τὰ μὲν πρῶτα πέντε ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι, καὶ μετὰ τὴν διανομὴν διορισθῇ ὑπὸ τῶν τμη-

μάτων επιτροπή προς σύνταξιν εκθέσεως, τὸ δὲ τελευταῖον εκ-
τυπωθεῖσάμενον νὰ ὑπαχθῇ εἰς μόνην τὴν προεξεργασίαν τῶν
τεμνημάτων ἔχουσι δὲ τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὡς ἑποιοί.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ὁ ἀπὸ 13 ὁκτωβρίου 1856 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ σώ-
ματος τῶν τελωνοφυλάκων νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἔπλεσεν ἡ
Κυβέρνησις τακτοποιήσασα τὸ σῶμα τοῦτο τῶν δημοσίων αὐτῆς
ὑπηρετῶν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ τελωνιακὰ εἰσθὰ καὶ νὰ προλά-
βῃ τὰ λαθρεμπορία, δὲν ἔφερε τὰ προσδοκώμενα αποτελέσμα-
τα. Ἀκριβὴς μελέτη καὶ ἐρευνὰ ἐδεδαίωσεν, ὅτι τὰ αἴτια, διὰ
τὰ ὅποια ὁ νόμος οὗτος ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, εἶναι τὰ
ἀκόλουθα.

1) Διότι δὲν ὥρκει τὴν ἡλικίαν, οὐδὲ ἐκκινόνισεν ἀκριβῶς
τὰ προσόντα τῶν ζητούντων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Τελωνο-
φυλακὴν, ἐπομένως εἰσαγγέθησαν ἐν αὐτῇ πολλοὶ γέροντες καὶ
ἀνίκανοι, ἐπιφορτισμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μὲ πολυτρόπους
καὶ ἀδυνάτους οἰκογενεῖας, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνταποκριθῶσιν
εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποῖους ἀπαιτεῖ ἡ πο-
λύμορχος τοῦ τελωνοφυλάκου ὑπηρεσία, οὐδὲ νὰ μεταβῶσιν
ὅπου διατάσσονται.

2) Διότι ὁ εἰς ἀρχιφύλαξ, ὅστις κατὰ τὸν νόμον προϊστα-
ται ὅλων τῶν εἰς ἕκαστον τελωνεῖον ὑπηρετούντων φυλάκων,
δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ οὐδὲ νὰ διευθύνῃ δεόντως τοὺς 30
—50 φύλακας, οἱ ὅποιοι συγκεντρώνονται εἰς τὰ μεγάλα τε-
λωνεῖα, ὡς ἐκ τοῦ καθυπομένου τοῦ δὲ καὶ τῶν καθηκόντων του δὲν
ἔχει τὴν ἐκέρχην ἐκείνην, ὥςτις εἶναι ἀναγκαῖα διὰ νὰ εἰσαγά-
γῃ τὴν πειθαρχίαν καὶ νὰ μορφώσῃ κατὰ τὰς ἀπορτήσεις τοῦ
νόμου τοὺς ὑπὲρ αὐτόν. Τοῦτου ἕνεκα εἰς μὲν τὰ μεγάλα τε-
λωνεῖα λαμβάνονται χώραν πολλὰ ἀταξία πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ τε
ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας, ὅλοι δὲ οἱ τελωνοφυλάκες ἐξακο-
λουθῶσι νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἴσαν καὶ πρότερον κατάστασιν.

3) Διότι οἱ περισσότεροι τῶν διοριζομένων δὲν ἠδύναντο,
ἕνεκα τῶν οἰκογενειακῶν περιστάσεων τῶν, νὰ ὑπηρετήσωσιν εὐμῇ
ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πρώτου αὐτῶν διορισμοῦ, ὥστε διὰ τούτους
οὐδεμίαν εἶχε σημασίαν ἡ ἐκ τῆς θητείας μονιμότης, καθόσον
ἡ μετάθεσις ἰσχυροῦται μὲ παύσιν, καὶ

4) Μὴ καθιστοῦντος τοῦ νόμου ἐκέρχην διωρίζοντο πολ-

λάκις ἀρχιφύλακες καὶ φύλακες Α'. τάξεως ἔξωθεν, παρὰ τὴν
ζομένων τῶν πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων.

Ἡ Κυβέρνησις, σιναισθανομένη τὸ ὅποιον ἔχει καθῆκον πρὸς
ἐξασφάλισιν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων καὶ πρόληψιν τῶν
λαθρεμπορίων, τὰ ὅποια δὲν ζήμιουσι μόνον τὸ δημόσιον, ἀλλὰ
καθιστῶσιν ἀσύμφορον εἰς τοὺς τιμίους ἀνθρώπους τὸ ἐμπορεύε-
σθαι, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ διοργανίσῃ κανονικώτερον τὸ σώ-
μα τῆς τελωνοφυλακῆς διὰ νὰ τὸ καταστήσῃ ἱκανὸν ν' ἀντα-
ποκριθῇ εἰς τὴν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του. Ὦθεν λαβὼν τὰς
διαταγὰς τῆς Α. Μ. ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερου-
σιᾶς νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῖου ἀκροῦται ὁ ὑπάρχων περὶ
τελωνοφυλακῆς νόμος καὶ εἰσάγεται νῖος διοργανισμὸς τοῦ χρο-
σιμωτάτου τούτου σώματος, ἀπὸ ἀλλοτρίων ὅλων τῶν ἐλαττω-
μάτων, τὰ ὅποια ἔφερον τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ὑπάρχοντος νόμου,
καὶ περιέχων διαφόρους ἀναγκαῖας διατάξεις, τῶν ὁποίων τὴν
προσθήκην ὑπαγορεύουσιν ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος.

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου τὸ σῶμα τῆς τελωνο-
φυλακῆς λαμβάνει ὀργανισμὸν στρατιωτικόν, εἶρει (ἴδιον στολὴν
καὶ ὅπλα) καὶ ἐκτελεῖ μὲν τὰς διαταγὰς τῶν τελωνιακῶν
ἀρχῶν, ἀλλ' αἱ διαταγαὶ αὗται θέλουσι διαβιβάζεσθαι, καθόσον
εἶναι ἐφακτόν, διὰ τῶν προδιατεμένων ἀρχηγῶν τοῦ σώματος, οἱ
ὅποιοι θέλουσι φροντίζειν περὶ τοῦ ἱκτισμοῦ, τοῦ ὁπλισμοῦ
καὶ τῆς πειθαρχίας.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον οἱ 360 ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦσι
μέχρι τοῦδε τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς, καὶ οἱ ὅποιοι κατὰ
τὸν ὑπάρχοντα νόμον διακροῦνται εἰς 18 ἀρχιφύλακας Α'. Β'.
καὶ Γ'. καὶ 312 φύλακες Α'. καὶ Β'. τάξεως, θέλουσι ἀποτε-
λεῖν τοῦ λοιποῦ 36 δεκαρχίας, ἐκάστη τῶν ὁποίων, διοικουμέ-
νη ἀπὸ ἑνὸς δεκαρχῆν Α'. ἢ Β'. τάξεως, θέλει περιέχει 9 φύ-
λακας, ὧν οἱ τρεῖς πρέπει ἀπολύτως νὰ ἦναι ναυτοφυλάκες· ἐξ
δεκαρχίας ἀποτελοῦσι μίαν ἐξεκονταρχίαν, τῆς ὁποίας προϊστα-
ται εἰς ἐξεκονταρχῆν Α'. ἢ Β'. τάξεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον τὸ σῶμα τῆς Τελωνοφυλακῆς θέλει συγκροτεῖσθαι ἐν ὅλῳ
ἀπὸ 366 ἄνδρας, ἧτοι ἐξ ἐξεκονταρχίας κατὰ τὸ ἦμισυ Α'. καὶ
κατὰ τὸ ἦμισυ Β'. τάξεως, 36 δεκαρχας, ἐξ ὧν οἱ 12 Α'.
καὶ οἱ 24 Β'. τάξεως, καὶ 324 φύλακες· ἡ μεθυστικὴ τοῦ
προσωπικοῦ ἐν γένει ἐκανονίσθη μὲ τοσαύτην φειδῶ, ὥστε ἂν
καὶ προτιθέμεθα εἰς ἐξεκονταρχίας καὶ διπλασιαζέσθαι ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν δεκαρχῶν, δι' ὧν ἀντικαθίστανται οἱ ἀρχιφύλακες, οὐ
μῶνον δὲν ἐπιδέχεται οὐδεμίαν κῆρυς εἰς τὴν ὁλικὴν τοῦ σώ-

μικτος δαπάνην, ἀλλ' ἀπ' ἐνόντιας προκύπτει οικονομία δραχ. ἐπὶ περίπου χιλιάδων κατ' ἔτος, διότι κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον ἔχομεν.

1	Ἀρχιφύλακας	Α'. τάξεως μὲ	δραχ.	120	120
2	Ὁμοίως	»	»	100	200
5	»	Β'. »	»	90	450
10	»	Γ'. »	»	80	800
200	φύλακες	Α'. »	»	60	12000
142	»	Β'. »	»	50	7100

Τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας κατὰ μῆνα
ἢ κατ' ἔτος δραχ. 218,040.

Κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον θέλομεν ἔχει.

3	ἐξηκοντάρχας	Α'. τάξεως ἀνά	δραχ.	150	450
3	»	»	»	120	360
12	δεκάρχας	»	»	100	1200
24	»	»	»	80	1920
324	φύλακας	»	»	50	16200

Τὸ ὅλον τῆς μισθοδοσίας κατὰ μῆνα
ἢ κατ' ἔτος δραχ. 241,560.

Ὅπως δὲ μὴ εἰσχωρήσῃσι καὶ πάλιν εἰς τὸ σῶμα ἄνθρωποι ἀνίκανοι καὶ προβεβηκυῖαι ἡλικίας, τὸ ἀρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου κανονίζει τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν κατάταξιν τῶν φυλάκων προσόντα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμοῦνται τὸ νὰ ἔναι ἄγαμος, νὰ γνωρίζῃσι γράμματα καὶ νὰ μὴ ἔχῃσι ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 30 ἐτῶν· ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον ὑπὲρ τῶν ὑπηρετησάντων εἰς τὸν Β. στρατὸν ἢ τὸ Β. ναυτικόν, οἱ ὁποῖοι θέλουν εἰσθαι κατὰ προτίμησιν δεκτοὶ εἰς τὴν τελωνοφυλακὴν ὡς δεδοκιμασμένοι, ἐξασκημένοι εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ παρέχοντες πλειότερα ἐχέγυα ἀπὸ τοῦ ἰδιώτου· θεώσις τῶν προσόντων θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ προσκλήσεως πιστοποιήσεων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ προσωπικῆς τῶν ζητούντων νὰ καταταχθῶσιν ἐξετάσεως, ἐνεργουμένης ἀπὸ πενταμελῆ ἐπιτροπὴν συγκλημένην ἐκ καταλλήλων προσώπων.

Τὸ ἀρθρον 6, τὸ ὁποῖον ἀναθέτει τὸν διορισμὸν τῶν δικαρχῶν καὶ φυλάκων εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ κανονίζει νὰ ὁρκεῖσθαι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, καθιερώσει τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἀπαιτεῖ νέας ἐξετάσεις ἀπὸ τοῦς μέλλοντας νὰ προσβιβασθῶσιν εἰς τὰς θέσεις τῶν δικαρχῶν ἐπομένως αἱ ἀνώτεροι θέσεις θέλουν εἰσθαι ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν κατω-

τέρων, ὅσοι θέλουν ἀποκτήσει πλειότερας γνώσεις γραμμάτων καὶ θέλουν διακριθῇ διὰ τοῦ ζήλου των καὶ τῆς τιμιότητός των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Διὰ τοῦ 7 ἀρθρου δίδεται πληρεστάτη μονιμότης καὶ ἀσφάλεια εἰς τὰ ἀπαξ εἰσυχθέντα ἐν τῇ τελωνοφυλακῇ πρόσωπα. Κατ' αὐτὸ ὅσοι τῶν δικαρχῶν καὶ φυλάκων τελειοῦν τὴν θητείαν των, ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἐὰν δὲν ἐπηρεγήθῃσαν τῶν προσόντων τοῦ πολίτου καὶ τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸ ἔργον των σωματικῆς ἰκανότητος, νὰ κατατάσσωνται ἐκ νέου μετὰ οὐ φθάσῃσι τὴν ἡλικίαν των 55 ἐτῶν· ὅσοι δὲ κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προηγουμένης πενταετίας ὑπηρετήσαν πιστῶς καὶ μετὰ ζήλου, ὥστε νὰ μὴ ἐτιμωρήθῃσαν διὰ πειθαρχικῆς πτωχείας, τούτων ἡ μηχανία μισθοδοσία αὐξάνει κατὰ 5 δραχμάς· Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπλοῦς φύλαξ, ὅστις δι' ἑλληνικὴν εὐκαιρίας, ἢ γραμμικῆς ἰκανότητος, θέλει μείνει ἀνευ προσβιβασμοῦ θέλει ἔχει κατὰ πενταετίαν αὐξανόμενας τὰς ὑποδοχὰς του, ὅπου καὶ τὴν ζήλόν του θέλει διατηρεῖ καὶ τὴν κατάστασίν του θέλει βελτιώνει. Διὰ τοὺς λόγους τούτους κανονίζεται κατὰ πενταετίαν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐξηκονταρχῶν αὐξήσις ἐκ δραχμῶν δέκα κατὰ μῆνα.

Τὸ ἀρθρον 8 προσδιορίζει τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ἡλικίας, τὴν ὅποιον δύνανται νὰ ἔωσιν οἱ ὑπηρετούντες ἐν τῇ Τελωνοφυλῇ. Κατ' αὐτὸ οὐδεὶς ὑπερβᾷ τὸ ἐξῆκοντὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰς ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἀρ' ἑτέρου κανονίζεται ἀνάλογος σύνταξις ὑπὲρ ἐκείνων, ὅσοι ὑπηρετήσαντες εἰκοσιν ἔτη, δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν περὶ σῶτερον ἔνακα παρηλικότατοι, διότι δὲν εἶναι θεδαιῶς δίκαιον νὰ ριθῶσιν ἀπροστάτευτοι εἰς τὰς τριόδους ἄνθρωποι κατατρίψαντες τὸν πολυτιμὸν τῆς νιοτήτος των χρόνον εἰς τὸ πολὺ μακρον τοῦ τελωνοφύλακος ἐπάγγελμα. Ἡ προμεία σύνταξις προϋλέπεται καὶ ὑπὲρ τῶν ὅσοι ἐπαθον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐφόσον διαρκεῖ ἡ προσλήθῃς ἐκ τούτου ἀνικανότης, καὶ ἐφόσον δι' ἑλληνικὴν κενῆς θέσεως δὲν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 9 καὶ 10 ἐλήφθησαν κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος νόμου· τὸ πρῶτον προδίδει περὶ τιμωρίας τῶν αὐτογνωμόνως καταλιμπανόντων τὴν θέσιν των, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατατίθεται καὶ τοῦς αὐτογνωμόνως παρατείναντας τὴν ἀδείαν τῆς ἀπουσίας των, τὸ δὲ ἄλλο ἐπιτρέπει τὴν ἀνευ ἀδείας ποινικὴν καταδίωξιν τῶν ἀπλῶν φυλάκων,

δικαιολογούν, ότι ή μὲν [καταδίωξις δύναται νά επιφέρη τήν διακοπήν τῆς ὑπηρεσίας, ή δὲ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἀθώωσις τοῦ κατηγορουμένου παρέχει εἰς αὐτόν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανόδου τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἄρθρον 11, ἐπιτρέπον νά προσλαμβάνηται προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τῶν πρὸς καιρὸν ἀπομακρυνομένων τῆς ὑπηρεσίας φυλάκων, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον πρὸς τὸ συμπεῖρον τῆς ὑπηρεσίας, διότι ἐνδέχεται νά κενωθῶσι διὰ μιᾶς πολλαὶ θέσεις καὶ τὸ ὑπόλοιπον προσωπικὸν νά μὴν ἐπάρκει.

Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 προνοοῦσι περὶ τῶν ἀρίστων καὶ κανονίζουσι τὰς περιστάσεις, καθ' ὧς δύναται νά ἀποβληθῇ τῆς ὑπηρεσίας ὁ εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς ὑπηρετῶν· μία δὲ τῶν περιστάσεων τούτων διὰ τοῦς ἀπλοῦς φυλάκας εἶναι καὶ ἡ νῆμερισις αὐτῶν ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετοῦς θητείας των, καθ' ἣν καὶ ὁ μισθὸς εἶναι μικρότερος καὶ οἱ κατατασσόμενοι ἀπαιτεῖται νά ἔχωσιν ὀλιγωτέρας βιωτικὰς φροντίδας διὰ νά ἐξασκηθῶσι προσηκόντως εἰς πάντα τὰ ἀ,ορώντα τὴν ὑπηρεσίαν των.

Τὸ ἄρθρον 14 κανονίζει τὰς σχέσεις τῶν εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς ὑπηρετούντων μετὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν· οἱ πρῶτοι, καὶ τοὶ ἀποτελοῦντες ἴδιον καὶ ἀνεξάρτητον σῶμα, ὑφίπλουσι νά ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς τῶν τελευταίων, καθόσον εἰς ταύτας εἶναι ἀντατιθεμένη ἡς ἐκ τοῦ νόμου ἡ διεύθυνσις τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τοὺς τελῶνας χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νά ἐπιβάλλωσιν εἰς δεκάρχας καὶ φυλάκας τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου, ἀλλὰ πρὸς ἀσφάλειαν τῶν τιμωρουμένων ἐπιφυλάττεται τὸ ὑπουργεῖν τὸ δικαίωμα τῆς θεωρήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως ὅλων τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

Διὰ τοῦ ἀρθρου 15 παραχωρεῖται εἰς πᾶσαν ἐξηκονταρχίαν τὸ ἥμισυ τῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου εἰσπραττομένων ἀπὸ λαθρεμπορίας καὶ ἄλλας παραβάσεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου τινῶν, ὅπερ θέλει διανεμεσθαι κατὰ τριμηνίαν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐξηκονταρχίας, λαμβανόντων ἀνώτερον μέρος· τῶν ἐξηκονταρχῶν καὶ τῶν δεκαρχῶν. Ὁ ἐν ἰσχύϊ τελωνιακὸς νόμος χορηγεῖ τὸ τρίτον τῆς ποινῆς εἰς τοὺς ἀνακαλύπτοντας τὴν κατὰχρησιν, ἀλλὰ προκειμένου λόγου νά διοργανισθῇ τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνοφυλάκων, δὲν ἐθεωρήθη ἀρκούσα ἡ ἀμεινότης αὐτῆς, διότι οἱ προϊστάμενοι τοῦ σώματος σπανίως συλλαμβάνουσι λαθρεμπορίας, ἐνῷ ἄλλως εἰς τὰ μέτρα καὶ τὴν καλὴν αὐτῶν διεύθυνσιν ὑφίσταται συνέθις· ἡ ἐπιτυχία τῆς καταδίωξεως

διὰ ταῦτα ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, ἐκτὸς τῆς μερίδος, τὴν ὑποίαν κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον θέλει λαμβάνει ὁ ἀνακαλύπτων τὴν παράβασιν, νά παραχωρεῖται ἐκ τῆς μερίδος τοῦ δημοσίου τὸ ἥμισυ ἀκόμη, διὰ νά μετέχωσιν οὕτω τῶν ὠφελγημάτων ὅλοι οἱ τελωνοφυλάκες, πρὸ πάντων δὲ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν.

Αἱ ἐδραι τῶν ἐξηκονταρχῶν, τὰ καθήκοντα τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ προσωπικοῦ, τὰ διακριτικὰ σημεῖα, ἡ ἰδιαιτέρα στολὴ καὶ ὁ ὅπλισμός, ἅτινα θέλει φέρει ἡ τελωνοφυλακὴ καθὼς σῶμα στρατιωτικῶς ὀργανισμένον, ἀνατίθενται κατὰ τὸ ἄρθρον 16 εἰς Β. Διάταγμα, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ μὲν ὅπλισμός θέλει χορηγεῖσθαι ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ δὲ τὴν προμήθειαν τῆς στολῆς θέλει διδιδεῖσθαι ἀνάλογος προκαταβολὴ εἰς πάντα νοδιοριζόμενον φυλάκα, ἀπορρέονμένη διὰ κρατίσεως τοῦ πεμπτημορίου τῆς μισθοδοσίας του.

Τὸ ἄρθρον 17 προνοεῖ περὶ διατηρήσεως τῶν ἤδη κατατεταγμένων εἰς τὴν τελωνοφυλακὴν ἀρχιφυλάκων καὶ φυλάκων εἰς τὰς θέσεις τῶν δεκαρχῶν καὶ τελωνοφυλάκων μέχρι συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς θητείας των, μὴ ἀποκλείον αὐτοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν ἔχωσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα· ἡ δ' εἰς τοῦ ἀρθρου τούτου καὶ τὸ ἄρθρον 18 προβλεπούσι τὸν τρόπον, καθ' ὃν θέλουσι συμπληρωθῇ αἱ πλεονάζουσαι θέσεις τῶν δεκαρχῶν καὶ αἱ τῶν ἐξηκονταρχῶν.

Τοιαῦται εἶναι ἐν περιλήψει αἱ ἐλάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον. Δι' αὐτοῦ ἔχει τὴν πεποιθήσιν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι θέλει λαβεῖν τὸν κατάλληλον διοργανισμόν ἐν σῶμα δημοσίων ὑπηρετῶν τοσοῦτον ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ἐμπόριον, καὶ ὅτι ἀντὶ τῶν ἀγγραμμάτων καὶ ἀνικάνων γερόντων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους συγκροτεῖται σήμερον κατὰ μέγα μέρος ἡ τελωνοφυλακὴ, θέλομεν ἔχει σῶμα ἐκ νέων καὶ ἱκανῶν προσώπων, τὸ ὁποῖον εὐπρεπῶς ἐνδεδουμένον, φέρον ὅπλα καὶ διοικοῦμενον ἀπὸ ἐμπείρους καὶ κελῶς κατρωσιμένους ἀρχηγούς, θέλει συντρέχει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ταχείαν καὶ κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, διευκολύνον τὰς ἐργασίας τῶν τιμῶν ἐμπόρων καὶ πλοίαρχων καὶ προσλαμβάνον ἢ ἀνακαλύπτον τὰ σχέδια τῶν δολίων. εἰς τοιοῦτον δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ θέλει ἐκτελεσθῇ προσηκόντως ὑπὸ τῆς Γερουσίας, καὶ ὅτι θέλει καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια διὰ τὴν ταχείαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νημοσχέδιον θέλει υποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ υποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήναι τῇ 20 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ἑμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ σῶμα τῆς Τελωνοφυλακῆς διοργανίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 2.

Ἡ τελωνοφυλακὴ διαιεῖται εἰς ἑξὲς ἐξηκονταρχίας, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὁικεῖται ὑφ' ἐνὸς ἐξηκονταρχοῦ.

Πᾶσα ἐξηκονταρχία περιέχει ἑξὲς δεκαρχίας ἐκάστη δὲ τούτων σύγκειται ἐξ ἐνὸς δεκαρχοῦ, ἑξὲς φυλάκων τῆς ξηρᾶς καὶ τριῶν ναυτοφυλάκων.

Ἐκ τῶν ἐξηκονταρχῶν τρεῖς εἶναι Α. καὶ τρεῖς Β. τάξεως, ἐκ δὲ τῶν δεκαρχῶν 12 εἶναι Α. καὶ 24 Β. τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς τελωνοφυλακῆς ὁρίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

Τοῦ ἐξηκονταρχοῦ Α. τάξεως δρ.	150	κατὰ	μῆνα
» Β. » »	120	»	»
Τοῦ δεκαρχοῦ Α. » »	100	»	»
» Β. » »	80	»	»
Τοῦ φυλάκος » »	50	»	»

Ἄρθρον 4.

Διὰ νὰ καταταχθῇ τις ὡς φύλαξ, ἀπαιτεῖται: 3) νὰ ᾖ πολιτὴς Ἕλλην καὶ ν' ἀπολαύῃ ὅλα τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα 2) νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 23—30 ἐτῶν συμπληρωμένων 3) νὰ ᾖ ἀρτιμελὴς καὶ κρείσσεις ὕγιους καὶ ἀναλόγου μετὰ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ ἡ ὑπερσεία τοῦ τελωνοφυλάκος 4) νὰ γνωρίζῃ γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, πρὸς δὲ κωπῇ

λασίαν καὶ ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν ναῦτην ἐάν προκηται νὰ καταταχθῇ ὡς ναυτοφύλαξ καὶ 5) νὰ ᾖ ἀγῆμος.

Οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν Β. στρατὸν ἢ εἰς τὸ Β. ναυτικὸν καὶ φέροντες ἀρεσὴν ἀμέμπτου διαγωγῆς προτιμῶνται εἰς τὸ σῶμα τῶν τελωνοφυλάκων, ἐάν ἔχωσι τὰ λοιπὰ προσόντα, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐξομολογία τῶν ὑπ' ἀριθ. 1, 2, καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ πιστότητων γίνεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου. Πρὸς πιστοποίησιν δὲ τῶν λοιπῶν ἐξετάζεται ὁ αἰτῶν νὰ καταταχθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκαταστήσας ἀπὸ τὸν τηματάρχην τοῦ τελωνιακοῦ τμήματος, τὸν τελώνην, τὸν λιμενάρχην, τὸν ὑγειονόμον καὶ τὸν ἱατρὸν τοῦ ὑγειονομικοῦ Πειραιῶς.

Ἄρθρον 6.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἐξηκονταρχῶν γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν δὲ δεκαρχῶν καὶ φυλάκων παρ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ πάντες οὗτοι δίδουσι τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἐξηκονταρχίας ἐξουσιοδοκίου.

Οἱ προβιβασμοὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς γίνονται ἱεραρχικῶς. Οὐδεὶς διορίζεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν, εἰν δὲν ὑπηρετῇ δύο τοῦλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον ὑπὲρ τῶν διακριθέντων δι' ἐξόχων ἐκδουλεύσεων.

Διὰ νὰ προβιβασθῇ τις ὡς δεκάρχος ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς νῆας ἐξετάσεις, ὅπως ἐξεδιορθῇ, ὅτι γνωρίζει νὰ συντάττῃ ἐκθέσεις καὶ πρωτόκολλα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κατάταξις τῶν τελωνοφυλάκων καὶ δεκαρχῶν γίνεται διὰ πέντε ἔτη· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταετίας ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ὅσοι δὲν ἐστενήθησαν τῶν εἰς τοὺς § § 1 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 4 διαλαμβανόμενων προσόντων, νὰ κατετάττονται ἐκ νέου μέχρι συμπληρώσεως τοῦ πενηνταστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Εἰς πᾶσαν ἐκ νέου κατάταξιν αὐξάνει κατὰ πέντε δραχμὰς ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν δεκαρχῶν καὶ φυλάκων, ὅσοι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς προηγουμένης πενταετίας δὲν ὑπέπεσαν εἰς παρὰπτωμά τι, τιμωρηθὲν διὰ πειθαρχικῆς πάσης.

Οἱ ἐξηκονταρχοὶ δὲν ἔχουσι μὲν θάλασσαν ὠρισμένην, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, εἰμὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ παρόντος νόμου· αὐξάνει δὲ καὶ τοῦ

των ὁ μηνιαίος μισθὸς κατὰ πᾶσαν πενταετίαν ἀνά δραχμὰς 10.

Ἄρθρον 8.

Μετά τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν οὐδεὶς δύναται νὰ μένῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς· οἱ εἰκοσι τοῦλάχιστον ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετήσαντες, ἕνεκα δὲ παρηλικιότητος μὴ δυνατόν· οἱ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐν τῷ σώματι ὑπηρεσίαν, λαμβάνονσι συντάξιν ἰσὺν μὲ τὸσα πενταεστὰ τοῦ μέσου ὅρου τοῦ μισθοῦ τῶν τελευταίων τεσσάρων ἐτῶν, ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι καὶ ὅσοι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας περιπέσωσιν εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητι, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὕτη καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνικληθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τούτων δὲν δύναται νὰ ᾖ κατώτερον τῶν δέκα πεντηκοστίων τοῦ μέσου ὅρου τῆς μισθοδοσίας τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 9.

Οἱ καταλιμπάνοντες αὐτογνώμονως τὴν θέσιν των καὶ μὴ ἐπανερχόμενοι ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων εἰς τὸ καθῆκόν των, καθὼς καὶ ὅσοι παρατείνουσι τὴν ἀπουσίαν των ἐπὶ πλείονα τῶν πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς χορηγηθείσης πρὸς αὐτοὺς ἀδείας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέχρι ἑξ μηνῶν. Ἐάν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν θέσιν του ἔπραξε τοῦτο κατ' ὄν χρόνον διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν τινὰ, τιμωρεῖται μὲ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐξήκοντάρχαι καὶ οἱ δεκάρχαι ὑπάγονται διὰ πᾶς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πραττόμενα πλημμελήματα καὶ κακούργήματα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 322 καὶ ἐπόμενα τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ φύλακες καταδιώκονται ἀντι ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ δὲ καταδίωξις δύναται νὰ ἐπιμέρῃ τὴν διακοπὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ μισθοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 325 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄλλα ἐκδοθῇ ἀθωωτικὸν βούλευμα ἢ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις, ὁ εἰσαγγεὶς εἰς δίκην ἐπανάγεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν θέσιν του.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει πειθαρχικῆς παύσεως, διακοπῆς τῆς ὑπηρεσίας ἢ αὐτογνώμονος ἀπουσίας, φύλακός τις, ὁ προϊστάμενος

ἐξήκοντάρχης ἢ δεκάρχης καὶ ἡ Τελωνιακὴ ἀρχὴ προσλαμβάνουσιν, ἐάν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτῇ, ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν μὲ τὸν μισθὸν τοῦ πωθέντος ἢ ἀπόντος.

Οἱ ἀναπληρωταὶ ὁρίζονται ἐνώπιον τῆς Τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς φύλακας ὑποχρεώσεις καὶ ποινὰς.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἀφείσεις τῶν δεκαρχῶν καὶ τελωνοφυλάκων δίδονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν ἐκπευσιν τῆς πενταετοῦς ὑπηρεσίας ἑκάστου. Εἰς τοὺς παραιτούμενους τῆς ὑπηρεσίας ἐξήκοντάρχης ἀπαγορεύεται, ἐπὶ τῇ προεπιλεγμένῃ ἐν τῷ άρθρῳ 9 ποινῇ, νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς θέσεως των, πρὶν ἢ ἐκδοθῇ καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτοὺς τὸ ἐγκρίον τὴν παραίτησιν των Β. διάταγμα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς πενταετίας νὰ δεχθῇ παραιτήσεις φύλακων καὶ δεκαρχῶν, ἐάν στρεφῶνται εἰς ἰσχυρὰ δικαιολογήματα.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ σῶμα τῆς Τελωνοφυλακῆς ἀποβιβάζονται τῆς ὑπηρεσίας 1) ὅταν διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως καταδικασθῶσι διὰ παραβάσεως περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τιμωρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἢ τοῦ παρόντος εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ κακούργηματος, ἢ διὰ κοινὰ κακούργηματα ἢ πλημμελήματα, περὶ ὧν προδίδουσι τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ ποιν. Νόμου καὶ 2) ὅταν τιμωρηθῶσι δις μὲ προσωρινὴν παύσιν.

Αποβάλλονται ἐπίσης τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅσοι τῶν φύλακων νυμφευθῶσιν ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετοῦς θητείας των.

Ἄρθρον 14.

Οἱ κατὰ τόπους τελωνοφύλακες καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, ὁφείλουσι νὰ δίδωσι πρὸς αὐτὰς λόγον τῶν πράξεων των καὶ ἐκτελέσωσι ἀκριβῶς τὰς διατάγας των.

Εἰς τὰς πειθαρχικὰς περιπτώσεις ἢ ποινὴ τῆς ἐπιπληξείας καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν δεκαρχῶν καὶ φύλακων παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δυνάμενος νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ ἢ ἀπαρτίψῃ τὴν ποινὴν.

Άρθρον 15.

Τὸ ἔμισυ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος μέρους τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ λαθρεμπορίας ἢ ἄλλας παραβάσεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ποινῶν παραχωρεῖται εἰς τὴν ἐξεκονταρχίαν τῶν τελωνιοφύλακων, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ὁποίας ἀνεκαλύφθη ἡ παράβασις. Τὰ παραχωρούμενα ποσὰ εἰσάγονται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ κατὰ πάσαν τριμηνίαν διανέμονται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐξεκονταρχίας ὡς ἀπολούτως, δύο λέκτα λαμβάνει ὁ ἐξεκονταρχὴς, τρία οἱ δικάρχαι καὶ πέντε οἱ φύλακες.

Άρθρον 16.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ σώμα τῆς τελωνιοφυλακῆς φέρουσιν ἰδίαν στολὴν καὶ ὅπλισμόν. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ οἱ ἔδραι τῶν ἐξεκονταρχιῶν, τὰ καθήκοντα τῶν ἐξεκονταρχῶν, δικαρχῶν καὶ φυλάκων, ἡ στολὴ, ὁ ὅπλισμός, καὶ τὰ διακριτικὰ αὐτῶν σημεῖα.

Ὁ ὅπλισμός εἰς τοὺς δικάρχας καὶ φύλακας χορηγεῖται ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Εἰς πάντα νεωστὶ κατατασσόμενον φύλακα χορηγεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖου διὰ τὴν προμήθειαν τῆς σπιλῆς προκαταβολή, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θέλει κανονισθῇ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὁποίας κρατεῖται τὸ πέμπτον τῆς μισθοδοσίας του.

Προσωριναὶ διατάξεις.

Άρθρον 17.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 Οκτωβρίου 1856 Νόμου κατεστημένοι ἀρχιφύλακες καὶ τελωνιοφύλακες διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις τῶν δικαρχῶν καὶ φυλάκων μέχρι συμπληρώσεως τῆς πενταετίας, δι' ἣν κατετάχθησαν. Μετὰ τὴν λήξιν δὲ αὐτὲς δύνανται νὰ ἀνακαταταχθῶσιν, εἴαν δὲν ὑπερέβησαν τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ εἴαν ὑποβληθέντες εἰς ἐξετάσεις εὐρεθῶσιν ἔχοντες οἱ μὲν φύλακες τὰ ἐν τοῖς § ἢ 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 4, οἱ δὲ ἀρχιφύλακες τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 6 διαλαμβανόμενα προσόντα.

Οἱ εἰς τὰς πλεοναζούσας θέσεις τῶν δικαρχῶν διορισθησόμενοι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων ἢ ἄλλων πολιτῶν πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν 25—40 ἐτῶν καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς κατὰ τὸ ἁρθρον 6 ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις.

Άρθρον 18.

Διὰ τοὺς πρῶτους διορισμούς εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐξεκονταρχῶν ἀπαιτεῖται ἡλικία 30—50 ἐτῶν καὶ ἀνέλογος γνώσις

γραμμάτων. Προτιμῶνται δὲ οἱ χρηματίτταντες εἰς τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν.

Άρθρον 19.

Λαμβροῦται ὁ ἀπὸ 13 Οκτωβρίου 1856 τοῦ Νόμου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Προτιθέμενοι ἐνώπιον ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τοῦ πατρὸς συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ Καρόλου Σιαμβούργου, λογιζόμεθα καθέκον ἵνα ἐκθέσωμεν τὰ αἰτία τὰ δόντα ἀφορμὴν εἰς τὴν πράξιν ταύτην.

Ὁ Κύριος Κάρολος Σιαμβούργος, ἄλλοτε ἀνώτερος ἀξιωματικός εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μαγαλειότητος τοῦ Αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα καθ' ὃν χρόνον ἡ τύχη αὐτοῦ ἦτον ἀδυσχεαία καὶ καταταχθεὶς ἐν τῇ μηχανικῇ σώματι τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ὑπηρετήσας μετὰ ζήλου τὴν πατρίδα, ὅτε συνεπεία τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου Β. Διατάγματος περὶ ἀπολύσεως τῶν ξένων, ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων φιλελλήνων, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ καίτοι τοῦτου γενομένου ὑπὸ φιλελληνικῶν αἰσθημάτων ἐμπνεόμενος ὁ εὐπατρίδης αὐτοῦ γέρον, πρὸςτίμησας τῆς γεννηθείρας μάλλον τὴν θετὴν πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα, διατρίδων ἐκτοτε ἐνταῦθα καὶ δυσχερῶς ζῶν, ἐφ' ἣ πολλὰς ἀπλήθυνεν εἰς τὰ κατὰ καιροὺς νομοθετικὰ σώματα ἀναγοράς διαβιβασθείσας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τῶν εἰσρεστωτέρων αὐτοῦ συστάσεων.

Τούτου ἕνεκα τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συμμερισθὲν τῶν φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων τῶν Βουλῶν καὶ συνειδὼς, ὅτι διὰ τῆς χορηγήσεως χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν ἐλαχίστον ὅρον τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ, ὃν εἶχεν ὁ γέρον οὗτο στρατιωτικός, θέλει ἀνακηρύξει ἐν μέλει τὰς ἀπολύτους καὶ θεινὰς ἀνάγκας κατὰ τὸ ἐπικείμενον τέρας τῆς ζωῆς του, διὰ τῆς ἀπὸ 8 Μαρτίου ε. ε. πράξεως του προεκάλεσε τὸ δι' ἡμῶν ἔδω υποβαλλόμενον, παρὰ τῆς Βουλῆς δὲ ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιψήφισιν ἐξαίτουμεθα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1861.

Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ
Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Οι κρείττεροι ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐβόλουν παρουσιάσαι τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίξει αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Α. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΩΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασάσκειν καὶ διατάττειν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἀπονέμεται ἰσοδίως μηνιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν διακοσίων (200) κατὰ μῆνα εἰς τὸν πρώην συνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ Κάρολον Σιαμβούργου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμεῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Στιὰ τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1854 Β. Διατάγματος ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΣΠΕ. Νόμου τῆς 9 Μαΐου 1855 παρεχωρήθη τῷ ἐξ Ἀλαμονίας Πέτρῳ Γ. Δημάκῃ ἡ καλλιέργεια καὶ κάρπωσης τριῶν ἐν τῷ θυμνήμῳ δήμῳ διεκτελουμένων Μονηδρίων μετὰ τῶν κτημάτων αὐτῶν πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν σχολείου ἐνδὲς ἀλληλοδιδασκτικοῦ καὶ ἐνδὲς Ἑλληνικῆς ὑπὸ τὸν ἥρον ν' ἀποδίδῃ ἐτησίως ὁ μὲν Π. Γ. Δημάκης εἰς τὸ δημόσιον ὡς ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον ἐγγυμν εἶδος καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας κατ' ἐκτίμησιν πραγματοποιημένων, ἐνεργουμένων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις τῶν φορολογικῶν νόμων. Τὸ δὲ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ποσὸν ἴσον μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας καὶ εἰς δραχ. 410 κατ' ἔτος προσδιοριζόμενον ν' ἀποδίδῃ τῷ Δημάκῃ λόγῳ συνδρομῆς εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ συστηθέντα σχολεῖα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς ἐκτιμήσεως πλείστας παρεχέται τῷ εὐρημένῳ Δημάκῃ

ἐνοχλήσει, ἀντικειμένους εἰς τε τὸν φιλογενῆ αὐτοῦ σκοπὸν καὶ τὴν πρεσβυτικὴν του ἡλικίαν, ἐζήτησεν οὗτος πρὸ ἑτῶν καὶ ἐπαπειλημένως νὰ καταπαύσῃ τούτο, προτείνων καὶ ὅτι παρκεῖται ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποδιδόμενον αὐτῷ δρ. 440, ἀρκεῖ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον νὰ παρκετῇ τῆς εἰσπραξείας δικαιοῦματος ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν παρεχωρηθέντων κτημάτων.

Ἡ πρότασις αὕτη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι συμβιβάζεται μετὰ τὴν ἀρχὴν γενεοφρεσίας τῷ Πέτρῳ Γ. Δημάκῃ συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, διότι κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν ἀμφοῖν ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν οὐδέποτε ἀπὸ τῆς παρεχωρήσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὑπερέβη τὰς δραχ. 255 κατ' ἔτος, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀκολουθίων ἀποτελεσμάτων βεβαιώσεως.

ἐγγυμν εἶδος	καὶ δικαιοῦματος ἐπικαρπίας
τὸ ἔτος 1855 δρ. 163,30	δρ. 194,60
» 1856 » 183,90	» 237
» 1857 » 237	» 251,80
» 1858 » 227	» 218
» 1859 » 99,20	» 122,10
910,40	1056,50

ἐνθ' ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ πρέπει ν' ἀρκεθῶσι καὶ δραχ. 30 περίπου κατ' ἔτος, τὰς ὁποίας τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον πληροῖται δι' ἀντιμισθίαν πραγματοποιημένων.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔνστασις τῆς εἰς τὸ μέλλον αὐξήσεως τῆς ἐπικαρπίας διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν κτημάτων, διότι κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν ἰδίων ἀρχῶν διατυπώσων νὰ ἐνεργήσωσι καὶ περὶ τούτου, καὶ ἂν ὑποτιθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη αὐξήσις θάλει λάβει χώραν, πάλιν ἀπαιτοῦνται διὰ τοῦτο δαπάναι ἀδραὶ καταβληθησόμεναι παρὰ τοῦ Δημάκη ἢ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης του διὰ τοιαύτην βελτίωσιν, ἥτις ἄλλως τε θάλει ὠφελέσει τὸ δημόσιον διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐγγυμν εἶδους, καὶ προσέτι τὰ ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα ὑπὲρ ὧν εἶναι ἡ εἰρημένη προσοδος προσδιορισμένη.

Ἡ πρότασις τοῦ Δημάκη ἔχει ὑπὲρ ἐαυτῆς καὶ ἕτερον λόγον διὰ τῆς καταργήσεως τούτου ἐξαιρετικοῦ συστήματος, ὁποῖον εἶναι τὸ τῆς ἐκτιμήσεως τὸ δημόσιον ἀπαλλασσεται ἐπιζημιῶν συνεπειῶν, ὁποῖαι εἰσιν ἡ ἀνάμιξις τῶν φορολογητέων προϊόντων κτημάτων παρεχομένων τοῖς παρεχωρηθεῖσι τῷ Δημάκῃ,

καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτῶν ὡς προσεβότων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν αὐτοὺς, καὶ διότι δὴν εἶναι δίκαιον νὰ ταλαιπωρῆται γέροντες ἀσθενεῖς, τὰ πλέον φελομένη αἰσθήματα ἀναδείξει, ἐλάττω μὲν τὴν ἀδυσίαν τῆς Α. Μ. καὶ ὑπεβάλλωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἐσώκλειστον Νομοσχέδιον, δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἐπιστημειωθέντος Υ. Β. Διατάγματος, καταργουμένης τῆς ἐκτιμήσεως καὶ πωροσύνης τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀποδοσεως παρὰ μὲν τοῦ Π. Γ. Δημάκη δικαιώματος ἐπικαρπίας εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, παρὰ δὲ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῶν δρ. 410 κατ' ἔτος εἰς τὸν Δημάκην. Συνιστᾷ τούτων ἡ βεβαίωσις καὶ ἐξοφραξίς τοῦ ἐγγείου φόρου τῶν παραγομένων ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων τῶν παραγορευθέντων τῷ Δημάκῃ προϊόντων, θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ιδιοκτητῶν κτημάτων, διδομένης συγγρόνως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ ἰσχύος καὶ ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Προσέβημεν δὲ ὅτι ἡ Γερουσία προθυμῶς θέλει παραδεχθῇ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 ἰουλίου 1861.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον φερθεὶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 ἰουλίου 1861.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α,

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τηριστάμενοι ὑποφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1854 Β. διατάγματος, ἐγκριθέντος διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΣΠΕ. νόμου περὶ παραγωγῆς τριῶν διηλεκτυμένων μοναστηρίων εἰς τὸν Πάτριον Γ. Δημάκην ἐξ Ἀλαγωνίας πρὸς σύστασιν σχολείου, τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ.

Εἰς τὸ μέλλον ἡ δὲ ἐκτιμήσεως βεβαίωσις τῶν παρὰ τοῦ Π. Γ. Δημάκη ἀποδοτέων τῷ τε Δημοσίῳ καὶ ἐκκλησιαστικῷ ταμεῖῳ ἐγγείου φόρου καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας καταργεῖται· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐγγείου φόρου ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ τοῦ νόμου διατάξεις, παρὶ δὲ ἐντελῶς ἡ ἀπόδοσις παρὰ μὲν τοῦ Π. Γ. Δημάκη δικαιώματος ἐπικαρπίας εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, παρὰ δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ τῶν κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον 3 τοῦ Β. Διατάγματος πληρουμένων τῷ Π. Γ. Δημάκῃ δρασχ. τετρακοσίων τεσσαράκοντα κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ὁ παρὼν νόμος φερθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἐντολὴ τῆς Α. Μ. ὑπεβάλλω καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς φερθεὶν νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐξαλείψεως τοῦ χρεὸς τοῦ μακαρίτου ἱω. Κωλέττου ἐκ δρασχ. 53,128:58 καὶ περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἰσῆς ποσότητος πρὸς ἐκτέλειαν τοῦ νόμου.

Ἡγοῦμαι περιττὸν νὰ προσέσω τι ἐν τῇ παρούσῃ πλέον τῶν ὧρων ἐξέθετα εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίᾳ μου, ἥς ἀ.τ.τυ.πον ἐπισυναπτῶ, ἄλλως τι πέποιθα ὅτι καὶ ἡ Γερουσία ἀναγινώσκουσα τὴν ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ μακαρίτου Κωλέττου πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως θέλει ἀποσπᾶσθαι ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀθῆναι τῇ 20 ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίζεται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐννοίαν αὐτῆς συζητησιν.

Ἀθῆναι τῇ 20 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τῶν δημοσίων εἰσθλίων ἐξάλειψις τοῦ πρὸς τὰ δημοσίων χρέων τοῦ Ἰω. Κωλέττου ἐκ δρ. 53,128:58/00, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν παλαιῶν χρεῶν ἀναγνωρισθησέμενης τυχόν ὑπὲρ τοῦ Ἰω. Κωλέττου ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 1 ἁρθρου τοῦ παρόντος νόμου χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστισις δρχ. πεντήκοντα τριῶν χιλιάδων ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτὼ καὶ λιπ. πεντήκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 53,128, 58 0/0 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κερ. 9 αἰξοδα κεκλεισμένων χρόνων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1861.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι,

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τὸ ἐσωκλειστον νομοσχέδιον δι' οὗ χορηγείται ἑκτακτὴ πίστισις δρχ. 89915 10/00 εἰς ἔαρος τῆς χρήσεως 1861 καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου διὰ τὴν ναυπηγίαν.

Προσπιπυνάπτω ὧδε καὶ ἀντίτυπον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ ἀπεκδέχομαι τὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου λευκὴν ὑμῶν ψήφον.

Ἀθῆναι τῇ 20 Ἰουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίζεται παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 20 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

ΛΘ. Α. ΜΙΛΟΥΤΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1861 χορηγείται ἑκτακτὴ πίστισις ἐκ δρχ. ὀγδοήκοντα ἐννέα χιλιάδων ἐννακοσίων δεκαπέντε καὶ λιπτά δέκα ἀριθ. 89,915:10 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κερ. Α'. α Ναυπηγίαν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ ἐσωκλειστον νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρχ. 6668 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας συνωδεύμενον μετὰ τῆς ἀνγκυ-

ως αιτιολογικῆς τοῦ ἀρμολίου ὑπουργοῦ ἐκθέσεως, πεποιθώς
ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλωτε παραδεχθῆ αὐτὴ ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι τῇ 20 ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλή-
θῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεραιοῦμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1860 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πί-
στωσις ἐκ ἀρχ. ἐξ γιλιόδων καὶ ἐξακοσίων ἐξήκοντα ὀκτῶ,
ἀριθ. 6668 καταλογιζομένη ὑπὸ τὰ ἐξῆς κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφ. 3.	ἄρθρον α.	Ἐπισκευαὶ πλοίων	δρ.	3000
» 5.	» β.	Ἐνοίκια καταστημάτων . .	»	168
» 11.	» γ.	Ἐξόδα φάρων καὶ φανῶν . .	»	3500

Τὸ ὅλον 6668

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἀπαγγέλλοντας ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον
τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακοσιούθησις τῆς συζήτη-
σεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν
χρῆσιν 1861 ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν ἁθροῦ 4 τοῦ Κεφ. 6, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σιλή-

βίουρος μετ' αὐτὸν διὰ καὶ ἄλλοι τινὲς ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσια-
στῶν παρετήρησαν τὰς δυσχερεῖς, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς
διαίρεσεως τῶν ἁθρῶν εἰς ἐδάφια, καὶ ἐτύπησαν πρὸς τὸ
ὑπουργεῖον τὴν εἰς τὸ μέλλον σύνταξιν τῶν προϋπολογισμῶν
κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ
λογιστικοῦ νόμου, αἵτινες ἀπαγορεύουσι τὴν χρῆσιν τῶν εἰς
ἕκαστον ἁθρῶν πρῶτον εἰς δαπάνας ἄλλων ἁθρῶν, ἐνῷ ἡ ὑπα-
γωγὴ πολλῶν ἐδαφίων, διὰ μὴ ὁμοφωτῆς μάλιστα δαπάνας, ὑπὲρ
ἐν ἁθρῶν, δυνατόν εἶναι νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χρήσεως
τῶν προσδιοριζομένων εἰς ἕκαστον τῶν ἐδαφίων τούτων ποσῶν,
εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν εἴτε ἐν μέρει, εἰς δαπάνας ἄλλων ἐδαφίων
κατ' ἀρέσκειν τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς μὴ ἀπαγορευομένης ὑπὸ τοῦ
νόμου τῆς τοιαύτης χρήσεως· ἐν δὲ ἀναγκάσιον ἦναι εἰς τινὰς
περιπτώσεις νὰ γίνηται ἡ τοιοῦτη διαίρεσις πρέπει νὰ λαμβάνη
χώραν μετὰ πολλῆς προφυλάξεως ἐπὶ ὁμοφώνων περιστάσεων
καὶ σχετικῶν δαπανῶν, εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε πᾶσα μετα-
βολὴ χρήσεως ποσοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνός ἐδαφίου εἰς ἄλλο νὰ ἀποβαίνει
δύσκολος καὶ ἀδύνατος.

Μετὰ τὰ λεχθέντα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Προεδρεύ-
γας ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τετάρτου « ἀντιμετιθεὶς ἐκτάκτου βοηθη-
τικοῦ προσωπικοῦ » εἶπεν, ὅτι ἐν ἡ ὑπηρεσίᾳ τούτου ἦναι
πρόσκαιρος καὶ προσωρινὴ ἔχει καλῶς ἡ διὰ τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ θεραπεία τῆς ἀνάγκης ταύτης, ἐν δὲ ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν
διαρκῆ, πρέπει τὸ προσωπικὸν αὐτὸ νὰ καθιερωθῇ διὰ νόμου·
καὶ ταύτην τὴν ἐννοίαν εἶχε καὶ ἡ γεραιὴ ὁμολία μου.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι διαφέρει τὸ
ἐκτάκτου βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ,
καθὼς οἱ πρῶτοι προσλαμβάνονται καὶ ὑπηρετοῦσιν ἐκτάκτως,
δὲν ἔχουσι δὲ οὔτε μονιμότητα οὔτε διορισμὸν διὰ νὰ ὑποτιθῇ
ὅτι γίνεται παραβίασις, οἱ δὲ δεύτεροι εἶναι τακτικοὶ ὑπάλλη-
λοι, ὥστε τὸ παρὼν ἀντικείμενον δὲν εἶναι εἰμὴ ζήτημα οἰκονο-
μικῆς· ἐν ὅμως ὑποτιθῇ ὅτι γίνεται παραβίασις, ἡ τοιαύτη
ἀρχὴν ἔλαβεν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀντιλεγόντων, αἵτινες χρηματί-
σαντες ὑπουργοὶ εἶχον ἐκτὸς τὸν τοιοῦτον προσωπικόν, ὅποιον
κατὰ μεγάλας ἀναλογίας ὑπάρχει καταχωρημένον καὶ εἰς τὸν
προϋπολογισμὸν τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν ὅποιον ὑπάρχουσι καὶ
ἄλλα τοιαῦτα· ἄλλως τε, εἶπεν, ἡ δύνατο νὰ ληθῇ τὸ ποσὸν
αὐτὸ κεκαλυμμένον ὑπὸ το κατελάσιον τῶν δικαίων, ἀλλὰ χά-
ριν εἰλικρινείας καταχώρησεν αὐτὸ εἰς χωριστὸν ἐδάφιο διὰ νὰ
καθιερωθῇ ἀκριβέστερον.

Επανέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Προδελέγγιος.

Κατὰ τὸ Σύνταγμα ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπαλλήλους ἢ ἐννοεῖται αὐτὴ ἐκτείνεται οὐ μόνον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς διοριζομένους δυνάμει Β. διατάγματος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες εἰς περιστάσεις ὁρισμέναι διὰ νόμων διορίζονται ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως· παρακατιόντως δὲ λέγει τὴ αὐτὴ ἀρθρον ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ εἰς μὴ νομοθετημένην θέσιν· ὅταν λοιπὸν ἡ θέσις ᾖται προσωρινή δὲν λογίζεται θέσις, διότι τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀσυμβίβαστον μὲ τὸ δημόσιον συμφέρον, ὅταν ὅμως δὲν ᾖται προσωρινή ἀλλὰ διαρκής, ἡ θέσις πρέπει νὰ προσδιορισθῇ διὰ νόμου. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ ἀρθρον τοῦτο εἶναι εἰς μόνην τὴν ἑλλάδα καθιερωμένον, διότι εἰς ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη ὑπάρχει ἐλευθερία ἢ ἐξουσία τῶν τοιούτων καθιερώντων, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἐπειδὴ τὸ ἀρθρον τοῦτο εἶναι εἰδικόν, πρέπει νὰ συμμορφωθῇ ἀπεριχρίτως μὲ αὐτό.

Προέβηκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Ἐπαινῶ τὸν Κ. ὑπουργόν, ὁ ὅποιος χάριν εὐκαιρίας δὲν ἐκάλεσε τὴν δαπάνην ταύτην ὑπὸ τὸ κεφάλαιον τῶν δακτύων, ἀλλὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην ἐπιθυμῶ πραγματοποιουμένην μὲ τὸ ἀντικεινὸν ἀποτέλεσμα καὶ οὐχὶ συνδεομένην μὲ τὴν ἀσφαιρίαν. Ὑπὸ τὴν φράσιν «ἐκτακτον προσωπικόν» ἐννοεῖται τὸ μὴ διαρκές, τὸ ὅποιον προσλαμβάνεται προσωρινῶς χάριν ἐκπληρώσεως μιᾶς ὑπηρεσίας ἐκτεταμένης ἢ σπουδαίας, εἴτε ἀπαρτίζεται κατὰ διαστήματα χρόνου ἢ ἐν ὅλῳ λέγω ὅτι τὸ ἐκτακτον βοηθητικὸν προσωπικόν, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ παρὸν ἐδάφιον, δὲν συνίσταται μόνον ἐκ δέκα προσώπων, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, ἀλλ' εἰς εἴκοσι καὶ εἶναι διαρκές. (ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων Γερουσιαστὴς ἀνέγνω τὰ ὀνόματα αὐτῶν πρὸς πλείονα ὑποστήριξιν τοῦ λόγου τοῦ).

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιλέγων ἐπανέλαθεν ὅτι αἱ πληροφορίες τοῦ προλαλήσαντος δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, καθόσον μολὶς 10—12 πρόσωπα ἀπαρτίζουν τὸ ἐκτακτον βοηθητικὸν προσωπικόν, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάρχοντες εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

Ἐπῆνευκεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης.

Εἶμαι ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ πρώτου λαλήσαντος Γερουσιαστοῦ Κ. Προδελέγγιου, καὶ προσέθετο ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὅπως διεξάγεται, οὐ μόνον ἀντιθετεῖται εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' εἶναι ὀλέθριον καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· τὸ ἐκτακτον βοηθητικὸν προσωπικόν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον προσλαμβάνεται διὰ τὴν

πολυάσχολον ἐργασίαν τοῦ προϋπαλαγμένου καὶ ἄλλην τινὰ ἐργασίαν τοιαύτην· τὸ δὲ ἄλλο ὑπὲρ ἐργάζεται διαρκῶς δὲν εἶναι ἐκτακτον, καὶ δὲν πρέπει ἀνθρώποι ἐργαζόμενοι διαρκῶς νὰ ὑπηρετῶσιν ἀντὶ ὄρου. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν ὅτι τὸ τοιοῦτον προσωπικόν δὲν εἶναι ἐκτακτον καὶ ποῖπει νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τακτικοῦ προσωπικοῦ, προσδιοριζομένου διὰ νόμου τῶν θέσεων, ἄλλως ποῖπει νὰ χορηγηθῇ νομοθετικῶς ἡ ἀδεία τοῦ νὰ προσλαμβάνωνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοιοῦτοι ὑπαλλήλοι, καὶ ὁρισμένως τῖσοι, ἐν περιπτώσει κατεπείγουσας ἀνάγκης.

Ἐπῆνευκεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Τὸ ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον, καὶ τὸ ᾗθάνθη ὁ Κ. ὑπουργός πολὺ περισσότερον, διότι, ὡς εἶπεν, ἔλθων εἰς τὸ ὑπουργεῖον εὗρε τριάκοντα τοιοῦτους ὑπαλλήλους, καὶ ἡλάντωσε τὴν αἰθρὴν αὐτῶν εἰς δώδεκα, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μόνον ὁ διορισμὸς τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ᾖται κανονικός· εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός ὅτι τοιοῦτον ἐκτακτον προσωπικόν διώρισαν καὶ εἰ ἀντιλέγοντες· εἰς ἀπάντησιν λέγω ὅτι ὡς ὑπουργός ἐνα καὶ μόνον διώρισεν ἐκτακτον ὑπαλλήλον ἀναγκαῖον εἰς τὸ ταῦμα τῶν προσόδων, Θεόδωρον καλούμενον, διὰ τὴν ἐκτακτον ὅλην ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποῦ ἐχρῆσθαι αὐτῷ καὶ μίαν ἀμοιβὴν ἐκ ὄρου, 500· ἀλλ' ὁ ὑπαλλήλος οὗτος δὲν ἦτο ἐκ τῶν τυγόντων· ἂν δὲν ἀπέθανε, κατέχει ἤδη θέσιν ἐφόρου αἱ τάξεις· δὲν διώρισεν δὲ τοιοῦτους διότι ἡ Βουλὴ ἀπερνήσατο· ἄλλως ὁριστικῶς μετὰ μακρὰν συζήτησιν ὅτι δὲν δέχεται, ἀλλὰ θεωρεῖ παράνομους τοὺς τοιοῦτους ἐκτακτους βοηθοὺς· ἔχω γὰρ ὑπ' ὄψιν μου κατάλογον τῶν ἐργαζομένων ἤδη ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ ἐκτακτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ παρατρεῖ μόνον, χωρὶς νὰ ἐπαναλάβω τὰ ὀνόματα, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει Ἀθηνῶνσις τις πρὸς γραμματεῖς Κυνοῦρις, ὅστις ἀπεστάλη καὶ ὑπῆγε κατὰ τὸ ἐνστάτος εἶος καὶ διεβύθη τὰς δημοπρασίας τῆς Αἰγίνης· ἐνταῦθα ὁ Κ. ὑπουργός εἶπεν ὅτι ἀπεστάλη εἰς Αἶγιναν ὡς εἰσὶν γραμματεῖς Κυνοῦρις· ἀλλ' ὁ ἀγορεύων ἐπανέλαθεν ὅτι κακῶς ἐπαχθή ταῦτα, διότι δὲν ᾔδυντο νὰ σταλῇ ὑπαλλήλος ἐπαρχίας· τινὸς πρὸς ἐκπληρώσιν ὑπηρεσίας ἄλλης ἐπαρχίας. Πρέπει λοιπὸν δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους νὰ παύσῃ ὁ τοιοῦτος μὴ τακτικὸς διορισμὸς τοῦ τοιοῦτου ἐκτακτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διότι ἄλλως ἕκαστος ὑπουργός θέλει διορίσει τοὺς οἰκείους καὶ ἐννοουμένους τοῦ· ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἔχῃ ἀνάγκην ὑπαλλήλων περισσότερων, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν θέουσαν αὐξάνειν εἰς τὰ Σώ-

ματα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς τοιαύτης προτάσεως· πρέπει λοιπὸν, ἐπαναλαμβάνον, εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπιόντος ἔτους νὰ μὴ λάβῃ χώραν τὸ τοιοῦτον.

Ἡ Γερουσία, συμμεριθεύσα τὴν πρότασιν ταύτην, παραδίδετο ἤδη τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον 4 τοῦ Κεφ. 6 ὅπως ἔχει, ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 5.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ μισθοδοσία τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκ δραχμῶν 400 κατὰ μῆνα εἶναι ἀρκετὴ, διὸν νὰ περιορισθῇ τὸ ποσὸν εἰς δραχ. 2,000 δι' ὁδοιπορικά ἐξοδα μόνον, καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐπιμίσθια ἐκ δραχ. 6,000.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Γερουσία παραδέχθη τὸ ἄρθρ. τοῦτο ὅπως ἔχει, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 7 καὶ 8 ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς εἰς τὸ μέλλον τακτοποιήσεως τῶν εἰς τὸ τελευταῖον ἐνισχυομένων ἐδαφίων καὶ βοήθητικῶν προσωπικῶν κατὰ τὰς παρατηρήσεις, αἰτίνες προηγουμένως ἐγένοντο. Ἐπομένως συμμύωνος μὲ τὰς γενομένας παρατηρήσεις ἡ Γερουσία παραδίδετο διὰ χειροτονίας καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. 6 «Κεντρικὴ ὑπηρεσία» ἐκ δραχμῶν 370,700.

Ἀναγνώσθέντα ἔπειτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 1—6 τοῦ Κεφαλαίου 7 «Ταμεία» 1—2 τοῦ Κεφαλαίου 8 «Ἐφορεῖαι» 1—8 τοῦ Κεφαλαίου 10 «ἄμμοι φοροὶ» 1—7 τοῦ Κεφαλαίου 11 «ἄμμοι φοροὶ» 1, 4, 5 καὶ 6 τοῦ Κεφαλαίου 12 «ἄμμοι κατατάγματα» ἐγένοντο ἅπαντα δι' ἐιδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας δεκτὰ ὅπως ἔχουσι, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν Κεφαλαίων αὐτῶν συνιστάμενον ὡς ἑξῆς.

τοῦ Κεφ. 7	εἰς δραχ.	483,360
» » 8	»	252,200
» » 10	»	356,000
» » 11	»	1,150,050
» » 12	»	99,445

ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ τελευταίου Κεφαλαίου ἐγένετο μόνον ἡ παρατήρησις ὅτι εἶναι αὐτόχρημα κακοφωνία ἡ καταχώρησις ἐφ' ἑνὸς μὲν τῶν εἰσπραξέων ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτενώσεως τῆς Γενικῆς ἐρημερίας εἰς τὰ τὰ ἐσοδα καὶ ἐξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι οὕτω ὑποτίθεται ὅτι ἡ εἰσπραξίς τῶν συνδραμῶν αὐτῆς ὡς ἐξόδων τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἐκδιασθῇ κατὰ τὴν περὶ καταδιώξεως νόμον, ἐνῶ τοιοῦτόν τι δὲν δύναται νὰ γίνῃ.

Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφαλαίου 13 «ἄμμοι νομήματα» καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἀναγνώσθέντος ἔπειτα τοῦ ἄρθρου, 2 ὁ Γερ. Κ. Χρησίδης εἶπεν ὅτι ὁ προκατόχος ὑπουργὸς εἶχε καταχωρήσει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ χωριστὸν κονδύλιον ἐξόδου, καὶ εἶπεν ἐνταῦθα ὅτι δι' αὐτοῦ θέλουσιν ἀπασχῆναι οἱ εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς ἐκμάθησιν τῶν ἀπορρῶντων τὸν δασονομικὸν κλάδον, διότι, ὡς εἶπε, δὲν ἀρκεῖ ἡ πείρα, ἀπαιτεῖται συνάμα καὶ ἡ θεωρία· εἰς τὸν παρόντα προϋπολογισμόν τὸ ἐξοδὸν τοῦτο ἀρρήρη, καὶ ἀγνοῦ τὸν λόγον τῆς τοιαύτης οἰκονομίας.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπέστησα πολὺ τὴν προσοχὴν μου εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τακτοποιήσιν τοῦ οὐσιώδους τούτου κλάδου καὶ εὗρον ὅτι ἐγένοντο πολλὰ ἄτοπα· αἱ πρᾶξιαι κατέστρεψαν τὰ δάση· διὸ καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἐγένετο φροντίς περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δασῶν διορισθέντων πρὸς τοῦτο τῶν ἀναγκάσιων δασοφυλάκων· διὰ τοῦτο ἐτοιμάζεται ἐν νομοσχέδιον περὶ ὀργάνισμῶ τῶν δασοφυλάκων τούτων, ὁμοίον κατὰ μέρος τοῦ περὶ τελωνιοφυλακῆς, ὅπου θέλει ὑποβληθῇ ἐντός ὀλίγου εἰς τὰ Σώματα.

Ἐπὶ τῆς Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Ὅπως ἐνεργεῖται σήμερον ἡ δασονομικὴ ὑπηρεσία δὲν γίνεται εἰμὴ καταχρησις καὶ οὐδεμία ὠφέλεια· ἀλλὰ τὸ κακὸν εὐρίσκεται εἰς τὸν νόμον, ὅστις ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὰς βάσεις αὐτοῦ, καθόσον ἀγορᾷ τὸν χανταπισμὸν τῶν ἐθνικῶν ιδιωτικῶν καὶ κοινωτικῶν δασῶν, δι' ἧς ἀπαιτεῖται ταπὶ, ἐνῶ τοιοῦτον δὲν ἔχουσι, καθόσον δὲν ἐγένετο μεταδιόχσις ὡς ἄλλοτε λίαν ἀνεπτυγμένως ἐξέθηκα.

Ἐπερίερεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χρησίδου δὲν μοι ἐράνη ἀρκούσα, διότι ἡ παρατήρησις ἐγένετο περὶ μελλόντων νὰ σταλῶσι νέων πρὸς ἐκμάθησιν τῶν ἀπορρῶντων τὸν δασονομικὸν κλάδον, οἷτινες καὶ πρέπει νὰ ἀποσταλῶσιν ὡς ἀναγκαῖοι εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν μεταδόσιν τῶν ἀναγκάσιων γνώσεων πρὸς τὴν καταλληλότεραν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλάδου τούτου. Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 2 ὅπως ἔχει.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 ἀναγνώσθέντος ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης παρετήρησεν ὅτι ὁ μισθὸς τοῦ ἐπιστάτου Σμύριδος Νάξου ἐκ δραχ. 320 κατὰ μῆνα εἶναι ὑπερβολὸς ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, καθόσον μάλιστα ἡ σμύρις μεταφέρεται ἤδη καὶ πωλεῖται εἰς Σύρον, καὶ προέτεινε νὰ περιορισθῇ εἰς δραχ. 150.

Απάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ ἡδὴ ἐπιστάτου σμύριδος ἐστάθη εὐτυχῶς, διότι ἔτυχε νὰ γνωρίσῃ νέον τινὰ ἐκπαιδευθέντα εἰς τὴν Ευρώπῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ εἶδος ταῦτα τῶν ὀρυκτῶν, καὶ φέροντα ἀποδείξεις καὶ ευστάσεις ἀρίστου ἐπιστήμονος περὶ τὴν ὀρυκτολογίαν, καὶ νὰ πείσῃ αὐτὸν ἀντὶ νὰ φύγῃ τῆς Ἑλλάδος, ὡς προσέθηκε, νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ ἐπιστάτου τῆς σμύριδος ἐπὶ τῷ σημειωμένῳ μηνιαίῳ μισθῷ τῶν δραχ. 320 συμφώνως μὲν τὸν περὶ αὐτῆς τῶν μισθοδοσιῶν νόμον.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Γερουσία παρετέθη διὰ χειροτονίας καὶ τὸ ἄρθρον 3 ὅπως ἔχει, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 καὶ 13 ἀνευ τινὸς ἀντιρρήσεως· καθὼς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου 13 συνιστάμενον εἰς δραχ. 591,396.

Ἀνγνωσθέντων ὑστέρων τὰ ἄρθ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Κεφ. 14 «Δημοδοτικῆς καὶ ἱκανοῦ διὰ χειροτονίας δεκτὰ ὅπως ἔχουσιν.

Ἀνγνωσθέντος ἐπειτα τοῦ ἄρθρου 4, ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης εἶπεν ὅτι ἡ κατὰ τὸ πάτωμα ἀνέγερσις τοῦ καταστήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι κατασκευὴ καὶ οὐχὶ ἐπισκευή, καὶ δι' αὐτὴν ὡς δημοσίον ἔργον ἀξίας ἐπέκεινα τῶν 30,000 δραχ. ἦτο ἀνγκαίᾳ προηγουμένως ἡ ἐκδοσις νόμου ἐδικοῦ μετὰ ἐπικυρώσεως τοῦ ἀνήκοντος σχεδίου.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καταστήματος ἀνέγερσις δευτέρου πατώματος δὲν εἶναι κατασκευὴ ἀλλ' ἐποικοδόμησις, ἥτοι οἰκοδομὴ ἐπὶ ὑπάρχοντος οἰκοδομήματος· περὶ τοιαύτων ἐπισκευῶν ὑπῆρχεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1860 ἐπαφικισμένη πίστωσις καὶ αὕτη ἐδαπανήθη εἰς τὴν μέχρι τοῦτε γενομένην ἐπισκευὴν τοῦ καταστήματος τοῦ ὑπουργείου· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ἔργου ἡ ζητούμενη πίστωσις τῶν δραχ. 40,000· καὶ ἐν μὲν ἐπικυρωθῇ αὕτη τελειοποιεῖται τὸ ἔργον, ἄλλως μένει ἡ ἐπισκευὴ εἰς τὴν εὐρίσκειται κατάστασιν, ὅτις δὲν ἐλαττεῖ τὴν ἐργασίαν τοῦ ὑπουργείου, ἐργαζομένων τῶν τμημάτων εἰς τὴν εὐρίσκονται πάτωμα.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 4 ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 5 ὅπως ἔχουσιν· καθὼς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου 14 συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 223,185.

Ἀνγνωσθὲν ὑστέρων τὸ Κεφάλαιον 15 «Διὰφοροὶ πληρωμῆς καὶ ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτὸν, ὅπως ἔχει συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 30,000.

Ἀνγνωσθέντος ὑστέρων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφαλαίου 16 «ἀποζημιώσεις» ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης εἶπεν· ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ζητούμενη δαπάνη εἰς δραχ. 250,000 πρὸς ἐκτέλειαν δικαστικῶν ἀπορράσεων, καὶ ἡ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ζητούμενη δι' ἀντιμισθίαν δικηγόρων καὶ δικολάβων εἰς δραχ. 60,000, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον τῶν δραχ. 310,000, εἶναι ὑπερβολὴ καὶ ἀποδεικνύουσι Κυβερνήσειν οὐχὶ καλὴν, ὡς ἔχουσιν τοιαύτας δίκας, αἱ ἡποῖαι δικαιωζόμεναι μερίστην μὲν ζητεῖν ἐπιφέρουσιν εἰς τοὺς πολίτας, μικρὰν δὲ ὠφέλειαν εἰς τὸ δημόσιον μετὰ τὴν ἀραίρεσιν τῶν ἐξόδων, καὶ διατηροῦσιν ἀκαλίαν τὴν διασπείρειν τὸν πολιτῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως θεωρούντων πάντοτε αὐτὴν ἀντιδικὸν οὐχὶ δίκαιον.

Εἰς ἀπάντησιν ἀντεπαρτήρησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἐστάθησαν ἡδὴ 2· γνωμοδοτικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν πλείν διακεκομμένων νομομαθῶν, ὅπερ εἰς πᾶσαν δίκαν γνωμοδοτεῖ περὶ ὑποχωρήσεως ἢ περὶ ἐξακολούθησιν τῆς δίκης.

Ἐπὶ τούτῳ ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Δίω τινὰ θέλω παρατηρήσει ἐνταῦθα καὶ πρῶτον ὅτι τὸ δημόσιον ὡς μεγαλειότερος ἰδιοκτήτης δὲν δύναται νὰ μὴ ἔχῃ δίκας πολλάς· ἡ ὀλίγας· ὅσας οὖν ἐκδίδονται ἀπορράσεις εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι καλὸν νὰ υποβάλλωνται μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀνήκουσαι περιλήψεις αὐτῶν διὰ νὰ καταδεικνύηται ἡ διαγωγὴ ἐκάστου τῶν ΚΚ. ὑπουργῶν.

Παρατηρῶ δευτέρον εἰς προγενέστερος ὑπουργὸς ἀπὸ τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἑδρας εἶπεν ἐνταῦθα ὅτι θέλει συμβιβάζει τὰς ὑποθέσεις καὶ οὐδέποτε θέλει παραπέμπει αὐτάς εἰς τὰ δικαστήρια· ἐάν ὁ τοῦπος οὗτος ἐλάμβανε χώραν ἐπὶ τῆς ἀποχρῆς ἐμοῦ ὡς ὑπουργοῦ, καθ' ἣν Δανιὴλ τις Πανδὴ εἶχεν ἀπαίτησιν τινὰ ὑποθετικὴν περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐκ δραχμῶν 300,000 καὶ δι' ἣν εἶχε λαβεῖν εἰς χεῖρας τοῦ καὶ τινὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν, συνεκία τῆς ὁποίας εἴχει συμβιβασμὸν οἰονόμησε, τὸ δημόσιον ἤθελε ζημιωθῇ διὰ ταῦτα ἐπιδοκιμαζῶν ὡς ὁρθόν τὸ μέτρον τοῦ διορισμοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου, ὑπὲρ θέλει γνωμοδοτεῖ ἐπὶ πάσης δίκης μετὰ ἐσκεμμένην ἐξέτασιν αὐτῆς, προσθέτω, ὅτι καλὸν εἶναι νὰ κλονισθῶσι τὰ περὶ τοῦ συμβουλίου τούτου διὰ νόμου, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐνέωσιν ἄλλοις χαρακτηροῦ ἀκεραίῳ καὶ φέροντες τὰ μεγαλειότερα ἐγγύη· ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ τοιοῦτον

δικαίωμα οὐδὲ τῇ τοιαύτῃ εὐθύνῃ διὰ τὴν διαχείρισιν τοσούτων δικῶν ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων.

Ἀντέλεξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς εἶναι ὁ διαχειριστὴς ὅλων τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοσίου πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ὑπερασπίζεσθαι τὰ δημοσία συμφέροντα· καὶ ὡς τοιοῦτος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διορίσκειν περὶ ἑαυτὸν ἐν γνωμοδοτικῶν συμβουλίων, τοῦ ὁποῖου τὴν γνώμην θέλει συμβουλεύεσθαι εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν· προσέθηκε δὲ ὅτι συμφωνεῖ νὰ συνοφεινῇται μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ περιλήψεις τῶν συμβουλευτικῶν ἀποφάσεων διὰ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἐλεγχὸς καὶ προσέχῃ περισσότερο ὁ ὑπουργὸς περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν τοσούτων συμβουλευτικῶν πράξεων.

Ἐπὶνεγκιν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς τελευταίας ἀφ' ἑνὸς τοῦ συμφέροντος μὲν μετὰ τὴν πρότασιν τοῦ νὰ συνοφεινῇται ὁ προϋπολογισμὸς μετὰ περιλήψεως τῶν γενησομένων συμβουλευτικῶν πράξεων μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ ιδιωτῶν, διεφώνησε δὲ ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς συστάσεως καὶ τῶν χρεῶν τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου διὰ νόμου· ἐνταῦθα θέλω σὰς φέρει ἐν παραδεδειγμένῳ δίκῃ τινί, ἢ ἐγὼ αὐτὸς ἔχω μετὰ τοῦ δημοσίου, οὐχὶ διὰ νὰ ὑπερασπίσω ἑαυτὸν ἀλλὰ διὰ νὰ σὰς καταδείξω ποῖαν ἐπιβρότην ἔχει τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον, ὅταν διορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὰς γνωμοδοτήσεις του. Ἐν κτήματι τοῦ αἰμνήστου Κωλέττου, τοῦ ὁποῖου τὴν κληρονομίαν ὑγόρησα ἀπὸ τοῦ ἐκ διαθήκης κληρονόμου του, καθίζει καὶ κατέχει τὸ δημοσίον πρό τινα; καιροῦ προσέφυγον πρὸς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν καὶ ἐζήτησα τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ παρυστήσας ὅτι ὑπάρχει ὑπὲρ τῆς τοιαύτης δικαίας παραχωρήσεως καὶ γνωμοδοτήσεως γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου, συνισταμένου ἐκ τοῦ ἡδὴ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Ποτλῆ, ἐκ τοῦ μακαρίτου δικηγόρου καὶ καθηγητοῦ Πήλικα καὶ ἐκ τοῦ Κ. Γ. Ράλλη· ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργός, θεωρήσας τὴν ἐκδοσιν τῆς τοιαύτης γνωμοδοτήσεως ὡς προσελθούσαν ἐκ συμπαθειῶν ἴσως, δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ συμβουλευθῇ ταύτην προσέφυγε δὲ εἰς τὸ νὰ συμβουλευθῇ τὸ παρ' αὐτῷ νέον γνωμοδοτικὸν συμβούλιον, τοῦ ὁποῖου ἡ γνωμοδοτικὴ ὑπῆρξεν ὅλως ἐναντίᾳ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ πρώτου συμβουλίου· ἀλλ' ἐάν τις δύναται νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ ἐκδοσις τῆς γνωμοδοτήσεως ἐκείνης ὑπῆρξεν ἐκ συμπαθειῶν ἴσως, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δύναται

νὰ ὑποθέσῃ ὅτι καὶ ἡ ἐκδοσις τῆς παρούσης ὑπῆρξεν ἀπόρριξις τῆς ἐπηρεϊκῆς τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ διορισθὲν συμβούλιον, καὶ κατὰ συνέπειαν προήλθεν ἐξ ἀντιπαθειῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐπηρεάσθη καὶ τὸ συμβούλιον· διὰ νὰ ἐκλείψωσι λοιπὸν διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα ἄτοπα προσεχόμενα ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ συστάσεως τοῦ τοιοῦτου γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου συμμερίζομαι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτου διὰ νόμου.

Ἀπάντησεν ἑτέρος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν τὰ ἑξῆς.

Ἢ ὅταν κινῆται ἡ ἀγωγή ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ἢ ὅταν ἀπειλῶνεται ἡ ἀγωγή κατ' αὐτοῦ κινουμένη ὑπ' ἄλλου ἢ ὅταν πρόκειται ἑρσις, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐπὶ τῆς διαχείρισως, εἶναι ὁ ἀρμόδιος πρὸς τὸ παρίστασθαι, καὶ δικαιούται νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτοῦ ἐν γνωμοδοτικῶν συμβουλίων· ἀλλ' ἐάν πρόκειται περὶ συμβιβασμοῦ δύναται νὰ συνομολογήσῃ τοιοῦτον ὁ ὑπουργός; λέγω ὄχι, διότι τοῦτο ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς διαχείρισως, καὶ καθόσον ὁ πολιτικὸς νόμος τοιοῦτον συμβιβασμὸν δὲν παραδέχεται. Δύνανται μὲν ὁ τὸ ὑπουργός καθὼς καὶ ὁ ἐπίτροπος ἀνηλικίου νὰ συνομολογήσωσι συμβιβασμὸν, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ἰσχυρὰ μόνον κατὰ τοῦ ἑτέρου τῶν δικαδίκων, διότι τὸ δημοσίον καὶ ὁ ἀνήλικος ἐν ἰσῶσιν ὅτι ὁ συνομολογηθεὶς συμβιβασμὸς ἐπέφερον αὐτοῖς ζημίαν δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια, τὰ ὅποια δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ ἀκυρώσωσι τὸν τοιοῦτον συμβιβασμὸν· καὶ διὰ τοῦτο προκειμένου ἄλλως τε περὶ διαθέσεως κτημάτων πρέπει νὰ διδεται νομοθετικῶς ἡ τοιαύτη ἀδεία.

Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης ἐξέθηκεν, ὅτι συμμερίζεται καὶ ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος Γερουσιαστοῦ Κ. Προδλεγγίου καθ' ὅλοκληρίαν.

Ἀντιλέξαντος ἔπειτα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι τὸ πᾶν ἐξήρτηται ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις δύναται ν' ἀρῇσιν δίκην τινὰ μέχρι παραγραφῆς, καὶ ὅτι τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἀπλῶς καὶ μόνον, ὃ δὲ ὑπουργός δύναται νὰ ἀπορρίψῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, καὶ ὅτι ἡ νομοθετικὴ σύστασις τοῦ συμβουλίου ἀρκεῖ τὴν εὐθύνην ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν ὅστις πρέπει νὰ ἔχῃ οὐ μόνον τὸ δικαίωμα ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνην νὰ προέρχεται εἰς συμβιβασμούς, καὶ μάλιστα εἰς δίκας κατὰ τοῦ δημοσίου ἀποδοσμένας, διότι διὰ τῆς παρεκτάσεως αὐτῶν δύναται νὰ ἀναγκάσῃ τὸν ἀντίδικον εἰς ἐπιβρότην συμβιβασμὸν,

του δε Γερουσιαστού Κ. Μαυρομαμάτου ειπόντος, ότι μετ' ελπίδα την ήκουσε τόν Κ. Υπουργόν της Δικαιοσύνης ελάσαντα ότι ο Υπουργός δύναται να παρατείνει την δίχην μέχρι πειθαρχήσεως του ιδιώτου εις επώφελο τω δημοσίω συμβιβασμόν, και ότι η τριτάτη νθική άντει εις τους ιδιώτας και ουχι εις τόν δημόσιον, τω όποιον πρέπει να διδάσκει την ήθικην, και επί τέλους του Γερουσιαστού Κ. Κριστενίτου άντειπόντος, ότι και ο συμβιβασμός τή γνωμοδοτήσει του γνωμοδοτικού συμβουλίου έχει τή κακή αποτελέσματα και η παρεκτροπή των ανθρώπων εις τή δικαστήρια είναι επίσης κακήν, ώστε τόν πάν κρέμαται από την συνείδησιν του Υπουργού και των μελών του συμβουλίου, η Γερουσία εθιόχασεν αρκετά τόν λαχόντα προς φωτισμόν του ζητήματος, και επί τή έρωτήσει του Κ. Προέδρου περὶ ελπίδα τή συζητούμενα άρθρα 1 και 2 του Κεφαλαίου 16, όπως έχουσι, καθώς και τόν σύνολον αυτού συνιστάμενον εις δραχμάς 360,000. Περιλαμβανόμενως η Γερουσία και τόν τελευταίον Κεφαλαίον 17 «συνψηφισμός γραμματίων κλπ.» εκ δε 200,008 περὶ ελπίδα επί τέλους και τόν όλικόν ποσόν του προϋπολογισμού των έξόδων του Υπουργείου των Οικονομικών αναβαλόν εις δραχ. 8,756,512.

Κατόπιν η Γερουσία προέβη εις τήν συζήτησιν του προϋπολογισμού των έξόδων του Υπουργείου των Εξωτερικών.

Και αναγνώσθεν τόν Κεφαλαίον 1 «Κεντρική υπηρεσία» μετά των άρθρων αυτού 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7 έγινάν το δέκτον δι' ειδικής έρ' ένας έκαστου χειροτονίας συνιστάμενον εκ δραχμών 108,286,75.

Αναγνώσθεντος του Κεφ. 2 «Διπλωματική υπηρεσία» επί του άρθρου 1 ο Γερ. Κ. Χρηστίδης παρετήρησεν, ότι ως πάντοτε επακολουθάνει και ήδη ότι εκ των ελληνικών πρεσβειών παρα τας ξένους αλλοίς μίαν μόνον θεωρεί γνήσιον και αναγκαίαν, τήν της Κωνσταντινουπόλεως, των δε λοιπών προτείνει τήν κατάργησιν, διότι επί τούτιστα έτη ουδέμία πράξις μεγάλη η επιτυχία έγινεν εκ μέρους αυτών υπέρ της Ελλάδος. Αισχυρίσθη ότι η Ελλάς διατελούσα υπό την ευγενή προστασίαν των μεγάλων δυνάμεων, αΐτινες έχουν Πρέσβεις παρ' αυτή, δεν έχει ανάγκην Πρεσβείων άλλων, αφού μέλλουσα είναι ελεύθερη, ότι αι Πρεσβείαι εκείνων πιστεύονται μάλλον εις πάσαν περιστάσιν όπου λοιπόν, έπίκεινται, υπάρχει ανάγκη πρέπει να επόχεται η ομίως οικονομία.

Και χωρίς να άρει, προσέθηκε, κατά των προσώπων των

κατεχόντων τας θέσεις ταύτας, προτείνει τήν κατάργησιν των περιττών αυτών θέσεων, αΐτινες χρησιμεύουσι μόνον εις τόν να εντυρώσιν ίσως τινές. Η κατάργησις όμως αύτη να γινή δι' τόν έρχόμενον διότι επί του έστρώτος έληξεν ήδη τόν έτος και ο προϋπολογισμός παρουσιάζεται πλέον ως απολογισμός.

Παρατήρησεν επί τέλους ότι δεν δείχεται ουδέμία των επινυχθισών αυγήσεων επί του προσωπικού των πρεσβειών τούτων, διότι έπρεπε να γίνωσιν αύται διά ήτου νόμου και ουχι διά του προϋπολογισμού, όστις ουδέν άλλο είναι παρά μία πίστωση.

Λαβών τόν λόγον ο Γερ. Κ. Φιλ. Ιωάννου ειπέ.

Κύριοι! Σας ύμολογώ ότι αν μαι έφ'αυτο τόσο παρίδορος η πρότασις περί καταργήσεως των πρεσβειών ως άχρόστην ήτο, διότι ήκουσα να γινή υπό του Γερουσιαστού Κ. Χρηστίδου, όστις προηβί, γής ακόμη, μάς έδωκε μεγάλης ελπίδας περί του έθνους και μάς ειπεν ότι πρέπει να ενεργώμεν δραστηρίως δια να ρθώμεν εις τόν πιθανόν μέλλον.

Πάν έθνος, Κύριοι, όπως έχει ανάγκην αξιωματικών, διδασκαλίων, ουτω έχει ανάγκην και διπλωματών. Πιστεύατε, ότι εακλύφθη τόν πρόσωπόν μου υπό αίσχυνης, όταν πρό τις ακόμη είδα να καταργώμεν εις ξένους άνδρας δια να καταρτίσωμεν μίαν διπλωματικήν ανακοίνωσιν.

Οι διπλωματικοί όμως άνδρες δεν καταρτίζονται εις τή ιδιαιτερα σπουδαστήρια αυτών ούτε εις τή Πανεπιστήμια, άλλ' έν τή πράξει αυτή της διπλωματίας απαιτείται λοιπόν να έχωμεν όχι μόνον πρεσβείας εκεί όπου ο πολιτισμός σήμερα υπάρχει, αλλά να προστεθώσιν εις αυτάς και νέοι θεωρητικώς εκπαιδευασμένοι εις διπλωματίαν, δια να γυμνασθώσι και εις τόν σχολείον της πέρας: διότι είναι αληθές, ότι όταν δίδεται αφομή εις ένα άνθρωπον τότε και προστρέχει να σπουδασή τι που λοιπόν ένταύθα θα δοθή ποτε τοιαύτη αφομή, δια να μορφωθώσιν άνδρες ικανοί, δυναμικοί να ωφεληθώσιν εις τυχούσας περιστάσεις τήν πατρίδα, πρό πάντων εις τας περιστάσεις εκείνας, τας όποιās άπαντες ελπίζομεν και εύχόμεθα.

Απάντησεν ο Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Αν ήλπιζεν, ειπεν, ο έντιμος Γερουσιαστής Κ. Φίλιππος να ακούσθ από του στόματός μου τήν κατάργησιν των πρεσβειών, άλλ' εις τόν επεγχείρημά του δεν ήτο ισχυρός, διότι δεν έπολέμησε τόν έλικόν μου.

Οι Πρεσβείαι μας, ειπα καθαρά, οι έν Λονδίνο, Γαλλία και Πετρούπολει δεν χρησιμεύουσιν εις τίποτε αι πρεσβείαι είναι

ἀναρρίξαι καὶ ἀπέδειξα νομίζω τοῦτο· ὁ δὲ προλαλήσας ἐν-
τιμος Γερουσιαστὴς λέγει, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα διὰ νὰ χρησι-
μεύσωσιν ὡς σχολαῖα, εἰς ἃ θέλουσι ἀνεισθῆσι τὴν διπλωματι-
κὴν τέχνην καὶ ἀποκτήσωσι τὴν πείραν αὐτῆς οἱ κατὰ θεωρίαν
καταρτιωθέντες διπλωμάται. Ἀλλὰ σὰς ἐρωτῶ, ποῦ θέλουν ἀπο-
κτήσῃ τὴν πείραν ταύτην, ἀφοῦ παρὰ τὰς πρεσβείας, περὶ ὧν
ἐλάλησα, δὲν ὑπάρχει οὔτε πρωτόκολλον, οὔτε εἰς ἀριθμὸς δι-
πλωματικοῦ ἐγγράφου διὰ νὰ λάβωσιν ἀπομὴν οἱ μαθητευό-
μενοι νὰ σπουδάζωσιν αὐτό; Ἐνῶς τὴν πρεσβεΐαν τῆς Ἰταλίας
παρὰ τῇ Γαλλίᾳ, διότι ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰ πλείστα σχεδὸν
διπλωματικά διαβούλια, καὶ εἰς Καρόλο εἶχεν ἀρρομὰς ν' ἀν-
ταλλάξῃ πολλὰ ἐγγράφα, ὥστε ἐσπούδασε καὶ ἐμαθε νὰ ὠρε-
λῇ ἀπὸ τὴν πείραν ἐκείνην, ἀλλ' οἱ ἰδιόμοις Πρέσβεις, ὅταν
τυγχὼν ἀνακαλῶνται, οὔτε ἀρχεὶα πιστεῖω δὲν παραδίδουσιν
ἴσως εἰς τὸν διαδοχὸν αὐτῶν, διότι δὲν ἔχουσιν, εἴμαι θέσμιος,
διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἐργασίαι φύσεως ταύτης, καὶ πῶποτε
δὲν προσκαλοῦνται νὰ λάβωσι μέρος εἰς κένον διπλωματικὸν
διαβούλιον.

Διὰ τὸν αὐτὸν λοιπὸν λόγον οὐ μόνον οἱ ὑπάρχοντες, ἀλλ'
οὔτε νῦν δὲν δύνανται νὰ μορφωθῶσι, διότι πιστεύετε, ὅτι
πλείότεραι ἱστοί ἀρρομαὶ δίδονται ἐντελῆ εἰς ἐξάσκησιν δι-
πλωματικῶν ἐγγράφων.

Ἐγὼ δὲ δὲν ἐμίλησα οὔτε περὶ μικρῆς οὔτε περὶ μεγάλης
ἰδέας, παρὰ μόνον ἐτύθηκα τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν στερέωσιν
τῆς δημοσίας πίστεως· ἐκεῖ εἶπα πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ ἡ Κυβέρ-
νησις τὴν προσοχὴν τῆς κατὰ πρότερον καὶ κύριον· θέλων ἐπι-
μένως νὰ διατυπώσω καὶ ἐνα τινὰ χαρακτῆρα ἐν γένει εἰς τὴν
συστητούμενον προϋπολογισμὸν ἐχέτω τὴν ὀπλυσκίαν, τούτῃτι
δὲ ὅλων τούτων ἐξέπραξα ὅτι ἐπιθυμῶ καὶ θέλω τὸν ἐσωτερι-
κὸν καταρτισμὸν πρώτον καὶ ἔπειτα τὴν ἐξωτερικὴν ἐνέργειαν,
διότι αἰσθάνομαι ὅτι τὸ δεύτερον προδέρχεται ἐκ τῶν ἐσωτερι-
κῶν ἐνέργειων, εἶναι ὁθῆσις ἐσωτερικῆς ὑπάρξεως, ἥτις κατ'
ἐμὲ ἐλλείπει, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Γ' ἀδελφὸς ἀπὸ τοῦ ἐξήκατος
ἐκείνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀξιότιμου Πρέσβειος ἡμῶν ἐξηρμήνευ-
σε τοσούτον εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως ταύτης, διότι δὲν
ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰς δια τῶν Πρεσβειῶν ἡμῶν περιστάσεις
ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτά.

Πιστεύετε λοιπὸν, ὅτι ἔταν φάσις ἡ ποθητὴ αὐτῇ τῆς
ἐσωτερικῆς ἡμῶν βελτιώσεως ὑπορῆς, οἱ παρ' ἡμῶν ξένοι Πρε-
σβεῖς θέλουσι λαλήσει, θέλουσι γράψαι ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὰς κοί-

ἐκρήσεις των καὶ ἄνευ τῆς παραστάσεως τῶν ἡμετέρων Πρε-
σβειῶν, αἵτινες, ὡς προεῖπον, πιστεύονται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς
τῶν ξένων πρεσβειῶν ἢ δὲν πιστεύονται διόλου.

Ἐπιμένω ὅθεν νὰ συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἔχομεν
ἀνάγκην ἐξ ἐμοῦ μόνου Πρεσβείας, τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἱ δὲ
λοιποὶ εἶναι ὅλως περιττοὶ καὶ αἱ δαπάναι τῆς διακρήσεως
αὐτῶν μίᾳ ἀσύγγνωστος σπατάλη.

Ἀνταπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Φίλιππος Ἰωάννου.

Ὁ λόγος τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου, ὅτι αἱ
παρὰ τὰς ξένους αὐλαὶς πρεσβεΐαι ἡμῶν πρέπει νὰ καταργη-
θῇ, διότι μέχρι τοῦδε δὲν ἐράνησαν εἰς αὐτὴν γ' ἡμεῖς τῇ
πατριδι, ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ εἶπω, δὲν εἶναι ἰσχυρὰς, διότι ἂν
ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ αὐτῶν ἴσως ἢ ἐξ ἄλλων περιστάσεων δὲν
ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ ἰθους ἐνός, τοῦτο δὲν
δύναται νὰ ἔγῃ ἐπιβεβλην ἐπὶ τῆς ἀρχῆς περὶ ὑπαρξέως πρε-
σβειῶν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ καταλλήλοτέρου διοργανισμοῦ
αὐτῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν καὶ ἐν Πανεπιστήμιον, ἐν
μέρος στρατοῦ, ἐν κατάρτημα δὲν πρέπει νὰ καταργηθῇ, διότι
ἴσως δὲν κτύπησε νὰ ἀνταπεκρίθῃ εἰς τὰς πρώτας προσδοκίας
τοῦ ἱεροῦ, δὲν ἐγχεσμένους δι' ἐκεῖνο, ὅπερ ἐλήθη. Τίποτε
λοιπὸν ἐκ τῶν ὧν εἶπα ἐν τῇ βουλῇ μου δὲν βλέπω ὅτι ἀνι-
εῖθι ὑπὸ τοῦ ἐντίμου προλαλήσαντος, καὶ ἐπομένως ἐμμένω εἰς
τὴν ἰδίαν μου, ὅτι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πρεσβεΐαι πρέπει νὰ
ὑπάρχωσι.

Παρέτηρσεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Γερ. Κ. Φιλ. Ἰωάννου λεχθέντα, ὅτι ἂν αἱ
πρεσβεΐαι θεωρηθῶσι κατὰ τὸ λέγειν τοῦ προλαλήσαντος ὡς ἐν
σχολαῖον ἢ γυμνάσιον τῆς διπλωματικῆς τέχνης πρέπει νὰ
προαδιαρισθῇ τότε καὶ ὁ χρόνος διὰ τοὺς μαθητευομένους· ἀλλ'
ἐμὲ εἰς θέσιν, Κύριε, εὐρίσκεται τὸ ἔθνος εἰς κατὰστασιν νὰ
διακρῇ ὑστερον ἀπὸ ἐνα τοιοῦτον προϋπολογισμὸν καὶ ὑπε-
ρήκους δαπάνας πρεσβειῶν μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ χρησιμεύσωσιν
αὐταὶ ὡς σχολαῖα διὰ τοῦτ' μαθητευομένους τῆς διπλωματίας
κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ προλαλήσαντος; κατ' ἐμὲ εἶναι μίᾳ
δαπάνῃ τοῦ δημοσίου εἰς τὰς σημερινὰς μάλιστα περιστάσεις
ἀδικαιολόγητος, διότι δὲν προσφέρει οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἐθνικὴν
ἀπὸ μάλιστ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐμειψθησαν ἡμεῖς
αἱ δυνάμεις, λέγουσαι, ὅτι ἐνῶ ἔχομεν τόσας ἄλλας ἀνάγκας
νὰ οἰκονομώσωμεν, αἱ πτωχοὶ ἡμεῖς φροντίζομεν δι' ἐξόδων

τοτε από της συστάσεως αὐτῶν, καὶ ὅπως τὰ βουλευτικά σώματα δὲν τὰ ἐθεώρησαν ἰσχυρὰ, καὶ ἐφάρσαν ἐπὶ τῆς ζήτηθείσαν πίστῳσιν. Ἀλλ' ἀπαίσιαι φράσεις περὶ πλειοψηφίας, καὶ ἄλλοτε ἀκουσθείσα, μὲ θιάζει νὰ λάξω τὸν λόγον. Ὁμιλῶ ἐν ἰδίῳ μου ὀνόματι, ἀλλὰ τὸ αἶσθημα τὸ ὑποῖον μὲ κινεῖ θέλων συμμερισθῆ, πιστεύω, πάντες αἱ παρακαθήμενοι, εἰς τὸν περίκλον τοῦτον.

Τὶ σημαίνουν, Κύριε Πρόεδρε, αἱ λέξεις ὑψίστῳ τὴν τύχην τῶν λόγων μου ἔχετε πλειοψηφίαν κτλ. Τοιαῦται ἀπαίσιαι φράσεις δὲν εἶναι κοινοβουλευτικά. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν τὰς δέχομαι, διότι δὲν δίδω ποτὲ τὴν ψήφον μου κατὰ χάριν ἢ κατ' ἀντιπάθειαν, ἀλλ' ἔχω τὴν συνείδησιν τῆς γνώμης μου. Τοῦτο δὲν ὑποθέτω εἰς ὅλους τοὺς ἐντιμοὺς συναδέλφους μου εἴτε εἰς τὴν πλειοψηφίαν ἀνήκουσιν εἴτε εἰς τὴν μειοψηφίαν. Τὰ βρθέντα πρέπει ν' ἀνακληθῶσιν, ἢ νὰ ἀπεδοκιμασθῶσι.

Δὲν συγχωρῶ εἰς κανένα νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ὑψάνων τὴν χεῖρα χωρὶς νὰ λάβω τὸν λόγον διὰ νὰ αἰτιολογήσω τὴν γνώμην μου, πράττω τοῦτο πρὸς χάριν ἢ ἀπὸ ἀντιπάθειαν. Δὲν λαμβάνω τὸν λόγον, διότι πιστεύω, ὅτι οἱ ἐντιμοὶ συναδέλφοί μου αἰδῶνται τὴν συνείδησιν μου, ὅπως σέβομαι καὶ ἐγὼ τὴν τῶν ἄλλων, καὶ οὐδέποτε ὑποθέτω αὐτὴν ὀδηγημένην ἐκ πλαγίων σκέψεων.

Ἦρχομαι ἤδη εἰς τὸ προκείμενον, καὶ λέγω, ὅτι ψηφίζω ὑπὲρ τῶν προσθεῖων, διότι θεωρῶ αὐτάς χρησίμους. Ἡ ἀποστολὴ Πρέσβειων εἰς τὰς ξένας αὐλὰς, ἡ παρουσία Πρέσβεων ἐν τῷ μέσῳ τῆς χορείας τῶν παρὰ ταῖς μεγάλαις αὐλαῖς διπλωματῶν, εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἡ πράξις τῆς ἐνώπιον τοῦ ξένου κόσμου κατοχῆς τῆς ανεξαρτησίας τοῦ ἔθνους. Ἄλλως τε δὲν εἶνε ὀρθόν, ὅτι οἱ Πρέσβεις ἡμῶν στερούμενοι τῶν οικονομικῶν μέσων τοῦ νὰ κάμνωσιν ἐπιδείξεις μένουσιν ἀσήμενοι. Ἡ ὑπόληψις τῶν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἐπιδείξεων, ὅπως οὔτε σιδερέος πολίτου ἡ ὑπόληψις ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἐπιδείξεων. Οἱ Πρέσβεις ἡμῶν δὲν εἶνε ἀσήμενοι, καὶ συγχωρήσατέ μοι ν' ἀναγέρω δύο παραδείγματα.

Ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ Πρέσβης ἡμῶν ἔχων ἀφορμὴν νὰ λαλήσῃ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἑξωτερικῶν παρουσιάσθη εἰς τὴν θύραν τοῦ ὑπουργείου καὶ ἠρώτησεν ἂν ἐδόνατο νὰ ἰδῇ τὸν ὑπουργόν; ὁ εὐγενὴς λόρδος Ρώσσελ, γνωρίζων, ὅτι ὁ Κ. Τρικούπης πάσχει τοῖς πόδας, ἔκμα τὴν τιμὴν εἰς τὸν πρέσβην τῆς Ἑλλάδος νὰ καταβῇ ὁ ἴδιος εἰς ἐντάμωσίν του.

Ὁ ἐν Γαλλίᾳ Πρέσβης ἡμῶν, ὁ στρατηγὸς Καλλέργης, εἰς

πολλὰ ὀλίγους στενοὺς κύκλους συναναστροφῆς δὲν παρευρίσκειται.

Φρονῶ ἐπομένως, ὅτι ἄνδρες κατορθώσαντες; ν' ἀπακτίσωσι τοιαύτην ὑπόληψιν δὲν εἶνε ἀσήμενοι, καὶ εἰς πολλὰ δύνανται νὰ φανῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν πατρίδα.

Ἐπειτα ἡ διὰ τὰς πρεσβεΐας δαπάνη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λείψῃ ὀλοτελῶς, διότι διδόνται καθ' ἡμέραν περιστάσεις, ἐν αἷς εἴθισται κατ' ἐθιμοτυξίαν γενικῶν παραδεξιγμένων νὰ στέλλωνται ἀποσταλμένοι χάριν ἀπορροσύνης. Θέλετε καὶ εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις νὰ κατατρέγωμαι εἰς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς ξένων Πρέσβεις; Ἄν ἐκ τούτων ἀφορμῶν στέλλωμεν ἐκτάκτους ἀποσταλμένους, μέγα μέρος τῶν διὰ τὰς πρεσβεΐας δαπανῶν θέλει γίνεσθαι, καὶ πρέσβεις δὲν θέλωμεν εἶναι.

Δύο λέξεις καὶ περὶ ἄλλης χρησιμότητος τῶν πρεσβεῖων. Ὁ Α'. γραμματεὺς τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβεΐας, ὁ Κ. Ἀντωνόπουλος, ὅταν ποτὲ κληθῇ νὰ διαυθύνῃ πρεσβεΐαν ὡς προεστάμενος, θέλει φανῇ πόσον εἶναι εἰς τοῦτο κατάλληλος, προετοιμασθεὶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ὡς γραμματεὺς ἐν Μονάχῳ, ἐν Βιέννῃ, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ νῦν ἐν Παρισίοις.

Ὁ ἐν Βιέννῃ Πρέσβης ἡμῶν εἶνε συγχρόνως καὶ Πρέσβης καὶ παρ' ἄλλαις αὐλαῖς δὲν διακρίνει λοιπὸν διακρίως εἰς Βιέννην. Ὅταν εἶνε ἀπὸν δὲν δύναται εἶδαι νὰ ἔχῃ ὁμοτράπεζον τὸν ἐν Βιέννῃ διακρίως διαμένοντα γραμματεῖα τῆς πρεσβεΐας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Πρέσβης ἡμῶν ἐκεῖνος δὲν λαμβάνει μισθόν, ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ, ὅτι δὲν εἶναι εὐπρεπὲς ν' ἀρῇσῃ εἰς ἕνα τοῦ καὶ τὰ ἐξοδα τῆς τραπέζης τοῦ γραμματέως, καὶ κατ' ἐμὲ πράττει καλῶς.

Ἰπελάθειν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης.

Ὅταν, Κύριοι, ὁμιλῶμεν ἐνταῦθα, οἱ λαλοῦντες ὅπως καὶ οἱ ἀκούοντες; πρέπει νὰ εἴμεθα εὐκρινεῖς. Τὸ κατ' ἐμὲ λοιπὸν εἶπε περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀντιμισθίας τοῦ ἐν Π. ρισίοις πρέσβειος ἡμῶν, ὅτι οὔτε ἡ παρῶσα αὐξήσις τῶν 4 χιλιάδων δραχ. οὔτε οἰαδήποτε ἄλλη ἐκ τῶν ἐνότων μέσων ἐπέλθῃ δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν οικονομικὴν θέσιν του. Ὁ δὲ ἀπαντῶν δὲν πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπὸν τὴν λέξιν, ἀλλὰ τὴν ἔννοιαν τῶν λογομένων τοῦ ἀγορεύσαντος.

Εἰς τὸν ἐντιμον ὅμως συναδέλφον ἡμῶν Κ. Σιληβέργον, ὃς καὶ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι λαμβάνων τὸν λόγον ἔπρεπε νὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι ὁ ἐκφρασθεὶς πρὸ ὀλίγου σφαλερῶς ἴσως εἶναι γεροντιώτερός του, καὶ εἰς τοὺς γεροντιώτερους ἡμεῖς οἱ

Τῆς 21 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ιω. Λαβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαγκαλάμπους ἀπόντος, ἐκάρυσεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῶν προλαβούσων συνεδριάσεων ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἀπαγγέλλαντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Κ. γραμματέως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφαλαίου Α'. σπρωτικόν καὶ ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτόν, ὅπως ἔχει, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 2, ἐρ' οὗ ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι ἀρὰ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς τοῦ προσιθιμένου κλητῆρος πρὸς τὴν θέσιν τούτου· νὰ διορισθῇ διὰ νόμου, ἐνῷ ὁ Κ. ὑπουργὸς διςχυρίσθη ὅτι καταχωρήθη ὁ περὶ οὗ προέχεται κλητὴρ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ὀνομάζεται δι' αὐτοῦ κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων καὶ τίς μέγρι τοῦδε νομολογίαν. Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ ἄρθρον 3 ἐφεταῖον καὶ λόγῳ γενομένου ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου τούτου προβλεπόμενον Γ'. ἐφεταῖον θέλει συστηθῇ διὰ νόμου ἢ διὰ Β. Διατάγματος, ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διςχυρίσθη ὅτι δυνάμει τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων θέλει συστηθῇ τοῦτο διὰ Β. διατάγματος, ὅπως καὶ αἱ περιφέρειαι ὅλων τῶν λοιπῶν δικαστηρίων ἐκἀνονήσθησαν καὶ κανονίζονται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει πάντῃς ἄλλου καλλίτερα τὰς ἀνάγκας καὶ προσδιορίζει ἀνεῦ τινὸς εἰσγγελσεως τὸ μέρος καθ' ὃ πρέπει νὰ συστηθῇ ὡς ἡ περιφέρεια αὐτοῦ καὶ πάντῃς ἄλλου δικαστηρίου.

Ἀπήντησεν ὁ Γερ. Κ. Παλμυρίδης. Λυπούμαι πολὺ διότι ἤκουσα τὸν Κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀγορεύσαντα ἐναντίον τῶν ἀπαράσεων τοῦ σώματος τούτου καὶ προσβαλόντα τρόπον τινὰ διὰ τοῦ τρόπου τούτου αὐτὸ, ἐνῷ αἱ ἀπαράσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων πρέπει νὰ ἴναι σεβασταὶ ὑπὸ παντὸς ὑπουργοῦ ἢ ἄλλου. Προχθὲς ἡμεῖς αὐτοὶ ἐνταῦθα ἀπερασάμεν κατόπιν στροφῆς μετὰ τοῦ αὐτοῦ Κ. ὑπουργοῦ συζητήσεως τινὲς διὰ νόμου μεταβολὴν δικαστικῆς περιφέρειας, καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐκάμαμεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἰσο-

στάτος, ἢν ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπρεπε νὰ σεβασθῇ εἶναι ἀλλήθες ὅτι τὸ Σύνταγμα κατ' οὐδὲν μετέβαλε τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων, δὲν ἐνόησεν ὅμως ὅτι ἔχθελε γινεταὶ ἐκεῖνο, ὅπερ εἰς αὐτὸν μὲν περιέχεται, ἀντίκειται δὲ εἰς τὸ Σύνταγμα.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Φύλλης.

Ὅταν λέγωμεν ὅτι ὅσα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸ Σύνταγμα δύναται νὰ γίνωσι, πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν περιορίζεται εἰς τὰ γράμματα ταῦτα καὶ οὐκ ἐννοεῖται νὰ ἐμβατεύωμεν μᾶλλον εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Ἐάν ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων λέγῃ ὅτι ἐπιτρέπεται ἢ διὰ Β. Διατάγματος συστάσις τρίτου ἐφεταῖου καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφέρειας αὐτοῦ, τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος σὰς ἐμποδίζει νὰ πράξητε τοῦτο, διότι ἀρῖναι εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα νὰ σὰς ἐπιτρέψῃ τὴν δαπάνην αὐτοῦ τοῦτο τὸ Σύνταγμα προέβλεπε καὶ ἄλλας περιστάσεις· ἐν τινι αὐτοῦ ἁρθρῷ λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διορίσῃ εἰς μὴ νομοθετημένην θέσιν προκείμενον λατὸν νὰ καταρτίσθῃ διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν δικαστῶν τὸ περὶ οὗ πρόκειται τρίτον ἐφεταῖον, πρέπει προηγουμένως καὶ ἀπαιτεῖται νὰ νομοθετηθῇ πρῶτον ἡ θέσις· εἰς ἄλλο ἄρθρον αὐτοῦ ὁρίζει ὅτι ὁ Βασιλεὺς κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας κλπ. ἀλλὰ τὰ σώματα πρέπει νὰ συνελέσωνται καὶ νὰ ἐγκρίνωσι τὴν δαπάνην ὥστε μόνον διὰ τῆς συμπράξεως τῶν νομοθετικῶν σωμάτων πᾶσα διοικητικὴ ἐνέργεια ἀποβαίνει τελεσφόρος· τὰ ἀντιπάλαιοντα ἀμοιβαία συμπεριφέροντα, εἶπεν ἐπὶ τῶντος ὁ Κ. ὑπουργὸς, ἐμποδίζουν ἐνταῦθα, ἤτοι εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, τὴν εὐλακενὴ ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἐφεταῖου· ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ πεκατηρώσωμεν εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν ὅτι τὰ συμπεριφέροντα διὰ τῆς συζητήσεως, ἥτις λαμβάνει χώραν εἰς τὰ σώματα διεκλύονται καὶ δὲν λαμβάνουν τὴν ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, ἢν ἐξασκῶσιν ἐπὶ τῶν πράξεων, αἰτίνες ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

Ἀντίτελεξεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης.

Συμφωνῶ κατὰ καὶ ὁμολογῶ ὅτι τότε ὑφίσταται συνταγματικὸν πολίτευμα, ὅταν πᾶν Σῶμα περιορίζεται ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθυκόντων· ἀπὸ αὐτοῦ πῶς οἱ ἀντιλέγοντες δὲν ἐπρότειναν δυνάμει τῶν ἰδίων λόγων εἰς οὗς στηρίζουσι τὴν διὰ νόμου σύστασιν τοῦ τρίτου ἐφεταῖου, πῶς, λέγω, δὲν ἐπρότειναν καὶ τὴν ἐκ νέου νομοθέτησιν τῶν ὑπαρχόντων δυνάμεων, καὶ τὴν μεταθέσιν τοῦ ἐν Ναυπλίῳ εἰς ἄλλην πόλιν, ἀρὰ ἐπὶ τοσαῦτα εἶη εἶναι ἐγκατεδρυμένον ἐκεῖ· ὅταν ὁ νόμος ὁμιλῇ

ρίτως, τὰ πάντα πρέπει νὰ παύσων· ἕκαστος πρέπει νὰ περιορίζεται ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων του· ὥστε τότε καὶ ποῦ πρέπει νὰ συστήθῃ τὸ τρίτον ἐρεταῖον ἀμφότερα εἶναι δικαιώματα τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις διὰ τῶν ὀργάνων της γνωρίζει τὰς ἀνάγκας ἑκάστης πόλεως καὶ ἑκάστης ἐπαρχίας. Ἐν τῷ Σώματι ἀρνηθῶσι τὴν δαπάνην, ἐξαιτίας τότε ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ συστήθῃ τὸ ζητούμενον τρίτον ἐρεταῖον.

Ἐπὶνεγκιν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Ἐγω, Κύριε, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμφιβολίας τινάς, καὶ αἱ ἀμφιβολίαι μου αὗται προέρχονται ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Τῶντι, ὡς ὁ Κ. ὑπουργὸς ἰσχυρίζεται, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων εἶναι ρητὸν, ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον δὲν ὑπῆρχε τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου ἐρεταίου· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη μεταβλήθη ἡ κατάστασις· ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος, ὅστις κατὰ τὸ 1849 ἔφερε νόμον κανονίζοντα τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου ἐρεταίου, ἦτο εἰς κλήτερον θέσιν ἐκεῖνος, εἰς ἣν θέλει νὰ τεθῇ ἤδη ὁ νῦν Κ. ὑπουργός. Τὸ ἄρθρον τρίτον τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων λέγει ὅτι θέλουσι συστήθῃ οὔτε ὀλιγώτερα τῶν δύο οὔτε περισσότερα τῶν τριῶν ἐρεταῖα, τὰ δύο ἐξ αὐτῶν ἐγκρ. θέντα ἐνυποτίθησαν, τὸ τρίτον δὲν ἐνεκρίθη τότε καὶ μένει νὰ ἐγκριθῇ τώρα, ὅτε ἰσχύει τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, καὶ πρέπει νὰ ἐγκριθῇ νομοθετικῶς· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος ὁ εἰσαγωγὸν νόμον περὶ τούτου εἶχε συνταγματικὴν θέσιν καλλίτεραν ὑπάρχει καὶ ἕτερος λόγος ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν ταύτην ὁ ἐξ ἑλ. τὸ ἄρθρον 4 τοῦ οργανισμοῦ λέγει «ὅτι ἡ περιφέρεια ἑκάστου δικαστηρίου θέλει ὁριθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως» ἡ φράσις ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἔχοντος τότε συγκεντρωμένον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν, ἐκφράζει κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὴν ἐννοίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας· διὸ καὶ λέγω ὅτι πᾶν ὅ,τι δὲν ἐνομοθετήθη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐξουσίας ἐκείνης, πρέπει νὰ νομοθετηθῇ ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ ἰσχύοντος ἤδη συνταγματικοῦ πολιτεύματος διὰ νόμου.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπάντησεν, ὅτι ἡ προσδιορισμὸς τῆς περιφέρειας πρέπει νὰ γίνῃ διὰ Β. Διατάγματος, καθὼς τοῦτο δὲν εἶναι ἀρμόδιον κανονοδουλευτικῆς συστάσεως· ἂν δὲ τὰ Σώματα δὲν θέλουν τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου ἐρεταίου δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν δαπάνην.

Ἐπανέλαβεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης, ὅτι τὰ βουλευτικὰ Σώ-

ματα νομοθετικῶς ἔχουν μέρος εἰς ὅλην τὴν διαδικασία, καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς κἀνανε εἰς ἑαυτὸν τὸ ἀδικον νὰ ἐξανίσταται κατὰ τῆς ιδέας ὅτι πρέπει νομοθετικῶς νὰ ἀπορριπτῇ ἡ σύστασις τοῦ τρίτου ἐρεταίου, ὕστερον ἀπὸ τὴν προϋφαινήν ἀπόρριψιν τῆς Γερουσίας, οὐδὲ νομίζω ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ διαβίβας τοῦ Βασιλέως.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Χατζίσκος.

Εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ὅσοι προσεδέον τὴν ἐνατίαν τῆς ἰδικῆς του νόμου δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν δαπάνην καὶ ἐγὼ λέγω ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκτεθῇ ἀπάναντι τοῦ λαοῦ, ὅστις διψᾷ, οὕτως εἶπεν, καὶ ἀνυμνῶ νὰ σῶσῃ τὴν διψῶν του εἰς τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου ἐρεταίου.

Ἐπὶνεγκιν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Καθ'ὼς ἐμνήσθην οἱ προαγορεύσαντες συμφωνοῦμεν ὅλοι, ἡ θὰ συμφωνήσωμεν ἵσως νὰ θεραπευθῇ μὴ ἀάγκη, καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην πρέπει νὰ θεραπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις· ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐταῦθα ταῦτα σήμερον· τὸ ζήτημα εἶναι περὶ δικαιοδοσίας, καὶ ἂς μὴ συγχωρηθῇ νὰ ὑποστησώμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἡμέτερα δικαιώματα. Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ὠρῆται ἐκ τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἄλλου, καὶ νὰ ζητῇ τότε νὰ τὸν καταβάλῃ· αἱ Κυβερνήσεις ὅσαι ὠρῆθησαν ἀπὸ προσωρινούς μορασμούς ἀναγκάσθησαν ἔπειτα νὰ παραδώσωσι ὅλα καὶ τὰ ξένα καὶ τὰ ἴδια δικαιώματα· πᾶσα Κυβέρνησις, λέγω, δὲν πρέπει νὰ ὠρῆται ἀπὸ μίαν περίπτωσιν διὰ νὰ ἀποκτᾷ οὕτω ἐν δικαίω. Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ νόμου ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ αὐτὴ θὰ νομοθετήσῃ, ἡ αὐτὴ θὰ ἐκτελέσῃ, καὶ τοὺς νόμους τούτους δὲν πρέπει νὰ τοὺς λαμβάνωμεν καθ' ἣν ἰσχύον εἶχον ὅταν ἐκτελέσθησαν ἐν μέρει· τὸ ἄρθρον 3 λέγει, ὅτι δύνανται νὰ γίνωσι τρία ἐρεταῖα· ἀλλ' ὁ νομοθέτης εὖ ἐν ἀναγκῇ νὰ σχηματίσῃ ὡς καὶ ἐγὼ μάλιστα δύο μόνον· μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἠλλαξεν ἡ ἐξουσία· καὶ κατὰ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ὅσας προέκειται περὶ σκέψεως εἶναι ἔργον τῶν πολιτῶν, ὅσας δὲ ὁ λόγος περὶ ἐκτελέσεως εἶναι ἔργον ἐκείνου· μέχρι τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843 ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δὲν ἐθεωρεῖται ἀναγκασίαν τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου ἐρεταίου. Μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου τὸ Σύνταγμα δὲν κατήργησε μὲν ρητῶς τὸν ὀργανισμόν τῶν δικαστηρίων, ὥρις δὲ ὅτι δὲν δύναται ἡ νομοταξιακὴ ἐξουσία νὰ συστήσῃ τὸ τρίτον ἐρεταῖον· μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἔδωκε νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ μόνη διὰ

εσκερθη, πρόκειται να σκερθη ήδη, ότι η σφαγή της νομοθετικής δυνάμεως διχοτάθη εις τρία και επειδή πρόκειται περί σκέψεως εις την οποίαν πρέπει να λάβωσι μέρος πολλοί, επειδή πρέπει ανώμα να ορισθῇ και περιφέρειαι και επειδή τὸ ἀντικείμενον συνεπάγεται και δαπάνην οὐ μικράν, διὰ ταῦτα τὸ τοιοῦτο εἶναι δικαίωμα τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας· ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶπεν, ὅτι τὰ Σώματα ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῶσι τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐγὼ διορίσω τοῦς δικαστάς· ἀλλ' αὐτοῦ διορισθῶσιν οἱ δικασταὶ καὶ περαιωθῇ ἡ θεραπεία μιᾶς ἀνάγκης τῶν κατωίκων, τότε εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῶσι τὰ Σώματα τὴν δαπάνην.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Εάν τις ἐξετάσῃ τὸν ὁργανισμὸν τῶν δικαστηρίων εὐρίσκει λαλόμενον τὸ ζήτημα· ἀλλ' ὅταν ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἠρμηνύσῃ μετὰ τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων ἄλλοτε τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἐκθέτοντος ὁργανισμοῦ, ὅτι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρουσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἡ σύστασις τοῦ τρίτου ἐφετερίου πρέπει νὰ γενῇ διὰ νόμου, ἡ ἐρμηνεία ἀπαξ ἐγένετο, καὶ πᾶσα πράξις, ἥτις εἶναι ἐναντία τῆς ἐρμηνείας, εἶναι παράνομος.

Επὶνεγκεν ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν· ἐνταῦθα, καθὰ παρατηρῶ, δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἂν πρέπει νὰ συστήσῃ τὸ τρίτον ἐφετεῖον, ἀλλὰ περὶ τῆς συνταγματικῆς ἀρχῆς τοῦ δικαίου τοῦς τῆς συστάσεως αὐτοῦ, καὶ περὶ τούτου ἔχουσι δύο διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τὴν μὲν λέγουσαν ὅτι δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς μὴ νομοθετημένην θέσιν, τὴν δὲ ὁρίζουσαν ὅτι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ὅσα ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν καταργοῦνται· ἀλλ' ἡ πρώτη διατάξις ἐμποδίζει τὴν σύστασιν τοῦ τρίτου ἐφετερίου ἐκ μέρους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας· οὐχὶ διότι ὑπάρχει νόμος, ὁ ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων, ὅστις ἐνομοθέτησε τὴν θέσιν· ἀρ' ἑτέρου τὸ ἄρθρον 103 λέγει ὅτι τὰ παλαιὰ ἰσχύουν καὶ μόνον τὰ ἀντιβαίνοντα καταργοῦνται· ἡ νομοθέτης λοιπὸν τῆς θέσεως δὲν εἶναι ἐναντία τοῦ Συντάγματος καὶ ἰσχύει. Ἐρρίθη ὅτι ἡ σκέψις ἀνήκει καὶ εἰς τὰ τρία Σώματα, ἡ δὲ ἐκτέλεσις εἰς τὸ ἐν· ἀλλ' ἡ σκέψις προϋπήρξε καὶ ἡ θέσις ἐνομοθετήθη, ἀρ' ἡ δὲ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως τοῦ ἐφετερίου, ὅταν ἴδῃ κατὰ ἄλλον τὸν καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἰς ὅλα τὰ συντάγματα ὑπάρχουσι προσδιορισμοὶ οἱ ὅποιοι δὲν προσδεδόσαν ἐντεκα τῶν δευτερευόντων νόμων· αὕτη ἡ αἰτία νῆαγκασε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ὀρίσῃ διὰ νόμου τὸν προσδιορισμὸν τῆς δικαστι-

κῆς περιφέρειας ὅταν πρόκηται δι' αὐτῆς καὶ περὶ μεταθέσεως δικαστοῦ, διὰ νὰ μὴ δύναται ἡ ἐξουσία νὰ πράττῃ, ὅτι θέλει ὡς πρὸς τὸν δικαστὴν ὅστις πρέπει νὰ ᾖ ἀνεξάρτητος· τοιοῦτοι ὁρισμοὶ χρῆζοντες τροποποιήσεως ὑπάρχουν πολλοί, ἀλλ' ἡ τροπολογία τῶν πρέπει νὰ ἔλθῃ διὰ ὅλου. Εἶπεν ἕτερος τῶν προαγορευσάντων ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑποβάλλουσα ἀπαξ τὸν ζητούμενον νόμον ἠρμηνύσεν αὐτῶ τὸ ζήτημα καὶ δὲν δύναται νὰ τὸ ἐρμηνεύσῃ ἄλλως ἢ δι'· ἀλλ' ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ἡ Κυβέρνησις οὐχὶ διότι ὑποχρεοῦται, ἀλλὰ διότι θέλει νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, εἰσάγει τοιαῦτα νομοσχέδια εἰς τὰς Βουλὰς· τοιοῦτόν τι εἰσῆχθη, ὡς ὅλοι ἐθελοῦς ἐνθυμίσθη, κατὰ τινα προγενεστέραν περίστασιν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο περὶ ἀπαντήσεως τινος σπουδαίας ἐνδιαφερούσης τὸ ἔθνος πρὸς μίαν τῶν μεγάλων Δυνάμεων, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καλὸν νὰ ζητήσῃ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν συγκράτησιν τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων· διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἐξάγεται τὸ ἐνδόξισμον ὅτι ὅταν ὁ ὑπουργὸς ἐξήγησε τὴν γνώμην τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων εἰς τι ἀντικείμενον τὸ τοιοῦτον ἔχει ἀποτέλεσμα.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερ. Κ. Μήλιος.

Τὸ ζήτημα ὅπως διόλου καθυρὸν δὲν εἶναι, διότι ἄλλως δὲν ἔδυνατο νὰ λάβῃ χώραν τοσαύτη συζήτησις· ὁ ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων χρονολογεῖται ἀπὸ τὰ 1834 καὶ ἡ ἐν αὐτῷ εὐρισκομένη λέξις α συσταίνονται ο ἐξηγεῖ μίαν διάρκειαν χρόνου καὶ ἐννοεῖ τὴν ὥρην καθ' ἣν ἐφημοσίεθη, καὶ δὲν γνωρίζω ἂν ἰσχύῃ μέχρι τοῦ ἐτους 1861· ἡ τότε Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσῃ ὡς καὶ ἐσύστησε τὰ δύο ἐφετεῖα· μετὰ ταῦτα ἐπῆλθε τὸ Σύνταγμα, ὅπερ ἐπεκύρωσε τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ὅσα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτό· δὲν γνωρίζω ἂν ἐννοῇ συνεπικυρωμένα καὶ τὰ μὴ πραγματοποιηθέντα· τὸ Σύνταγμα ἐθεωρήθη μᾶλλον ὡς περιορισμὸς τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, καὶ ἀμφιβάλλω ἂν οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματος ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ συστήσῃ οὕτως τὸ τρίτον ἐφετεῖον· διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι ἀντικείμενον, ὅπερ δὲν ἐπραγματοποιήθη καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνομοθετήθη ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλου πολιτεύματος, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἤδη ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλου πολιτεύματος συνταγματικῶς.

Ἐπανέλαθεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Πολλὰ παρατηρήσεις ἐξεργασθῶσαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου περὶ οὗ πρόκειται· ἡ γνώμη μου εἶναι αὕτη ὅτι ἡ διατάξις τοῦ (Πρακτ. Γερουσ. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 45

οργανισμού των δικαστηρίων ως μὴ αντιβαίνουσα εἰς τὸ σύνταγμα ἰσχύει εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, διότι οἱ νόμοι δὲν παραγράφονται· οἱ συντάκται τοῦ Συντάγματος εἰς κανὲν μέρος δὲν ἠθέλησαν νὰ υπαγάγῃσι ῥητῶς αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ ὁρθῶς ἐπραξάν τοῦτο, διότι αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον διαχειρίζεται καλῆτερον εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, διότι τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο νομοσχέδιον ἐπέσεν ἐνταῦθα χάριν συμφερόντων καὶ φιλοτιμιῶν, ὡς εἶπε τις τῶν προαγορευσάντων· ἂν ἐδύλεπον ὅτι ἡ διάταξις τοῦ οργανισμοῦ καταργήθη πρῶτος ἠθελεν εἶσθαι ζηλωτὴς τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν· ὡς πρὸς τὸ ὑπέρογκον τῆς δαπάνης παρατηρῶ ὅτι μία διάταξις καταρτισθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1817, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ἀφίνει εὐρύτατον στάδιον εἰς τὴν Κυβέρνησιν λαμβάνουσιν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ ὅσους ἐρέτας θελήσῃ· ἡ ἔνστασις ὅτι ὁ νόμος ἐν μέρει ἐξετελέσθη καὶ ἐν μέρει δὲν ἐξετελέσθη, ὥστε πᾶν ὅ,τι δὲν ἐξετελέσθη πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἤδη ἰσχύοντος πολιτεύματος, εἶναι ἡ ἀγγιχυστέρρα, ἀλλὰ παρατηρῶ ὅτι ἡ διάταξις εἶναι ἐντελής καὶ οὐχὶ ἡμιτελής, καὶ ταύτην θέλω ἔχει αἰωνίως ὑπ' ὄψιν μου.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον 3 ὅπως ἔχει, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 4 καὶ 5 ἀντὶ τινὸς ἀντιρρήσεως, καθὼς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφ. Α'. συνιστάμενον εἰς δραχ. 1,008,580.

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1—5 τοῦ Κεφ. Β'. εὐλικόν 1—4 τοῦ Κεφ. Γ'. εὐποδικῶν φυλακῶν 1—9 τοῦ Κεφ. Δ'. α ἐξόδα ποινικῆς δικαιοσύνης 2 καὶ 1—5 τοῦ Κεφ. Ε'. «διάφορα ἐξόδα» ἐγένοντο ἅπαντα δι' εἰδικῆς χειροτονίας δεκτὰ ὅπως ἔχουσι, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν Κεφαλαίων τούτων συνιστάμενον τοῦ μὲν Β'. εἰς δρ. 142,680 τοῦ δὲ Γ'. εἰς δραχ. 106,475, τοῦ δὲ Δ'. εἰς δραχ. 290,560 καὶ τοῦ Ε'. εἰς δραχ. 23,100. Ἐπομένως ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα παρεδέξατο ἐπίσης διὰ χειροτονίας καὶ τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης συμποσούμενον εἰς δραχμὰς 1,571,395.

Ἡ Γερουσία προέβη ἐπομένως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 Κεφαλαίου «Κεντρικὴ Διοίκησις» ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος.

Ἀναγνωσθὲν τὸ 1 ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 2 ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐδικαιολόγησεν ἀπέναντι τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας τὴν δαπάνην τῶν 3,000 δραχμῶν ὡς ἀντιμισθίαν τῶν ἐκτάκτων βοηθῶν, τὰς ὁποίας δὲν θεωρεῖ μὲν διαρκεῖς, διατηρεῖ ὁμοίως, διότι δὲν δύναται νὰ ἀπολύῃ καὶ νὰ προσλαμβάνῃ ὅταν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας παρουσιασθῇ, διότι ὑπάλληλοι ἀποκτήσαντες ὅπως δέποτε τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἀντικαθίστανται εὐκόλως. Ὅτι δὲ εἶναι ἀπόλυτος ἡ πρόσληψις τῶν ἐκτάκτων τούτων βοηθῶν φέρω εἰς μαρτυρίαν μου τὸν πρῶτον μὲν ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν ἡδὴ δὲ Γερουσιαστὴν καὶ εἰσηγητὴν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς σας, ὅστις, εἶναι ἀληθές, ἐπαύσε μὲν τοὺς ἐκτάκτους τούτους βοηθοὺς, εὐρέθη ὁμοίως μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναφέρῃ κατόπιν τινὰς ἐξ αὐτῶν, διότι οἱ γραμματεῖς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ὑπὸ τῶν βοηθῶν ἐνέργουμένην ὑπηρεσίαν.

ὑπελάθην ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας, Κύριε Πρόεδρε, ἀπλῶς μόνον περιττήρην ὡς περιττὴν τὴν ὑπαρξιν τῶν ἐκτάκτων τούτων βοηθῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑπουργείων, δὲν ἐπιμένει ὁμοίως ἂν τὸ Σῶμα ἐγκρίνῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ. Ὡς πρῶτον ὑπουργὸς ὁμοίως τῶν ἑσωτερικῶν παρετήρησα τότε ὅτι τινόντι ὑπῆρχε πλεονασμὸς ὑπαλλήλων ἐκτάκτων, μέλλετα δὲ ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς δημοσίου οἰκονομίας, καὶ ἐπέφερα ὅσας ἠδυνήθην οἰκονομίας, χωρὶς, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, νὰ προσλάβω κατόπιν ἄλλους. Ὡστε κατ' ἐμὲ, ἐπειδὴ νομίζω περιττὸν τὸ ἐκτάκτον τοῦτο προσωπικόν, καὶ ὡς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν αὐστηρὰν οἰκονομίαν πρέπει διὰ παντὸς μέσου νὰ προστρέχωμεν εἰς αὐτήν.

Παρέτρησεν ὁ Γερ. Κ. Χριστιδῆς.

Ἐννοῶ, Κύριε, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο περὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐξηγιήθη ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἄλλων ὑπουργείων, καὶ ἤδη ἠθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ προτείνωμεν ἄλλο μέσον θεραπείας παρὰ τὸ προηγούμενον· τουτέστιν ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ὀλίγους μόνον μῆνας ἔχει ἀκόμη μέλλανσαν ἐφαρμογὴν νὰ μὴ ἐγγίσωμεν τὰ καίμενα αὐτοῦ, νὰ καταστήσωμεν μόνον τοὺς Κ.Κ. ὑπουργοὺς προσεκτικoὺς ὥστε εἰς τὸ ἐπόμενον νὰ νομιμοποιήσωσι τὰς ἐκτάκτους ταύτας θέσεις.

Ἐκαστος ὑπουργός, Κύριε, φέρει ἐν ἐαυτῷ τὸ αἶσθημα τῆς ἐπιτήδεως τοῦ κλάδου, ἐφ' οὗ πρὶσταται, καὶ πάντοτε

φροντίζει πώς οι καλύτεροι θεβαίως και ικανότεροι υπάλληλοι να ανταποκρίνονται εις τας ανάγκας της υπηρεσίας, την οποίαν μόνος ο προϊστάμενος είναι εις θέσιν να εκτιμήσῃ· ώστε εν ταιούτῃ περιπτώσει εις τὸν ὑπουργὸν πρέπει νὰ δίδεται ἀπαρακαλύπτως τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν, τὸ ὅποιον ὅμως ἤθελε ζητήσει διὰ νόμου.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 ἐγένοντο δεκτὰ διὰ χειροτονίας, ὅπως καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου 1 συνιστάμενον ἐκ δραχμῶν 125,080.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ Κεφ. 2 « διοικήσεις ἐπαρχιῶν » ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χρηστίδου ἡ παρατήρησις περὶ τῆς φαινομένης ἐλαττώσεως ἐνὸς ἐπαρχοῦ, ὅτι ἡ οἰκονομία αὐτὴ εἶναι ψευδής, διότι σήμερον μὲν κατηργήθη ἡ θέσις αὕτη, αὐρίαν ὅμως δύναται πάλιν νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ διευθύνοντος ὑπουργοῦ, ἐνόσω διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καταργοῦνται καὶ ἰσχύουσιν αἱ θέσεις.

Ἐπὶ τούτοις τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 ἐγένοντο δεκτὰ διὰ χειροτονίας, ὅπως καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου 2 συνιστάμενον ἐκ δραχμῶν 449,740.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ Κεφαλ. 3 εἰρημίας ἀσφάλεια ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 ἀναγνωσθέντος ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, τῇ ἐπερωτήσει τινὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἔδωκε τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως *γαυλόβιος*, ἥτις πάντοτε σημειοῦται εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς, καὶ ἥτις ἐννοεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις δι' ἀποφάσεως δικαστικῆς ἐκηρύχθη ὡς κατεργάτης, αἰρετός κτλ.

Μετὰ τὴν ἐπεξηγητικὴν τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 ἐγένοντο δεκτὰ διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ ἄρθρου 5 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν καὶ τῆς χρήσεως ἥτις γίνεται ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ ἄρτου, διότι ἔχει ἀφορμὰς νὰ πιστεῖται ὅτι συμβαίνει καταχρήσεις. Εἶναι δὲ, παρετήρησεν, ἐναντίος τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς ζητούσης τὴν κατάργησιν τῆς αὐξήσεως ταύτης.

Προσέθηκε μάλιστα ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἔβηλεν εἶσθαι δίκαιον καὶ οἱ φυλακισμένοι νὰ τρέφονται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρτου δι' αὐτοὺς καὶ οἱ στρατιῶται, καὶ νὰ μὴ συμβαίνει κατάχρησις.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας, ὑποσχεθέντος τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου καὶ συλλέξῃ πληροφορίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 6 ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσει τινὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἀπάντησεν ὅτι τῶντι δὲν ἐγένετο οὐδὲν οἰκοδόμημα σωφρονιστικῶν φυλακῶν, διότι ἐσχάτως ἀνεχώρησεν ὁ ἀλλοδαπὸς ἐκεῖνος Ἀπέργης, ὅστις εἶχεν ἀναδεχθῇ τὴν ἐπιστάσιν τῆς οἰκοδομῆσεως αὐτῶν· συνεσωρεύθη ὅμως ἀρκετὸν ὑλικὸν κατεργασμένον διὰ νὰ φθάσῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο μὲ μικρὰ ἀκόμη ἐξοδα.

Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 6 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 3. συνιστάμενον εἰς δραχ. 570,860.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 4 εἰρημίας ὑγείας. Ἀναγνωσθέν τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 2 ὁ Γερ. Κ. Ρήγας Παλαμίδης παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν, ὥστε αἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκπαίδευόμεναι μαῖαι νὰ μεταβαίνουν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ νὰ διαδίδεται ἡ ὠφέλεια τῆς ἐπιστήμης καὶ οὕτως νὰ μένωσιν ὅλαι ἐνταῦθα· πρὸς δὲ παρετήρησεν ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ αὐξήνῃ καὶ ὁ μισθὸς τῆς ἐπιστατρίας, ἥτις καὶ πολλοὺς κόπους καταβάλλει καὶ εἰς ἀνάγκας εὐρίσκεται ὡς ἐκ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς τὴν ὅποιαν ἐξασκεῖ.

Τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος καὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι ὁ ἐν Ἰπιάτῃ ἱατρός τῶν λουτρῶν πρέπει νὰ μισθοδοτῇται ἐτησίως ὅπως καὶ ὁ ἐν Κύνθῳ ἱατρός· ἐν μόνον πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ἡ Κυβέρνησις αὐστηρῶς καὶ νὰ καταστήσῃ προσεκτικὸς τοὺς ἐξοχωτάτους, εἰς τὸ νὰ μὴ πωλῶσιν εἰς τοὺς ἐκεῖ μεταβαίνοντας ἀσθενεῖς ὑπερόγκως τὰ φάρμακα, διότι κατὰ τὰς ὁποίας ἔχουσι τινὲς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν πληροφορίας, πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐνεκα τῆς μεγάλης ὑπερτιμῆσεως τῶν φαρμάκων δὲν ἀπέφασιν νὰ ἀγοράσωσιν αὐτὰ καὶ οὕτω ἐβλάφθησαν, καὶ τοιοῦτόπως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν λουτρῶν αὐτῶν.

Παρατηρήθη ἐπίσης ὅτι, ἐκ τοῦ ἐν Ἰπιάτῃ ἐτησίως διορισθῆ-

ποιμένοι ιατροῦ ἢ Κυβερνήτης πρέπει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν ἐκεί-
περιφέρειαν καὶ ἰδιαίτερον διοίκειν.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 4, ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσῃ
τινὸς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουρ-
γὸς εἶπεν, ὅτι τὰ θεραπευτήρια τοῦ σπουδαίου ἐσυστήθησαν
ἀπὸ τοῦ 1847 συνεπεία πολλῶν καὶ σπουδαίων ἐμβάσεων ἐπι-
στιμόνων, οἵτινες ἐβλέπον τῷ ὄντι τὴν φθορὰν ἣτις ἐγένετο
εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐνεκα τοῦ κολλητικοῦ χαρακτῆρος τοῦ
νοσήματος τούτου. Ἀπὸ τῆς συστάσεως οὖν τῶν θεραπευτηρίων
αὐτῶν μέχρι τῆς σήμερον ἡ διαφορὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ
κακὸν δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι ὀλιγόσταυσεν μέχρις ἐξαλεί-
ψεως. Καὶ ὁ συστήσας ταῦτα ἀναμφιβόλως ἐνεργήσῃ τὴν κοι-
νωσίαν. ἣτις ἀνελθὼς ἐμαστιζέτο, καὶ ὠφέλησε τὴν ἐπιστήμην,
ἣτις μέχρι τινὸς ἡγνῶσι ἔσως τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας ταύτης
καθὼς καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας.

Ἐπὶ τούτοις τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 5 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστί-
δης παρετήρησεν, ὅτι ἡ ὑπαρξὶς σήμερον τῶν ὑγειονομείων καὶ
λοιμοκαθαρτηρίων εἶναι μία πολυτέλεια ὑπηρεσίας, εἶναι μία
δαπάνη σφαλερὰ διότι ἀφ' ἧς ἡ Τουρκία ἀντεκατέστησε τὴν
Ἑλλάδα, παραδεχθεῖσα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν μέ-
τρων, τοιαύτη ἐπιτήρησις παρ' ἡμῶν εἶναι κατὰ μέγα μέρος πε-
ριττὴ. Ἐπρότεινε λοιπὸν τὴν κατάργησιν τῶν ὑγειονομείων καὶ
μόνον τὴν ὑπαρξὶν τινῶν ἐπέτρεψεν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη.
Δὲν εἶναι δὲ, εἶπε, διόλου ἰσχυρὸς ὁ λόγος, τὸν ὅποιον καὶ ἄλ-
λοτε γενομένου λόγου ἐνταῦθα ἔφερεν ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἀδικί-
α τοῦτέστιν ἥτις εἰς ἣν ᾔθελον βυθθῇ ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι, μετὰ
τὴν κατάργησιν τῶν ὑγειονομείων διότι σήμερον ἰδοὺ ἐπέρχεται
καὶ ὁ νόμος περὶ συνταξέως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ
καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἡ Κυβέρνησις ἐδύνατο νὰ εὖρ ἐν
μέτρῳ πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, καθόσον πολλοὶ δύναν-
ται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ
ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ ἀσκοπὸς σπατάλη τῶν δημοσίων.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ζή-
τημα τοῦτο περὶ κατάργήσεως τῶν ὑγειονομείων ἔρχεται ὡ-
ς μόνον εἰς τὰ σώματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,
καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἁ μὲν οἱ ὑπουργοὶ ἐσκέρθησαν πάντοτε
καὶ συνεννοήθησαν μάλιστα μετ' ἄλλων συναδελφῶν των, πῶς
νὰ ἐπιστήσωσιν τῷ ὄντι τὴν ἐν μέλει ἀκρίβειαν αὐτῆς δαπάνης.

πλὴν ὅλαί αἱ κατὰ καιροὺς σκέψεις αὐτῶν δὲν ἰδυνήθησαν εἰσε-
τι νὰ ἀπαλλάξωσι τὴν συνείδησιν ἑνὸς ὑπουργοῦ ἀπὸ τῆς εὐ-
θύνης, τὴν ὅποιαν θέλει ἀναδεχθῇ ἀπέναντι τοσούτων ἀρχαίων
ὑπαλλήλων καὶ ἐνδεῶν, τοὺς ὁποίους θὰ ἀποπέμψῃ.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην, εἶπεν, εὐρέθην καὶ ὁ ἴδιος σήμερον, καὶ
ἀπέναντι τῆς εὐθύνῃς δὲν ἀνεδέχθη νὰ καταργήσῃ τὸν κλάδον
τούτον τῆς ὑπηρεσίας ὑπόσχεται μόνον ὅτι θέλει προσπαθῆσαι
νὰ φέρῃ τὴν δυνατὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 6 ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν διὰ
χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ Κεφαλ. 5 «δημόσιος οἰκονο-
μία» ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1, ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατη-
ρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
ὑπουργός, ὅτι τὸ δεινροκομεῖον ἐπέφερε μεγάλην μάλιστα βελ-
τίωσιν εἰς τὴν ποιότητα τῶν δένδρων καὶ τὴν καλλιέργειαν
αὐτῶν προσέβηκεν δὲ ὅτι πλείοστες τις ἐπιβλέψας θέλει φέρει
ὠρελιμώτερα ἀποτελέσματα.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν αὐξησιν τῆς μισθοδοτίας τοῦ ἀρχικη-
πουροῦ εἶναι μία ἀνάγκη κατεπίγουσα, διότι εἰς ἐποχὴν καθ'
ἣν γίνεται ἡ ἀπαίτησις αὕτη ἐκ μέους του, εἶναι δύσκολος καὶ
πρέπει νὰ γενῇ παραδεκτὴ, διότι δὲν δύναται, εἶπε, νὰ ἀντικα-
τασταθῇ.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 1, ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν καὶ τοῦ 2 ἄρθρου ἀναγνώσθη ἡ ἐπ'
αὐτοῦ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστί-
δης παρετήρησεν, ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς καθόσον ἀφορᾷ
τοὺς δύο ἀξιοτίμους νέους, οἵτινες δύνανται μόνον νὰ ἀναδεχ-
θῶσι τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθητευομένων τῆς ἐν Τύρινθι γεωρ-
γικῆς σχολῆς, κατὰ θεωρίαν ἔσως εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ ἐν τῇ ἐφαρ-
μογῇ αὐτῆς εἶναι ἀδύνατος, καθόσον δύο νέοι οἱ αἰεδήποτε καὶ
ἂν θεωρηθῶσιν ὑψηλῆς μαθήσεως καὶ ικανότητος, ποτὲ δὲν δύ-
ναι νὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐπὶ τὰ καθηγητὰς ἢ καὶ πλείοτε-
ρους, παρ' ὧν καὶ αὐτοὶ ἐδιδάχθησαν τὴν ἐπιστήμην ταύτην.
Ὅτι δὲ δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν σήμερον εἶναι νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ
Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός ὅποιαν πρακτικὴν ὠφέλειαν
ἐπέφερον ἡ γεωργικὴ αὕτη σχολή, διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδω-
μεν τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιστήμης ἐφαρμοσμένης εἰς τὰς τέχνας.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός.

Δὲν θέλω, Κύριοι, νὰ ἀνατρέξω εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ὑπάρ-

ζῶας τῆς σχολῆς ταύτης διότι οὐδὲν ὡς ἐνδιαφέρει. ἔρχομαι μόνον νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς σας γενομένας παρατηρήσεις διὰ τῶν ἐξῆς. Οἱ δύο ἀξιότιμοι νέοι, περὶ ὧν γίνεται λόγος σήμερον, ἀναδέχονται, ὡς οἱ ἴδιοι ἐν τῇ πρὸς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐθέσει των ὁμολογούν, νὰ παραδώσωσι τὰ μαθήματα ἐκεῖνα, ὅσα ἀπλῶς ἀναγκαιοῦν πρὸς μόρφωσιν ἐνὸς γεωργοῦ. Αἱ ἐπιστήμαι δὲ ἐκεῖναι, αἵτινες συντρέχουσιν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ, λόγου χάριν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρίσκωνται συγκεντρωμέναι εἰς ἓν πρόσωπον.

Καὶ οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος λοιπὸν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ αὐτῶν συνειδήσει ὁμολογούν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ παραδώσωσιν οἱ δύο μόνον, ὅτι ἐδιδάχθησαν ὑπὸ πολλῶν.

Ἦδη, Κύριοι, ἔρχομαι νὰ σας διαβεβαιώσω, ὅτι ἐκ τῆς πρακτικῆς γεωργίας τοῦ διευθύνοντος πρό τινας τὴν σχολὴν πρακτικοῦ ἀλλοδαποῦ πολλοὶ ὠφελήθησαν, πρὸ πάντων δὲ αἱ μοναὶ ἐκεῖναι, ὅσαι ἐπέσθην νὰ πέμψωσιν ὑποτακτικούς τινας νὰ διδάχθωσι παρ' αὐτῶν, διότι τῷ ὄντι ἡ διδασκαλία καθ' ἡ πρακτικοτάτη δὲν εὕρισκε τόσους θιασώτας ἐκ τῶν νέων ἑλληνοπαίδων, οἵτινες ἐπέζητουν θεωρίας καὶ δὲν ἐπεθύμουν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς σκληραγωγίας τῆς πρακτικῆς γεωργίας. Ἦτο λοιπὸν ἐπόμενον οἱ μαθητευόμενοι τῆς σχολῆς νὰ ὀλιγοστεύσωσιν ἐπαισθητῶς, καὶ εἶναι πολὺ μάλιστα ἀν' ἐναπέμεινον ὀλίγοι.

Αἱ παρατηρήσεις λοιπὸν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος, ὅσον καὶ ἂν μοι ἐφάνησαν εὐλογοί, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι, διότι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὅλων ἡμῶν δὲν φέρουσιν οὐδέ αὖ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 4 ἀναγνώσθη καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ἧς προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ὅτι ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῶσιν εἶναι ἀνάγκη μάλιστα νὰ αὐξήσωσιν οἱ ὑπότροποι τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τελειοποίησιν τῆς οἰνοποιίας, διότι ἀφοῦ δὲν ἔχωμεν οὐδεμίαν ἄλλην βιομηχανίαν, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὸν τόπον, πρέπει διὰ τῆς ἐπιστήμης νὰ ἐνισχυώμεν ὅσον τὸ δυνατόν τὰς ὑπαρχούσας. Προπάντων ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ φροντίσῃ περὶ μηχανικῶν τοῦ αἵματος, ἐξ ὧν οὔτε ἓνα ἔχομεν Ἕλληνα, καὶ ἐν τούτοις διατηροῦμεν τόσα ἀντροκίνητα. Παρατηρῶ δὲ ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἔστιν ἀνὰ καὶ ἡ

Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν πληρωμὴν τῶν μετοχῶν τὰς ὁποίας ὑποσχέθη εἰς τὴν εταιρίαν τῆς οἰνοποιίας.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἱερωτικῶν ὑπουργός.

Ὅπως ὅλοι, Κύριοι, ἐπίσης καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ τὴν περιποίησιν καὶ τὴν πρόδον τῆς βιομηχανίας, διότι αἰσθάνομαι ἐπίσης τὴν ἀξίαν τῶν ἐθνῶν ἐκεῖνων, τὰ ὅποια νῦν ἔχουσιν νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐπὶ τοιούτων ἑσέων. Ἀλλὰ Κύριοι, χωρὶς νὰ θέλω νὰ μεμφθῶ τοὺς προκατόχους ὑπουργοὺς, λέγω, ὅτι ὅτε εἰσῆλθον ἐν τῇ ὑπουργείῳ εὗρον τὸν προϋπολογισμὸν συντεταγμένον ἤδη ὅπως δὲν ἔπρεπε ἴσως, διότι ἐξ' αὐτοῦ ἀφαιρέθησαν πολλὰ κεφάλαια χρήσιμα εἰς παραγωγικὰς δαπάνας, καὶ τοῦτο ὅχι ἐσθαιῶς ἀνευ λόγου. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὁ ποριορισμὸς καὶ οἱ δεσμοὶ οὗτοι ἡνόχουν στενωτάτα, διότι δὲν ἠδυνάμην ἐλλειπόντων τῶν μέσων νὰ ἐνεργήσω τὸ κατ' ἐμὲ ὅπως ἠνόησον τὴν ἡθοποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν ἐνὸς κράτους, ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἢ καλῶς ἐννοουμένη οἰκογενειακὴ εὐδαιμονία, διὰ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, τῆς βιομηχανοῦ ἐργασίας καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς.

Πρόκειται λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ περιορισθῶ εἰς τινὰς μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, διὰ νὰ κατωρθώσω ὀλίγα τινα, διότι πᾶσα ἡδὴ προσθήκη δαπάνης δὲν εἶναι δυνατό νὰ εὕρῃ καὶ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρόσοδον.

Παρατήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης. Μετὰ πολλὴν μου τῷ ὄντι θλίψιν παρατηρῶ, Κύριοι, ὅτι σχεδὸν αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπαλήθευσαν, ὅταν ἔλεγον ἐκάστοτε ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνταῦθα, ὅτι αἱ μὴ καλῶς γινόμεναι δαπάναι θέλουσι φέρει εἰς τοιαύτην κατὰστασιν τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ ἔρχεται σήμερον εἰς ὑπουργὸς καὶ νὰ σας λέγῃ δημοσίᾳ ὅτι δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ οὔτε 3,000 δραχ. τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ.

Ἐπίσης, Κύριοι, παρατηρεῖτε πόσον λυπηρὰ εἶναι ἡ κατὰστασις, ὥστε ἡ οἰκονομία σήμερον γίνεται ἐπὶ τῶν ἀναγκασιωτέρων πραγμάτων οὔτε τὸ θέατρον Κύριοι, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκλειθῇ, διότι εἰς μίαν πρωτεύουσάν, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τόσοι ξένοι, εἶναι ἡ μεγαλῆτέρα ἑλλείψις, διότι εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ προκαταληπτικὰ ἐκεῖνα μέσα, δι' ὧν μία κοινωνία θεωρεῖται ἐξευγενισμένη κατ' ἐμὲ λοιπὸν ἡ δαπάνη διὰ τὸ θέατρον δὲν ἔπρεπε ν' ἀφαιρεθῇ ἀφοῦ τὸ θέατρον εἰς τὰ ἄλλα κράτη δίδεται ὡς μία τροφή.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,

13, και 14, έγινοντο δεκτά δι' ειδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κερ. 5. ἐκ δραχ. 586,824:76.

Αναγνωσθὲν κατόπιν τὸ Κερ. 6. «Δημόσιοι οἰκοδομαὶ ἀνεγνώσθησαν καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, καὶ έγινοντο δεκτά δι' ειδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου 6 ἐκ δραχ. 142,660.

Αναγνωσθέντος ἐπίσης τοῦ Κεφαλ. 7. αὐδοπαίλας ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 1. ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γεωργιαντᾶς ἐβούλησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πρόσδον τῆς ὁδοπαίλας, διότι ἡ συγκοινωνία πάσχει οὐσιωδῶς· ἰδιαιτέρως δὲ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἀπὸ Θιέων μέχρι Λεβαδείας ἐγκαταλειφθείσης ὁδοῦ, διότι οὕτω ἀποβαίνουσι μάταιαι αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι δαπάναι.

Μετὰ ταῦτα τὰ ἄρθρα 1, καὶ 2, έγινοντο δεκτά δι' ειδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κερ. 7. συνισταμένου ἐκ δραχμῶν 458,820.

Ἐπομένως ἀναγνωσθὲν τὸ Κεφαλ. 8. «Λιμένες» μετὰ τοῦ 1 αὐτοῦ ἁρθρου ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας, τοῦ συνόλου συνισταμένου ἐκ δραχμῶν 117,730.

Αναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ Κερ. 9. «Βοήθειαι» ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 αὐτοῦ ἁρθρον διὰ χειροτονίας.

Αναγνωσθέντος ἐπομένως καὶ τοῦ 2, ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Μαργίνας λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι μεγάλη σπατάλη γίνεται ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου τούτου τῶν βοηθημάτων, καὶ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἁρθρου τούτου ἐξοδαῦνται ἐπὶ ματαίῳ ὅπου οὐ δεῖ.

Πολλὰκις ἐγένετο λόγος, εἰπε, περὶ τούτου ἐνταῦθα, καὶ ἡ Γερουσία πηλὴν ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπέλθῃ ἀπαξ εἰς οἰκονομικότερα μέτρα καὶ νομιμότερα, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Ἐξητήθη δὲ ἐσχάτως κατάλογος τῶν βοηθημάτων τούτων διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ποῦ γίνεται ἡ μεγάλη αὕτη δαπάνη, καὶ ἂν καλῶς ἢ κακῶς χορηγῶνται ταῦτα, πλὴν τὸ ὑπουργεῖον ἤρνηθη νὰ πρυσιαίῃ τούτων ἀδικαιολογῶν, διότι δημοσία ἔγγραφα κανονίζοντα μάλιστα δαπάνας δὲν δύνανται νὰ ἀσυνήθωσιν οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα. Τὰ πολλὰ ἐξοδα εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἔδωκε καὶ δίδει τὸ θάρος τῆς αὐξήσεως ἀλόγου ταύτης δαπάνης ἀπὸ δραχ. 90 χιλ. εἰς 140.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ 15 χιλιάδες μόνον δραχ. ἡδύναντο καλῶς διανοεῖσθαι νὰ χρησιμεύωσιν εἰς ἐν-

δεῖς κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας, καὶ 10 χιλιάδες ἐπίσης ἔρουν δι' ἐνδεχομένας κηδείας. Ὅσα δὲ δίδονται ἤδη ἀνευ νόμου δίκην συντάξεων νὰ κανονισθῶσι διὰ νόμον· παρετήρησε δὲ ὅτι ἂν καὶ ἤδη μείνῃ ἡ διορθωσις τούτου διὰ τὸ ἐπόμενον οὐδέποτε θέλει ἐπέλθῃ διορθωσις τῆς ἀλόγου ταύτης σπατάλης, ἐκ δὲ τῆς ἀρνήσεως τοῦ καταλόγου ἐξάγεται ὅτι τὰ ἐξοδα ταῦτα ἐγένοντο παρανόμως καὶ κακῶς.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 2. ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφαλαίου 9. συνισταμένου ἐκ δραχμῶν 201,358.

Αναγνωσθὲν καὶ τὸ Κεφαλ. 10. «Ἐκτέλεισις τοῦ σχεδίου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους» ἐγένετο δεκτὸν ἐν συνάλει διὰ χειροτονίας συνισταμένου ἐκ δραχ. 854,73.

Ἐπίσης τὸ Κεφαλ. 11. «Τηλέγραφος» ἀναγνωσθὲν μετὰ τῶν ἁρθρῶν αὐτοῦ 1, 2, 3, 4 καὶ 5, ἐγένετο δεκτὸν δι' ειδικῆς χειροτονίας συνιστάμενον ἐκ δρ. 246,090.

Ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας συνιστάμενον ἐκ δραχ. 3,345,350:76.

Ανεγνώσθη ἐπομένως εὐθεὶς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος περὶ πιστώσεως 1,000 ἐπὶ δραχμῶν ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τῆς Γερουσίας προϋπολογισμοῦ διὰ δαπάνας ἀπροβλέπτους.

Ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν πίστισιν ταύτην ὁμοφώνως. Ἀνευ ἄλλου τινὸς ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθείσει τοῦ σώματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γερουσιαεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Ἰω. Ἀμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 22 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Σαββάτου.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θύριν γραμματέας τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ι. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαρχαλάμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῶν προλαβούσων συνεδριάσεων ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἀπαγγεῖλαντος ἐπειτα τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον

τῆς σχετινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνεγνωσθῆσαν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἀρθρὰ 1—3 τοῦ Κεφαλαίου Α'. ἀπροσωπικὸν ὑπουργεῖον καὶ 1—9 τοῦ Κεφ. Β'. αὐτῶν καὶ ἐγένοντο ἀπαντὰ δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν Κεφαλ. τούτων συνιστάμενον τοῦ μὲν εἰς δρ. 61,420 τοῦ δὲ εἰς δρ. 203,340.

Ἀναγνωσθέντος ὑστερον τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Κεφαλαίου Γ'. «ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις,» ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης ἠρώτησεν ἂν ὅλαι αἱ εἰρηκαί τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι προσδιωρισμέναι διὰ νόμου· ὁ δὲ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπήντησεν ὅτι καθιερώθη ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Ἰω. Κωλέττου νὰ ὀρίζονται αὗται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Σιληδέργος εἶπεν. Ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος πολὺς περὶ τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ γεννηθέντων αὐξήσεων ἀνάγκη εἶναι νὰ διασαφίσωμεν τὸ ἀντικείμενον τούτου· καὶ πρῶτον λέγω ὅτι ὁ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιορισμὸς τῆς πιστώσεως δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν χρῆσιν ἀνευ νόμου ἐπιτρέποντος τούτου· ὅταν δὲ ὑπάρχῃ ὁργανικὸς νόμος τότε ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἑλαττον ἢ πλεον τοῦ δι' αὐτοῦ ὀριζομένου· ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο μεγάλη περὶ τούτου συζήτησις, καὶ καθιερώθη ἡ ἀρχὴ ὅτι ἐπὶ ὁργανικοῦ νόμου μεταβολαὶ δὲν γίνονται ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ὑπερσεῖς ἢ περιστάσεις καθ' ἃς ὁ προϋπολογισμὸς ὀρίζει καὶ τὴν θέσιν· τούτο συμβαίνει καὶ ἐνταῦθα· ὑπάρχει ὁργανικὸς νόμος τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ὁποῖος ἀρίνει ἀόριστον τὸν ἀριθμὸν τῶν καθηγητῶν· ὥστε ἐὰν εἰρεθῇ πρόσωπον ἔχον τὰς γνώσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ὑπαγορεύουσιν τὸν διορισμόν του εἰς θέσιν κενὴν ἢ εἰς θέσιν ἐτέραν ἀναγκάζει, καὶ διορισθῇ, ὁ τοιοῦτος διορίζεται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ νομίμως· τώρα δύναται νὰ μὲ εἰπωσιν ὅτι τοιοῦτοτρόπως δύναται νὰ κάμῃ ὁ Βασιλεὺς ὅτι θέλει· ἀπαντῶ ὅχι· διότι ὅταν εἴλῃ ἐνταῦθα ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ζητηθῇ ἡ πίστωση δύναται εἰς Γερουσιαστὴς ἢ ὁλόκληρος ἡ Γερουσία νὰ ἀρνήθῃ τὴν πίστωση· διουσίσης δὲ τῆς πιστώσεως τότε μόνον δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ διορίσῃ τὸν ἄξιον τοιοῦτον διορισμοῦ· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλαι ὑπερσεῖς καθ' ἃς ἀπαιτεῖται προσωρινὴ θεραπεία τῆς ἀνάγκης, καὶ τότε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ γίνεται ἡ αὐξήσις.

Προτίθηται ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅτι δὲν γνωρίζει

τὸν ὁργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου· ἐπειδὴ ὅμως, ὡς ἤκουσεν, ὁ τοιοῦτος δὲν ὀρίζει τὰς καθηγητικὰς εἰρηκαί, πρέπει αὗται νὰ ὀρισθῶσι διὰ νέου νόμου.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δεκτὸν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀρθρον 1 ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἀρθρὰ 2 καὶ 3 ὅπως ἔχουσιν.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ ἀρθροῦ 4 ὁ Γερ. Κ. Σιληδέργος παρετήρησεν, ὅτι εἰς πᾶν ἀρθρον προσωπικοῦ ὑπάρχουν καὶ ἀρθρὰ περιθάλψεων· τούτο δὲν θεωρεῖται τακτικὸν λογιστικῶς· καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος ὅτι πρέπει νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅλαι τοῦλάχιστον αἱ ὁμοφυεῖς τοιαῦται περιθάλψεις, καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου περὶ συντάξεως αἱ περιθάλψεις δὲν θὰ ἐκλείψωσι, διὰ τοῦτο λέγω ὅτι ὅλαι αὗται αἱ περιθάλψεις πρέπει νὰ δίδονται ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν παρατήρησιν ταύτην κάμνω διὰ τὸ μέλλον.

Ἀντέλεξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι τὸ νὰ συγκεντρωθῇ τὸ τοιοῦτο Κεφάλαιον εἰς ἓν ὑπουργεῖον δὲν δύναται, διότι ὁ ἕτερος ὑπουργὸς δὲν γνωρίζει περὶ πενομένων ἱερῶν καὶ τῶν τοιούτων.

Προσέθηκεν ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅτι ἅμα ἐκδοθῇ ὁ νόμος τῆς συντάξεως πρέπει νὰ παύσωσιν ὁλοταλῶς αἱ περιθάλψεις.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο διὰ χειροτονίας δεκτὸν καὶ τὸ ἀρθρον 4 ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ ἀρθροῦ 5 ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας παρετήρησεν ὅτι ἡ πρώτη ἀποζημίωσις τοῦ βιβλιοφύλακος συνιστάμενη εἰς δραχμὰς χιλίας ἐδόθη τὸ 1856, καὶ ἐκτοτε κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπὲρ τοῦ ἐκθέντος βιβλιοφύλακος ἐκτὸς τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας του.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι κατὰ πρῶτον ὑπελογίσθη ἐπὶ 20 ἔτος ἡ προκειμένη ἀποζημίωσις τοῦ βιβλιοφύλακος, διότι ὑπατιθετο ὅτι καὶ ἐπὶ 20 ἔτος ἔδυνάτο νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀποπερατώθη ἐπανελήθη καὶ εἰς τὸ μέλλον διὰ τὴν ἐκτακτὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἀνεδέχθη ὁ περὶ οὗ πρόκειται βιβλιοφύλαξ.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἀρθρον 5 ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἀρθρὰ 6—25 δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, καθὼς καὶ τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου Γ'. συνιστάμενον εἰς δρὰχ. 927,681.

Ἀναγνωσθέντος ὑστερον κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἀρθρὰ

1 — 3 του Κεφαλαίου Α'. αθηματική εκπαίδευσις καὶ τὰ ἄλλα 1 καὶ 2 του Κεφ. Κ'. εὐπότροφοι ἐγένοντο ἅπαντα παραδ-
κτὰ δι' εἰδικῆς ἐπ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας ὅπως ἔχουσι,
καθὼς καὶ τὸ σύνολον τῶν Κεφαλαίων αὐτῶν συνιστάμενον τοῦ
μὲν εἰς δραχμὰς 193,148, τοῦ δὲ εἰς δραχ. 56,060.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα περιδέξατο διὰ χειροτο-
νίας καὶ τὸ ὅλκον πρὸς τὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ
ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμποσούμενον εἰς δραχμὰς
1,441,649.

Τελόντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν
ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ
Κ. Γραμματέως τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφαλαίου Α'. σημειθὸς ἀξιω-
ματικῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης ἤρω-
τισε τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν δυνάμει τίνας νόμου
ἡ ἐξουσία ἀναδιωργάνωσε τὰ τάγματα, καὶ ἐν τίνι ἐξουσίᾳ ἤ-
ξησεν αὐτὰ, καὶ ἐάν τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ διο-
ρίξει ἀξιωματικούς εἶναι ἀνεξάντλητον καὶ ἀπεριόριστον.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ διοργανίζειν τὸν στρατὸν εἶναι ἐν τῶν
δικαιωμάτων τῆς ἐξουσίας, ἥτοι τοῦ Βασιλέως· τοῦτο ὑπάρχει
καθιερωμένον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· ὑπάρχουσι δὲ καὶ διαφοραὶ τινες
εἰς τὰς ἐπικρατείας, διότι ἄλλαι μὲν στηρίζονται ὡς πρὸς τὸν
διοργανισμὸν τοῦ στρατοῦ εἰς τὰς ἀναλογίας τῆς ὅλης δυνά-
μεως καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, εἰς ἄλλας δὲ, ὡς εἰς τὸ Βέλ-
γιον, ὑπάρχει καὶ ἐν ἄλλο δικαίωμα καθ' ὃ ἡ Κυβέρνησις δὲν
δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὸν στρατὸν ὅπως θέλει εἰμὴ διὰ νόμου.
Εἰς ἡμᾶς καθιερώθη τὸ πρῶτον ὁ διοργανισμὸς στηρίζεται εἰς
τὸν νόμον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τοὺς προϋπολο-
γισμοὺς δι' ὧν χρησιμεύει ἡ δαπάνη, καὶ δι' ὧν, ὅταν αἱ Βου-
λαὶ θεωρῶσι πολυτέλειαν τινα, δύναται νὰ ἀρνήσῃσιν τὴν δα-
πάνην· τὸ παρελθὸν συνταγματικὸν ἡμῶν στάδιον μαρτυρεῖ
ὅτι εἶπον· πολλὰκις διωργανίσθη ὁ στρατὸς καὶ ἐγένοντο αὐτο-
μειώσεις διὰ Β. Διατάγματος· ἐτυζήτηθη ἄλλοτε τὸ ἀντιχεί-
μενον τοῦτο καὶ ἔμεινεν ἡ δὲν παρεδέχθη ἡ πρότασις· ὅτι πρέ-
πει εἰς πᾶσαν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ νὰ ὑπάρξῃ νόμος· δυ-
νάμει λοιπὸν τοῦ δικαιώματος τούτου ἐγένετο καὶ ἡ τελευταία
διοργάνωσις τοῦ στρατοῦ εἰς αὐθύπαρκτα τάγματα· τὸ δικαίω-
μα τοῦ ἀφένειν τοὺς ἀξιωματικούς εἶναι ἀπόρροια τοῦ διορ-
γανισμοῦ, διότι ὅπου ἀπαιτοῦνται ἑνῶσι τῆς νέας διοργανώ-
σεως ἀξιωματικοὶ διορίζονται.

Ἀπάντησεν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δὲν δύναται ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξου-
σία οὔτε νὰ διοργανίσῃ, οὔτε νὰ αὐξήσῃ τὸν στρατὸν ἐξ ἰδίας
ἀρμοδιότητος· τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Συντάγματος λέγει· ὁ Βα-
σιλεὺς ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικούς καὶ ναυτικούς βαθμούς,
διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν παρὰ
τοῦ νόμου ὁριζημένων ἐξαίρεσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ διορίσῃ
ὑπαλλήλον εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν. Ἄλλ' ὁ ὑπουργὸς
ἐνῶ δὲν μᾶς ἔφερεν εἰς ὑποστήριξιν τῶν διλογισμῶν του κα-
νὼνα νόμον, ἐπεκαλέσθη τὰ προηγουμένα. Ἀς ἐξετάσωμεν λοιπὸν
ποῦ εἶναι αὐτὰ τὰ προηγουμένα, καὶ ἂν συμφωνῶσι μὲ ὅσα ὁ
Κ. ὑπουργὸς ἔπραξε.

Κατὰ τὴν 9/21 ἰουνίου τοῦ 1843, ὑπουργόντος τοῦ ὑπο-
στράτηγου Βλαχοπούλου, ἀναδιωργανίσθη ὁ στρατὸς, καὶ τὰ
τάγματα πλαττώθησαν κατὰ 2, τὸ 6'. Ὁ στρατὸς δὲ ὅλος εἶχε
τὸν ἀκόλουθον σχηματισμὸν.

1. Τέσσαρα ἀριθ. 4 τάγματα 2 τοῦ πεζικοῦ καὶ 2 τῶν
ἀκροβολιστῶν· ἑκάστον τάγμα τοῦ πεζικοῦ εἶχε 8 λόχους· ἡ
δύναμις ἐκάστου λόγου συνίστατο εἰς 140 ἄνδρας, ἡ δὲ ὅλική
δύναμις τοῦ τάγματος τοῦ πεζικοῦ εἰς ἀξιωματικούς 33, ὑπα-
ξιωμ. 84, μουσικούς 17, ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιώτας 1001,
ἵππους ἀξιωμ. 4. Ἐκάστον τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν εἶχε 4
λόχους· ἡ δύναμις ἐκάστου λόγου συνίστατο ἐπίσης εἰς ἄνδρας
140, ἡ δὲ ὅλική δύναμις τοῦ τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν συνί-
στατο εἰς ἀξιωμ. 20, ὑπαξιωμ. 44, μουσικούς 9, ὑποδεκανεῖς
καὶ στρατιώτας 501, ἵπποι ἀξιωμ. 3.

2. Τὸ ἱππικὸν συνίστατο εἰς μίαν μοῖραν ἐκ 2 ἱλῶν· ἐκά-
στη Πη εἶχεν ἄνδρας 82, ἵππους 64· ἡ δὲ ὅλική δύναμις, δύο
ἱλῶν μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ εἶχεν ἀξιωματικούς 10, ὑπα-
ξιωμ. 21, σαλπικτάς 6, ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιώτας 132,
ἵππους 132.

3. Τὸ πυροβολικὸν διχρεῖτο εἰς πεδινὸν καὶ ὄρεινόν· τὸ α.
συνίστατο ἐξ ἐνὸς λόγου καὶ μιᾶς κανονοστοιχείας, ἐκ τῆς ὁποίας
μὴν ἡ ἡμίσεια ἔπρεπε νὰ διατηρῆται μὲ τὰ ἀπολύτως ἀνγυ-
καῖα ὑποζύγια, τὸ δὲ δεύτερον συνίστατο ἐκ δύο λόγων καὶ ἐκ
μιᾶς ἐντελῶς ἐφοδιασμένης ὀρεινῆς κανονοστοιχείας. ἡ δύναμις
ἐκάστου λόγου ὤρισθη τοῦ μὲν πεδινοῦ πυροβολικοῦ εἰς ἄνδρας
105, τοῦ δὲ ὀρεινοῦ εἰς 95· ἡ ὅλική δύναμις τοῦ πυροβολικοῦ
εἰς 301.

Ἐκτὸς τούτου προαυξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν φρουραρχείων, καὶ

ἀπεφασίσθη ῥητικῶς νὰ λαμβάνωνται οἱ ὁροῦραρχοι ἀπὸ τὸ πεζικόν.

Ὁ ὁργανισμὸς οὗτος τοῦ 1843 ἔμεινεν ἀναλλοίωτος μέχρι τοῦ 1852, ὅτε ἦλθεν ὑπουργὸς ὁ ὑποστράτηγος Σπύρος Μήλιος.

Ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ τούτου ἐξεδόθη ὁ ΣΖ' νόμος τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1852, περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ 1852, ἔχων οὕτως.

Ἄρθρ. 1. Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ὁροφυλακῆς προσδιορίζεται εἰς 9246· ἐπομένως ἡ μέχρι τοῦδε νομοθετημένη δύναμις τῶν διαφόρων ὀπλῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς αὐξάνει κατὰ 1027 ἄνδρας, ἐξ ὧν οἱ μὲν θέλουσι σχηματισθῆ εἰς 4 λόχους πεζικοῦ, ἓνα λόχον πυροβολικοῦ, καὶ μίαν ὀπλὴν ἱππικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ θέλουσι διανεμηθῆ εἰς τοὺς λόχους τῶν ταγμάτων αὐτῶν.

Ἡ δύναμις τῶν 4 τετραρχιῶν τῆς εἰσαγωγῆς, τῶν φαλαγγιτῶν Μεγάρων, τῆς ἐπικουρικῆς χωροφυλακῆς, τοῦ λόχου τῶν ἀπομάχων καὶ τῶν ἡμιαπομάχων τῆς ὁροφυλακῆς προσδιορίζεται εἰς 1050 ἄνδρας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ στρατολογία διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν προσδιορίζεται εἰς 2090.

Ἄρθρ. 3—4 οὐδὲν σπουδαῖον.

Δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ὁ ὑπουργὸς Σπύρος Μήλιος, ἐσχμάτισε ἡ μᾶλλον συνεπλήρωσε τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1852 διὰ διατάγματος τὰ δύο ὑπάρχοντα τάγματα τῶν ἀκροβολιστῶν· ἑκάστον τάγμα ἀπὸ 4 ἔλαθεν 6 λόχους· ἑκάστος δὲ λόχος ἐξηκολούθησε ἔχων δύναμιν 140 ἀνδρῶν.

Τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1852 δι' ἐτέρου διατάγματος ὠργάνισε τὸ πυροβολικόν· ἡ διαίρεσις αὐτοῦ ἔμεινεν ὡς ὑπῆρχε καὶ πρότερον ἦτοι πεδινὸν καὶ ὄρεινόν.

Ἡ μοῖρα πύξησεν εἰς 4 λόχους, τὸν μὲν ἓνα μὲ ἡμίσειαν πεδινὴν κανονοστοιχίαν, καὶ οἱ τρεῖς μὲ ἡμίσειαν ὄρεινὴν.

Ἡ δύναμις τοῦ ὑπηρετοῦντος τὸ πεδινὸν λόχου ὠρίσθη εἰς 104 ἡ δὲ τοῦ ὄρεινου εἰς 96.

Τῇ 13 Ὀκτωβρίου δι' ἄλλου διατάγματος ὠργάνισε τὸ ἱππικόν.

Ἡ μοῖρα τοῦ ἱππικοῦ ἀπὸ 2 πύξησεν εἰς 3 ὀπλῶν, ἡ δὲ δύναμις ἑκάστης ὀπλῆς εἶχεν ἄνδρας 105, ἵππους 90.

Τῇ 12 Ὀκτωβρίου τὰ διὰ διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1838 ὀκτὼ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς μετεσχημάτισεν εἰς 4 συντάγματα· ἑκάστος δὲ λόχος εἶχε δύναμιν ἀνδρῶν 74.

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα ποῖα ἡ διαφορὰ.

1) Εἶχομεν 4 τάγματα, τὰ δύο ἀπὸ 8 λόχους καὶ τὰ ἄλλα δύο ἀπὸ 4, καὶ δὲν ἔκαμεν, εἰμὴ νὰ συμπληρωθῇ τὰ δύο τεταυτά ἀπὸ 4 εἰς 6 λόχους, τοῦτέστι δὲν πύξησε τὸ πεζικόν εἰμὴ κατὰ 4 λόχους, ἔσως ἐχορήγησεν εἰς αὐτὸν ὁ νόμος τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1852.

2) Ἡ δύναμις τοῦ λόχου ἦτο κατὰ τὸ ὁργανικὸν διάταγμα τοῦ 1843 140 καὶ ἡ μόνος αὐτοῦ ἔμεινεν ἀθικτος.

3) Εἶχομεν 3 λόχους πυροβολικοῦ, καὶ ἐσχμάτισε 4· ὁ τέταρτος ἐσχηματίσθη δυνάμει τοῦ ῥηθέντος νόμου. Ἡ δύναμις τοῦ λόχου ἔμεινεν ἡ αὐτὴ ἄνδρες 105, ἵπποι 96.

4) Εἶχομεν μίαν μοῖραν ἱππικοῦ μὲ 2 ὀπλῶν, καὶ ἐσχμάτισε 3· ἡ τρίτη ἔγεινε δυνάμει ἐπίσης τοῦ ῥηθέντος νόμου· ἡ δύναμις ἦτον ἄνδρες 81, ἵπποι 64, καὶ ἔγεινεν ἄνδρες 105 ἵπποι 90. Ἰδοὺ ὅλη ἡ διαφορὰ.

5) Ἡ ὁροφυλακὴ μόνον μετεσχηματίσθη ἀπὸ 8 τάγματα εἰς 4 συντάγματα διὰ διατάγματος, ὥστε τὰ πάντα σχεδὸν καὶ ἰδίως ἡ αὐξήσις διὰ νόμου ἐγένοντο.

Κατὰ τὸ 1854 ἦλθεν ὑπουργὸς ὁ Καλλέργης· ὅλοι γνωρίζετε εἰς ποῖας ἐκτάκτους περιστάσεις τότε εὐρισκόμεθα, ὥστε ὅ,τι ἐγένετο τότε, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν κανονικῇ προηγουμένον. Ἄς ἴδωμεν μὲλον τοῦτο ποῖαι μεταβολαὶ τότε ἐγένοντο. Ὁ ὑποστράτηγος Καλλέργης τῇ 15 Αὐγούστου 1854 ὠργάνισεν ἐκ νέου τὸ πεζικόν εἰς 6 τάγματα ἐνωμένα εἰς τρεῖς μοῖρας· ἑκάστη μοῖρα εἶχε 2 τάγματα, ἑκάστον τάγμα εἶχεν 6 λόχους· ἑκάστον λόχον ἡ δύναμις ὠρίσθη ἐν εἰρήνῃ 120 καὶ ἐν πολέμῳ 180. Τὴν δὲ ὁροφυλακὴν διέλυσε, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχμάτισε τρία τάγματα αὐθόπακτα ἀκροβολιστῶν· ἀλλ' ἑκάστον τάγμα εἶχεν ἐπίσης 6 λόχους· ἡ δὲ δύναμις ἑκάστου λόχου ὠρίσθη ὡσαύτως εἰς 120 καὶ 180, ἐτίθη δὲ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου.

Τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1854 δι' ἀνακροῦς του, ἐγκριθέντος ἀπὸ τὸν βασιλεῖα, ἐσχμάτισε καὶ ἓνα λόχον πυροβολιστῶν, ἀποσπίσας, ὡς εἶπε, προκαίρως ἀπὸ ἑκάστου λόχου τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς 2 ἄνδρας ἐκ τῶν γνωσκόντων τὴν γλῶσσαν, καὶ ἰδίως τὴν φυλακτικὴν, καὶ ἐσχμάτισεν οὕτως ἓνα λόχον· διορίσθη δὲ διοικητὴς αὐτοῦ ὁ λοχαγὸς τῶν ἐπιτελῶν Κ. Μάνος μὲ δύο ἀξιωματικούς καὶ ἓνα ἐπιλογίαν· ὅλοι δὲ οὗτοι ὠρίσθη νὰ πληρῶννται ἐκ τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἑκάστος ἀνήκεν, ὥστε δὲν ἐπρό-

καίτοι νά γένῃ, ἔλεγε ῥητῶς, κἀμμία ἐνταῦθα αὐξάνει εἰς τὸν πρῶτον λογισμὸν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐποχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν διωρίσθη μετὰ τὸν Κ. Καλλέργην ὑπουργὸς ὁ Κ. Σκόλεντζ· αὐτὸς, καθύπερθε, ἔδωκεν νά γνωρίσω εἰς τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἔκαμε σπουδαίας μεταβολάς.

Τῇ 11 Φεβρουαρίου 1858 διὰ διατάγματος μετασχμήτισε τὰς 3 μοῖρας εἰς 3 συντάγματα· ἑκάστον σύνταγμα περιείχεν, ὡς καὶ ἡ μοῖρα, 2 τάγματα, ἑκάστον δὲ τάγμα 6 λόχους, ἑκάστος λόχος ἄνδρας 120 ἐν εἰρήνῃ καὶ 180 ἐν πολέμῳ. Ὡς ἡ δύναμις τοῦ συντάγματος ἐν εἰρήνῃ 1512 καὶ ἐν πολέμῳ 2232.

Τὴν 29 Μαΐου 1859 εἰσήχθη καὶ ἐψηφίσθη ὁ νόμος ΦΞΕ'· περὶ ἐλαττώσεως τῆς θητείας εἰς τριεῖς καὶ περὶ αὐταξίας ἐφεδρείας.

Βλέπετε Κύριοι, ὅτι ἐπὶ Σκόλεντζ κἀμμία σπουδαία μεταβολὴ διὰ διατάγματος δὲν ἔγινεν. Ἐχομεν τρεῖς μοῖρας, καὶ αὗται αἱ μοῖραι ἐδαπρίσθησαν εἰς 3 συντάγματα τῆς αὐτῆς δυνάμεως.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀγένετο ὑπουργὸς ὁ Κ. Βότσαρης. Ἡ ἐποχὴ αὕτη, ὅλοι θὰ ὁμολογήσῃτε, εἶναι ἐποχὴ ὁμαλὴ, καὶ κανεὶς δὲν ἐπερίμενε ἀπὸ τοῦ Κ. Βότσαρη νά ἐπιχειρήσῃ πράξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιτρέπονται ἀπὸ τὸ σύνταγμα.

Ὁ Κ. Βότσαρης τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1860 ἐσχημάτισεν αἵφνης 10 τάγματα ἐφεδρείας διὰ διατάγματος, πρὸς ἐκτέλεσιν ὡς εἶπε, τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 περὶ ἐλαττώσεως τῆς θητείας κλπ. νόμου· ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ λαλήσω, ὅταν μετ' ὀλίγον συζητηθῇ τὸ περὶ τούτου ἐκκεκμημένον νομοσχέδιον. Σήμερον θέλω περιορισθῇ νά ὁμιλήσω μόνον περὶ τῶν ἄλλων.

Τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1860 διὰ διατάγματος ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων 3 συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ καὶ 3 ταγμάτων ἀεροβολιστῶν, ἐσχημάτισε δέκα αὐθόπαρκα τάγματα· ἑκάστον τάγμα μετ' 6 λόχους ἀλλ' ἑκάστον λόχον μετ' ἄνδρας 110 μόνον. Τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ δι' ἑτέρου διατάγματος ἐσχημάτισε τὴν μοῖραν τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τάγμα, συγκεκμημένον ἐκ 5 λόχων. Τὴν δύναμιν ἑκάστου λόχου ὥρισεν εἰς ἄνδρας 95 ἵππους 4.

Δι' ἄλλου διατάγματος μετέβαλε τὸν ὁργανισμὸν τοῦ ἱππικοῦ· ἡ μοῖρα μετωνομάσθη ἱππαρχία καὶ αἱ 3 ἑλαι κῆρυξαν

εἰς 4· ἡ δὲ δύναμις ἑκάστης ἑλαι ὥρίσθη εἰς ἄνδρας 97, ἵππους 87.

Ποία τώρα ἡ διαφορὰ;

1) Ἐχομεν 9 τάγματα, καὶ ἔχομεν 10· ἦτον συντάγματα 3 καὶ τάγματα 3, καὶ ἔγιναν ὅλα αὐθόπαρκα τάγματα δέκα.

2) Ἐχομεν 6 λόχους κατὰ τάγμα, καὶ 6 ἔχομεν· ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόχου ἀντὶ 120 καὶ 180 ὡς ἦτον, περιορίσθη μόνον εἰς 110.

3) Ἐχομεν πυροβολικὸν ἐκ 4 λόχων, καὶ ἔχομεν 5· ἡ δὲ δύναμις τοῦ λόχου ἐμεινεν ὡς ἔγγιστα ἡ αὐτή.

4) Ἐχομεν μίαν μοῖραν ἱππικοῦ ἐκ 3 ἑλαιν, καὶ ἔχομεν ἱππαρχίαν ἐξ ἑλαιν 4· ἡ δύναμις τῆς ἑλαι ἦτον ἄνδρες 105 καὶ ἵπποι 90, καὶ τώρα ἔχομεν ἄνδρας 97, ἵππους 87.

5) Δὲν ἔχομεν κανέν τάγμα ἐφεδρείας καὶ ἔχομεν 10.

Νεωτερισμοὶ λοιπὸν διὰ διαταγμάτων ἔγιναν οἱ ἐφεξῆς.

1) Ἐχομεν τὸ πρῶτον τάγμα· ὁ Κ. Καλλέργης τὰ ἔκαμε μοῖρας, ὁ Κ. Σκόλεντζ συντάγματα, ὁ Κ. Βότσαρης αὐθόπαρκα τάγματα.

2) Ἡ δύναμις τῶν λόχων ἐπὶ Μαλίᾳ ἦτον 140, σύμφωνα μετὰ τὸν ὁργανισμὸν τοῦ 1843· ἐπὶ Καλλέργῃ ἔγιναν 120 ἐν εἰρήνῃ καὶ 180 ἐν πολέμῳ· ἐπὶ Σκόλεντζ διετηρήθησαν ὡς ὑπῆρχον, καὶ ἐπὶ τοῦ Κ. Βότσαρη περιορίσθησαν εἰς 110 μόνον.

3) Ἡδῆσαν ἐν τάγμα πεζικοῦ, ἓως λόχος πυροβολικοῦ, καὶ μία ἑλαι ἱππικοῦ, καὶ τὸ χειρίστην 4) ἐδημιουργήθησαν 10 ὅλως νέα τάγματα τῆς ἐφεδρείας, περὶ ὧν ἄλλοτε θὰ λαλήσωμεν.

Βλέπετε, ἐξ ὧν ῥηθῆσαν, Κύριοι, ὅτι κατὰ τὸν νόμον, οὔτε νά ἀναδιοργανώσῃ καὶ ποῦ ὀλιγώτερον ν' αὐξήσῃ δύναται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος τοῦς βαθμολόγους. Τὸ ἀρθρὸν 21 τοῦ Συντάγματος ρητῶς, ἰδετέ, λέγει, ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δὲν δύναται νά διορίσῃ εἰς θέσιν μὴ νομοθετημένην. Αἱ Βουλαὶ αὐτὴν τὴν ἐμπειρίαν πάντοτε ὑπεστήριξαν· ποτὲ δὲν ἀνεγνώρισαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νά δημιουργῇ βαθμολόγους.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα νά ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ τὴν ἐποφὴν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ πρέποντος.

Εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη, Κύριοι, ἡ δύναμις τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἀποφασίζεται ὅχι μόνον ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ πρὸ πάντων κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῶν πολυπληθεστέρων πόλεων· ἄλλως αἱ ἐλευθερίαι διατρέχουν μέγαν κίνδυνον, καθότι ὁ τακτικὸς στρατὸς πρέπει πάντοτε νά

υπόκειται εις τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅταν σχετικῶς μὲ τὸν λαὸν εἶναι πολὺ ἰσχυρότερος, δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ σκοποὺς αὐθαίρετους.

Ἐξ ἄλλου μέρους ὁ ὀργανισμὸς συνεπάγεται βαθμολόγους, καὶ οἱ βαθμολόγοι συνεπάγονται μισθοὺς καὶ συντάξεις, καὶ οὕτως τὸ ἐν οὗτῳ τὸ ἄλλο γίνεται ἄνευ νόμου κατὰ τὸ Σύνταγμα. Ἐκτὸς τούτου οἱ βαθμολόγοι πρέπει νὰ ἡξέουν ὅτι τὸ στάδιον καὶ ἡ προαγωγή των ἐξαρτᾶται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς συνταγματικὰς ἐξουσίας, καὶ οὐχὶ ἐκ μόνης τῆς ἐκτελεστικῆς.

Τέλος πάντων δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ αὐξήσις τῆς δυνάμεως, ἢ καὶ ἀπλῶς τοῦ μετασχηματισμοῦ αὐτῆς, προξενεῖ αὐξησιν δαπανῶν, καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα δὲν δύναται λογικῶς ν' ἀρνηθῶσι τὴν αὐξησιν τῶν ἐξόδων, ἀφοῦ γενῇ ἡ αὐξήσις τῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ τοιοῦτοτρόπος παραβιάζονται εἰς τὰς ἀποφάσεις των, ἐνῷ πρέπει νὰ ἦναι ὅλως ἐλεύθερα εἰς τὰς σκέψεις των ὡς κυριαρχικά σώματα.

Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς θ' ἀντιτάξῃ ἴσως, δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀνοίγεται κατὰ περιόδους τινὰς στάδιον εἰς τοὺς βαθμολόγους; δὲν πρέπει ἀλόγως τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔθνους ν' αὐξηθῇ καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις; Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ: τίς εἶναι ἐναντίος; τίς διαφιλονικεῖ τὸ πρᾶγμα; ὅ,τι εἶναι ὀρθόν διὰ τὸν στρατὸν τὸ αἰσθάνονται ἐπίσης τὰ βουλευτικά σώματα. Ἐνταῦθα δὲν ἀποκρούεται ἡ πρόδοσις τοῦ στρατοῦ, πολεμεῖται ὁ τρόπος καθ' ὃν πρέπει νὰ γένη αὐτὴ ἡ πρόδοσις δὲν ἀναγνωρίζεται ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἀντιποιεῖται ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχή· ἰδοὺ ὅλον τὸ μυστήριον. Ἐὰν πρέπει ν' αὐξηθῇ ὁ στρατός, ὅχι μόνον διὰ νὰ ἀνοιχθῇ ῥάδιον εἰς τοὺς βαθμολόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δίδωνται πλείότεραι ἐγγυήσεις εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, ἂν ὅχι καλλίτερα, ἐπίσης ὁμῶς μὲ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν γνωρίζουν καὶ τὰ βουλευτικά σώματα. Αὐτὰ συγκροτοῦνται ἀπὸ ἀνδρᾶς ἀνήκοντάς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ζῶντας τοὺς πλείστους ἐν αὐταῖς, καὶ εἶναι εἰς κατάστασιν ὅχι μόνον τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς τάξεως καλὰ νὰ γνωρίζουν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους νὰ μὴ ἀγνοοῦν· δύναται ἐπαμένως συμπράττοντες νὰ ἦναι χρήσιμοι εἰς τὰ περὶ αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ ἂν ἡ αὐξήσις αὕτη γίνεται κατὰ τὴν κρίσιν μόνου τοῦ ὑπουργοῦ, ἐνδέχεται νὰ γένουν λάθη, νὰ λείψουν αὐρίον οἱ πόροι τοῦ ἔθνους, καὶ ἐντεῦθεν ὅχι μόνον ν' ἀδικηθῶσι μετὰ τῶν νέων οἱ ἀποκτέσαντες παλαιὰ δικαιώματα βαθμολόγοι, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ διακινδυνεύσῃ

καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ κράτους. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν λοιπὸν τοῦ ὄρθου καὶ τοῦ πρέποντος οἱ διίσχυρισμοὶ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ δὲν εἶναι ἰσχυροί, δὲν δικαιολογοῦνται. Ἀλλὰ ποία νομίζετε ὅτι εἶναι ἡ δαπάνη ἡ πηγάζουσα ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐνὸς νέου τάγματος τοῦ πεζικοῦ, τοῦ ἐνὸς λόγου τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς μιᾶς Ἰλῆς τοῦ ἱππικοῦ; ἔχον ἀνὰ χεῖρας τὸν στρατιωτικὸν προϋπολογισμὸν, εὔρον, ὅτι κατὰ τὴν ὁποίαν σὰς ἀναγινώσκω σημειώσιν. α) Τὸ δέκατον νέον τάγμα φέρει ἐτησίως νέαν δαπάνην διὰ μόνους τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, μὴ συμπεριλαμβανομένων 24 ἐκ τῶν τελευταίων, τοὺς ὁποίους κατὰ παραδρομὴν δὲν συμπεριέλαβον δρ. 98,596
β) Ἡ μία Ἰλῆ τοῦ ἱππικοῦ ἐτησίως περίπου 88,273
γ) Δι' ἀγορὰν 85 ἵππων περίπου 51,000
δ) Ὁ λόγος τοῦ πυροβολικοῦ δι' ἀγορὰν ἵππων 185,000
διὰ μίαν κανονοστοιχίαν, ζευγοσκευήν, ὅπλα κλπ. »

Τὸ ὅλον 422,869

Καὶ μία δαπάνη νέα ἐκ δρχ. 422869 δὲν ἔπρεπε, ἐρωτῶ, πρὶν καθιερωθῇ νὰ υποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ψήφισιν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων; Καὶ ποῦ στέκεται πλέον ἡ συνταγματικὴ πολιτεία, ὅταν ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία δύναται ἄνευ τῆς συγκρατήσεως τῆς νομοθετικῆς νὰ θαρρῇ τὸ κράτος μὲ τοσαύτας ὑπερῶχους δαπάνας; Ποιᾶ τοιαύτη ἐξουσία δὲν δύναται ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχήν, εἰς πολίτευμα συνταγματικόν. Κινεῖν προγαυμένον, οὐδεὶς λόγος δὲν δικαιολογεῖ ἕνα τοιοῦτον διίσχυρισμόν, καὶ μάλιστα ὅταν ῥητὴ διάταξις τοῦ Συντάγματος τὸ ἀπαγορεύῃ.

Ἀλλὰ μήπως ἤρξαι τοῦλάχιστον ἐντεῦθεν ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ; Παράπλευρον ἀπ' ἐναντίας οἱ λόγοι, αὕτη ἡ μόνος τοῦ στρατοῦ, ἐξελθὲν τὴν ἡ δύναμις τοῦ λόγου ἦτον πρότερον 120 ἐν εἰρήνῃ καὶ 180 ἐν πολέμῳ, καὶ κατὰ τὸν νέον μετασχηματισμὸν ἡ αὐτῶθα εἰς 110 μόνον ὥστε εἰν λαῶμεν ὑπ' ὅψιν τὸ ποσὸν τῶν νέων βαθμολόγων, οἵτινες αὐξάνουν ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ἐνὸς τάγματος τοῦ πεζικοῦ, τῆς μιᾶς Ἰλῆς τοῦ ἱππικοῦ, καὶ τοῦ ἐνὸς λόγου τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ ἐὰν εἰς τοὺς προσθέσωμεν καὶ τοὺς βαθμολόγους, τοὺς ὁποίους φέρει ὁ νέος ὀργανισμὸς τῆς ἐφιθρείας, θέλωμεν εὐρεῖν τι θέλωσιν ἀναδιδασθῆναι ὁμοῦ οὗτοι, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί, εἰς 464 ἀνδρας, καὶ τότε ἡ αὐξήσις τοῦ στρατοῦ ἡ ζητηθεῖσα διὰ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου τοῦ ἐνιστάτος ἔτους, καὶ συγκεκριμένη ἀπὸ 511

άνδρας, θέλει ως έγγιστα σκεφθῆσθαι με τὸ πῶς τῶν νέων βαθμολόγων, καὶ ἐπομένως ὁλόκληρος ἡ αὐξήσις συνίσταται εἰς βαθμολόγους καὶ οὐχὶ εἰς στρατιώταις.

Κάνεις δὲν δύναται, Κύριοι, ν' ἀρνήθῃ ὅτι εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία προσέβληθ' οὐδεὶς θὰ διαφρονεῖ- κήσῃ, ὅτι ἐκτὸς τούτου ἐγένετο καὶ ὑπερόγκος δαπάνη, περὶ ἧς ἔπρεπε προηγουμένως ν' ἀποφασίσωσι τὰ βουλευτικὰ σώματα.

Αλλὰ τὸ δυσάριστον εἶναι, ὅτι ὅπως ἔπρεζαν τὰ πράγματα, ὁ στρατιωτικὸς διοργανισμὸς μας καθίσταται ὑπὸ ἄλλην ἐποφὴν γελοῖος. Τίποτε σταθερὸν ἐν αὐτῷ! ἐντὸς 8 ἐτῶν τετράκις με- τεβλήθη ὁ διοργανισμὸς αὐτοῦ, τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Σπύρου Μήλιου, τὸ δεύτερον ἐπὶ Καλλέργη, τὸ τρίτον ἐπὶ Σκό- λεντζ καὶ τὸ τέταρτον ἐπὶ τοῦ Κ. Βότζαρη διατί; οὐδεὶς δύ- ναιται νὰ μῆθῃ τὸν θετικόν, τὸν ἀδιαφρονεῖσθαι λόγον· καὶ διὰ τί θέλετε ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ μὴ ἀναγκάζεται τις νὰ πι- στεύσῃ, ἡ τοῦλάχιστον νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι ἐγένετο ἐν μέρει ὁ ἓνας διὰ προσωπικὰς φιλοτιμίας, καὶ ὁ ἄλλος διὰ ν' ἀνοιχθῇ σταδῖον εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους; δύναται τις θὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὅλοι αὐταὶ αἱ μεταρρυθμίσεις ἐντὸς τούτου μικροῦ διαστή- ματος χρόνου ἐγένοντο χάριν τοῦ κοινῷ συμφέροντος; Πῶς θέ- λετε νὰ σκεπτομῃ, Κύριοι, ὅταν εἴπω τὸν Κ. Βότσαρη, ἓνα ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, νὰ θέλῃ τάγ- ματα, τὸν Κ. Καλλέργη, ὅστις ἐστάθη στρατιωτικὸς, καὶ εἶδε καὶ τὴν στρατιωτικὴν οὐσίαν, νὰ ζητῇ μαίρας, τὸν Κ. Σκό- λεντζ, τοῖσδε εἰδήμονα περὶ τὰ στρατιωτικά, νὰ προτιμᾷ τὰ συντάγματα; διὰ τί αὖτις ἐγὼ νὰ μὴ προτιμῶ νὰ διοργα- νίσω τὸν στρατὸν εἰς σώματα;

Αἱ! Κύριοι! καὶ ἂν ὑπῆρχε μία τοιαύτη ἐξουσία παρχωρη- μένη ἀπὸ τοὺς νόμους εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἔπρεπε ν' ἀνακληθῇ, νὰ παύσῃ, ὅτερε ἀπὸ μίαν τῶν ἀκατάλληλων χρήσιν! ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν τὴν ἔχει, ὡς εἶδομεν, καὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὴν παρχωρήσωμεν. Δὲν ἦτον δικαίον, ὅταν ἀπᾶς ἐγένετο διοργανι- σμὸς τις ἀπὸ δια ὑπουργόν, νὰ δοκιμασθῇ ἐπίτινα ἐτη, καὶ μόνον μετὰ μεγάλῃν πείραν καὶ μελέτην νὰ μεταβληθῇ;

Δὲν ἔχει, δι, αὐτὴν τὴν δημιουργικὴν ἐξουσίαν ἡ ἐτελεστι- κή ἀρχή, ἂν ὑποβίσωμεν ὅτι εἴτε εἰς τὴν οὐσίαν, εἴτε εἰς τιν ἐρῶσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ὑπῆρχε μία τοιαύτη δη- μιουργικὴ ἐξουσία δεδομένη, τὰ ἀτοπα καὶ οἱ κινδῦνοι ἔθελον εἶσθαι ἀνυπολόγιστοι. Εἰάν ὁ ὑπουργὸς ἔχῃ τὸ δικαίωμα ν' ἀνε- βιβάσῃ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου καὶ νὰ δημιουργῇ νέα τάγ-

ματα, ὡς ἐπαίξεν ὁ Κ. Βότζαρης, ὅστις καταβιβάζων τὴν δύ- ναμιν τοῦ λόγου ἀπὸ 120 εἰς 110, δημιουργήσεν ἐν νέον τάγ- μα, τίς θὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἴδιον ὑπουργόν ἢ τὸν διαδοχόν του, τοὺς 100, νὰ τοὺς ἐλαττώσῃ εἰς 90, καὶ νὰ σχηματίσῃ ἄλλο τάγμα, καὶ ἄλλος ὑπουργὸς ἀφαιρῶν τρεῖς δεκάδας, νὰ δημι- ουργήσῃ τρία τάγματα, καὶ ὁ διαδοχὸς αὐτοῦ δι' ἄλλης ἐλα- ττώσεως δεκάδων νὰ σχηματίσῃ ἄλλα, καὶ οὕτω νὰ μένουν ὅλοι οἱ λόγοι ἀνευ στρατιωτῶν, καὶ νὰ σύγκεινται ἀπὸ ἀξιωματι- κοὺς μόνον; ἀλλ' αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀτοπος, θὰ εἴπωσιν ἴσως, καὶ μήπως ἀτοπα δὲν εἶναι ὅσα μέχρι τοῦδε ἐγίναν; μή- πως ἀτοπα δὲν ἦτον τὰ δέκα τάγματα τῆς ἐφεδρείας, καὶ ὅμως ἐγίναν;

Ἡ Κυβέρνησις, Κύριοι, δὲν πρέπει ν' ἀντιποιῇται δικαιοῦμα- τα, τὰ ὅποια δὲν ἔχει, ἢ διαφρονεῖσθαι. ἔχει ἀδιαφρονεῖ- κητα τόσα, ὅσα τὴν ἀρκούν διὰ νὰ κάμῃ ὅσα καλὰ θέλει· ἡ δημιουργικὴ αὐτὴ ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ στρατοῦ διόλου δὲν τὴν ὠφελεῖ, καὶ ἔπρεπε οἰκοθὲν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ ὑπεδείκνυν εἰς αὐτὴν τὰ νομο- θετικὰ σώματα, ὅπως ἔπραξε καὶ ὅταν αὐτεπαγγέλτως εἰσή- γαγεν εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ καθιέρωσε τὴν περὶ δημοσίου λογι- στικοῦ νόμον, ὁ ὁποῖος πανταχόθεν μὲν τὴν ἐδέσμευσε, τὰ πράγ- ματα ὅμως ἀπέδειξαν, ὅτι αὐτὸς ὁ χαλινὸς ἀπὸ πολλὰ λάβη μὲς διέσωσε.

Τί θέλετε τώρα νὰ πράξωμεν νομοθετικῶς;

Ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸ γεγονός καὶ νὰ τὸ ἐγκρίνωμεν;

Αλλ' οὕτως ἀπεκδυόμεθα τὴν συνταγματικὴν μας ἐξουσίαν καὶ εἰς τὸ εἶδος δὲν εἰμεθ' εἰ μὴ ἀπλοὶ πρωτοκολλισταὶ καὶ ψευ- δομαρτυροί, καὶ μία τοιαύτη θέσις εἶναι δυσάστατος. Καὶ αὐ- τὸ τὸ παρλαμένο τῆς Γαλλίης ἠρνήθη ἐπὶ τέλους νὰ πρωτοκολ- λίσῃ τὸ δαχτάγμα, δι' οὗ εἰζήτει ὁ Λουδοβίκος 16 νὰ ἐπιβάλῃ ἐκτακτὸν φόρον ἐκ 400 ἐκατομμυρίων, καὶ ἐπῆλθον ὅσα κακὰ γνωρίζετε. Καὶ θέλετε ἡμεῖς νὰ δεχθώμεν μίαν τοιαύτην κα- τάστασιν πραγμάτων, ὅποταν μάλιστα ἐκ τῆς πείρας ἀποδει- κνύεται, ὅτι τὸσον κακὴ χολήσις ἐγένετο αὐτῆς τῆς ἐξουσίας ἂν καὶ μὴ παρακεχωρημένης;

Νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν τὸ γεγονός; ἀλλὰ τότε πῶς θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διάλυσις τῶν ἡδὴ σχηματισθέντων σωμάτων; ποῖαν θίσιν λαμβάνομεν ἡμεῖς ἀπέναντι τῶν καταργουμένων βαθμολόγων; ἀεὶνὴ καὶ δυσχερὲς πραγματικῶς ἡ θέσις μας! ὡς τὸ ἐν οὐτὲ τὸ ἄλλο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, καὶ ὅμως

δρσίλομεν ἐν ἀπὸ τὰ δύο μέτρα ν' ἀσπασθώμεν. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀριθμὸς ὡρίμως ἐσκέφθην, δὲν εὖρον, σὰς τὸ ὁμολογῶ, πλέον ὁμαλὴν καὶ ὀλιγώτερον δυσχερῆ διέξοδον, εἰμὴ νὰ ἐκτελέσωμεν τὸν νόμον.

«Εἰς οἰωνὸς ἀρίστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης καὶ περὶ τῶν νόμων.»

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀρχομαι τῆς ἀπάντησεως ἐκ τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ἀγορεύσεως τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ, καὶ διαδηλῶ ὅτι ἀναδέχομαι νὰ ἀνατεθῇ ὑλόκληρος ἡ εὐθύνη τῆς αὐξήσεως καὶ τῆς παρανόμου δαπάνης εἰς ἐμὲ, ἐάν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεών μου δὲν ἐτηρήθῃ ὁ νόμος· ἐρχομαι νὰ ἀπαντήσω εἰς ἐν ζήτημα δύσκολον καὶ πρὸς ἀντίπαλον προμελετημένον, καὶ ὅμως δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ ἀναδεχθῶ τὸν ἀγῶνα. Εἶπεν ὁ προαγορεύσας ὅτι μοις ἐγὼ δὲν προικίλιστα νόμον καθόσον ἀπορᾷ τὴν τελευταίως γενομένην διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν προηγουμένον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πράξιν μου· ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἔχουν ὅπως τὰ ἐξέθλας, τὰ προηγουμένα δὲν εἶναι αὐτὰ ἐκεῖνα ἅτινα ἀνέφερον. Ὁ στρατηγὸς Νιζλὺς ὡς ὑπουργὸς δὲν ἐξήγησεν εἰμὴ τὸν κατ' ἑτος ζητούμενον νόμον περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν αὐτῷ ἀναφέροντο λόγοι τινεὶ περὶ σχηματισμοῦ τεσσάρων λόγων πεζικοῦ, ἑ ὅς λόγου πυροβολικοῦ καὶ μίξις ἱλῆς ἱππικοῦ ἐκ τῆς αὐξανομένης τότε κατὰ 1027 ἀνδρας δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ δὲν διωρίζοντο οὐδὲ κατωνομάζοντο θέσεις ἀξιωματικῶν ὥστε ὁ διοργανισμὸς ἐπῆλθεν ὕστερον, καὶ δὲν ἐγένετο εἰμὴ ὅτι ὅλοι πράττομεν περὶ τὴν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῇ ἑάσει τῆς ὀλικῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἐπῆλθεν ἡ ἐτέρα ἐποχὴ ἡ τῆς ὑπουργίας τοῦ στρατηγοῦ Καλέργη, τὴν ὅποιαν ὁ προαγορεύσας ὠνόμασεν ἐκφυλμον, ἐνῆκα διχθεν τῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας τότε εὐρισκόμεθα, καὶ τὴν ὅποιαν δὲν θεωρήσατε κανονικὸν προηγουμένον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην ἐγένετο γενικὴ μεταβολὴ καὶ διαργάωσις τοῦ στρατοῦ δυνάμει Π. διατάγματος· καὶ ὁ στρατηγὸς Καλέργη δὲν ἐπραξεν εἰμὴ ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐξουσίας καὶ σύμφωνα μὲ τὰς περιστάσεις ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει τίποτε ἄλλο δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας· εἰμὴ νὰ μιμηθῇ τὸν στρατηγόν, ἂν εὐρισκὰς τότε τὸν γεννηθέντα διοργανισμὸν ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου· ἐπῆλθεν ἀκολουθίως ἡ ἐποχὴ τῆς ὑπουργίας Σμόλεντζ, τὴν ὅποιαν ὁ προαγορεύσας ὠνόμασεν ὁμαλὴν· κατ' αὐτὴν, εἶπεν, οὐδεμία σπουδαία μεταβολὴ ἐγένετο· ἀπ'

ἐναντίας ὅμως ἔλαβεν αἱ πράξεις τῆς ἐτοχῆς ἐκείνης ἀποδεδεικνύουσιν, ὅτι καλλὰ μεταβολαὶ ἐγένοντο, καὶ ὑποστηρίζουσιν ὡς δικαίας τὰς πράξεις μου. Ἰδοὺ σὰς ἀναγινώσκω ἐν μέρει τὸν ὁργανισμὸν τῆς χωροφυλακῆς, τὸν ὅποιον τότε ὁ Κ. Σμόλεντζ ἔλαβεν, δι' οὗ οὐ μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπλῶν χωροφυλάκων ἠύξησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς ἐδιπλασίασεν ἀπὸ 32 εἰς 71 ἀντὶ νόμου. Ἐκ τούτων θεωρεῖτε ὅτι ὑπῆρχον καὶ ὑπάρχουσι τὸσαῦτα προηγουμένα, ἅτινα ὑποστηρίζουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξουσίας, τοῖ ὅποιον καὶ ἐγὼ ἔλαβον χρῆσιν, καὶ τὸ ὅποιον φιλονεικεῖται μὲν ἀλλὰ δὲν ὑποστηρίζεται ἐντὸς τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ὁ προαγορεύσας Κ. Γερουσιαστὴς προσέθηκεν ὅτι τὸ τοιοῦτο δικαίωμα χρησιμοῦμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν εἶναι ἐπικίνδυνον. Εἰς ἀπάντησιν τούτου ἀντιτάττω μίαν περικοπὴν περὶ τῆς συγγραφῆς, ἀνδρὸς ἀσχοληθέντος εὐδοκίμως περὶ τὰ στρατιωτικὰ, ὅστις λέγει, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ διοργανίζειν εἶναι ἔργον τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ οὐχὶ τῆς νομοθετικῆς· διότι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους δύναται εἰς περιστάσεις καὶ ἐνὸς τοῦ ἐγθροῦ νὰ ἀλλάξῃ τὸν διοργανισμὸν· ὁ αὐτὸς Κ. ὑπουργὸς Σμόλεντζ μετεσχημάτισε διὰ διατάγματος καὶ τὸ μηχανικόν, αὐξήσας τὰς τέσσαρας αὐτοῦ διευθύνσεις εἰς δέκα· ἐκτὸς τούτων ὁ προαγορεύσας εἶπεν ὅτι προσέβληθη καὶ ἡ μονὰς τοῦ λόγου διὰ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς καὶ αὐξήσεως τῶν συνταγμάτων εἰς δέκα αὐτοῦπαρακατάγραφα. Ἄν ὑπουργὸς τις ἤθελεν εἶθι νὰ κάμῃ καὶ περιορίσῃ, ὡς ἐξέθλας, ὁ προλαλήσας, τὸν λόγον εἰς ἀνδρας 100. ἤθελεν τὸ· εἶπει ὅτι δὲν γνωρίζει τὸ ἔργον, ὅπερ ἐπεχειρίσθη, διότι δὲν γνωρίζει ὅλους τοὺς τεχνικοὺς λόγους, οἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν τοιαύτην ἢ τὴν τοιαύτην δυνάμιν τοῦ λόγου· καὶ αὐτὴ ἡ μικρὰ ἐλαττώσις τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου, ἢν ἔλαβον, ἔφερε τὴν ὠφέλειαν· ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πράξω τούτο κατὰ πρῶτον ἐξέτασα τὰ χρηματικὰ μέσα τοῦ Κράτους, ἐπομένως ἔλαβον τὸ μέτρον νὰ ἐλαττώσω τὴν μονάδα τοῦ λόγου τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ ἀνάγκη προσθήκης· περισσοτέρων νιοσυλλέκτων διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ παρουσιαζόμενος ἡμῖν προϋπολογισμὸς, ὅστις φέρει τοσαύτας αὐξήσεις, φέρει μίαν διάνοιαν, καὶ ἀπορᾷ πῶς διέφυγε τούτο τὴν ἀξυμμετρίαν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, ὁ ὅποιος ἀντὶ μομφῆς, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐπικρίσεως, ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ ποία εἶναι ἡ διάνοια τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ, ἔπρεπε νὰ ἐξετάσῃ διὰ νὰ μάθῃ, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀνελόγου μέρους τῶν ἐξωτερικῶν δανείων θίβει ἀναστήσει

τὴν δημοσίαν πίστιν, θέλει ὠθήσει τὰ δημόσια ἔργα, αἵτινα εἶναι τὸ ἐλαττέριον τῶν κοινωνικῶν, καὶ θέλει ἐμψυχώσει ὅλους τοὺς κλάδους· ὡς πρὸς δὲ τὰ στρατιωτικὰ ἢ διάνοις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει σκοπὸν νὰ φέρῃ τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ ἐκπαίδευσιν τοῦ στρατοῦ, νὰ ἀνακαινίσῃ τὰ παλαιὰ ὄπλα, καὶ διὰ τοῦ μέσου τῆς ἐπεδρεῖας νὰ προετοιμάσῃ τὴν ἐθνολογικὴν ἐπομένως ἢ ἀξία καὶ ἡ ὠφέλεια τῶν αὐτοπαράκτων ταγματῶν ὡς πρὸς τὰ συντάγματα εἶναι μεγίστη, διότι θέλουσι προστασθαι τούτων ἄνδρες αξιωματικοὶ φιλότιμοι ὑπαγόμενοι ἀμέσως εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ὑπουργοῦ ὥστε τὸ ἔργον τοῦ διοργανισμοῦ ἦτο προμελετημένον, καὶ μετὰ πολλὴν σκέψιν ἐρησμήθη. Τελειώνων τὴν ἐμιλίαν μου ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω, ὅτι ἀναδέχομαι ὅλην τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών μου, καὶ ἀναμένω ἂν μετὰ τὰ λεγθέντα ἡ Γερουσία δὲν ἐπέισθη νὰ φέρῃ κατ' ἐμοῦ τὴν ψῆφόν της.

Λαβὼν καὶ πάλιν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης εἶπεν.

Ὀλίγα, Κύριοι, ἔχω νὰ εἶπω εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, μὲν ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐκτός τῆς ἀπαντήσεως, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐχρέωσται, εἰσῆλθε καὶ εἰς ἄλλαν προγενεστέραν συζήτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησε καὶ ἐσυμψύκηνεν ἐν μέρει μετ' ἐμοῦ· δὲν δυσκολεύομαι ὅμως νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐνταῦθα ὀλίγα ἐξ ἐκείνης τῆς συζήτησεως, διὰ νὰ πεισθῇ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὅτι καὶ τότε ὁρθῶς ἐλάλησα.

Ἀρχομαι, Κύριοι, τῆς ἀπαντήσεως ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ στρατοῦ, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον τοὺς λόγους μου ἐπολέμησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς μετὰ προηγούμενα, κατὼς ἐπίσης πεπραγμένα· δὲν ἐμνημόνευσεν ὅμως λόγον ῥητῶν, ὅστις χορηγεῖ εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὸν στρατὸν ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπρόβλεπεν, ὅτι ὁ Κ. Σμόλεντζ ἐκτός τῆς αὐτῆς τῶν αξιωματικῶν παρεβίασε καὶ ἄλλον τινὰ κανόνα τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης· δὲν ἐτόλμας, εἶπεν, ἂν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ἀναλογίως τινὰς, τὰς ὁποίας ὤφειε νὰ μὴ ὑπερβῇ· καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι ἀξιώπαινος ὁ Κ. Βότσαρης, διότι καλεῖ τὴν προσοχὴν μας εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὁποία μᾶς διαφεύγουν· ἐν τούτοις ὅλα ὅσα μᾶς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς περὶ τοῦ Κ. Σμόλεντζ δὲν ὑποστηρίζουν ἐτι μᾶλλον τὴν γνώμην μου, δὲν ἀποδεικνύουν, ὅτι εἰς χεῖρες τῆς ἐξουσίας αὐτῇ ἢ ἀπειρίστοις

δύναμις τοῦ δημιουργεῖν εἶναι μία πηγὴ καταχρήσεως καὶ σπατάλης; Διὰ τὴν ἐπιμένετε νὰ ὑποστηρίζετε ἐξουσίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον ὀλισθηρὰ; καὶ ἂν τὴν εἴχατε ἀπὸ τὸν νόμον ἔπρεπε νὰ τὴν ἐγκαταλείψετε. Ὁμολογῶ ὅτι πρώτην φορὴν σήμερον ἤκουσα παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ καὶ ἄλλα προηγούμενα προκατόχων τοῦ γινόμενου παρὰ τὸν νόμον, τὰ ὁποία δὲν ἐγνώριζα καὶ ἂν ἦναι ἀληθῆς, καὶ δὲν ἀμφισβῆλλω ὅτι εἶναι ἀληθῆς, ἀφοῦ τὸ λέγει ὁ Κ. ὑπουργός, κρατῶν εἰς χεῖρας αὐτὸ τὸ διάταγμα, ἂν λέγω εἶναι ἀληθῆς, ὅτι τοὺς αξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς ἀπὸ 36 ὁ Κ. Σμόλεντζ τοὺς πύξησε διὰ διατάγματος εἰς 73, κηρύττω, ὅτι καὶ ὁ Κ. Σμόλεντζ τότε ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κακῶς ἐπραξεν.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς θέλων εἰς ὅλα τὰ προηγούμενα νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἐλέπωμεν, ὅτι αἰετοὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ μεταβάλλειν τὸν διοργανισμὸν κατὰ ἐούλησιν, ἐπροσπάθησε νὰ ἐλαττώσῃ καὶ τὰ προηγούμενα τοῦ στρατηγοῦ Σπύρου Μήλιου ὡς ὑπουργοῦ, τὰ ὁποία πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων μου ἐπεκαλέσθη· εἶπεν, ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1852, τὸν ὁποῖον ἐπροκάλεσεν ὁ ὑπουργὸς Μήλιος, ἦτο νόμος στρατολογικὸς· δὲν ἀφορούσε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ· εἶπε τῷ ὄντι εἰς αὐτὸν τὸν νόμον θὰ κάμω νέους λόγους, ἀλλὰ δὲν ἐξήτεισε καὶ τὴν ἀδείαν νὰ δημιουργήσῃ αξιωματικούς. Ὅλοι ἐλέπετε, Κύριοι, πόσον ἀσθενὲς εἶναι τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ. Ἄν εἰς ἓνα ἢ εἰς δύο νόμους ἔπρεπε νὰ ψυχρίθῃ ἡ στρατολογία τοῦ 1852 καὶ ὁ διοργανισμὸς τῶν λόγων, τοῦτο εἶναι ζήτημα ἀπλοῦ γραφικοῦ τύπου, καὶ ὁ λόγος ἐν αὐτῇ εἶναι περὶ συνταγματικῆς ἐξουσίας· ὁ στρατηγὸς Μήλιος ἤθελε ῥητῶς νὰ λάβῃ τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς Βουλῆς ν' αὐξήσῃ τὸν στρατὸν, καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι καθαρὰ γεγραμμένος εἰς τὸν νόμον· ὅτι δὲ ἐξήτεισε λόγους, καὶ δὲν ἐξήτεισε ῥητῶς νὰ πλάσῃ καὶ αξιωματικούς, αὐτὸν τὸν διοργανισμὸν δὲν πιστεύω σπουδαζῶν νὰ τὸν προτείνῃ ὁ Κ. ὑπουργός· ὅταν ὅσος ὑπουργὸς ζητῇ νὰ πλάσῃ νέους λόγους, εἶναι φανερόν, ὅτι δὲν ζητεῖ νὰ σχηματίσῃ σῶμα σ' ὑφ' ὅνομα ἀπὸ στρατιώται· μόνον ὅλοι ἐξέφωρον, ὅτι ὁ λόγος ἔχει ὀρισμένον ἀριθμὸν αξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, καὶ ἔπειτα ἔρχονται οἱ στρατιῶται· καὶ αὐτὸ σαφῶς τὸ ἐγνώριζαν αἱ Βουλαὶ, ὅταν ἐδίδον τὴν ψῆφόν των εἰς τὸν νόμον.

Ἄν ὁ στρατηγὸς Μήλιος ἐδημιουργήσῃ πλείονεους λόγους, ἢ ἂν εἰς τοὺς νεοαναθετεμένους λόγους διώριζε πλείονεους αξιωματικούς παρὰ τοὺς κανονισμένους, τότε ἔθελε θεωρηθῇ, ὅτι

ἐνέργησε παρά τὸν νόμον, καὶ δὲν ἠθέλωμεν λέγει σήμερον ὅτι καλῶς ἐπράξε. Πείθεται λοιπὸν πᾶς τις ὅτι μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ Συντάγματος, ἡ πρώτη ἀνάπλασις τοῦ στρατοῦ, ἡ γενομένη κατὰ τὸ 1852, ἐγένετο διὰ νόμου καὶ οὐχὶ διὰ διατάγματος. Αὕτῃ ἡ ἐρμηνεία ἐδόθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ· αὕτη εἶναι ἡ μόνη ὁρθὴ, καὶ αὐτὴν ὥρκει ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ νῦν ὑπουργός. χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν προηγούμενα, τὰ ὅποια ἀνατρέπουν τὰς ἀρχάς τῆς συνταγματικῆς πολιτείας. Ὅτι δὲ ἡ ἐξουσία τοῦ ἀναδιοργανῶν τὸν στρατὸν κατὰ βούλησιν δὲν ἐδόθη εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σύνταγμα, ἐξάγεται καὶ ἀπὸ μίαν διάταξιν περιεχομένην εἰς τὸν περὶ προδικασμῶν στρατιωτικὸν νόμον, ψηφισθέντα μὲν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὸ 1851 μὴ εἰσαχθέντα δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν διάταξιν ἡ Κυβέρνησις ἐξήτει τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ ἀναδιοργανῶν τὸν στρατὸν. Ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος δὲν κατηρτίσθη, καὶ ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔλαβε κύρος· ἐπομένως τοιαύτη ἐξουσία ὑπὲρ τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς δὲν ὑπάρχει καθιερωμένη· ὅτι δὲ κατὰ παράβυσιν αὐτῶν τῶν ἀρχῶν ἐπράχθη κατὰ τὸ μεταξὺ διδόντα, δὲν εἶναι νόμιμον, οὔτε δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προηγούμενον ἰσχυρόν.

Λέγων ταῦτα, Κύριοι, σὰς παρακαλῶ νὰ ἔχετε πάντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ παρατηρήσεις μου δὲν ἀπιυθύνονται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καθόσον μάλιστα δὲν εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις οὕτως ἡρμήνευσε καὶ ἔλυσε τὸ περὶ στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ ζήτημα.

Λαλῶ ἐν ἀνέμῳ τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν, τῶν ὁποίων ὑπείλω ἐν πᾶσι νὰ ζητήσω τὴν εὐκρινῆ καὶ πιστὴν ἐφαρμογὴν.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς πρὸς τοὺς ἄλλους μᾶς εἶπεν, ὅτι τὸ περὶ στρατιωτικοῦ ζήτημα ἀπασχόλησε καὶ τινὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐλύθη ποῦ μὲν καὶ ὅταν ἔνα, ποῦ δὲ κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον. Εἰς τὸ Βέλγιον μᾶς εἶπεν, ὅτι διὰ νόμου καθιερώθησαν οἱ ἀριθμοί, ἥγουν ἐγένετο ὅτι ἐγὼ ὑποστηρίζω, ἐνῶ εἰς τὴν Γαλλίαν, γενομένης ἀποπειρᾶς νὰ κανονισθῇ διὰ νόμου κατὰ τὸ 1837, δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ καταρτισθῇ νόμος, καὶ ὁ διοργανισμὸς τοῦ στρατοῦ μένει εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δευτέρου τούτου συστήματος ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπεκατέστη τὴν ἀθενεῖαν ἐνὸς διακεκριμένου συγγραφέως Γάλλου, δι' ἀσχολημένου, ὅτι ἡ δημιουργικὴ αὐτὴ δύναμις εἰς αἱ συμφέρον τοῦ Κράτους νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν κύκλον τῆς νομιμότη-

τητος, καὶ ν' ἀφιερῶθῃ εἰς τὴν δικαίτηκὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Κύριοι! Δὲν γνωρίζω τοὺς περὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κανονισμοὺς τῆς Γαλλίας διὰ νὰ δυνθῶ ν' ἀπαντήσω καταλλήλως· ἤθελόν μόνον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλίας εἶναι κατ' ἐξοχὴν στρατιωτικὴ καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους αὐτῆς δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς ἐπικαλεσθῶμεν. Διὰ τὴν δὲν ἀκριβολογοῦμεν καλῆτερα τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους τῆς Ἀγγλίας; Ἐκεῖ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα τὸν στρατιωτικόν, ὅπως ὑπάρχει ἐν Γαλλίᾳ, διὰ τοῦτο καὶ ἄλλως πως κρίνονται· διὰ τοῦτο ἄλλως πως νομίζω, ὅτι ἐπρεπε καὶ ἡμεῖς νὰ σκεπτόμεθα, ὅταν πρόκηται περὶ στρατοῦ, διότι ἡμεῖς οὔτε εἴμεθα, οὔτε δυνάμεθα νὰ εἴμεθα στρατιωτικῶς Γάλλοι.

Ἄλλως τε λαλῶν τις περὶ γαλλικοῦ στρατοῦ, δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅτι τὰ πάντα ἐκεῖ διεξάγονται κατὰ τοὺς κανόνες τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκεῖ ἐνασχολοῦνται εἰς τὰ στρατιωτικά, ἢ λαλοῦν περὶ στρατιωτικῶν, γνωρίζουν τὴν ἐπιστήμην, καὶ τὰ πάντα ἐφαρμόζονται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς τάξεως· ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα· δὲν μᾶς λείπει ἐσθλαίως ἡ καλὴ θέλησις· μᾶς λείπει ἡ ἐπιστήμη, καὶ διὰ τοῦτο τὰ πάντα πρέπει νὰ τὰ κανονίζωμεν διὰ νόμου. Εἶναι, Κύριοι, περίεργος ὁ στρατιωτικὸς μηχανισμὸς τοῦ τόπου ἐκείνου· διὰ νὰ κρίνῃ τις τί γίνεται στρατιωτικῶς ἐν Γαλλίᾳ, πρέπει νὰ μελετήσῃ πολὺ καὶ πάλιν θὰ δυσκολευθῇ νὰ ἐννοήσῃ ἀκριβῶς τί τρέχει. Ῥαγὰτος ἐγένετο εἰς τὰς Βουλὰς αὐτοῦ τοῦ ἔθνους σπουδαία συζήτησις· ἔλεγον τινὲς διὰ τὸ 80,000 ἡ στρατολογία τοῦ ἔτους νὰ ἀναβιβασθῇ εἰς 100,000. Ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν, στρατηγός, ἀναβὰς εἰς τὸ βῆμα, ἔδωκε τοσοῦτον εὐκρινεῖς ἐξηγήσεις, ὥστε καὶ οἱ Γάλλοι βουλευταὶ μαθόντες, ὅτι οἱ πλείστοι ἠγνόουν ἴσως, ἐπείσθησαν καὶ παρεδίδχθησαν τὸ νομοσχέδιον.

Ὅταν ἀνέγνωσα, Κύριοι, αὐτὴν τὴν συζήτησιν, ἐνόησα πόσον μακρὰν εἶναι ὁ ἰδικὸς μᾶς διοργανισμὸς ἀπὸ τὸν τῆς Γαλλίας, μολοντόν καθ' ἑκάστην ἀναμασσωμένον, ὅτι εὐρωπαϊκὴ εἶναι ἡ νομοθεσία μᾶς. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐλαμβάνοντο κατ' ἔτος μέχρι πρὸ ὀλίγου 80,000 στρατεύσιμοι, καὶ σήμερον 100,000, καὶ ὅμως πραγματικῶς δὲν στρατολογοῦνται εἰμὴ πολὺ ὀλιγώτεροι· αἱ 100,000 στρατεύσιμοι εἶναι ὅλοι οἱ κληροῦχοι, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἐξαίρουνται ἢ ἀπαλλάττονται 32,000 περίπου, καὶ ὅλοι αὐτοὶ εἶναι εἰς ἔξοχος τῶν 100,000 ὥστε πραγματικῶς μένουσιν

68,000· αλλά και αυτοί όλοι μὴ νομίζετε, ὅτι λαμβάνονται εἰς τὸν στρατὸν· μόνοι οἱ χιλιεῖς ἔχουν αἱ 34,000 κατατάσσονται ὑπὸ τὰς σημαίας, αἱ δὲ ἄλλαι 34,000 στέλλονται εἰς τὰς ἐστίαις των ὡς ἐρεθροὶ, μὲ μόνον τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συνέρχωνται τρεῖς μῆνας κατ' ἔτος· εἰς προσδιορισμένον μέρος τοῦ νομοῦ των καὶ νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν ὀπλοασκίαν.

Ἐκ τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης πληροφορίας, τὴν ὁποίαν ὁλίγοιςτοι πιστεύω μεταξὺ ἡμῶν ἐκτιμῶν, πεθεῖται πᾶς τις ὅτι ἕκαστον ἔθνος ἔχει ἴδιον στρατιωτικὸν διοργανισμόν, καὶ ὅτι δὲν δύναμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν παρ' ἡμῶν, οὔτε νὰ ἐπικαλεσθῶμεν αὐτὸν ἢ ἐκείνον τὸν ξένον ὁργανισμόν, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν αὐτὸν καλ' ὅλα του τὰ μέρη, καὶ χωρὶς νὰ εἴμεθα εἰς κατὰστασιν νὰ τὸν υλοποιήσωμεν.

Ἀλλὰ τί ζητοῦμεν, Κύριοι, εἰς τοὺς διοργανισμοὺς τῶν ξένων ἔθνων νὰ ἐκρίνωμεν, ποῖα εἰσουλὰ διοργανιστικὴ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ διδεται εἰς τὰς Κυβερνήσεις, ὅταν ἔχωμεν τὴν λύσιν εἰς τὴν πατρίδα μας, εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον; Πρὸ δύο χρόνων ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἔφερε νόμον προσδιορίζοντα τοὺς ἀριθμοὺς, ἔχουν τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ, καὶ ἕκαστε ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ κύκλου περιτρίφεται ὅλη ἡ ἐνέργεια τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς. Ἰδοὺ πῶς ἐφαρμόσθη τὸ Σύνταγμα παρ' ἡμῶν εἰς τὸν κλάδον, τὸν ὁποῖον διευθύνει αὐτὸς ὁ πρωθυπουργός· καὶ πῶς γίνεται ἄλλη ἀρχὴ νὰ κατισχύσῃ εἰς τὸν ἕνα καὶ ἄλλη εἰς τὸν ἄλλον κλάδον; ἂν ὅχι δι' ἄλλον λόγον, τὴνλάχιστον διὰ νὰ μὴ φαίνεται αὐτῇ ἡ ἀνωμαλία καὶ ἡ κακορροία, φέρετε τὴν ἀρμονίαν ἐντὸς αὐτοῦ τούτου τοῦ ὑπουργείου. Συμμορφώθητε, Κ. ὑπουργέ, μὲ τὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν ὁ πρωθυπουργὸς ὑπάσθη καὶ ἐφάρμοσε.

Μεταβάνω ἤδη εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ. Μετὰ τὰ στρατιωτικὰ θέλησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ θίγῃ καὶ τὸ μέρος τῆς ὁμιλίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμα προχθὲς εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν εἶναι ἀληθές, λέγει ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ὅπως δι' ὀψυγίσθη ἐγὼ προχθὲς, δὲν περιέχει ποτὰ διὰ δημοσία ἔργα, καθὼς καὶ ὅτι δὲν ἐκφράζει σπουδαῖον τινα σκοπὸν· ἀπεναντίας νομίζει, ὅτι καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο περιλαμβάνεται εἰς αὐτόν, καὶ ἀπαριθμήσε μάλιστα, ὡς ἠκούσατε, καὶ τινα εἰδικώτερα ἀφ' ὧν τὰ τὸν προῶδον τοῦ στρατιωτικοῦ κλάδου. Ἄν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἦτο παρὼν εἰς τὴν συζήτησιν, ἤθελε σχηματίσει τὴν

πεποιθήσιν, τὴν ὁποίαν εἶχα ἐγὼ, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυμφώνησε κατὰ μέρος καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὴν συζήτησιν ἐκείνην δὲν ἐπείχενα τὰ καθήκοντα τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἐκινήθην, ὅτι ἕκαστον κανὼν ἔχει καὶ ἓνα σκοπὸν, καὶ ὅτι πολλὰ δαπάναι ἀποβλέπουσι καὶ τινα θελήμασιν καὶ εἰς τὸν ἓνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον κλάδον τῆς ὑπηρεσίας. Ἐκεῖ, Κ. ὑπουργέ, ἐξέτασα ἐν γένει τὸν σκοπὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὐχὶ τὸν μικρὸν, οὐχὶ τὸν ἀφ' ὧν τὰς λεπτομερείας, ἀλλὰ τὸν μέγαν, τὸν ἐθνικόν, τὸν σκοπὸν, λέγω, ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουσι ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ὁ ὁποῖος εἰς ὅλους τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἔθνων εἶναι καταφανής, καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν, εἶπα, ὅτι δὲν τὸν εὗρισκω. Εἶπα· θέλετε, σκοπεῖτε νὰ μείνωμεν εἰς τὴν μικρὰν ταύτην, τὴν περιορισμένην γωνίαν; τότε φροντίσατε νὰ γένωμεν γεωργοὶ, δικλὰδῃ διευθύνετε τὰ κεφάλαια τῶν ἐσόδων μας εἰς ἔργα παραγωγικά, γεωργικὰς τραπέζας, δρόμους, γέφυρας κλπ. Ἔχετε σκοπὸν νὰ προχωρήσωμεν; ἂς γένωμεν ἔθνος στρατιωτικόν· ὁ μέγας σκοπός, οἱ πόθοι ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος δὲν κατορθοῦνται διὰ τῆς διοργανώσεως τῶν τριῶν συνταγμάτων εἰς τόσα τάγματα, τῆς μιᾶς ἑλκ; τοῦ ἵππου, καὶ τόσων ἄλλων μικρῶν καὶ ἀσχημάτων θελήσεως· κατορθώσατε νὰ ἔχωμεν 200,000 λόγχας διὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς· ὀπλίσατε τὸ ἔθνος κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του· ἐνισχύσατε τὰ αἰσθητικὰ του, καὶ ἔχετε τότε τὸν μέγαν σκοπὸν· οὕτως ἐκπληροῦτε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν χρέος σας· αὐτὰ εἶπα προχθὲς, καὶ δὲν διατάζω νὰ τὰ ἐπαναλάβω καὶ σήμερον, ὅτι ὅποιος ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1861 εἶναι συντεταγμένος δὲν φέρει ἐν ἑαυτῷ κανένα ἄξιον λόγου σκοπὸν δὲν διατυπώνει οὐδένα χαρακτήρα. Εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δημοσία ἔργα, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐμελέτησε φαίνεται· εἰς τὴν ἐξέλεγχσιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα, ἵστατε, ὅτι εἰς ἓνα προϋπολογισμόν 25 ἑκατομμυρίων τὰ προσδιορισμένα διὰ δημοσία ἔργα κεφάλαια δὲν υπερβαίνουν τὰς 700 ἢ 800 τὸ πολὺ χιλιάδας δραχμῶν· καὶ ἀνομαζέτε τοῦτο δημοσία ἔργα δι' ἓνα τόπον στερούμενον καὶ αὐτὸς τῆς γεφύρας, διὰ νὰ μὴ πνίγωνται οἱ διαβάται τὸν χειμῶνα. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀνεγνώρισε καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἦτο δίκαιον νὰ εὐμεθέτε σύμφωνος μετὰ τοῦ Κ. συναδελφου σας.

Ἐνταῦθα ἐρχεται καὶ ἄλλο ζήτημα· θέλησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς

νά παραστήσῃ, ὅτι ὁ διοργανισμὸς τοῦ στρατοῦ εἰς τάγματα καὶ οὐχὶ εἰς συντάγματα εἶναι καταλληλότερος.

Δὲν εἶμαι, τὸ ὁμολογῶ, ἀρμόδιος νὰ ἀπαντήσω, ἂν τὰ συντάγματα ἢ τὰ τάγματα εἶναι ὁ προσηθέστερος διοργανισμὸς τοῦ στρατοῦ, μολοντοῦτο, ἐξ ὧν ἤκουσα ἀπὸ εἰδήμονας περὶ τὰ στρατιωτικά, καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν ὀρθὸν λόγον ὁρμώμενος, νομίζω ὅτι τὰ συντάγματα εἶναι πολὺ καταλληλότερα, α) διότι ὅλα σχεδὸν τὰ ἐθνῆ αὐτὸν τὸν διοργανισμὸν παρεδέχθησαν· β) καὶ πρὸ πάντων διότι οἱ γείτονές μας εἰς συντάγματα εἶναι διοργανισμένοι· καὶ διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς, καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ συντάγματα· ἄλλως τε λογικῶς σκεπτόμενος, πιστεύω, ὅτι ὁ καλὸς ταγματάρχης, δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ καλὸς συνταγματάρχης, ἂν δὲν ἀποκτήσῃ εἰδικὴν ἐξάσκησιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ συνταγματάρχου.

Περαιῶν τὴν ὁμιλίαν μου, ἐπιμένω, Κύριοι, δι' ἡσυχάζομενος ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀναδιοργανίῃ τὸν στρατὸν καὶ πολὺ ὀλιγώτερον νὰ τὸν αὐξάνῃ ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος καὶ ἀνευ προκηγομένου νόμου.

Καθιερώσατε διὰ νόμου τοὺς ἀριθμοὺς, τῶν ὁποίων νομίζετε ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην, καὶ τότε ἀναδιοργανίσατε τὸν στρατὸν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ κύκλου εἰς λόχους, εἰς τάγματα ἢ μοίρας, ὅπως νομίσῃτε καταλληλότερον, ζητοῦντες πάντοτε ἐκ προκαταβολῆς τὴν ἀδικίαν τῶν Βουλῶν, ὅσῃς ἢ ἀναδιοργανίσεις προκαλῇ αὐξήσιν δαπανῶν.

Ἀπῆλθῃσιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός.

Δὲν ἐπείσθη, φαίνεται, ὁ προαγορεύσας ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς, οὔτε ἀπὸ τὴν καθιερωθεῖσαν τάξιν, οὔτε ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῆς Γαλλίας, οὔτε ἐκ τῆς γνώμης τοῦ σπουδαίου συγγραφέως, τὸν ὁποῖον ἐμνημόνευσα· πλὴν ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐνδῶσει εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ Βελγίου, τὸ ὁποῖον καίτοι συνταγματικὸν κράτος πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν, μόνον κατὰ τὸ 1845 κατόρθωσε νὰ φέρῃ τὸν νόμον περὶ τῶν ἀριθμῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἄλλως περιεστρέφατο ὅπου καὶ ἡμεῖς σήμερον.

Τὸ κατ' ἐμὲ ὅμως, Κύριοι, σὺς διαβεβαιῶ, ὅτι δὲν ἀποκρούω παντάπασι τὴν ἰδίαν ταύτην τοῦ περὶ ἀριθμῶν νόμου, διότι εὐρίσκειται ἐντὸς αὐτῆς, καταγίνομαι μάλιστα ἀνευδρότως νὰ καταρτισθῇ τοιοῦτόν τι νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζω νὰ καθυποβάλω ἐνώπιον τῶν Σωμάτων τὸ πολὺ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀποκρούω μόνον, ὅτι αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν ἦσαν παράνομοι

καὶ ποτὶς δικαιολογεῖται διὰ προκηγομένων πράξεων ἀνεγνωρισμένων.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἀναγνωσθέντα τὰ ἀρθρὰ 1 καὶ 2 τοῦ Κεφαλαίου 1 «μισθοὶ» ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας ὅπως καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 2,627,592:77.

Εἰσὶς τοῦ Κεφαλ. 2 «τροφὰι» τὰ ἀρθρὰ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ συνισταμένου εἰς δραχ. 2,422,932:54.

Ὁμοίως τοῦ Κεφ. 3 «στερεὰ χορηγήσεις» τὰ ἀρθρὰ 1, 2, 3, 4 καὶ 5 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, μετὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ συνισταμένου εἰς δραχ. 79,737.

Κατόπιν τοῦ Κεφ. 4 τὰ ἀρθρὰ 1, 2, 4 καὶ 4 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ διὰ χειροτονίας, μετὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ ἐκ δραχμῶν 153,000.

Εἰσὶς τοῦ Κεφ. 5 «μετακομίσεις καὶ ὁδμηρία» τὰ ἀρθρὰ 1 καὶ 2 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ συνισταμένου ἐκ δραχ. 70,000.

Ἀναγνωσθέντα ἑπομένως τὰ Κεφάλαια 6 «Νοσηλεῖα ἀσθενῶν» ἐκ δραχ. 109,190:76. Κεφαλ. 7 «ἵππων» ἐκ δραχ. 36,000. Κεφαλ. 8 «ἐξόδα γραφείων» ἐκ δραχ. 41,080 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου ἐκάστου χειροτονίας.

Ὁμοίως τοῦ Κεφ. 9 «στρατιωτικὴ δικαιοσύνη» ἀναγνωσθέντα τὰ ἀρθρὰ 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, μετὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ συνισταμένου εἰς δραχμὰς 37,000.

Τοῦ Κεφ. 10 «στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις» ἀναγνωσθέντα τὰ ἀρθρὰ 1, 2, 3 καὶ 4 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ συνισταμένου εἰς δραχμὰς 172,446:70.

Εἰσὶς τοῦ Κεφ. 11 «ἀρχὰ καὶ ἀπόμαχοι» ἀναγνωσθέντα τὰ ἀρθρὰ 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου συνισταμένου ἐκ δρ. 190,000.

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα τὰ Κεφάλαια 13 «χωροφυλακί» ἐκ δραχ. 984,152, Κεφ. 14 «λόχοι πυροσβεστών» ἐκ δραχμῶν 50,000, Κεφ. 15 «ἵπποφόροι» ἐκ δραχμῶν 22,863:85,

Κεφ. 16 αἰρεθραία ἐκ δραχ. 120,000 ἐγένοντο δεκτὰ ἐν συνόλῳ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας συνιστάμενον εἰς δραχμὰς 7,115,004:62.

Ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἀναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα τοῦ Κεφ. 1 «προσωπικόν» 1, 2, 3 καὶ 4 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, μετὰ τοῦ συνόλου συνισταμένου ἐκ δραχμῶν 1,117,688:04.

Ὁμοίως τὸ Κεφ. 2 «τροφαί» ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας συνιστάμενον εἰς δραχ. 210,395:11.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα τοῦ Κεφ. 3 «ὕλικόν» τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 3 παρτήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ὕλικου παρουσιαζομένη ἐλάττωσις δὲν εἶναι οἰκονομία, διότι προμήθεια καὶ ἐναποθήκευσις ὕλικου πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Τὸ δὲ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ 4 ἐγένετο δεκτὸν ἐπίσης διὰ χειροτονίας μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 3 συνισταμένου εἰς δραχμὰς 342,000.

Ἀναγνωσθέντος ἐπίσης τοῦ Κεφ. 4 «Ναυπηγία» παρτήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ὅτι λόγῳ οἰκονομίας δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίζεται ἡ κατασκευὴ νέων πλοίων ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῆς ὁποίας τὰ ποσὰ ἀφαιροῦνται.

Ἀναγνωσθῆσαν ἐπομένως τοῦ Κεφ. 5 «καταστήματα» τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος ἐπίσης τοῦ ἄρθρου 3 ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐξήγησε διὰ μακρῶν τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου γενομένην δαπάνην διὰ τὸ νέον ἐν Πόρῳ ἀνεγερθὲν κατάστημα ναυστάθμου, εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκεται τοῦτο σήμερον, ἀνέφερε δὲ ὅτι καὶ ἄλλα ἔργα ἐξετελέσθησαν ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ὅτι κατηρτίσθη ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐργοστάσιον τεχνικῶν, ἐπισκευάσματα διὰ τὰς λέμβους, καὶ τὸ οὐσιωδέστερον πάντων τὴν νεολόγον.

Ἐνταῦθα ἀνέπτυξε τὰ παραδεγμένα συστήματα τῶν νεολογίων καὶ ἐδικαιολόγησε ὅτι παρεδείχτο τὸ ὑπάρχον λόγῳ οἰκονομίας.

νομίας καὶ καθόσον ἡ ἐπισκευὴ τῶν πλοίων δύναται νὰ γένῃ. Παρτήρησεν δὲ ὅτι ἐντὸς ολίγου τίθεται εἰς ἐκτέλεσιν μὴ περαιωθέντος εἰσέτι καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλει ὑποβάλλει εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῆς μικρᾶς ἐπ' αὐτοῦ δαπάνης, ἥτις μέχρι τοῦδε συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ἀπαριθμηθέντων ἔργων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 450 χιλιάδας δραχμῶν.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας τὸ ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας ὅπως καὶ τὸ ἄρθρον 4 ἀναγνωσθὲν μετὰ τοῦ συνόλου τοῦ Κεφ. 5 συνισταμένου ἐκ δραχ. 162,800.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ Κεφάλαια 6 «ἐξόδα νοσηλείας» ἐκ δραχμῶν 5,380, Κεφ. 7 «ἐξόδα ἐκπαίδευστος» ἐκ δραχ. 36,000, Κεφ. 8 «ἐξόδα γρατειῶν» ἐκ δραχ. 16,080, Κεφ. 9 «ἐξόδα ὁδοιπορικὰ» ἐκ δραχ. 12,000 Κεφ. 10 «ἐξόδα Ναυαγίων» ἐκ δραχ. 3,000, Κεφ. 11 «ἐξόδα φάρων» ἐκ δραχ. 26,000 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ χειροτονίας συνιστάμενον ἐκ δραχμῶν 1,831,543:15.

Ἐνηγορηθῆσαν ἐπὶ τέλους τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1861 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφορηθὲν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 κατὰ μίαν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Πραϊσακάκη καὶ Ν. Πιεράκου κατὰ τὸ ὅδε συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1861.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Μιχαὴλ Τζιμάρτζ	• • • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • •
Σπυρίδων Καλαγερόπουλος	Ν	Βασίλ. Χρησακόπουλος	• • • •
Τάτσης Μαγγίνας	Ν	Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• • • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Γεώργιος Ψύλλας	• • • •
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • • •	Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •
Ἰάκωβος Παζιμάδης	• • • •	Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • •
Νικόλ. Πραϊσακάκης	Ν	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • •
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • •

Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ρήγας Παλαμίδης . . .
Νικόλαος Ιω. Μέζας . . .	Δημ. Α. Κουντουριώτης . .
Δημος Κανελλόπουλος . . .	Λυκούργος Κρεστενίτης . .
Κωνσταντίνος Κανάρης . . .	Αθ. Α. Μισούλης . . .
Τσανετάνης Γρηγοράκης . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Μ. Α. Καίρης . . .	Χριστόφ. Παρράϊδος . . .
Αντ. Γ. Κριεζής . . .	Αντών. Γεωργαντάς . . .
Αντών. Μαυρομιχάλης . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .
Αημ. Πλαπούτας . . .	Νικόλ. Σιλήβεργος . . .
Ιωάννης Σταΐκος . . .	Αναστ. Πολυζωίδης . . .
Αναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Φίλιππος Ιωάννου . . .
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Δημήτριος Χατσίσκος . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Αητήτρ. Χρηστίδης . . .	Ν. Τζαβέλας . . .
Νικόλ. Μαυρομμάτης . . .	Β. Πατιμεζάς . . .
Αναστ. Σ. Χαρχαλάμπης . . .	Ν. Πιεράκος . . .
Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ιω. Αμβροσιάδης . . .
Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	Κωνσ. Μεταξάς . . .
Σπύρος Μίλιος . . .	Η. Νοταράς . . .

Επί τέλους άνευ άλλων τινός ο Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, έλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Ιω. Αμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 25 Ἰουλίου 1861 ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

Άναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Αμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κυρίου Α. Χαρχαλάμπους ἀπουσιάζοντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς 19, 20, 21 καὶ 22 ἀναγνωσθέντα υπεγράφησαν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας 300 δραχ. κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον βουλευτὴν καὶ Γερουσιαστὴν δι' ἀποζημιώσιν λόγῳ ὑπερτιμῆσεως.

Επίσης ἀνεγνώσθη ἑτέρα ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Ὁμοίως ἀνεγνώσθη ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δ'αχ. 89,914 10/00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἀπερασίσθη δὲ ἐπὶ ὧν τούτων νὰ ζητηῖται κατὰ σειρὰν. Ἐχουσιν αἱ ἐκθέσεις αὗται οὕτω.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας εἰλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας δραχμῶν τριακοσίων κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον βουλευτὴν καὶ Γερουσιαστὴν ὡς ἀποζημιώσιν λόγῳ ὑπερτιμῆσεως καὶ τὰ μὲν τέσσαρα μὲλη αὐτῆς μὴ ἔχοντα νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμίαν παρατήρησιν, παριδέχθησαν τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, καὶ συνιστῶσι τὴν παραδοχὴν του καὶ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Τὸ δὲ πέμπτον μέλος ὁ Κύριος Α. Κανελλόπουλος παραδεχόμενος τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς Κυρίους βουλευτάς, προτείνει εἰς τὸ Σῶμα, ὅπως μένωσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1857 νόμου ὡς πρὸς τοὺς Κ. Γερουσιαστάς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Χ. Παπαπαλῆτης,
Ι. Παξιμάδης,
Ιω. Χ. Πέτρου.

Μ. Α. Καίρης,
Α. Κανελλόπουλος.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας διεξεληθὺσα μετ' ἐπιστάσεως τὸ περὶ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ Ταμείου νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδευούσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τούτου προνοούμενον μέτρον τῆς συστάσεως Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ Ταμείου, ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς φιλάνθρωπίας στηριζόμενον, εἶναι εὐεργετικόν, καὶ σωτήριον διὰ τε τὰς χήρας καὶ τὰ ἄρρηνά τῶν ναυτιλλομένων καὶ διὰ τοὺς ἀνίκανους καὶ ἀναπήρους ἐξ αὐτῶν, καὶ εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἰσθαι, ἐάν τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο μέτρον ἤθελεν ἐφαρμοσθῆ ἀπὸ τοῦ 1836 ἔτος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξεδόθησαν τὰ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Βασιλικά Διατάγ-

μα α, τὰ ὅποια πρὸς τὸν καιρὸν αὐτὸν, δοῦναι ἐν ταύτῃ περιπτώσει δὲν ἤθελον στερεῖσθαι μέχρι τοῦδε τοῦ ἐπιουρίου ὅρτου πολλάκι χῆραι καὶ ὄρφανὰ τῶν ὁπωσδήποτε ἐν θαλάσῃ πνιγνόντων ἢ ἄλλως πως ἀποθινόντων.

Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ προθύμως παραδέχεται τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθ' ἑκάστα τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν τῶν καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ.

A. Μοναρχίδου,

I. Παζιμάδης,

N. Τζαβέλλας,

N. Πρασονάκης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβούσα ὑπ' ὅψιν ἡ ἐπιτροπὴ σας τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιασθὲν νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 89,915 10/00 τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου, καὶ σκεψαμένη, ὅτι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858 τοῦ ἰδίου ὑπουργείου ἐπεψηφίσθησα, δρ. 1,200,000 διὰ κατασκευὴν πλοίων, καὶ ἐκ τῆς χρήσεως ταύτης ἐδαπανήθησαν μόνον δραχ. 1,110,084 90/100 καὶ ἔμεινεν ἐκ τῆς πιστώσεως ἀπραγματοποίητον ποσὸν δραχ. 89,915 10/100, διότι ἡ ἐργασία τοῦ ἀποδρόμου δὲν εἶχεν ἀποπερατωθῇ, ὡς ἤδη ἀπεπερατώθη, καὶ ἐπομένως ἀπαιτεῖται τὸ ὑπόλοιπον τῆς πιστώσεως δραχ. 89,915 10/100 πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς προκείμενης δαπάνης, τοῦτου ἕνεκα ἡ ἐπιτροπὴ σας δὲν ἔχει νὰ κάμῃ οὐδεμίαν παρατήρησιν, καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἔχει εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

K. Μπαζής,

I. Παζιμάδης.

K. Προβιάτης,

Ἐπομένως παρουσιάσθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας δύο ἀναφοραὶ ἡ μὲν τῆς γῆρας A. Παπανικολῆ ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ K. A. Χατσίσκου, ἡ δὲ τοῦ A. Καρδαρά ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ K. Κρεττινίτου, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν τοῦ Σώματος, ἥτις παρακαλεῖται νὰ ὑποβάλῃ ὅσον τάχιστα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῶν, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπ' ὅψιν αὐτῆς εὑρισκομένων.

Ὁ δὲ K. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, ἀναγνούς αὐτὸ μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως.

Ὁμοίως ὁ K. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε ἕτερον νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐργῶν τοῦ πορθμῆ τῆς Εὐρίπου, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως.

Ὁ αὐτὸς εἰσήγαγεν ἕτερον περὶ τῆς συνομολογηθείσης Ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τυπωθῶν καὶ διανεμηθῶν διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ.

Κατόπιν ὁ K. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγεν ἐπίσης τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Πρῶτον τὸ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ.

Κατόπιν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς διὰ μιᾶς ἐκθέσεως του εἰσήγαγε τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Πρῶτον τὴν ἐκ δραχ. 650 πίστωσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐξοδα κλεισμένων χρήσεων.

Δεύτερον τὴν ἐκ δραχ. 19,738 25/00 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑξωτερικῶν, ἐξοδα κλεισμένων χρήσεων.

Τρίτον τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 806 10/00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1861 μετὰ τῆς ἐκθέσεως.

Τέταρτον τὸ περὶ πιστώσεως δραχ. 1,509 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν χρήσεως 1861 μετὰ τῆς ἐκθέσεως.

Πέμπτον τὸ περὶ πιστώσεως δραχ. 1,427 90 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν χρήσεως 1861 μετὰ τῆς ἐκθέσεως.

Ἐφ' ὅλων δὲ τούτων τῶν νομοσχεδίων ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶν καὶ διανεμηθῶν διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ. ἔχουσι δὲ τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ τὰ τοῦ Βασιλικῆς ναυτικοῦ διέπουσα γαλλικὴ ναυτικὴ ποινικὴ δικονομία πρέπει νὰ καταλυθῇ, πρέπει νὰ παύσῃ, πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ πίνακος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυόντων νόμων, διότι καὶ αὐτὴ ἡ δημιουργὸς αὐτῆς, ἡ Γαλλία, τὴν κατέβαλε. Τὴν κατέβαλε δὲ ὡς ἔργον φοβερὸν βαρείας καὶ ἀδυσωπήτου χειρός. Καὶ τῷ ὄντι σχεδὸν ἀπαντα τὰ ναυτικὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, τῆς λειποταξίας ἐξαιρουμένης,

κατὰ τὴν συνθηκὴν καὶ σκληρὰν αὐτὴν δικονομίαν, δικάζονται ἀνεκλήτως. Ὅθεν οὐδεμία ὑπολείπεται τῷ ἀπαξ ναυαγήσαντι δικαιοσύνης καὶ σωτηρίας ἐλπίς, καὶ ὅπως αἰῶνος ἂν ᾖναι.

Τὸ κακὸν δὲ τοῦτο δὲν ἐλάνθανε τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἀσχολεῖτο εἰς τὴν διορθωσιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δύσκολος ἀποδοῖναι ἢ ἐν μικροῖς μεγάλων πραγμάτων ἀπομίμῃσι. Διὰ τοῦτο τὸ εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν κρίσιν τῆς Γερουσίας κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβαλλόμενον ἤδη περὶ ναυτικῆς νομοθεσίας νομοσχέδιον οὐδόλως πρὸς τὰ ἐν ἄλλοις ναυτικοῖς ἔθνεσιν ὑπάρχοντα ὁμοιάζει.

Τὸ νομοσχέδιον, περὶ οὗ πρόκειται, συνετάχθη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀκολουθῶν ιδεῶν.

Α'. Ἀπλὴ ὅσον ἐνεστί, καὶ ὅσον ἐνεστὶν οἰκονομικὴ ναυτικῶν δικαστηρίων σύστασις.

Ἰδοὺ διατὶ καὶ ἐν μόνον ναυτοδικεῖου εἶδος ἐδέχθη, καὶ τὰς ἀμφισβητούμενας αὐτοῦ ἀποφάσεις εἰς τὴν κρίσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου παρέδωκε.

Τὸ ναυτικὸν μας εἶναι μικρὸν, δυστυχῶς δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ ἔτη πολλὰ θέλ' εἶναι μικρόν. Εἰς τοιοῦτον δὲ ναυτικὸν πολλὰ ναυτοδικεῖων εἶδει περιεβάλλουσι δυσκολίας πολλὰς καὶ ἀνυπερβλήτους, ἰδίῳ δὲ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου σύστασις εἶναι ὄγκος μέγας, βάρος βαρὺ.

Β'. Πῶς δυνατόν ἐγγύθις ἐξασφαλίζουσα τὰ δικαιώματα τοῖ καταδικωμένοις.

Τούτου ἕνεκα δὲν ἰδίᾳ τὰ νὰ δεχθῶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἀναλελυμένην στρατιωτικὴν δικονομίαν, τὴν ἥδη παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει, δι' ἧς παρέχεται τῷ καταδικωμένῳ ἐντελὲς ὑπερασπίσεως ἐλευθερία.

Γ'. Νομοθεσία ὁμοιόμορφος πρὸς τὰ ἐν τῷ Βασιλικῷ στρατῷ κείμενα.

Ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, δίδυμοι ἀδελφοὶ, τὰ αὐτὰ ἔχοντες δικαιώματα, τῶν αὐτῶν καθυκόντων ὑποτελεῖς ὄντες, τὸν αὐτὸν προασπίζοντες πατρικὸν οἶκον, εἰς τὸν αὐτὸν ὑπεύκοντες ἄρχοντα, κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος ἀκολουθοῦντες. Ἡ διεπούσα λοιπὸν αὐτοῦ νομοθεσία κατ' οὐδὲν ἄλλο πρέπει νὰ διαφέρει, εἰμὴ κατὰ τὰ ἐκ τοῦ διαφόρου αὐτῶν ἐπιτηδείου διαφύκῃ πράγματα.

Τοῦτο δὲ ἐπιμαρτυρεῖται ὑφ' ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὧν αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ νομοθεσίαι σχεδὸν ὁμοιάζουσιν ἕως δύο ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πρωτοτύπου ἐκδόσεις. Ἐπὶ τούτῳ δὲ

ἀντέγραφα σχεδὸν κατὰ γράμμα τὰ ἐν τῷ Βασιλικῷ στρατῷ περὶ δικονομίας ἰσχύοντα, καὶ ἐξ αὐτῶν συνέταξε τὸ νομοσχέδιον περὶ οὗ πρόκειται νὰ ἐπιφέρητε κρίσιν.

Μετὰ τὴν σύντομον, ἀλλ' ἀρκούσαν, ταύτην αἰτιολογίαν τῆς ὀλικῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἐννοίας, ἐπιχειρῶ νὰ ἐξηγήσω τὰ μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας διαφέροντα. Καὶ ἐν πρώτοις ἀρχομαι ἀπὸ τοῦ εἰρηγματοῦ, ὅστις κατὰ μὲν τὸν στρατιωτικὸν νόμον εἶναι πάντοτε στρατιωτικὸς, κατὰ δὲ τὸ Νομοσχέδιον ἀνάκει ἢ εἰς τὸ Ναυτικόν, ἢ εἰς τὸν στρατόν. Βεβαίως δὲ δὲν σφάλλω, δεχόμενος, ἀνάγκης ὑπαρχούσης, ὡς εἰρηγητὴν τοῦ Ναυτικοῦ ἄνδρα στρατιωτικόν. Δὲν σφάλλω δὲ τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθόσον κατὰ τὸν ἰσχύοντα στρατιωτικὸν νόμον καὶ εἰς τὰ Στρατοδικεῖα, ἐν ἀνάγκῃ, ναυτικοὶ συνεδριάζουσι, καὶ εἰς τὰ ναυτοδικεῖα, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, δικασταὶ στρατιωτικοὶ λαμβάνουσι μέρος. Τὸν Βασιλικὸν ὅμως ἐπίτροπον ἀρῆκα ναυτικόν, διότι καὶ τὰ ναυτικὰ πράγματα ναυτικὸν ἀπαιτοῦσιν ἐξηγητὴν, καὶ ἐνώπιον ναυτικοῦ δικαστηρίου μόνος ναυτικὸς πρέπει νὰ φέρῃ τὸν λόγον.

Εἰς τὰ περὶ ἀρμολιότητος σχεδὸν ἀντέγραφα τὸν Γαλλικὸν νόμον, τὸν πάντων νεώτερον καὶ ἀριστον. Δὲν δύναται τις δὲ οἷς πρὸς τοῦτο νὰ λάβῃ ὀδὴν ὁρῶτερον, ἢ πρότυπον ἐντελέστερον.

Εἰς τὰ περὶ κατεργασίης τῆς ἀποφάσεως τῶν Ναυτοδικεῶν ἐδέχθη ἀσχηρότερον μέτρον τοῦ στρατιωτικοῦ, διότι ἡ ναυτικὴ πειθαρχία εἶναι ἐν πολλοῖς τῆς στρατιωτικῆς ἀσχηρότερα· ἄλλως δὲ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐνισχύσῃ τις τὸν ἐν ἀναγκαίᾳ πειθαρχίᾳ πλανώμενον ἄρχοντα τῶν δημοσίων ναυτικῶν δυνάμεων, εἰμὴ δι' αὐστηρότατος μεγάλης καὶ δι' ἀποβολῆς πάσης ἐπιεικείας βλαβερᾶς. Παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ αἱ κατὰ πολιτῶν καταρτιζόμεναι ἀποφάσεις καταγινώσκονται διὰ πλειονοψηφίας. Ἀναγκαίως δὲ οἱ ναυτικοὶ νόμοι πρέπει νὰ ᾖναι ταχύτεροι τῶν διεπόντων τὰς τύχας τῶν πολιτῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Νομοσχέδιον περιέλαβον καὶ τὴν κατάργησιν τῶν κακωτικῶν ποινῶν, αἵτινες κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἰσχύοντες γαλλικοὺς ναυτικοὺς ποινικοὺς νόμους ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς περιπίπτοντας εἰς ναυτικὰ τινα πλημμελήματα. Καὶ δὲν ἐφημερόθησαν μὲν ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ποινὰί τοιαῦται, ἀλλ' ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου, ἀφ' οὗ καὶ τῆς Αἰγύπτου ὁ ἡγεμὼν

πρέπον ενόμισε να συντρίψη την βάρδαν, την κοτμούσαν τόν τε στρατόν και τό ναυτικόν αὐτοῦ.

Ἐπρεπε δὲ νά συνοποβάλλω μετὰ τοῦ Νομοσχεδίου, περί οὗ πρόκειται, εἰς τῆς Γερουσίας τήν βάρσανον και σχέδιον ἑλληνικοῦ ποινικοῦ ναυτικοῦ νόμου. Ἀλλ' ἐπειδὴ νόμος τοιοῦτος μεγάλης δεῖται μελέτης και σκέψεως, ἀνέβαλον δι' ἄλλην τῶν Βουλῶν Σύνοδον τήν ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ, περιορίζομαι δὲ σήμερον εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα και κατεπείγοντα.

Κυρίως δὲ δὲν πρόκειται νά παραδεχθῇ ἡ Γερουσία και νά ψηφίσῃ πράγματα νέα, ἀλλὰ τὰ περί στρατοῦ ὑπ' αὐτῆς ψηφισθέντα πρόκειται νά θεσπισθῶσι και ἐν τῷ Ναυτικῷ. Εἶναι δὲ ὅλως ἀδίκον τὰ μὲν στρατιωτικά ὑπὸ σχετικῶς ἐπιεικῶν νά διέπονται νόμων, οἱ δὲ ναυτικοὶ νά κύπτωσι τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸ ἀγρίον κράτος νόμων ἐποχῆς σιδηρᾶς και περιστάσεων ἀδυσωπῆτων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουλίου, 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
Σ Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλεται ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός νά υποβάλλῃ εἰς τήν Γερουσίαν τὸ παρὰ πόδας νομοσχέδιον, και ὑποστηρίξῃ αὐτό κατὰ τήν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλεὺς

Α Μ Α Α Ι Α.

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν και διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ διαρκοῦς ναυτοδικείου και ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου, τοῦ κατ' ἐξουσίαν ὑπὸ τοῦ περί στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Φ.β. νόμου, βιβλίον πρῶτον, τμήμα πρῶτον, κεφάλαιον δεῦτερον.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐδρα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὀρίζεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς συγκρότησιν τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ Φ.β. νόμου, ἄρθρον 2 μέχρι και τοῦ 23, ἀντικαθιστωμένων τῶν αὐτῶν μνημονευομένων στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν ὑπὸ ὁμοειδῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, και κατὰ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

α. Οἱ κατὰ τὸ ἑκτον ἄρθρον τοῦ Φ.β. νόμου διοριζόμενοι δικασταὶ καλοῦνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου εὐρισκομένων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

β. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου υποβάλλει εἰς τὸν Ἱπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κατάλογον τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, τῶν ὑπερταυόντων εἰς τὸν Βασιλικὸν ναυστάθμον και τὰ Βασιλικά πλοῖα, μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ περί τῆς εἰς τὸ διακρίνειν ἱκανότητος ἐνὸς ἐκαστοῦ αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ και ἐκ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ ὁ ὑπουργός τῶν Ναυτικῶν συντάσσει τὸν κατάλογον, περί οὗ μνεία γίνεται ἐν τῇ δεκάτῃ ἐνδόξῳ ἄρθρῳ τοῦ Φ.β. νόμου.

γ. Κατ' ἐξουσίαν νά διορισθῇ εἰσηγητὴς παρὰ τῷ διαρκεῖ ναυτοδικεῖῳ ἀξιωματικός τοῦ Βασιλικοῦ στρατοῦ, ἔχων τὸν προσήκοντα βαθμόν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ περί ἀραιοδιότητος τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου κανονίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Φ.β. νόμου, ἄρθρον 40 μέχρι και τοῦ 42, και κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις.

Εἰς τὴν ἀρμὸν ὅτις τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὑπάγονται τὰ πλημμελήματα και τὰ κακουργήματα, τῆς πειρατείας και τῆς ναυταπάτης ἐξαιρουμένων, ὅσα πράττουσι.

α) Οἱ ἐν τῷ Βασιλικῷ ναυτικῷ τέταρτοί ἀξιωματικοί, δόκμοι, ὑπαξιωματικοί, ναῦται, ποδηγῶι, μηχανικοί, θερμοσταί, ὑπηρέται, μάγειροι, μουσικοί, τυμπανισταί, στρατιῶται, παῖδες, πρὸς τοῦτοις δὲ οἱ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ ἔχοντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἰατροί, φαρμακοποιοί, ναυπηγοί, και πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, διὰ νόμου τοῖς ἐξηγούμενοις ἐξουσιοδοτούμενος, ἐν ὅσῳ διατελοῦσιν ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ εἴναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐλόγους τοῦ Βασιλικοῦ ναυτι-

καὶ ὡς παρόντες, ἢ εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα ναυ-
τικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ νοσηλεύονται ἐν νοσοκομείῳ, ἢ παραπέμπον-
ται ὑπὸ δημοσίας δυνάμεως, ἢ κρατοῦνται ἐν φυλακῇ δημοσίας.

Β'. Οἱ νεοσύλλεκτοι, οἱ ἐθέλονται καὶ οἱ ἀντικαταστάται,
ἀφ' ἧς ἐλάβον στρατευομένου διαβατήριον μέχρι τῆς ὁριστικῆς
αὐτῶν εἰς τὸ Βασιλικὸν ναυτικὸν κατατάξεως, μόνον ὁμῶς ἐνε-
κα λειποταξίας, ἢ ἐν ὅσῳ ἐν νοσοκομείῳ νοσηλεύονται, ἢ ὑπὸ
δημοσίας παραπέμπονται δυνάμεως, ἢ ἐν δημοσίᾳ κρατοῦνται
φυλακῇ.

Γ'. Οἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δημοσίας ναυτικῆς δυνάμεως
ὑπάρχοντες αἰχμάλωτοι.

Δ'. Οἱ Βασιλικοῦ πλοίου ἐπιβάται, οἰοῦντο ἂν ἦναι, καὶ
οἱ ἐπιβαίνοντες πλοίου ἄλλου, παραπεμπομένου ὑπὸ πλοίου
Βασιλικοῦ.

Ε'. Τὰ εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν προσηρτημένα στρατιω-
τικὰ σώματα, καὶ οἱ ἐν τῇ Βασιλικῇ ναυτικῇ ἐργαζόμενοι
στρατιωτικοί.

ΣΤ'. Οἱ πλημμελοῦντες ἢ κακούργουντες ἐν τῇ Βασιλικῇ
ναυστάθμῳ, ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ ναυτικῷ καταστήματι, ἐξηρ-
τημένοι ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ ναυστάθμου, εἴτε ναυτικοί, εἴτε γρα-
τιωτικοί, εἴτε ἄλλος τις εἶναι, ἐὰν τὰ ὑπ' αὐτῶν πραχθέν
πράπτωμα προσβάλλῃ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ἀσφάλειαν, ἢ
τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ναυτικὴν.

Ζ'. Οἱ λιμενάρχαι, οἱ ὑπολιμενάρχαι, οἱ ἐπιστάται τῶν
λιμένων καὶ πᾶς ἄλλος τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος
ὑπαξιωματικός, καὶ ἄλλος, ἐὰν τὰ ὑπ' αὐτῶν πραχθέν πλημ-
μέλημα ἢ κακούργημα προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ
ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Η). Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Βασιλικῇ ναυτικῇ τεταγμένοι, οἱ ἀπὸ
τῶν τάξεων αὐτοῦ ἢ λειποτακτήσαντες, ἢ ἀδεία τῶν προϊστα-
μένων ἀπόντες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐλεύθερος μὲν πάσης ναυτικῆς
ὑπηρεσίας ἐνεργού, ἀπὸ τοῦ δημοσίου ὁμῶς μισθοδοτούμενος
καὶ εἰς τῆς Κυβερνήσεως τὴν διάθεσιν διατελῶν, πρὸς τούτοις
δὲ οἱ ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα μὴ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν,
ἐὰν τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακούργημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν
προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Φ.Β. στρατιωτικοῦ Νόμου ἰσχύει καὶ ἐν
τῇ Βασιλικῇ ναυτικῇ.

Ἄρθρον 6.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἰσχύ-
ουσιν οἱ ὁρίσμοι τοῦ Φ.Β. νόμου, ἄρθρον 57 καὶ 58.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἀρμοδιότης ἐν περιπτώσει συναιτιότητος καὶ συνεργείας
ρυθμίζεται κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ αὐτοῦ Φ.Β. νόμου, ἄρθρον
60 μέχρι καὶ τοῦ 62.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνακρίσεως αἵτησις κανονίζεται
κατὰ τὰ ἄρθρα 63, 64 καὶ 65 τοῦ αὐτοῦ Φ.Β. νόμου.

Ἄρθρον 9.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως, τῆς εἰς δίκην εἰσγωγῆς, τῆς ἐν τῷ
ἄκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διαρκούς ναυ-
τοδικαίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Φ.Β. νόμου, ἄρθρον 66
μέχρι καὶ τοῦ 143, καὶ ἄρθρον 166 μέχρι καὶ τοῦ 174, κατὰ
τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

Α'. ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν
ὑπουργοῦ ἐνεργοῦσι τὴν προανάκρισιν ὁ ἐπὶ τοῦ Ναυστάθ-
μου, οἱ κυβερνήται τῶν Βασιλικῶν πλοίων, οἱ τῆς λιμενικῆς
ὑπηρεσίας προϊστάμενοι, οἱ διοικηταὶ ναυτικῶν ἀποσπασμάτων,
ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ ὑπουργοῦ.

Β'. Ἡ περὶ τῆς ἐνοχῆς καὶ ἡ περὶ τῆς ἐφαρμοστίας ποινῆς
ἀπόφασις καταρτίζεται διὰ πλειονοψηφίας.

Γ'. Κηρυχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ διαρκές ναυ-
τοδικεῖον ἀποφασιζέει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῆς ποινῆς, ἀφ'
οὗ ἀκούσῃ περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου εἴδους καὶ μέτρου αὐτῆς τὸν
Βασιλικὸν ἐπίτροπον, τὸν ἐνοχον ἢ τὸν συνήγορον αὐτοῦ. Ἄν δὲ
οὐδεμία ποινὴ ἔχῃ ὑπὲρ ἐκτῆς τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν,
ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ, ὑπὲρ ἧς καθ' ἑαυτὴν πλειονοψηφία σχε-
τικῇ. Ἄν δὲ οὐδὲ τιαύτη πλειονοψηφία ἐσχηματισθῇ, καταγι-
νώσκεται ἡ ἡπιωτέρα ἐκ τῶν ποινῶν, περὶ ὧν ὑπάρχει ἰσοψηφία.

Ἄρθρον 10.

Περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ διαδικασίας ἰσχύουσιν
οἱ ὁρίσμοι τοῦ Φ.Β. νόμου, ἄρθρον 151 μέχρι καὶ τοῦ 163.

Ἄρθρον 11.

Μέχρις οὗ ὁ ἐκδοθησόμενος ἑλληνικὸς ναυτικὸς ποινικὸς νό-
μος ἄλλως προνοήσῃ, ὁρίζονται τὰ ἐξῆς.

Αἱ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἰσχύουσι γαλλικοῖς ναυτικοῖς ποινικοῖς
νόμοις μνημονευόμεναι κακώτικαὶ ποιναί, ἡ τῆς μαστιγώσεως
(la Buine), ἡ τῆς καταδύσεως (la cale) καὶ ἡ τῶν δια-

σχοινίου πληγών (les coups de corde au cabestan) καταγράφονται. Ἀντί δὲ τῆς μαστιγώσεως καταγινώσκονται φυλάκισις ἐξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἀντί τῆς κατὰ δούσεως φυλάκισις τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν· ἀντί δὲ τῶν δια σχοινίου πληγῶν, φυλάκισις τριῶν ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 12.

Ὅσακις αἱ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικαίου ὑπαγόμενοι πράξεις ἀθέμιτόν τινα πράξιν, περὶ ἧς οὐδόλως οἱ παρ' ἡμῖν ἐν ἰσχύϊ ναυτικοὶ ποινικοὶ νόμοι προέβλεψαν, προβλεπομένην ὅμως καὶ τιμωρουμένην ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ναυτοδικεῖον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς ἐνόχους τοιαύτης πράξεως τὰς ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρισμέναις ποινάς.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν πράξις τις ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευμένων δὲν τιμωρῆται οὔτε ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ, οὔτε ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, προβλέπεται ὅμως καὶ τιμωρεῖται ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα ὑπὸ τοῦ κοινῶν ποινικοῦ νόμου, τὸ διαρκὲς ναυτοδικεῖον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς ἐνόχους τοιαύτης πράξεως τὰς ὑπὸ τοῦ κοινῶν ποινικοῦ νόμου ὁρισμέναις ποινάς.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυόντων γαλλικῶν ναυτικῶν ποινικῶν νόμων, ὅσαι διὰ τοῦ παρόντος νόμου δὲν καταγράφονται, μένουσιν ὡς καὶ πρότερον ἐν ἰσχύϊ, ἢ δὲ μέχρι τούδε παρ' ἡμῖν ἰσχύουσα γαλλικὴ ναυτικὴ ποινικὴ δικονομία καταλύεται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριε!

Ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων ἐν τῷ πορθμῷ Εὐρίπου νομοσχεδίου, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγωμεν αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ.

Οἱ λόγοι οἵτινες προεκάλεσαν τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐξετέθησαν εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσίν μας, τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτοντες ἀντίγραφον, παρακαλοῦμεν τὴν Γερουσίαν, ἀναλογιζομένην τὰ ἐκ τῆς συμπληρώσεως

τῶν ἔργων ὁρεῖται νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 25 Ἰουλίου 1861.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν σκεψίτησιν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς τοῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ΣΣ' Νόμου περὶ διορίσεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου ἀπαριθμουμένους ἔργοις καὶ τῇ κατασκευασθείσῃ σταθερᾷ γεφύρᾳ ἐπὶ τῇ μὴ πλευστῇ διώρυγι, τῇ ἀνοιχθείσῃ θύρᾳ ἐπὶ τοῦ μεσοπυργίου τοῦ ἐπιθαλασίου φρουρίου, τῇ κατασκευασθείσῃ ἐν μέρῃ μεσημβρινῇ κρηπιδί καὶ τῇ ἐν μέρῃ διὰ πλάτυνσαι τοῦ μεσημβρινοῦ στενοῦ παρὰ τῇ ἐπιθαλασίᾳ πύργῳ ἐκτελεσθήσονται καὶ τὰ ἐξῆς.

α.) Ἡ ἐξακολουθήσις τῆς βαθύνσεως τῆς πλευστῆς διώρυγος μέχρι βάθους ἐξ τοῦλάχιστον Β. πήχεων, ὡς καὶ ἡ ἀσφάλεις τῆς μὴ πλευστῆς διώρυγος.

β.) Ἡ ἐπέκτασις τῆς κρηπίδος ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ φρουρίου ἐν τῷ μεσημβρινῷ λιμένι, μέχρι τῆς μικρᾶς πύλης τοῦ φρουρίου, γ.) Ἡ ἀνακατὰ καὶ περαιτέρω διαπλάτυνσις τοῦ μεσημβρινοῦ στενοῦ παρὰ τῇ ἐπιθαλασίᾳ πύργῳ (βοῦρτζι).

Ἄρθρον. 2.

Οἱ διὰ τοῦ ΣΣ' Νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι πορθμείᾳ καὶ

δυνάμει, θέλουνσι διαρκέσαι μέχρι τῆς ἐκ τῆς προόδου ταύτης ἐντελούς ἀποπληρωμῆς τῆς γενησομένης πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων δαπάνης τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ καὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προκαταβάλῃ ἐκ τοῦ δημοίου ταμείου, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ 2^ῳ. Νόμῳ καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι συναφερομένων ἔργων, μέχρι τοῦ ποσῶ τῶν 1,070,000 δραχμῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μέχρι τέλους τῆς πρώτης τετραμηνίας τοῦ ἐνεστώτος ἔτους προκαταβληθειῶν δραχμῶν 872,569:53 0/0.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι,

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ αἰτήσωμεν διὰ τοῦ υποβαλλομένου νομοσχεδίου τὴν συγκατάθεσιν ὑμῶν, ἐπὶ τῆς συνομολογηθείσης ἐνταῦθα κατὰ τὴν 17/29 Ἰουλίου κ. ε. ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τοῦ ἐτάκτου ἀπισταλμένου καὶ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Τὴν ἀνάγκην τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ταχυδρομικῶν ἡμῶν σχέσεων μετὰ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου πρὸ πολλοῦ ἀναγνωρίσασα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεπειράθη νὰ τακτοποιήσῃ αὐτὴν δι' εἰδικῶν ταχυδρομικῶν συμβάσεων καθότι ἀπὸ τῆς συνομολογήσεως τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ τῶν διαφόρων Ἰταλικῶν τόπων ἀλληλογραφία διήνετο ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἀπὸ μεγάλῃ ἀνωμαλίᾳ, ἥτις καθιστῶσα δυσχερῆ τὴν ἀνταπόκρισιν, συνέτεινε οὐκ ὀλίγον εἰς τὸν περιορισμὸν αὐτῆς καθότι ἐκτὸς ἄλλων, ἐν ᾧ τὰ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰταλίαν πεμπόμενα γράμματα, ἐπιβαρύνονται μὲ διπλάσια διαπόντια τέλη, ἐνταῦθα μὲν πληροφόμενα ὑπὸ τῶν ἀποστολῶν, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιγραφομένων, τὰ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς Ἑλλάδα στελλόμενα εἰς οὐδὲν ὑποβάλλονται διαπόντιον τέλος.

Τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην θέλουσα νὰ θεραπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις εὐχαρίστως εὐδεχθῇ τὴν γενομένην κατὰ τὸν Οκτώβριον τοῦ

1860 πρότασιν ἐκ μέρους τῆς Σαρδικῆς Κυβερνήσεως, περὶ συνομολογήσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Σαρδηνίαν, περὶ τῶν βάσεων τῆς ἡπείας εἶχε συνταχθῇ πρότερον ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομικῶν μετὰ τοῦ ἐνταῦθα προξένου τῆς Σαρδηνίας.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ὁ κύριος ἐτάκτος ἀπισταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ νέου Βασιλείου τῆς Ἰταλίας ἐδήλωσεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ ν' ἀναλάβῃ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως, καὶ ὅτι φέρει πρὸς ταῦτα καὶ εἰδικὰ πληρεξούσια ἐγγράφα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν εὐγενῆ προθυμίαν, ἣν εἶχε προηγουμένως δεῖξει ἡ Σαρδικὴ, ἐπευσε δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ ἐνταῦθα ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας πρὸς συνομολογήσιν ταχυδρομικῆς συμβάσεως, καὶ ἀναγνωρίσασα ἔτι μᾶλλον ἡδὴ τὴν ἀνάγκην τῆς συνομολογήσεως τοιαύτης συμβάσεως μετὰ τοῦ νέου Βασιλείου, μετὰ προθυμίας προέκαλεσε τὴν ἐναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀρχίσασα πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα, ἐπεραιώθησαν ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, κατέστη ἀμφότερα τὰ μέρη ἐνενόησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διευκολύνωσι δηλονότι τὰ μετὰ τὴν ὑπερῶν τῶν δύο Βασιλείων συμφέροντα. Κατηρτίσθη λοιπὸν σχέδιον ταχυδρομικῆς συμβάσεως ἐξ ἄρθρων 38, τὸ ὁποῖον ἐγκρίθην ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ ὑπογράφεν ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομικῶν, λαβόντος διὰ Β. Διατάγματος εἰδικὴν πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητα καὶ τοῦ κυρίου ἐτάκτου ἀπισταλμένου καὶ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τὴν 17/29 Ἰουλίου κατέστη σύμβασις ταχυδρομικὴ, ἐφ' ἣς αἰτεῖται, κατὰ τὸ 2^ῳ ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καὶ ἡ ὑμετέρα συγκατάθεσις.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως λογίζεται εὐτυχῆς, κύριοι, εὐρεθείσα εἰς θέσιν νὰ συνομολογήσῃ μετὰ τοῦ νέου Ἰταλικοῦ Βασιλείου τὴν ταχυδρομικὴν πρῶτην σύμβασιν, ἥτις εὐκολύνουσα τὴν μετὰ τὴν δύο ἐπικρατειῶν ἀλληλογραφίαν θέλει ἀναντιρρήτως συντελεῖσθαι εἰς τὴν κραταίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν σχέσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου 1861.

Οἱ ὑπουργοί

Ὁ ἐκ τῶν Ἐσωτερικῶν
X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ὁ ἐκ τῶν Ἐξωτερικῶν
A. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.
(Πρακτ. Γερουσ. Α'. Συνόδου 2^ῃ. Περιόδ.) 48

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσέλθῃ, ὡς ἔχει, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσὴ

Α Μ Α Α Ι Α,

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμαρμόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας συνομο-λογηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν 17|29 Ἰουλίου ε. ε. συμφωμένη ἐξ ἀρθρῶν 38, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κόμιοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Βασιλίσσης λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν ἡμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιφέρειν νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους, ὅπερ ἀρτίως ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συναδέσῳ καὶ μὲ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεώς μου, ἐν ᾗ ἀναπτύσσονται οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν ἐκδοσὴν τοῦ νόμου τούτου, πρὸς δὲ καὶ μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς συζήτησεως αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐξάγονται αἱ ἐπισημειώσαι μικροὶ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι.

Πέπεισμαι λοιπὸν, ὅτι καὶ ἡ Γερουσίᾳ ἀναγνωρίζουσα τὴν καταπειρωθεῖσαν ἀνάγκην, ὥς παρεκίνησε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀπονομὴν πολιτικῶν συντάξεων, θέλοι ἀναρροσθῇ νὰ ἐπισημειώσῃ τὴν ἐπιφέρειν τοῦ νόμου τούτου, ἐξ οὗ καὶ ἡ δημοσίαις

ὕπηρεσίᾳ καὶ οἱ λειτουργοὶ τοῦ κράτους προσδοκῶσι πολυτιμὰ ἀγαθὰ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίχθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, δικαιοσύνης, ἐξωτερικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσὴ

Α Μ Α Α Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΜΗΣ, Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ,
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμαρμόνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἀρθρον 1.

Δικαίωμα εἰς συντάξιν ἔχουσιν οἱ διὰ Βασ. Διατάγματος εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι καὶ μισθοδοτούμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, οἱ δημοδιδάσκαλοι ἀμεινότερων τῶν φύλλων καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς, πρωτοκολλισταὶ καὶ γραφεῖς, οἱ εἰς δημοσίαις γραφεῖς, δυνάμει τῶν καμένων νόμων, διοριζόμενοι.

α) Ἐὰν ἔχωσιν εἰκοσι πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν.

β) Ἐὰν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας περιπέσωσιν εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον, συνεπυγμέναν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνακωνότητά, διαρκούσαν ὑπὲρ τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἡ ἀνακωνότης αὐτή.

γ) Ἐὰν μετὰ αἰῶνι πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀπολυθῶσιν καὶ

της, και τας μη συμπληρώσαντες τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ηλικίας. Ἡ ἕνεκα υποδιόσκου παρτίτσας ἐξομοιοῦται μετὰ ἀπολυσιν.

δ') Ἐάν, δικασταὶ καὶ ψῆρον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὄντες, καὶ ἀποκτήσαντες ἔδη τὸ δικαίωμα τῆς ἐμβιότητος, κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον, υποστώσι τὴν ἑνεκα γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων ἀποχώρησιν, κατὰ τὰς τοῦ αὐτοῦ νόμου διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Δύνεται νὰ θύῃ συντάξις μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ὑπάλληλον, ὅστις περιέπεσιν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς σωματικὴν θλάσιν ἢ νόσον, συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπερτεῖν ἀνικανότητα, διαρκούσαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, δι' ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἡ ἀνικανότης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται ἡ τε ἐπὶ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως, καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας ἀγῶνος δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ συνεχῆς ἢ μὴ. Πολιτικὴ, στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ ὑπηρεσία λογίζεται κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμους. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς συντάξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ηλικίας.

Διὰ τοὺς Βιρηνόδικας, τοὺς Γραμματεῖς αὐτὸν, τὰς Δικαστικούς ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς, τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γενικοὺς Προξένους, Προξένους, ὑποπροξένους, καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένους Γραμματεῖς καὶ Διερχομένους αὐτῶν, λογίζεται ἐμμισθος καὶ ἡ ὑπηρεσία, καθ' ὃν χρόνον ἐμισθοδοτοῦντο ἢ μισθοδοτοῦνται ἐκ τῶν δικαστικῶν, προξενικῶν ἢ ἄλλων τελῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ συντάξις ὀρίζεται κατὰ τὸν μέσον ὅρον τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν διαρκῶν ἐμμισθίων τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

Αἱ συντάξεις τῶν Πρέσβεων παντὸς βαθμοῦ λογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἱ δὲ τῶν Ἐπιτεταγμένων τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τῶν Γεν. Γραμματέων.

Αἱ συντάξεις τῶν Γραμματέων καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν Πρεσβειῶν, ὡς καὶ αἱ τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων, ὑποπροξένων, τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένων Γραμ-

ματέων τῶν Προξενίων καὶ τῶν Διερχομένων αὐτῶν, λογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθῶν τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσοβάθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ συντάξις συνίσταται

α') Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ α. καὶ γ'. ἐδαφίου τοῦ 1 ἁρθρου εἰς εἴκοσι πέντε πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μέσου ὅρου τοῦ μισθοῦ καὶ ἐμμισθίου τοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ εἴκοσι πέντε δὲ ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δι' ἑκάστον ὑπηρεσίας ἔτος, αὐξάνει ἡ συντάξις καθ' ἓν πεντηκοστὴν.

β') Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ β'. καὶ δ'. ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου 1 εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀπονεμομένης συντάξεως, καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ὑπάλληλος δὲν συνεπλήρωσῃ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τῆς ὑπηρεσίας ἔτος, αὐξανούσης, ὡς ἀνωτέρω, τῆς συντάξεως καθ' ἓν πεντηκοστὴν δι' ἑκάστον ἔτος ὑπηρεσίας.

γ') Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ 2 ἁρθρου εἰς 10 πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μέσου ὅρου τοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν ἐμμισθίων τοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ δεκαετὴ δὲ ὑπηρεσίαν, δι' ἑκάστον τῆς ὑπηρεσίας ἔτος, αὐξάνει καθ' ἓν πεντηκοστὴν.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τὴν συγκεκριμένην τοῦ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως ὁρισμένον χρόνον, τὸ ἐλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα, εἰ μὲν ἦναι κατώτερον τῶν 7, δὲν λογίζεται, εἰ δὲ ἦναι ἐπτάμηνον, ἡ ἀνώτερον, λογίζεται ὡς πλήρες ἔτος.

Ἄρθρον 8.

Ἐν τῷ κατὰ τὸ 4 ἄρθρον ὀριζομένῳ ποτῷ τῆς συντάξεως, τὰ κλάσματα τῆς δραχμῆς παραλείπονται.

Ἄρθρον 9.

Οὐδεὶς λαμβάνει διπλὴν συντάξιν, ἢ συντάξιν καὶ μισθόν, ἢ συντάξιν καὶ ἀποζημίωσιν Βουλευτικὴν ἢ Γερουσιαστικὴν, ἢ συντάξιν καὶ ἀποζημίωσιν εἰς ἐθνικὴν γίν'. οὐδέποτε δὲ ἡ συντάξις υπερβαίνει τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συντάξεων τῶν γηρῶν καὶ ὀργανῶν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 10.

Δικαίωμα εἰς συντάξιν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ ἁρθρῷ ὀριζόμενα, ἔχουσι μόνον ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ 1 ἁρθρου.

α) Η χήρα του συνταξιούχου, ή του αποκτήσαντος τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα.

β) Τ' ἀνήλικα νόμιμα ὄντι δι' καὶ θετὰ τέκνα αὐτοῦ.

γ) Η χήρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ συμπληρώσαντος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰκοσι πέντε ἐτῶν, ἀποβιώσαντος δ' ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ηλικίας τῶν 60 ἐτῶν.

δ) Η χήρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἐντελέ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβιώσαντος.

Ἄρθρον 11.

Η σύνταξις τῆς μη ἐχούσης ἀνήλικας υἱοῦς ἢ ἀγαμίου θυγατέρας χήρας, ἢ τοῦ ὀρφανοῦ μητρὸς τέκνου, καὶ ἢ τοῦ ἐχόντος μητέρα ἀποβιώσαντος τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ὀρίζονται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἢς ἀπέλαυσεν, ἢ εἶχε δικαίωμα ν' ἀπολάβῃ ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατήρ.

Τῆς δ' ἐχούσης ἐν ἡ πλείονας ἀνήλικας υἱοῦς ἢ ἀγαμίου θυγατέρας τῶν πλείονων τοῦ ἐπὶς ὀρφανῶν μητρὸς ἀνηλίκων, καὶ τῶν ἐχόντων μητέρα ἀποβιώσαντος τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου ἢ πατρὸς.

Ἄρθρον 12.

Η κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν χήραν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ τέκνον ἢ τὰ τέκνα κατ' ἰσὺς μερίδας.

Ἀν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς μητρὸς ἐπιζῇ εἰς μόνον ἀνήλιξ υἱὸς ἢ μία ἀγαμίου θυγάτηρ, ἡ σύνταξις αὐτοῦ διδεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 11 § 1.

Ἀν ἐπιζῶσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἀνήλικας υἱοῦ ἢ ἀγαμίου θυγατέρας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 11 § 2.

Μετὰ τὴν ἐνηλικιωτικὰ, ἀποκατάστασιν, ἢ ἀποβίωσιν ἀπάντων αὐτῶν, ἡ χήρα ἀπολαμβάνει ἰσοβίως τοῦ ἥμισυος τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου τῆς.

Ἄρθρον 13.

Ἀν ἔχουσι δικαίωμα πρὸς σύνταξιν

α) Η διαζευγμένη, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ συζύγου ἀπὸ κοίτης καὶ τραπεζῆς χωρισμένη σύζυγος.

β) Η ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αποκτήσαντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν συζευχθεῖσα μετ' αὐτοῦ, καὶ τὴ ἐκ τοῦ γάμου τοῖτοι τέκνα, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ β' καὶ γ'. ἐδαφίου τοῦ 1 ἀρθροῦ.

γ) Η μετὰ συνταξιοῦχου συζευγθεῖσα, καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα.

Ἄρθρον 14.

Τὰ κατὰ τὸν θάνατον τῶν γυναικῶν δι' ἀνίατον σωματικὴν ἐλάττωσιν ἢ νόσον ἀνίκαν πρὸς περιστάν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται πρὸς τ' ἀνήλικα εἰς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς, διακοπῆς καὶ ἀνακτήσεως τοῦ δικαιοῦματος τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 15.

Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἀποβάλλεται, ἐάν ὁ συνταξιούχος, ἢ ὁ ἔχων δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

α) Καταδικασθῇ δι' ἀμιτακλήτου ἀποράσεως ἐπὶ κακούργηματι, ἢ ἐπὶ πταίῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἐν τῇ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματι ἐνδίκῃ βανυμένοις πλημμελήματι.

β) Ἀποβάλῃ τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ α'. ἐδαφίου, ἡ σύνταξις δύνανται ν' ἀποδοθῇ διὰ τὸ μέλλον ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἐάν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἀπονέμῃται βασιλικὴ χάρις ἀποδίδεται δὲ πάντοτε διὰ τὸ μέλλον, ὅσα ὅσως νομίμως ἀπακαταστήθῃ.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ β'. ἐδαφίου, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἀνακτάται ὡσαύτως διὰ τὸ μέλλον, ἐάν ὁ σταθεύῃς τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀνακτήσῃ αὐτήν.

γ) Ἀποβάλλῃ τέλος τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἡ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον χήρα.

Ἄρθρον 16.

Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα διακόπτεται

α) Ἐάν ὁ συνταξιούχος ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνεῖς ἀδείας, ἢ διαμείνῃ ἐν αὐτῇ εἰς μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνευσίν τῆς ἀδείας τούτης.

β) Κατὰ τὴν ἀναλογιστὴν εἰς τὸ τέκνον μερίδα, ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἀναδεχθῇ τὴν ἐκπαιδεύσιν αὐτοῦ.

Η σύνταξις ἀρρετίζεται ἐκ νέου, ὅσα ἐλλειψώσιν οἱ λόγοι τῆς διακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

*Περὶ συστάσεως ταμείου συντάξεων τῶν πολιτικῶν ἰσαλ-
λῶν, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου.*

Ἄρθρον 17.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις ταμεῖον συντάξεων τῶν πολιτικῶν

υπαλλήλων, διοικούμενων υπό τριμελούς επιτροπής, διοριζομένης διά Β. Διατάγματος, εκ πολιτικών υπαλλήλων, συνεισφέροντων εις τὸ ταμείον τούτο κατὰ τὸ ε'. ἐδάφιον τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Προσέτι συνιστάται ἰδιον πενταμελὲς συμβούλιον ἐπὶ τῶν συντάξεων, διοριζόμενον διά Β. Διατάγματος, εκ τῶν εἰς τὸ ταμείον τῶν συντάξεων, κατὰ τὸν § 6. τοῦ ἐπομένου ἄρθρου συνεισφέροντων πολιτικῶν υπαλλήλων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διορίζεται εἰς πρόεδρος εκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁ νεώτερος τῶν συγκροτούντων αὐτὸ εκπληροῦ χρή γραμματέως.

Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ συμβούλιον ἀνακοινῶνται κατὰ τριετίαν, δύνανται δὲ νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου οἱ αὐτοί.

Ἄρθρον 18.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι.

α.) Ἐτησίαι χορηγίαι εκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμ. ἑκατὸν χιλιάδων, ἧς ἡ καταβολὴ ἀρχεται ἀπὸ α'. Ἰανουαρίου 1861.

β.) Πάντα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἑτὸς εκ τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιμισθίων τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανόμενων υπαλλήλων.

Οἱ Πρόεδροι παντὸς ἐκθεσίου, οἱ ἑπιτετραμμένοι τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ υπάλληλοι τῶν Πρεσβειῶν, οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, οἱ ὑποπρόξενοι καὶ οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισμένοι Γραμματεῖς καὶ διερμηνεῖς αὐτῶν, καταβάλλουσι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐπὶ τῇ ἐξοφῇ τοῦ ἐν τῷ 5 ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Νόμου υπαλογισθέντος μισθοῦ.

Οἱ τὰ Προξενικά τέλη ἀπολαμβάνοντες Πρόξενοι, καὶ Προξενικοὶ υπάλληλοι, καταβάλλουσι τὸ ἀνωτέρω προσδιοριζόμενον ποσὸν ἐπὶ ποσοτήτος ἴσης τῷ μισθῷ τῶν ἐν τῇ ἀμεδαπῇ ἐκθεσίων αὐτοῖς υπαλλήλων.

Οἱ Προξενικοὶ οὗτοι υπάλληλοι καταβάλλουσιν ἐντὸς ἐκάστου ἔτους τὴν συνειρησμένην ταύτην, ἄλλως τὰ ἔτη, καθ' ἃ καθιστέρεσιν, δὲν λογιζονται εἰς τὸν χρόνον τὸν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ὁρισμένον.

γ.) Ὁ τοῦ πρώτου ὁλοκλήρου μηνὸς μισθὸς παντὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου κατὰ πρῶτον διοριζόμενου υπαλλήλου, ἀλλ' ἡ καταβολὴ αὐτὴ δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ υπαλλήλου, νὰ μερισθῇ ἐπὶ τῶν τριῶν πρώτων αὐτοῦ μηνιαίων μισθῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλει καὶ ὁ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν

ἐπανερχόμενος υπάλληλος, ἀν δὲν ὑπὸστη ἄλλοτε τὴν κράτησιν ταύτην.

δ.) Ἡ τοῦ πρώτου ὁλοκλήρου μηνὸς αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τοῦ υπαλλήλου.

ε.) Τὰ πειθαρχικά πρόστιμα, καὶ ὅσα ἄλλα δι' ἰδιαίτερων Νόμων ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ Ταμείον τούτο.

ς.) Τὰ πρὸς ὄφελος τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων εἰσπραττόμενα δικαιώματα ὡς καὶ τὰ μέγιστα τοῦδε εἰσπραχθέντα τοιαῦτα, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ γενόμεναι κρατήσεις εκ τῶν μισθῶν αὐτῶν.

ζ.) Ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἀπόντων υπαλλήλων, καθ' ὅσον δὲν γίνεται χρήσις αὐτοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπόντος.

η.) Κατάθεσις ἐνὸς μηνιαίου μισθοῦ παντὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου νομφενομένου δημοσίου υπαλλήλου.

θ.) Τὰ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου δωρήματα καὶ κληροδοτήματα.

ι.) Οἱ τόκοι ἢ ἄλλαι ὠρέεσται τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων κεφαλαίων.

Ἄρθρον 19.

Ἡ κατὰ τὸ α'. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χορηγίαι καὶ αἱ κατὰ τὰ β'. γ'. δ'. ε'. ς'. καὶ ζ'. ἐδάφια τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἀρχονται ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου. Πάντα δὲ τὰ χρηματικά κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων κατατίθενται ἐντόκως εἰς τινὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν.

Ἄρθρον 20.

Οἱ ταμίαι τοῦ Κρίτους ἀφαιροῦσι κατὰ μῆνα εκ τῶν παρ' αὐτῶν πληρονημένων μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων δημοσίων υπαλλήλων, τὰς ἐνδιαλαμβανόμενάς εἰς τὰ ἐδάφια β'. γ'. δ'. ε. καὶ ζ'. τοῦ ἄρθρ. 18 κρατήσεις καὶ καταβολάς, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτάς εἰς τὸ ταμείον τῶν συντάξεων ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός· εἶναι δὲ προσωπικῶς υπεύθυνοι διὰ πάντων παράλειψιν.

Ἄρθρον 21.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου, καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ ἀποδεικτικά μέσα, εἰς ἃ θέλει στηρίζεσθαι ἡ τῆς συντάξεως αἴτησις.

Περὶ ἀπονομῆς τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσα αἴτησις συντάξεως παραδίδεται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τοῦ κλάδου, εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος, παρ' αὐτοῦ δὲ παραπέμπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν συντάξεων Συμβούλιον.

Ἄρθρον 23.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, ὁ Ὑπουργὸς, ἀφ' οὗ λαβὴν ἔπ' ὅσον τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου, προσδιορίζει τὴν σύνταξιν καὶ κοινοποιεῖ τὰς βάσεις αὐτῆς πρὸς τὸν αἰτῶντα· τοῦτου δὲ μὴ γενομένου ἢ ἐὰν ὁ αἰτῶν νομίσῃ, ὅτι αἱ βάσεις δὲν εἶναι ὀρθαί, δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 24.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσφυγὴ εἰς τὰ δικαστήρια γίνεται διὰ συνοπτικῆς ἀγωγῆς, ἀπειθηνόμενης κατὰ τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 25.

Περὶ τῆς ἀπονομῆς πάσης συντάξεως ἐκδίδεται Β. Δ. ἀτάκτως προσωπογραφούμενον παρὰ τοῦ ἀρκούντος Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ δημοσιευόμενον διὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ σύνταξις ἀρχεται, διὰ μὲν τὰ ἐκτὸς τῆς ὑπερσίας πρόσωπα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως, τεταρτένης τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 30, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γένηται δευτὴ ἢ περὶ ἀποχωρήσεως αἰτησίαν, ἢ τοῦτου μὴ γενομένου, ἀφ' οὗ περὶ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 27.

Αἱ περὶ ἀπονομῆς συντάξεως διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, αἵτινες δὲν διατελοῦσι νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ, καὶ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀποδυσσάντων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 28.

Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀπονενθῆναι πολιτικαὶ συντάξεις διατηροῦνται ἄλλα τὸ ποσὸν αὐτῶν, κατ' αἴτησιν τῶν ἔχοντων δικαίωμα, κανονίζονται ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ

παρόντι Νόμῳ βάσει· αἱ συντάξεις τῶν χήρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν συνταξιούχων τούτων βυθμίζονται καὶ ἀπονέμονται ἐπίσης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 29.

Αἱ δυνάμει τῶν καμμένων Νόμων μέχρι τοῦδε χορηγούμεναι συντάξεις θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ πληροῦνται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὡστόσο δὲ, κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ προβλεπόμενας περιστάσεις, ἡ ἀπονομή αὐτῶν γίνεται ἐπὶ τῶν βάσεων καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου, τότε πληροῦνται ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 30.

Αἱ συντάξεις ὧσων τὸ δικαίωμα ἀπεκτήθη ἤδη ἢ θέλει ἀποκτηθῆναι μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους, θέλουσιν ἀρχίσαι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1862.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης παύει πᾶσα ἄλλη περιθάλψις λόγῳ συντάξεως χορηγούμενη.

Ἄρθρον 31.

Τὸ ἄρθρον 310 τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὰ ἄρθρα 118 καὶ 119 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων, καθ' ὅσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀντιβαίνει, σα καταργοῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριε!

Ἐντεταλμένος ὑπὸ τῆς Α. Μ. υποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιφύρτιν ὅρων τὰ ἐξῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νομοσχέδια, δι' ὧν χορηγοῦνται ἀναπληρωτικαὶ καὶ ἑκταταὶ πιστώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 δι' ἐξόδα κεκλεισμένων καὶ διαγεγραμμένων χρήσεων ἧτοι.

1) Δραχ. 650.79 δι' ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

2) Δραχ. 19,738.25 δι' ἐξόδα κεκλεισμένων χρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Εἰσωτερικῶν.

3) Δραχ. 1509 δι' ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

4) Αρχ. 806:10 δι' έξοδα διατεγραμμένων χρήσεων του υπουργείου της Δικαιοσύνης.

5) Αρχ. 1427:90 δι' όμοια έξοδα του υπουργείου των Εσωτερικών.

Εκκαστον των προκειμένων νομοσχεδίων συνοδεύεται μετ' αντιτύπου αίτιολογικής του αρμοδίου υπουργού έκθέσεως και απόσπασματος των πρακτικών της Βουλής.

Πεπεισμαι δὲ ὅτι ἡ Γερουσία θέλει σπεύσει εἰς τὴν παραδοχὴν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς υποβλήθητω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως;

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α,

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1861 γορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωση ἐκ δραχμ. ἑξακοσίων πενήκοντα καὶ λεπτὰ ἑβδομήκοντα ἑνέα, ἀριθ. 650:79/00 ὑπὸ τὸ Κεφ. 12 ἐξόδων κεκλεισμένων χρήσεων πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν συνημμένον πίνακα ἐνδιαλαμβανομένων τοιαύτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΚΕΦ. 12. Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν.

Ἐξοδα κεκλεισμένων χρήσεων.

Χρήσις τοῦ 1861.

Διασφρησις δαπάνης.		Ποσὸν ἐτήσιας δαπάνης	Αρχ. Α.
1	Αἱ ὅσα ἀρεῖλονται εἰς τὸν διαθέσιμον Ναύκληρον Διημ. Καβύλικον διὰ μισθὸν τῶν μηνῶν 86ρίου, 96ρίου καὶ 106ρίου τοῦ ἔτους 1857.	120	
2	Ὅσα ὁμοίως εἰς τὸν ὑπολιμενάρχην Πειραιῶς δι' έξοδα συντηρίσεως τοῦ φάρου Φατταλείας, καὶ τῶν φινῶν Πειραιῶς τῆς 4 τριμηνίας τοῦ ἔτους 1859.	417	34
3	Ὅσα ὁμοίως εἰς τὸν ἴδιον διὰ συντήρησιν τῆς λέμβου τοῦ ὑπολιμεναρχείου	33	45
4	Ὅσα ὁμοίως εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ φάρου Κέας Φραντσέσκον Σαλίνην διὰ μισθὸν αὐτοῦ 96ρίου καὶ 106ρίου τοῦ 1859 ἔτους.	80	
		650	79

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς υποβλήθητω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Εἰσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α,

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλή-
θητω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν συστάσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

A M A A I A.

M. ΠΟΛΤΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντι ἡμερῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπερροίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀθρὶν μένον.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου χορηγεῖται ἑκακτος πίστωση
δραχ. ὀκτακασίῳ ἑξ καὶ λεπτὰ δέκα ἀριθ. 806:10 κατα-
λογισμένη ὑπὸ τὸ Κερ. Γ'. «Ἐξόδα διαγεγραμμένων χρή-
σεων» πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν προσκηρημένον ἐν τῷ πα-
ρόντι νόμῳ πίνακα ἐνδιαλαμβανομένων τοιαύτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐρη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

ΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

ΚΕΦ. ΣΤ'. Ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων.

Χρῆσις τοῦ 1861.

ἀριθμὸς ἀριθμ.	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον δικαιούχου	Αἰτία π λ η ρ ω μ ῆ ε		Ποσὶν
		ἀρχ.	λ.	
1	N. Μ. Καμπάνης πατέρας τοῦ εἰρηνοδίκου Κοβίου . . .	170	16	10
2	Ὁ αὐτός . . .	32		
3	N. Καμπάνης γερμανοῦ τοῦ εἰρηνοδίκου Γαυρίου . . .	50		
4	A. I. Κουνδούρης πατέρας τοῦ εἰρηνοδίκου Φυλακίδου . . .	321	94	
5	Τὸ παρτωτικὸν τοῦ εἰρηνοδι- καίου Ἀρίου . . .	210		
6	N. Ντουλουνάκης εἰρηνοδίκος Ἀργους . . .	12		
7	Ε. Δεϊμάκης ταμίης Ναυπλίου. Ἐξόδα πρὸς καταργηθέντος τινὸς ἑπου τὸ 1852 . . .	10		
Τὸ ὅλον . . .				806:10

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
M. ΠΟΛΤΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ἰουλίου 1861.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλή-
θητω καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθητω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
ἐπὶ τῶν βξωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν βξωτερικῶν
ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1861 χορηγῆται ἑκτακτος πίστωσις
δραχ. χιλίων πεντακοσίων ἐννέα, ἀριθ. 1509 ὑπὸ τὸ Κεφάλ.
6 αἱ ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν
τῷ προσκρτημένῳ πινάκι ἐνδιαλαμβανομένων τοιούτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἰπουργεῖον τῶν βξωτερικῶν.

Κεφ. 6. Ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων

Χρήσις τοῦ 1861.

Πληρωτὸν π.σόν	Αἵτια πληρωμῆς.	Δικαιούχου.
1359	Πρὸς συλλήψεσιν τῶν βξωτερικῶν αὐτοῦ ἐξόδων ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Παρίσιος κατὰ τὸ 1850	1. Τρικύβητος ἑκτακτος ἀπεσταλ- μένος ἐν Λονδίνο
150	Διὰ τὸ ἀκυροῦσθαι ὑπ' ἀριθ. 409 ἐτακτικῆς χρήσεως 1851 μὴ πληρωθέν διαρκούσης τῆς χρήσεως	2. Ἀδάκτος γεγραμμάτων τοῦ ἐν Βεσσαλονίκῃ Προξένιου ...
1509	Τὸ ὅλον δ.χ.	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1861.

Ὁ Ἰπουργὸς τῶν βξωτερικῶν
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθητο παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐπιστημονικῶν κατὰ τὴν ἐνότητιν αὐτῆς συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 21 Ἰουλίου 1861.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Α Ι Α,

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΤΑΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἑκτακτὸς πίστωσης δραχ. χιλίων τετρακοσίων εἰκοσὶν ἑπτὰ καὶ λεπτὰ ἐννὴν ἑκατὸν ἀριθ. 1427:90 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. II'. α ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων, πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν προσηρητημένον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακα ἀναγερομένων τοιοῦτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπαγγεῖλαντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων ἀνεγνώσθη πρῶτον τὸ περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 312,544 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1860 προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῦ μνηδεῖος λαοδότης τὸν λόγον ἐγένετο ψηφισθῆναι δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 34, παμψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μαυρομμάτη καὶ Ν. Πρασσακάκη κατὰ τὸ ἥδε συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεων δραχ. 312,544 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομμάτης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολακοτριάνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρίδ. Καλαγορόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατσίτσος	Ν
Τάκης Μαγγίνας	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Νικόλαος Μαυρομμάτης	Ν
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν
Ἰωάννης Παξιμαδῆς	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Σπυρ. Τριανούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ριχάρδος Τζιώρας	Ν	Ἰάκωβος Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκούργος Κριστενίτης	Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναγρόρου	Ν	Ἀθ. Α. Μικαύλης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόρ. Περίαιθός	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντζῆς	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπακλιόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μεζῆς	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Ἀἰμίος Κωνσταντίνος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντίνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πατιμεζῆς	Ν
Ἀντών. Κρεῖζης	Ν	Ν. Πατρίκος	Ν
Ἀντών. Μαυρομμάτης	Ν	Ἰω. Ἀμφοσιώδης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνσ. Μεταξῆς	Ν
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν	Π. Νοταρῆς	Ν

Ἀναγνωσθὲν τὸ μνηδεῖον αὐτοῦ ἀρῆρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφισθῆναι δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 34 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνακληρ. πιστώσεων ἀρχ. 312,544 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	• • Ν
Τάτσης Μαγγίνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • Ν
Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης	• Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • Ν	Ἀναστ. Σ. Χακαλάμης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώρ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσανάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	• • • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Λουκάργος Κρεστανίτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • •	Ἰθ. Α. Μισούλης	• • • Ν
Γεώργιος Φύλλας	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Χριστόρ. Πετράκης	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντζᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • •	Νικόλ. Σιλήβεργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μεξῆς	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • • Ν
Μ. Α. Κάρης	• • • • Ν	Β. Πετιμεζᾶς	• • • • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • •	Ν. Πιεράκος	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • •	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • •	Κωνσ. Μεταξᾶς	• • • • Ν
Ἰωάννης Στάϊκος	• • • •	Π. Νοταρᾶς	• • • • •

Ἐκεῖ δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη εἰς τὴν συνέδριον τῆς 23 ἰουνίου ε. ε.

Δεύτερον ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ἡ ἐκ ἀρχ. 367,100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1860 πιστώσεως. Μὲντοι δὲ λαβόντες τὸν λόγον ψηφοφορεῖται ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκάτῃ διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοκρατῶν ΚΚ Ι.

Κολοκοτρώνη καὶ Α. Πολυζωίδη κατὰ τὸ ὡς συνάπτόμενον πρωτόκολον ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 367,100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	• • Ν
Τάτσης Μαγγίνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • Ν
Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης	• Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Χακαλάμης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσανάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Σπύρος Μίλιος	• • • •
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	• • • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Λουκάργος Κρεστανίτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • •	Ἰθ. Α. Μισούλης	• • • Ν
Γεώργιος Φύλλας	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Χριστόρ. Πετράκης	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντζᾶς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • •	Νικόλ. Σιλήβεργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μεξῆς	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • • Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • • Ν
Μ. Α. Κάρης	• • • • Ν	Β. Πετιμεζᾶς	• • • • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • •	Ν. Πιεράκος	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • •	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	• • • •	Κωνσ. Μεταξᾶς	• • • • Ν
Ἰωάννης Στάϊκος	• • • •	Π. Νοταρᾶς	• • • • •

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν καὶ τὰ ἀρθρα αὐτοῦ 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκάτῃ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἐνός ἐκαστοῦ χειροτονίας.

Ψηφοφορήθη δὲ καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκάτῃ διὰ ψήφων 30 παμψηφεί ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν

των αὐτῶν ψηφολεγκτῶν, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτῶν πιστώσεων δραχ. 367,100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1860.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χατοσίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης . . .	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουινιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προβιάδης . . .	Ν
Σπυρ. Τρικοῦπης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ῥιχάρδος Τζιώρας . . .	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ν	Λαυρεντ. Κρεστανίτης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Ν	Αθ. Α. Μισούλης . . .	Ν
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Χριστόρ. Περβανιός . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .	Ν
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης . . .	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	Ν
Γ. Παπακλειόπουλος . . .	Ν	Νικόλ. Σιλήεργος . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Ν	Ν. Τζαβέλης . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πατιμεζᾶς . . .	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	Ν	Ν. Πιεράκος . . .	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .	Ν
Ἰωάννης Σταύρος . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑποβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 3 Ἰουλίου ε. ε.

Τρίτον ἀνεγνωσθὲν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀτελείας διὰ τὴν ἡναρχικουσαν ξηλείαν πρὸς κατασκευὴν ἐξ φηρηγίδων, πρὸς

κατασκευὴν τῆς προκημαίας Σκοπέλου. Μηδενὸς δὲ λαβόντος τὴν λόγον ἐξηραρορήθη ἡ ἀρχὴ αὐτῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτηρῆσιν τῶν ψηφολεγκτῶν ΚΚ. Νικόλ. Τσαβέλλα καὶ Νικόλ. Δελιγιάννη κατὰ τὸ συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀτελείας ξηλείας πρὸς κατασκευὴν ἐξ φηρηγίδων χρησίμων διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκημαίας Σκοπέλου

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χατοσίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης . . .	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουινιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προβιάδης . . .	Ν
Σπυρ. Τρικοῦπης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ῥιχάρδος Τζιώρας . . .	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ν	Λαυρεντ. Κρεστανίτης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Ν	Αθ. Α. Μισούλης . . .	Ν
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Χριστόρ. Περβανιός . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .	Ν
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης . . .	Ν	Νικόλαος Δελιγιάννης . . .	Ν
Γ. Παπακλειόπουλος . . .	Ν	Νικόλαος Σιλήεργος . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Ν	Ν. Τσαβέλλας . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πατιμεζᾶς . . .	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	Ν	Ν. Πιεράκος . . .	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .	Ν
Ἰωάννης Σταύρος . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Ἀναγκασθέν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἀκολουθῶς ψηφοφορήσθην καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 34 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ἔδω συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀτελείας εὐλείας πρὸς κατασκευὴν ἑξ ὑποθηκῶν χρησίων διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς προκείμενης Σκοπίου.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χατοσίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνης . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομαμάτης . . .	Ν
Χαρῆλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσανάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	Ν
Σπυρ. Τρικούπης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ἰωάννης Τζιώτζ . . .	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης . . .	Ν	Α. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ν	Λυκούργος Κρεσταντίτης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγέρου . . .	Ν	Αθ. Α. Μισοῦλης . . .	Ν
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Χριστόρ. Πετρίαιδης . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς . . .	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρικῆς . . .	Ν	Νικόλαος Δελιγιάννης . . .	Ν
Γ. Παπακλιόπουλος . . .	Ν	Νικόλαος Σιλητάρης . . .	Ν
Δημήτριος Βουλγαρῆς . . .	Ν	Ἀναστ. Παλαμίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μήτης . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Ἀἰμὼς Κανελλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τσιπάλδος . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσαντάνης Γρηγοράκης . . .	Ν	Ν. Τζαβέλης . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πατιμαζῆς . . .	Ν
Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς . . .	Ν	Ν. Πατριάρχης . . .	Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτριος Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξῆς . . .	Ν
Ἰωάννης Σταύρας . . .	Ν	Π. Νοταρῆς . . .	Ν

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17 Ἰουλίου ε. ε.

Τέταρτον ἐτίθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 6,668 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1860, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὸ μνημόνους λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐσχέθη ὅτι ἡ Γερουσία προέδραυε αὐτὴν διὰ ψήφων 34 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Κ.Κ. Ν. Τζαβέλλα καὶ Ἀμβροσιάδη κατὰ τὸ ἔδω συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 6668 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Δημήτριος Πλαπούτας . . .	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ν	Ἰωάννης Σταύρας . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνης . . .	Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Χαρῆλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Δημήτριος Χατοσίσκος . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Νικόλαος Πρασσανάκης . . .	Ν	Νικόλαος Μαυρομαμάτης . . .	Ν
Σπυρ. Τρικούπης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰωάννης Τζιώτζ . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης . . .	Ν	Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγέρου . . .	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Ν	Α. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Λυκούργος Κρεσταντίτης . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Αθ. Α. Μισοῦλης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρικῆς . . .	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Γ. Παπακλιόπουλος . . .	Ν	Χριστόρ. Πετρίαιδης . . .	Ν
Δημήτριος Βουλγαρῆς . . .	Ν	Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μήτης . . .	Ν	Νικόλαος Δελιγιάννης . . .	Ν
Ἀἰμὼς Κανελλόπουλος . . .	Ν	Νικόλ. Σιλητάρης . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Ἀναστ. Παλαμίδης . . .	Ν
Τσαντάνης Γρηγοράκης . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Γ. Κ. Τσιπάλδος . . .	Ν
Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν

N. Τζαβέλας	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
B. Πετιμεζάς	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
N. Πιεράκος	N	Π. Νοταράς	N

Ἀναγνωσθὲν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας

Ψηφοφορήσθην δὲ καὶ τὰ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 34 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τοῦ ἀνωτέρου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ὀρχημῶν 6068 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ 1860.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Δημήτριος Πλαπούτας	N
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	N	Ιωάννης Σταΐκος	N
Τάτσης Μαγγίνας	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	N
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	N	Δημήτριος Χατσίσκος	N
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	N	Δημήτριος Χρηστίδης	N
Νικολ. Πρασσακάκης	N	Νικολ. Μαυρομιχάτης	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	N
Ῥικάρδος Τζιώρατζ	N	Γεώργ. Αυθουნიώτης	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Κωνσ. Προβιλέγιος	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Σπύρος Μίλιος	N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	N	Ῥήγας Παλαμιδῆς	N
Γεώργιος Ψύλλας	N	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	N
Ιωάννης Θεοτόκης	N	Λαυρεντίος Κρεστεινίτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Ἀθ. Α. Μισούλης	N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπαηλιάδης	N	Χριστόφ. Περάσιδος	N
Δημήτριος Βούλγαρης	N	Ἀντών. Γεωργαντῆς	N
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλήβεργος	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης	N	Φίλιππος Ἰωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	N	Νικόλ. Καλλιέργης	N

N. Τζαβέλας	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
B. Πετιμεζάς	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
N. Πιεράκος	N	Π. Νοταράς	N

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17 Ἰουλίου ε. ε.

Πεμπτον ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ τεσσάρων παρόδρων παρὰ τῇ Ἱετροσυνεδρίᾳ. Μηδενὸς δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐψηφοφορήθη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 33 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Ν. Μαυρομιχάτη κατὰ τὸ ὅδε συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ παρόδρων παρὰ τῇ Ἱετροσυνεδρίᾳ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Πλαπούτας	N
Τάτσης Μαγγίνας	N	Ιωάννης Σταΐκος	N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	N
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	N
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	N	Δημήτριος Χατσίσκος	N
Νικολ. Πρασσακάκης	N	Δημήτριος Χρηστίδης	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Νικολ. Μαυρομιχάτης	N
Ῥικάρδος Τζιώρατζ	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Γεώργ. Αυθουნიώτης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Κωνσ. Προβιλέγιος	N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	N	Σπύρος Μίλιος	N
Γεώργιος Ψύλλας	N	Ῥήγας Παλαμιδῆς	N
Ιωάννης Θεοτόκης	N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Λαυρεντίος Κρεστεινίτης	N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N	Ἀθ. Α. Μισούλης	N
Γ. Παπαηλιάδης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Δημήτριος Βούλγαρης	N	Χριστόφ. Περάσιδος	N
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς	N	Ἀντών. Γεωργαντῆς	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης	N	Νικόλ. Σιλήβεργος	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης	N
Μ. Α. Καίρης	N	Φίλιππος Ἰωάννου	N

Γ. Κ. Τυπάλδος	N	N. Πιεράκος	N
Νικόλ. Καλλέργης	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
N. Τζαβέλας	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
B. Πετιμεζάς	N	Π. Νοταράς	N

Αναγνωσθέντα τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1 καὶ 2 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφοροηθὲν καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν, κατὰ τὸ ὧδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ περιόρων παρὰ τῇ Ἱατροσυνοδῷ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	N	Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Ἰωάννης Στάικας . . .	N
Τάτσης Μαγγίνης	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	N
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	N	Δημήτριος Χατσίτσος . . .	N
Ἰάκωβος Παξιμάδης	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	N
Νικόλ. Πρασσκάκης	N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης . . .	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . .	N
Ῥικάρδος Τζιωτῆς	N	Γεώρ. Δουδουνιώτης . . .	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Σπύρος Μίλιος	N
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	N	Ῥήγας Παλαμίδης	N
Γεώργιος Φύλλας	N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N
Ἰωάννης Θεοτόκης	N	Λυκούργος Κρεστενίτης . .	N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	N	Ἀθ. Α. Μισούλης	N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Γ. Παπαηλιάδης	N	Χρυστόφ. Παβλάκης . . .	N
Δημήτριος Βούλγαρης	N	Ἀντών. Γεωργαντζᾶς . . .	N
Νικόλαος Ἰω. Μίξης	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλιχέρης	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης	N
Τσανετᾶκης Γρηγοράκης . . .	N	Φίλιππος Ἰωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Ἀντών. Γ. Κριζῆς	N	Νικόλ. Καλλέργης	N

N. Τζαβέλας	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
B. Πετιμεζάς	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
N. Πιεράκος	N	Π. Νοταράς	N

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17 Ἰουλίου.

Ἐκτον ἐτίθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ παραχωρήσεως τριῶν διατελούμενων μονῶν εἰς τὸν ἐξ Ἀλαγωνίης Πέτρον Δημάκην. Μηδινὰς δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐψηφοροηθῆ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Μαυρομιχάτη καὶ Ι. Κολοκοτρώνη κατὰ τὸ ὧδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἔθρου 3 τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1834 Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως τριῶν διατελούμενων μονατηρίων εἰς τὸν Πέτρον Γ. Δημάκην ἐξ Ἀλαγωνίης.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	N
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	N	Τσανετᾶκης Γρηγοράκης . .	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Μ. Α. Καίρης	N
Τάτσης Μαγγίνης	N	Ἀντών. Γ. Κριζῆς	N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	N	Δημήτριος Πλαπούτας . . .	N
Ἰάκωβος Παξιμάδης	N	Ἰωάννης Στάικας	N
Νικόλ. Πρασσκάκης	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	N
Ῥικάρδος Τζιωτῆς	N	Δημήτριος Χατσίτσος . . .	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης . . .	N
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . .	N
Γεώργιος Φύλλας	N	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	N
Ἰωάννης Θεοτόκης	N	Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	N	Σπύρος Μίλιος	N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N	Ῥήγας Παλαμίδης	N
Γ. Παπαηλιάδης	N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N
Δημήτριος Βούλγαρης	N	Λυκούργος Κρεστενίτης . .	N
Νικόλ. Ἰω. Μίξης	N	Ἀθ. Α. Μισούλης	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N

Χριστόρ. Παρριανός	Νικολ. Καλλέργης
Αντώνιος Γεωργαντάς	Ν. Τζαβέλας
Νικολ. Δελιγιάννης	Β. Πατιμαζής
Νικολ. Σιλκίδης	Ν. Παπαδόπουλος
Αναστ. Πολυζωίδης	Ιω. Αμβροσιάδης
Φίλιππος Ιωάννου	Κωνστ. Μεταξάς
Γ. Κ. Τυπάλδης	Π. Νοταράς

Αναγνωθέντα επομένως τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1 καὶ 2 ἐγένοντο δικτὰ δι' εἰδικῆς ἐπ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφοφορήθην επομένως καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δικτὸν διὰ ψήρων 34 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ἔνδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1854 Διατάγματος περὶ παραχωρήσεως τριῶν διπλολημνίων μοναστηρίων εἰς τὸν Πέτρον Γ. Δημητρίου καὶ Ἀλαγώνικας.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Δημ. Κανελλόπουλος
Ιωάννης Θ. Κολακοτρώνης	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Γεωργ. Γρηγοράκης
Τάτσης Μαγγίνης	Μ. Α. Καίρης
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Αντών. Γ. Κριεζής
Χαράλ. Παπαπολίτης	Αντών. Μαυρομιχάλης
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	Δημήτρ. Πλαπούτας
Νικολ. Πρασσικάκης	Ιωάννης Σταύρος
Σπυρίδων Τρικούπης	Αναστ. Μαυρομιχάλης
Ρικάρδος Τζιώρας	Αλέξιος Βλαχόπουλος
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	Δημήτριος Χατσίσκος
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου	Νικολ. Μαυρομιχάτης
Γεώργιος Ψύλλας	Αναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ιωάννης Θεοτόκης	Γεώργ. Δουδουνιώτης
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Κωνστ. Προβελέγιος
Αθανάσιος Λιδωρίκης	Σπύρος Μίλιος
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ρήγας Παλαμίδης
Δημήτριος Βούλγαρης	Δημ. Α. Κουντουριώτης
Νικόλαος Ιω. Μεζής	Αικαγόργος Κρεστανίτης

Αθ. Α. Μιχαήλης	Γ. Κ. Τυπάλδης
Α. Γ. Κουντουριώτης	Νικολ. Καλλέργης
Χριστόρ. Παρριανός	Ν. Τζαβέλας
Αντών. Γεωργαντάς	Β. Πατιμαζής
Νικολ. Δελιγιάννης	Ν. Παπαδόπουλος
Νικολ. Σιλκίδης	Ιω. Αμβροσιάδης
Αναστ. Πολυζωίδης	Κωνστ. Μεταξάς
Φίλιππος Ιωάννου	Π. Νοταράς

Ἐχρὶ δὲ τὸ νομοσχεδίον ὡς ἐπεδύληθ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 20 Ιουλίου.

Ἐξδομον ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχεδίον, περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Καρύστου. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μνησθεὶς λαβόντες τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐζήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήρων 33 ὑπὸ τῆς ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Παξιμαδῆ καὶ Ἀντωνόπουλου, κατὰ τὸ ἔνδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Καρύστου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Δημήτριος Βούλγαρης
Ιω. Θ. Κολακοτρώνης	Νικόλαος Ιω. Μεζής
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Δημ. Κανελλόπουλος
Τάτσης Μαγγίνης	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Γεωργ. Γρηγοράκης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Μ. Α. Καίρης
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	Αντών. Γ. Κριεζής
Νικολ. Πρασσικάκης	Αντών. Μαυρομιχάλης
Σπυρ. Τρικούπης	Δημήτρ. Πλαπούτας
Ρικάρδος Τζιώρας	Ιωάννης Σταύρος
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	Αναστάσιος Μαυρομιχάλης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Αλέξιος Βλαχόπουλος
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Δημήτριος Χατσίσκος
Γεώργιος Ψύλλας	Δημήτριος Χρηστίδης
Ιωάννης Θεοτόκης	Νικόλαος Μαυρομιχάτης
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Αναστ. Σ. Χαραλάμπης
Αθανάσιος Λιδωρίκης	Γεώργ. Δουδουνιώτης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Κωνσταντῖνος Προβελέγιος

Σπύρος Μίλιος	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Φίλιππος Ιωάννου	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Λυκούργος Κρεστανίτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	N
Αθ. Α. Μισούλης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Α. Γ. Κουντουριώτης	N	Β. Πατιμεζάς	N
Χριστόρ. Πεφραίδης	N	Ν. Πιεράκος	N
Αντών. Γεωργαντάς	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Νικόλ. Δελιγιάννης	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Νικόλ. Σιλιβέργος	N	Π. Νοταράς	N

Αναγνωσθέντα επομένως κατὰ σειράν τὰ άρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφοφορήθεν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 33 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ σνημιμένον ὧδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθέρας τοῦ λιμένος Καρόστου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Γ. Παπαηλιόπουλος	N
Ιωάννης Θ. Κολοκατρώνης	N	Δημήτριος Βούλγαρης	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Νικόλαος Ιω. Μέξης	N
Τάτσης Μαγγίνας	N	Δῆμος Κανελλόπουλος	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης	N
Χαράλ. Παπαπολίτης	N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	N
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	N	Μ. Α. Καίτης	N
Νικόλ. Πρασσακάκης	N	Αντών. Γ. Κριεζῆς	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Αντών. Μαυρομιχάλης	N
Ρικάρδος Τζιώρτζ	N	Δημήτρ. Πλαπούτας	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Ιωάννης Σταϊκός	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Αναστ. Μαυρομιχάλης	N
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	N	Αλέξιος Βλαχόπουλος	N
Γεώργιος Ψύλλας	N	Δημήτριος Χατσίσκος	N
Ιωάννης Θεοτόκης	N	Δημήτριος Χρηστίδης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N
Αθανάσιος Λιδωρίκης	N	Αναστ. Σ. Χαρχαλάκης	N

Γεώργ. Αποδοκιμωτής	N	Νικόλ. Σιλιβέργος	N
Κωνσ. Προβιλέγγιος	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Σπύρος Μίλιος	N	Φίλιππος Ιωάννου	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	N
Λυκούργος Κρεστανίτης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Αθ. Α. Μισούλης	N	Β. Πατιμεζάς	N
Α. Γ. Κουντουριώτης	N	Ν. Πιεράκος	N
Χριστόρ. Πεφραίδης	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Αντών. Γεωργαντάς	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Νικόλ. Δελιγιάννης	N	Π. Νοταράς	N

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 17 Ἰουλίου.

Ὁρδασον ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπισκευῆς καὶ ἐπεκτάσεως τῆς προκυμαίας τοῦ ἐν Τήνῳ λιμένος τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μηδενὸς λαβάντος τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδύγη αὐτὴν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Πρασσακάκη καὶ Κ. Προβιλέγγιου κατὰ τὸ ὧδε σνημιμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπεκτάσεως τῆς προκυμαίας τοῦ ἐν Τήνῳ λιμένος Σταυροῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Ιωάννης Θεοτόκης	N
Ιωάν. Θ. Κολοκατρώνης	N	Ιω. Χ. Πέτρου	N
Σπυρ. Καλογερόπουλος	N	Αθανάσιος Λιδωρίκης	N
Τάτσης Μαγγίνας	N	Γ. Παπαηλιόπουλος	N
Ἀνγ. Μοναρχίδης	N	Δημήτριος Βούλγαρης	N
Χαράλ. Παπαπολίτης	N	Νικόλαος Ιω. Μέξης	N
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	N	Δῆμος Κανελλόπουλος	N
Νικόλ. Πρασσακάκης	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	N
Ρικάρδος Τζιώρτζ	N	Μ. Α. Καίτης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Αντώνιος Γ. Κριεζῆς	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Αντώνιος Μαυρομιχάλης	N
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	N	Δημήτριος Πλαπούτας	N
Γεώργιος Ψύλλας	N	Ιωάννης Σταϊκός	N

Αναστάσιος Μαυρομιχάλης . . .	Χριστόφ. Περάσιος . . .
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Αντώνιος Γεωργαντάς . . .
Δημήτριος Χατζίσκος . . .	Νικόλ. Δεληγιάννης . . .
Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Νικόλαος Σιληδέργος . . .
Νικόλαος Μαυρομιχάλης . . .	Αναστάτ. Πολυζωίδης . . .
Αναστάσιος Σ. Χαραλάμπης . .	Φίλιππος Ιωάννου . . .
Γεώργιος Δουβουνιώτης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Σπύρος Μίλιος . . .	Ν. Τζαβέλας . . .
Ίρηνος Παλαμίδης . . .	Β. Πετιμεζάς . . .
Δ. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν. Πιεράκος . . .
Λουκούργος Κρεστενίτης . . .	Ιω. Αμβροσιάδης . . .
Αθ. Α. Μισούλης . . .	Κωνστ. Μιταξάς . . .
Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Η. Νοταράς . . .

Αναγνωσθέντα επομένως τὰ ἄρθρα αὐτῶν 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7, κατὰ σειράν, ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφοφορήθη καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 33 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν, ὡς τὸ συννημμένον ὡδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περί ἐπιστάσεως τῆς προκομίας τοῦ ἐν Τήνῳ λιμένος τοῦ Σταυροῦ.

Γ. Μ. Αντωνόπουλος . . .	Γεώργιος Ψύλλας . . .
Ι. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ιωάννης Θεοτόκης . . .
Σπυρδ. Καλογερόπουλος . .	Ιωάννης Χ. Πέτρον . . .
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Αθανάσιος Λιδωρίκης . . .
Αναγνώστης Μοναρχίδης . .	Γ. Παπαηλιόπουλος . . .
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	Δημήτριος Βούλγαρης . . .
Ιάκωβος Παξιμάδης . . .	Νικόλαος Ιω. Μέξης . . .
Νικόλ. Πρασσάκης . . .	Δῆμος Κανελλόπουλος . .
Σπυρ. Τρικούπης . . .	Κωνσταντῖνος Κανάρης . .
Ρικάρδος Τζιώρτζ . . .	Γεωργιάδης Γρηγοράκης . .
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . .	Μ. Α. Κάρης . . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . .	Αντών. Γ. Κριεζής . . .
Ανδρ. Χ. Αναργύρου . . .	Αντών. Μαυρομιχάλης . . .

Δημήτ. Παπαούτας . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .
Ιωάννης Σταύρος . . .	Χριστόφ. Περάσιος . . .
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης .	Αντών. Γεωργαντάς . . .
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Νικόλ. Δεληγιάννης . . .
Δημήτριος Χατζίσκος . . .	Νικόλ. Σιληδέργος . . .
Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Αναστ. Πολυζωίδης . . .
Νικόλ. Μαυρομιχάλης . . .	Φίλιππος Ιωάννου . . .
Αναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Γεώργ. Δουβουνιώτης . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	Ν. Τζαβέλας . . .
Σπύρος Μίλιος . . .	Β. Πετιμεζάς . . .
Ίρηνος Παλαμίδης . . .	Ν. Πιεράκος . . .
Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης .	Ιω. Αμβροσιάδης . . .
Λουκούργος Κρεστενίτης . .	Κωνστ. Μιταξάς . . .
Αθ. Α. Μισούλης . . .	Η. Νοταράς . . .

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τοῦ συνταγματάρχου Κυρόλου Σιαμβούργου· μεθὲν δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐτέθη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ διαλογικῶς γενουμένη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Κ. Προβιλέγγιου καὶ Γ. Αντωνόπουλου ἐτέθη ὅτι ἡ Γερουσία παραδέχεται αὐτὴν διὰ ψήφων 33 κατὰ μιᾶς.

Αναγνωσθέν δὲ καὶ τὸ μονάδικόν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Τεθὲν επομένως καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 33 κατὰ μιᾶς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ΚΚ. ψηφολεκτῶν.

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 20 Ιουλίου.

Ἐπὶ τέλους ἀνεν ἄλλου τινὸς ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σώματος, ἔλυσε τὴν Συνεδριάσιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Ιω. Αμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 26 Ιουλίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γε-

ρουσιαστῶν, παρόντων 34 μελών, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσελθὼν εἰς τὴν θύρην Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Ἰω. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαμπόπου ἀπόντος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν. Ἀνεγνωσθῆσαν μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως τρεῖς ἐκθέσεις τῶν ἐισηγητικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων α) περὶ τῶν ἐν τοῖς τάγμασι τῆς ἐφεδρείας ἀξιωματικῶν β) περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμβάσεως καὶ γ) περὶ συστάσεως διευθύνσεως τηλεγραφείου καὶ ἀπερασίσθη ἐπὶ μὲν τῶν δύο πρώτων νὰ συζητηθῶσι τὰ περὶ ὧν διαπραγματεύονται αὗται Νομοσχέδια κατὰ τὴν αὔριον, ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ αὕτη πρότερον εἰς τοὺς ΚΚ, Γερουσιαστάς.

Βγρυσιν δὲ αἱ ἐκθέσεις αὗται ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν τοῖς τάγμασι τῆς ἐφεδρείας ἀξιωματικῶν, διεξελθούσα τοὺς ἐν αὐτῷ μνημονευομένους νόμους τῆς 7 Μαρτίου 1851, καὶ τῆς 29 Μαΐου 1859, καὶ θεωρήσασα ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ νομιμοποιηθῇ καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ διορισθισμένων ἀξιωματικῶν, οἵτινες θέλουσι κατασταθῇ κατὰ πολὺ χρήσιμοι εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, παραδείχτο διὰ ταῦτα ὅπως ἔχει τὸ προκειμένον νομοσχέδιον καὶ συνίστηται τὴν παραδοχὴν τοῦ καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Μοναρχίδης,
Γ. Δουδογιώτης.

Ν. Τζαβέλλας,
Ἀλ. Βλαχόπουλος.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον δι' οὗ ζητεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ σώματος περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως, καὶ παρατηροῦσα ὅτι τὰ διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης κανονιζόμενα ταχυδρομικὰ τέλη εἶναι κατὰ πολὺ ἐλάσσονα τῶν μὲ τὰ λοιπὰ

ἔθνη συμφαστολογηθεῖσαν μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συμβάσεων, ὅτι ἕνεκα τούτου ἐνισχύεται ἡ μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων ἐθνῶν συγκοινωνία, καὶ ὅτι τέλος πάντων ἡ προκειμένη σύμβασις στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀμοιβαιότητος, δὲν διατάζει διὰ ταῦτα νὰ παραδεχθῇ τὸ προκειμένον νομοσχέδιον ὡς ἔχει συνιστώσα τὴν παραδοχὴν τῆς καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Νικόλαος Τῶν Μίτης,
Ἀντ. Γεωργακόπουλος.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος,
Ν. Μαυρομαμάτης.

Κ. Προβιλάγγης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τῆς συστάσεως διευθύνσεως τῶν τηλεγράφων καὶ τηλεγραφείων ἐπιτροπὴ συνελθούσα καὶ συζητήσασα τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, παρεδεχθὲν αὐτὸ μὲ τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις, συσταίνουσι τὴν παραδοχὴν τῶν καὶ τὸ σῶμα.

Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου συνίστηται ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν Κ. ὑπουργὸν νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὰ ὑπάρχοντα πρόσωπα τοῦ κλάδου τῆς δημοσίας οἰκονομίας τὸ χρέος αὐτῇ, ὡς ὄντα ἱκανὰ καὶ κατ' ἀξίαν καὶ κατὰ ποσότητα, καὶ αὕτω δὲν θέλει ἐπιέλθῃ καὶ αὐξήσεις ἐξόδων.

Ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου, Ἐπειδὴ τὸ ὑπάρχον τῶν φυλάκων προσωπικῶν ὑπηρετεῖ ἐπιτυχῶς μὲ 50 καὶ 60 δραχμὰς κατὰ μῆνα καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς παρακειμένης κοινότητος εὐλόγως δύναται νὰ εὖρῃ ἱκανοὺς ἔχοντας καὶ ἵππους καταλλήλους, ἔχει μὲ 100 τὸν μῆνα, ἀλλὰ μὲ 80 καὶ παράδειγμα ἔχει ὁ Κύριος ὑπουργὸς τοὺς ἐφίππους ταχυδρόμους, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει περιττὴν καὶ ἐπιζήμιον τὴν προκαταβολὴν τῶν 150 δραχμῶν.

Τὸ δεύτερον μέρος λοιπὸν τοῦ 5 ἄρθρου θέλει τροποποιηθῇ ὡς ἐξῆς.

Ὁ μισθὸς τῶν μὲν πεζῶν ὀρίζεται εἰς δραχμ. 50—60, τῶν δὲ ἐφίπων εἰς δραχμ. 80—100 κατὰ μῆνα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Νικόλαος Δελιγιάννης,
Αὐγουστὸς Καραγιάννης.

Ν. Καλλιέργης,
Δ. Χατζίκος.

Παρελθόν ὑστέρησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέγνω δύο νομοσχέδια μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων 1) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ στρατοῦ καὶ 2) περὶ ἀποστρατείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διαθεσιμότητι καὶ ὀργῇ αξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ τῶν ἀποστρατευομένων εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔχοντα ὡς ἐπεται. Ἀπερρίσθη δὲ νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἀμφότερα καὶ διοριστῇ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ὅτε τὸ πρῶτον συνεστήθη ταμεῖον χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπειδὴ προηγουμένα ὠρισμένα δὲν ὑπάρχον ἐπ' αὐτῶν νὰ στηριχθῇ ἡ ὀργάνωσις αὐτοῦ, εἰς ἀνάγκη ὡς ἐκ τοῦ ἀρίστου τῶν διδομένων ἐπρεπε νὰ περιορισθῇ κατὰ τὰ πρῶτα δέκα ἔτη ἐπαισθητῶς τὰ ἐκπλήγματα πρὸς τὴν σκοπὴν κυρίως τῆς καταρτίσεως κεφαλαίων.

Τούτου ἕνεκα, διὰ μὲν τοῦ άρθρου 6 ἐντός τῆς πρώτης δεκαετίας ἐπετ' ἀπὸ ὅπως διαρθεῖται κατ' ἔτος τὸ εἰκοστόν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων αὐτῶν, διὰ δὲ τοῦ άρθρου 18, κατὰ τὴν πρώτην ἑξαετίαν τὸ βοηθῆμα ἐκείνης οἰκογενείας περιορίσθη εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ μεγίστου ὅρου, ὡς τοιαῦτο δὲ ἐτέθη ἡ σύνταξις ἢ χορηγημένη εἰς τὰς ἀνὴρ τέκνων χήρας.

Τὰ πράγματα ὅμως ἀπέδειξαν ὅτι ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαῖος, διότι τὰ εἰσοδήματα εἶναι σήμερον κατὰ πολὺ ἀνώτερα τῶν κανονισθέντων ἐξόδων, αἱ δὲ χῆραι δὲν λαμβάνουσιν ἀνάλογον τῶν ἀναγκῶν τῶν καὶ τῶν ἐναυσιῶν τούτων ἐσόδων βοηθῆμα, ὅπερ ἀπάρδει πρὸς τὴν σκοπὴν τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου.

Ἐπρεπεν οὖν νὰ ληρῇ πρόνοια πρὸς βελτιώσιν τῆς τύχης τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν διὰ τῆς καταργήσεως τῆς μνησθείσης διατάξεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγάμων αξιωματικῶν ἐστὶν κτῆσιν, ὑπαρχόντων ἤδη πλέον τῶν ἐξακοσίων, θεωρήθη καθέκον νὰ ληρῶσι μέτρα τοιαῦτα, ὥστε ἀπ' ἐνός μὲν νὰ βελτιωθῇ ἡ τύχη τῶν ὑπαρχουσῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν, ἀπ' ἑτέρου ὅμως νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ συμφέροντα καὶ τῶν χηρῶν οἰκογενειῶν, τῶν ὑποίων ἀριθμὸς εἰς τὸ μέλλον θελεῖ εἶναι ἀνώτερος, ὡς τοῦτο εἰσάξομεν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγάμων.

Συνεπεία τούτων καταργεῖται διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νο-

μοσχεδίου αἱ ὁρισμοὶ τῶν άρθρων 6 καὶ 18 καὶ καθιερῶνται ἡ διάταξις, καθ' ἣν ἀπὸ μὲν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου, αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφνὰ θέλουσι λαμβάνει ὡς ἐλάχιστον ὅσον βοηθήματος ποσὸν ἴσον μὲ τὴν σύνταξιν αὐτῶν, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1867 δύνανται τοῦτο ν' αὐξήσῃ μέχρι διπλασιασμοῦ.

Τὸ μέτρον τοῦ ν' αὐξήσῃ τὸ βοηθῆμα μέχρι διπλασιασμοῦ μόνον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867, ἐλήφθη διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν δὲν ἐπατράπη καὶ ἡ διανομή ὅλων τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τοῦ ταμείου διότι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγάμων αξιωματικῶν, καὶ τὰ ἑσθ' τῶν οἰκογενειῶν, θεωρήσαμεν λυσιτελεστέραν πρὸς ἐξίτωσιν διὰ τὸ μέλλον τῶν ἐξόδων μὲ τὰ ἐσοδα, νὰ περιορίσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ βοηθῆμα εἰς τὸν ἐλάχιστον αὐτοῦ ὅρον, ὅπως αὐξήσωμεν ἀπ' ἐνός τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου, πρὸς ἀσφάλειαν ἐν γένει τῶν χηρῶν οἰκογενειῶν, καὶ ἐλθωμεν ἀπ' ἑτέρου εἰς ἀποτελεσματικὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν ὀρφανῶν, συγκατατίθοντες κεφάλαιον ἀποθεματικόν, τοῦ ὁποῦ τὰ εἰσοδήματα θέλουσι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1864 δαπανᾶσθαι εἰς ἡμισίαν εἰς ἀποκαταστάσιν κληρῶν καὶ οὐστασιν προπαιδευτικῶν στρατιωτικῶν καταστήματός διὰ τὰ ἄριστα τῶν ὁπλιστικῶν τέκνων.

Πρὸς τοῦτοις διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου βελτιοῦται καὶ ἡ τύχη τῶν κληρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει χορηγεῖσθαι τὸ βοηθῆμα μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς των, ἐνῶ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα νόμον παύει εἰς τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ὁ αὐτὸς λόγος τῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν μὲς ἐνάγκασεν ν' αὐξήσωμεν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ἐργασμένων εἰς γάμον αξιωματικῶν ἀνὴρ ἐλάττω τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων ἢ δὲ διατάξεις αὐτὴ στηρίζεται καὶ εἰς τὸ δίκαιον, διότι αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου νημερευησόμεναι, εὐρίσκουσι κεφάλαιον ἐξασφαλίζον τὴν πρώτην τοῦ γάμου ἡμέραν, ὡφελεῖας ἐπαισθητῶς εἰς τὰς οἰκογενείας των, ἐνῶ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου τούτου αἱ χῆραι ἀσφαμένους εἶχον τὰς ὠφελείας.

Τοιαῦτα εἰσὶν αἱ οὐσιωδέστεραι τροποποιήσεις θεωρηθεῖσαι ἀναγκαῖαι ὡς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῆς πείρας· καὶ ἐπειδὴ συνεπεία τῶν νέων τούτων ὁρισμῶν σχεδὸν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου λαμβάνουσι τροποποιήσιν τινα, συνετάξα τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλεται κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας καὶ

πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, Πέποιθα δὲ ὅτι θέλετε σπεύσει τὴν ἐπιψή-
ρισιν νομοσχεδίων, οἷον τὸ παρὸν, θελιόντων τὴν τύχην τῶν
χρηῶν καὶ ὀφρῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Γερου-
σίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑπο-
στηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουλίου 1891.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενη ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, ἀπερρίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χρηῶν καὶ ὀφρῶν τῶν ἀ-
ξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς τῆς ὀροφυλακῆς καὶ
χωροφυλακῆς νόμος ΣΚ'. ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1853 τροπο-
ποιεῖται ὡς ἑπείτα.

Ἄρθρον 2.

Συνοστᾶται ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον α Ταμεῖον τῶν χρηῶν
καὶ ὀφρῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς
ἐφεδρείας ».

Πόροι Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Κεφάλαιον τοῦ Ταμείου τούτου καταρτίζεται ἐκ τῶν
ἐξῆς πόρων.

α) Ἐκ τῆς κρατήσεως ἐνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὧν τῶν εἰς
χρήματα ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ
καὶ τῆς ἐφεδρείας, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις αὐτῶν,
κατὰ τὴν περὶ καταστάσεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἐκείνης νόμον.

β') Ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν ἀρχαίων εἰς γάμον ἀξιωματι-

κῶν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον, τασσομένης διὰ μὲν τοὺς ὑπο-
δεεστέρους εἰς δραχμὰς ὀκατακσίας, διὰ δὲ τοὺς ἀνωτέρους καὶ
στρατηγούς εἰς δραχμὰς χιλίας.

Ὁ πληρώσει τὴν καταβολὴν ὑποδεεστερος ἀξιωματικὸς, ἐὰν
προβιβάσθῃ, διαρκούντος ἐπὶ τοῦ γάμου αὐτοῦ, συμπληροῖ τὰ
ἑὴν καταβληθέντα μέχρι τοῦ ποσού τῶν χιλίων δραχμῶν.

Οἱ συνάψαντες γάμον πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος
νόμου ἀξιωματικοὶ ὑπάρχοντες εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ κατὰ τὸν
χρόνον τοῦ γάμου ἐκείνου ἐσχόντος νόμου· ἐὰν ὅμως οὗτοι
ἐλθῶσιν εἰς νέον γάμον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
νόμου, ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ,
συμπληροῦντες τὴν ὑπὸ τούτου ὁρισμένην χρηματικὴν κατα-
βολήν.

Οἱ τὸ πρῶτον προβιβάσασθαι εἰς βαθμὴν ἀξιωματικῶν
μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ παρόντος νόμου, νομιμειθέντες δὲ πρὸ
αὐτοῦ, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν τῇ καίρῳ τοῦ γά-
μου τῶν νόμων.

Οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐγγράμμοι ὑποδεί-
στεροι ἀξιωματικοὶ, ἐὰν μετὰ τὴν ἐκδόσιν αὐτοῦ προβιβάσθω-
σιν εἰς βαθμὴν ἀνωτέρου ἀξιωματικῶν, ὑπόκεινται, ὡς πρὸς τὸ
ποσὸν τῆς καταβολῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὑπὸ τὸ κρά-
τος τοῦ ὅπου ὁ γάμος συνήφθη.

γ') Ἐκ τῆς διανομῆς τῶν εἰς χρήματα ἀποδοχῶν τῶν προβι-
βαζομένων ἀξιωματικῶν κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ
προβιβάσματος.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ κατὰ πρῶτον εἰς τὸν
τοῦ ἀξιωματικοῦ βαθμὸν προαχθόμενοι.

δ') Ἐκ δωρημάτων, κληροδοτημάτων, προσόδων κεφαλαίων,
αἵτινες ὠρίσθησαν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τούτου, καὶ ἐξ ἄλλων
οἰωνοδήποτε προσφορῶν.

Σκοπὸς καὶ διαχείρισις τοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου εἶναι προωρισμένον εἰς τακτικὰ
ἐκπληρώματα χρηῶν καὶ ὀφρῶν, εἰς ἀποκατάστασιν θυγατέρων,
καὶ εἰς σύστασιν στρατιωτικοῦ προπαιδευτικοῦ καταστήματος
τῶν ἀρρένων τέκνων, τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἀξιω-
ματικῶν. Πᾶσα ἄλλη διάθεσις αὐτοῦ ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 5.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου διαχειρίζεται παραγωγικῶς, εἴτε

κατατιθέμενον εἰς τρεῖς μέρη ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐπὶ τόκῳ, ἢ δαπανώμενον εἰς ἀγορὰν κτιρίων προσοδοφόρων ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καί μιν.

Διάθεσις τοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἀμέσως προσερχοῦς τριμηνίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ταμεῖον διατίθεται κατ' ἔτος εἰς τακτικὰ βοηθήματα ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 χροῶν καὶ ὄρφανων, ὁλοκληρῶς τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, τὰ 2/3 τῶν ἐν τῷ ἑδαφίῳ α. καὶ τὸ 1/3 τῶν ἐν τοῖς ἑδαφίοις β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 3 μνημονευομένων ἐτησίων ἐσόδων τοῦ ληξάντος ἔτους· τούτων δὲ μὴ ἐπαρκούντων εἰς πληρωμὴν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν τακτικῶν βοηθημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, συμπληροῦνται τὸ ἐλλείπον ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὰ παρὰ τοῦ ταμείου χρηματούμενα τακτικὰ βοηθήματα λογίζονται μὲν κατὰ μὲν, πληροῦνται δὲ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, τὸ δὲ ποσὸν αὐτῶν ρυθμίζεται κατὰ τὰ κατωτέρω ὁρισμένα.

Ἄρθρον 8.

Οὐδεμία δαπάνη ἑστέναι τὸ ταμεῖον λόγῳ διαχειρίσεως τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν δανείων ἢ ἀγορῶν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 9.

Αἱ χήραι καὶ τὰ ἐκ νομίμου γάμου ὄρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου 1853 ἀποκτεθέντων ἀποβυσσάντων ἢ ἀποβυσσάντων ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἑφεδρίας, κατὰ τὸ ἑδαφ. α. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰ παρὰ τοῦ ταμείου τούτου χρηματούμενα τακτικὰ βοηθήματα, κατὰ τὰ κατωτέρω κανονισθέντα.

Ἄρθρον 10.

Τὸ μονιμὸν τακτικὸν βοηθῆμα ἐκάστης χρηματούσης οἰκογενεῖας ἀξιωματικοῦ ὁρίζεται ἐπὶ τῇ δατῇ τοῦ τελευταίου πραγματικοῦ βαθμοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τὴν οἰκογένειαν ἀποτελεῖ ἡ χήρα, εἴτε ἔχει τέκνα, εἴτε οὐ. ἂν δὲ ἡ σύζυγος προαπεθάνῃ τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐστερηθῇ τῶν δικαιωμάτων τῆς μητρὸς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νό-

μου, ἡ ἀποβιώσῃ ἐν χρείᾳ, ἀποτελοῦσι τὴν οἰκογένειαν τῆς ὄρφανᾶς.

Ἄρθρον 12.

Τὸ τακτικὸν βοηθῆμα δίδεται εἰς μὲν τὰς χήρας ἰσοδύναμ, εἰς δὲ τὰ ὄρφανα τέκνα μέχρι οὐ συμπληρώσῃσι τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ ἀποκατασταθῶσιν ἢ διαρυσθῶσιν εἰς ἐμισθὸν δημοσίαν ὑπηρεσίαν· εἰς δὲ τὰ θήλικα ὄρφανὰ μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς των.

Τὸ τακτικὸν βοηθῆμα δίδεται ὁλοκληρὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν, οἰκονόμῳ καὶ ἂν πάθῃ αὐτὴ ἐλαττώσιν· παύει δὲ μόνον ὅταν οὐδὲν μίλλος αὐτῆς ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὸ βοηθῆμα.

Ἄρθρον 13.

Τοῦ βοηθήματος τούτου στεροῦνται, ἢ μὲν χήρα ἄμα ἐλθούσα εἰς νέον γάμον διὰ παντός, αὐτὴ δὲ καὶ τὰ τέκνα ἄμα καταδικασθῶσιν εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ αὐτή.

Ἄρθρον 14.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἐστερηθῇ τοῦ βαθμοῦ τοῦ διὰ πραιτήριεως ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν λαμβάνει βοηθῆμα ἐκ τοῦ ταμείου τῶν γυνῶν καὶ ὄρφανων.

Ἄρθρον 15.

Αἱ διαλελυθεῖσαι ἢ ἀπὸ τραπέζης καὶ κριτῆς χωρισθεῖσαι σύζυγοι ἀποβυσσάντων ἀξιωματικῶν δὲν μετέχουσι τοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τούτου βοηθήματος.

Ποσὸν τοῦ βοηθήματος.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν γυνῶν καὶ ὄρφανων χρηματούμενα τακτικὰ βοηθήματα διανέμονται ἀνάλογως τῆς συντάξεως, ἣν λαμβάνει ἡ ἀτεκνὸς χήρα κατὰ τὸν περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἑσχρᾶς νόμον. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν νόμον τούτον συντάξεως, δύναται δὲ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1867 ἡ αὐξήσῃ μέχρι τοῦ διπλασιασμοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

Τὸ μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τῶν τακτικῶν βοηθημάτων περίσσευμα μετατίθεται εἰς τὸ ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἀποτελεῖ ἰδίαν μερίδα τοῦ ταμείου καὶ οὐγκματίζεται ὡς ἑξῆς·

α.) Ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐν τῇ ἑδαφίῳ β. καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζήντων πόρων.

δ'.) Εξ ολοκλήρου του πόρου του δια του εδαφίου δ'. του αὐτοῦ άρθρου ὁρισθέντος.

γ'.) Εκ τῶν περισσευμάτων περὶ ὧν προδίδει τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ παρόντος νόμου.

δ'.) Εκ τῶν ἐνδεχομένων τόκων καὶ τῶν ἀνατοκισμῶν τῶν κεραλαίων τῆς μερίδος τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Ἄρθρον 19.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀποθεματικοῦ διατηρεῖται πάντοτε εἰς χρήματα, τὰ δὲ ἐν ταῖς ἐδαφ. α. γ. δ'. τοῦ προηγουμένου άρθρου στοιχεῖα αὐτοῦ καὶ αἱ πρόσδοσι τοῦ ἐν τῷ ἐδαφ. ε'. τοῦ αὐτοῦ άρθρου πόρων, διατίθενται ὡς ἑξῆς·

α.) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ πρὸ πάντως ἄλλου εἰς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ άρθρου 16 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου ἐλαχίστου ὅρου τοῦ μηνιαίου τακτικοῦ βοηθήματος τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

Ἀπὸ 1 ἰανουαρίου 1861 ἐκ τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐλαχίστου τοῦτου ὅρου πρὸς διανομὴν διαθέσιμου περισσεύματος, τὸ μὲν ἥμισυ ὁρίζεται·

ε'.) Εἰς ἀποκατάστασιν θυγατέρων τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἀξιοματικῶν καὶ ἰδίως τῶν ὀρφανῶν· τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ·

γ'.) Εἰς σύστασιν στρατιωτικοῦ προπαιδευτικοῦ καταστήματος τῶν ἀρρένων τέκνων τῶν ἰδίων.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω περὶ ἀποθεματικοῦ ὁρισθέντων κανονισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Διοίκησις τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ταμεῖον τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιοματικοῦ ὡς προέδρου, καὶ δύο λοχαγῶν ὡς μελῶν, διοριζομένων διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίσταται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς κατ' ἔτος ἐκ τῶν τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτεύουστος ἀξιοματικῶν κατὰ σειράν ἀρχιότητος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματέα ἓνα ὑποδεέστερον ἀξιοματικὸν ἢ ἀξιοματικὸν τῆς οἰκονομίας ὁμοῦβαθμον.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἀνα-

τίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν ἐξασκουμένη διὰ Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς, ἔχοντος συμβουλευτικὴν γνώμην.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀμισθος.

Ἄρθρον 24.

Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταισματος προξενηθείσαν βλάβην, ὃ δὲ Βασιλικὸς ἐπιτροπὴς καθίσταται ἐπὶ τῆς συνυπεύθυνης διὰ πᾶσαν τοιαύτην πράξιν, ἐάν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν ἀνγκυαία μέτρα.

Οὐδεμία πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κύρος ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 25.

Κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου ἔτους δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐπισήμου στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης ἐφημερίδος ἰσχυρίων τῶν τε εἰσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου, ἅμα δὲ καὶ ὁ κατάλογος τῶν χορηγηθέντων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων βοηθημάτων μετὰ τὰς σημειώσεις τῶν προσώπων, εἰς ἃ ταῦτα ἐχορηγήθησαν, ὡς καὶ πᾶσα πρᾶξις διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν κεραλαίων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 26.

Τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν χορηγούμενα βοηθήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν οὐδὲ παραχωροῦνται, ἐκτὸς οἷε πρόκειται νὰ πληρωθῇ χρὸς ἀρτιόλογον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο.

Ἄρθρον 27.

Διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ θελεῖ ρυθμισθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσπραξέως τῶν ἐσόδων καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ διατυπώσεις, αἱ ἀπορῶσαι τὴν θεδαίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς βοηθῆμα, τὴν κύρωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Βασιλικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 28.

Οὐδεὶς γάμος ἀξιοματικοῦ, τοῦ ἐν ἀποστρατεῇ ἢ ἀποτάξει μὴ ἐξαιρουμένου, παράγει δικαίωμα εἰς βοηθῆμα κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐάν δὲν ἐπελήθησαν αἱ ἀπορῶσαι τοὺς γάμους τῶν στρατιωτικῶν εἰδικαί διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

Εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συστακόμενον ταμεῖον μεταβιβάζεται, ὡς ἔχει, ἡ περιουσία τοῦ διὰ τοῦ νόμου τῆς 24

Ιανουαρίον 1853 συσταθέντος ταμείου των χρεών και δαπανών των αξιωματικών.

Άρθρον 30.

Οι όρισμοί του παρόντος νόμου ισχύουσι και ως προς τους εγγράμους στρατιωτικούς ιερείς και τους αξιωματικούς της υγείας και στρατιωτικής οικονομίας.

Άρθρον 31.

Τα δυνάμει του προηγούμενου νόμου κακτημένα δικαιώματα των οικογενειών των πρώην αξιωματικών της διοικητικής ως προς τα έκ του ταμείου των χρεών και δαπανών παρεχόμενα βοηθήματα, διατηρούνται, αι δε οικογένειαι αυτών μετέχουσι των διά του παρόντος νόμου ωφελημάτων.

Άρθρον 32.

Πάν ό,τι αντίκειται εις τον παρόντα νόμον καταργείται.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήσεται διά της έρκυμίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήσεται ως Νόμος του Κράτους.

Προς την Γερουσίαν.

Κύριε!

Υπάρχουσιν εν τω μονίμω στρατώ αξιωματικοί και υπαξιωματικοί, οτινες υπηρετήσαντες την πατρίδα κατά τον υπέρ ανεξαρτησίας αγώνα, σήμερα, εντακ της προεκλογικής αυτήν ηλικίας και των κακουχιών του χρόνου έσπένου, καταβεβλημένοι σωματικώς, δυσχεραίνουσι περί την ενέργειαν της στρατιωτικής υπηρεσίας.

Οι τοιοῦτοι καιτοι έχοντες προθυμίαν παρὰ της έαυτών δυνάμει νά υπερτεώσιν εν τω μονίμω στρατώ, ήθελον ούχ ήσταν προτιμήσει νά τεθώσιν εις αποστρατείαν, αν ή χορηγούμενη εις αυτούς σύνταξις κατά τον νόμον του 1852 περί σύνταξεων του στρατού της ζήρας, ανταπεκρίνεται εις τας ανάγκας αυτών και των οικογενειών των.

Ταῦτα έχων πρό οφθαλμόν, εισήγαγον κατά διαταγήν της Α. Μ. της Βασιλίσσης εις την Βουλήν το ψηφισθέν παρ' αυτής και υποδαλλόμενον ήδε εις υμάς νομοσχέδιον, επικαλούμενος την επιήκεισιν αυτού.

Εν Αθήναις, την 26 Ιουλίου 1861.

Ο Υπουργός των Στρατιωτικών
Α. ΒΟΥΣΛΑΡΗΣ.

Ο Ημέτερος Υπουργός των Στρατιωτικών θέλει παρουσιάσει το έπόμενον νομοσχέδιον εις την Γερουσίαν και υποστηρίξει αυτό κατά την συζήτησιν.

Εν Αθήναις, την 26 Ιουλίου 1861.

Εν όνόματι του Βασιλέως

Η Βασιλίσσα

Α Μ Α Α Α Α

Α. ΒΟΥΣΛΑΡΗΣ.

Ψηφισάμεναι ομοτίμως μετά της Βουλής και της Γερουσίας, επιρροήσμεν και διατάσσουμεν.

Άρθρον 1.

Οι αποδοδωγμενος κατά τον υπέρ ανεξαρτησίας αγώνα υπηρέτησαντες εν ενεργεία, διαβιαιώσονται και άργία αξιωματική και υπαξιωματική του μονίμου στρατού, οι το δικαίωμα της αποστρατείας αποκτήσαντες, κατά τον από 19 Αυγούστου 1852 περί σύνταξεων του στρατού της ζήρας νόμον, και συμπληρώσαντες δύο έτη από του διορισμού των εις τον τελευταίον βαθμόν, δύνανται δι' αίτήσεώς των νά τεθώσιν εις αποστρατείαν, προδιβαζόμενοι εις τον αυτίως ανώτερον βαθμόν και απολαύοντες της σύνταξεως του βαθμού τούτου. Οι δε μή συμπληρώσαντες τα δύο έτη εις τον τελευταίον βαθμόν δύνανται κατ' αίτησιν των νά τεθώσιν εις αποστρατείαν απ' λαμβάνοντες την σύνταξιν του τελευταίου ούτων βαθμού.

Άρθρον 2.

Ο παρών νόμος ισχύει επί τρεις μήνας από της δημοσίευσής του.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς θέλει δημοσιευθῇ διά της έρκυμίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθῇ ως νόμος του Κράτους.

Απαγγελλαντος έπειτα του Κ. Προέδρου ότι αντίκειμενον της σημερινής συνεδριάσεως είναι ή συζήτησις διαφόρων νομοσχεδίων, έτέθη πρώτον υπό συζήτησιν τό περί Ίσκηρίας διαχ. 300 κατά μήνα εις έκαστην Γερουσιαστικήν και πούλευσιν λόγω υπερτερώσεως νομοσχεδίων και επ' αυτού λαβών την λόγον ο Γερ. Κ. Παλιμίδης ειπε τα εξής.

(Πρακτ. Γερουσι. της Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

Δὲν πρέπει οὐτε νὰ μετρωθῇ τὰ ἐν τῷ παρόντι νομοσχέδιον διατεταγμένα, οὐτε νὰ προσβάλῃ φιλοτιμίαν τινος. Ἐρχομαι νὰ ἐκφράσω μόνον τὰς πεποιθήσεις μου, δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων εἰσέντες πιστεύουσιν ὅτι ἡ ἐνομοθέτησις τῆς 3 Σεπτεμβρίου προέβλεπε διὰ τὴν περί ἀποζημιώσεως τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἀξίαν νὰ διαμετρήσῃ τὸ μέλλον ἢ περὶ ἀνέξεως αὐτῶν ἢ περὶ χορηγήσεως ποσῶν τινος λόγω υπερτιμήσεως πρόνοιαν προϋφθίν. Ἐκ τῆς κατὰστάσεως τῶν πραγμάτων, ἥτις ὑπερέβαινεν ὅσον τὸν κόσμον, ἐνόησα τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο εὐρὴ νὰ εἴλῃ εἰς ἐνοχλίαν τῶν τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ἐκείνην ἔχουσα τὴν μεγάλην υπερτίμησιν ἢ γνώσῃ μου ὅτι νὰ μὴ ἀνταπεκρίνεται ἡ συμφωνία μόνον πρὸς τὴν μενίδα τοῦ 1813 ἀλλὰ νὰ λαβῇ μέτρον γι' αὐτὴν διὰ καὶ ἐπαυλίσκειν ὅτι ὁ τρόπος, ὁ ὁποῖος ἐπρεπε νὰ θεακέρηται τὰ πάντα ὅσον ἐξαιρέτως τινος καὶ συμφωνίαν πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ἥτο ὁ διαμετρεῖς ἐπιμετρεῖς τινος. Ἦτις συγκρίνουσα ἐπιστημονικῶς τὴν μενίδα τοῦ 1813 πρὸς τὴν συμφωνίαν ἔδεικνεν ἐνδεκάσι μίαις ἀναλογίαν δικαίαν καὶ σύμφωνα πρὸς πάντας ἀποζημιώσεις ἢ χορηγίας καὶ παραδεχθέντος τοῦ τοῦ αὐτοῦ μέτρου, συνετάχθη νόμος χορηγῶν πρὸς μὲν τὰς Γερουσιαστικὰς ἄλλο πρὸς δὲ τοὺς Βουλευτὰς ἑτέρον πρὸς ὃ νόμος οὗτος κανονίζων κατὰ ποσὸν τὴν χορηγίαν εἶχε τι προφυλακτικὴν καὶ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἤδη ἔρχεται ὁ ὑπὸ συγγένειαν νόμος, ὁ ὁποῖος ἀντικατατίθεται εἰς τὰς βίβλους τοῦ Συντάγματος καὶ, ὡς ἐπαρξάται, εἶναι καθήκον ἐάν νομιματικὸν ἐπὶ ἀνέξεως καὶ ὅσον τῆς χορηγίας ἢ καὶ κατὰ τὴν μενίδα τοῦ 1813, ἥτις πράξει μὲν γὰρ καλὴν δικαιοσύνην ἐάν ὁ παρὼν νόμος ἐπὶ ἀνέξεως ἀποδοθῇ ἀπὸ τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν καὶ ἑκείνην ὁ ἰσχύων καὶ ὁ παρὼν ἀπὸ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἔτο καλὴ εἶδος διὰ τοῦτο περικαλῶς τοὺς ΚΚ. ὑπουργοὺς νὰ παραδεχθῶσιν ὥστε νὰ περιορισθῇ ὁ παρὼν νόμος ὡς πρὸς ἄνους τοὺς ΚΚ. Βουλευτὰς, καὶ νὰ μὴ ἐπιμετρίωσιν εἰς τὴν κατὰ μὲνα πληρωμὴν ἀλλ' εἰς τὴν κατὰ Συνόδον, διότι ἡ κατὰ μὲνα πληρωμὴ ἀπάδει εἰς τὴν ἐκδοκὴν τῆς προνοίας, ὅστις εἶναι ἡ χορηγία ποσῶν τινος πρὸς ὑπερτίμησιν τῶν ἀγαθίων λόγω τῆς υπερτιμήσεως καὶ ὡς ἡ χορηγία ἢ ἡ προϋφθίν ἑτέρας ἀποζημιώσεως, πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀνέχουμένην ὡς πρὸς δὲ τὴν περίπτωσιν καὶ ἢν δύναται νὰ ἐπέλθῃ διακρίσις τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Συνόδου δύναται νὰ προστεθῇ χωρὶς τῶν ἄλλων διανομῶν αὐτὴν τὴν περίπτωσιν διὰ τῶν ἀνωτέρω λόγων, ἐκτεταλαμένως νὰ

προτείνω τὸ νὰ περιορισθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὡς πρὸς μόνους τοὺς ΚΚ. Βουλευτὰς, καὶ νὰ ἰσχύωσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος ὡς πρὸς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστικὰς. Τὴν πρότασιν ταύτην οὐδεὶς ἄλλος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὑποστήριξεν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα περυσιασθεῖσα τροπολογία ἐπ' ὅλου τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ὑποστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Γερ. Κ. Παλαμίδου ἔμεινε πρὸς συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν ἐν τῷ ἀρμοδίῳ ἄρθρῳ. ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς. Τροπολογία τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνα ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιδόματος τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἑκάστην ἐκπληρόντα τὰ χρεὶα τοῦ Βουλευτῆ καὶ Γερουσιαστῆ δίδονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, λόγω υπερτιμήσεως, δραχ. 1800 κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιδόματος θέλει διδισθαι εἰς τὴν ἐναρξιν, τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ εἰς τὴν λήξιν τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν ἀπουσιάζοντες Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ πλέον τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ τοῦτο τῇ ἀδείᾳ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήλουσιν, στεροῦνται τὸ ἀναλογικὸν ποσὸν διὰ τὰς περιπλέον τῶν 40 ἡμερῶν ἀπουσίας τῶν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς προσεχέως Βουλευτικῆς Συνόδου, ὅτε καὶ καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1857 καὶ 5 Μαΐου 1860 νόμων.

Ὁ παρὼν νόμος ὑφιστάται παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουλίου 1861.

Ὁ Γερουσιαστὴς

T. MANGINAS.

Ψηφοφορία: ἔπειτα γινόμενης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψήφου

φορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 32 ἀντι-
θέτων ψήφων δύο.

Πρωτόκολλον ψεφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, περί χρημίας 300 δραχ-
μὰν μὴν εἰς ἑκατὸν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν εἰς
ἀποζημίωσιν λόγῳ ὑπερταμίσεως.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομυχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	• • Ν
Τάτση Μαγγίνης κληθεὶς ψήρον		Δημήτριος Χρηστίδης	• • Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Νικόλ. Μαυρομακάκης	• • Ν
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	• • Ν	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	• •
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • •	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • Ν	Κωνστ. Προβελέγγος	• • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Σπύρος Μήλιος	• • • Ν
Ρικάρδος Τζωρτζ	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • •
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστάκοπουλος	• •	Αυκούργος Κριστανίτης	• • Ν
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • Ν
Γεώργ. Φύλλας κληθεὶς ψήρον		Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Παβλακίδης	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντζᾶς	• • • Ν
Αθανάσιος Αιδωρίτης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπακλιόπουλος	• • •	Νικόλ. Σιλητέργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλ. Ἰω. Μίξης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τοπάλδος	• • • •
Κωνστ. Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλιέργης	• • • • Ν
Τσακντάκης Γρηγοράκης	• • •	Ν. Τζαβίλης	• • • • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • • Ν	Β. Πετιμεζᾶς	• • • • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • •	Ν. Πιερᾶκος	• • • • • Ν
Ἀντώνιος Μαυρομυχάλης	• • Ν	Ἰω. Ἀμφοροειδής	• • • • Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	• • •	Κωνστ. Μεταξᾶς	• • • • Ν
Ἰωάννης Στάϊκος	• • • •	Π. Νοτκράς	• • • • •

Ἀναγνώσθη ἀπομένως τὸ ἀρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου ὡς καὶ
ἡ τροπολογία τοῦ Γερ. Κ. Μαγγίνᾳ· καθὼς δὲ λαβόντος τὸν
λόγον ἐτίθη κατὰ πρότερον αὕτη εἰς ψεφοφορίαν ὡς ἀνωτέρω ἡ

Γερουσία ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Κ. Προΐδρου ἀπεφάνητο διὰ χει-
ροτονίας ὅτι δὲν παρεδέχθη αὐτὴν.

Ψεφοφορήσθαι ἐπαμένως τὸ ἀρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο
διὰ χειροτονίας διατὸν ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον 2 αὐτοῦ ἀντιφά-
ντως.

Ψεφοφορίας ἔπειτα γενομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομο-
σχεδίου, ἐσχίσθη κατὰ τὸ συντημένον ὡςδε πρωτόκολλον ψε-
φορίας, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 31 κατὰ 2
ἀντιθέτους ψήφων ἑνός· ἔχει δὲ ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρι-
οῦσι τῆς 11 Ἰουλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψεφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περί χρημίας 300 δραχ-
μὰν μὴν εἰς ἑκατὸν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν εἰς
ἀποζημίωσιν λόγῳ ὑπερταμίσεως.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀντών. Μαυρομυχάλης	• • Ν
Σπυρ. δ. Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτρ. Παπαίτης	• • •
Τάτση Μαγγίνης	• • • Ο	Ἰωάννης Στάϊκος	• • • •
Αναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομυχάλης	• •
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • •	Δημήτριος Χατζίσκος	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Νικόλαος Μαυρομακάκης	• • • Ν
Ρικάρδος Τζωρτζ	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	• • •
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστάκοπουλος	• •	Κωνστ. Προβελέγγος	• • • Ν
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου	• • •	Σπύρος Μήλιος	• • • • Ν
Γεώργιος Φύλλας κληθεὶς ψήρον		Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ο
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Δ. Α. Κουντουριώτης	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Αυκούργος Κριστανίτης	• • • Ν
Αθανάσιος Αιδωρίτης	• • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • • Ν
Γ. Παπακλιόπουλος	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Χριστόφ. Παβλακίδης	• • • •
Νικόλ. Ἰω. Μίξης	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντζᾶς	• • • • Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • • Ν
Κωνστ. Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Σιλητέργος	• • • • Ν
Τσακντάκης Γρηγοράκης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • • Ν

Ι. Κ. Τυπάλδος	Ν. Πιερράς
Νικόλ. Καλλέργης	Ιω. Ἀμβροσιάδης
Ν. Τζαβέλης	Κ. Κωνστ. Μισαχάς
Β. Παπαμάρτης	Η. Νεταράς

Ταθέντος ὑστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαλειψέως ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων τοῦ ἐκ ἀρχ. 53,128 καὶ 58,00 γρὰς τοῦ Ι. Κωλέττου καὶ ἀναγνωσθέντος τούτου ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος εἶπε τὰ ἑξῆς.

Ὅπως ἐγὼ κρίνω παρουσιάζονται ἐνίοτε ἐκτακτὰ τινα φαινόμενα περὶ τῶν ὁποίων δυσκολεύεται τις νὰ δώσῃ τὸν λόγον. Τὸ ὑπουργεῖον εὐρύν, ὡς λέγει, ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ δημοσία βιβλία γρὰς ἐκ ἀρχ. 53,128 καὶ 58,00 τοῦ ἀιμνήστου Κωλέττου, προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἐν Παρισίοις διαχειρίσιν του ὡς Πρίεδης τῆς Εὐλόγης, δὲν ἐφροντίζει νὰ εὕρῃ, ἢ δὲν εὕρει τὸ ἀρμόδιον πρόσωπον διὰ νὰ μᾶλλον ἢν πραγματικῶς ὑπάρχῃ τὸ χρέος τοῦτο· τὸ τοιοῦτο ἔστω ἐν ἀτύχημα διὰ τὸν αἰμνήστου καὶ ἀγωνιστὴν ἐκείνου ἄνδρα· κατὰ συνέπειαν εἰσῆλθεν νομοσχέδιον, δι' οὗ ζητεῖ τὴν συγκατάθεσιν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων νὰ διαγράψῃ ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων τὸ χρέος τοῦτο. Εἰς συγγενὲς τοῦ αἰμνήστου ἐκείνου ἀνδρὸς ὀφείλω κατὰ πρῶτον νὰ ἐχαριστήσω τοὺς ΚΚ. ὑπουργοὺς διὰ τὴν μικρὰν περιποίησιν, ἣν ἀπέδειξαν ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ ἀγωνιστοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς, ἀλλ' ὀφείλω συγχρόνως νὰ προσθέσω, ὅτι καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας τὸ χρέος δὲν εἶναι πραγματικόν· καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐζήτησα νὰ παρακαταθῶσι τὰ ἀρμόδια ἔγγραφα διὰ νὰ πληρωθῇ καὶ ἐγὼ, πληροφορηθῶσι δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ἀρκούντως· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐξωδίκων πληροφοριῶν, ἃς ἔχω, τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ φέρῃ κἀνὲν ἔγγραφον ἢ κἀνὲν λογαριασμὸν τοῦ αἰμνήστου Κωλέττου· προστιθέμεν νὰ φέρῃ μίαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, δι' ἣς πᾶς κληρονόμος ἢ συγγενὴς ἢ καὶ φίλος ἀνάγκη τοῦ αἰμνήστου Κωλέττου θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαθαρίσῃ, περιστάσεως διυλισθῇ, αὐτὸ το χρέος· ἄλλοι ὅμως φίλοι μὲ ἀπέτρεψαν νὰ πρᾶξω τοῦτο, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπάρχει οὐκ ὅθεν εἰς τοὺς κληρονόμους· ἀλλ' ἐνῶ λέγω, ὅτι τὸ χρέος τοῦτο δὲν εἶναι πραγματικόν, προσθέτω, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον, ὅτι τὸ παρὸν δὲν εἶαι εἰρήμικὰ ἢ μᾶλλον ἀπλή τις περιποίησις ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, διότι καὶ ἐν μέλει τέλους δὲν καταρτίσθῃ νὰ προνοηθῶσιν ἀποδείξεις

περὶ τῆς μὴ πραγματικότητος τοῦ χρέους τούτου· τὸ χρέος, ὡς ἐπαρτάται τὸ νομοσχέδιον, θέλει συμψηφισθῇ ἀπέναντι τῶν ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ ὁ μακαρίτης Κωλέττος· οὕς διακρίνω λοιπόν, ὅτι ἔχει νὰ λάβῃ περισσότερα τοῦ παρουσιάζμενου ἤδη χρέους, τοῦ ὅστε τὸ παρὸν ἔχει σχῆμα τινα πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ πρὶ μικροῦ ἐπιχρησθέντος καὶ καθυστεροῦντος ἐν κρίσει νομοσχεδίου, τὸν ἀρκούντων τὴν συμψηφισμὸν τοῦ χρεώστου· μένων εἰς τὰ ἐπιλογισμα, μὲ τὴν διακρίσιν ὅτι τὸ χρέος αὐτὸ εἶναι νεότερον.

Ἐρχομαι ἤδη νὰ προσέσω καὶ ὀλίγας λέξεις καὶ ὅσον ὁμιλῶ τὸν ἑαυτὸν μου. Ἀπὸ εἰσέλθῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ προσέβου, νομοσχέδιον δυσχερὲς εἰκνύτο τοσοῦτον ὁ τόπος· καὶ ἐλαττω τοσοῦτα κατ' αὐτοῦ, ὅσα δὲν ἤρπαιζεν, εἰς ὅταν ἐπαρουστήσασιν καὶ ἐπαρτίσθωσιν ἄλλα νομοσχέδια ὑπὲρ προσέβου ὅχι κατωτέρων, ἀλλ' ἴσως τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν καὶ τὰς ἐκδοχολύσεις τοῦ μακαρίτου Κωλέττου, οὐδεμίαν φωνὴν ὑψώθη (ὁ ὁτιος λοιπόν αἱ συγχρόνως οὐς κατακυρωσάντες καὶ τοῦτο λῆγῃ ἐν παρόδῳ). Ἐκτός δὲ τούτου οἱ τοιοῦτοι ἀνθρώποι ἐσκομὰ τῆς καὶ ἐμῆς, ὅτι πρὸς τὴν σκοπὴν τῆς διωρύξεως τοῦ χρέους τούτου συνεισέχοντα μὲ τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ἀπακροῦσιν αὐτὰς τῆς συζήτησιν, αὐτὲς τῆς διαβολῆς, εἰς προκλήσῃ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐκταρτῇ, ταυτοχρόνως παρακαταθέτω 1) ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου, δι' οὗ ἡγόρευα παρὰ τῆς κληρονόμου ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τοῦ αἰμνήστου Κωλέττου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμφαίνεται συγχρόνως, ὅτι μεταξὺ τῶν χρεῶν, αὐτὰ ἐκδέχθη νὰ πληρώσῃ, δὲν ἔμπερ λαμβάνεται καὶ τὸ περὶ οὗ πρόκειται καὶ 2) πιστοποιητικὸν τῆς ὑποθηκοφύλακος, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὑποθήκη ἐπὶ τούτοις τῶν κτημάτων διὰ τὸ χρέος τοῦτο, ὅστε χάρις τὸ δικαίωμα νὰ διακριθῇ αὐτὰ ὅπως θέλω.

Ἀπέντησαν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Τοῦτον φαινόμενον εἶναι δικαίως ἐξέκλη ὁ Κ. Γερουσιαστής, ὃς παρὰ ἐξέκλην αὐτόν νὰ λαλήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἰς ἀνταρτίαν δὲν ὑπᾶρξεν λόγος λοιπόν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἰσῆλθε τὸ παρὸν νομοσχέδιον χωρὶς νὰ λαλήσῃ τι μετὰ τοῦ προκληθέντος Κ. Γερουσιαστοῦ, καὶ ἀπὸ ἐξέκλη ὑπ' ὅθεν ὅτι τὰ ἔγγραφα ὅσα ἀνέστειν ὁ Κ. Γερουσιαστής καὶ εἶδεν ὅτι κατ' οὐδὲν ἐνδικαίωμα εἰς τὴν ἐξέκλην τοῦ χρέους τούτου ὑψώσιν λοιπόν τὴν φωνήν, καὶ ἔφωσεν αὐτὸν ἐπ' ὅσους ὑπὲρ τοῦ προκληθέντος Γερουσιαστοῦ Κ. Χατζίσκου, καὶ διανεμήσῃ.

ὅτι κακῶς καὶ ἐσφαλμένως ἐσυκοφαντήθη ἐπὶ τῆς καθ' ὁλοκλήραν δι' οὗς ἐμνημονεύσαμεν λόγου. Ἐάν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἰκρί-
ται ἐπὶ οἷς ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἔδειξε ἐκτὸς τὴν
πραξίν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ δώσῃ
λόγον περὶ τοῦ χρόνου· ἡ κυβέρνησις εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀπεδεί-
ξῃ ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ βιβλία· ἐάν δὲ ὑπάρχωσι
ἐκτικαὶ ἀποδείξεις ἐξολήσεως, ἢ πραγματοποιήσεως τοῦ ἐκ
δῶα κανονισμοῦ προκαταβολῆς καὶ προδότησεως προερχομένων
χρέους εἰς προδότης ἄλλων πραγμάτων, δύνανται νὰ περ-
σθῶσι διὰ τὰ παρατερόν τὸ ὑπουργεῖον ἄρ' ἐνὶ κινήσει
ἀπὸ αἰσθητοῦ σιχαροῦ πρὸς τὴν μνήκην τοῦ μακαρίτου Κω-
στάτου, καὶ ὁ ἑτέρος ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως
καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν βιβλίων, εἰσῆλθε τὸ παρὶν νομο-
σχέδιον, διὰ νὰ μὴ κατακτενῇ ἄλλως τὸ ὄργανόν αὐτοῦ ἐρη-
μὸν πᾶσι περιουσίαις, διότι κἀκεῖ δὲν ἀνέχεται νὰ εἶδῃ τὰ
πλάνα τῶν τοιαύτων ἀνδρῶν πνέοντα.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμίδης, ὅτι ἡ πρόνοια τῆς Κυβερ-
νήσεως ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἀγνωστοῦ Κουλέττου πολιτι-
κῶ φίλου μου εἶναι ἀξιώπαινος, ἀλλ' αὐτὸς ἦτοί μοι προσέτιθε, ὅτι
ἔχοντα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ἀποδημίας του τὸν μα-
καρίτην παραπονόμενον κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
διὰ τὴν μὴ ἐκκαθάρισιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν, ὥστε
εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ μακαρίτης εἶχεν ἔδωκε ὑποβιβάζει λογαρια-
σμοῖς.

Ἐπαύθη καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διαβεβαιώσας,
ὅτι ἐγένοντο αἱ μεγαλύτεραι ἐρευναι εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ὑπουρ-
γείου, ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ἐνθυμούνται τὴν ὑποβολὴν τῶν τοιοῦ-
των λογαριασμῶν, καὶ ὅτι οἷτοι ἐπέστην εἰς τὴν τελευταίαν
παρακλήσιν.

Ἐπαυέλαθον ἐπειτα ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Ἐγκριτῶς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐπι-
σημον ἐξήγησιν, ἣν ἔκαμε περὶ τῆς μὴ συμμετοχῆς μου κατὰ
τὸ παρακρινὸν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ εἰσαγωγὴν τοῦ προκειμένου
νομοσχεδίου· ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς λητμόνασται, ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ
ἐξήγησεν τὴν ὑποβολὴν τῶν ἀρροθίων ἐγγράφων, ἐνῶ ἔδυνάτω
να παρουσιάσῃ ἂν εἶχε τοιαῦτα· ἄλλως τε πληροφορῶ τὸν Κ.
ὑπουργόν ὅτι ὑπάρχει ἰδιόμορφος σημείωσις τοῦ μακαρίτου περὶ
ἀγορᾶς ὑπῆλθεν, δὴ καὶ ἐνέγραψεν εἰς Παιδείας καὶ Πανετίαν
διὰ νὰ μὴ δώσωσι περὶ τούτου πληροφορίας.

Μετά τὰ λεγόμενα ψηφισματικὰ μυστικῶς γενομένης ἐπὶ τῆς

ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου, ἐξήχθη ἐκ τῆς διελθῆς τῶν ψήφων
ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 29 κατὰ 5.

Μετά δὲ τὴν δ' α' χειροτονίαν παρὰ τὴν τῶν ὁδοῶν 1 καὶ
2 ἐπαυέλαθ' ἡ αὐτὴ ψηφισματικὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νο-
μοσχεδίου, δι' ἧς ἐξήχθη, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ
ψήφων 32 κατὰ μίαν.

Γιθέντος ὑπερὶν εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστά-
σεως ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ τακτήριου, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν
λόγον, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφισματικὴ, δι' ἧς ἐξήχθη,
κατὰ τὸ συννημένον ὡς πρὸς τὸν πρῶτον ψηφισματικόν, ὅτι ἡ Γε-
ρουσία παρεδέχθη αὐτὴν παρὰ τὴν διὰ ψήφων 32.

Πρωτόκολλον ψηφισματικῶν τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταστάσεως
ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ τακτήριου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• N	Ἀντών. Γ. Κρεῖζης	• • • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• N	Ἀντών. Μαρμαραγάκης	• • N
Σπυρίδ. Καλαυρόπουλος	• N	Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •
Τάτσης Μαγγίνης	• • • •	Ἰωάννης Στάκος	• • • •
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• N	Ἀναστ. Μαρμαραγάκης	• • •
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • N
Ἰωάννης Παζιμάδης	• • • •	Δημήτριος Χατοῦνης	• • N
Νικόλ. Περσικάκης	• • • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • N
Σπυρίδων Τσακούνης	• • •	Νικόλ. Μαρμαραγάκης	• • • N
Ἰωάννης Τζιφτζής	• • • •	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	• •
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης	• • N	Γεώργ. Δουδουγιώτης	• • • N
Βασίλ. Χρηστάκοπουλος	• • •	Κωνστ. Προβιάδης	• • • N
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • N
Γεώργιος Ψύλλας	• • • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • N
Ἰωάννης Θεοδοῦς	• • • •	Δημ. Α. Κωνσταντίνος	• •
Ἰωάννης Χ. Πάτριος	• • • N	Λεωντάρης Κρεστανίτης	• • N
Ἀθανάσιος Λιδωρίδης	• • •	Ἀθ. Α. Μισοῦλης	• • • • N
Γ. Παπακλιόπουλος	• • • •	Α. Γ. Κωνσταντίνος	• • • N
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Χριστόφ. Παζιμάδης	• • •
Νικόλαος Ἰω. Μάξης	• • • N	Ἀντών. Γεωργιαντῆς	• • • N
Δῆμος Κανελλόπουλος	• • N	Νικόλ. Αἰδινιάννης	• • • N
Κωνσταντῖνος Κανάκης	• • •	Νικόλ. Σιδηρόπουλος	• • • • N
Τριαντάφυκος Γεωργιάδης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • N
Μ. Α. Καίρης	• • • •	Ν. Φιλιππος Ἰωάννης	• • • • N

Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν. Περάκος
Νικόλ. Καλλέργης	Ιω. Αμβροσιάδης
Ν. Τζαβέλας	Κωνστ. Μεταξάς
Β. Πατιμέζας	Π. Νοταράς

Αναγνωσθέντα έπαιτα κατά τάξιν και κατά σειράν τὰ άρθρα 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, μέχρι τοῦ 29, και τούτων συμπεριλαμβανομένων εγένοντο απαντα δεκάτ' ἑκτός τοῦ άρθρου 5'. τοῦ άρθρου 4 τροποποιήθητες οὕτως:

Ἀντὶ τῶν λέξεων ἀπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτος μέχρι τῆς εἰς τὸν πέμπτον στίχον λέξεως «κατὰ μῆνα» προσετέθησαν τὰ ἑξῆς. 5') Ἀπὸ παντὸς θαλάσσης ἐργάται, ἰδιοκτῆται ἢ μετόχου τοῦ σκάφους, οὗτ' ἐπὶ μισθῷ, οὗτ' ἐπὶ μερίδι τὴν θάλασσαν ἐργαζομένου.

Ἄν μὲν ᾖναι πλοίαρχος, τρεῖς δραχμαὶ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ κυβερνήτης, μία καὶ ἡμίσεια δραχμὴ κατὰ μῆνα.

Ἄν δὲ δούτης, ἀλιεύς ἢ πορθμῆς, παντὴν μὲν λεπτὰ κατὰ μῆνα.

Ψηφοφορήθην ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰνέγκτο δεκάτ' ἑκατοστὶ διὰ ψήφων 31, ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη.

Ε Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταρτίσεως ναυτικοῦ ἀπομαχικῆς ταμίας.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν. Ἰωάννης Χ. Πέτσου
Ἰωάννης Θ. Κολακοτρώνης	Ν. Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν. Γ. Παπακλιόπουλος
Τάτσης Μαγγίνης	Δημήτριος Βούλγαρης
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Ν. Νικόλαος Ἰω. Μίσης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Δῆμος Κανελλόπουλος
Ἰάκωβος Παξινοῦδης	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν. Γεωργιάδης Γρηγοράκης
Σπυρ. Γεωργιάδης	Μ. Α. Καίρης
Ῥεκάδης Τζιωρτζ	Ἀντ. Γ. Κριεζῆς
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν. Ἀντόν. Μαυρομιχάλης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Αἰμ. Πάπουτας
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν. Ἰωάννης Σταῖκος
Γεώργιος Ψύλλας	Ν. Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν. Ἀλέξιος Βλαχάπουλος

Δημήτριος Χατούκας	Ν. Ἀντόν. Γεωργιάδης
Δημήτρ. Χρηστίδης	Ν. Νικόλ. Διλιγιάννης
Νικόλ. Μαυρομιχάτης	Ν. Νικόλ. Σιλήβαρης
Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	Ν. Ἀναστ. Π. Λιλιώδης
Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν. Φίλιππος Ἰωάννου
Κωνστ. Προβιλέγιος	Ν. Γ. Κ. Τυπάλδος
Σπύρος Μίλιος	Ν. Νικόλ. Καλλέργης
Ῥήγας Παλαμιδής	Ν. Ν. Τζαβέλας
Αἰμ. Α. Κουντουριώτης	Ν. Β. Πατιμέζας
Λαοῦργος Κρεστέντης	Ν. Ν. Περάκος
Ἀθ. Α. Μικούλης	Ν. Ἰω. Αμβροσιάδης
Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν. Κωνστ. Μεταξάς
Χριστόρ. Πιρίαιδης	Ν. Π. Νοταράς

Ἐτίθη ἀκολούθως εἰς συζήτησιν τὸ νομοσχεδίον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 89,915 καὶ 10|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1861* μηδενὸς δὲ λαθόντος τὸν λόγον ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δι' ἧς ἐξήχθη, κατὰ τὸ συνημμένον ὡς πρὸς πρῶτον, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδίχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 31.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 89,915 10|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν. Ἰωάννης Θεοτόκης
Ἰω. Θ. Κολακοτρώνης	Ν. Ἰωάννης Χ. Πέτσου
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν. Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης
Τάτσης Μαγγίνης	Ν. Γ. Παπακλιόπουλος
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Ν. Δημήτριος Βούλγαρης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν. Νικόλαος Ἰω. Μίσης
Ἰάκωβος Παξινοῦδης	Ν. Δῆμος Κανελλόπουλος
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν. Κωνσταντῖνος Κανάρης
Σπυρ. Γεωργιάδης	Ν. Γεωργιάδης Γρηγοράκης
Ῥεκάδης Τζιωρτζ	Ν. Μ. Α. Καίρης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν. Ἀντόν. Γ. Κριεζῆς
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν. Ἀντόν. Μαυρομιχάλης
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν. Αἰμ. Πάπουτας
Γεώργιος Ψύλλας	Ν. Ἰωάννης Σταῖκος

Ἀναστάσιος Μαρμαυγάλης . . .	Χριστόφ. Παρριζαίου . . .
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ἀντών. Γεωργαντζής . . .
Δημήτριος Χριστιδής . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .
Δημήτριος Χριστιδής . . .	Νικόλ. Σιδηρόπουλος . . .
Νικόλαος Μαυρομαμάτης . . .	Ἀναστ. Παλ. Ζωίδης . . .
Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . .
Γεώργιος Δουδουσιώτης . . .	Γ. Κ. Τσιπλίδης . . .
Κωνσταντῖνος Προβιάδης . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Σπύρος Μίλλας . . .	Ν. Τζαβέλης . . .
Ρήγας Παλχυίδης . . .	Β. Πατριάρχης . . .
Δημήτριος Α. Κωνσταντινίδης . . .	Ν. Πατριάρχης . . .
Αναστάσιος Κωνσταντινίδης . . .	Ἰω. Αἰδουσιάνης . . .
Ἀθ. Α. Μικαλίδης . . .	Κωνστ. Ματαῖος . . .
Α. Γ. Κωνσταντινίδης . . .	Η. Ντατζής . . .

Διατῶ ἐπιτετε γινόμενου διὰ χειροτονίας τοῦ πρώτου καὶ μοναχικοῦ ὁρίθου ἐπανέληθη ἡ αὐτὴ ψευδογραφία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου, δι' ἧς εἰλήθη, κατὰ τὸ συνημμένον ὡς πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Γερουσία παρετέθη αὐτὸ περὶ ἡμέρας 30.

Πρωτόκολλον ψευδογραφίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῷ συνόλῳ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκδόσεως πιστώσεως
ῤ. 89.915 10/00 ἐπὶ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1861.
τῶν Νεοελλῶν τῆς γῆρας 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .
Ἰωάννης Θ. Κολοκατρώνης . . .	Ἀθανάσιος Αἰδουσιάνης . . .
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Γ. Παπακωνσταντίνου . . .
Τάκης Μαγγίνης . . .	Δημήτριος Βασιλάκης . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Νικόλαος Ἰω. Μίλλας . . .
Νικόλ. Παπαπολίτης . . .	Ἀἴμιος Κωνσταντινίδης . . .
Ἰάκωβος Πατριάρχης . . .	Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .
Νικόλ. Πρατσινάκης . . .	Γεωργίου Γρηγοριάδης . . .
Σπύρ. Τριαντάρας . . .	Μ. Α. Καίρης . . .
Ρικάρδος Τζιωρτζής . . .	Ἀντών. Γ. Κριεζής . . .
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ἀντών. Μαρμαυγάλης . . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Δημήτρ. Παπαπολίτης . . .
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου . . .	Ἰωάννης Σταῖας . . .
Γεώργιος Φύλλας . . .	Ἀναστ. Μαρμαυγάλης . . .
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .

Δημήτριος Χριστιδής . . .	Ἀντών. Γεωργαντζής . . .
Δημήτριος Χριστιδής . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .
Νικόλ. Μαυρομαμάτης . . .	Νικόλ. Σιδηρόπουλος . . .
Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος . . .	Ἀναστ. Παλ. Ζωίδης . . .
Γεώργ. Δουδουσιώτης . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . .
Κωνστ. Προβιάδης . . .	Γ. Κ. Τσιπλίδης . . .
Σπύρος Μίλλας . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Ρήγας Παλχυίδης . . .	Ν. Τζαβέλης . . .
Δημήτριος Α. Κωνσταντινίδης . . .	Β. Πατριάρχης . . .
Αναστάσιος Κωνσταντινίδης . . .	Ν. Πατριάρχης . . .
Ἀθ. Α. Μικαλίδης . . .	Ἰω. Αἰδουσιάνης . . .
Α. Γ. Κωνσταντινίδης . . .	Κωνστ. Ματαῖος . . .
Χριστόφ. Παρριζαίου . . .	Η. Ντατζής . . .

Ἐστὶ δὲ ὡς ἐπαρτήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐν τῇ 20 Ἰουλίου π. π.
Τεθέντος ὅτι τὸν εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προ-
σόντων τῶν δικαστικῶν ἐπαρτήθη, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦτου
μετὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐτέθη εἰς ψευδογραφίαν ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ, δι' ἧς εἰλήθη, ὅτι ἡ Γερουσία παρετέθη αὐτῇ περὶ
ἡμέρας 31, ὡς τὸ συνημμένον ὡς πρωτόκολλον
ψευδογραφίας.

Πρωτόκολλον ψευδογραφίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῷ συνόλῳ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκδόσεως
τῶν δικαστικῶν ἐπαρτήθη.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ἰωάννης Θεοτόκης . . .
Γ. Θ. Κολοκατρώνης . . .	Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ἀθανάσιος Αἰδουσιάνης . . .
Τάκης Μαγγίνης . . .	Γ. Παπακωνσταντίνου . . .
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Δημήτριος Βασιλάκης . . .
Νικόλ. Παπαπολίτης . . .	Νικόλαος Ἰω. Μίλλας . . .
Ἰάκωβος Πατριάρχης . . .	Ἀἴμιος Κωνσταντινίδης . . .
Νικόλ. Πρατσινάκης . . .	Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .
Σπύρ. Τριαντάρας . . .	Γεωργίου Γρηγοριάδης . . .
Ρικάρδος Τζιωρτζής . . .	Μ. Α. Καίρης . . .
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ἀντών. Γ. Κριεζής . . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ἀντών. Μαρμαυγάλης . . .
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου . . .	Δημήτρ. Παπαπολίτης . . .
Γεώργιος Φύλλας . . .	Ἰωάννης Σταῖας . . .

Αναστάσιος Μαυρομυλάς	•	Χριστόφ. Παράκιδης	• • • •
Αλέξιος Βλαχόπουλος	• N	Αντών. Γεωργαντάς	• • • • N
Αρμήτριος Χατοσίτσος	• • N	Νικόλ. Διληγιάννης	• • • • N
Αρμήτριος Χρηστίδης	• • • N	Νικόλ. Σιληβεργας	• • • • N
Νικόλ. Μαυρομυλάς	• • • N	Αναστ. Πολιζωίδης	• • • • N
Αναστ. Σ. Χαλαλάκης	• • • •	Φίλιππος Ιωάννου	• • • • N
Γεώργ. Αποδομιώτης	• • • N	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • •
Κωνστ. Προβιλέγγιος	• • • N	Νικόλ. Καλλέργης	• • • • N
Σπύρος Μίλιος	• • • • N	Ν. Τζαβέλας	• • • • N
Ρήγας Παλαμίδης	• • • • N	Β. Πατριάρχης	• • • •
Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης	• • • •	Ν. Παράκιδης	• • • • N
Λυκοῦργος Κρεστανίτης	• • • N	Ιω. Λαδουσιάνης	• • • • N
Αθ. Α. Μικαΐλης	• • • • N	Κωνστ. Ματαξάς	• • • • N
Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • N	Π. Νουαρές	• • • •

Αναγνωσθέντος ἑπειτα τοῦ ἀρθροῦ πρώτου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Πολιζωίδης ὡς μέλος τῆς μειονοφηρίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέπτυξεν ἐκ δευτέρου τοὺς εἰς τὴν ἐκθεσὶν περιλαμβανόντας λόγους, οἵτινες ἐπεισαν τὴν μειονοφηρίαν νὰ ἐπιφέρει τὰς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθεσὶ μνημονευομένας τροπολογίας, καὶ προσέθηκεν, ὅτι, ἐὰν πρὸ τοῦ Συντάγματος ἐλογίζετο ἀποχωρῶσα ἡ μονοταγὴ ἀσκήσις, διατὶ τῶρα ὅταν τὰ πάντα προήχθησαν τὸ κοινὸν ἐπλεονέχει· διατὶ οἱ νόμοι ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως θέλει νὰ ἴναι αὐστηρότεροι τῶν ἐπὶ τῆς ἀπολύτου; ὅτε ταῦτα, εἶπε, λαμβάνουσι χώραν εἰς κρῆτα γεγενηκότα, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, ὅπου ἡ νεολαία ὀργᾷ πρὸς τὴν παιδείαν, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνῃ χώραν τοῦτο.

Ὁ δὲ Γερ. Κ. Προβιλέγγιος μέλος τῆς μειονοφηρίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπεισαν τὴν πλειονοφηρίαν νὰ δεχθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἡλικία, εἶπε, γνώσεις θεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ χαρακτὴρ ἀνεπιληπτος καὶ ἀκέραιος δίδουσι τὰς ἀποχωρήσεις ἐγγυήσεις περὶ τῆς καλῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης· διὰ νὰ ἐξηγιασθῇ ὁ ἀκέραιος χαρακτὴρ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αὐστηρότης εἰς τὰς γνώσεις τῆς θεωρίας καὶ πείρας· πολὺ δὲ περισσώτερον τῆς πείρας, διότι αὕτη δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ μάθῃ τις τοὺς τύπους καθ' οὓς συντάσσεται μία ἀγωγὴ ἢ ἕνα ἄλλο διόγρατον, ἀλλὰ καὶ πῶς ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης· διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν ἀποβαρύνομεν τὴν νεολαίαν, δὲν εἰσάγομεν τὴν ἀμάθειαν, ἀπ' ἐναντίας καὶ τὴν νεολαίαν ἐνθαρρύνομεν καὶ τὴν ἀμάθειαν ἀποσκορακίζομεν,

διότι διδόμεν νὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις, ὅτι ὁ ἄξιος καὶ ὁ εὐδοκίμου· εἰς τὴν ἀσκήσιν θέλει προτιμηθῇ· σήμερον πρόκειται περὶ ἰσοδυνάμειας καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἰμεθα περισσώτερον αὐστηροί, διὰ νὰ μὴ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς δικαστικὰς ἐδρας ἡ ἀμάθεια, ἥτις θὰ βασανίζῃ αἰωνίως τὸν λαόν.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Ὁ προλαλήσας ἐκθέτην τὰς ἰδέας του εἶπεν, ὅτι αἱ ἰδέαι του αὐταὶ στρεφόνται εἰς τὰς αὐτὰς ἀρχάς, αἵτινες διέπουν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη, καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνέλευσις ὥρισε νὰ γινῇ νόμος περὶ ἰσοδυνάμειας· ἀλλ' ἐνῷ πρὸ ὀλίγου ἐτυζήτηθη τὸ νομ. σχέδιον τοῦτο ἀταράχως, ὡς πρὸς τὸ σήμερον γίνεσθαι προσπάθεια πῶς νὰ τελειωσῇ χωρὶς συζητήσεως· οἱ λόγοι τῆς μειονοφηρίας ἐξετίθησαν καὶ συντείνουσι εἰς τὸ πῶς νὰ τελειωσῇ καλῶς τὸ νομ. σχέδιον. Εἶπεν ὁ προλαλήσας, ὅτι θέλομεν νὰ εἰσάγωμεν τὴν ἀμάθειαν, ἀλλ' αὕτη ἡ ἀμάθεια πόθεν προέρχεται; βεβαίως ἐκ τῶν δύο μερῶν καὶ ἐκ τοῦ πανεπιστημίου ἡλικιῶν καὶ ἐκ τῆς κακῆς πείρας· διὰ τῆς καθιερύσεως λοιπὴν τῶν δύο ἐτῶν δὲν δεσμεύομεν τὴν ἱκανότητα; μήπως δὲν ἔχομεν ἱκανοὺς ἤδη δικαστὰς ἢ μήπως χρειάζομεθα ἤδη πρὸς ἅπαν τὰς μετ' ὀλίγου θὰ ἔχωμεν νέους νομικοὺς καὶ μὲ ἡλικίαν καὶ μὲ παιδείαν ἱκανὴν καὶ μὲ ὑπόληψιν, καὶ τοὺς δὲν θέλει πεισθῇ νὰ διορίσῃ ὁ Κ. ὕπουρ ὅς χωρὶς τῆς παριουσίας τῆς κατὰ τὰ νομοσχέδιον προθεσμίας, καὶ ἡ παραδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου θὰ βλάψῃ τὴν ἰδέαν, ἐνῷ τὸ πρακτικὸν μέρος δὲν προσκόπει, διότι εἰς ὅλα τὰ δικαστήρια ὑπάρχουσιν ἱκανοὶ νὰ καθίσωσι τὰς ὑπαρχούσας θέσεις.

Εἰς ταῦτοις ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι δὲν παρεδίδετο ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε μόνον τὸν ὅρον τῶν δύο ἐτῶν, ἀλλὰ διότι εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο δικαστήρια ὑπάρχον ὁ ἐλαγχος τῆς πείρας· διότι ἐνταῦθα δὲν ζητεῖται τὸ πρῶτον τὴς θεωρητικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάγκης πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν θεωριῶν τούτων πείρας, ὥστε ὁ δικαστὴς νὰ δύνηται νὰ ἐφαρμόξῃ ἐκ τοῦ πραγματοῦ τὰς θεωρητικὰς αὐτοῦ γνώσεις· πρὸς τοῦτο πολλῶν ἐτῶν πολλάκις πείρα δὲν ἐπάρκει.

Καὶ παραδείγμα ἔφερε τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἀνώτεροι δικασταὶ δὲν γίνονται παρ' ἐκείνου, οἵτινες ὡς δικηγόροι ἀπέκτισαν τεσσαράκοντα ἐτῶν πείραν, κατώτεροι δὲ οἱ διεξελθόντες δικαστὰς ἐπιτυγχάνουν δικασμασίαν.

Πᾶσι δὲ, προσέθηκεν, παρεδίδετο τὴν δικτὴ πείραν ἀπο-

λαμβάνοντας το παράδειγμα της Γαλλίας, ητις εσχάτως ησπάσθη το σύστημα τούτο.

Παρατήρησαν ο Γερουσιαστής Κ. Χατζίσκος, ότι δεν είναι μόνον τὰ δύο ἐτη, διότι παρ' αὐτὸν μεγιστοῦ ἐφαρμασθὴ ὁ νόμος ὅσως πολλὰ ἢ καὶ πλείω ἐτη, τὰ ὅποια ἔχ' προστεθῶσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προέχοντος νομοσχεδίου ὑφ' ὅμοια ἑτερα δύο, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν ἀσπόμεται πάλιν νὰ ἐκλέγῃ τὴν ἱκανότεραν. Ἀν λοιπὸν ἐπιμείνῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς εἰς τὴν παλαιὰ ταύτην δοκιμασίαν τοῦ νομοσχεδίου, προσέθεκεν ὁ λαλῶν, πιστεύει, ὅτι ἐν αὐτῇ δὲν θέλει εἶναι διαστάς ἐπιθυμούντας τὴν θέσιν ταύτην.

Μετὰ τὰ λεγόμενα ὁ Γερουσιαστὴς δὲν παρεδέξατο τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προτενομένην τροπολογίαν, καὶ τὸ ἀρθρον 1 ἐγένετο δακτὴν διὰ χειροτονίας, ὡς εἶχεν ἐν τῇ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀρθρου 2 ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ὑπέθελεν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Γερουσίας προσθέσκειν τινὰ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου παραγράφου. Τῆς προσθήκης ταύτης ὑποστηρίχθησαν, τὸ ἀρθρον 2 ἐγένετο δακτὴν δ' αὖ χειροτονίας, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

Ἀρθρον 2.

Ἐστέ τις ἡ ἀντισταγγελέως ἐστέων, προέδρος Πρωτοδικῶν ἢ εἰδικὸς ἐμποροδικίου ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν δύναται νὰ διορισθῇ μόνον οἷς ὑπερέχουσιν τοὐλάχιστον τρία ἐτη ὡς πρωτοδικῆς ἢ ἀντισταγγελέως Πρωτοδικῶν, ἢ ὡς πρῶτος ἢ δευτέρου παρ' ἐστέας, ἢ ἡκτὴν ἐτη ὡς πρόεδρος ἢ δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικῆς.

Ὁ εἰς τινὰ τῶν θέσεων ταύτων διοριζόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ κλεικίαν εἰκοσάκτω ἐτῶν συμπληρωμένων, ἐκτὸς τῶν παρ' ἐστέας ἀντισταγγελέων, αἱ τινες ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον μόνον τὸ εἰκοστὸν ἑκτον ἔτος.

Ἀναγνωσθὲν ἀπομένως τὸ ἀρθρον 3 ἐγένετο δακτὴν διὰ χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν καὶ τοῦ ἀρθρου 4 ἀνεγνώσθη καὶ ἡ εἰς αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὅποιαν ὑποστηρίζων ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος παρατήρησεν, ὅτι νομίζει καλὸν ἢ ἐπιμελὲς τῆς καταλλήλου ἐκλογῆς τοῦ διορισθεασμένου δικαστοῦ νὰ πιστοποιῆται διὰ πράξεως ἐλοκλήρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τὴν μόνον τοῦ ἀρτιδίου ὑπουργοῦ, διότι οὕτω ἐπαρρησιάζει ἐξ ἐνός ἡ νομιμία, διότι διατρέχει τὴν κίν-

ησαν τῆς ἀποσπαστικῆς συνείας ἡ δυσμενείας ἐνός ὑπουργοῦ, ἐκ αὐτοῦ δὲ ὑπάρχει μία ἀσφαλὴς ἐγγύησις ἀπὸ τῶν διαχειρηματιῶν προσόντων τῆς δ' αὖ τοῦ διπλώματος ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος, καὶ τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, ἡτις συντείνει πολλὴ εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀφοῦ τῇ κοινῇ αὐτὴν ὑπόληψιν ἐπιβεβαιώνει πραγματικὸν ἐπίσημον ἐλοκλήρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Παρατήρησαν δὲ τοιοῦ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι διὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀφαιρεῖται πᾶσα ὑπουργικὴ εὐθύνη, ἡτις διὰ πολλοὺς λόγους εἶναι ἀ-α-γκία, ἀφοῦ μάλιστα τῇ συστάσει τούτου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς θέλει γνωμοδοτῆσαι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἀρθρον 4 διὰ χειροτονίας, ὡς εἶχεν εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος πρὸς τούτοις καὶ τοῦ ἀρθρου 5 ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐτῶν τῆς δοκιματικῆς τῶν δικηγόρων.

Ὁ δὲ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι εἰς τῶν κοριωτέρων λόγων, οἷσιν ἐπείσθη αὐτὸν νὰ παραδεχθῇ τὸν ὅρον τὸν ἐν τῇ νομοσχεδίῳ, εἶναι ὅτι ἐλαττωμένων τῶν ἐτῶν, θέλει πληρωμῆται ὁ ἱσχυρὸς Πάρος δικηγόρων, ὅχι τοσοῦτον καλῶς κατεργασμένων ὡς ἀπαρασθῶσιν ἐνώπιον τῆς ἀνωτάτης πρῆξις τοῦ ταυτοῦ δικαστηρίου, ἐνθ' καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν οἱ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάρῳ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι δικηγόροι δὲν εἶναι πλέον τῶν ἑκατῶν.

Ἀπαντήσας ὁ Γερουσιαστὴς Δ. Χατζίσκος.

Δὲν ἐννοῶ πιστῶς τὴν πραγματὴν τὴν ὅποιαν θέλει νὰ θέτῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τοῦ νομοσχεδίου ταύτου, ἀφοῦ ὁ ἴδιος θέλει εἶναι ὁ ἐκείνων καὶ διορίων τοὺς ἱκανοτέρους ἀπομένως ἐνταῦθα ἐλαττωμένη τὰ συμπεριεπόμενα τοῦ ἰδιώτου, ὅστις εἶναι αἷμας νὰ ἐναποθέσῃ τὰ συμπεριεπόμενα τοῦ εἰς ὄντως τῶν δικηγόρων θέλει, μόνος αὐτὸς ἀποδεχόμενος τὴν ἐξ ἱκανότητος ἢ ἀνεκτικότητος τοῦ δικηγόρου καλὴν ἢ κακὴν ἐδόχασιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ ἐνθ' κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἐξ ἐνός μὲν κλείεται τὸ στάδιον εἰς τὴν νομιμασίαν καὶ τὴν ἀποτέλλουσαν νομιμίαν, ἐξ ἄλλου δὲ διδεται προνομίαν εἰς μίαν μετὰ ἀποκαταστατικῶς, ὥστε κατὰ τούτο τὸ νομοσχέδιον εἶ-αι ἀδ' ὅσον, ὡς ἐπὶ ἀρμενικόν, ὅ ὅτι δὲν ἀρμίζει τὸ στάδιον ἐκείθεν εἰς ὅλον ἐξίσου.

Παρατήρησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς, ὅτι ὅπως τὰ δικαστήρια διὰ τῶν προσόντων, τὰ ὅποια ἐπεφράσκατο, ἐπαρμῶν ἀποκτεῖσι τὴν ἀνάλογον πείραν μετὰ τῆς θεωρίας, οὕτω

καὶ οἱ διακρίτες ἀνάγκη νὰ μοιφώνωνται βάσιμον προ-
κείμενον τὴν ἀνωτέραν πάντοτε πείραν πρὸς τὴν θεωρίαν. Ἐπὶ
παραδείγματι. Τὰ ἐρωτήματα δικάζοντα ἀνακαλύπτουσι τὴν πλῆ-
ρη ἢ ἐλλιπὲς τὰ ἐσώματα τῶν υποδικαστηρίων δικαστῶν,
ὥστε ἀνάγκη πᾶσι καὶ οἱ ἐνώπιον αὐτῶν παριστάμενοι δικα-
τοροὶ, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀνάλογον ἐκπαιδευτικὴν τε
καὶ πρακτικὴν διὰ νὰ ἐννοήσιν καὶ λύουσιν ἐντὶ τῶν ὁρίων καὶ
τῆς πρακτικῆς ἐπιστήμης δικὰ διὰ τῆς θεωρίας ἀπέστησαν.

Ζητούμεν λοιπὸν διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου προσόντα δι-
καστῶν θεωρητικὰ, ἀλλὰ καὶ πρακτικὰ. τὰ ὅποια εἰς δικηγόρους
ἀποκτᾶ εἰς τὰ κατώτερα δικαστήρια. Μελενοῦν, διὰ νὰ ἐπανεέλθω
εἰς τὸν ἑρμῆν, τὸν ὅποιον ὑποποιεῖ ὁ πρόεδρος ἐπιτιμὸς
Γερ. Κ. Χατζίσκος, ὅτι ζητούμεν νὰ θέσωμεν σήμερον διὰ τοῦ
παρόντος νομοσχεδίου, λέγω, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχη ὑπόστασιν,
διότι νόμος ἕως δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ὑπολογὸν καὶ ἤδη
τὸ προεδριεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν δικηγόρων ὅσους θέλῃ.

Μετὰ τὰ λεγόμενα τὸ δῆλον ὅ ἐγένετο δικτὸν διὰ χειρο-
τάξας, ὅς εἶχεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν καὶ τοῦ ἀρθροῦ 6 ὁ Κ. ἐπὶ τῆς δι-
καστικῆς ὑπουργικῆς ἐπιδείξεως εἶπε προσθέτων εἰς τὸ τέλος τοῦ
ἀρθροῦ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἁρμονία μετὰ τοῦ ψηφισθέντος ἀρθροῦ 2
ὅτι ὑποκὸν παρῆλθετο ἡ Γερουσία ψήφισαν τὸ ἀρθρὸν 6 διὰ
χειροτάξας ἔχει ὡς ἔχει. Ἀρθρὸν 6.

«Πῶς κατὰ τὴν τῶν ἐν ἐν ταῖς ἀθροῖς 1—5 ἐντεταλμένων
πρωτόκολλων συναπολογεῖται ὁ χρόνος διὰ διὰ τὴν διὰ τῶν
ἐν δικαστηρίῳ τῶν ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν ἀναγνωρισμένων ὑπηρεσιῶν.
αὐτοὶ ἐν δικαστηρίῳ ἢ παρὰ δικῆς ὑπηρεσίας πρὸς πρωτοδικίας,
εἰς συντάξιν με ἐν ἐκείνῃς ὑπηρεσίαις παρ' ἐρίταις.»

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ ἀρθρὰ 7 καὶ 8 ἐγένετο δικτὸν
δι' εἰδικῆς ἐπ' ἐξ ἐκαστοῦ χειροτονίας.

Ἐπὶ τέλος ψηφισθέν καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς
κλήσεως ἐγένετο δικτὸν διὰ ψήφου 29 ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν
τῶν ψηφολεπτῶν ΚΚ. Ν. Μαυροματάου καὶ Ν. Καλλιέργη κατὰ
τὸ ῥῆθρον συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφισθέν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου παρ' ἐπιδείξεως
τῶν δικαστῶν βασιλέων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν | Σπυρ. Καλογερόπουλος . . . Ν
Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης . . . Ν | Γάβριλ Μαγγίνης

Αναγ. Μοναρχίδης Ν	Δημήτριος Χατζίσκος Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης Ν	Δημήτριος Χρυσ. Ἰδης Ν
Ἰάκωβος Παζιμάδης Ν	Νικόλαος Μαυροματάς Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης Ν	Ἀναστάσιος Σ. Χαρολάμπης Ν
Σπυρ. Τριούπης Ν	Γεώργιος Δουδωνιώτης Ν
Ριζάκης Τζιούρτζ Ν	Κωνστ. Προβελίγγιος Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης Ν	Σπύρος Μήλιος Ν
Βασίλ. Νικηταράδης Ν	Ὁδύσσεος Παλαμίδης Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης Ν
Γεώργιος Φωλλῆς Ν	Λεοκάρδος Κρίστάντης Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης Ν	Αθ. Α. Μισοῦλης Ν
Ἰω. Χ. Πέτρου Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης Ν	Χριστόφ. Παρλαμίδης Ν
Γ. Παπαληλιόπουλος Ν	Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς Ν
Δημήτριος Βούλγαρης Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης Ν
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς Ν	Νικόλαος Σιλιανέρος Ν
Ἀδμος Κανελλόπουλος Ν	Ἀναστάτ. Παλιζωίδης Ν
Κωνσταντῖνος Κανάκης Ν	Φίλιππος Ἰωάννου Ν
Γεωργιάδης Γρηγοριάς Ν	Γ. Κ. Τσιπλίδης Ν
Μ. Α. Καίρης Ν	Νικόλ. Καλλιέργης Ν
Ἀντώνιος Γ. Κριζῆς Ν	Α. Τζαβέλης Ν
Ἀντώνιος Μαυροματάς Ν	Β. Πατριάρχης Ν
Δημήτριος Πλαπούτας Ν	Ν. Πιστάκης Ν
Ἰωάννης Σταλίκος Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης Ν
Ἀναστάσιος Μαυροματάς Ν	Κωνστ. Μεταξῆς Ν
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος Ν	Π. Λοταρῆς Ν

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἀποδοποιεῖται ὡς ἔχει.

Ἐπιδεικνύμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρὸν 1.

Δικαστικῆς ἢ ἀντισταγματικῆς πρωτοδικίας δύναται νὰ διορι-
θῇ μόνον ὅστις ἔστω διδασκαρικὴ ἢ ἀπολυτηρίων διπλώματος
τῆς νομικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ὑπηρετικῆς
τουλάχιστον δύο ἐτῶν ὡς εἶπεν δικῆς ἢ γραμματικῆς πᾶνδρος
ἢ δικηγόρος πρωτοδικῶν ἢ ἐφετών, καὶ ὅστις μὴ ἔχων διπλώ-
μα, ὑπηρετικῆς δὲ ἐπὶ ἐξ ἐτῶν ὡς εἰρηνοδίκης ἢ γραμματικῆς
πρωτοδικῶν ἢ ἐφετών, ὑπέστηται εἰς ἐξέτασιν περὶ τῶν νομικῶν
αὐτοῦ γνώσεων καὶ ἐθεωρήθη ἱκανὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιαύτων
καθηκόντων.

Ὁ κρίνον διπλωμα ἀλλοδαπῆς διδασκαρικῆς τῆς νομικῆς ἀπαι-

ταίται πρὸς τῇ διατῇ, ὡς ἀνωτέρω, ὑπερεῖται νὰ ὑποστῇ εὐδαιμόνως ἐξέτασιν περὶ τοῦ ἐγκυρίου δικαίου.

Αἱ ἀνωτέρω ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς σχηματιζομένης ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐρετῶν. Ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουν ἐνεργεῖσθαι αἱ ἐξετάσεις, θέλουν κανονισθῇ διὰ Β. διατάγματος.

Διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδικίου ἀπαιτεῖται πρὸς ταῦτα ἡ συμπληρωσις τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τὴν τοῦ ἀντισταγγαλιῆος ἢ τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου.

Ἄρθρον 2.

Ἐρέτας ἢ ἀντισταγγαλιῆς ἐρετῶν, πρόεδρος πρωτοδικῶν ἢ εἰδικὸς ἐμποροδικαίου ἢ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις ὑπερεῖται τοῦλάχιστον τρία ἔτη ὡς πρωτοδικῆς ἢ ἀντισταγγαλιῆς πρωτοδικῶν, ἢ ὡς πρέσβης ἢ δικηγόρος παρ' ἐρέταις, ἢ ὑπὸ ἔτη ὡς πρέσβης ἢ δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίας.

Ὁ εἰς τινὰ τῶν θέσεων τούτων διοριζόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ἡλικίαν εἰκοσιοκτὼ ἔτων συμπληρωμένων, ἐκτὸς τῶν παρ' ἐρέταις ἀντισταγγαλιῶν, οἵτινες ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον μόνον τὸ εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος.

Ἄρθρον 3.

Πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεὺς, ἀντιπρόεδρος, δικατὴς ἢ ἀντισταγγαλιῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐρετῶν δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις διετέλεσεν ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη ἐρέτας ἢ ἀντισταγγαλιῆς ἐρετῶν, πρέσβης πρωτοδικῶν ἢ εἰδικὸς ἐμποροδικαίου, εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν ἢ πρέσβης ἢ δικηγόρος παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 4.

Πρέσβης παρὰ μὲν πρωτοδικαίας δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὁ ἔχων διπλῶμα περὶ τῶν νομικῶν σπουδῶν τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ, ἐν ἑτέρῳ διπλῶμα ἀλλοδαποῦ δικηγόρου, ὅστις τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 1 ὁριζόμενα, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ πρωτοδικίου παρ' ἐρέταις δι' ὃ ὑπερεῖται ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη ὡς πρέσβης, ἢ δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίας, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ἐρέτου παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ ἐπὶ πάντε ἔτη δικατῆς, πρέσβης ἢ δικηγόρος παρ' ἐρέταις, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Διὰ διορίζεται τις εἰς τὴν θέσιν πρέσβου, ἂν δὲν ἔχῃ συμπληρωμένον τὴν διὰ τοῦ δικαστῆς τοῦ παρ' ὃ διορίζεται δικαστηρίου ἀπαιτουμένην ἡλικίαν.

Ἄρθρον 5.

Δικηγόρος παρὰ μὲν πρωτοδικαίας δύναται νὰ διορισθῇ ὁ ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, καὶ ἔχων διπλῶμα τῶν νομικῶν σπουδῶν τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ, ἐν ἑτέρῳ διπλῶμα ἀλλοδαποῦ δικατῆρος, ὅστις τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ πρωτοδικίου παρ' ἐρέταις δι' ὃ ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη ὑπερεῖται, ὡς δικηγόρος ἢ πρέσβης παρὰ πρωτοδικαίας, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ἐρέτου καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὁ ἐπὶ πάντε ἔτη ὑπερεῖται παρ' ἐρέταις ὡς δικηγόρος ἢ πρέσβης, ἢ ὁ ἔχων τὰ προσόντα τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς κατάρτησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1—5 ὁριζομένων προσόντων συνυπολογίζεται ὁ χρόνος ὃν διήνυσεν τις διατελὼν ἐν δικηγόροις τῶν ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν ἀνταρραμμένων ὑπηρεσιῶν. Δύο ἔτη δικηγориκῆς ἢ πρεσβερικῆς ὑπηρεσίας παρὰ πρωτοδικαίας ἐξισοῦνται μὲν ἔτος τοιαύτης ὑπηρεσίας παρ' ἐρέταις.

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἔτι διατελοῦντες εἰς τὴν δικαστικὴν ἢ δικηγориκὴν ὑπηρεσίαν, ἢ οἱ ἐξ λθόντες αὐτῆς διὰ παραιτίσεως ἢ διορισμοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν ὑπόκεινται εἰς τὴν παρόντα νόμον μόνον καθίσαν ἀποφ. τὴν διορισμὸν αὐτῶν εἰς θέσιν ἀπαιτουμένην ἀνωτέρω προσόντα ἐκείνης ἢ κατέχουν ἢ κατεῖχον εἰς τὰς ῥηθείας ὑπηρεσίας, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ὅμως νὰ ἔχωσι διπλῶμα τῶν νομικῶν σπουδῶν τῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς δημοσιότητος τοῦ παρόντος νόμου, ἀκυρτοῦνται ὅσα τῶν προαναριθμημένων καὶ προδιατεταγμένων ἀντιθέσιν οὖσιν εἰς αὐτόν, ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ 27 Ἰουλίου καὶ 4 Σεπτεμβρίου 1836 καὶ 15 Νοεμβρίου 1847 βασιλικά διατάγματα περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

Ὁ παρὼν νόμος ὑποβλήθης ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σύμφωνον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ὁ δὲ Κ. Πρίεδρος, τῇ συγκαταλέσει τοῦ Σωματος, ἐλευσε τὴν συνιδίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Γω. Ἀβροσιόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 27 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναγκαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἰω. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαλῆπου ἀπουσιάζοντος, ἐκέρχυσεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσας ἀναγνωσθέντα, ὑπαγράφικαν. Κατόπιν ἀναγνώσθη ἡ ἐξῆς ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν ἐξῆς δικηρόων νομοσχεδίων.

1. Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 650,79,
2. Ἐπὶ τῆς ὁμοίας ἐκ δραχ. 19,738 25.
3. Ὁμοίως ἐπὶ τῆς ἐκ δραχ. 1,509.
4. Ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἐκ δραχ. 806 καὶ
5. Ἐπὶ τῆς ἐκ δραχ. 1,427 90/00, τῶν ὁποίων ἡ σύστασις ἀπερρασίθη κατὰ σειράν.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διεξελθοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ σας τὰ περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων πάντα νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μιᾶς μόνης ἐκθέσεως ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γερουσίας, καὶ τὰ ὁποῖα εἰσὶ τὰ ἐρεζῆς.

1) Περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 650,79 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1861.

2) Περὶ ὁμοίας πιστώσεως δραχ. 19,738 25 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1861.

3) Περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1,509 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου διὰ τὸ 1861.

4) Περὶ ὁμοίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 806 10/00 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ 1861, καὶ

5) Περὶ ὁμοίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1,427 90/00 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων διὰ τὸ 1861.

Ἐπιτεργασθῆναι τοὺς ἀναλυτικοὺς πίνακας, δι' ὧν συνοδεύονται τὰ νομοσχέδια ταῦτα, καὶ θεωρεῖσθαι ὅτι τὰ ἐρεζῆς, ὑπερὶ ὧν ζητοῦνται αἱ ἀνωτέρας πιστώσεις, ἀνήκουσιν εἰς κεκλησιμῆνας χρήσεις, καὶ κατ'ἐνστάσαν ἀπαιτείται προαληθίντα ἀπὸ ἡ-

ναπορούμετους ἀνέγκας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, παρεδίδετο τὴν περὶ αὐτῶν λόγος νομοσχέδιον, ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίσταται τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἀπομείλει τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1861,

Ἡ ἐπιτροπὴ

Κ. Χ. Πέτρου,

Γ. Μ. Ἀντωνίου,

Ν. Πρατσινίου.

Ἐπομένως ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Β. Πέτρου μετὰ ἐχορηγήθη τεσσαρακονθήμερος παράταξις ἀδείας.

Ἀναγνώσας εἰς τὴν αἴθρην καὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Πίλοποιλλου ἐξαιτουμένου ἐπίσης τεσσακονθήμερος παράταξις ἀδείας, ἡ Γερουσία ἀρξάμενη ἐκκερθεῖ τὴν ὑπόθεσιν δι' ἄλλην συνεδρίαν.

Μετὰ ταῦτα προσελθὼν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργῶν εἰσήγαγε νομοσχέδιον ἀναθέσεως τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας εἰς ἓνα τῶν παρὰ τῇ Προξενικῇ δικαστηρίῳ τακτικῶν παρέρων μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως· ἀπερρασίθη δὲ νὰ τοπιθῇ καὶ διακηρῇ καὶ νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Εἰσάγων κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν ἐπιφάνειάν σας, ἐλπίζω ὅτι δὲν εἶναι χάρις μακρολογῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτοῦ εἰς τοιοῦτον ὁργανισμὸν τῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἀνατεταμένης ὑπηρεσίας.

Τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἐμπληροῦνται μέχρι τοῦδε παρὰ τινος τῶν γραμματέων τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, εἰς ὃν ἀνατίθενται παρὰ τοῦ προξένου διευθυντοῦ. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τακτικῶν παρέρων, δὲν ὑπάρχει λόγος ὑπαγορεύειν τὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς καταστάσεως ταύτης. Τὰ καθήκοντα ταῦτα εἶναι τόσῳ σπουδαῖα, ὥστε δὲν ὑπάρχει κανὼν ὁ ἀνελθὼν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξασκῶνται παρὰ τῶν ἐν ὁμοίᾳ ἐπιτεταγμένων τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης.

Ἐκτὸς δὲ τούτου πολλάκις συμβαίνει νὰ παρεμβάλλωνται ἀντιβέβλητα προστάγματα περὶ τὴν διεξίτησιν τῶν ἀνακριτικῶν εἴτε ἑνὸς καὶ ἑνὸς τοῦ προξένου, εἴτε ἑνὸς ἐλλείψεως τοιοῦτου, καὶ τῆς ἑνὸς ἄλλων αἰτίων, ἵνα διευκολυνθῇ ἡ προδοσις καὶ διεξαγωγὴ τῶν ἀνακριτικῶν κατ' ὅσον τῶν τοιοῦτων περιπτώσεων τὸ νομοσχέδιον ἐπιτίθει τὴν βουλευτικὴν εὐνοίαν

ἀνακριτοῦ καὶ δικαστικοῦ γραμματείας, περιβάλλον τοὺς τοιοῦτους διορισμούς μετ' ἐιδικὰς ἐγγυήσεις.

Ἀνατιθέντων ὡς ἀνωτέρω τῶν ἀνακριτικῶν καθλούντων εἰς ἓνα τῶν παρόδρων καθίστατο περιττὴ ἡ μεταθέσις γραμματείας Ἀ. τάξεως παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφεῖω. Εἰς ἄλλου ὅμως προκύπτει ἄλλη ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου αἰσθάνεται ἡ ὑπηρεσία, ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὑπάρχῃ εἰς ὑποδιευθυντὴ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου δυνάμενος νὰ ἀναπληρῇ κατὰ πάντα τὴν διευθυντὴν καὶ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς πολὺς δεῖς χρῆας τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας. Οὗτος δὲ, ἐπειδὴ πρόπει διὰ τοῦτο καὶ τὸ προξενικὸν δικαστήριον νὰ προεδρεύῃ καὶ τὴν λοιπὴν ἀνωτέραν λειτουργίαν τοῦ γραφείου νὰ ἐξασκῇ, κωλυομένου τοῦ διεθνοντοῦ, δίκαιον εἶναι καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν συμπεριεῖν νὰ ἔχῃ μισθὸν ἀνώτερον τοῦ εἰς εἰς τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς πρώτης τάξεως παριχομένου.

Ἐκ τούτου λοιπὸν συνάδα καλὴν νὰ συγχωνεύσῃ δύναι ἐκ τῶν πέντε ὑπαρχουσῶν θέσεων γραμματεῶν Α. τάξεως εἰς μίαν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, νὰ μισθοδοτηθῇ ταύτην δι' ἑξακοσίων δραχμῶν (600) καὶ ἐπειδὴ περισσεύουν ἀκόμη δραχμαὶ ἑκατὸν νὰ προαχθῇ μίαν θέσιν γραφείας Β. τάξεως εἰς θέσιν γραμματείας Β. τάξεως. Οὕτω δὲ περισσεύουν εἰς ὅλης ταύτης τῆς μετασκευῆς δραχμαὶ δέκα κατὰ μῆνα.

Τοιαῦται οἱ οὐσιώδεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου διατάξεις. Διὰ τοῦτου, ὡς βλέπει ἡ Γερουσία, δὲν ἐπιβαρύνεται παντάπασι ὁ προϋπολογισμός, τοίνυντιον ὑπάρχει καὶ ἀσφάλαντος ἐλάττωσις δραχμῶν δέκα κατὰ μῆνα.

ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἐπουσιώδης διάταξις, δι' ἧς παρῆγεται ὁ βαθμὸς γενικοῦ προξένου εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου. Τὸ πλῆθος καὶ ἡ σημαντικότης τῶν ἐν Κωνσταντινῶν πόλει ἐμπορικῶν ἡμῶν συμφερόντων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπιμέλεια εἶναι εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον ἀνατεθειμένη, ἤθελον εἶσθαι ἀτοχρῶν λόγος πρὸς ἀποναιμὴν τοῦ βαθμοῦ τούτου εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος ὅχι ὀλιγώτερον σπουδαίος, τὸ νὰ ᾖ καὶ ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς ἐξοδαμὸς πρὸς τοὺς λοιποὺς τῶν ἐκτὸς πρεσβειῶν, εἰς τοὺς πλείστοις τῶν ὁποίων ἐκ πολλοῦ ἤδη χρόνου εἶναι ἀποναιμῆς ὁ τοιοῦτος βαθμός.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 ἰουλίου 1861.

Ἐπὶ τοῦ Παρ. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργός.
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσχυθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρικθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλέσσα

Α Μ Α Α Ι Α

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ὑπογράφονται ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττονται.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλικῆς πρεσβείας ἀνατίθενται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος εἰς ἓνα τῶν παρὰ τῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ τακτικῶν παρόδρων.

Ἀπανταχῶ δὲ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς, τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀνατεθῶσι διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος εἰς ὑπάλληλον ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ἢ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῇ προτάσει μὲν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν καὶ μετὰ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται ν' ἀνατεθῶσι εἰς ὑπάλληλον ὑπαγόμενον εἰς ἓν τῶν διαληφθέντων ὑπουργείων καὶ τὰ καθήκοντα δικαστικοῦ γραμματείας ἐπὶ ποινικῶν ἀνακρίσεων.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω διοριζόμενοι ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 περὶ ἀνακριτικῶν καθλούντων ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει νόμον.

Οἱ παρὰ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικῷ γραφεῖῳ παρόδροι δύνανται νὰ ἐκτελῶσι παρὰγγελίας τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν ἐμπορικῶν γραφείων περὶ ἀποδείξεως ὁσάκις τοῖς ἀνατίθενται τοιαῦται συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 249 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 2.

Καταργούνται δύο θέσεις γραμματέων Α. τάξεως καὶ μία θέσις γραφέως δευτέρας τάξεως παρὰ τῷ ἑμπορικῷ γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλικῆς πρεσβείας, δημιουργεῖται δὲ μία θέσις ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἑμπορικοῦ γραφείου καὶ μία γραμματέως Β. τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μὲν Διευθυντὴς τοῦ ἑμπορικοῦ γραφείου ἔχει βαθμὴν ἑθνικοῦ Προξένου, ὁ δὲ ὑποδιευθυντὴς βαθμὴν ὑποπροξένου καὶ μισθὸν δραχ. ἑκατοσίων ἀριθ. (600).

Ὁ παρὼν νόμος φερθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κορυθεῖς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπίσης ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῆς εἰσήγαγε διὰ μιᾶς ἐκθέσεώς του τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 595 60/00 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν.

2.) Ὁμοίως πίστωση ἐν δραχμῶν 1,517 41/00 χρήσεως 1861 ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν, ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων.

3). Ὁμοίως πίστωση ἐν δραχ. 32,510 86/00 χρήσεως 1861 ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ

4) Πίστωση ἐν δραχ. 29,423 καὶ 27/00 χρήσεως 1861 ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων. Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τυπωθῶσιν καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ τμήματα ἀντὶ ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κόριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. ὑποβάλλω τὰ ἑξῆς νομοσχέδια φερθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

1) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 595:60 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, δι' ἔξοδα τοῦ Πανεπιστημίου.

2) Περί χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1547:44 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 δι' ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

3) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 32510:86 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 δι' ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου.

4) Περί χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 29423.27 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 δι' ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων τοῦ ὑπὸ τὴν διεθυσιν μου ὑπουργείου.

Ἐκαστον τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων συνοδεύεται μὲ ἀντίτιπον τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ μὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Εὐσεβιστῶ ἐπομένως περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτῶν καὶ ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας.

Ἀθήναι τῇ 26 ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον φερθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα
Α Μ Α Λ Ι Α.

Μ. ΠΟΤΑΝΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Φερσόμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκωμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστις ἐν δραχ. πεντακοσίων ἐνενήκοντα πέντε καὶ λεπτὰ ἑξήκοντα, ἀριθ. 595:60/00 καταλογιζομένη εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου ὡς ἑξῆς.

ΚΕΦ. 3. Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις.

Ἄρθρον 2. ἔξοδα τοῦ Πανεπιστημίου δρ. 555.60

11. Προσωπικὸν Ἑλλ. Σχολείων 40

Τὸ ὅλον δραχ. 595.60

Ὁ παρὼν νόμος φερθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-

οίαι, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβλήθη τῷ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστερηχθῇ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν ἀρχήν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 26 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀθῆρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 γρηγορεῖται ἑκτακτος πέντε δραχ. χιλίων πεντακοσίων τεσσαράκοντα ἐπτά καὶ λεπ. τεσσαράκοντα τεσσάρων ἀριθ. 1547 41/00 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 2. ἐξόδα διαγεγραμμένων χρήσεων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν προσκηρτημένον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακι ἐνδιαλαμβανομένων τοιαύτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΥΠΟΥΡΓΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Κατὰ τὸν νόμον ἐξόδων διαγεγραμμένων χρήσεων, ἐξαφαινομένων τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 69 τοῦ παρ' ἡμῶν νόμου, ληστικῶν νόμων.

Νέτος, 1861.

Νέτος, 1861.

ἀριθ.

ἀριθ.	Ορεσί- μενα ποσά	Διακρίσεις Κονδολίων.
1	28	Εἰς τὸν Θ. Γερουσίαν, πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν ἡλικιαστικῶν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 22 ἡμέρας τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1856
2	59 46	Εἰς τὸν Κ. Διοικητὴν πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 13 ἡμερῶν καὶ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου μέχρι 1 Δεκεμβρίου 1856.
3	60	Εἰς τὸν Διοικητὴν Γενναίου, πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν ἡλικιαστικῶν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 13 ἡμερῶν καὶ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1856 ἄχρι 30 κατὰ μῆνα.
4	13 30	Εἰς τὸν ἡλικιαστικὸν Τεταρτηρίου, πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν ἡλικιαστικῶν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 1 ἡμέρας τοῦ μηνὸς 10 Ἰουλίου 1855 ἄχρι 40 κατὰ μῆνα.
5	40	Εἰς τὸν ἡλικιαστικὸν Γενναίου, πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν ἡλικιαστικῶν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 1 ἡμέρας τοῦ μηνὸς 10 Ἰουλίου 1855
6	880	Εἰς τὸν ἡλικιαστικὸν ἡλικιαστικῶν, πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν ἡλικιαστικῶν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 1 ἡμέρας τοῦ μηνὸς 10 Ἰουλίου 1855 καὶ 1856 ἄχρι 40 κατὰ μῆνα.
7	466 15	Εἰς τὸν Σ. Ἐπισκοπὸν Ναυπλίου, πρὸς τὴν δημοδιδασκαλίαν ἡλικιαστικῶν, διὰ γρηγορίαν τοῦ ἐπὶ 1 ἡμέρας τοῦ μηνὸς 10 Ἰουλίου 1855
	1547 41	Τὸ ὅλον δρχ/μ καὶ χιλ. καὶ πεντακόντα τεσσαράκοντα ἐπτά καὶ λεπ. τεσσαράκοντα τεσσαρὰ.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1861.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το ἐπόμενον νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ Πρωτεύοντος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ υποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 26 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, χορηγεῖται ἀντικληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δρχ. 32,510:86 0/0 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. Ε'. ἄρθρον Α' «ἐξόδα κεκληρισμένων χρήσεων» πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν προσαρτώμενον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακτι ἐνδικολαμβανόμενων τοιοῦτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, υποβληθήσεται εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ Πρωτεύοντος ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ υποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἐτακτος πίστωσις ἐκ δρχ. εἰκοσι ἐννέα χιλιάδων τετρακοσίων εἰκοσι τοιῶν καὶ λεπτῶν εἰκοσι ἐπτά ἀριθ. 29,123:27 0/0 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 18 «ἐξόδα διατεταγμένων χρήσεων» πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τοὺς προσηρτημένους ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀντακτικῶς πίνακτι ἀναφερομένων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ὑπουργίου Οἰκονομικῶν

Χρῆσις 1861.

Κεφάλαιον προϋπολ.	ὀρισμοὶ ὑπηρεσιῶν	Ψηφισθείσας πίστωσις	Παρατηρήσεις
2	Ναυτικά χορηγήματα . .	115	49
3	Συντάξεις	15748	73
7	Ταμεία	739	
10	Ἀμοιβαι φόροι	4149	83
11	Εἰσφορὰι φόροι	1077	15
14	Δημόσια κτήματα	550	15
15	Εἰστροφὰι χρημάτων . .	358	72
16	Ἀποζημιώσεις	6684	20
	Τὸ ὅλον	29423	27

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ὁ αὐτὸς εἰσηγὴς νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς προβλεπόμενης τοῦ νόμου περὶ συνταξιακοῦ τῶν Κυβερνητῶν. Ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα ἀντὶ ἐπιστροφῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κόμμοι!

Ἐκτὰ δικταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσπράττωμεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν

νομοσχεδίων, περί παρατάξεως τῆς διὰ τοῦ άρθρου 6 τοῦ ΥΠΟ-
νόμου δημοσίως προθεσμίας πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν
ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ παραχωρηθέντων οἰκοπέδων. Ἀνακερδήμενοι δι-
εἰς τοὺς διὰ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ υποβληθείσης ἐκθέσεως με-
πρὸς τὴν Βουλὴν ἐξηγηθέντας λόγους, περιοριζόμεθα μόνον νὰ
συστήσωμεν τὴν ταχίσαν ἐπιψήφισιν τοῦ εἰσχυρομένου νομο-
σχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 ἰουλίου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσ-
χθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ
τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπερκαίεσκαι καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον μοναδικόν.

Ἡ διὰ τοῦ άρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1858 ΥΠΟ-
νόμου συντακτικῶν τῶν Κορινθίων ἐπιζομένη διετής προθεσμία
παρατείνεται ἐπὶ δύο ἀκόμη ἔτη.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ὁμοίως εἰσάγειν ἕτερον νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως
τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 ΦΜΑ. νόμου, ἐν ᾧ ἀπερκαίεθη ἡ-
πίστες νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα ἀντὶ ἐπι-
τροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσ-
χάγωμεν καὶ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ἡμῶν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψη-
φισθὲν ἤδη νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου
1859 ΦΜΑ. νόμου, τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐπιβολὴν φόρου πρὸς
κατασκευὴν προκυμαίας ἐν τῷ ὄρμῳ Κυλλήνης τοῦ δήμου Μυρ-
τουντίων.

Τοὺς προκαλέσαντας τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου
λόγους ἐκτιθέμεν εἰς τὴν ἐν ἀντιτύπῳ ἐπισυναπτομένῃ αἰτιο-
λογικῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν ἡμῶν παρακαλοῦμεν ὑμᾶς,
Κύριοι, νὰ ταραστῇτε νὰ ἐπιτιπύσατε τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 ἰουλίου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὡς ἔχει,
υποβληθήτω εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῆτω
ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήναι τῇ 26 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπερκαίεσκαι καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Ὁ πρῶτος παρᾶγραφος καὶ τὸ δεύτερον ἐδάφειον τοῦ 1 άρθρου
τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 ΦΜΑ. νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρου
πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς τὸν ὄρμον Κυλλήνης τοῦ δή-
μου Μυρτουντίων, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν ἐπιβληθείσῃ φορολογίᾳ ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ ἐπὶ
τῶν πλοίων διὰ τῶν ἐδαφίων α. καὶ γ. τοῦ 1 άρθρου τοῦ εἰρη-
(Ἡ. κ.τ. Γερουτ. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 53

μὲν οὖν ἡμοί, ἐπιβάλλονται καὶ οἱ ἐν τῇ προστασίμῳ πύκει
σημασμένοι φόροι ἀνεπάρκτως τοῦ δημοτικοῦ, ἐπὶ τῶν προϊ-
όντων καὶ ἐκπορευόντων τῶν διὰ τῶν δικασίων λαμβάνων καὶ
ὁρμῶν τῆς περικλείου τοῦ ὑπερτελεμένου Κυλλήνης ἐκ τῆς ἀλ-
λοδαπῆς, εἰς αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἰσὶς μεταφερομένων
ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἰδίων λαμβάνων καὶ ὁρμῶν εἰς τὴν ἄλλο-
δαπὴν εξαγομένων καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων.

ἄρθρον 2.

Ἀπαντες οὗτοι οἱ φόροι δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι διὰ μονο-
ταῦς ἐκμισθώσεως μετὰ τριτίων ἀπὸ τῆς ἐκείσεως τοῦ παρόν-
τος νόμου, εἰσπραττόμενοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς λογαρια-
σμὸν τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ὑπὸ τῶν ὑφιστάμενων δημοσίων ἀγγά-
ων διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΦΜΑ' νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σὺν τῇ ἐκτελεστικῇ θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ
πράτου.

Πίναξ τῶν πορολογητέων εἰδῶν κατὰ τὸν
ἀνωτέρου νόμου.

Ἐπὶ τῶν εξαγομένων	διὰ τῆς ἀλλοδαπῆς
ἢ μεταφερομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.	
Ἐπὶ τοῦ εἰσέναι	πρὸς λεπτά 5 τὸ κοιλόν,
Ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ λοιπῶν	
δημηρίων καρπῶν	» 3 »
Ἐπὶ τῶν βελανιδίων	» 10 τὸ καντάρι
Ἐπὶ τῶν μεγάλων ξύλων	πρὸς δραχ. 1 καὶ 20 κατὰ κεφαλ.
Ἐπὶ τῶν μικρῶν ξύλων	πρὸς λεπτά 10 »
Ἐπὶ τῶν χυμῶν	» 15 »
Ἐπὶ τῶν πετρωτῶν ἐν γένει	» 3 τὸ ξύλον.
Ἐπὶ τῶν μαλλίων	» 50 τὸ κανάρι
Ἐπὶ τῶν καπνῶν	» 50 »
Ἐπὶ τῶν οἶνων καὶ πνευμάτων	πρὸς λεπτά 15 τὴν βαρέλιν
Ἐπὶ τοῦ τυροῦ	» 50 τὸ καντάρι
Ἐπὶ τοῦ μέλιτος	» 50 »

Ἐπὶ τῶν εἰσπραττόμενων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἢ
μεταφερομένων ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς.

Ἐπὶ τῆς ζαχαρώδους	πρὸς λεπτά 2 δακ.
Ἐπὶ τοῦ καφῆ	» 3 »
Ἐπὶ τῶν παστῶν καὶ ταχυγυτῶν ἐν γένει	» 50 τὸ καντάρι,

Ἐπὶ τοῦ ἀλάου	Λεπτ. 1 τὴν δακ.
Ἐπὶ τοῦ θείου	» 25 τὸ καντάρι.
Ἐπὶ τῆς οὐζῆς	» 40 »
Ἐπὶ τῶν οἶνων καὶ πνευμάτων	» 25 τὴν βαρέλιν
Ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν ἐν γένει	» 5 τὸ κοιλόν.
Ἐπὶ τοῦ σιδήρου κατεργασμένου εἰς οἶα-	
δάποτε εἰληγῇ κατεργαστοῦ	» 50 τὸ καντάρι.
Ἐπὶ τῶν δραματικῶν οἰουδάποτε εἰδῶν	» 5 τὴν δακ.
Ἐπὶ τῶν ναμάτων ἐν γένει	» 5 »
Ἐπὶ τῶν παπῶνων	» 50 τὸ καντάρι.
Ἐπὶ τῶν βαρέλιν	» 4 ἢ βαρέλιν.
Ἐπὶ τῇ τυλίῃ καὶ ἐκτίμῃ ἐν τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας	»

Ἀπαγγέλλαντες δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς αντικείμενον σημει-
νόντες συν-ὑφιστάται τὴν συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων.

Ἀναγνώστη πρῶτον τὸ νομ. σχέδιον περὶ τῆς συννομολογησεως
Ταχυδρομικῆς συμμάχου μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος εἶπεν.

Εἰς δύο μόνους καὶ καθιερωμένους περιστάσεις ὁ-ἰσταί τις νὰ
λάτῃ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς οἰουδάποτε νομοσχεδίου,
πρῶτον ὅταν ἔχη τὴν ἐναντίον, δεύτερον ὅταν προέλθῃ
νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀρχὴν τοιοῦτον ὑπὸ ἄλλου. Τὸ πε-
ρὶ ταύτης κανονικῇ δὲν ὑφίσταται, ἀλλ' ἂν παρουσιασθῇ τοιαύτη,
θέλει εἰς αὐτὴν ἔκαστος καὶ σπανιστάκι ὡς ἡ παρούσα.

Κύριοι! σήμερον πρῶτον ἤδη φορὰν ἡ Γερουσία τῆς Ἑλλά-
δος πρόκειται νὰ ὡσπὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς εἰς σύμβασιν τα-
χυδρομικὴν μεταξύ Ἑλλάδος καὶ τοῦ μεγάλου νέου Ἰταλικοῦ
Βασιλείου, καὶ ἂν μοι ἦτο ἐπιτετραμμένον ἀπὸ τὴν κανονι-
σμὸν ἢ ἀπὸ κῆν προηγουμένων κοινοβουλευτικῶν ἔργων, εἴθελα
προτείναι εἰς αὐτὴν τὴν εὐχαρίαν νὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς
περὶ τῆς πρόκειται συμβάσεως ἡ ζωηροτέρα ἐκφρασις τῆς γα-
ρῆς καὶ εὐχαριστήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, διότι ἀνταλλάσ-
σει Συμβασιν μὲ τὸν νέον μεγάλον Ἰταλικὸν Βασιλεῖον, μετὰ
τοῦ ὁποίου γλυκεραὶ ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις μᾶς συνδίδουσιν ἀλλ'
ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον δὲ εἶναι ἐπιτετραμμένον, ἂς περιορισθῶ-
μεν, Κύριοι, νὰ ἐκφράσωμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν ἐγ-
κάρδιον εὐχὴν ὑπὲρ τῆς στερεώσεως καὶ κραταιώσεως τοῦ Νέου
Μεγάλου Ἰταλικοῦ ἔθνους ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ὅλης Ἰταλίας, ἐπ'
ἀγαθῇ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ ἐπ' ἀγαθῇ τῶν διδουλαμέ-
νων εἰσέτι ἐθνότητων.

Τῆς ἐκφράσεως ταύτης ἐπιδοκιμασθεὶς, ἡ Γερουσία προέβη

εις τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐγένετο
δικτὴ διὰ ψήφων 30, ἥτοι πλειψηφεί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν
ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Ν. Μαυρομιχάτη ὡς τὸ
συνημμένον ὡς πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταρ-
τάξεως καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · ·	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · · · ·
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · ·	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · ·	Δημήτριος Χατζίσκος	· · · · ·
Τάτσης Μαγγίνης	· · · · ·	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · · ·
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · ·	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	· · · · ·
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · · · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	· · · · ·
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	· · · · ·	Γεώργιος Δουβουνιώτης	· · · · ·
Νικόλ. Πρασσακάκης	· · · · ·	Κωνστ. Προβαλέγγιος	· · · · ·
Σπυρ. Τρικούπης	· · · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · · ·
Ρικάρδος Τζιώρτζ	· · · · ·	Ρήγας Παλαμίδης	· · · · ·
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · · ·	Α. Α. Κουντουριώτης	· · · · ·
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	· · · · ·	Λυκούργος Κρεστανίτης	· · · · ·
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	· · · · ·	Ἀθ. Α. Μισοίλης	· · · · ·
Γεώργιος Ψύλλας	· · · · ·	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · ·
Ιωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	Χριστόφ. Περίαιδης	· · · · ·
Ιωάννης Χ. Πέτρου	· · · · ·	Ἀντῶν. Γεωργαντζ	· · · · ·
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · · ·	Νικόλ. Δηληγιάννης	· · · · ·
Γ. Παπαγιαννίδης	· · · · ·	Νικόλ. Σιδηροπούλας	· · · · ·
Δημήτριος Βούλγαρης	· · · · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · ·
Νικόλαος Ιω. Μέσης	· · · · ·	Φίλιππος Ιωάννου	· · · · ·
Δῆμος Κανελλόπουλος	· · · · ·	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · · · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · · · ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · · ·
Τσαντάνης Γρηγοριάκης	· · · · ·	Ν. Τζαβέλλας	· · · · ·
Μ. Α. Καίρης	· · · · ·	Β. Πατιμαζῆς	· · · · ·
Ἀντώνιος Γ. Κρεζῆς	· · · · ·	Ν. Πιεράκης	· · · · ·
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	· · · · ·	Ιω. Ἀμβροσιάδης	· · · · ·
Δημήτριος Πλαπούτας	· · · · ·	Κωνστ. Μεταξῆς	· · · · ·
Ιωάννης Στάικος	· · · · ·	Π. Νοταρᾶς	· · · · ·

Ἀναγνώσθην τὸ ἄρθρον 1 ἐγένετο δακτὺν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήσιν ἐπὶ τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλη-
σεως ἐγένετο δακτὺν διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν

αὐτῶν ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταρ-
τάξεως καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · ·	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · · · ·
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · ·	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · ·	Δημήτριος Χατζίσκος	· · · · ·
Τάτσης Μαγγίνης	· · · · ·	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · · ·
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · ·	Νικόλαος Μαυρομιχάτης	· · · · ·
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · · · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	· · · · ·
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	· · · · ·	Γεώργ. Δουβουνιώτης	· · · · ·
Νικόλ. Πρασσακάκης	· · · · ·	Κωνστ. Προβαλέγγιος	· · · · ·
Σπυρ. Τρικούπης	· · · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · · ·
Ρικάρδος Τζιώρτζ	· · · · ·	Ρήγας Παλαμίδης	· · · · ·
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · · ·	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	· · · · ·
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	· · · · ·	Λυκούργος Κρεστανίτης	· · · · ·
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	· · · · ·	Ἀθ. Α. Μισοίλης	· · · · ·
Γεώργιος Ψύλλας	· · · · ·	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · ·
Ιωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	Χριστόφ. Περίαιδης	· · · · ·
Ιωάννης Χ. Πέτρου	· · · · ·	Ἀντώνιος Γεωργαντζ	· · · · ·
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · · ·	Νικόλ. Δηληγιάννης	· · · · ·
Γ. Παπαγιαννίδης	· · · · ·	Νικόλ. Σιδηροπούλας	· · · · ·
Δημήτριος Βούλγαρης	· · · · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · ·
Νικόλαος Ιω. Μέσης	· · · · ·	Φίλιππος Ιωάννου	· · · · ·
Δῆμος Κανελλόπουλος	· · · · ·	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · · · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · · · ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · · ·
Τσαντάνης Γρηγοριάκης	· · · · ·	Ν. Τζαβέλλας	· · · · ·
Μ. Α. Καίρης	· · · · ·	Β. Πατιμαζῆς	· · · · ·
Ἀντώνιος Γ. Κρεζῆς	· · · · ·	Ν. Πιεράκης	· · · · ·
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	· · · · ·	Ιω. Ἀμβροσιάδης	· · · · ·
Δημήτριος Πλαπούτας	· · · · ·	Κωνστ. Μεταξῆς	· · · · ·
Ιωάννης Στάικος	· · · · ·	Π. Νοταρᾶς	· · · · ·

Ἐγένετο δὲ τὸ νομοσχεδίον ὡς ἐπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς
20 Ἰουλίου.

Δεύτερον ἐτίθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχεδίον περὶ τῆς κα-
ταστάσεως τῶν ἐν ἐρεθρεῖα ἀξιωματικῶν, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ
ὑπολοίπου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε.

Κύριοι, ὀλίγα μόνον θέλω παραθέσει τήμερον ἀπὸ τοῦ προκειμέ-

νού νομοθετείου, καθόσον ἐλάλησα ἐν ἐκτάσει εἰς ἄλλην τινὰ προηγουμένην συνεδρίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Ὁ παρὼν νόμος, Κύριοι, ὅπως παρίσταται σήμερον, δὲν εἶναι αὐτοτελής, ἀλλὰ συμπλήρωμα τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐρεδρείας διατάγματος τῆς α' Σεπτεμβρίου 1860· ἐκδθέντος τότε πρὸς ἐκτέλεσιν, ὡς εἶπα, τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου 1859 νόμου περὶ ἐλαττώσεως ἐπὶ ἓν ἔτος τῆς θητείας, καὶ ὅπου εἶχεν ἐπιφυλαγθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκδώσῃ ἄλλον νόμον, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ παρὼν, διὰ νὰ νομιμοποιήσῃ δι' αὐτοῦ τὴν κατὰστασιν τῶν ἀξιοματικῶν τῆς ἐρεδρείας καὶ τὴν δαπάνην αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐδίδον, ἐρωτῶ, ὁ νόμος τῆς 29 Μαΐου τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ σχηματίζῃ τὴν ἐρεδρείαν εἰς δέκα τμήματα; Ὁχι ἀπαντῶ. Τὸ ἄρθρον 3 ἐκείνου τοῦ νόμου ὠρίζεν, ὅτι ἐν ἀνάγκῃ καλοῦνται οἱ ἐρεῖροι εἰς τὰ ὅπλα· Πούποτε δὲν ἐνόησαν ἐκεῖ ὁ νόμος εἶναι τὴν σύστασιν ἱερατέρων διὰ τὴν ἐρεδρείαν ταγμάτων. Ἀπ' ἐναντίας ἦτον καταφανές, ὅτι οἱ ἐρεδρεῖοι καλοῦντο εἰς ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὅπλα, εἶχον ἐλευθέρως θέσιν νὰ πληρώσωσι, διότι κατὰ τὸν τότε ἐν ἰσχύϊ ὁργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, ὁ λόχος ἦτον ἐν καιρῷ εἰρήνης 120 στρατιῶται, καὶ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἄλλης ἀνάγκης 180, ὥστε ὑπάρχον κενὰ θέσις 60 τοῦλάχιστον δι' ἕκαστον λόχον, λαμβὰν νὰ περιλάβωσιν ἐν ἀνάγκῃ 60 ἐρεδρεῖους, καὶ τότε πλείοντα θέσις διὰ τοὺς ἐρεδρεῖους δὲν θὰ χρειαζοῦν· ὅρα ἡ ληρωδία ἐκείνη τοῦ νόμου τῆς 29 Μαΐου 1860 πρὸς ἐκδόσιν τοῦ διατάγματος τῆς α' Σεπτεμβρίου δὲν ἦτον ὀρθή, οὐδὲ πιθανή, καὶ ἀπόδειξις τοῦ διωχυρισμοῦ τούτου ἐπαρκὴς εἶναι, ὅτι κατὰ τὸ ἀκρατελέστιον ἄρθρον τοῦ διατάγματος διὰ νὰ ἐυξώσιν εἰς ἐργασίαν τὰ νέα τάγματα τῆς ἐρεδρείας, ὠρίσθη νὰ ἔλθῃ ἕνας ἄλλος νέος νόμος.

Ἀν ἀλ' ὅμως ὁ νόμος τῆς 29 Μαΐου ἐδίδε τὸ δικαίωμα τοῦ σχηματισμοῦ εἰς τάγματα τῆς ἐρεδρείας, δὲν ἦτο χρεὶα ἄλλη νόμος· ἀλλ' ἐὰν ἐπρεπε νὰ ἔλθῃ ἄλλος νόμος διὰ νὰ προνοήσῃ διὰ τυχόν δὲν περὶ τοῦ νόμου τῆς 29 Μαΐου, δὲν ἔδιναν τὸ νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα διοργανισμὸν τὴν ἐρεδρείαν, πρὶν ἢ ἔλθῃ ὁ νέος νόμος, ὅστις ἐμελλε νὰ συμπληρῇ τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου νόμου, διότι τὰ διατάγματα δὲν ἐκδίδονται εἰμὴ πρὸς ἐκτέλεσιν νόμων, καὶ οὐχὶ διὰ νὰ ἀναπληρώσωσι ἢ πρὶν λίσσων νόμους. Τὸ διάταγμα λοιπὸν τῆς α' Σεπτεμβρίου 1860 ἐκδόθη σκεπτικόμενον οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐπέσθην ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ὑπεστήριξε προχθὲς ἐνώπιον ἡμῶν, ὅτι ὀρθὰ ἢ ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία εἶχεν ἀπεριόρι-

στον καὶ ἀνεξάντλητον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μεταβάλλῃ κατὰ βούλησιν τὸν διοργανισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ ν' αὐξάνῃ αὐτὸν καὶ τοὺς βαθμολόγους αὐτοῦ, ὅπως ἤθελε νομίζῃ κατὰλλήλου ἀνεῦ τῆς συμπράξεως τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐθέλωσιν τὴν διοικητικὴν 10 ταγμάτων τῆς ἐρεδρείας πρᾶξιν λίαν σοβαρὰν καὶ ἐχούσαν πολιτικὰ καὶ οικονομικὰ συνεπείρας, ἐνόησε προνοῆσαι νὰ καλυφθῇ μὲ τὸν μανδύαν τοῦ νόμου τῆς 29 Μαΐου. Ποτὲ δὲν πείθουμι, ὅτι ὁλοκλήρως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπουργογραφούμενον εἰς ἐκείνο τὸ διάταγμα, πίστευσεν, ὅτι ὁ νόμος τοῦ Μαΐου ἐδίδε τὸ δικαίωμα τοῦ σχηματισμοῦ τῶν δέκα ταγμάτων τῆς ἐρεδρείας· ὥστε τὸ διάταγμα τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1860 ἔχει ὅλα τ' ὅσπαι, τὰ ὁποῖα εἶχε τὸ διάταγμα, δι' ὃ ἐδημοσιουργήθη τὸ ἑκατοννέον ἄγμα τοῦ περικοῦ, τὸ ἄλλο διάταγμα, δι' ὃ ἐδημοσιουργήθη ἕνας λ' ἄγος πυροβολικοῦ, τὸ τρίτον διάταγμα, δι' ὃ ἐλάσθη μία ἑλὴ ἱππικοῦ καὶ ὅλα τ' ἄλλα διατάγματα, παλαιὰ καὶ νέα, μὲ τὰ ὅσα διατάσσονται πρῶτον, καὶ πραγματοποιοῦνται τοσαῦτα δαπάναι, καὶ ἐπειτα ἐγγίνονται εἰς ἡμᾶς καὶ ζητοῦν τὰς περὶ τούτου πιστώσεις. Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ ἄρσα; Παλλὰς τὰ κατερίθωκα, κύριοι, καὶ τὰ γυνήϊστα. Εἶπα οὖναι προχθὲς, καὶ λέω καὶ σήμερον, ὅτι τὰ μεγάλα τιμὴν αἰσώματα τῶν τοιαύτων διαταγμάτων εἶναι, ὅτι ὑποχρεοῦν τὰ νομοθετικὰ σώματα νὰ ἐγκρίσιν ὅτι ἴσως ἐνδεσπόζῃς καταδικάζουν· καὶ τοιαυτοτρόπως ποῖον νὰ σκέπτονται καὶ νὰ νομοθετοῦν ἐν πλήρῃ ἐλευθερίᾳ ὡς κυριαρχικὰ σώματα. Καὶ τίς πείθει εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν τῶν σωμάτων, θὰ μοι εἰπωσιν ἴσως; αὐτὰ τὰ πράγματα ἀπαντῶ. Τίνας τρόπους θὰ λάβωμεν, ἐρωτῶ, νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸ δημόσιον τὰ μεγάλα ποσά, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐδαπανήσαν, ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν σωμάτων ἔβλεπε εἶναι κατὰδικαιτικὴ; Τί θέλετε ν' ἀποφασίσωμεν σήμερον, ἀπὸ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας εἶναι εἰς τὸν στρατὸν ὅτι χρονοῖς εἰς αὐτὸν δέκα νέα τάγματα, ὅπως ἐπαρκῆς ἐχούργησε τὸ 10 τάγμα, τὸν λόχον καὶ τὴν ἑλὴν καὶ τὰ ἐπὶ τῶν τῶν ἐπιπλάς τοσαύτων βαθμολόγων καὶ ἄλλων μὴ εἰσὶν ἐνδεσποζόμενων;

Θέλετε νὰ ἐλθωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ κερξώμεν, ὅτι πλείονον τὸ σπᾶδιον, τὸ ὁποῖον, ἐπείκειν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία; Δὲν ἄγνοῦ, ὅτι νομικῶς δυνατόν ἐστι νὰ δεχθῶμεν ἢ ν' ἀπορρίψωμεν ἠθικῶς ὅμως καὶ πολιτικῶς δὲν δυνατόν. Ἀπὸ ὑπάρχει λοιπὸν κἀμὴ ἐκρηκτικὰ, ὅτι τὸ διάταγμα τῶν δέκα ταγμάτων τῆς

ἐπιδείξει δὲν στρεφόμενος εἰς τὸν νόμον τοῦ Μαΐου 1859, οὐδὲ πηγαίνει ἀπὸ ἐξουσίας συσταματικῆς.

Ἐκτός τούτου, Κύριοι, ὅλα αὐτὰ ἐγιναν, καὶ μία τόσον μεγάλη νέα δαπάνη ἐπροκαλείθη, χωρὶς ν' αὐξήσῃ τοῦλάχιστον ἡ στρατιωτικὴ μας δύναμις, οὕτε κατὰ ἐν στρατιωτῶν ὅση ἦτον ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ μας πρότερον, τότε καὶ μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν δέκα ταγμάτων ἐμεινεν· κῆρυξεν μόνον οἱ βαθμολόγοι καὶ μετ' αὐτῶν κῆρυξεν αἱ συντάξεις.

Ἐπειδὴ συγχωρησάμενοι νὰ προσέθωται καὶ μίαν ἄλλην παρατήρησιν· ἔλεγα προχθὲς ὅταν ἐσυζητούσαμεν τὴν ἄλλην αὐξάνειν τοῦ στρατοῦ, ἦτοι τὸ δέκατον νέον τάγμα τοῦ πεζικοῦ καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτι αὐτὴ ἡ ἀπεριόριστος καὶ ἀνεξάντλητος εἴσοδος τῆς νομοτελεστικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ δημιουργεῖν καὶ αὐξομενῶν τὸν στρατὸν καὶ τοὺς βαθμολόγους εἶχε τὸ ἄτοπον νὰ καταστρέφῃ τὴν στρατιωτικὴν μενίδα, ἥτις εἶναι ἡ δύναμις τοῦ λόγου· εἶπα, ὅτι ὅπως ὁ ἑνας ὑπουργὸς κατεδίωκε τὴν δύναμιν τοῦ λόγου ἀπὸ 120 εἰς 110 στρατιώτας καὶ ἐδημιουργήσεν ἓν νέον τάγμα, οὕτω δύναται καὶ ἑνας ἄλλος νὰ ἐλαττώσῃ τὸν λόγον κατὰ δέκα καὶ εἰκοσι στρατιώτας, καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἓν ἢ δύο τάγματα νέων ἑνὸς ἄλλου ὑπουργοῦ εἰσέως, νὰ ἐλαττώσῃ, διὰ νὰ πλεῖσθῃ ἄλλα τάγματα, καὶ οὕτω καθίξῃ ἄλλαν ἑλάττωσιν νὰ κάμῃ, καὶ νὰ καταστήσωμεν νὰ ἔχωμεν στρατὸν περικείμενον ἀπὸ μόνους τοῖς βαθμολόγοις· ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀπεκρούσας αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἄτοπον· εἶπεν ὅτι καὶ ὁ ἀπλοῦς κτερος ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ ρησθῇ εἰς τοιαῦτον ἄτοπον, διότι οὐκ ἔστιν, ὅτι ὑπάρχουν κανόνες τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ δύναμις τοῦ λόγου δὲν δύναται ἀναιδέτως νὰ αὐξομενῶται καὶ νὰ σῇ· εἶπω, Κύριοι, ὁ λόγος οὗτος ἐσωτερικῶς μ' ἐκλόνησεν· ἀλλὰ ποῦ εἶναι αὐτό, ὁ κανὼν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν; 5,800 εἶναι ὁλόκληρος ὁ στρατός, ὅστις θὰ σχηματίσῃ τὴν τριττὴν ἐφεδρίαν, ἀξιομενῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν, αὐτοὶς παρὸ δὲν πακιστῶν τῆς ἐνεργητικῆς θέσεως τῶν· ἐξ αὐτῶν ἂν ἀφαιρέσωμεν τὸ ἓν πέμπτον τοῦλάχιστον δι' ἀποδύσεως καὶ ἀνικανότητος· ὅλον τὸ σώμα τῶν ἐφεδρῶν περιορίζεται εἰς 1500· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν πρέπει ἐπίσης ν' ἀφαιρέσωμεν τοὺς πλειότερους, διότι θ' ἀπουσιάζουν ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, ἢ θὰ ἀρνηθῶν καλούμενοι ν' ἀφῶσιν τὰ ἔργα τῶν καὶ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας· ὥστε θὰ ἔμεινῃ εὐτυχῶς ἂν θὰ συγκεντρώωνται ἐλάχιστοι εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐφεδρείας 2000 τὸ πολὺ ἄνδρες. Ἀλλὰ τὰ 10 τάγματα ἔχουν 40 λόγους, καὶ 2000 ἄνδρες

διανεμόμενοι εἰς τοὺς 40 λόγους, δὲν σχηματίζουν εἰμὴ 50 ἄνδρων δύναμιν δι' ἕκαστον λόγον· εἶναι τώρα ὁ κανὼν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης, ὅστις ἀπαιτεῖ νὰ ἔχῃ ἡ μὴνὸς τοῦ στρατοῦ, ὁ λόγος δύναμιν ἀνωτέραν οὐχὶ κατωτέραν τῶν 100 στρατιωτῶν; Ἄς εἰθώμεν καὶ εἰς τὰ ἔξοδα. Ἰδοὺ ποῖα εἶναι αὐτὰ κατὰ τοὺς ἰδικούς μου ὑπολογισμούς.

Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν μισθός· πλήρης 415,195· μετὰ τὴν ἐλάττωσιν δὲ τοῦ ἐνὸς τετάρτου κατὰ τὸν νόμον δραγμάς ἐτρεῖς 342,895

καὶ ἐδῶ συμφωνεῖ μετὰ ἡμῶν ὁ Κ. ὑπουργός. Προστίθεται τὸ 1/4 τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ μισθοῦ κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου καὶ τὸ 9 τοῦ διατάγματος τῆς ἀ. Σπυριδίου 18,000

Μισθός τῶν ἐφεδρῶν ἐτρεῖς μὲν 1,232,250 καὶ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὅσον τοῦλάχιστον· πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ συνέγερται κατ' ἔτος ἡ ἐφεδρεία. 350,000

Διὰ τὸν πρῶτον ὅπλισμόν τῶν ἐφεδρῶν τοῦλάχιστον δραχμ. 270,000

Διὰ τὸν ὅπλισμόν αὐτῶν τὸν πλέον λιτῶν ἡγῶν ἓνα μανδύαν καὶ μίαν βλοῦζαν 180,000

Τὸ ὅλον δραχμ. 1,260,895

Ἦσαν ἐν ἐκκατομμύριον καὶ ἐπὶ αἰκὴν καὶ οὐχὶ 120 χιλιάδες, ὅπως εἰς τὸν ἐφετερινόν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου σημειοῦται.

Βλέπετε, Κύριοι, πόσον μέγα καὶ διειδύστακτον εἶναι τὸ προστιθέμενον νέον ἔξοδον εἰς τὸν στρατιωτικὸν προϋπολογισμόν· ἀλλὰ νομίζετε, ὅτι τοῦλάχιστον ἕως ἐδῶ θὰ σταματήσωμεν; τὸ κατ' ἐμὲ δὲν τὸ πιστεῖται ἑνας ἄλλος ὑπουργός, νομίζετε, ὅτι δὲν θ' αὐξήσῃ τοὺς λόγους τῶν ταγμάτων ἀπὸ 1 εἰς 6; ἑνας κατώτερον ὑπουργός δὲν θ' αὐξήσει τοὺς 2 ἀξιωματικούς τοῦ λόγου εἰς τρεῖς; δὲν θὰ παραταθῇ ἀρὰ γε ἡ ἐνέργεια τῆς ἐφεδρείας ἀντὶ τριῶν εἰς πάντα καὶ 6 μῆνας; Καὶ διὰ τὰ ὅλα αὐτὰ; Στρατιωτικῶς δὲν αὐξάνομεν ἐνὶ οικονομικῶς καταστρεβόμεθα. Ἀλλὰ ποῖον εἶναι θὰ μ' ἐρωτήσετε τὸ συμπέρασμα μου; καὶ ἐγώ, Κύριοι, ἀπορῶ. Ἀνὴρ δύναμαι, ἀρῶ ἔρδαναι τὰ πράγματα ἕως ἐδῶ, νὰ εἶπω ὅτι μίαν μόνον οικονομίαν βλέπω, ἢ νὰ δύναιτο ὁ Κ. ὑπουργός ἢ ν' ἀντιβῇ διὰ τὴν ἐρχομένην Σύνοδον τὸν διοργανισμόν τῆς ἐφεδρείας, ἢ νὰ περιορίσῃ τὰ τάγματα ἀπὸ δέκα εἰς πάντα.

Απώνησαν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς, τὸν ὅποιον ἀνέγνωσαν ἤδη ὁ ἐντιμὸς προαγορεύσας Γερουσιαστὴς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐφεδρείας δαπάνην διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐκρινές, καὶ ματαίως, πιστεύω, ἐξέκληξε τοὺς Κ.Κ. Γερουσιαστὰς ὁ ὄγκος αὐτοῦ. Κατ' ἐμὲ ὅμως πρῶτον ἐπρεπε νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἦναι ἀναγκαίᾳ ἡ σύστασις τῆς ἐφεδρείας, καὶ κατόπιν νὰ ἐλλομεν εἰς τὰς σκέψεις περὶ ὀλιγωτέρας δαπάνης· εὐτυχῶς τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐφεδρείας εἰσθῇ ἐν κειρῷ, διότι ὅλοι ἐπιθυμοῦμεν ἐν πολέμῳ νὰ δυνάμεθα νὰ διαπαικίζωμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν ὥστε πάντα κατ' ἐμὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς δαπάνης συζήτησις ἀποβαίνει περιττή· διότι ἡ θυσία κρίσσεται τότε ἀναγκαστικῶς καὶ ὁ δὲ τὸν ἐφεδρὸν ὀπλισμὸς ἀναποφευκτικὸς ὅπου καὶ ἂν εὐλογῶνται οὗτοι, ἐκτός ἂν πρέπει νὰ συζητήσωμεν ἤδη ἂν ἦναι συμφερότερον διὰ τὴν σκοπὴν καὶ τὴν δαπάνην νὰ ἔχωμεν τάγματα αὐθιπακτά ἢ ἐφεδρίαν. Κατ' ἐμὲ αἱ δαπάναι ἔχοντες εἶναι πολὺ ἀνώτεροι ἐάν οἱ στρατιῶται ἤσαν ἐναγκαλισμένοι νὰ ἐπανέρχονται εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν τάγματα, ἐνῶ κατ' ἀκριβὴ ὑπολογισμὸν προσκαλούμενοι οἱ ἐφεδρῶν εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ νομοῦ τῶν, καλύπτουσιν ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν δαπάνην ἑνὸς τάγματος, ἐκτός μόνον ἂν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἐνῶ τὴν ἐφεδρίαν γραπτήν μόνον, διότι ἐγὼ λαλῶ περὶ ἐρικτιῆς οἰκονομίας διὰ τὴν ἐν πράγματι διοργανισμένην ἐφεδρίαν. Περαιτωθέντι δὲ, ὅτι ἐκ δὲν ἐξακολουθίσωμεν τὸ σύστημα τῆς περιοδικῆς συγκαλίσεως τῶν ἀνδρῶν τούτων, ἔσται καὶ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸς ἐπανάληψιν τῶν στρατιωτικῶν γυμνασμάτων, ἂν ἀρήσωμεν τοὺς ἐφεδρῶν ἀποθηκίσαντας ἀπὸ εἰς τὰς ἐστίας τῶν, οὐδέποτε θέλωμεν εἶχει καὶ οὕτε δυνάμεθα νὰ λογιζώμεν τακτικὸν στρατὸν γυμνασμένον. Ἡ εἰς νοσοῦς συγκαλίσεως τῶν ἐφεδρῶν, ἢ ἡ εἰς τάγματα, ὅπως ἐξῆλθον οὗτοι, ἐπ' αὐτῶν, ἀποδεικνύεται οἰκονομικώτερον, ἀναλογιζομένων τῶν ἐσόδων τῆς ἀνάδοι καὶ ἐπανόδοι· διότι ὅλα ταῦτα ἐλήφθησαν ὑποψὴν καὶ ἐσυζητήθησαν μάλιστα κατόπιν τῆς ἰδίας περὶ ὑπάρξεως ἐφεδρείας, τῆς ὁποίας ἡ σύστασις εἶναι συντελεστικωτάτη εἰς ἐνὸς σκοπὸν καὶ ἡ ὠφέλεια αὐτῆς ἀνεμφίλεκτος.

Δὲν πρέπει δὲ ποσῶς νὰ λησμονήσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰς περιστάσεις, αἵτινες μᾶς ἐπεισαν νὰ προδῶμεν εἰς τὰ μέτρα ταῦτα, περιστάσεις ἀπουδῆαι, ἐρῶν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλλομεν εἰς λεπτομερεῖς ἐγγράσεις, καὶ ἡ Κυβέρνησις κατ' ἐμὲ πρέπει

νὰ ἀπολαμβάνῃ ἰδιαιτέρως τινὲς ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τοιοῦτων περιστάσεων.

Παρατηρῶ δὲ ὅτι ἡ ἐφεδρεία δὲν ἐυστήθη μὲν τότε, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπιψηφισθέντος νόμου ὁ ἀκριβὴς ὑπουργὸς ἐλαβε τὴν ἀδελφὴν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς δυσχερεστερας προπαρασκευὰς πρὸς καταρτισμὸν αὐτῆς, καὶ ἤδη ἡ ἐφεδρεία θέλει συγκροτηθῇ εἰς τοσοῦτοι ἀνδρες, ὅσοι καὶ ἐξέρχονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἴσως κατὰ πρῶτον ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν θέλει εἶσθαι ἀκριβὴς καὶ τὰ ἐν ἐνέργειᾳ σώματα θέλουσι εὐραθὴ ἐλλειπῆ, ἀλλὰ τότε ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις τοῦ νόμου διάταξις ἰσχύουσα μέχρι τοῦ 1860, τὴν ὅποιαν ὅμως ἴσως εὐρεθώμεν νὰ παρατείνωμεν.

Ἐντὶ δὲ εἰδαιῖοι, Κύριοι, ὅτι ἅπαντες οἰκιστόμεθα οὐχὶ περὶ οἰκονομίας ποσώπων, ἀλλὰ περὶ βελτιώσεως τῆς ἀναπορεύουσι στρατιωτικῆς ταύτης ὑπάρξεως ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς αὐστηροτέρας οἰκονομίας, ἄλλως, Κύριοι, Κυβένησις, ἥτις δὲν φέρει τὰς ἠθικὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις, δὲν εἶναι ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης οὐτὴ ἡμῶν οὐτὴ τοῦ Βασιλέως· ἂν δὲ δὲν ἀπέσεια δι' ἀριθμῶν καὶ ἐγὼ τὴν οἰκονομίαν ταύτην, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐπαρξεν ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, οὐχ' ἤττον ἐπεισθῆτε πιστεύω, ὅτι ἐπὶ τῶν βάσεων αὐτῆς, ἐπροσπαθήσαμεν νὰ καταρτίσωμεν τὴν ἐφεδρίαν τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγκη ἦτο ἀναποφευκτοί, καθὼς καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια θέλει εἶσθαι μεγάλη.

Μολοντί, κατ' ἐμὲ, ἂν ποτὲ φθάσωμεν καὶ καταρτίσωμεν τὸν στρατὸν μα, ἐπὶ τὸ πολεμικώτερον, προσθέτοντες ἀκόμη μετὰ τῆς ἐφεδρείας καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, ὁ στρατὸς οὗτος θέλει εἶσθαι γελοιοκώτερος ἀπέναντι ἄλλων στρατῶν διοργανισμένων ἐπὶ ἀφρονωτέρων μέσων. Πρέπει ἀνεῖν πολλοῦ γογγυσμοῦ νὰ παραδεχώμεθα ἐνίοτε ὀλίγα δαπάνας, αἵτινες παρίστανται ἀναπόφευκτοι πρὸς ἱκανοποίησιν μιᾶς ἀνάγκης, οἷον εἶναι σήμερον ἡ κατάρτισις τῆς ἐφεδρείας.

ὑπελάβην καὶ πάλιν ὁ Γερ. Κ. Χρηστίδης.

Ὀλίγα, Κύριοι, ἀναγκάζομαι εἰπεῖν νὰ εἴπω ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν λεχθέντων.

Καὶ πρῶτον πιστεύω, ὅτι ἐπακριβῶς ὑπελόγησα καὶ ἐσημείωσα τὰς δαπάνας τοῦ ἐπιχειρήματος ἴσως διὰ τὴν ἐφεδρίαν· ὅτι δὲ κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἡ πορεία καὶ ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐφεδρῶν εἰς τὰ ὑπάρχοντα τοῦ στρατοῦ τάγματα θέλει ἐπιφέρει πλείοτερας δαπάνας ἀπ' ὅτι κοπιῶνται τὰ δὲνα νέα τάγματα, καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῶν πολλῶν ἡμερῶν, εἰς ἣν εἶναι τὰ πρῶτα τοποθετημένα, συγχωρήσάτε μοι

νά μοι συμφωνήσω μετ' αὐτοῦ· διότι ἂν τοῦτο λάβωσιν, ἡ το-
ποθέτησις τῶν ταγματῶν μας, θά εἴπῃ, ὅτι εἶναι ἀκανόνιστος
καὶ ἐκτὸς τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης. Πιστεύω, Κύριοι,
ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν γνωρίζει ἀκριτῶς καλὰ
τὴν στρατιωτικὴν ἐπιστήμην, καὶ δὲν θ' ἀρνήσῃ τότε καὶ ὁ
ἴδιος, ὅτι ἓνας κλάδος, ὁ σπουδαιότερος τῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ
στρατηγικὴ, καὶ αὕτη ἡ στρατηγικὴ δὲν συγχωρεῖ νὰ διανέ-
μονται τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἑνὸς κρά-
τους ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. Τὰ τάγματά μας λοιπὸν δὲν ἔμπο-
ροῦν, καθὼς καὶ ὅλα τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῶν ἄλλων ἐθνῶν,
εἰμὶ νὰ ᾖναι διαμοιραζόμενα ἐπὶ τῶν διαφόρων θέσεων τοῦ βα-
σιλείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων μετ' ἡ-
ριστάς καὶ δυσαναλόγους ἀποστάσεις, καὶ τότε εἰς μίαν καὶ
δύο ἡμέρας, καὶ οὐχὶ εἰς δέκα, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, δύ-
νανται οἱ ἐφεδρεῖς νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ ὑπάρχοντα τάγματα
καὶ εἰς ἄλλας τὸ πολὺ δύο ἡμέρας νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς
ἐστίαις των. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ὑπάρχουν 200,000 ἐφε-
δρεῖς, καὶ γινώσκω τρεῖς μῆνας κατ' ἑτος νὰ συσυναποδύονται
εἰς τὰ ὑπάρχοντα τάγματα, καὶ νὰ γυμνάζωνται, κάνεις δὲν
ἐξέρχεται πέραν τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν ἔχει τὴν κατοι-
κίαν του. Καὶ πῶς γίνεται πρὸ ἡμῶν ὅπου ἐν γένει αἱ ἀποστά-
σεις δὲν εἶναι μεγάλαι, καὶ δύναται τις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ δύο τὸ
πολὺ ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς Πιλοποννήσου νὰ μεταβῇ εἰς τὸ κέν-
τρον, ὅπου αἰωνίως ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ στρατιωτι-
κὴ δύναμις, νὰ μὴ ὑπάρχουν οἱ εὐκαλίαι, τὰς ὁποίας ἔχει διὰ
τοὺς ἐφεδρεῖς ἡ μεγάλη Γαλλία; Ἡ οἰκονομία λοιπὸν, τὴν
ὁποίαν λέγει ὁ Κ. ὑπουργός, δὲν ὑφίσταται, καὶ ὁ σχηματισμὸς
τῶν νέων ταγματῶν τῆς ἐφεδρείας εἶναι πραγματικῶς, αἰζηοῖς
δαπάναις. Ἄν δέ, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, ἡ ἐφεδρεία εἴχεν ἀνάγκ-
ην ἐξόδων διὰ τὴν τροφὴν, τὸν ἱατρισμὸν καὶ τὸν ὀπλισμὸν
ταῖς, εἴτε ἐγγίνοντο τὰ τάγματα τῆς ἐφεδρείας, εἴτε μὴ, ὅταν θέ-
λει ὁμοῦς ἀρνήσῃ, ὅτι καὶ τοῦτου δοθέντος, ἡ μισθοδοσία τῶν
ἀξιωματικῶν τῶν δέκα ταγματῶν εἶναι καθ' ὅσον νὰ δαπάνηται
ἀρχαίων 360,000 τοῦλάχιστον μόνον ὅτι τὸ κατ' ἐμὲ φρονεῖ
ὅτι καμμία δαπάνη δὲν εἶπῃ ταῦτο διὰ τὴν ἐφεδρείαν. ἂν ἔμα-
νεν ὅπως εἰς ἀρχῆς ἐννοήσαμεν νὰ σχηματισθῇ. Ἡ ἐφεδρεία
ἠδύνατο κάλλιστα νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἤθελε λάβει
καὶ ἡ ἐθνοφυλακὴ, ἥγουν νὰ γυμνάζεται μὲν τακτικῶς, διότι
κάνεις δὲν ἐννοεῖ νὰ μὴ ᾖναι ὀπλικίαις, ἀλλὰ νὰ γυμνάζεται
εἰς τὰ πεδία τοῦ Ἄρεως, ἐκείνου δήμου, ὅπου θέλουν γυμνάζε-

σθαι καὶ αἱ ἐθνοφυλακαί, οἱ ἐθνοφυλακαί, δηλαδὴ τοὺς ὁποίους
ἐγὼ θύμωσμαι, καὶ ὅχι ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐννοοῦν ἄλλοι,
καὶ ὀλιγωρῶ, πιστεύω, ὅτι ἔλαβον εἰς τὴν ἐξήγησιν αὐτοῦ
τοῦ ζήτηματος.

Συμφωνῶ μετ' αὐτὴν τὴν ἰδέαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι ὁ
στρατὴς ἡμῶν, καὶ ἂν ἀκόμη ἐνώσωμεν μετ' αὐτοῦ ὅλους τοὺς
ἐξυπηρετήσαντας κατὰ καιροὺς στρατιώταις, τὴν ἐφεδρείαν καὶ
αὐτὴν τὴν ἐθνοφυλακὴν, θέλει φανῇ πολυμικρῶς γελοιός, ἀλλ' ὁ
Κ. ὑπουργός ἐννοεῖ ἐκβαλῶς ἄλλην ἐθνοφυλακὴν παρ' ἐπείνεον
τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐννοοῦμεν. εἴν θά ᾖναι, ὅχι, γελοιός ὁ στρα-
τὴς μας, ἀλλὰ θά ᾖναι γελοιός, ἂν ἡ ἐθνοφυλακὴ μας σύγκρι-
ται ἀπὸ 200 χιλιάδας λόγχης· θέλωτε τότε ἰδεῖ, ὅτι, εἰ-ὃ σῆ-
μερον κάνεις δὲν μας ἐνθυμῆτε, οὐδεὶς κάμνει λόγον περὶ ἡμῶν,
τότε ἡμεῖς θά ᾖμεθα οἱ ἐν τῇ ἀκατολῇ ἐκλεκτοί, οἱ μέλλοντες
νὰ ἐκασκήσωμεν οὐαῖ ὅδε ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς τούχῃ τῆς Ανατολῆς.

Εὐχαριστῶ τὸν Κ. ὑπουργόν, ὅτι εὐμενικῶς με εἶπεν, ὅτι
ὅταν ἡ ἰδέα περὶ ἐφεδρείαν συνελήβη, ἦσαν ἀπλυστάτα· ὁμο-
λογεῖ, ὅτι σήμερον λαμβάνει νέαν φάσιν, ἄλλην διοργανισμόν·
ἀλλὰ δυστυχῶς λαμβάνει αὐτὴν τὴν διοργανισμὸν ἐν ἀγνοίᾳ
ἡμῶν, καὶ περὶ τοῦτου φιλονεικώμεν τώρα τῶσδε ἡμέρας.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι περὶ τῆς οὐσίας, ἀλλὰ περὶ τῶν τύ-
πων, διότι οὕτω μας παρουσιάζουσι σήμερον τὴν ἐφεδρείαν,
ἄλλως δηλαδὴ παρ' ὅπως ὑπῆρχε ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν, ὅταν τὴν
ἐδημοσιურγήσαμεν ἐν τῷ νόμῳ τῆς 29 Μαΐου 1859. εἶναι ἐξ-
ετακτικόν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ὑπουργίου Σχόδεντζ, ὅποτε ἐψηφίσθη αὐτὸς
ὁ νόμος, ὅλοι ἐννοήσαμεν, ὅτι οἱ ἐφεδρεῖς θά συμπληρώνουν τὰς
κινὰς τάξεις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ. εἴν λέγομεν λοιπὸν, ὅτι
ὁ Κ. ὑπουργός ἐνέργων δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν, ὅπως διευρύνεται,
τὸ συμφέρον τοῦ τύπου καὶ τὴν οἰκονομίαν, διότι περὶ τούτου
κυρίως δὲν πρόκειται· λέγομεν μόνον, ὁποιαδήποτε ἦσαν αἱ
προθέσεις του, ὅριζεν εἰς ἀρχῆς νὰ μας εἶναι νόμον, καὶ νὰ μας
κάμῃ κοινωνοὺς τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον εἶχε
κατὰ νόμον, δημοσιουργῶν εἰς αὐτοὺς παρὰ τὰ τὰ ἐφεδρείαν,
διότι τοιοῦτοτρόπως ἠθέλωμεν συνεννοηθῇ, καὶ σήμερον δὲν ἠθέλει
μὰς ἐλάει εἰς θέσιν νὰ λέγομεν, καὶ νὰ λέγωμεν ὁρθῶς, ὅτι ὁ ὑπουρ-
γὸς ἐνέργητε παρανομίως. εἴν εἶναι ἀκριβολογία, ὅτι ἂν ἐγγίνετο
ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος συνεννόησις, ὅχι μόνον τὰ πάντα ἠθέλωμεν γί-
ναι ἐν ἀρμονίᾳ καὶ κατὰ τὸν νόμον, ἀλλ' ἴσως καὶ τὸ σχέδιον,
ἂν ὑπῆρχε πραγματικῶς ἐν σχέδιον, διευτυποῦτο τελειότερον.

διότι οἱ μεγάλοι σκοποὶ δὲν αὐτοσχεδιάζονται ἀλλὰ πηγαῖν-
σιν ἀπὸ ἑνὸς ὁριζήσαντος διοργανισμῶν· ἐκτὸς τούτου εἰς ἕν συνταγ-
ματικὸν κράτος, ἕνας μέγας σκοπὸς δὲν καταρτίζεται, οὔτε τε-
λειοποιεῖται, ἐνῶς δὲν ἔλθῃ εἰς γνῶσιν τῶν βουλευτικῶν σωμά-
των, καὶ δὲν πεισθῶσιν αὐτὰ περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς χρησι-
μότητος αὐτοῦ.

Βεβαίως ἡ δαπάνη τῶν δέκα ταγματῶν, ὅταν πρόκειται περὶ
μεγάλου σκοποῦ, δὲν εἶναι μεγάλη· εἶναι ὅμως μέγιστη, ὅταν
κάθε ἄλλο φαίνεται καὶ εἶναι, παρὰ σκοπὸς ἐθνικῆς, παρὰ μέγας
σχέδιον, διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον, ὅτι καὶ προχθὲς
εἶπα. Ἐάν θέλατε νὰ μείνωμεν ἐδῶ, εἰς τὴν περιορισμένην ταύ-
την γωνίαν, τότε πραιτήτατ' ἐπὶ τὰ γήδια καὶ τὸν μουσικὴν ὁδὸν
σκοπὸν, διότι καὶ αὐτὴ ἡ μέγας λεπτοῦς θυσία εἶναι σπατάλη,
προτιμήσατε τότε τὴν σύστασιν μιᾶς ἢ καὶ πολλῶν γεωργικῶν
τραπίζων· κατασκευάσατε δρόμους καὶ διευκολύετε οὕτω τὴν
συγκοινωνίαν· ἃς τρέψωμεν ὅλοι σαγιάκι, διὰ νὰ γίνωμεν
τούλάχιστον καλοὶ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι. Ἄν ὅμως νομίζε-
τε, ὅτι ἔχομεν ἄλλην ἀποστολήν, ὁ σκοπὸς πρέπει νὰ ᾔται κα-
θαρὸς καὶ τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἄλλα, διότι σήμερον ἡ
Ἑλλὰς αὐτὴ, ὡς φησὶ διακρινόμενη ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν ἐλπίζω
νὰ προδῇ καὶ νὰ καλλιεργῇ σπουδαίως κάμειαν ἰδέαν, περὶ
τὴν ὁποίαν νὰ συγκαντρῶνται πενταχόσιοι τούλάχιστον ἄν-
δρες. Φέρετε ὅμως διακοσίας χιλιάδας ἐθνοφύλακας καλῶς ἐξ-
οπλισμένους· δότε εἰς ὅλους τοὺς πολίτας ὅπλα, ἀναθεσκέτους
στρατιωτικῶς, καὶ θέλατε ἰδεῖ ὁποῖαν θέλιν θέλει καθίξει αὐτὴ
ἡ σήμερον μικρὰ καὶ περικυκλωμένη Ἑλλὰς· δὲν εἶμαι λοιπὸν
κατὰ τῆς οὐσίας, ὑπὸ τὴν σπουδαίαν ἐποψίν, πολέμῳ τοῖς τύ-
ποις, τοῖς οὐσιώδεαις τύποις, ὡς ἀντισυνταγματικούς.

Ἀπῆλθυσεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν.

Ὅσα ἤκουσα, Κύριοι, ὑπὸ τοῦ ἐντίμου προαγορεύσαντος Γε-
ρουσιαστοῦ μετ' ὑπενόησιν μίαν ἐφημερίδα, ἥτις ἐσχάτως ἀπο-
νέμουσα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἐπαίνους διὰ
τὸν νέον διοργανισμὸν τοῦ Στρατοῦ, τὴν ἀστάτην τῆς ἐφε-

δρεῖας κλπ. ἐπὶ τέλους ἐτύσταινε τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐλατ-
τώσιν τῶν ἐπὶ ἐκατομμυρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τρία
ἐκατομμύρια τούλάχιστον. Οὕτω καὶ ὁ προαγορεύσας ἐντίμος
Γερουσιαστὴς ἐνῶς ἐξ ἐνὸς ἐπέστη περὶ γενικοῦ ἐφοπλισμοῦ,
περὶ μεγάλων σκοπῶν καὶ σχεδίων, καὶ ἐξ ἄλλων συνίστα τὴν
κυστέραν οἰκονομίαν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν Κ. Γερουσιαστά,
νὰ θέλατε νὰ ἀνελθῇ ἡ ἐθνοφύλακῃ, νὰ ἀνκτραφῇ ὅλος ὁ κό-
σμος στρατιωτικῶς, καὶ ἐντούτοις νὰ ἐπικρίντε τὰ μέτρα ἐκεῖ-
να, τὰ ὁποῖα θέλουν συντελεσθῇ ὡς ἡ πρώτη θάσις τῆς γενικῆς
αὐτῆς ἐξασκήσεως διότι πρόκειται νὰ κάμωμεν ὀλίγας θυσίας.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος λοιπὸν πιστεύω ὅτι ἡ Γερουσία θέλει
ἐκτιμᾷ αὐτὸ ὡς μίαν θάσιν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι θέλου-
σιν εἶναι λαὸν ἐπωφελεῖς, καθὼς μάλιστα δὲν πρέπει νὰ λη-
σῶμεν ὅτι οὗτοι θέλουν χρησιμεύειν ὡς διδάσκαλοι τῶν
ἄλλων. Ἐπομένως προτιμότερον εἶναι νὰ ἔχωμεν δέκα χιλιάδας
τακτικοῦ στρατοῦ καλῶς διοργανισμένους παρὰ διακοσίας χιλιά-
δας ἐθνοφύλακας ἀδιοργανιστοὺς καὶ ἀτάκτους.

Παρετήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χρηστίδης, ὅτι οὐδεὶς ἤρνη-
θη εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν δαπάνην, οὔτε
μειψισοῦμεν, ὡς εἶπα, δι' αὐτὴν, ἀπανατίς ἤκουσεν ὅτι εἰ-
μιθε εἰς αἱμοί, τὸ κατ' ἐξ ἐκ τούλάχιστον, νὰ παραχωρήσωμεν
πολλὰ, ἂν ἔδωμεν τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον θὰ χρησιμεύω-
σι, καὶ ὅτι ἀνευ τούτου πάσα δαπάνη καὶ ἡ ἐλάχιστη εἶναι
περιττή, προσθέτει ἕκτος εἰς τοῦ ἔθνους τὴν ῥύχην, ὥστε ἐπα-
ναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι εἶμαι ἐναντίος τῆς δαπάνης ταύτης
καθὼς ὅχι ἀλλ' οὐδὲ τούτους. Ἄλλως κατ' οὐσίαν εἶμαι σύμφωνος.

Περὶ δὲ τῆς ἐρίσεως τῶν διδασκάλων, ἀπαντῶ ὅτι δὲν εἶ-
ναι δύσκολος, ἀ καὶ νὰ εὐρεθῇ ὁ νοῦς, νὰ διατυπωθῇ ὁ σκοπός,
ἀποφασίσσεται καὶ θέλατε ἰδεῖ ὅτι ἔχετε τὸ σύνολον.

Προσέβηκεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμάκης.

Κύριοι!

Αἱ γενναῖαι διαθέσεις καὶ ἡ ἐξειδικασμένη προσοχὴ τοῦ ἀξιολό-
γου Κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ

στρατού του Κράτους, είναι μὲν βεβαίως παντός ἐπαίνου ἄξιον, ὅμως δὲ δυσανάλογοι δυστυχῶς εἰς τὰ μέσα αὐτοῦ ἐφηρμοσμένης ἐνταῦθα τῆς δόσεως πρὸς ἀθρούντας τῶν ἀρμυζόντων διὰ τοὺς ὑγιεινέστερους ὑψωμάτων, ἥτις ἀντὶ τῆς ἐπιφέρει πρὸς αὐτοὺς τὴν νομιζομένην ἀνάρρωσιν, ἀπεναντίας τοὺς υποβάλλει εἰς καχεξίαν χρονίασαν καὶ δυσκίνητον καὶ ἐξηλασμένην.

Ἡ πόρτα, Κύριοι, εἰς τοὺς διασχεμοὺς τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐξόγκωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ κλάδου τούτου, κλάδου ὅστις πρέπει νὰ ἐπέχη τὴν ἀ. θέσιν κατὰ τὰ εἴδη τοῦ Κράτους, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἡμισυ σχεδὸν τοῦ ὅλου, διότι τότε ἡ δυσανηχογία αὐτὴ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐξ κλάδους, τῶν Ναυτικῶν τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδείσεως, καὶ τῶν λοιπῶν εἶναι καταστροφικὴ καὶ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν συμβαδισμὸν τῆς προόδου ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος· ποῦ δὲ ἐπομένως ἐγκαταλείπομεν τὴν ἀπαιτούμενην συνάμα πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς πασχούσης Γεωργίας, ὑπὲρ τῆς ἐκλειπούσης ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν εἶδος βιομηχανίας, καὶ ὅσων ἄλλων ἀντικειμένων καὶ μέσων ἢ μικρὰ αὐτὴ ἑλλὰς δεῖται; ἐπὶ τέλους δὲ ὅτι καὶ χρεώσται ἐστὶν οὐ μικρῶν ποσοτήτων, καὶ ὑποχρεοῖ εἰς ἀποζημιώσεις ἀγώνων καὶ θυσιῶν.

Ὅταν, Κύριοι, ἀναβλέψῃ τις καὶ ἐντὺς αὐτῆς τῆς παρεχόμενης ἐν τῷ ἐρευνῶν προϋπολογισμῷ ἐξογκώσεως τῶν τε ἐξόδων καὶ ἐσόδων, τῶν μὲν πρώτων εἰς δραχ. 25 περίπου ἑκατομμύρια ἀναβιβασθέντων, τῶν δὲ ὡσαύτως εἰς ἄλλα τόσα, χωρὶς νὰ ἐπιμνησθῇ εἰς τοὺς πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξογκωσιν λόγους ὡς ἀρκετῶν λεγθέντων πρὸς τοῦτο ἐν τῇ οἰκείᾳ τοπῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, θέλει εὖρεαι ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κλάδου, ὁ μόνος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνταῦθα διχαινῆς τῶν διαρκειῶν στρατευμάτων ἀναβιβασθεὶς ἀπὸ τὰ 7 εἰς 8 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἔτη 1838 μέχρι τοῦ 1843 ρυθμιθεὶς ἐαυτοῦ καὶ περικληθείς μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ μέσα τοῦ Κράτους μέχρι 5 περίπου ἑκατομμυρίων, ἔλ-

τοτε μέχρι τῶν 1853 ἐπαυτοποιήθη ἐλαττωθεὶς περὶ τὰ 4 καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια, καὶ τοὶ περιλαμβανόμενοι τὰς στρατιωτικὰς συντάξεις καὶ τὴν φάλαγγα, ἣδη δὲ δι' ἀντιστρόφου καὶ κατὰ παλινωδίαν αὐξήσεως, εἰσέβη θέσιν ἐν τῷ προειρημένῳ τοῦ τρέχοντος ἔτος προϋπολογισμῷ ἀναβιβασθεὶς εἰς 7 ἑκατομμύρια καὶ 165,000, εἰς τὰ ὅποια ἂν προσθέσωμεν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ 1857, ἂν δὲν λανθάνωμαι, ἀπαρθενουσας εἰς αὐτὴν ποσότητας διὰ στρατιωτικὰς συντάξεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς φάλαγγος ἀναβιβασθῇ· ἣδη εἰς 887,189 δραχ., αἱ τινες λογιζομένης ἐλαττώσεως· μετεβιβασθησάν εἰς τὸ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείον, εὐρίσκωμεν ὅτι ἡ δαπάνη ἀναβαίνει πραγματικῶς εἰς 8,052,214 δραχ., προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν τῆς ἐρεθρέας ἐξόδων, κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ φθάνει ὡς ἐγγιστα εἰς 9 ἑκατομμύρια, ἐάν δὲν ὑπερβῇ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τῶν ἐπερχομένων βροχηδῶν πρὸς διαφόρους αὐξήσεις νόμων καὶ πιστώσεων. Τούτῃσι προσδιωρίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὸν κλάδον αὐτὸν πλέον τοῦ 1/3 ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν υπολογιζομένων καὶ κατὰ φαντασίαν ἐν μέρει ὡς ἐξόδων ἢ αὐξήσεως αὐτῆς εἶναι ὅμως δυσανάλογος εἰς τὴν πραγματικὴν τοῦ κράτους κατάστασιν, οὐχ ἔχον δὲ καὶ πλέον τῆς ἐριστώσεως ἀνάγκης αὐτοῦ.

Ἡ ὑπάρχων στρατὸς μας, Κύριοι, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι καὶ πλέον μᾶλλον δεύουσι ἐν εἰρήνῃ ἀναλογίας λογίζεται, ὅτι ὑπερπαραεῖ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας, κατέχων συνάμα καὶ οὐσιώδη θέσιν πρὸς τὴν ὁροθετικὴν μας γραμμὴν· ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ εἴλωμεν τὰ μέτα νὰ τὸν πωλλυπλασιάσωμεν, καὶ τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνδεχομένης αἰκνῆς κατ' ἐχθρῶν ἢ ἄλλης τινος αἰτίας ἀναφερομένης εἰς τὴν τιμὴν καὶ εἰς τὰ δίκαια καὶ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ παρατηρήσω, ὅτι ὡς πρὸς τοιαύτας ἀνάγκας, ἐπισκιάζομενοι ὑπὸ τῆς ἀγρόπνου προστασίας τῶν τριῶν εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, δὲν πιστεύω ἐπὶ πολὺ τοῦλάχιστον νὰ ἔλθωμεν, καθόσον μετὰ τοῦ γείτονος, ἄλλοτε φυσικοῦ πως ἐχθροῦ μας, ἐν εἰλικρινεστάτῃ εἰρήνῃ ἤδη διατελούμεν, καὶ ἐλπίζεται ἐτι μᾶλλον ἡ παγίωσις αὐτῆς διὰ τοῦ πολιτισμοῦ μ' ὅλα ταῦτα, Κύριοι, ἐν ἀνεκπίστω τοιαύτῃ ἀνάγκῃ, μᾶλλον ἀνάγκῃν εἴχομεν νὰ σκερδῶμεν περὶ ὅσου περισσοτέρου ἀριθμοῦ στρατοῦ καὶ τακτικοῦ, ἐκδιάζοντες τὰ μέτα μας, ἐάν ὑπὸ δυνάμεως Εὐρωπαϊκῆς καὶ μεγάλης ἤθελε ἐπαυτοποιήσθαι· ἀλλὰ τὴν πρὸν ταύτην περίστασιν δὲν δύναμαι νὰ περὶσσεύω· ἀλλ' ἐάν υποθέσωμεν τὴν ἐπα-

νάκαμψιν τῶν ἄλλοτε ἐχθροπραξιῶν μας, εἶναι περιττὸν καὶ ἄδικον νὰ συλλογιζώμεθα κατὰ τὸν αὐτὸν, ὡς εἴρηται, τρόπον, μόνος ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἐξειδικασμένη γενναϊότης τῶν δυναμένων νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα Ἑλλήνων θέλει ἀναπληρώσει τὰ πάντα καὶ μὴ ἀνψυχώμεν. Καὶ ἄς προσέξωμεν διὰ μόνον τὰ ἐνόντα καὶ ἀπαιτούμενα σήμερον, ἐξειδιάζοντες τὴν προσοχὴν μας εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ὅστις εἶναι τὸ φυσικόν. καὶ ἀληθὲς κεφάλαιον τῆς πατρίδος, διὰ νὰ ᾖναι εἰς κατάστασιν νὰ μᾶς συντρέξῃ καὶ ὕλικοις εἰς πᾶσαν ἀναγκασμένην ἀνάγκην· πρὸς δὲ τὸν μέγαν ταῦτον σκοπὸν, ἀναπόφευκτος εἶναι καὶ ἡ ἀνευ ἀναβολῆς πλέον πρόνοια ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς, πύτοστέραιου σχεδὸν καὶ χωρὶς ἐπαισθητὸν βάρος τῶν ὅλων ἐξόδων αὐτῆς εἰς τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους, κατὰ μέμνησιν καὶ ἄλλων συνταγματικῶν αἰτημάτων.

Μὲ ἀνεκλαλκτον χάριν μου, Κύριοι, καὶ μὲ ἐλπίστον πάλιν τῆς καρδίας μου, ἐκύμασται παρ' ἐμοῦ ρίθυμ μοι ἐλθόντος ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅτι διελθὼν ἀπὸ πολλὰς πόλεις αὐτοῦ, δὲν εἶδον εἰμὴ τὴν ἐθνοφυλακὴν ἐπὶ τῆς τάξεως. Ἐνταῦθα τοῦ Κ. Προέδρου εἰπόντος, ὅτι οὕτως εἰς ὅσον τὴν Εὐρώπην γίνονται, ὁ Γερουσιαστὴς Παλαμίδης ἐπαυλαδὼν τὸν λόγον ἐπέσπευσε· τάχα οἱ Ἕλληνες εἶναι ὑστερημένοι τῶν πρὸς ταῦτο πλεονεκτημάτων; ὅχι βέβαιον, καὶ πεπεισμένοι δὲ ὅσα προχθὲς εἰπομένη καὶ περὶ τῶν λαοσίων πρὸς τὸν τοιοῦτον σκοπὸν τοῦ ἀρχηγῶν τοῦ ἔθνους διαθέσεων, καὶ περὶ τῶν καλοθελοῦν ἐπαγγελιῶν τῶν νῦν Κυρίων ὑπουργῶν, τοῦ νὰ εὐλόγηται ὅταν αὐτοὶ εἰς τὴν αὐτοῦ τοιαύτην ἐποχὴν ἐναπόκειται δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος πολὺ εἰς τὰς διαθέσεις καὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, ὅστις ἀντὶ νὰ ἐπιμένῃ νὰ προτάξῃ τὴν ὁποίαν προτιθεταὶ διὰ τοῦ πρακτικῶν νομοσχεδίου συστηματοποίησιν τῆς ἐφεδρείας, νὰ ἀπεύσῃ εἰς τὴν εἰσχωρήσιν τοῦ περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμου, ὡς προὔπεσχετο καὶ ἂν τῇ ὄντι κατὰ τὴν σημερινὴν καὶ ἄλλοτε ἀγόρευσιν του ὁ περὶ ἐφεδρείας κύριος σκοπὸς του εἶναι ἡ γύμνασις ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐθνοφυλάκων, ἐν τῷ νόμῳ ἐκείνῳ τότε τιθεμένων καὶ τῶν περὶ αὐτῶν, θέλομεν πεισθῆ πρὸς ταῦτα, καὶ συντρέξῃ ἀδιστακτικῶς, διότι ὅλη ἡ πρὸς τούτου προσπάθεια τῆς συστηματοποίησεως καὶ τοῦ σώματος τῆς ἐφεδρείας λογίζεται καὶ εἶναι ὡς ἀντικατάστασις τῆς ἐλπιζομένης ἐθνοφυλακῆς. Διότι, Κύριοι, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, δὲν εἶθε ὁ πρῶτος καὶ μόνος ὁ προτείνων τὰ περὶ ἐφεδρείας. Ἡ περὶ ταύτης ἰδέα καὶ πρὸ τινος χρονολο-

γεῖται ἀπὸ τὰ 1846, ὅτε εἰς τὸν εἰσελθόντα τότε νόμον εἰς τὴν Βουλὴν περὶ ἀπογραφῆς ὀρίζεται ἡ σύστασις τοῦ στρατοῦ, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐξ ἀπογραφῆς καὶ ἐκ τῶν τῆς ἐφεδρείας· ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, συνισταμένη [ἐκ διαφόρων, ἐν οἷς καὶ ὁ μακαρίτης Κωνστ. Κολοκοτρώνης καὶ ὁ ζῶν Κ. Α. Καλλιφρονᾶς, συμβαδίζουσα μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς Βουλῆς, ἀντικατέστησεν ἀντὶ τῆς ἐφεδρείας τὴν ἐθνοφυλακὴν, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον νόμον· καὶ περὶ τούτου σφοδρὰ ἐγένετο ἡ ἀντιρρηση ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργείου, ψηφοφορίας δὲ γενομένης ἡ νικῶσα ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς ψῆφος ἦτον ἡ ἰδική μου, ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ ᾔμαι Πρόεδρος καὶ κατὰ τὴν τότε σύνοδον· τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἀποσύρην ἀμέσως τὸ νομοσχεδίον διὰ νὰ σκιερῇ καὶ τὸ τροποποιήσῃ· δὴθεν, μόλις εἰσῆλθον ἐν ἑτέρον κατὰ τὰ 1852, ἂν δὲν λανθάνομαι, ὅτε, γενομένης ἐτέρας τινὸς προτάσεως περὶ συνδρομῆς τῶν κληρονομῶν εἰς τὸν στρατὸν ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ πάλιν τὸ ἀπέσυρε, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν τὰ ἐπανέφερε.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατανοεῖτε, Κ. ὑπουργέ, ὅτι ἐπικρατεῖ δυσπιστία ὡς πρὸς τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν περὶ ἐθνοφυλακῆς πραγματοποιήσιν, διὰ ταῦτα νὰ προταγῇ πρέπει ὁ περὶ ἐθνοφυλακῆς νόμος, ὡς εἶπα, καὶ τότε ἀρμοδίως θέλομεν ἐξηγηθῆ καὶ συζητησῇ τὰ περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτῆς. Κατ' αὐτὸν καὶ μένον τὸν τρόπον, ἀνευ δισταγμοῦ, θέλομεν προβῆ εἰς τε τὰ περὶ ταύτης καὶ τὴν τῆς ἐφεδρείας· καὶ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων ὁρμώμενος, ἐπιτρέφατέ μοι, Κ. ὑπουργέ, νὰ προτείνω καὶ τὴν ἀναβολὴν τοῦ πρακτικῶν εἰς συζήτησιν νομοσχεδίου.

Τὴν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου μὴ παραδεξιμένης τῆς Γερουσίας, ἐψηφοφορήθη ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 29 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Ν. Μαυρομμάτη, κατὰ τὸ ὅδε συνημιμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐν τοῖς τάγμασι τῆς ἐφεδρείας ἀθωοτικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . Ν | Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . Ν
 Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . Ν | Τάτσης Μαγγίνης

Αναγνώστης Μοναρχίδης	• • • Ν	Δημήτριος Χατσίσκος	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ιάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Νικόλαος Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Αναστ. Σ. Χαλαλάκης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • Ν	Γεώργιος Δουβουνιώτης	• • • Ν
Ρικάρδος Τζιούρτζ	• • • Ν	Κωνστ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Σπύρος Μίλιος	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Ρήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Ανδρ. Χ. Αναργύρου	• • • Ν	Δημήτριος Δ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Λαυρένιος Κρεσενίτης	• • • Ν
Ιωάννης Θεοτόκης	• • • Ν	Αθ. Α. Μιαούλης	• • • Ν
Ιωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Αθανάσιος Λιδωρίκης	• • • Ν	Χριστόφ. Παρριζίδης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Αντών. Γεωργαντάς	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Νικόλαος Ιω. Μίτζης	• • • Ν	Νικόλ. Σιλητάρης	• • • Ν
Δήμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Αναστ. Πολιζιώδης	• • • Ν
Κωνσταντίνος Κανάρης	• • • Ν	Φίλιππος Ιωάννου	• • • Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Αντώνιος Γ. Κριεζής	• • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Αντώνιος Μαυρομιχάλης	• • • Ν	Β. Πετιμεζής	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • Ν	Ν. Πιεράκης	• • • Ν
Ιωάννης Σταύκος	• • • Ν	Ιω. Αμβροσιάδης	• • • Ν
Αναστ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν	Κωνστ. Μεταξάς	• • • Ν
Αλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν	Π. Νοταράς	• • • Ν

Αναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, καὶ 5, κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ δι' εὐδαίμων ἀρ' ἐνός ἐκάστου χειροτονίας.

Αναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἁρθροῦ 6 ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν ἀπαντῶν εἰς τὴν γενομένην αὐτῇ ὑπὸ τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρατήρησιν, εἶπεν, ὅτι ὅταν ἡ ἐπεδρεία κλειθῇ εἰς τὰ ὄπλα, τότε ἐννοεῖ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ὅτι οἱ ἐπεδρεῖοι θέλουσιν λαμβάνει πλεῖρας ἀποστάσεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην ἡ Γερουσία παρεδίξατο τὸ ἄρθρον 6 διὰ χειροτονίας.

Αναγνωσθὲν ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 7 ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήθην ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀντ' ψηφολεστικῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τοῦ ἀνωτέρω.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν ταῖς τάγμασι τῆς ἐπεδρείας ἀξιωματικῶν.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• • • Ν	Αναστ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Ιωάννης Θ. Κολοκατρώνης	• • • Ν	Αλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• • • Ν	Δημήτριος Χατσίσκος	• • • Ν
Τάτσης Μαγγίνας	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης	• • • Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • • Ν	Αναστ. Σ. Χαλαλάκης	• • • Ν
Ιάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Δουβουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνστ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπ. Τρικούπης	• • • Ν	Σπύρος Μίλιος	• • • Ν
Ρικάρδος Τζιούρτζ	• • • Ν	Ρήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Δημήτριος Δ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • Ν	Λαυρένιος Κρεσενίτης	• • • Ν
Ανδρ. Χ. Αναργύρου	• • • Ν	Αθ. Α. Μιαούλης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ιωάννης Θεοτόκης	• • • Ν	Χριστόφ. Παρριζίδης	• • • Ν
Ιωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Αντών. Γεωργαντάς	• • • Ν
Αθανάσιος Λιδωρίκης	• • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • Ν	Νικόλ. Σιλητάρης	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • Ν	Αναστ. Πολιζιώδης	• • • Ν
Νικόλαος Ιω. Μίτζης	• • • Ν	Φίλιππος Ιωάννου	• • • Ν
Δήμος Κανελλόπουλος	• • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • Ν
Κωνσταντίνος Κανάρης	• • • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	• • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • Ν	Β. Πετιμεζής	• • • Ν
Αντώνιος Γ. Κριεζής	• • • Ν	Ν. Πιεράκης	• • • Ν
Αντών. Μαυρομιχάλης	• • • Ν	Ιω. Αμβροσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • Ν	Κωνστ. Μεταξάς	• • • Ν
Ιωάννης Σταύκος	• • • Ν	Π. Νοταράς	• • • Ν

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 15 Ἰουλίου.

Ἐτέθη ὑστερον ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐστάσεως διευθύνσεως τηλεγράφων καὶ τηλεγραφικῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήθη κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δ' αὖτὴ παρ' ἡμῶν διὰ ψήφων 29.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐτάσεως διευθύνσεως τηλεγραφείων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Καλοκοτρώνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χαταΐσας	• • • Ν
Γάβριλ Μαγγίνας	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μαναρχίδης	• • Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • • Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαλαράμπης	• • •
Ἰάκωβος Παζιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Δουβουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσανάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλάκης	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ρικάρδος Τζιώρας	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• •	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• •	Λεοδωργος Κρεστενίτης	• • Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγρόρου	• •	Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Παρριζίδης	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • Ν
Ἀθανάσιος Αιδωνίτης	• • •	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • Ν
Γ. Παπακλιώπουλος	• • •	Νικόλ. Σιλήβεργος	• • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέρης	• • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • Ν
Ἄλκιμος Κανελλόπουλος	• • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• •	Νικόλ. Καλλέργης	• • •
Γεωργιάκης Γρηγοριάκης	• • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • •	Β. Πατιμιάς	• • •
Ἀντών. Γ. Κριεζής	• • •	Ν. Πισάκος	• • • Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	• • Ν	Ἰω. Ἀμβρουσιάδης	• • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • •	Κωνστ. Μεταξάς	• • • Ν
Ἰωάννης Σταύρος	• • •	Π. Νοταράς	• • •

Ἀναγνωσθέντος ὑστερον τοῦ άρθρου 1 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης εἶπεν ὅτι εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ᾖναι ὑπουργὸς ὑπὲρ σκοπὸς νὰ προσκληθῇ ἢ νὰ διορισθῇ εἰς διευθυντὴς τῶν τηλεγραφείων ἔχων εἰδικὰς γνώσεις· δὲν γνωρίζει δὲ ἂν ὁ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ὀδη ἀνομαζόμενος τμηματάρχης θέλει ἔχει αὐτὰς τὰς εἰδικὰς γνώσεις· τοῦτο ἐξέρεται ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ· καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους,

ὡς τὸ νομοσχέδιον κανονίζει, συμφωνεῖ, εἶπε, μὲ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ ὁρισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι οἱ ὑπαλλήλοι τοῦ ἀρμοδίου τμήματος· προσέθηκε δὲ ὅτι ὀλιγωτέρας ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ διευθύνσις τῶν ταχυδρομείων, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐν τῷ ὑπουργείῳ εἰς εἶναι ὁ ὑπαλλήλος, ὅστις διευθύνει τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλάδου τούτου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν θεσθίως τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου· ἄλλως τε, εἶπε, καταλληλότερον ἦτο τὸ νὰ προσκληθῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν τηλεγραφείων εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ὀλίγας λέξεις θέλει εἶπει ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὁμιλίας τοῦ προκληθέντος Κ. Γερουσιαστοῦ.

Βεβαίως, εἶπεν, ὁ ὑπουργὸς ἐκείνος ὁ ὅποιος θέλει προτείνει εἰς τὸν Βασιλεῖα τὸν τμηματάρχην, ὅστις θέλει διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τηλεγράφου καὶ τηλεγραφείων, θέλει προτείνει ὡς τοιοῦτον ἄνδρα φέροντα ὅλα τὰ προσόντα τῶν γνώσεων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης· ἐπομένως εἰάν ἡ ὑπηρεσία τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου καθιερωμένου προσωπικοῦ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος, οὐδεὶς θεσθίως ὑπουργός, εἶπε, θέλει ἐπισφραγίσῃ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ διπλὰ ἔξοδα· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τῆς δι' ἐνὸς ὑπαλλήλου δειλότητος διευθύνσεως τοῦ ταχυδρομικοῦ κλάδου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, προσέθηκεν, ὅτι εἰς τὸ ταχυδρομικὸν τμήμα μόνον ἡ διοικητικὴ ἐνέργεια γίνεται, ἡ δὲ ἐξέλεξις τῶν εἰσπραξέων ἐνεργεῖται ἄλλοιθι. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγραφείων δὲν ὑπάρχει τὸ πρᾶγμα οὕτω. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο θέλει ἐνεργηθῇ καὶ ἡ ἐξέλεξις τῶν εἰσπραξέων τῶν τηλεγραφημάτων· καὶ τοιαῦτα τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἐκ τηλεγραφείων, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἔγουμεν, συνεκentrώθησαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 4,000, διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ὑποίων θεωρουμένων ὅλων ἀπλῶν ἀπαιτοῦνται τεσσαράκοντα καὶ μία ἡμέραι, ἀναλογισθόμενων πέντε λεπτῶν διὰ τὴν ἐξέλεξιν ἐκάστου τηλεγραφήματος, κατὰ δοκιμὴν, ἥτις ἐγένετο, καὶ 8 ὥρων ἀδιακόπου ἐργασίας ἀνά πᾶσαν ἡμέραν ἐνὸς ὑπαλλήλου· ἡ ἐργασία αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τεσσαράκοντα καὶ μίας, διότι ἄλλως ἀναχωροῦσιν οἱ ἀποστολαῖς καὶ γίνεται σύγχυσις ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς διευθύνσεως θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ ἡ διοίκησις τῶν τηλεγραφείων ἐχόντων πολὺ προσωπικόν· διὰ τοῦτο κατ' ἀπόλυτον λόγον δὲν εἶναι ὅπως διόλου περιττὴ ἡ σύστασις τῆς διευθύνσεως. Εἰάν τὰ τηλεγραφεῖα δὲν

ἀναπτυχθῶσιν ἀπὸ τῶν 6, τῶν μέχρι σήμερον ὑπαρχόντων, εἰς 20 καὶ περισσότερα, ἀριθμῶν, εἰς τὸν ὅποιον προΐοντος τοῦ χρόνου δύνανται νὰ φθάσωσι, ὥς ὑπόσχομαι, εἰπὼν, ὅτι θέλω προσπαθῆσαι, ἂν δυναθῶ, νὰ μὴ διορίσω ὅλα τὰ καθιερούμενα πρόσωπα.

Ἐπανέλαβεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμῆδης, ὅτι ἴσως ἡ ὑπηρεσία τῶν τηλεγραφικῶν ἀνεπτύχθη ἔδῃ, ἀλλ' οὐχ ἦτον ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶχε καὶ πρότερον τὰς δυσκολίας τὰς ἀνευ ὁμῶς διευθύνσεως ὑπ' ἀνδρὸς ἔχοντος εἰδικὰς περὶ τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας γνώσεις τίποτε δὲν θελεῖ γενῆ καθῶσον δ' ἀπορᾷ τὸ ταχυδρομεῖον, εἰπὼν, ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν πρόσωπον, ὁ ὑποδιευθυντὴς, ἐνέργει τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου, διορισθέντος τοῦ ὑποδιευθυντοῦ ὡς διευθυντοῦ, διορίσθη ἕτερον πρόσωπον ὡς ὑποδιευθυντὴς, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ὅλων διόλου περιττὸν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, δὲν ἔδυνάτο νὰ προσκαλληθῇ εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν; φρονεῖ, εἰπὼν, ὅτι κάλλιστα ἔθελε χρησιμεύει μετ' οἰκονομίαν ὅχι ὀλίγον.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1, ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντα ὑπερὸν τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 ἐγένοντο διὰ χειροτονίας δεκτὰ, ὅπως ἔχουσι.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρθρου 5, ἀνακινέσαντος καὶ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἐγένετο ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθείσα τροπολογία οὕτω: ἐκ τοῦ τελευταίου παραγράφου ἐξαλείφθη ὁλόκληρος ἡ τελευταία περικοπὴ ἀρχομένη ἐκ τῶν λέξεων « εἰς τοὺς τελευταίους τοῦτους κλπ. » μέχρι τέλους· τὸ δὲ πρῶτον μέρος, ὅπερ ἔμεινε, ἐτροπολογήθη ὡς ἑξῆς: « ὁ μισθὸς τῶν μὲν πειζῶν ὀρίζεται εἰς δραχ. 50—60 κατὰ μῆνα, τῶν δὲ ἐρίππων εἰς δραχ. 80—100 ».

Ἐπομένως καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν, ὅπως ἐτροπολογήθη.

Δεκτῶν ἔπειτα γινόμενων διὰ χειροτονίας τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 ἐπανελήθη ἡ ὀνομαστικὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου, δι' ἧς ἐξήχθη, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 20 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη μετ' ὁμῶν τὴν ἀνωτέρω ρηθείσαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τροπολογίαν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως διευθύνσεως τηλεγραφίου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · N	Δημήτριος Χατσίτσος	· · · N
Τάτσης Μαγγίνης	· · ·	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · N
Αναγνώστης Μοναρχίδης	· N	Νικόλ. Μαυροματάκης	· · · N
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	· · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμης	· ·
Ἰάκωβος Παξιμάδης	· · · N	Γεώργ. Δουδουνιώτης	· · · N
Νικόλ. Πρασσακάκης	· · · N	Κωνσ. Προβ. Λέγιος	· · · N
Σπυρ. Τρικοῦπης	· · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · ·
Ῥικάρδος Τζιωρτζ	· · · ·	Ῥήγας Παλαμῆδης	· · · · N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· ·	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	·
Βασίλ. Χρησακόπουλος	· ·	Αυγουστίνος Κρεστινίτης	· · · · N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγύρου	· · · ·	Ἄθ. Α. Μισούλης	· · · · · N
Γεώργιος Ψύλλης	· · · ·	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · ·
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · · ·	Χριστόρ. Πιρραϊδῆς	· · · · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς	· · · · · N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · ·	Νικόλ. Δελιγιάννης	· · · · · N
Γ. Παπαηλιάπουλος	· · ·	Νικόλ. Σιλητάρης	· · · · · N
Δημήτριος Βούλγαρης	· · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · · N
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς	· · · N	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · · · N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος	· · · N	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · · · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · · ·
Τσαντιάκης Γρηγοράκης	· · N	Ν. Τζαδέλας	· · · · · N
Μ. Α. Καίρης	· · · ·	Β. Πετιμεζᾶς	· · · · ·
Ἀντώνιος Γ. Κριζῆς	· · ·	Ν. Πισάκος	· · · · · N
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	· N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · · · · N
Δημήτριος Πλαπούτας	· ·	Κωνστ. Μεταξῆς	· · · · · N
Ἰωάννης Σταΐκος	· · ·	Π. Νοτάρης	· · · · ·

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπερραϊσάμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθ. 1.

Συνοστᾶται διόθυσαι τῶν τηλεγράφων, ἧτις ἀποτελεῖ ἴδιον τμήμα τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείῳ γραφείου τῆς δημοσίας οἰκονομίας.

Τὸ προσωπικὸν αὐτῆς σύγκειται ἐξ ἐνὸς τμηματάρχου Α'.

ἢ Β'. τάξεως, δύο ὑπουργικῶν γραμματέων, ἐνὸς γραφεῖος καὶ ἐνὸς κλητῆρος.

Ἄρθρον 2.

Λιὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ συστηθῶσιν, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων, καὶ ἑτέρα τηλεγραφεῖα, νὰ ἐπιτεθῶσιν αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ ἢ νὰ μετατεθῶσιν, ἢ νὰ καταργηθῶσι τὰ ἀπ᾿ αὐτῶν συστηθέντα τηλεγραφεῖα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ τηλεγραφεῖα διακροῦνται εἰς τὰς τρεῖς.

Καὶ εἰς μὲν τὰ τῆς Α'. τάξεως τηλεγραφεῖα δύνανται νὰ διορισθῶσι μέχρι τριῶν τηλεγραφετῶν καὶ δύο βοηθῶν. Εἰς δὲ τὰ τῆς Β'. τάξεως μέχρι δύο τηλεγραφετῶν καὶ δύο βοηθῶν καὶ εἰς τὰ τῆς Γ'. τάξεως εἰς τηλεγραφετὴν καὶ εἰς βοηθόν.

Λιὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ τὰ εἰς ἑκάστην τῶν τάξεων τούτων ὑπαχθῆνόμενα τηλεγραφεῖα.

Ἄρθρον 4.

Οἱ τηλεγραφεταὶ διακροῦνται εἰς δύο τάξεις, ὡς καὶ οἱ βοηθοί. Ὁ μισθὸς τῶν μὲν τηλεγραφετῶν Α'. τάξεως εἶναι δραχμὰ 240 κατὰ μῆνα τῶν δὲ τῆς Β. 190.

Τῶν βοηθῶν Α'. τάξεως ὁ μισθὸς ὁρίζεται εἰς δραχ. 120 κατὰ μῆνα, τῶν δὲ τῆς Β. εἰς 80.

Παρ' ἑκάστῳ τηλεγραφεῖῳ διορίζεται καὶ εἰς ἡ δύο κλητῆρες, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς αὐτῶν ὁρίζεται εἰς δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

Οἱ μὲν τηλεγραφεταὶ διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, οἱ δὲ βοηθοὶ Α'. ἢ Β'. τάξεως καὶ οἱ κλητῆρες δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς φύλαξιν τῶν τηλεγραφικῶν ηλεκτρικῶν γραμμῶν διορίζονται φύλακες ἑριπποὶ ἢ πεζοί.

Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δι' ἑκάστην τηλεγραφικὴν γραμμὴν προσδιορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ὁ δὲ διορισμὸς τῶν γίνεται δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ὁ μισθὸς τῶν μὲν πεζῶν ὁρίζεται εἰς δραχ. 50—60 κατὰ μῆνα, τῶν δ' ἑριππῶν εἰς δραχ. 80—100.

Ἄρθρον 6.

Ὅσάκις ἀνατίθεται εἰς ὑπαλλήλους τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας ἡ διεύθυνσις τῆς κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς τῶν ηλεκτρικῶν γραμμῶν, ἢ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῶν, ἢ ἄλλη τις ἐκτακτὸς ἀποστολὴ ἀφορῶσα τῇ τηλεγραφικῇ ὑπηρεσίᾳ, χορηγεῖται.

λόγῳ ἐξόδων διακρινόμενός ἐκτὸς τῆς ἐδρας τῶν, ἀποζημίωσις εἰς μὲν τὸν διεθυντὴν δραχ. 5 τὴν ἡμέραν, εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς τηλεγραφετὰς ἐν γένει δραχ. 4.

Δι' ἐξοδα ὁδοπορίας αὐτῶν χορηγεῖται ἀποζημίωσις διὰ πᾶσαν ταχυδρομικὴν ὥραν ἀποστάσεως, εἰς μὲν τὸν διεθυντὴν δραχμῶν 2, εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τηλεγραφετὰς ἐν γένει μίαν καὶ ἑμισίαν.

Ὅσάκις δι' ἐξέρχονται τῆς ἐδρας τῶν δι' ὑπηρεσίαν καὶ διατρίχοντες ἀπόστασιν μεγαλειτέραν τῆς ἑμισίας ὥρας, ἐπανερχόμενοι ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἐδραν τῶν, χορηγεῖται ἀποζημίωσις, εἰς μὲν τὸν διεθυντὴν δραχ. 5 εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς καὶ τηλεγραφετὰς ἐν γένει δραχ. 4.

Ἄρθρον 7.

Λιὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ καθήκοντα ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς μνημονευομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΧΑΤΖΙΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Ἰω. Ἀμφοτέρωθεν

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερυσιστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἰω. Ἀμβροσιάδην ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης ὡς μὴ ποὺ καταρτισθέντων ἀνεβλήθη εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως ἡ ἐκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ποινικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διατυπωθῇ. ἔχει δὲ ὡς ἑπτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Κύριοι!

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ποινικῆς δικαιοσύνης τοῦ Β.

ναυτικού επιτροπή λαβούσα υπ' όψιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ εἰσαγγόντος αὐτὸ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καὶ μελήσασα ταῦτα ἐκτιμώμενος, παρατηρεῖ, ὅτι ἂν ἡ παρ' ἡμῶν πρὶν ἰσχύουσα στρατιωτικὴ ποινικὴ νομοθεσία ἐχρῆζε μερικῶν τινῶν μεταρρυθμίσεων. ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα ναυτικὴ ποινικὴ νομοθεσία ἔχει πολὺ μεγαλειτέραν ἀνάγκην οὐχὶ πλεον μερικῆς, ἀλλ' ὀλικῆς μεταρρυθμίσεως.

Ἡ παλαιὰ Γαλλικὴ ποινικὴ ναυτικὴ νομοθεσία ἰσχύει παρ' ἡμῶν οὐχὶ διὰ νομοθετικῆς τινος πράξεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐλλείψεως πάσης ἄλλης περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεως, καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς παραδοχῆς νόμων τινῶν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης περὶ τὰ ναυτικὰ μὴ προκλήσεως.

Ἐκ τῆς ἀνάγκης ταύτης ὁρμώμενον τὸ τε ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος ἐδώσαν εἰς τὸ περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ψήφισμα τοῦ Κυβερνήτου ἐκτεταμένον ἐννοίαν, ἵνα συμπεριληφθῇ οὐχὶ μόνον τὴν στρατιωτικὴν γαλλικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ναυτικὴν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Γαλλικὴ νομοθεσία ἔχει τεσσάρων εἰδῶν δικαστήρια μὲ ἰδίαν ἀρμοδιότητα καὶ ἰδίαν πολλὰς διαδικασίας ἑκάστον, ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι, ὡς ἐκ τῆς εὐκρίτου τοῦ ναυτικοῦ μας, νὰ συστήσωμεν τὰ πολυειδῆ ταῦτα τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ δικαστήρια, συνκροτήσαμεν ἐν καὶ μόνον, καὶ εἰς αὐτὸ ἀναθέτομεν ἰδιορρυθμῶς πᾶσαν περὶ τὰ ναυτικὰ ποινικὴν δίκην ἐκκρίνον τῶν ῥητῶν διατάξεων τοῦ γαλλικοῦ νόμου.

Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τῶν πολυειδῶν ἀτοπημάτων τῆς ἰσχυοῦσας περὶ τὰ ναυτικὰ ποινικῆς νομοθεσίας, συντάχθη τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον, ὡς πρὸς μὲν τὴν σύνθεσιν τῶν δικαστηρίων, τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν διαδικασίαν αὐτῶν, συμμετροῦται ἐντελῶς μὲ τὴν πρὸ μικροῦ ἐπιψηφισθεῖσαν στρατιωτικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν, μὲ μόνας τὰς τροποποιήσεις, ὅτις ἡ διαφορὰ τοῦ στρατιωτικοῦ πρὸς τὸ ναυτικὸν ἀναγκαστικῶς συνεπάγει, καὶ ὀλίγας τινὰς ἄλλας, αἰὸν τὴν πρόσληψιν εἰς τὸ ναυτοδικεῖον στρατιωτικοῦ εἰσαγγελοῦ, ἐν ἐλλείψει ναυτικοῦ, τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ναυτοῦ καὶ ἀφορώσας ναύτας πλεον καὶ οὐχὶ στρατιωτικούς, καὶ τὴν δι' ἀπλῆς πλειονοψηφίας καταδίκην τῶν ἐνώπιον τῶν ναυτοδικεῶν δικαζομένων.

Εἰς πρὸς δὲ τὸν ναυτικὸν ποινικὸν νόμον, ἐπειδὴ ὁ στρατιωτικὸς ποινικὸς νόμος εἶναι ἀνεφάρμοστος εἰς τὰ ναυτικὰ, ὁ δὲ τελευταῖον ἐν Γαλλίᾳ ἐκδοθεὶς ναυτικὸς ποινικὸς νόμος χρῆται ἐφαρμογῶν τροποποιήσεων πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι,

ἀποδέχεται μὲν τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον πρωτοφανῶς τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυοῦσας ἀρχαῖας ποινικὰς γαλλικὰς διατάξεις, ἀντικαθιστᾷ ὅμως διὰ κατ' ἄλλῃων ποινῶν τὰς ἐκείνων καὶ ὅπως εἰς τὸν ἐλληνικὸν χαρακτηρὰ ἀναικίους κακωτικὰς ποινὰς, ἥτοι τὴν μαστιγώσιν, τὴν κατὰδυσιν καὶ τὰς διὰ σχοινίου πληγὰς.

Τούτου ὄντος λοιπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἡ ἐπιτροπὴ σας δὲν διατάζει νὰ συστήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς Γερουσίας, καθὼς συμφωνοῦν μὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς πρὸ μικροῦ ἐπιψηφισθεῖσαν στρατιωτικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Μήλιος, Κ. Προβελήγιος, Α. Μυρομιχίδης.

Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Φύλλας λαβὼν τὸν λόγον εἶπε. Προτείνω νὰ συζητηθῇ τὸ παρὸν νομοσχέδιον κατὰ τὴν ἐπομένην Σύνοδον ἐκ τῶν πρώτων. Ἐλπίζω πόσον κατὰ πλεονεκτήματα ἐργάζονται τὰ νομοσχέδια, τὰ ὅποια διὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν δὲν προϋφάνονται νὰ ἀναγινώσκωνται, πολὺ δὲ μάλλον νὰ μελετῶμεν. Νομοσχέδια ὁργανικὰ χρῆζοντα μεγάλης μελέτης καὶ σκέψεως δὲν πρέπει οὕτω νὰ ἐπισπεύδωνται. «Σκέψου βραδέως καὶ ποιεῖ ταχέως» λέγει ῥητὸν τι ποῖον τῶν δύο πράττομεν ἐνταῦθα: σκεπτόμεθα βραδέως ἢ ψφρίζομεν ἀδρόγως; πρὶ χεῖμαρρον νομοσχεδίων, τὰ ὅποια ἀρᾷ ψφρίζομεν δὲν γνωρίζομεν οὔτε τί ἐφημερίσαμεν οὔτε πῶς ἐφημερίσαμεν διὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ διότι πρέπει νὰ σιδηρώμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, προτείνω τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον.

Ἀπήντησεν ὁ Γερ. Κ. Προβελήγιος.

ἔχει δίκαιον νὰ προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ὁ προκείμενος εἰν ὑπῆρχεν ὑπὸ ζητήσαν ἄλλο νομοσχέδιον καὶ οὐχὶ τοῦτο, περὶ τοῦ ὁποίου πραγματεύεται ἡ ἐναγνισθεῖσα ἐκθεσίς, διότι ἐν αὐτῇ ἀναφέρονται καὶ οἱ λόγοι τοῦ κατεπιγόντος τὸ Διάταγμα, ὅπου ἐθεσεν εἰς ἰσχὴν τὴν γαλλικὴν νομοθεσίαν, ἀπέδρασε μόνον τὴν ἐκδίκασιν τῶν στρατιωτικῶν παραπτώματων, καὶ κατὰ παρέκτασιν ἐφημερίσθη καὶ ἐφαρμόζεται ἡ ἐννοία του καὶ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν· τοῦτέστι ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐκδίκασεως τῶν ναυτικῶν παραπτώματων ἐφαρμόζεται νομοθεσία μὴ οὕσα ἐγκειμένη, καὶ ἀπαιτεῖται κατεπιγόντος ἡ νομοθέτης καταλλήλου τοιαύτης.

Ἀπήνεγκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγινᾶς.

Ὁ προκληθείς δὲν ἀπήντησεν εἰς ὅσα εἶπεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὁ ὁποῖος οὔτε κατηγορήσας οὔτε ἐπίνεσε τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον· ἀλλ' ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τοῦ εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον ὡς γράζοντος μεγάλῃς μελέτης καὶ σκέψεως, καὶ μὴ ὄντος ἐκ τῶν καταπειγόντων· καὶ τῶνόντι ἐὰν νομοσχεδίον τι ἐθωροῖτο σπουδαῖον καὶ καταπειγόν ἐπρεπε νὰ εἰσαχθῇ ἐγκαίρως διὰ νὰ ἔχωσι τὸν καιρὸν καὶ τὰ Σώματα νὰ ἐγκύβωσιν εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ ἀρκούντως.

Ἐπανέλαθεν αὖθις ὁ Γερ. Κ. Φύλλας.

Παρατηρῶ εἰς τὸν προκληθέντα Γερ. Κ. Προβελέγγιν ὅτι ἀπὸ τῆν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐκθεσίν του, ὅχι μόνον φαίνεται ὅτι ἐμελέτησεν ἐκτενῶς ταύτην, ἀλλ' ὅτι ἴσως καὶ συντάκτης ἢ εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου ἐγχευμάτων· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ὁ ἀναγκαῖος ὕλικός καιρός διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν καὶ πῶς εἶναι εὐκαλὸς ἡ ὑπόθεσις, ὡς λέγει, ἂν ἐπρεπε νὰ ἐξομοιωθῇ π. χ. αἱ περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας διατάξεις μὲ τὰς τῆς στρατιωτικῆς, καὶ νὰ σκερθῶμεν πρὸς τούτοις μήπως καὶ εἰς ταύτας δὲν ὑπῆρξαν ἀεὶ καὶ ἐλαθιρὰ μάλιστα μέρη, τὰ ὅποια πάντοτε παρακολουθοῦσι τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν· καὶ τέλος λέγω ὅτι ἂν δὲν ψηφισθῇ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον οὐδεμία θάλαθῃ ἢ καταστροφῇ τοῦ ἔθνους προέρχεται, ὑπαρχούσης ἐν ἰσχύϊ τῆς νομοθεσίας, ἥτις μᾶς διέπει ἐπὶ 40 ὀλοκληρὰ ἔτη· ἀπ' ἐναντίας διὰ τῆς διαγωγῆς ταύτης καταστρέφεται ἡ ὑπόληψίς του, καὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης αἱ συνέπειαι ὀλέθριαι.

Ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος ἐπέφερε.

Τὰ αὐτὰ πράγματα, ὅσα ἐξέθηκεν ὁ προκληθείς, ἐξέθηκαν καὶ γὰρ κατὰ τὴν προτελευταίαν Σύνοδον· ἀλλὰ τὰ ἐξέθηκεν κατὰ τὴν παραμονὴν αὐτῆς, δι' ἣν λόγον, ὥς μοι συγχωρηθῇ νὰ εἰπῶ, ὅτι καὶ ὁ προτείνων τὴν ἀναβολὴν ἀκαίρως ἐκχευε τὴν πρότασιν, καὶ ὁ μετ' αὐτὸν λαλήσας ἀκαίρως ἐκαίε τὴν ὑπεράσπισιν, διότι σήμερον δὲν πρόκειται ἡ συζήτησις, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ τύπωσις καὶ ἡ διανομὴ τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ ἰδέα πολλὰκις σκοτίζει τὸν ἄνθρωπον καὶ δὲν ἀφίνει τὸν ὕλικόν καιρὸν νὰ σκερθῇ· ἡ ἰδέα, λέγω, τῆς συρροῆς πολλῶν νομοσχεδίων, ἥτις μᾶς ἐγκλωρῶσεν ἕνεκα τοῦ φόβου, ἂν ἔχομεν, μήπως δὲν δυνθῶμεν νὰ σκερθῶμεν ἀρκούντως, μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν θέσιν καὶ νὰ μὴ σκοπεύμεθα παντάπασιν· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἡ Γερουσία οὐδὲν ὅρον τοῦ κανονισμοῦ τῆς παρέλειψε, διὸ καὶ

δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ καθ' ὀλοκληρίαν τὴν πρότασιν· ἐὰν τυχὸν ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ἑξακτὸς τις καὶ ἀνώμαλος συζήτησις τῶν νομοσχεδίων, καὶ εἴθῃ μὴ κατὰστασις ἐκρυθμὸς, τότε δύναμεθα νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν κατὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως· ἐνὸς τοιούτου ἔχομεν καιρὸν δινύμεθα καὶ πρέπει νὰ ἐκτελέσωμεν ἀκριβῶς τὰ χρέη μας, χωρὶς νὰ παραλείψωμεν τοὺς ὅρους τοῦ κανονισμοῦ μας καὶ τὴν κανονικὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων.

Ἐπανέλαθε καὶ ἐκ τρίτου ὁ Γερ. Κ. Φύλλας.

Τί μᾶς λέγετε κανονισμοὺς καὶ τάξιν· μήπως οἱ πέριξ ἡμῶν συγκινούμενοι λαοὶ δὲν εἶχον κανονισμοὺς, δὲν εἶχον νόμους, οὐχ ὅτιον ὅμως βλέπατε πῶς συνταράσσονται. Δὲν εἶναι τὸ γράμμα τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ὑποῖον συνταραῖ καὶ προάγει τὰς κοινωνίας· καὶ τοῦτο δὲν γίνεται ὅταν δὲν συμβιβάζονται ἢ δὲν ἐνεργῶνται ταῦτα μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου καὶ ὅταν καὶ ὅπου ἡ πίστις βασιλεύει.

Ἀντίλαβεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Δὲν ἐπεμβαίνω, εἶπε, εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν ὅρων τοῦ Κανονισμοῦ, ἥτις ἀποκλειστικῶς ἀνήκει εἰς τὴ Σύμῃν τοῦτο τῆς Γερουσίας, οὐδὲ νὰ ἐξετάσῃ τὴν φράσιν τοῦ νὰ μὴ ἐξετάζεται ὁ γραπτὸς κανονισμὸς ἀλλ' ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου ἀποκρούει ὅμως πᾶσαν ἰδέαν, ἥτις τείνει νὰ ὑποδείξῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ἢ θέλει νὰ μὴ διατηρῆται κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προθέσεων τῆς, ἥτοι τῶν νομοσχεδίων, πλήρως ὁ κανονισμὸς καὶ τὰ καθιερωμένα· ἀφοῦ δὲ οὗτο τὸ ὑπουργεῖον ἐπεζήτησε τοῦτο οὔτε ἡ Γερουσία παρέλειψε ὅρον τινὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς, πρὸς τί ἢ τοιαύτη γενικὴ αἰτίασις· ἄλλοις τε δὲν πρέπει νὰ ἐπικαλούμεθα τὸ ἄλλο ἑπαινον, διότι ὅσον ἡ ταχύτης θάλαπται, τοσούτον καὶ ἡ μεγάλη βραδύτης προσκόπεται εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἐγκαίρως ἐνέργειαν τῆς ὑπερείας.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἀπαγγέλλαντος τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις διαφόρων νομοσχεδίων περὶ πιστώσεων, ἀνεγνώσθη πρῶτον τὸ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 650 70 0/0 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, διὰ τὴν χρῆσιν 1861 οὗτινος ἡ ἀρχὴ ψηφοροηθεῖσα κατ' ἀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 29 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δρ. 650 77|00
Γπουργεῖον Ναυτικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρίδ. Κελογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	Ν
Τάτσης Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνώστης Μιναρχίδης	Ν	Νικ. Μαυρομάτης	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσάκης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ρικάρδος Τζιωρτζ	Ν	Ρήγας Παλαμιδῆς	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκούργος Κρεστέντης	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγούρου	Ν	Ἄθ. Α. Μισούλης	Ν
Γεώργιος Φύλλης	Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόφ. Παρριχίδης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργαντῆς	Ν
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπαηλιοπούλου	Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μείζης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίτης	Ν	Β. Πατιμεζῆς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν	Ν. Παράκος	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνσ. Μεταξῆς	Ν
Ἰωάννης Σταίικος	Ν	Η. Νοταρᾶς	Ν

Διατοῦ ἔπειτα γενομένου διὰ χειροτονίας καὶ τοῦ μοναχικοῦ
αὐτοῦ ἄρθρου, ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνό-
λου, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεῖχθη αὐτὴ διὰ ψήφων
30 κατὰ 1 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 25
ἰουλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώ-
σεως δρ. 650 70|00 χρέισιν 1861 Γπουργεῖον Ναυτικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρίδ. Κελογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	Ν
Τάτσης Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνώστης Μιναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομάτης	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσάκης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ρικάρδος Τζιωρτζ	Ν	Ρήγας Παλαμιδῆς	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκούργος Κρεστέντης	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγούρου	Ν	Ἄθ. Α. Μισούλης	Ν
Γεώργιος Φύλλης	Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόφ. Παρριχίδης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργαντῆς	Ν
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπαηλιοπούλου	Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μείζης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίτης	Ν	Β. Πατιμεζῆς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν	Ν. Παράκος	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνσ. Μεταξῆς	Ν
Ἰωάννης Σταίικος	Ν	Η. Νοταρᾶς	Ν

Ἐτίθη ἀκολούθως ὑπὸ συζήτησιν τὸ περὶ ἐκτάκτου πιστώ-
σεως ἐν ἀρχῇ 1509 τοῦ ὑπουργεῖου τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τὴν
χρῆσιν 1861 νομοσχεδίου ἡ ἀρχὴ τοῦτου ψηφοφορήσασα κατ'
ὁνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δικτὴ διὰ ψήφων 29 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεων
δρ. 1500 ὑπουργίον Ἐξωτερικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχάπουλος	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατείσκος	Ν
Τάκης Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Αναγνωστὴς Μοναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ν
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Κωνσ. Προβιάγιος	Ν
Σπύρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Βικέντιος Τζιώρτζης	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λουκάριος Κρεσενίτης	Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόφ. Περάϊδης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντζής	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπακλειόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληβέργης	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλ. Ιω. Μέσης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Ἄλμος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πετιμεζάς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζής	Ν	Ν. Πιερᾶκος	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνσ. Μεταξάς	Ν
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τοῦ μοναδικοῦ αὐ-
τοῦ ἀρθροῦ, ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου,
δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 30
κατὰ 1 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 25 Ἰουλίου ε.σ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεων δρ. 1500
ὑπουργίον Ἐξωτερικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχάπουλος	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατείσκος	Ν
Τάκης Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Αναγνωστὴς Μοναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ν
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Κωνσ. Προβιάγιος	Ν
Σπύρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Βικέντιος Τζιώρτζης	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λουκάριος Κρεσενίτης	Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόφ. Περάϊδης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντζής	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Γ. Παπακλειόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληβέργης	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλ. Ιω. Μέσης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Ἄλμος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πετιμεζάς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεζής	Ν	Ν. Πιερᾶκος	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνσ. Μεταξάς	Ν
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

Αναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πι-
στώσεως ἐκ δραχ. 806: 10 0/0 τοῦ ὑπουργίου τῆς Δικαιοσύ-
νης διὰ τὴν χρόνιον 1861, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον
ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ
καὶ ἐγένετο δευτὴ διὰ ψήφων 31 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως
δρ. 806 10/00 Ὑπουργείον Δικαιοσύνης.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . N	Δημήτριος Χατσίσκος
Τάτσης Μαγγίνης N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλαος Μαυρομιχάτης N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰακώβος Παξιμαδῆς N	Γεώργ. Δυσθονιότης N
Νικόλ. Πρασακάκης N	Κωνστ. Προβιλέγης N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος N
Βικάρδος Τζιώρτζ	Ῥήγας Παλαμιδῆς N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κρεστενίτης N
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γεώργιος Ψύλλας O	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Πετρόπουλος
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Α. Παπαηλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιβέργος N
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ἰω. Μέζης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης	Β. Μιτιμεζῆς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν. Πιεράκος N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξῆς N
Ἰωάννης Σταῖκος	Π. Νοταρῆς

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 29 καὶ 1 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 25 ἰουλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως
δρ. 806 10/00 Ὑπουργείον Δικαιοσύνης.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . N	Δημήτριος Χατσίσκος
Τάτσης Μαγγίνης N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰακώβος Παξιμαδῆς N	Γεώργ. Δυσθονιότης N
Νικόλ. Πρασακάκης N	Κωνστ. Προβιλέγης N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος N
Βικάρδος Τζιώρτζ	Ῥήγας Παλαμιδῆς N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κρεστενίτης N
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γεώργιος Ψύλλας O	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Πετρόπουλος
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Γ. Παπαηλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιβέργος N
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ἰω. Μέζης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης	Β. Μιτιμεζῆς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν. Πιεράκος N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξῆς N
Ἰωάννης Σταῖκος	Π. Νοταρῆς

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ ἐκ ἀρχ. 19,73^ς:25 0/0 ἐπὶ τοῦ πρωτολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν τῆς 1861 νομοσχεδίου μηδενὸς δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐτίθη αὐτὴ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δευτὴ διὰ ψήφων 26 κατὰ 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περί πιστώσεως δραχμῶν
19,738 25/100 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιγῆλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . N	Δημήτριος Χατζίσκος O
Τάτσης Μαγγίνας O	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιγάτης N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Γεώργ. Δουδουνιώτης N
Νικόλ. Πρασσακάκης N	Κωνστ. Προβιλέγγιος O
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος N
Ἰνέσιος Τζιώτζ	Ῥήγας Παλαμίδης N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κρεστέντης O
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γεώργιος Ψύλλας O	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Πετρίδης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Γ. Παπαηλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιγέρης
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ἰω. Μιζής N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης	Β. Πετιμεζᾶς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν. Πιεράκος N
Ἀντών. Μαυρομιγῆλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Δημήτριος Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξᾶς N
Ἰωάννης Στάϊκος	Π. Νοταρᾶς

Δεκεῖτον ἔπειτα γενομένου διὰ χειροτονίας καὶ τοῦ μοναδικοῦ
αὐτοῦ ἀρθροῦ, ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνό-
λου, δι' ἧς ἐγένετο ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων
21 κατὰ 0, ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 25
Ιουλίου τ. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περί πιστώσεως δραχμῶν
19,738 25/100 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιγῆλης
Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Δημήτρ. Χατζίσκος O
Τάτσης Μαγγίνας O	Δημήτρ. Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιγάτης N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Γεώργ. Δουδουνιώτης N
Νικόλ. Πρασσακάκης N	Κωνστ. Προβιλέγγιος O
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος N
Ἰνέσιος Τζιώτζ	Ῥήγας Παλαμίδης N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κρεστέντης O
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γεώργιος Ψύλλας O	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Πετρίδης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Γ. Παπαηλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιγέρης
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ἰω. Μιζής N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης	Β. Πετιμεζᾶς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν. Πιεράκος N
Ἀντών. Μαυρομιγῆλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξᾶς N
Ἰωάννης Στάϊκος	Π. Νοταρᾶς

Ἐτίθη ἀκολούθως εἰς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περί ἐκ-
τάκτου πιστώσεως δραχ. 1427:90 0/0 ἐπὶ τοῦ προϋπολογι-
μοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1861 τοῦ-
του ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήσασα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο
δεκτὴ διὰ ψήφων 28 κατὰ 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως
δρ. 4427 90 Ὑπουργίου Ἐσωτερικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · · Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · · · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · · Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · · · Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · · Ν	Δημήτριος Χατσίτσος	· · · · · Ν
Τάτσης Μαγγίνας	· · · · · Ο	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · · Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	· · · · · Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · · · ·	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	· · · · ·
Ἰάκωβος Παξιμάδης	· · · · · Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	· · · · · Ν
Νικόλ. Πρασσάκης	· · · · · Ν	Κωσ. Προβιλέγιος	· · · · · Ν
Σπυρ. Τρικούπης	· · · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · · · Ν
Ῥικάρδος Τζιώρας	· · · · ·	Ῥήγας Παλαμίδης	· · · · ·
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · · · Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	· · · · ·
Βασίλ. Χρησάκοπουλος	· · · · ·	Λυκούργος Κρεστανίτης	· · · · · Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	· · · · ·	Ἀθ. Α. Μισούλης	· · · · ·
Γεώργιος Φύλλας	· · · · · Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · · Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	Χριστόφ. Πετρόπουλος	· · · · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · · · Ν	Ἀντών. Γεωργαντζής	· · · · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · · · Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	· · · · · Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · · · · Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	· · · · ·
Δημήτριος Βούλγαρης	· · · · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · · Ν
Νικόλαος Ι. Μάζης	· · · · ·	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · · · Ν
Ἄλμωρ Κανελλόπουλος	· · · · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · · · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · · · ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · · ·
Τσανετάκης Γρηγοράκης	· · · · ·	Ν. Τζαβέλας	· · · · · Ν
Μ. Α. Καίρης	· · · · ·	Π. Πατιμιζάς	· · · · ·
Ἀντών. Γ. Κουζής	· · · · ·	Ν. Πιεράκος	· · · · · Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	· · · · · Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · · · · Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	· · · · ·	Κωνσ. Μεταξάς	· · · · · Ν
Ἰωάννης Σταίικος	· · · · ·	Π. Νοταράς	· · · · ·

Ἀπὸ τοῦ ἐπειτα γινόμενου διὰ χειροτονίας καὶ τοῦ μοναδικοῦ
αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐπανελήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνό-
λου, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων
30 κατὰ 2, ἔχον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 25 Ἰου-
λίου τ. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως
δρ. 4427 90 Ὑπουργίου Ἐσωτερικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · · Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · · · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · · Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · · · Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · · Ν	Δημήτριος Χατσίτσος	· · · · · Ν
Τάτσης Μαγγίνας	· · · · · Ο	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · · Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	· · · · · Ν
Χαράλαμ. Παπαπολίτης	· · · · · Ν	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	· · · · ·
Ἰάκωβος Παξιμάδης	· · · · · Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	· · · · · Ν
Νικόλ. Πρασσάκης	· · · · · Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	· · · · · Ν
Σπυρ. Τρικούπης	· · · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · · · Ν
Ῥικάρδος Τζιώρας	· · · · ·	Ῥήγας Παλαμίδης	· · · · · Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · · · Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	· · · · ·
Βασίλ. Χρησάκοπουλος	· · · · ·	Λυκούργος Κρεστανίτης	· · · · · Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	· · · · ·	Ἀθ. Α. Μισούλης	· · · · ·
Γεώργιος Φύλλας	· · · · · Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · · Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	Χριστόφ. Πετρόπουλος	· · · · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · · · Ν	Ἀντών. Γεωργαντζής	· · · · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · · · Ν	Νικόλαος Δελιγιάννης	· · · · · Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · · · ·	Νικόλαος Σιληδέργος	· · · · ·
Δημήτριος Βούλγαρης	· · · · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · · Ν
Νικόλαος Ἰω. Μάζης	· · · · · Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · · · Ν
Ἄλμωρ Κανελλόπουλος	· · · · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · · · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · · · ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · · ·
Τσανετάκης Γρηγοράκης	· · · · ·	Ν. Τζαβέλας	· · · · · Ν
Μ. Α. Καίρης	· · · · ·	Β. Πατιμιζάς	· · · · ·
Ἀντών. Γ. Κουζής	· · · · ·	Ν. Πιεράκος	· · · · · Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	· · · · · Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · · · · Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	· · · · ·	Κωνσ. Μεταξάς	· · · · · Ν
Ἰωάννης Σταίικος	· · · · ·	Π. Νοταράς	· · · · ·

Ἐπαμένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Χατσίτσος
Ἰω. Ἀμβροσιάδης.

Τῆς 29 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Συνεδίου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀπομαρτυρίου καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν Γραμματέα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Γω. Ἀμβροσιάδην ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χακαλάμπη ἀπουσιάζοντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς 27 καὶ 28, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν ἀναγνώσθησαν αἱ ἐξῆς ἐκθέσεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων.

1. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποστρατείαν τῶν ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἀρχῇ αξιωματικῶν.

2. Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ταμείου τῶν χρεῶν καὶ ὄφρα.

3. Ἐπὶ τοῦ περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας, περὶ ὧν δὲν ἐγένετο λόγος νὰ τυπωθῶσι.

4. Ἀναγνώσθη ἐκθέσις τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνοφυλάκων.

5. Ὁμοίᾳ ἐπὶ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐρ' ὧν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι. ἔχουσι δὲ αἱ ἐκθέσεις αὗται ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποστρατείαν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἀρχῇ αξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπ' ἀξιωματικῶν τοῦ μόνιμου στρατοῦ, τῶν ὑπηρετούντων ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, καὶ μὴ ἔχοντες νὰ ἐπιβέβαιον ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμίαν παρατήρησιν, παρεδόχθη τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει, καὶ συνιστῶμεν τὴν παραδοχὴν του εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Ἀλ. Βλαχόπουλος,
Κωνστ. Μεταξάς,

Σ. Μίλης,
Γ. Δουλουμιάτης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑ-

πουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χρεῶν καὶ ὄφρα τῶν αξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ πεισθεὶς ἐκ τῶν λόγων, ὡς ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀναφέρει εἰς τὴν ἐκθεσὶν του περὶ τῆς ἀνάγκης, τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1853 νόμου, ἀνάγκης τὴν ὅποιαν ἀπέδειξεν ὁ χρόνος καὶ ἡ πείρα, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, καὶ συνιστῶσι τὴν παραδοχὴν του καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἀλ. Βλαχόπουλος,
Κωνστ. Μεταξάς,

Σ. Μίλης,
Ν. Παρίκος.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Λαβούσα ἡ ἐπιτροπὴ σας τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῆς πρεσβείας, καὶ μελετήσασα τὴν συνοδευούσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσὶν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, παρεδόξατο διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐνδιαλαμβανόμενων ἰσχυρῶς λόγων τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ὡς ἔχει, καὶ συνιστῶσι τὴν παραδοχὴν του καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Μ. Α. Καίσης,
Ν. Μαρκομάνης,

Κ. Προβλήρας,
Α. Α. Γεωργαντζής.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τῆς τελωνοφυλακῆς ἐπιτροπὴ συνελθούσα, καὶ μελετήσασα τὸ ὑποβληθὲν παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχέδιον, παρεδόχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις ἐλαχίστας ἐκ τῶν πραγμάτων, τὰς ὁποίας αὐτῶν καὶ αἱ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τὴν παραδοχὴν, καὶ εἰς τὸ Σώμα τῆς Γερουσίας. Αἱ τροποποιήσεις δὲ εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

Ἐπὶ τοῦ άρθρου 4 ἰδάρ. 2 παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἡλικία τῶν 23 μέχρι 30 ἐτῶν εἶναι πολλὰ περιορισμένη, διότι εὐκόλως εὐρίσκονται ἄνθρωποι ἡμεῖς, καὶ διατηροῦνται ἀριμελεῖς καὶ μέχρι τῶν 60 ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ μένει εἰς

τὸν Κ. ὑπουργόν, νὰ προτιμᾷ τὸν κατάλληλότερον· δὲν εἶναι δίκαιον νὰ περιορίσωμεν τὴν ἡλικίαν καὶ ν' ἀποκλείσωμεν ἱκανοὺς ἀγωνιστάς, οἱ ὅποιοι ἐντίμως καὶ ἐπιτυχῶς δύνανται νὰ ὑπηρετήσουν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὖθις δὲν ἀπαλείφει καὶ τὸν ἀριθμὸν 5 τοῦ αὐτοῦ τετάρτου ἀρθροῦ, μὴ θεωροῦσα δίκαιον καὶ εὐλογον τὸν ἀποκλεισμὸν ἱκανῶν καὶ ζωηρῶν ἐγγράμων ἀνθρώπων καὶ ὁμοίως ἀγωνιστῶν.

Τὸ δὲ 6'. μέρος τοῦ ἀρθροῦ 4 νὰ τροποποιηθῇ οὕτως αἱ οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τοὺς στρατοὺς καὶ τὰ ναυτικά τοῦ ἔθνους ἀμείψτως προτιμῶνται εἰς τὸ Σώμα τῆς τελωνοφυλακῆς, ἐὰν ἔχωσι τὰ λοιπὰ προσόντα μέχρι τῆς προσδιορισθείσης ἀνωτέρω ἡλικίας.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 5 ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλείφει τὸν ἀριθμὸν 5 ὡστε γίνεται τὸ ἀρθρον 5 οὕτως· ἡ δευτέρωσις τῶν ἀριθ. 1, καὶ 2 τοῦ προηγουμένου κτλ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 ἡ ἐπιτροπὴ παρατείνει τὴν ἡλικίαν ἀντὶ 55 μέχρι 65.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 13 τὸ δεύτερον μέρος τὸ περὶ νυμφεύσεως ἀπορρίπτεται διὰ νὰ ἴναι σύμφωνον μὲ τὰ παραδειγμένα.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 16 μέρος γ'. ἡ κράτησις τοῦ φίλακος νὰ περιορισθῇ εἰς 1 0/0 διὰ νὰ τὸν ἐπικρῇ ὁ μισθὸς τοῦ νὰ ζῇ, καὶ νὰ μὴ κατατίγῃ εἰς κλοπὴν.

Ἐπὶ τοῦ 17 ἀρθροῦ νὰ παρατεθῇ ἡ ἡλικία τῆς παραδοχῆς εἰς τὰ 60 ἐτη. Ὅμοιος καὶ εἰς τὸ 6'. μέρος τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀντὶ 25—40 νὰ ἴναι ἀπὸ 25—60.

Καὶ εἰς τὸ ἀρθρον 18 περὶ ἐξουσιοδοτήσεων ἡ ἡλικία νὰ ἴναι ἀπὸ 30—60.

Ἀπὸ τὰς τροπολογίας ὡς εὐλόγους καὶ δίκαιας ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ, τὰς ὁποίας ἐλπίζει ὅτι τὸ Σώμα τῆς Γερουσίας θίξει παραδεχθῆ, καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν θέλει ἀποκρούσει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 ἰουλίου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Κωνστ. Μεττάξας,

Ἀντ. Γεωργαντζῆς,
Λου. Ι. Κρατινέτης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ αἰσθάνεται εἰς ἐξέτασιν τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, τοῦ ἄρτιως

ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἡμετέραν διαφύρσιν εἰσαχθέντος, λαβοῦσα αὐτὸ ὑπ' ὄψιν καὶ μελετήσασα παρεδέχθη ὁμοθυμῶς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ὡς δίκαιαν τε καὶ σύμφωνον μὲ τὸ 1 εἰσάφισμα τοῦ 105 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, καὶ μὲ τὸ ἀληθές τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας συμφέρον. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἑκάστον ἐκρίνε σκοπιμὸν νὰ ἐπενέγκῃ ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις καὶ τροπολογίας, τὰς ἑξῆς.

α) Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1. Τὸ ἀρθρον τοῦτο, ὡς ἔχει ἤδη, ἐξαιρεῖ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν γραφείων τῶν νομοθετικῶν συνεδρίων ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρετιῶν, ὧν προνοεῖται ὁ διαψηφισθέντος ὑπὸ ὑμῶν νόμος. Ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ κρίνει δίκαιον νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οὗτοι· διότι καὶ τούτων ἡ ὑπηρεσία εἶναι οὐχ ἥττον δημοσία, οὐχ ἥττον σπουδαία καὶ ἐπὶμοχθος· ὁ δὲ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ζῆλος οὐχ ἥττον ἀξίος ἀμοιβῆς· τῶν ἐκθέντων ὑπαλλήλων τὸ δίκαιον συντελεῖ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ κατέδειξε καὶ νῦν καὶ ἄλλοτε· ὁπλόντες κατὰ τὴν ΡΚΖ' Συνεδρίσιν τῆς Γ'. Συνόδου τῆς Δ'. Βουλευτικῆς Περιόδου, ὅτε συνεζητεῖτο προγενέστερόν τι νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐπέγνω δὲ πληρέστατα καὶ ὁ τότε ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός. Ὅθεν ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ 1 ἀρθρον μετὰ τὴν λέξιν «διουριζόμενοι» αἱ λέξεις εἰς καὶ οἱ συντάκται, πρωτοκαθεσταὶ καὶ γραφεῖς οἱ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐπηρετοῦντες.

Τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 1 τὸ α. εἰσάφισμα ἐρίζει τὸ ἐλάχιστόν ἐτος τῆς ἡλικίας ὡς χράνον, καθ' ὃν ὁ πολιτικὸς ὑπαλλήλος, συμπληρώσας ἤδη εἰκοσιπενταετὴ ὑπηρεσίαν, ἀποκτᾷ δικαίωμα συντάξεως, καὶ δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ τῇ ὑπηρεσίᾳ ἔχων αὐτὸ, ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ἀελογίσθη 1), ὅτι αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις διατηροῦνται συνήθως ἐν ἰσάνῃ ἰσχύϊ μέχρι τοῦ 70, πολὺς δὲ καὶ μέχρι τοῦ 75 ἐτους τῆς ἡλικίας καὶ ἐπίκεινται, ὡς ἐκ παραδειγμάτων πληροπορευομένη· 2), ὅτι ἡ κατὰ τὸ 60 ἐτος τῆς ἡλικίας ἀποχώρησις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας μὲ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἔθελον ἀφαιρῇ πάντοτε ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας πολλοὺς ἀξίους καὶ ἡσυχμένους ὑπηρετάς, ὧν ἡ πείρα ἔθελον εἶναι λίαν ἀναγκαία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ δὲ στερήσις ἐπιπλαθεστέρα· πλὴν δὲ τούτου ἔθελον ἐπιφορέϊνται ἀντι ἀνάγκης καὶ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων μὲ τὸ βάρος πλείστων καὶ διαρκεστέρων συντάξεων. Διὰ ταῦτα ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ἐκρίνε σκοπιμώτερον νὰ τεθῇ ἀντὶ τοῦ 60 τὸ 70 ἐτος τῆς ἡλικίας συμπληρωμένον ὡς ὅπως πηρέων εἰς τὸν πολιτικὸν ὑ-

πλήλῃ δικαίωμα συντάξεως καὶ ἐν ἐθελουσίᾳ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρήσει. Ὅθεν προτείνεται ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τὴν λέξιν «ἐξελκόντων» τοῦ α'. ἐδαφίου ἡ λέξις «ἐθελουσίᾳ», ἢ ἐπιμένονας εἰς τὴν λέξιν «ἐξελκόντων» τοῦ γ'. αὐτοῦ ἐδαφίου ἡ λέξις «ἐθελουσίᾳ». Οὕτω τὸ ἄρθρον 1 τροπολογούμενον ὅλῃ καταστῇ συμφωνότερον μὲ τὸν πρὸ μικροῦ ψηφισθέντα ὑφ' ἡμῶν περὶ ἀποχωρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμον.

6. Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 10. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ χῆρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὶν τῆς συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετίας ἐν αὐτῇ, οὐδὲν δικαίωμα εἰς συντάξιν ἔχουσιν· ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν τὴν παρὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἱκανῶς ἤδη εἶναι τὸ δημόσιον ὑπερετίσαντος, καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπεβιώσαντος σκληρὰν τὴν πλὴν πλείονα εἶναι ὑπερέτισαν ἤδη ὁ ἀποθανών, καὶ ἐπιμένονας ὅσον πλέον προσήγγισεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς εἰκοσιπενταετίας ὑπηρεσίας, ὅστις ἤθελε παράσχει εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως. Ὅθεν ἔκρινεν δίκαιον νὰ μετρίῃ τὸ εὐχέλαιστον τὴν σκληρότητα τῆς βηθείας διατάξεως, παραμυθούσα ὁμοίως τὴν δυστυχίαν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δικαστοῦς ὑπηρεσίας ἐν αὐτῇ ἀποθανόντος διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦτο εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἀπ' ἀρχῆς συνεισενεχθέντων χρημάτων. Κατὰ ταῦτα δὲ προτείνεται νὰ τροπολογηθῇ τὸ 10 ἄρθρον γινόμενης εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τῆς ἐξῆς προσθήκης.

«Εἰς δὲ τὴν χῆραν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἀποθανόντος μὲν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὶν συμπληρωθῇ εἰκοσιπενταετία αὐτῆς, ὑπερετίσαντος δὲ ἤδη πλήρη δικαστίαν, ἀποδίδεται τὸ ὅλον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων συνεισενεχθέντων χρημάτων.»

Μετὰ τὰς ἀνω τροπολογίας συνιστᾷ ἡ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς παραδοχὴν αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος Χαρτοπίστρου,
Φιλίππος Τσιτσάνης,
Νικόλαος Τσι. Μίτης.

Λεωνόριος Κρετινίτης,
Δημήτριος Λαζαρίδης.

Ἀπαγγελλάντος ἐπιμένονος τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζητήσασιν διαφόρων νομοσχεδίων προσελθὼν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶς εἰσήγαγε διὰ μῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ τὰ ἐξῆς νομοσχεδία.

1. Περί κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δρ. 299,884:07 χρηρηθείσων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν εἰς ἕκτος τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων χρήσεως 1860.

2. Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 40,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν χρήσεως 1860.

3. Περί πιστώσεως 75,083:21 ἀναπληρωτικῆς τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου χρήσεως 1861.

4. Ὁμοίον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 40,275:48 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν χρήσεως 1860.

5. Ὁμοίον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 32,651:63 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου χρήσεως 1861.

6. Ἐπίσης περὶ πιστώσεως ἀναπληρωτικῆς δραχ. 1,599:32 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀσφαλιστικῶν διὰ τὴν χῆρον 1861.

Ἐφ' ὧν δὲ πρότερον ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, διὰ τὰ συσταθῇ ἐπιτροπῇ. ἔχουσι δὲ τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

ὑφιστάμενα ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλω κατὰ διατάξιν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ ἐσφελίστα νομοσχέδια περὶ χορηγίας πιστώσεων ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων.

1) Περί κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ δρ. 299,884:07 χρηρηθείσων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 καὶ εἰς ἕκτος τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων.

2) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 40,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν διαύθυνσίν μου ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1860 δι' ἐξοδα δεκάτων.

3) Περί χορηγίας ὁμοίας πιστώσεως ἐκ δραχ. 75,083:21 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 δι' ἐξοδα κελευσμένων χρήσεων τοῦ ὑπὸ τὴν διαύθυνσίν μου ὑπουργείου.

4) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχῶν 40,275:48/00 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 διὰ διάφορα ἐξοδα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

5) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 32,651 03/00 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 δι' ἐξοδα κελευσμένων χρήσεων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου.

6) Περί χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 1,599

32/00 επί της χρήσεως 1861 δι' έξοδα κεκλησισμένων χρησίων του επί των Εκκλησιαστικών Υπουργείου.

Προσπεπινάπτων δὲ ἐν τῇ παρούσῃ τὴν ἐφ' ἑκάστου νομοσχεδίου ἀπαιτούμενην αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, καθὼς καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, πέπαισμα, ὅτι ἡ Γερουσία θέλει εὐκρεστῆθαι νὰ ἐπιφέρει καὶ αὕτη τὴν λευκὴν αὐτῆς ψῆφον.

Ἀθῆναι τῇ 27 ἰουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθηται εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἐνῶπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 27 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλέσσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπικυροῦνται αἱ κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον πῖνακα ἐκταχθεῖς πιστώσεις ἐκ δραχ. 299,881:07 χορηγηθεῖσαι ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ Β. Διαταγμάτων κατὰ τὴν δυνάμιν τοῦ άρθρου 18 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου ΣΠ. καὶ καταλαβεῖσθαι εἰς τὴν χρῆσιν 1860 ὡς ἐφεξῆς

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δραχ.	3000
" " τῶν Στρατιωτικῶν "	90000
" διαφόρους πληρωμαίς "	206881:07

τὸ ὅλον δραχ. 299881:07

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΠΙΝΑΞ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 χορηγηθεῖσων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ Β. Διαταγμάτων.

Κεφάλαιον τοῦ Γενικοῦ προϋπολογισμοῦ	Κεφάλαιον καὶ ἄρθρα αἰτεσθῆναι προϋπολογισμοῦ	Κατ' ἄρθρον τοῦ πίνακος τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων	Κατὰ κεφάλαιον ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογ.	Νομολογία τοῦ Β. Διατάγματος	ἡμερομηνία ψηφίσματος
1. Ὑπομνήματα Ἐξωτερικῶν	6	Εὐκατακτοὶ ἐπιθόμ. προξενίων	3000	1860	19
2. Ὑπομνήματα Στρατιωτικῶν	46	Ὑπομνήματα τοῦ προξενικοῦ	90000	"	12
3. Διάφοροι πληρωμαί	22	Διάφορα κτημάτων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου	206881:07	"	21
			299881:07		

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 13 Μαρτίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ υποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 12 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα
Α Μ Α Λ Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερσίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστις εἰς δραχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀριθ. 40,000 καταλογιζομένη εἰς τὸ Κεφ. 10 ἀρθ. 1 εἰσπραξίας δεκάτων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς υποβληθήτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ υποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνῶπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 5 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα
Α Μ Α Λ Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερσίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστις εἰς δραχ. ἐξοχόμενοντα πέντε χιλιάδων ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ λεπτῶν εἴκοσιν ἐνὸς ἀριθ. 75083: 21, καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 9 ἐξόδων κατελεισμένων χρήσεων πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τοὺς προσετημένους ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναλυτικῶς πίνακας ἐνδιαλαμβανομένων τοιούτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΜΕΡΟΣ Α'. Γενικὴ ὑπηρεσία.

Χρῆσις 1861.

Ἀνακεφαλαιώσεις τῶν ἐξόδων τῶν κατελεισμένων χρήσεων.

ΚΕΦΑΛ. 9/2.

Κεφάλαιον προϋπολογισμοῦ	Ὅρισμός ὑπηρεσιῶν	Αἰτουμένη πίστισις	Παράτηρήσεις
2	Ναυτικά χορηγήματα	3287	10
3	Συντάξεις	12128	79
5	Ἀποζημιώσεις Βουλῶν	10125	
7	Ταμεία	669	90
10	Ἄμεσοι φόροι	25365	61
11	Ἐμμεσοι φόροι	179	61
13	Δημόσια νομήματα	4057	78
14	Δημόσια κτήματα	3856	78
15	Ἐπιστροφαὶ χρημάτων	484	82
16	Ἀποζημιώσεις	14927	82
	Τὸ ὅλον δραχ.	75083	21

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 5 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλή-
θῃτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας ἀπεφασίσαι καὶ διατάττειν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τῆς γρήτιος 1860 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις
δραχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων, διακοσίων ἐξομύκοντα πέντε
καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ὀκτώ ἀριθ. 40275:48 καταλογιζο-
μένη εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια καὶ ἄθρο τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογι-
σμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Κεφ. Β'. Διοικήσις Ἑπαρχιῶν.

Ἄρθρον 5. Ἐκατακτὰ ἐξόδα δραχ. 6,288

Κεφ. Γ'. Αὐτοδύναμις ἀσφάλειαι.

Ἄρθρον 1. Γενικά μέτρα ἀσφαλείας 18,059:92

» 4. Μισθοὶ δεσμοφυλάκων 811:31

Κεφ. Δ'. Δημόσιος ὑγίαι.

Ἄρθρον 7. Ἐκατακτὰ ὑγειονομικά 756:30

Κεφ. Γ'. Δημόσιαι οἰκοδομαί.

Ἄρθρον 3. Κατασκευὴ δημοσ. οἰκοδομῶν 2,583:14

Κεφ. Η'. Αἰμένες.

Ἄρθρον 2. Καθαρσίς λιμένων 11,776:48

Τὸ ὅλον δραχ. 40,275:48

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθῇτω διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλή-
θῃτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἑσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαι καὶ διατάττειν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν γρήτιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ
πίστωσις ἐκ δραχ. τριάκοντα δύο χιλιάδων ἐξομύκων πενή-
κοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἐξήκοντα τριῶν, ἀριθ. 32,651:63 0/0
καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. ΙΒ'. α ἐξόδα κεκλισμένων γρή-
σιων πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα ἐν
τῇ παρῶντι νόμῳ διαλαμβανόμενων τοιούτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθῇτω διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑπο-
βληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΙΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλη-
θῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1860 χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις
δραχ. τεσσαράκοντα χιλιάδων, δικοστίων ἐξομολογῶντα πέντε
καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα ὅκτω ἀριθ. 40275:48 καταλογιζο-
μένη εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια καὶ ἀριθ. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισ-
μοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κεφ. Β'. Διοικήσεις Ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρον 5. Ἐκτακτὰ ἐξόδα δραχ. 6,288

Κεφ. Γ'. Δημόσιος ἀσφάλειος.

Ἄρθρον 1. Γενικά μέτρα ἀσφαλείας 18,059:92

» 4. Μισθοὶ δημοσφύλακων 811:34

Κεφ. Δ'. Δημόσιος ὕψιστος.

Ἄρθρον 7. Ἐκτακτὰ ὑγειονομικά 756:30

Κεφ. Ε'. Δημόσιοι οἰκοδομαὶ.

Ἄρθρον 3. Κατασκευὴ δημοτ. οἰκοδομῶν 2,583:14

Κεφ. Η'. Λιμένες.

Ἄρθρον 2. Καθαρισμὸς λιμένων 11,776:48

Τὸ ὅλον δραχ. 40,275:48

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβλη-
θῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωματικὴ
πίστωσις ἐκ δραχ. τριάντα δύο χιλιάδων ἐξομολογῶντα πενή-
κοντα μιᾶς καὶ λεπτῶν ἐξήκοντα τριῶν ἀριθ. 32,651:63 0/0
καταλογιζομένη ὑπὸ τοῦ Κεφ. ΙΒ'. εἰς ἐξόδα κεκλιςμένων γρή-
σεων πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα ἐν
τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμενων τοιούτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθὲς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑπο-
βληθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως
ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουλίου 1861,

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΙΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τερσιζόμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπὶ τῆς χρήσεως 1861 χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πίστωση δραχ. χιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα ἐννέα καὶ λεπ. τριάκοντα δύο, ἀριθ. 1599:32/00 καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κερ. Γ'. ἐξ ὧν ἀκαλλεισμένων χρήσεων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸν ἐπισυντημένον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πίνακα ἐνδιαλαμβανομένων τοιούτων ἐξόδων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Κατόπιν ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων· καὶ πρῶτον ἀνεγνώσθη τὸ περὶ ποινικῆς νομοθεσίας τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῦ μὴδενὸς λαβόντος τὴν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παραδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 34 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γρηγοριάδου καὶ Ν. Μαυρομάτου κατὰ τὸ ὡς ἐπισυντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ποινικῆς ναυτικῆς νομοθεσίας

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Γεώργιος Ψύλλας
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἰωάννης Θεωτόκης
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Ἰωάννης Χ. Πέτρου
Τάτσης Μαγγίνης	Ν	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Γ. Παπακλεισίου
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Δημήτριος Βούλγαρης
Ἰάκωβος Παζιμαδῆς	Ν	Νικόλαος Ἰω. Μέξης
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Ἀἴμος Κανελλόπουλος
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Κωνσταντῖνος Κανάκης
Βικάρδος Τζιώρατζ	Ν	Τσαντάκης Γρηγοράκης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Μ. Α. Καίρης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Ἀντών. Γ. Κριζῆς
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Ἀντών. Μαυρομυγῆλης

Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Στάικας	Ν	Χριστόφ. Παρλαβός
Ἀναστάσιος Μαυρομυγῆλης	Ν	Ἀντών. Γεωργαντῆς
Ἀλέξης Βλαχόπουλος	Ν	Νικόλ. Δελγιάννης
Δημήτριος Χαταΐσας	Ν	Νικόλ. Σιληφόρος
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλ. Μαυρομάτης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος
Γεώργ. Δουβουνιώτης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης
Κωνστ. Προβιλέγιος	Ν	Ν. Τζαβέλας
Σπύρος Μίλιος	Ν	Β. Πατριμῆας
Ἰάκωβ. Παλαμίδης	Ν	Ν. Πιερᾶκος
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Λυκοῦργος Κρεστέντης	Ν	Κωνστ. Μεταξῆς
Ἀθ. Α. Μιαούλης	Ν	Π. Νοτάρης

Ἀναγνωσθέν·α ἐπομένως καὶ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3, 4, ἐγέναντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 5 τῇ παρατηρήσει τινὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐτροπολογήθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας ὡς ἑξῆς.

«Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Φ.β. νόμου ἰσχύει καὶ ἐν τῷ Βασ. ναυτικῷ.»

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης τὰ ἄρθρα 6, 7, 8, ἐγέναντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέν καὶ τὸ ἄρθρον 9 τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐτροπολογήθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 9.

Περὶ τῆς ἀνακρίσεως, τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς, τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαίου· ναυτοδικαίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Φ.β. νόμου (ἄρθρον 66 μέχρι καὶ τοῦ 143, καὶ ἄρθρον 166 μέχρι καὶ τοῦ 174), κατὰ τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις.

α. Ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἐνεργοῦσι τὴν προανακρίσιν ὁ ἐφορὸς τοῦ ναυστάθμου, οἱ κυβερνῆται τῶν βασιλικῶν πλοίων, οἱ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας προϊστάμενοι οἱ διοικηταὶ ναυτικῶν ἀποσπασμάτων.

β. Ἡ περὶ τῆς ἐνοχῆς καὶ ἡ περὶ τῆς ἐπαρμαστέας ποινῆς ἀπόφασις καταρτίζεται διὰ πλειονότητος.

γ. Κηρυχθέντος ενόχου τῷ κατηγορουμένου, τὸ δικαίον ναυτοδικαίον ἀποκρίσκει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῆς ποινῆς, ἀρ' οὐ ἀκούσῃ περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου εἴδους καὶ μέτρων αὐτῆς τὸν Βασιλικὸν ἐπιτροπὸν, τὸν ἐνοχὸν ἢ τὸν συνήγορον αὐτοῦ. Ἄν δὲ οὐδεμία ποινὴ ἔχῃ ὑπὲρ ἐαυτῆς τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ, ὑπὲρ ἧς καθαρτίσθῃ πλειονοψηφία σχετική. Ἄν δὲ οὐδὲ τοιαύτη πλειονοψηφία ἐσχηματίσθῃ, καταγινώσκεται ἡ ὑμωτέρα ἐκ τῶν ποινῶν, περὶ ὧν ὑπάρχει ἰσοψηφία.

Ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τέλους καὶ τὰ ἀρθρα 10, 11, 12, 13, καὶ 14, ἐγένοντο δευτὰ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφορευθέν δὲ καὶ τὸ σύνολον δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δευτὸν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολογίων κατὰ τὸ ὡς συννημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας. ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ποινικῆς ναυτικῆς νομοθεσίας.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Δῆμος Καναλλόπουλος . . . N
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Σπυρίδων Καλαμτσόπουλος . . . N	Τσαντάκης Γρηγοράκης . . . N
Τζατζῆς Μαργρίνας N	Μ. Α. Κεῖρας N
Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης N	Ἀντῶν. Γ. Κρεῖζης
Χαραλ. Παπαπαλίτης	Ἀντώνιος Μαυρομυλάκης . . . N
Ἰσάκιος Παζιμάδης N	Δημήτριος Πλαπούτας
Νικόλ. Πρασσακάκης N	Ἰωάννης Στάκας
Σπυρ. Τριανόπης	Ἀναστ. Μαυρομυλάκης
Ἰωάννης Τζιώρας	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Δημήτριος Χατορίδης N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Νικόλ. Μαυρομυλάκης N
Γεώργιος Ψύλλας	Ἀναστ. Σ. Χαλαμπίης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Γεώρ. Διοδοτιώτης N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Κωνσ. Προβιλέγιος N
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης N	Σπύρος Μίλιος N
Γ. Παπαγιάννης	Ἰσάκας Παλαμιδής
Δημήτριος Βούλγαρης	Δημήτ. Α. Κουντουριώτης . . .
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς N	Λυκούργος Κρεσπενίτης N

Ἀθ. Α. Μιαούλης N	Γ. Κ. Τοπάλλδος
Α. Γ. Κουντουριώτης	Νικόλ. Καλλεργής
Χριστόφ. Περραιβός	Ν. Τζαβέλας N
Ἀντῶν. Γεωργαντῆς N	Β. Πετιμεζῆς
Νικόλ. Δελγιάννης N	Ν. Πιερᾶκος N
Νικόλ. Σιληβεργός N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης N
Ἀναστ. Πολυζωίδης	Κωνστ. Μεταξᾶς N
Φίλιππος Ἰωάννου N	Π. Νοταρᾶς

Προσελθόντες κατόπιν οἱ ΚΚ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν εἰσήγαγον ἡ μὲν Νομοσχέδιον περὶ λιμενικῶν δικαιοματίων, ἡ δὲ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ παντὸς ὅπλου· ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ ἀπερσάσθη νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι διὰ νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ. ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἀκούοντες τὰς διαταγὰς τῆς Α. Μ. ὑποβάλλομεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ λιμενικῶν δικαιοματίων Νομοσχέδιον, συνωδευμένον μὲ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθέσιν, δι' ἧς εἰσέχθη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ προκαλέσαντες αὐτὸ λόγοι.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συζήτησιν ἐπιτέτυχεν, συγκυρῶν ἐλαττωθέντων κατὰ 1, 2 καὶ 3 λεπτὰ τῶν λιμενικῶν δικαιοματίων καὶ εἰς τὸ 3 ἐκτεθὲν κατ' ἄλλον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ μὲν ἀμφιβολία, ὅτι εἰς ὅσι μέρη δὲν εἰσπράττονται ὀγεινομικά καὶ λιμενικά δικαιώματα δὲν εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ πληρῶνωσι τοιαῦτα καὶ οἱ ἐπιβάται.

Πισποίθαμεν, ὅτι ἡ Γερουσία, ἀναγνωρίζουσα τὸ χρέισμον τοῦ νομοσχεδίου τούτου, θέλει σπεύσει νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Ἀθῆναι τῇ 29 ἰουλίου 1861.

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

τῶν Ἐσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικῶν

υπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν παρ' αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Σ Ι Α

ΑΘ. Α. ΜΙΛΟΥΔΗΣ, Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1

Τὰ ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας προερχόμενα Ἑλληνικά ἢ ξένα
ἐμπορικά πλοῖα καταπλέοντα εἰς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλ-
λάδος, ἐνθα εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τῆς ἁλ-
λυδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων, ὑποβάλλονται κατὰ λόγον
τῆς χωρητικότητος αὐτῶν εἰς τὰ ἐξῆς λιμενικά δικαιώματα:

α.) Ἐάν οὔτε ἀποδιδάσωσιν οὔτε παραλάβωσι φορτίον, λεπτά
15 δι' ἑκάστον τόνον.

β.) Ἐάν ἀποδιδάσωσι φορτίον καὶ δὲν παραλάβωσιν ἄλλο ἢ
τ' ἀνάπλιν, λεπτά 10.

γ.) Ἐάν ἀποδιδάσωσι φορτίον καὶ παραλάβωσιν ἄλλο λεπ. 15.

Τὰ ἀπὸ ἄλλους λιμένας τοῦ Βασιλείου προερχόμενα πλοῖα
πληροῦσαι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων.

Ὅπου ὑπάρχει φάρος, προστίθενται περιπλέον 3 λεπτά δι'
ἑκάστον τόνον.

Τὰ κατωτέρως τῶν 5 τόνων χωρητικότητος πλοῖα εἶναι
ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 2.

Πλοῖα προσορμιζόμενα εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ μὴ ἀπο-
βιβάζοντα οὔτε παραλαμβάνοντα φορτίον, ἀπαλλάττονται τῆς
πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐάν δὲν μείνωσιν πλέον
τῶν ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσσεως.

Εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωσι καὶ νὰ πα-
ραλαμβάνωσι χεῖματα, γράμματα, ἢ ἐπιτάγας καὶ νὰ προμη-
θεύωνται ζωοτροφίας, ἐροδία καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα διὰ μικρᾶς
ἐπιδοσθώσεως εἰδῆ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς λιμένας καὶ ὅρμους, ἐνθα δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ εἰσα-
γωγή τῶν ἐκ τῆς ἁλλυδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων, δὲν

ἐπιβάλλεται οὐδεμία πληρωμὴ λιμενικῶν ἢ ὑγειονομικῶν δι-
καιωμάτων.

Ἄρθρον 4.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει ἐντὸς
εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσσεώς του εἰς τινα τῶν
λιμένων τοῦ Βασιλείου, καὶ ποῖν ἐνεργήσῃ οἰκονομήσει ἐκφύτω-
σιν ἢ φορτώσιν, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ
ν' ἀναγγέλλῃ τοὺς λόγους τῆς προσορμίσσεώς του, παραδίδων
εἰς αὐτὴν τὰ ναυτιλιακά του ἐγγράφα.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διατάξεως ὑποβάλλονται εἰς
πρόστιμον δρ. 5—100.

Ἄρθρον 5.

Τὰ πληρωτέα λιμενικά δικαιώματα ἐκκαθαρίζονται ἀπὸ τὴν
λιμενικὴν ἀρχὴν, ἡ δὲ εἰσπραξὶς αὐτῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴν
τελωνιακὴν.

Ἄρθρον 6.

Οὐδὲν ἐμπορικὸν πλοῖον δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἀνεὺ ἐγγρά-
φου ἀδείας τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ-
δίδεται, ἀρὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ ἀποδείξει τῆς
τελωνιακῆς ἀρχῆς περὶ πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὅστις ἤθελεν
ἐκπλεῖσαι ἀνεὺ ἀδείας ἀναχωρήσεως, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον
ἴσον μὲ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῶν πληρωτέων λιμενικῶν καὶ ὑγειο-
νομικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναξιοχρεῖου τῶν φορ-
τωτῶν, θεωρεῖται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ὑπεύθυνος διὰ τὴν
πληρωμὴν τῶν τυγὼν ὀφειλομένων τελωνιακῶν καὶ ἄλλων οἰων-
δήποτε δασιμῶν διὰ τὰ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ πλοίου του ἐμπο-
ρεύματα. Ἐάν τὸ πλοῖον δὲν ὑπόκηται εἰς πληρωμὴν ὑγειονομι-
κῶν ἢ λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 1—100
δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἀπὸ ἄλλους λιμένας τοῦ Βασιλείου καταπλέοντα πλοῖα
ὀφείλουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διαλαμβανομένων ἐγ-
γράφων, νὰ παρουσιάσωσι καὶ τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, μὲ
τὴν ὁποίαν ἐρωδηθήσαν ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμέ-
νος, ἐξ οὗ προερχονται.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλον-

ται από τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, φυλακτιζόμενων τῶν περὶ τελωνιακῶν παραβάσεων ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ναυτολόγια γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τᾶς εἰς 1 δραχμῆς. Τὰ δὲ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 β. διάταγμα εἰσπραττόμενα τέλη διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτολογίων καταργοῦνται.

Ἄρθρον 11.

Ἀκυροῦνται τὰ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ἀπὸ 12 ἰουνίου 1839 β. διατάγματα περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὸ ἄρθρον Α' τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 β. διατάγματος περὶ ναυτολογίου, καὶ ὅαι αἱ ἀντιδικήσουσι εἰς τὴν παρὶντα νόμον διατάξεις.

Ὁ παρὶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ὁ κατ' ἐτος ψηφιζόμενος νόμος περὶ δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους καὶ ἀνοίξουσι τὴν πόρτιαν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ θέτουσιν ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων αὐτὴ ἐαδιζοῦσα, ὀφείλει νὰ ὀργανίσῃ τὸν σκελετὸν τοῦ στρατοῦ.

Θεωρῶν ὅμως ὅτι κλονικώτερον εἶναι νὰ ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν διὰ νόμου, καὶ ἀποδεχόμενος τὰς ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων περὶ τούτου ἰδέας, υποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλέως τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν παντὸς ὅπλου, σώματος καὶ κλάδου τοῦ μόνιμου στρατοῦ τῆς ἑκράς καὶ τῆς ἐφεδρείας, ἐυελπίζόμενος ὅτι ἡ Γερουσία θέλει προθύμως ψηφίσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 ἰουλίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΥΣΛΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσχυθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρα-

τιωτικῶν ὑπουργῶ καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι τῇ 29 ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Α Α

Δ. ΒΟΥΣΛΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερσίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ μόνιμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας εἶναι ἐν εἰρήνῃ κατ' ἀνώτατον ὅρον οἱ ἑξῆς.

Μόνιμος στρατός.

Στρατηγός	1	ἐκτακτός
Ἀντιστρατήγοι	2	
ὑποστράτηγοι	10	
Συνταγματάρχαι	20	
Ἀντισυνταγματάρχαι	40	
Ταγματάρχαι	50	
ὑποδιεστέροι ἀξιωματικοί	550	

Εφεδρεία.

Ἀντισυνταγματάρχαι	5	
Ταγματάρχαι	5	
ὑποδιεστέροι ἀξιωματικοί	100	

Ἄρθρον 2.

Ἡ θέσις τοῦ Στρατηγοῦ καταργεῖται ἀπὸ χρησὶν αὐτῆς.

Ὁ παρὶν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπόμενος ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τοῦ νόμου περὶ ἀνοικτισμοῦ τῶν Κορινθίων, τοῦτου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήσῃ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δευτὴ διὰ ψήφων 32, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν ΚΚ, 1. Κολοκοτρώνη καὶ Ἀντωνοπούλου, κατὰ τὸ ῥῆθι συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ νόμου
περὶ συνδικαίου τῶν Κορινθίων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χαταΐσκας	• • •
Τάτσης Μαγγίνης	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • Ν	Νικόλαος Μαυρομιχάτης	• • Ν
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλαμπίτης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιάς	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Ρικάρδος Τζιώτζ	• • • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • •	Λυκούργος Κρεστανίτης	• • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Χριστόρ. Παζαϊδής	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • •
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • • Ν
Γ. Παπακλειόπουλος	• • • •	Νικόλ. Σιληδέργος	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • •
Νικόλαος Ἰω. Μέζης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Ἄνδρ. Κανελλόπουλος	• • • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • •
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • • Ν	Β. Πατιμαζάς	• • • • •
Ἀντών. Κριεζής	• • • • •	Ν. Πιεράκος	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • •	Κωνσ. Μεταξάς	• • • • • Ν
Ἰωάννης Σταΐκος	• • • •	Π. Νοταράς	• • • • •

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν
διὰ χειροτενίας.

Ψηφοφορεθὲν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς
κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν
αὐτῶν ὡς ἂντο ψηφολεκτῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τοῦ νόμου
περὶ συνδικαίου τῶν Κορινθίων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χαταΐσκας	• • •
Τάτσης Μαγγίνης	• • • Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • • Ν
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	• • • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλαμπίτης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμάδης	• • • • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • • Ν	Κωνσ. Προβιάς	• • • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • • Ν
Ρικάρδος Τζιώτζ	• • • • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • • Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • •	Λυκούργος Κρεστανίτης	• • • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Χριστόρ. Παζαϊδής	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • •
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • • Ν
Γ. Παπακλειόπουλος	• • • •	Νικόλ. Σιληδέργος	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • •
Νικόλ. Ἰω. Μέζης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Ἄνδρ. Κανελλόπουλος	• • • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • •
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • • Ν	Ν. Τζαβέλας	• • • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • •	Β. Πατιμαζάς	• • • • •
Ἀντών. Κριεζής	• • • • •	Ν. Πιεράκος	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • • Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • •	Κωνσ. Μεταξάς	• • • • • Ν
Ἰωάννης Σταΐκος	• • • •	Π. Νοταράς	• • • • •

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς
27 Ἰουλίου c. c.

Ὁ δὲ Κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν εἰσήγαγε νομοσχέ-
διον περὶ τοῦ λιμένος Κορώνης, ἐρ' οὗ ἀπερασιθῆναι νὰ τυπωθῇ
καὶ διανεμηθῇ ἀπλῶς εἰς τὰ τμήματα, ἔχον ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ εἰς αὐτὴν εἰσπαχθέντος νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Κορώνης, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσπαχθῶμεν αὐτό, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐκτίθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν μας, τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτοντες ἀντίγραφον, παρακαλοῦμεν τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι τῇ 28 Ἰουλίου 1861.

Οἱ ὑπογράψαντες

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Β Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσέλθῃ, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Α Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερυσσάμενον καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἐδάριον α. τοῦ άρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1859 φκ'. νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρων περὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς ἐπισκευὴν καὶ ἐπέκτασιν τῆς ἐν τῷ λιμένι Κορώνης ὑπαρχούσης παλαιᾶς προκημικῆς, καθάρσιν λιμένος καὶ κατασκευὴν κρηπίδος, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν ἐπιβολὴν φορολογίᾳ διὰ τῶν ἐδαρίων β. καὶ γ. τοῦ 1 άρθρου τοῦ ἐξημένου νόμου, ἐπιβάλλονται καὶ οἱ ἐν τῷ προσορτημένῳ πινάκι σημειούμενοι φόροι, ἀνεξαρτήτως τοῦ δημοτικοῦ, ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν διὰ τοῦ ἀνωτέρου λιμένος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσπαχθέντων καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκείσε μεταφερμένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἴδιου λιμένος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγομένων καὶ τῶν εἰς τὴν ἡμεδαπὴν μεταφερομένων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πινὰξ τῶν φορολογητέων εἰδῶν κατὰ τὸν
ἀνωτέρου νόμον.

Ἐπὶ τῶν εἰσπαχθέντων διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ
μεταφερομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

	Δρχ.	Λιπ.
Ἐπὶ τοῦ σιτοῦ	τὸ κοιλὸν	6
Ἐπὶ τοῦ ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ λα- πῶν δημητριακῶν καρπῶν	»	4
Ἐπὶ τῶν κρημῶν καὶ κοκαρίων, τὴν ὅσον	»	5
Ἐπὶ τοῦ ἐλαίου	»	1
Ἐπὶ τῆς μιτάξης	»	50
Ἐπὶ τῶν κουκούλιων	»	15
Ἐπὶ τῶν νεαριδίων	τὴν χιλιάδα	30
Ἐπὶ τῶν πύθων τῶν μεγάλων . . .	ἑκάστον	15
Ὁμοίως τῶν καλουμένων τζάρης . . .	»	5
Ἐπὶ τῆς σταφίδος δι' ἑκάστην χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν	1	50
Ἐπὶ τῶν ἀκατιργάστων δερμάτων τὴν ὅσον	»	2
Ἐπὶ τοῦ σάπυος	»	1

Ἐπὶ τῶν εἰσπαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ
μεταφερομένων ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ	τὰς 100 ἑκάδας	8
Ἐπὶ τῆς ζαχαρώδους	τὴν ὅσον	2
Ἐπὶ τοῦ καφέ	»	2
Ἐπὶ τῆς ὀρυζῆς καὶ ζυμαρικῶν ἐν γένει	»	1

(Πρὸς τὴν Γερουσίαν τῆς Α'. Συνόδου Ζ. Περιόδ.)

Επί τοῦ θαίου τὸ καντάριον	15
Επί τοῦ θαμβακίου με σπόρον »	30
Επί τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα ἢ κομμένου τὴν ὁκάν	2
Επί τοῦ θαμβακίου ἀνευ σπόρου . τὸ καντάριον	1
Επί τῶν κατεργασμένων δερμάτων τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων οἶον	
βιδελῶν, μαροκινίων καὶ ἄλλων . . τὴν ὁκάν	15
Επί τῶν κατεργασμένων δοκίων δερμάτων »	6
Επί τῶν νημάτων ἐν γίνει »	12
Επί τῶν ὑπρίων παντός εἶδους »	1/2
Επί τοῦ οἴνου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου τὸ φορτίον	15
Επί τῆς βραχὺς καὶ ἐν γίνει τῶν πνευματωδῶν ποτῶν τὴν ὁκάν	1
Επί τοῦ αἵτου τὸ κοιλόν	6
Επί τοῦ ἀραβασίτου, τῆς κριθῆς καὶ τῶν λοιπῶν δημητριακῶν καρ- πῶν παντός εἶδους »	1
Επί τοῦ σάπινος τὴν ὁκάν	1
Επί τοῦ σιδήρου κατεργασμένου ἢ ἀκατεργάστου εἰς οἰκὸς ἢ ποτὶς εἶδη τὸ καντάριον	50
Επί τῶν χονδρῶν ὑφασμάτων, οἶον ἀμερικανικῶν, μανταπολαρίων, σαγακίων, καναβαστῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων τὴν ὁκάν	20
Επί τῶν λεπτῶν ὑφασμάτων, οἶον πικιδῶν, φανέλων, ταιτίων, τσα- χῶν, λινῶν καὶ μαλλίνων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων »	20
Επί τῶν μεταξωτῶν παντός εἶδους »	1 60
Επί τῶν σιγινίων παντός εἶδους »	2
Επί τῶν παστῶν καὶ τεταργισμέ- νων ἐν γίνει τὸ καντάριον	50
Επί τῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας παντός εἶδους κατ' ἐκτίμησιν ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς.	

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπι-
βολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας εἰς τὸν ὅρμον Κυλ-
λήνης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τούτου μηδενὸς λαθόντος τὸν λόγον ἐγέ-
νετο ψηφοφορία, δι' ἧς ἐσχίσθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν
διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ.
Δελιγιάννη καὶ Προβιλεγγίου κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτό-
κολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Επὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς
κατασκευὴν προκυμαίας εἰς Κυλλήνην.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	Ν	Ἀνασ. Μαυρομιγάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατσίκος
Τάτσης Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομμάτης
Χαραλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀνασ. Σ. Χαραλαμπίδης
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Γεώρ. Δουδουνιώτης
Νικόλ. Πρασσακάνης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος
Ρικάρδος Τζιώρας	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δημήτριος Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Λυκοῦργος Κρεστάντης
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόρ. Περραιβός
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀντών. Γεωργαντᾶς
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληβέργος
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ἰω. Μόσχης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἀἴμος Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζαβέλας
Μ. Α. Καίρης	Ν	Β. Πετιμεζᾶς
Ἀντών. Γ. Κριαζῆς	Ν	Ν. Πιεράκος
Ἀντών. Μαυρομιγάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς
Ἰωάννης Σταῖκος	Ν	Π. Νοταρᾶς

Αναγνωσθέντος τοῦ 1 αὐτοῦ ἀρθροῦ, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κρεσταντίτης παρετήρησεν, ὅτι ἐπειπεὶ νὰ διακριθῶσιν καὶ αἱ ἀκταὶ τῶν φορολογουμένων δήμεν, διὰ νὰ μὴ ἐπ' αὐτῶν συγκρουσθῶσι τὰ δικαιώματά των, διότι εἰς τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ὑπουργοῦ συγκρούονται.

Ὁ δὲ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς ἀπήγγειλεν ὅτι δὲν εἶναι φόβος νὰ συμβῇ τοιαύτη τις σύγκρουσις, διότι χωρὶς νὰ ἐπηρεάζῃ ἡ ἐκθεσις αἱ ἀκταὶ αὐταὶ προσδιορίζονται σφαιρίστικα εἰς τὸν περὶ τελωνείων νόμον, κατὰ τὴν διεξίωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ διακρίνονται ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν, ἣτις εἰσι· τῶρα ἐγείετο οὕτω τὸ ἄρθρον πρῶτον ἐγένετο δευτὸν διὰ χειροτονίας, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον δευτέρον ἀναγνωσθέν.

Ἐψηφοφορήθη ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως· καὶ ἐγένετο δίκτὸν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεπτῶν κατὰ πρῶτονόκολλον ὁμοίαν τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου π. ὁ κατανοεῖται προκομίας εἰς Κολοκοτρώνη.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Νικόλαος Ἰω. Μάξης	• • • Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἀἴμος Κανελλόπουλος	• • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •
Τάτ. Μαγγίνας	• • • Ν	Τσαντάκης Γρηγοράκης	• • Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης	• • Ν	Μ. Α. Κεῖρης	• • • Ν
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀντών. Γ. Κρεῖζης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • Ν
Νικόλ. Πρασσακῆς	• • • Ν	Δημήτριος Πλαπούτας	• • •
Σπυρ. Τρικοῦπης	• • • •	Ἰωάννης Σταῖκος	• • •
Βικαῖδος Γκιώρτζ	• • • •	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • Ν	Ἰλέσιος Βλαχόπουλος	• • Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• •	Δημήτριος Χατζίσκος	• • •
Ἀνδρ. Χ. Αναγνώστης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • •	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Ἀναστ. Χαλαράμης	• • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • Ν	Γεώργ. Διοβουνιώτης	• • • Ν
Ἀθανάσιος Αἰθιωρίκης	• • • Ν	Κωνστ. Προβιλιέμιος	• • • Ν
Γ. Παπαηλιάπουλος	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Δημήτριος Βουλγαράς	• • •	Ρήγας Παλακίδης	• • • • Ν

Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	•	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Αναγνώστης Κρεσταντίτης	• • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • •
Ἀθ. Α. Μιαούλης	• • • • Ν	Νικόλ. Καλλέργης	• • • •
Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • Ν	Ν. Τζαβέλης	• • • • Ν
Χριστόρ. Παρόκιδος	• • • •	Γ. Πατισμάκης	• • • •
Ἀντών. Γεωργιαντῆς	• • •	Ν. Πιερῆκος	• • • • Ν
Νικόλ. Δελιγιάνης	• • • Ν	Ἰω. Ἀμφοροκίδης	• • • • Ν
Νικόλ. Σιληστράτος	• • • • Ν	Κωνστ. Μεταξῆς	• • • • Ν
Ἀναστάς. Πολυζωίδης	• • •	Π. Νοταρᾶς	• • • •

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχεῖδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῇ 27 Ἰουλίου ε. ε.

Ἐπίσης ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχεῖδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 595:60 δι' ἐξουδ. δι' ἐπιδόχης μόνων χορηγῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς χορηγίας 1861, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δευτὸν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν Κ. Ν. Πρασσακῆς καὶ Κ. Προβιλιέμιου, κατὰ τὴν συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἀρχ. 595:60 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς χορηγίας 1861.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• Ν	Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • • Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • Ν	Ἀθανάσιος Αἰθιωρίκης	• • • • •
Τάτ. Μαγγίνας	• • • • • Ν	Γ. Παπαηλιάπουλος	• • • • •
Αναγνώστης Μοναρχίδης	• • Ν	Δημήτριος Βουλγαράς	• • • • •
Χαρῆλ. Παπαπολίτης	• • • • •	Νικόλαος Ἰω. Μάξης	• • • • • Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • • • Ν	Ἀἴμος Κανελλόπουλος	• • • • • Ν
Νικόλ. Πρασσακῆς	• • • • • Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • • •
Σπυρ. Τρικοῦπης	• • • • •	Τσαντάκης Γρηγοράκης	• • • • • Ν
Βικαῖδος Γκιώρτζ	• • • • •	Μ. Α. Κεῖρης	• • • • • Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • • • Ν	Ἀντώνιος Γ. Κρεῖζης	• • • • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • • •	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	• • • • • Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναγνώστης	• • • • •	Δημήτριος Πλαπούτας	• • • • •
Γεώργιος Ψύλλας	• • • • •	Ἰωάννης Σταῖκος	• • • • •

Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Χριστόφ. Παύριδης
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς
Δημήτριος Χατσίτσος	Νικόλαος Δελιγιάννης
Δημήτριος Χρηστίδης	Νικόλαος Σιλιέρης
Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Φίλιππος Ἰωάννου
Γεώργ. Ανοδουνιώτης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνστ. Προβιλέγγιος	Νικόλ. Καλλέργης
Σπύρος Μίλιος	Ν. Τζαβέλας
Ῥήγας Παλαμιδής	Β. Πετιμεζᾶς
Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν. Πιερᾶκος
Λυκοῦργος Κρεστανίτης	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Ἀθ. Α. Μικούλης	Κωνστ. Μεταξᾶς
Α. Γ. Κουντουριώτης	Π. Νοταρᾶς

Ἀναγνωσθὲν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο ἐπίσης δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήσθαι καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἂν ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλῆρ. πιστώσεως
δραχ. 594 60 | 00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ἰωάννης Θεοτοκῆς
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ἰωάννης Χ. Πέτρου
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Τάτσης Μαγγίνης	Γ. Παπακηλιόπουλος
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Δημήτριος Βούλγαρης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Νικόλαος Ἰω. Μέξης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Δῆμος Κανελλόπουλος
Νικόλ. Πρασσακάκης	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Σπυρ. Τρικούπης	Τσανετάκης Γρηγοράκης
Ῥικάρδος Τζιώρατζ	Μ. Α. Καίρης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Δημήτριος Πλατῆρας
Γεώργιος Ψύλλας	Ἰωάννης Στάϊκος

Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Χριστόφ. Παύριδης
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ἀντών. Γεωργαντᾶς
Δημήτριος Χατσίτσος	Νικόλ. Δελιγιάννης
Δημήτριος Χρηστίδης	Νικόλ. Σιλιέρης
Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	Φίλιππος Ἰωάννου
Γεώργ. Ανοδουνιώτης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνστ. Προβιλέγγιος	Νικόλ. Καλλέργης
Σπύρος Μίλιος	Ν. Τζαβέλας
Ῥήγας Παλαμιδής	Β. Πετιμεζᾶς
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν. Πιερᾶκος
Λυκοῦργος Κρεστανίτης	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Ἀθ. Α. Μικούλης	Κωνστ. Μεταξᾶς
Α. Γ. Κουντουριώτης	Π. Νοταρᾶς

ἔχει δὲ ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27 ἰουλίου ε. ε.

Ὁμοίως ἀντιγράφη τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 32,510:86 δι' ἐξῆς κλεισμένων χρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1861, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήσῃ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Κ. Προβιλέγγιου κατὰ τὴν ὡς συννημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλῆρ. πιστώσεως
δραχ. 32510 86 | 00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου
τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Γεώργιος Ψύλλας
Τάτσης Μαγγίνης	Ἰωάννης Θεοτοκῆς
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ἰωάννης Χ. Πέτρου
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Γ. Παπακηλιόπουλος
Νικόλ. Πρασσακάκης	Δημήτριος Βούλγαρης
Σπυρ. Τρικούπης	Νικόλαος Ἰω. Μέξης
Ῥικάρδος Τζιώρατζ	Δῆμος Κανελλόπουλος
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Κωνσταντῖνος Κανάρης

Τσαντιάκης Γρηγοράκης . . . N	Λυκαύργος Κρεστανίτης . . . N
M. A. Καίρης N	Αθ. Α. Μισούλης N
Αντών. Γ. Κριζής	Α. Γ. Κουντουριώτης . . . N
Αντών. Μαυρομιχάλης . . . N	Χριστόφ. Πετρίδης
Αημέτρ. Πλαπούτας	Αντών. Γεωργαντάς
Ιωάννης Σταύρος	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Αναστ. Μαυρομιχάλης	Νικόλ. Σιληβεργός N
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . . N	Αναστ. Πολυζωίδης
Αημέτριος Χατσίτσος N	Φίλιππος Ιωάννου N
Αημέτριος Χρηστίδης N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Νικόλ. Μαυρομιχάλης N	Νικόλ. Καλλέργης
Αναστ. Σ. Χαρχαλάκης	Ν. Τζαβέλας N
Γεώρ. Δουδουνιώτης N	Β. Πετιμεζάς
Κωνσ. Προβιλέγγιος N	Ν. Πιεράκος N
Σπύρος Μίλιος	Ιω. Αμβροσιάδης N
Ρήγας Παλαμίδης N	Κωνστ. Μεταξάς
Αημέτριος Α. Κουντουριώτης .	Π. Νυκτάρχης

Καί τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἀρθρὸν ἀντιγράψθην ἐγένετο δεκάτῳ διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήθην δι' αὐτὸ τὸ συνέλθον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκάτῳ διὰ ψήρων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἔνω ψηφολετῶν κατὰ πρωτόκολλον δικαίου τῶ ἀνωτέρου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνέλθου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναλήφ. πιστώσεως δρχ. 32510 86|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς γρίτης 1861

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος . . . X	Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . N	Αἰδρ. Χ. Αναργύρου
Σπυρίδ. Καλεγερόπουλος . . . N	Γεώργιος Ψύλλας
Τάτσης Μαργγίνης	Ιωάννης Θεοτόκης
Αναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Ιωάννης Χ. Πάτρου N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Αθανάσιος Αἰδομάντης N
Ιάκωβος Παξιμαδῆς N	Γ. Παπαηλιάπουλος
Νικόλαος Πρασσακάκης N	Αημέτριος Βολγαρης
Σπυρ. Τρικοπίης	Νικόλαος Ιω. Μιζής X
Ρικάρδος Τζιώρας	Δῆμος Κανελλάπουλος N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης X	Κωνσταντῖνος Κανάρης

Τσαντιάκης Γρηγοράκης N	Λυκαύργος Κρεστανίτης N
M. A. Καίρης N	Αθ. Α. Μισούλης N
Αντώνιος Γ. Κριζής	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Αντώνιος Μαυρομιχάλης N	Χριστόφ. Πετρίδης
Αημέτριος Πλαπούτας	Αντώνιος Γεωργαντάς
Ιωάννης Σταύρος	Νικόλαος Δελιγιάννης N
Αναστασιος Μαυρομιχάλης . . .	Νικόλ. Σιληβεργός N
Αλέξιος Βλαχόπουλος N	Αναστ. Πολυζωίδης
Αημέτριος Χατσίτσος N	Φίλιππος Ιωάννου N
Αημέτριος Χρηστίδης N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Νικόλαος Μαυρομιχάλης N	Νικόλ. Καλλέργης
Αναστ. Σ. Χαρχαλάκης	Ν. Τζαβέλας N
Γεώργ. Δουδουνιώτης N	Β. Πετιμεζάς
Κωνστ. Προβιλέγγιος N	Ν. Πιεράκος N
Σπύρος Μίλιος	Ιω. Αμβροσιάδης N
Ρήγας Παλαμίδης N	Κωνστ. Μεταξάς
Α. Α. Κουντουριώτης	Π. Νυκτάρχης

Ἐγείναι δὲ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 27 Ἰουλίου ε. ε.

Μετά ταῦτα ἐτάθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρχ. 1547:44 δι' ἐξοδα διαγεγραμμένων χρημάτων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς γρίτης 1860. Μὴδεὶς δὲ λαβόντος τὸν λόγον ἐψηφορήθη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δικτὴ διὰ ψήρων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολετῶν ΚΚ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Προβιλέγγιου κατὰ τὸ ἑξῆς συνεκτεμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρχ. 1547 44|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς γρίτης 1860.

Γεώργιος Μ. Αντωνόπουλος . . . N	Ιάκωβος Παξιμαδῆς N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Νικόλ. Πρασσακάκης N
Σπυρίδων Καλεγερόπουλος . . . N	Σπυρ. Τρικοπίης
Τάτσης Μαργγίνης	Ρικάρδος Τζιώρας
Αναγνώστης Μοναρχίδης N	Αθανάσιος Γρηγοριάδης N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Βασίλ. Χρηστακόπουλος

Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Γεώργ. Αὐθουσιώτης . . .	N
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	N
Ιωάννης Θεοτόκης . . .	Σπύρος Μίλιος . . .	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	N
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης . . .	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . .	N
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Λυκούργος Κρεστενίτης . .	N
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ἀθ. Α. Μιαούλης . . .	N
Νικόλαος Ἰω. Μῆξης . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος . . .	Χριστόφ. Πεῖραιθός . . .	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .	N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Νικόλαος Δελιγιάννης . . .	N
Μ. Α. Καίρης . . .	Νικόλαος Σιληβέργος . . .	N
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	N
Ιωάννης Σταΐκος . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν. Τσαβέλας . . .	N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Β. Πετιμεζᾶς . . .	N
Δημήτριος Χαταίσκος . . .	Ν. Πιερᾶκος . . .	N
Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	N
Νικόλ. Μαυρομμάτης . . .	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .	N
Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Π. Νοταρᾶς . . .	N

Ὁμοίως τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἀναγνωσθὲν, ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐψηφοφορήθη ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1517 44/100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Γάκκος Παξιμάδης . . .	N
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . .	Νικόλ. Πρασσαδάκης . . .	N
Γάκης Μαγγίνης . . .	Σπ. Τρικούπης . . .	N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Βικάρδος Τζιώρας . . .	N

Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Γεώργ. Αὐθουσιώτης . . .	N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	N
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Σπύρος Μίλιος . . .	N
Ιωάννης Θεοτόκης . . .	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου . . .	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . .	N
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης . . .	Λυκούργος Κρεστενίτης . .	N
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Ἀθ. Α. Μιαούλης . . .	N
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Νικόλαος Ἰω. Μῆξης . . .	Χριστόφ. Πεῖραιθός . . .	N
Ἀἴμιος Κανελλόπουλος . . .	Ἀντών. Γεωργαντᾶς . . .	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Νικόλ. Σιληβέργος . . .	N
Μ. Α. Καίρης . . .	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	N
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N
Ιωάννης Σταΐκος . . .	Ν. Τζαβέλας . . .	N
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Β. Πετιμεζᾶς . . .	N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν. Πιερᾶκος . . .	N
Δημήτριος Χαταίσκος . . .	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	N
Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Κωνστ. Μεταξᾶς . . .	N
Νικόλ. Μαυρομμάτης . . .	Π. Νοταρᾶς . . .	N

Ἐχει δὲ ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνελεύσει τῆς 27 Ἰουλίου ε.ε. Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχεδίον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 29,423:27 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1861, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 27 κατὰ 2 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Κ. Προβιλέγγιου κατὰ τῷ ἑδὲ συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 29423 27/100 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Γάκης Μαγγίνης . . .	N
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N
Σπυρ. Καλογερόπουλος . . .	Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	N

Ιάκωβος Παξιμάδης	N	Δημήτριος Χρηστιάδης	N
Νικόλ. Πρασσακάνης	N	Νικόλ. Μαυρομιγάτης	N
Σπυρ. Τρικούπης		Άναστ. Σ. Χαλαλάκης	
Ρικάρδος Τζιώρτζ		Γεώργ. Δουδουνιώτης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης		Κωνστ. Προβελήγιος	O
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N
Άνδρ. Χ. Αναργύρου		Ρήγας Παλαμίδης	
Γεώργιος Ψύλλας		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λυκούργος Κρετανίτης	O
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Αθ. Α. Μισούλης	N
Αθανάσιος Αιδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπακλιόπουλος		Χριστόφ. Παρραϊδός	
Δημήτριος Βούλγαρης		Αντών. Γεωργαντάς	
Νικόλαος Ιω. Μείζης	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Αήμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλήτσης	N
Κωνσταντίνος Κανάκης		Άναστ. Πολυζωίδης	
Τσανετάκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ιωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	
Αντώνιος Γ. Κριζής		Νικόλ. Καλλέργης	
Αντώνιος Μαυρομιγάλης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Δημήτριος Πλαπούτας		Β. Πατιμίζης	
Ιωάννης Στάικος		Ν. Πιεράκος	N
Αναστάσιος Μαυρομιγάλης		Ιω. Αμβροσιάδης	N
Αλέξιος Βλαχόπουλος	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Δημήτριος Χατζίσκος	N	Π. Νοταράς	

Αναγνωσθέν και τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο ἐπίσης διακτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο διακτὸν διὰ ψήφου 26 κατὰ 3 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ὡς πρωτοκόλλου ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνέλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικτάτου πτωχότητος
δραχ. 29423 27/00 ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ὑπουργείου
τῶν Οἰκονομικῶν τῆς 17/12/1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Τάτ. Μαρτίνος	
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Αναγνώστης Μοναρχίδης	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Χαράλ. Παπαπολίτης	

Ιάκωβος Παξιμάδης	N	Δημήτριος Χρηστιάδης	N
Νικόλ. Πρασσακάνης	N	Νικόλ. Μαυρομιγάτης	N
Σπυρ. Τρικούπης		Άναστ. Σ. Χαλαλάκης	
Ρικάρδος Τζιώρτζ		Γεώργ. Δουδουνιώτης	
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Κωνστ. Προβελήγιος	O
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N
Άνδρ. Χ. Αναργύρου		Ρήγας Παλαμίδης	
Γεώργιος Ψύλλας	O	Δ. Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λυκούργος Κρετανίτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Αθ. Α. Μισούλης	N
Αθανάσιος Αιδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπακλιόπουλος		Χριστόφ. Παρραϊδός	
Δημήτριος Βούλγαρης		Αντών. Γεωργαντάς	
Νικόλαος Ιω. Μείζης	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Αήμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλήτσης	N
Κωνσταντίνος Κανάκης		Άναστ. Πολυζωίδης	
Τσανετάκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ιωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	
Αντών. Γ. Κριζής		Νικόλ. Καλλέργης	
Αντών. Μαυρομιγάλης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Δημήτριος Πλαπούτας		Β. Πατιμίζης	
Ἰωάννης Στάικος		Ν. Πιεράκος	N
Αναστ. Μαυρομιγάλης		Ιω. Αμβροσιάδης	N
Αλέξιος Βλαχόπουλος	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Δημήτριος Χατζίσκος	O	Π. Νοταράς	

Ἐχ. δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 27 Ἰουλίου ε. ε.

Ἄνευ ἄλλου τιμῆς ὁ Κ. Πρόεδρος τῇ συγκρατῆται τοῦ Σωματείου ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος.
Ἰω. Αμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 31 Ἰουλίου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θῆκην Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Ἰω.

Λιμυροσιάνην ἀντί τοῦ Κ. Α. Χαραλάμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνώσθεντα, ἐνεκρίθησαν.

Ανεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως ἡ ἐκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων τοῦ πορθμοῦ τῆς Εὐρίπου, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων ἐν τῷ πορθμῷ Εὐρίπου νομοσχεδίου, μελετήσασα αὐτὸ καίτοι χρεὶς τῆς νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο, ὅτι οἱ ἀρμοδίιοι ὑπουργοὶ ὁ τῶν Εσωτερικῶν ὁ διατάττων τὰς ἐκ τοῦ ταμείου πληρωμὰς καὶ ὁ ἀποδογῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, παρέδωκαν τὸ καθήκον των, ἀμελήσαντες νὰ υποβάλλωσι κατ' ἔτος ἡ νομοσχέδια ἴδια, ἢ νὰ σημειώσιν τοῦλάχιστον ἐν τῷ κατ' ἔτος προϋπολογισμῷ τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα, καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν συγκατάθεσιν τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, τὰ ὅποια τακτικῶς συνέρχονται εἰς τὰς ἐτήσιαις Συνόδους, τὸ ὅποιον, ἂν δὲν θεωρηθῇ περιφρόνησις τῶν βουλευτικῶν αὐτῶν Σωμάτων, θὰ ὀνομασθῇ βέβαια παράλειψις καθήκοντος καὶ χρέους.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐξοδευθέντα καὶ ἐξοδευθησόμενα ἐχρησίμευσαν καὶ θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἔργα ἀποδεδειγμένως κοινωφελῆ, τοῦ ὁποίου αἱ κατ' ἔτος εἰσπράξεις, ἂν δὲν ἀπαλείψωσι τὰ μέγχι ἀποπειρατώσεως τοῦ ἔργου ἐξοδα, θὰ ρυθίσωσιν εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ κατ' ἔτος τόκου, ὥστε τὸ δημόσιον δὲν θὰ ζημιωθῇ, ἐν ᾧ εὐεργετῇ τὴν ναυσιπλοῖαν, καὶ ἰδίως τὸν τόπον αὐτόν.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ παριδόντες τὸ χρεὶς των δύο ὑπουργοὶ δὲν ὑπάρχουν ἐν ἀνεργείᾳ, διὰ νὰ δικαιολογήσωσιν τὴν ἑλλειψίν των αὐτὴν, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ σας ἀφορῶσα εἰς τὸ ὠφέλιμον καὶ εὐεργετικὸν ἔργον παρεδέχθη τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον συσταίνουσα καὶ εἰς τὸ Σῶμα τὴν αὐτοῦ παραδοχὴν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Λικουῆρος Κρησιώτης,

Νικ. Ἰω. Μίτης,

Δ. Κανελόπουλος.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ τοῖς ΚΚ. Γερουσιασταῖς.

Ανεγνώσθη ὑστερον ἀναφορὰ τῆς Μαριγῶς χήρας Ν. Ι. Ροδινοῦ παραπονουμένης, ὅτι ὁ ὑπὸ συζήτησιν περὶ συντάξεως νόμος ἀποκλείει αὐτὴν τοῦ δικαιώματος ὡς μὴ ἔχοντος τοῦ συζύ-

γους τῆς τὸ ἀναγκαστικὸν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐπιζητούσης διὰ ταῦτα θεραπείαν. Ἡ Γερουσία ὤρισεν νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ανεγνώσθησαν ὑστερον ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

α.) Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Τελωνιακοῦ Ὄργανισμοῦ.

β.) Περί πεντακοσιαδράχμου μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιστρατήγου Α. Ματθαίου.

γ.) Περί ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 25,000 λόγῳ δανείου καταβληθησομένου εἰς τὸν στρατηγὸν καὶ Γερουσιαστὴν Κ. Ρ. Τζώρτζι καὶ ἀπεφασίσθη ἵνα ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν ἅπαντα, καὶ διορισθῶσιν ἐπιτροπαὶ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεων. Ἐχουσι δὲ ταῦτα μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων ὡς ἑπεται:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ: οἱ προκαλέσαντες τὰς τροποποιήσεις ταύτας λόγοι ἐκτίθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσιν, τῆς ὁποίας ἐπισυναπτῶ ἀντίγραφον.

Θεωρῶ περὶ τὸν νὰ κάμω λόγον περὶ τῶν ἀσπυρῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ἐπήνεγκεν ἡ Βουλὴ εἰς τὰ ἀρθρα 6 καὶ 11 τοῦ νομοσχεδίου, καθόσον αὐταὶ οὐδὲν τροποποιοῦσι τὴν ἐννοίαν τῶν ἀρθρων τούτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υφιστάμενοι διαρκῶς μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τοῦ άρθρου 26 τοῦ τελωνιακοῦ οργανισμοῦ τροποποιῦνται ὡς ἀκολουθεῖ.

Εἰν εὐμεθῶς ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ ὑποκείμενα εἰς κατώτερον τελώνιον τῶν εἰς τὴν διασάφην διαλαμβανόμενων, πληροῦνται τὸ τελώνιον κατὰ τὴν διασάφην. Εἰν δὲ εὐμεθῶς περισσότερα, ἢ εἰς ἀνώτερον τελώνιον ὑποκείμενα πληροῦνται διπλοῦν τὸ ποσὸν τοῦ εξαγωγικοῦ τέλους, ὅπερ ἤθελε ζημιωθῇ τὸ δημόσιον, εἰν δὲν ἀνεκαλύπτετο ἡ διαφορὰ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν προσουγῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτός εἰν ὑπάρχῃ ἀμοιβή-ησις περὶ τὴν κατάταξιν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ φορτονοτεις ἐμπορεύματα διὰ νὰ τὰ μεταφέρωσιν ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλλον τοῦ Βασιλείου λιμένα ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάσωσι καὶ τρίτην διασάφην αὕτη προσκοτᾶται εἰς τὸ δηλωτικὸν τῆς μεταφορᾶς, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου σημειοῦνται περιληπτικῶς τὰ ὀνόματα τῶν φορτωτῶν, οἱ ἀριθμοὶ τῶν προσαρτωμένων διασάφσεων καὶ ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν διαλαμβανόμενων ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 3.

Ὅταν τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα περιέχονται εἰς δοχεῖα ἢ δέματα καὶ δὲν ἐξετάζονται λεπτομερῶς, σφραγίζονται παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 4.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 Νόμου διδόμεναι ἐγγήσεις διὰ τὰ εἰς εξαγωγικὸν τέλος ὑποκείμενα ἐμπορεύματα γράφονται ἐπὶ χαρτοτῆμον τάξεως μιᾶς μὲν δραχμῆς, ὅταν τὸ εξαγωγικὸν τέλος δὲν ὑπερβαῖν τὰς 50 δραχμᾶς, δύο δὲ δραχμῶν, ὅταν ἔναι ἀνώτερον τῆς ποσότητος ταύτης. Διὰ τὰ μικρὰ ποσότητες ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποῖων τὰ εξαγωγικά τέλη δὲν ὑπερβαίνουν τὰς δύο δραχμᾶς, δὲν δίδεται ἐγγήτης.

Ἄρθρον 5.

Αἱ πρὸς λύσιν τῶν ἐγγήσεων τούτων ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἀποδείξεις γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτον, ἐκκοπτόμεναι ἀπὸ βιβλία τριπλοτύπων. Καὶ ἡ μὲν ἀποδείξις ἐγχεῖρζεται εἰς τὸν παραλήπτην ἢ τὸν πλοίαρχον, τὸ δὲ παρὰ-

τῆμα ἀποστέλλεται πρὸς τὴν ἀρχὴν παρὰ τῇ ὁποῖα ἐδόθη ἡ ἐγγήτης.

Πρὸς λύσιν τῆς ἐγγήσεως ἀρκεῖ ἡ προσαγωγή τῆς ἀποδείξεως ἢ τοῦ παρακλήματος αὐτῆς.

Τελωνιακῶς ὑπελλήλους μὴ ἐκδῶς τὴν κανονισμένην ἀποδείξιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ἐκδῶς ταύτην παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, ἢ μὴ ἀποσπείλας ἀμέσως τὸ παράκλημα αὐτῆς, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν 5 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Εἰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς φορτώσεως δὲν προσαγῇ ἀποδείξις περὶ μεταφορᾶς καὶ ἀποδείξεως τῶν προϊόντων ἐντὸς τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, πρὸςκαλοῦνται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ὁ φορτωτῆς καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ νὰ πληρώσωσι τὸ εξαγωγικὸν τέλος καὶ τὸν τοκὸν αὐτοῦ λογιζόμενον ἀπὸ τῆς φορτώσεως.

Εἰν δὲ ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀρ' ἢ ἐπιδοθῇ ἡ προσάλησις αὕτη εἰς τὸν φορτωτὴν ἢ τὸν ἐγγυητὴν, δὲν προσαγῇ τοιαύτη ἀποδείξις ὑποχρεοῦνται ἀμφοτέρω ἀλλελεγγῶς εἰς τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδιδόμενων ἀποδείξεων πρὸς λύσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ τελωνιακοῦ οργανισμοῦ λαμβανόμενων ἐγγήσεων διὰ τὰ ἀπ' ἐνὸς εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατᾶστημα μεταφερόμενα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκχωρηθεῖς ἐγγήσεις, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ τὴν παραδοχὴν ἐμπ. οἰκ. πρὸς προσαχθέντων ἐγγυολογίων.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ τελωνιακοῦ οργανισμοῦ δὲν παρουσιάζονται τὰ νὰ παραλῇ ἡ θέσις εἰς ἀποταμίευσιν ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως, ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν δικαίωμα ἀποταμιεύσεως.

Διὰ τὸ τελωνεῖον Ἀθηνῶν ἡ προθεσμία αὕτη περιορίζεται εἰς πέντε μόνον ἡμέρας.

Ἄρθρον 10.

Ὅπου ὑπάρχουσιν ἀποταμιευτικὰ κατᾶσματα δὲν ὑποβάλλονται τὰ ἐμπορεύματα εἰς δικαίωμα ἀποταμιεύσεως, εἰν,

διαρκούς της προθεσμίας των δύο εβδομάδων, φορτωθῶσιν εἰς ἄλλα πλοῖα διὰ ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἢ νὰ μετανεχθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου,

Ἄρθρον 11.

Αἱ διὰ λαθρεμπορίας καὶ ἄλλας τελωνιακὰς παραβάσεις ἀπορρίψεις τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν καθίστανται τελεσιδικαὶ καὶ ὀριστικά, ἐὰν δὲν ἐρεσιβληθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικαζόμενον ἢ τὴν ἐγγρητὴν αὐτοῦ.

Αἱ ἐρίσεις ἐπιδίδονται διὰ δικαστικῆς κλητῆρος εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τὴν ἐκδούσαν τὴν ἀπόρρασην τελωνιακῆν ἀρχήν.

Ἄρθρον 12.

Ἀκυροῦνται τὰ ἄρθρα 45, 46, 48, 49, 76 καὶ 77 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ, ὡς καὶ ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρὸν νόμον διατάξεις.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Περὶ τὸν νομίζω νὰ δικαιολογήσω διὰ μακρῶν τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, δι' οὗ χορηγεῖται πεντακοσιὰ δραχμῶν μηνιαία σύνταξις εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιστρατήγου Α. Μεταξᾶ.

Αἱ μεγάλαι ἐκδουλεύσεις καὶ ὁ ἐξοχὸς πατριωτισμὸς τοῦ αἰμνήστου καὶ περικλεοῦς τούτου ἀνδρὸς λαλοῦν εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ὑμῶν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε θεωρῆσαι τὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰσπαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὡς ἔργον ἱερᾶς καὶ ὀφειλομένης δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθῃτω, ὡς ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν

Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃτω παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσὴ

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀντιστρατήγου Α. Μεταξᾶ χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις δραχμ. πεντακοσίων ἀριθ. 500 ἀργυρένῃ ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς σύνταξως τοῦ ἀποδιδώσαντος συζύγου τας.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιφάνειάν σας τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, δι' οὗ χορηγεῖται εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διαβουσίαν μου ὑπουργεῖον ἑκατὸς πέντε δρ. 25,000 λόγῳ δανείου καταβληθσομένου πρὸς τὸν στρατηγὸν καὶ Γερουσιαστὴν Κ. Ρ. Τζώρτζι.

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκτίθει μου καθοράτε τοὺς πρὸς ὑποστήριξιν λόγους καὶ πέποιθα ὅτι καὶ ὑμεῖς θέλιτε ἀποδεχθῆ τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθῃτω εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηρίχθῃτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσὴ

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υφιστάμενοι δημοφώνως μετά τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερραίσαναι καὶ διατάσσασθαι.

Ἀρθρον 1.

Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων ἑκατὸς πίστωσις ἐκ δραχμ. εἰκοσιπέντε χιλιάδων ἀριθ. 25,000 ὑπὸ τὸν τίτλον α' παρακαταθῆκαι καὶ δάνεια. »

Ἀρθρον 2.

Τὸ ἀνωτέρω ποσὴν παρακαταβληθήσεται τῇ γερουσιαστῇ καὶ στρατηγῇ Ρικάρδου Γκέρτς λόφου δανείου. Πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δανείου τούτου θέλουν κρατεῖσθαι ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ δραχμ. διακόσιαι πενήκοντα ἀριθ. 250 κατὰ μῆνα, ἀστέως πάσης μεταβολῆς, ἥτις δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τοῦ πληρωθησομένου αὐτῇ ποσού τῶν ἀποδοχῶν ἑνικὴν ἀπαιτήσεων τρίτων.

Ο παρὼν νόμος ἐκρίθη ἐπὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν ἀνέμεν κυρωθεῖς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Παριθέτων ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέμεν ἑτέρον νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ἔχον ὡς ἑπείτα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ὁ περὶ συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ἑλλάδος νόμος, χορηγῇ μὲν δικαίωμα συντάξεως εἰς τοὺς ἐν ἀποστρατεῇ ἀξιωματικούς, ἀλλὰ τὸ δυνάμει τοῦ νόμου ἐκείνου χορηγούμενον εἰς ταύτους ποσὴν, δὲν ἐπάρκει εἰς τὰς πολυμεθεῖς καὶ μεγάλας ἀνάγκας αὐτῶν τε καὶ τῶν εἰσέτιν ἐν τῶν.

Πρὸς αὐξάνειν τῆς συντάξεως ταύτης, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα ἡ σύστασις ἰδιαίτερου μετοχικοῦ ταμείου συντάξεων διὰ τοὺς ἀποστρατεῖς ἀξιωματικούς, περὶ οὗ συνέταχθη τὸ παρὼν νομοσχέδιον, ὅπερ, ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. ὡς καὶ περὶ οὗ ἐπὶ τῆς Γερουσίας ἐκτιμῶσα τὸ ἐργατικὸν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, θέλει ἀναγνωρίσει τὸ ὠφελιμὸν καὶ κατεπείγον αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως θέλει σπεύσει νὰ τὸ ἐπιψηφίσῃ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ν

ΕΛΛΗΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἐπιψηφισθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν σκεψήσαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσά

Α Μ Α Α Ι Α

Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

«Υφιστάμενοι δημοφώνως μετά τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερραίσαναι καὶ διατάσσασθαι.

Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.

Ἀρθρον 1.

Συστάνεται ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον α' Ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας. »

Περὶ τῶν πόρων τοῦ ταμείου.

Ἀρθρον 2.

Πόροι τοῦ ταμείου ἔρξονται οἱ ἑξῆς:

α.) Μετοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

β.) Συνισποραί.

γ.) Δωρήματα.

Περὶ μετόχων.

Ἀρθρον 3.

α.) Ἀπαντεῖ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ἐνέργειᾳ, διαθεσιμότητι, καὶ ἀρχία ἀξιωματικοὶ τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας ὑποχρεοῦνται νὰ γίνωσι μέτοχοι, οἱ μὲν ὑποδιέστεροι μιᾶς, οἱ δὲ ἀνώτεροι καὶ οἱ στρατηγοὶ δύο μετοχῶν.

β.) Ὁμοίως ὑποχρεοῦνται νὰ γίνωσι μέτοχοι οἱ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ τὸ πρῶτον προδιβαλλόμενοι, ἢ διορίζομενοι.

γ.) Οἱ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου προδιβαλλόμενοι γίνονται ἐπίσης μέτοχοι τῆς δευτέρας μετοχῆς, ἀφ' ἧς πρόδιβαλλόμενοι.

δ.) ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ οἱ ταμητικοὶ βαθμοὶ δὲν συνεπάγονται τὰς υποχρεώσεις καὶ τὰς ὑφαιρέσεις τῶν μετόχων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κεφάλαιον ἐκάστης μετοχῆς προσδιορίζεται εἰς ἑξακοσίας δραχμὰς.

Ἄρθρον 5.

α.) Ἡ ἐν τῷ ταμείῳ κατάθεσις τοῦ κεφαλαίου μετοχῶν γίνεται κατ' ἴσιν ἀναλογίαν, διὰ μηχανίων καταβολῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν μετόχων ἀξιοματικών, ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

β.) Ἐν ἑσῶ χρονικῷ διαστήματι καὶ δι' ὁμοίων κατὰ μῆνα καταβολῶν κατατίθεται καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν μετόχων, περιὼν προδίδει τὸ ἰδὲ αὐτὸ γ' τοῦ άρθρου 3.

γ.) Οἱ ἐν ἀποστράτειᾳ τιθέμενοι, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν μετόχων τῶν, ὑποβάλλονται εἰς κράτησιν τοῦ τετάρτου τοῦ μερίσματος τῶν μέχρι τελείας ἀποπληρωμῆς.

Περὶ συνεισφορῶν.

Ἄρθρον 6.

Λόγῳ συνεισφορᾶς ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων κρατοῦνται κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ μισθοῦ ὧλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἀρχῇ ἀξιοματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας τριῶν δραχμῶν δι' ἐκάστην μετοχὴν.

Ἄρθρον 7.

Χορηγοῦνται ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων, ἐν εἰδὴ συνεισφορᾶς, αἱ κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀξιοματικῶν μετὰ τὴν ἀφάρεσιν τῶν ἐπιμισθίων, περιὼν προδίδει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀξιοματικῶν νόμου τῆς 29 Μαΐου 1859, ἰδάρια β', γ' καὶ δ'.

Περὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 8.

Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων διαχειρίζονται παραγωγικῶς, κατατιθέμενα ἐπὶ τόκῳ εἰς τράπεζαν ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ ἀσχολούμενα εἰς ἀποκτήσιν κτιρίων προσδοκῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κειμένων.

Ἄρθρον 9.

Οἱ τῶν κεφαλαίων ἐν γένει τόκοι, ἢ τῶν ἀκινήτων καθαρὰ πρόσδοδος, καὶ τὸ ἐκ τῶν συνεισφορῶν χρηματικῶν, προσδιόρονται ἀποκλειστικῶς εἰς ἰσθίον, ἑσθίημα ἐν εἰδὴ μερίσματος,

ἀπάντων τῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων εἰς ἀποστράτειαν, ἀξιοματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁρισμένα.

Πᾶσα ἄλλη διάθεσις αὐτῶν μὴ προβλεπομένη ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορεύεται.

Περὶ τῶν μερίσμάτων.

Ἄρθρον 10.

Τὸ μερίσμα σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐννέα δεκάτων τῆς ὅλης προσόδου τοῦ λήξαντος ἔτους τῆς προερχομένης.

α') ἐκ τοῦ ἐτήσιου τόκου τῶν κεφαλαίων ἐν γένει.

β') ἐκ τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς προσόδου τῶν ἀκινήτων κτημάτων, καὶ

γ') ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτήσιας συνεισφορᾶς τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν ἀξιοματικῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὰ παρὰ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων χορηγούμενα μερίσματα λογίζονται μὲν κατ' ἔτος, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετόχων τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἀποστράτων, πληρόνεται δὲ εἰς τεσσαράς ἰσας δόσεις εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων κρατήσεις καὶ συνεισφοραὶ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοῦ ἀμείωσις ἐπομένου μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ μερίσματα λογίζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1862.

Ἄρθρον 13.

Ἀνάλογον μερίδιον τοῦ κανονισθέντος μερίσματος πληρόνεται εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους μετατιθεμένους εἰς τὴν ἀποστράτειαν, λογίζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένετο ἡ μετάθεσις, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 18.

Ἄρθρον 14.

Τὸ κατὰ μετοχὴν μερίσμα δὲν δύναται κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς τεσσαράκοντα κατὰ μῆνα, οὔτε τὰς δραχμὰς πενήκοντα κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐτήσιον μερίσμα τὸ ἀνήκον εἰς ἀποβιώσαντα ἀπόστρατον μέτοχον δίδεται εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτοῦ.

Περὶ ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν μετόχων.

Ἄρθρον 16.

Τὰ καταβληθέντα ποσὰ τῶν μετόχων ἐπιστρέφονται ὡς ἑξῆς.

α) Ἐν περιπτώσει ἀποθνήσκου τοῦ ἀποστράτου, τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι καὶ ἀρχὴ ἀξιωματικοῦ τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας·

1. Εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους αὐτῶν. Μὴ ὑπάρχοντων τούτων·

2. Εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναικας αὐτῶν, καὶ τούτων μὴ ὑπάρχοντων·

3. Εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτῶν.

4. Μὴδενὸς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς ἐδαφίαις, 1, 2 καὶ 3 ὑπάρχοντος, μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ἀποθεματικοῦ·

β) Εἰς τοὺς περαιτωμένους τοῦ βαθμοῦ τῶν ὡς καὶ εἰς τοὺς εἰς ἀπόταξιν ἀνὰ ἰσότητος συνάξιως τιθεμένους·

γ) Εἰς τοὺς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως στεινωθέντας τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Περὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἀποτελοῦν ἰδίαν μερίδα σχηματίζεται·

α) Ἐκ τοῦ δικαίου τῶν ἐτασίων ἐσόδων τῶν ἀρξιομένων ἐν ταῖς ἐδαφίαις α, β, καὶ γ, τοῦ άρθρου 10.

β) Ἐκ ἐνδεχομένων περισσευμάτων τοῦ κατὰ τὸ 11 άρθρον διακηκτίου ποσού, αὐτοῦ χορηγηθὲν ὁ μέγιστος τῶν μερισμάτων ὡς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 11.

καὶ γ) Ἐκ τῶν ὠφελημάτων, τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 4 § α. τοῦ άρθρου 16.

Ἄρθρον 18.

Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πληροῦνται τὰ μερίσματα, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρον 19.

Ὅσῳκις ἐπιτρέφεται τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, προστίθεται εἰς τοῦτο καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἀναλογηρῶν ποσὸν ἐκ ἐκάστην μετοχὴν, καθ' ἣν κατὰστασιν εὐρίσκεται τὸ ἀποθεματικὸν εἰς τὴν τελευταίαν ἰσοῦσιν κλίσεων τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ταμείου.

Περὶ διοικήσεως τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν διοικεῖται ὑπὸ πενταμελούς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἐνὸς στρατηγοῦ ἢ ἀνωτέρου

ἀξιωματικοῦ ὡς προέδρου, ἐκ δύο ἀνωτέρων καὶ δύο ὑποδιεσφών ὡς μελῶν, ἀπάντων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐδρευόντων καὶ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ τῶν μεριτωμένων ἐν ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 21.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς διορίζομενος διὰ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται κατὰ τρίτην, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς κατ' ἑτος.

Τὰ μὲν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν μέλη καλοῦνται εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου κατὰ σειράν ἀρχικότητος, διὰ διαταγῆς τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῆς ἀποστρατείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κατ' ἐλάχιστον.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματεῖα ὡς ὑποδιεσφών ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διορίζομενον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξασκουμένη διὰ Βασ. ἐπιτροπῆς, διορίζομενος διὰ Βασ. Διατάγματος καὶ ἔχοντος γνηστὴν συμβουλευτικὴν.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ὑπερεξία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου εἶναι ἀμείβος.

Ἄρθρον 25.

Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προξενηθείσαν βλάβην, ὃ δὲ Βασ. ἐπιτροπὴ καθίσταται ἐπίσης συνυπεύθυνος διὰ πᾶσαν τοιαύτην πράξιν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔεν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν ἀναγκαῖα μέτρα.

Οὐδεμία πρῶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κῆρος ἄ-τις ὑπαγοφῆς τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 26.

Κατὰ τὴν λαχὴν ἐκάστου ἔτους δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐπίσημης στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης τινος ἐφημερίδας ἢ ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου, ἰσοῦσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ὀνομαστικῶς κατάλογος τῶν λαβόντων μερίσματα ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ὡς καὶ τῶν ἀποδιδομένων κεφαλαίων τῶν μετοχῶν.

Ἄρθρον 27.

Τὸ κεφάλαιον τῶν μετοχῶν μετὰ τοῦ ἀναλογούντος ἀποθεματικοῦ καὶ τὰ μερίσματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχecin.

Ἄρθρον 28.

Οἱ ὅρισμοί τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς υγείας, τῆς οἰκονομίας καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἱερεῖς.

Ἄρθρον 29.

Διοικητικὸς κανονισμὸς θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ταμειυτηρίου, τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαιῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς διατυπώσεις, τὰς ἀπορρίψας τὴν πληρωμὴν τῶν μερισμάτων, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν μετοχῶν καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἀπερασάθη δὲ ἵνα ἐκτυπωθῇ καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκδόσεως.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χριστίδης εἶπε· Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγένετο λόγος καὶ λόγος σπουδαῖον· ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸν ἕτερον βουλευτικὸν περίβολον, προκλήσεθαι ἐκ τινων ἐκφορᾶσεων, αἵτινες ἐρέθησαν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ βήματος τῶν Ἀγγλικῶν Βουλῶν ὡς πρὸς τὸ πρόνημα τῶν Ἑλλήνων, καθόσον ἀρροῖ τὸ ζήτημα τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου. Καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, τίποτε ἄλλο δὲν ἐξετάσθη, τίποτε ἄλλο δὲν διεμνησθῆναι, εἰμὴ τὸ πρόνημα τῶν Ἑλλήνων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ εἶχε παρεξηγηθῆ ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν ἴσως. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην τὸ Σώμα τῆς Γερουσίας εἶχε παρακαλέσει τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ διεμνησθῇ διὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβους ἡμῶν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν τὸ ἐξηγηθῆν καθαρὸν Ἑλληνικὸν πρόνημα ὡς πρὸς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσιν τῆς Ἑπτανήσου, τὴν ὁποίαν ἀπεκδέχεται πληρέστατα, ὅταν ἡ θεία Πρόνοια καὶ ἡ ἀπόφασις τῶν μεγάλων Δυνάμεων ὀρίσῃσι τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τινων ἡμερῶν διακοινοῦται, ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Βουλῶν αἰτηθεῖσα κοινοποίησις ἐγένετο καὶ ἀπάντησίν τις ἀρίστη, παρακαλεῖται ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸ Σώμα τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Εὐχαριστῶ τὸν προλαλήσαντα Κ. Γερουσιαστὴν διὰ τὴν προκειμένην ἐπερώτησιν, δι' ἧς μὲ θέτει εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι ἐγκαιρῶς διεδίδασκα πρὸς τὸν ἐν Λονδίῳ ἡμέτερον πρέσβυν, τὸν Κ. Τρικούπην, τὰ πρακτικὰ ἀπορρίψων τῶν Βουλῶν τὰ ἀπορρίπτοντα τὸ ἐπτανήσιακόν ζήτημα· ὅτι ταῦτα ὁ Κ. Τρικούπης ἐπίσης διεκοίνωσε πρὸς τὸν Κ. Ράουελ ὡς καὶ εἰς τὸν Κ. Γλάδστον. Ὁ Κ. Γλάδστον καὶ ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων λαβὼν γνῶσιν τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ κοινοβούλια περὶ τοῦ ζητήματος τούτου λεγθέντων, διότι Ἐφημερίδας τινες εἶχον καταχωρήσει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων συζητήσεων, καὶ ἐκ τῆς ἰδιαίτης κοινοποιήσεως τῶν πρακτικῶν αὐτῶν πληροφορηθεὶς ταῦτα, ἐξέγχεε πρὸς τὸν Κ. Τρικούπην δι' ἰδιαίτης ὁδὸς ἐπιστολῆς τοῦ τὴν ἑννοίαν, ἣν εἶχεν ὁ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου λόγος του, ὃν ὑποθέτει παρεξηγηθέντα. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δὲν δυσκολεύομαι νὰ κάμω γνωστὴν εἰς τὸ Σώμα αὐτὸν, διότι ἤδη δὲν ἔχω αὐτὴν ἀνά χεῖρα. Οἱ εἰς τὰ ἑλληνικὰ κοινοβούλια ἀπαγγελλόμενοι λόγοι δὲν καταχωροῦνται εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων, διότι εἰς αὐτὰ καταχωροῦνται μόνον τὰ ἀποτελέσματα τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων· οἱ λόγοι ἐγγράφονται ὑπὸ στενογράφων, καὶ ὅπως ὑπ' αὐτῶν ἀντιληφθῇ καὶ σχημαθῶσιν αἱ ἰδέαι τῶν ῥητόρων, οὕτω καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς δημοσιογραφίας· ὥστε οἱ λόγοι οὗτοι πολλάκις δὲν εἶναι τὸ ἀληθὲς ἐξαγόμενον τῶν ῥήσεων καὶ ἰδεῶν τῶν διαφόρων ῥητόρων. Τὸ ἀληθὲς καὶ αὐθεντικὸν κείμενον ἐκάστου λόγου εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ ὁ ἴδιος ῥήτωρ δημοσιεύει, καὶ τοῦτο ἐπραξεν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει ὁ Κ. Γλάδστον, δημοσιεύσας ἐν φυλλαδίῳ τὴν ὁμιλίαν του ἐκείνην περὶ τοῦ ἐπτανήσιακοῦ ζητήματος, τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον λέγεται ὅτι ἀποστέλλεται, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εὗρεθ' ἐντός τοῦ φαιέλλου τοῦ ἡμέτερου πρέσβους· προστυχὼς δὲ θέλει ρηθῇ.

Μετὰ τὰ λεγθέντα προεῖν ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν τῶν διαφόρων νομοσχεδίων κατὰ τὴν ἡμερησίαν δεύταξιν· καὶ πρῶτον εἴβαν ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναθέσεως τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας εἰς ἓνα τῶν παριδίων τοῦ προξενικοῦ Δικαστηρίου· τούτου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορηθεῖσα κατ' ἀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 29 παμψηφεί ὡς τὸ ἐπισυνλημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Αἰζίδιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτρ. Χατζίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνης . . .	Ν	Δημήτρ. Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομαμάτης . . .	Ν
Χαράλ. Παπακωστάς . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παζιμάδης . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προδιδάκης . . .	Ν
Σπύρ. Τριαντάκης . . .	Ν	Σπύρ. Μίλιος . . .	Ν
Ρίκακτος Τζιώτης . . .	Ν	Ρήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης . . .	Ν	Δ. Α. Κωντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακοπούλος . . .	Ν	Λαυρεντ. Κριτανίτης . . .	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Ν	Αἰ. Δ. Μισοῦλης . . .	Ν
Γεώργιος Φύλλης . . .	Ν	Α. Γ. Κωντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοδοῦνης . . .	Ν	Χριστόρ. Πετρόπουλος . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντών. Γεωργιάδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Αἰτωρίνης . . .	Ν	Νικόλ. Δελιάννης . . .	Ν
Γ. Παπακλήσιος . . .	Ν	Νικόλ. Σιλιγέρης . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μιζής . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Δῆμος Κανιλλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τσιπλίδης . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσαντάκης Γεωργιάκης . . .	Ν	Ν. Τζαβίλης . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πατριάρχης . . .	Ν
Ἀντών. Γ. Κριζής . . .	Ν	Ν. Πιερίας . . .	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξάς . . .	Ν
Ἰωάννης Στάλης . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Ἀναγνωσθέντα ἐπαύτα τὰ ἀρθρὰ 1, 2 καὶ 3 ἐγένοντο διὰ χειροτονίας δεκάτῃ ὥρῃ ἔχοντι. Ψηφορευθέν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δικτὸν διὰ ψήφων 31 κατὰ 1, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἔχει δὲ ὅπως ἐπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ἰουλίου π. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῷ συνόλῳ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Αἰζίδιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνης . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομαμάτης . . .	Ν
Χαράλ. Παπακωστάς . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παζιμάδης . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προδιδάκης . . .	Ν
Σπύρ. Τριαντάκης . . .	Ν	Σπύρ. Μίλιος . . .	Ν
Ρίκακτος Τζιώτης . . .	Ν	Ρήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης . . .	Ν	Δ. Α. Κωντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακοπούλος . . .	Ν	Λαυρεντ. Κριτανίτης . . .	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Ν	Αἰ. Δ. Μισοῦλης . . .	Ν
Γεώργιος Φύλλης . . .	Ν	Α. Γ. Κωντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοδοῦνης . . .	Ν	Χριστόρ. Πετρόπουλος . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντών. Γεωργιάδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Αἰτωρίνης . . .	Ν	Νικόλ. Δελιάννης . . .	Ν
Γ. Παπακλήσιος . . .	Ν	Νικόλ. Σιλιγέρης . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μιζής . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Δῆμος Κανιλλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τσιπλίδης . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσαντάκης Γεωργιάκης . . .	Ν	Ν. Τζαβίλης . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πατριάρχης . . .	Ν
Ἀντών. Γ. Κριζής . . .	Ν	Ν. Πιερίας . . .	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξάς . . .	Ν
Ἰωάννης Στάλης . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Τελέντος ὕστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβίβας εἰς ἀποστρατεῖαν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἀγώνος, ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ ψηφοφορία δι' ἧς ἐβλήθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεβλήθη αὐτὴν διὰ ψήφων 31 κατὰ 1.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστρατείας
τῶν αξιωματικῶν τοῦ ἀγώνος.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνης . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Χαραλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Γεώργιος Δουδουνιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	Ν
Σπυρ. Τρικούπης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ῥικάρδος Τζιώρτζ . . .	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστιάδης . . .	Ν	Λυκούργος Κριστανίτης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγύρου . . .	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Ν
Γεώργιος Φύλλας . . .	Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Χριστόρ. Περίαιδης . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντών. Γεωργαντιάς . . .	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Ν	Νικόλ. Σιλήδεργος . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Ἄθμος Κανελλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Ν	Ν. Τζαβέλας . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πετιμεζάς . . .	Ν
Ἀντώνιος Γ. Κριεζής . . .	Ν	Ν. Πιεράκος . . .	Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτριος Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξάς . . .	Ν
Ἰωάννης Σταῖκος . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ
1 καὶ 2 ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου,
δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδίδθη αὐτὸ διὰ ψήφων 31
κατὰ 1, ἔχον ὅπως ὑποβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 29 ἰουλ. π.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστρατείας
τῶν αξιωματικῶν τοῦ ἀγώνος.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνης . . .	Ν	Δημήτρ. Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Χαραλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	Ν	Κωνστ. Προβιλέγγιος . . .	Ν
Σπυρ. Τρικούπης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ῥικάρδος Τζιώρτζ . . .	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ν	Δημ. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστιάδης . . .	Ν	Λυκούργος Κριστανίτης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγύρου . . .	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Ν
Γεώργιος Φύλλας . . .	Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Χριστόρ. Περίαιδης . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ἀντών. Γεωργαντιάς . . .	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Ν	Νικόλ. Σιλήδεργος . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν
Ἄθμος Κανελλόπουλος . . .	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	Ν	Ν. Τζαβέλας . . .	Ν
Μ. Α. Καίρης . . .	Ν	Β. Πετιμεζάς . . .	Ν
Ἀντ. Γ. Κριεζής . . .	Ν	Ν. Πιεράκος . . .	Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν	Κωνστ. Μεταξάς . . .	Ν
Ἰωάννης Σταῖκος . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Ἀκολουθῶς ἐτίθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τροπο-
ποιήσεως τοῦ νόμου περὶ τοῦ ταμείου τῶν γερῶν καὶ ὁφραγίων
τῶν αξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς. Τούτου ἡ ἀρχὴ
ψηφοφορηθεῖσα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δεκτὴ παμψη-
φει διὰ ψήφων 33 κατὰ τὸ ὡδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταμίου τῶν χρημ. καὶ
οργάνου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομαχάλης	Ν
Ιω. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυ. Ἰδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χαταίσκος	Ν
Τάτ. Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης	Ν	Νικόλαος Μαυρομαμάτης	Ν
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	Ν
Γακκίδης Παξιμάδης	Ν	Γεώργιος Δουδουνιώτης	Ν
Νικολ. Πρασσαλάκης	Ν	Κωνσταντῖνος Προβιλάριος	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ρικάρδος Τζιωρτζ	Ν	Ρήγας Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστοκασπίδης	Ν	Λυκούργος Κρεσταντίτης	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ἰθ. Α. Μικαύλης	Ν
Γεώργιος Φύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ιωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόρ. Περίκλειος	Ν
Ιωάννης Χ. Πέτριου	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντῆς	Ν
Ἀθανάσιος Αιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Σιληγάκης	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληγάκης	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ιω. Μιζης	Ν	Φίλιππος Ιωάννου	Ν
Ἄνδρ. Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τσιπλίδης	Ν
Κωνσταντῖνος Κεῖρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζ. Βίλλας	Ν
Μ. Α. Καίτης	Ν	Β. Πατριζῆς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεῖς	Ν	Ν. Πατριζῆς	Ν
Ἀντών. Μαυρομαχάλης	Ν	Ιω. Λυδουσιάνης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Μεταξῆς	Ν
Ιωάννης Στάκος	Ν	Π. Νουτάρης	Ν

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἔρρηκα
αὐτοῦ 1—32 καὶ τούτου συμπαραληφθέντων, ἐγένετο πα-
ραδικατὰ ἀπάντη, δι' εἰδικῆς ἐρ. ἡ ἐξουσίας χρηματού.

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τήνδε καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἐγένετο δι-
κτὸν διὰ ψήφων 33 κατὰ πρωτόκολλον ὁμοῦν τῷ ἀνωτέρῳ
ἔχει δὲ ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῇ 29 Ἰουλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταμίου τῶν χρημ. καὶ
οργάνου τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομαχάλης	Ν
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπυρ. Ἰδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χαταίσκος	Ν
Τάτ. Μαγγίνης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης	Ν	Νικόλαος Μαυρομαμάτης	Ν
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	Ν
Γακκίδης Παξιμάδης	Ν	Γεώργιος Δουδουνιώτης	Ν
Νικολ. Πρασσαλάκης	Ν	Κωνστ. Προβιλάριος	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ρικάρδος Τζιωρτζ	Ν	Ρήγας Παλαμίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστοκασπίδης	Ν	Λυκούργος Κρεσταντίτης	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ἰθ. Α. Μικαύλης	Ν
Γεώργιος Φύλλας	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Ιωάννης Θεοτόκης	Ν	Χριστόρ. Περίκλειος	Ν
Ιωάννης Χ. Πέτριου	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντῆς	Ν
Ἀθανάσιος Αιδωρίκης	Ν	Νικόλ. Σιληγάκης	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληγάκης	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Νικόλαος Ιω. Μιζης	Ν	Φίλιππος Ιωάννου	Ν
Ἄνδρ. Κανελλόπουλος	Ν	Γ. Κ. Τσιπλίδης	Ν
Κωνσταντῖνος Κεῖρης	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν	Ν. Τζ. Βίλλας	Ν
Μ. Α. Καίτης	Ν	Β. Πατριζῆς	Ν
Ἀντών. Γ. Κριεῖς	Ν	Ν. Πατριζῆς	Ν
Ἀντών. Μαυρομαχάλης	Ν	Ιω. Λυδουσιάνης	Ν
Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν	Κωνστ. Μεταξῆς	Ν
Ιωάννης Στάκος	Ν	Π. Νουτάρης	Ν

Ἐνταῦθα παραβλήθη ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Χρηματικῶν ἀνέναντι νο-
μοσχεδίου περὶ εἰδικῆς ἐξουσίας τινῶν πρὸς καθήκοντι τοῦ πορ-
θηκοῦ πόρου, ἔχον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ὅς
ἐπετι.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἀδελφοί!

Υπαρξάντων, ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ εἰς τὴν

Πρακτ. Γερουσ. Α. Συναδ. Ζ'. Περίοδ.

ἐπιψήφισιν τῆς εἰσπραθέντος νομοσχεδίου, περί ἐπιβολῆς ἐκτάκτου φόρου πρὸς κατασκευὴν ἔργων τινῶν ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πόρου, καὶ λαβόντες τὴν ἀδειαν τῆς Α. Μ. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσπράττωμεν καὶ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ἡμῶν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσις ἡμῶν, τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτομεν ἀντίγραφον, ἀποδεικνύει ἀρκούντως τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου 1861.

Οἱ ἐποιοῦντες

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ,

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπομένον νομοσχέδιον ψφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσπραθῆ, ὡς ἔχει, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουλίου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς καθέστην τοῦ πορθίου τοῦ χωρίζοντος τὴν νῆτον τοῦ Πόρου ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, τὴν βαλυσιν αὐτοῦ εἰς εἴς κατ' ἐλάχιστον ὅσον Β. πήχεις, τὴν κατασκευὴν κρηπιδωμάτων ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς θυμνίου πόλεως, ἀπὸ τοῦ Βασιλικοῦ ναυστάθμου μέχρι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τοποθέτησιν καταλλήλων φανῶν λιμένος, ἐπιβάλλονται οἱ ἐξῆς εἰδικαὶ φόροι, ἀνεξαρτήτως τῶν εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὸν δῆμον Τροιζηνίων πληρωνομένων.

α) Δέκα λεπτά ἐρ' ἐκάστου κοίλου εἰσπραγμένου ἢ μεταφερομένου σίτου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πόρου καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου συνοικίαν τοῦ Γαλατῶ.

β) Πέντε λεπτά ἐρ' ἐκάστης ὁκάς ἐλαίου καὶ τυροῦ, τριᾶκοντα λεπτά ἐρ' ἐκάστης χιλιάδος λεμονίων, καὶ πεντήκοντα λεπτά ἐρ' ἐκάστης χιλιάδος πορτοκαλίων καὶ μανδαρινίων, ἐξαγομένον τοῦ δήμου Τροιζηνίων ἢ μεταφερομένων δι' αὐτοῦ.

Τὰ ἐξαγομένα ἢ μεταφερόμενα λεμόνια καὶ πορτοκάλια τὰ ὀνομαζόμενα εὐγάλημα εἰσὶν ἐλεύθερα φόρου.

γ) Δύο λεπτά ἐρ' ἐκάστης μπότσας ξενικοῦ γλεύκους καὶ οἶνου εἰσπραγμένου εἰς Πόρον.

δ) Πέντε δραχμαὶ ἐρ' ἐκάστου Β. πήχεις μήκους παραλίῳν οἰκοπέδων ἐκδοσθημένων ἢ μὴ, τὰς ὁποίας θέλουσι πληρῶσαι ἀπαξ οἱ σχετικοὶ ἰδιαιτήται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

ε) Δέκα λεπτά τὸν τόνον ἐρ' ὅλων τῶν μὴ πολεμικῶν πλοίων, ἢ τῶν τοῦτοις μὴ ἐξομοιουμένων, τῶν προσορμίζομένων εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρου ἀνὰ πᾶσαν προσόρμισιν.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν ἀπότισιν τῶν εἰς τὸ 1 άρθρων φόρων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων δημοσίου φόρου νόμου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τοὺς § § α', β', γ', καὶ δ' τοῦ 1 άρθρου ἐπιβαλλόμενοι φόροι εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος διὰ μονοετοῦς ἐνοικίας εἰς ἀνεργονείας ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Τροιζηνίων. Ἐὰν δὲ τὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐνοικίας δημοπρασίας ἀποτέλεσμα κριθῇ ἐπιζήμιον, ἢ ἐὰν δὲν ἐπενεχθῇ ἐκ ταύτης ἀποτέλεσμα τι, οἱ εἰρημένοι φόροι εἰσπράττονται ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀμοιβῇ ἐνὸς ἑκατοστοῦ.

Οἱ δὲ κατὰ τὸν § δ' τοῦ 1 άρθρου ἐπιβαλλόμενοι φόροι εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰσπραχθεὶς τῶν εἰρημένων φόρων γίνεται πάντοτε διὰ διπλοτύπων, τὰ δ' εἰσπραχθέντα εἴτε ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, εἴτε ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, παραδίδονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν ἐκπληροῦντα ἔργα ταμίου τοῦ ναυστάθμου.

Ἡ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος διδομένη εἰς τὸν δῆμον ἐγγράφικη διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοτικῶν χρημάτων προσδιορίζεται, λαμβανομένου ὑποψιν καὶ τοῦ ἐκ τῶν μηνικῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ποσοῦ ἀποδίδεται δὲ καὶ αὐτῷ

ἀποδοῦν ἑνὸς ἑκατοστοῦ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντων ποσῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατασκευὴ τῶν ἐν τῷ 1 ἁρθρῷ ἔργων θέλει γίνεσθαι δι' ἐργολαβίας ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίων ἔργων νόμου. Θέλει δ' ἐπικρατεῖαι αὐτῆς τριμελὲς ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας τὸν προέδρον θέλει διορίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ δὲ δύο μέλη τὰ δημοτικὴν συμβουλὴν Τροϊζηνίων.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς ταῦτες, ὑπεριτοῦσας ἀποδοῦν, θέλουν ὁρίσθαι δι' ὑπουργικὰς διαταγὰς.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους διδόνται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς λόγος τῶν δαπανῶν καὶ τῶν γινομένων ἐργασιῶν πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Τροϊζηνίων, ἥτις εἰς ἅλυσιν τὰς δαπάνας καὶ τὰς γινομένας ἐργασίας, ἐξελέγχοντα δὲ καὶ τὰς εἰσπράξεις, ὑποβάλλει ἐκθεσὶν περὶ τούτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν διαρκτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 7.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενοι εἰδικοὶ φόροι ἐξελθουσιν εἰσπράττονται μέχρι τῆς παραίτησιν τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀνταποδοτικῆς ἀποπληρωμῆς τῆς διὰ τὰ δαπάνης.

Ὁ παρὸν νόμος ὑπεριτίθεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν κυριεύει, δημοσιολογῶν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπερσάμεθα δὲ καὶ ἐκτελεσθῆναι καὶ διὰ τῆς αὐτῆς μόνον πρὸς ἐπεξεργασίαν ὑπὸ τῶν τελεσίσεων.

Τιθεῖται ἔπειτα εἰς σφύρη τὸν νόμο σχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 1,500: 32 0/0 ἐπὶ τοῖς ἀναπληρωματικῶν τῶν ἐν τῷ 1 ἁρθρῷ ἐκκλησιαστικῶν τῆς Χρῆσις 1861, ἐφ' ὅπως ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, δι' ἧς ἐξήλθη, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 31 πλειοψηφεί.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 1,500 32/100 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς Χρῆσις 1861.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν | Σπυρδ. Καλλυγρόπουλος . . .
Ι. Θ. Κολοκοτρώνης . . . Ν | Γεώργ. Μαγγίνης . . .

Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . Ν	Δημήτριος Χατσίδης . . . Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης . . . Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . . Ν
Ἰακώβος Παξιμάδης . . . Ν	Νικόλ. Μαυρομυλάτης . . . Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης . . . Ν	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης . . .
Σπυρ. Τσικούπης . . .	Γεώργ. Αὐθουσιώτης . . . Ν
Ρικάρδος Τζιόρτζ . . .	Κωνστ. Προβιλάγγιος . . . Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . Ν	Σπύρος Μίλιος . . . Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ὁρῆας Παλαμίδης . . .
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου . . .	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης . .
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Λυκούργος Κραστενίτης . . . Ν
Ἰωάννης Θωπτόνης . . .	Ἀθ. Α. Μικαύλης . . . Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρον . . . Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης . . . Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . . Ν	Χρηστόρ. Παβλάκος . . .
Γ. Παπακλήσιου . . .	Ἀντών. Γεωργιαντῆς . . . Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Νικόλ. Δελαγιάννης . . . Ν
Ρικάρδος Ἰω. Μάζης . . . Ν	Νικόλ. Σιλιγέρης . . .
Ἀλέξ. Κανελλόπουλος . . . Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης . . . Ν
Κωνσταντῖνος Κανάκης . . .	Φίλιππος Ἰωάννου . . . Ν
Τριαντάφυλλος Γρηγοράκης . .	Γ. Κ. Τυττάλδος . . .
Μ. Α. Καίρης . . . Ν	Νικόλ. Κελερῆς . . . Ν
Ἀντών. Γ. Κριζῆς . . .	Ν. Τζαβέλης . . . Ν
Ἀντών. Μαυρομυλάκης . . . Ν	Β. Πατιμεζῆς . . .
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν. Πατάκης . . . Ν
Ἰωάννης Σταῖος . . .	Ἰω. Αἰδουσιώτης . . . Ν
Ἀναστάσιος Μαυρομυλάκης . .	Κωνστ. Ματαζῆς . . . Ν
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . . Ν	Π. Νότης . . .

Ἀεκοῦν ἔπειτα γινώσκου τοῦ μοναρχικοῦ αὐτοῦ ἀθροῦς, ἐπὶ ἐκλήθη ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνέδρου, δι' ἧς ἐξήλθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παρελθεῖ διὰ ψήφων 32 ἔχον ὡς ἐπιδόχθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ἰουλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνέδρου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 1,500 32/100 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς Χρῆσις 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν	Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . Ν	Χαράλ. Παπαπολίτης . . .
Σπυρδ. Καλλυγρόπουλος . . .	Ἰακώβος Παξιμάδης . . . Ν
Γεώργ. Μαγγίνης . . . Ν	Νικόλ. Πρασσαλάκης . . . Ν

Σπυρίδων Τρικούπης . . .	Νικολ. Μαυρομιμάτης . . . N
Ευκάρδοις Τζιούρτζ . . .	Άναστ. Σ. Χαράλαμπος . . .
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . . . N	Γεώργ. Δουδογιάννης . . . N
Βασίλ. Χρηστάκοπουλος . . .	Κωνστ. Προβιάδης . . . N
Ανδρέας Χ. Αναργύρου . . .	Σπύρος Μίλιος . . . N
Γεώργιος Ψύλλας . . .	Ρήγας Παλαμιδής . . .
Ιωάννης Θεοτόκης . . .	Δημ. Α. Κουντουριώτης . . .
Ιωάννης Χ. Πέτρου . . . N	Λουκάριος Κρεστανίτης . . . N
Αθανάσιος Λιδωρίκης . . . N	Αθ. Α. Μισούλης . . . N
Γ. Παπαηλιάπουλος . . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . . . N
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Χριστόφ. Παράκιδης . . .
Νικόλαος Ιω. Μάξης . . . N	Αντών. Γεωργαντάς . . . N
Δήμος Κανελλόπουλος . . . N	Νικόλ. Δελιγιάννης . . . N
Κωνσταντίνος Κανάρης . . .	Νικόλ. Σιληνέργης . . .
Τσανετιάκης Γρηγοριάκης . . .	Άναστ. Πολυζωίδης . . . N
Μ. Α. Καίρης . . . N	Φίλιππος Ιωάννου . . . N
Αντών. Γ. Κριζής . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Αντών. Μαυρομιχάλης . . . N	Νικόλ. Καλλέργης . . . N
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν. Τζαβέλας . . . N
Ιωάννης Σταΐκος . . .	Β. Πετμεζής . . .
Άναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν. Πιεράκος . . . N
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . . N	Ιω. Αμβροσιάδης . . . N
Δημήτριος Χαταΐσκας . . . N	Κωνστ. Μιταξής . . . N
Δημήτριος Χρηστίδης . . . N	Π. Νοταράς . . .

Επομένως ο Κ. Πρόεδρος έλυσε την συνεδρίαση.

Ο Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οι Γραμματείς
Δ. Χατζίσκος
Ιω. Αμβροσιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 1 Αυγούστου 1861 ημέρα Τρίτη.

Αναγνωσθέντος του δημοκρατικού καταλόγου των Κ.Κ. Γερουσιαστών, παρόντων 32 μελών, ο Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβών Γραμματέα τον Γερουσιαστήν Κ. Ιω. Αμβροσιάδην, αντί του Κ. Χαράλαμπος απουσιάζοντος, εκήρυξεν άρχομένην την συνεδρίαση.

Τά πρακτικά της προλαβούσης, αναγνωσθέντα, υπεγράψαν. Απαγγελλαντος δε του Κ. Προέδρου ως άντικείμενον ση-

μερινής συνεδριάσεως την συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων, προσεβλήθη ο Κ. επί των Εξωτερικών Υπουργός είπε.

Κύριοι, συμφώνως με την όποιαν έδωκα προς τὸ σιδικατέν τούτο σώμα υπόσχεσιν, φέρω εἰς γνώσιν αὐτοῦ τὴν περί τοῦ Ιονίου ζήτηματος ἐπιστολήν τοῦ Κ. Γαλατάνου· συνοδεύει δὲ αὐτὴν με μόνον τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ ἐπιστολή αὕτη οὐδένα ἐπίσημον χαρακτήρα φέρουσα ἐκτράχει ἀπλῶς τὴν ἀτομικὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου γνώμην.

Ἡ ἐπιστολή ἔχει ὡς ἑξῆς.

Μετάρρσις Ἐν Λονδίνῳ τὴν 1 ἰουλίου 1861 π. ν.

Φιλτάτῃ Κ. Τρικούπῃ,

Ἀνίγνωιν ἐν τῇ ἐφημερίδι. τὰ Ἑσθινά Χρονικά, τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῶν Ἑλληνικῶν Βουλῶν, ἐφ' ὧν ἐρεγκύσατε τὴν προσοχὴν μου.

Ἡ ἔννοια τῶν λόγων μου ἔπρεπε νὰ ᾔται, καὶ καθὼς πιστεύω, ἦτον ἡ ἑξῆς· ὅτι διὰ καθ' ἃς εἶχον πληροφορίας, τὰ φησιν ἡμεῖς τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήνων ἦσαν (δὲν κρίνω νὰ ὀρίσω μέχρι τίνος ἁθροῦς) διαρκούντα ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τῆς αὐτοῦ ἐνώσεως τῶν ἰονίων νήσων μετὰ τοῦ βασιλείου. Δὲν εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ βεβαιώσω τούτο ὡς τι πράγμα, ὅπερ ἐγνώσκον, ἀλλ' ἐμνημόνευσα μόνον τούτο ἐν παραδόξῃ, μηδαμῶς ἐπιχειρήσας νὰ λαλήσω αὐθεντικῶς περὶ αὐτοῦ.

Ὁμολογῶν, ὅτι ὠρμήθην εἰς τὸ νὰ πιστεύσω τὴν δοθείσαν μοι ταύτην πληροφορίαν ἐκ τῆς πιποθήσεως, ὅτι τοιαύτη τις ἀμεσος ἔοικε· θὰ συνεπέρχεται πολλὰς δυσκολίας, καὶ ἐπὶ τῇ ὑπόθεσιν αὐτῇ ὅτι ἡ το Ἀγγλία καὶ ἄλλα ἡ λοιπὴ Εὐρώπη θὰ συνακατιθέντο εἰς τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῆς. Ἐν ταῖς εἰρημέναις νήσοις εἰλάβομεν ποτὶς τινα, ὅτι καταδικαίνουσι πόσον χλεπὸν εἶναι τὸ νὰ τεθῶσιν ἐκ ποδῶν διὰ νομίμου προσκορτήσεως καὶ αὐταὶ ἐκείναι αἱ δευτερεύουσαι διαφοραὶ, αἵτινες δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐνεκα τοῦ πολυχρονίου διαχωρισμοῦ, καὶ τοι κατ' οὐσίαν τῆς φυλῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας.

Ἐννοῶ κάλλιστα ὅτι ὁ πατριωτισμὸς οὐδεὶς πάντα Ἑλλήνων εἰς τὸ νὰ ἐπιθυμῇ τὴν ἐνώσιν· Ἀλλὰ φρονῶ οὐδὲν ἦπτον ὅτι ἡ φρόνησις ὑπαγορεύει ἴσως ν' ἀμφιβάλλωμεν, ἐάν, τὸ γε νῦν ἔχον ἐπίστα ἀληθῶς ἡ στιγμή τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐνώσεως ταύτης, ἀνιξαρτήτως ὅπως διόλου τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς.

Περὶ τὸν κρίνω νὰ εἶπω, ὅτι προσκλίνω ἐνώπιον τῆς αὐθεν-

ταίς τῆς τῶν ἑλληνικῶν Βουλῶν ἀποφάσεως, ἀμφιδόλῳ ὅμοις ἐν αὐταῖς ἐντελῶς ἐξετέλεσαν τὴν διακρίσιν τοῦ χρόνου, περὶ ἧς εἴη ἐποιήσαμεν τὸν λόγον ἐνταῦθα.

Εἴη, φίλτατε Κ. Τρικούπη,
μετὰ πολλοῦ σιδασμοῦ, ὅπως ὑμέτερος

ΟΥ. Ε. ΓΑΛΑΣΙΩΝ.

Πρὸς τὴν Α'. Εἴ. τὸν Κ. Τρικούπη κτλ.

Εἰς ταῦτα ἀρκεσθέντες ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Κυρῶνης, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῖου, μηδενὸς λαβόντες τὴν λόγον, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὁμοκλειτικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρέδωκε αὐτὴν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν ΚΚ. Κ. Πρὸβλεγγίου καὶ Ν. Πρασσακῆκη κατὰ τὸ ὅδε συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Εἰς τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ
περὶ λιμένος Κυρῶνης νόμου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Δῆμος Κανελλόπουλος . . .
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	Κωνστ. Κανάρης . . .
Σπυρίδ. Καλαγερόπουλος . .	Τσασιάνης Γρηγοράκης . .
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Μ. Α. Καίρης . . .
Αναγνώστης Μοναρχίδης . .	Αντών. Γ. Κριεζής . . .
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . .
Ἰάκωβος Παζιμαδῆς . . .	Δημήτριος Πλαπούτας . .
Νικόλ. Πρασσακῆκης . . .	Ἰωάννης Σταῖκος . . .
Σπύρ. Τρικούπης . . .	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . .
Νικηφόρ. Τζωρτζ . . .	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . .
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . .	Δημήτριος Χατσίτσος . .
Βασίλ. Χρηστάκοπουλος . .	Δημήτριος Χρηστίδης . .
Ἀνδρέας Χ. Αναγύρου . . .	Νικόλ. Μαυρομμάτης . .
Γεώργ. Τύλλας . . .	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . .
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Γεώργ. Διοδοτιώτης . .
Ἰωάννης Χ. Πέτσος . . .	Κωνστ. Προβλεγγίος . .
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	Σπύρος Μήλιος . . .
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Ῥήγας Παλαμίδης . . .
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Α. Α. Κουντουριώτης . .
Νικόλ. Ἰω. Μίξης . . .	Λουκούργος Κρεστινίτης . .

Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .
Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Νικόλ. Καλλέργης . . .
Χριστόφ. Παρραϊδῆς . . .	Ν. Τζαβέλας . . .
Ἀντών. Γεωργαντάς . . .	Β. Πατιμαζῆς . . .
Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	Ν. Παράνης . . .
Νικόλ. Σιληφόρος . . .	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .
Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Κωνστ. Μεταξῆς . . .
Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Π. Νοταρᾶς . . .

Μετὰ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τοῦ 1. καὶ μοναδικῷ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐψηφορήθη τὸ σύνολον τῶ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεπτῶν καὶ ἐγένετο δεκτὴν διὰ ψήφων 32 κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Εἰς τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ
περὶ λιμένος Κυρῶνης νόμου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . .	Κωνσταντῖνος Κανάρης . .
Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης . .	Τσανετῆς Γρηγοράκης . .
Σπύρ. Καλαγερόπουλος . .	Μ. Α. Καίρης . . .
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Ἀντώνιος Γ. Κριεζής . . .
Ἀναγ. Μοναρχίδης . . .	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης . .
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	Δημήτριος Πλαπούτας . .
Ἰάκωβος Παζιμαδῆς . . .	Ἰωάννης Σταῖκος . . .
Νικόλ. Πρασσακῆκης . . .	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης . .
Σπύρ. Τρικούπης . . .	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . .
Νικηφόρ. Τζωρτζ . . .	Δημήτριος Χατσίτσος . .
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . .	Δημήτριος Χρηστίδης . .
Βασίλ. Χρηστάκοπουλος . .	Νικόλαος Μαυρομμάτης . .
Ἀνδρ. Χ. Αναγύρου . . .	Ἀναστάσιος Σ. Χαραλάμπης . .
Γεώργιος Τύλλας . . .	Γεώργιος Διοδοτιώτης . .
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Κωνστ. Προβλεγγίος . .
Ἰωάννης Χ. Πέτσος . . .	Σπύρος Μήλιος . . .
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	Ῥήγας Παλαμίδης . . .
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Α. Α. Κουντουριώτης . .
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Λουκούργος Κρεστινίτης . .
Νικόλ. Ἰω. Μίξης . . .	Ἀθ. Α. Μισούλης . . .
Δῆμος Κανελλόπουλος . .	Α. Γ. Κουντουριώτης . .

Χριστόρ. Παράκτιος	Νικόλ. Καλλιέργης
Αντώνιος Γεωργιαντῆς	Ν. Τζαβέλας
Νικόλ. Δελιγιάννης	Β. Πετιμεζῆς
Νικόλαος Σιλήβεργος	Ν. Πιεράκος
Αναστάτ. Πολυζωίδης	Ιω. Αμβροσιάδης
Φίλιππος Ιωάννου	Κωνστ. Μεταξῆς
Γ. Κ. Τυπάλδης	Π. Νοταρῆς

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 ἰουλίου 1861.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ἐκτάκτων πιστώσεων ἐκ ἀρχῆς. 299,884:07 ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν διαφόρων ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1860· τοῦτου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήσασα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30 κατὰ μιᾶς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ν. Μαυροματῆ καὶ Ἀθ. Γρηγοριάδου κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως.
ἀρχ. 299884 07|00 εἰς ἄραρος διαφόρων ὑπουργείων
διὰ τὴν χρῆσιν 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Γ. Παπαηλιόπουλος
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Δημήτριος Βούλγαρης
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Νικόλαος Ἰω. Μιξῆς
Τάτσης Μαγγίνης	Δῆμος Κανελλόπουλος
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Γεωργιάδης Γρηγοριάδης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Μ. Α. Καίρης
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς
Σπυρ. Τρικούπης	Ἀντών. Μαυρομιχάλης
Ρικάδης Τζιώρτζ	Δημήτρ. Πλαπούτας
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ἰωάννης Σταίικος
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Γεώργιος Φύλλας	Δημήτριος Χατσίτσος
Ἰωάννης Θεοτόκης	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Νικόλ. Μαυροματῆς
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης

Γεώργ. Διοδουσιώτης	Νικόλ. Σιλήβεργος
Κωνσ. Προβιλέγγιος	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Σπύρος Μίλιος	Φίλιππος Ιωάννου
Ῥήγας Παλαμίδης	Γ. Κ. Τυπάλδης
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Νικόλ. Καλλιέργης
Λυκοῦργος Κρεσταντίτης	Ν. Τζαβέλας
Ἀθ. Α. Μιαούλης	Β. Πετιμεζῆς
Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν. Πιεράκος
Χριστόρ. Παράκτιος	Ιω. Αμβροσιάδης
Ἀντών. Γεωργιαντῆς	Κωνστ. Μεταξῆς
Νικόλ. Δελιγιάννης	Π. Νοταρῆς

Μετὰ δὲ τὴν παραδοχὴν τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ διὰ χειροτονίας, ἐψηφορήθη τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 κατὰ μιᾶς, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως.
ἀρχ. 299884 07|09 εἰς ἄραρος διαφόρων ὑπουργείων
διὰ τὴν χρῆσιν 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Δημήτριος Βούλγαρης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Νικόλ. Ἰω. Μιξῆς
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Δῆμος Κανελλόπουλος
Τάτσης Μαγγίνης	Κωνστ. Κανάρης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Γεωργιάδης Γρηγοριάδης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Μ. Α. Καίρης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ἀντών. Μαυρομιχάλης
Σπυρ. Τρικούπης	Δημήτρ. Πλαπούτας
Ρικάδης Τζιώρτζ	Ἰωάννης Σταίικος
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Δημήτριος Χατσίτσος
Γεώργιος Φύλλας	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Νικόλαος Μαυροματῆς
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Γεώργ. Διοδουσιώτης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Κωνστ. Προβιλέγγιος

Σπύρος Μήλιος	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Φίλιππος Ίωάννου	N
Α. Α. Κουντουριώτης		Γ. Κ. Τυπάλδος	
Λυκούργος Κρεσταντίτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	N
Αθ. Α. Μισούλης		Ν. Τζαβέλας	N
Α. Γ. Κουντουριώτης		Β. Πατιμεζάς	
Χριστόρ. Πιρραϊδής		Ν. Πιρράος	N
Αντών. Γεωργαντάς		Ίω. Αμβροσιάδης	N
Νικόλ. Αλιγιάννης	N	Κωνστ. Μεταξάς	
Νικόλ. Σιληϊεργός	N	Π. Νοταράς	

Έχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 ἰουλίου 1861.

Κατόπιν ἐβλήθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ ἀρχαίων 40,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1860 ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τούτου ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐβλήθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεβέβη αὐτὴν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν ΚΚ. Ν. Μανουράτου καὶ Ίω. Παξιμάδου, κατὰ τὸ ὡς ἐπὶ συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἀρχ. 40,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Γεώργιος Φύλλας	
Ίωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Ίωάννης Θεοτόκης	
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Ίωάννης Χ. Πέτρου	N
Γάβριλ. Μαργίνης	N	Αθανάσιος Λιδωρίκης	
Αναγνωστὴς Μοναρχίδης	N	Γ. Παπακλειόπουλος	
Χαράλ. Παπαπολίτης		Δημήτριος Βούλγαρης	
Ιάκωβος Παξιμάδης	N	Νικόλαος Ίω. Μίσης	N
Νικόλ. Πρασσακάκης	N	Δήμος Κανελλόπουλος	N
Σπ.ρ. Τρικούπης		Κωνσταντῖνος Κανάρης	
Ρικάρδος Τζιούρτζ		Γεωργιάδης Γρηγοράκης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Μ. Α. Καίρης	
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Αντών. Γ. Κρεζῆς	
Ανδρ. Χ. Ἀναργύρου		Αντών. Μαυρομυγᾶλης	N

Δημήτρ. Πλαπούτας		Α. Γ. Κουντουριώτης	
Ίωάννης Σταῖκος		Χριστόρ. Πιρραϊδής	
Αναστ. Μαυρομυγᾶλης		Αντών. Γεωργαντάς	N
Αλέξιος Βλαχόπουλος		Νικόλ. Αλιγιάννης	N
Δημήτριος Χαταΐτσος	N	Νικόλ. Σιληϊεργός	N
Δημήτριος Χρηστίδης	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Νικόλ. Μαυρομυγᾶτης	N	Φίλιππος Ίωάννου	N
Αναστ. Σ. Χαράλαμπος		Γ. Κ. Τυπάλδος	
Γεώργ. Δουβουνιώτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	N
Κωντ. Προβιάδης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Σπύρος Μήλιος	N	Β. Πατιμεζάς	
Ρήγας Παλαμίδης	N	Ν. Πιρράος	N
Α. Α. Κουντουριώτης		Ίω. Αμβροσιάδης	N
Λυκούργος Κρεσταντίτης	N	Κωντ. Μεταξάς	
Αθ. Α. Μισούλης		Π. Νοταράς	

Αναγνωσθέν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἀρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφορευθέν ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεπτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως ἀρχ. 40,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Γεώργιος Φύλλας	
Ίωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Ίωάννης Θεοτόκης	
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Ίωάννης Χ. Πέτρου	N
Γάβριλ. Μαργίνης		Αθανάσιος Λιδωρίκης	
Αναγνωστὴς Μοναρχίδης	N	Γ. Παπακλειόπουλος	
Χαράλ. Παπαπολίτης		Δημήτριος Βούλγαρης	
Ιάκωβος Παξιμάδης	N	Νικόλαος Ίω. Μίσης	N
Νικόλ. Πρασσακάκης	N	Δήμος Κανελλόπουλος	N
Σπυρ. Τρικούπης		Κωνσταντῖνος Κανάρης	
Ρικάρδος Τζιούρτζ		Γεωργιάδης Γρηγοράκης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Μ. Α. Καίρης	
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Αντών. Γ. Κρεζῆς	
Ανδρ. Χ. Ἀναργύρου		Αντώνιος Μαυρομυγᾶλης	N

Δημήτρ. Πλαπούτας	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ιωάννης Στάβρος	Χριστόφ. Παύριος
Αναστ. Μαυρομυλάκης	Αντών. Γεωργαντάς
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Νικόλ. Δελγιάννης
Δημήτριος Χατασίος	Νικόλ. Σιληέρογος
Δημήτριος Χρηστίδης	Αναστ. Πολυζωίδης
Νικόλ. Μαυρομμάτης	Φίλιππος Ιωάννου
Αναστ. Σ. Χαραλάμπης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Γεώργ. Αυθουσιώτης	Νικόλ. Καλλέργης
Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν. Τζαβέλας
Σπύρος Μίλιος	Β. Πατιμέζας
Ρήγας Παλαμίδης	Ν. Πιεράκος
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ιω. Αμβροσιάδης
Λυκαυρούγος Κρεστενίτης	Κωνστ. Μεταξάς
Αθ. Α. Μικαύλης	Π. Νοταράς

Έχει δε το νομοσχέδιον ως υπεβλήθη εν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ιουλίου 1861.

Επίσης ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως ἀναπληρωτικῆς δρχ. 75,083:21 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τῆς 1861 ἡ ἀρχὴ τοῦτου ψηφοφορηθεῖσα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολετῶν ΚΚ. Ιω. Παζιμάδης καὶ Ν. Μαυρομμάτης, κατὰ τὸ ὅδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως δρχ. 75,083 21/00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς 1860.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	Ρικάρδος Τζιωρτζ
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Αθανάσιος Γρηγοριάδης
Σπυρίδ. Καλαγορόπουλος	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Τάτσης Μαγγίνης	Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Γεώργιος Ψύλλας
Χαραλ. Παπαπολίτης	Ιωάννης Θεοτόκης
Ιάκωβος Παζιμάδης	Ιωάννης Χ. Πέτρου
Νικόλ. Πρασσαλάκης	Αθανάσιος Λιδωρίκης
Σπυρ. Τριαντάκης	Γ. Παπαηλιόπουλος

Δημήτριος Βούλγαρης	Ρήγας Παλαμίδης
Νικόλαος Ιω. Μάξης	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης
Δημος Καναλλόπουλος	Λυκαυρούγος Κρεστενίτης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Αθ. Α. Μικαύλης
Τσαντακάκης Γρηγοράκης	Α. Γ. Κουντουριώτης
Μ. Α. Καίρης	Χριστόφ. Παύριος
Αντώνιος Γ. Κριζής	Αντών. Γεωργαντάς
Αντώνιος Μαυρομυλάκης	Νικόλ. Δελγιάννης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Νικόλ. Σιληέρογος
Ιωάννης Στάβρος	Αναστ. Πολυζωίδης
Αναστ. Μαυρομυλάκης	Φίλιππος Ιωάννου
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Γ. Κ. Τυπάλδος
Δημήτριος Χατασίος	Νικόλ. Καλλέργης
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Τζαβέλας
Νικόλαος Μαυρομμάτης	Β. Πατιμέζας
Αναστ. Σ. Χαραλάμπης	Ν. Πιεράκος
Γεώργιος Αυθουσιώτης	Ιω. Αμβροσιάδης
Κωνστ. Προβιλέγιος	Κωνστ. Μεταξάς
Σπύρος Μίλιος	Π. Νοταράς

Αναγνώσθέντος ἑπειτα τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ άρθρου, ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσει τοῦς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον ἀποζημιώσεως ποσὸν ἀποδίδεται τὴν ἀποζημίωσιν τινῶν ὑπουργῶν, οἵτινες καὶ ὡς βουλευταὶ ἐδικαιούντο νὰ λάβωσι τὸ βουλευτικὸν αὐτῶν ἐπίδομα.

Παρατήρησεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης, ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποῦν ῥητὸν ἄρθρον λέγει περὶ συμπληρώσεως μισθοῦ, τοῦτέστι πῶς ὁ ὑπουργός ἢ ἄλλος τις λαμβάνων ἀνωτέρον τινα μισθὸν δὲν δύναται νὰ προσέσθῃ καὶ ἄλλον κατώτερον, ὑπερδίδων αὐτῷ τὴν ὠρισμένην μονάδα τῆς ἀντιμισθίας τῆς θέσεως ἢ τοῦ βαθμοῦ του. Ὁ Κ. λοιπὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός διὰ τῆς πιστώσεως, ἣν ζητεῖ σήμερον, παραβαίνει τὸν ὀρισμὸν τοῦ Συντάγματος καὶ δίδει ἄλλην ἢ τὴν παραδεδομένην μέχρι τοῦδε ἐρμηνείαν αὐτοῦ, ὅπερ ἐλπίζει ὅτι δὲν θέλει γινῇ δι' εὐτελὲς τι ποσόν, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ νόμου καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον λόγῳ ὑπερτιμῆσεως.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐννοεῖ πῶς γίνεται ἐνταῦθα ἐπικλήσις συντάγματος, ἐνὶ ἑπαινετῶν νὰ μνημονευθῇ ὀρθότερον ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος, ὃν

καὶ τοῦτο ἤθελον εἰσθεῖς σήμερον περιστόν, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη πρό τινας ἐνταῦθα. Πλὴν καὶ τὸ Σύνταγμα λαλεῖ περὶ ὠρισμένου τινὸς ποσοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν μονάδα τῶν δι' ἄλλων ἐπίσης ποσῶν ὠρισμένων, ἀλλὰ τὸ ἐπίδομα τὸ βουλευτικὸν θεωρήθη, ὡς ἐκτακτὸν τι ποσόν, τὸ ὅπῃ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν συμψηφισμὸν τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας. Ἐπομένως καὶ ἄλλοι ἀκόμη λόγοι, οἵτινες ἐβρίθηνσαν ἐν καιρῷ ἐνταῦθα, ἐπίσαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραδεχθῇ ὡς ὀρθὴν καὶ νόμιμον τὸ μέτρον τοῦτο, καθόσον μάλιστα ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχον καὶ προηγούμενα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθη ἢ νὰ παρακολουθήσῃ.

Παρετήρησε καὶ πάλιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας, ὅτι τίποτε δὲν θεωρεῖται δεδικασμένον, ὅταν συζητήσῃς γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. Οὐχ' ἦντον ἐπιναλὼς εἶναι, ὅτι δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὸ νὰ λάβῃσι λόγῳ ὑπερτινύτης μάλιστα καὶ οὐχὶ διὰ μιᾶς κακῆς ἐρμηνείας οὐ μόνον τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ λογιστικοῦ νόμου, καθόσον μάλιστα ὅλοι οἱ προκατόχοι ὑπουργοὶ ἐδωσαν τὴν ὀρθὴν ἐρμηνείαν τοῦ Συντάγματος, ἦτοι οἱ ΚΚ. Ράλλης, Παγκαθῆς, Χριστόπουλος, Κομμανδούρης, Ζαῦκος, Μισοῦλης, Κωνσταντίνου καὶ Βούσαρης, ὅθεν καὶ δὲν ἐλαβον. Ἀλλ' ἐπειδὴ κάμνον παρὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ συντάγματος οἱ νῦν ὑπουργοὶ ἐνδίδεται νὰ ζητήσουν καὶ ἐκείνοι τὴν ἀπελαύσιν τοῦ ἐπιδόματος, τὴν ὁποῖαν τότε ἐβούλετο παρέχον.

ὑπὸ τὴν ὀψιν τοῦ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, διότι δι' αὐτοῦ καθιεροῖ τὴν ἀνισότητά τῶν μισθοδοσιῶν, ἥτις δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ τοῦ νόμου. Π δὲ αὐστηρότης τῶν συνταγματικῶν ὁρισμῶν πρέπει νὰ τηρεῖται, διότι ἐκ τοῦ ἐναντίου συμβαίνει ὥστε εἰς Γερουσιαστῆς, διότι ἔτυχεν νὰ ἔχη καὶ ἑτέραν ἀντιμισθίαν, ἐνεκα θαλάμου ἢ ἄλλης τινὸς θέσεως, νὰ λαμβάῃ οὕτω πλείοντον ἄλλον τινὸς Γερουσιαστοῦ, ὅπως καὶ εἰς ὑποφύως ἐν βουλευτῇ ἄλλου τινὸς συνυπουργοῦ μὴ ὄντος ἀνισότης, ἥτις δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ τοῦ Συντάγματος, καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον, δι' οὗ δὲν δύναται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ λάβῃ δύο μισθοδοσίας. Ἐπομένως πρέπει ἢ ἐπιφέρεισιν τοῦ ποσοῦ τοῦ

τοῦ νὰ γενῇ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, διότι ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνέφερε τινὰ τῶν ἀπαιτούμενων προσώπων.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος, ὅτι θεωρεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο λελυμένον, καθόσον ὑπάρχει πρόφατον προηγούμενον, ἐφ' οὗ ἀπεφάνθη καθαρώς διὰ μιᾶς πλειονοψηφίας ἡ Γερουσία· δὲν δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ προσωπικὸν διότι, δὲν γίνεσθαι λόγος ἐνταῦθα περὶ ὠρισμένων τινῶν προσώπων, ἀλλ' ἔχει ἐπὶ ῥοὴν καὶ περὶ παρελθόντων ὅπως καὶ περὶ μελλόντων, ἀτινα ἤθελον εὑρεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, τοῦτέστι δὲν εἶναι εἰς ἐξαιρετικὸν νόμον, ἀλλὰ μίαν γενικὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ.

Καὶ ἄλλων ὑποστηρίζαντων τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐρμηνείας ταύτης διὰ τῶν αὐτῶν λόγων, ἡ Γερουσία ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγόμενα προῆλθε εἰς τὴν ἐπιφύρσιν τοῦ μοναδικοῦ ἀρθρου, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοροῦντες ἐπομένως καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 κατὰ 2 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ὑπολακτῶν κατὰ τὸ ὅδε συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. ἐπὶ τῆς θέσεως ὁραγ. 75,083 21/00 ἐπὶ τοῦ προεκλογισμοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρονίας 1890.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• N	Ἀθανάσιος Λυθωρίνης	• • • N
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	• N	Γ. Παπαηλιάδης	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• N	Δημήτριος Βούλγαρης	• • •
Γαβρίλ. Μαγγίνας	• • • O	Νικόλαος Ἰω. Μίλης	• • • N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• N	Δῆμος Κανελλόπουλος	• • N
Χαρὰλ. Πικραπολίτης	• • •	Κωνσταντίνος Κανάρης	• • N
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • N
Νικόλ. Πατσασκάκης	• • • N	Μ. Α. Κασίρης	• • • •
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Ἀντόνιος Γ. Κουζῆς	• • •
Βικάρδος Τζιώρας	• • • •	Ἀντόνιος Μαυρομιχάλης	• N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • N	Δημήτριος Πλαπούτας	• •
Βασίλ. Χρηστιάδης	• •	Ἰωάννης Σταῖος	• • •
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	• • •	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Γεώργιος Φύλλας	• • •	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • •	Δημήτριος Χαταίος	• • N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • N	Δημήτριος Χρηστιάδης	• • • N

(Πρκατ. Γερουσί. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 60

Νικολ. Μαυροματάς	N	Νικολ. Αελλιγιάννης	N
Αναστ. Σ. Χακαλάμπης	N	Νικολ. Σιλήδεργος	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Κωνσ. Προβιλέγιος	N	Φίλιππος Ιωάννου	N
Σπύρος Μίλιος	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Ρήγας Παλαμίδης	O	Νικολ. Καλλέργης	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Ανκοδργος Κρεστανίτης	N	Β. Πετιμεζής	N
Αθ. Α. Μισοδής	N	Ν. Πιεράκος	N
Α. Γ. Κουντουριώτης	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Χριστόφ. Παρόαιβος	N	Κωνσ. Μεταξάς	N
Αντών. Γεωργαντζής	N	Π. Νοταράς	N

Έχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ἰουλίου ε. ε.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως ἀναπληρωτικῆς δραχ. 40,275.48 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν χρήσεως 1860, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψήφοις δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παραδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Πρασσακάκη καὶ Ἰω. Κολοκοτρώνη κατὰ τὸ ὅδε συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως
δραχ. 40,275.48|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου
τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργιος Μ. Αντινόπουλος	N	Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Γεώργιος Ψύλλας	N
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	N	Ιωάννης Θεοτόκης	N
Τάτσης Μαγγίνης	N	Ιωάννης Χ. Πέτρου	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης	N	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N
Χαραλ. Παπαπολίτης	N	Γ. Παπαηλιόπουλος	N
Ιάκωβος Παξιμαδής	N	Δημήτριος Βούλγαρης	N
Νικολ. Πρασσακάκης	N	Νικόλαος Ἰω. Μέξης	N
Σπ. Τρικούπης	N	Δῆμος Κανελλόπουλος	N
Ρικάρδος Τζιώρας	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Μ. Α. Καίτης	N

Ἀντώνιος Γ. Κριζής	N	Αθ. Α. Μισοδής	N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Δημήτρ. Πλαπούτας	N	Χριστόφ. Παρόαιβος	N
Ἰωάννης Στάικος	N	Αντών. Γεωργαντζής	N
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	N	Νικολ. Αελλιγιάννης	N
Ἀλξίσιος Βλαχόπουλος	N	Νικολ. Σιλήδεργος	N
Δημήτριος Χατσιόσκος	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Δημήτριος Χρηστοδίδης	N	Φίλιππος Ιωάννου	N
Νικολ. Μαυροματάς	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Ἀναστ. Σ. Χακαλάμπης	N	Νικολ. Καλλέργης	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Κωνσ. Προβιλέγιος	N	Β. Πετιμεζής	N
Σπύρος Μίλιος	N	Ν. Πιεράκος	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N	Κωνσ. Μεταξάς	N
Ανκοδργος Κρεστανίτης	N	Π. Νοταράς	N

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν καὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἀφροντῆ, ἐψηφοφορήθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν, κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίαν τῇ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπλ. πιστώσεως
δραχ. 40,275.48|00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου
τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1860.

Γεώργ. Μ. Αντινόπουλος	N	Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	N
Ιωάν. Θ. Κολοκοτρώνης	N	Γεώργιος Ψύλλας	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Ιωάννης Θεοτόκης	N
Τάτσης Μαγγίνης	N	Ιωάννης Χ. Πέτρου	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης	N	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N
Χαραλ. Παπαπολίτης	N	Γ. Παπαηλιόπουλος	N
Ιάκωβος Παξιμαδής	N	Δημήτριος Βούλγαρης	N
Νικολ. Πρασσακάκης	N	Νικόλαος Ἰω. Μέξης	N
Σπυρ. Τρικούπης	N	Δῆμος Κανελλόπουλος	N
Ρικάρδος Τζιώρας	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	N
Βασ. Χρηστακόπουλος	N	Μ. Α. Καίτης	N

Αντών. Γ. Κριζής	Αθ. Α. Μικρούλης
Αντών. Μαυρομυγδάλης	Α. Γ. Κουντουριώτης
Αντρέα. Πλαπούτας	Χριστόφ. Περόκιδος
Ιωάννης Στάϊκος	Αντών. Γεωργιαντζής
Αναστ. Μαυρομυγδάλης	Νικόλ. Δελιγιάννης
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Νικόλ. Σιλιόβεργος
Αντρέας Χατσίσκος	Αναστ. Πολυζωίδης
Αντρέας Χατσίδης	Φίλιππος Ιωάννου
Νικ. Μαυρομυγδάτης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Αναστ. Σ. Χαράλαμπος	Νικόλ. Καλλέργης
Γεώργ. Δουβονιώτης	Ν. Τζαβέλας
Κωνσ. Προβιδέριος	Β. Πετιμεζάς
Σπύρος Μίλιος	Ν. Πιεράκος
Ρήγας Παλαμιδής	Ιω. Αμβροσιάδης
Α. Α. Κουντουριώτης	Κωνσ. Μιταξάς
Αποδόργος Κρεσενίτης	Π. Νοταράς

Εἶναι τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑποβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 29 Ἰουλίου ε. ε.

Ανιχνισθὲν ἐπομένως τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 32,651:63 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρονίας 1860, ἐπὶ τῆς ἀρχῇ τοῦ ὅποιου μηνιῶς λαβόντο, τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐγένετο ὅτι ἡ Γερουσία παρεδύθη αὐτὴν διὰ ψήφων 31 ἐπὶ τὴν ἐπιτήρῃσιν τοῦ φερολεκτῶν Κ.Κ. Ν. Πρασσακῆ καὶ Ἰω. Κυλλοκατρίνη κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως δραχμ. 32,651:63/00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρονίας 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Σπύρ. Τριαντάρας
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ριζάρδος Τζιωρτζής
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης
Τάτσης Μαγγίνης	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Ἀνδρ. Α. Αναργύρου
Χαράλ. Παπαπολίτης	Γεώργιος Φύλλας
Ιάκωβος Παζιμάδης	Ἰωάννης Θεοτόκης
Νικόλ. Πρασσακῆς	Ἰωάννης Χ. Πέτρου

Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	Σπύρος Μίλιος
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ρήγας Παλαμιδής
Αντρέας Βούλγαρης	Α. Α. Κουντουριώτης
Νικόλαος Ιω. Μήζης	Αποδόργος Κρεσενίτης
Ἄλκος Κανελόπουλος	Αθ. Α. Μικρούλης
Κωνσταντίνος Κανόρας	Α. Γ. Κουντουριώτης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Χριστόφ. Περόκιδος
Μ. Α. Καίρης	Αντών. Γεωργιαντζής
Αντών. Γ. Κριζής	Νικόλ. Δελιγιάννης
Αντών. Μαυρομυγδάλης	Νικόλ. Σιλιόβεργος
Αντρέα. Πλαπούτας	Αναστ. Πολυζωίδης
Ιωάννης Στάϊκος	Φίλιππος Ιωάννου
Αναστ. Μαυρομυγδάλης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Νικόλ. Καλλέργης
Αντρέας Χατσίσκος	Ν. Τζαβέλας
Αντρέας Χατσίδης	Β. Πετιμεζάς
Νικόλ. Μαυρομυγδάτης	Ν. Πιεράκος
Αναστ. Σ. Χαράλαμπος	Ιω. Αμβροσιάδης
Γεώργ. Δουβονιώτης	Κωνσ. Μιταξάς
Κωνσ. Προβιδέριος	Π. Νοταράς

Ανιχνισθὲν καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτῶ ἀρθρον ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Ψηφοφορήσας δὲ καὶ τὸ σύνολον δι' ἀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρῃσιν τῶν αὐτῶν ὡς ἔνω φερολεκτῶν κατὰ πρωτοκόλλον ὁμοῦν τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρ. πιστώσεως δραχμ. 32,651:63/00 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν τῆς χρονίας 1861.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ριζάρδος Τζιωρτζής
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Τάτσης Μαγγίνης	Ἀνδρ. Α. Αναργύρου
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Γεώργιος Φύλλας
Χαράλαμ. Παπαπολίτης	Ἰωάννης Θεοτόκης
Ιάκωβος Παζιμάδης	Ἰωάννης Χ. Πέτρου
Νικόλ. Πρασσακῆς	Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης
Σπύρ. Τριαντάρας	Γ. Παπαηλιόπουλος

Δημήτριος Βούλγαρης	Ρήγας Παλαμίδης
Νικόλαος Ιω. Μέρης	Δ. Α. Κουντουριώτης
Αἰμώης Κανιλλόπουλος	Ανκοῦργος Κρεστένιτης
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ἀθ. Α. Μισούλης
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Α. Γ. Κουντουριώτης
Μ. Α. Καίρης	Χρηστόφ. Παρράϊθος
Ἀντών. Γ. Κριζής	Ἀντών. Γεωργαντζής
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Νικόλαος Δελιγιάννης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Νικόλαος Σιληδέρογος
Ἰωάννης Σταύκος	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἀλέξιος Βλαγόπουλος	Γ. Κ. Τοπαλδός
Δημήτριος Χατζίσκος	Νικόλ. Καλλέργης
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Τζαβέλας
Νικόλ. Μαυροματῆς	Β. Πετιμεζάς
Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης	Ν. Πισάκος
Γεώργ. Δουβουνιώτης	Ἰω. Ἀμειροσταθής
Κωνσ. Προβιλέγιος	Κωνσ. Ματαζάς
Σπύρος Μίλιος	Π. Νοταράς

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐπεβλήθη ἐν τῇ ἐν συνεδριάσει τῆς 7 Ἰουλίου ε. ε.

Ἀκολουθῶν ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας εἶπε.

Κύριοι! πρόκειται περὶ ζητήματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἐσθαιῶς δύναται νὰ ᾖ ἐναντίος, καθόσον διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου μέλλει ὅπωςδέποτε νὰ δικαιοῦθῃ ἐν μέρει ἀνθρώπων, οἵτινες ὑπηρετήσαν καὶ ὑπηρετοῦν ἐπίσης πιστὰ, ἐπίσης ἀξιοπρεπῶς τὴν πατρίδα. Δὲν εἶμαι λοιπὸν οὔτε ἐγὼ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ κατὰ τῆς βάσεως αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν θεωρῶ ἀκατάλληλον, ὡς ἀπορρέουσιν ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν ὑπαλλήλων θεωρῶ ἀδίκον καὶ εἶναι, Κύριοι, ἀδίκον νὰ πληρώνουσιν σήμερον ἄλλοι διὰ νὰ ἀπολαύσωσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες οὐδὲν ὅπως συνεισέφερον, καὶ οὔτε ὑπάρχουσιν ἴσως οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσιν αἱ χῆραι καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν, ἐνθ' ἡ Κυβέρνησις ἐχρῶντο ὅπωςδέποτε νὰ ἐπέλθῃ διὰ τῶν ἐνόντων αὐτῆς μέσων εἰς περιθάλψιν τῶν ἀγωνιστῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων, νὰ ἀρχίσῃ δὲ τὰς καταθέσεις νὰ χρησιμεύωσι ὁμοῦ τοὺς καταβάλλοντας.

Ἡ πρώτη λοιπὸν βάση τοῦ νομοσχεδίου εἶναι, ὡς εἰπάμεν, ἐσφαλμένη. Ἐπομένως διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου μένει ἀπεριθάλπτος μία τάξις ἀνθρώπων, οἵτινες ἐσθαιῶς δὲν ἦσαν οὔτε κλητῆρες, οὔτε γραφεῖς, ἀλλ' ἦσαν καὶ οἱ ἀνώτεροι τούτων, περὶ ὧν τὸ νομοσχέδιον διαλαμβάνει ἦσαν, Κύριοι, τὰ μέλη τῶν τότε Κυβερνήσεων, τὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου ἐπὶ Κυβερνήτων, τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ ὅριου, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ Βασιλείας, καὶ οἱ Γερουσιασταὶ ἤδη, οἵτινες ἐπίσης ὑπηρετήσαν τὴν πατρίδα. Παρατηρεῖτε μάλιστα ὅτι ἐκ τῶν 36 ἀποβιωσάντων Γερουσιαστῶν μόλις εἰς πέντε ἐξ αὐτῶν τὰς χῆρας καὶ τὰ ὄρφανά διδεται μέχρι τοῦδε συντάξις, ἐνθ' ἐπρεπεῖν ἢ οἱ νὰ λάβωσιν, ἢ εἰς αὐτὰ νὰ μὴ δ. ἢ. π. π. μοῖον τι.

Παρατηρῶ ἐπίσης, ὅτι αἱ πολιτικαὶ συντάξεις εἶναι πολὺ μικρότεροι τῶν στρατιωτικῶν, αἵτινες εἶναι διπλάσιαι, ἐνθ' ἡ αὐτὴ ὑπηρεσία μετρεῖται δι' ἀμφοτέρους πρὸς δὲ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὄρφανά τῶν στρατιωτικῶν λαμβάνουν ἐπίσης διπλὰς συντάξεις, διότι λαμβάνουσι καὶ τὴν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταξιούγου ἀξιωματικοῦ καὶ τὴν ἐκ τοῦ ταμεῖου τῶν χερῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι δὲν εἶμαι κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ κατὰ τῶν βάσεων αὐτοῦ, τὰς ὁποίας θεωρῶ ἐσφαλμένας καὶ ἀμετάθετους.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Εἶναι ἐσθαιῶς, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι ὁ παρὼν νόμος εἶναι διπλῆς φύσεως, διότι κανονίζει τὸ παρὼν καὶ τὸ μέλλον, κανονίζει κατὰστασιν ὁμαλὴν, ἀνατρέπει καὶ εἰς τὸ μέλλον, καὶ διὰ τοῦτο παρουσιάζει τὴν ἀνωμαλίαν τὴν νὰ ἀπολαμβάνουν ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ὑπάρχουν σήμερον, ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν ὑπαρχόντων. Τὸ νομοσχέδιον τούτο παρουσιάζει τὴν αὐτὴν τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον ἐξῆλθε ἀπὸ ἐνα ἀγῶνα πολυμοχθον, πρὸς ὃν ἔχομεν ὑποχρεώσεις νὰ εκπληρώσωμεν ἡμεῖς οἵτινες ἀπολαμβάνομεν σήμερον.

Ἀλλὰ Κύριοι, τὸ κεφάλαιον μόνον τὸ ἐκ τῶν καταθέσεων δὲν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ ἐκανοποιήσῃ ὅλας αὐτάς τὰς ἀνάγκας, εἶναι συνάμα καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν 100 χιλιάδων τῆς Κυβερνήσεως, ἧτις ἐπέρχεται ἐκ τῶν ἐνόντων αὐτῆς μέσων εἰς ἐπιδοθεῖαν, προσδίδουσα σὺν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ καὶ τὰ πρόστιμα καὶ τὰς κρατούμεναις δυνάμει νόμου μισθοδοσίας, καὶ οὕτω καθὼς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔχει διπλὸν προορισμὸν διπλῶς ἔχει καὶ τὸς πηγὰς του.

Εἰς τὴν σύνταξιν δὲ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἠκολούθησαμεν τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας, ὅπου ἐνῶ καταβάλλει ἐν πρώτοις ἡ Κυβέρνησις ποσά τινα καταβάλλουσι καὶ αἱ κρατήσεις. Τὸ αὐτὸ ὡς ἐγγιστα συμβαίνει καὶ εἰς Πέλοπον, μετὰ τὴν διαφοράν ὅτι ἐκεῖ ἡ Κυβέρνησις συνταξιοδοτεῖ τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ γενοσάντας ὑπαλλήλους τῆς, αἱ δὲ γῆραι καὶ τὰ ὄργανά αὐτῶν ἀπολαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς κρατήσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Δὲν θὰ ἐραδύνωμεν ὅμως νὰ εἰσέλθωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς ὁμαλὴν κατάστασιν, διότι εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ νομοσχεδίον μετρεῖ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη καὶ τοὶ ἀριθμομένη διπλῶς, δὲν ἀποτελεῖ ὅμως τὸν πρὸς σύνταξιν ἀπαιτούμενον χρονικὸν ὅρον, διότι μετὰ ταῦτα δὲν προσέφερον καὶ ἔτι Βασίλ. ὑπηρεσίᾳ εἰς συμπλήρωσιν του, ὥστε πολλὰ ὀλίγοι μάλιστα θὰ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες θ' ἀπολαύσουν τοῦ νόμου τούτου τὸ ἐλεγκτήριον. Ὡστόσο μάλιστα ἡ Κυβέρνησις, διότι δὲν τῇ ἐπιτρέπεται σήμερον τὰ μέσα αὐτῆς νὰ προέλθῃ ἄλλως πῶς εἰς περιθάλψιν τοιούτων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐμόχθησαν ἐπίσης καὶ συνεισέφερον ἐν καιρῷ, παρὰ δὲ εἰδικῶν ἰσῶς μέτρων, ἐφ' ὧν σκεπτεται ἀκόμη τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον.

Διὰ τοῦ ἐνός λοιπὸν καὶ τοῦ ἄλλου τρόπου δὲν ἐξαιρεῖται οὐδεὶς οὗτα πανελληνίως οὗτα βουλευτῆς, διότι εἴτε στρατιωτικῇ, εἴτε πολιτικῇ ὑπῆρξεν ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐκτιμᾶται ἐξ ἴσου, θεωρεῖται διπλῇ.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερ. Πάρις Παλαμῆδης εἶπε.

Ἐγώ εἰμι συμμέμνης, Κύριε Πολεμεῖ, ὅτι ὕστερον τοσούτου χρόνου ἔπρεπε νὰ προέλθῃ τέλος πάντων ἡ Κυβέρνησις εἰς μέτρον τι, εἰς μίαν ἀπόφασιν βελτιοῦσαν τὸ πᾶν, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν τὸ ἐπῆρσαν αἱ περιστάσεις καὶ εἰς αὐτὴν δὲν τὸ ἐπιτρέπουν ἴσως, δεχόμεθα καὶ τὸ πρὸν νομοσχεδίον, ἂν καὶ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ὁμολογίαν δὲν εὐρίσκουσι χίωσαν περιθάλψεως αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους πρό ὀλίγου ἐμνημόνευσεν ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς Κύριος Μαγγίνας.

Ἐρχομαι δὲ νὰ προσθέσω μόνον, ὅτι τὰ 25 ἔτη τῆς πρὸς σύνταξιν ἀναγκαιοῦς ὑπηρεσίας, τὰ θεωρῶ ἀκατάλληλα δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐμόχθησαν εἰς ἄλλην ἐπιχρῆν, καὶ μοχθοῦν εἰσέτι διὰ νὰ κερδήσουν διὰ τοῦ παρόντος νόμου εὐτελεῖς προσπόρισμα ζωῆς.

Ἐχουμεν, Κύριοι, νόμους, οἵτινες ἔθεσαν ἄλλοτε τὰς θέσεις τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας, ὡς τὴν περὶ δικαστῶν καὶ τὴν καθ' ἑ-

τῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὀργανισμὸν τὰς θέσεις ταύτας ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπόψιν τὸ παρὸν νομοσχεδίον, διὰ νὰ μὴν ἐξαιρεθῶσιν ὑποδεέστεροι ὑπάλληλοι, οἵτινες μόνον προστασίαν ἔχουσι τὸν νόμον. Πρωταίνω λοιπὸν τὰ μὲν ἔτη τῆς ὑπηρεσίας νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς 20, τὰ δὲ ποσοστά τῆς συντάξεως νὰ διαιεσθῶσιν εἰς 40 ἔτη.

Δεχόμεθα δὲ ὡς ἀληθές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προκίσει οὐ μόνον δι' ὅσων μέσων ἔβρισκεν τὸ ταμεῖον τοῦτο τῶν συντάξεων, ἀλλὰ συνάμα, κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, θέλει προέλθῃ εἰς περιθάλψιν τῶν ἀγωνιστῶν ἐκείνων ὑπαλλήλων, οἵτινες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμπεριληφθῶσι εἰς τὸν ὅρον τοῦτον.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἀκριβοῦς ἡ Γερουσία προέβη εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 31 κατὰ μίαν, καὶ ἐνός ἀνηθέντος ψήφου, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Κ. Προβιλεγγίου καὶ Ν. Πρασσακάκη, κατὰ τὸ ὡς συννημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Γ. Παπαηλιόπουλος
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . N	Δημήτριος Βούλγαρης
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . N	Νικόλαος Ἰω. Μιζέτης N
Τάτσης Μαγγίνας	Δῆμος Κανελλόπουλος N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης N	Κ. Κανάρης δὲν ἔχει ψήφον
Χατζ. Παπαπολίτης	Τσαντάκης Γρηγοράκης . . . N
Ἰάκωβος Παξιμάδης N	Μ. Α. Καίρης
Νικόλ. Πρασσακάκης N	Ἀντών. Γ. Κριεζής
Σπυρ. Τρικούπης	Ἀντών. Μαυρομυγᾶλης N
Βικάρδος Τζιώρας	Δημήτρ. Πλαπούτας
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Ἰωάννης Στάκος
Βασίλ. Χρησάκοπουλος	Ἀναστ. Μαυρομυγᾶλης
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Γεώργιος Ψύλλας O	Δημήτριος Χατσίτσος N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Νικόλαος Μαυρομμάτης
Ἀθανάσιος Λιδωρίδης N	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης

Γεώργ. Δουβουνιώτης	N	Νικολ. Σιλήβεργος	N
Κωνστ. Προβιάγιος	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Σπύρος Μιλιος	N	Φίλιππος Ίωάννου	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Α. Α. Κουντουριώτης	N	Νικολ. Καλλέργης	N
Αυκυόργος Κρεστανίτης	N	Ν. Τζαβίλας	N
Αθ. Α. Μιαούλης	N	Β. Πετιμεζάς	N
Α. Γ. Κουντουριώτης	N	Ν. Πισάκος	N
Χριστόφ. Πεφραίδης	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Αντών. Γεωργαντάς	N	Κωνσ. Πισταξάς	N
Νικολ. Δελιγιάννης	N	Η. Νοταράς	N

Αναγνωσθέντος επομένως του άρθρου 1, ανεγνώσθησαν και αι ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις και τροπολογίαι τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος, ἐρ' ὧν ὁ Γερουσιαστής Κ. Φίλιππος Ίωάννου λαβὼν τὸν λόγον ὡς εἰσηγητὴς ἀγόρευεν οὕτω.

Κύριε Πρόεδρε! Ἐπὶ τοῦ άρθρου 1. τοῦ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νομοσχεδίου ἡ ἐπιτροπὴ σας ἐπέφερε διπλὴν τινὰ τροπολογίαν τὴν μὲν ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς πρὸς συντάξιν ἀποχωρήσεως τῶν ὑπαλλήλων.

Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης τροπολογίας δὲν ἔχω νὰ προσθέσω πλεονέκτα τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει γεγραμμένων, δι' ὧν ἐνόμισε καλὸν ἡ ἐπιτροπὴ σας νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων ὑπηρετούντων και οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι. Ἐναπόκειται δὲ εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ παραδεχθῇ τὴν γνώμην ταύτην.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας λοιπὸν ἔρχομαι νὰ προσθέσω ὀλίγα τινά. Καὶ πρῶτον τὸ νομοσχέδιον, Κύριοι, ὥρισε τὸ 60 ἔτος ὡς ὅρον, καθ' ὃν οἱ πολιτικῶς ὑπηρετούντες και ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως δύνανται και ἐκουσίως νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρήσιν των.

Ἀλλ' ἐπειδὴ και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῆς ἡλικίας αἱ σωματικαὶ και διανοητικαὶ δυνάμεις διατηροῦνται εἰσέτι ἀκαίκι, και παραείνουνται μάλιστα και πέραν τοῦ ἐβδομηκοντατοῦ και ἐβδομηκοντατοῦ πέμπτου, χωρὶς νὰ ἔγω ἀνάγκην παραδειγμάτων ἀνθρώπων, οἵτινες διετήρησαν τὴν ζωηρότητα αὐτῶν, ἢ ὀλίγον ἴσως ἔχασαν αὐτήν, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔκρινεν οὕτε δικαίον οὔτε συμφέρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ μείνῃ ὡς ὅρος ἀποχωρήσεως τὸ 60 ἔτος, ἀλλὰ παρέτεινεν αὐτὸν μέχρι τοῦ 70.

Και δὲν εἶναι μὲν δίκαιον νὰ τεθῇ τὸ 60, διότι οἱς ὑπηρετεῖ

τὸ δῆμόσιον, ὁ προσφέρων τὰς ἰδίαις αὐτοῦ δυνάμεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, δικαιούται νὰ ἀπαιτῇ περίθελψιν, ὅταν ἐπέλθῃ αὐτῷ νόσημά τι καθιστῶν αὐτὸν ἀίκανον εἰς περαιτέρω ὑπηρεσίαν, δὲν ἔχει ὅμως δίκαιον νὰ ἀπαιτῇ τοῦτο, ὅταν ἀκόμη δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπιφειδῶς· ἦτοι ἡ συντάξις πρέπει νὰ δίδεται εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς ἰδίας ἀναπαύσεως, και οὐχὶ εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἐπιθυμίαν ὁ ἀποσυρθῇ τῆς ὑπηρεσίας, διότι ἐλπίζει νὰ εὕρῃ πλεονέκτα ἀνάπαυσιν εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν του.

Δὲν εἶναι δὲ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας και τοῦ δημοσίου ταμείου ἡ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, διότι διὰ μὲν τῆς πολυχρονίου ὑπηρεσίας γνωρίζομεν ἅπαντες, ὅτι ὁ ὑπάλληλος ἀσκειται και συνάμα ἀποκτᾷ πείραν, ἥτις καθιστᾷ αὐτὸν χρησιμώτατον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· ὅλοι δὲ ἐπίσης γνωρίζομεν, ὅτι εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας ὁ ὑπάλληλος ἔχει ἐλαττώματα, ὅταν δὲ ἀποκτήσῃ τὴν πείραν, και ἔχῃ και τὴν δυνάμιν νὰ ὑπηρετήσῃ, δὲν εἶναι συμφέρον τῇ ὑπηρεσίᾳ νὰ ἀποχωρήσῃ, ἀπεναντίας εἶναι μάλιστα ἐπιθυμητὸς, ἐπιζήμιον εἰς αὐτήν, διότι θέλουσιν εὐρεθῇ ἀπώτεροι ὑπάλληλοι ικανώτατοι και ἐμπειρότατοι, οἵτινες ὅταν ἀποκτήσωσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα, ὠφελοῦμενοι ἐκ τοῦ ὅρου τῶν 60 ἐτῶν, θέλουσιν ἀποχωρήσῃ διὰ νὰ ζήσωσιν ἐν ἀναπαύσει. Ἀλλ' ἡ θέσις, Κύριοι, καὶ ἡ ικανότης τοῦ ὑπαλλήλου τούτου εἶναι τοιαύτη, ὥστε δυσκόλως ἀναπληροῦνται, και οὕτω καθίσταται ἐπιζήμιον εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ δὲ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου και τοῦ τῆς συντάξεως εἶναι κατὰδηλον εἰς ἅπαντας, διότι ὅσοι παρατείνονται ὁ καιρὸς τῆς ἐξουσίας ἀποχωρήσεως, τότε ὀλιγοχρονιώτεροι ἐπέρχονται αἱ συντάξεις.

Εἰς ταῦτα ὅμως ἴσως ἔχει τις ὁ ἐπιφέρῃ τὰς ἐξῆς ἐνοτάσεις:

Πρῶτον, ὅτι ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νόμος συνετάχθη ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ περὶ συντάξεως νόμου τῆς Γαλλίας, και ἐπομένως ἡ ἡμετέρα νομοθεσία παραδέχθη, ὅτι και τὰ πολιτισμένα ἔθνη, εἰς τῶν ὁποίων τὴν πείραν και τὰ φῶτα ὀφείλομεν νὰ ὑπακούωμεν. Ἀλλ' αἱ περιστάσεις ἐκείνων τῶν ἔθνων πολὺ διαφέρουσι τῶν ἰδικῶν μας, διότι ἐκεῖ πᾶσα κενωθεῖσα θέσις δύναται νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τόσους ἄλλους, παρ' ἡμῖν ὅμως, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, δὲν ὑπάρχει ἡ διάδοχος ικανότης και πείρα, διότι μετρώμεν ὀλιγοχρονίον πολιτικὴν ζωὴν, και φυσικῶς δὲν εὐνομεῖται νὰ ἀποκτήσωμεν ὑπαλλήλους ικανούς, ἐπομένως ἡ ἀποχώρησις αὐτῶν ἀφίνει κενὸν μέγχι. Δὲν ἐπικρίνομεν, οὕτε ἐπι-

δεικνύμεν άλλα μέτρα, απλώς μόνον εκφράζουμεν περί τοῦ ὑπάρχοντος. Ἀλλ' ἐάν θέλωμεν νὰ ἐξηγήσῃμεθ' ἡμῶν ἀπὸ παραδείγματα ζιζνών ἐθνῶν, διατί νὰ μὴ παραδεχθῶμεν τὴν Γερμανικὴν τάξιν, ὅπου τότε μόνον ἀποχωρεῖ ὁ ὑπάλληλος τῆς υπηρεσίας, ὅταν ἡ Κυβέρνησις πισθῇ περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ ὑπαλλήλου;

Αὐτὴν ἐνστάσιν, ὅτι ὁ νόμος παρέχει δικαίωμα μεγαλύτερας συντάξεως εἰς τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πλείονερα ἔτη, ὥστε τὸ ὄφελος τοῦτο, τὸ ὅποιον ἐλπίζει ὁ δημοσίας ὑπηρετῶν διὰ τῆς παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη συνεπλήρωσε τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα πρὸς σύνταξιν ἔτη, εἶναι ἀρκούν ἐλαττωρὶον εἰς τὸ νὰ κρατῇ τοὺς ὑπαλλήλους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πλείονερον. Πλὴν τίς πιστεύει, ὅτι τοῦτο θέλει κινήσει πολλοὺς εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποσυρῶσιν τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις πάντοτε εἶναι συνωδυμένη μετ' ἐκείνης, καθόσον μέλιστα καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διαμονῆς ὄφελος ἀμειβέται ἄλλως πως; δι' ἐκείνους, οἵτινες ζῶντες ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν πατρίδι, θέλουσιν ἔχει μύριον εὐκαλίας καὶ ἀνεκτικότητας, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωσιν ἐκτὸς τῆς ἰδίας πατρίδος τινὲς διαμένοντες.

Τρίτη ἐνστάσις, ὅτι τὸ ἐξοδικαστὸν ἔτος τῆς ἀποχωρήσεως κατὰ τὴν ἐπιτροπείαν εἶναι μὲν ἀρκετὸν, ἀλλὰ τί θέλει γίναι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἵτινες κατὰ τῶν 60 ἐτῶν ἤθελον ἀπολύσει τὰς σωματικὰς ἢ διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις; Περὶ τούτου, Κύριοι, προνοεῖται τὸ γ' ἐδάκιον τοῦ άρθρου 1: διὰ τῆς τροπολογίας ὅμως ταύτης μένει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκτιμῇται τὴν κατάστασιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπαλλήλου, καὶ νὰ διαθέσῃ αὐτὸν δυνάμει τοῦ νόμου.

Οὗτοι, Κύριοι, εἰσὶν οἱ λόγοι, οἵτινες ἐπεισαν τὴν ἡμετέραν ἐπιτροπείαν νὰ προέλθῃ εἰς τὰς τροπολογίας ταύτας, τὰς ὁποίας ἀρίνει εἰς τὴν ἐπιψηφισμὸν τοῦ ἀεὶ κατὰ τοῦτου Σώματος.

Ἀπὸντήσεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός.

Δύο τινὰ εἶναι τὰ κινήσαντα τὴν σκέψιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς εἰς τὸ νὰ φέρῃ τροπολογίας τινὰς ἐπ' αὐτοῦ: τὰ περὶ ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωματίων, καὶ ὁ ὅρος περὶ τῆς ἡλικίας πρὸς ἀποχώρησιν τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἐν μόνον ἔχω νὰ εἰπῶ, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐλάττωμεν ὡς ἔασι τὰς δυνάμεις τῶν κειμένων νόμων διοριζομένων ὑπαλλήλους: οἱ δὲ πρὸς τοὺς Βουλευτικοὺς Σωματίων ὑπάλληλοι δὲν ἐθεωρήθησαν

τακτικῶς καὶ διὰ νόμου ἀναγνωρισμένοι, διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσιν, ὡς βλέπετε, χώραν εἰς τὸ παρὸν νομοσχεδίον. Τὸ ζήτημα τοῦτο, Κύριοι, περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων ἐαινῆθη ἐσχάτως καὶ παρὰ τῇ Συνουλίᾳ τῆς Γαλλίας, καὶ ἐκεῖ ἐθεωρήθησαν ὡς καὶ παρ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐκτὸς τούτου εἶχε καὶ ἄλλους λόγους, οἵτινες τὴν ἀναγκάζουν νὰ σκεφθῇ πῶς δύναται δι' ἰδιαιτέρου νόμου νὰ κινήσῃ καὶ τὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ὑπάρχουσα αὐτοῖς εἰς μίαν τινὰ ἀναγνωρισμένην τάξιν, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ δύνανται καὶ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων νόμον.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν δευτέραν τροπολογίαν, ἤκουσα μετὰ προσοχῆς τὴν εἰσαγγελίαν τοῦ ἀντίλου Γερουσιαστοῦ Κ. Φιλίππου Ἰωάννου, καὶ μὴ ἀμφιβάλλετε, ὅτι ἀπ᾽ αὐτῆς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐλαβεν ὅτι ὅσον ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, διότι καὶ ἄλλοις ἡγήθη τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας, καὶ προσδιορίθη μέλιστα ὡς ἀνώτερος ὄρος τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας ὅπως καὶ τὸ 70· ἀλλὰ δὲν ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ παραδεχθῶμεν οὔτε τὸ μὲν οὔτε τὸ δὲ διότι τὸ μὲν 55 εἶναι ὀρθρὸν, τὸ δὲ 70 μακρὸν καὶ οὐδὲως συνᾶδον μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν κρατῶν ἐπιβίον τοῦ ἑλληνικοῦ κλίματος. Εὐσημῶνισαμεν οὖν μετὰ τοὺς ὁριζμούς τῆς Γαλλίας, ἥτις ἐπίσης ἔχει κλίμα μεσημβρινὸν ὡς τὸ ἡμετέρον, ὅπου κατακλιθεύονται ταχύτερον καὶ ἀνθρώποι δυνάμεις.

Παραδεχόμενοι δὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐτῶν εἰς 40 ἔτη, οὐ μόνον χάνομεν τῷ ὄντι ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ σωματικὰ χάνομεν καὶ τὸ πρὸς σύνταξιν αὐτῶν δαπανηθῆσμενον ποσόν. Παρατείνοντες δὲ πάλιν τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεως εἰς 70 ἔτη, τότε καθιστομένη ἀνωρελὴ τὴν σύνταξιν διὰ τοῦτο ἐλάττωμεν τὸν μέσον αὐτῶν ὅρον τῶν 60 ἐτῶν, ὅστις πιστεύομεν ὅτι συμβαίνει τὸ τε σήμερον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ὑπαλλήλου.

Εἰς τούτῳ ἐκγόρευσεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιδιέρης.

Κύριοι! Δύο τινὰ εἰσι τὰ ζητήματα, ἅτινα ἐθέλει ἡ ἐπιτροπία τοῦ Σώματος, καὶ ἐρ' ἂν ἐλάττωσιν τὸν λόγον οἱ πρὸ ὀλίγου ἀγορεύσαντες, ἐνταῦθα Γερουσιασταί, καθὼς καὶ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός. Τὸ κατ' ἐμὲ ἐρχομαι νὰ ἐμυλίσω μίλλον ἐπὶ τοῦ δευτέρου, τούτῳτε καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας, ἐρ' ἂν ἔκλυσα ὅτι ὑπάρχουσι τρεῖς προτάσεις, τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον θέλει εἰσκασιπιντασθῇ τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐξελκυστικῇ ἡλικίᾳ ὅρον ἀποχωρήσεως, τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ.

Παλαμίδου προτεινόντος είκοσαετή υπηρεσίαν και τεσσαράκοντα έτών ηλικίαν, και της ημετέρας επιτροπείας, ητις υποστηρίζει μὲν 25 έτών υπηρεσίαν, όρίζει δέ 70ετή ηλικίαν πρὸς αποχώρησιν. ήκούσατε δέ και τοὺς λόγους τοῦ αντίμου εισηγητοῦ της επιτροπείας, οἱτινες εἶναι τῷ ὄντι σπουδαῖοι. Αλλά, Κύριοι, ἀν τῷ ὄντι ὑπάρχειν ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια νά συμβῇ ὅ,τι ἡ επιτροπή λέγει, τὸ κατ' ἐμὲ ήθελα προτείνει κατὶ πλεόντερον, ήθελα προτείνει ὅ,τι εἰς ὅλους τοὺς τοιούτου είδους νόμους τῶν άλλων έθνῶν ὑπάρχει, τὸν όρισμόν τοῦ δυναμικοῦ. Διότι δὲν ὑπάρχει νομοθεσία ἐν Ευρώπῃ εἰς τὴν νά μὴ ἐμπεριέχεται ἡ διάκρισις τοῦ δυναμικοῦ· τοῦτέστιν όρίζονται μὲν τὰ έτη της αποχωρήσεως, ἀλλ' ἡ ἐκτίμησις της περαιτέρω υπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἡ μὴ ἐναπόκειται εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν. Εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν ἀκόμη ἐντὸς τοῦ καίμενου τοῦ νόμου ἐν άρθρῳ 29 ὑπάρχει τὸ δυναμικόν, ὃ ἐπιθυμῶν μάλιστα ν' ἀναγνώσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις και τὰ πρακτικὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου τούτου, θέλει ἀναύρει καθαρὰν τὴν πρόθεσιν ταύτην. Ἄν δὲ πάλιν ἐξετάσῃ καὶ αὐτὸν τοῦ Βελγίου τὸν νόμον, καὶ αὐτὸν θέλει τὸν εὔρει λίαν περιοριστικόν.

Ἐν τούτοις δὲν δύναμαι ἡ νά συμφωνήσω μετὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι τὸ θεωρῶ τὸ καταλληλότερον· καθόσον εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν ἔχει μὲν ἡ Κυβέρνησις τὴν δυναμικὴν εξουσίαν νά ὁρίξῃ τὴν αποχώρησιν, οὐχ ἥτιον ὁ ὑπάλληλος, ὅστις κατέθεσε τὸ 5 ο/ο, συντρέχων οὕτω εἰς τὴν κατάρτισιν της συντάξεώς του, εἶναι εἰςβασίος ὅτι θέλει λάβει ἀφεύκτως ὅ,τι ὁ νόμος ὥρισε. Παρ' ἡμῖν ὅμως ἀμφισβόλλω ἀν θά ὑπάρξῃ τοιαύτη τις σύνταξις, ὅποιαν ὁ νόμος όρίζει. Ἄν θελήσωμεν δὲ πάλιν νά εἰσπαράγωμεν περιορισμούς εἰς τὸ νομοσχέδιον, τότε καταστρέφωμεν τὸν ἰδιαιτέρον αὐτοῦ σκοπὸν, τοῦ νά κατασταθῇ ἐν ταμίῳ ἰδιωτικόν, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἡ Κυβέρνησις ρίπτει 100 χιλ. δραχμῶν δι' αὐτοῦ ὅμως τοῦ τρόπου ἡ σύνταξις δὲν πηγάζει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, δὲν εἶναι, ὡς βλέπετε, ὅπως εἰς τὰς στρατιωτικὰς συντάξεις, ὅπου ἡ Κυβέρνησις προσφέρει ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον, ἐνῷ μάλιστα ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εἶναι διπλάσιος. Ὁ σπουδαιότερος λοιπὸν λόγος ἐνταῦθα εἶναι ὁ χρόνος της αποχωρήσεως, διότι ὅπως σήμερον καταρτίζεται τὸ ταμίον τοῦτο τῶν συντάξεων ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ὑπαλλήλων, ἔχει χαρακτῆρα ὅλως ἰδιωτικόν, καὶ εἰμαι εἰςβασίος ὅτι διὰ τῶν μέσων τούτων δὲν θέλει ἐπαρκέσει νά προσφέρῃ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην σύνταξιν, καθόσον μάλιστα ἐν-

ταῦθα δὲν ὑπάρχει Στατιστικὴ, ὅπως εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐφ' ἧς ἀνελογίσθη τὸ 5 ο/ο καὶ τὸ ὑπόλοιπον της συμπληρώσεως τῶν συντάξεων καταβάλλει ἡ Κυβέρνησις. Ἰδοὺ ἡ ἀναλογία. Εἶναι 158 χιλ. ὑπαλλήλοι καὶ ἐξοδεύονται πρὸς σύνταξιν 33 ἑκατομμύρια περίπου· εἰς ταῦτα προσφέρουσιν αἱ καταθέσεις τῶν ὑπαλλήλων 11 σχεδὸν ἑκατομμύρια, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν 22 ἑκατομμυρίων καταβάλλει ἡ Κυβέρνησις. Παρ' ἡμῖν δὲ διὰ της καταθέσεως τῶν 5 ο/ο, τὸ ὅποιον ὥρισθη ἀνευ Στατιστικῆς, θά λάβωσι κατὰ τὸ νομοσχέδιον οὐ μόνον οἱ καταθέτοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ 1821 ὑπηρετήσαντες, οἱτινες δὲν κατέβαλλον τίποτε· ὥστε δὲν θά ἦναι δυνατόν νά λάβωσιν οὔτε τὸ ἡμισυ τοῦ ὀριζομένου ποσού. Ἰσως ήθελα προτείνει ἐνταῦθα τροπολογίαν τινὰ τοῦ νά λάβωσιν ὅλοι ἐξ ἀναλογίας, ἀλλὰ τότε τὸ ποσὸν ήθελεν εἶσθαι εὐτελέστατον. Εἰς τὴν Γαλλίαν, Κύριοι, μολονότι ἡ Κυβέρνησις συμπληροῖ τὴν ἐλλείπουσαν ἀναλογίαν, οὐχ ἥτιον εἰς τὸν νόμον τούτον δὲν συμπεριέλαβε τοὺς ὑπουργούς, τοὺς ὑφυπουργούς καὶ τοὺς νομάρχας, διότι ήθελε νά ἔχῃ τὰς χεῖρας, ἐλευθέρας νά παύῃ καὶ διορίξῃ αὐτοὺς, ὁσάκις ἡ ὑπηρεσία τὸ καλέσῃ, τὸ ὅποιον ήθελε παρουσιάζει ἐν τι ἀδίκημα εἰς τὸν καταθέτοντα καὶ παυόμενον ὑπάλληλον. Παρ' ἡμῖν ὅμως συμπεριλαμβάνονται ἅπαντες.

Εἰς τοιαύτην λοιπὸν κατάστασιν εὕρισκόμενου τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, ἀν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Παλαμίδου καταδικασθῶσι καὶ τὰ έτη της τε υπηρεσίας καὶ αποχωρήσεως, τότε ἀναλόγως τῶν μέσων δὲν θά ἐπαρκέσῃ οὔτε εἰς τὰς πρώτας ἀνάγκας. Ἐπεται δὲ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἔχει οὕτως, ὥτε δὲν μένει ἡ νά εὐχρηθῶμεν νά λαμβάνωσιν οἱ δικαιούμενοι, διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον πρὸς παρηγορίαν τῶν.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός παρετήρησεν, ὅτι εὕρισκει μὲν τὸν ἐντιμον προαγορεύσαντα σύμφωναν τὸ νομοσχέδιον, καλύπταντα ὅμως τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ταίτην εἰς νέφη τινὰ ἀμφισβόλιων ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου. Προσέτι εἶπεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις πρὶν ἢ προῦθ' εἰς τὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὀριζόμενα κατεμέτρησε τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον, καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἀνήκουσιν, ὡς πρεσβειπεν, ἄνθρωποι, οἱτινες, καὶ τοι ἔχοντες δικαιώματα εἰς τὴν περίθαλψιν τοῦ έθνους, πολλὰ ὀλίγοι ὅμως ἐξ αὐτῶν θέλουσιν εὔρει χώραν εἰς τὸ παρὲν νομοσχέδιον. Καθ' ὅσαν δ' ἀφορᾷ τὸ μέλλον πιστεῖται ὅτι διὰ τῶν ἰδίων ἐξ ἐνός καταθέσεων τῶν ὑπαλλήλων, διὰ της

συνδρομῆς τῶν 100 χιλ. ἀρ' ἑτέρου καὶ τῶν ἄλλων μέσων, ὅσα περιέχει ἡ Κυβέρνησις θὰ δυνήθῃ νὰ περιθάλψῃ τοὺς ἀποκτήσαντας τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα.

Δὲν συμφωνεῖ δὲ οὔτε μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῆς πρὸς ἀποχώρησιν ἡλικίας, οὔτε μὲ τὴν περὶ αὐτῆς, δι' ὅσους λόγους προσέβηκε, καὶ παρακαλεῖ τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπιψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, διότι τοῦτο θεωρεῖ τὸ καταλληλότερον.

Ἐπείφερον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμίδης. Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σπερζόμενος εἰς τὸ ἄρθρον α' τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶπεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ βᾶσιν ἔχει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διὰ Β. Διατάγματος ἢ διὰ νόμου διοριζομένων δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ὡς μὴ διοριζόμενοι διὰ νόμου, δὲν συμπεριληφθῶσιν. Ἀλλ' ἐὰν ἀπαντῇ οἱ ὑπάλληλοι διορίζονται διὰ νόμου, οἱ ὑπάλληλοι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ μάλιστα οἱ ἀνώτεροι, διορίζονται ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτῶν τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Κράτους, διορίζονται, λέγω, δυνάμει τοῦ ἁρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον ὑπὸ μόνῃ τῆς ἀνωτάτης συντακτικῆς τοῦ ἔθνους ἐξουσίας δύναται νὰ ἀνατραπῇ. Ὡς δὲ ἡ ἑκτελεστικὴ ἐξουσία, συνεπεία θεδωσῆς τοῦ ἁρθρου 27 τοῦ Συντάγματος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ τὰ κατάλληλα καὶ αὐτὴν ὅργανα εἰς τὰς θέσεις, ἃς ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐκκάνοντι, πολὺ περισσότερον τὰ νομοθετικὰ Σώματα, τὰ ὅποια καὶ ἰσήγορα πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ τρίτον νομοθετικὸν Σῶμα ἐκπεύχθησαν, ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν ὡς Σώματα κυρίαρχα νὰ διορίζωσι δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἁγνέντος ἁρθρου τοῦ Συντάγματος τοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς υπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων· ὥστε, ἐὰν οἱ πρῶτοι λογιζώμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς πολιτείας, κατὰ μέγιστον καὶ ἀναντίρρητον λόγον οἱ ἐν ταῖς νομοθετικαῖς Σώμασιν ὑπηρετοῦντες, καθὼ ἀποτελοῦντες μέρος τῶν ὅσων τμημάτων τῆς ὑπερεχούσης τῶν ἄλλων ἐξουσιῶν νομοθετικῆς ἐξουσίας, εἶναι καὶ πρέπει νὰ λογιζώμενοι ἀνώτεροι τῶν ὑπαλλήλων, ὡς ὅργανα κυρίως νομοθετικά καὶ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δέσμην ἐκείνην τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων, οἵτινες εἰς πάντα κλάδον διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Σώματος, τοῦ ὄντος μετ' αὐτῶν ὑπευθύνου καὶ ὁσιολόγου ἐνώπιον τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, ὑπηρετοῦσι πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας δεδογμένων.

Μεταβδαινών δὲ εἰς τὸ ἕτερον ζήτημα περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ

τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐν πρώτοις ἐκφράξω τὰ εὐχαριστήσια μου πρὸς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Προβελέγγιον, ὅστις διὰ μακροῦ λόγου ὑπέδειξεν ἡμῖν τὸ σαθὸν τῆς βᾶσεως τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου, καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐπείπε ἡ Κυβέρνησις νὰ κανονίσῃ τοσοῦτον παρέργως· ἐπείπε νὰ ληρῇ ὑπὸ ὀριμωτέραν σκέψιν, καὶ νὰ ὁρισθῶσιν αἱ συντάξεις εἰς βᾶσιν τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος, ἐνῷ τοῦτο διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν λαμβάνει, ἀλλ' ἐργάζεται ἀπλῶς πρὸς ἐπικουρίαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐνικασίου καταθέσεως δρχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων, τὰς ὁποίας καταβάλλει ἤδη εἰς προσωρινὰς συντάξεις καὶ περιθάλψεις. Πτάξις, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, καθὰ εἶπεν ὁ Γερ. Κ. Προβελέγγιος, ἐπείπε νὰ ὑπάρξῃ καὶ εἰς ἡμᾶς ὡς πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικείμενον, τοῦτέστιν ἐπείπε νὰ νομοθετηθῇ ὅτι πᾶν ἑλλειμμα συντάξεω θέλει πληρῶσθαι ἐκ τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ δύναται ὁ συνταξιοῦχος ὑπάλληλος νὰ μετέχῃ πληρέστατα τῶν ὠφελειῶν τῆς συντάξεως ἐν δέοντι, ὅπως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κοινωνίαν πληρωμὴν τῆς καταθέσεώς του, ἥτις θέλει χρησιμεύει ἀδίκως καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν προγενεστέρων συντάξεων ὑπαλλήλων, οἵτινες οὔτε κατέθεσαν οὔτε θέλουν καταθέσει τίποτε, πληρωμὴν ἥτις ἔδει ἀποκλειστικῶς νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δῆμόσιον. Μία ἄλλη διάταξις τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου, ἥτις προσδιορίζει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας ὡς χρόνον ἐκάρξεως τῆς ὑπηρεσίας, θέλει καταστρέψῃ μέρος τῶν παρελθουσῶν ὑπηρεσιῶν πολλῶν ὑπαλλήλων, διότι κατὰ τὸν ἀγῶνα, ὡς ὅλοι ἐνθυμισθεῖ, οὐδεμίαν διάκρισιν ἐκάμαμεν, ἀλλὰ μᾶλλον ὅλοι μικροὶ τε καὶ μεγάλοι ἐπιδουλοῦμεν πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἐνημέρσιν τοῦ ἔθνους. Διὰ τοὺς λόγους τοὺτους δὲν μεταμελοῦμαι δι' ἣν ἐπρότεινε ἐλάττωσιν τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας εἰς τεσσαράκοντα ὡς μὴ βλαπτικὴν, διό καὶ ἐπιμένω εἰς τὰς προτάσεις μου α.) ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ὡς διοριζόμενοι δυνάμει καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ θεμελιώδους νόμου τοῦ Συντάγματος κατὰ μείζονα λόγον οὐ μόνον νὰ συμπεριληφθῶσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ προταχθῶσι πρέπει ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ μεταξύ τῶν δικαιουμένων εἰς σύνταξιν· καὶ β.) ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας εἰς 40 οὐ μόνον συνάδει μὲ τὰ μέγιστά τοῦδε καθιερωθέντα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν

οὐ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῶν ὑπερετήσαντες, ἀλλὰ συνάμα καὶ οὐκ αἰκά καὶ μὴ ἐπιζήμιος.

Ἐπέσχεκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων λέγω, ὅτι ἀπὸ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου συμπεριλάβαν ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς ὑπηρετὰς τοῦ ἐκτελεστικοῦ κλάδου, πρὸς δὲ καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς τρίτης δικαστικῆς ἐξουσίας, ἐπεὶ πο κατὰ μείζονα λόγον νὰ μὴ παραλείψῃ καὶ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, οἵτινες διορίζονται ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἐντολὴν τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους, ἥτοι τοῦ Συντάγματος. Εἰν δὲ τὸ ὑπουργεῖον προτίθεται, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ φέρῃ νόμον ἕτερον προνοοῦντα ὑπὲρ τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα ἐπὶ τοῦ αἰγίου μέλη νομοθετικῶν ἢ συμβουλευτικῶν Σωμάτων ὑπῆρξαν, συμφωνοῦν ὅτι καταλληλότερον εἶναι νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ οἱ ὑπαλλήλοι τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ὡς ὑπαγομέναι εἰς τὸν κύκλον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ εἶδει νὰ ἔλθῃ συνάμα μὲ τὸ παρόν, ἢ πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐντὸς τῆς περὶ τῆς Συνόδου. Ἐκτείνω ὁμῶς τὸ ὅποιον μ' ἔκαμε πολλὰ ἐντύπωση εἶναι οἱ στοιγυλῶι ἀριθμοὶ καὶ λογχοῖαμοὶ, τοὺς ὁποίους ὁ Κ. Πρωτελέγγιος ἔκαμε καὶ ἀνέφερειν, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, καὶ τοὶ ἔχοντα καταθέσει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων πλέον τῶν 11 ἑκατομμυρίων, καὶ ὅπως πληροῦναι διὰ τοιαύτας συντάξεις ἐκτὸς τῶν 11 τούτων ἑκατομμυρίων καὶ εἰκοσι δύο ἑκατομμύρια περιπλέον. Ἄν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ οὕτω ἐν Γαλλίᾳ, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, λέγω ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ὡς εἶναι συντεταγμένον, καταντᾷ ἐνταῦθα σκιά! Οἱ ὑπαλλήλοι θέλουσι πληροῦναι εἰς 5 τοὺς 9/10 καὶ δὲν θέλουσι λαμβάνει ἐν δέοντι τὴν ἀνέγκουσαν σύνταξιν· ὥστε τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἀρεθῇ διὰ τὴν αὔριον ὅπως σκιερθῶσιν καλῆτερον.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος.

Τὸ ζήτημα, Κύριοι, εἶναι σπουδαῖον καὶ καλὸν ἥτο νὰ ἀναβληθῇ ἢ περαιτέρω συζητήσῃς του ἐπὶ τὴν αὔριον. Μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ δὲν βλέπω αὐτὴν τὴν τάσιν τῆς ἀναβολῆς εἰς ὅλους, καὶ ἐπειδὴ ἔλαβον τὸν λόγον προχωρῶ εἰς τὴν ὁμιλίαν μου. Εἰ μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὑποστηρίζω τὴν τροπολογίαν, ἢ ὁ κατὰ πρῶτον λαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς ὡς εἰσηγητὴς ἀνέπτυξεν, ἀλλὰ τὴν ἀνέπτυξε, μὲ λόγον μου τὸ λέγω, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον μέρος μὲ ὀλίγας λέ-

ξεις, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον διὰ μακροτάτου λόγου. Ἑτέρος ὁμῶς Γερουσιαστὴς ἀνεπλήρωσε τὴν ἑλλειψιν ταύτην. Ἀλλ' ἐγὼ ὡς χρηματίζας ἐπὶ πολλὰς περιόδους Γραμματεὺς ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμῶσω τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Σώματος καλῆτερον παντός ἄλλου, καὶ οὐ μόνον ὡς Γερουσιαστὴς δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι καὶ οὗτοι ὡς ὑπηρετοῦνται τὴν πατρίδα καὶ τὴν πολιτείαν ὑπάλληλοι λογιζόνται, ἀλλὰ προσθέτω ὅτι αὗτοι οὐχὶ ἀπὸ δευτερεύοντα νόμον ὑπὸ μόνης τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας συντεταγμένον ἐκπηγάζουσιν, ἀλλὰ πρωτοτύπως ὑπὸ τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους, ἥτοι ὑπὸ τοῦ άρθρου 58 τοῦ Συντάγματος, κατ' ἐντολὴν καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου τὰ Βουλευτικὰ Σώματα διορίζουσι τοὺς ὑπαλλήλους τῶν, οἵτινες ὡς ἐδρεύοντες ἐντὸς αὐτῶν καὶ συντελοῦνται εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νόμων, πλέον παρὰ ὑπαλλήλοι λογιζόνται. Εἰς δὲ Γραμματεὺς Γερουσιαστῆς δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τούτων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι καὶ σπουδαία καὶ ἐπίμοχθος σπουδαία μὲν, διότι ἀφορᾷ καὶ περιστρέφεται εἰς ἔργα καὶ πράξεις, ἐξ ὧν ἐξήρτηται μέχρι κεραίας ἡ σύνταξις καὶ ἡ κατάρτισις τῶν διεπόντων ἅπασαν τὴν πολιτείαν νόμων, καὶ ὡς τοιαύτη δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος προσώπου ἢ ὑπαλλήλου· ἐπίμοχθος δὲ, διότι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ ἐπὶ τρεῖς ὅλους μῆνας, διὰ νὰ μὴ εἶπω ἐπὶ ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν τῆς ἀνεργείας τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, ἀδιάκοπον ἐργασίαν ἡμερινὴν καὶ νυκτερινὴν, τὴν μὲν ἡμέραν πρὸς κράτησιν τῶν σημειώσεων τῶν διαφόρων μακρῶν συζητήσεων καὶ προτάσεων, τὴν δὲ νυκτερινὴν πρὸς σύνταξιν τῶν περὶ τὸν καταρτισμὸν τῶν διαφόρων νόμων πρακτικῶν, ἐξ ὧν ἐξήρτηται πολλάκις μὲν ἡ ἐρμηνεία καὶ ἡ σαφήνεια, τακτικῶς δὲ ὁ καταρτισμὸς τῶν νόμων ὡς παρεδέχθησαν καὶ ὡς ἐτροπολογήθησαν· ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ καθαρόν καὶ τὸ πρωτότυπον ἀντιγραφῆς τῶν τε πρακτικῶν καὶ λοιπῶν πράξεων, καὶ τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν εἰς πλείστα διανεμητέα σώματα, ἔργα ἅτινα ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀργίας τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων. Τὸ δίκαιον τῶν ὑπαλλήλων τούτων, τῶν ὁποίων ὁ ζήλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, χρεωστῶ νὰ τὸ ὁμολογῶσω, εἶναι ἀμετρος, ἀναγνώρισε καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τῆς ὁμιλίας του· ἀλλ' ἀγνωστοὶ εἰς ἐμὲ λόγοι ὑπεργείωσαν αὐτὸν νὰ εἴπῃ ὅ,τι καὶ εἰς τὸν ἕτερον βουλευτικὸν περίβολον εἶπε, τοῦτέστιν, ὅτι θέλει εἰσαγάγει περὶ αὐτῶν ἴδιον νόμον· ἀλλ' ἀφ' ἧς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐσυζητήθη εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἀφ' ἧς ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐ-

δωκε τὴν υποσχέσιν, ὅτι θέλει εἰσφέρει ἐντός τῆς παρούσης Συνόδου τὴν εἰδικὴν τοῦτον νόμον, παρῆλθον 20 ἡμέραι χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ ὁ νόμος οὗτος, ὃν ἐπρεπε χάριν ἀδερροσύνης μάλιστα πρὸς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ φέρῃ ὅσον ἐνεστί τάχιον· ἐν τῇ ταυτῇ περιπτώσει ἡ Γερουσία εὐρίσκειται εἰς δυσχερὲς θέσιν· ἐὰν ἐπικυρώσῃ τὸ ἄρθρον α'. ὅπως ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ πῶς ἔδειδε ἰδεῖ τοὺς περὶ αὐτὴν ὑπαλλήλους τῆς, οἵτινες κατὰ τὸ πλείστον μέρος ἐνδέχονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πέραν τῆς δεκαετίας μετὰ πλείστου ὅσου ζήλου καὶ μετὰ μεγίστης εἰδικῆς ἱκανότητος, καὶ οἵτινες οὕτως ἐγκαταλειπόμενοι ἄνευ τινὸς ἐλπίδος μέλλοντος· διὰ τοῖς λόγους τούτους καὶ ἄλλους πολλούς, οὓς τὸ δίκαιον καὶ αὐτὴ ἡ θέσις τῶν ὑπαλλήλων τούτων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας παρέχουν, ἡ πρόπει ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ φέρῃ ἐντός τῆς Συνόδου καὶ τὸ περὶ τούτων νομοσχέδιον, ἢ νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν. Ἐρχομαι ἤδη νὰ φέρω παρατηρήσεις τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν φόβων, οὓς οἱ προλαλήσαντες ἐξέφρασαν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν ἢ μὴ ἐπιτυχίαν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, καὶ λέγω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς κυριεύσουν οἱ τοιαῦτοι φόβοι, τὸ νομοσχέδιον φέρει διατάξεις ὑποχρεωτικὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν καθέσιν ὑπαλλήλους, καὶ παραχούσας πλῆρες τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀποκτείναντας ὅπωςδήποτε τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐπαρξέσονται τὰ κριτήρια τοῦ ταμείου τούτου τῶν συντάξεων, οὐδέποτε θέλει ἀρνηθῇ τὸ δημόσιον τὴν πληρωμὴν τοῦ ελλείμματος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου καὶ διὰ τὴν ἴσπιν συμμετοχὴν ἐκάστου ἐπὶ τῶν ὠφελειῶν αὐτοῦ. εἰς πρὸς δὲ τὴν ἐκ τοῦ ταμείου τούτου ὑποτιθεμένην ἀδικον πληρωμὴν προγενεστέρως ὑπηρεσίας προσώπων, ἅτινα οὔτε κατεδύλον οὔτε θὰ καταθέσωσι τι λέγω, ὅτι ἡ αἰτίασις αὐτῆς δὲν εἶναι ὀρθή, καθόσον, ἐν ᾧ ἐξ ἐνὸς ὑπάρχει πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἡ τῶν δραχ. ἑκατὸν χιλιάδων καταθέσις ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ παραχωρήσεις τοῦ δημοσίου, ἀρ' ἐτέρου ὑπάρχουσι καὶ ἐκδουλεύσεις καὶ ὑπηρεσίαι παλαιαί, τὰς ὁποίας ὡς ἱερὰς πρέπει νὰ ἀνταμειψώμεν· ὥστε οἱ τοιαῦτοι φόβοι κατ' ἐμὲ δὲν ὑπάρχουσιν· ἡ πρόληψις ἐκ τοῦ ἐναντίου τῶν τοιούτων φόβων ἂν γινῇ παραδεκτὴ, θέλει ἀρῇσι ἐκκαρμῆς τὸ πολῦτιμον τοῦτο νομοσχέδιον, καὶ ἡ ἀναδολὴ θέλει ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τὸ ἐπάπειρον, ἐνῶ ὑψώσαμεν πολλὰκις ἐνταῦθα φωνὴν ὑπὲρ τῆς ταχείας εἰσαγωγῆς αὐτοῦ· διὰ τοὺς ῥηθέντας λοιπὸν λόγους, ἐπαναλαμβάνω νὰ ὑποστηρίξω καὶ παρακαλῶ τὸν Κ. ὑπουργόν.

νὰ δεχθῇ τὴν παρούσαν τροπολογίαν, καθ' ἣν συμπεριλαμβανόνται εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπαλλήλοι τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων, ἄλλως πρέπει νὰ εἰσαχθῇ, ὅπως ἐν τῇ Βουλῇ ὑπεσχέθη, τὸ περὶ τούτων νομοσχέδιον ἐντός τῆς παρούσης Συνόδου.

Ἐπανέλαθεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους εἰς τὴν ὁμιλίαν του εἶπε, πρὸς δὲ καὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον θέλει φέρῃ εἰς τὴν προσεχῆ Σύνοδον ἐκ τῶν πρώτων εἰδικῶν περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωματίων νομοσχέδιον· καθόσον δ' ἀρρῶ τούς ἐκφραθέντας φόβους καὶ τοὺς λογαριασμούς των τε καταθέσεων καὶ τῶν δοθησομένων συντάξεων λέγω, ὅτι, ὅστις γνωρίζει τὴν ἀπλὴν μέθοδον τῶν 3 δύναται εὐκόλως νὰ ὑπολογίσῃ πόσα θέλουν πληρωθῆαι ἐτησίως εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, ἅτινα θέλουν πληρωθῆαι ἀδιακόπως, καὶ μόνον ὅταν φθάσῃ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, τότε θέλει πληρωθῇ εἰς τὴν ὑπαλλήλον ἢ σύνταξιν· ἀλλὰ φρονεῖτε ὅτι οἱ ἀποκτείναντες ἤδη τὸ δικαίωμα ἐκ πρώτων ὑπηρεσιῶν ἀναδύνονται εἰς μέγαν ἀριθμὸν, ἀπαντῶ ὅτι ἐὰν φρονῇτε οὕτως ἀπατάσθε· οἱ τοιοῦτοι εἰσιν εἰκόριθμοι, καὶ πολλοὶ τούτων δὲν θέλουν ἢ δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, οἱ μὲν διότι εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῇ ὠφελείας, οἱ δὲ διότι δὲν συνεπλήρωσαν εἰσάτι τὴν ἡλικίαν φρονῶ λοιπὸν ἐν παροίῳ, ὅτι ὁ νόμος οὗτος θέλει ἐκφρασθῇ, καὶ πολλοὶ θέλουν εὐλογεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν τοιοῦτον νόμον.

Ἐπέρειεν ὁ Γερ. Κ. Μήλιος ἀναγνωρίζω ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως εἶναι μῆκρον πατέρημα· νομίζω ὅμως, ὅτι φέρει καὶ ἐν ἀδικον, καὶ βεβαίως πᾶς νόμος, ὅστις περιέχει ὅρον τινὰ ἔχει ἐν ἐαυτῷ καὶ αὐτὸ τὸ ἀδικον· τοῦτο συνέστη καὶ εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμου, καθ' ὃν οἱ μὴ ἔχοντες ὑπηρεσίαν πλῆρη τῶν 30 ἐτῶν δὲν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως καὶ ἀδικούνται· ἤθελεν εἰσθαι καλῆτερον ἐν ἄλλῳ μέτρῳ· τοῦτ' ἐστὶν ὁ ἔχων ὑπηρεσίαν ἀνωτέραν τοῦ ὅρου τῶν 10 ἐτῶν νὰ λαμβάνῃ ἀπολούμενος ἀναλογικῶς τι ποσὸν συντάξεως· τῆς πρώτης πάντων συνιστῶ εἰς τὸν Κ. ὑπουργόν, ὅστις ἂν εὐχαριστῆται διὰ τὴν παραδεχθῇ.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅλοι οἱ νόμοι οἵτινες ἔχουσιν ὅρον τινὰ εἴτε μικρὸν εἴτε μεγάλον περιέχουσιν ἐν ἐαυτοῖς καὶ τὸ παρακολουθοῦν πάντοτε τὸν ὅρον ἀδικον· ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐὰν τὸν ὅρον τῆς δεκαετίας διεγρόμεν πάλιν δὲν θέλομεν ἀπαρῆγει τὸ ἀδικον, ἐνῶ θέλομεν πάλιν

πλασιάζει τὰ αἷτια καὶ τὰς ἀπορροὰς τῆς μὴ δῆθεν ἐναρμογῆς τοῦ νόμου τούτου, περὶ ἧς μύριοι διαταγμαὶ ὑπάρχουσι.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος. Ἀποριῶνα νὰ ἐπαναλάβω τὰ αὐτά, διότι οὔτε διαθέσιν εὐρίσκω ὑπομονῆς εἰς ὑμᾶς νὰ τὰ ἀκούητε, οὔτε ἐγὼ ἔχω τοιαύτην ὡς ἐκ τῆς θέσεως, εἰς ἣν προέβη ἡ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωματίων συζήτησις.

Ἐπὶ ἀνέγκαν ὁ Γερ. Κ. Κρεστινίτης· πρὶν ἢ ψηφοφορήσωμεν τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον ἃ, λέγω ὅτι, ἂν εὐχαριστῆται ἡ Γερουσία, δεῖον νὰ εἰπωμεν καὶ ἀποφανθῶμεν διὰ νὰ μὴ λάθῃ χώραν ψηφοφορία, ὅτι παραδεχόμεθα τὸ ἄρθρον πρῶτον, ὅπως ἔχει εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὑπὸ τὸν ὅρον καὶ τὴν ὑποχρῶσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τοῦ νὰ φέρῃ ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς ἐπομένης Συνόδου ἐκ τῶν πρῶτον τὸ ἀνήκον νομοσχέδιον περὶ ἀπομοιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομοθετικῶν Σωματίων σχετικῶς πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν θέσιν μὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον περὶ συντάξεως.

Ἡ Γερουσία ὁμοφώνως παραδεξαμένη τὴν πρότασιν ταύτην ἀπεφάνητο, ὅτι παραδέχεται τὸ ἄρθρον πρῶτον, ὅπως ἔχει, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τεθέντα ὅρον παρὰ τοῦ Γερ. Κ. Κρεστινίτου, καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Χατζίσκου.

Ἐπομένως παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Φίλ. Γεωργίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 2 Αὐγούστου 1864, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κύριος Α. Μοναρχίδης, προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλ. Γεωργίου ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χατζίσκου ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Ἡ ἀναγνώσις τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβοῦσης ὡς μήπω καταρτισθέντων ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἡ ἐπὶ ταύτης συζήτησις κατὰ τὸ ἐλευσόμενον Σάββατον πέμπτην ἡμέραν τρέχοντος μηνός· ἔχει δὲ αὕτη ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐφεξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

1) Τὴν ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1860 ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς χάρας Ἐθνεὺς Κωστῆ Ταγκαλάκη, παραπλουμέντος κατὰ τοῦ εἰσαγγελλέως τῶν ἐν Τριπόλει πλημμελειοδικῶν, ὡς ὀλιγωρήσαντος νὰ ἐξετάσῃ οὕς αὐτὴ ἐπρότεινε μάρτυρας τῆς δολοφονίας τοῦ συζύγου τας, συμβάσας εἰς τὴν θέσιν Καρβουνάρι τῆς Κερκυραίνης.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

2) Τὴν ἀπὸ 18 Μαρτίου 1861 ὑπ' ἀριθ. 20 τοῦ Κ. Ἀναγύρου Ἀνδρέου Χ. Ἀναγύρου ἐπικαλουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας πρὸς τύπωσιν τῆς παρ' αὐτοῖς γενομένης συλλογῆς ποικίλων ὑπομνημάτων καὶ ἐγγράφων ἀφορῶντων τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821.

Ἐπειδὴ τὸ ταμίον τῆς Γερουσίας δὲν ἔχει πίστωσιν διὰ παρόμοια ἔξοδα, ἡ ἐπιτροπὴ ἀνατίθει τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Σώματος.

3) Τὴν ἀπὸ 16 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 23 τοῦ ἐκδότου τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος εἰς Ἑβραϊκῆς τῆς Γεωργίου ἐπικαλουμένου τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοῦ συγγράμματος τούτου συνδρομὴν τῆς Γερουσίας.

Ομοίως.

4) Τὴν ἀπὸ 3 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 29 τοῦ Γεωργίου Καλιτσῆ ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ, δι' ἧς ἐπικαλεῖται τὴν πρόνοιαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς θυγατρὸς του ἐχούσης δικαίωμα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, ἕνεκα τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐλθούσεσων καὶ θυσιῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, εἰς τὸ ὅποιον ἐυστάθῃ καὶ πύρσι παρόμοια ἀναφορὰ τοῦ δυστυχοῦς τούτου ἀγωνιστοῦ.

5) Τὴν ἀπὸ 6 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 32 τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Τζόγιτι καὶ Ἀλάτα τῆς ἐπαρχίας Πηλίας, παραπλουμένων κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς διατάξαντος τὴν καταμέτρησιν 200 στρεμμάτων ποτιστικῶν γαιῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Τζόγιτι, τὰς ὁποίας προτίθεται νὰ παραχωρήσῃ διὰ κερτικῶν γραμματίων εἰς τὸν Κ. Π. Χαλκιάπουλον ἐναντίον τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου 1843.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, λαβὼν φαίνεται ἐξωδίκως γνῶσιν τῆς προκειμένης ἀναφορᾶς, διεύθυνεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας τὴν ἐπισυναπτομένην ἐκθεσιν, δι' ἧς ἀναγεῖται τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ, τὴν ὁποῖαν δύναται τὸ Σῶμα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

6) Τὴν ἀπὸ 8 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 34 τῆς Ἀναθούλας χάρας Δημητρίου Ὀλυμπίου, δι' ἧς ἐκθέτουσα τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της καὶ ὡς στρατιωτικοῦ καὶ ὡς ἐλληνοδιδασκάλου ἐξαιτεῖται νὰ τῇ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μηνιαία σύνταξις.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ στενῶς ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως.

7) Τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 35 τοῦ Γεωργίου Κίτζου Ζήκου ἐξ Ἠπείρου γέροντος ἀγωνιστοῦ, ἐξαιτουμένου χάριν τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων του νὰ τῇ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μηνιαία σύνταξις.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

8) Τὴν ἀπὸ 18 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 50 τοῦ Βασιλείου Μπουδάρη πλωτάρχου ἀποστράτου, ἐξαιτουμένου νὰ τῇ χορηγηθῶσι ὑπὸ τοῦ δημοσίου λόγῳ προκαταβολῆς δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες ἑπτάκατοι τῆς μισθοδοσίας του, ἐπιπτομένων ἐξ αὐτῆς δραχμῶν χιλίων κατ' ἔτος μέχρι τελείας ἐξορκίσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ παρούσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

9) Τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 52 τοῦ Δ. Νικολάου ἱατροῦ ὑπακίου Ἕλληνας, δι' ἧς κατακηρύκει τὸν ἐν Ἰωαννίνοις Ἕλληνα Πρῶτον Κ. Πάχωρα, ὡς διαπραξάντα ἐναντίον του διαφόρους παρανομίας καὶ ἐγκληματικὰς πράξεις, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ ἀποσταλῇ ἀναγκαστὴς πρὸς ἐξέλεγχον καὶ ἀναγκάλῃ τῶν κατ' αὐτοῦ διαπραχθέντων.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ παρούσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ εἰστάσῃ περὶ τῶν παραπῶν τοῦ ἀναφερομένου.

10) Τὴν ἀπὸ 12 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 56 τοῦ Νικολάου Γέροντα πολίτου Ἀθηναίων, δι' ἧς ἀναφέρειν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1834 τῷ ἀφρηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν οἰκόπεδον ἐκ πηλῶν 7500 κείμενον ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, χάριν ἀνασκαφῶν, καὶ ὅτι δὲν τῷ ἐγένετο διὰ τοῦτο ἡ ἀνάγκη ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ

Β. Διάταγμα τῆς 30 Ἰανουαρίου 1834 ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς ἀποζημιώσεώς του.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ παρούσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

12) Τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 63 τοῦ Γεωργίου Ἀρίνη ἐκθέτοντος τὰς κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις του, καθ' ἃς ἐλαβε δύο πληγὰς, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τῇ ἀπονεμηθῇ ἤδη, ὅτι κατήντησεν εἰς ἀνικανότητα γήρατος, ὁ ἀνάλογος στρατιωτικὸς βαθμὸς καὶ ἡ παρακολουθοῦσα αὐτὸν μηνιαία σύνταξις.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

13) Τὴν ἀπὸ 11 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 75 τοῦ Κ. Κ. Παπαρηγοπούλου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπικαλουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας πρὸς ἐκδοσιν τῆς παρ' αὐτοῦ συνταχθείσης ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν νεωτέρων.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ καὶ περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου ὅπως καὶ περὶ τῶν ἀνωτέρω τῆς αὐτῆς φύσεως αἰτήσεων.

14) Τὴν ἀπὸ 8 Μαΐου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 76 τῆς ὀρφανῆς Βασιλικῆς Παναγιώτου Καραγιάννη, δι' ἧς ἐκθέτουσα ὅτι δὲν ἔδυνάμην μέχρι τοῦδε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς προκίσεως, τὴν ὁποῖαν τῇ ἐχορήγησεν ἡ Κυβέρνησις χάριν τῶν πατρικῶν αὐτῆς ἐκδουλεύσεων, ἐξαιτεῖται νὰ τῇ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μηνιαία σύνταξις μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς της.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

15) Τὴν ἀπὸ 18 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 84 τοῦ Βασιλείου Θεοδοσίου Νεοφωτιστοῦ, ἐξαιτουμένου ὅπως συστηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τῇ χορηγηθῇ ἀνάλογος περιθάλψις, καὶ νὰ διορισθῇ καθηγητὴς τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν καὶ ἰδίως τῆς Ἀραβικῆς, ἣν προσηκόντως ἐπίσταται.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως.

16) Τὴν ἀπὸ 23 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 95 τοῦ Γ. Α. Ματζοῦνη παραπονουμένου κατὰ τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς ὡς ἀρνηθέντος νὰ τῇ χορηγήσῃ ἄδην ὅπως ἐκδίδῃ καὶ υπογράψῃ

τὴν ἐφημερίδα πρὸς τὸν Μάλλον τῆς Πατρίδος καθ' ἣν ἔκαμε συμφωνίαν μετὰ τοῦ πρώην ἐκδότης αὐτῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

17) Τὴν ἀπὸ 21 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 110 τοῦ Κ. Ἀθανασίου Σέκερη, δι' ἧς ἐκθέτων τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας του, τὰς ὁποίας συγκεφαλαιῶν εἰς δραχ. 59,147 61/00 ἐξαίτεται ὅπως τῇ προσδιορισθῇ ἔδῃ, ὅτε ἐρῶσαν εἰς γερωντικὴν ἡλικίαν, ἀνάλογος μηνιαία σύνταξις δι' ἑαυτὸν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του διὰ τὴν σύζυγόν του.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ στενωτάτα ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

18) Τὴν ἀπὸ 8 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀρ. 111 τοῦ Κ. Φραντζέσκου Φόνου ἢ Παπαμηνόλη ἐξ Ἰδρας, δι' ἧς ἐπαναλαμβάνων τὰς ὁποίας καὶ διὰ προγενεστέρων ἀναφορῶν του πρὸς τὰ βουλευτικὰ σώματα ἐξέθηκε θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις πρὸς τὸ ἔθνος, καὶ τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν εὕρεσκαται σήμερον ἡ οἰκογένειά του, ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας ὅπως ἀποδοθῇ καὶ εἰς αὐτὴν δικαιοσύνη, ὅπως ἀπεδόθη μέχρι τοῦδε εἰς πολλοὺς ἄλλους ὁμοίους του.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ στενωτῶς ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ νὰ λάβῃ πρῶτα περὶ αὐτοῦ ἔχοντος ἀδύνατον οἰκογενεῖαν καὶ δεινῶς δυστυχοῦντος, καθὰ γνωρίζουσι καὶ οἱ συμπολίται του ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Ἑξωτερικῶν.

19) Τὴν ἀπὸ 5 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 115 τῶν Κυρίων Καλαμίδα καὶ Πολυχρόνου, παραπονουμένων ὅτι κρατοῦνται ἀναιτίως ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Γκαρπολά, παραδικαζομένης τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἐναντίον τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ παρούσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονά των καὶ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον.

20) Τὴν ἀπὸ 19 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 146 τῆς Μαρούς χήρας Παπανικολῆ, δι' ἧς ὑπομνησκούσα τὰς πρὸς τὸ ἔθνος πασιγνώστους ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, ἐξαίτεται νὰ τῇ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μηνιαία σύνταξις.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ στενωτῶς πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ αἴτησις τῆς ἀναξιοπαθοῦσας ἀναφερομένης

καὶ ἐχούσης μεγάλην δικαιοσύνην εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

21) Τὴν ἀπὸ 24 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 147 τοῦ Ἀθανασίου Καρδαρά, δι' ἧς ἐκθίεται ὅτι ἀναδεχθεὶς ἐπὶ δημοπρασίας τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ δραχ. 93,500 ἠναγκάσθη πρὸς ἐκπληρώσιν τῶν ὑποχρεώσεων του νὰ δαπανήσῃ δρ. 107,826, ζημιωθείς οὕτω δραχ. 13,326, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῆς Γερουσίας, ὅπως τῇ πληρωθῇ ἡ ζημία αὕτη ἐκ τοῦ δημοσίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

22) Τὴν ἀπὸ 28 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 162 τοῦ Νικολάου Δράκου ἢ Στουραῖτη ἀνθυπολοχαγοῦ ὑπηρετήσαντα κατὰ τὸ 1848 ὑπὸ τὸν Γιάννην Κώστα ἐπὶ κεφαλῆς 25 ἀνδρῶν, καὶ ἐξαίτουμένου τοὺς μισθοὺς του, οἵτινες ἔκτοτε τῷ καθυστέρουνται.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ παρούσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

23) Τὴν ἀπὸ 27 Ἰουλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 177 τῆς Μαριγῶς χήρας Ν. Ι. Ροδινοῦ χρηματίσαντος πρωτοδικῆς ἐπὶ δεκαετίαν δι' ἧς ἐξαίτεται αὕτη τὸν περιορισμὸν τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ 25 εἰς 20 ἢ 21 ἔτος, διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ αὕτη νὰ ὠρελθῇ ἐκ τῶν ἐπιδραστημάτων αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ παρούσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Λυγούστου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Β. Χρηστακόπουλος, Ἰω. Παξιμάδης, Ν. Καλλέργης.

Ἀπαγγεῖλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κ. Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Κ. γραμματέως τὸ ἀρθρον 2 καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας, ὅπως ἔχει. Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Α. Πολυζωίδης εἶπεν· εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ παρὼν νόμος καταρτίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γαλλικοῦ νόμου μετὰ παραλείψεις τινάς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι καὶ ὠφέλιμοι ὡς πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἀλλ' εἶναι καὶ τινες παραλείψεις διατάξεων αἰτινές εἰς ἐλαττωθεῖς, καὶ ἐὰν αὗται περιελχόντο εἰς τὸ ὑπό συ-

ζήτησιν νομοσχέδιον δὲν ἤθελε λάβει χώραν ἢ μακρὰ ἐκείνη συζήτησις καὶ ἀνάπτυξις, ἣν ἔκαμεν ὁ εισηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν παραδοχὴν τῆς ἐκ μέρους αὐτῆς προταθείσης τροπολογίας ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν κλπ. τοῦ συνταξιοδοτηθητομένου φρονῶ λοιπὸν ὅτι δὴν διατάξεις τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, αἵτινες παρελείφθησαν, εἶναι φιλάνθρωποι, καὶ προτείνω νὰ συμπεριληφθῶσιν, ἐὰν ἐγκρίνη ἡ Γερουσία· (ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων ἀνέγνω τὰς διατάξεις ταύτας).

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ ἄρθρον 6 περιλαμβάνει οὐχ' ἥττον τὰς διατάξεις, ἀς ὁ προαγορεύων Κ. Γερουσιαστὴς ἐπικαλέσθη· τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐρχεται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ α. ἁρθρου, ἀμφότερα δὲ συνδυαζόμενα περιέχουσι τὰς περιπτώσεις, περὶ ὧν προβλέπουσιν αἱ ἀναγνωσθεῖσαι διατάξεις τοῦ Γαλλικοῦ νόμου, αἱ ὅποιαι δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 6 ἁρθρου.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἀναγνωσθέντος τοῦ 3 ἁρθρου, ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος παρετήρησε τὰ ἑξῆς· ἡ κατὰ τὴν χθεσινήν συνεδρίαν λαβθεῖσα χώραν ἐκτεταμένη συζήτησις ἐπὶ τῆς δευτέρας τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀπερρέφει τὸν χρόνον τῆς συζήτησεως ἐπὶ τῆς πρώτης τροπολογίας τῆς καὶ οὐσιωδেষτέρας, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμία τῶν τροπολογιῶν τούτων παρεδόχθη· ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγνωρίσας τὸ δίκαιον τῶν ὀλίγων ὑπαλλήλων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, περὶ ὧν ὡς παραλειφθέντων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δικαιουμένων εἰς σύνταξιν πρόβλεπεν ἡ πρώτη τροπολογία, καὶ τὴν δικαίαν ὑπὲρ αὐτῶν πρότασιν ἀμφότερων τῶν σωμάτων ὑπετέθη νὰ φέρῃ ἐντὸς μὲν τῆς παρούσης συνόδου, ὡς εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ, εἰς τὴν ἐναρξιν δὲ τῆς ἐπομένης ἐκ τῶν πρωτίστων, ὡς εἶπεν ἐνταῦθα, εἰδικὸν νομοσχέδιον περὶ ἀφομοιώσεως τούτων με τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, καὶ κατὰ συνέπειαν περὶ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐκ τοῦ ὁποίου παρελείφθησαν διὰ μόνον τὸν ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ προταθέντα λόγον τοῦ ὅτι οὗτοι δὲν φέρουσι δῆθεν τὸν χαρακτῆρα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ νομοσχέδιον, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τούτον τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας παρεδόχθη τὸ α. ἄρθρον ὡς εἶχεν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ἐὰν ὁ Κ. ὑπουργὸς θέλῃ νὰ ἴσται συνεπὴς πρὸς ὅσα ὑπασχέθη, πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὥστε καὶ ἐνταῦθα, ὅπου πρόκειται περὶ καταλογισμοῦ τοῦ χρόνου τῶν ὑπηρεσιῶν, νὰ συμπεριληφθῇ καὶ

ἡ ἐν ταῖς νομοθετικαῖς σῶμασιν ὑπηρεσία, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα πολλοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐγγραμμάτισαν καὶ ὡς ὑπαλλήλοι νομοθετικῶν σωμάτων καὶ τὰ παρόμοια.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῆς τροπολογίας, ἣν ὁ προαγορεύων Κ. Γερουσιαστὴς προτείνει, περιορίζεται ἡ εὐρεία σημασία τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπηρεσίας, ἣν εἰς αὐτὴν διδομεν, ὀρίζοντες καὶ ἐννοοῦντες διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου ὡς δεκτὴν πᾶσαν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ αὐτῆς τῆς σμικροτάτης ἐργασίας, ἣν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τινὲς εἶχον ἐπιφορτισθῇ, τῆς μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος εἰς τοὺς ἀσκούς πρὸς χρῆσιν τῶν στρατευομένων ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους· ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ τῆς Β. Κυβερνήσεως ὑπηρεσίας θεωρεῖται θεσπάζει περιορισμένος, καὶ ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ α. ἁρθρου· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος εἶναι ἀπεριόριστος, καὶ ἐν αὐτῇ ὑπολογίζεται πᾶσα ὑπηρεσία, ἣν ἔκαμεν ἕκαστος, καθόσον τότε οὕτως Β. Διατάγματα οὐτε νόμοι ὑπῆρχον· διεθεδαίωσε δὲ ἐνταῦθα ὁ Κ. ὑπουργὸς κατ' ἐρωτήσιν τινος ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀγῶνι πολιτικὴ ὑπηρεσία λογίζεται διπλῇ κατὰ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἡ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, καὶ ταύτην τὴν ἐννοίαν ἔχει τὸ παρὸν ἄρθρον.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 3 ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος ἐπιπλέον τοῦ ἁρθρου 4, ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος προτείνει νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὰ ἀκόλουθα· εἰδὼς δὲ τοὺς δημοδιδασκάλους ὀρίζεται ὁ μηνιαίος μισθὸς συμπεριλαμβανομένων τῶν διδασκτρῶν καὶ ἐνοικίων εἰς δραχ. 150 διὰ τὸν πρωτόβαθμον, 120 διὰ τὸν δευτερόβαθμον καὶ 80 διὰ τὸν τριτόβαθμον, ἐκτὸς ἂν ἄλλος νόμος ὀρίσῃ τὰ περὶ αὐτῶν· ὑπὸ τοῦ πνεύματος, εἶπε, τῆς δικαίας ὠφελείας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ὁρμώμενος προτείνει τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν ὑπὲρ τῶν δημοδιδασκάλων· δὲν κατορθοῦται ἡ πρὸς αὐτοὺς χορήγησις ἀναλόγου ὠφελείας ἀπέναντι τῶν λοιπῶν δημοσίων λειτουργῶν, εἰν ὑπολογισθῇ ἡ σύνταξις των ἐπὶ μόνῃς τῆς μισθοδοσίας των, διότι ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν πρωτόβαθμοι λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μόνον δραχ. 100, οἱ δὲ δευτερόβαθμοι 80 καὶ οἱ τριτόβαθμοι 50· ὥστε οἱ τοιοῦτοι δημοδιδασκαλοὶ μετὰ εἰκοσιπεντατῇ ὑπηρεσίαν, ἣν εὐτυχῆσιν νὰ διανύσωσι, δὲν θέλουσι λαμβάνειν εἰμὴ οἱ μὲν πρῶτοι δραχ. 50, οἱ δὲ δεῦτεροι δραχ. 40 καὶ

οι τρίτοι δραχ. 25· η τάξις αὕτη τῶν δημοδιδασκάλων, εἶπε, εἶναι μία τῶν πολυπληθεστέρων τάξεων, ἀλλὰ δι' αὐτάς οὐδεμία ἐκ τῶν νόμων προέρχεται ὠφέλεια, ἐνῷ διὰ τὰς ἐξ ὀλιγίστων μελῶν τάξις πᾶσα φροντίς καὶ μέριμνα καταβάλλεται· οἱ δημοδιδασκαλοὶ οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες καλλιεργοῦν καὶ μορφώνουν τὰ ἄμορφα τέκνα τοῦ λαοῦ, καὶ δίδουσι τὴν πρώτην ἀγωγὴν εἰς αὐτά, ὃ ἐστὶν εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι προσφέρουν τὰς μεγαλειτέρας ὠφελείας εἰς τὴν κοινωνίαν· ἐνῷ δὲ προτφέρουν τοιαῦτα ἐκδουλεύσεις, μετὰ εἰκοσιπενταετῇ ὑπηρεσίᾳ θέλουσιν ἀπολαμβάνει τὴν ἐλαχίστην ὠφέλειαν μὴ συγκρινομένων οὐδὲ μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ τελωνοφύλακος καὶ τελωνοσταθμαρχοῦ διὰ τοὺς λόγους τούτους· ἀναγκάστην νὰ προτείνω τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, τῆς ὁποίας τὴν ἐπὶ τὸ γραμματικώτερον καὶ κανονικώτερον κατάρτισιν δὲν δυσκολεύεται νὰ παραδεχθῇ· ἐπειδὴ δὲ ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι ἐνταῦθα προκειμένου περὶ συντάξεων καὶ οὐχὶ περὶ μισθοδοσιῶν, ὅτι δύναται νὰ προταθῇ αὐξήσις αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ ἐκφρασθῇ ἡ προκειμένη τροπολογία, ὃ ἀγορεύων Γερουσιαστὴς προσέθηκεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ αὐξήσεως μισθοῦ, ἀλλὰ περὶ ὑπολογισμοῦ ἐν τῇ μισθοδοσίᾳ τῶν δημοδιδασκάλων τῶν τε δικακτῶν καὶ ἐνοικίων, ἅτινα ἀπολαμβάνουσι καὶ ἅτινα εἰσὶ διαρκή ἐπιμιθία, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον, διότι ἀνεῦ αὐτῶν οἱ δημοδιδασκαλοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ δεχθῶσι τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου ἐπὶ τῇ ἀπολαυῇ μόνου τοῦ ἐκ δραχ. 100 80 ἢ 50 μηνιαίου μισθοῦ.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν· εἰάν παραδεχθῶμεν τὴν προτεινομένην τροπολογίαν, ὅπως προτείνεται, θέλομεν δεχθῇ μίαν πλαστὴν μισθοδοσίαν τῶν δημοδιδασκάλων, ἥτις ἔχει συνεπίαις κακὰς καὶ καλὰς, διότι ὡς θέλει ὠφελῆθῃ δημοδιδασκαλὸς τις εἰάν λάβῃ σύνταξιν ὀριζομένην καὶ ἐπὶ τοῦ διδάκτρου του, τοιοῦτοτρόπως θέλει καταθέτει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ τῶν διδάκτρων του· ἀλλὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν διὰ τὸν λόγον τοῦ ὅτι κάνεις δὲν δύναται νὰ ὁρίσῃ μόνος τὴν μισθοδοσίαν του, λόγον, δι' ἃν καὶ ἡ Βουλὴ ἀρνήσας τὰ ποσοστὰ τῶν ταμιῶν, ἅτινα ἀναβαίνουν εἰς μέγιστον ποσὸν κατὰ μῆνα· ἐκτὸς τούτου δὲν δυνάμεθα διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας ταύτης νὰ φέρωμεν ἐν τῷ νόμῳ ἐξαίρεσεις, ἐνῷ ὁ νόμος εἶναι γενικός· εἰς ἄλλην περίστασιν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἡ τοιαύτη

αὐξήσις, καὶ ὥσως ἐν τῇ περιπτώσει, ἢν ἀνέφερεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης.

Ἐπανέλαθον ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος· ἀτυχιστάτη ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτροπὴ σας ὡς πρὸς ὅλας τὰς τροπολογίας, δι' ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐπὶνεγκιν' ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀρῶν ἀπὸ εὐγενὲς αἰσθημα εἰσήγαγε τὴν παρόντα νόμον, ἄπορον εἶναι πῶς ὑπὸ ἐτίμου αἰσθήματος ἐμπνεόμενος, ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος δηλονότι τοῦ ὅτι ἡ μοῖρα συνεκέντρωσεν εἰς ἓν μόνον πρόσωπον ἅπαντα τὰ ρῶτα, δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν τροπολογίαν, ὅσον ἐπιμελής, ὅσον δικαίᾳ καὶ ἂν ἦναι αὕτη· παραλείπων δὲ νὰ προσθέσω τοὺς λόγους τοῦ ἐπωφελοῦς καὶ τοῦ δικαίου τῶν τροπολογιῶν, αἵτινες τείνουν πρὸς τὴν καταλληλότεραν κατάρτισιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ οὐχὶ πρὸς ἄλλον σκοπὸν, περιορίζομαι νὰ ἐπαναλάβω ὅτι οἱ δημοδιδασκαλοὶ ἀδικοῦνται μὴ ὑπολογιζομένων εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς συντάξεώς των καὶ τῶν τακτικῶν διδάκτρων αὐτῶν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὸν δια χειροτονίας καὶ τὸ ἄρθρον 4, ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 5, ἀνεῦ τινὸς ἀντιρρήσεως, ὅπως ἔχουσι.

Ἀναγνωσθέντος ἐπειτα τοῦ ἁρθροῦ 6, ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι κατὰ λάθος εἶπε τῷ Γερουσιαστῇ Κ. Πολυζωίδῃ ὅτι ἡ τροπολογία του περὶ προσλήψεως διατάξεων τινῶν τοῦ Γαλλικοῦ νόμου ἔχει χώραν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, διότι αὕτη δὲν ἔχει χώραν καὶ ἐνταῦθα· ἀλλὰ δὲν τὸν ἠδίκησεν, εἶπεν, ὡς πρὸς τὴν πρότασιν του, καθόσον αὕτη ἐπρεπε νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἁρθροῦ, τὸ ὅποιον εἶχε συζητηθῇ κατὰ τὴν χθελσινὴν συνεδρίαν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 6, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα 7 καὶ 8, ἀνεῦ τινὸς ἀντιρρήσεως, ὅπως ἔχουσι.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθροῦ 9 ἀναγνωσθέντος· ὁ Γερ. Κ. Μίλιος ἤρῳτο τι ἐννοεῖται διὰ τῆς φράσεως αἱ σύνταξιν καὶ ἀποζημιώσεις εἰς ἐθνικὴν γῆν· ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπάντησεν· ἐπειδὴ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ εἰς τὸν χρόνον τῶν ὑπηρεσιῶν λογίζεται καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ὑπηρεσία, ἐπρεπε νὰ ἐξαίρεθῇ ἐξ αὐτῆς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπερ ἀντεμείρηθ δι' ἀποζημιώσεως εἰς ἐθνικὴν γῆν, διὰ νὰ μὴ δοθῇ διπλὴ ἀμοιβή· ἐννοεῖται δὲ ὅτι εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ μεταγενέστεραι ὑπηρεσίαι ἐκεῖνου, ὅστις ἀντημείρηθ, ἢ αἱ πολιτικαὶ ὑπηρεσίαι ἐκεῖνου, ὅστις ἀντημείρηθ στρατιωτικῶς,

Μετά τὰ λεχθέντα ἐγένετο δικτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 9 ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ ἁρθρου 10 μετὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ἀναγνωρίζω τὸ εὐγενὲς αἶσθημα, ὅπερ ὠδήγησε τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν προκειμένην τροπολογίαν· ἡ φιλάνθρωπος αὕτη τροπολογία ἐρχεται νὰ θέσῃ ὅρον τινὰ μικρὸν ὡς πρὸς τὸν χρόνον τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως τῆς χήρας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπαλλήλου, ἀλλὰ καὶ ὁ ὅρος οὗτος συνοδεύεται μετὰ τὰ ἀνάλογα ἀδικήματα, ὥστε καὶ διὰ τοῦ ὅρου τούτου, ὅστις θέλει συνιπάγει τὴν ἀφαίρεσιν πολλῶν χρημάτων ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, τὸ ὅποιον τότε θέλει μείνει ἀνεπαρκὲς ὡς πρὸς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα, δὲν θέλομεν δυνισθῆ νὰ ἀπορῶμεν τὰς ἀδικίας· ἄλλως τε ὑπάρχει νομικὸν ἀξίωμα λέγον, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς ἄλλον ὅ,τι δὲν ἀπέκτησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ συνταξιούχος, ὁ ὅποιος δὲν ἀπέκτησεν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ τοιοῦτο μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του εἰς τὴν χήραν σύζυγον αὐτοῦ.

Ἀντίταξεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος· ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἕνα ἄλλον περίβολον εἶπεν, ὅτι τὸ καλὸν ἔχει ἔχθρον τὸ καλῆτερον, ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ἐφαρμόζει τοῦτο μὴ παραδεχόμενος τὴν παρούσαν τροπολογίαν· ἰσχυρίζεται ὅτι καὶ ὁ ὅρος τῶν δέκα ἐτῶν εἶναι ὅρος ὁ ὅποιος ἔχει συνεπείας καὶ ἀδικίας διὰ τοὺς ἀποθανόντας πρὸ τῶν δέκα ἐτῶν· ἀκολουθῶν δὲ εἶπεν ὅτι ὁ ὅρος οὗτος θέλει ἀφαιρέσει πολλὰ χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, ὅπερ θὰ ἔχῃ συνεπείας διὰ τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ὥστε ἐνταῦθα ἐπιζητεῖ τὸ καλῆτερον, τὴν εὐτελεῆ σύνταξιν τῶν δικαιουμένων, ὅπερ εἶναι ὁ ἔχθρος τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καλοῦ, ὅπερ φέρει ἡ τροπολογία, τῆς ἐπιστροφῆς δηλονότι εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος μετὰ ὑπηρεσίαν δέκα ἐτῶν, τῶν συνεισενεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ χρημάτων.

Προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Φίλιππος Ἰωάννου.

Δύο ἐνατάσεις ἐπέφερεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τῆς προκειμένης τροπολογίας, πρῶτον ὅτι καὶ διὰ τοῦ ὅρου τῶν δέκα ἐτῶν δὲν θὰ ἀπορῶμεν τὴν ἀδικίαν, καὶ δευτέρον ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἀφαιρέσωμεν πολλὰ χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων, δι' ὧν θέλει συνταξιοδοτηθῇ ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

Ἐάν αἱ περιστάσεις εἶναι τοιαύται ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπο-

ρῶμεν ἢ νὰ θεραπεύσωμεν ὅλα τὰ ἀδικήματα, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ θεραπεύσωμεν τὰ μεγαλειότερα· ἡ μεγαλειότερα θεοδαίως ἀδικία εἶναι ὅταν τις ἐνῇ χάνει τὴν σύνταξιν, διότι δὲν ἐπέζησε μέχρι τῆς εικοσιπενταετίας, ταῦτοχρόνως ἀπολίσσῃ καὶ τὰ χρήματα, ἅτινα κατέθεσεν ἐπὶ 24 φεβ' εἰπὼν ἔτη, ἐνῷ δὲν εἶναι ἀδικία τοιαύτη ὅταν τις ἀπολίσσῃ τὴν κατάθεσιν πέντε μέχρις ἐννέα ἐτῶν· ὑποθέσκατε ἐπὶ παραδείγματι, ὅτι ὑπάλληλος τις ἔχων 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀποθνήσκει, καὶ ἐνῷ ἀρίσκει πολυτάλαντον περιουσίαν, ταῦτοχρόνως ἀρίσκει καὶ χήραν σύζυγον ἔχουσαν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἡ οἰκογενεῖα αὕτη θέλει ἐπιτηθῇ ἐκ τῶν χρημάτων ἄλλου ὑπαλλήλου, ὅστις ἐνῷ δὲν κτύπησε νὰ ἐπιζήσῃ μέχρι τῆς ἀποκτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως, ταῦτοχρόνως ἀπέθανε κατὰ τὸ 21 ἔτος τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκατέλειπε χήραν καὶ οἰκογενεῖαν πενονομένην· οἱ ἄνθρωποι ὑποφέρουν μὲν τὰς δυστοχίας, ἀλλὰ δὲν ὑποφέρουσι τὰς ἀδικίας, διότι καὶ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία εἰς τοιαύτας περιστάσεις πρέπει νὰ νομοθετῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ πρσγίνεται ἀδικία τις ἐκ τῆς ὁποίας ἀφουκτὰ εἰσι τὰ παράπονα.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦ ὅρου τῶν δέκα ἐτῶν θὰ ἀφαιρῶσιν ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων μέρος τῶν κατατεθέντων χρημάτων, ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ἀφαιρηθῇ πολλὰ χρήματα, ὡς εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, διότι εἰς τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην ἐγκλείεται καὶ τὸ νὰ ἀποθάνωσι πολλοὶ πρὸ τῆς δεκαετίας, καὶ διότι εἰς τὴν φύσιν τῆς ὑπαλληλίας ἐγκλείεται καὶ τὸ νὰ ἀπολυθῶσι πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς δεκαετίας· ὑπάρχουσι πρὸς δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ περιστάσεις, καθ' ἃς θέλουν μένει τὰ χρήματα τῶν καταθέσεων εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, δι' ὧν θέλει γίνεσθαι ἡ συνταξιοδοτικὴ. Ἐν μόνον θέλω προσθεῖναι, ἐάν γένη δεκτὴ ἡ τροπολογία εἶναι δὲ τοῦτο τὸ νὰ ὁρισθῶσι καὶ αἱ δόσεις τῆς ἐπιστροφῆς τῶν χρημάτων, νὰ προστεθῶσι δηλονότι εἰς τὸ τέλος τῆς τροπολογίας καὶ τὰ ἐξῆς αἰς δύο ἢ μέχρι 15 δόσεων.

Ἐπανέταξεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐάν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ χρήματα τῶν καταθέσεων εἶναι πρσκαταθήκη ἐπιστροφομένη, ὅταν ὁ ὑπάλληλος ἀποθάνῃ πέραν τῶν δέκα κατὰ δὲ τῶν 25 ἐτῶν, τότε πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν οἰκογενεῖας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος, ὅστις ἀπολυθῇ μετὰ δέκα οὐχὶ δὲ καὶ 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἔχει πολὺ περισσότερον δικαίωμα ἐκείνου τῆς χήρας νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφήν τῶν χρημάτων του, ἄλλως τε ὁ ὅρος

και η συμφωνία καθ' ην αναλαμβάνει εκείνος την υπηρεσίαν είναι αι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, καθ' οι επί του παρόντος ο υπάλληλος δεν έχει κανέν δικαίωμα επί των χρημάτων της καταθέσεως μέχρι των 25 ετών, και μόνον αποκτήσιν δικαίωμα συντάξεως, όταν κρούση το όριον ταύτο της εξουσιοδοτηθεί· και εάν εις την υπάλληλον απολυθέντα δεν δίδεται τι, πολύ περισσότερον δεν δύναται να δοθῇ, εις την χήραν ταύτου, διότι άλλως θέλει υπάρξει μία ασυνέπεια· προς δε διά ταιούτων μέσων δεν πρέπει να αυξάνωμεν τὰς ἀφορομὰς της μὴ ἐπιτυχίας τοῦ νόμου ταύτου, ἂν ὁ νόμος εὐδοκησῇ, τότε ἐρχόμεθα νὰ νομοθετήσωμεν ἐπωφελέστερα καὶ φιλανθρωπικώτερα.

Προσέθηκεν ἐν δευτέρῳ ὁ Γερ. Κ. φιλιππος Ἰωάννου.

Δεν λογίζεται ἀσυνέπεια ὁ ὅρος της τροπολογίας· τοῦ να δικαιούται μόνη ἡ χήρα τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μετὰ πλήρη δικαιοσύνη νὰ λαμβάνῃ τὸ ὅσον τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων συνταξιογενηθέντων χρημάτων, ἐπεὶ ὁ ἀπολυθείς δεν δικαιούται εἰς ταῦτο, διότι ὁ παύθεις δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἔστω καὶ μετὰ δύο ἢ τρεῖς χρόνους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ συγχρόνως οὗτος δεν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀνάγκην, ἂν ἔχει ἡ χήρα, ὥστε οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀσυνέπεια.

Ἐπανελάθεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος· ὁ ἰσχυρότατος λόγος τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν μὴ παραδοχὴν της τροπολογίας εἶναι κατ' ἐμὲ ὁ ἀσθενέστατος· εἶπε μὲ τοιαύτας ἀραιώσεις τῶν κατατεθειμένων ἐν τῷ ταμείῳ τῶν συντάξεων θέλει καταστήσωμεν τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἀνεπαρκές, ἀλλ' ἐάν πρόκηται μὲ τοιαῦτα μέγιστα ἀδικήματα νὰ εὐτυχίσῃ τὸ ταμεῖον αὐτὸ τῶν συντάξεων, εὐχόμεναι καλλίον νὰ μὴ υπάρξῃ οἱ πλείστοι τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὡς ἐκ της φυσικῆς κλίσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ὡς ἐκ τοῦ ὅτι διὰ τὴν προσδοκωμένην ταύτην ἐλπίδα της συντάξεως θέλουν προφυλάττεσθαι περισσότερον διὰ τὴν διατήρησιν της υγείας των καὶ ὡς υἱοὶ κατὰ τὴν ἑλικίαν ἐπόμενον εἶναι νὰ ἀποθάνωσι μετὰ τὴν εξουσιοδοτησίαν, ὥστε ολίγοις θέλουν ἴσως εἶσθαι ἐκεῖνοι, οἵτινες θέλουσιν ἀποδιδῶσι πρὸς αὐτῆς μὲν μετὰ δεκαετίαν ὅμως πλήρη κατὰ τὴν τροπολογίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ολίγοις θέλουν εἶσθαι τὰ ἀφαιρετικά χρήματα χάριν δικαιοσύνης. Εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι ἐκ τῶν καταθέσεων οὐδεὶς τῶν ὑπαλλήλων ἔχει δικαίωμα, ἀλλ' ἡ τροπολογία δεν χορηγεῖ δικαίωμα τι εἰς ὑπάλληλον ἐπὶ τῶν καταθέσεων ὅσοις ζῇ, ἀλλ' ἀπρὸς ἀποθάνει, καὶ κανεὶς δεν

εὔχεται νὰ ἀποθάνῃ τοσούτον ἀκαίρως, ἀλλὰ καθ' ὅν χρόνον δύναται νὰ ἀφῇσιν σύνταξιν τινα εἰς τὴν οικογένειάν του.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 10 ὅπως ἔχει, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 11—31 καὶ τοῦτου συμπεριλαμβανομένου, ἀνευ τινὸς ἀντιρρήσεως.

Ψηφορηθέν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 31, ἀρνηθέντων ψήφον δύο, κατὰ τὸ συνημμένον πρωτόκολον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων

Γερουσιαστῶν.

Επὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · · Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · · · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκατρώνης	· · · · · Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · · ·
Σπυρ. Καλογερόπουλος	· · · · · Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	· · · · · Ν
Τάτσης Μαγγίνας	δεν ἔχει ψῆφον	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · · Ν	Νικόλ. Μαυρομμάτης	· · · · · Ν
Χαραλ. Παπαπολίτης	· · · · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμης	· · · · ·
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	· · · · · Ν	Γεώργ. Δουζουνιώτης	· · · · · Ν
Νικόλ. Πρασσικάκης	· · · · · Ν	Κωνστ. Προβιλέγιος	· · · · · Ν
Σπυρ. Τρικούπης	· · · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · · · Ν
Ριζάρδος Τζιώτζ.	· · · · ·	Ῥήγας Παλαμίδης	· · · · ·
Ἀθανασίος Γρηγοριάδης	· · · · · Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	· · · · ·
Βισσίλ. Χρηστακόπουλος	· · · · · Ν	Λουκῆργος Κρεστανίτης	· · · · · Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου	· · · · ·	Ἀθ. Α. Μιχούλης	· · · · · Ν
Γεώργιος Φύλλας	· · · · ·	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · · Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	Χριστόφ. Παρραϊδός	· · · · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · · · Ν	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	· · · · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · · · Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	· · · · · Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · · · ·	Νικόλ. Σιλήβεργος	· · · · · Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	· · · · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · · Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	· · · · · Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · · · Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	· · · · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · · · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · · · · Ν	Νικόλαος Καλλιέργης	· · · · · Ν
Τσαντενάκης Γρηγοράκης	· · · · ·	Ν. Τζαβέλλας	· · · · · Ν
Μ. Α. Καίρης	· · · · · Ν	Β. Πετιμεζᾶς	· · · · ·
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	· · · · ·	Ν. Πιερᾶκος	· · · · · Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	· · · · · Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · · · ·
Δημήτρ. Πλαπούτας	· · · · ·	Κωνστ. Μεταξᾶς	· · · · ·
Ἰωάννης Σταϊκός	· · · · ·	Π. Νοταρᾶς	· · · · ·

Εξαι: δε όπως υπαβλήθη εν τη συνεδριασει της 11. 11. 1856.

Τελόσις: υστερον εις συζήτησιν του νομοσχεδίου περί τελωνοφυλάκας, ο Γερ. Κ. Μαγγίνας λαβών τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἶπε τὰ ἑξῆς.

Τὸν μῆνα Οκτωβρίου τοῦ 1856 ἐπεβλήθη ὁ πρὸς τελωνοφυλάκων νόμος, τὸν ὅπου ὁ τότε ὑπουργὸς ὑπερεβίβαζεν ὡς τὴν μόνον κατὰλλήλην διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' ὁ νῦν ὑπουργὸς μεταβρῦνίζει ὁλοσχερῶς τὸν νόμον ἕκκινον νομιζόμενος αὐτὸν ὅτι ἔχει τὰς ἐπομένους ἐλλείψεις.

Α'.) Ὅτι ὁ νόμος ἐκείνος τοῦ 1856 δὲν ὥρισε τὴν ἡλικίαν τῶν τελωνοφυλάκων, οὔτε ἐκέντησεν ἀκριβῶς τὰ προσόντα αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἐλλείψεις ἐπικυρῶναι τὸ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον, τὸ ὅπου ὁρίζει ὅτι ὁ τελωνοφυλάξ πρέπει νὰ ἔχη ἡλικίαν 23—30 ἐτῶν, νὰ ᾖ καὶ ἀρτιμελής, κρῆσιμος ὕψους καὶ ἀναμοῦ· ὅτι ἐξαιρέσις πρὸς τοῦτο γίνεται εἰς τοὺς ὑπερεβίνοντας εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 40 ἐτῶν, ὅτι οἱ προδικασμὶ θέλουσιν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον εἰς τοὺς κατωτέρους τελωνοφυλάκας, ὅτι οἱ τελωνοφυλάκες πρέπει νὰ ῥέουν ἰδίαν σταθὴν καὶ ὀπλισμὸν, καὶ ὅτι ὁ ἀρτιμελής δὲν δύναται νὰ ἐπιταρῇ τοὺς 30—50 φύλακας καὶ

Β'. Μένεται, ὅτι μὴ καθιστούσας τοῦ νόμου ἱεραρχίαν, διορίζοντα ἄνω φύλακας ἐξωθεν, παρεγκλινομένους πολλῶν ἐν τῇ ὑπερσίᾳ διατελούντων, καὶ οὐ εἰσαχόμενων ἐν τῇ τελωνοφυλακῇ πολλοὶ ἄροντες καὶ ἀνίκαντες.

Παρατηρήσεις περὶ τοῦ μὴ ὑπαρκτοῦ τῶν ἐλλείψεων.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου τοῦ 1856 ὁρίζει περὶ τῆς ἡλικίας τῶν τελωνοφυλάκων. Ἦσαν διὰ τὴν κατὰ ταχὺ τῆς ἀρχιφυλάξ ἡ φύλαξ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Περὶ δὲ τῶν προσόντων ἡρίζον τὰ ἄρθρα 5, 6 καὶ 8, δηλ. νὰ ᾖ καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς, νὰ ὑπερέτεσεν ὡς ὑπαξιωματικὸς εἰς τὴν τακτικὴν στρατὸν, τὴν χωροφυλακὴν, τὴν ἀεροφυλακὴν καὶ εἰς τὸ ναυτικόν, ἢ νὰ ὑπερέτεσεν εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τιμωρίᾳ καὶ ἰκανότητι, καὶ ἐν ἐλλείψει προσώπων τῶν ἀνωτέρω προσόντων, προσλαμβάνονται καὶ ἐκ τῶν πολιτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ ἐκ τῶν ρεζόντων πεισποικιτικῶν τῆς Λημοτικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς αὐτοῦ. Περὶ τῶν ποινῶν ὁρίζον τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11. Τὸ δὲ ἄρθρον 12 ὁρίζει περὶ τῶν διακριτικῶν σημείων καὶ περὶ τοῦ ὀπλισμοῦ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν φυλάκων

παρὰ τῶν ἀρχιφυλάκων, αὗτα προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 12 διὰ τ. Διατάγματος.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος περικυρῶ, ὅτι ἡ κατὰ τῆς τῶν τελωνοφυλάκων ἐξωθεν ἡ ἐξωθεν ἀντικει ἀποκλειστικὸς εἰς τὴν ἑξουσίαν αὐτῆς εἰσαχόμενον γέροντες καὶ ἀνίκαντες, τούτοις δὲ εἶναι ἐλλείψεις τοῦ νόμου ἀλλὰ τῆς ἐφαρμογῆς.

Ἐκ τῆς φαιδύσεως ἐξάγεται, ὅτι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρῶτον ἐκτέλεσι καὶ τὸν νόμον τοῦ 1856 καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον τοῦ 1861· τούτοις ὁ μὲν νόμος τοῦ 1856 ἐκέντησε τὴν ἑλλειψιν πολλῶν ἀρχιφυλάκων καὶ τῶν φυλάκων, καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐκέντησε τὴν διατάξιν αὐτῶν διὰ 5 ἐτῶν, τὸ δὲ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον προσθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτελεστικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 13 τοῦ νομοσχεδίου, ῥυθμίζοντι ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ καταστρέφεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς, καθάτι δύναται νὰ παύσῃ τὸν ἐκτελεστικὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13, ὅταν τὸν τιμωρήσῃ δις μὲ προσωρινὴν παύσιν, ἥτις γίνεται με μόνον τὴν κρίσιν αὐτοῦ τῆς τῆς κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸν ἕλκον.

Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 8 τοὺς θέτει ὑπὸ συντάξιν αὐτοῦ κρατήσις ἐκ τῆς μεθοδοσίας αὐτοῦ, ὡς γίνεται εἰς ὅλους τοὺς πολιτικοὺς ἀπκλιθενοὺς κατὰ τὸ πρὸς ὑπουργὸς ἐπιτελεστικὸν νομοσχέδιον.

Πρὸς τούτοις ἔχοντες καὶ τὸ ἐπόμενον πλεονεκτήμα οἱ ἐκτελεστικοί, ἦσαν οἱ ὑπατεῖοντες λαμβάνουσι μνησίων μισθὸν 110, οἱ δὲ 120 δραχμαί, οἱ ὑπογραμμωταί καὶ βοηθοὶ τῶν τελωνίων δραχ. 100 καὶ οἱ σταθιμαὶ 80, οἱ δὲ ἐκτελεστικοί, καὶ τοὶ φύλακες λαμβάνουσι δραχ. 150, ὅπερ δὲν συμβιβάζεται μετ' τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν. Καὶ διὰ τὴν μὴ ραπὴ αὐξήσει ἐξόδων διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς μεθοδοσίας τούτων καὶ τῶν δεκαρχῶν, καταβιβάζεται ἡ μεθοδοσία 200 πτωχῶν φυλάκων ἀπὸ 60 εἰς 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἥτις πιστεύω, ὅτι θέλει αὐξήσει μετ' αὐτὸν, καὶ ἀντὶ ἐλαττώσεως, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, νὰ ἐπέλθῃ αὐξήσει ἐξωθεν.

Δὲν περιορίζονται οὖν οἱ ἐξωθεν τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἐκτελεστικῶν, ἀλλ' ἔχοντες καὶ τὰ ἐπόμενα, τὰ ὅποια δίδουν πλεονεκτήματα δικαιοδοσίαν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ ἐκείνων τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐχόντων τῶν τελωνίων α. τάξεως, ὡς ἐπὶ παραδειγματικῇ, ὁ Τελώνης τοῦ Πειραιῶς προτίεται 20 προσώπων ὡς ἐργαστα, ὁ δὲ ἐκτελεστικὸς ἐπὶ ἐξήκοντα, ἦσαν 6 δεκαρχοὶ καὶ 54 φύλακες, ὡς θέλουσιν ὑπάγεσθαι εἰς αὐτὸν οἱ φύλακες τῶν Τελωνίων Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Καλαμακίου, Κορινθίου, Πόρου, Γόρῳ καὶ Ναυπλίου μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν 60 προσώπων.

Προτίτει εἰν συμβῆ πρόστιμον ἐκ λαθρεμπορίου εἰς Πειραιᾶ, τοῦ ὁποίου τὸ ἀνήκον εἰς τοὺς φυλάκας ποσὸν ἀναδίνει εἰς δρ. 100, θέλει διανεμέσθαι μετὰ τῶν μνησθέντων φυλάκων ὡς ἐπομένως·

Ὁ μὲν εἰς ἐξηκόνταρχος θέλει λαμβάνειν δραχ. 20, οἱ δὲ εἰς δέκαρχοι 30, ἕτοι ἀνά δραχ. 5 ἕκαστος, καὶ οἱ 54 φυλάκας δρ. 50, ἕτοι ἀνά λεπτά 92 1/2 ἕκαστος.

Ὁμολογῶ ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἔχει ἐπουσιώδεις τινὰς διατάξεις, κρείττονας τοῦ νόμου τοῦ 1856, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχει περισσοτέρας πληρυντικὰς διατάξεις, θεωρῶ προτιμωτέραν τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἀπέντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὰ εἴη.

Ἦθελε κάμει καλλίτερα ὁ προαγορεύσας Κ. Γερουσιαστὴς, εἰν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν ἢ ἐξέταζεν, ἂν, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἐξάγεται ἡ ὑπηρεσία τῶν τελωνοφυλάκων, ὅπως διεξάγεται, ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου· λέγων δὲ ὅτι ἡ τελωνοφυλακὴ, οἷα σήμερον εἶναι, δὲν ἐκπληροῖ ἀκριβοῶς τὰ χρεὴ τῆς· δίδει χώραν εἰς καταχρήσεις καὶ λαθρεμπορία, καὶ μὴ τακτοποιήσει τῆς τοιαύτης τελωνοφυλακῆς θέλει παρέξει καὶ τὴν διαφορὰν τῶν εἰσπράξεων, ἧτις θέλει ἀναβῆν μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου. Ὁ νόμος οὐδέποτε πταίει, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ, δι' ὃν λόγον καὶ εἰς τοὺς τοιούτους νόμους πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν οἱ ἀπαιτούμενοι περιορισμοί, πέραν τῶν ὁποίων νὰ μὴ δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ συμπαθείᾳ νὰ ἐκτείνεται ὁ ὑπουργὸς διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς καταχρήσεις. Πρόκειται περὶ ὑπηρεσίας ἐνεργητικῆς καὶ τὰ πάντα δὲν πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ τιμηκτάρχου. Ἡ ἀρχὴ λοιπὸν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ὑποστηρικτικὴ, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν θέλομεν τακτοποιήσιν τελωνοφυλακῆς. Τὸ Σῶμα τοῦτο ὀργανίζεται ἤδη κατὰ τὸν τρόπον στρατιωτικόν διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐν αὐτῇ πρὸς θε καὶ μὴ πειθαρχία. Ὁ ἐξηκόνταρχος τοῦτου δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν μικρὸν ὑποτελώνην· αὐτὸς θέλει διευθύνει ἀριθμὸν μέγιστον τελωνοφυλάκων καὶ θέλει σταθεμεύει εἰς τι τῶν μεγαλειτέρων τελωνείων· ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἡλικία ὥριμος καὶ ἀρκούσα οὐ μόνον πρὸς ἡμερινήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς νυκτερινὴν ἐργασίαν, ἣν ἔχει καὶ προβλέπει καὶ ὁ στρατιωτικὸς ὀργανισμός.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ψηφοφορίας γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρῆλθεν αὐτὴν διὰ ψήφων 28 κατὰ 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστών.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνοφυλάκων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλαγεράπουλος . . .	N	Δημήτριος Χαταίτσος
Τάτσης Μαγγίνας	O	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Νικόλ. Μαυρομάκης
Χαραλ. Παπαπολίτης		Ἀναστ. Σ. Χαραλάμης
Ἰάκωβος Παξιμάδης	N	Γεώργ. Διοδουσιώτης
Νικόλ. Πρασσάκης	N	Κωνσ. Προβιάς
Σπύρ. Τρικούπης		Σπύρος Μίλιος
Ριχάρδος Τζιώρας		Ρήγας Παλαιμίδης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	O	Α. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρησακόπουλος . . .	N	Λουκιῦρος Κρεστανίτης
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου		Δθ. Α. Μισοβίτης
Γεώργιος Ψύλλας		Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεοτόκης		Χριστόφ. Παϊραϊδῆς
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	N	Ἀντών. Γεωργαντῆς
Ἀθανάσιος Αἰδωρίνης		Νικόλ. Δελγιάννης
Γ. Παπακλήσιδης		Νικόλ. Σιλιβέργος
Δημήτριος Βούλγαρης		Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ι. Μῆξης	N	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἀἰμὼς Κανιλλόπουλος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	O	Νικόλ. Καλλέργης
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .		Ν. Τζαβέλας
Μ. Α. Καίρης	N	Β. Πατριζῆς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς		Ν. Πιερᾶκος
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας		Κωνσ. Μεταξῆς
Ἰωάννης Στάκος		Π. Νοτορῆς

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα τὰ ἀρθρὰ 1, 2 καὶ 3 ἐγένοντο διὰ χειρῶν δακτὰ ὅπως ἔχουσι.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀρθροῦ 4 μετὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέντησε.

Φρονῶ, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ὁ περιορισμὸς τῆς ἡλικίας τοιοῦτος, οἷος εἶναι ἐν τῇ παρόντι νομοσχεδίῳ, καθάσον ὁ περιορισμὸς αὐτός ὡφελεῖ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ θέλει

ισχύει διά μέν πενταετίαν. Προς δὲ ἀναγκάειν εἶναι νὰ ὑπάρ-
χῃ καὶ ὁ ὅρος τῆς ἀγαμίας, καθόσον ἀμφότερα ταῦτα λαμβά-
νουν χώραν καὶ εἰς τὴν νομοθεσίαν, καὶ καθόσον ἀπαιτοῦνται
κόποι καὶ κόποι νυκτερινοί· πρέπει ὁ τελωνοφύλαξ οὐ μόνον νὰ
ἔχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένην ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ
μὴ ὑπόκειται εἰς τὰ βάρη τοῦ γάμου.

Ἀντέλεξεν ὁ Γερ. Κ. Κρεστενίτης.

Νομίζω ὅτι τὸ νομοσχέδιον ὅπως εἶναι συνταχθέν ὑπο-
χρεοῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅλα τὰ παι-
δάρια καὶ ὅλους τοὺς ἀνικάνους καὶ μὴ γενομνασμένους καὶ νὰ
παραισώσῃ ὅλους τοὺς δεδοκιμασμένους ἀνδρας· τούτῃ, διὰ
τοῦ τρόπου τούτου φέρει δύο κακά, καὶ τὸ μὲν διότι ἀφαιρεῖ
τὸν ἄρτον ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἄλλο καταφύγιον δὲν
ἔχουσιν εἰμὴ τὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἀγωνιζόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ ἀγῶνος τὸν περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνα δὲν εἶχον τὸν καιρὸν
νὰ μάθωσι τέχνην τινά, καὶ οὕτω θέλει προπθεῖσι εἰς τὸ ἔθνος
ἐν νέον θάρος, ὑπόχρεων ἂν νὰ περιβάλλῃ ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει
τοὺς ἀγωνιστὰς τούτους λιμώττοντας, τὸ δὲ διότι θέλει ἐνισχύσει
τὴν ἀργίαν διὰ τῆς προσλήψεως τῶν νέων τούτων, οἵτινες προ-
ορισμὸν ἔχοντες νὰ μάθωσι καὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰς τέχνας
θέλουσιν ἀποτραπῇ τοῦ προορισμοῦ των, ὡθλούμενοι ἐκ τοῦ ἀνοι-
γομένου αὐτοῖς σταδίου ἀργίας ἧτις εἶναι ἀρεστωτέρα τῆς φι-
λοφροσύνης καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς ἐλπίδος τοῦ προδιδάσκειν των εἰς τὸν
κλάδον τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν τροπολογιῶν ἠθέ-
λησε νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν Κ. ὑπουργὸν τὸ μέτρον τοῦ νὰ λάβῃ
ἀνδρας δεδοκιμασμένους· ὁ δεδοκιμασμένος ἐγγαμος φύλαξ, ὅταν
διορισθῇ εἰς Ναύπλιον, δὲν ἔχει τὸ βάρος τῆς γυναικὸς, καὶ
θέλει ἐνεργῆσαι τὴν ὑπηρεσίαν ἀκριδῶς καὶ ἀρκούντως. Ἐάν
ἐπρόκειτο περὶ τῶν θασῶν, ὅπου ἀπαιτοῦνται ὁδοιπορίαί μα-
κριναί, ἡδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἡλικία τῶν 60 ἐτῶν ἦτο
μεγάλη. Εἰς τὴν τελωνιακὴν ὁμῶς ὑπηρεσίαν δὲν ὑπάρχουσι
τοιαῦται ὁδοιπορίαί· καὶ οἱ φύλακες πρέπει νὰ ἴναι μεμειγμένοι
διὰ νὰ ἐδηγῶνται ἅπαντες ἐκ τῆς παύσης καὶ τῆς δοκιμασίας,
ἄλλως δὲν θέλει ἐπιτύχει ἡ ἐκλογή τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐάν ἡ Γερου-
σία παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον θέλω εὐχαριστηθῇ, ἀλλὰ παρα-
τηρῶ ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς μετ' ὀλίγον θὰ ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα
καὶ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἔλθῃ διὰ νέου νόμου εἰς συμπλήρωσιν τῶν
ἡμετέρων τούτων διατάξεων.

Ἐπανέλαθεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐχω εἶδῃ πλείστα παράπανα ὅτι οἱ τελωνοφύλακες ὡς ἐκ τῆς

ἡλικίας των δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των,
καθόσον ἀπαιτοῦνται κόποι καὶ ἀνευ ἀνδρῶν τῆς ἀπαιτουμένης
ἡλικίας οὐδὲν κατορθοῦται. Ἀπρεμπόριον τῆς Σύρου ἀνεκαλύφθη
εἰς Θῆραν· καὶ τοῦτο δὲν ἡδύνατο νὰ ἀνακαλυφθῇ ἐάν ἐν τῇ
ὑπηρεσίᾳ δὲν ἐνυπῆρχον ἀνδρες νυκτοφύλακες ὀρίμου καὶ ἀν-
θηρᾶς ἡλικίας δυνάμενοι νὰ μεταβῶσι καὶ ἀνακαλύψωσιν εἰς
Θῆραν τὸ λαθρεμπόριον· μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπι-
μένει συγκατατίθεμαι νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡλικία τῶν 35 ἐτῶν χωρὶς
νὰ ἀπαλειφθῇ ὁ ὅρος τῆς ἀγαμίας.

Ἐπήνεγκεν ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος, ὡραιοῦμαι ἐκ τῆς συγ-
καταβάσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ παραδεχθέντος τὴν ἡλικίαν τῶν
35 ἐτῶν, καὶ λέγω τὸ πνεῦμα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τείνει εἰς τὸ
ν' ἀπαλλάχθῃ τῶν ἀπαιτήσεων, ἀλλὰ διὰ τοῦ τρόπου τούτου
τὰ συμφέροντα βλάπτονται, διότι θὰ εἴρῃ ὑπαλλήλους τοιού-
τους ἡλικίας 40 καὶ 50 λίαν χρήσιμους εἰς τὰ συμφέροντα
τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ τοὺς ἀπολύσῃ τῆς ὑπηρε-
σίας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνω νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡλικία εἰς
40 ἔτη καὶ ὁ ὅρος τῆς ἀγαμίας νὰ ἀπαλειφθῇ.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Γερουσία ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Κ. Προ-
έδρου, δὲν παρεδῆχθῃ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς· παρεδῆ-
ξατο δὲ διὰ χειροτονίας τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως
ἔχει.

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἐπό-
μενα ἄρθρα 5 μέχρι τοῦ 19 καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου
ἐγένοντο διὰ χειροτονίας ἅπαντα παραδεκτά, ὅπως ἔχουσι.

Ψηφοφορηθὲν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐ-
γένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 28 κατὰ 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνοφύλακων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · · Ν	Σπυρ. Τρικούνης	· · · · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · · Ν	Ρικάρδος Τζιώρας	· · · · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · · Ν	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · · ·
Τάτσης Μαγγίνας	· · · · · Ο	Βασίλ. Χρησακόπουλος	· · · · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · · Ν	Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	· · · · ·
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · · · ·	Γεώργιος Ψύλλας	· · · · ·
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	· · · · · Ν	Ἰωάννης Θεοτόκης	· · · · ·
Νικόλ. Πρασσακάκης	· · · · · Ν	Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · · · Ν

Αθανάσιος Αιδωρίκης	N	Σπύρος Μίλιος	N
Γ. Παπαηλιόπουλος		Μήγας Παλαμίδης	
Αημ. τριος Βούλγαρης		Δ. Α. Κουντουριώτης	
Νικόλαος Ιω. Μίσης	N	Λυκούργος Κρεστανίτης	O
Δήμος Κανιλόπουλος	N	Αθ. Α. Μιαούλης	N
Κωνσταντίνος Κανάρης	O	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης		Χριστόφ. Πετρίδης	
Μ. Α. Καζής	N	Αντών. Γεωργιάδης	N
Αντών. Γ. Κριεζής		Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Αντών. Μαυρομυγδάλης	N	Νικόλ. Σιληδέρος	N
Αημ. τριος Πλαπούτας		Αναστ. Πολυζωίδης	N
Ιωάννης Στάικος		Φίλιππος Ιωάννου	N
Αναστ. Μαυρομυγδάλης		Γ. Κ. Τυπάλδος	
Αλέξιος Βλαχόπουλος		Νικόλ. Καλλέργης	
Αημ. τριος Χατζίσκος	N	Ν. Τζαβέλας	N
Αημ. τριος Χρηστίδης	N	Β. Πατιμεζάς	
Νικόλ. Ναυρομάτης	N	Ν. Πιερράκος	N
Αναστ. Σ. Χαράλαμπος		Ιω. Αμβροσιάδης	
Γεώργ. Ανοδουნიώτης	N	Κωνσ. Μεταξάς	
Κωνσ. Προβιάλης	N	Η. Νοταράς	

Έχει δε όπως υποβλήθη εν τῇ συνεδριάσει τῆς 1ου Ιουλίου ε.ε. Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἀνέγνω νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔθεσεν περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ τοῦ ἐν Σινάνῳ συνοικισμοῦ ἔχοντα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι !

Ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ εἰς αὐτὴν εἰσαχθέντος νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 2 Οκτωβρίου 1856 τοῦ νόμου περὶ τοῦ ἐν Σινάνῳ συνοικισμοῦ λαμβάνωμεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσαγάγωμεν αὐτὸ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὴν ἐπιφύκειν τῆς Γερουσίας.

Οἱ λόγοι, οἵτινες προκάλεσαν τὴν ἀνταγιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐκτίθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔχθεσιν μας, τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτοντες ἀντίγραφον, παρακαλοῦμεν τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπιφύκειν του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Αὐγούστου 1861.

Οἱ Ὑπουργοί.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ τοῦ νόμου τῆς 2 861 τοῦ 1856 περὶ τοῦ ἐν Σινάνῳ συνοικισμοῦ παρατείνεται ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κατὰ σειράν χωρὶς νὰ τυπωθῇ.

Κατόπιν ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὁμαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήρων 29 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεξιῶν ΚΚ. Ι. Κολοκοτρώνη καὶ Γ. Ἀντωνοπούλου, κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξακολουθήσεως
τῶν ἔργων ἐν τῷ πορθμῷ Εὐρίπου.

Γ. Μ. Ἀντωνοπούλου	N	Τζατζής Μαγγίνας	
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Αναγνώστης Μοναρχίδης	N
Σπυρίδων Καλαγερόπουλος	N	Χαράλ. Παπαπολίτης	

Ιάκωβος Παζιμάδης	N	Αιμύτριος Χρηστάδης	N
Νικόλ. Πρασσικάκης	N	Νικόλ. Μαυρομαμάτης	N
Σπύρ. Τρικούπης		Αναστ. Σ. Χαραλάμπης	
Ρικάρδος Τζιώτζ		Γεωρ. Δουδογιώτης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης		Κωνστ. Προβιάτης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου		Ρήγας Παλαμίδης	
Γεώργιος Ψάλλας		Αιμύτριος Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λοκούργος Κρετανίτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Αθ. Α. Μισοβλής	N
Αθανάσιος Λιδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπαηλιόπουλος		Χριστόφ. Παρλαϊδής	
Αιμύτριος Βούλγαρης		Αντών. Γεωργαντάς	N
Νικόλαος Ιω. Μεξής	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Άλμος Κανιλλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλήβεργος	N
Κωνσταντίνος Κανάρης		Αναστ. Πολυζωίδης	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ιωάννου	N
Μ. Α. Καζής	N	Γ. Κ. Τσιπλάδης	
Αντών. Γ. Κριζής		Νικόλ. Καλλιέργης	
Αντώνιος Μαυρομαμάτης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Αιμύτριος Πλαπούτας		Β. Πετιμεζής	
Ιωάννης Σταύρος		Ν. Παράκης	N
Αναστ. Μαυρομαμάτης		Ιω. Αμβροσιάδης	
Αλέξιος Βλαχόπουλος		Κωνστ. Μεταξάς	
Αιμύτριος Χατοΐσκας	N	Η. Νοταράς	

Αναγνωσθέντα καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ 1, 2 καὶ 3 ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφοφορήσθαι δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ὅτι ψηφολεκτὸν κατὰ πρωτόκολλον ἡμοῖον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων ἐν τῷ παρθένῳ Εὐρείῳ.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	N	Τάτσης Μαγγίνας	
Ιωάννης Θ. Καλοκατρώνης	N	Αναγνώστης Μοναρχίδης	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Χαράλ. Παπαηλιάτης	

Ιάκωβος Παζιμάδης	N	Αιμύτριος Χρηστάδης	N
Νικόλ. Πρασσικάκης	N	Νικόλ. Μαυρομαμάτης	N
Σπύρ. Τρικούπης		Αναστ. Σ. Χαραλάμπης	
Ρικάρδος Τζιώτζ		Γεώργ. Δουδογιώτης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης		Κωνστ. Προβιάτης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Σπύρος Μίλιος	N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου		Ρήγας Παλαμίδης	
Γεώργιος Ψάλλας		Αιμύτριος Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λοκούργος Κρετανίτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Αθ. Α. Μισοβλής	N
Αθανάσιος Λιδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπαηλιόπουλος		Χριστόφ. Παρλαϊδής	
Αιμύτριος Βούλγαρης		Αντώνιος Γεωργαντάς	N
Νικόλ. Ιω. Μεξής	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Άλμος Κανιλλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλήβεργος	N
Κωνσταντίνος Κανάρης		Αναστ. Πολυζωίδης	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ιωάννου	N
Μ. Α. Καζής	N	Γ. Κ. Τσιπλάδης	
Αντών. Γ. Κριζής		Νικόλ. Καλλιέργης	
Αντών. Μαυρομαμάτης	N	Ν. Τζαβέλας	N
Αιμύτριος Πλαπούτας		Β. Πετιμεζής	
Ιωάννης Σταύρος		Ν. Παράκης	N
Αναστ. Μαυρομαμάτης		Ιω. Αμβροσιάδης	
Αλέξιος Βλαχόπουλος		Κωνστ. Μεταξάς	
Αιμύτριος Χατοΐσκας	N	Η. Νοταράς	

Ἐξαι δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 25 Ιουλίου ε. ε.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀνεγνώσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν ἔργων τινῶν τοῦ λιμένος Πόρου, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μηδενὸς λαλόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐσχέθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδίδθη αὐτὴν διὰ ψήφων 29 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Γ. Καλοκατρώνη καὶ Γ. Αντωνόπουλου κατὰ τὸ ὡς ἐπὶ συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων τινῶν ἐν τῇ λιμένι Πόρῳ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολακωτρίωνης	• Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χατσίσκος	• • Ν
Τάτσης Μαγγίνας	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Νικόλαος Μαυρομιμάτης	• • Ν
Χαραλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἄναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Ῥικάρδος Τζιώρατζ	• • • •	Ῥήγας Παλαμιδῆς	• • • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • •	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • Ν	Λυκούργος Κρεστανίτης	• • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Χριστόφ. Παρλαβός	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • •	Νικόλ. Σιλιχέρους	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • •	Ἀναστάτ. Πολυζωίδης	• • • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Ἀἰμὸς Κανελλόπουλος	• • • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • • •
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • •	Ν. Τζαβέλας	• • • • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • • Ν	Β. Πετιμεζᾶς	• • • • •
Ἀντών. Κριεζῆς	• • • • •	Ν. Πιεράκος	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • •
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • •	Κωνσ. Μεταξᾶς	• • • • •
Ἰωάννης Σταΐκος	• • • •	Π. Νοταρᾶς	• • • • •

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7 ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφορηθέν δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 29 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίων τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτων φόρων διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων τινῶν ἐν τῇ λιμένι Πόρῳ.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	• Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	• • •
Ἰω. Θ. Κολακωτρίωνης	• • • Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• Ν	Δημήτριος Χατσίσκος	• • Ν
Τάτσης Μαγγίνας	• • • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• Ν	Νικόλ. Μαυρομιμάτης	• • • Ν
Χαραλ. Παπαπολίτης	• • • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• • •
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	• • • Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	• • • Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	• • • Ν
Σπυρ. Τρικούπης	• • • •	Σπύρος Μίλιος	• • • • Ν
Ῥικάρδος Τζιώρατζ	• • • •	Ῥήγας Παλαμιδῆς	• • • •
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	• • •	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	• • •
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	• • Ν	Λυκούργος Κρεστανίτης	• • • Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	• • • •	Ἀθ. Α. Μικούλης	• • • • Ν
Γεώργιος Ψύλλας	• • • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	• • • •	Χριστόφ. Παρλαβός	• • • •
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	• • • • Ν	Ἀντών. Γεωργαντάς	• • • • Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • • Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	• • • • Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	• • • •	Νικόλ. Σιλιχέρους	• • • • Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	• • • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • • Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	• • • • Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	• • • • Ν
Ἀἰμὸς Κανελλόπουλος	• • • • Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	• • • • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • • •
Τσανετάκης Γρηγοράκης	• • • •	Ν. Τζαβέλας	• • • • • Ν
Μ. Α. Καίρης	• • • • • Ν	Β. Πετιμεζᾶς	• • • • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • • • •	Ν. Πιεράκος	• • • • • Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • • • Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	• • • • •
Δημήτρ. Πλαπούτας	• • • •	Κωνσ. Μεταξᾶς	• • • • •
Ἰωάννης Σταΐκος	• • • •	Π. Νοταρᾶς	• • • • •

Ἐγχεῖ δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 31 Ἰουλίου ε. ε.

Ἐπὶ τέλους ἀνευ ἄλλου τινος ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ σώματος, ἐλύσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Φίλ. Ἰωάννου.

Τῆς 3 Αὐγούστου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Φίλιππον Ἰωάννου ἀντὶ τοῦ ἀπουσιάζοντος Κ. Χαρχαλάμπους ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς 1 καὶ 2 Αὐγούστου ἀναγνωσθέντα ἀπερρίχθησαν.

Ἀπαγγέλλαντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Σώματος ἐπὶ ἄλλων νομοσχεδίων, ἀνεγνώσθη πρῶτον:

Ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ.

Ὁλόκληρὴ ἐπὶ τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐν ἰσχύει τελωνιακοῦ διοργανισμοῦ.

Ἐτέρα περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ἀπερρίχθη δὲ νὰ συζητηθῶσιν ἄνευ τυπώσεως κατὰ σειράν.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ μελετήσασα μετ' ἐπιστασίας τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, εὕρισκει ἰσχυροὺς καὶ ἀρκούντως δικαιολογημένους τοὺς ὑπαγορευσαντες τὴν σύνταξίν του λόγους, καὶ δὲν διστάζει διὰ τοῦτο νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα, ὅπως ἔχουσι, συνιστῶσα τὴν παραδοχὴν των καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Αὐγούστου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Μοναρχίδης

Δ. Κανιλλόπουλος

Α. Μαυρομαχάλης

Ν. Τζαβέλας

Ν. Παράκος.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Κύριοι!

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιτροπὴ σας τὸ εἰς τὴν ἐπιψηφίσιν τῆς

Γερουσίας ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ἐν ἰσχύει τελωνιακοῦ διοργανισμοῦ, καὶ μελετήσασα τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, πείθεται ἐκ τῶν λόγων, ὅς ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀναφέρει, ὅτι ἡ τροποποίησις περὶ τῆς ὁ λόγος εἶναι κατεπείγουσα καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαία πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μὴ ἔχουσα ἐπομένως νὰ ἐπιφέρει παρατήρησιν τινα ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, παραδέχεται ταύτας, ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίστηται τὴν παραδοχὴν των καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Μ. Αὐγουπόπουλος

Μ. Α. Καίρης.

Ν. Καλλιόγης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διεξεληθούσα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον δι' οὗ τροποποιεῖται τὸ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων Β. Διάταγμα καὶ ἡ εἰς αὐτὸ προσηρητημένη διατίμησις, καὶ μετὰ προσυγῆς μελετήσασα τὴν συνοδεύουσαν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, παρατηρεῖ ὅτι τὴν τροποποίησιν ταύτην κατέστησαν ἀναγκασίαν ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος, ἥτις κατέδειξε τὰς ἀλλειψίας τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος Β. Διατάγματος, τὰς ὁποίας προλαμβάνουσι καὶ θεραπεύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ πολλάς παρέχουσιν εὐκολίας εἰς τὴν ἐγγώριον ἰδίως ναυτιλίαν, ἥτις ἐνεργεῖ τὴν ἀποτολίαν τοῦ Κράτους. Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ σας δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσι, συνιστῶσα τὴν παραδοχὴν των καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ἰωάννης Χατζὴ Πέτρος

Γ. Μ. Αὐγουπόπουλος

Μ. Α. Καίρης.

Α. Γεωργαντίου.

Προσελθὼν κατόπιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ στρατιωτικῶν ἐσόδων καὶ ἀπερρίχθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἀπλῶς εἰς τὰ τμήματα.

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου 2'. Περιόδ.)

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Κέρριοι!

Ὁ περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ΣΕ' νόμος τῆς 19 Αὐγούστου 1852 δὲν ποιεῖ μνησίαν περὶ στρατιωτικῶν ἱερῶν, οὔτε ἐμπεριέχονται εἰς τὸν ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ προταρτάμενον πίνακα. Ὡς ἐκ τούτου γεννᾶται ἀμφιβολία, εἰς δικαιοῦνται καὶ οὗτοι ν' ἀπολαμβάνωσι σύνταξιν ὡς οἱ λοιποὶ στρατιωτικοί.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ στρατιωτικοὶ ἱερεῖς εἰσιν ἐξ ἐνὸς μὲν λίαν ἐνδύτοι διὰ τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν τοῦ στρατοῦ, καὶ πρὸς ἐκτέλεισιν τῶν θρησκευτικῶν καθήκοντων, ἐξ ἄλλου δὲ δυνάμει τῶν κανονισμῶν οὐχὶ μόνον ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἀξιώματικούς τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ συμμετέχουσιν καὶ τῶν κόπων καὶ τῶν κινδύνων τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου, θεωρῶ δίκαιον ν' ἀπολαμβάνωσι καὶ οὗτοι τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια χορηγοῦνται εἰς τοὺς λοιποὺς στρατιωτικούς διὰ τοῦ μνησθέντος νόμου τῶν συντάξεων.

Ὅθεν ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τὸ πρὸς τοῦτο νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν ἀρῶ ἐψηφίσθαι παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α.

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀθρον. Μοναδικόν.

Οἱ ὅρισμοί τῶν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 ΣΕ' καὶ 31 Μαΐου

1860 ΧΣ' νόμων ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἱερεῖς καὶ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν, ἐξομοιοῦμένων τῶν μὲν ἱερῶν Α' τάξεως πρὸς τοὺς λοχαγούς, τῶν δὲ Β' πρὸς τοὺς ὑπολοχαγούς καὶ τῶν τῆς Γ' τάξεως πρὸς τοὺς ἀνθυπολοχαγούς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ομοίον περὶ συστάσεως ταμείου πρὸς περιθάλψιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ. Νὰ ταπειθῇ καὶ διανεμηθῇ διὰ τὴν συστήσιν ἐπιτροπῇ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κέρριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ἵνα τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ἐψηφισθῇ ἤδη νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ταμείου, πρὸς περιθάλψιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.

Αἱ διὰ τοῦ νόμου τῶν συντάξεων τῶν στρατιωτικῶν χορηγούμεναι συντάξεις πρὸς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τὰς χηρὰς καὶ οἰκονομικάς αὐτῶν εἰσιν ἀνεπαρκεῖς πρὸς θεραπείαν καὶ κατεῖον τῶν ἀνικηφικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκτὸς δὲ τούτου, χορηγεῖται μόνον πρὸς τὰς χηρὰς οἰκονομίας τῶν ἀνδρῶν ὅσοι διήνυσαν ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν ὁλόκληρον τριῶντα εἰς ἑξήμισιν ἔτη. Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει πρόνοια ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν. Πολλοὶ τούτων, ἐγγυμνοὶ ὄντες, καὶ ἀποδίδοντες μετὰ πολυστῇ ἐντιμῶν ὑπηρεσίαν ἐγκαταλείπουσι χήραν καὶ ὄρφανὰ εἰς ἐσχάτην ἐνδεῖαν καὶ ἀντιυδερμίας προστασίας.

Ὅθεν ἐκείναι φιλάνθρωπον καὶ ἐνδύον νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνάγκη αὐτῶν. Ἐνδύον μὲν, διότι ὁ στρατιωτικὸς γνωρίζων ὅτι ἀποδίδοντες αὐτοῖς τὴν οἰκονομικήν του εἴτι δεδικμένην περιθάλψιν καὶ προστασίαν, θέλει ἐκπληρώσει μετὰ πλεονέκτου ζήλου καὶ τελείας ἀνταποκρίσεως τὰ πολλὰς ἐπικινδύνους, πάντοτε δὲ ἐπίπονα καθήκοντα αὐτοῖς. Φιλάνθρωπον δὲ, διότι χορηγεῖται περιθάλψις εἰς ὅντα ἀδύνατα, εἰς οἰκονομικάς συνήθους ἐντελῆς ἀπόρους, εἰς ὄρφανὰ παντελῶς ἀπροστάτευτα.

Θεωροῦντες τὸν στρατὸν ὁλόκληρον ὡς οἰκονομικόν, τὴν ὁποίαν ἀπαντᾷ τὰ μέλη εἶναι δίκαιον νὰ συνιστῶται πρὸς περιθάλψιν τῶν μάλλον ἀδυνάτων, ἐνήμερα ὄφθην καὶ δίκαιον νὰ ἐπι-

εληθώσιν εις τὰ ἀποτελούντα τὸν στρατὸν πρόσωπα, αἱ καταβολαὶ ἐξ ὧν ἀπαρτίζονται οἱ κυριώτεροι τοῦ πρὸς ταμείου πόροι. Ἡ οἰκονομία παντὸς στρατιωτικοῦ ὑπηρετήσαντος τριτίαν μόνον ἔχει δικαίωμα εἰς περιθάλψιν.

Ἦρρασι δὲ τὸ νομοσχέδιον οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν καὶ ὁρφανῶν ἐν γένει, καὶ τῆς προκρίσεως τῶν θυγατέρων, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἄρρένων τέκνων καὶ αὐτῶν τῶν ζώντων στρατιωτικῶν. Ἐκ τούτου δὲ προσγίνεται ὠφέλεια πολλοῦ λόγου ἄξις εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν. Ἐκαστος κατανοεῖ πόσον δυσκολεύεται ἡ μόρφωσις τοῦ στρατοῦ, ὅταν ὑποχρεοῦνται νὰ κατατάσσωνται ἐν αὐτῇ ὡς στρατιῶται νέοι, ἐκπαιδευθέντες εἰς παιδαγωγίαν, στρατιωτικῶς ὁργανισμένα. Ἡ δὲ ὠφέλεια αὕτη ἀμειβοῖ πληρέστερα τὰς ἐπιμέρους συνεισφορὰς, ἃς προστίθεται τῷ δημόσιον εἰς τὰς καταβολὰς ὅλων τῶν μιλῶν τοῦ στρατοῦ, τὰς ἀπαρτίζουσας τὴν πρόσδοτον τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου.

Ἠπέρισται, ὅτι ἡ Γερουσία θέλει ἐκτιμᾷσαι πρεπόντως τὴν σπουδαιότητα τοῦ υποβαλλομένου νομοσχεδίου, καὶ ἐπισπεύσει ὡς καταπεύουσαν τὴν συζήτησίν του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΚΑΘΗ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει υποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ υποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως;

Ἡ Βασίλισσα
Α Μ Α Λ Ι Α

Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Συσταίνεται Ταμεῖον πρὸς περιθάλψιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ διαρκοῦς προσωπικοῦ τῆς ἐφεδρείας.

Πόροι τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 2. Πόροι τοῦ ταμείου εἰσίν.

α.) Ὁ συνδρομὴ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, τῶν μὲν ἀνωτέρων καὶ τῶν στρατηγῶν ἐκ δραχμῆς, τῶν δὲ ὑποδιεστέρων ἐκ πεντήκοντα λεπτῶν κατὰ μῆνα.

β.) Ἡ ἐκ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τῆς παρουσίας τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, καὶ τῶν ἐγγράμων στρατιωτῶν κράτησις λεπτῶν δύο διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ἑνὸς διὰ τοὺς στρατιώτας.

γ.) Ἡ καταβολὴ δραχμῶν ἐξήκοντα μὲν ὑπὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τριάκοντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐγγράμων δραχμῶν δὲ ἑκατὸν ὑπὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ πεντήκοντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὅσοι ἔλθουν εἰς γάμον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου προδιδασθησόμενοι τὸ πρῶτον εἰς βαθμὸν ὑπαξιωματικοῦ ἐγγαμοὶ στρατιῶται ὑπόκεινται εἰς συμπληρωματικὴν πληρωμὴν, εἰ μὲν ἦλθον εἰς γάμον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δραχμῶν τριάκοντα, εἰ δὲ μετέπειτα, δραχμῶν πεντήκοντα.

δ.) Ἡ κράτησις ἐνδὲ τοῖς 0|0 ἐκ τοῦ ἀντίτιμου τῶν δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως ὑπὸ ιδιωτῶν προμηθευομένων ἢ χορηγουμένων εἰς τὸν στρατὸν, ὅσας τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμὰς.

ε.) Ὁ μισθὸς τῶν ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 212 § 12 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ, ἀφαιρουμένης τῆς ἡμερησίας τοῦ συσσιτίου καταθέσεως.

ς.) Ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν φυλακῇ ἐνωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ οἰκονομικοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

ζ.) Ἡ καταβολὴ τριάκοντα δραχμῶν ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀντικαταστατῶν.

η.) Οἱ τόκοι τῶν παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ἐκ προκαταβολῆς ἀποδιδόμενων κεφαλαίων τῶν ἀντικαταστατῶν μέχρι τῆς ἀπολήψεως αὐτῶν.

θ.) Τὰ λόγῳ ἀντικαταστάσεως εἰς τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον εὑρισκόμενα κεφάλαια τῶν δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ χρόνον ὑπερβαίνοντα τὰ τρία ἔτη στερηθέντων τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ ἀντικαταστατῶν, ὅμα

δὲ καὶ τῶν λοιποτακτικῶν ἀντικατάστατον, τῶν μὴ συλ-
ληφθέντων ἐντὸς τριετίας, ἀρ' ἔς ἐξαιρητάς τινες.

ι) Ἡ ἀδιάθετος περιουσία παντὸς ἀκλήρου ἀποθνήσκοντος
ὑπαξιωματικοῦ ἢ στρατιώτου.

ιβ) Ἡ πίστις τῆς λόγῳ τοῦ ἑκατισμοῦ καταθέσεως τῶν εἰς
τὰ ἐδάφια θ' καὶ ι' αναφερομένων.

ιγ) Αἱ πλεονάζουσαι πιστώσεις τῶν θεραπευτηρίων τῶν
στρατιωτικῶν σωμάτων.

ιδ) Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐν ταῖς φρουραῖς παντοπωλείων.

ιε) Αἱ διὰ συμβολαίων εἰς τοὺς ἐργολάβους, χορηγητὰς καὶ
προμηθευτὰς τοῦ στρατοῦ ἐπιβαλλόμεναι καὶ κατ' αὐτῶν κατα-
πίπτουσαι χρηματικαὶ ποιναί.

ις) Τὸ τέταρτον τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τῶν ἐν κανονικῇ ἀ-
δείᾳ ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

ιζ) Ἡ ἀξίαι τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς βαθμοὺς ὑπαξιωματικῶν
προβιβαζομένων κατὰ τὴν πρῶτον μὲν τοῦ προβιβασμοῦ ταῖν.

ιη) Αἱ ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ταμείου καὶ τῶν κε-
ραλαίων αὐτοῦ, καὶ αἱ ἐκ τῶν γενομένων πρὸς αὐτὴ διωρημάτων
καὶ κληροδοτημάτων προερχόμεναι πρόσοδοι.

Προορισμός τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου.

Ἀρθρον 3. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τούτου εἶναι ἀπακτι-
στικῶς προωρισμένη.

α) Εἰς σύστασιν καὶ συντήρησιν παιδαγωγείων τῶν ἀρρένων
τέκνων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 αναφερομένων καὶ ὑπὲρ τὴν μίαν
στρατίαν ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὅσα
δὲ καὶ τῶν μετὰ τὸν χρόνον τούτον ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ καὶ ἀπο-
στρατείας ἀποδιδασάντων.

β) Εἰς σύνταξιν τῶν γερῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ εἰς ἀποκατάστα-
σιν τῶν θυγατέρων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὑπαξιωμα-
τικῶν καὶ στρατιωτῶν, τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀποστρατείας τῶν
τόντων.

Ἀρθρον 4. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου διαχειρίζεται παραγω-
γικῶς, κατατιθεμένη ἐπὶ τόκῳ εἰς τράπεζαν ἢ δαπανομένη εἰς
ἀγορὰν ἢ ἀνέμερσιν προσοδοφόρων ἐντὸς τῆς προτενουμένης κτηρίων.

Ἀρθρον 5. Αἱ χορηγίαι τοῦ ταμείου ὁρίζονται κατ' ἔτος
ἐπὶ τῇ ἐκάστῃ τῶν εἰσπραξέων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ αἱ
μὲν τῶν οἰκογενεῶν συνάξεις λογίζονται κατὰ μὲν, πληρονό-
μας εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμητίας, αἱ δὲ τοῦ παιδαγωγείου
δαπάναι προκαταβάλλονται κατὰ μὲν α.

Χορηγίαι τοῦ Ταμείου.

Ἀρθρον 6. Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως
τῶν χορηγιῶν τὸ ταμεῖον διαθέτει ἐτησίως πρὸς τοὺς ἐν τῷ
ἀρθρῷ 3ω ὁρισμένους σκοποὺς μόνον τὰ τρία τέταρτα τῶν εἰς-
πραξέων τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀφαιρουμένων τῶν δαπανῶν
τῆς διαχειρίσεως.

Ἀρθρον 7. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταετίας τὸ ταμεῖον δια-
θέτει πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς τὰ ἐντὶ δέκατα τῶν εἰσ-
πραξέων του.

Ἀρθρον 8. Ἐκ τοῦ κατ' ἔτος διαθέσιμου ποσοῦ, κατὰ τὰ
ἀρθρα 6 καὶ 7 προσδιορίζονται, εἰς μὲν τὰ ὑπὲρ τῶν γη-
ροουσῶν οἰκογενεῶν βοηθήματα, τὰ τέσσαρα δέκατα, εἰς δὲ
τὴν σύστασιν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ παιδαγωγείου, τὰ πέντε
δέκατα· τὸ δὲ ὑπόλοιπον δέκατον εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν
θυγατέρων.

Ἀρθρον 9. Αἱ χήραι καὶ τὰ ἐκ νομίμου γάμου προερχόμενα ὀρ-
φανά, τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 αναφερομένων καὶ ἀπὸ τῆς συστά-
σεως τοῦ ταμείου τούτου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατείας ἀποδιδόν-
των ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰ
παρὰ τοῦ ταμείου τούτου χορηγούμενα βοηθήματα.

Ἀρθρον 10. Ὡς οἰκογενεῖα θεωρεῖται χήρα ἄνευ τέκνων ἢ
μετὰ τέκνων, ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ ἀποθνήσκει αὐτῆς, ἐν ἡ πλείω ὀρ-
φανά.

Ἀρθρον 11. Τὸ βοηθῆμα χορηγεῖται εἰς τὴν χήραν ἰσοδύνα-
μον αὐτῇ αὐτῇ ἔλλει εἰς νέον γάμον, εἰς δὲ τὰ ὀρφανά, ἐάν
μὲν ὦσιν ἄρρενα, μέχρι οὗ τὸ νεώτατον συμπλήρωσιν τὸ δέ-
κατον ὀγδόον ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἰ δὲ θῆλαι μέχρι τῆς συμ-
πληρώσεως τοῦ εικοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἢ καὶ πρό-
τερον ἂν ἀποκατασταθῇ.

Ἀρθρον 12. Τὸ ὀρφανὸν ἄρρεν δὲν ἀποτελεῖ οἰκογενεῖαν κατὰ
τὸ ἀρθρον 11, ἐάν καταταγῇ εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον
παιδαγωγεῖον, ἢ ἐν γένει λαμβάνῃ μισθὸν ἢ ἄλλο τι χορηγῆμα
παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἀρθρον 13. Αἱ οἰκογενεῖαι τῶν λαβόντων τὴν ἐκ τοῦ στρα-
τοῦ ἀρετῆν των, ἢ ἀπολυθέντων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας,
καὶ τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως σταυρωθέντων τῆς ἱκανότη-
τος τοῦ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ, δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὸ
ὑπὸ τοῦ ταμείου τούτου χορηγούμενον βοηθῆμα.

Ἀρθρον 14. Αἱ διαζευχθεῖσαι ἢ χωρισθεῖσαι ἀπὸ τράπεζης
καὶ αὐτῆς γυναικὸς δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς βοηθῆμα ἐκ τοῦ

ταμείου τούτου· ἀλλ' ἐνταῦθα οὐδόλως ἀναιρείται τὸ εἰς ἐκείνην δικαίωμα τῶν ὁφειλῶν.

Πρὸς τῶν βοηθημάτων.

Ἄρθρον 15. Κατὰ τὰ πρῶτα πάντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀνάστασης τῶν χορηγήσεων ὡς ἀνώτερος ὅρος τοῦ εἰς ἐκάστην οἰκογενεῖαν ἀνήκοντος μερίσματος, ὁρίζεται κατὰ μὲν:

Τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν εἰς δεκάτ' ἀρχμῶν.

Τῶν δὲ στρατιωτῶν εἰς ὅκτω ἀρχμῶν.

Ἄρθρον 16. Μετὰ τὰ πάντα ἔτη ἐπιτρέπεται αὐξήσις τοῦ ἀνωτέρου μερίσματος κατὰ 50 τοῖς 0/0.

Περὶ διοικήσεως τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 17. Τὸ ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελούς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς προέδρου, καὶ τεσσάρων ὑποδιεστέρων ἀξιωματικῶν ὡς μελῶν, διοριζομένων διὰ Βασιλ. Διατάγματος ἐκ τῆς ἐρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Ὁ μὲν πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίσταται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ μέλη κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 18. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματεῖα διοριζομένην διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν ὑποδιεστέρων ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 19. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐπιτρεφεί διὰ Βασιλ. ἐπιτρόπου, ἔχοντος συμβουλευτικὴν ψήφον, τὰς πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 20. Ἡ ὑπερσία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, τοῦ παρ' αὐτῇ Βασ. ἐπιτρόπου καὶ τοῦ γραμματεῖος εἶναι ὁμισθός.

Ἄρθρον 21. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὁ Βασίλ. ἐπίτροπος εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμπερόντα τοῦ Ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προξενηθεῖσαν βλάβην.

Οὐδεμία πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κῆρος ἀνεῖς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 22. Ἐντός τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐπισήμου στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης ἐφημερίδος ἡ ἀπογραφή τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, ἐσθλῶς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ ὀνομαστικῶς κατ' ἄλογον τῶν λαβόντων βοηθήματα, τῶν ἐν τῷ παιδαγωγείῳ ὑποτρόφων ἀρρένων καὶ τῶν προικισθεῖσων θυγατέρων.

Περὶ καὶ διατάξεως.

Ἄρθρον 23. Ἡ τῆς πρώτης στρατιάς τριετής ὑπερσία δὲν

συνεπάγεται τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου βοηθήματα, ἐκτός ἐπὶ θανάτου ἢ ἀνικανότητος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως διατεταγμένης ὑπερσίας.

Ἄρθρον 24. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθεῖσαι καταβολαὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἅμα δὲ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ταμείου πρὸς τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, παύουσιν ἀφ' ἧς προδιεβλήθησαν εἰς βαθμὴν ἀξιωματικῶν πλὴν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κατατεταγμένων ἐν τῷ παιδαγωγείῳ τέκνων τῶν.

Ἄρθρον 25. Τὰ παρὰ τοῦ ταμείου τούτου χορηγούμενα βοηθήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν, κράτησιν, οὔτε εἰς δεκτικὰ ἐκχωρήσεις.

Ἄρθρον 26. Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τιθέντες εἰς ἀποστρατεῖαν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, οἱ δὲ εἰς ἀποστρατεῖαν τιθέμενοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐγγαμοὶ ἀπολαμβάνουσι μὲν τῶν ὠφελειῶν τοῦ ταμείου, δὲν ὑπόκεινται ὅμως εἰς χρηματικὰς κρατήσεις.

Ἄρθρον 27. Οἱ νομίμως νομφευθέντες πρὶ τῆς κατατάξεως τῶν εἰς τὸν στρατὸν ἀπολαμβάνουσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐκδιδόμενη ἐπὶ τῇ θέσει τῶν κανονισμένων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγάμων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, καὶ ἀφοῦ καταβάλῃσι τὸ διὰ τοῦ άρθρου 2 ἰδαφ. γ' ὠριζόμενον ποσόν.

Ἄρθρον 28. Οἱ ἐν τῷ παιδαγωγείῳ ἀνατροφόμενοι καὶ ἐκπαιδευόμενοι παῖδες τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμενων, ὑποχρεοῦνται μετὰ τὴν ἐξόδον τῶν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ στρατῷ μίαν στρατείαν.

Ἄρθρον 29. Βασιλικὸν διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ ὀργάνισμου καὶ συντηρήσεως τοῦ παιδαγωγείου τῶν ἀρρένων, τὰ περὶ κατατάξεως καὶ ἐξόδου αὐτῶν, τὰ περὶ προίκσεως τῶν θυγατέρων, τὸν τρόπον καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς δεδαιώσεως τοῦ δικαιώματος εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου βοηθήματα, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου, τὰ τῆς ἐξελεγχέσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, ἅμα δὲ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 30. Αἱ ἐν τῷ άρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμέναι κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ προσεχούσης τριμηνίας, τὰ δὲ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου χορηγητέα βοηθήματα πληρόνονται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1863 ἐπὶ τῇ θέσει τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1862.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπίσης κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ τῆς ἀντιζαιρέτως τοῦ ὕλικου ὑποβολῆς τῶν λογαριασμῶν τοῦ Κράτους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνδρίον. Ἀπεφασίσθη δὲ ἀπλῶς νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ τμήματα.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Κύριοι!

Κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἀρθ. 95 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, οἱ ὑπουργοὶ δεῖναι νὰ δημοσιεύωσι καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ λογαριασμοὺς τοῦ ὕλικου.

Ἡ διατάξις αὕτη ἀπᾶς μόνον, καὶ ὑπὸ μόνου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐξετελέσθη διὰ τὸ 1857 ἔτος.

Ἐκτὸς τούτου μόνον οἱ λογαριασμοὶ τῶν Δημοσίων καρπῶν καὶ τῶν Δημοσίων ἀλάτων ἐξελέγχοντο τακτικῶς ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνδρίου, οἱ δὲ τοῦ ὕλικου τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ διαφεύρουσιν ὁλοτελῶς τὴν ἐξέλεξιν αὐτοῦ.

Διὰ τὸ ὕλικόν τῶν δύο τούτων ὑπηρεσιῶν μεγάλα ποσὰ δαπανῶνται κατ' ἔτος, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴν ἀντιζελεῖται, ἢ διαχειρίσῃς μεγάλῃς τοῦ ἔθνους περιστάσις.

Ἡ ἐξέλεξις δύναται νὰ γίνηται εὐκόλως, κατὰ μὲν τὴν εἰσαγωγὴν διὰ τῶν ἐνταλμάτων τῶν πληρωμῶν, κατὰ τὴν μεταβολὴν ἢ μετασχηματισμὸν, δι' ἐπισήμων ἐκθέσεων, κατὰ τὴν ἐξίτησιν δι' ἀποδείξεων παραλαβῆς, καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς διαχειρίσεως δι' ἀκριβοῦς ἀπογραφῆς τοῦ ὑπάρχοντος ἐν ταῖς ἀποθήκῃς ὕλικου.

Διὰ νὰ κατανοῶνται εὐκόλως καὶ νὰ περαθῶσιν ἀκωλύτως οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ὕλικου πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν χρηματικῶν διαχειρίσεων, ἀπαιτεῖται ἡ συγχώνευσις τῶν διαφορῶν μονάδων τοῦ ὕλικου, καὶ ἡ ἀναγωγὴ αὐτῶν εἰς γενικὸν παρονομαστὴν, δι' ἐκτιμήσεως εἰς χρήματα παντὸς πράγματος, ἐκπερασμένον διὰ τεχνικῶν ποσοτήτων. Ταῦτα πάντα θέλουσι κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος, καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐπιφύκεισιν ἡμῶν ὑποβαλλόμενος Νόμος θέλει ἐρθεῖ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἔλουσμένου ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΟ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρικθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ἀνέκοντος εἰς τὸ Κράτος, ἄνευ οὐδαμῆς ἐξαιρέσεως, ὕλικου ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐξίτησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνδρίου.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὕλικου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου ἀρχαίται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1862.

Ἄρθρον 3.

Τὰ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1861 ὑπόλοιπα, τὰ εἰς τὰς εἰρήλας τοῦ 1862 μεταβιβασθῶσιν, θέλουσι ἐξακριβωθῇ καὶ εἰδωθῇ διοικητικῶς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποσπράτων ἀξιοματικῶν, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποῖου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ὑποσημείωσις δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δι' ἧς ἐτέθη ὅτι ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 28 κατὰ 1 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρην τῶν ψηφολογῶν Κ. Ν. Περράκου καὶ Ν. Τζαβέλλα κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ὑποσημείωσις.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου
τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · ·
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	· · · Ν
Τάτσης Μαγγίνας	· · · Ν	Δημήτρ. Χρηστίδης	· · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	· · · Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	· · ·
Ἰάκωβος Παξιμάδης	· · · Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	· · · Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	· · ·	Κωνσ. Προβιλέγγιος	· · · Ν
Σπυρ. Τρικούπης	· · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · Ν
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	· · ·	Ῥήγας Παλαμίδης	· · ·
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · Ν	Δημ. Α. Κουντουριώτης	· · ·
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	· · ·	Λουκούργος Κρεσενίτης	· · · Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	· · ·	Ἀθ. Α. Μικούλης	· · · Ν
Γεώργιος Φύλλας	· · · Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · ·
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · ·	Χριστόφ. Παββαΐδης	· · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · Ν	Ἀντών. Γεωργαντιάς	· · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	· · · Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · ·	Νικόλ. Σιληφόρος	· · ·
Δημήτριος Βούλαρης	· · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · ·
Νικόλαος Ἰω. Μάζης	· · · Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · Ν
Ἄθμος Κανελλόπουλος	· · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	· · · Ν	Ν. Τζαβέλας	· · · Ν
Μ. Α. Καίρης	· · · Ν	Β. Πετιμεζάς	· · ·
Ἀντ. Γ. Κριεζής	· · ·	Ν. Πιεράκος	· · · Ν
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	· · · Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · ·
Δημήτρ. Πλαπούτας	· · ·	Κωνστ. Μεταξάς	· · ·
Ἰωάννης Σταΐκος	· · ·	Π. Νοταρᾶς	· · ·

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως καὶ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1—29 κατὰ
σειρὰν ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.
Ψηφοροηθέν καὶ τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο
το δεκτὸν διὰ ψήφων 29 κατὰ μίαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν
αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ἥδε συνημμένον.
ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς
1 Ἀυγούστου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου
τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	· · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	· · · Ν
Τάτσης Μαγγίνας	· · · Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	· · · Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	· · ·
Ἰάκωβος Παξιμάδης	· · · Ν	Γεώργιος Δουδουνιώτης	· · · Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	· · ·	Κωνσ. Προβιλέγγιος	· · · Ν
Σπυρ. Τρικούπης	· · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · Ν
Ῥικάρδος Τζιώρτζ	· · ·	Ῥήγας Παλαμίδης	· · · Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	· · ·
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	· · ·	Λουκούργος Κρεσενίτης	· · · Ν
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	· · ·	Ἀθ. Α. Μικούλης	· · · Ν
Γεώργιος Φύλλας	· · · Ο	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · ·
Ἰωάννης Θεοτόκης	· · ·	Χριστόφ. Παββαΐδης	· · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	· · · Ν	Ἀντών. Γεωργαντιάς	· · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	· · · Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · ·	Νικόλ. Σιληφόρος	· · ·
Δημήτριος Βούλαρης	· · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · ·
Νικόλαος Ἰω. Μάζης	· · · Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · Ν
Ἄθμος Κανελλόπουλος	· · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδος	· · ·
Κωνσταντῖνος Κανάρης	· · ·	Νικόλ. Καλλέργης	· · · Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	· · · Ν	Ν. Τζαβέλας	· · · Ν
Μ. Α. Καίρης	· · · Ν	Β. Πετιμεζάς	· · ·
Ἀντώνιος Γ. Κρεζής	· · · Ν	Ν. Πιεράκος	· · · Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	· · · Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · ·
Δημήτριος Πλαπούτας	· · ·	Κωνστ. Μεταξάς	· · ·
Ἰωάννης Σταΐκος	· · ·	Π. Νοταρᾶς	· · ·

Ὁμοίως ἀναγνωσθὲν τὸ νομοσχέδιον περὶ παρατάσεως τοῦ νό-
μου διὰ τὸν ἐν Σινάνῳ συναισθημὸν ἐπὶ πέντε ἔτη, ἐπὶ τῆς ἀρ-
χῆς τοῦ ὑποίου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ὑψηφορία,
δι' ἧς ἐβλήθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν δι' ὀνομαστικῆς
κλήσεως διὰ ψήφων 30 κατὰ μίαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψη-
φολεκτῶν Κ. Κ. Ν. Παρράκου καὶ Ν. Τζαβέλλα κατὰ τὸ ἥδε συ-
νημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος
τοῦ νόμου περὶ τοῦ ἐν Συνέδρῳ πανοικισμοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . N	Δημήτριος Χαταϊσκός N
Τάτσης Μαγγίνας N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης N
Χαραλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Γεώργ. Δουδουσιώτης N
Νικόλ. Πρασσακάκης	Κωνσ. Προβιλέγιος N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος N
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Ῥήγας Παλαμιδῆς N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κριστενίτης . . . N
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μιούλης N
Γεώργιος Ψύλλας O	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Πετράκης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Ἀθανάσιος Αἰδωρίτης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Γ. Παπακλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιγέρης
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ἰω. Μέρης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . . N	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης N	Β. Πετιμεζάς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν. Πιεράκης N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνσ. Μεταξάς
Ἰωάννης Στάϊκος	Π. Νοταρᾶς

Μετὰ δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τοῦ μοναδικοῦ αὐ-
τοῦ ἀρθροῦ ἐψηφοφόρηθη τὸ σύνολον δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως
καὶ ἐγένετο δεκάτῳ διὰ ψήφων 30 κατὰ μίαν ὑπὸ τὴν ἐπιτή-
ρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεπτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον
τῷ αὐτῷ.

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς
1 Ἀυγούστου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος
τοῦ νόμου περὶ τοῦ ἐν Συνέδρῳ πανοικισμοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . N	Δημήτρ. Χαταϊσκός N
Τάτσης Μαγγίνας N	Δημήτρ. Χρηστίδης N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης N
Χαραλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς N	Γεώργ. Δουδουσιώτης N
Νικόλ. Πρασσακάκης	Κωνσ. Προβιλέγιος N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλιος N
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Ῥήγας Παλαμιδῆς N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . N	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κριστενίτης . . . N
Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀθ. Α. Μιούλης N
Γεώργιος Ψύλλας O	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Πετράκης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργαντάς N
Ἀθανάσιος Αἰδωρίτης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Γ. Παπακλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιγέρης
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ἰω. Μέρης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Δῆμος Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης N
Τσανετάκης Γρηγοράκης . . . N	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίρης N	Β. Πετιμεζάς
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	Ν. Πιεράκης N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνσ. Μεταξάς
Ἰωάννης Στάϊκος	Π. Νοταρᾶς

Ἐπίσης ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάξεως
τῆς χήρας τοῦ ἀντιστρατήγου Α. Μεταξά, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ
ὁποῦ μνηστεύσας λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία
διαλογῆς δὲ γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Γερου-
σιαστῶν Ν. Μαυρομιχάτου καὶ Ν. Καλλέργη, ἐξήχθη, ὅτι ἡ
Γερουσία παρεδίξατο αὐτὴν διὰ ψήφων 25 κατὰ 6.

Ἀναγνώσθεις δὲ καὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ, ὁ Γερ.
Κ. Γρηγοριάδης, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Παραδέχομαι, Κύριοι, τὸ αἶσθημα καὶ ἐπαινῶ τὴν προθυμίαν μετ' ἧς ἐψηφίσθη ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς χήρας τοῦ ἀντιστρατήγου Α. Μεταξὺ Ἀζία τῶν ὄντι τῶν ἀγόνων καὶ τῆς ὑπολήψεως, ἥτις παρεκολούθη: ἓνα τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Πλὴν μετὰ ἐσθλείας συναίσθησός ἀπατήσω τὴν παρατήρησιν πρὸς τοὺς ΚΚ. ὑπουργοὺς: ὅτι τὸ αὐτὸ αἶσθημα καὶ ἡ αὐτὴ πρόνοια ἔπρεπε νὰ ληθῇ δικαίως διὰ τὰς χήρας τῶν ἀγωνιστῶν καὶ Γερουσιαστῶν Μανσόλα, Καρχατζάνη, Δαρελιώτη, Δούκα, Οἰκονόμου, Διαμαντῆ καὶ ἄλλων, αἵτινες γενοῦνται καὶ τοῦ ἐπιουσίου. Εἶναι λυπηρὸν, Κύριοι, οἱ μὲν νὰ ἀποβῇσιν τῆς παύσης, οἱ δὲ νὰ ἀπολαμβάνουσι πλήρη τὴν περιθαλψὴν τῆς Κυβερνήσεως: ἡ παραμέλει: τῶν μὲν καὶ ἡ στενὴ περιποίησις τῶν δὲ εἶναι σύστημα καταχθόνιον, γεννᾷ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἰσοῦ μογρησάντων ὑπὲρ Πατρίδος τὴν ἐμπαιθὴ ἐκείνην θλίψιν, ἥτις θέλει εἶσθαι ἡ αἰώνια μομφή, ὁ πικρὸς ἐλεγχος τῆς συνειδήσεως τῶν ὑπαξιῶν. Καὶ ποτὲ, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκφορὰ, οἱ υἱοὶ τοῦ Μισούλη, τοῦ Βότζαρη καὶ τοῦ Κουντουριώτη, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνέχωνται τοιαύτας παραγνωρίσεις ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τῶν, διότι εἶμαι βέβαιος, ὅτι αἱ μαρτυρικαὶ ψυχαὶ τῶν πατέρων τῶν θλίβονται σήμερον εἰς τὰ παράπονα τῶν συναγωνιστῶν τῶν.

Ἰπέλαξεν ὁ Κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Μισούλης, ὅτι ἐκτιμᾷ τὸ εὐγενὲς τοῦ προλαλήσαντος ἐντὶ μου Γερουσιαστοῦ αἶσθημα, παρατηρεῖ δὲ μόνον ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγθέντα ἦσαν πάντῃ περιττά κατ' οὐσίαν, διότι πρὸ ὀλίγου εἰσέχθη νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, δι' οὗ λαμβάνεται ἡ δυνατὴ πρόνοια περὶ τῶν χερῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν ὁποίων ἀνέφερον ὁ πρᾶγορεύσας καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ἔλλειπεν ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ νὰ σκέπτεται περὶ τῶν μέσων ὅπως ἐπέλθῃ εἰς συνδρομὴν ὧν, εἰ δυνατόν, τῶν ἐχόντων ἀνάγκην περιθαλψέως ἀγωνιστῶν.

Ἡ Γερουσία μετὰ τὰ λεγθέντα πρόβη εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου: ἐκ τῆς διαλογῆς δὲ ἀπαδείχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ σύνολον διὰ ψήφων 22 κατὰ 9 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ΚΚ. Γερουσιαστῶν.

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον, ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 1 Αὐγούστου ε. ε.

Ἐπὶ τέλους ἀνεγνώσθη πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δοχῶν 25,000 χορηγομένων λόγῳ δε-

νίου εἰς τὸν στρατηγὸν Τζωρτζ: ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ διαλογῆς γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Ν. Πιερίδου καὶ Ν. Μαυροματάου ἐξήχθη, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέξατο αὐτὴν διὰ ψήφων 21 κατὰ 10.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τοῦ 1 καὶ δευτέρου αὐτοῦ άρθρου, ἐψηφοφορήθη τὸ σύνολον διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, διαλογῆς δὲ γενομένης, ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέξατο καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ΚΚ. ψηφιστικῶν διὰ ψήφων 21 κατὰ 10.

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη.

Ἀνευ ἄλλου τιμῆς ὁ Κ. Πρόεδρος, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Σίν- ματος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Χατζηδόπουλος
Φίλιππος Τσιάνης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Αὐγούστου 1861, ἡμέρᾳ Παρασκευῆς.

Ἀνεγνωσθέντος τοῦ ὑπομαστικτοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 30 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχιδῆς προσελάυν εἰς τὴν θίσιν γραμματείως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χατζηδόπουλος ἀπόντος, ἐκχρῆεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀνεγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Κ. Γραμματέως ἡ ἐκθεσίς τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου πρὸς περιθαλψὴν τῶν οἰκογενειῶν τῶν χερῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ἀποκρισθῇ νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον, περὶ οὗ αὐτὴ πρακτικεύεται κατὰ σειράν, ἔχει δὲ ὡς ἑπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ταμείου πρὸς περιθαλψὴν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ κατὰ τὰ ἔτη στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν, προνοεῖ περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν χερῶν καὶ ὀφρανῶν αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἐκπα-

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

θεσίως των τελευταίων εν περιπτώσει απουσίως των προ-
στατών των.

Η επιτροπή σας θεωρούσα ότι το μέτρον τούτο είναι φι-
λάνθρωπον και συνάμα ωφέλιμον διά τήν στρατιωτικήν ὑπη-
ρσίαν δεν εδίετασι νά παραδεχθῇ τήν ἀρχήν καί τας διατά-
ξεις τοῦ προκηρμιμένου νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσι, καί συνίστασι
τὴν παραδοχὴν των καί εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Αὐγούστου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπή,

Γ. Δαυδοκινάκης,
Νικόλαος Γ. Μίσης,

Λογ. Γεωργιάδης,
Φίλιππος Ίωάννου.

Ἐπομένως κατὰ νεωτέρας πληροφορίας δικαιολογούσας ἀπο-
χρώντως τὴν ἀπουσίαν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Παπακωνσταντίνου,
ὃς ἐξῆλθεν ὁ Γερ. Κ. Χατζήκοι, ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν ἐπ'
αὐτοῦ αἰτιολογίαν παράτασιν ἀδείας.

Παραλθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω
τὰ ἐξῆς νομοσχέδια μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων:

α) Περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν
352,000 χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐπὶ τοῦ προ-
ϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1860.

β) Περὶ διανομῆς δημοσίων ἀλάτων ἔται περὶ ἄλικων καί

γ) Περὶ καλλιέργειας ἐθνικῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστε-
ριακῶν ἐλαιόδένδρων.

Καὶ ἀπεφασίσθη τὸ μὲν πρῶτον νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ
ἀπλῶς πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τῶν τμημάτων τὰ δὲ ἑτέρα δύο
νὰ ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι, νὰ διορισθῇ δὲ καὶ ἐπιτροπή
πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως. ἔχουσι δὲ ταῦτα ὡς ἔσται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Διὰ τὰς ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
νόμου περὶ δημοσίων λογιστικῶν χορηγηθείσας διὰ Β. Διαταγ-
μῶν ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 352,000 ἐπὶ τῆς
χρήσεως 1860 ἀπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἐν καιρῷ νομοσχεδίων
περὶ κυρώσεως αὐτῶν, ὅπου ψηφισθὲν παρ' αὐτῆς σπεύδω νὰ
ὑποβάλω καὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς Γερουσίας πεπειθὸς, ὅτι
ὀφείλει παραδεχθῇ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλή-
θῃτω ὡς ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρίχθῃτω παρ' αὐτοῦ τε καὶ
τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Εὐρωτέρων Ὑπουργῶν κατὰ
τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλεῖσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισμένοι συμφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀρθρον μόνον.

Ἐπικυροῦνται αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν διάτα-
ξιν τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ΣΑΒ' νόμου χορηγηθείσαι διὰ Β. Δια-
ταγμῶν ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 352,000 λεπ-
τομερῶς ἐνδιαλοφεισθέναι εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα καὶ
καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἐξῆς κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολο-
γισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1860.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης	δρ.	102,000
» » τῶν Εὐρωτέρων	»	60,000
» » τῶν Οἰκονομικῶν	»	30,000
Εἰς ἑξῆς διοικήσεως καὶ ἐπιτελείας	»	160,000

Τὰ ὅλην δρ. 352,000

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ
Κράτους.

Πρόσθεσις των πιστώσεων τῆς Χρήσεως 1860, περιλαμβανόντων διὰ τῆς Διαπραγμάτευσης
ἐν ἀπορίᾳ τῶν Βουλῶν.

Κατηγορίαι τῶν πιστώσεων	Κατὰ τὴν ἀπορίαν τῆς Χρήσεως 1860	Κατὰ τὴν ἀπορίαν τῆς Χρήσεως 1861	Σύνολον	Ποσοστὸν τῆς ἀπορίης τῆς Χρήσεως 1861
Α. Ἐξόδα ὑποχρεώσεων	100000	100000	200000	100%
Β. Ἐξόδα ὑποχρεώσεων	10000	10000	20000	10%
Γ. Ἐξόδα ὑποχρεώσεων	10000	10000	20000	10%
Δ. Ἐξόδα ὑποχρεώσεων	10000	10000	20000	10%
Ε. Ἐξόδα ὑποχρεώσεων	10000	10000	20000	10%
Σύνολον	140000	140000	280000	100%

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαρτίου 1861.

Ὁ ὑπογράφων τὸν Οἰκονομικόν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω ἐνώπιον τῆς Γερουσίας τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν, ὡς προπαλαιάς τιμὴν, νομοσχέδιον περὶ διατίσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Αὐτὸ νὰ μὴ ἐκρίνῃ διὰ τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας μὴ περιττὰς ἐπαναλήψεις ἐπισυνάπτει ἐνταῦθα ἐντοπὸν τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν υποβληθεῖσαν αἰτιολογικὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐκθεσιν, περιέχουσαν ἐν συνόψει τὰς κυριωτέρας λόγους, ὅτινες ἐκείνησαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Βουλῶν τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Δὲν ἀκριβοῦμαι, Κύριοι, ὅτι συμμεριζόμενοι τὰς ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμένας λόγους θέλωτε ἀκρισταθῆ καὶ περιθάλπει αὐτὸ μετὰ τὴν ἐπιμέλειαν ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἀπριλίου 1861,

Ὁ ὑπογράφων τὸν Οἰκονομικόν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπικείμενον νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει υποβληθῆ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποσημασθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐντοπὴν αὐτῆς συστάσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλίου 1861.

Ἐν ἐνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α. Μ. Λ. Λ. Λ.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπορρίπτονται καὶ διατάσσονται.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου τοῦ 1862 ἔτους αἱ μερικαὶ ἀλαταποθέκαι καταργεῖνται, καὶ διὰ πώλησις τοῦ ἀλατος ἐνεργεῖται εἰς τὰς γενικὰς ἀνάγκας τῆς παρὰ ταῖς ἀδικαίως συστημέναις.

Ἄρθρον 2. Ἀδικαίως καλλιεργεῖται καὶ θοιγόμεναι νὰ καλλιεργηθῶσιν εἰσὶν αἱ ἔξαι.

1) ἡ τῆς Ἀναδόσσου 2) ἡ τῆς Θεσσαλίας 3) ἡ ἀπὸ τῆς Μισσο-
λογίου 4) ἡ μέρη Μισσολογίου 5) ἡ τῆς Λαμίας 6) ἡ τῆς
Λαμναίας 7) τῶν Λαχνιδῶν 8) ἡ τοῦ Κορινθίου τῆς Ναυπλίου
9) τῆς Μύλου καὶ 10) τῆς Νάξου.

Διὰ Β. Δικτάγματος προσδιορίζεται ἡ ἀξία τῶν καλλι-
εργημάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 3. Ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν ἀλαταποθηκαρίων ὁρίζε-
ται εἰς δέκα.

Εἰς τὰς πρὸς ταῖς πέντε πρώτας ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀλικῶν
ἀποθήκας διορίζονται ἀλαταποθηκάριοι πρώτης τάξεως, οἱ δὲ
τὰς λοιπὰς πέντε, δευτέρας.

Πέντε δοκοῖ διὰ τὰς πέντε πρώτας τάξεις ἀποθήκας καὶ εἴ-
κοσι γιλιὰς δι' ὅλης τῆς ἀποθήκης ἀποτελοῦσι τὸν ἀνώτατον
ἀριθμὸν τοῦ λοιποῦ προσοπίου τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀλαταποθη-
κῶν.

Ἄρθρον 4. Οἱ ἀλαταποθηκάριοι διορίζονται διὰ Β. Δικτάγ-
ματος, οἱ δὲ δοκοῖ καὶ γιλιὰς πρὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-
νομικῶν.

Λαμβάνονται δὲ μηνεῖν μισθοδοσίαν

Οἱ τῆς Α' τάξεως ἀλαταποθηκάριοι	Ἀρχ.	160
Οἱ τῆς Β'	»	120
Οἱ δοκοῖ	»	80
Οἱ γιλιὰς	»	50

Ἄρθρον 5. Οἱ ἀλαταποθηκάριοι δοκοῖν ἐγγράφειν εἴτε εἰς χρή-
ματα ἢ μεταχρᾶς τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἴτε ἀκίνητα κτήματα.

Ἡ εἰς χρήματα ἢ μεταχρᾶς τῆς Τραπεζῆς ἐγγράφει προσδι-
ορίζεται τὸν μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἰς δραχμὰς τρεῖς γιλιὰ-
δας, τὸν δὲ τῆς δευτέρας εἰς γιλιὰς πεντακοσίας.

Ἡ εἰς ἀκίνητα κτήματα ἐγγράφει εἶναι διπλῆς ἀξίας τῆς ἀ-
νωτέρου προσδιορισθείσης.

Ἡ ἐγγράφει δύνανται νὰ ᾖ καὶ ἐν μέρει εἰς χρήματα ἢ μετα-
χρᾶς τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐν μέρει εἰς ἀκίνητα κτήματα, κατὰ τὴν
ἀνωτέρω ἀναλογίαν πάντοτε ὅμως ἀπαιτεῖται μέρος αὐτῆς νὰ
καταβάλλεται εἰς χρήματα ἢ μεταχρᾶς τῆς Τραπεζῆς. Τὸ μέρος
τοῦτο προσδιορίζεται διὰ μὲν τοῖς ἀλαταποθηκαρίοις πρώτης τά-
ξεως εἰς δραχμὰς πεντακοσίας, διὰ δὲ τοῖς τῆς δευτέρας εἰς
δραχμὰς τριακοσίας.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἀνώτατος ὅρος φόρου ἐπὶ τοῦ πωλουμένου πρὸς
τῶν ἀλαταποθηκαρίων ἀλατος ὁρίζεται εἰς τρία ἐπὶ ταῖς ἑκατόν.

Διὰ πᾶσαν πύραν τοῦ ὅρου τούτου ὑπερβάειν λόγῳ πλημ-

μύρας, κλοπῆς ἢ ἄλλων αἰτιῶν, ἀποφαίνεται τὸ Ἐλεγκτικὸν
Συνέδριον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 205 τοῦ περὶ δημοσίου λογισ-
τικοῦ νόμου ὁρισθέντα.

Εἰς τὰ περὶ παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τῶν ἀλάτων ἐφαρμο-
ζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 19 ἕως 24 τοῦ
περὶ ὁργανισμοῦ τῶν ταπεινῶν νόμου τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1853.

Ἄρθρον 7. Ἡ πώλησις καὶ ἐμπορία τῶν αὐτοπλήκτων ἢ τῶν
ἐκ ὑψηλοῦς ἢ ὀρυκτογενεῖς ὑδάτος παγυρωμένων ἀλάτων ἀπα-
γορεύεται, πᾶσα δὲ παράδοσις τιμολογεῖται συμφώνως μὲν τῷ
ἐδάφειν 19 τοῦ περὶ διοικήσεως τῶν ἐθνικῶν ἀλάτων νόμου τῆς
11/23 Ἀπριλίου τοῦ 1833.

Τὸ ὕπαρξιόν τῶν Οἰκονομικῶν προβλέπει περὶ τῆς ἐκ μέρους
τοῦ δημοσίου συλλογῆς καὶ διανομῆς τῶν αὐτοπλήκτων ἀλάτων.

Ἄρθρον 8. Ὅταν ὅλας εἰσέλθῃ ἐν ταῖς μερικαῖς ἀποθήκαις ἀδιά-
θετον μέχρι τῆς πρώτης προσχρῆς Ἀπριλίου τοῦ 1862 θέλει
ἐκποιεῖται πρὸς τῶν ὁμοσίων οἰκονομικῶν ἀρχῶν διὰ δημοπρα-
σίας, ὅπως μὲν, ἐὰν τὸ εὑπαρχον ποσὸν διὰ πωληθῇ τὰς
δύο γιλιὰδας ὁκάθων, διὰ μονομασίαν δὲ δημοπρασίαν κατὰ
μερίδας 200—500 ὁκάθων, ἐὰν τὸ ποσὸν εἴναι ἀνωτέρον.

Ἄρθρον 9. Αἱ ἀντιδάνηται εἰς τὸν παρόντα νόμον διατά-
ξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κέρει!

Ἐκ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπερώσεως μου ἐπικαιριότητος ἐν τῇ
πρώτῃ θέλατε παρατηρεῖται τοῖς λόγους, οἵτινες, κατέστησαν
ἀναγκασίαν τὴν χρῆσιν τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ υπερβαλ-
λομένου κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιψήφω-
σιν νομοσχεδίου λαμβάνετε περὶ τῶν ἐθνικῶν, ἐκκλησιαστικῶν
καὶ ἐπισκοπικῶν ἐκκλησιῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς τροπολογίας τινὲς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου,
τῆς ὑποίας καὶ παραδέχθη. Ἐκ τούτων ἡ σπουδαιότερα εἶναι
ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 11 τοῦ νομοσχεδίου τοῖς προκαλείωνται δὲ
ταύτην ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς λόγοις ἡ Γερουσία θέλει εὐχεσθῇ
θῆναι νὰ γνωρίσῃ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλίου τοῦ 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Α. ΣΙΜΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσέλθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστεριχθῇ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν. Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Τ Τ Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Υποτάσσεται ὁμοσφώνως κατὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασιστικῶν καὶ δικτατορικῶν.

Τὰ ἐλαιόδενδρα τοῦ δημοσίου, τῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῶν διατεταγμένων Μονῶν, ὅσα δὲν εἶναι πολυετῶς ἐνοικιασμένα, δικαιοσύμενα εἰς τεμάχια παραχωροῦνται εἰς καλλιεργητὰς μέχρι τῆς ἐκδόσεως γενικοῦ περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν ῥημάτων κατημάτων Νόμου.

Ἐκαστον τεμάχιον δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ πλεον τῶν ἑκατὸν ἐλαιόδενδρων.

Ἐξαιρέτως τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ, ὅταν ὑπάρχωσιν εὐκρινῶς ἀνεγνωρισμένα τὰ ὅρια τοῦ κατήματος· εἰς τὸ ἀνέλεον τὰ ἐλαιόδενδρα, καὶ ὅταν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνῃ τὴν ἡμιόλιον τοῦ ἀνωτέρου μεγίστου ὅρου. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ δύο τεμάχια συνάμα.

Ἄρθρον 2.

Δικαίωμα προτιμίας εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην ἔχουσι οἱ πρώτοι αἰτήσαντες.

Αἱ αἰτήσεις ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἡμιόλιον Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν διὰ δικαστικῶν κλητῶν.

Ἐν πλεονεξίᾳ αἰτήσας τὴν αὐτὴν ἡμίονον τὸ αὐτὸ τεμάχιον, τίθεται κληρῶς καὶ ὁ λαχὼν προτιμάται.

Ἐγγύσεις δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον, ὅταν ὁ αἰτῶν δὲν ᾖ ἓν ἐκ τῶν ἐγκατεστημένων περιόρων, ἢ ᾖ ὅλος ἀραιοῦργος.

Ἄρθρον 3.

Ὁ καλλιεργητὴς ὀφείλει νὰ καθαρίσῃ τὰ ἐλαιόδενδρα, κόπτων τοὺς ξηρούς αὐτῶν κλάδους, νὰ ἐκρίζωνῃ τὰ ἀναφυόμενα ἄγρια δένδρα, χαμυκλάδα καὶ βάτους, νὰ κεντρώνῃ τὰ ἄγρια καὶ τὰ ἐξηρημασμένα ἐλαιόδενδρα, νὰ ὀργάνῃ τὴν ὑπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα γῆν ὀργάνως καὶ κατὰ τὴν ἐν γῇ εἶναι ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα

κεῖνται, τελειότερον τρόπον, καὶ νὰ ἀρδεύῃ αὐτὰ ἐν καιρῷ τῷ ὅσοντι κατὰ τὸν εἰθισμένον τρόπον.

Ἄρθρον 4.

Ἐάν ὁ καλλιεργητὴς δὲν ἐκπληρώσῃ ἐπὶ ἐν θλώκῳ ἔτος τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποχρεώσεις του, ἀποβάλλεται τοῦ ἐλαιοτεμαχίου, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ταχὴν ἐπανεχθείσας παρ' αὐτοῦ βελτιώσεις εἰς τὸ κατήμα.

Ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ καλλιεργητοῦ βεβαιούται ὑπὸ τοῦ ἑπάρχου, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ Ἀγροῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὁποίων κεῖται τὸ κατήμα, δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως, ἢ δι' ἐπὶ ἀποβολῆς ὁριστικῆς ἀπόφασις γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ καλλιεργητοῦ.

Τὰ οὕτω περιερχόμενα εἰς τὴν ἄμεσον κατοχὴν τοῦ δημοσίου ἐλαιοτεμάχια παραχωροῦνται εἰς ἄλλους καλλιεργητὰς κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2.

Ἄρθρον 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καλλιεργητὴν νὰ κόψῃ οὐδὲ ἐν ἐλαϊόδενδρον, ἐκτὸς ἐάν ᾖ κατὰ τὴν ἡμίονον ἢ ἀνεπίδεκτον καλλιεργίας, ὅτε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἑκαστοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ ὀφείλοντος νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτὸ διὰ νέου.

Ἐάν ὁ καλλιεργητὴς παραβῇ τὴν διάταξιν ταύτην ὑποχρεούται κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ ἡτιολογημένη κατὰ τὴν ἐνοσίαν τοῦ ἑδαφ. 6. τοῦ ἄρθρου 4 ἐκθέσει, ν' ἀποζημιώσῃ τὸ δημοσίον ἀποδίδων εἰς αὐτὸ δρ. 30—60 δι' ἑκαστον παρανόμως ἐκκοπὴν ἐλαιόδενδρων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ καλλιεργητὴς ἀποδίδει εἰς τὸ δημοσίον ἢ τὸ Ἐκκλησι. Τρεῖς ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, δικαίωμα ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ᾖ ἑκατὸν τῶν εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἐλαϊοδένδρων.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἑκαστον ἐλαιῶνα ἢ δι' ἑκαστον τεμάχιο ἐλαιῶνος προσδιορίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται εἴτε δι' ἐνοικιαστοῦ, εἴτε δι' ἐπιστατῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαίουματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἡ διάταξις τοῦ Ε' ἐδαφίου τοῦ άρθρου τούτου ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν τὰ ἐθνικὰ ἐλκυσθέντα ᾖναι ἀντικειμενικὰ μετὰ ἰδιωκτῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δευτέρου περὶ ἀλικίων νομοσχεδίου ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης παρετήρησεν, ὅτι τὸ νομοσχεδίον τοῦτο ἐσυζητήθη χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ σήμερον πρόκειται ν' ἀνγνωσθῶσι καὶ κυρωθῶσι τὰ πρακτικά, δι' ὧν θέλει συνεπικυρωθῇ καὶ τὸ νομοσχεδίον. Ἄρα τοῦτο ἀνεγνώσθη ἐνταῦθα πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ὁ δὲ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι τὸ νομοσχεδίον αὐτὸ οὐδεμίαν ὑπέστη τροπολογίαν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ, ἐπομένως δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ συνοδευθῇ τοῦτο καὶ μετὰ τῶν πρακτικῶν, ὅτινα ἄλλως τε ἂν ᾖναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν Γερουσίαν θύναται καὶ θέλουν παρακατατεθῇ.

Τεθέντος ὕστερον ὑπὸ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ, καὶ μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐτέθη αὕτη εἰς ψηφοροσίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὡς πρωτόκολλον ψηφοροσίᾳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδίχθη αὐτὴν παμπύρρι διὰ ψήφων 30.

Πρωτόκολλον ψηφοροσίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	N
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	
Σπυ. Ἰδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	
Τάτσης Μαγγίνης . . .	N	Γεώργιος Φύλλας . . .	
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .		Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	N
Ἰακώβος Παξιμάδης . . .	N	Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης . . .	N
Νικόλ. Πρασσανάκης . . .		Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	
Σπυρ. Τρικούπης . . .		Δημήτριος Βούλγαρης . . .	
Βικάρδος Τζιώρτζ . . .		Νικόλαος Ἰω. Μάξης . . .	N

Δῆμος Κανελλόπουλος . . .	N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .	
Κωνσταντῖνος Κανόης . . .		Λυκούργος Κρεσταντίτης . . .	N
Τσαντάκης Γρηγοράκης . . .		Ἀθ. Α. Μικουλῆς . . .	
Μ. Α. Καίρης . . .	N	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	N
Ἀντών. Γ. Κριζῆς . . .		Χριστόφ. Παρραϊδῆς . . .	
Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Ἀντών. Γεωργαντῆς . . .	N
Δημήτρ. Πλαπούτας . . .		Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	N
Ἰωάννης Σταύρος . . .		Νικόλ. Σιληθέρης . . .	N
Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης .		Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	N
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .		Φίλιππος Ἰωάννου . . .	N
Δημήτριος Χατσίτσος . . .	N	Γ. Κ. Τυπάλδος . . .	
Δημήτριος Χριστίδης . . .	N	Νικόλ. Καλλέργης . . .	N
Νικόλαος Μαυρομαμάς . . .	N	Ν. Τζαβέλας . . .	N
Ἀναστ. Σ. Χαλαμπάκης . . .		Β. Πετμεζῆς . . .	
Γεώργιος Διοβουνιώτης . . .	N	Ν. Πιεράκος . . .	N
Κωνσταντῖνος Προβιάδης . .	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	
Σπύρος Μίλιος . . .	N	Κωνστ. Μεταξῆς . . .	N
Ρήγας Παλαμίδης . . .		Π. Νοταρᾶς . . .	

Ἀναγνώσθοντος ἔπειτα τοῦ άρθρου α', ὁ γερ. Κ. Μαγγίνης παρετήρησεν ὅτι εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ παρόντι νομοσχεδίῳ συμπεριλαμβανόμενων ἀξιωματικῶν θεοαίως δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ φιλαργῆται ὡς συνταξιοῦχοι· ἀλλὰ σὺνταξίς καὶ προβιβασμὸς δὲν συμβιβάζεται.

Ἐπομένως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ άρθρου ὁ γερ. Κ. Μίλιος προσέθεκεν, ὅτι εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν θεοαίως δὲν συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἐν ἀρχῇ ἀξιωματικοί, ἀλλὰ εἶπεν, διὰ ν' ἀνταποκριθῇ τὸ νομοσχεδίον τοῦτο πληρῶς πρὸς τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, καλὸν εἶναι νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν « ἐρεθρίαις » αἱ λέξεις « παντὸς ὅπλου Σώματος καὶ Κλάδου » διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ παραξήγησις τις ἢ ἀσάφεια.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι οἱ φαλαγγῆται δὲν ἔδυναντο νὰ συμπεριληφθῶσι εἰς τὸν περὶ αὐτῶν πρόκειται ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν καθὼς μὴ ἀξιωματικοὶ τοῦ μονίμου στρατοῦ, ὡς δὲν ἔδυναντο νὰ συγκαταλεχθῶσι καὶ οἱ ἐν ἀρχῇ ἀξιωματικοί, διότι ἄλλως δὲν ἔχελιν ὑπάρχει θέσις πρὸς προβιβασμὸν ἐκνότην τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ὃ ὁποῖος κανονίζει ὅτι οἱ προβιβασμοὶ λαμβάνονται μὲν κατὰ μικρὸν γῶραν καὶ ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ κυρίως ἐπαυλίζονται εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν

τελευταίαν πρότασιν τοῦ γερ. Κ. Μιλίου παρετήρησεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι αὐτὴ εἶναι ὀρθή καὶ ταύτην ἐξήγει ἡ ἐκθεσίς του· ἀλλὰ πρὸς πλειοτέραν ἐξήγησιν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν ἐννοεῖται ἐπὶ παντός ὅπλου σώματος καὶ κλάδου, δύναται νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει αὐτὴν τὴν ἐννοίαν· ἡ γερουσία συνήνεκε νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει τὴν ἐννοίαν, ἢ ἐξήγει ἡ ἐκθεσίς του Κ. Ὑπουργοῦ.

Μετὰ τὰ λεγθέντα ἐγένετο δικτὴ διὰ χειροτονίας τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσι.

Ψηφοφορηθὲν ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον ἐγένετο δικτὸν παμψηφεί διὰ ψήφων 30, ἔχον ὅπως ἐπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ἰουλίου ε. ε.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονάρχου στρατοῦ.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Μ. Α. Καίρης	Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Ν	Ἀντών. Γ. Κρητῆς	Ν
Τάτσης Μαργίνης	Ν	Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Δημήτρ. Παπαδόπουλος	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἰωάννης Στάϊκος	Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Σπ. Τρικούπης	Ν	Δημήτριος Χαταίσκος	Ν
Ρικάρδος Τζιώτζ	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάκης	Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Γεώρ. Λαοδουνιώτης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ῥήγας Παλαμιδης	Ν
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης	Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	Ν
Γ. Παπαηλιάπουλος	Ν	Λουδοβίγος Κρεστενίτης	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέζης	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	Ν	Χριστόφ. Παράκτος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντῆς	Ν

Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Νικόλ. Σιληφόρος	Ν	Β. Πιτιμαζῆς	Ν
Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν	Ν. Πιπράκος	Ν
Φίλιππος Ἰωάννου	Ν	Ἰω. Αμδρσσιάνης	Ν
Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν	Κωνστ. Μεταξῆς	Ν
Νικόλ. Καλλιέργης	Ν	Π. Νοταρᾶς	Ν

Ἐπὶ τῆς ἀκολουθίας εἰς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ λιμενικῶν δικαιοματικῶν τούτου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορηθεῖσα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δικτὴ παμψηφεί διὰ ψήφων 30 κατὰ τὸ εἶδι προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ λιμενικῶν δικαιοματικῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Δημήτριος Παπαδόπουλος	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Ἰωάννης Στάϊκος	Ν
Τάτσης Μαργίνης	Ν	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ν	Δημήτριος Χαταίσκος	Ν
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Νικόλ. Μαυρομιχάλης	Ν
Σπ. Τρικούπης	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάκης	Ν
Ρικάρδος Τζιώτζ	Ν	Γεώργ. Λαοδουνιώτης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ν	Ῥήγας Παλαμιδης	Ν
Γεώργιος Ψύλλας	Ν	Α. Α. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Λουδοβίγος Κρεστενίτης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Ἀθ. Α. Μισούλης	Ν
Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Γ. Παπαηλιάπουλος	Ν	Χριστόφ. Παράκτος	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀντών. Γεωργιαντῆς	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέζης	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Δῆμος Κανελλόπουλος	Ν	Νικόλ. Σιληφόρος	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
		Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
		Γ. Κ. Τυπάλδος	Ν
		Νικόλ. Καλλιέργης	Ν

N. Τζαβέλας	N	Ιω. Αμβροσιάδης ?
B. Πετιμεζάς		Κωνστ. Μεταξάς
N. Πιεράκος	N	Π. Νοταράς

Αναγνωσθέντα έπειτα τὰ άρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 ἐγένοντο ἅπαντα δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας, ὅπως ἔχουσι.

Ψηφοφορήθη καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν παμφηρεῖ διὰ ψήρων 30, κατὰ πρωτόκολλον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ, ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 29 ἰουλίου 1861.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἡμερικῶν δικαιοματίων.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντὼν. Μαυρομιχάλης	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Δημήτρ. Πλαπούτας	
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	N	Ιωάννης Σταῖκος	
Τάτσης Μαγγίνης	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	
Ἀναγνώστη Μοναρχίδης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	
Χαράλ. Παπαπολίτης		Δημήτριος Χατσίσκος	N
Ἰακώβος Παξιμαδῆς	N	Δημήτριος Χρηστίδης	N
Νικόλ. Πραστακάκης		Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N
Σπυρ. Τρικούπης		Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	
Ῥικάρδος Τζιώρατζ		Γεώργ. Δουδουνιώτης	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Κωνσ. Προβιλάγιος	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου		Ῥήγας Παλαμιδῆς	
Γεώργιος Ψύλλας		Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λουδοβίγος Κρεστενίτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Ἀθ. Α. Μιαούλης	
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπαηλιόπουλος		Χριστόφ. Πεφραίβος	
Δημήτριος Βούλγαρης		Ἀντὼν. Γεωργαντᾶς	N
Νικόλαος Ἰω. Μεξίης	N	Νικόλαος Δελιγιάννης	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλαος Σιλήβεργος	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης		Ἀναστ. Πολυζωίδης	N
Τσανετᾶκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ἰωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	
Ἀντὼν. Γ. Κριεζῆς		Νικόλ. Καλλέργης	N

N. Τζαβέλας	N	Ιω. Αμβροσιάδης
B. Πετιμεζάς		Κωνστ. Μεταξάς
N. Πιεράκος	N	Π. Νοταράς

Προβάσας έπειτα τῆς γερουσίας εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τοῦτου ἀναγνωσθέντος, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία, δι' ἧς ἐξήλθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν παμφηρεῖ διὰ ψήρων 29, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	N	Ἀντὼν. Μαυρομιχάλης	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Δημήτρ. Πλαπούτας	
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Ιωάννης Σταῖκος	
Τάτσης Μαγγίνης		Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	
Ἀναγνώστη Μοναρχίδης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	
Χαράλ. Παπαπολίτης		Δημήτριος Χατσίσκος	N
Ἰακώβος Παξιμαδῆς	N	Δημήτριος Χρηστίδης	N
Νικόλ. Πραστακάκης		Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N
Σπυρ. Τρικούπης		Ἀναστ. Σ. Χαράλαμπος	
Ῥικάρδος Τζιώρατζ		Γεώργ. Δουδουνιώτης	N
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Κωνσ. Προβιλάγιος	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου		Ῥήγας Παλαμιδῆς	
Γεώργιος Ψύλλας		Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λουδοβίγος Κρεστενίτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Ἀθ. Α. Μιαούλης	
Ἀθανάσιος Αἰδωρίκης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπαηλιόπουλος		Χριστόφ. Πεφραίβος	
Δημήτριος Βούλγαρης		Ἀντὼν. Γεωργαντᾶς	N
Νικόλαος Ἰω. Μεξίης	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλήβεργος	N
Κωνσταντῖνος Κανάρης		Ἀναστ. Πολυζωίδης	N
Τσανετᾶκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ἰωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	
Ἀντὼν. Γ. Κριεζῆς		Νικόλ. Καλλέργης	N

N. Τζαβέλας	N	Ιω. Αμβροσιάδης	
B. Πετιμεζάς		Κωνστ. Μεταξάς	N
N. Πιεράκος	N	Π. Νοταράς	

Αναγνωσθέντα έπειτα κατά τάξιν και κατά σειράν τά άρθρα αυτού 1—22 και τούτου συμπεριλαμβανομένου, έγινοντο άπαντα δεκτά δι' ειδικής έφ' ενός έκάστου χειροτονίας, όπως έχουσι.

Ψηφοφορήθεν ύστερον και τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου έγινετο δεκτόν παμπήρει διά ψήρων 29 κατά πρωτόκολλον όμοιον τῷ συνταχθέντι επί τῆς άρχης.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Επί τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περί τροποποιήσεως τοῦ τελωνιακοῦ διοργανισμοῦ.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	N	Αντών. Γ. Κριεζής	
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Αντών. Μαυρομιχάλης	N
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	N	Δημήτριος Πλαπούτας	
Γάβριελ Μαγγίνης		Ιωάννης Στάκος	
Αναγνώστης Μοναχίδης	N	Αναστ. Μαυρομιχάλης	
Χαράλ. Παπαπολίτης		Αλέξιος Βλαχόπουλος	
Ιάκωβος Παξιμάδης	N	Δημήτριος Χατζίσκος	N
Νικόλ. Πρασσακάκης		Δημήτριος Χρηστίδης	N
Σπυρ. Τριζούπης		Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N
Ρικάρδος Τζιώτς		Αναστ. Χαραλάμπης	
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Γεώργ. Δουδουνιώτης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Κωνστ. Προβιλέγιος	N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου		Σπύρος Μίλιος	N
Γεώργιος Ψύλλας		Ρήγας Παλαμίδης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Λυκούργος Κρεστένιτης	N
Αθανάσιος Αιδωρίδης	N	Αθ. Α. Μισούλης	
Γ. Παπαηλιόπουλος		Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Δημήτριος Βούλγαρης		Χριστόφ. Πεφραίδης	
Νικόλαος Ιω. Μίξης	N	Αντών. Γεωργαντάς	N
Αθως Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Αιλιγιάνης	N
Κωνσταντίνος Κανάρης		Νικόλ. Σιλητσεργος	N
Τσανετάκης Γρηγοράκης		Αναστάς. Πολυζωίδης	N
Μ. Α. Καίρης	N	Φίλιππος Ιωάννου	N

Γ. Κ. Τσαπάδης		N. Πιεράκος	N
Νικόλ. Καλλέργης	N	Ιω. Αμβροσιάδης	
N. Τζαβέλας	N	Κωνστ. Μεταξάς	N
Γ. Πετιμεζάς		Π. Νοταράς	

Έχει δε όπως υποβλήθη εν τῇ συνεδριάσει τῆς 31 Ιουλίου εε.

Τέθεντος άκολουθως εις συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περί συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν ἱερῶν, και μηδενὸς λαβόντος τὸν λόγον ἐπὶ τῇ άρχῇ αὐτοῦ, ἐτέθη αὐτῇ ἐν ψηφοφορίαν δι' ὁρισμαστικῇ κλίσειαι και έγινετο δεκτὴ παμπήρει διά ψήρων 29 κατά τὸ ὅπως προσαρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Επί τῆς ἐρήξεως τοῦ νομοσχεδίου περί στρατιωτικῶν ἱερῶν.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	N	Αντών. Μαυρομιχάλης	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	N	Δημήτρ. Πλαπούτας	
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	N	Ιωάννης Στάκος	
Γάβριελ Μαγγίνης		Αναστ. Μαυρομιχάλης	
Αναγνώστης Μοναχίδης	N	Αλέξιος Βλαχόπουλος	
Χαράλ. Παπαπολίτης		Δημήτριος Χατάκης	
Ιάκωβος Παξιμάδης	N	Δημήτριος Χρηστίδης	N
Νικόλ. Πρασσακάκης		Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N
Σπυρ. Τριζούπης		Αναστ. Χαραλάμπης	
Ρικάρδος Τζιώτς		Γεώρ. Δουδουνιώτης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Κωνστ. Προβιλέγιος	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Σπύρος Μίλιος	N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου		Ρήγας Παλαμίδης	
Γεώργιος Ψύλλας		Δημήτριος Κουντουριώτης	
Ιωάννης Θεοτόκης		Λυκούργος Κρεστένιτης	N
Ιωάννης Χ. Πέτρου	N	Αθ. Α. Μισούλης	
Αθανάσιος Αιδωρίδης	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Γ. Παπαηλιόπουλος		Χριστόφ. Πεφραίδης	
Δημήτριος Βούλγαρης		Αντών. Γεωργαντάς	N
Νικόλαος Ιω. Μίξης	N	Νικόλ. Αιλιγιάνης	N
Αθως Κανελλόπουλος	N	Νικόλ. Σιλητσεργος	N
Κωνσταντίνος Κανάρης		Αναστ. Πολυζωίδης	N
Τσανετάκης Γρηγοράκης		Φίλιππος Ιωάννου	N
Μ. Α. Καίρης	N	Γ. Κ. Τσαπάδης	
Αντών. Γ. Κριεζής		Νικόλ. Καλλέργης	N

N. Τζαβέλας N | Ιω. Ἀμβροσιάδης
 Β. Πετιμεζάς N | Κωνστ. Μεταξάς N
 N. Πιεράκος N | Η. Νοταράς

Διακοῦ ἐπειτα γυνόμενου διὰ χειροτονίας τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ ἀδελφοῦ, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν τὸ σύνολον τοῦ νομοσφεδίου, δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῇ συνταγθέντι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 29, ἔχον ὅπως ὑποβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 3 Ἀυγούστου α. α.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσφεδίου περὶ στρατιωτικῆς ἐξέλιξης.

Γεώργ. Μ. Ἀντινόπουλος	Δημήτριος Πλαπούτας
Ιω. Θ. Κολακωτρίνης	Ἰωάννης Στάκος
Σπυρ. Καλογερόπουλος	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Τάκης Μαγγίνας	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Δημήτριος Χατζίσκος
Χαράλ. Παπαπολίτης	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἰάκωβος Παζιμάδης	Νικόλ. Μαυρομιχάτης
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Σπυρ. Τρικούπης	Γεώργ. Δουδουρινιώτης
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Κωνστ. Προβελόγγιος
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Σπύρος Μίλης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ράγης Παλαμίδης
Ἀνδρέας Ν. Ἀνεργίου	Α. Α. Κωνσταντινίδης
Γεώργιος Ψύλλας	Λουδοβίγος Κρεσπινιέτης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ἀθ. Α. Μικαΐλης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Α. Γ. Κωνσταντινίδης
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Χριστόρ. Παρλαβός
Γ. Παπαηλιόπουλος	Ἀντών. Γεωργιαντῆς
Δημήτριος Βούλγαρης	Νικόλ. Δελιγιάννης
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς	Νικόλ. Σιληγιάννης
Ἀπμς Κανελλόπουλος	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Φίλιππος Ἰωάννου
Τσαντῆλης Γρηγοράκης	Γ. Κ. Τυπάλδης
Μ. Α. Καίρης	Νικόλ. Καλλέργης
Ἀντών. Γ. Κριζῆς	Ν. Τζαβέλας
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Β. Πετιμεζάς
Δημήτριος Πλαπούτας	Ν. Πιεράκος
Ἰωάννης Στάκος	Κωνστ. Μεταξάς
	Η. Νοταράς

N. Πιεράκος N | Κωνστ. Μεταξάς N
 Ιω. Ἀμβροσιάδης | Η. Νοταράς

Ἐτέθη τελευταίον ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξέλιξης τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὕλικου τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τοῦ αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήσασα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δευτέρᾳ πλειψηφεί διὰ ψήφων 29, κατὰ τὸ ὅδε προσπεμφθέν πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσφεδίου περὶ ὑποθέσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὕλικου τοῦ Κράτους εἰς τὴν Γερουσίαν Συνέδριον.

Γεώργ. Μ. Ἀντινόπουλος	Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολακωτρίνης	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρ. Καλογερόπουλος	Δημήτριος Χατζίσκος
Τάκης Μαγγίνας	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Νικόλαος Μαυρομιχάτης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παζιμάδης	Γεώργ. Δουδουρινιώτης
Νικόλαος Πρασσακάκης	Κωνστ. Προβελόγγιος
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μίλης
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Ράγης Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Α. Α. Κωνσταντινίδης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λουδοβίγος Κρεσπινιέτης
Ἀνδρ. Ν. Ἀνεργίου	Ἀθ. Α. Μικαΐλης
Γεώργιος Ψύλλας	Α. Γ. Κωνσταντινίδης
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστόρ. Παρλαβός
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ἀντών. Γεωργιαντῆς
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Νικόλ. Δελιγιάννης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Νικόλ. Σιληγιάννης
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ἰω. Μιζῆς	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἀπμς Κανελλόπουλος	Γ. Κ. Τυπάλδης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Νικόλ. Καλλέργης
Τσαντῆλης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας
Μ. Α. Καίρης	Β. Πετιμεζάς
Ἀντών. Γ. Κριζῆς	Ν. Πιεράκος
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Κωνστ. Μεταξάς
Δημήτριος Πλαπούτας	Η. Νοταράς
Ἰωάννης Στάκος	

Μετά δὲ τὴν διὰ χαριστονίας παραδοχὴν τῶν ἀφ' αὐτῶν
1, 2 καὶ 3 ἐτίθη εἰς ὁμοίαν ψηφοφορίαν καὶ τὸ σύνολον τοῦ
νομοσχεδίου, δι' ἣς ἐξήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνω-
τέρῳ, ὅτι ἡ γερουσία παρεδίδθη αὐτὸ παμφανὶ δὴς ἔκφρα-
σιν, ἔχον ὅπως ὑποβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 3 ἰσταμένου
μήνου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὑποβολῆς τῶν ἀναγραφῶν
τοῦ ἑδικτοῦ τοῦ Κράτους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος	Ν	Ἀναστ. Μαυρομυχάλης	· · ·
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · Ν	Δημήτριος Χατασίκος	· · · Ν
Γεώργ. Μανγίνης	· · ·	Δημήτριος Χριστίδης	· · · Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	· · · Ν	Νικόλ. Μαυρομυχάτης	· · · Ν
Χαρῖλ. Παπαπολίτης	· · ·	Ἀναστ. Σ. Χαρολάμπης	· · ·
Ἰάκωβος Παξιμάδης	· · · Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης	· · · Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης	· · ·	Κωνσ. Προβιλέτης	· · · Ν
Σπύρ. Τρικοῦπης	· · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · Ν
Ριζάκης Τζιωρτζ	· · ·	Ράγας Παλαμίδης	· · ·
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης	· · · Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	· · ·
Βασίλ. Χρηστακοπούλος	· · ·	Αυγουστίνος Κριστενίτης	· · · Ν
Ἀνδρ. Ν. Αναργύρου	· · ·	Ἀθ. Α. Μισαλλής	· · ·
Γεώργιος Φύλλας	· · ·	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · Ν
Ἰωάννης Θεοδοῦκος	· · ·	Χριστόρ. Παρριζίδης	· · ·
Ἰωάννης Χ. Πέτρος	· · · Ν	Λεόντ. Γεωργιαντῆς	· · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · Ν	Νικόλ. Σιλιγερῆς	· · · Ν
Γ. Παπακλήσιος	· · ·	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · Ν
Δημήτριος Βαυβγαρῆς	· · ·	Φίλιππος Ἰωάννου	· · · Ν
Νικόλαος Ἰω. Μάζης	· · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδης	· · ·
Δῆμος Κανιλλόπουλος	· · · Ν	Νικόλ. Καλλέργης	· · · Ν
Κωνσταντῖνος Κανάκης	· · ·	Ν. Τζαβέλλας	· · · Ν
Τσαντιάνης Γεωργιάκης	· · ·	Β. Πατιμῆς	· · ·
Μ. Α. Καίτης	· · · Ν	Ν. Παράκος	· · · Ν
Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	· · ·	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	· · ·
Ἀντώνιος Μαυρομυχάλης	· · · Ν	Κωνστ. Μεταξῆς	· · · Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	· · ·	Π. Νοταρῆς	· · ·
Ἰωάννης Στάσιος	· · ·		

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. ΧΑΤΣΙΣΚΟΣ.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΠΑΝΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 5 Αὐγούστου 1861, ἡμέρα Σάββατον.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀνοικτατικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν, παρόντων 29 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης,
προσλαβὼν Γραμματεῖς τὴν Κύριον Φίλιππον Ἰωάννου ἀντὶ τοῦ
Κ. Χαρολάμπου ἀπυσιζήσαντος ἐκέρχεν ἀρχομένην τὴν συνε-
δρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.
Ἀπαγγείλαντο δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημε-
ρινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν διαφόρων νομοσχεδίων, ὅπως
καὶ τῶν ἀναγραφῶν κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώμα-
τος, προσελθὼν ὁ Κ. Πρωθυπουργός, εἰσήγαγε νομοσχεδίον περὶ
συντάξεως τῶν χρεῶν καὶ ὁργάνων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν,
τὸ ὁποῖον ἀπερρίθη νὰ τεινωθῇ καὶ διαντυχθῇ διὰ νὰ συστα-
θῇ ἐπιτροπή.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

ὑποβέβηκαμεν καὶ εἰς τῆς Γερουσίας τὴν βίαν τὸ ἔδη ὑπὸ
τῆς Βουλῆς ψηφισθέν νομοσχεδίον περὶ συστάσεως ἐδικτοῦ τα-
μείου καὶ περὶ συντάξεως τῶν χρεῶν καὶ τῶν ὁργάνων τῶν
Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Πρὶν ὑποστήριξιν αὐτοῦ ἐπισυνάπτουσαν ἀντίγραφον τῆς πρὸς
τὴν Βουλὴν γενομένης περὶ αὐτοῦ ἐκθέσεως, καὶ τὰ πρακτικὰ
τῆς Βουλῆς, δι' ὧν βεβαιούται ἡ παραδοχὴ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Αὐγούστου 1861.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργ. Συνεδρίου Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΡΗΣ. Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχεδίον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς βέβαιον εἰσα-
χθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ ἑκτεροῦ προέδρου τοῦ Ὑπουργ.

καὶ συμβουλίων καὶ υποστράχθη παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλεῖσα

Α Μ Α Λ Λ Α

ΑΘ. Α. ΜΙΔΟΥΛΗΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ἐπισημαίνει διαφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀποφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Ἄρθρον 1. Αἱ χρεὶς καὶ τὰ ὀφρὰνὰ τῶν ἀποδιδωσάντων ἢ
ἀποδιδωσάντων Γερουσιαστῶν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως ἐκ
τοῦ δημοσίου ταμείου, κατὰ τὰς περὶ χρεῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν
ὑποστράχων διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς
ἐκτῆς νόμου, ἐκτὸς τῶν περὶ νόμου διατυπώσεων καθόσον ἀφο-
ρᾷ τοὺς μὴ στρατιωτικοὺς ἢ ναυτικούς Γερουσιαστάς.

Ἡ συνταξὶς ἀρχίζει διὰ μὲν τὰς χρεὶς καὶ τὰ ὀφρὰνὰ τῶν
ἀποδιδωσάντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ
δὲ τὰς χρεὶς καὶ τὰ ὀφρὰνὰ τῶν ἀποδιδωσάντων ἀπὸ τῆς ἐν-
εργείας τῆς ἀποδιδώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ ταμείου τῶν χρεῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 2. Συνιστάται ταμεῖον τῶν χρεῶν καὶ ὀφρανῶν
τῶν ἀποδιδωσάντων Γερουσιαστῶν, διοικουμένων ὑπὸ τὴν ἐποπείαν
τῆς Γερουσίας, ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐκαστοῦ
προέδρου αὐτῆς καὶ δύο Γερουσιαστῶν ἐκλεγμένων κατὰ τρι-
τίαν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τῆς Γερουσίας. Ἡ ἐπιτροπὴ
θέλει προσλαμβάνει ὡς γραμματεῖα αὐτῆς ἕνα τῶν ἀπαιλλοίων
τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 3. Πόρις τοῦ ταμείου τούτου εἶναι.

α.) Τόσσην τοῖς ἐκαστῶν ἐκ τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου ἀπο-
ζημιώσεως ὡς καὶ τῆς συντάξεως τῶν Γερουσιαστῶν. Ἐκ τῶν
ὑπερσυντάκτων καὶ ἐκ ἄλλας δημοσίας θέσεως Γερουσιαστῶν τὰ
τόσσηνα τοῖς ἐκαστῶν θέλουσι λαμβάνεσθαι ἐκ πέντε ἴσου μὲν
τὴν ἀποζημιώσιν καὶ συντάξιν τῶν Γερουσιαστῶν.

β.) Ἡ τοῦ πρώτου μηνὸς τακτικῆς ἀποζημιώσεως ἢ συντάξεως
ἐκαστοῦ κατὰ πρῶτον διορίζεται Γερουσιαστῶν.

γ.) Χίλια δραχμαὶ ἀπὸ ἐκαστον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πα-
ρόντος νόμου εἰς γάμον ἐγγυήσαν Γερουσιαστῶν.

δ.) Τὰ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τούτου δωρήματα καὶ κληροδοτή-
ματα.

ε.) Οἱ τόκοι ἢ ἄλλαι ὑπέρβαιαι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ
διαλαμβανόμενων κεφαλαίων.

Οἱ καταθέτοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἢ ναυτικὰ ταμεῖα Γε-
ρουσιασταὶ ἐξαιροῦνται τῆς καταθέσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χρε-
ῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια α—γ' κρατήσεις καὶ κατα-
βολαὶ ἀρχίζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.
Πάντα δὲ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου κατατί-
θονται ἐντόκῳ· εἰς τὴν τράπεζαν ἢ εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον.

Ἄρθρον 5. Ὁ Κινεματικός ταμίας ἀρχίζει κατὰ μῆνα ἐκ τῶν
πρὸ αὐτοῦ πληρουμένων ἀποζημιώσεων, συντάξεων καὶ μι-
σθοδοτιῶν τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων Γερουσιαστῶν
τῆς ἐν τῷ ἐδαφίῳ α. β'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ 3 ἄρθρου κρατήσεις
καὶ καταβολὰς, καὶ παραδίδει αὐτάς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χρε-
ῶν καὶ ὀφρανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 6. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου εἶναι προσδιωρισμένα
εἰς μόνην τὴν ἐοχθεῖαν τῶν οἰκονομικῶν τῶν μετὰ τὴν ἐκδοσιν
τοῦ παρόντος νόμου ἀποδιδωσάντων καὶ συναναγκόντων κατὰ τὸ
ἐδάφ. β. τοῦ 3 ἄρθρου τῶν Γερουσιαστῶν, ἀπαγορευμένης πά-
ντος ἄλλης διαθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 7. Ἡ ἐοχθεῖα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οἰκο-
νομικῶν ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 1 τοῦ Ἰανουαρίου 1861. Ἐν τῷ τότε δὲ
ὅλα τὰ ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα κεφάλαια καὶ ἀπὸ τῆς
εἰρημίας ἐποχῆς τὸ 1/3 τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐδαφίου α. καὶ τὰ
λοιπὰ κεφάλαια τῶν ἐδαφίων β'. γ'. δ'. καὶ ε. θέλουσι δια-
χειρίζεσθαι παραγωγικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

Ἄρθρον 8. Ἀπὸ τῆς 1 τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1861 τὰ 2/3
τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιν α. τοῦ τρίτου ἄρθρου κεφαλαίων, καὶ οἱ
τόκοι τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον παραγωγικῶς διατι-
θεμένων, θέλουσι διανεμῆσθαι ἐξ ἴσου κατὰ τριμηνίαν εἰς τὰς
οἰκίας εἰς τῶν ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων Γερουσιαστῶν·
τὸ διδόμενον ἐοχθεῖα δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατὰ τὰ πρῶτα
πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς τὸ ποσὸν τῶν 100
δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἐκάστην οἰκονομίαν.

Ἄρθρον 9. Τὴν οἰκονομίαν ἀποτελεῖ ἡ γὰρ εἴτε ἔχει τέκνα,
εἴτε οὐ· ἐν δὲ ἡ τέκνα· παραπείθεσθαι, ἢ ἐστέρηθαι τῶν δι-

καινοτάτων του βοηθήματος κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, ή αποβιώσῃ ἐν γήρῳ, ἀποτέλλει τὴν οἰκονόμειαν τὰ ὁρμὰν.

Ἀρθρον 10. Τὸ κατ' ἔτος διανεμητὸν ἐοήθημα διδεται εἰς μὲν τὰς γῆρας ἰσοδυναμίας, εἰς δὲ τὰ ἄρρενα μέχρις οὗ συμπληρωσῶσι τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ηλικίας των, ἢ ἀποκατασταθῶσιν, ἢ διορισθῶσιν εἰς ἐκμισθὸν ὑπηρεσίαν· εἰς δὲ τὰ θήλας ὁρμὰν μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως των. Τὸ ἐοήθημα διδεται δι' ὁλοκλήρον εἰς τὴν οἰκονόμειαν οἰκονόμηται καὶ ἂν πάθῃ αὐτὴ ἐλάττωσιν· παύει δὲ μόνον ὅταν οὐδὲν μῆλον· αὐτὴς ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὸ ἐοήθημα.

Ἀρθρον 11. Τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν γῆρων καὶ ὁρμῶν χορηγούμενα βοηθήματα δὲν ὑπὸκεινται εἰς κατάρχεαν αὐτῶν παρεχόμενα, ἐκτός ὅτε πρόκειται νὰ πληρωθῇ γῆρας ὑπερλόγιον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο.

Ἀρθρον 12. Στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ βοηθήματος ἡ γῆρα ὅταν ἔλθῃ εἰς ἕνα γάμον· αὐτὴ δὲ καὶ τὰ τέκνα στερεῖνται αὐτοῦ ἅμα καταδικασθῶσιν ἡμετεκλήτως ἐπὶ κακοεργήματι ἢ ἐπὶ τινι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματι διαλαβόμενων πλημμελημάτων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ποινή.

Ἀρθρον 13. Αἱ διαζευχθεῖσαι ἢ ἀπο κοίτης καὶ τραπεζῆς χωρισθεῖσαι σύζυγοι τῶν Γερουσιαστῶν δὲν μετέχουσι τοῦ εἰς τὸ ταμεῖον τούτου βοηθήματος.

Ἀρθρον 14. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθοί.

Ἀρθρον 15. Οἱ συγκροτούμενοι τὴν Ἐπιτροπὴν εἶναι πρῶτον πλοῦς καὶ ἀλλοτρίως, ὑποθῶναι διὰ πλάτην εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου δι' ὅλην τὴν ἐνταύτητος προεδρεύσαν ἑκάστην Οὐρανίαν πρὸς τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει κῆρος ὅσον τῆς ὑπογναφῆς ὧν τῶν μελῶν.

Ἀρθρον 16. Κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστου ἔτους ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν Γερουσίαν ἀπολογισμὸν τῶν το ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου διὰ τὸ τρίτον ἔτος, ἅμα δὲ καὶ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, συνωδευμένον μὲ ὅν μαστικὴν κατάλογον τῶν προσώπων, εἰς ᾧ τὰ βοηθήματα ἐχορηγήθησαν· ἐκτὸς δὲ καὶ πάσης τῆς πράξεως τῆς διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

Κατόπιν ἡ Γερουσία πρὸς τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν ἐφ' ὧν ἀπερνήθη, ὡς ἐκείνη:

Ἐπὶ μὲν τῆς γῆρας ἑλόντος Κωνστ. Ταραντάκου νὰ μείνῃ εἰς τὰ ἀρχαία.

Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Κ. Αναργύρου Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου καὶ τῶν θυγατρῶν φρίσας, Μαρίας Βραττοῦ, τοῦ ἐκδότης τῆς γιορτικῆς ἐφημερίδος Αἰνέανος, τοῦ Κ. Κωνστ. Κριακῆ, τοῦ Κ. Ν. Γερογορίτσου καὶ τοῦ Κυρίου Παπαρηγοπούλου, ἐπειδὴ ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπιτροπὴ παρήρσεν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς, ὅτι τὸ ταμεῖον τοῦ σώματος δὲν ἔχει πίστωσιν διὰ παρομοίας συνδρομὰς καὶ ἀνέστις τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Γερουσίας, τὸ δὲ προεδρεῖον ἐπρότεινε νὰ δοθῶσιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Γερουσίας ἱστιακῶσι περίπου δραχμαὶ εἰς ἕνα κατ' ἀνάλογον καὶ νὰ λήθῃ ἀνάλογα ἀντίστοιχα διὰ νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ σώματος, ἡ πρότασις αὕτη παλαιωθεῖσα ὑπὸ τινων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δι' ἀσχηματισμὸν ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔχει ἰδιαιτέρον ταμεῖον, καὶ οὐτε δύναται κατὰ νόμον νὰ ἐπιβάρυνῃ μὲ νέα ἐξόδα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους, ἐτέθη εἰς ψηφορσίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατ' αἰτήσεις πλείων τῶν ἐπὶ τὰς μελῶν, κατὰ τὸ ὅδε συνειρημένον πρωτόκολλον ψηφορσίαι, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἡ Γερουσία δὲν παρεδίχετο τὴν πρότασιν ταύτην διὰ ψήφων 18 κατὰ 14.

Πρωτόκολλον ψηφορσίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν αἱ ταῖς συνδρομὰς πρὸς τὸ εἶδος ἐπιμελῶν δόξωσι καὶ χορηγούμενον ἀναφορὰ πρὸς τὴν Γερουσίαν πρὶν νὰ ἀποθῶνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἢ παρούχοντα αἱ ἴσῃς πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν γνησιότητα τοῦ Προεδρείου καὶ ἐκδοθῶσι ἐπὶ τοῦ παρόντος δακτ. 500. Οἱ παρούμενοι τὸ πρῶτον γίνονται· νὰ αἱ εἰς τὸ δεύτερον ὅχι.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · ·	Ν	Ἀθανάσιος Γεωργιάδης	· · · · ·	Ο
Ιωάννης Θ. Κολακωτῶνας	· · · · ·	Ν	Βασίλ. Χρηστακόπουλος	· · · · ·	
Σπυρίδ. Κελλογροπούλος	· · · · ·		Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου	· · · · ·	
Τάτσης Μαγγινῆς	· · · · ·	Ν	Γεώργιος Ψύλλας	· · · · ·	Ο
Αναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · ·	Ο	Ιωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	
Χαράλ. Παπαπολίτης	· · · · ·		Ιωάννης Χ. Πέτρου	· · · · ·	Ο
Ιάκωβος Παζιμάδης	· · · · ·	Ν	Ἀθανάσιος Αἰθωρίκης	· · · · ·	Ν
Νικόλ. Πρατισανίκης	· · · · ·	Ν	Γ. Παπαχελιόπουλος	· · · · ·	
Σπυρ. Τροκάκης	· · · · ·		Δημήτριος Βουλγαράς	· · · · ·	
Γεώργιος Τζιλιώτης	· · · · ·		Νικόλαος Ιω. Μάξας	· · · · ·	Ο

καταπάτησιν μάλιστα τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος, οἵτινες ἐκσφαλίζουσι τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου.

Απάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ βραδεία ἢ ταχέως περικύπτει ἀναγκασίως εἶναι ἔργον αὐτῆς τῆς ἰδίας ἀρχῆς, ἥτις ἐνεκα τῶν ποικίλων περιστάσεων, αἵτινες τῇ παρουσιάζονται εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ τὸν χρόνον τῆς παρατάσεως, καθόσον δὲν λαμβάνει τὸν ἐντιμὸν Γερουσιαστήν, ὅτι διὰ τὰ κινὰ ἐγκλήματα δὲν ἐπακολουθεῖ συνήθως τέσσαρες μῆνες.

ὑπέλαβε καὶ πάλιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Γρηγοριάδης, ἔχοντα δίκαιον ἴσως, Κύριοι ὑπουργοί, ἀλλὰ σήμερον δὲν ἐννοεῖσθε εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀντιδικασίας, ἥτις ἐλάμβανεν ὅσους ἤθελε καὶ ἐξέπιπεν εἰς τὰς φυλακὰς ἀνεξέτακτος, καὶ δικαιωνέτο ἡ ἀδικησις ἀδικαιολογητως, διότι τότε ἄλλοι νόμοι καὶ ἄλλαι περιστάσεις διεποίον τὸν τύπον. Σήμερον ὅμως μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐξουσίας ὑπάρχει συνάλλαγμα τι ἱερὸν, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ ἐκσφαλίζῃ τοὺς πολίτας ἀπὸ πάσης αὐθαξίας, καὶ οὐχὶ νὰ καταπατῇται ἀπαρκαλύπτως. Δὲν βασιζομαι δὲ εἰς τὰ παραπὼνα τῶν ἀναιρεμένων, ἀλλὰ λίγω τοσοῦτον σπουδαία ὑπόθεσις ἐνδιαφέρουσα ὅλας τὰς συνειδήσεις, ἔπρεπε ἐν τῇ βραχυτάτῳ χρόνῳ νὰ λάβῃ ἐν πέρας, καὶ οὐχὶ νὰ παρατείνεται ἐπ' ἀπειρὸν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τις τί συμβαίνει, μόνον ἐξώδικοι ῥῆμα ζητοῦν νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν φόβον καὶ τὴν δυσπιστίαν μεταξὺ ἡμῶν προσέτι καὶ μορφήν ἀδικίαν κατὰ τοῦ ἔθνους, ὅτι δόξαν εἰς τὰς κεφαλὰς ὀλίγων νέων εἰσελθὼν ἡ ἰδέα τῆς ἀνατροπῆς τῶν καθεστώτων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοιαύτης καταγρησίας ἔπρεπε, Κύριοι ὑπουργοί, νὰ ᾔνοι γνωστὴν ἤδη εἰς τὴν κοινωνίαν, ὥς ἀντισταθίσαι σπουδαίως, καὶ πᾶσα ἀνάγκη ἢ πᾶν βῆμα καταδωρῆται ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ δικαιολογηθῇ διὰ νόμου καὶ νὰ περιβάλλεται ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν ἡμῶν θεσμῶν, τοὺς ὅποιους σήμερον οἱ ἀναγερμένοι αἰτιῶνται ὅτι παραβιάσκατε.

Προσέθηκεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Πέτρος Παλαμίδης, ὅτι ἡ ταχέως περικύπτει μὲς ἀναγκασίως ἐπὶ τοσοῦτον σπουδαίῳ καὶ σοβαρῷ ἀντικειμένῳ, τὸ ὅποιον ἀρχὴ αὐτὴν τὴν ταχὴν τοῦ ἔθνους εἶναι τὸ μόνον τῷ ὄντι μέσον πρὸς ἐκπληροῦσιν ἀπάσης τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας ἐπολέμους ἡμῶν. Καὶ ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔπρεπε νὰ παρατείνῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην παρατείνουσα οὕτω τὴν ἀνταρξίαν καὶ τὴν δυσπιστίαν ἀπέναντι τῶν ἐξωτερικῶν κοινωνι-

κῶν θεσμῶν, ὥς σπεύσῃ λοιπὸν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἢ νὰ καταδείξῃ τοὺς ἐνόχους, ἢ ν' ἀτολήτῃ αὐτοὺς, αἵτινες σήκονται τόσους ἤδη μῆνας εἰς τὰς φυλακὰς.

Απαντήσαντος τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἐπέκει ἐντὸς ὀλίγου ἡ ἀνάγκη αὐτὴ νὰ λάβῃ πέρας καὶ ἐν βούλευμα νὰ δικαιολογηθῇ τὴν βραδυτάτη αὐτῆς, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορῆς Πολυχρόου καὶ Καλαμιῶα γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ Κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς νὰ παρουσιασθῇ καὶ δώσῃ τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίας, ἐπὶ τῶν παραπάνω τούτων.

Ὁμοίως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέξατο καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορῆς τῆς χιτρῆς Δημητρίου Παπαπανικολῆ, τὴν ὅποιαν ὑπεστήριξεν ἰδιαιτέρως καὶ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Κριστανίτης, καθόσον ἀποδέλπει τὴν χάραν ἐνὸς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ αἰώνους.

Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Αθανασίου Κερδάρη, τὴν ὅποιαν ὑπεστήριζαν ἰδιαιτέρως οἱ Γερουσιασταὶ ΚΚ. Κριστανίτης καὶ Γρηγοριάδης, ἡ Γερουσία ἐτροποποίησε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀπεράνθη νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Εἰσὶν ἐτροποποίησι καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορῆς τοῦ Νικολάου Φράσου Στουραῖτη, τὴν ὅποιαν ὑπεστήριζεν ὁ Γερ. Κ. Ι. Κολοκοτρώνης καὶ ἀπεράνθη ἡ Γερουσία νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργίων.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναφορῶν τῆς Μαριγῶς χιτρῆς Ν. Ι. Ροδινού καὶ τῆς Ελένης Δημητρίου Χοιδῆ ἡ Γερουσία ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης παρεδέξατο τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας ἀπεράνθη νὰ συστηθῇ αὐτὴ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργίου.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ συζητήσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ταχίου πρὸς περιθάλψαν τῶν οἰκονομικῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὅποιου μεδεῖο. λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψήφισμα δι' ὁμοακτικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐσχέθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέξατο αὐτὴν διὰ ψήφων 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοθετῶν ΚΚ. Ν. Καλλέργη καὶ Ν. Πατρίδου κατὰ τὸ ἥδε συνημμένον πρωτοκόλλον ψήφισμα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ τοῦ νομισματικοῦ περὶ τῶν ἐπὶ τῇ
πρὸς περιθάλπον τὸν ἀπορροισμὸν τῶν ἀπαξιοματικῶν
καὶ στρατιωτικῶν τοῦ μονήμιου τραπεζίου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομαχάκης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλαμαρόπουλος . . . N	Δημήτριος Χαριστίδης N
Γεώργ. Μαγγίνης	Δημήτριος Χαριστίδης N
Ἀναγνωστάς Μαυρομαχάκης . . . X	Νικόλαος Μαυρομαχάκης . . . N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης
Ἰάκωβος Παξινιάδης N	Γεώργιος Δοδονασιώτης
Νικόλ. Πρατοσχάκης N	Κωνστ. Προβλεγγίτης N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μήλιος
Ἰωάννης Τζιώρας	Γεώργ. Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λεωνόριος Κρεττινίτης N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ἀθ. Α. Μικαίλης N
Γεώργιος Ψάλλας	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστὸς Παζαζίδης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργιαντῆς N
Ἀθανάσιος Αἰδωνίτης N	Νικόλ. Διληγιάννης N
Γ. Παπακλιάνης	Νικόλ. Σιλιανέρος N
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυαῖδης N
Νικόλαος Ἰω. Μάξης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἄλμος Κωνσταντινίδης N	Γ. Κ. Τσιπλίδης
Κωνσταντῖνος Κανάρης N	Νικόλ. Κελλιάρης N
Τσαντάκης Γεωργιάδης	Ν. Τζαβέλης N
Μ. Α. Καίρης N	Β. Πατριζῆς
Ἀντώνιος Γ. Κρεττινίτης	Ν. Πατριζῆς N
Ἀντώνιος Μαυρομαχάκης N	Ἰω. Ἀνδρονειάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξῆς N
Ἰωάννης Στάλης	Π. Νοταρᾶς

Ἀναγνωσθέντα ἐπακολούθησεν καὶ τὰ ἄλλα κατὰ 4—30 κατὰ
σειρὰν ἐγένοντο δεκτὰ δι' αἰτιάς ἐκ ἑνὸς ἑκάστου χειροτονίας.

Ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ δὲ καὶ τὸ συνέδριον δι' ἀπομακρυντικῶν ἀλάσεως ἐ-
γένετο ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ κατὰ τὴν 31 ἐπὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν
αὐτῶν ὡς ἀπὸ ψηφοφορίας κατὰ τὸ ὅτι συγκαταστήσιν πρωτό-
κολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ τοῦ νομισματικοῦ περὶ τῶν ἐπὶ τῇ
πρὸς περιθάλπον τὸν ἀπορροισμὸν τῶν ἀπαξιοματικῶν
καὶ στρατιωτικῶν τοῦ μονήμιου τραπεζίου.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομαχάκης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλαμαρόπουλος . . . N	Δημήτριος Χαριστίδης N
Γεώργ. Μαγγίνης	Δημήτριος Χαριστίδης N
Ἀναγνωστάς Μαυρομαχάκης . . . X	Νικόλαος Μαυρομαχάκης . . . N
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀναστ. Σ. Χαρχαλάκης
Ἰάκωβος Παξινιάδης N	Γεώργιος Δοδονασιώτης
Νικόλ. Πρατοσχάκης N	Κωνστ. Προβλεγγίτης N
Σπυρ. Τρικούπης	Σπύρος Μήλιος
Ἰωάννης Τζιώρας	Γεώργ. Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γεωργιάδης N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . .
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Λεωνόριος Κρεττινίτης N
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ἀθ. Α. Μικαίλης N
Γεώργιος Ψάλλας	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Ἰωάννης Θεοτόκης	Χριστὸς Παζαζίδης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργιαντῆς N
Ἀθανάσιος Αἰδωνίτης N	Νικόλ. Διληγιάννης N
Γ. Παπακλιάνης	Νικόλ. Σιλιανέρος N
Δημήτριος Βούλγαρης	Ἀναστ. Πολυαῖδης N
Νικόλ. Ἰω. Μάξης N	Φίλιππος Ἰωάννου N
Ἄλμος Κωνσταντινίδης N	Γ. Κ. Τσιπλίδης
Κωνστ. Κανάρης N	Νικόλ. Κελλιάρης N
Τσαντάκης Γεωργιάδης	Ν. Τζαβέλης N
Μ. Α. Καίρης N	Β. Πατριζῆς
Ἀντών. Γ. Κρεττινίτης	Ν. Πατριζῆς N
Ἀντών. Μαυρομαχάκης X	Ἰω. Ἀνδρονειάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Κωνστ. Μεταξῆς N
Ἰωάννης Στάλης	Π. Νοταρᾶς

Ἐπὶ δὲ τὸ νομισματικὸν ὡς ἐπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῇ
3 Ἀπριλίου α. α.

Ἐπίσης ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ τὸ νομισματικὸν περὶ κοινῶν
ἀναγκαστικῶν πιστώσεων ἀρχ. 352,000 ἐπὶ τοῦ γενικοῦ
προϋπολογισμοῦ χρόνου 1860, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑπομνη-
ματος λαβόντες τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ἀπομακρυντικῶν

κλήσεως δε τῆς ἐξηχθῆς ἐπὶ ἡ Γερουσίᾳ παραδεχάτο αὐτὴν διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ἀντινοπολίτου καὶ Προβλεπτοῦ κατὰ τὸ ἑξῆς συναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 352.000 χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ τὸ 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• • N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ιωάννης Θ. Κολακωτρώνης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • N	Δημήτριος Χαταΐσκος	• • • N
Τάτσης Μαυρίνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • N	Νικόλαος Μαυρομιχάτης	• • • N
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• •
Ιάκωβος Παξιμάδης	• • • N	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • N
Νικόλ. Πρασσάκης	• • N	Κωνστ. Προβλεπτός	• • N
Σπυρ. Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ρικάρδος Τζιωρτζ	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοράκης	• • N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	•
Βασίλ. Νηστανόπουλος	• •	Λουδοβίγος Κρεστανίτης	• • • N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μισούλης	• • • • N
Γεώργιος Ψύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • N
Ιωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Πετρίδης	• • •
Ιωάννης Χ. Πέτρου	• • N	Ἀντώνιος Γεωργαντζῆς	• • N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • N	Νικόλ. Δελγιάννης	• • • N
Γ. Παπακλιόπουλος	• • •	Νικόλ. Σιλιέρης	• • • N
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • N
Νικόλαος Ιω. Μέζης	• • • N	Φίλιππος Ιωάννου	• • • N
Ἄλμος Κανελλόπουλος	• • N	Γ. Κ. Τυπάλδης	• • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • N
Τσανατάκης Γρηγοράκης	• • •	Ν. Τζαβέλλας	• • • • N
Μ. Α. Καίρης	• • • • N	Β. Πετιμεζῆς	• • • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •	Ν. Πιεράκος	• • • • N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • N	Ιω. Ἀμβροσιάδης	• • • •
Δημήτριος Πλαπούτας	• •	Κωνστ. Μεταξῆς	• • • • N
Ιωάννης Στάικος	• • • •	Π. Νοταρῆς	• • • •

Μετά δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν καὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐψηφοφόρηθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὅ.

νομοστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῶν ὡς ἂν ψηφολεκτῶν κατὰ πρωτόκολλον ὁμοιον τῷ ἀνωτέρῳ.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐκ δραχ. 352.000 χορηγηθεισῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν διὰ τὸ 1860.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	• • N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	• • •
Ιωάννης Θ. Κολακωτρώνης	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	• • •
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	• • N	Δημήτριος Χαταΐσκος	• • • N
Τάτσης Μαυρίνης	• • •	Δημήτριος Χρηστίδης	• • • N
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης	• • • N
Χαράλ. Παπαπολίτης	• • •	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης	• •
Ιάκωβος Παξιμάδης	• • • N	Γεώργ. Δουδουνιώτης	• • • N
Νικόλ. Πρασσάκης	• • N	Κωνστ. Προβλεπτός	• • N
Σπυρ. Τρικούπης	• • •	Σπύρος Μίλιος	• • •
Ρικάρδος Τζιωρτζ	• • •	Ῥήγας Παλαμίδης	• • •
Ἀθανάσιος Γρηγοράκης	• • N	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	•
Βασίλ. Νηστανόπουλος	• •	Λουδοβίγος Κρεστανίτης	• • • N
Ἄνδρ. Χ. Ἀναγύρου	• • •	Ἀθ. Α. Μισούλης	• • • • N
Γεώργιος Ψύλλας	• • •	Α. Γ. Κουντουριώτης	• • • • N
Ιωάννης Θεοτόκης	• • •	Χριστόφ. Πετρίδης	• • •
Ιωάννης Χ. Πέτρου	• • N	Ἀντώνιος Γεωργαντζῆς	• • N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	• • • N	Νικόλ. Δελγιάννης	• • • N
Γ. Παπακλιόπουλος	• • •	Νικόλ. Σιλιέρης	• • • N
Δημήτριος Βούλγαρης	• • •	Ἀναστ. Πολυζωίδης	• • • N
Νικόλαος Ιω. Μέζης	• • • N	Φίλιππος Ιωάννου	• • • N
Ἄλμος Κανελλόπουλος	• • N	Γ. Κ. Τυπάλδης	• • •
Κωνσταντῖνος Κανάρης	• • •	Νικόλ. Καλλέργης	• • • N
Τσανατάκης Γρηγοράκης	• • •	Ν. Τζαβέλλας	• • • • N
Μ. Α. Καίρης	• • • • N	Β. Πετιμεζῆς	• • • •
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς	• • •	Ν. Πιεράκος	• • • • N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	• • N	Ιω. Ἀμβροσιάδης	• • • •
Δημήτρ. Πλαπούτας	• •	Κωνστ. Μεταξῆς	• • • • N
Ιωάννης Στάικος	• • • •	Π. Νοταρῆς	• • • •

Ἐχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑπελήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 4 Αὐγούστου ε. ε.

Επί τέλους άνευ άλλου τινος ο Κ. Πρόεδρος τῇ συγκατάθεσει τοῦ σώματος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΑΝΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Φίλ. Ίωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 7 Αυγούστου 1861, ἡμέρα Δευτέρα.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης, προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματέως τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου ἀντὶ τοῦ Κ. Χαλαμπους ἀπόντος, ἐκέρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης, ἀναγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἡ ἐκθεσις τῆς εἰσγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινῆς διαθέσεως τῶν τε δημοσίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἐλαιοδένδρων, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ οὗ πραγματεύεται νομοσχέδιον κατὰ τὴν αὔριον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ ἰδιότροπον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινῆς διαθέσεως τῶν ἐλαιοδένδρων τοῦ δημοσίου καὶ τῶν διαλελυμένων μονῶν, καὶ τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ, φέρει εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν ἐπιτροπὴν σας νὰ προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον, ἐκτός ἂν ἡ Γερουσία ἀποφασίσῃ ἕνεκα τῆς προσωρινότητός του νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπεγόρευσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀναβολὴν, θέλουν ἐκτεθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουλίου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Ἀντωνόπουλος,

Ἀθαν. Γρηγοριάδης.

Δ. Χατζίσκος.

Παρελθὼν ἐπείτα ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω τὰ ἐξῆς νομοσχέδια

1) Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1862.

2) Περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.

3) Περὶ ἰσοζυγίου τῶν διαστάσεων καὶ

4) Περὶ ἀνιόντων γαλλικῶν ἱταλιῶν.

Ἀπερρίσθη δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῶν πρώτων ἐκτυπωθησάμενοι διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς συντάξιν ἐκθέσεως, τὸ δὲ τέταρτον καὶ τελευταῖον νὰ συζητηθῇ ἀνεὺ ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς.

Ἐχρυσί δὲ ταῦτα μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν αὐτῶν ἐκθέσεων ὡς ἐπίται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸν ἀπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862 ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιψήφισιν πεποιθώς περὶ τῆς παραδοχῆς του.

Ὁ προκειμένος προϋπολογισμὸς συντάχθη κατὰ τὰς βάσεις τοῦ ἡδὴ ψηφισθέντος διὰ τὴν γοῶν 1861 μὲ τινὰς τροποποιήσεις ὑπαγόμενους ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπερείας, ἐν τῷ πρακτικῷ δὲ λόγῳ μου κατὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴν του ἐξέταστέ τὴν ἐκθεσὶν αὐτῶν συνοπτικῶς.

Ἐν τούτοις συζητούμενος αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ἐπινέχθησαν αἱ ἐξῆς μεταβολαί.

α) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν προτετίθησαν δραχ. 300 διὰ μισθὸν καὶ ἐξόδα τοῦ προσωπικοῦ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἡμετερείας κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1862.

β) Ἀφαιρέθησαν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δραχ. 1.440 ἐκ τοῦ Κεφ. Δ. ἀρ. 1 διὰ μισθὸν ἑνὸς λογισταύ τοῦ ταμείου τῶν δημοδιδασκάλων θεωροῦ μένου περιττοῦ μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.

γ) Ἀφαιρέθησαν ἐπίσης ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ τοῦ Κεφ. 1 ἀρ. 1 δραχ. 600, διότι ὁ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου κατατασσάμενος ὑπουργ. γραμματεὺς ἐσημειώθη μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 290 ἀντὶ 240.

Οὕτω ἐπομένως ἐκ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ φέροντος δραχ.

21,787,537.93

Ἀφαιρέθησαν ἐκ τοῦ ὑπουργ.

γίου των Εκκλησιαστικῶν δρ. 1,440
καὶ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Στρατιωτικῶν 600
2,040

καὶ προσετέθησαν εἰς τὸ
ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν 300 1,740

Καὶ φέρει ἥδη τὰ ποσὰ δραχ. 24,785,797:93
Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλη-
θῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνώπιον
αὐτῆς συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας,
ἀπερκαίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1862 ὑπολογίζονται, οἷα ἐψηφίσθη-
σαν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ τρέχοντος ἔτους
1861, εἰς δραχ. εἰκοσι τέσσαρα ἑκατομμύρια ἑνεακοσίας ἐν-
νεηκόντα ἑξ χιλιάδας ἑπτακοσίας ἑξήκοντα δύο, ἀρ. 24,962,
762 κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐνδικολαμβανόμενα ἐν τῷ τῶν ἐσό-
δων πίνακι, τῷ προσηρημένῳ εἰς τὸν ψηφισθέντα προϋπολογι-
σμόν τοῦ 1861.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων
ἐσόδων, θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τὸ ἔτος 1862 δυνάμει τῶν ἰσχυ-
όντων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων, καὶ τῶν περὶ τινῶν ἐσόδων
ἐκδηλορημένων νόμων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐρη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλη-
θῆτω εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆτω παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνώ-
πιον συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Α Ι Α.

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπερκαίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ψηφισθεὶς διὰ τὴν χρῆσιν 1861 προϋπολογισμὸς τῶν ἐξό-
δων τοῦ Κράτους ἰσχύει καὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1862.

Ἄρθρον 2.

Ἐξαιροῦνται αἱ πιστώσεις, αἵτινες τροπολογοῦνται διὰ τὴν
χρῆσιν 1862 κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὰ προσηρημένα ἀνα-
λυτικὰ φύλλα ἐνδικολαμβανόμενα.

Ἄρθρον 3.

Τροπολογούμενου κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοῦ Γενικοῦ πίνακος
τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1862 καὶ τῶν προσηρημένων εἰδι-
κῶν προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, χορηγοῦνται
τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις ἐκ δραχ. εἰκοσι τέσσαρων ἑκατομμυ-
ρίων ἑπτακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων ἑπτακοσίων ἐν-
νεηκόντα ἑπτὰ καὶ λαπ. ἐννεηκόντα τρία, ἀρ. 24,785,797:
93 καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ἐξῆς γενικά κεφάλαια τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ Α'. Χρέος Δημοσίου.

Α'. Εἰς χρέος ἐξωτερικόν 1,055,496
Β'. Εἰς χρέος ἐσωτερικόν 226,870
Γ' Εἰς συντάξεις 1566,513 2,848,889

ΜΕΡΟΣ Β'. Χορήγησης εις τὴν Βασιλέα.

Α'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν 1,000,000

ΜΕΡΟΣ Γ'. Ἀποζημιώσεις Βενδῶν.

Ε. Εἰς ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτικ. Σωματίων 960,000

ΜΕΡΟΣ Δ'. Γενικὴ ὑπηρεσία.

Σ'. Εἰς ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερ. 884,716

Ζ'. Εἰς ὑπουργ. τῆς Δικαιοσ. 1,671,395

Η. Εἰς ὑπουργ. τῶν ἐσωτερ. 3,585,053

Θ'. Εἰς ὑπουργ. τῶν ἐκκλησ. 1,149,633

Ι'. Εἰς ὑπουργ. τῶν Στρατιωτ. 6,215,454,85

ΙΑ'. Εἰς ὑπουργ. τῶν Ναυτικ. 1,931,361,08

ΙΒ'. Εἰς ὑπουργ. τῶν Οἰκονομ. 1,107,220 16,844,832:93

ΜΕΡΟΣ Ε'. Ἐξόδα διοικήσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

ΙΓ'. Εἰς ἐξόδα διοικήσεως ἐπιστροφῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων κτλ. 2,442,076

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'. Διάφοροι πληρωμαί.

ΙΔ'. Εἰς ἐπιστροφὰς χρημάτων. 30,000

ΙΕ'. Εἰς ἀποζημιώσεις 360,000

ΙΣ'. Εἰς συμπληρ. Φαλγ. Γραμματίων κτλ. 200,000 690,000

Τὸ ὅλον 24,785,797:93

Ἀρθρον 4.

Ἀπῃσαι αἱ λοιπαὶ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς γράσεως 1861 ὅπου ἐφαρμόζονται σχετικῶς καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τῆς γράσεως 1862.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Γενικός πίναξ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862.

Προϋπολογισμὸς διὰ τὸ 1861			Παρατηρήσεις
Κατὰ κεφάλ.	Κατὰ μέρος		
ΜΕΡΟΣ Α'. Χρέος Δημόσιον.			
A. Χρέος ἑσωτερικόν	1055496		
B. Χρέος ἑσωτερικόν	226870		
Γ. Συναίξις	1566523	2848889	
ΜΕΡΟΣ Β'. Βασίλειον ἀπορρίψαντες.			
Δ. Χρηματισμὸς πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλίαν	4000000	4000000	
Ε. ΜΕΡΟΣ Γ'. Απορρίψαντες Βουλαικῶν Σωματίων	960000	960000	
Ε. Απορρίψαντες τῶν Βουλαικῶν Σωματίων			
Μέρους Δ'. Γενική ὑπερτίσις τῶν ὑπεργαλίων.	881116		
Τῶν Βασιλικῶν Οἴκων καὶ τῶν ἑσωτερικῶν γλίστων.	1671395		
Z. Τῆς Δημοκρατίας	3585053		
Η. Τῶν ἑσωτερικῶν	4449633		
Θ. Τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δημοκρατίας ἑκκατομμύριον.			

I. Τῶν Στρατιωτικῶν	6245134	85	
IA. Τῶν Ναυτικῶν	1931361	18	
IB. Τῶν Οἰκονομικῶν	1107220		16844832 93
ΜΕΡΟΣ Ε'. ἑξοδα διοικήσεως καὶ ἐκτελέσεως.			
II. ἑξοδα διοικήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὑπεργαλίων.	2442076		2442076
ΜΕΡΟΣ ΣΤ'. Διόδοι καὶ πληρωμαί.			
ΙΔ. ἑξοδα διοικήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὑπεργαλίων.	30000		
ΙΕ. ἑξοδα διοικήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὑπεργαλίων.	46000		
ΙΣ. ἑξοδα διοικήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὑπεργαλίων.	200000		690000
.....			24785797 93

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Ἀυγούστου 1861.

Ὁ ὑπεργαλίων τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. νὰ υποβάλωμεν καὶ εἰς τῆς Γερουσίας τὴν ἐπιφύκειαν τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συζήτησιν, δὲν ἐπανεχθήσαν εἰς τὸ νομοσχέδιον ἄλλαι σπουδαίαι τροποποιήσεις, εἰμὴ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 7 καὶ 39 ἐλάττωσι τοῦ ἐκ τοῦ μεταλλείου καὶ ὀρυχείου μερίσματος, ὁρισθέντος εἰς 5 ἀντὶ 10 τοῖς 0/0, ὑπερ ἐκανόνιζε τὸ νομοσχέδιον.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἐπαναλήψεως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυναψώμεν ἐντοπὴν τὴν ἀκτιολογικὴν ἐκθεσιν, τὴν συνοδεύσασαν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Πεπεισμέθα δὲ Κύριοι, ὅτι ἀναγνωρίζοντες καὶ ἡμεῖς καὶ ἐγκρίνοντες τὰς ἀρχὰς ὑφ' ὧν ὠδηγήθημεν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου θέλωτε εὐχρηστῶς νὰ τὸ ἐπιψηφίσητε. Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἀυγούστου 1861.

Γε. ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Γ Η Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς υποβλήθητῃ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ υποστηρίχθητῃ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς συζήτησιν.

Ἀθήναι τὴν 7 Ἀυγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλεῦσα

Α Μ Α Λ Ι Α

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

* Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων.

Ἄρθρον 1.

Ὅγχοι οὐσίῶν μεταλλικῶν, ἢ ὀρυκτῶν, ἐγκυκλιεσμένοι εἰς τοὺς

κόλπους τῆς γῆς, ἢ κείμενοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς κατατάσσονται εἰς τὰς ἐξῆς τρεῖς κατηγορίας, τῶν μεταλλείων, τῶν ὀρυχείων καὶ τῶν λατομείων.

Ἄρθρον 2.

Μεταλλεῖον εἶναι ὁ χώρος ὁ ἔχων εἰς φλέβας, εἰς κοιτάσματα, ἢ εἰς σωροὺς τὰ κυρίως μεταλλὰ οἷον χρυσόν, ἀργυρον, λευκόχρυσον, (platine), ὑδράργυρον, μολυβδον, σίδηρον, γαλκὴν, κασσίτερον (etain), ψευδάργυρον (zing), θυσμουσίον, κοβάλτιον, ἀρσενικόν, μαγγανέσιον, ἀντιμόνιον (antimoine), πολυβδαίνην (molybdène), οὐράνιον, νικάλιον, χρομίον κλπ. εἴτε εἰς καθαρὴν κατὰστασιν εἴτε εἰς ὠκυθωμένην, εἴτε εἰς οἰαδήποτε ἄλλαν ἐνώσει.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ χώρος ὁ ἔχων ἐκ τῶν ἡμιμεταλλῶν τὰ αὐτοῦς θεῖον καὶ τὰς παντὸς εἶδους ὀρυκτὰς καυσίμους ὕλας οἷον ἀνθρακίτην, λιθάνθρακας, γαιάνθρακας καὶ γραφίτην.

Ἄρθρον 3.

Ὀρυχεῖον εἶναι ὁ χώρος ὁ ἐγκλείων τὸν προσχωματικὸν σίδηρον (mineral de fer d'alluvion), τὰ ἀλάτα τοῦ νιτροῦ, τῆς στυπτικῆς, τοῦ βιτριολίου, τῆς γουσσόκας (Borax), ὡς καὶ τὰ ἐξῆς ὀρυκτὰ, σιδήριδα, γύψοι, μολυβδόπηκας, σήπιον, μαγνησίτην καὶ τὰς βαρικὰς ὕλας, ἀμέσως ὡς τοιαύτας χρήσιμους, ὡς καὶ τὰς πησώδεις, ῥητινώδεις καὶ ἐλαιώδεις οὐσίας, νάφθαν, ἀσφαλτον, πετρίλαιαν, ἤλεκτρον κτλ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ λατομεῖα ἐγκλείουσι τοὺς χρήσιμους εἰς τὰς τέχνας καὶ πρὸς οἰκοδομὴν λίθους τὰ μαρμαρα καὶ τοὺς σχιστολίθους παντὸς εἶδους τοὺς τιτανολίθους, τοὺς μάργους, τοὺς ἀκονολίθους, τοὺς πωρολίθους, τὰς λιθογραφικὰς καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους πλάκας, τοὺς ὀφίτας, τοὺς γρανίτας, τοὺς βασάλτους, τοὺς πυροποικίλους, τὴν κίσαριν, τὴν θηραϊκὴν γῆν, τὸν ὀφειανόν, τοὺς ἀμμάτας, τοὺς πυριτολίθους καὶ ἄμμους παντὸς εἶδους, καὶ τοὺς ποσάνθρακας (τούρβην), ἅπαντα ἐξορυσσόμενα ἐν ὑπαίθρῳ ἢ δι' ὑπογείου στοῦς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ κυριότητος τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκμετάλλωσις τῶν μεταλλείων καὶ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων ὀρυκτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ δυνάμει

πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, παρ' αὐτῆς τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.
Ἄρθρον 6.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραχωρεῖται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν συμβουλίου, ἰδίως ἐπὶ τούτῳ συγκαροτημένου καὶ συγκειμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τῶν Προέδρων τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτοῖς ἐπιτρόπου καὶ τῶν Εἰσαγγελίων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἑστέων, συγκατασθέντων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἀποφασίζοντων κατὰ πλειονοψηρίαν.

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῇ πράξει τῆς παραχωρήσεως ὁρίζεται καὶ τὸ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ εἰς ἣν παραχωρήθη τὸ μεταλλεῖον ὀφειλόμενον μίσμα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὰ 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ μεταλλεύματος μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν γενομένων ἐξόδων ἐργασίας καὶ ὕλικου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ αὐτὴ πράξις μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅρισμοῦ τοῦ 20 ἁρθροῦ τοῦ παρόντος νόμου παρέχει ἐπὶ τοῦ μεταλλεῖου δικαίωμα διηνεκούς κυριότητος, ὅπερ διακρινόμενον τῆς κυριότητος τοῦ ἐπικειμένου ἑδάφους, μεταβιβάζεται εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ δύναται νὰ ἐκποιηθῇ δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ· δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκποιηθῇ ἐκουσίως ὁλοσχερῶς, οὐδὲ κατὰ μερίδα, ἢ νὰ διανεμηθῇ ἢ νὰ ἐκμισθωθῇ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως διδομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἁρθ. 6 ὁρισμένα.

Ἄρθρον 9.

Τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰ, κατὰ τὸν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον, παρακολουθήματα αὐτῶν, λογίζονται ἀκίνητα.

Ἄρθρον 10.

Κινητὰ δὲ εἶναι αἱ ἐκμεταλλεύσεις ὕλων, αἱ μετοχὲς τῆς ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως εταιρίας, καὶ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν μεταλλείων προαπαιτουμένων.

Ἄρθρον 11.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐρεῖνας πρὸς ἀνθρώπων μεταλλ-

λαίου ἀνκαπτῶν ἢ διατριπῶν ἀλλοτρίων ἑδάφους ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ τῆς γῆς ἰδιοκτήτου, ἢ αὐτοῦ μὴ συναινούντος, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, ἥτις δίδεται ἀπὸ ἀκουσθῆ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικός.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ὁρίζεται τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἄρχει νὰ καταβῇ ὁ ἐπιχειρήσων τὴν ἐρευναν πρὸς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὰς συμβεβηκυμένας ζημίας.

Ἄρθρον 12.

Ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἐντοίχων περιούλων, περιφραγμάτων, αὐλῶν, ἢ κήπων ἢ γηπέδων, ἢ ἄδεια ἐρεῖνης ἢ ἡ παραχώρησις μεταλλείων δὲν δίδει δικαίωμα εἰς διάτρησιν ἢ κατασκευὴν φρενῶν, ἢ στοῶν, ἢ εἰς ἀνέγερσιν μηχανῶν ἢ ἀποθηκῶν μὴ ἀπεχουσῶν 100 β. πήχεις ἐκ τῶν εἰρημνίων ἐντοίχων περιούλων ἢ κατοικημένων μερῶν.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται νὰ κάμῃ ἐρεῖνας ἀπανταχοῦ τῆς ἰδιοκτησίας του ἄνευ ἀδείας· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ ἐκμετάλλευσιν, ἀνάγκη νὰ τὴν παραχωρήσῃ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ παραχωρήσεως τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 14.

Πᾶς Ἕλλην ἢ ἀλλοδαπὸς δύναται εἴτε ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, εἴτε ὡς ἀντεπρόσωπος εταιρίας, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν παραχώρησιν μεταλλείων.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ζητούντες τὴν παραχώρησιν μεταλλεῖου ὀφείλουσι ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι κέχτηνται πάντα τὰ προσόντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχωρήσεως ἐπιβληθεσέμενων αὐτοῖς παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 16.

Ἐὰν ἐπιχειρῶσιν ἐργασίας, εἴτε ὑπὸ κατοικημένα κτίρια, ἢ ὑπὸ χώρους, ἐν οἷς γίνονται ἄλλα γεωργικὰ ἢ βιομηχανικὰ ἔργα, εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ γειτονίᾳ τῶν κτιρίων ἢ τῶν χωρῶν τούτων, ὀφείλουσιν ἐγγυήσιν ὅτι, ἐὰν ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἐκείνων προκύβῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν ζημία, θέλουσιν ἀνορθώσῃ αὐτήν· αἱ δὲ περιούτων αἰτήσεις καὶ ἀντιρρήσεις ὑπάρχοντι εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

Άρθρον 17.

Η Κυβέρνησις κρίνει περί των αιτίων και των λόγων, δι' ους, εάν πλείονες εξακρίβωνται την παραχωρήσιν μεταλλείου, παραχωρείται τούτο εις ένα εξ αυτών κατά προτίμησιν.

Άρθρον 18.

Εάν το μεταλλεῖον δὲν παραχωρηθῇ εἰς τὸν εὐρετὴν, διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχωρήσεως ὁρίζεται ἡ εἰς αὐτὸν δοτέα ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημίωσις.

Άρθρον 19.

Τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος προνόμια καὶ αἱ ὑποθήκαι δὲν ἐπικτείνονται ἐπὶ τοῦ μεταλλείου καὶ τῶν προσαρτημάτων αὐτοῦ ἕνεκα τούτου ἡ πράξις τῆς παραχωρήσεως πέμπεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν βιομηχανικῶν παραγερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσπληγέα τῶν Πρωτοδικῶν, ὅπως προτίσῃ νὰ γείνη εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ ἡ προσήκουσα σημείωσις.

Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου σημείωσις γίνεται καὶ ἐν τῇ τετρατῇ στήλῃ τῆς σελίδος τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τῇ περιχρῶσιν τῆς προπαραχωρήσεως ὑποθήκας, περιέχει δὲ καὶ τὸ ὅριον ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῆς ἐπιφανείας μέρους, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιφανείας, ὁρίζεται μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν εἰρημένων ὑποθηκικῶν δανεισμάτων.

Άρθρον 20.

Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου πράξις ἀνάγκη νὰ μεταγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν, κατὰ τοῦ ἀπὸ 9 Νομβρίου 1856 νόμου, μὴ μεταβιβαζομένης ἄλλως τῆς τοῦ μεταλλείου κυριότητος.

Άρθρον 21.

Δικαίωμα εἰς ἐγγράφην ὑποθήκης δυνάμει τοῦ νόμου ἔχουσιν:

α) Ὁ εὐρετὴς πρὸς ἐκσφάλλιναι τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ ἀποζημιώσεως, εάν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 18 δὲν παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν τὸ μεταλλεῖον, καὶ

β) Οἱ διὰ δημοσίον ἐγγράφου ἀποδεικνύοντες, ὅτι ἐχορήγησαν χρήματα πρὸς εἰρεσιν τοῦ μεταλλείου, ἢ πρὸς ἐπιχειρήσιν πῶν προπαρασκευαστικῶν ἔργων, ἢ πρὸς κατασκευὴν μηχανῶν ἢ ἄλλων κατασκευασμάτων, ἢ τέλος πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου.

Οἱ ὅριοι τοῦ ἀρθρῶν 940 καὶ 941 συνδυαζομένων μετὰ τοῦ ἀρθρῶν 991 τῆς Πολιτικῆς Διοικητικῆς καὶ τῶν ἀρθρῶν 48 καὶ 49 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς μεταλλείων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγράφῃ αὐτοτελοῦς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῆς γῆς διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παραχωρήσεως ὀφειλομένου μερίσματος.

Άρθρον 22.

Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου αἰτήσεις γίνεται δι' ἀναγραφῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον Νομάρχην, ἐξηγουσας τὸ εἶδος, τὴν θέσιν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ μεταλλείου, καὶ εάν ἡ αἰτῶν ᾖ αἰτῶν ἰδιοκτητῆς ἢ εὐρετῆς αὐτοῦ. Ὁ Νομάρχης ἐγγράφει τὴν ἀναγραφὴν εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς, διδοὶ εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ἐγγράφον ἀποδείξιν τῆς γεωλογικῆς τῆς παραλαβῆς, καὶ διατάσσει ὅσον οἶον τε ταχίαν τὴν δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως εἰς δύο τῶν μᾶλλον διαδιδόμενων περιοδικῶν φύλλων τοῦ νομοῦ, ἢ, εάν δὲν δημοσιεύωνται αὐτοὶ ταῦτα φύλλα, εἰς δύο τῶν μᾶλλον διαδιδόμενων περιοδικῶν φύλλων τοῦ Κράτους. Ἀντίτυπα τῶν φύλλων τούτων διανέμει εἰς τὰ τὰ χωρὶς τοῦ δήμου, ἔνθα τὸ μεταλλεῖον, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ δήμου, ἵνα ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ μνημονεῖν ἐπὶ 30 ἡμέρας τοιχοκολλημένα εἰς τὰ τὰ δημοκρεῖον καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ δήμου, ἐπαναλαμβάνομένης τῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνωσεως κατὰ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακάς.

Περὶ δὲ τῶν ἀναγνώσεων καὶ τῶν τοιχοκολλήσεων τούτων συντάσσονται ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν ἐπιμελουμένων αὐτὰς δημοτικῶν ἀρχῶν.

Άρθρον 23.

Οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις εἴτε εἰς ἐκμετάλλευσιν μεταλλείου, εἴτε εἰς ἀποζημίωσιν, καθὼ εἴρεται ἡ ἰδιοκτητῆς τῆς γῆς, ὀφείλουσι τὸ ὑποβάλλουσι τὰς ἐνστάσεις καὶ αἰτήσεις τινος εἰς τὸν Νομάρχην μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ δημοκρεῖον τοιχοκολλήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγράφων.

Ὁ Νομάρχης καταχωρίζει αὐτὰς εἰς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον βιβλίον.

Άρθρον 24.

Τὸ βιβλίον τούτο μένει ἀνοικτὸν ἐπὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω τετρακτῆς προθεσμίας, ἵνα λάθῃσι γνώσιν τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἀξιώσεων οἱ ἔχοντες συμφέρον, καὶ ἐπιβέβηκεν ἐντεταλμένης τῶν.

Άρθρον 25.

Μετὰ τῆς λήξεως τῆς τελευτικῆς προθεσμίας, ὁ Νομάρχης,

ἀφού λάβη τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύσεων καὶ τὰς προσκομίσας πληροφορίες περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων των πρὸς τὴν τῶν ἐξαιτουμένων τὴν παραχώρησιν, υποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἡτοιμασμένην ἐκθεσὶν καὶ γνωμοδότησιν, διευθύνων ἀπαντὰ τὸ ἐγγράφον μετὰ τοῦ τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁροθεσίας χωρογραφικοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ζητεῖ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου καὶ συμπληροῦν, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον τὰς γινόμενας ἐξετάσεις διὰ νέων ἐπιτοπίων ἐρεινῶν, υποβάλλει εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον τὴν ἐκθεσὶν τοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἀποδεχομένῃ τὴν ἀτζήν του ἀποράται αὐτοῦ, προκαλεῖ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὸ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 27.

Μέχρις οὐ ἐκδοθῇ τὸ Β. διάταγμα πᾶσα ἐνστάσις εἶναι δεκτὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

Διὰ Β. διατάγματος ὀρίζεται ἡ θέσις καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ παραχωρουμένου μεταλλείου κατὰ τὸ τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁροθεσίας σχέδιον, τὸ μέρος αὐτῶν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς, ἡ ἀποζημίωσις τῶν εὐρετῶν καὶ αἱ λοιπαὶ υποχρεώσεις τοῦ εἰς ὃν παραχωρήθῃ τὸ μεταλλεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν υποχρεώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παραχωρητηρίῳ ἐγγράφῳ περιεχομένας υποχρεώσεις, νὰ διατηρῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ παραχωρηθέντος μεταλλείου καὶ νὰ ἐκτελῶσιν τὰς πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων ἀναγομένης παραγγελλίας τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 30.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων πληροῦνσι εἰς τὸ δημόσιον ἓνα μόνον φόρον εἰς χρήματα. Ὁ τοιοῦτος φόρος προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ τοῦ ἐτέσιου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ προϊόντος, ἀφού ἐκπεσῶσιν ἐκ τούτου μόνον τὰ εἴδη τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς ἐργασίας τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν ἐξόρυξιν

του· δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 τοῖς 0/0 τοῦ, ὡς εἴρηται, καθαροῦ εισοδήματος.

Ἄρθρον 31.

Ἐπιβάλλεται προσέτι ἐν ἑκατοστον τῆς ὀρχμῆς φόρος ἐπὶ τοῦ ὡς εἴρηται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθαροῦ προϊόντος, ἵνα ἀπαρτισθῇ ἐξ αὐτοῦ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον πρὸς βοήθειαν καὶ περιθάλψιν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων.

Ἰδιαιτέρον διάταγμα θέλει κανονίσαι τὴν διαχείρισιν τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται δι' ἰδιαιτέρους λόγους, ἰδίως λόγῳ ἐμψυχώσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἐσθλείας ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἀπὸ τῆς θέσεως συμβῆ κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν, νὰ ἐλαττώσῃ ἢ καὶ νὰ ἀναστῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τινι ἐτῇ διὰ Β. διατάγματος, ἐκδομένου κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ 6 ἄρθρ. συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων υποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὧν ἔβηλον καταλάβει ἢ βλάψῃ τὰς γῆρας διὰ τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν. Καὶ εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν κωλύεται ἄνευ βλάβης ἢ ἐν τῷ τοῦ ἐτους συνήθους καλλιέργειας, ἢ ἀποζημιώσεις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ τῆς καλλιέργειας καθαρὰν πρὸς οὐδὲν κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ἐμπειροτεχνῶν, προστιθεμένου εἰς αὐτὴν καὶ ἐνὸς τετάρτου τῆς αὐτῆς προσόδου· εἰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀναγκαῶν βλάπτονται αἱ γαίαι τοσοῦτον ὥστε δὲν δύναται νὰ χρησιμεύωσιν εἰς καλλιέργειαν ἢ καταλαμβάνονται ὑπὲρ το ἔτος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων υποχρεοῦνται νὰ προσλάβωσιν αὐτὰς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ μεταλλείου ἐπὶ ἀποζημιώσει ὀριζομένη ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας, ἣν εἶχον αὐταὶ πρὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρον 34.

Ἐὰν τὸ μεταλλεῖον βλάπτῃ εἰς λόγῳ τῆς γειτνιάσεως, εἴτε δι' ἄλλας αἰτίας ἑτέρας μεταλλείων ἢ ἐν τῶν ὑδάτων ἢ ἄλλων περιπτώσεων, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ βλάπτοντος μεταλλείου ἀποζημιῶσι τὴν τοῦ βλαπτομένου κατ' ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ΄.

Περὶ Ὀρυχείων.

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἐξόρυξις ὀρυχείων δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ διυῖται ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, παρεχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα καὶ ὀρίζουσας τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξόρυξεως.

Ἄρθρον 36.

Πρὸς ἑκδοσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀδείας διὰ τὴν ἐξόρυξιν ὀρυχείου ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι προηγουμένως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 22, 23, 24 καὶ 25 περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 37.

Ἐάν εἰ ἔχοντες τὴν τῆς ἐξόρυξεως ἀδείαν ὀρυχείου ἀναβάλῃσι τὴν ἐξόρυξιν ἐπὶ πλέον τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἀνευ νομίμου τινὸς κωλύματος, ἡ ἐκδοθεῖσα περὶ ἐξόρυξεως ἐγκρισὶς θεωρεῖται ἀκυρὸς.

Ἄρθρον 38.

Παραχώρησις δι' ὀρυχεῖα τοιαύτη ὅποια ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὰ μεταλλεῖα, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις.

α) Ἐάν ἀποκατασταθῇ ἀδύνατος ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις καὶ ἂν ἡ κατασκευὴ φρεάτων, στοῶν καὶ τεχνικῶν ἄλλων ἔργων θεωρηθῇ ἀναγκαία.

β) Ἐάν ἡ ἐξόρυξις καὶ τοὶ ἐρικτῆ, ἔσται ὀλιγοχρόνιος καὶ καθίστησιν ἀδύνατον τὴν μετὰ ταῦτα ἐνεργηθησομένην ἐξόρυξιν διὰ στοῶν καὶ φρεάτων.

Ἄρθρον 39.

Οἱ ἐξορύσσοντες ὀρυχεῖα πληρόνουν εἰς τὸ δημόσιον ἓνα μόνον φόρον εἰς χρήματα, ἐάν τὸ προϊόν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος, δι' εἰδικοῦ νόμου ὠρισμένον.

Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ προϊόντος, ἀποῦ ἐκ ταύτης ἐκπεσθῶσι μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ὕλικου, τὰ πρὸς ἐξόρυξιν τοῦ καταβληθέντος διὰ πραγματογνωμόνων προσδιοριζόμενα. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ υπερβαίνῃ τὰ 5 τοῖς 0/0 ἐκ τῆς ὡς εἴρηται καθαρᾶς προσόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ Λατομείων.

Ἄρθρον 40.

Ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις λατομείων ἐνεργεῖται ἀνευ ἀδείας.

Ἐάν δὲ ἡ ἐξόρυξις γίνεται διὰ στοῶν, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 41.

Οἱ ἐξορύσσοντες λατομεία ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ὀριζομένου εἰς 10 0/0 τοῦ ὡς προεῖρηται καθαρῶς προϊόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 42.

Ὅσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη πραγματογνωμόνων, ὁ διορισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ διαδικασία τῆς γνωμοδοτήσεως γίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 292—297 τῆς Πολ. Διοικονομίας.

Ἄρθρον 43.

Οἱ πραγματογνώμονες ὀρίζονται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικῶν ἢ ἄλλων εἰδημόνων περὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ἀναγομένας ἐργασίας.

Ὁ εἰσαγγελεὺς γνωμοδοτεῖ πάντοτε κατὰ τὴν περὶ γνωμοδοτήσεως πραγματογνωμόνων συζήτησιν.

Ἄρθρον 44.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια· ὅθεν δύναται καὶ νὰ τροποποιηθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἐάν ἀντιβαίνει εἰς τὴν πεποιθήσιν των.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἀμοιβὴ καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ αἱ δαπάναι τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐν γένει ἐκκαθαρίζονται καὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῇ βάσει διατιμῆσεως, ὀρισθησομένης διὰ Β. Διατάγματος. Ἀλλ' οἱ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοὶ δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς ποιανύτην ἀμοιβὴν, ὅσάκις ἐπιχειρῶσιν ἐργασίας ἀναγομένας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν μεταλλείων καὶ τῶν λατομείων ἢ εἰς τὴν δικαιοκτικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 46.

Ὁ προκαλὼν τὴν πραγματογνωμοσύνην δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου νὰ καταβῇ τὰ πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς ἀναγκαῖα ἔξοδα.

*Περὶ τῆς τῶν μεταλλείων ἀστυνομηκῆς ἐπιτη-
ρήσεως καὶ τῆς εἰς ταῦτα ἀναγομένης
ποινικῆς δικαιοδοσίας.*

Ἄρθρον 47.

Αἱ παραβάσεις τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἐκμεταλλεύειν μεταλλεῖον ἄνευ παραχωρήσεως καταμηνύονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τοὺς περὶ πταισμάτων ὁρισμοὺς τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Αἱ ἐπιβληθησόμεναι ποιναὶ εἶναι πρὸς τιμὴν 100—500 δρ. ἐν ὑποτροπῇ δὲ πρὸς τιμὴν 200—1000 δραχμῶν καὶ κράτησις 10—30 ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

*Περὶ μηχανικῶν καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως
τῶν μεταλλείων.*

Ἄρθρον 48.

Διορίζεται εἰς ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν μεταλλείων, διατελῶν ὑπὸ τὰς διατάγας τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργείων μὲ μισθὸν καὶ βαθμὸν τμηματάρχου Α. τάξεως.

Ὅσας δ' οὗτος ἐνεργεῖ ἐπιθεωρήσεις ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, καθήκοντα καὶ ἀπολαύς τῶν ἐν περιοδείᾳ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 49.

Διὰ Β. Διατάγματος διορίζονται παρὰ τῷ ἐπιθεωρητῇ τῶν μεταλλείων καὶ τῷ ἐπὶ τῶν ὄρυκτῶν ἐφόρῳ οἱ ἀναγκαῖοι βοηθοὶ καὶ δόκιμοι.

Ἄρθρον 50.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν μεταλλείων ἐπιτηρεῖ τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως, δίδει κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ τὰς προσηκούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μεταλλείων καὶ ἀναφέρει εἰς αὐτὸν τὰς ἑλλείψεις, τὰς καταχρήσεις, καὶ τοὺς κινδύνους τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ ἐπιτήρησις αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ὄρυκτῶν ἐφορον.

Ἄρθρον 51.

Ἐάν ἡ ἐκμετάλλευσις περιορισθῇ ἢ διακοπῇ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐμβάλλεται εἰς κίνδυνον ἡ δημοσίος ἀσφάλεια ἢ ἐλαττώνται τὰ συμφέροντα τῶν ἀναλωτῶν, οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχαι, ἀφοῦ λάβωσι τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας παρὰ τῶν ἰδιοκτῆτῶν, ἀναφέρουσι πάντα ταῦτα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ὅπως συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφασίσωσι τὰ εἰδόντα.

Ἐάν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀπειλῇται ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ἢ τοὶ ἡ συντήρησις τῶν φρεάτιων, ἢ στερεότης τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, ἡ ἀσφάλεια τῶν μεταλλευτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἰκοδομῶν, ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης ἐκδίδει τὰς ἀναγκαῖας διατάγας πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἀπειλούμενου κινδύνου, καὶ ἀναφέρει τὰ γενόμενα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 53.

Ἐάν ὁ ἰδιοκτῆτης μεταλλεῖου δὲν συμμορφωθῇ μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείου πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν παρατηρηθεισῶν ἑλλείψεων, διατάσσεται ἡ προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐξορύξεως ἢ ἡ ἐξακολούθησις αὐτῆς καὶ ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἐπισημασθέντων ἔργων, τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ μηχανικοῦ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἄρθρον 54.

Ἐάν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένων, ὁ ἰδιοκτῆτης ἐξακολουθῇ νὰ μὴ ἐκπληροῖ καθ' ὅλοκληρίαν τὰς, ὡς εἰρηται, ἐπιβεβλημένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις, ἢ, ἐάν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου, διακόψῃ τὴν ἐξορύξιν ὑπὲρ τὸ ἔτος δύναται μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου καὶ διὰ Β. Διατάγματος νὰ γείνη ἐκπτώσις τοῦ δικαιώματος, ὑπὲρ ἀπέκτησε διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλεῖου. Τοῦτο δὲ ἐκποιεῖται διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

Τὸ ἐκπλειστηρίασμα καταβάλλεται εἰς τὸν πρῶτον ἰδιοκτῆτην ἢ εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλομεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ψήφον ἔχόντων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου νομοσχέδιον, ὅπως τοῦτο ἐτροποποιήθῃ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρακαλοῦμεν Αὐτὴν, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ταχέαν αὐτοῦ ἐπιψήφισιν.

Συνυποβάλλομεν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῆς

Βουλῆς, ὅπως εἶδε ἡ Γερουσία τοῦς λόγους, ἐξ ὧν ὑμνήθη ἡ
Βουλὴ νὰ ἐπιφέρει τὰς ἀνωτέρω τροποποιήσεις.

Ἐν Ἀθῆναις 5 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ, Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλεται ὁ ἡμέτερος ὑπουρ-
γὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστη-
ρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 5 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλίσσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Υψηλοτάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττειν.

ΚΕΦΑΛ. Α.

Περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐποδότητος τῶν δικαστῶν καὶ τῶν
ψήφων ἔχοντων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 1. Ὡς χρόνος, καθ' ὃν οἱ Πρωτοδίκαι καὶ ἑφτά με-
τὰ τῶν οἰκείων Προέδρων καὶ οἱ Ἀρειοπαγῖται μετὰ τοῦ Προ-
έδρου καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ οἱ τοχὸν διορισθη-
σάμενοι εἰδικοί πρόεδροι τῶν ἐμπορδικῶν, καὶ τὰ ψῆφον ἔχον-
τα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἤτοι ὁ Πρόεδρος, Ἀντιπρό-
εδρος, οἱ Ἐλεγκταὶ καὶ οἱ Πάρεδροι αὐτοῦ, θέλουσι καταστῆ
ισόβιοι, ὁρίζεται ἡ πρώτη ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιο-
στοῦ ἐβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

ΚΕΦΑΛ. Β.

Περὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ ἰσοβίων
μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔνεκα γήρατος
ἢ διαρκῶς νοσημάτων.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐ-
λεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως,
ἀφ' οὗ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν Πρωτοδίκαι καὶ ἑφτά τὸ ἐβ-
δομηκοστὸν, οἱ δὲ Ἀρειοπαγῖται καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη

τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ ἐβδομηκοστὸν πέμπτον τῆς ἡλι-
κίας των ἔτος· δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἐγκαταλιπῶσι τὰ ἔργα
αὐτῶν πρὶν ἢ διορισθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ διά-
δοχος των, ἐκτὸς ἂν, ἀναγγελλαντος τοῦ ἀποχωρήσαντος εἰς τὸν
ἀρμόδιον ὑπουργὸν ὅτι ἐπέστη ὁ τῆς ἀποχωρήσεως χρόνος, πα-
ρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας ταύτης.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου θέλει ζητηθῇ
παρ' ἐκάστου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων καὶ ἐν τῇ ὑ-
πηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἔγγραφος δῆλωσις περὶ τῆς
ἡλικίας του, ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆς, συνυποδευμένη μετὰ τῶν ὑ-
παρχουσῶν τοχῶν ἀποδείξεων· τοιαύτη δὲ δῆλωσις θέλει διδε-
σθαι ἀκολουθῶς παρὰ παντός κατὰ πρῶτον εἰς ἰσόβιον διορι-
ζομένου θέσιν.

Ἐὰν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου περὶ δικαστοῦ,
ἢ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου
τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, θεωρήσῃ τὴν δῆλωσιν μὴ ἀκριβῆ,
δύναται νὰ τὴν διαμνηστέῃ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικα-
στηρίων ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς γενομένης δηλώσεως. Κατὰ
τὴν διδικασίαν ταύτην οἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν
Κυβέρνησιν ἐνεργῶντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρμοδίου ὑ-
πουργοῦ.

Ἄρθρον 3. Ἄν τις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν, ἢ τῶν ἰσοβίων
μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πρὸ τῆς ἐν τῷ προκρουμένῳ
ἄρθρῳ ὀρισμένης ἡλικίας κατασταθῇ ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν
ἐνεκα νόσου ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος, ἢ τοῦ νοός, καὶ ἡ ἀ-
νικανότης αὕτη μετὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ διαρκέσῃ
πλέον τοῦ ἔτους, ἢ καὶ διήρκεσεν ἤδη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἢ
ἀποχωρήσῃ αὐτοῦ γίνεται φυλαττομένων τῶν ἐξῆς ὁρισμῶν.

Ἄρθρον 4. Ἐν ἐκάστῃ τοιούτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐ-
πιτροπὴ, προκειμένου μὲν περὶ Προέδρου, ἀντιπροέδρου ἢ δικα-
στοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Προέδρου τῶν ἑρετῶν, ἐκ τοῦ Προ-
έδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ με-
λῶν, ἀναπληρουμένων τοῦ μὲν Προέδρου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου,
τῶν δὲ ἀρχαιοτέρων μελῶν ἐκ τῶν ἐπομένων κατὰ τὴν τάξιν
ὁσάκις ὁ λόγος εἶναι περὶ αὐτῶν τούτων. Προκειμένου δὲ περὶ
ἑφτά, Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἐκ τοῦ Προέδρου
τοῦ οἰκείου ἑρετείου καὶ τῶν δύο ἀρχαιοτέρων αὐτοῦ μελῶν,
ἀναπληρουμένων ἐκ τῶν ἐπομένων αὐτοῖς κατὰ τὴν τάξιν ὁσά-
κις ὑπάρχει ἡ αὕτη συμπτωσις ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων, ἢ

ἀποφανθῇ προκαταρκτικῶς ἂν πρέπει νὰ γενῇ ἐξέτασις πρὸς μεδίκωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ τοιοῦτου δικαστοῦ.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου αὐτεπαγγέλτως, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὅς τὰς διασκέψεις παρευρίσκεται καὶ οὗτος καὶ γνωμοδοτεῖ.

Περὶ δὲ τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως συντάσσεται ἔκθεσις.

Ἄρθρον 5. Ἐάν ἡ ἐπιτροπὴ εἰκάξῃ, ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις τοῦ ἁρθροῦ 3, ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ γείνη τακτικὴ ἡ περὶ τούτου ἐξέτασις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ περαιτέρω ἐξετάσεως.

Ἄρθρον 6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ προκαταρκτικῶς, τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀρμοδίον δικαστήριον, συγκαλεῖται ὁλομέλεις ἐν συμβουλίῳ, καὶ διορίζει ἓνα ἢ πολλοὺς εἰσηγητάς, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 7. Οἱ εἰσηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαῖας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάζωσι χρεῖας καλούσης μάρτυρας, νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρμοδίων πραγματογνωμόνων, καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δικαστοῦ ἂν ὁμοῦς οὗτος ἀρνῇται, ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιούτας, γίνεται μνεία τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ κἀνῃ οἷος νομίζει ἀναγκαῖας προτάσεις, κατὰ τὴν τὴν διάρκειαν τῆς ἐξέτασεως καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ὅτε καὶ τῷ πέμπονται τὰ ἐγγράφα.

Ἄρθρον 8. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐξέτασεως, οἱ εἰσηγηταὶ ὑποβάλλουν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξέτασεως.

Τὸ δικαστήριον ἐν Συμβουλίῳ ἀκούσιν τὸν παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέα, ἀποφαίνεται ἂν πρέπει ν' ἀναχωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας ἢ μὴ ὁ περὶ οὗ γίνεται ἐξέτασις.

Καταφατικῶς οὗσης τῆς γνώμης τοῦ Δικαστηρίου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ὃν διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἐγγράφα, ἑκτὸς εἰάν κείνηται, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζομένη περίστασις, ἕνεκα λόγων τοὺς ὁποίους ἐκθέτει εἰς τὸ περιθώριον τῆς δικαστικῆς πράξεως) προκαλεῖ τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἀποχώρουν τοῦ δικαστοῦ.

Ἄρθρον 9. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἢ 8 ἀποχωροῦντες δικασταὶ

λαμβάνουν ἀρ' ἡ: ἡμέρας παύσεως τῶν ἔργων τῶν σύνταξιν, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως νόμου.

Ἄρθρον 10. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 4—9 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοδίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, σχηματιζομένης τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐκπληροῦντος τὰ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνατεθειμένα καθήκοντα.

Ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα πρότασις περὶ ἀποχωρήσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ παύσεως ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων.

Ἄρθρον 11. Ἡ κατὰ νόμον ἕνεκα πειθαρχικῶν λόγων παύσις ἰσοδίου δικαστοῦ, ἢ ἰσοδίου μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργός, εἰάν νομίζῃ ὅτι ὑφίσταται λόγος τοιαύτης παύσεως, παραπέμπει τὰ τὸν ἰσοδίων δικαστὴν ἢ τὸ ἰσοδίων μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀφορῶντα ἐγγράφα εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, εἰς ὃν ἀπόκειται, ἀρ' οὐ ἀκούτῃ προηγουμένως ἐν Συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεως, ἀπεγγέλλων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, εἰάν αὕτη ᾖ κατὰδικαστικὴ.

Ὁ παρὼν νόμος ψφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν Γαλλικῶν ἀνωμόμων ἐταιριῶν ἐν Ἑλλάδι κλπ. νομοσχέδιον, ὅπως τοῦτο ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρακαλῶ Αὐτὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν ταχείαν αὐτοῦ συζήτησιν.

Συνοποδάλῳ δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσίν μου, ἐξ ἧς θίλει εὐκαρτεστῆς ἡ Γερουσία νὰ ἴδῃ τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἀυγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΠΟΤΑΝΗΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλεται ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποτιθεῖται αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσὴ

Α Μ Α Λ Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΝΣ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι αἵ τε ἐμπορικαί, αἱ βιομηχανικαὶ καὶ αἱ γεωργικαί, ὅσαι ἔχουν ἀνάγκην πρὸς νόμιμον συστάσιν τῶν τῆς ἀδείας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐτυχον ταύτης δύνανται νὰ ἐξασκῶσι πάντα τὰ δικαιώματά των καὶ νὰ περισταναί ἐπὶ δικαστηρίον ἐν Ἑλλάδι, συμμορφούμεναι μὲ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, ἐὰν οἱ ὁμοίαι φύσεως ἐταιρίαι, αἱ νομίμως συστάσιν ἐν Ἑλλάδι, ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐν Γαλλίᾳ.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενου, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 πλεονέκτημα δύναται νὰ παραχωρηθῇ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀκολουθῶνς ὁ αὐτὸς Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω ἕτερον νομοσχέδιον περὶ τῶν εἰς τὰ δάση συμβαινόντων ἐμπρησμῶν, καὶ ἐβούλετο τὴν ταχέαν συζήτησιν τοῦτου ὡς κατεπιείγοντος, καθόσον τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐρχεται ἐκτάκτως νὰ σταματήσῃ ἐν μέγιστον κακόν τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον ὁσημέρῃ βέβηλοι χεῖρες θέτουσιν εἰς τὰ δάση, καὶ οὕτω ζημιοῦσιν οὐ μόνον τὸ δημόσιον ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον ἀπαριθμήσας διὰ τὰς ἀνάγκας αἱ ἐρχονται νὰ θεραπεύσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο

διὰ διατάξιν ἐκτάκτων μὲν, ὑπαντιζάντων δὲ ὑπὸ τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ συζητηθέντος καὶ ἐτοιμοῦ διτος περὶ δασῶν νομοσχεδίου, ἐζητήσα τὴν πρὸ παντός ἄλλου συζήτησιν του.

Ἐνταῦθα προσέθηκεν ὁ Γερ. Κ. Κολοκοτρώνης ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐμπροσθέν τὸ ἰδιόκτητον δάσος τοῦ Κ. Σούτζου, ἀφοῦ δὲ τοῦτο ἐσθύσθη, βέβηλος χεὶρ ἔθεσε νέον πῦρ εἰς τὸ ἕτερον αὐτοῦ δάσος, κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὁποῖου συνελλήθη ὁ σκόλος τοῦ ἐνόχου καὶ δι' αὐτοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐνοχος. Ὁ δασάρχης Ἀττικῆς Κ. Δημητρακόπουλος γράφει, εἶπε, σήμερον δι' ἐπιστολῆς του, ὅτι οὗτος ὡς καὶ ὁ μοίραρχος δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκκινήσωσιν οὐδένα τῶν χωρικῶν πρὸς κατάσσεις τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος καὶ ὅτι εἰς δεκατρία μέρη διάφορα ἐτέθη νέον πῦρ πρὸς ἐμπρησμόν τῶν δασῶν· τοῦτου ἕνεκα τελειόνων τὸν λόγον του, εἶπε, εἶναι τὰ μάλιστα κατεπιείγουσα ἡ συζήτησις τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ἡ Γερουσία ἀπεφάνητο νὰ ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ τὸ νομοσχέδιον σήμερον, καὶ νὰ συζητηθῇ αὐτὸ ἐπὶ τὴν αὔριον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. υποβάλλω εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπιψήφισιν τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ τῶν κατὰ δάση συμβαινόντων ἐμπρησμῶν, ἐφ' οὗ ἡ Βουλὴ ἐπήνεγκε τροπολογίας τινὰς ὑπαγορευθείσας ἀπὸ πνεύμα αὐστηρῆς δικαιοσύνης, ὡς ἐν τοῖς συνημμένοις πρακτικοῖς ἐμφαίνεται.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἐπαναλήψεων λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψω ἀντίτυπον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεώς μου, περιεχούσης ἐν συνόψει τοὺς σπουδαίους λόγους, οἵτινες ἀνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπικαλεσθῇ ἐσπευσμένως τῶν νομοθετικῶν σωματίων τὴν ἀπόφασιν περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρὸς διάσωσιν τῆς πολυτίμου ταύτης περιουσίας τῶν ἰδιωτῶν, τοῦ δημοσίου καὶ πολλῶν κοινοτήτων, ἧτοι τῶν δασῶν, τὰ ὁποῖα διατρέγουσι τὸν ἐσχατον κίνδυνον, ἐνὸς δὲν ἐκλείψῃ τὸ συμφέρον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὠθεῖ τοὺς πλείστους εἰς τὸ νὰ διαπράττωσι τοιαῦτα ἐγκλήματα, τὰς συνεπείας τῶν ὁποίων δὲν θέλει ἐραδύνει νὰ συναισθανθῇ ὁλόκληρος ἡ κοινωνία, ἐὰν ταχέως δὲν τεθῇ πρᾶγμὸς τις ἀνυπέρβλητος εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας τῶν ἐχόντων συμφέρον ἔχεις.

Παρακαλῶ δὲ τὸ σῶμα τῆς Γερουσίας νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ περιβάλῃ αὐτὸ μὲ τὰν ἐγκρίσιν της.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Λ Η Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὑποβλήθητις εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηρικθῆτις παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Ε. Α. ΣΙΜΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνάπτεται ἐν ὑπαίθρῳ πῦρ ἐντὸς τῶν δασῶν ὑπὸ ποιμένων, βουκόλων, ὑλοτόμων, ἢ ἄλλων αἰωνόηποτε προσώπων, εἰμὴ κατὰ τοὺς μῆνας 9 Ὀκτωβρίου, 10 Ὀκτωβρίου, 1 Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου. Κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ν' ἀνάπτωσιν αὐτὸ ἐντὸς τῶν μανδρῶν, σκηνῶν, ἢ τῶν αὐλῶν τῶν καλυβῶν αὐτῶν. Ὅσακις δὲ εὐρίσκονται μακρὰν τῶν κατοικιῶν τῶν καὶ εἶναι ἠναγκασμένοι, ὥς καὶ οἱ ὁδοιπόροι, ν' ἀνάπτωσι πῦρ, δεῖλουν νὰ στεγάζωσιν αὐτὸ πρὸς τὸν ἀνεμὸν καὶ νὰ τὸ σβύνωσιν ὅταν ἀναχωρῶσιν.

Ὁ παραβάτης τῶν διατάξεων τούτων τιμωρεῖται μὲ κράτησιν δέκα ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν καὶ μὲ πρόστιμον εἰκοσι μέχρι ἑκατὸν δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ ἀμελείας ἐγένετο αἷτιος ἐμπρησμοῦ δάσους, ἐξ οὗ ἐπροξενήθη ζημία πλέον τῶν τετρακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐνός ἔτους.

Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δέκα ἔτη ἡ βοσκὴ καὶ καλλιέργεια εἰς κεκαυμένα δάση εἴτε δημόσια εἴτε ἰδιωτικά. Οἱ δὲ προθέσας ἢ ἐξ ἀμελείας ἀρίνοντες νὰ εἰσελθῶσι τὰ ζῶα τῶν εἰς τοιαῦτα μέρη τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς δραχμῆς δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζώων καὶ δύο δραχμῶν δι' ἕκαστον τῶν μεγάλων καὶ μὲ φυλάκισιν 2 ἕως 8 ἐβδομάδων. Μὲ χρηματικὴν δὲ ποινὴν 200 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν 2 ἕως 8 ἐβδομάδων τιμωρεῖται ἐπίσης πᾶς ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει οἰονόηποτε εἶδος καλλιέργειας ἐντὸς δάσους καταστραφέντος, ἢ καὶ παθόντος ἐκ πυρκαϊᾶς, δημευομένου καὶ τοῦ ἐκ τῆς καλλιέργειας προκύψαντος προϊόντος.

Ἐξαιρέσις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων γίνεται διὰ μόνην τὴν καλλιέργειαν καὶ διὰ μόνα τὰ ἰδιωτικά δάση, ὅταν δοθῇ περὶ τούτου ἀδεια τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ δῆμαρχοι, παρέδροι καὶ ἀστυνόμοι, ἅμα λάβωσι γινώσκοντες ἐξεργάσθαι πυρκαϊὰ ἐντὸς ἡ πλησίον δάσους, κειμένου κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ οἰκείου δήμου, δεῖλουν νὰ προκαλέσωσιν εὐθὺς τοὺς συνδημῶτας τῶν καὶ ὁδηγήσωσιν αὐτοὺς αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις γίνεται ἐκπτώσις τῆς θείσεώς του.

Πᾶς ὑλοτόμος ὅστις παρειρισκόμενος εἰς τὸ δάσος ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς ἀρνήθῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρός τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν καὶ μὲ πρόστιμον 10 ἕως 100 δραχμῶν. Ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ οὗοῦ ἐλαβε χώραν ἢ πυρκαϊὰ, ὅστις προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς δασονομικῆς, δημοτικῆς ἢ ἄλλης οἰαομένης ἀρχῆς δὲν τρέξῃ πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5 μέχρι 50 δραχμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυριθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Μετὰ ταῦτα ὁ Γερ. Κ. Κανελλόπουλος ἐπαρουσίσει ἀναγραφὴν τῆς θυγατρὸς μὲν τοῦ ἐκ Σπαιζῶν Ὁρλόφ γήρας δὲ τοῦ Π. Μπότκη καὶ Ἀνακταίου Τζαμαδοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀν-

δρως αὐτῆς, δι' ἣς ἐξαίτεται νὰ τῇ χορηγηθῇ ἀνάλογος σύνταξις ὡς στερουμένη τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων· ἡ Γερουσία ἐνέκρινε νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά αὕτη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἐλυσε τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος,
Φίλιππος Γιάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Αὐγούστου 1861, ἡμέρα Τρίτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἑνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 36 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν γραμματεῖα τὴν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Γιάννου, ἀντὶ τοῦ Κ. Χαλαλάμπου ἀπουσιάζοντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀναγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν. Κατόπιν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος ἀνέγνω ἀναφορὰν τοῦ Κ. Βουλευτοῦ προσημασθεῖς οὕτω. Κύριοι! ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ σας δὲν ἔχει ἤδη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν τὴν ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ νὰ ἐργασθῇ ἐπ' αὐτῶν, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς ἀναγνώσω τὴν ἀπὸ χεῖρας ἀναφορὰν τοῦ ἀγωνιστοῦ Κ. Βουλευτοῦ ἐξαίτουμένου διὰ τῆς στενῆς συστάσεως ὑμῶν τὴν ἀνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνατροπὴν τῶν τέκνων αὐτοῦ τὴν προίκισιν τῶν θυγατέρων του, ἀπέναντι τῶν ἀτομικῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων του, πρὸς δὲ τῶν κληρονομικῶν πρὸς περιθάλψιν ἀπαιτήσεων τῆς συζύγου του ἀδελφῆς τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι Σωτηροπούλου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Π. Κραδαρίτην πολὺ συντελέσαντος καὶ τούτου κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοι τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὑποστήριζαν, ἡ Γερουσία ἀπαράνθη νὰ συσταθῇ στενῶς πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ἀπ' ἡγῶν ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον σημεινῆς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ σώματος ἐπὶ τινῶν νομοσχεδίων, πρὸς δὲ καὶ τὴν συζήτησιν ἄλλων τινῶν.

Καὶ πρῶτον ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν γερῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου καὶ περὶ συντάξεως τῶν γερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν νομοσχέδιον παρατηρεῖ πρῶτον, ὅτι αἱ δι' αὐτοῦ ὀριζόμεναι συντάξεις τῶν γερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν τε ἀποδωσάντων καὶ ἀποδωσάντων Γερουσιαστῶν δὲν φαίνονται ἐπαρκεῖς, καὶ ἐπομένως εὐχεται, ἵνα ἡ Κυβέρνησις δειχθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐμενέστερα πρὸς γέρας ἀνδρῶν μαχθησάντων ὑπὲρ πατρίδος καὶ ἀξίων τῆς ἰδιαίτης περιθάλψεως αὐτῆς, δεύτερον, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ δὲν γίνεται λόγος περὶ τῶν προσεγγόντων ὑπηρεσίας διακεκριμένης καὶ ἐξόχως ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως. Ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν τῆς καὶ ἐνταῦθα, ἵνα ἡ Κυβέρνησις προνοήσῃ δεόντως καὶ περὶ αὐτῶν.

Μετά τὰς παρατηρήσεις ταύτας δὲν ἐδίστασεν ἡ ἐπιτροπὴ σας νὰ παρατεθῇ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἔχουσι, τὴν παραδοχὴν τῶν ὁποίων συνίστησι καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Αὐγούστου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Σ. Καλογερόπουλος, Κωνσταντῖνος Μεταξῆς,
Α. Πολυζωίδης, Ν. Ηεράκλειος.

Ἐπειτα δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ διαθέσεως τῶν δημοσίων ἀλάτων ἐπομένη ἐκθεσις.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ σας λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβληθέν νομοσχέδιον περὶ διαθέσεως τῶν δημοσίων ἀλάτων καὶ μελετήσασα τὴν συνοδούσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ὁ Κύριος ὑπουργὸς ἀναφέρει λόγων περὶ τῆς ἀνάγκης, ἥτις ὑπηγόρευσε τὴν σύνταξιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καὶ μὴ ἔχουσα νὰ ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτοῦ οὐδεμίαν παρατήρησιν, παραδέχεται τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα, ὅπως ἔχουσι καὶ συνίστησι τὴν παραδοχὴν τῶν καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 8 Αὐγούστου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ,

Αντ. Γεωργαντάς, Δ. Καλλιόπουλος,
Μ. Α. Κάρτης.

Ενταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Κρεστέντης παρετήρησεν, ὅτι ὡς μέλος μειονοψηφῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀλάτων ἐπιτροπῆς, ἔχει νὰ καθυποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ σώματος ἰδίαν ἐκθεσιν τὴν ὁποίαν θέλει καταθέσει ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς αὔριον.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Γεωργαντᾶς παρετήρησεν ἐπίσης, ὅτι ἤλπιζε μεταξὺ τασούτων νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα ἐπιψηφίσθαισαν, ὅτι ἤθελεν ἰδεῖ καὶ τι λαμβάνον πρόνοιαν περὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ τῆς γῆρας Κρεββάττ, ἀτυχῶς ὅμως τοιοῦτόν τι δὲν παρουσιάσθη, ὥστε συνιστᾶ εἰς τὴν μέριμναν καὶ τὴν φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως νὰ λάβῃ καὶ ταῦτα ὑπ' ὄψιν, ὅπως ἀνάλογος καὶ ἐπαρκὴς σύνταξις ψηφισθῇ καὶ περὶ τῶν οἰκογενειῶν τούτων.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐμπρησμοῦ τῶν δασῶν, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μνηδὲν λαβόντος τὸν λόγον ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 36 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ. Ν. Πρασσακᾶ καὶ Ν. Πισσάρκου κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν σημειωθέντων
εἰς τὰ ὅσα πυρκαϊῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν	Γ. Παπακλιόπουλος
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . Ν	Δημήτριος Βούλγαρης
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . . Ν	Νικόλαος Ιω. Μέρης Ν
Τάτσης Μαγγίνης Ν	Ἰάκωβος Κανελλόπουλος . . . Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης . . . Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης Ν	Γεωργίου Γρηγοριάδης . . . Ν
Ἰακώβος Παξιμαδῆς Ν	Μ. Α. Καίρης Ν
Νικόλ. Πρασσακῆς Ν	Ἀντών. Γ. Κρεῖττης
Σπυρίδων Τροκούπης	Ἀντών. Μαυρομιχάλης . . . Ν
Ρικάρδος Τζιούρτζ	Δημήτρ. Πλαπούτας
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . . Ν	Ιωάννης Σταίχος
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . . Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . . Ν
Γεώργιος Ψύλλης	Δημήτριος Χατσίσκος . . . Ν
Ιωάννης Θεοτόκης	Δημήτριος Χρηστιδῆς . . . Ν
Ιωάννης Χ. Πέτρου Ν	Νικόλ. Μαυρομιμάτης . . . Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης Ν	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .

Γεώργ. Δουδουνιώτης Ν	Νικόλ. Σιλιανόπουλος Ν
Κωνστ. Προβελέντης Ν	Ἀναστ. Παλιζωίδης Ν
Σπύρος Μίλιος	Φίλιππος Ιωάννου Ν
Ράγας Παλαμίδης Ν	Γ. Κ. Τσιπλῆς
Δημ. Α. Κουντουριώτης . . .	Νικόλ. Καλλιέργης
Ἀναστωτ. Κρεστέντης Ν	Ν. Τζαβέλης Ν
Ἀθ. Α. Μικαύλης Ν	Β. Πετμεζῆς
Α. Γ. Κουντουριώτης Ν	Ν. Πισσάρκος Ν
Χριστόρ. Πετρόβιδος	Ιω. Αμυροβιάδης
Ἀντών. Γεωργαντᾶς Ν	Κωνστ. Μεταξᾶς Ν
Νικόλ. Δελιγιάννης Ν	Π. Νοταρᾶς

Ἀναγνωσθέντα καὶ τὰ άρθρα 1 καὶ 2 ἐγένετο δαδικά δι' εἰδικῆς ἐρ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ άρθρου 3 ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ι. Κολοκοτρώνης παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὸν δεύτερον πα ἀγγαρεύει τοὺς παρόντας ἄρθρου ἐπρεπε νὰ γίνεσθαι μνηεὶ καὶ περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκτίνων, οἵτινες ἐκουσίως ἢ ἄλλως πῶς συνήργασαν εἰς τὸν ἐμπρησμόν τοῦ ἰδίου αὐτῶν δάσους, ἐὰν δύνανται νὰ καλλιέργησιν εἰς ἰδίον ὄφελος ἢ νὰ διαθέσωσι τὴν ἐστὴν τὸν ἐμπρησθέντος.

Ἐξ ἀντιθέτου τῆς παρετήρησεως ταύτης, ἐκέρπειν ὁ Γερ. Κ. Α. Κρεστέντης, ὅτι τὴ παρὼν νομοσχέδιον συντάχθη μὲ πρόληψιν κατὰ τῶν ἐκ προθέσεως ἐμπρηστῶν τῶν δασῶν περιπεῖ ὅμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὅταν ἐν ἰδιοκτητῶν δάσους, ἢ ἀνέκον εἰς τινα κοινότητα, ἐνερπήσθῃ καὶ κατεστρέψῃ ὑπὸ ξέου τινὸς ἐνεκα πάθους ἢ ἐκδικήσεως, ὡς συμβαίνει συνήθως, τότε ὁ ἰδιοκτήτης, ὅστις δὲν ἔλαβεν μέρος, οὔτε ἐνέχεται εἰς τὴν πυρκαϊάν ταύτην, ἥτις ἀποναντίας τὸν κατεστρέψε, νὰ ἔχῃ τὴ δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας πρὸς καλλιέργειαν ἢ διαθέσιν τῆς νομῆς αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Γερ. Κ. Χατζίσκος λαβὼν τὸν λόγον εἶπε·

Τῶ ὄντι, Κύριοι, τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν νομοσχέδιον, ὡς ἐκ τῶν διατάξεων αὐτοῦ καταφαίνεται, καὶ ὡς ὁ ἴδιος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν περὶ αὐτοῦ ἐμολόγησεν, ἄλλθιν ἐσπευσμένως καὶ κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῆς δικαίης τῶ ὄντι ἀγκυρακτῆσεως, τὴν ὅποιαν ἅπαντες ἠσθάνθημεν κατὰ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῶν πυρκαϊῶν. Πῶς ὅμως ἀλλίως, ὅτι ἂν καὶ αἱ πλείους τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐκδόθησαν ἐκ τοῦ καταρτιζομένου νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν γένει δασῶν, οὐκ ἦσαν ὅσαι σήμερον.

ταί τις υπό το κράτος τριτογενούς αγκυκαθήσεως, ποτέ δεν απαιτείται με άσχετον νόμον απόδοξιν τῶ παρὸν ἄθρον τοῦ νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῖον ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ προλάβῃ ἐγκληματὰ ἢ δυστυχήματα μέλλοντα, καὶ ἐν τούτοις δι' αὐτοῦ ὑποτίθεται, ὡς εἶναι συντεταγμένον, ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ τιμωρῇ καὶ τὰ παρελθόντα, διότι δοκεῖ περὶ κακωμένων δασῶν καὶ οὐχὶ περὶ καθυστερήσεων. Διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν ὅμως εἰς τὴν σκοπὴν τοῦ νομοσχεδίου, νὰ μὴ βλάψωμεν δὲ τὰ δασέστα καὶ τὰ ἰδιοκτητικὰ συμφέροντα, πρέπει νὰ γέρωμεν διάκρισιν χρόνου καὶ νὰ περιορισθῶμεν καθόσον ἀρᾶς μόνον τὸ μέλλον, καὶ τότε ἡ παρὰ τοῦ νόμου τιμωρία εἶναι δικαία, διότι ὁ τιμωρούμενος θέλει εἶσθαι ἐν γνώσει τοῦ νόμου τούτου περὶ δασῶν, διὰ τὴν ὑπαρξίν των ὁποῖων ἐνδιαιρέσεται ἀπασα ἡ κοινωνία. Ἐνν ἂν ἐκοντοίκα, ἐὰν θέλωμεν νὰ γέρωμεν τὰ παρελθόντα, θέλωμεν ἐγερθῆ παρὰ τὴν σπουδαία, ὅποια ἄλλοις ἐγέθησαν, ὡς ἐνθυνησθε, ἐν τῇ Βουλῇ ἐν μίᾳς διατάξει, ἀπαγορευτικῇ περὶ δασῶν τοῦ Νομαρχίου Φθιώτιδος Κ. Κριζῆ.

Ἀπώνηται ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν. ἐν πρώτοις, Κύριοι, τὰ παρελθόντα εἰκόνα δὲν δύνανται νὰ ἐχρῶσιν ὑπόστασιν ἐντέλῃ, διότι τότε ἐγέθησαν ἐκοντοίκα τῆς μὴ ὑπαρξέως νόμου ἀπαγορευτικοῦ, ἐνν ἂν θέλει ἄριστος νόμος περὶ τούτου.

Ἐκονόμενος ἀποκρίσας πᾶσαν πλῆρην αἰτίαν τοῦ προαγορευμένου ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Χατζίσκου, ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἐπροβλήθη εἰς στιγμὰς ἀγκυκαθήσεως καὶ συνετάχθη ἀπὸ πνεύματος πρακτικότητος. Ἡ Εὐδελία, Κύριοι, εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν καθάνα ὅτι ὅλοι καθάνατε, μέλλουσα γὰρ αὕτης τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐμπρησμόν των δασῶν τιποτέ ὅμως ὠφελισμένην καὶ οὐδ' ἀπορροισμένην δύναται νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν παρούσαν νόμον, διότι δὲν εἶναι πρῶτον σωματικῆς ἀγκυκαθήσεως, ἀλλ' ὡς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἰπω ῥῆς κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν του, καὶ κυριότεραι αὐτοῦ διατάξεις ἐκινίσθησαν ἀπὸ ἑτέρον περὶ δασῶν νόμον, ὅστις εἶναι πρῶτον πᾶλλης οὐδέως καὶ μεγάλης πίεσης, καὶ ὅσον πᾶλλὰ διεδοχῇ ὑπουργικῇ ἐλατῶν τὸ ζήτημα τούτο ὑπὸ σπουδαίαν ἐμφάν, καὶ κατήρτισεν νόμον πᾶρκα, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν κατέστησε εἰσέτι ῥησέτῃ ὥρμῳ, διὰ νὰ εἰσέλθῃ κατὰ τὴν παρούσαν συνόδον ἐνὸς πρῶτον τύπον.

Ἐκινίσθησαν λοιπὸν ὅτι, ὅταν μετὰ τὴν ἐγκλημὰ ζήτηται ὁ ἀπαιτήσις, τὸ μέτρον τούτου δὲν εἶναι τὸ συντελεστικότερον

πρὸς κατὰ πᾶσαν ἐνὸς κακῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ χεὶρ ἐκείνη, ἥτις διὰ τοῦ ἐγκληματος ἐμαλέσσει συκρόρον τα, πρέπει νὰ κτυπᾶται ἀμέσως, τούτῳ ἐν ἐπιθεῖ ἐπίσθαιον περὶ τοῦ ἀνεπαρκούς των ποινικῶν διατάξεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐκείνην καλὸν καὶ σπυρκασιάζει νὰ προστεθῇ εἰς τούτας διατάξεις τις προσβάλλουσα ἀπειθείας τὸ ὅλον εἰς τὴν πρῆξιν τοῦ ἐμπρησμοῦ συκρόρον. Ἡ ὑπαρξίς των δασῶν, Κύριοι, εἶναι ἡ μέγα-λειτέρα ἐθνικὴ περιουσία, εἶναι τὸ γενικώτερον κοινωνικὸν συμφέρον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νομοθεσία ἰδίως ἐπρόβλεψε περὶ αὐτῶν, καὶ παρεμποδίσεν τὸν ἰδιώτην νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἰδιοκτησίας αὐτοῦ δικαίωμα, δι' οὗ δύναται ὅσας θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ κατάχρησιν αὐτῆς, ὅπως καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ Κ. Δαλὸζ μάλιστα νομοδιδασκαλὸς ἐξηγεῖ, ὅτι εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ἀποδεικνύεται τὸ μέγα κοινωνικὸν συμφέρον τῆς διατηρήσεως των δασῶν, πρὸς ὑπαρξίν τῆς ἀναγκαίας ξυλίας καὶ των ὕδατων τὴν συγκέντρωσιν. Τὸ ἐκ τῆς ἐλλείψεως λοιπὸν τούτης μέγα κακὸν πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὴν παγὴν του· περ' ἡμῶν πρέπει νὰ ληρθῶσι τὰ μέτρα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀφίνουσι κανένα συμφέρον, οὐδέμιν ὠφελισιν εἰς τὸν μελετήσαντα τὸ ἐγκλημα, καὶ ὅταν ἀκόμη διαφύγῃ τοῦ νόμου τὴν τιμωρίαν. Διὰ τοῦτο ἐκ των γενωμένων μοι πρὸ ὀλίγου ἀντιθέτων παρεκτρήσεων ὑπὸ τε τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Κολοκοτρώνη καὶ Κ. Κριστινίου θέλω παραδεχθῆ ἵσως τὴν πρώτην καὶ διατυπώσω ἡμῶν καὶ μίαν τροποποίησιν ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ἄθρον· διότι συμφωνῶ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Κολοκοτρώνη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ διδεται ἄδικα καλλιεργείας οὔτε πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἐκείνον, ὅστις διατελεῖ ὑπὸ κατηγορίαν ὡς ὑπαίτιος ἐμπρησμοῦ. Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ ἐσυζητήθη καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καλλιεργείας ἀνεξαρτέτως πάσης ἐλαφρυντικῆς περιστάσεως, τὴν παρεδέχθημεν ὅμως, διότι συντελεῖ ἐπίσης εἰς τὴν ἀναδύαστην τοῦ ἐμπρησθέντος δάσου.

Καθὼν ἀρᾶς ὅμως τὴν ἀντίθετον παρεκτρήσιν τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Κριστινίου, δὲν δύναμαι νὰ τὴν παραδεχθῶ, διότι τότε ἀπομακρυνόμεθα τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον προέβλετο ὁ νόμος οὗτος, τὴν ἐντέλῃ ἀπομακρύνειν παντὸς συμφέροντος ἢ ὠφελείας, ἥτις ἔδυνάτο νὰ προκύβῃ ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ. Ὁ δὲ ὑπουργός, οἷος δὴ ποτε καὶ ἂν ᾖ καὶ ἐκείνος, πρέπει αὐστηρῶς ἐν τῷ νόμῳ νὰ δεσμεύεται, διότι πιθανὸν μὴ τις συμπάθει ἢ ἄλλα ἐμμεσὰ κίνηματα νὰ συντρέξωσιν, ὥστε

να γίνει καλή χρήση της ευεργετικής, την οποίαν πρότεινει ο έντιμος Γερουσιαστής. Επομένως άλλως πως σκέπτεται εκείνος, ώστε διατελεί υπό το κράτος μιας σιδεράς απειροεπίσεως, και άλλως όταν τὸ προσφέρεται άρραγή πρὸς ὑπεκροτήν· ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶναι ν' ἀραιώσῃ τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα ἀπὸ τὴν μελετήσαντα τὸ ἔγγραφο, ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ συμφέρον ἢ ὠφελος ἂν τινα ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ, καὶ ὅταν ἀκόμη, ὡς εἶπον, διαφύγῃ τὴν ποινικὴν τιμωρίαν τοῦ νόμου.

Υπὲλθεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνης, Γνωρίζω, Κύριε, τὰ περιστατικά, ἅτινα ὑπεγράψαν τὴν αὐστηρότητα τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, καὶ δὲν ἔρχομαι νὰ ἀντιπῶ πρὸς αὐτὰ παρατηρῶ μόνον πρὸς τὸν Κ. ὑπουργόν, ὅτι αἱ αὐστηρότητες αὗται ὅλως θέλουσιν ἔχει ἀποτύπωμα πρὸς κατὰ μέρος τὸ κακόν, διότι ἀλλοχοῦ ἔγκειται ἡ παγὴ του· μάλιστα δὲ προσθέτω, ὅτι τὸ ἀπ᾽ ἐμπροσθεν δάσος κείμενον ἀκαλλιεργητόν ἢ ἄδυσκον ἐπὶ δάκα ἔτι εἰς τὴν περισχὴν χωρίων καὶ ἐνοπίων κομμένων ἐχόντων ἀνάγκην βυσκήματος, θέλει γενήσῃ νέους πειρασμούς καὶ νέα ἔγκληματα, τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμποδίσῃ ἡ αὐστηρότης τοῦ νόμου, ὅταν ἡ θύα ἐνισχύῃ τῆς ἀνάγκης τὸ σκάνδαλον· ἐπομένως τί θέλει γίνει δικαίως ἀθίμστον χάριτος ἐπὶ ἀκαλλιεργήτου καὶ ἀδυσκήτου ἔδαφους, θέλει βεβήτως δοῦναι χάριν εἰς νέους ἐμπρησμούς, ἢ θέλει γίνει τὸ κατωκτερίζιον ἀγρίων ζώων καὶ ὄρειων.

Ἐρχομαι δὲ νὰ προσθέσω ἐπίσης περὶ τῶν ιδιωτικῶν δασῶν, καθόσον ἀρραγὲς τὰς διατάξεις τοῦ κατεστηθεμένου νόμου, εἰ ἂν αὗται ἐκσιζῶνται ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος διατάγματος, ὅπερ λέγει ὅτι ὁ μὴ ἔχων νὰ παρουσιάσῃ ταπὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καὶ δάσος ιδιόκτητον, παρ' ἐκείνος μόνος, ὅστις ἔχει τοσφτεῖλαι χωρίον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει δάσος, τότε τὸ δάσος αὐτὸ καὶ ἀνεῦ ταπίου θεωρεῖται ιδιόκτητόν· ἀλλ' ὅστις δὲν ἐπώλησέ ποτε τὸ δάσος του, βεβαίως δὲν δύναται νὰ παρυσιάσῃ ταπὶ, διότι δὲν ὑπάρξει μεταβίβασις, ὡς παραδ. χάριν ἡ κοινότης τῶν Ἀθηνῶν δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ τοιαῦτον ταπὶ, διότι ποτὲ δὲν ἐγένετο πώλησις ἢ μεταβίβασις δὲκ νὰ ὑπάρξῃ ταπὶ, κατὰ τοὺς διαπόντας τότε νόμους. Κατ' ἐμὲ λοιπὸν τῶν αὐτῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἢ τοῦ κατεστηθεμένου, ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ιδιωτικῶν κοινοτικῶν ἢ ἐθνικῶν δασῶν, διότι τότε μόνον δύναται νὰ ἔχουσιν ἐφαρμογήν.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν. Ἦκουσα τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀποκρούοντα πρὸ ὀλίγου τὴν παρ' ἐμοῦ ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔρχεται ἐνταῦθα ἐκ προκαταλήψεως, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἐμπρησμῶν, οἵτινες κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας εἰς ὅλους ἐγέννησαν τὸ αὐτὸ κίνημα· καὶ ὅμως ὄχι μόνον εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς ἦλθε μὲ ἀγανάκτησιν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εὐρίσκειται ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς, διότι πρὸ μίας στιγμῆς ἐδόχθη τὴν γνώμην τοῦ στρατηγοῦ Κ. Κολοκοτρώνη, τὴν ἐξισοῦσαν καὶ αὐτὴν τὸν ιδιοκτήτην τῆς καλλιέργειας τοῦ ἐμπρησθέντος δάσους του, ἐναντίον τῆς ἰδικῆς μου καὶ τῆς τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Κροστενίτου, οἵτινες ἐξισοῦμεν διὰ τινος τροπολογίας νὰ ἐλαφρύνωμεν τοῦλάχιστον τὴν δύσκολον θέσιν ἐνὸς καταστραφέντος ιδιοκτήτου ἐκ τῆς περκαίης τοῦ δάσους του.

Οὐχ ἥτιον ἐπαναλαμβάνω καὶ ὑποστηρίζω τὴν πρότασίν μου, μὲ ὅλην τὴν δυσκολίαν, τὴν ὁποίαν δεικνύει ὁ Κ. ὑπουργὸς νὰ τὴν δεχθῇ, διότι βέβαιον ἔχω τὴν πείραν, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ὁ χρόνος εἰς τοὺς ἄλλους ἐνδιαφερομένους εἰς τὸν ἐμπρησμόν τῶν δασῶν. Μία τις περιόδεια μάλιστα πρὸς τὴν φθιώτιδα ἡδύνατο νὰ πείσῃ τὸν Κ. ὑπουργόν, ὅτι ὡς ἐπιτοπλιστάτος ἤρχισε νὰ ἐκτιμᾶται ἡ ὑπαρξὶς τῶν δασῶν καὶ ὡς συμφέρουσα εἰς τὸν τόπον καὶ ὡς καλλωπισμός, πρόσθετος ἀκόμη καὶ τῆς τοῦ φόβου τῆς τιμωρίας, ἣν ὑπέστησαν πολλοὶ ἔνοχοι ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ἐνοχῆς, ὥστε δὲν εἶναι μόνον ἡ αὐστηρότης τῶν νόμων, ἣτις παρεμποδίζει τὸ ἔγγραφο, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀβελία σκέψις τῶν πολιτῶν, οἵτινες κατανοοῦσιν ὁσμέραι τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐχετε δὲ συμφέρον, Κύριε ὑπουργέ, νὰ πεισθῇτε εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις μου, διότι πρὶν ἔλθῃ ὁ χρόνος ἐπίσης καὶ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ αὐστηρὰ καὶ δυσκόλος ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ὡς ἔχει, θέλει γενήσῃ καταχρήσεις, καταπιέσεις μᾶλλον, καθόσον ἀρραγὲς τὴν ἀποδείξιν τῶν κακωμένων δασῶν, διότι πρωτόκολλα, μετρίσεις καὶ τόσα ἄλλα ἐπικολοῦθα ἀντι αἰτίας πολλῆς πρὸς ἐνοχλήν, θέλουσιν ἐπιβαρύνει τὸ τε δημόσιον καὶ τοὺς ιδιώτας. Πρέπει λοιπὸν κατ' ἐμὲ ν' ἀρξώμεν τὸ περὶ τὸν, εἰς δ' ὑπάρχουσιν ἤδη κακωμένα δικαιώματα εἰς ἐνοχλίαν, καὶ νὰ περιορισθῶμεν καθόσον ἀρραγὲς τὸ μέλλον.

Ἐνταῦθα ὁ Γερ. Κ. Κασιδιόπουλος ἐρώτησε τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, ἂν εἰς τὴν κατεστημένην τὸν δάσων ὑπάρ-

γίνονται και τα χαμόλαδα έκείνα των σκηνών, πρίνων και σπάρτων, τα οποία κείνται ανά τρία έτη διά να παράξουν το πρινοκίκιον, ενώ άλλως δεν είναι χρήσιμα ούτε προς ζυλείαν καύσιμον, ή οικοδομήσιμον.

Ο δέ Γερουσιαστής Κ. Ρήγας Παλαμίδας λαβών τον λόγον είπεν.

Απαντες, Κύριε ύπουργέ, συνκισθανόμεθα την ανάγκην ύπαρξεως του πρό πολλού ύποσχεθέντος νομοσχεδίου περί δασών, και ή ανάγκη αυτή μάς πείθει σίμερον να δεχθώμεν εκ δια προκείμενων κακών το μη γείναι, τούτέστιν ή το παρόν νομοσχεδίου ως έχει, ή την αναβολήν αυτού. Το κατ' έμέ κλίμα ύπέρ του πρώτου, διότι δεν δυνάμεθα ν' αναδεχθώμεν την εϋθύνην των συνεπειών, αΐτινες πιθανόν να προκύψουν εκ της μη ύπαρξεως νόμου· παραδεχόμενοι όμως το παρόν νομοσχεδίου θέλομεν φέρει της παρατηρήσεις ήμών και πρό πάσης άλλης, ότι το νομοσχεδίου τούτο πρέπει να θεωρηθῇ προσωρινόν και ως τοιαύτον να ψηφισθῇ· διότι, ως βλέπετε, το κατεπείγον αυτό δεν μάς δίδει καιρόν ούτε προς σκέψιν ούτε προς συζήτησιν, προσθέτω δέ, ότι ένόσω το συμφέρον της Κυβερνήσεως δεν συνταυτισθῇ μετ' έκείνου του ιδιώτου, ούδεμία βελτίωσις δύναται να υπάρξῃ. Καθώς, λόγου χάριν, εις το περί δικαιοσύνης των βρεκίων, περί ών άλλοτε ένέμετο λόγος πολὺς ένταῦθα, είναι ανάγκη να ληφθώσι τοιαῦτα μέτρα, ώστε να συνταυτίζωνται, ως είπον, τα συμφέροντα της Κυβερνήσεως μετὰ των ιδιωτών· να έννοήσῃ δέ ο κτηνοτρόφος, ότι ελπίδας συμφέροντος προσφέρει ή μέθοδος και σίχι ή έκτασις των γαιών, άλλοι ούδεμία βελτίωσις δύναται να υπάρξῃ.

Διά των προεκτεθέντων προτείνω την επί έν ή δύο έτη προσωρινήν επέκτασιν του νομοσχεδίου μέχρις οὗ καταρτισθῇ το γενικόν περί δασών.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστῆς Κ. Μαγρίνα λεχθέντα περί δασῶν, περί συμφέροντος ιδιωτικῆς και δημοσίας, καθὼς και αἱ ὑπὸ τοῦ τελευταίου λαλήσαντος Γερουσιαστῆς Κ. Παλαμίδου, δὲν δύναμαι ἢ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἐγχοῦσιν ὀρθότητος, και ἡ Κυβέρνησις ἐλάβε και ἔχει ὅλα ταῦτα ὑπόψιν της καταρτίζουσα τὸ γενικὸν περί δασῶν νομοσχεδίον, τὸ ὅποιον δὲν θέλει βραδύνει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰς Βουλὰς. Καθ' ἕσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν βλάβην τὴν ἐπινεχθεσασμένην ἔνεκα τῆς ἐπισωρεύσεως τοῦ χρόνου ἐντὺς τῶν κεκαυμένων δασῶν, σὰς

ἐμαυτῶ, ὅτι δὲν δύναμαι ν' ἀπαντήσω σπουδαίως εἰς τὴν ἐντίμον Γερουσιαστὴ Κ. Μαγρίναν, διότι πολλὰς τῶ ἄντι ἀνέγνωσα περιγραφὰς περί τῶν παθόντων ἐκείνων δασῶν τοῦ Νέου κόσμου, ἔπον τὸ χρόνον ῥάστα δασο, ὑπέμειναν, και ὅμως οὐδεὶς γίνεται λόγος εἰ ἀποβάλλει, ὅποια ἡ βλάβη τοῦ, και φαίνεται ὅτι ξεκινιεται, σπνεται διὰ νὰ χρησιμοποιῶν κατὰ τὴν νόμον της φύσεως εἰς τὴν νεώτερην ἀντιλήψεσιν. Περὶ δὲ τῶν ἐπιδόνων, τὰς ὁποίας κήλιναι νὰ μὰς ἐμπνεύσῃ ἡ ἐπιμονή Γερουσιαστῆς Κ. Χατζίσκος περὶ τῆς φιλοκαλίας και τῆς πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων πρὸς ἐκμεκσιν της ἀσφαλείας ὑπάρξεως τῶν δασῶν, ἐννοεῖται, ὅτι δὲν ἐπείθεσιν νὰ εἶναι ἐντὺς ὁ κατεφόρος αὐτῶν ἐνταῦθα δυστυχῶς ὅμως τὰ πρῶτα ἀποδοκίμασσι τὸ ἐναντίον τῶν ὅτων ἀσφαλείας ὁ προαγορεύσας, και ἐπόμενος ἔχομεν ἀνάγκην αὐτῶν μέτρων, διὰ ν' ἀπατρέψωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς κακῆς συνθηκῆς, αἱ τινος καταστρέψουσιν ἐλοκλήρου της κοινωνίας τὰ συμφέροντα, δι' ἐλόκλιντων πολλὰς ἀτομικῶν ἀφελος. Δὲν δύναμαι λοιπὸν νὰ παραδεχθῶ ἄλλην τροποποίησιν περὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἀπεδείξην ὁ στρατηγὸς Κ. Κοζοκωτρίωνης, ὅν και τὸ σώμα συγκρατεῖται νὰ παραδεχθῇ ταύτην.

Ενταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος εἰήτησεν ἐξήγησιν περὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν περὶ της ἐποχῆς, καθ' ἣν ἄρχεται ἡ προθεσμία τῶν δέκα εἰδῶν ἐπὶ τῶν κεκαυμένων δασῶν. Τὸ ἐδόθη δὲ ἡ ἐξῆς: ὅτι ὁ νόμος ποτὲ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὀπισθενεμένην δύναμιν, ἐνόσω τοῖτο ῥητῶς δὲν ἐνδιαλαμβάνεται εἰς τὸν νόμον, ἐννοεῖ δὲ ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ της λείσεως « κεκαυμένα » τὰ πρό μικροῦ καυθέντα.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 3 ἐνέμετο δεσπὸν διὰ χρηματικῆς τροποποιήσεως ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 3.

« Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δέκα έτη ἡ δασική και καλλιέργεια εἰς κεκαυμένα δάση εἴτε δημοσία εἴτε ιδιωτικά. Οἱ ἐκ πρώτης ἡ εἰς κατελθόντες ἀφίνοντες νὰ εἰσέλθωσι τὰ ζῶα των εἰς τοιαῦτα μὲν τιμωροῦνται μετ' χρηματικῆν ποινὴν μὲν δρχμῶν δι' ἑκατὸν τῶν μικρῶν ζῶων και δύο δρχμῶν δι' ἑκατὸν τῶν μεγάλων και μετ' φυλάκισιν 2 εἰς 8 ἐβδομάδων. Μετ' χρηματικῆν ποινὴν 200 εἰς 1000 δρχμῶν και μετ' φυλάκισιν 2 εἰς 8 ἐβδομάδων τιμωρεῖται ἐπίσης πᾶς ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει εἰσδύναται εἰς δὲ καλλιέργειας ἐντὺς δάσους καταστρεφέντας, ἡ

καὶ παθόντες ἐκ πυρκαϊᾶς, δημοσιεύσαν καὶ τοῦ ἐκ τῆς καλλιεργείας προκύψαντος προϊόντος.

Ἐξαιρέσεις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων γίνεται διὰ μόνον τὴν καλλιεργεῖαν καὶ διὰ μόνον τὰ ἰδιωτικά δάση, ὅταν δοθῇ περὶ τούτου ἀδεία τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἡ ἴδια τοιαύτη οὐδέποτε δύναται νὰ δοθῇ ὑπὲρ ἰδιοκτητου, ὅταν οὗτος ἀποδείχῃ ὑπαίτιος τοῦ ἐμπρησμοῦ, ἢ ἐνὸς τοῦ διατελεῖ ὑπὸ τοιαύτην κατηγορίαν.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ άρθρου 4, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κρεστνίτςκις παρετήρησεν, ὅτι ὁ παράγραφος δεύτερος τοῦ άρθρου τούτου φαίνεται σκληρὸς, ὅχι καθόσον ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, μολονότι καὶ αὕτη εἶναι ὀλίγην βαρεῖα, ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ὅταν οὗτος καταμνησθῇ ὡς ὑπαίτιος, (διότι τοιοῦτοτρόπως δίδεται χώρα εἰς συκοφαντίας καὶ κακὰς εἰσηγήσεις εἰς δικασίμους ἀπωτέρων παθῶν, εἴτε ἐκ μέρους ἰδιωτου, εἴτε καὶ ἐκ μέρους μιᾶς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐπιθυμῇ νὰ παύσῃ εἰς δόξαρχος. Τούλάχιστον εἴ δυνατό νὰ γινῇ διάκρισις « ὅταν ἀποδειχθῇ καὶ ἐν ὑποτροπίᾳ », διότι εἰμὲθα, ὅπως δὴποτε ἄνθρωποι, ἔχοντες πᾶν καὶ πρὸ πάντων ἡ χωρεῖα τῶν δημοσφύλακων δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἔχῃ ἀριμὰς νὰ διακινῶνται δυσμενεῖς πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὴν ἐκπτώσιν τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρόδρου σημαίνει μία τις δικὴ πάντοτε, ἥτις θὰ ἀποδείξῃ πρότερον ἐνοχλὸν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ οὐχὶ ἀπλὴ καταγγελία ἢ συκοφαντία ἐπὶ δικασφύλακος.

Μετά ταῦτα τὸ ἄρθρον 4 ἐγένετο δικτὸν διὰ χειροτονίας.

Ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσεν καὶ τὸ συνέλευσιν τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δικτὸν διὰ ψήφον 32 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφοδεκτῶν, κατὰ τὸ ἴδιον συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνέλευσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν συμβουλευτικῶν
εἰς τὸ δάση, πυρκαϊῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Τάτσης Μαγγίνας	Ν
Ἰωάν. Θ. Καλοκατερίνης	Ν	Ἀναγ. Μανερχίδης	Ν
Σπυρ. Κωνσταντίνου	Ν	Χαρολ. Παπαπολίτης	Ν

Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν	Δημήτριος Χρησιδής	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ν	Νικόλαος Μαυρομιχάτης	Ν
Σπυρ. Τρικούνης	Ν	Ἀναστάσιος Σ. Χαλαμπής	Ν
Νικόλαος Τζιωρτζ	Ν	Γεώργιος Διόδωρου	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Κωνστ. Προδελίνγιος	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Ῥήγας Παλαμίδης	Ν
Γεώργιος Ψάλλας	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Λυκοβργος Κρεστινίτης	Ν
Ἰω. Χ. Πέτρου	Ν	Αθ. Α. Μισούλης	Ν
Αθ. Ἀσπ. Λιδωρίκης	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Γ. Παπακλειόπουλος	Ν	Χριστόφ. Παρλαβίτης	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης	Ν	Ἀντώνιος Γεωργιαντῆς	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μόζης	Ν	Νικόλ. Δελγιάννης	Ν
Ἀἴμος Κανελιόπουλος	Ν	Νικόλαος Σιληβεργος	Ν
Κωνσταντίνος Κανάρης	Ν	Ἀναστάσιος Πολυζωίδης	Ν
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν
Μ. Α. Καλὸς	Ν	Γ. Κ. Τυπάλδης	Ν
Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	Ν	Νικόλ. Καλλέργης	Ν
Ἀντώνιος Μαυρομιχάλης	Ν	Ν. Τζαβέλας	Ν
Δημήτριος Πλαπούτας	Ν	Β. Πατριζῆς	Ν
Ἰωάννης Στάϊκος	Ν	Ν. Πιεράκης	Ν
Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης	Ν
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν	Κωνστ. Μιταξῆς	Ν
Δημήτριος Χατζίσκος	Ν	Π. Νουτάρης	Ν

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη.

Κατόπιν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός εἰσήγαγε κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ νομοσχέδιον περὶ μικτῶν γάμων. Καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ δικτυηθῇ ἀπλῶς εἰς τὰ τυπικά.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ μικτῶν γάμων, καὶ παρακαλῶ αὐτὴν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ταχίστην αὐτοῦ συζήτησιν.

Ἐπισυνάπτω δὲ καὶ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν δικαι-

ολογικῆς ἐκθέσεώς μου, ὅπως κατὰ τὴν ἡ Γερουσίαν τοῦς λόγους,
ἐπ' ὧν στρέφεται τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀυγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παραγγέλλομαι τὴν ἡμέτερον ὑπογραφήν τῆς Δικαιοσύνης νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστήσῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἀυγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασιλισσά

Ι. Μ. Α. Α. Γ. Γ.

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

Ἐκτελεστέον δημοσίως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερσίσαιεν, καὶ διατάτταται.

Ἄρθρον 1.

Ὁ γάμος μεταξὺ προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ τινος τῶν εἰς τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς θρησκείας ἀνελκόντων, ἔχει κύρος, ἐὰν τελεσθῇ αὐτὸν ἱερεὶς τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τετραθῶσιν ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ ἑλλην. νόμου ἀπαιτούμενα, καὶ δοθῇ ὑπὸ τοῦ ἐτεροδόξου μελλονύμφου διὰ χειραφίης ὑπόσχεσις ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησίου τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ὅτι τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα θέλουσι βαπτισθῇ καὶ ἀτραφῇ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν. Περὶ τῆς ὑποσχετικῆς ταύτης συντάσσεται ἐκθεσις ὑπὸ τοῦ ἐκκλησίου καὶ ὑπαγείρεται παρ' αὐτοῦ, τοῦ γρηγοριανῆς καὶ τοῦ ὑποσχομένου μελλονύμφου. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οὗτος δὲν γινώσκει ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ γίνεσθαι μνηστὴς τοῦτον ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἡ παράβασις τῆς ὑποσχετικῆς ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 270 τοῦ ποιν. νόμου.

Ὡς ἀθέτησις τῆς ὑποσχετικῆς λογίζεται καὶ ἐὰν ἀναβάλῃ ὁ ἐτεροδόξος τὴν βαπτισμὸν τοῦ τέκνου τοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ ἔτους ἐν τῇ περιπτώσει ὅπως ταύτῃ τῆς ἀθετήσεως ἢ ποινὴ πικρὴ

εἴθις ὅταν πραγματοποιηθῇ ἡ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν βάπτισις τοῦ τέκνου.

Ἡ πρὸς σύναψιν τοῦ γάμου ἀδεια δὲν ἐκδίδεται ἀνευ τῆς ἀνωτέρω ὑποσχετικῆς. Μὴ δοθείσης τῆς ὑποσχετικῆς ταύτης ἡ ἀκυρότης τοῦ ταιούτου γάμου δύναται νὰ προταθῇ παρὰ παντὸς ἔχοντος συμφέρον καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 2.

Ἐὰν πρόκειται νὰ συναφθῇ γάμος ταιούτος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ διὰ χειραφίης ὑπόσχεσις δίδεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προσώπου τῆς ἐλλείας, ὅστις συντάσσει περὶ αὐτῆς ἐκθεσιν, ἡ δὲ ὑπόσχεσις αὕτη θεωρεῖται ὡς δοθείσα ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μέχρι ταῦτα γενόμενοι μικτοὶ γάμοι, οἱ τελεσθέντες δι' ἱερέως τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, εἰ καὶ ἀνευ ἀδειας ἀρχιερέως, λογίζονται ὡς ἐξ ἀρχῆς ἔγκυροι, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννηθέντα τέκνα ὡς νόμιμα, μὴ παραβλαπτομένων ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τρίτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Τελόντος ὑστερον εἰς συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσημαίνεας διαθέσεως τῶν δημοσίων ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἐλαιοδένδρων, ὁ Γερ. Κ. Κολοκοτρώνης κινήσας, ἂν εἰς τὴν παραχώρησιν ὑπάγεται καὶ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ὁ δὲ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπάντησεν, ὅτι ἡ παραχώρησις ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ ἐπόμενου ἔτους 1862.

Λαβὼν ἔπειτα τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος εἶπε τὰ ἑξῆς.

Χθὲς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἐπιβέβητο «ἰδιότροπον» ἐργάσι κακότητος καὶ κακῶς ἔχον, καὶ ὑπέστη τρόπον τινὰ μίαν ἀποδοκιμασίαν· ἡ ἐπιτροπὴ, ἂν καὶ ἔλαβε γοῆσιν τῆς λέξεως ταύτης κατὰ τὴν ἀπλὴν καὶ κυρίαν σημασίαν τῆς, καὶ ὅμως δὲν ἐδυσκολοῦσθαι νὰ τὴν ἀποσύρῃ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν δὲν κἀμνοῦσιν αἱ λέξεις, ἀλλὰ τὰ πράγματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐργάματα ὡς πρὸς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου ἀναχωροῦσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰληκρινὸς σκοποῦ, ἐξ οὗ ἀναχωρεῖ καὶ τὸ νομοσχέδιον, τοῦ ἀναπύθῃ δηλονότι τῆς διαθέσεως καὶ καλλιεργείας τῶν ἐ-

ελαιοδένδρων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου· τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὅμως περιέχει ὅλως νέας καὶ κιννοφανεῖς διατάξεις, παραδέχεται τὴν ἐνοικίασιν οὐχὶ διὰ δημοπρασίας, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο, ἀλλὰ διὰ παραχωρήσεως· ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν φέρει ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἐκείνας, ὅσας ἐπὶ τὸν μέτρον τοῦδε τρόπος τῆς διαθέσεως, διότι διὰ τοῦ μέτρου τῆς παραχωρήσεως θὰ ὑπάρξωσι παράπονα, θὰ συμβῶσι καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, αἵτινες ἐπιφορτίζονται τὴν παραχώρησιν, καὶ θὰ λάβωσι τὰ ἐλαιοδένδρα οὐχὶ ἄνθρωποι οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσι βελτίωσιν τινὰ εἰς αὐτὰ πρὸς τὸ συμφέρον ἐκείνων καὶ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι θὰ προσπαθῶσιν νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τοῦ κειροῦ καὶ τῆς περιστάσεως. Φέρει πρὸς δε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο καὶ ἓν ἕτερον ἐλάττωμα τὸ ἐξ ἧς ἐνῶ κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε νόμους τὰ ἐθνικὰ ταῦτα ἐλαιοδένδρα ἐνοικιάσθησαν πολυετῶς, καὶ ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ δὲν ἐλάμβανον τὰ ποσὰ τῆς ἐνοικιάσεως καὶ καθυστέρησαν, ὥστε τὸ δημόσιον ἠναγκάσθη νὰ διαλύσῃ τὸ τῆς ἐνοικιάσεως συνάλλαγμα· καὶ ἐνῶ συνεπεία τοῦ τοιούτου μέτρου πολλοὶ ἀπεσύρθησαν, ἄλλοι διέστησαν τὰς ἐνοικιάσεις, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἠθέλησαν οὐδὲ νὰ διαλύσωσι τὸ συνάλλαγμα οὔτε νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ οὕτω ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχωσι τὰ ἐλαιοδένδρα χωρὶς νὰ δίδωσιν εἰς τὸ δημόσιον τίποτε, τὸ παρὸν νομοσχέδιον ζητεῖ νὰ νομοποιηθῇ αὕτη ἡ ἐκφυγὴ κατὰστασι, καὶ νὰ προκληθῶσι δίκαια παράπονα ἐκ μέρους ἐκείνων, αἵτινες ἐπεδόθησαν τοὺς νόμους. Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀρῶν εὖρε αὐτὴν τὴν ἀνώμαλον κατὰστασιν παρεχώρησιν ἀθέτικως καὶ ἀνὸν νόμου ἐν μέρος ἐξ αὐτῶν τῶν ἐλαιοδένδρων εἰς ἐνοικίασιν· ἀλλ' ἐπράξε τοῦτο διὰ νὰ παρανομήσῃ ἐκ προθέσεως; πιστεύω ὅχι· ἀλλὰ, διότι ἠναγκάσθη, καὶ διότι προσεῖδε τὰς ζημίας τοῦ δημοσίου· τούτεστιν ἡ μία παρανομία παρεκλόνησε τὴν ἄλλην· ἀλλὰ τοιοῦτο προκρινόμενον ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἐπιζήμιον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἔχει καὶ τρίτον ἐλάττωμα, τὴν προφανῆ ζημίαν τοῦ δημοσίου, ὅριζι, ὡς ἐλάχιστον ὅσον τῆς ἐνοικιάσεως τὸ 20 τοῖς 0/0, ὅπερ ἀπ' ἐναντίας θὰ ᾔκειν ὁ ἀνώτατος ὅρος, ἐνῶ ἐξοκτῆται ἐλαιοδένδρων ἐνοικιάζουσι τὰ ἐλαιοδένδρα τῶν εἰς καλλιέργητάς λαμβάνοντες ἐκ τῶν πέντε μεριδίων τρία, τούτεστι πλέον τῶν 50 τοῖς 0/0· τὰς πληροφορίες ταύτας μοι ἔδωκε τὸ ἕτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ἀντωνόπουλος· ἰδιοκτήτης ἐλαίου

δένδρων, καὶ εἰναι ἀκριβοῦς· αὐτοὶ οἱ λόγοι καὶ ἄλλοι τινὲς δευτερεύοντες ἐπείσαν τὴν ἐπιτροπὴν νὰ προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον, ὅτε καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς θέλει σκεφθῇ ὠριμώτερον, καὶ ἡμεῖς ἔχουμεν τὴν ὑλικὴν καιρὸν νὰ μελετήσωμεν καὶ ψηφίσωμεν μετὰ προηγουμένην σκέψιν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ σταθὶς ἐνοικιάζεται ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῶν 20 0/0· ἀλλ' ἡ καλλιέργεια αὐτῆς εἶναι πολυεξοδος, καὶ διαφέρει κατὰ πολὺ τῆς καλλιέργειας τῶν ἐλαιοδένδρων· διὰ ταῦτα φρονῶ ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ὀρμώμενος πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀναβολὴν.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν· ἔκρουσε τὰ χεῖρτά ἐπὶ τοῦ προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ καὶ ἐν πρώτοις λέγω, ὅτι ὁ Κ. Γερουσιαστὴς δὲν ἐμαλέτησεν ὀρθῶς καὶ κατὰ ἔαθος τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' εἶπεν ὅσα ἤρουν ἐκ πληροφοριῶν ἄλλων, συνεπεία τῶν ὁποίων μὴ δυνάμεις νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν πεποιθῆσιν εἰρήνην τὴν ἀναβολὴν· δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ καλύψεως παρανομίας τινός, πρόκειται περὶ διαθέσεως κτημάτων, τὰ ὅποια ὑπόκεινται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν εἰς καταστροφὴν· εἰπετα πρόκειται περὶ προσθαπνῆς διαθέσεως ἐκ τῆς ὁποίας δὲν εἴμεθα ὀσμυμενένοι, μετ' οὐ πολὺ θέλει ἔλθῃ νόμος περὶ ὀριστικῆς διαθέσεως αὐτῶν τῶν κτημάτων, εἰς τὸν ὅποιον πρέπει νὰ συγκεντρώσωμεν ὅλοι τὰς σκέψεις μας· ἐάν ἐπρόκειτο περὶ τοιούτου νόμου ἤθελον ἐγὼ πρῶτος προτείνειν τὴν ἀναβολὴν, ἀλλὰ τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἶναι ἐναντίον τῆς ἀναβολῆς, διότι ἐρχεται νὰ κινῶσιν τὴν προσωρινὴν παραχώρησιν εἰς καλλιέργητάς τῶν κτημάτων ἐκείνων, αἵτινα ἡ παραμικρὰ ἀναβολὴ τῆς καλλιέργειας θέλει καταστρέφει, καὶ προδίδει εἰς τὸ νὰ νομιμοποιήσῃ καὶ τὴν παραχώρησιν ἐκείνων, αἵτινα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς κατοικοὺς Κορώνης, διότι δὲν ἠδύνατο εἰμὲ νὰ παραχωρηθῶσι, καθόσον μετὰ πολλὰς προσπάθειάς καταρῶθη νὰ παύσωσιν αἱ πολλαὶ σούβραι δίκαι, αἵτινες ὑπῆρχον κατὰ τοῦ δημοσίου ἐκ μέρους ἐνὸς ἐκάστου τῶν κατεχόντων τὰ ἐλαιοδένδρα ταῦτα, ν' ἀναγνωρίσωσιν οὗτοι οἱ κάτοχοι διὰ συμβολαίου τὸ μὲν δημόσιον κύριον, ἐκτούς δὲ ὡς κατὰ παράκλησιν κατόχους, καὶ νὰ πληρώσωσι 30 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου προϊόντος ὡς φόρον ἐπικαρπίας· τῆς πράξεως ταύτης τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν, ἥτις δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἄλλως, ἐρχόμεθα νὰ ζητήσωμεν συγχρόνως διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, διότι τὴν τοιαύτην ἐζητήσαντο καὶ οἱ κάτοχοι. Εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς

δυνατότης, όταν δεν δύναται νὰ καλλιεργήσῃ τὰ ελαιόδένδρα τῆς, τὰ παραχωρεῖ εἰς κολλήγους ἐπὶ ὅροι, ὅτε μὲν κατὰ τὴν ὁρὰν, ὅτε δὲ κατὰ τόσα τοῖς 0/0· ἀλλ' ὅταν πρόκειται νὰ διατεθῇσι προσωρινῶς διὰ νόμου ὁλόκληρα τμήματα ελαιοδένδρων, οὕτε εἶναι δυνατόν νὰ παραχωρηθῶσιν ἄλλως εἰμὴ διὰ παραχωρήσεως, καὶ οὕτε εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνηθῇ εἰς ὅρος διὰ τὴν μὲν καὶ ἑτέρος διὰ τὸ ἄλλο τεμάχιον. Ὁ ὅρος τῶν 20 τοῖς 0/0, ὅστις θέλει εἰσθαι ὁ εὐχαιρικός καὶ οὐχὶ ὁ ἀνώτατος, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήτης, ὠρίσθη διὰ νὰ δύναται νὰ παραχωρηθῶσιν ἐπὶ τοιαύτῃ φρονησὶ τὰ ελαιόδένδρα ἐκεῖνα, ἅτινα κατὰ πολλὰς ἐπαρχίας καὶ κατὰ πολλὰ τεμάχια εἰσι κατεστραμμένα· οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ἐν πεποιθήσει, ὅτι ἡ σφρὴ τῆς δημοπρασίας ἔφερε πάντοτε καλὰ ἀποτελέσματα· αὐτὴ ἡ ἀρχὴ εἶναι ἐκεῖνη, ἥτις προεκάλεσε τὴν διδασκίμην διὰ τὴν συνάλλαγματος τῆς τριακονταετοῦς ἐνοικιάσεως, τὴν μεγάλην καθυστέρησιν καὶ τὰ λοιπὰ ἐπακόλουθα· ἐὰν ἐγίνετο λόγος περὶ ἄλλου καταλληλοτέρου τρόπου παραχωρήσεως, ἡδυνάμην νὰ δε, θῶ πάσαν πρότασιν, δι' ἧς ἔθελον εἰσθαι κατορθωτὸν νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς τὴν ἀποδοτὴν ελαιοδένδρων ὅλοι οἱ δυνατοί· νὰ καλλιεργήσων· ἔπειτα ἡ τοιαύτη παραχωρήσις φέροι ὡς ἀποτέλεσμα νὰ λαμβάνῃ τὸ δημοσίον προσωρινῶς ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνῃ, καὶ νὰ γινῇ βελτιωσίς τις ἐπὶ τῶν δένδρων, μετρίστου διατεθῶσιν ὀριστικῶς, ὅτε, διὰ νὰ διατεθῶσιν ἐπωφελεώς, πρέπει νὰ ᾖναι καὶ εἰς καλλιτέραν τῆς παρούσης κατάστασιν. Ἡ δημοπρασίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δεν δύναται νὰ ἐγκριθῇ καὶ δι' ἑν ἄλλον λόγον τὸν εἰρησ· ἥδη δεν προκρίνεται νὰ ἐνοικιάσωμεν ἐπὶ τῇ ἀποδοτῇ τοῦ τμήματος εἰς χρήματα, ἀλλ' εἰς εἶδος καὶ προσωρινῶς· πρέπει λοιπὸν νὰ γινῇ ἡ παραχωρήσις κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον, ὅστις δύναται νὰ πείσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ δεχθῶσιν τὴν καλλιέργειαν ελαιοδένδρων, ἅτινα κατὰ τὸ πλεῖστον εἰσι κατεστραμμένα, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐνοικίασις ὀρίζεται εἰς εἶδος κατὰ τεμάχια δημοπρασία ἐνοικιάσεως δεν χωρεῖ, διότι ἐκτός τῶν ἄλλων συνεπειῶν διὰ τῆς δημοπρασίας ἐσότης φόρου δεν θέλει ὑπάρξει, καὶ ἡ κατάσταση τῆς εἰσπράξεως ἢ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου τούτου θέλει παρουσιάζει τοιαύτην ἀνωμαλίαν, ὥστε φυσικῶς τῇ λόγῳ τὸ δημοσίον, ἐν πρώτῃ περιστάσει, ἢ ὁ ἐνοικιαστής ἐν τῇ δευτέρᾳ, θέλει ἔχει τὴν υποχρέωσιν νὰ ἔχῃ εἰς ἕκαστον τμήμα καὶ εἰς ἕκαστον ελαιοτριβεῖον ἴδιον ἐπιστάτην διὰ νὰ ἐπιτηρῇ, διότι ἐκ τοῦ ἐνός θέλει λαμβάνει τόσα τοῖς 0/0, ἐκ τοῦ ἑτέρου τό-

σα, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα· ὥστε τὸ δημοσίον ἐνεκα αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας καταστάσεως θέλει ζητημαῖται, διὰ καὶ δὲν ἔχει κένον περὶ τὸν εἰς τὴν δημοπρασίαν· ὁ ὅρος, ὁ ὅποιος θέλει εἰσθαι εἰς δ' ἕκαστον τοῦλάχιστον ὁλόκληρον τμήμα ελαιῶνος, θέλει ὀρισθῇ διὰ Β. Διατάγματος μετὰ τὴν προηγουμένην ἐξέτασιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν οὐ μόνον τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὰς ὁποίας καίεται οἱ ελαιῶνες, καὶ ὁ ὅρος αὐτὸς θέλει εἰσθαι προσωρινός. Ἐπ' αὐτῇ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀνέγνω ἰδιαιτέρην τινὰ ἐπιστολὴν, ἣν εἶχε πρὸ τινος χρόνου, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σημαντικωτέρου ελαιῶνος τῆς Παρνασσίδος, καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ταχεύς ἐπὶ καλλιέργειᾳ διαθήσεως τῶν ελαιοδένδρων αὐτοῦ πλησιάζοντων εἰς τὴν καταστροφὴν· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ἐξήρχατο διὰ τοῖς λόγους, ὡς εἶπε, τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπ' αὐτῇ ὁ Γερ. Κ. Παλαμάκης, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξαίτεται ἥδη τὴν παραχωρήσιν τῶν ελαιοδένδρων εἰς καλλιεργὰς δυνάμει νόμου, ὅπως διακυβερνήσῃ καὶ τὴν ὁποῖαν ἔκμειν παραχωρήσιν τῶν ελαιοδένδρων Κορινθίας, ὡς ἐξάγει ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ λεγόντων· ἀλλ' οἱ νόμοι πρέπει νὰ ἔχων τ' ἀποτελέσματα τῶν· ἐκτελεσθῶσι ὅσα μὲν εἶπεν ὁ Κ. ὑπουργός, ἀλλὰ τὰ λεγόμενα εἶναι τοιαῦτα, ὅσα ἀπέρτουν ὀλιγὸν καιρὸν καὶ γνώσεις ἄλλων διὰ νὰ τὰ ἀντιληφθῶσιν ἀκριβῶς, τὰ σκεφθῶσιν ὠρίμως καὶ φέρωσιν ἐπ' αὐτὸν ψῆφον ἐν γνώσει, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιτροπὴ προτίτειν τὴν ἀναβολὴν, ἥτις δεν φέρι κένον πρόσχημα, προκειμένου περὶ ἐνοικιάσεως ἀπὸ τοῦ ἐκπόντος ἔτους 1862, ὅτι ὁ ὕψος κενός ὑπάρχει· παραδεχόμεναι πρὸς χάριν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν παραχωρήσιν ἀντὶ τῆς δημοπρασίας, ἀλλὰ τότε ὅταν ἡ πᾶσις ἀμετακίνητα πλήρης ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, καθόσον ἄλλως ἢ παραχωρήσις ἔχει χειρότερα ἀποτελέσματα τῶν τῆς δημοπρασίας· ἀλλὰ μὴ ὀριζομένου ἐν τῷ νομοσχεδίῳ χρονικὸς τινος διαστήματος, ἐντός τοῦ ὁποίου θέλει ἰσχύει ἡ παρούσα ἐνοικίασις, ἐρωτῶ ποῖος καλλιεργῆται; θέλει παραλάβει ελαιόδένδρα διὰ νὰ ὑποστῇ τὰ ἐξοδα ἐκεῖνα, ἅτινα ἐν διαστήματι ἐνός ἔτους ἢ δύο εὐδαμνῶν ὀφείλειεν θύλουσι τῷ φέρει πᾶς καλλιεργῆτης, ἐὰν δεν ἔχῃ ὑπ' ὅψιν ὠρισμένην τινὰ χρονικὴν διαρκείαν ἐνοικιάσεως, τοῦλάχιστον μὲν πενταετίας, δεν ἔχει τὴν γενναϊότητα οὕτε τὰ μικρὰ ἐξοδα νὰ καταβάλῃ· πρὸς λοιπὸν ὅτι ὁ ὀρισμὸς τῆς πενταετίας ὡς χρόνον ἐλαχί-

σπουδῆς ἐνοικιάσεως καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν τεμαχίων με-
χρὶ τῶν 200 ἐλαιοδένδρων θέλων καταστήσει λυσιτελεστέραν
τὴν διὰ παραχωρήσεως ἐνοικίαν· καὶ ταῦτα λέγων λαλῶ ἔ-
χων ὑπὸ ὄψιν τὸν ἐλαιῶνα τῆς Κορίνθου, τὰ περὶ τοῦ ὁποῖου
γνωρίζω ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ εὐχομαι ἵνα ἡ παραχώρησις ἐφαρ-
μοσθῇ διὰ τρόπον, οἷος νὰ μὴ εὐάσθῃ ποτε νὰ φέρῃ ἀποτελέ-
σματα, ὅποια ἔφεραν ὁ νόμος περὶ ἐγγεντρύσεως τῶν ἀγρο-
ελαιοδένδρων. Τὸ ζήτημα ἔλθεν κατεσκευασμένως καὶ διὰ τοῦτο
ἔδει, ἐπειδὴ ὑπάρχει ὁ ὕλικός καιρὸς, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναβολή
τῆς συζήτησεως· ἐάν δὲ ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπιμένῃ νὰ τελειώσῃ
αὐτὴν σήμερον θέλει τὴν ἀποπερατώσει κακόπως, ἵσως ἤθελεν
εἰσθεῖαι διαδωτικὸν τὸ ἀσκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου, ἐάν ἡ διάκρισις
ὀριζοτο τοῦ πολὺ ἐπὶ δύο ἔτη.

Προσέβηκεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας.

Τὸ παρὸν νομοσχέδιον πραγματεύεται περὶ τῆς διὰ συμφω-
νίων παραχωρήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηρια-
κῶν ἐλαιοδένδρων, καὶ βεβαίως τοιοῦτος νόμος ἔπρεπε νὰ ἐλ-
θῇ, καθόσον προηγήθη ἕτερος τῆς 25 Ὀβρίου τοῦ ἔτους 1853,
ὅστις ἐν ἀρθρῷ 14 καθιεροῖ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐνοικίαν,
καὶ χωρὶς τῆς ἀνακλήσεως τῆς διατάξεως αὐτῆς δι' ἄλλου νό-
μου δὲν ἴδυνάτο νὰ γίνῃ διαθέσις δι' ἄλλου τρόπου· ἀλλ' ὁ
Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργήσας τὴν διαθέσιν τῶν ἐ-
λαιοδένδρων Κορίνθης διὰ παραχωρήσεως ἀντὶ καὶ πρὸ τῆς τρο-
ποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ρηθέντος ἀρθροῦ 14 τοῦ μνη-
σθέντος νόμου, ἐνέργησε βεβαίως κατὰ παράδοξιν τοῦ νόμου,
ἥτοι ἔπραξε παρανομίαν ἀδικαιολόγητον, τὴν ὁποίαν δὲν καλύ-
πτει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον· μεταβαίνω ἤδη εἰς τὴν ἐξέ-
τασιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ λέγω, ὅτι τοῦτο κανονίζον ὅτι ἡ
παραχώρησις τῶν ἐλαιοδένδρων γίνεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως
γενικοῦ περὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων νόμου ἀφίνει τὸν
καλλιεργητὴν ἀφ' ἐνός εἰς ἄνοιαν περὶ τοῦ χρόνου τῆς δια-
καιᾶς τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῷ χορηγεῖ τὸ δικαίωμα
νὰ κατέχῃ τὰ ἐλαιοδένδρα μέχρι τῆς ἐκδόσεως νόμου περὶ ἐκ-
ποιήσεως αὐτῶν. Ἀλλ' ἐάν παρέλθωσιν ἄλλα 20 ἔτη μέχρι
τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τούτου συμφέροι νὰ νέμεται τὰ ἐλαι-
οδένδρα ὁ καλλιεργητὴς ἐπὶ τῇ πληρωμῇ τῶν 30 τοῖς 0/0
ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ἀφοῦ δὲν δύναται τὸ δημό-
σιον νὰ ἀποσπάσῃ ταῦτα ἀπὸ αὐτὸν πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ
ρηθέντος νόμου; ἐκτός τούτου καὶ ἡ διὰ συμφωνιῶν καὶ οὐχὶ
ἡ διὰ δημοπρασίας παραχωρήσις εἶναι ὡσαύτως συμφέρουσα;

λέγω ὅχι· διότι ἡ συμφωνία κρύπτει τὴν αἰτίαν, ἐνῷ ἡ δημο-
πρασία εὐρίσκει αὐτὴν εἰς τὸν ἀνήκοντα αὐτῆς βαθμὸν. Ἄν
καταργήσωμεν τὴν διὰ δημοπρασίας ἐνοικίαν εἰς ὅλα τὰ
κτημάτα καὶ φόρους, δύναμαι καὶ γὰρ νὰ παραδεχθῶ, ὅτι τὸ με-
τρον τῆς δημοπρασίας εἶναι κακόν· ἀλλ' ἀφοῦ εἰς τὴν ἐνοικί-
αν ὅλων τῶν λοιπῶν κτημάτων καὶ φόρων ἡ δημοπρασία θι-
μίζεται καλῶ, δὲν ἐννοῶ πῶς ἐνταῦθα εἶναι κακὴ καὶ πρὸς τί ἡ
καταργησις τῆς, ὡς δὲν ἐννοῶ καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου
εἰς 20 μέχρι 30 τοῖς 0/0, ἐνῷ παντὸς οἱ ἰδιοκτῆται παραχω-
ροῦν τὰ ἐλαιοδένδρα τῶν ἐπὶ τῇ ὁρῇ τοῦ νὰ λαμβάνωσι τρεῖς
οὔτοι καὶ ὅσω ὁ καλλιεργητὴς· προσέτι ἀναφέρει τὸ νομοσχέ-
διον ὅτι ἡ αἰτία θέλει προσδιορίζεσθαι διὰ Β. Δικτάγματος, ὅ-
στι εἶναι ἀδύνατον νὰ προφυτεύσῃ περὶ τῆς αἰτίας τοῦ πράγ-
ματος καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καρποῦ διὰ νὰ ἐπιφέρει τὸν προσδι-
ρισμὸν· ὅθεν καθ' ὅλους τοὺς λόγους τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀκα-
τάλληλον καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸ δημόσιον, δι' ὃ καὶ συμφωνῶ με-
τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἀναδελφὴ τὸ προκείμενον νομο-
σχέδιον, καθόσον μάλιστα ἔχουν 11 μνητὸν δικαστῆρα μέχρι
τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκδόσεως τοῦ τοιοῦτου νόμου.

Εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν
δύναται νὰ παραδεχθῇ καμμίαν ἀναβολὴν περὶ διαθέσεως κτη-
μάτων, ἅτινα καταστρέφονται οὐχὶ ἀπὸ φθορᾶς εἰς ἡμέραν,
ἀλλ' ἀπὸ ὧρας εἰς ὧραν· τὸ μεσολαβεῖν δικαστῆρα εἶναι ἐκεῖνο
κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦνται νὰ γίνωσιν αἱ προπαρασκευαστι-
καὶ ἐργασίαι διὰ τὴν καλλιεργεσίαν, καὶ δὲν δύναται νὰ χρησι-
μεύσῃ ὡς μέτρον πρὸς ἀναβολὴν.

Μετά τὰ λαχθέντα ψηφοφορηθῆσα ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότα-
σις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ χειροτονίας δὲν ἐγένετο δεκτὴ. Ψηφο-
φορίας ἑπειτα γενόμενης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἐλά-
χθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 20 κατὰ 1
κατὰ τὸ ὅτι προσηρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐλαιοδένδρων.

Γεωργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	· · · · · Ν	Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης	· · · · · Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · · Ν	Χαρλ. Παπαπολίτης	· · · · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · · Ν	Ἰάκωβος Παζιμάδης	· · · · · Ν
Γαβρ. Μαγγίνας	· · · · · Ο	Νικόλ. Πρασσακίδης	· · · · · Ν

(Πρακτ. Γερουσί. Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.)

Σπυρ. Τρικούπης	Νικολ. Μαυρομακάκης	Ν
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Αναρ. Σ. Χαρχαλάμπης	·
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	Γεώργ. Δουδουσιώτης	·
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Κωνσ. Προβιάτης	·
Ανδρ. Χ. Αναγούρου	Σπύρος Μίλιος	·
Γεώργιος Ψύλλας	Ρήγας Παλαμίδης	·
Ιωάννης Θεοτόκης	Αημάτριος Α. Κουντουριώτης	·
Ιωάννης Χ. Πέτρον	Αυκούργος Κρεστενίτης	·
Αθανάσιος Αιδωρίκης	Αθ. Α. Μικαλίδης	·
Γ. Παπακλιόπουλος	Α. Γ. Κουντουριώτης	·
Αημάτριος Βούλγαρης	Χριστόφ. Παβλάκης	·
Νικόλαος Ιω. Μάζης	Αντών. Γεωργαντάς	·
Αήμος Κωνσταντίνος	Νικόλ. Δελιγιάννης	·
Κωνσταντίνος Κανάρης	Νικόλ. Σιλήδωρος	·
Τσικντάκης Γρηγοράκης	Αναστ. Πολυζωίδης	·
Μ. Α. Καίρης	Φίλιππος Ιωάννου	·
Αντών. Γ. Κρεμάς	Γ. Κ. Τυπάλδης	·
Αντών. Μαυρομακάκης	Νικόλ. Καλλέργης	·
Αημάτρ. Παλαμίδης	Ν. Τζαβέλας	·
Ιωάννης Σταύρος	Β. Πατσιμάς	·
Αναστ. Μαυρομακάκης	Ν. Πιεράκος	·
Αλέξιος Βλάχοπουλος	Ιω. Αμβροσιάδης	·
Αημάτριος Χατσίτσος	Κωνσ. Μεταξάς	·
Αημάτριος Χρηστίδης	Η. Νοταράς	·

Αναγνωσθέντα ύστερον κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἀρ. 1—7 καὶ ταῦτα συμπιλεχθέντα ἀνέγνω δεκάτῃ δι' ἡμέρας χειροτονίας, ὅπως ἔχρου.

Ψηφισθέν ἐπὶ τούτοις καὶ τὸ σύνολον ἀνέγνω δεκάτῃ δι' ἡμέρας 25 κατὰ 1 κατὰ τὸ συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνομήμων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ιάκωβος Παξιμαδῆς	·
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Νικόλ. Πρασπακάκης	·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Σπυρ. Τρικούπης	·
Τάτσης Μαγγινάς	Ρικάρδος Τζιώρτζ	·
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Αθανάσιος Γρηγοριάδης	·
Χαρχαλ. Παπαπολίτης	Βασίλ. Χρηστακόπουλος	·

Ανδρ. Χ. Αναγούρου	Γεώργ. Δουδουσιώτης	·
Γεώργιος Ψύλλας	Κωνσ. Προβιάτης	·
Ιωάννης Θεοτόκης	Σπύρος Μίλιος	·
Ιωάννης Χ. Πέτρον	Ρήγας Παλαμίδης	·
Αθανάσιος Αιδωρίκης	Α. Α. Κουντουριώτης	·
Γ. Παπακλιόπουλος	Αυκούργος Κρεστενίτης	·
Αημάτριος Βούλγαρης	Αθ. Α. Μικαλίδης	·
Νικόλαος Ιω. Μάζης	Α. Γ. Κουντουριώτης	·
Αήμος Κωνσταντίνος	Χριστόφ. Παβλάκης	·
Κωνσταντίνος Κανάρης	Αντών. Γεωργαντάς	·
Τσικντάκης Γρηγοράκης	Νικόλ. Δελιγιάννης	·
Μ. Α. Καίρης	Νικόλ. Σιλήδωρος	·
Αντών. Γ. Κρεμάς	Αναστ. Πολυζωίδης	·
Αντωνίος Μαυρομακάκης	Φίλιππος Ιωάννου	·
Αημάτρ. Παλαμίδης	Γ. Κ. Τυπάλδης	·
Ιωάννης Σταύρος	Νικόλ. Καλλέργης	·
Αναστ. Μαυρομακάκης	Ν. Τζαβέλας	·
Αλέξιος Βλάχοπουλος	Β. Πατσιμάς	·
Αημάτριος Χατσίτσος	Ν. Πιεράκος	·
Αημάτριος Χρηστίδης	Ιω. Αμβροσιάδης	·
Νικόλ. Μαυρομακάκης	Κωνσ. Μεταξάς	·
Αναστ. Σ. Χαρχαλάμπης	Η. Νοταράς	·

ἔχει δὲ ὡς ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 1 πρέχοντος μηνὸς Αυγούστου.

Αναγνωσθὲν ἀκολούθως τὸ νομοσχεδίον περὶ ἀνομήμων γκαλικῶν ἐταιριῶν τούτου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορηθεῖσα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δεκάτῃ παύσεται διὰ ψήφον 29, κατὰ τὴν ὁδὸν προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνομήμων Γαλλικῶν ἐταιριῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Νικόλ. Πρασπακάκης	·
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Σπυρ. Τρικούπης	·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ρικάρδος Τζιώρτζ	·
Τάτσης Μαγγινάς	Αθανάσιος Γρηγοριάδης	·
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Βασίλ. Χρηστακόπουλος	·
Χαρχαλ. Παπαπολίτης	Ανδρ. Χ. Αναγούρου	·
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	Γεώργ. Ψύλλας	·

Ιωάννης Θεοτόκης	Κωνστ. Προδελιγγίος
Ιωάννης Χ. Πέτρου	Σπύρος Μήλιος
Αθανάσιος Αιδωρίκης	Ρήγας Παλαμιδής
Γ. Παπακλειόπουλος	Α. Α. Κουντουριώτης
Δημήτριος Βούλγαρης	Λουκάριος Κρεσενίτης
Νικολ. Ιω. Μεζής	Αθ. Α. Μισούλης
Άγιος Κανελλόπουλος	Α. Γ. Κουντουριώτης
Κωνστ. Κανάρης	Χριστόρ. Περίκτιδης
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Αντών. Γεωργιαντζής
Μ. Α. Καίρης	Νικολ. Δελιγιάννης
Αντών. Γ. Κριζής	Νικολ. Σιλήδεργος
Αντώνιος Μαυρομιχάλης	Αναστ. Πολυζωίδης
Δημήτριος Πλαπούτας	Φίλιππος Ιωάννου
Ιωάννης Σταϊκός	Γ. Κ. Τυπάλδης
Αναστ. Μαυρομιχάλης	Νικολ. Καλλέργης
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Ν. Τζαβέλας
Δημήτριος Χατσίσιος	Β. Πετιμεζάς
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Πιεράκος
Νικολ. Μαυρομάτης	Ιω. Αμβροσιάδης
Αναστ. Σ. Χαρχαλάμπης	Κωνστ. Μεταξάς
Γεώργ. Αποδοινιώτης	Π. Νοταράς

Μετά δὲ τὴν διάκριση τῆς παραδοχῆς τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1 καὶ 2 ἐπανέληθε ἡ αὐτὴ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου, δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ πρῶτόκολλον ὁμοίον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδίδετο αὐτὸ παμψηφεί διὰ ψήφων 29, ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδρίσει τῆς 7 τρέχοντος μηνός.

Πρῶτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνωτάτων Γαλλικῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Γ. Μ. Αντωνόπουλος	Βικάρδος Τζιώρας
Ι. Θ. Κολακωτρίνης	Αθανάσιος Γρηγοριάδης
Σπυριδ. Καλογερόπουλος	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Γάβριλ. Μαγγίνης	Ανδρ. Χ. Αναργύρου
Αναγνώστης Μοναρχίδης	Γεώργιος Ψύλλας
Χαρῶλ. Παπαπολίτης	Ιωάννης Θεοτόκης
Ιάκωβος Παζιμάδης	Ιωάννης Χ. Πέτρου
Νικολ. Πρασσανίκης	Αθανάσιος Αιδωρίκης
Σπύρ. Τρικοῦπης	Γ. Παπακλειόπουλος

Δημήτριος Βούλγαρης	Ρήγας Παλαμιδής
Νικολάος Ιω. Μεζής	Δημήτρ. Α. Κουντουριώτης
Άγιος Κανελλόπουλος	Λουκάριος Κρεσενίτης
Κωνσταντίνος Κανάρης	Αθ. Α. Μισούλης
Τσανετάκης Γρηγοράκης	Α. Γ. Κουντουριώτης
Μ. Α. Καίρης	Χριστόρ. Περίκτιδης
Αντών. Γ. Κριζής	Αντών. Γεωργιαντζής
Αντών. Μαυρομιχάλης	Νικολ. Δελιγιάννης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Νικολ. Σιλήδεργος
Ιωάννης Σταϊκός	Αναστ. Πολυζωίδης
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης	Φίλιππος Ιωάννου
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Γ. Κ. Τυπάλδης
Δημήτριος Χατσίσιος	Νικολ. Καλλέργης
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Τζαβέλας
Νικολ. Μαυρομάτης	Β. Πετιμεζάς
Αναστ. Σ. Χαρχαλάμπης	Ν. Πιεράκος
Γεώργ. Αποδοινιώτης	Ιω. Αμβροσιάδης
Κωνστ. Προδελιγγίος	Κωνστ. Μεταξάς
Σπύρος Μήλιος	Π. Νοταράς

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκτίθε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γερουσιᾶς
Δ. ΧΑΤΣΙΣΙΟΣ.
Φ. ΤΙΜΟΝΟΝ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 9 Ἀπριλίου 1861, ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀναγκαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 33 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν γραμματεῖα τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου ἀντὶ τοῦ Κ. Χαρχαλάμπου ἀπουσιάζοντος ἐπέβη ἐν ὀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης ἀναγνωσθέντα ὑπεγράφησαν. Ἀπαγγεῖλαντος δὲ τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικειμένον σημειρῆνης συνεδριάσεως τὴν ἀνάγκη τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ σώματος ἐπὶ τινων νομοσχεδίων, περὶ δὲ τὴν συζήτησιν διαφόρων ἄλλων, ἀνεγνώσθη πρῶτον ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους διὰ τὸ 1862.

Ὁμοίᾳ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν, ἥτις ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διακομθῇ.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀλλάτου τοῦ μεταλλείου-
τας μέλουσ τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ὁ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Γερουσίας ὑποβληθεὶς πᾶς γενικὸς
προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ
1862 στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἔσδεων τοῦ ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν
Σωματίων προσπιπριοθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1861
καὶ τὰ μὲν ἔσοδα ὑπολογίζονται διὰ τὸ 1862, οἷα ἐφημερίθη-
σαν καὶ διὰ τὸ 1861, τοῦτέστιν εἰς δραχ. 21,996,762, τὰ
δὲ ἔξοδα ὑπέστησαν μεταβολὰς τινὰς ὑπαγορευθεῖσας ἐκ τῶν
ἀναγκῶν τῆς ὑπερεσίας, περὶ ὧν γίνεται λεπτομερὴς μετὰ
εἰς τὸν κατὰ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προκειμένου
προϋπολογισμοῦ λόγον τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Κα-
τὰ συνέπειαν δὲ τῶν μεταβολῶν τούτων, καὶ τῆς ἀφαιρέσεως
ἐνὸς μικροῦ ποσοῦ ἐκ δραχ. 1740, ἣν ἐπήνεγκεν ἡ Βουλὴ κατὰ
τὴν συζήτησιν τοῦ ῥηθέντος προϋπολογισμοῦ, ἐν ᾧ τὰ ἔξοδα τῆς
χρήσεως 1861 συμποσοῦνται εἰς δραχ. 25,037,487:28 00,
τὰ τῆς χρήσεως τοῦ 1862 προϋπολογίζονται εἰς δραχμὰς
24,785,797:93/00 διακρίνουσι δηλαδὴ τὰ τελευταῖα ἐπὶ
ἐλαττον κατὰ δραχ. 251,689:35/00.

Ἡ ἐπιτροπὴ σας μὴ διατάχουσα ὅτι θέλουσ ἐπενοχθῇ ἐπὶ τῶν
ἐξόδων καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν λόγου ἄξιαι οἰκονομίαι, ὅπως
ὑπόσχεται ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐν τῇ πρὸς τὴν
Βουλὴν ἀγορεύσει του, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκανέλωμεν εἰς τὴν
τάξιν τῶν προϋπολογισμῶν, τὴν ὑποῖαν διατάραξεν ἡ μὴ ἐγκυ-
ρος ἐπιτήρησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1861, δὲν ἔχει νὰ
ἐπιφέρει οὐδεμίαν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν προϋπο-
λογισμοῦ, καθ' ὅσον καὶ τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ δὲν τῇ ἐπιτρέφ-
πει τοῦτο.

Ὅθεν παραδεχομένη αὐτὸν, ὅπως ἔχει, συνιστᾷ τὴν παρα-
δοχὴν του εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Αυγούστου 1861.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. Μοναρχίδης,
Ν. Τζαβέλλας.

Ν. Μουραμάκης,
Γεω. Παξιδάκης.

* Ἀντὶ τοῦ Γεωργίου

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων
καὶ λατομείων εἰσαγωγικὴ ἐπιτροπὴ, μετατέθηκε τὸ ὅλον
καὶ τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, παρεδέρχθη
καὶ συνιστᾷ αὐτὴ εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τοῦς ἐν τῇ ἐκθέσει
τοῦ Κ. ὑπουργοῦ περιεχόμενους λόγους, ἐπιδείκνυσαι μὲν οὖν τὰς
ἐξῆς τροποποιήσεις, ὧν αἱ πλείους ἀναφέρονται εἰς τὸ λατι-
νικόν, τινὲς δὲ καὶ εἰς τὸ πραγματικόν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 πρὸ ἐκάστης τῶν λέξεων «τῶν μεταλλείων
τῶν ὀρυχείων, καὶ τῶν λατομείων» νὰ τεθῇ τὸ ἄρθρον «τὴν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 2, πρὸ τῆς λέξεως «μετάλλα» νὰ προστεθῇ ἡ
λέξις «καλούμενα»· ἀντὶ τῆς λέξεως «μακροχρόνιον» νὰ τεθῇ
ἡ λέξις «μακροχρόνιον»· ἀντὶ τῆς λέξεως «ἀντιμύονον» νὰ τεθῇ
ἡ λέξις «ἀσπίδιον» καὶ ἐν παρενθέσει ἡ λέξις «ἀντιμύονον»· ἀντὶ
τῆς λέξεως «κακίλιον» ἡ λέξις «κικίλιον».

Εἰς τὸ ἄρθρον 3, νὰ διορθωθῇ ἡ λέξις «ἐνάρθρον» εἰς «ἀνάρθρον».

Εἰς τὸ ἄρθρον 4, νὰ διορθωθῇ ἡ λέξις «ἐμάργονον» εἰς «ἐμάρ-
γονον»· νὰ τεθῇ δὲ ἀντὶ τῶν λέξεων «ἀκροατήριον», «παρα-
στήριον», «παραστήριον» αἱ λέξεις «ἀκόναι», «πύλαι», «πύλαιον»· ἀντὶ
τῆς λέξεως «ἐκπύλινον», ἥτις καὶ γραμματικῶς καὶ πραγμα-
τικῶς εἰς αἰ φασκευμένον, νὰ τεθῇ αἱ λέξεις «ἐκπύλινον» γένον
καὶ ἐν παρενθέσει (τόρπον).

Εἰς τὸ ἄρθρον 5, καὶ εἰς πάντα τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου,
ὅπου εὑρίσκεται ἡ λέξις «ἐκμεταλλεύσεις», ἐκμεταλλεύματα νὰ ἀφαι-
ρηθῇ ἡ πρόθεσις «ἐκ», ἥτις, ἐὰν μὴν, σημαίνει τὴν μὴ εἰς
ἐκμεταλλεύσεις μεταλλεύσεις.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12, ἀντὶ τῆς λέξεως «προσάτων» νὰ τεθῇ ἡ
λέξις «ψυχασωγίον», εἰς ἣν δύναται νὰ προστεθῇ ἐν παρενθέσει
ἡ λέξις «φρεσκίων» πρὸ δὲ τῆς λέξεως «στούον» νὰ τεθῇ ἡ λέ-
ξις «ὀπινόμενον».

Εἰς τὸ ἄρθρον 16 ἀντὶ τῆς λέξεως «ἐκνομήσεις» νὰ τεθῇ ἡ
λέξις «ἐπακρομήσεις».

Εἰς τὸ ἄρθρον 18, μετὰ τὴν λέξιν «ἀρρίξεται» νὰ προστεθῇ
αἱ λέξεις «ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως», πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφι-
βυλίων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21, μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιβάλλει» νὰ προστε-
θῇ αἱ λέξεις «ἐπὶ τοῦ μεταλλείου» πρὸς ἀποφυγὴν πάσης
ἀμφισβήτη.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ἀντὶ τῶν λέξεων «διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παραχωρήσεως» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παραχωρήσιν» ὡς συμφωνητέον μετὰ τὴν ἐννοίαν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ἀντὶ τῶν λέξεων «εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένον».

Εἰς τὸ ἄρθρον 29, ἀντὶ τῶν λέξεων «ἀνὰ διατηρώσιν ἐν ἐνεργείᾳ τὴν ἐκμετάλλειαν» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «ἀνὰ μεταλλεύουσιν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 30, ἀντὶ τῶν 10 τοῖς 0/0, νὰ ῥηθῇ «ὅρασις ὁρισμένη παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μεταλλείων πρὸς τὸ ἀργήσιν μὴ ὑπερβαίνων τὰ 5 τοῖς 0/0».

Εἰς τὸ ἄρθρον 33 μεταξὺ τῶν λέξεων «ἄνευ καὶ ἐλάττω» νὰ τεθῇ ἡ λέξις «ἄλλως».

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 ἀντὶ τῶν λέξεων «ἢ ἐξορύξεις ὀρυκτεῖον» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «ἢ ἐν ὀρυκτεῖσι ἐξορύξεις».

Εἰς τὸ ἄρθρον 36 ἀντὶ τῶν λέξεων «διὰ τὴν ἐν ὀρυκτεῖσι ὀρυκτεῖον» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «διὰ τὴν ἐν ὀρυκτεῖσι ἐξορύξιν»· νὰ προστεθῇ δὲ ἐπὶ τέλους τοῦ ἄρθρου ἡ ἐξῆς ὁράσις «προτιμωμένου πάντοτε τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς».

Εἰς τὸ ἄρθρον 37 νὰ προστεθῇ ἐπὶ τέλους ἡ ὁράσις «καὶ παραχωρεῖται εἰς ἄλλον κατὰ τὰ ἀνωτέρω».

Εἰς τὸ ἄρθρον 38 ἀντὶ τῆς λέξεως «φρεάτιον» νὰ τεθῇ ἡ λέξις «φυγαγωγίον» καὶ ἐν παρενθέσει (φρεάτιον) πρὸ δὲ τῆς λέξεως «στῶν» νὰ τεθῇ ἡ λέξις «ὑπονόμων».

Μεταξὺ τοῦ ἄρθρου 38 καὶ 39 νὰ προστεθῇ τὸ ἐξῆς ἄρθρον. «Ὅσαίς ἡ λαβὴν τῆς ἐξορύξεως τὴν ἀθίαν δὲν εἶναι ἰδιοκτητικὴς τῆς γῆς ἢ δὲν συνεστῶνται μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου περὶ τοῦ εἰς τούτον ὁριστοῦ μερίσματος, θέλει ἀπομαρτυρεῖ περὶ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἄρ. 6. συμβούλιον, ἀφοῦ ἀκούσῃ προηγουμένως τοὺς διαφερομένους, καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου, λαβὴ δὲ καὶ ἀλλοθεν, γράσει καλούσας τὰς ἀναγκαῖας πληρωμαίας».

Εἰς τὸ ἄρθρον 40 ἀντὶ τῆς λέξεως «ἐξορύξεις» νὰ τεθῇ ἡ λέξις «λατόμους» νὰ προστεθῇ δὲ καὶ ἐνταῦθα πρὸ τῆς λέξεως «στῶν» ἡ λέξις «ὑπονόμων».

Εἰς τὸ ἄρθρον 41 ἀντὶ τῶν λέξεων «οἱ ἐξορύττοντες λατομεία» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «οἱ λατομοῦντες ἐν λατομείῳ».

Εἰς τὸ ἄρθρον 48 πρὸ τῆς λέξεως «καθελόντων» νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «καὶ» ἀντὶ δὲ τῆς λέξεως «ἀπολαύσας» νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις «καὶ πάλιν τὰς ἀπολαύσας».

Εἰς τὸ ἄρθρον 52 νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις «ἤτοι» διότι αἱ ἐπομέναι λέξεις δὲν εἶναι ἐξήγησις τῆς προηγουμένης· ἀντὶ δὲ τῆς λέξεως «φρεάτιον» νὰ τεθῇ ἡ λέξις «φυγαγωγίον».

Ἡ δικαιοσύνη τῶν ῥηθειςῶν τροποποιήσεων θέλει γείνηται διὰ συντομίαν προφορικῶς ἐν τῇ συζητήσει ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἀυγούστου 1861.

Ἡ ἐισηγητικὴ ἐπιτροπὴ.

Φύλακτος Ἰωάννου,
Κ. Παροδότης.

Δ. Χατζήλαος,
Ν. Παροδότης.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ μειζότερον μέρος τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διατίσεως τῶν ἑθνικῶν ἀλάτων ἐπιτροπῆς ἐθεώρησε μετ' ἐκπλήξεως τὸ ὑποβληθὲν τοῦτο παρὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νομοσχεδίον, τὸ ἄκυρον τὰς συμφωνίας τὰς μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ καταναλωτῶν τοῦ ἀλατος λαῶν, τὰς ὁποίας τὸ ἀπὸ 11/23 Ἀπριλίου 1833 ἔχον ἰσχὺν νόμου Β. Διάταγμα διαγράφει. Διὰ τὴν ἐννοήσιν δὲ ἕκαστος τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ὁποῖον ἐκπλήξιν καὶ ἀθυμίαν ἔβλεπε προξενήσεται εἰς τοὺς λαοὺς· τὸ τοιοῦτον νομοσχεδίον ἔκρινεν εὐλογον νὰ ἀνακηρύξῃ τὰς ὁποίας ἐπιτελεῖτο τὸ ἄλλας πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος.

Κύριοι. Πρὶν τῆς αἰσίας ἐλεύσεως τῆς Βασιλείας, αἱ ἀλικαὶ ἐνοικίαζοντο εἰς διαφόρους ἐνοικιαστας, οἱ ὅποιοι κατ' ἀρέσκειαν ἐπώλουν τὸ παραγόμενον ἄλας, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν ὑπερέβαινε τοὺς 2 παράδας ἢ λεπτὰ τὴν ὀκτὴν καὶ κἄποτε ἀγροζόμενον γονδρικῶς ἐδίδοτο καὶ δύο ὀκτάδας κατὰ παρὰν. Ἡ δὲ Βασιλεῖα θέλουσα νὰ θέσῃ ῥόρον εἰς τὰ ἄλατα καθ' ὅλον τὸ κράτος ἴσον, ἐβούλετο τὸ εἰρημένον διάταγμα, δι' οὗ ὑποχρεοῖτο τοὺς καταναλωτὰς κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ, ν' ἀγοράσουν τὸ ἄλας 8 λεπτὰ τὴν ὀκτὴν· ἀλλ' ὑπεσχέθη νὰ καλλιεργῇ ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἀλικάς, νὰ συστήσῃ γιν. ἀποθήκας εἰς τοὺς τόπους, ὅπου αἱ ἀλικαί, καὶ ἰδίως εἰς ὅλας τὰς παραθαλάσσιους ἐπαρχίας, ὅπου ἐθεώρει, ὅτι καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν παρ' αὐταῖς μεσογίων οἱ κάτοικοι ἤθελον εὐκολύνεσθαι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς προμήθειαν τοῦ ἁλατος εἰς τρόπον, ὥστε ὅλοι νὰ ἀγοράζωσι τὸ ἄλας εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν μεταβαίνοντες εἰς προβλεψὶν μετὰ τὰ ἰδιά των ζῶα, ἐπρονόησε δὲ εἰς τὰ ἄρθρα γ', δ', καὶ ε. καὶ περὶ συστάσεως ἀποθηκῶν, καὶ περὶ κατασκευῆς

δησίαν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διὰ δημοσίων ἐξόδων. Ὑπερχρεώ-
και κατὰ τὸ άρθρον ζ'. τοῦ αὐτοῦ διατάγματος καὶ ὑπο-
χρεῖσιν νὰ πληρώνται ἐγκαίρως αἱ γεν. ἀποθήκαι, καὶ ἐξ αὐ-
τῶν νὰ λαμβάνωσιν αἱ μερικαὶ κατὰ καιροὺς τὸ ἐλλείπον
ὥστε νὰ μὴ λείπῃ ποτὲ ἄλας ἐκ τῶν ἀποθηκῶν, καὶ ὅποτε ὁ
ἔχων ἀνάγκην μεταβιβαίῃ διὰ πρόβλεψιν ἄλατος νὰ εὐρίσκη ἐν
ταῖς ἀποθήκαις τὸ ἀναγκαῖον. ἔθετε δὲ ὁ νομοθέτης καὶ ποι-
νὰς εἰς τοὺς ὅσοι ἠθέλον τολμᾶσαι νὰ εἰσάξωσι ξένον ἄλας, ἢ νὰ
πωλῶσιν εἰς τὰς ἀλικιὰς ὀλιγώτερον τῶν 8 λεπτῶν, καὶ ἐκα-
στος ἀναγνώσας τὰ άρθρα ιγ'. ιδ'. ιε'. ιθ'. καὶ κ'. τοῦ αὐτοῦ
διατάγματος ἐβλεβόουν, ὅτι ὅλοι χρεωστοῦν νὰ προβλέπωσι
τὸ ἀναγκαῖον ἄλας ἀπὸ τὰς δημοσίων ἀποθηκῶν, ὥστε ὁ ἀγο-
ράζων ἄλας ἀπὸ τὰς ἀποθηκῶν θίβει ἀναγκαστικῶς αὐτὸ πρὸς
10 λεπτά τὴν ὀκάν, ἐάν κατὰ λάθος δυνεφοδιασθῇ μὲ ἀπόδει-
ξιν τοῦ ἀποθηκαρίου.

Ἐβλεπε λοιπὸν καὶ τὰς ποινὰς, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὁ τι-
χὸν προβλέπων ἄλας πρὸς τὰ διατεταγμένα, καὶ ποίας ὑπο-
χρέωσις ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου διδῇ πρὸς τοὺς
καταναλωτὰς τοῦ ἄλατος κατοίκους τοῦ Βασιλείου. Ἀς θεωρή-
σωμεν ἐπομένως, ἐάν οἱ κάτοικοι καὶ ἡ Κυβέρνησις διετήρησαν
τὸ συνάλλαγμα, ἢ ποῖος ἐξ αὐτῶν τὸ παρέδω. Οἱ κάτοικοι, καί
τοι τῆς Κυβερνήσεως μὴ ἐκπληρωσάσης τὰς ὑποσχέσεις τας,
καίτοι καταπιεζόμενοι, ὡς ὁ ἴδιος Κ. ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέ-
σεως του ἐμολογεῖ, ἀπὸ ἀναξίους ὑπαλλήλους τας, περαιοῖσθε-
σαν εἰς μόνον παράπονα ἀφορῶντα τὴν διαγωγὴν τῶν ἀναξίων
ὑπαλλήλων, καὶ τὴν ἑλλειψιν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ἄλατος.
Ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀναγκαῖον ἄλας προμηθεύονται ἐκ τοῦ πα-
ραγομένου ἀπὸ τὰς δημοσίων τοῦ Κράτους ἀλικιᾶς, προτιμη-
σάντες νὰ μείνωσι στερεοὶ ἐκτός, ἀλλ' ὅχι νὰ θεραπύσωνται
τὴν ἀνάγκην τῶν διὰ ξένου. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ὅχι μόνον δὲν
διετήρησε τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὑποσχέσεις τας κατασκευάζουσα κεν-
τρικὰς ἀποθήκας δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ε. άρθρον
τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὰς ὁποίας ἐχρεώσεται νὰ ἐναποθηκαύσῃ τὸ ἀναγ-
καῖον ἄλας δι' ὅλον τὸ κράτος ἐγκαίρως, ἐξ ὧν κατὰ καιροὺς
νὰ προμηθεύωνται αἱ μερικαὶ ἀποθήκαι τὸ ἀνάλογον εἰς τοὺς
κατοίκους τῆς περιφερείας τῶν ὅχι μόνον δὲν ἐπιμώρχει τοὺς
ἀναξίους καὶ καταχραστὰς ἀποθηκαρίους ὑπαλλήλους τας διὰ νὰ
θεραπύσῃ τὰ δίκαια τῶν κατοίκων παράπονα, ἀλλὰ καὶ τινὰς
τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ διατάγματι μερικὰς ἀποθήκας δὲν
εὐτύττει. Ἀρθεῖται δὲ διὰ τῆς παραρτήσεως ἐκθέσεως τῆς ὡς αἰ-

τίαν τὰ ἀρροκρήματα τῶν ὑπαλλήλων τας, ἀντὶ διὰ τῆς τι-
μορίας αὐτῶν νὰ ἐπιφέρῃ δικαίαν θεραπείαν, καταργεῖ τὰς ἀπο-
θήκας. Καὶ ἰδοὺ τί λέγει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς τὸ εὐεργετι-
κὸν τοῦτο κατὰ τὸ φαινόμενον σύστημα (εἶναι πράγματι εὐε-
ργετικὸν) ἀποδείχθη καταστρεπτικὸν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὰ συμ-
φέροντα τῶν ιδιωτῶν, διότι οἱ ἀποθηκαριοί, εἴτε ἐξ ἀπειρίας,
εἴτε ἐκ προθέσεως δὲν ἐλάμβανον πώποτε ἐγκαίρως πρόνοιαν
διὰ νὰ ὦσιν ἀρκούντως ἐφοδιασμένοι αἱ ἀποθήκαι ἄλατος,
ἀνυπόλητος τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως κτλ.

Ἀρ' οὗ Κύριοι, οἱ ἀποθηκαριοί ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν (διότι δὲν
δύναμαι νὰ καταδικάσω ὅλους γνωρίζων ἐκ πείρας τοῦτο,) δὲν
ἐλάμβανον ἐκ προθέσεως πρόνοιαν νὰ ἐφοδιαζώσιν ἀρκούντως
τὰς ἀποθήκας, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν εἰσακουόμενοι μὲ μεταπρά-
ται ἀθεμίτως κατεπίεζον τοὺς καταναλωτὰς, ἢ Κυβερνήσις
ἐχρεώσεται νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀνικάνους καὶ καταχραστὰς, καί
νὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὴ τὰς ἀποθήκας ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἄλατος διὰ
νὰ θεραπύσῃ τὰ δίκαια τῶν πιτωδῶς διατηρούντων τὰς διαγε-
γραμμένας ἐν τῷ νόμῳ ὑποχρεώσεις τῶν κατοίκους, ἀλλ' ὅχι
νὰ καταφυγῇ εἰς τὸ μέσον τῆς καταργήσεως τῶν ἀποθηκῶν
πρὸς περισσοτέραν καταπίεσιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἀθῶων λαῶν,
παραδεχομένη καὶ συγχωροῦσα τοιοῦτοτρόπως τὰ ἀμαρτήματα
τῶν ὑπαλλήλων τας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους τὸ μειονουφηφὸν
μέλος τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖν ὑπόχρεον τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐχη
τὰς γεν. καὶ μερικὰς ἀποθήκας πλήρεις ἄλατος, δὲν δύναται νὰ
ἀρθεῖ τὸ πρὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀναικτοῦν τὰς διὰ τοῦ
εἰρημένου Β. Διατάγματος συμφωνίας ἐπαυξάνει τὰ θάρη τοῦ
λαοῦ. Τὸ δὲ περίεργον εἶναι ὅτι τὴν πράξιν τῆς αὐτῆς ἢ Κυ-
βερνήσεως θεωρεῖ ὡς ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, ἂν δύναται νὰ
λογισθῇ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, τὸ μονοπώλιον τοῦ ἄλατος
καὶ διαβεβαίωσι, ὅτι τὸ ἄλας ἀγοραζόμενον καὶ πωλούμενον ἀπὸ
ἐμπόρους θὰ ἐπιφέρει τὴν ελάττωσιν τῆς ἑως τῶρα υπερτιμή-
σεως αὐτοῦ κατὰ τιμὰς 20, 30 λεπτά τὴν ὀκάν. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ
νομιζομένη ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου μήπως ἕως τῶρα ἀπηγορευ-
το; ἕκαστος ἐμπορὸς ἄλατος ἐδύνατο παρουσιάζεσθαι καὶ εἰς
τὰς ἀλικιὰς καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας ν' ἀγοράζῃ ὅσον ἄλας δι'
ἐμπόριον ἠθέλει. Καὶ ἀφοῦ ἡ τοιαύτη ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου
ὑπῆρχε, πῶς ἕως τῶρα τὸ διὰ τῶν ἐμπόρων ἄλας ἐπωλεῖτο καθ'
ὑπερτίμησιν 20, 30, 40 καὶ 50 λεπτά κατ' ὀκάν; Ὁ Κ. ὑπουρ-
γὸς διὰ τῆς ἐκθέσεως του λέγει, ὅτι οἱ ἐμποροὶ μὴ δυνάμενοι νὰ
συγκοινωνήσωνται μὲ τὴν δημοσίαν ἀπέρουγον ν' ἀγοράζωσιν ἄλας

και μεταφέρωσιν αυτό προς πώλησιν, όπου θεδαια ύπάρχον αποθήκαι. Αλλ' αυτοί οι έμποροι μεταφέροντες αλας εις τή-
πους, όπου δέν ύπάρχον αποθήκαι, και αγοράζοντες αυτό από
τάς άλικαίς προς 8 λεπτά την όκάν, τό έπωλουν όσον και έν
ταις έπαρχίαις, έν αις ύπάρχον αποθήκαι; Όχι! Διότι οι κά-
πηλοι αυτοί παρεφύλαττον τάς έποχάς, και έπωλουν τό αλας
ανάλόγως τής έλλείψεως· ποτέ όμως όσον έπωλείτο εις τάς
αποθήκας, και μέ την προσθήκην των έξόδων των, αλλά πάν-
τοτε κατά μεγάλην υπερίμνησιν. Και εκ τούτου προήλθον τά
μεγάλα παράπονα των κατοίκων των έπαρχιών, έν αις δέν
ύπάρχον αποθήκαι, οι όποιοι διά ν' αποράγουν τους καπήλους
αυτούς μετέβαινον, και μεταβαίνουν 20 ώρων διάστημα διά νά
εύρωσιν εις τάς αποθήκας αλας διά νά αγοράσωσιν. Αλλ' ήδη
ή Κυβέρνησις εύρε την εύκολίαν διά τής ελευθερίας του έμπο-
ρίου νά αγοράζωσιν οι έμποροι από τάς έν ταις άλικαίς απο-
θήκας τό αλας προς 8 λεπτά την όκάν, και παραλείποντες την
φύραν και έξοδά των νά τό πωλώσιν ίσα μέ τους αποθηκαρίους,
και ούτως εύκολύνονται οι καταναλωταί. Και είναι δυνατόν,
Κύριοι, ν' αγοράζω τις, και νά πωλή εις όσων αγοράζει τιμήν
χωρίς νά καταστραφεί; εάν ή Κυβέρνησις ήθελε νά πωλώσιν οι
έμποροι μεταφέροντες τό αλας εις τους έχοντας άσκήν κα-
ταναλωτάς ανά 8 λεπτά, έπειτα νά νομοθετησεί 4, ή 2 λεπτά
έλαττον εις τάς έν ταις άλικαίς αγοράς, και τότε έδωκε έδύ-
ναντο ά ευ βλάβης των συμφερόντων των νά πωλώσι πρὸς
8 λεπτά την όκάν κατά τόπους οι μή κάπηλοι έμποροι, και
έπιμένως νά μή καταπιζώνται οι καταναλωταί· εάν ή Κυ-
βέρνησις έπιθυμή την ελευθερίαν του έμπορίου, άς άρχισή τοίς
έμπόρους ελευθέρους ν' αγοράζωσι τό αλας όπου θέλουν και τό-
τε έδωκα αγοράζοντες αυτό προς έν λεπτόν την όκάν, θέλουν
τό πωλεί χωρίς ζημίαν των ολιγώτερον των 8. Αρ' ού δέ
κατά τό μνησθέν Β. διάταγμα τοίς ύποχρεοί ν' αγοράζωσι τό
αλας από τάς δημοσίας αλαταποθήκας, αρ' ού διά του παρόν-
τος νομοσχεδίου αντί μέχρις 6 τοίς 0/0 φύραν άφίνει μόνον 3
άπειλοίσα τους αποθηκαρίους, και άποκατασταίνουσιν αυτούς
ύπευθύνους διά πάσαν έλλειψιν, αρ' ού γνωρίζει καλάς, ως και
διά τής έκθέσεώς του ό Κ. ύπουργός όμολογεί, ότι οι αποθη-
καριοί άφορώντες εις τό ίδιον συμφέρον θέ καταφεύγουν εις
άθεμιτουργίας νοθεύοντες τά αλατα, και ζηγίζοντες ή με-
τρώντες εις τρόπον δι' αυτούς ώφέλιμον, όχι μόνον νά μή ζη-
μιωθώσιν, αλλά και νά ώφεληθώσι, πώς δύναται νά πιστευσή

ή κατ' όσον, ότι οι καταναλωταί δέ· θ' αγοράζωσιν του λοιπού καθ'
υπερίμνησιν εις άποζημιώσιν όλων των ένδεχομένων ελλείψεων,
έξόδων μεταφοράς, ένοικίου αποθηκών, και όσα ή έμπορος θέ-
τει ύπ' όψιν ως άφορώντα τό συμφέρον του και την αύξησιν
του κεφαλαίου τής αγοράς, μέ την ζημίαν των καταναλωτών;
Αί όλους τοίς ειρημένους λόγους, δηλαδή την παράδοσιν των
συμφωνιών εκ μέρους τής Κυβερνήσεως, και την παράδοσιν των
καταναλωτών κατοίκων εις τάς χείρας των πλεονεκτών καπή-
λων, τό μειώθησιν μέλος γνωμοδοτεί την απόρριψιν του πα-
ρόντος έπίβλαστους διά τους λαούς νομοσχεδίου.

Επειδή ό Κ. ύπουργός έπρότεινε εις ύποστήριξιν του νομο-
σχεδίου, και την άπαλλαγήν του δημοσίου από τά έξοδα άνα-
βαίνοντα κατά την έκθεσίν του εις δραχ. 132,800. Και έπειδή
τό παρόν νομοσχεδίον καταργούν τάς αποθήκας θέ υπερίμνη-
ση τό αλας έως 20 λεπτά κατά τάς παραθαλασίους έπαρ-
χίας, και 30, 40, και επείκεινα κατά τόν χειμώνα εις τάς
μεσογειούς, και θέ έπιφέρει ζημίαν μεγάλην εις τοίς λαούς,
εάν π. γ. λάβωμεν τόν μέσον όρον τά 30 λεπτά δρ. 2,550,000
εξ των άφαιρούντες 8 λεπτά την όκάν, εις α τό αγοράζωσιν,
και πρέπει νά τό αγοράζωσιν οι κάτοικοι από τάς αποθήκας κατά
τάς διά του νόμου συμφωνίας, τό όλον δρ. 680,000, εάν λέγω,
άφαιρώμεν εκ των 2,550,000 τάς 680,000 μένει ύπόλοι-
πον 1,870,000. Διά τούτο δέν είναι δίκαιον, διά νά μην έξο-
δεύσεί ή Κυβέρνησις κατά τάς διά νόμου ύποχρεώσεις της δρ.
132,800, νά ζημιωθή ό λαός δρ. 1,870,000. Και ποίον άλλο
θέ λογισθή ταμειευτικόν πνεύμα, εάν δέν θεωρηθεί ως τοιούτον
αυτό τό έν τώ παρόντι νομοσχεδίον.

Αλλ' εάν ό Κ. ύπουργός και μετ' αυτές τάς αποδείξεις δέν
πισθεί ν' άποσύρη τό έπίβλαβέστατον αυτό διά τόν λαόν νομο-
σχεδίον, ή ή Γερουσία δέν έγράφη την περί απόρριψεως γνώ-
μιν του, τό μειώθησιν τής έπιτροπής μέλος γνωμοδοτεί, ότι
είναι πολύ ώφελεσιμώτερον εις τόν λαόν ν' αναβιβασθή ή τιμή του
αλατος αντί 8 εις δέκα λεπτά και· όκάν, ή όποία αύξησις επί
των 8,500,000 όκάδων καταναλισκομένων εις όλον τό κράτος
άποφέρει δραχ. 170,000, αι όποιαι έδωκα υπερβαίνουν εις
132,800 του δημοσίου, τάς όποιας έξοδεύει μεταφορά· τό ανά-
λογον αλας εις τάς γεν. και μερικές αποθήκας, και πωλούν αυ-
τό διά των αποθηκαρίων. Με αυτήν δέ την αύξησιν και τό δη-
μόσιον ώφελείται· πλέον των σημειωμένων έξόδων και ζημιών

του, και ο καταναλισκων τὰς ἀπαλλοτρίωται ἀπὸ τὴν ἐπαπο-
λουμένην ζημίαν ἐκ δραχ. 1,870,000.

Αὐτὴ, Κυρίαι Γερουσιασταί, εἶναι ἡ γνώμη τοῦ μειοψηφοῦν-
τος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς σκς. Ἀπόκειται τῶρα καὶ πρὸς τὸν
Κ. ὑπουργόν, ἂν θέλῃ, νὰ τὴν παραδεχθῇ, καὶ πρὶς ὑμᾶς νὰ
ἐκλέγῃτε ὁποῖον νομίσητε δικαίαν, καὶ σφραγίσαντες εἰς τὸ
δημόσιον καὶ εἰς τοὺς λαοὺς. Τὸ δὲ μέλος ἐπαναπαύει τὴν συ-
νείδησίν του, ὅτι ἐν εὐλαρίᾳ καὶ μετὰ θαρρόντος ἀνὰ πλῆγίου
σκοποῦ εἰσέπραξε τὴν γνώμην του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἀυγούστου 1861.

Τὸ μειοψηφοῦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς

Α. ΣΠΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Μετὰ ταῦτα εἰπὼν ὑπὸ συλλήψιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συν-
τάξεως τῶν χρηρῶν καὶ ὁργανῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ρήγας Παλαμίδης
λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Κύριοι! Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς ιδέας, ὅτι τὸ περὶ συντάξεως τῶν
χρηρῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν δικαίωμα δὲν παραχωρεῖται σή-
μερον κατὰ προνόμιον, ἐρχομαι ν' ἀποδείξω ἐν ὀλίγοις, ὅτι
τὸ δικαίωμα τοῦτο κτείνεται διὰ τοῦ πρὸ ὀλίγου ἐπιψηφισθέν-
τος νόμου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ὃ ἂν νὰ μὴ
ἐκληφθῇ ὑπὸ τινος, ὅτι λαμβάνεται ἰδιαιτέρα τις πρόνοια. Καὶ
ναί μὲν ἐξ ἑνὸς οἱ Γερουσιασταὶ δὲν εἶναι ὑπάλληλοι, ἀποτε-
λοῦσιν ἐν ἰδιαίτερον νομοθετικὸν σῶμα, οὐχ' ἥττον διορίζονται
καὶ οὗτοι διὰ Βασιλ. Διατάγματος καὶ κατ' ἐλογίην τοῦ Βασι-
λέως, εἶναι δὲ ἰσόβιοι, ὥς ἐντὸς ὀλίγου θέλουσιν εἰσθαι καὶ οἱ
δικασταί, οἵτινες ἐμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν μνημονευθέντα νό-
μον. Αὐτοδικαίως λοιπὸν ἔχουσι δικαίωμα συντάξεως καὶ οὗ-
τοι, καθόσον οὐ μόνον νομοθετικὰ ἀλλὰ καὶ δικαστικὰ καθήκον-
τα ἐκπληροῦσι· πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν ἀριθμοῦσι καὶ ἄλλας ἰδι-
αιτέρας ὑπηρεσίας, πρὶν ἢ εἰσελθῶσιν εἰς τὸν περιβόλον τοῦτον,
αἵτινες δικαιοῦν αὐτοὺς ἀπέναντι οἰωνόδηγοις μέτρων τῆς Κυ-
βερνήσεως πρὸς περιθάλψιν εἴτε αὐτῶν τῶν ἰδίων εἴτε ὑπὲρ τῶν
χρηρῶν καὶ τῶν ὁργανῶν αὐτῶν.

Ἐν μόνον παρατηρεῖται ἐσθαιως σήμερον, ὅτι τὰ μισὰ τῆς
Κυβερνήσεως δὲν ἐπήρκεσαν εἰς τὸ νὰ φανῇ γεννησιότερα εἰς τὰς
παραχωρήσεις τὰς διότι κατ' ἐμὲ ἡ Κυβέρνησις ἐπρεπεν ἀπευ-
θεῖας νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ τῶν χρηρῶν καὶ ὁργανῶν ἐκείνων, οἵτι-
νες πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑπερέτασαν τὴν πατρίδα εἰς
τὰς δυσχερεῖς μάλιστα ἐκείνας περιστάσεις τοῦ ἀγώνος, καὶ οὐ-

χι νὰ ἐργαστῇ εἰς ὁμήκεον αὐτῶν ζήτουσα τῶν ἰδίων τὰς κα-
ταθέσεις.

Μεθιένος κατόπιν λαβόντος τὸν λόγον ἐμφορηθῆναι ἡ ἀρχὴ
τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ
διὰ ψήφων 34, ἐνός ἀννηθέντος, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφο-
λατῶν ΚΚ. Ν. Μαυρομμάτης καὶ Ἀθαν. Γρηγοριάδου, κατὰ τὸ
ἴδιον συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως ἰδιοῦ
ταμείου καὶ περὶ συντάξεως τῶν χρηρῶν καὶ ὁργανῶν
τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν.

Γεωργ. Μ. Αντωνόπουλος	· · · · · Ν	Ἀναστ. Μαυρομμάτης	· · · · ·
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	· · · · · Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	· · · · ·
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	· · · · · Ν	Δημήτριος Χατοίσκος	· · · · · Ν
Τάτσης Μαγγινάς	· · · · · Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	· · · · · Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης	· · · · · Ν	Νικόλ. Μαυρομμάτης	· · · · · Ν
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	· · · · ·	Ἀναστ. Σ. Χαραλαμπίδης	· · · · ·
Ἰπποκλ. Παξιμαδῆς	· · · · · Ν	Γεωργ. Δουδουνιώτης	· · · · · Ν
Νικόλ. Πρασσαλάκης	· · · · · Ν	Κωνσ. Προβελίτης	· · · · · Ν
Σπυρ. Τρικουπῆς	· · · · ·	Σπύρος Μίλιος	· · · · ·
Ρικάρδος Τζιωρτζ	· · · · ·	Ρήγας Παλαμίδης	· · · · · Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	· · · · · Ν	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	· · · · ·
Βασίλ. Χρησακόπουλος	· · · · · Ν	Λυκούργος Κροστάντης	· · · · · Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	· · · · ·	Ἀθ. Α. Μιαούλης	· · · · · Ν
Γεώργιος Ψύλλης	· · · · · Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	· · · · ·
Ιωάννης Θεοτόκης	· · · · ·	Χριστόφ. Περόιδης	· · · · ·
Ιωάννης Χ. Πέτρου	· · · · · Ν	Ἀντών. Γεωργαντῆς	· · · · · Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	· · · · · Ν	Νικόλ. Δελγιάννης	· · · · · Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος	· · · · ·	Νικόλ. Σιληφόρος	· · · · · Ν
Δημήτριος Βαύλγαρης	· · · · · Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	· · · · · Ν
Νικόλαος Ιω. Μάτζης	· · · · · Ν	Φίλιππος Ιωάννου	· · · · · Ν
Λάμπος Κανελλόπουλος	· · · · · Ν	Γ. Κ. Τυπάλδης	· · · · ·
Κ. Κανάρης	· δὲν ἔχει ψήφον	Νικόλ. Καλλίστης	· · · · · Ν
Γεωργιάκης Γρηγοράκης	· · · · · Ν	Ν. Τζαζέλης	· · · · · Ν
Μ. Α. Καίρης	· · · · ·	Β. Πατριμεζάς	· · · · ·
Ἀντώνιος Γ. Κριεζῆς	· · · · ·	Ν. Πιεράκος	· · · · · Ν
Ἀντώνιος Μαυρομμάτης	· · · · · Ν	Ιω. Ἀμβροσιάδης	· · · · ·
Δημήτριος Παλαπούτας	· · · · ·	Κωνσ. Μεταξῆς	· · · · ·
Ιωάννης Σταΐκος	· · · · ·	Π. Νοταρᾶς	· · · · ·

Αναγνωσθέντος επομένως τοῦ 1 ἄρθρου, προσελθὼν ὁ Κ. πρωθυπουργὸς ἐμίλησεν οὕτω.

Κύριοι Γερουσιασταί ! Ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιτροπή σας ἐκφράζει ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς δύο εὐχάς, τὴν μὲν τοῦ νὰ φανῇ ἡ Κυβέρνησις ἐλευθεριωτέρα ὡς πρὸς τὸ μέτρον τῆς συντάξεως διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά τῶν ἀποδωσάντων Γερουσιαστῶν, τὴν δὲ τοῦ νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς τύχης τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν ἐκείνων τῶν ἄλλως πως καὶ διακεκριμένων ὑπηρετησάντων τὴν πατρίδα.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου πρὶν ἢ ἀκόμη ἡ ἐπιτροπή σας ἐκφρασθῇ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀνταποκριθῇ τὸ κατ' αὐτὴν εἰς τὸς ἀνάγκας καὶ νὰ προλάβῃ τὰς εὐχὰς τοῦ Σώματος τούτου, ἐρρόντισε νὰ βελτιώσῃ τὴν σύνταξιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν τροπολογούσα τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐνδίδουσα μᾶλλον εἰς τὸ ἐνδόμυχον αὐτῆς αἶσθημα ἢ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ δημοσίου ταμείου. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ δεύτερον μέρος, τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ χώραν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ, διότι ἀποτελεῖ ἴδιον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε θέλει λείψαι οὐ μόνον νὰ σκέπτεται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπέρχεται ἀποτελεσματικῶς διὰ τῶν ἐνόντων αὐτῆς μέσων εἰς περιθάλψιν τῶν διακεκριμένων τούτων ὑπηρεσιῶν.

Ἰὰν ὅμως ἡ Γερουσία καὶ δὲν ἀρῇται εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, οὐδόλως δυσκολεύομαι νὰ δεχθῶ, ἐπιθυμῶ μάλιστα ἐὰν ἐπιμένετε, νὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῇ παρούσῃ τροπολογίᾳ διὰ νὰ τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ καὶ τέταρτος εἰδικὸς περὶ τούτου παρᾶγραφος ἐπὶ τοῦ ἀντικαθισταμένου ἤδη ἄρθρου πρώτου.

Ἀρκουμένης τῆς Γερουσίας εἰς τὰς παρὰ τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ διαβεβαιώσεις, παρακατέθεσεν οὗτος τὴν τροπολογίαν, ἣν πρότερον ἀνέγνω, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιολέγγιος διεσάφησεν ἀκαλύπτως πρὸς φωτισμὸν τοῦ Σώματος.

Ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Παλαμῆδης ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστήσεις του ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν συντάξεων διὰ τῆς παρακαταθείσης τροπολογίας, οὐχ ἥττον ἐπέμνε λέγων, ὅτι ἐρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ ἐν τῷ αὐτῷ νομοσχεδίῳ καὶ τὰ περὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν προσνεγκόντων πολυχρονίους καὶ διακεκριμένους ὑπηρεσίας τῇ πατρίδι· ἂν καὶ ἔχῃ πληρῇ πεποιθήσιν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο σχετικῶς μετὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου δὲν θέλει λησμονηθῇ ἐν δέοντι.

Μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον πρῶτον ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἀντικατέστη διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κ. πρωθυπουργοῦ ἐπινεχθείσης τροπολογίας, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

« Αἱ χήραι καὶ τὰ ὄρφανά τῶν ἀποδωσάντων ἢ ἀποδωσόντων Γερουσιαστῶν λαμβάνουσι σύνταξιν ἐκ τοῦ ταμείου κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν στρατιωτικῶν διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Ἀυγούστου 1852 νόμου οἰκδότης ὑπῆρξεν ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποδωσάντος ἢ ἀποδύσαντος Γερουσιαστοῦ, καὶ ἐκτὸς τῶν περὶ γάμου διατυπώσεων τοῦ ρηθέντος νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ στρατιωτικούς ἢ καυτικούς Γερουσιαστάς ὡς μέγιστος δι' ὅρος τῆς συντάξεως τοῦ Γερουσιαστοῦ λογίζεται τὸ ποτὶν τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ρηθέντος νόμου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Εὐρωτέρων.

Ἡ σύνταξις ἀρᾷται διὰ μὲν τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά τῶν ἀποδωσάντων, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά τῶν ἀποδιδόντων, ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἀποδιδείσεως.

Αἱ δὲ ἰδιαιτέρων νόμων εἰς χήρας καὶ ὄρφανά Γερουσιαστῶν ἀπονεμηθεῖσαι σύνταξεις διατηροῦνται, ἐὰν τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν εἴναι ἐλαττον τοῦ κατὰ τὴν παρὸντα νόμον χορηγουμένου.

Μετὰ τὴν δὲ εἰδικὴν χειροτονίαν τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 παραδεχθῇ, ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 4, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Κρεστανίτης ἐπρότεινε νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου π.ε. ἀσυνανέστου καὶ τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ Γερουσία παρεδίξατο διὰ χειροτονίας τὸ ἄρθρον 4 ὡς ἐτροπολογήθη ἀνωτέρω.

Επίσης τὸ ἄρθρον 5 ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας.

Αναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 6, ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος λαβὼν τὸν λόγον εἶπε.

Μία ἐξαίρεσις, Κύριοι, ὅταν συνοδεύεται μετὰ πλεονεκτήματα ἠθικὰ καὶ ὠλικὰ, ικανοποιεῖ πλείοτε τοὺς ἐκ ταύτης ὀφειλουμένους, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεονεκτήμα ἐντὶ τῆς ἀντιζῆλός κατὰ φύσιν εἰς τὰ ἐξαιρετικὰ πλεονεκτήματα. Ὅταν δὲ πάλιν ἡ ἐξαίρεσις αὕτη παρακολουθεῖται μετὰ ζηλοῦς ἠθικῆς ἐπίσης καὶ ὠλικῆς, οὐ μόνον εἰς τὴν ἀπολαμβάνοντα προξενεῖ θλίψιν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεονεκτήμα

το ὅποιον ἄλλοτε ἤθελε φθονήσει τὴν ἐξέλιξιν, συμπαθεῖ τοιαύτην καὶ συμπονεῖ πρὸς τὸν ὑποκείμενον εἰς τοιαύτην ἐξέλιξιν.

Διὰ τοῦ συζητουμένου ἤδη ἀρθροῦ ἐξαιρουνται, Κύριοι, καὶ χήραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων, ἐκ τῶν βοηθημάτων τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου τῶν καταθέσεων καὶ τὸ κατ' αὐτῶν δίκαιον ἀτυχῶς εἶναι ἀκαμφισβήτητον, διότι οἱ συνάδελφοι τοὺς ὑποίους πυνθύνοντες σήμερον δὲν κατέθεσαν εἰς τὸ συσταθέντα ὡς ταμεῖον. Ἀλλὰ μήπως ἂν ὑπῆρχον δὲν ἤθελον καταθέσει καὶ ἐκεῖνοι τὸν ὅσολόν αὐτῶν. Ἀπαντεῖ, Κύριοι, ἀποτελούμεν ἐν σώμα, καὶ ἂν σήμερον τινεὶ ἐκ τοῦ σώματος τούτου ἐξελθὺν πληρώσαντες τὸ κοινὸν χρέος, ἢ ἐκ μέρους τῶν ὑπολοίπων ἡμῶν περιποιήσιν πρὸς τὰς ἀτυχεῖς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ, οὐ μόνον προδίδει αἰσθημα συμπαθοῦς γενικιοφυσίας, ἀλλ' εἶναι συνέμα καὶ μὴ τις παραχωρεῖ, ἀλλὰ μάλιστα αἱ ἀτυχεῖς αὗται ἐξήσονται μέχρι τοῦδε καὶ αὐτῆς τῆς συντάξεως.

Ἐάν δὲ πάλιν ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὑπὸ στενωπότερον κύκλον, θέλωμεν εἶρεαι, ὅτι πολλοὶ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, οἵτινες δὲν ἔχουν συζύγους, θέλουσι καταθέσει ἐπίσης εἰς τῶν ἐχόντων ἀπὸ μόνον τὸ αἰσθημα τῆς ἀμοιβαίας περιποιήσεως. Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ἡ πρόταξις μου αὕτη κέρειον σκοπὸν ἔχει τὴν περιποίησιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν πρῶην συναδέλφων ἡμῶν, παρακαλῶ τὴν Γερουσίαν νὰ δεχθῇ προθυμῶς ταύτην, ὅπως ἐλπίζω ἀπὸ ἀνδρῶν τῶν ὁποίων τὰ αἰσθήματα δὲν δύναται ἢ νὰ ἴναι συνεπὴ τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ἐγνώρισα.

Τὴν πρότασιν ταύτην ὑποστήριξεν ὁ Γερουσιαστὴς Ρήγας Παλαμῆδης, προσθέσας ὅτι ἡ Γερουσία παραδεχομένη τὴν πρότασιν ταύτην, οὐ μόνον θέλει πράξει τι ἄξιον αὐτῆς, ἀλλὰ συνέμα δὲν θέλει φανῇ κατωτέρα τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἰς τὸν πρὸ ὀλίγου ἐπιψηφισθέντα νόμον συντάξεων, ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις δὲν συντρέχει οὐσιωδῶς τὸ ταμεῖον αὐτῶν ὡς ἐνταῦθα ὁλοσχερῶς ἀναδέχεται τὰ πρῶτα ὅσα, οὐχ ἥττον ἐκεῖνοι καταθέτουσι διὰ νὰ λάβωσι σύνταξιν καὶ οὐ βοηθεῖαν ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῶν καταθέσεως αἱ χήραι καὶ τὰ ὀρφανὰ ἢ οἱ ὑπαλλήλοι ἐκεῖ οἱ, οἵτινες οὐδὲως συνεσφέρουν.

Ἀνταπεῖρξε ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Προβιλέγγιος, ὅτι ἡ Γερουσία πρὶν ἐνδύσθαι τῷ ὄντι καὶ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην πρέπει νὰ λάβῃ ὑπόψιν ὅτι τὸ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν συσταθσόμενον ταμεῖον εἶναι ὅλως ἰδιωτικόν, ἀφορᾷ τὸ μέλλον, καὶ πῶς τὸ παρελθὼν, τὸ ὅποιον καθ' ὁλοκληρικὴν ἀνεδέχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ περιποιήθῃ ἐκ τῶν ἐνόντων

αὐτῆς μέσων· ἐνῶ τὸ τῶν πολιτικῶν ἔχει ἄλλας θάσεις καὶ ἄλλας ἀρχάς, ἡ δὲ Κυβέρνησις εἰς τίποτε σχεδὸν δὲν συντρέχει, διότι δὲν ἐπιτρέπεται τοῦτο οἱ στενοὶ πόροι τοῦ δημοσίου.

ὑπῆλθεν ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ρήγας Παλαμῆδης, ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Προβιλέγγιου ἐνισχύονται τὴν πρότασιν, τὴν ὁποῖαν ὑποστηρίζει, διότι οἱ πολιτικοὶ ὑπαλλήλοι οἱ καταθέτοντες σήμερον διὰ νὰ καταρτίσωσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ ταμείῳ πρὸς ἰδίαν αὐτῶν σύνταξιν χωρὶς ἡ Κυβέρνησις νὰ συνεσφέρῃ οὐσιωδῶς τι, αὐτοὶ ἐδικαιοῦντο νὰ ἀρνηθῶσιν ἴσως τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες οὐδ' ὅσολον κατέθεσαν, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις ἥτις κατασιγάζει τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ὑπερίσχυεν, ὡς ἐλπίζει, ὅτι θέλει δηλωθῇ καὶ ἐνταῦθα ὅπου ἡ Κυβέρνησις ἐργάζεται ὅπως δῆποτε δι' ἀπαυθείας συνδρομῆς νὰ βοηθήτῃ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ οὐ μόνον τῶν ἀποβιωσάντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀποβιωσάντων.

Παρατήρησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν. Ἐνταῦθα, Κύριοι, παρατηρῶ, ὅτι ὑπάρχει ζήτημα φιλανθρωπίας, ἱκανὸν τῷ ὄντι νὰ συγκινήσῃ παντός τὸ αἰσθημα εἰς τὴν φιλοτιμίαν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μᾶλλον ζήτημα ἰδιαιτέρως περιποιήσεως, ἀτομικῆς βοηθείας· τὸ κατ' ἐμὲ μάλιστα δημοσίᾳ ὁμολογῶ, ὅτι οὐδὲως δυσκολεύομαι νὰ δεχθῶ τὴν πρόκλησιν ταύτην τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κ. Χατζίσκου, καταθέτων μετ' αὐτοῦ καὶ μετ' ἄλλων ἐκ τῶν ΚΚ. συναδέλφων ἡμῶν ἰδιαιτέρην συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν γυναικῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἐξαιρουμένων, κατ' ἐμὲ, δικαίως τῆς βοηθείας τοῦ συσταθσόμενου ἰδιαιτέρου ταμείου διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων Γερουσιαστῶν. Ποτὲ ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκδιώσωμεν τινα νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸ ἀτομικὸν ὀλίγων τινῶν αἰσθημα, ἐάν πρὸς τοῦτο νομίζῃ, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ συνεσφέρῃ.

Λαθὼν καὶ πάλιν τὸν λόγον ὁ Γερ. Κ. Χατζίσκος εἶπεν.

Ἐπερίμεινα, Κύριοι, νὰ ἀκούσω τὴν ἐκτίμησιν τῆς εὐκρινούς προτασίως μου, ἥτις ἐπαναλαμβάνω σκοπὸν εἶχε τὴν περιποίησιν τὴν ὁποῖαν ἐπρεπε, κατ' ἐμὲ, νὰ προσφέρωμεν ὁμοφώνως εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ πρῶην συναδέλφων μας, καθὼς πολλοὶ καταθέτουσι σήμερον λίαν ἀδυσχερῶς εἰς ὄρελος ἄλλων, ἀλλ' ἀτυχῶς εὗρον ἀντίκρουσιν δικαίαν μὲν ἴσως κατ' οὐσίαν, ἀδικον ὅμως κατὰ πρόληψιν διὰ τὸν ἀποτυγχάνοντα σκοπὸν. Διὰ τοῦτο προτείνω νὰ ἀπορνηθῇ ἡ Γερουσία ἐπὶ τῆς προτασίως μου, ἥτις ὑποστηρίζεται ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Παλαμῆδου καὶ παρ' ἄλλων.

Ερωτηθείσης τῆς Γερουσίας, ἡ πρότασις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χατζίσκου δὲν εἶπεν ὑποστήριξιν· τὸ δὲ ἄρθρον ὁ ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτονίας ὡς εἶχε.

Αναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ ἄρθρα 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, καὶ 16, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου χειροτονίας.

Ψηφοφορήθην καὶ τὸ σύνολον δι' ἀνυμαστικῆς κλήσεως ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 κατὰ 4 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολεκτῶν, κατὰ τὸ συννημμένον ὅδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως εἰδικῶν ταμείου καὶ περὶ συντάξεως τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀντών. Μαυρομιχάλης
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Δημήτρ. Πλαπούτας
Τάτσης Μαγγίνος N	Ἰωάννης Στάκος
Αναγνώστης Μοναρχίδης . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Ιάκωβος Παξιμάδης N	Δημήτριος Χαταίσκος
Νικόλ. Πρασσικάκης N	Δημήτριος Χρητιδής
Σπυρ. Τρικούπης	Νικόλ. Μαυρομάτης
Βικάρδος Τζιώρας	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Γεώργ. Δουβουνιώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος N	Κωνσ. Προβιλέγιος
Ἀνδρ. Ν. Ἀναργύρου	Σπύρος Μίλιος
Γεώργιος Ψύλλας O	Ἰήγας Παλαμιδής O
Ἰωάννης Θεοτόκης	Δ. Α. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου N	Λυκούργος Κριστιανίτης N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης N	Ἀθ. Α. Μισούλης
Γ. Παπαηλιοπούλου	Α. Γ. Κουντουριώτης
Δημήτριος Βαυλγαρής O	Χριστοφ. Παρόλαδος
Νικόλαος Ἰω. Μέζης N	Ἀντών. Γεωργαντάς
Δῆλος Κανελλόπουλος N	Νικόλ. Δελιγιάννης
Κωνσταντῖνος Κανάρης O	Νικόλ. Σιλιγέρης
Τσαντάκης Γρηγοριάκης	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Μ. Α. Καίτης N	Φίλιππος Ἰωάννου

Γ. Κ. Τοπάλδος	N. Πιπράκος N
Νικόλ. Καλλέργης N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
N. Τζαβέλας N	Κωνστ. Μεταξάς
B. Πετμεζῆς	Π. Νοταρῆς

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον, καθὶ ἐτροπολογήθη ἀνωτέρω, ὡς εἶχεν.

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερασάσαν καὶ διατάττονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1. Αἱ χήραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποδωσάντων ἢ ἀποδωσόντων Γερουσιαστῶν λαμβάνουσι σύνταξιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν στρατιωτικῶν διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Ἀυγούστου 1852 νόμου, οἰκδοποτε ὑπῆρξεν ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποδωσάντος ἢ ἀποδωσάντος Γερουσιαστοῦ, καὶ ἐκτὸς τῶν περὶ γάμου διατυπώσεων τοῦ ρηθέντος νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοῖς μὴ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν Γερουσιαστῶν ὡς μέγιστος δὲ ὅρας τῆς συντάξεως τοῦ Γερουσιαστοῦ λογίζεται τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ρηθέντος νόμου ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἰσωτερικῶν.

Ἡ σύνταξις ἀρχεται διὰ μὲν τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποδωσάντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποδωσάντων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἀποδωσέως.

Αἱ δι' ἰδιαιτέρων νόμων εἰς χήρας καὶ ὀρφανὰ Γερουσιαστῶν ἀπονεμηθεῖσαι σύνταξεις διατηροῦνται, ἐν τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ᾔναι ἑλαττον τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον χρηγομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ταμείου τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 2. Συνιστᾶται ταμεῖον τῶν χρηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀποδωσάντων Γερουσιαστῶν, διοικούμενον ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τῆς Γερουσίας, ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐκαστοῦ προέδρου αὐτῆς καὶ δύο Γερουσιαστῶν ἐλεγχομένων κατὰ τριετίαν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τῆς Γερουσίας. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει π. ο. λ. α. ὡς ὑπομαρτυρεῖ αὐτῆς ἕνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 3. Ἦφοι τοῦ ταμείου τούτου εἶναι.

α.) Τέσσερα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου ἀποζημιώσεως ὡς καὶ τῆς συντάξεως τῶν Γερουσιαστῶν. Ἐκ τῶν ὑπηρετούντων καὶ εἰς ἄλλας δημοσίας θέσεις Γερουσιαστῶν τὰ τέσσερα τοῖς ἑκατὸν θέλουσι λαμβάνεσθαι ἐκ ποσοῦ ἴσου μὲ τὴν ἀποζημιώσιν καὶ σύνταξιν τῶν Γερουσιαστῶν.

β.) Ἡ τοῦ πρώτου μηνὸς τακτικὴ ἀποζημιώσις ἢ σύνταξις ἑκάστου κατὰ πρῶτον διοριζομένου Γερουσιαστοῦ.

γ.) Χίλια δραχμαὶ ἀπὸ ἑαστον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου εἰς γάμον ἐρχόμενον Γερουσιαστὴν.

δ.) Τὰ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τούτου δωρήματα καὶ κληροδοτήματα.

ε.) Οἱ τόκοι ἢ ἄλλαι ὠφέλειαι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων κεφαλαίων.

Οἱ καταθέτοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἢ ναυτικὰ ταμεία Γερουσιασταὶ ἐξαίρουνται τῆς καταθέσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν γερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια α—γ' κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Πάντα δὲ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τούτου κατατίθενται ἐντόκως εἰς τὴν τράπεζαν ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρον 5. Ὁ Κεντρικὸς ταμίας ἀφαιρεῖ κατὰ μῆνα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ πληρονομένων ἀποζημιώσεων, συντάξεων καὶ μισθοδοσιῶν τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ διαλαμβανομένων Γερουσιαστῶν τὰς ἐν τῷ ἐδαφίῳ α. β'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ 3 ἄρθρου κρατήσεις καὶ καταβολάς, καὶ παραδίδει αὐτάς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν γερῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

Ἄρθρον 6. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου εἶναι προσδιορισμένα εἰς μόνην τὴν βοήθειαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποβιώσαντων καὶ συνενεγκόντων κατὰ τὸ ἐδάφ. α. τοῦ 3 ἄρθρου Γερουσιαστῶν, ἀπαγορευόμενης πάσης ἄλλης διαθέσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 7. Ἡ βοήθεια τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ οἰκογενειῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1864. Ἔως τότε δὲ ὅλα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαλαμβανόμενα κεφάλαια καὶ ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς τῇ 1/3 τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐδαφίου α. καὶ τὰ λοιπὰ κεφάλαια τῶν ἐδαφίων β'. γ'. δ'. καὶ ε. θέλουσι διαχειρίζεσθαι παραγωγικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

Ἄρθρον 8. Ἀπὸ τῆς 1 τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1864 τὰ 2/3 τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον α. τοῦ τρίτου ἄρθρου κεφαλαίων, καὶ οἱ τόκοι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραγωγικῶς διατι-

θεμένων, θέλουσι διακρίνεσθαι ἐξ ἴσου κατὰ τριμηνίαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διαλαμβανομένων Γερουσιαστῶν τὸ διδόμενον βοήθημα δὲ θέλει ὑπερβαίνει κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς διανομῆς τὸ πρῶτον τῶν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἑκάστην οἰκογένειαν.

Ἄρθρον 9. Τὴν οἰκογένειαν ἀποτελεῖ ἡ γῆρα εἴτε ἔχει τέκνα, εἴτε οὐ· ἂν δὲ ἡ σύζυγος προπεθίσῃ, ἢ ἐστερήθῃ τῶν δικαιωμάτων τοῦ βοηθήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἡ ἀποβιώσῃ ἐν γῆρᾳ, ἀποτελεῖται τὴν οἰκογένειαν τὰ ὄρφανά.

Ἄρθρον 10. Τὸ κατ' ἑτὸς διακρινόμενον βοήθημα δίδεται εἰς μὲν τὰς γῆρας ἰσοβίως, εἰς δὲ τὰ ἄρρενα μέχρι οὗ συμπληρώσῃ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ἢ ἀποκατασταθῶσιν, ἢ διορισθῶσιν εἰς ἐμισθον ὑπηρεσίαν· εἰς δὲ τὰ θήλικα ὁ φανὲς μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς τῶν. Τὸ βοήθημα δίδεται ὁλόκληρον εἰς τὴν οἰκογένειαν οἰκονόμῳ καὶ ἂν πάθῃ αὐτὴ ἐλάττωσιν· παύει δὲ μόνον, ὅταν οὐδὲν μέλος αὐτῆς ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὸ βοήθημα.

Ἄρθρον 11. Τὰ ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν γερῶν καὶ ὀρφανῶν χρησιμοποιήματα δὲν ὑπὸκεινται εἰς κατάσχεν, οὐδὲ προχωροῦνται, ἐκτός ὅτε πρόκειται νὰ πληρωθῇ χρεὸς ὑποβληθέν εἰς τὸ Ταμεῖον τούτο.

Ἄρθρον 12. Στε εἶται διὰ παντός τοῦ βοηθήματος ἡ γῆρα ὅταν ἔλθῃ εἰς νέον γάμον· αὐτὴ δὲ καὶ τὰ τέκνα στεροῦνται αὐτοῦ ἅμα καταδικασθῶσιν ἀμετακλήτως ἐπὶ κακουργίᾳ ἢ ἐπὶ τινι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Βασιλικῷ Διατάγματι διαλαμβανομένον πλεμμελήματων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ποινὴ.

Ἄρθρον 13. Αἱ διαχειρίσεις ἢ ἀπὸ καίτης καὶ τραπεζῆς χωριζομένης σύζυγοι τῶν Γερουσιαστῶν δὲν μετέχουσι τοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τούτου βοηθήματος.

Ἄρθρον 14. Ἡ ὑπερσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀμισθία.

Ἄρθρον 15. Οἱ συγκροτούντες τὴν ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ ἀμαρτήματος, προσηυθεῖσαν ὧνά· οὐδεμίαν πράξιν τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κύρος ἂνευ τῆς ὑπογραφῆς ὅλων τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 16. Κατὰ τὴν ἐναρξιν ἑκάστου ἔτους ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν Γερουσίαν ἀπολογισμὸν τῶν τε

ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἀλλὰ καὶ λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, συνωδεύμενον μὲ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν προσώπων, εἰς ᾧ τὰ ἐσθλὰ καὶ ἐχρησθήσονται· ἐκτίθει δὲ καὶ πάσας τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεως καὶ διευθετήσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

Τέλειον ὑπερὶ τὸν ἐκτελεστικὸν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μικτῶν γάμων, καὶ ἀναγνωσθέντος τούτου, ὁ Γερ. Κ. Παλαμήδης εἶπε· πρὶν ἢ εἰσθῶ εἰς τὰς παρατηρήσεις μου ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τύπου τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐρωτῶ τὸν Κ. ὑπουργόν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἀν αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἔχουσι καθήκον μόνως τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, καὶ δὲν προσβάλλουσι τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος.

Ἀπάντησεν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν. Εἶναι θέλει ὅτι οἱ γάμοι ἐνδιαφέρουσι καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πολιτείαν· ἡμεῖς ἐνταῦθα νομοθετοῦμεν διὰ τὴν πολιτείαν, καθόσον ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ ἐκκλησία μεταβαλοῦσα γνώμην ἐχορήγει ἀδείας πρὸς τέλεσιν τοιούτων γάμων, τὰ δικαιοτήρια ἔδυναντο, ἐὰν εἰς ταῦτα εἰσῆγγοτο ἡ ὑπόθεσις, νὰ ἀκυρώσωσι τοὺς τοιούτους γάμους, ὡς μὴ ὑπάρχοντος γαμικοῦ νόμου ἐπιτρέπιντος τὴν τέλεσιν τῶν τοιούτων γάμων· διὰ τοῦτο εἶδε νὰ νομοθετηθῇ νόμος δι' οὗ θέλουσι θεωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τῆς πολιτείας καὶ τῶν δικαστηρίων ἔγκυροι οἱ τοιοῦτοι μικτοὶ γάμοι. Ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τοῦ προκειμένου δύναται νὰ πράξῃ τὸ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐνταῦθα ἀπέχω νὰ ἐξετάσῃ ἂν κανόνες ἐκκλησιαστικοὶ ἀπαγορεύωσι τοῦτο καὶ κατὰ πόσον. Λέγω μόνον ὅτι ἐκ τοιούτων μικτῶν γάμων θέλει ὠφεληθῇ ἡ ἐπικρατοῦσα τῆς πολιτείας θρησκεία, καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησία δὲν ἔδυνάτο, καθὼς μὴ ἀπαρτιζοῦσα μέρος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, νὰ συμβαδίσῃ εἰς τὴν προκειμένην ρύθμισιν τῶν μικτῶν γάμων· τὸ πολὺ ἴσως ἔδυνάτο νὰ ζητηθῇ ἀπλῶς ἡ γνώμη αὐτῆς, ἂν καὶ τοιαύτη δὲν ἐζητήθη οὐδὲ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς διευθυνούσης αὐτὴν ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Δὲν ἀντιβαίνει δὲ τὸ πρὶν νομοσχέδιον, κατ' εἰμὲ, οὔτε εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος, διότι ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν διαφόρων χριστιανικῶν θρησκειῶν ὡς πρὸς τὰς γαμικὰς ἐνώσεις των, αἰτίως ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐνστάσεως νομοθεσίας δὲν ἔδυνάτο νὰ θεωρηθῶσιν ἔγκυροι, οὐδὲ κερεῖα μεταβάλλει ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Συντάγματος ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων· μάλιστα δὲ ἐπιβάλλει τὴν τε-

λεσιν τῶν τοιούτων γάμων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀνατολικῇ ὀρθόδοξῳ ἐκκλησίᾳ δεδογμένα, καὶ ἐξασφαλίζει τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατούσης ἐν ἡμῖν ὀρθόδοξου ἐκκλησίας· τοιαύτη θεσμοθεσία ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ καθιερωμένη καὶ εἰς Ῥωσσίαν μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ὁποίας ὡς ὁμοδόξου, ὑπάρχει ἡνωμένη δογματικῶς καὶ ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία, εἶλατο δὲ χώραν καὶ εἰς Σερβίαν καὶ εἰς τὴν Ἑπτανήσους.

Ἐπανέλαθεν ὁ Γερ. Κ. Παλαμήδης. Ἰκούσα τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ λεγόμενα· δὲν εἰμαι ἐναντίος, ἀλλ' εἰμαι σύμφωνος ὅτι αἱ εὐκαλῆαι πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν διαφόρων θρησκειῶν εἰσι συντελεστικαί· δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπερπηδήσωσιν αὐταὶ τὰ ὅρια τῶν γενικῶν καὶ θεμελιωδῶν θεσμῶν τοῦ Κράτους. Δὲν εἰμαι ἐναντίος, ἐπαναλαμβάνω· ἐμπνέομαι ὑπὸ μεγαλειότητος ἐλευθερίας ὡς πρὸς τὴν ἐξάσκησιν πάσης ἄλλης ἐκτὸς τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, ἀλλὰ παρατηρῶ ὅτι εἰμεθα δεσμευμένοι ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν θείων ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνων καὶ ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀκούωμεν καὶ τινα ἄλλην ἀρχὴν, τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν, ὡς πρὸς τὴν νομοθετήσιν τῶν κυρίως ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων, ὅσον εἶναι καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν, διότι νομοθετοῦντες ἄνευ τῆς συμπράξεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἀρχῆς θέλουσι προξενήσθαι σκάνδαλα, ἀτινα πείνουσιν εἰς τὸ νὰ διακρίσωσιν ἀντὶ νὰ φέρωσι τὴν ἐνότητά ὅλης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν λόγων μου ἀφ' ἐνὸς μὲν σὰς ἀναγιγνώσκω τὸ ἄρθρον 4 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει ὁ ὅρκος τῶν μελῶν αὐτῆς διαβεβαιούντων ὅτι αἰετοῦ θέλουσι τηρεῖν τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνες καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ἄρθρα II. Θ. καὶ I. αὐτοῦ πραγματευόμενα περὶ τῶν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν καθηκόντων τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐκτὸς τούτων ὅλων ὁ γάμος ἐν Ἑλλάδι θεωρεῖται μυστήριον καὶ ὡς τοιοῦτον ἀναγνωρίζει τὸν γάμον καὶ ἡ πολιτεία· καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ μέρος, ἀφίθησαν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς. Ἐὰν ἡ Ῥωσσία ἔχῃ θεσμοθεσίαν ἐπιτρέπουσαν τοὺς μικτοὺς γάμους δὲν ἐπεται ὅτι τοῦτο ὑποχρεῖ ἡμᾶς νὰ καθιερώσωμεν τοιαύτην θεσμοθεσίαν, διότι ἐκείνη ἔχουσα ἴσως ἄλλας ἀφορμὰς δὲν ἔχει εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς ἄρθρον ρητὸν, ὅπως ἡμεῖς ἔχομεν εἰς τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Σερβίαν λέγω ὅτι ἡ ἐκκλησία αὐτῆς ἀποτελεῖ μέρος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας,

ἐκτός τοῦ ὅτι ἡ θέσις καὶ αἱ περιστάσεις ταύτης εἰσὶ ποικιλό-
τεραι τῶν τῆς Ῥωσσίας. Εἰς τὴν ἑπτάννησον κανὼν δὲν ὑπῆρξεν,
ἀλλὰ συνήθειά τῆς ἐλαφῆς χώρας ὡς πρὸς τὰς τοιαύτας γαμικὰς
ἐνώσεις, ἥτις ἔδυνάτο νὰ ληφθῇ καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ μιᾶς ἐυφρο-
νός διαγωγῆς τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τοῦ δέοντος καιροῦ, διότι
κατ' ἐμὲ δὲν θεωρεῖται ὡς ἐκ τῆς πρώτης ἀνάγκης τὸ προκεί-
μενον νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ προηγηθῶσιν ἄλλαι προπαρασκευα-
στικαὶ ἐργασίαι δυνάμεναι νὰ φέρωσι τὸ ἀποτέλεσμα χωρὶς
σκανδάλων καὶ προσβολῆς νόμων ἢ προσώπων διὰ τοὺς λόγους
τούτους λέγω, ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι περὶ ἄκακρον καὶ
θέλει προσηνέσει σκάνδαλα εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν ὡς
καὶ εἰς τὴν Παπικὴν.

Μετά τὰ λεχθέντα ψευδοφωρίας γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ
νομοσχεδίου ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψή-
φων 29 κατὰ 2, ἀρνηθέντων ψήφον ἑτέρων δύο, ὡς τὸ ἐπισυ-
νημμένον ὡδε πρωτόκολλον ψευδοφωρίας.

Πρωτόκολλον ψευδοφωρίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μικτῶν γάμων

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Δῆμος Καναλλόπουλος . . .	Ο
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ο
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . .	Ν	Τσανατάκης Γρηγοράκης . . .	Ο
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Ν	Μ. Α. Καίρης . . .	Ν
Αναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	Ν
Χαράλ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Α. Μαυρομιχάλης δὲν ἔχει ψήφον	
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	Ν	Ἰωάννης Σταίικος . . .	Ν
Σπ. Τρικούπης . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Ρικάρδος Τζιούρτζ . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Αθ. Γρηγοριάδης δὲν ἔχει ψήφον		Δημήτριος Χατάσκος . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Ν	Νικ. Μαυρομιχάτης . . .	Ν
Γεώργιος Φύλλας . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάμπης . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Ν	Ρήγας Παλαμίδης . . .	Ο
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ο	Δ. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	Ν	Λυκούργος Κρεσενίτης . . .	Ν
		Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Ν
		Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
		Χριστόφ. Περόαιδης . . .	Ν
		Ἀντών. Γεωργαντζᾶς . . .	Ν

Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Ν	Γ. Κ. Τυπαλδός . . .	Ν
Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν	Νικόλ. Καλλέργης . . .	Ν
Χριστόφ. Περόαιδης . . .	Ν	Ν. Τζαβέλας . . .	Ν
Ἀντών. Γεωργαντζᾶς . . .	Ν	Β. Πατιμεζᾶς . . .	Ν
Νικόλ. Δελιγιάννης . . .	Ν	Ν. Πιεράκος . . .	Ν
Νικόλ. Σιληβεργός . . .	Ν	Ἰω. Ἀμβροσιάδης . . .	Ν
Ἀναστ. Πολυζωίδης . . .	Ν	Κωνσ. Μεταζᾶς . . .	Ν
Φίλιππος Ἰωάννου . . .	Ν	Π. Νοταρᾶς . . .	Ν

Μετά δὲ τὴν διὰ χειροτονίας παραδοχὴν τῶν ἀθροῶν αὐτοῦ
1, 2, καὶ 3, ἐγένετο ὑποβία ψευδοφωρία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου,
δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ τὸ ὡδε ἐπίσης πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Γερου-
σία παρεδέχθη αὐτὸ διὰ ψήφων 29 κατὰ 4, ἀρνηθέντος ψήφον
ἑνός, ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 8 τ. μ.

Πρωτόκολλον ψευδοφωρίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ μικτῶν γάμων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	Ν	Τσανατάκης Γρηγοράκης . . .	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	Ν	Μ. Α. Καίρης . . .	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	Ν	Ἀντών. Γ. Κριεζῆς . . .	Ν
Τάτσης Μαγγίνας . . .	Ν	Α. Μαυρομιχάλης δὲν ἔχει ψήφον	
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	Ν	Δημήτρ. Πλαπούτας . . .	Ν
Χαράλαμ. Παπαπολίτης . . .	Ν	Ἰωάννης Σταίικος . . .	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς . . .	Ν	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης . . .	Ν
Νικόλ. Πρασσακάκης . . .	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος . . .	Ν
Σπύρ. Τρικούπης . . .	Ν	Δημήτριος Χατάσκος . . .	Ν
Ρικάρδος Τζιούρτζ . . .	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης . . .	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης . . .	Ο	Νικόλ. Μαυρομιχάτης . . .	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος . . .	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαλαλάμπης . . .	Ν
Ἄνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Ν	Γεώργ. Δουδουνιώτης . . .	Ν
Γεώργιος Φύλλας . . .	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος . . .	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης . . .	Ν	Σπύρος Μίλιος . . .	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου . . .	Ν	Ρήγας Παλαμίδης . . .	Ο
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης . . .	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης . . .	Ν
Γ. Παπαηλιόπουλος . . .	Ν	Λυκούργος Κρεσενίτης . . .	Ν
Δημήτριος Βούλγαρης . . .	Ο	Ἀθ. Α. Μισούλης . . .	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μέξης . . .	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης . . .	Ν
Δῆμος Καναλλόπουλος . . .	Ν	Χριστόφ. Περόαιδης . . .	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης . . .	Ο	Ἀντών. Γεωργαντζᾶς . . .	Ν

Νικόλαος Δελιγιάννης	N	N. Τζαβέλας	N
Νικόλαος Σιλιβέργος	N	B. Πατιμεζάς	
Ἀναστ. Πολυζωίδης	N	N. Πιεράκης	N
Φίλιππος Ἰωάννου	N	Ιω. Ἀμβροσιάδης	
Γ. Κ. Τυπάλδος		Κωνσ. Μεταξάς	N
Νικόλ. Καλλέργης	N	Π. Νοταρᾶς	

Ἐτέθη ἀκολουθῶνς ὑπὸ συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ δια-
θέσεως τῶν δημοσίων ἀλάτων, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν
τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνας εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μολονότι τὸ ἅλας ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἄλλων
τροφίμων τῆς πρώτης ἀνάγκης, μὲν ταῦτα ἐτέθη τοῦτο ὑπὸ
τὸν φορμὴν τοῦ μονοπωλείου χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ
δημοσίου, ὅπερ ἐξ ἄλλου μέρους ἀνεδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν
νὰ φέρῃ καὶ νὰ ἔχῃ ἀείποτε ἅλας καθ' ὅλας τοὐλάχιστον τὰς
παράλιους πόλεις. Ἀλλὰ πρὶν ματαίωσιν τῆς ὑποχρέωσιν
ταύτης εἰσάγεται πρώτην ἡδὲ φερόν νομοσχέδιον περὶ καταρ-
γήσεως τῶν μερικῶν ἀποθηκῶν καὶ νὰ πωλῆται τοῦ λοιποῦ τὸ
ἅλας εἰς τὰς ἀλικὰς διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰς
δαπάνης τῆς μεταφορᾶς ἐκ δραχ. 136,409· ἔχουν δι' ἐξοδὸν
μετακομιζόμεναι εἰς τὰς μερικὰς ἀποθήκας . . . Δρ. 75,000

Δι' ἐξοδὸν παραδόσεως ἀπὸ ἀποθηκῶν εἰς ἀποθηκῶν	»	5,000
Διὰ μισθούς ἀποθηκῶν	»	10,000
Δι' ἐνοίκια ἀποθηκῶν	»	8,000
Διὰ φόρον ἁλάτος 6 τοῖς 0/0 ἐπὶ ὀκάδιον 8,000,000	»	38,000
		136,000

Ἐνῶς ἡ Κυβέρνησις ἔχῃ μονοπωλεῖν τὸ ἅλας ὀφείλει νὰ
συστήσῃ καὶ ἄλλας ἀποθήκας ἀκίνη καὶ ὅχι νὰ καταργήσῃ
τὰς ὑπαρκούσας.

Ἡ μικρὰ αὕτη ὀφείλεια τοῦ δημοσίου θέλει ἐπιφέρει γενι-
κὴν σχεδὸν δυσχερέσειαν καὶ ζημίαν εἰς τὸν λαόν ἐπὶ χεῖρα
τοῦ 1,500,000 δραχμῶν.

Ἐάν μὲ εἶπῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς ὅτι αἱ εἰς τὰ παράλια ἀπο-
θήκαι δὲν ἀποτελοῦσι τὸ ὅλον τοῦ κράτους, ἀπαντῶ ὅτι ἀπο-
τελοῦσι τὸ περισσώτερον τοῦ ἡμίσους, διότι ὅλα τὰ πλησιό-
χωρα μέρη τῶν ἀποθηκῶν ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς ὀφείλεις,
ὅτι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ μακροσυσμένα δὲν μίνουσιν ἀμύτοχα κατὰ

τὸ μαλλον καὶ ἥττον καθότι τὸ μέγιστον τῶν ἀλικῶν διαστήμα
εἶναι πλείοτερον.

Οἱ λόγοι, οἵτινες θέλουν προξενήσῃ τὴν δυσχερέσειαν καὶ
τὴν ζημίαν εἰς τὸν λαόν, εἶναι οἱ ἑπομένοι:

Τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν ἀλικῶν, κατὰ
τὰ δημόσια βιβλία, ἀναβαίνει εἰς δραχ. 730,000, ὥστε ἐξά-
γεται ἀλανθᾶτως ὅτι τὸ κατ' ἔτος καταναλισκόμενον ἅλας εἰς
τὸ κράτος ἀναβαίνει εἰς ὀκάδας 9,100,000

Ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν ἐκ τούτου τὸ καταναλισκόμε-
νον ἀπὸ τὰ πλησιόχωρα μέρη τῶν ἀλικῶν τὰ
ὅποια δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίαν καθότι θέλουσιν
ἀγοράζει τὸ ἅλας ὡς καὶ πρότερον πρὸς 8 λεπτά
τὴν ὀκάν, ἦτοι ὡς ἐγγιστα ὀκ. 1,100,000

μένει καταναλισκόμενον ποσὸν ἀπὸ τὰ μακρο-
συσμένα μέρη ὀκάδες 8,000,000

Ἐκ τούτου τὸ μὲν ἡμῖς περίπου, ἦτοι 4,000,000 ἀγορά-
ζουν οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ μέρη τὰ ὅποια κείνται πλησίον
τῶν μερικῶν ἀποθηκῶν, οἵτινες ἐ-φ' ἡγοράζον τὸ ἅλας ἀπὸ
τὰς μερικὰς ἀποθήκας πρὸς 8 λεπτά τὴν ὀκάν, θέλουσι τὸ
ἀγοράζει εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ ἐμπόρους καὶ μεταπράτας τοὐλά-
χιστον ἀνὰ 30 λεπτά, ἦτοι 22 λεπτά περιπλέον, τὸ ὅποion
πλεόνασμα φέρει δραχ. 880,000

Τὸ δὲ ἄλλο ἡμῖς, ἦτοι 4,000,000 ἀγοράζου
οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰ μακροσυσμένα μέρη, οἵτινες
ἐνῷ τὸ ἡγοράζον ἀπὸ ἐμπόρους οἱ ὅποιοι τὸ μετέ-
φερον ἀπὸ τὰς μερικὰς ἀποθήκας πρὸς 20 λεπτά
τὴν ὀκάν, θέλουσι τὸ ἀγοράζει πάλιν μὲν ἀπὸ ἐμ-
πόρου ἀλλὰ μετακομιζόμενον ἀπὸ πλέον μακρο-
συσμένον μέρι, ἦτοι ἀπὸ τὰς ἀλικὰς, τοὐλάχιστον
ἀνὰ 36 λεπτά, ἔχουν 16 λεπτά περιπλέον, τὸ
ὅποion πλεόνασμα φέρει αὐξήσιν ἐκ δραχ. 610,000

Ὀλικὸν ποσὸν ζημίας τῶν κατοικῶν 1,520,000

Οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματός, εἶναι ἀσύμφωνον εἰς τὴν
Κυβέρνησιν νὰ γίνῃ παράττις τοιαύτης δυσχερέσειας καὶ το-
σαύτης ζημίας εἰς τὸν λαόν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἀμφισβᾶλλω, ὅτι
ἡ Κυβέρνησις θέλει εὐρεθῇ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ νὰ
καταργήσῃ τὸ μονοπωλεῖν τοῦ ἁλάτος ἢ νὰ προτείνῃ τὴν ἀ-
κύρωσιν τοῦ προκειμένου νόμου, ἵνα καὶ ἄλλων ἀρτίως ἐπι-
ψηφισθέντων, ἀλλὰ δὲν εἶναι μέτρον συνέσεως τοῦ ν' ἀφίη τις

νά γίνεται τὸ κακὸν καὶ ἔπειτα νά καταγίνεται περὶ τῆς διορθώσεως αὐτοῦ, ὅπερ ὁμοιοῦν μετ' ἐκείνον, ὅστις ἀρνεῖται νά γίνωνται οἱ λησταὶ καὶ ἔπειτα πέρνει τὰ ὄπλα διὰ νά τοὺς καταδιώκῃ εἰς τὰ δάση καὶ εἰς τὰ ὄρη.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συστήματος τούτου ἡ τιμὴ τοῦ αλατος θέλει ὑπερβῇ ἐκείνην τοῦ σίτου, δὲν εἶναι ἀπίθανον νά αναγκασθῶσιν τινες ἐκ τῆς ἀναγκῆς νά προμηθευθῶσιν ἐξωθεν ἢ ἀπὸ αὐτόπηκτα ἀλατα, ὅτε οἱ ἔμποροι καὶ οἱ μεταπράται, ὡς ἔχοντες συμφέρον, νά καταμηνύωσι 30 ἀντὶ 5 ἐνόχους, καὶ οὕτω νά ἀνοιχθῇ πλατεία θύρα δικαστικῶν καὶ δικηγορικῶν ἐξόδων.

Τὸ ἄτοπον τοῦ συστήματος τούτου ἐξάγεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, ἥτις ἀναφέρει, ὅτι οἱ ἀποθηκάριοι δὲν ἐλάμβανον ἐγκαίρως πρόνοιαν διὰ νά ὦσιν ἀκοκύντως ἐρωδιασμένοι αἱ ἀποθήκαι ἀλάτων ἀναλόγως τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὑπῆρχον αἱ ἀποθήκαι ἐρωδιασμένοι ὁ καταναλωτὴς ἀπῆντα μυρίας δυσκολίας, ἐωσφότου προμηθευθῇ ὀλίγην ποσότητα αλατος, διότι ὁ ὑπάλληλος ἦτον ἐνησχολημένος εἰς σπουδιωτέρας ἐργασίας.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ· ἐάν ἡ κυβέρνησις ἢ ὁ ὑπάλληλος αὐτῆς δὲν ἐφροντίζαν ἐγκαίρως νά ἐφοδιάσωσι τὰς ἀποθήκας πρέπει νά τιμωρηθῶσιν οἱ αἵτιοι τῆς ἐλλείψεως καὶ οὐδέποτε νά καταδικασθῇ ὁ ἀθῶος λαός.

Προσέτι ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, ὅτι οἱ ἀποθηκάριοι ἄρνον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς καταναλωτὰς εἰς τὴν διακρίσιν ὀλίγων εὐνοουμένων μεταπρατῶν.

Ενταῦθα ἀπαντῶ, ὅτι ὁ Κ. ὑπουργός δὲν ἔχει δίκαιον νά κατακρίνῃ τοὺς εὐνοουμένους καὶ ἀφωτισμένους τῶν ὑπαλλήλων του, οἵτινες ἔχουν τοὺς λόγους των πρὸς τοῦτο.

Ἀκολούθως ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, ὅτι οἱ ἀποθηκάριοι διὰ νά ὠφελῇ ὡς πλεότερον κατέφευγον εἰς νοθεύσεις αλατος δι' ἄμμου καὶ μυρίων ἄλλων τεχνασμάτων.

Καὶ εἰς τοῦτο ἀπαντῶ κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι δὲν πρέπει νά τιμωρῆται ὁ πῶρος λαός διὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι καθόσον ἀρροῶ τὴν νόθευσιν ἐκ μέρους τῶν ἀποθηκαρίων τὸ νομοσχέδιον δὲν κάμνει κάμμιαν μεταβολήν, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀποθηκάριοι θελοῦσιν εἰσθαι, καὶ κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρει ὅτι ἀντὶ 30 ἀποθηκαρίων θελοῦσιν εἰσθαι δέκα διὰ νά λαμβάνουν τὴν ὠφέλειαν τῶν 30.

Τελευταῖον ἀναφέρει ἡ ἐκθεσις, ὅτι δὲν πρέπει νά μᾶς πτοήσῃ ἡ ἰδέα τῆς ὑπερτιμῆσεως, ἥτις εἶναι συνέπεια τοῦ ἐπικρα-

τούτου συστήματος τοῦ μονοπωλείου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου οἱ ἀδήποτε καὶ ἂν ληρθῶσι προφυλάξεις μέτρα δὲν θέλουσιν εἶσθαι ἀποτελεσματικά.

Εἰς τοῦτο ἀπαντῶ, ὅτι κατακρίνων τὸ μονοπωλεῖον ὁ ὑπουργός κατακρίνει τὴν κυβέρνησιν, διότι οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὸ μονοπωλεῖον τοῦτο. μάλιστα δὲ ἐνῶ ἦτον εὐρυτέρα ἡ ἐλευθερία διὰ τῶν μερικῶν ἀποθηκῶν, περιορίζει αὐτὴν εἰς στενότερα καὶ στενέστερα ὅρια, ἥτοι εἰς 10 ἀλικᾶς, παρὰ τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦται ὅλος ὁ λαός νά ἀγοράζῃ τὸ ἅλας μετὰ γογγυσμοῦ καὶ μεγάλῃς ζημίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνω τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀπήντησεν ὁ Κ. ὑπουργός των Οἰκονομικῶν.

Ἀρκοῦνται, νομίζω, ἐξηγήθην διὰ τῆς ἐκθέσεώς μου ὡς πρὸς τὴν καταργήσιν τῶν διαφορῶν εἰδικῶν ἀποθηκῶν τοῦ αλατος καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου· ἤκουσα ὅμως τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος καὶ δὲν δ' σκελεύομαι νά ἐκφράσω τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ὅλοι οἱ φῶβοι, οἵτινες ἐξερράσθησαν δὲν ἔχουν ὑπόστασιν τινα· τὸ ν' ἀνεμίσκη τις ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ καὶ νά ὑπολογίζῃ τόσα καὶ τόσα ποσά, αὐτὰ θελοῦσιν ἀποτελέσει τὴν ζημίαν τοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ συστήματος, ὅπερ παραδέχεται τὸ νομοσχέδιον, εἶναι εὐκολον, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω ἂν δύναται νά ᾔναι πιστευτὸν ἢ ἀνεκτὸν εἰς τὴν πεποιθήσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐάν δύναται νά ὁρισθῇ ὅτι τὸ ἅλας τὸ τόσον ὠφέλιμον εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅταν ἡ ἐμπορία αὐτοῦ ᾔναι ἐρκετὴ εἰς πάντα, δύναται νά ὑπερτιμηθῇ τοσούτον, ὅσον ἐξέφρασεν ὁ προαγορεύσας. Πῶς θέλει καταργηθῇ ὁ ἀναλλοίωτος νόμος τοῦ ἐμπορίου, ὅστις θέτει εἰς ἑἑν τιμὴν παντοῦ καὶ πάντοτε τὰ εἶδη τῆς παραγωγῆς, διότι ἐάν ὁ εἰς ἔχῃ τὴν πλεονεξίαν καὶ θέλῃ νά ὑπερτιμῇ τὸ εἶδος τοῦ αλατος π. χ. ἐμπυδίζεται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἐμπορευομένου τὸ αὐτὸ εἶδος εὐχαριστομένου νά πωλήσῃ ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ ὀλιγωτέρου κέρδους, καὶ κατὰ συνέπειαν συγκεντρώνοντος εἰς ἑαυτὸν τοὺς ἀγοραστὰς, τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον σύστημα ἦτο καταστρεπτικόν, ἂν καὶ εἰς τὸ φαινόμενον ἐλογίζετο ὡς ενεργητικόν, διότι ἡ Κυβέρνησις ἀναδεχομένη νά πωλήσῃ παντοῦ τὸ ἅλας διὰ τῶν ἀποθηκαρίων τῶν μερικῶν ἀποθηκῶν παρεμπόδισε τοὺς ἰδιώτας ἐμπόρους τοῦ τὸ νά ἐπιβῶσιν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἐμπορίου, ἔχοντος τὴν πρόληψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὴν φροντίδα τῆς πωλήσεως τῶν ἀλάτων· ἀλλὰ τὸ δημόσιον δὲν ἔπρεπε νά ἐ-

πέμψη έχει όπου δὲν ἔπρεπε, δὲν ἔπρεπε λέγειν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ιδιωτικὴν ἐνέργειαν εἰς τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἐμπορίας καὶ καταναλώσεως. Ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀνικανότητος καὶ συνενοχῆς τοῦ ἀποθηκαρίου πολλάκις συνέβαινε νὰ συγκρατηθῶσι μεγάλα ποσότητες ἀλατος εἰς χεῖρας κερδοσκοπῶν καὶ νὰ προσέλθῃ ἡ ὑπερτίμησις. Τὸ μονοπώλειον τοῦ ἀλατος εἰς χεῖρας τοῦ δημοσίου θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ, διότι μετ' αὐτοῦ συγκρατᾶται καὶ ὁ πόνος αὐτός· τὸ σύστημα τοῦτο ὑπάρχει καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ὁ λαὸς ἀγοράζων τὸ ἅλας πληρώνει τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἀνήκουσαν εἰς τὸ δημοσίον καὶ οὐσαν πολὺ ἀνωτέραν τῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ κέρδους τοῦ ἐμπορίου, καὶ ὅμως δὲν ὑφίσταται οὔτε ὁ κίνδυνος τῆς ἐλλείψεως οὔτε ὁ κίνδυνος τῆς ὑπερτιμῆσεως.

Ἐπανέλαβεν ὁ Γερ. Κ. Μαγγίνας. Ὁ Κ. ὑπουργὸς ἀνέκρινε μετὰ τασούτου τόνον, ὅσος ἤρκει ν' ἀπαρτίσῃ ἀπειλὴν, ἀλλ' οὐδέποτε ὁ τόνος δύναται νὰ καταστήσῃ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, ἐγὼ θέλω προσθέσει ὅτιγα τινὰ μετὰ τῆς δευτέρας ἡσυχίας, καὶ παρατρώω ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὸ μονοπώλειον τοῦ ἀλατος, ὅπερ ἔχει εἰς χεῖρας τῆς ἡ Κυβερνήσεως, καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐμπορίου ἢ ἄλλου τινὸς νὰ ἀγοράσῃ ἐξ αὐτῆς τὸ ἅλας· ἀλλ' ἡ βουλὴ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους παρίστα διηρημένῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἔθνους· εἶπεν, ὅτι τὸ ἔθνος, ὡς ἐν Γαλλίᾳ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀξίαν τοῦ ἀλατος, τὰ ἐξόδα καὶ τὸ κέρδος τῶν ἐμπόρων· ἀλλὰ διατὶ νὰ τιμωρῆται οὕτω τὸ ἔθνος, ἐνῶ τὸ ἔθνος αὐτὸ συμφωνεῖ μετὰ τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἐνῶ τὸ ἔθνος αὐτὸ συναρῶντες ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ δικαιοῦματος τοῦ μονοπωλείου νὰ ἔχῃ παντοῦ τὴν εὐκολίαν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἀλατος διὰ τῆς κατὰ τὰ πλείστα μέρη σιττάσεως ἰδιαιτέρων ἀποθηκῶν. Τελειόντων ἐπαναλαμβάνω αὖθις, ὅτι τὸ πικρὸν νομοσχέδιον εἶναι ἐπιζήμιον εἰς τὸν λαὸν καὶ πρόξενον μεγάλων δυσαρρεσκειῶν.

Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ἐκ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν εἰπόντων πολλὰ παραδείγματα, ἐξ ὧν, ὡς παρετήρησαν, ἀποδεικνύονται ἐπιβλαβεῖς αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, ὁ Κ. Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐπὶ τέλους περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Ψηφοφορία· ἔπειτα γενομένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐξήχθη, κατὰ πρωτόκολλον προσηρῶμενον ὧς, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 24 κατὰ 7.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τῶν δημοσίων ἀλάτων.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . .	N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Δημήτριος Χατσίσης
Τάτσης Μαγγίνας	O	Δημήτριος Χρηστίδης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Νικόλαος Μαυρομάτης
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	O	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ἰάκωβος Παξιμάδης	N	Γεώργ. Δουδουνιώτης
Νικόλ. Πρασσανάκης	N	Κωνστ. Προβιλέγιος
Σπυρ. Τρικούπης		Σπύρος Μίλιος
Ρικάρδης Τζιωρτζ		Ῥήγας Παλαμίδης
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	O	Δ. Α. Κουντουριώτης
Βασίλ. Χρηστακόπουλος		Λουκάριος Κρεστανίτης
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου		Ἀθ. Α. Μισοῦλης
Γεώργιος Φύλλας		Α. Γ. Κουντουριώτης
Ἰωάννης Θεωτόκης		Χριστόφ. Παρριχίδης
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	N	Ἀντών. Γεωργαντᾶς
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	N	Νικόλ. Δελιγιάννης
Γ. Παπαηλιόπουλος		Νικόλ. Σιληβέργης
Δημήτρ. Βούλγαρης	N	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Νικόλαος Ἰω. Μέξης	N	Φίλιππος Ἰωάννου
Δῆμος Κανελλόπουλος	N	Γ. Κ. Τυπάλδης
Κ. Κανάρης	O	Νικόλ. Καλλέργης
Γεωργιάκης Γρηγοράκης		Ν. Τζαβέλας
Μ. Α. Καίρης	N	Β. Πατιμέζας
Ἀντών. Γ. Κριεζῆς		Ν. Πιεράκος
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	N	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Δημήτρ. Πλαπούτας		Κωνσ. Μεταξᾶς
Ἰωάννης Σταΐκος		Η. Νοταρᾶς

Ἀναγνωσθέντα ἔπειτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1 μέχρι τοῦ 9, καὶ τοῦτου συμπεριλαμβανομένου, ἐγένοντο δι' ἐδικῆς χειροτονίας δικτὰ ὅπως ἔχουσι·

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 24 κατὰ 7 ὡς τὸ ἐπισυνημμένον ἐπίσης ὡς πρωτόκολλον ψηφοφορίας· ἔχει δὲ ὅπως ὑπεβλήθη ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 4 π. μ.

(Προκτ. Γερουσι. τῆς Α'. Συνόδου 2'. Περὶ τοῦ)

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθήσεως τῶν ἐγκυρίων ἀλάττω.

Γεώργ. Μ. Ἀντιωνόπουλος . . . N	Ἀναστ. Μαυρομιχάλης
Ιωάν. Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Σπυρίδ. Κελογερόπουλος . . . N	Δημήτριος Χαταΐστας . . . O
Τάτιζος Μαγγίνης O	Δημήτριος Χρηστιάδης . . . N
Ἀναγνώστης Μανραγίδης . . . N	Νικόλ. Μαυρομιχάτης N
Χαράλ. Παπαπολίτης O	Ἀναστ. Σ. Χαραλάμπης
Ιακώβος Παζιμάδης N	Γεώργ. Αποδομινιώτης N
Νικόλ. Πρασσάκας N	Κωνσ. Προβιάδης
Σπυρ. Τριανόπης	Σπύρος Μίλιος
Γεώργιος Τζιωρτζ	Ῥήγας Παλαμιδής
Αθανάσιος Γρηγοριάδης . . . O	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .
Βασ. Χρηστακόπουλος	Λυκούργος Κρεστινίτης . . . O
Ἄνδρ. Χ. Αναγνώρου	Ἀθ. Α. Μιαούλης N
Γεώργιος Ψύλλας	Α. Γ. Κουντουριώτης
Ιωάννης Θεοτόκης	Χριστόφ. Παρραϊδής
Ιωάννης Χ. Πέτρου N	Ἀντών. Γεωργιαντάς N
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης N	Νικόλ. Δελιγιάννης
Γ. Παπαηλιόπουλος	Νικόλ. Σιλιχέρως N
Δημήτριος Βούλγαρης N	Ἀναστ. Πολυζωίδης N
Νικόλαος Ιω. Μέζης	Φίλιππος Ιωάννου N
Ἄνδρ. Κανελλόπουλος N	Γ. Κ. Τυπάλδος
Κωνσταντῖνος Κανάρης O	Νικόλ. Καλλέργης N
Τσανετιάκης Γρηγοράκης	Ν. Τζαβέλας N
Μ. Α. Καίτης N	Β. Πετιμεζάς
Ἀντώνιος Γ. Κριεζής	Ν. Πιεράκης N
Ἀντών. Μαυρομιχάλης N	Ιω. Ἀμδερσιιάδης
Δημήτρ. Παπαούτας	Κωνστ. Μεταξάς O
Ἰωάννης Στάϊκος	Π. Νοταρᾶς

Ἀκολουθῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀνέγνω ν νομοσχέδιον περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, ἐνηλικιότητος καὶ ἀπαγορεύσεως ἔχον ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

ὑποβάλλοι κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀνηλικίων, ἐπιτροπείας, χειρουργείας καὶ κηδεμονίας αὐτῶν ἀναγέρομαι δι

πρὸς ὑποστηρίξιν του εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθείσαν ἐκθεσὶν μου.

Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὸ ἡ Γερουσία ὅσον τάχος.
Ἀθήναι 9 Αὐγούστου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παραγγέλλομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον καὶ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

Μ. ΠΟΤΑΝΣ.

Ἐψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ ἀνηλικίων, ἐπιτροπείας, χειρουργείας καὶ κηδεμονίας αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀνηλικιότητος.

Ἄρθρον 1.

Ἀνηλικὸς ἐστὶν ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἀνηλικὸς, μὴ συμπληρώσας τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας, δὲν ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν ἀθεμίτων αὐτοῦ πράξεων. Συμπληρώσας δὲ τὸ δέκατον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος, ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν ἀθεμίτων αὐτοῦ πράξεων, ἐὰν ἀποφασισθῇ ὅτι ἐνήργησεν αὐτὰς μετὰ διακρίσεως.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους ὑποχρεοῦται ἐκ τοιούτων πράξεων ὡς καὶ οἱ ἐνήλικοι.

Άρθρον 3.

Ὁ ἀνήλικος δὲν δύναται ἄνευ συναίνεσις τοῦ πατρὸς, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποῖου διατελεῖ ἡ τοῦ ἐπιτρόπου, νὰ συναμολογήσῃ ὑποχρέωσιν, ἢ ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὴν περιουσίαν του· πάντα δὲ εἰς αὐτὸν γενομένη καταβολὴ τὸν υποχρεοῖ μὲν εἰς ἀπόπαισιν τοῦ ληφθέντος ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον καθόσον ἐκ τούτου εἶναι πλουσιώτερος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ἐκτός ἐάν ἐξ ἰδίου δόλου ἐγκαταίωσῃ τὴν ἐκ τῆς καταβολῆς αὐξήσιν τῆς περιουσίας του.

Αἱ τῶν διατάξεων ταύτων δὲν ἀνατρέπονται οἱ ὅρισμοί τῶν άρθρων 101—106.

Άρθρον 4.

Νομικὴ πρᾶξις τοῦ ἀνήλικου, δι' ἣν ὁ νομος ἀπαιτεῖ πρὸς τὴν συναίνεσιν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὠρισμένως διατυπώσεις (άρθρα 61, 66, 67, 70, 71, 73, 74, 75, 76, καὶ 77), εἶναι ἄκυροι, ἂν δὲν ἐτηρήθῃσαν αἱ διατυπώσεις αὗται, καίτοι ὑπαρχούσης τῆς συναίνεσις τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου.

Άρθρον 5.

Ὁ ἀνήλικος συμπληρώσας τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας δύναται νὰ διαθέσῃ ἄνευ τῆς συναίνεσις τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου πᾶν ὅ,τι κερδαίνει διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας, ἢ τῇ ἐδόθῃ πρὸς χρῆσιν του.

Άρθρον 6.

Εἰάν ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἐπίτροπος ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν συμπληρώσαντα τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας νὰ ἐκμισθώσῃ τὰς ἐργασίας του, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνήλικου συναφθεῖσα τοιαύτη σύμβασις δὲν δύναται νὰ διαρρήχῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου εἰμὴ ἔνεκα σπουδαίων λόγων.

Άρθρον 7.

Πᾶν ὅ,τι ὑποχρεοῖ τοὺς ἀνέλίκους ἄνευ τῆς συναίνεσις αὐτῶν, ὑποχρεοῖ καὶ τοὺς ἀνέλίκους.

Άρθρον 8.

Ὁ συμπληρώσας τὸ 18 ἔτος ἀνήλικος δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 3, ἐάν ἀποδείχθῃ, ὅτι, κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ νομικῆς πράξεως, ἐπείσθη διὰ δόλου τὸν μετ' αὐτοῦ ἐπιχειρήσαντα τὴν πράξιν, ὅτι εἶναι ἀνήλικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐπιτροπείας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ἐπιτροπείας ἐν γένει.

Άρθρον 9.

Ὁ ἀχειράφτος ἀνήλικος, ὁ μὴ ὑποκαίμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς, διατελεῖ ὑπὸ ἐπιτροπείαν.

Ἐπίσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν διατελεῖ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς ἀνήλικος, ἐάν ὁ πατὴρ ἀδυνατῇ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ δὲ μῆτηρ εἴτε δὲν ζῇ, εἴτε ἀδυνατεῖ ν' ἀναπληρώσῃ αὐτόν.

Διορίζεται δὲ εἰδικὸς ἐπίτροπος εἰς τὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς διατελοῦντα, πρὸς ἀντιπροσώπευσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν πράξεων, καθ' ἃς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἀντίκεινται πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἐπιτροπείας τῆς μητρός.

Άρθρον 10.

Εἰάν ὁ πατὴρ ἀπολέσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, κερυγθῇ ἄφαντος, ἢ ἀποδύωσῃ, ἢ ἐπιτροπεία τῶν τέκνων ἀνήκει αὐτοῦ καίως εἰς τὴν μητέρα.

Άρθρον 11.

Ὁ πατὴρ ἐξασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν δύναται διὰ δικήν, ἢ διὰ δηλώσεως γενομένης ἐνώπιον εἰρηνοδίκου, ἢ συμβολαιογράφου, νὰ διορίσῃ τῇ μητρὶ, καλουμένη εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, σύμβουλον, ἄνευ τῆς συναίνεσις τοῦ ὁποῖου δὲν δύναται ἡ μήτηρ νὰ πράξῃ τι τῶν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἀναγομένων. Ἀλλ' ἐάν ὁ πατὴρ εἰδικῶς ὀρίσῃ τὰς πράξεις, καθ' ἃς ἡ μήτηρ χρήσῃ τῆς συναίνεσις τοῦ συμβούλου, ἢ ἐπίτροπος ἔχει πλήρη τὴν ἐκουσίαν νὰ ἐπιχειρῇ μόνη τὰς λοιπὰς. Καὶ τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τινὸς τῶν συγγενῶν, καὶ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, νὰ διορίσῃ εἰς τὴν μητέρα, καλουμένην εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, τοιοῦτον σύμβουλον, ἐάν αὕτη, ζῶντος τοῦ πατρὸς, ἀνελάβῃ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν τέκνων, ἔνεκα πάσης τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ὁ σύμβουλος εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν, ἂν ἐκ δόλου ἢ ἐκ μεζήκωνος βλάβης συνήνεσιν εἰς πράξεις ἐπικινδύνους ζημίαν

εἰς τὸν ἀνῆλικον. Ἡ ἑλλείψις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ συναίνεσεως δὲν δύναται νὰ ἐλαφρῇ τοὺς καλῇ τῇ πίστει μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς συμβαλλομένους.

Ἄρθρον 12.

Ἐάν ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ ἀνδρός, μὴ ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ ἄλλα ἀχειράρετα ἀνήλικα τέκνα, ᾗναι, ἢ λέγῃ ὅτι εἶναι ἐγκυος, διορίζεται ἐμβρυωρὸς, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· γεννηθέντος δὲ τοῦ παιδίου, καθίσταται ἐπίτροπος ἡ μήτηρ, ὃ δὲ ἐμβρυωρὸς εἶναι αὐτοδικαίως παρεπίτροπος.

Ἄρθρον 13.

Μήτηρ θέλουσα νὰ ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, ὀφείλει προηγουμένως νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 646 τῆς πολ. δικονομίας, ὅτε ἐξακολουθεῖ ἐπιτροπεύουσα, μέχρις αὐτὸ δικαστήριον ἢ διατηρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, ἢ διορίσῃ νέον ἐπίτροπον, καὶ ὁ διορισθεὶς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του· μὴ προκαλέσασα δὲ τὸν διορισμὸν τοῦτον παύει αὐτοδικαίως τῆς ἐπιτροπείας, καὶ ὁ νέος σύζυγος εἶναι εἰς ὁλόκληρον μετ' αὐτῆς ὑπεύθυνος ἕνεκα τῆς πρὸ τοῦ γάμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας, ὡς ἐάν ἦτον ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 14.

Ἐάν ἡ μήτηρ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, τὸ δικαστήριον διορίζει συνεπίτροπον τὸν νέον σύζυγον, ὅστις καθίσταται εἰς ὁλόκληρον ὑπεύθυνος μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ περὶ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 15.

Μήτηρ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ αὐτοδικαίως παύσασα τῆς ἐπιτροπείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὁρισμένα, δύναται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπίτροπος, ὅτε ὁ νέος σύζυγος διορίζεται συνεπίτροπος, καὶ καθίσταται ὡς τοιοῦτος εἰς ὁλόκληρον ὑπεύθυνος ἕνεκα τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 16.

Ἐάν ὁ νέος σύζυγος παύσῃ ἢ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐπιτροπείας δι' οἰονδήποτε λόγον, ἐκτὸς φρενοβλαθείας, ἡ μήτηρ παύει αὐτοδικαίως νὰ ᾗναι ἐπίτροπος, ἢ δὲ ἕνεκεν οἰουδήποτε λόγου παύσις τῆς ἐπιτροπείας αὐτῆς συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν τοῦ συνεπιτροπῆς.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τοῦ διὰ τελευταίας βουλῆσεως διοριζομένου ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ πατὴρ ἐξασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν δύναται, μὴ ὑπαρῶντος μητρὸς, ἢ μὴ δυναμένου νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, νὰ διορίσῃ διὰ διαθήκης ἢ διὰ δηλώσεως γενομένης ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου, ἐπίτροπον τῶν ἀνηλίκων τέκνων του.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἡ μήτηρ ὅταν ἐξασκῇ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ ἀναπληροῖ κατὰ τοῦτο τὸν πατέρα.

Ἐάν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ ἀνακτήσωσι τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῆς, ἀργεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν διορισμὸς τοῦ ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 18.

Μήτηρ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ μὴ διατηρηθεῖσα ἢ μὴ διορισθεῖσα ἐπίτροπος τῶν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνων τῆς, δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ἐπίτροπον αὐτῶν. Ἐάν δὲ αὐτὴ διατηρηθῇ ἢ διορισθῇ ἐπίτροπος, ἢ παρ' αὐτῆς γενημένη ἐκλογὴ δύναται τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύει, ἐάν ἐπικυρώσῃ αὐτὴν τὸ δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν ἀνιόντων.

Ἄρθρον 19.

Ἐν ἑλλείψει τῆς ἐπιτροπείας τῆς μητρὸς ἢ τῆς ἐκ τελευταίας βουλῆσεως, ἡ ἐπιτροπεία ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς πατρός πάππον, ἢ ἐν ἑλλείψει τούτου, εἰς τὸν πρὸς μητρός, ἐν ἑλλείψει δὲ καὶ τούτου, εἰς τὸν πρὸς πατρός ἢ τὴν πρὸς μητρός μὴ ἐλθοῦσαν εἰς γάμον μάμμην, ἐν ἑλλείψει δὲ καὶ αὐτῶν, εἰς τοὺς ἀπώτεροι ἀνιόντας. Καὶ ἡ μὲν πρὸς πατρός μάμμη προτιμᾶται τῆς πρὸς μητρός, ὃ δὲ πρὸς πατρός ἀπώτερος ἀνίων τοῦ πρὸς μητρός, ἰσοβάθμην ἀνιόντας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 13—16 ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν μάμμην.

Ἄρθρον 20.

Ἐάν ὁ ἀνῆλικος δὲν ἔχῃ μήτε πρὸς πατρός μήτε πρὸς μητρός πάππον ἢ μάμμην, πρὸς δὲ τὸ ἐπιτροπεύειν συνέρχονται δύο τοῦ ἀπώτερου βαθμοῦ ἀνιόντες, ἀμφότεροι εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ ἀνηλίκου γραμμὴν ἀνήκοντες, λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐπιτροπείαν ὁ πρὸς πατρός πάππος τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνηλίκου.

Άρθρον 21.

Εάν συντρέχουν δύο πρὸς μητρός πρόπαπποι, τὸ δικαστήριον διορίζει τὸν ἑτερον αὐτῶν προσηγμένους γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διοριζομένου ἐπιτρόπου.

Άρθρον 22.

Μὴ ὑπάρχοντος ἐπιτρόπου ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 10—21 ἀναφερομένων, ἢ ἐὰν ὁ ὑπάρχων ἀπηλλάγη, παρῆλθῃ ἢ ἐπαύθῃ τῆς ἐπιτροπείας, διορίζεται ἐπίτροπος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐπιμελεῖς τῶν συγγενῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, προσηγμένους γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζεται καὶ ὁ κατὰ τὸ τρίτον εἰδ. τοῦ ἀρθρου 9 εἰδικὸς ἐπίτροπος.

Εἰς καταπτώσεις δὲ περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 649 τῆς Πολ. Δικονομίας.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄.

Περὶ τοῦ παρεπιτρόπου.

Άρθρον 23.

Κατὰ πάσαν ἐπιτροπείαν ὑπάρχει παρεπίτροπος διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, προσηγμένους γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἔργον τοῦ παρεπιτρόπου εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ν' ἀναπληρῇ αὐτὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν πράξεων, καθ' ἃς τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνῆλικου συγκρούονται πρὸς τὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

Άρθρον 24.

Πᾶς ἐπίτροπος ὀφείλει, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ οἰσμένα, τὸν διορισμὸν παρεπιτρόπου. Ἄν δὲ ἐπιληφθῇ πρότερον τῆς διαχείρισως, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν δύναται, προσηγμένους γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ν' ἀπαύσῃ αὐτὸν τῆς ἐπιτροπείας. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἔχει ὁ ἀνῆλικος τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάσθωσιν τῆς ἐξ αἵματος ἀθήποτε βαθμίας ἐπιγενομένης αὐτῷ ζημίας.

Άρθρον 25.

Ἐπὶ τῆς δικαιοκτικῆς ἐπιτροπείας ὁ παρεπίτροπος διορίζεται συνάμα μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

Άρθρον 26.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ παρεπιτρόπου οὐδέποτε δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἐπίτροπος· ὁ δὲ παρεπίτροπος δὲν λαμβάνεται ἐκ τῆς γραμμῆς εἰς τὴν ἀνήκει ὁ ἐπίτροπος, ἐκτὸς ἂν αὐτὸς ᾖ καὶ ἀμφιθαλὴς τοῦ ἀνῆλικου ἀδελφός.

Άρθρον 27.

Ὅταν ἡ ἐπιτροπεία σχολάσῃ, ἡ δι' ἀφάνειαν τοῦ ἐπιτρόπου ἐγκαταλειφθῇ, ὁ παρεπίτροπος δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτὸς τὸν ἐπίτροπον, ἀλλ' ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐκ τούτου προσηγνησόμενας τυχόν εἰς τὸν ἀνῆλικον ζημίας, νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν νέου ἐπιτρόπου.

Άρθρον 28.

Ἄμα παύσῃ ἡ ἐπιτροπεία, παύσους καὶ τὰ ἔργα τοῦ παρεπιτρόπου.

Άρθρον 29.

Αἱ ἐν ταῖς τμήμασιν Π. καὶ Θ'. τοῦ παρόντος κεφαλαίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς παρεπιτρόπους· ἀλλ' ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται οὔτε τὴν ἀποπομπὴν τοῦ παρεπιτρόπου νὰ προκαλέσῃ, οὔτε μέλος νὰ ᾖ καὶ τοῦ πρὸς ταῦτα συγκαλουμένου συγγενικοῦ συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Ζ΄.

Περὶ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Άρθρον 30.

Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον συγκροτεῖται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἐξ ἑω: ὁκτώ τὸ πολὺ ἐκ τῶν πλεονεκτέρων συγγενῶν τοῦ ἀνῆλικου, διαμενοντῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ λαμβανομένων ἐξ ἡμισίας ἐκ τῶν πρὸς πατρός καὶ μητρός συγγενῶν, τῶν καὶ εὐθεῖαν γραμμὴν παντὸς βαθμοῦ ἀγγιστίων, τῶν δὲ τῆς πλαγίας μέχρι τοῦ δευτέρου. Ὁ ἐξ αἵματος συγγενὴς προτιμᾶται τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐξ ἀγγιστίας, ἐκ δὲ τῶν ἰσοβαθμίων προτιμᾶται ὁ πρεσβύτερος. Οἱ ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἀνιόντες, καὶ ἂν ᾖσιν ὑπὲρ τοὺς ὀκτώ, προσκαλοῦνται πάντες.

Εἰς ἀπόστασιν δύο μυριομέτρων δὲν εὐρίσκωνται συγγενεῖς, παραλαμβάνονται συγγενεῖς ἐπωτέρω κατοικοῦντες, ἢ φίλοι ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἀνῆλικου.

Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 49 πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν ἀνίκανοι δὲν δύναται νὰ ᾖν μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· ἡ δὲ μήτηρ, καὶ τοι ἀνῆλικος, δύναται νὰ ᾖν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Τὰ τρία τέταρτα τῶν συγκαληθέντων ἀκούσι πρὸς συνεδρίασιν. Ἐκαστος δὲ αὐτῶν δύναται νὰ παραταθῇ δι' εἰδικῶς πληρεξουσίου, ὅστις δὲν συγχωρεῖται ν' ἀντιπροσωπεύῃ ὑπὲρ τὸν ἑνα.

Ἄρθρον 31.

Ὁ εἰρηνοδίκης συγκαλεῖ ἐγγράφως τὰ μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερομένων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὁρίζει ἐν τῷ συγκαλητηρίῳ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις, τόπος δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶναι, ἂν δὲν ὡρίσθῃ ἄλλο τι, ἡ οἰκία τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ ᾔνῃ βραχυτέρα τοῦ 24 ὡρῶν. Ἐάν ὅμως τις τῶν συγκαλουμένων δὲν κατοικῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὁ εἰρηνοδίκης ὁρίζει τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως, ὑπολογίζων μίαν ἡμέραν κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τριῶν μυριομέτρων.

Ἄρθρον 32.

Οἱ συγκαληθέντες, ἢ εἰδικοί αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προστίμῳ πέντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλει ἀνεκκλήτως ὁ εἰρηνοδίκης· ἀνατρέπεται δὲ ἡ ἀπόφασις ὑπ' αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδευχθῇ, ὅτι ὑπῆρξε νόμιμον κώλυμα.

Ἄρθρον 33.

Τὰ βουλευμάτα τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειονοψηρίαν· ἡ δὲ ψῆφος τοῦ εἰρηνοδίκου νικᾷ ἐν περιπτώσει ἰσοψηρίας. Ἐάν δὲ κατὰ τὴν ψηφοφρίαν σχηματισθῇ πλείονες τῶν δύο γνώμων, καὶ δὲν ὑπάρχῃ πλειονοψηφία, ἡ γνωμοδότησις καταρτίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 178 καὶ 179 τῆς πολ. δικονομίας ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Π'.

Περὶ τῶν λόγων τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 34.

Ἀπαλλάττονται τῆς ἐπιτροπείας α) τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰογενείας, οἱ ὑπουργοί, οἱ βουλευταί, οἱ γερουσιασταί, οἱ νομάρχαι, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς.

β) Οἱ ἐνεργυόντες δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ ὅπου ἐπάγεται αὐτοῖς ἡ ἐπιτροπεία, ἐάν ἐκ τούτου καθίσταται δυσχερὲς ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιτροπείας.

γ) Οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐπιτετραμμένοι δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

δ) Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ καὶ

ε) Οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθ. 49 ἐδαφ. ε.

Ἄρθρον 35.

Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἀπαλλαγῆς εἶναι ἀπαράδεκτοι μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐπιτροπείας, ἐκτὸς ἐν ὃ τῆς ἀπαλλαγῆς λόγος ἐπελθὼν, ἢ γενόμενος γνωστός μετὰ τὴν ἀποδοχὴν, προτείνεται ὡς λόγος παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 36.

Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας, δύναται ὁ τῆς ἐπιτροπείας ἀπαλλαγεί, ἢ παραιτηθεῖς, νὰ διορισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ διορισθέντος αἰτήσῃ, καὶ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 37.

Ὁ μὴ ὢν συγγενὴς ἢ ἀγγιστεὺς τοῦ ἀνελίκου ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπείαν αὐτοῦ μόνον ὅσκις δὲν ὑπάρχῃ εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων συγγενὴς ἢ ἀγγιστεὺς, ἢ αὐτὸς πρὸς τὸ ἐπιτροπεύσαι, ἢ ὁ ὑπάρχων ἀπηλλάχῃ.

Ἄρθρον 38.

Ὁ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον συμπληρώσας ἔτος δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐπιτροπείας ἐπαχθείσης αὐτῷ, ὅδε συμπληρώσας τὸ ἐβδομηκοστὸν δύναται καὶ νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀποδεκτῆς γενόμενης ἐπιτροπείας.

Ἄρθρον 39.

Νόσημα χρόνιον εἶναι λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ἐπαχθείσης ἐπιτροπείας, ἐπελθὼν δὲ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς εἶναι λόγος παραιτήσεως.

Ἄρθρον 40.

Δύο ἐπιτροπείαι εἶναι λόγοι ἀποχωρῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τρίτης, μία δὲ καὶ μόνη ἀνατεθείσα εἰς σύζυγον ἢ πατέρα, εἶναι λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ δευτέρας.

Ἄρθρον 41.

Πέντε γνησίων τέκνων πατὴρ, ἀπαλλάττεται πάσης ἐπιτροπείας· πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου συγκαταλέγονται τὰ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀποθάνοντα τέκνα. Συγκαταλέγονται ἐπίσης καὶ τὰ ἄλλως πως ἀποβιώσαντα, ἂν κατέλιπον τέκνα.

Ἄρθρον 42.

Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτροπείας ἀπόκτησις πέντε γνησίων τέκνων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς λόγος παραιτήσεως τῆς ἐ-

πιτροπείας, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 43.

Ἄν ὁ προτεινόμενος ἐπίτροπος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου παρευρεθῇ εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἀμέσως τοὺς πρὸς ἀπαλλαγὴν λόγους περὶ ὧν, χρεῖας καλούσης, ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον. Οἱ τοιοῦτοι λόγοι, προτεινόμενοι βραδύτερον, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 44.

Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος δύναται νὰ υποβάλλῃ τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς αἴτησιν του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρ. 610 καὶ ἐπ. τῆς πολ. δικονομίας ὠρισμένα, εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀπ' ἧς τῷ ἐπιδοθῇ ἡ τοῦ διορισμοῦ του ἀπόφασις· ἡ προθεσμία αὕτη ἐκτείνεται, προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶσαν τριῶν μηνιαίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ διορισθέντος. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα τοιαύτη πρότασις καθίσταται ἀπαράδεκτη.

Ἄρθρον 45.

Ἐάν γαίη δεκτὴ ἡ περὶ ἀπαλλαγῆς αἴτησις αὐτοῦ, τὰ δικαστικά ἐξόδα ἐπιβάλλονται εἰς ὄφρος τοῦ ἀνηλίκου.

Ἄρθρον 46.

Οἱ ἐκ τελευταίας βουλῆσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὴν ἐπιτροπείαν καλούμενοι ὀφείλουσι νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς αἴτησιν ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀπ' ἧς λάβωσι γνῶσιν ὅτι ἐκλήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 44 καὶ 45 ὠρισμένα.

Ἄρθρον 47.

Ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπιτροπείαν τῶν ἰδίων αὐτῶν κατιόντων, δύνανται δὲ καὶ νὰ παραιτηθῶσιν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τινα τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων λόγων ἀπαλλαγῆς.

Ἄρθρον 48.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας παραιτήσις ζητεῖται κατὰ τὰ ἀρθρ. 610 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

ΤΜΗΜΑ Θ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν ἀνταποσφηνῶν, καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς παύσεως τῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρον 49.

Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ᾔναι.

α.) Οἱ ἀνήλικοι.

β.) Οἱ δικαστικῶς ἀπηγορευμένοι, καὶ ὑπὸ δικαστικῶν ἀντελήπτορα διατελοῦντες.

γ.) Οἱ πιωχεύταντες καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες, ἐκτὸς πτωχευσάσης γυναικὸς ὡς πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῆς κατιόντας.

δ.) Αἱ γυναῖκες, ἐκτὸς τῆς μητρὸς, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 13 καὶ 16 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, καὶ πάσης ἄλλης ἀνιούσης, μὴ δικατελοῦσης ἐν νέῳ γάμῳ.

ε.) Οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ μοναχοί· ὡσαύτως οἱ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, ὅταν πρόκηται περὶ ἄλλης ἐπιτροπείας ἢ τῆς τῶν ἰδίων αὐτῶν κατιόντων.

ς.) Οἱ ἀλλοδαποὶ, προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀνηλίκων.

ζ.) Οἱ δικαζόμενοι μετὰ τοῦ ἀνηλίκου περὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, ἢ περὶ οὐσιώδους μέρους τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἢ ὧν οἱ κατιόντες, οἱ ἀνιόντες, ἢ ὁ σύζυγος, ἔχουσι τοιαύτας δίκας μετὰ τοῦ ἀνηλίκου.

η.) Οἱ καταδικασθέντες εἰς ποινὴν κακουργήματος, ἢ πλημμελήματος, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἀρθρῷ 23 τοῦ ποιν. νόμου ὠρισμένα.

θ.) Οἱ ὁμολογουμένως κακῆς διαγωγῆς.

ι.) Οἱ ἐπιτροπείας τινὸς ὡς σφετερισταὶ ἀποβληθέντες.

Ἄρθρον 50.

Ἐάν τις τῶν ἀνωτέρω λόγων ὑπάρξῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπιτροπείας, ὁ ἐπίτροπος παύεται αὐτῆς. Ὡσαύτως παύονται καὶ οἱ κατὰ τὴν διαχείρισιν ἀνεπιτήδευτοι ἢ σφετερισταὶ ἀναφανέντες.

Ἄρθρον 51.

Ἡ παύσις τοῦ ἐπιτρόπου κατὰ μὲν τὰς περιπτώσεις β'. γ'. δ. καὶ ι. τοῦ ἀρθροῦ 49 ἐπέρχεται αὐτοδικαίως, κατὰ πάσας δὲ τὰς λοιπὰς, ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παρεπιτρόπου, ἢ συγγενῶν τοῦ ἀνηλίκου, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, περιλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, ἢ τοῦ εἰσαγγελλοῦ, προηγουμένης γνωμοδότησεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Κατὰ τὴν περὶ παύσεως δικαστικὴν συζήτησιν, κλητεύεται ὁ ἐπίτροπος, προσίτι καὶ ὁ παρεπίτροπος, ἂν δὲν ὑπέβαλε τὴν περὶ παύσεως αἴτησιν.

Άρθρον 52.

Οι προκαλούντες την σύγκλησιν του συγγενικού συμβουλίου συγγενείς δύνανται να παρεμβώσιν εις την περί παύσεως δίκην.

ΤΜΗΜΑ Ι'.

Περί ανατροφής ανηλίκων.

Άρθρον 53.

Η επιμέλεια της ανατροφής του υπό επιτροπείαν ανηλίκου ανήκει αυτοδικαίως εις την μητέρα, εκτός αν αυτή υπάγεται εις τας περιπτώσεις των άρθρων 6', ή 8'. και 1. του άρθρου 49. Εν δε τη περιπτώσει του 6δ. ζ'. του αυτού άρθρου, εάν τας εν αὐτῷ δίκας ἔχῃ αὐτὴ ἡ μήτηρ ἢ ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἡ τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 48 ἐπαύθη τῆς τοῦ τέκνου ἐπιτροπείας ὡς σφετεριστῆς τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην διατηρεῖ ἡ μήτηρ καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, ἐκτός ἂν τὸ συγγενικὸν συμβούλιον τὴν ἀναθέσῃ εἰς ἄλλον.

Άρθρον 54.

Ἄν ὁ ἐπιθνήσκων γονεὺς δὲν ὥρισε διὰ τελευταίας αὐτοῦ βουλήσεως παρὰ τίνι θέλει ἀνατρέφεσθαι τὸ ἀνήλικον αὐτοῦ τέκνον, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ὀρίζει τὸ πρὸς ἀνατροφήν τοῦ ἀνήλικου καταλληλότερον πρόσωπον. Τοῦ δικαιώματος τοῦ διορίζειν τὸν ἀνατροφέα στερεῖται ἡ μήτηρ, καθ' ὃς περιπτώσεις δὲν δύναται αὐτὴ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἦναι ἀνατροφεύς.

Άρθρον 55.

Ἐάν τὸ παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ὀρισθὲν πρόσωπον εἶναι ἐκ τῶν ἀνιόντων τοῦ ἀνήλικου, τὸ περὶ τούτου βούλευμα δὲν χρῆζει δικαστικῆς ἐπικυρώσεως.

Άρθρον 56.

Ὁ ἀναδεξάμενος τὴν ἀνατροφήν τοῦ ἀνήλικου δύναται, ἐνεκα σπουδαίων λόγων, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν κατὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ εἰρηνοδίκην αἵτησιν, ἵνα ἐπιβάλλῃ οὗτος εἰς τὸν ἀνήλικον περιορισμὸν μέχρι τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν, ὀριζομένου ῥητῶς καὶ τοῦ τόπου τοῦ περιορισμοῦ.

Ὁ εἰρηνοδίκης πρὶν ἢ ἐκδώσῃ τὴν περὶ τούτου διάταξιν, ἀροῦται τοὺς πλησιέστερους συγγενεῖς τοῦ ἀνήλικου, ἢ ἄλλα ἀρμόδια πρόσωπα.

Άρθρον 57.

Ὁ ἐπίτροπος καὶ ὁ παρἐπίτροπος, ἂν δὲν ἀνετέθῃ εἰς αὐ-

τοὺς καὶ ἡ ἀνατροφή τοῦ ἀνήλικου, καὶ οἱ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτοῦ, ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρώσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνατροφέως, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ εἰς τὸ δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ'.

Περί τῆς εκπροσωπήσεως τοῦ ἀνήλικου, καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Άρθρον 58.

Ὁ ἐπίτροπος παρίστανι τὸν ἀνήλικον κατὰ πᾶσαν νομικὴν πράξιν, ἀροῦσάν τὴν προσωπικὴν κατάστασιν, ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ· διοικῶν δὲ τὴν περιουσίαν ὡς ἐπιμελὴς οἰκογενειάρχης, εἶναι ὑπεύθυνος ἐνεκα πάσης ἐκ ῥαθυμίας ἐπενεχθείσης εἰς τὸν ἀνήλικον ζημίας· ἀπαλλάττεται δὲ τῆς ἐξ ἐλάσσονος ῥαθυμίας εὐθύνης, ἐάν ἀποδείξῃ ὅτι κατέβαλεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀνήλικου οἶαν συνήθως εἰς τὰς ἰδίας καταβάλλει ἐπιμέλειαν.

Άρθρον 59.

Ὁ ἐπίτροπος ὀφείλει ὡς τάχιστα νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τυχόν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων, καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀνήλικου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρἐπιτρόπου.

Άρθρον 60.

Ὁ συντάττων τὴν ἀπογραφὴν ὀφείλει, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 50—500 δραχμῶν, νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐπίτροπον, ἐάν ἔχῃ ἀπαίτησιν τινα κατὰ τοῦ ἀνήλικου καὶ ν' ἀναφέρῃ ἐν τῇ ἐκδόσει τὴν τε ἐρώτησιν καὶ τὴν ἀπάντησιν. Ὁ ἐπίτροπος, εἰ καὶ μὴ ἐρωτηθεῖς, ἐάν ἀποσιωπήσῃ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς τὴν ὑπάρχουσαν καὶ γνωστὴν εἰς αὐτὸν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου, ἀπόλλυσιν αὐτήν.

Άρθρον 61.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς, ὁ ἐπίτροπος πωλεῖ, παρόντος τοῦ παρἐπιτρόπου, τὰ κινητὰ τοῦ ἀνήλικου, ὅσων τὴν διατήρησιν δὲν ἐπέτρεψε τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 891—906 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένης διατυπώσεις, ἐνώπιον εἰρηνοδίκου, ἢ συμβολαιογράφου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 893 τῆς πολιτικῆς δικονομίας συντασσομένη κοινοποιήσει, ἥτις περιέχει περιγραφὴν τῶν πωληθησομένων καὶ ἐκτίμησιν αὐτῶν, γινόμενην ἐπιμέλειᾳ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἐάν ἡ ἀξία τῶν ἐκποιητέων κινητῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀπο-

γραφῇ διατηρήσιν αὐτὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκποίησιν καὶ ἄνευ τῶν εἰρηθεύων διατυπώσεων.

Ἐάν μεταξὺ τῶν κινητῶν ὑπάρχωσι μεταχειρίσιμα, ἢ δημοσία γραῶν γραφά, ἢ ἄλλα τοιαῦτα ρύτοις ὁμολογᾶ, ἢ ἐκποίησις αὐτῶν γίνεται μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς αὐτῆν, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· τὸ δικαστήριον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκποιήσεως.

Ἄρθρον 62.

Ἐνὸς ἡ μήτηρ ἀπολαμβάνει δυνάμει τοῦ νόμου τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου, ἐάν προκρίνῃ νὰ διατηρήσῃ τὰ κινητὰ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ αὐτοῖς, δὲν ὑποχρεούται νὰ πωλήσῃ αὐτὰ. Ἐν ταυαύτῃ περιπτώσει ἡ μήτηρ προκαλεῖ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτίμησιν ὑπὸ πραγματογνομένων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἐάν δὲ τὰ κινητὰ ταῦτα δὲν ἀποδοθῶσιν αὐτοῖς καταβάλλεται ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκτιμήσει ἀξία αὐτῶν.

Ἄρθρον 63.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν πάσης ἐπιτροπῆς, ἐξαιρουμένης τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μητρὸς, τῆς ἐχούσης τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον κανονίζει, ἀναλόγως τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀνηλίκου, τὸ ποσὸν τῆς ἀναγκαίας ἐταίρας δαπάνης, πρὸς τὴ συντήρησιν καὶ ἀνατροφὴν αὐτοῦ καὶ πρὸς διαχειρίσιν τῆς περιουσίας του. Ἡ αὕτῃ πράξις ὁρίζει ῥητῶς ἐάν ἐπιτρέπηται εἰς τὸν ἐπίτροπον νὰ πωλήσῃ ἀκριβῆ καὶ πύσιν εἰς βοήθον, ὃν τυχὸν προσλαμβάνει.

Ἄρθρον 64.

Ἐξαιρουμένης τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὀριζομένης δαπάνης, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον προσδιορίζει τὴν ποσότητα, ἀφ' ἧς ὁ ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνηλίκου ἀνήκοντα χρήματα.

Ἐάν δὲ ὁ ἐπίτροπος δὲν πράξῃ τοῦτο τὸ πολὺ ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς παρέλθῃ αὐτὸ, ὀφείλει τόκους ἕνεκα τῆς εἰρηθεύουσας ποσότητος. Ἀλλ' ὅταν τὸ ποσόν, ὅπερ πρέπει νὰ καταστήσῃ παραγωγόν, ὑπερβαίνει τὰς χιλιάδας δραχμὰς ὀφείλει μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου νὰ προκαλέσῃ δικαστικὴν ἀπόφασιν, προσδιορίζουσαν τὰ πρὸς ὅσον εἰς ὃ θέλουσι δοθῇ τὰ χρήματα καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀποφάσεις.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη καὶ ἡ ἀπόφασις δὲν ἀπαιτοῦνται, ὅταν τὰ χρήματα ταῦτα πρόκειται νὰ κατατεθῶσι παρὰ τῇ ἐθνικῇ τραπεζῇ ἢ τινὶ ταμειωτηρίῳ ἀνεγνωρισμένῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 65.

Ἄν ὁ ἐπίτροπος δὲν προκαλέσῃ τὸν παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος, ἀφ' ἧς ὀφείλει νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνηλίκου ἀνήκοντα χρήματα, καταβάλλει μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρῳ προθεσμίας τόκον πάσης παρ' αὐτῷ ὑπαρχούσης ποσότητος.

Ἄρθρον 66.

Ἐπίτροπος, μὴδ' αὐτῆς τῆς μητρὸς ἐξαιρουμένης, δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου, οὐδὲ νὰ ἐκποιήσῃ τὴν κυριότητα τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἢ νὰ παρχωρήσῃ ἀπόλυτα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα οὐδὲ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλους τοιαῦτα ἐπὶ ἄλλοις κτημάτων δικαιώματα, ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀνήλικον, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ γνωμοδότησει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Τὴν ἀδειαν ταύτην χορηγεῖ τὸ δικαστήριον μόνον ἐπὶ ἀφύκτῳ ἀνάγκῃ ἢ προφανῇ ὠφελείᾳ κατὰ τὴν πρώτην δὲ περίπτωσιν, ἀφού διὰ συνοπτικοῦ λογαριασμοῦ, προσκρίνεται παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, ἀποδειχθῇ, ὅτι τὰ χρήματα, τὰ κινητὰ καὶ αἱ πρόσδοι τοῦ ἀνηλίκου δὲν ἐπαρκέουσιν εἰς τὰ ἐξόδα. Κατὰ πᾶσαν ὁμῶς περίπτωσιν τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ὁρίζει τὰ κατὰ προτίμησιν ἐκποιήτῃ ἢ ὑποθηκευτῇ ἀκίνητα, καὶ τοὺς κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ὠφελίμους ὁρους.

Ἄρθρον 67.

Ἡ πώλησις γίνεται διὰ πλειστηριασμοῦ, παρόντος τοῦ παρ' ἐπιτρόπου κατὰ τὸ ἄρθρ. 1077 τῆς πολ. δικονομίας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ συγχωρήσῃ καὶ τὴν ἄνευ πλειστηριασμοῦ πώλησιν, ἐάν ἕνεκα τῆς μικρᾶς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἢ ἄλλων σπουδαίων λόγων πεισθῇ ὅτι συμφέρει τοῦτο εἰς τὸν ἀνήλικον.

Ἄρθρον 68.

Τὰ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηλίκων ἐν τῷ ἄρθρῳ 66 ὀρισμένα δὲν ἐφαρμόζονται, ἐάν ὁ πλειστηριασμὸς γίνῃται ἀναγκαστικῶς ἢ διατάσσεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, κατ' αἴτησιν ἐτέρου συγγενικοῦ.

Ἄρθρον 69.

Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται οὔτε ἐπὶ ἐκουσίας, οὔτε ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ν' ἀγοράσῃ ἀκίνητα τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτρο-

παίειν αὐτοῦ ἀνηλίκου, ἐκτός ἐάν ᾖ ἐξ ἀδικηθέντος συγγενεῖος τοῦ πωλουμένου κτηνός.

Ἄρθρον 70.

Ὁ ἐπίτροπος δύναται νὰ ἐκμισθώσῃ ἐκ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀνηλίκου, τὰ μὲν ἀγροτικά, τὸ πολὺ ἐπὶ τριετίαν, τὰ δὲ ἀγροτικά, τὸ πολὺ ἐπὶ ἐξαετίαν, ἄνευ δικαστικῆς ἀδείας. Ἐπὶ μακροτέρῃς ὁμοῦ ἐκμισθώσεως, ἀπαιτεῖται ἀδεια τοῦ δικαστηρίου, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐκμισθωθῶσιν εἰς τὸν ἐπίτροπον διὰ τοῦ παρεπιτρόπου τὰ εἰρημνέα ἀκίνητα.

Κατ' οὐδεμίαν ὁμοῦ περίπτωσιν δύναται, ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου, νὰ συναρπάσῃ ἢ ἀποπληθῇ χρόνις ἐκμισθώσεως ὑπερβαίνον τὴν τῆς ἐνηλικυτῆτος.

Ἄρθρον 71.

Οἱ ἀδείαι τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐπιμέρους καλλιέργειας τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 72.

Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ δι' ἐκμετάλλεως ἀπαίτησιν κατὰ τὸν ἐπὶ τῇ ἐπιτροπείᾳ αὐτοῦ διατελοῦντος ἢ διατελέσαντος, προσηκούσης τῇ ἐνηλικυτῆτι.

Ἡ παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ἐπόθεσιν τῆς ἐκμετάλλεως ἀπαίτησεως.

Ἄρθρον 73.

Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου νὰ δεχθῇ ἢ ἀποπληθῇ κληρονομίαν, περιλαμβαναν εἰς τὸν ἀνηλίκον, ἢ δὲ ἀποδοχὴ γίνεται ἐπ' ὀφειλῇ ἀπογραφῆς.

Ἄρθρον 74.

Τὴν πρὸς τὸν ἀνηλίκον δωρεάν ἢ κληροδοσίαν, ἐάν συνεπάγεται ὑποχρεώσεις, ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου· οὐδεμίαν δὲ δωρεάν ἢ κληροδοσίαν δύναται ν' ἀποπληθῇ ἄνευ τῆς ἀδείας ταύτης.

Ἄρθρον 75.

Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται, ἐκτός ἐν ἐπικινδύνῳ εἰς τῆς ἀναβολῆς, νὰ κινήσῃ πραγματικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀκινήτου, ἢ προσωπικὴν περὶ προσώπου ὑπερβαίνοντος τὰς 500 δραχμάς, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, μετὰ προηγουμένης ἐγγραφῆς γνωμοδοτήσιν δικηγόρου, ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένου

ὑπὸ τοῦ παρὰ πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελέως. Δὲν δύναται δὲ νὰ παραιτηθῇ τῆς περὶ ταιαύτην ἀγωγὴν δίκης ἄνευ τῆς εἰρημνῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 76.

Ἐπίσης ἀδεια τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται, ἵνα προκαλέσῃ ὁ ἐπίτροπος διακομὴν περιουσίας, κοινῆς μεταξὺ τοῦ ἀνηλίκου καὶ ἄλλων.

Ἡ διακομὴ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 1088—1099 τῆς πολιτ. δικονομίας ὠρισμένα.

Ἄρθρον 77.

Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ συμβιβάζεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου, οὐδὲ νὰ συναινῇ εἰς ἀγωγὴν, ἢ εἰς ἀπόφασιν, ἄνευ ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καὶ μετὰ προηγουμένην ἐγγραφὴν γνωμοδοτήσιν δικηγόρου· ἀλλ' ὁ συμβιβασμὸς, ὅταν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίῃ τὰς 500 δραχμάς δὲν ἰσχύει πρὶν ἢ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 78.

Πᾶσα πράξις ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὠρισμένα, ἰσχύει ὡς πράξις ἐνηλίκου.

Ἄρθρον 79.

Ὁ ἐπίτροπος ἀνελκυσμένῳ τὰ τῆς ἐπιτροπείας, τῆς μὲν δωρῆς, ἂν ᾖ τῆς ἡμέρας ἐπιβόθῃ εἰς αὐτὴν ἢ τοῦ διερρημοῦ αὐτοῦ ἀπόφασιν, πάσης δ' ἄλλης, ἂν ᾖ τῆς λαβῆ γνώσιν, ὅτι ἐκλήθη εἰς αὐτήν. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ ἐπίτροπος, ἐάν προτείνῃ λόγον ἀπειλαγῆς. Ἐάν ὁμοῦ ἐπιμένῃ ὀρνούμενος ν' ἀναλάβῃ τὰ τῆς ἐπιτροπείας, διαρκούσης τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς δίκης, ἢ ἀπὸ διὰ ἀρχὴ διορίζει προσωρινὸν ἐπίτροπον, κατὰ τὸ ἄρθρον 649 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἐάν ἡ τῆς ἀπαλλαγῆς αἰτίασις γενῇ δεκτὴ, ὁ ἀπὸ ἀλλαγῆς οὐδόπως εὐθύνεται διὰ τὴν ἀτοχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως. Ἐάν δὲ ἀπορριφθῇ ἐνέχεται καὶ διὰ τὴν τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου διοίκησιν.

ΤΜΗΜΑ ΙΒ'.

Περὶ Λογοδοσίας τοῦ ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 80.

Πᾶς ἐπίτροπος ὀφείλει λόγον τῆς ὅλης αὐτοῦ διοικήσεως μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς· τὰ δὲ πρὸς τοῦτο ἐξοδα βαρυνουσι μὲν τὸν ἐπιτροπευθέντα, προκαταβάλλονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου.

Άρθρον 81.

Ηἱς ἐπίτροπος ὑπογενοῦται πρὸς τούτοις καὶ διαρκούσης τῆς ἐπιτροπείας, νὰ διδῇ ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, παρόντος τοῦ παρεπίτροπου, λόγον τῆς ἐνιαυσίας διαχειρίσεως· ἄλλως ὁ παρεπίτροπος ὀφείλει νὰ προκαλῇ αὐτὴν διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου. Τὰ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἐγγράφα γράφονται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

Άρθρον 82.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπιτρόπου εἶναι ἀμισθος, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις, τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, νὰ ὀρίσῃ ἀμισθὴν ἀναλόγως τῆς περιουσίας τοῦ ὀφεινοῦ καὶ τῶν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς καταβαλλομένων κόπων.

Άρθρον 83.

Ἡ Πᾶσα νομικὴ πράξις μεταξὺ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀνηλίκου, γενομένη ἐν ἡλικίᾳ, ὑπογενοῦσα τοῦτον ὀπωσθήσεται, ἢ ἐλαττωσά τας πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐγγυήσεως, λογίζεται ἄκυρος, ἂν δὲν ἀποδεικνύεται ἐγγράφως, ὅτι δέκα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς πράξεως ταύτης ἡμέρας ἐγένετο ἐγγράφος λεπτομερὲς λογοδοσία τῆς ὅλης διαχειρίσεως, καὶ παραδοσις τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Άρθρον 84.

Ἀπ' ἥς ἡμέρας περαιωθῇ ἡ λογοδοσία, τὸ πρὸς τὸν ἐπιτροπυθέντα παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ὀφειλόμενον ποσὸν φέρει τόκον.

Άρθρον 85.

Πᾶσα ἀγωγή κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἐκ τῆς διοικήσεως τῆς ἐπιτροπείας προκύπτουσα, παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικίτητος, ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνηλίκου.

Ἡ παραγραφή αὕτη δὲν ἐκτείνεται εἰς τὸ ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως ἐκκαθαρσθέν ὑπόλοιπον.

Άρθρον 86.

Ἡ ἐπιτροπεία εἶναι ὑπηρεσία προσωπικὴ εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐπιτρόπου μὴ μεταβαίνουσα· διατελοῦσιν ὅμως οὗτοι ὑπεύθυνοι ἕνα καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρ' αὐτῶν κληρονομηθέντος· ἀνήλικοι δὲ ὄντες, ὀφείλουσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν διαχείρισιν ταύτην μέχρις οὗ ἕτερος ἐπίτροπος ἀναλάβῃ αὐτήν.

ΤΜΗΜΑ II'.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων.

Άρθρον 87.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας φυσικῶν τέκνων ἀναγνωρισθέντων, ἰσχύουσιν ἀντὶ τῆς αἰτίας τῶν ἀρθρῶν 10, 11 καὶ 13 ἐως 18.

Άρθρον 88.

Εἰς ἀνήλικον φυσικὸν τέκνον, μὴ ἀναγνωρισμένον, ἡ ἀναγνωρισθὴν μὲν, μὴ ἔχον δὲ ἐπίτροπον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, διορίζει ἐπίτροπον τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Άρθρον 89.

Κατὰ πᾶσαν ἐπιτροπείαν φυσικῶν τέκνων διορίζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν παρεπίτροπος, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔργα διαγράφονται ἐν τῷ Γ'. τμήματι τοῦ δευτέρου κεφαλαίου τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 90.

Τὰ ἐν τοῖς τμήματι Η'. καὶ Θ'. τοῦ Β'. κεφαλαίου ὀριζομένη ἐφαρμοζονται καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων.

Συγγενικὸν συμβούλιον ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων δὲν ὑπάρχει. Καθ' ἃς δὲ περιπτώσεις ἐπὶ νομίμων τέκνων ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἀναπληροῖ αὐτὸ ὁ ἀρμοδῖος εἰρηνοδίκης.

Άρθρον 91.

Τὴν ἀνατροφὴν φυσικῶν τέκνων ἀνατίθεται τὸ δικαστήριον ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτῶν, ἢ εἰς ἄλλον, ὃν ἤθελεν ἐγκρίνει.

Άρθρον 92.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 58—60 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ φυσικῶν τέκνων.

Άρθρον 93.

Ὁ ἐπίτροπος πωλεῖ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 61 διατυπώσεις, τὰ κινητὰ τοῦ ἀνηλίκου, τῶν ὁποίων τὴν διατήρησιν δὲν ἐπέτροψεν ὁ ἀρμοδῖος εἰρηνοδίκης.

Άρθρον 94.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς πρὸς συντήρησιν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλίκου ἀναγκαίας δαπάνης, αἱ πωλήσεις, αἱ ἐκμισθήσεις καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν κτημάτων αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 63—72.

Άρθρον 95.

Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται, ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου, νὰ δεχθῇ ἢ ν' ἀποποιηθῇ κληρονομίαν περιληθεύσαν εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ δὲ ἀποδοχὴ δὲν γίνεται ἄλλως ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογοργῆς.

Άρθρον 96.

Ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ δεχθῇ δωρεάν, ἢ κληροδοσίαν, ἐὰν συνεπάγωνται ὑποχρεώσεις, ἢ ν' ἀποποιηθῇ δωρεάν ἢ κληροδοσίαν, ἢ νὰ προ-

καλὴ διανομὴν περιουσίας ἀνηκούτης εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ νὰ συμφέσθῃ ἐν νόμῳ αὐτοῦ περὶ ποσού ὑπερβαίνοντος τὰς τοιαυτοὺς δραχμὰς, αὐτὸ νὰ κινήσῃ πραγματικὴν ἀγωγὴν περὶ αἰκίτητον, ἢ πρωτοπικὴν περὶ ποσού ἀντὶ τοῦ τῶν τριακοντῶν δραχμῶν, ἢ νὰ παραιτηθῇ τῆς περὶ τοιούτων ἀγωγῶν δίχης, ἢ νὰ συναίνεσθαι εἰς ἀγωγὴν ἢ ἀπόφασιν περὶ τοιούτων ἀντικειμένων, ἀπαιτεῖται αἰτιολογημένη γνωμοδότησις δικηγόρου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ὁμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 97.

Τὰ ἄρθρα 78—86 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τῶν φυσικῶν τέκνων, ἢ δ' ἐν τῷ ἄρθρῳ 81 ἐπιβαλλόμεν εἰς τὸν ἐπίτροπον ἐτέσις λογιδοσία γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ χειραφεσίας καὶ κηδεμονίας.

Ἄρθρον 98.

Ὁ γάμος συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν χειραφεσίαν.

Ἄρθρον 99.

Ὁ ἀνήλικος, συμπληρώσας τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δύναται νὰ χειραφετηθῇ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἢ, εἴαν διατελῇ ὑπὸ ἐπιτροπείαν, παρὰ τῆς μητρὸς, λαμβανούσης ἐπὶ τούτῳ τὴν συναίνεσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἡ χειραφεσία τελεῖται διὰ δηλώσεως τοῦ χειραφετοῦντος γινομένης παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ.

Ἄρθρον 100.

Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται νὰ χειραφετήσῃ τὸν ὑπὸ ἐπιτροπείαν διατελοῦντα καὶ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὀγδοὺν ἔτος τῆς ἡλικίας του ὄρφανόν μητρός ἀνήλικον, εἴαν κρίνῃ αὐτὸν χειραφεσίᾳ ἄξιον. Κατὰ τὴν περίστασιν ταυτὴν ἡ χειραφεσία γίνεται διὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 101.

Ὁ εἰρηνοδίκης ὀρεῖται νὰ συγκαλέσῃ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τῶν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενῶν τοῦ ἀνελίκου, πρὸς διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ χειραφεσίας. Δύναται δὲ ὁ εἰρηνοδίκης καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀνελίκου νὰ συγκαλέσῃ ἐπὶ τῇ σκοπῇ τούτῳ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρον 102.

Ὁ χειραφετηθεὶς ἀνήλικος διατελεῖ ὑπὸ κηδεμονίαν, ἥτις πρὸ πάντων ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν πατέρα· περὶ δὲ τῶν λοι-

πῶν εἰς τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ καλούμενων προσώπων, τῶν λόγων τῆς ἀπαλλαγῆς, τῆς παραιτήσεως, τῆς ἀνικανότητος καὶ τῆς παύσεως ἀπὸ τῆς κηδεμονίας ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐπιτροπείας διατάξεις, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 17 καὶ 18 ὀρισμένων.

Ἀνήλικος δὲ γυνή, ὄρφανὴ πατρός, διατελεῖ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἀνδρός.

Ἄρθρον 103.

Ὁ τῆς ἐπιτροπείας λογαριασμός δίδεται πρὸς τὸν χειράρετον· ἀλλ' ἐνὰ ἐγκρίτην ὁ χειράρετος τὴν λογαριασμόν τοῦ ἐπιτρόπου ἀπαιτεῖται ἢ συναίνεσιν τοῦ κηδεμόνου. Ἐάν δὲ οὗτος ἦτον ἐπίτροπος τοῦ ἀνελίκου, τὸ ὁμοδίον δικαστήριον διαρρίξει, προηγουμένης γνωμοδότησεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. εἰδικὴν κηδεμονίαν, ἐν ἐφορίᾳ κατὰ τὴν λογιδοσίαν.

Ἄρθρον 104.

Ὁ χειράρετος δύναται νὰ ἐκμίσθῃ τὰ μὲν ὀσσεύα αὐτοῦ ἀκίνητα ἐπὶ πιστίαν τὸ πολὺ, τὰ δὲ ἀγροτικά, ἐπὶ ἐξουσίαν τὸ πολὺ, ἢ νὰ δίδῃ αὐτὰ εἰς ἐπίλοπον καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἄρθρον 71 καὶ νὰ υπεράσπῃ ἐπὶ ἐξουσίᾳ τὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας αὐτοῦ κινητῆς καὶ ἀκινήτου. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐπιχειρῇ ὡς διαχειριστὴς πᾶσαν πρᾶξιν πρὸς συντήρησιν ἢ βελτίωσιν αὐτῆς· αἱ δὲ διὰ τῶν πράξεων τούτων συμφωνηθεῖσαι ὑποχρεώσεις περισσεύονται, ἂν ὦσιν ὑπέρμετροι, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀνόντων, ἢ ἐν ἑλλείψει αὐτῶν, τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· ἀλλ' ὁ μετὰ τοῦ χειράρετου συναλλαχθεὶς ἔχει τότε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως, ἐπαρρηγομένων τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς συμβάσεως κατάστασιν, ἂν τοῦτο ᾖ ἐφικτόν.

Ἄρθρον 105.

Ὁ χειράρετος δὲν δύναται νὰ παραστή ἐπὶ δικαστηρίου οὐτε ὡς ἐνίκων, οὐτε ὡς ἐναγόμενος, ἐπὶ διαφορῶν μὴ ἀναγκαζόμενον εἰς πράξεις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, οὐτε νὰ δεχθῇ χρηματικὰ κεφάλαια ὀφειζόμενα αὐτῷ, ἂν οὗτος τῆς συναίνεσεως τοῦ κηδεμόνου αὐτοῦ, ὅστις φροντίζει περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ χειράρετου ἀσφαλτοῦ καὶ ἐπωρῆσεως διαθέσεως τῶν ληφθέντων χρημάτων.

Ἡ αὐτὴ συναίνεσις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν χορὴν τῶν ἐν τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ μενάντων χρημάτων.

Ἄρθρον 106.

Ὁ χειράρετος δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ αὐτὸ νὰ ἐποιήσῃ μετοχὰς ἐταιριῶν, δημόσια χρεώγραφα, ἢ ἄλλα τοιαῦτα πράγματα

ἐκδόσθαι, ἢ τὰ ἀκίνητα αὐτοῦ, ἢ τὰ παρὰχωρήσθαι ἀπόλυτα ἐπ' αὐτῶν δικαιοῦσθαι, οὕτως νὰ μεταβιβάσθαι τοιαῦτα εἰς ἄλλους ἐπ' ἄλλοις κτημάτων δικαιοῦσθαι αὐτοῦ, ἀνευ τῆς συναίνεσως τοῦ κληθεμένου, καὶ τῶν διατυπώσεων, ὅσας ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἐπὶ μὴ χειραρέτου ἀνελίκου.

Ἄρθρον 107.

Ἐκτός τῆς ἐκ γάμου χειραρσίας, πᾶς ἄλλος χειράρετος, οὕτως αἱ ὑποχρεώσεις περισταλῶσι, δύναται νὰ στερηθῇ τῆς χειραρσίας διὰ πράξεως τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς, ἢ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 99 καὶ 100 διαγγραμμένας διατυπώσεις.

Ἄρθρον 108.

Ἄμα ἡ χειραρσία ἀνακληθῇ, ὁ ἀνέλικος ὑποβάλλεται αὐθις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς, ἢ ἐπιτρόπου παρατεταμένου μὴ χειρὸς ἐνηλικιότητος αὐτοῦ, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 98 περιπτώσεως.

Ἡ τῆς χειραρσίας ἀνάκλησις σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ χειραρσίας πράξεως.

Ἄρθρον 109.

Χειράρετος ἐμπορὶαν μαρτυρούμενος, λογίζεται ἐνέλικος, οὕτως πρὸς τὰς πράξεις, ὅσας τὴν ἐμπορὶαν ταύτην ἀφορῶσιν.

Ἄρθρον 110.

Αἱ περὶ τοῦ χειραρέτου ἀνακινήσεις τοῦ κληθεμένου, κατὰ τὴν ἀνιστέραν ὁρισμέναι, ἐνεργούμεναι πράξεις ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχύον ὡς ἀνὰ τὰς ἐκκλησιῶν.

Ἄρθρον 111.

Καθ' ὅς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ κληθεμένου, ἐάν οὗτος ἀποποιῇται αὐτὴν, ὁ ἀνέλικος ἀναφέρεται εἰς τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῶν πρωτοδικῶν, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 112.

Ἡλικίαν τέκνον, συμπληρώσαν τὸ δέκατον πλεονάζοντος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, δύναται νὰ χειραρτεσθῇ παρὰ τοῦ ἀναγκασθέντος αὐτοῦ πατρὸς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, παρὰ τῆς ἀναγκασθέντος αὐτοῦ μητρὸς.

Ἡ χειραρσία αὐτοῦ τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 99 διαγγραμμένην.

Ἄρθρον 113.

Τὸ ὑπὸ ἐπιτροπὴν φυσικῶν τέκνον, συμπληρώσαν τὸ δέ-

κατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, δύναται νὰ χειραρτεσθῇ ὁ ἐπίτροπος ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐνηλικιότητος.

Ἄρθρον 114.

Ὁ συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἰναι ἐνέλικος καὶ ἔχει τὴν πρὸς πᾶσαν πράξιν τοῦ ἀστυχοῦ δικαίου ἰκανότητα, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ γάμου καὶ υἱοθεσίας ὁρισμένων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ ἀπαγορεύσεως καὶ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρον 115.

Ἐνεκα παραπροσύνης ἢ μανίας, καὶ ἂν ὑπάρχωσι διαλείμματα ἐχθροσύνης, καὶ ἔνεκα θλακείας, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τὴν ἀπαγόρευσιν οἱ συγγενεῖς, ὁ σύζυγος τοῦ νοσηντος, ὁ ἐπίτροπος, ἢ ὁ κληθεμὸν αὐτοῦ, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὁ εἰσαγγελεὺς.

Ἄρθρον 116.

Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως αἰτήσις γίνεται δι' ἀναφοράς, περιχοῦσας τὰ περιστατικά, ἐξ ὧν προκύπτει ἡ μανία, ἢ παραπροσύνη, ἢ ἡ θλακία, καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

Ἄρθρον 117.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως.

Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 30—33 ὁρισμένα.

Ὁ σύζυγος τοῦ ἀπαγορευτέου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν, δύναται νὰ παρισταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου διὰ νὰ δώσῃσι τὰς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀπαγορευτέου ἀναγκαίαις πληροφορίες, δὲν παρενδύσκονται ὁμῶς κατὰ τὴν διάσχεψιν καὶ τὴν καταρτίσιν τῆς γνωμοδότησεως.

Ἄρθρον 118.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίᾳ διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρεῖας δὲ καλῆσεως, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐξέτασεως, ἥτις γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αἰτούντος, τοῦ ἀπαγορευτέου καὶ τοῦ εἰσαγγελεῖς, εἴτε ἐν τῷ

ἀκροατήριον, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, εἴτε καὶ κατ' οἶκον ὑπὸ εἰσηγητῶν, ἐὰν ὁ ἀπαγορευτέος δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ δὲ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ.

Ἄρθρον 119.

Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθωσαν εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἀρκεῖ ὅτι προσεκλήθησαν· ἄλλ' ὁ εἰσηγητὴς πρέπει νὰ παρευρίσκηται πάντοτε.

Ἄρθρον 120.

Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, νὰ διορίσῃ πρὸς συντήρησιν τῆς παρουσίας τοῦ ἀπαγορευτέου προσωρινὴν διαχειριστήν, ὅστις φροντίζει συνάμα καὶ περὶ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 121.

Ἐὰν ἡ πνευματικὴ νόσος δὲν ᾖ ἐντελὴς ἀποδεδειγμένη· τὸ δικαστήριον δύναται, ἀπορρίπτων τὴν περὶ ἀπαγορεύσεως αἰτήσιν, νὰ διορίσῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῶ ἐχοντι διορισμένῳ τὰς φρένας ἀντιλήπτορα, ἂν αὐτὸς συναινέσει· τοῦ ὁποίου δὲν δύναται αὗτος, ἐπὶ ποινὴ ἀκυρότητας τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην ὡς ἐνάγων ἢ ἐνκαλούμενος, νὰ συμβαδίζῃται, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσει, νὰ θανατώσῃται, καὶ νὰ δέχεται κατ' οὐλομένην ἐπὶ ἐξουσίᾳ.

Τὸν διορισμὸν ἀντιλήπτορος δύναται νὰ προκαλέσῃ καὶ οἱ συγγενεῖς, ὅσοις δὲν κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν ἀπαγόρευσιν. Τὰ ἐξόδα τῆς δίκης δὲν καταλογίζονται εἰς ὅραρον τῶν συγγενῶν καὶ ἂν οὗτοι μὲν ἐπροκάλεσαν τὴν ἀπαγόρευσιν, τὸ δὲ δικαστήριον διώρισεν ἀντιλήπτορα.

Ἄρθρον 122.

Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἢ διορισμοῦ ἀντιλήπτορος ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελεῖται τοῦ ἐπιστυφύδοντος, ἐντός δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ τελεσιδικία, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ἀπαγορευθεὶς, ἢ ὁ εἰς ἐν ἐδόθη ἀντιλήπτορας, καὶ εἰς τὰ συλλογιαρχεῖα τῆς περιφέρειας τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, δημοσιεύεται δὲ καὶ ἐν τῇ διὰ δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισμένῃ δημοσίῳ φύλλῳ.

Ἄρθρον 123.

Τελεσιδικίου καταστάσεως τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, διορίζεται ἐπίτροπος καὶ πρεσβύτερος κατὰ τὸ ἄρθρον 20.

Ἄρθρον 124.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἢ περὶ διορισμοῦ ἀντιλήπτορος ἀποφάσεως ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως αὐτῆς, καὶ πρὶν ἢ καταστῇ τελεσιδικία· μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν ταύτην, πᾶσα πράξις γενομένη ὑπὸ τοῦ ἀπαγορευμένου ἢ ὑπὸ τοῦ ἐχοντος ἀντιλήπτορα, ἂν αὐτὸς συναινέσει τούτῳ, εἶναι ἀκυρὸς.

Ἄρθρον 125.

Αἱ πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως γενομέναι πράξεις δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ἄκροι, ἐὰν, ὅτε ἐγένοντο, ἡ αἰτία τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπῆρχεν ὁμολογουμένως γνωστὴ.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν ὁ μετὰ τοῦ ἀπαγορευμένου συναλλαγθεὶς ἐγίνωσκε τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαγορεύσεως.

Ἄρθρον 126.

Ἀποβιώσαντός τινος, αἱ παρ' αὐτοῦ γενομέναι ἀμφοτεροβαρεῖς πράξεις τότε μόνον δύναται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ λόγῳ φρενοβλαθείας, ὅταν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπεγγέλθῃ, ἢ προσκλήθῃ πρὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἢ ὅταν ὁ ἀποβιώσας ἐπεχείρησε τὰς πράξεις θεωρουμένου· ἐν φρενοκομίᾳ. Ἐὰν δὲ ἡ ἀποδείξις τῆς φρενοβλαθείας προκύπῃ ἐξ αὐτῆς τῆς προσβαλλομένης πράξεως, συγχωρεῖται πάντοτε ἡ προσβολὴ αὐτῇ.

Ἄρθρον 127.

Ὁ ἀνὴρ εἶναι νόμιμος ἐπίτροπος τῆς ἀπαγορευθείσης συζύγου του.

Ἄρθρον 128.

Ἡ γυνὴ δύναται νὰ διορισθῇ ἐπίτροπος τοῦ ἀπαγορευθέντος συζύγου αὐτῆς.

Ἄρθρον 129.

Οὐδεὶς πλὴν συζύγων, ἀνιόντων καὶ κατιόντων ὑποχρεοῦται νὰ ᾖ ὑπὲρ τὰ δέκα ἐτη ἐπίτροπος ἀπαγορευμένου· μετὰ δὲ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου τούτου, δύναται ὁ ἐπίτροπος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν του.

Ἄρθρον 130.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ περὶ ἐπιτροπείας τῶν ἀνηλίκων ὁρισμένα.

Ἄρθρον 131.

Τῶν εἰσδημάτων τοῦ ἀπαγορευμένου γίνεται κυρίως χρηματικαὶς πρὸς παραμυθίαν καὶ ταχεῖαν αὐτοῦ θεραπείαν.

Ἄρθρον 132.

Ὃν πρόκειται νὰ προκησθῇ τέχνην ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἀπαγορευμένου γυναικὸς αὐτοῦ, ἢ προῖξ προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 133.

Ἡ ἀπαγόρευσις, ἅμα ἐκλείψῃσι τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἷτια, αἴρεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 115—120 διαδικασίαν· ὁ δὲ ἀπαγορευμένος ἀσκεῖ τὰ ἀστυκὰ αὐτοῦ δικαίωματα μετὰ τὴν περὶ ἀσέως ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 134.

Οἱ ὅρισμοί τῶν ἀρθρῶν 122, 123, 127, 128, 129, 130 καὶ 132 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς νομίμου ἀπαγορεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος ἀσώτων.

Ἄρθρον 135.

Εἰς τὸν ἄσωτον διορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀντιλήπτωρ, ἀνεκτὸς τῆς συναινέσεως δὲ αὐτοῦ δὲν δύναται ὁ ἄσωτος νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ συμβιβάζεται, νὰ δανείζεται, νὰ δέχεται κεφάλαια, νὰ διδῇ ἐξόφλησιν καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρον 136.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος προκαλεῖται παρὰ τῶν ἐχόντων δικαίωμα νὰ αἰτήσωσι τὴν ἀπαγόρευσιν.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις συζητεῖται καὶ δικάζεται ὡς καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως· ἡ δὲ ἀρσις τοῦ περιορισμοῦ γίνεται κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις.

Ἄρθρον 137.

Πάντες οἱ ὅρισμοί τοῦ τε Ῥωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ νόμου καὶ τῶν ἐθνικῶν, οἱ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν παρόντων νόμων αναγομένοι, καταργοῦνται. Ὡσαύτως καταργεῖται καὶ πᾶσα διατάξις τῶν νεωτέρων νόμων ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα.

Ἡ τοῦ παρόντος νόμου ἐγὼ ἀρχεται τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Οἱ παρὼν νόμοι ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυριεύει δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆναι ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἀπερασίσθη δὲ νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως ὡς ἐκάνων ἀντιτύπων ὑπαρχόντων ἐκ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἑπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Χατζίσκος
Φίλ. Ψωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Αὐγούστου 1861, ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀνεγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 32 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσλαβὼν εἰς τὴν θέσιν Γραμματεῖς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χαλαράμπους ἀπόντος, ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀνεγνωσθέντα, ἐνεκρίθησαν. Ἀνεγνώσθη ὑστερον παρουσιάσθησα ὑπὸ τοῦ Γερ. Κ. Καλογερμπούλου καὶ ὑποστηρίχθησα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Κ. Α. Γεωργιαντὰ ἀναφορὰ τοῦ ἐκ Αὐθαδεῖας Γεωργίου Σαῦδάρη ἐξαιτουμένου νὰ τῇ παραχωρηθῇσι τινα τῶν κτημάτων τῆς οἰκογενείας τοῦ ὡς ἀγωνιστοῦ καὶ νεοφωτιστοῦ. Ἡ Γερουσία ἀπεφάνετο νὰ διευθυνθῇ καὶ συζητηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἡ ἐκθεσις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιτροπείας, κηδεμονίας, ἀνηλικιότητος καὶ ἀπαγορεύσεως καὶ ἀπερασίσθη νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ οὗ αὕτη πραγματεύεται νομοσχεδίον κατὰ τὴν αὔριον· ἔχει δὲ ὡς ἑκταί.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ ὑμετέρα ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, καὶ ἀνηλικιότητος καὶ ἀπαγορεύσεως νομοσχεδίον, καὶ μελετήσασα μετ' ἐπιστάσεως τὰς καθ' ἑκάστην διατάξεις αὐτοῦ, παρατρεῖ ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἐτίθη μὲν ὡς βάσις ὁ πολιτικὸς νόμος τῆς Γαλλίας, ἐλήφθησιν ὅμως ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ λοιπαὶ νεώτεραι εὐρωπαϊκαὶ νομοθεσίαι· αἱ πολλάς διατάξεις αὐτοῦ βελτιώσασαι καὶ συμπληρώσασαι.

Θεωροῦσα δὲ ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ προκτ. μένου νομοσχεδίου ἔχουσιν ὀρθῶς καὶ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸ καθήκον, ὑπερβῇ

ἐκάστη κληωνία πρὸς υπεράσπισιν τῶν ἀνθ' ἑαυτῶν καὶ τῶν λοιπῶν προσώπων τῶν μὴ δυναμένων νὰ υπερασπίσωνται ἑαυτὰ, παρεδόχθη τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ὅπως ἔχουσι, καὶ συνίσταται τὴν παραδοχὴν τῶν καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀυγούστου 1861.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος, Κ. Προβιλλέγγιος,
Α. Πολυζωίδης, Γ. Παζιμάδης,
Κ. Μεταξάς.

Παρελθὼν ἔπειτα ὁ Κ. ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατέθεσεν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας ἔκθεσιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς ἐξέτασιν τῶν βιβλίων τοῦ Γενικοῦ λογιστηρίου καὶ τῶν δεδημοσιευμένων λογαριασμῶν τῶν ὑπουργείων διὰ τὸ ἔτος 1858 διορισθείσης ἀπαρτίστῃ δὲ νὰ ἐκτυπωθῇ αὐτὴ καὶ διανεμηθῇ πρὸς τοὺς ΚΚ. Γερουσιαστὰς καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην Σύνοδον ἐνεργηθῶσιν τὰ περαιτέρω.

Ἀπαγγελλάντος ἔπειτα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτης τῶν νομοσχεδίων α) περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1862 καὶ β) περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν πρῶτον τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων νομοσχέδιον, οὗτος ἡ ἀρχὴ ψηφοφορήσῃ κατ' ὁμαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δεκτὴ παμφηρεῖ διὰ ψήφων 32 κατὰ τὸ ἔωδε προσκρῶμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Ρικάρδος Τζιωρτζ
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . . N	Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος N	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Τάτσης Μαγγίνης	Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης N	Γεώργιος Ψύλλας
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἰωάννης Θεοτόκης
Ἰάκωβος Παζιμάδης	Ἰωάννης Χ. Πέτρου
Νικόλ. Πρασσακάκης	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Σπυρ. Τρικούπης	Γ. Παπαηλιοπούλου

Δημήτριος Βούλγαρης	Ρήγας Παλαμίδης
Νικόλαος Ι. Μεξής	Δ. Α. Κουντουριώτης
Ἀἰμὸς Κανελλόπουλος	Λυκοῦργος Κρεσενίτης
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Αθ. Α. Μισούλης
Γεωργίου Γρηγοριάδης	Α. Γ. Κουντουριώτης
Μ. Α. Καίσης	Χριστόφ. Πεδραϊδῆς
Ἀντών. Γ. Κοιζῆς	Ἀντών. Γεωργαντῆς
Ἀντών. Μαυρομιχάλης	Νικόλ. Δελαγιάννης
Δημήτρ. Πλαπούτας	Νικόλ. Σιλητάρης
Ἰωάννης Στάκος	Ἀναστ. Πολυζωίδης
Ἀναστ. Μαυρομιχάλης	Φίλιππος Ἰωάννου
Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Γ. Κ. Τυπάλδος
Δημήτριος Χαταίσκος	Νικόλ. Καλλέργης
Δημήτριος Χρηστίδης	Ν. Τζαβέλας
Νικόλ. Μαυρομιχάτης	Β. Πετιμεζιάς
Ἀναστ. Σ. Χαριλάμης	Ν. Πιεράκης
Γεώργ. Διοβουνιώτης	Ἰω. Ἀμβροσιάδης
Κωσ. Προβιλλέγγιος	Κωνσ. Μεταξάς
Σπύρος Μίλιος	Η. Νοταρῆς

Δεκτῶν ἔπειτα γενομένων διὰ γειροτονίας τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2, ἐγένετο ὁμοῦ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου, δι' ἧς ἐξήχθη κατὰ πρωτόκολλον ὁμοῖον τῷ ἀνωτέρῳ, ὅτι ἡ Γερουσία παρεδόχθη αὐτὸ παμφηρεῖ διὰ ψήφων 31 ἔχον ὅπως ὑπεβλήθη.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862.

Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος . . . N	Βασίλ. Χρηστακόπουλος
Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης	Ἄνδρ. Χ. Αναργύρου
Σπυρίδων Καλογερόπουλος . . . N	Γεώργιος Ψύλλας
Τάτσης Μαγγίνης	Ἰωάννης Θεοτόκης
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης N	Ἰωάννης Χ. Πέτρου
Χαράλ. Παπαπολίτης	Ἀθανάσιος Λιδωρίκης
Ἰάκωβος Παζιμάδης	Γ. Παπαηλιοπούλου
Νικόλ. Πρασσακάκης	Δημήτριος Βούλγαρης
Σπυρ. Τρικούπης	Νικόλαος Ἰω. Μεξής
Ρικάρδος Τζιωρτζ	Ἀἰμὸς Κανελλόπουλος
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης N	Κωνσταντῖνος Κανάρης

Τσανετάκης Γρηγοράκης . . .	N	Λακουργος Κρεστανίτης . . .	N
M. A. Καίρης	N	Αθ. Α. Μιαούλης	N
Αντών. Γ. Κριζής	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Αντών. Μαυρομιχάλης . . .	N	Χριστόφ. Περίαιδης	N
Δημήτρ. Πλαπούτας	N	Αντών. Γεωργαντάς	N
Ιωάννης Στάικος	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Αναστάσιος Μαυρομιχάλης .	N	Νικόλ. Σιλήσεργος	N
Αλέξιος Βλαχόπουλος . . .	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Δημήτριος Χατσίσκος	N	Φίλιππος Ιωάννου	N
Δημήτριος Χρηστίδης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	N
Αναστ. Σ. Χαραλάμπης . . .	N	Ν. Τζαβέλης	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης	N	Β. Πετιμεζής	N
Κωνστ. Προβιλέγιος	N	Ν. Πιεράκος	N
Σπύρος Μίλιος	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Κωνσ. Μεταξάς	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης	N	Π. Νοταράς	N

Ετέθη ακολούθως υπό συζήτησιν τὸ ἕτερον νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τούτου ἡ ἀρχὴ ψηφοφορηθεῖσα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐγένετο δικτὴ παμψηφεί διὰ ψήρων 40 κατὰ τὸ ἑξῆς προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος . . .	N	Γεώργιος Ψύλλας	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . .	N	Ιωάννης Θεοτόκης	N
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος . . .	N	Ιωάννης Χ. Πέτρου	N
Γάβριλ Μαγγίνης	N	Αθανάσιος Αιδωρίκης	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης . . .	N	Γ. Παπαηλιόπουλος	N
Χαραλ. Παπαπολίτης	N	Δημήτριος Βούλγαρης	N
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	N	Νικόλαος Ιω. Μέρης	N
Νικόλ. Πρασσακάκης	N	Δῆμος Κανελλόπουλος	N
Σπυρ. Τρικούτης	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης	N
Ἐυκάρδος Τζιώρας	N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	M. A. Καίρης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Αντών. Κριζής	N
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	N	Αντών. Μαυρομιχάλης	N

Δημήτρ. Πλαπούτας	N	Α. Γ. Κουντουριώτης	N
Ιωάννης Στάικος	N	Χριστόφ. Περίαιδης	N
Αναστ. Μαυρομιχάλης	N	Αντών. Γεωργαντάς	N
Αλέξιος Βλαχόπουλος	N	Νικόλ. Δελιγιάννης	N
Δημήτριος Χατσίσκος	N	Νικόλ. Σιλήσεργος	N
Δημήτριος Χρηστίδης	N	Αναστ. Πολυζωίδης	N
Νικόλ. Μαυρομιχάτης	N	Φίλιππος Ιωάννου	N
Αναστ. Σ. Χαραλάμπης	N	Γ. Κ. Τυπάλδος	N
Γεώργ. Δουδουνιώτης	N	Νικόλ. Καλλέργης	N
Κωνσ. Προβιλέγιος	N	Ν. Τζαβέλης	N
Σπύρος Μίλιος	N	Β. Πετιμεζής	N
Ρήγας Παλαμίδης	N	Ν. Πιεράκος	N
Δημήτριος Α. Κουντουριώτης .	N	Ιω. Αμβροσιάδης	N
Λακουργος Κρεστανίτης	N	Κωνσ. Μεταξάς	N
Αθ. Α. Μιαούλης	N	Π. Νοταράς	N

Μετά δε τὴν διαχειροτονίαν παρὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς 1, 2, 3 καὶ 4 ἐγένετο ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου δι' ἧς ἐπλήρη ὡς τὸ Γεροντάκι παρὲν ἐβλήθη καὶ ἐπὶ τῶν ψήρων 30 κατὰ πρωτόκολλον δημοσίου τῶ ἀνωτέρω ἔχον ὁμοῦ ἐπεβλήθη.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῶ συνόλῳ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος . . .	N	Ιωάννης Χ. Πέτρου	N
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης . . .	N	Αθανάσιος Αιδωρίκης	N
Σπυρ. Καλογερόπουλος	N	Γ. Παπαηλιόπουλος	N
Γάβριλ Μαγγίνης	N	Δημήτριος Βούλγαρης	N
Αναγνώστης Μοναρχίδης	N	Νικόλαος Ιω. Μέρης	N
Χαραλ. Παπαπολίτης	N	Δῆμος Κανελλόπουλος	N
Ιάκωβος Παξιμαδῆς	N	Κωνσταντῖνος Κανάρης	N
Νικόλ. Πρασσακάκης	N	Τσανετάκης Γρηγοράκης	N
Σπυρ. Τρικούτης	N	M. A. Καίρης	N
Ἐυκάρδος Τζιώρας	N	Αντών. Κριζής	N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης	N	Αντών. Μαυρομιχάλης	N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	N	Δημήτρ. Πλαπούτας	N
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	N	Ιωάννης Στάικος	N
Γεώργιος Ψύλλας	N	Αναστ. Μαυρομιχάλης	N
Ιωάννης Θεοτόκης	N	Αλέξιος Βλαχόπουλος	N

Δημήτριος Χατζίσκος	Αντ. Γεωργαντάς
Δημήτριος Χρηστίδης	Νικόλ. Δελιγιάννης
Νικόλ. Μαυρομάτης	Νικόλ. Σιλήδεργος
Αναστ. Σ. Χαρχαλάκης	Αναστ. Πολυζωίδης
Γεώργ. Δουδουνιώτης	Φίλιππος Ιωάννου
Κωνστ. Προβιλέγιος	Γ. Κ. Τυπάλδος
Σπύρος Μίλιος	Νικόλαος Καλλέργης
Γρηγ. Παλαμίδης	Ν. Τζαβέλλας
Δ. Α. Κουντουριώτης	Β. Πετιμεζάς
Λουκούργος Κρεστανίτης	Ν. Πιεράκος
Αθ. Α. Μικαύλης	Ιω. Αμβροσιάδης
Α. Γ. Κουντουριώτης	Κωνστ. Μεταξάς
Χριστόρ. Παρράϊδης	Π. Νοταράς

Τελόντος ύστερον εις συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν, καὶ μηδενὸς λαδόντος τὴν λόγῳ, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, δι' ἧς ἐξήχθη ὅτι ἡ Γερουσία παραδέχθη αὐτὴν. παμψηφεί διὰ ψήφων 31, κατὰ τὸ ὅδε συντημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.

Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Γ. Παπακλήσιopoulos
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης	Δημήτριος Βούλγαρης
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	Νικόλαος Ιω. Μέξης
Τζατζής Μαργίνας	Δῆμος Κανελλόπουλος
Ἀναγνωστὴς Μοναρχίδης	Κωνσταντῖνος Κανάρης
Χαράλ. Παπαπολίτης	Τσαντάκης Γρηγοράκης
Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	Μ. Α. Κάρης
Νικόλ. Πρασακάκης	Ἀντών. Γ. Κρεῖζας
Σπυρ. Τρικούπης	Ἀντώνιος Μαυρομυχάλης
Ρικάρδος Τζιούρτζ	Δημήτριος Πλαπούτας
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ιωάννης Στάβας
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Αναστ. Μαυρομυχάλης
Ἀνδρ. Χ. Αναργύρου	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος
Γεώργιος Ψύλλας	Δημήτριος Χατσίτσος
Ιωάννης Θεοτόκης	Δημήτριος Χρηστίδης
Ιωάννης Χ. Πέτρον	Νικόλ. Μαυρομάτης
Ἀθανάσιος Λιδωρίκης	Αναστ. Σ. Χαρχαλάκης

Γεώρ. Δουδουνιώτης	Νικόλ. Σιλήδεργος
Κωνσ. Προβιλέγιος	Αναστ. Πολυζωίδης
Σπύρος Μίλιος	Φίλιππος Ιωάννου
Γρηγ. Παλαμίδης	Γ. Κ. Τυπάλδος
Δημήτ. Α. Κουντουριώτης	Νικόλ. Καλλέργης
Λουκούργος Κρεστανίτης	Ν. Τζαβέλλας
Αθ. Α. Μικαύλης	Β. Πετιμεζάς
Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν. Πιεράκος
Χριστόρ. Παρράϊδης	Ιω. Αμβροσιάδης
Ἀντών. Γεωργαντάς	Κωνστ. Μεταξάς
Νικόλ. Δελιγιάννης	Π. Νοταράς

Ἀναγνωσθέντα ἐπειτα τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 1, 2, 3 μέχρι τοῦ 38 καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου ἐγένοντο ἅπαντα διὰ χειροτονίας δεκτὰ ὅπως ἔχουσι μετὰ τῆς ἐξῆς διορθώσεως καὶ τροπολογίας ἐπὶ πράξεων καὶ λέξεων.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 πρὸ ἐκάστης τῶν λέξεων «τῶν μεταλλείων τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν λατομείων» προσετέθη τὸ ἄρθρον «τὴν».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 2 πρὸ τῆς λέξεως «μέταλλα» προσετέθη ἡ λέξις «ακαλούμενα» ἀντὶ τῆς λέξεως Μαγγανέσιον ἐτέθη ἡ λέξις «Μαγγανήσιον» ἀντὶ τῆς λέξεως ἀντιμόνιον ἐτέθη ἡ λέξις «στίβιον» καὶ ἐν παρενθέσει ἡ λέξις «ἀντιμόνιον» καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «κιζίλιον» ἐτέθη ἡ λέξις «νικάλιον».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 3 ἡ λέξις «νάρθη» ἐδιορθώθη εἰς «νάρθαν».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 ἡ λέξις «μάργους» ἐδιορθώθη εἰς «μάργας» ἐτέθησαν ἀντὶ τῶν λέξεων ἀκονολίθους, πωρολίθους, πυριτολίθους» αἱ λέξεις «ἀκόνες, πώρους, πυρίτες» καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «ποκνθρακας» ἐτέθη ἡ λέξις «τόρφον».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 5 καὶ τῶν λοιπῶν ἁρθρῶν τοῦ νομοσχεδίου ὅπου εὐρίσκεται ἡ λέξις «ἐκμετάλευσις» ἀφηρέθη ἡ πρόθεσις «ἐκ».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 12 ἀντὶ τῆς λέξεως «πρεάτων» ἐτέθη ἡ λέξις «ψυχαγωγίων» καὶ ἐν παρενθέσει ἡ λέξις «πρεάτων» πρὸ δὲ τῆς λέξεως «στοῶν» ἐτέθη ἡ λέξις «ἀπονόμειον».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 16 ἀντὶ τῆς λέξεως «ἀνορθώνει» ἐτέθη ἡ λέξις «ἐπανορθώνει».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 18 μετὰ τὴν λέξιν «ὀρίζεται» προσετέθησαν αἱ λέξεις «ὕπὸ τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 21 μετὰ τὴν λέξιν «ὑποθήκης» προσετέθησαν αἱ λέξεις «ἐπὶ τοῦ μεταλλείου» καὶ ἀντὶ τῶν λέξεων «διὰ

της κατά τὸ ἄρθρον 7 παραχωρήσεως ἐτέθησαν αἱ λέξεις «διὰ τὴν κατά τὸ ἄρθρον 7 παραχώρησιν».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 22 αἱ λέξεις «εἰς ἐπὶ τούτοις βιβλίον» μεταβλήθησαν εἰς τὰς εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 29 ἀντὶ τῶν λέξεων «ἀνὰ διατηρώσιν ἐν ἐνεργείᾳ τὴν ἐκμετάλλευσιν» ἐτέθησαν αἱ λέξεις «ἀνὰ μεταλλεύουσιν».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 30 ἀντὶ τῶν 10 τοῖς 0/0 ὠρίσθη 5 τοῖς 0/0.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 33 μεταξὺ τῶν λέξεων «ἄνευ» καὶ «ἐλά-
θης» ἐτέθη ἡ λέξις «ἄλλῃ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 35 ἀντὶ τῶν λέξεων «ἡ ἐξόρυξις ὀρυχείων» ἐτέθησαν αἱ λέξεις «ἡ ἐν ὀρυχείοις ἐξόρυξις».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 36 ἀντὶ τῶν λέξεων «διὰ τὴν ἐξόρυξιν ὀρυχείου» ἐτέθησαν αἱ λέξεις «διὰ τὴν ἐν ὀρυχείῳ ἐξόρυξιν» ἐτέθη ἐπὶ τέλους ἡ ἐξῆς φράσις «προτιμωμένον» πάντοτε τοῦ ιδιοκτήτου τῆς γῆς».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 37 ἐπὶ τέλους προστέθη ἡ φράσις «καὶ παραχωρεῖται εἰς ἄλλον κατὰ τὰ ἀνωτέρω».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 38 ἀντὶ τῆς λέξεως «σφαλαίων» ἐτέθη ἡ λέξις «ψυχαγωγίων» καὶ ἐν παρενθέσει «σφαλαίων» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «στοῶν» ἡ λέξις «ὑπονόμων».

Ἀκολουθῶς μετὰ τὸ ἄρθρον 38 προστέθη ὡς 39 ἄρθρον τὸ ἐξῆς.

Ἄρθρον 39.

Ὅσῳκις ὁ λαθὼν τῆς ἐξόρυξεως τὴν ἀδειαν δὲν εἶναι ιδιοκτήτης τῆς γῆς καὶ δὲν συνενόητε μετὰ τοῦ ιδιοκτήτου περὶ τοῦ εἰς τοῦτον δοτέου μερίσματος, θίβει ἀπορριπίζει περὶ τοῦτου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον, ἀρτὸ ἀκούσῃ τούτης διαφωρεμένους καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμόδιου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου, λαθὼν δὲ καὶ ἄλλοθεν, χρειὰς καλοῦσης, τὰς ἀνγκυαίας πληροφορίας.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, παραδεχθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγένετο δεκτὸν διὰ χειροτοτονίας ὡς ἀνεγνώσθη καὶ ἐχει ἀνωτέρω.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὰ ἐπίλοιπα ἄρθρα 39, 40 μέχρι τοῦ 54, μεταβλήθη δὲ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ῥηθέντος νόμου ἄρθρου 39 εἰς ἄρθρα 40, 41 μέχρι τοῦ 55, ἐγένοντο ἅπαντα δι' εἰδικῆς ἐρ' ἐνὸς ἐκάστου χειροτονίας δεκτὰ ὅπως ἔχουν μετὰ τὰς ἐξῆς διορθώσεις καὶ τροπολογίας ἐπὶ φράσεων καὶ λέξεων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 41 ἀντὶ τῆς λέξεως «ἐξόρυξις» ἐτέθη ἡ λέ-

ξις «λατόμισις» προστέθη δὲ καὶ ἐνταῦθα πρὸ τῆς λέξεως «στοῶν» ἡ λέξις «ὑπονόμων».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 42 ἀντὶ τῶν λέξεων «οἱ ἐξορύττοντες λατομεία» ἐτέθησαν αἱ λέξεις «οἱ λατομοῦντες ἐν λατομείοις».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 49 πρὸ τῆς λέξεως «καθίσκοντα» προστέθη ἡ λέξις «καὶ» καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «ἀπολαύας» προστέθησαν αἱ λέξεις «καὶ πάσης τῆς ἀπολαύας».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 52 ἐξηλείφθη ἡ λέξις «ἤτοι» καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «σφαλαίων» ἐτέθη ἡ λέξις «ψυχαγωγίων».

Ψηφοφορήθην ἐπὶ τέλους καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 32.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστών.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντων. Γ. Κριεζῆς	Ν
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτώνης	Ν	Ἀντων. Μαυρομυγῆλης	Ν
Σπυρίδ. Καλογερόπουλος	Ν	Δημήτρ. Πλαπούτας	Ν
Τάτσης Μαγγίνας	Ν	Ἰωάννης Στάϊκος	Ν
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	Ν	Ἀναστ. Μαυρομυγῆλης	Ν
Χαρὰλ. Παπαπολίτης	Ν	Ἀλέξιος Βλαχόπουλος	Ν
Ἰακώβος Παξιμάδης	Ν	Δημήτριος Χατζίσκος	Ν
Νικόλ. Πρασσακῆς	Ν	Δημήτριος Χρηστίδης	Ν
Σπυρ. Τρικούπης	Ν	Νικόλ. Ναυρομάτης	Ν
Ἰωάννης Τζιώρας	Ν	Ἀναστ. Σ. Χαλαράμης	Ν
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης	Ν	Γεώργ. Δουβουνιώτης	Ν
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Ν	Κωνσ. Προβιλέγιος	Ν
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου	Ν	Σπύρος Μίλιος	Ν
Γεώργιος Φύλλης	Ν	Ἰβήγας Παλαμίδης	Ν
Ἰωάννης Θεοτόκης	Ν	Δ. Α. Κουντουριώτης	Ν
Ἰωάννης Χ. Πέτρου	Ν	Λουκάριος Κρεστανίτης	Ν
Ἀθανάσιος Λιδωρίδης	Ν	Ἀθ. Α. Μιαούλης	Ν
Γ. Παπακλιόπουλος	Ν	Α. Γ. Κουντουριώτης	Ν
Δημήτριος Βούλαρης	Ν	Χριστόφ. Παράντης	Ν
Νικόλαος Ἰω. Μήξης	Ν	Ἀντων. Γεωργαντάς	Ν
Δέμος Κανιόπουλος	Ν	Νικόλ. Δελιγιάννης	Ν
Κωνσταντῖνος Κανάρης	Ν	Νικόλ. Σιληδέργος	Ν
Τσανετᾶκης Γρηγοριάκης	Ν	Ἀναστ. Πολυζωίδης	Ν
Μ. Α. Καίρης	Ν	Φίλιππος Ἰωάννου	Ν

Γ. Κ. Τυπάλδος	N. Πιεράκος	N
Νικόλ. Καλλέργης	Ιω. Ἀμβροσιάδης	N
N. Τζαβέλας	N. Κωνσ. Μεταξάς	N
B. Πετιμεζάς	Η. Νοταράς	N

ἔχει δι' ὅπως ἀνωτέρω ἐτροπολογήθη ὡς ἐξῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων.

Ἄρθρον 1.

Ὅγχοι οὐσιῶν μεταλλικῶν, ἢ ὀρυκτῶν, ἐγκλεισμένοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς, ἢ κείμενοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς κατατάσσονται εἰς τὰς ἐξῆς τρεῖς κατηγορίας, τὴν τῶν μεταλλείων, τὴν τῶν ὀρυχείων καὶ τὴν τῶν λατομείων.

Ἄρθρον 2.

Μεταλλεῖον εἶναι ὁ χώρος ὁ ἔχων εἰς φλέβας, εἰς κοιτάσματα, ἢ εἰς σωροὺς τὰ κυρίως καλούμενα μέταλλα· οἷον χρυσόν, ἀργυρον, λευκόχρυσον, (platino), ὑδράργυρον, μόλυβδον, σίδηρον, χαλκόν, κασσίτερον (stain), ψευδάργυρον (zing), θυσμουθιον, κοβάλτιον, ἀρσενικόν, μαγγανήσιον, στίβιον, (αντιμόνιον) πολυβδαίνιον (molybdene), οὐράνιον, νικέλιον, χρώμιον κλπ. εἴτε εἰς καθαράν κατάστασιν εἴτε εἰς ὠξυδωμένην, εἴτε εἰς οἰασθῆποτε ἄλλας ἐνώσεις.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ χώρος ὁ ἔχων ἐκ τῶν ἡμιμετάλλων τὰ αὐτοφυεῖς θεῖον καὶ τὰς παντὸς εἶδους ὀρυκτὰς καυσίμους ὕλας· οἷον ἀνθρακίτην, λιθάνθρακας, γαιάνθρακας καὶ γραφίτην.

Ἄρθρον 3.

Ὀρυχεῖον εἶναι ὁ χώρος ὁ ἐγκλείων τὸν προσχωσματοικὸν σίδηρον (minerai de fer d'alluvion), τὰ ἄλλατα τοῦ νιτροῦ, τῆς στυπτηρίας, τοῦ βιτριολίου, τῆς χερσονόλλας (Borax), ὡς καὶ τὰ ἐξῆς ὀρυκτὰ, σμύριδα, γύψος, μυλοπέτρες, σάπιον, μαγνησίτην καὶ τὰς θαφεικὰς ὕλας, ἀμέσως ὡς τοιαύτας χρησίμους, ὡς καὶ τὰς πιασώδεις, ῥητινώδεις καὶ ἐλαιώδεις οὐσίας, νάρθηαν, ἀσφαλτον, πετρελαῖον, ἤλεκτρον κτλ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ λατομεῖα ἐγκλείουσι τοὺς χρησίμους εἰς τὰς τέχνας καὶ πρὸς οἰκοδομὴν λίθους· τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς σχιστολίθους παντὸς εἶδους· τοὺς τιτανολίθους, τὰς μάργας, τὰς ἀκόνας

τοὺς πώρους, τὰς λιθογραφικὰς καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους· πλάκας, τὴν ὄριττα, τοὺς γρανίτας, τὴν θασάλλον, τοὺς πυροποικίλους, τὴν κίσσριν, τὴν θηραϊκὴν γῆν, τὸν ἄβιαν, τοὺς σμύριτας, τοὺς πυρίτας καὶ ἄλλους παντὸς εἶδους καὶ τὸν τέρσαν, ἅπαντα ἐξορυσσόμενα ἐν ὑπαίθρῳ ἢ δι' ὑπονόμῳ στοᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ κυριότητος τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ μεταλλεὺς τῶν μεταλλείων καὶ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων ὀρυκτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰσὶν δυνάμει παρῆς τῆς Κυβερνήσεως παρεχούσας τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραχωρεῖται διὰ Β. Διατάγματος πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, μετὰ προηγουμένη ἀπόφασιν συμβουλίου, ἰδίως ἐπὶ τούτῳ συγκροτημένου καὶ συγκειμένου ἐκ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τῶν Προέδρων τῶν Βουλευτικῶν Σωματίων, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου καὶ τῶν Ἐκτελεστικῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἑκτεστικῶν, συγκληομένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἀποφασίζοντων κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῇ πράξει τῆς παραχωρήσεως ὁρίζεται καὶ τὸ πρὸς τὸν ἰδιωκτὴν τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ εἰς ἐν παρεχωρήθη τὸ μεταλλεῖον ὀρεϊλόμενον μέρος, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ μεταλλεύματος μετὰ τὴν προπαραίτησιν τῶν γενομένων ἐξόδων ἐργασίας καὶ ὕλης.

Ἄρθρον 8.

Ἡ αὐτὴ πράξις μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τοῦ 20 ἄρθρου τοῦ παρὸντος νόμου παρέχει ἐπὶ τοῦ μεταλλεῖου δικαίωμα διανεμῶν κυριότητος, ὅπερ διακηνομένη τῆς κυριότητος τοῦ ἐπικειμένου ἐδάφους, μεταβιβάζεται εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ δύναται νὰ ἐκποιηθῇ δι' ἀνγκαστικὸν πλειστηριασμόν δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκποιηθῇ ἐκουσίως ὁλοσχερῶς, οὐδὲ κατὰ μερίδας, ἢ νὰ διανεμηθῇ ἢ νὰ ἐκμισθωθῇ ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως διδομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθ. 6 ὁρισμένα.

Ἄρθρον 9.

Τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰ, κατὰ τὸν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον, παρεκκλουθήματα αὐτῶν λογίζονται ἀκίνητα.

Κινητά δὲ εἶναι αἱ μεταλλευθεῖσαι ὕλαι, αἱ μεταγαλὶ τῆς ἐπὶ τῆς μεταλλεύσεως ἐταιρίας, καὶ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ περὶ δικαιοσύνης κτημάτων νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν μεταλλείων προαπαιτουμένων.

Άρθρον 11.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐρευνᾶς πρὸς ἀνέυρεσιν μεταλλεύου ἀνασκαπτῶν ἢ διατρυπῶν ἀλλότριον ἔδαφος ἀνευ συγκαταθέσεως τοῦ τῆς γῆς ἰδιοκτῆτου, ἢ αὐτοῦ μὴ συναινέσαντος, ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, ἡς δίδεται ἀπὸ τοῦ ἀκουσθῆ ὁ ἰδιοκτῆτης καὶ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικός.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὁρίζεται τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ καταβῇ ὁ ἐπιχειρήσων τὴν ἐρευνᾶν πρὸς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου διὰ τὰς συμβεβηκυμένας ζημίας.

Άρθρον 12.

Ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐντοίχων περιθύλων, περιφραγμάτων, αὐλῶν, ἢ κήπων ἢ γηπέδων, ἢ ἄλλων ἐρευνᾶς ἢ ἢ παραχώρησις μεταλλείου δὲν δίδει δικαίωμα εἰς διάντησιν ἢ ἀκτασκαυτὴν ὑπαγωγίων, (ῥεμάτων) ἢ ὑπονόμων σιτοῶν, ἢ εἰς ἀνέγερσιν μηχανῶν ἢ ἀποθηκῶν μὴ ἀπεχούστων 100 β. πήχεις ἐκ τῶν εἰρημνίων ἐντοίχων περιθύλων ἢ κατοικησίων μερῶν.

Άρθρον 13.

Ὁ ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ κάμῃ ἐρευνᾶς ἀπονταγῶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἀνευ ἀδείας· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ μεταλλευσιν, ἀνάγκη νὰ τῷ παραχωρηθῇ τὸ πρὸς ταῦτο δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ παραχωρήσεως τῶν μεταλλείων.

Άρθρον 14.

Πᾶς Ἕλλην ἢ ἀλλοδαπὸς δύναται εἴτε ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, εἴτε ὡς ἀντιπρόσωπος ἐταιρίας, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν παραχώρησιν μεταλλείου.

Άρθρον 15.

Οἱ ζητούντες τὴν παραχώρησιν μεταλλείου ὀφείλουσι ν' ἀπο-

δείξωσιν, ὅτι κέκτηνται πάντα τὰ προσόντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν μεταλλευσιν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχωρήσεως ἐπιβληθησμένων αὐτοῖς παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Άρθρον 16.

Ἐὰν ἐπιχειρήσιν ἐργασίας, εἴτε ὑπὸ κατοικημένα κτίρια, ἢ ὑπὸ χώρους, ἐν οἷς γίνονται ἄλλα γεωργικὰ ἢ βιομηχανικὰ ἔργα, εἴτε ἐν τῇ ἀμέσῃ γειτονίᾳ τῶν κτιρίων ἢ τῶν χώρων τούτων, ὀφείλουσιν ἐγγυήσιν ὅτι, ἐὰν ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἐκείνων προκύβῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν ζημία, θέλουσιν ἀνορθώσῃ αὐτήν· αἱ δὲ περὶ τούτων αἰτήσεις καὶ ἀντιρρήσεις ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

Άρθρον 17.

Ἡ Κυβέρνησις κρίνει περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν λόγων, δι' οὓς, ἐὰν πλείονες ἐξαίτιωνται τὴν παραχώρησιν μεταλλείου, παραχωρεῖται τοῦτο εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν κατὰ προτίμησιν.

Άρθρον 18.

Ἐὰν τὸ μεταλλεῖον δὲν παραχωρηθῇ εἰς τὸν εὐρετὴν, διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχωρήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ εἰς αὐτὸν δοτέα ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημίωσις.

Άρθρον 19.

Τὰ ἐπὶ τοῦ κτημάτος προνόμια καὶ αἱ ὑποθήκαι δὲν ἐπικτείνονται ἐπὶ τοῦ μεταλλείου καὶ τῶν προσαρτημάτων αὐτοῦ· ἕνεκα τούτου ἡ πράξις τῆς παραχωρήσεως πέμπεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν παραγέμια εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελεὶ τῶν Πρωτοδικῶν, ὅπως φροντίσῃ νὰ γείνη εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ ἡ προσήκουσα σημείωσις.

Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου σημείωσις γίνεται καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τῆς σελίδος τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τῇ περιεχούσῃ τὰς προηγουμένας ὑποθήκας, περιέχει δὲ καὶ τὸ ὁρισθὲν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς ἐπιφανείας μέτρον, ὅπερ προστιθεμένου εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιφανείας, ὠρισταί μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν εἰρημνίων ὑποθηκικῶν δανειστίων.

Άρθρον 20.

Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου πράξις ἀνάγκη νὰ μεταγρήνται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν, κατὰ τὸν ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1856 νόμον, μὴ μεταδιδαζομένης ἄλλως τῆς τοῦ μεταλλείου κυριότητος.

Άρθρον 21.

Δικαίωμα εἰς ἐγγράφην ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ μεταλλείου δυνάμει τοῦ νόμου ἔχουσιν

α) Ὁ εὐρετὴς πρὸς ἐκασφάλισιν τῆς ὀφειλουμένης αὐτῷ ἀπο-

ζημιώσεως, εάν συμφέρονος πρὸς τὸ ἄρθρον 18 δὲν παραχωρήθῃ εἰς αὐτὸν τὸ μεταλλεῖον, καὶ

Ε) Οἱ διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντες, ὅτι ἐχορήγησαν χρήματα πρὸς εὐρεσιν τοῦ μεταλλείου, ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν παρασκευαστικῶν ἐργῶν, ἢ πρὸς κατασκευὴν μηχανῶν ἢ ἄλλων κατασκευασμάτων, ἢ τέλος πρὸς μετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου.

Οἱ ὅρισμοί τῶν ἁρθρῶν 910 καὶ 911 συνδυαζομένων μετὰ τοῦ ἁρθροῦ 991 τῆς Πολιτικῆς Διοικουμένης καὶ τῶν ἁρθρῶν 48 καὶ 49 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν μεταλλείων.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφῇ αὐτοτελοῦς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῆς γῆς διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παραχωρήσιν ὀφειλομένου μερίσματος.

Ἄρθρον 22.

Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου αἰτία γίνεται δι' ἀναφοράς εἰς τὸν ἀρμοδίον Νομάρχην, ἐξηγουμένη τὸ εἶδος, τὴν θέσιν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ μεταλλείου, καὶ ἐὰν ὁ αἰτῶν ᾖ καὶ ἰδιοκτήτης ἢ εὐρετής αὐτοῦ. Ὁ Νομάρχης ἐγγράφει τὴν ἀναφορὰν εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς, δίδει εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ, ἐγγράφον ἀποδείξιν τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς, καὶ διατάσσει ὅσον οἷον τε τάχιον τὴν δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως εἰς δύο τῶν μᾶλλον διαδιδωμένων περιοδικῶν φύλλων τοῦ νομοῦ, ἢ, ἐὰν δὲν δημοσιεύωνται αὐτόθι τοιαῦτα φύλλα, εἰς δύο τῶν μᾶλλον διαδιδωμένων περιοδικῶν φύλλων τοῦ Κράτους. Ἀντίτυπα τῶν φύλλων τούτων διανέμει εἰς τε τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἐνθὰ τὸ μεταλλεῖον, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου, ἵνα ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ μείνωσιν ἐπὶ 30 ἡμέρας τοιχοκολλημένα εἰς τε τὸ δημαρχεῖον καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ δήμου, ἐπαναλαμβάνομένης τῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως κατὰ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακάς.

Περὶ δὲ τῶν ἀναγνώσεων καὶ τῶν τοιχοκολλήσεων τούτων συντάσσονται ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν ἐπιμελουμένων αὐτὰς δημοτικών ἀρχῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις εἴτε εἰς μετάλλευσιν μεταλλείου, εἴτε εἰς ἀποζημιώσιν, καθὼ εὐρεταὶ ἢ ἰδιοκτῆται τῆς γῆς, ὀφείλουσι νὰ ὑποβῶσιν τὰς ἐνστάσεις καὶ αἰτήσεις των εἰς τὸν Νομάρχην μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐντὸς τεσσαρῶν

μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ δημαρχεῖον τοιχοκολλήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγραφῶν.

Ὁ Νομάρχης καταχωρίζει αὐτὰς εἰς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἁρθρῷ ἀναφερόμενον βιβλίον.

Ἄρθρον 24.

Τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἀνοικτὸν ἐπὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω τετραμήνου προθεσμίας, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἀξιώσεων οἱ ἔχοντες συμφέρον, καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιπαρατηρήσεις των.

Ἄρθρον 25.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τελευταίας προθεσμίας, ὁ Νομάρχης, ἀφοῦ λάβῃ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύσεων καὶ τὰς προσκομίσας πληροφορίας περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των προϋπόντων τῶν ἐξαιτουμένων τὴν παραχώρησιν, ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἡτιολογημένην ἐκθεσιν καὶ γνωμοδότησιν, διευθύνων ἅπαντα τὰ ἐγγράφα μετὰ τοῦ τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁρθοῦσας χωρογραφικοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ζητεῖ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου καὶ συμπληρῶν, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, τὰς γενομένας ἐξετάσεις διὰ νέων ἐπιστολῶν ἐρευνῶν, ὑποβάλλει εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον τὴν ἐκθεσίν του καὶ ἐπὶ τῇ ἀποδεχομένῃ τὴν αἰτησίαν του ἀποράται αὐτοῦ, προκαλεῖ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὸ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 27.

Μέχρις οὗ ἐκδοθῇ τὸ Β. Διάταγμα πᾶσα ἐνστάσις εἶναι δεκτὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

Διὰ Β. Διατάγματος ὁρίζεται ἡ θέσις καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ παραχωρουμένου μεταλλείου κατὰ τὸ τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁρθοῦσας σχεδίου, τὸ μέρος τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς, ἢ ἀποζημιώσεως τῶν εὐρετῶν καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ εἰς τὴν παραχώρησιν τὸ μεταλλεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 29.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι τὰς

ἐν τῷ παραχωρηθῆναι ἐγγράφιω περιεχομέναις ὑποχρεώσεις, νὰ διατελῶσι μεταλλεύοντες τὴ παραχωρηθὲν μεταλλεῖον καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων ἀναγομένης πικρᾶ γέλης τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλεῖων μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 30.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλεῖων πληροῦνται εἰς τὸ δημόσιον ἓνα μόνον φόρον εἰς χρήματα. Ὁ τοσοῦτος φόρος προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ τοῦ ἐτεσίου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ προϊόντος, ἀπὸ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τούτου μόνον τὰ ἐξόδα τοῦ ὕλικου καὶ τῆς ἐργασίας τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν ἐξόρυξιν του, δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 τοὶς 0/0 τοῦ, ὡς εἴρηται, καθαροῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 31.

Ἐπιβάλλεται προτέτι ἐν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς φόρος ἐπὶ τοῦ ὡς εἴρηται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθαροῦ προϊόντος, ἵνα ἀπαρτισθῇ ἐξ αὐτοῦ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον πρὸς βοήθειαν καὶ περιθάλψιν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων.

Ἰδιαίτερον Διάταγμα θέλει κανονίσαι τὴν διαχείρισιν τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται δι' ἰδιαίτερους λόγους, ἰδίως λόγῳ ἐμφυγώσεως τῆς μεταλλεύσεως ἢ βοήθειας ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἐξ ἀνωτέρας εἰας, ἅτινα ἤθελον συμβῆναι κατὰ τὴν μεταλλευσιν, νὰ ἐλαττώσῃ, ἢ καὶ ν' ἀναιτείλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τινι ἐτῷ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ὅ ἄρθρ. συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλεῖων ὑποχρεῶνται ν' ἀποζημιώσωσι τὰς ἰδιοκτῆτας, ὧν ἤθελον καταλάβει ἢ βλάψῃ τὰς γαίας διὰ τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν. Καὶ εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν κωλύεται ἀνεῦ ἄλλης βλάβης ἢ ἐντός τοῦ ἔτους συνήθως καλλιέργεια, ἢ ἀποζημιώσεις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ τῆς καλλιέργειας καθαρὰν πρὸσδόν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου, πρᾶξιμῶν, πρᾶξιμῶν εἰς αὐτὴν καὶ ἐνὸς τετάρτου τῆς αὐτῆς πρὸσόδου· εἰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀναγκαρῶν βλάπτονται αἱ γαίαι τοσοῦτον ὥστε δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν ἢ καταλαμβάνονται ὑπὲρ το ἔτος, αἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλεῖων ὑποχρεῶνται νὰ προσλάβωσιν αὐτὰς εἰς τὴν

περιοχὴν τοῦ μεταλλεῖου ἐπὶ ἀποζημιώσεις ὀριζομένη ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸ διπλάσιον τῆς εἰας, ἢν εἶχον αὐταὶ πρὸ τῆς μεταλλεύσεως τοῦ μεταλλεῖου.

Ἄρθρον 34.

Ἐάν τὸ μεταλλεῖον βλάβῃ εἴτε λόγῳ τῆς γειτνιασείας, εἴτε δι' ἄλλης αἰτίας ἕτερον μεταλλεῖον ἐνέκα τῶν ὑδάτων ἢ ἄλλων περιπτώσεων, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ βλάπτοντος μεταλλεῖου ἀποζημιῶσι τὸν τοῦ βλαπτομένου κατ' ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Ὀρυγείων.

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἐν ὀρυγείῳ ἐξόρυξις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ δυνάμει ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, παρεχούσης τὴ πρὸς τοῦτο δικαίωμα καὶ ὀριζούσης τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξόρυξεως.

Ἄρθρον 36.

Πρὸς ἐκδοτὴν τῆς ὑπουργικῆς ἀδείας διὰ τὴν ἐν ὀρυγείῳ τινὶ ἐξόρυξιν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι προηγουμένως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 22, 23, 24 καὶ 25 περὶ παραχωρήσεως μεταλλεῖων ὀριζόμενα, πρᾶξιμῶν πάντοτε τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς γῆς.

Ἄρθρον 37.

Ἐάν οἱ ἔχοντες τὴν τῆς ἐξόρυξεως ἀδειαν ὀρυγείῳ ἀναβάλωσι τὴν ἐξόρυξιν ἐπὶ πλέον τῶν τριᾶκοντα ἡμερῶν, ἀνεῦ νομίμου τινὸς κωλύματος, ἢ ἐκδοθεῖσα περὶ ἐξόρυξεως ἐγκρισὶς θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ παραχωρεῖται εἰς ἄλλον κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 38.

Παραχωρήσις δι' ὀρυγεῖα τοιαῦτα ὅποια ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὰ μεταλλεῖα, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ ὑπὸ τὰς εἰς περιστάσεις.

α) Ἐάν ἀποκατασταθῇ ἀδύνατος ἢ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις καὶ ἂν ἡ κατασκευὴ ψυχαγωγίων, (πρεζάντων) ὑπονόμων στοῶν καὶ τεχνικῶν ἄλλων ἐργῶν θεωρηθῇ ἀναγκαῖα.

β) Ἐάν ἡ ἐξόρυξις καὶ τοι ἐρικτῇ, ἔσεται ὀλιγοχρόνιος καὶ καθίσταται ἀδύνατον τὴν μετὰ ταῦτα ἐνεργηθησομένην ἐξόρυξιν δι' ὑπονόμων στοῶν καὶ ψυχαγωγίων.

Ἄρθρον 39.

Ὡς αἰς ὃ λαβὼν τῆς ἐξόρυξεως τὴν ἀδειαν δὲν εἶναι ἰδιοκτῆτης τῆς γῆς καὶ δὲν συνερώνηται μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου περὶ τοῦ εἰς τοῦτον δοτέου μερίσματος, θέλει ἀποφαρίζει περὶ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον, ἀπὸ ἀκούσῃ τοῦ διαφερομένου καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλ-

λείων υπαλλήλων καὶ λάβη καὶ ἄλλοθεν, χρειαν καλούσης πληροφορίας.

Ἄρθρον 40.

Οἱ ἐξορύσσοντες ἐν ὄρυχείοις πληρόνουν εἰς τὸ δημόσιον ἓνα μόνον φόρον εἰς χρήματα, ἐὰν τὸ προϊόν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος, δι' εἰδικοῦ νόμου ὠρισμένον.

Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ τοῦ ἐπτασίου φορολογικοῦ νόμου ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ προϊόντος, ἀρᾶ ἐκ ταύτης ἐκπεσθῶσι μόνον τὰ ἐξοδα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ὕλικού, τὰ πρὸς ἐξόρυξιν του καταβληθέντα διὰ πραγματογνομόνων προσδιοριζόμενα. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὰ 10 τοῖς 0/0 ἐκ τῆς ὥς εἴρηται καθαρᾶς προσόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ λατομείων.

Ἄρθρον 41.

Ἡ ἐν ὑπαίθρῳ λατόμησις ἐνεργεῖται ἀνευ ἀδείας.

Ἐὰν δὲ ἡ ἐξόρυξις γίνεται διὰ ὑπονόμων στοῶν, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 42.

Οἱ λατομοῦντες ἐν λατομαίῳ ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ὀριζομένου εἰς 10 0/0 τοῦ ὥς προεῖρηται καθαρᾶς προϊόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ πραγματογνομosύνης.

Ἄρθρον 43.

Ὅσῳκις ὑπάρχει ἀνάγκη πραγματογνομόνων, ὁ διορισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ διαδικασία τῆς γνωμοδοτήσεως γίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 292—297 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 44.

Οἱ πραγματογνόμενοι διορίζονται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικῶν ἢ ἄλλων εἰδημόνων περὶ τὴν μετάλλειον καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ἀναγομένας ἐργασίας.

Ὁ εἰσαγγελεὺς γνωμοδοτεῖ πάντοτε κατὰ τὴν περὶ γνωμοδοτήσεως πραγματογνομόνων συζήτησιν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ γνωμοδοτήσις τῶν πραγματογνομόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτική διὰ τὰ δικαστήρια· ὅθεν δύναται καὶ νὰ τροποποιηθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἐὰν ἀντιβῇ εἰς τὴν πεποιθῆσιν των.

Ἄρθρον 46.

Ἡ μισθὴ καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ αἱ δαπάναι τῆς πραγματογνομosύνης ἐν γένει ἐκκαθαρίζονται καὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῇ θάσει διατιμῆσεως, ὀρισθησομένης διὰ Β. Διατάγματος. Ἀλλ' οἱ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοὶ δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς ταυτὴν ἀμοιβήν, ὅσῳκις ἐπιχειρῶσιν ἐργασίας, ἀναγομένας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν μεταλλείων καὶ τῶν λατομείων ἢ εἰς τὴν δικαστικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 47.

Ὁ προκαλὼν τὴν πραγματογνομosύνην δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου νὰ καταθέσῃ τὰ πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς ἀναγκαῖα ἐξοδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς τῶν μεταλλείων ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῆς εἰς ταῦτα ἀγαγομένης ποινικῆς δικαιοδοσίας.

Ἄρθρον 48.

Αἱ παραβάσεις τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ μεταλλεῖν μεταλλεῖον ἀνευ πρυγιουρήσεως καταμηνύονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τοὺς περὶ πιναισματῶν ὀρισμούς τῆς Ποιν. Δικονομίας.

Αἱ ἐπιβληθησόμεναι ποιναὶ εἶναι πρόστιμον 100—500 δρ. ἐν ὑποτροπῇ δὲ πρόστιμον 200—1000 δραχμῶν καὶ κράτησις 10—30 ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ μηχανικῶν καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 49.

Διορίζεται εἰς ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν μεταλλείων, διατελῶν ὑπὸ τὰς δατάγας τῶν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργείων μετ' μισθὸν καὶ βαθμὸν τμηματάρχου Α. τάξεως.

Ὅσῳκις δ' οὗτος ἐνεργεῖ ἐπιθεωρήσιν ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, καὶ καθήκοντα καὶ πάσας τὰς ἀπολαβὰς τῶν ἐν περιόδῳ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 50.

Διὰ Β. Διατάγματος διορίζονται παρὰ τῷ ἐπιθεωρητῇ τῶν μεταλλείων καὶ τῷ ἐπὶ τῶν ὄρυκτῶν ἐφόρῳ οἱ ἀνγκαῖοι βοηθοὶ καὶ δοκιμοί.

Ο επιθεωρητής των μεταλλείων επιτηρεί τὸν τρόπον τῆς μεταλλείσεως, δίδει κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν τὰς προσήκουσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἰδιοκτετῆς τῶν μεταλλείων καὶ ἀναφέρει εἰς αὐτὸν τὰς ἐλλείψεις, τὰς καταχρήσεις, καὶ τοὺς κινδύνους τῆς μεταλλείσεως. Ἡ ἐπιτήρηση αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν ἑφορῶν.

Άρθρον 52.

Ἐάν ἡ μεταλλεὺς περιορισθῇ ἢ διακοπῇ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐμβιάλλεται εἰς κίνδυνον ἡ δημοσία ἀσφάλεια ἢ ἐλαττώνται τὰ συμφέροντα τῶν ἀναλωτῶν, οἱ ἀρμοδίιοι Νομάρχαι, ἀφοῦ λάβωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀναφέρουσι πάντα ταῦτα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργίων ὅπως συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφασίσῃ τὰ δεόντα.

Άρθρον 53.

Ἐάν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς μεταλλείσεως ἀπειλήται ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ἡ συντήρησις τῶν ψυχαιωγίων, ἡ στερεότης τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, ἡ ἀσφάλεια τῶν μεταλλευτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἰκοδομῶν, ὁ ἀρμοδίος Νομάρχης ἐκδίδει τὰς ἀναγκαίας διατάξεις πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἀπειλούμενου κινδύνου, καὶ ἀναφέρει τὰ γινόμενα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

Άρθρον 54.

Ἐάν ὁ ἰδιοκτήτης μεταλλείου δὲν συμμορφωθῇ μετὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν παρατηρηθεισῶν ἐλλείψεων, διατάσσεται ἡ προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐξορύξεως ἢ ἡ ἐξακολούθησις αὐτῆς καὶ ἡ ἐπανόρθωσις τῶν ἐπιβαλόντων ἔργων, τῇ ἐπιστάσει τοῦ μηχανικοῦ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Άρθρον 55.

Ἐάν μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένων, ὁ ἰδιοκτήτης ἐξακολουθῇ νὰ μὴ ἐκπληροῖ καθ' ὅλοκληρίαν τὰς, ὡς εἴρηται, ἐπιβεβλημένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις, ἢ, ἐάν αὐτοῦ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου, διακόψῃ τὴν ἐξορύξιν ὑπὲρ τὸ ἔτος δύναται μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου καὶ διὰ Π. Διατάγματος νὰ γείνη ἐκπτώσις τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἀπέκτησε διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου. Τοῦτο δὲ ἐκποιεῖται διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

Τὸ ἐκπλειστηρίασμα καταβάλλεται εἰς τὸν πρῶτον ἰδιοκτήτην ἢ εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ.

Ὁ πρῶτος νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. ΧΑΤΖΙΠΕΤΡΟΣ,
Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΥΓΙΤΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 11 Δεκεμβρίου 1861, ἡμέρα Παρασκευῆς.

Ἀντὶ τῆς ἐνστάσεως τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρόντων 38 μελῶν, ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μοναρχίδης προσέλαβεν Γραμματεῖς τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Κ. Προβελέγγιον ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Χατζιπέτρου ἀπουσιάζοντος, ἐκείνην ἐργασίαν τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης, ἀνεγνωσθέντα, ὑπεγράφησαν.

Κατόπιν ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστῶν Κ. Χατζίσκου ἀνεγνώσθη ἀναφορά τῆς γῆρας τοῦ Ὀδοσσέως Ἀνδρούτσου, ἐφ' ἧς ἡ Γερουσία ἀπεφάνθη νὰ σταθῇ στενῶς πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἀπαγγελλάντος ἐπομένως τοῦ Κ. Προέδρου ὡς ἀντικείμενον σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐτέθη τοῦτο ὑπὸ συζητήσεων μηδενὸς δὲ λαβόντος τὸν λόγον, ἐψηφοφόρητο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 33 ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολακτῶν ΚΚ. Γ. Ἀντωνοπούλου καὶ Ν. Πρασσαλάκη κατὰ τὸ ὅπως συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος.

Γεώργ. Μ. Ἀντωνοπούλου	• Ν	Τάτσης Μαγγίνης	• • •
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτάνης	• Ν	Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	• • Ν
Σπυρίδων Καλογερόπουλος	• Ν	Χατζ. Παπαγιάννης	• • •

(Πρακτ. Γερουσ. τῆς Α'. Συνόδου Ζ'. Περιόδ.) 74

Ιάκωβος Παξιμαδής N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Νικόλ. Πρασσακάκης	Νικόλ. Μαυρομιγάτης N
Σπυρ. Τρικούπης	Αναστ. Χαλαλάμπης
Ρικάρδος Τζιώρτζ	Γεώργ. Δουδουνιώτης N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης N	Κωνστ. Προδιδέγιος N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Σπύρος Μίλιος N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου	Ρήγας Παλαμίδης
Γεώργιος Ψύλλας	Δημήτριος Α. Κουντουριώτης . .
Ιωάννης Θεοτόκης	Λυκούργος Κρεστανίτης N
Ιωάννης Χ. Πέτρου N	Αθ. Α. Μιαούλης
Αθανάσιος Λιδωρίκης N	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Γ. Παπαηλιόπουλος	Χριστόφ. Παρόκιδος
Δημήτριος Βουλγαρης	Αντών. Γεωργαντάς N
Νικόλαος Ιω. Μίτης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Δήμος Κανελλόπουλος N	Νικόλ. Σιλιβέργος N
Κωνσταντίνος Κανάρης	Αναστ. Πολυζωίδης N
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Φίλιππος Ιωάννου N
M. Α. Καίρης N	Γ. Κ. Τυπάλδης
Αντών. Γ. Κριζής	Νικόλ. Καλλέργης N
Αντών. Μαυρομιγάλης N	N. Τζαβέλης N
Δημήτριος Πλαπούτας	Γ. Πετιμεζάς
Ιωάννης Σταίκος	N. Πιεράκος N
Αναστ. Μαυρομιγάλης	Ιω. Αμβροσιάδης
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Κωνστ. Μεταξάς N
Δημήτριος Χατζίσκος N	Π. Νοταράς

Αναγνωσθέντα επομένως τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ τοῦ κακοῦ ἐξδόμου κατὰ τὰς καὶ κατὰ σειρὰν ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἀρ. ἑὸς ἐκείνου γενομένης.

Ψηφοφορήθη ἐπὶ τούτοις καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου δι' ὁμομαστικῆς κλήσεως ἐγὲν ἐπὶ δεκτὸν διὰ ψήφων 31 ὑπὸ τὴν ἐπιτηρήσιν τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω ψηφολογίων κατὰ τὸ ὅδε συνημμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἀστυκῆς κώδικος.

Γεώργ. Μ. Αντωνόπουλος N	Τάκης Μαγγίνας
Ιωάννης Θ. Κολοκοτρώνης N	Αναγνώστης Μοναρχίδης N
Σπυρίδ. Κιλογερόπουλος N	Χαράλ. Παπαπολίτης

Ιάκωβος Παξιμαδής N	Δημήτριος Χρηστίδης N
Νικόλ. Πρασσακάκης	Νικόλ. Μαυρομιγάτης N
Σπυρ. Τρικούπης	Ιωαν. Σ. Χαλαλάμπης
Ρικάρδος Τζιώρτζ	εὐρ. Δουδουνιώτης N
Αθανάσιος Γρηγοριάδης N	Κωνστ. Προδιδέγιος N
Βασίλ. Χρηστακόπουλος	Σπύρος Μίλιος N
Ανδρ. Χ. Αναργύρου	Ρήγας Παλαμίδης
Γεώργιος Ψύλλας	Δημήτριος Κουντουριώτης . .
Ιωάννης Θεοτόκης	Λυκούργος Κρεστανίτης N
Ιωάννης Χ. Πέτρου N	Αθ. Α. Μιαούλης
Αθανάσιος Λιδωρίκης N	Α. Γ. Κουντουριώτης N
Γ. Παπαηλιόπουλος	Χριστόφ. Παρόκιδος
Δημήτριος Βουλγαρης	Αντών. Γεωργαντάς N
Νικόλαος Ιω. Μίτης N	Νικόλ. Δελιγιάννης N
Δήμος Κανελλόπουλος N	Νικόλ. Σιλιβέργος N
Κωνσταντίνος Κανάρης	Αναστ. Πολυζωίδης N
Τσαντάκης Γρηγοράκης	Φίλιππος Ιωάννου N
M. Α. Καίρης N	Γ. Κ. Τυπάλδης
Αντών. Γ. Κριζής	Νικόλ. Καλλέργης N
Αντών. Μαυρομιγάλης N	N. Τζαβέλης N
Δημήτρ. Πλαπούτας	Β. Πετιμεζάς
Ιωάννης Σταίκος	N. Πιεράκος N
Αναστ. Μαυρομιγάλης	Ιω. Αμβροσιάδης
Αλέξιος Βλαχόπουλος	Κωνστ. Μεταξάς N
Δημήτριος Χατζίσκος N	Π. Νοταράς

ἔχει δὲ τὸ νομοσχέδιον ὡς ὑποβλήθη.

Γ. Μετὰ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ψύλλας ἀνέγνω ἐκτίτην, δι' ἣς κοινοποιοῦνται εἰς τὴν Γερουσίαν αἱ ἐνόμεναι μεταβολαὶ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Στουρνάρη καὶ κληροδοτήματός, ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐνταῦθα ἀγνωσθείσης ἐκθέσεως· ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Μετὰ τὴν ἐκθεσὶν ἡμῶν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν 21 Ἀπριλίου 1858, συνέβησαν αἱ ἐπόμεναι μεταβολαὶ εἰς τὸ κληροδοτήμα τοῦ αὐτοῦ μου Στουρνάρη.

Α. Ἐγένετο ἡ ἀπὸ τῆς φιλογενεστάτης Κυρίας Ἑλένης Μ. Τσιτζίκα δωρεὰ τοῦ πρὸς ἀνεγερσὶν τοῦ Πολυτεχνικοῦ γυμνασίου,

ἤτις ἀναγγέλλθη εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου 1860 ἐγγράφου τῶν πληρεξουσίων αὐτῆς.

Β'. Συντάχθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Καυταντζόγλου, Διευθυν- τοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Β. Πολυτεχνείου, τὸ σχέδιον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Καταστήματος· ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σκέψις ἐδίδεκε νὰ λάβῃ ἐκτενέστεραν προσοχὴν, διότι καὶ πρω- τοφανῆς σχεδὸν εἰσάγεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καθίδρυμα, καὶ αἱ διατάξεις περὶ τούτου τοῦ ἀσκήσαντος διαβίου Ν. Στουρνάρη ἀπὸ τῶν διὰφορών, τρέπονται, ὁργανισμὸς πρὸς ἐπιτοχίαν τοῦ σκοποῦ, ὃν προέθετο κληροδοτήσας τὴν πατρίδα μετὰ τὸ σπ- μαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τῆς περιουσίας του.

Γ'. Ἡ φιλογενεσστική Κυρία Ελένη Μ. Τσιτσίτζα εἶχε ἤδη ἐντόλως παρακατατεθειμένη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ δραχ. 100,000, ἀπέναντι τοῦ κληροδοτήματος τῶν 100,000 ταλλήρων πενταεταρχικῶν τοῦ ἀσκησάτου συζύγου τῆς Μ. Τσι- τίτζα. Ὁ δὲ Κύριος Α. Μανάκης πληρεξουσίων τῆς μᾶς ἐξι- δαίωσεν, ὅτι πρὸ τοῦ τέλους τ. ε. θίλει εἶσθαι παρακατατε-θειμένον ἐν τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κληροδο-τήματος.

Δ'. Τὸ εἰς χεῖρας τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ἀδελφῶν Παστρέ ἐκ φρ. 8000 περίπου εἰσόδων ἐτάριον εἰς τὰ δημόσια δάνεια τῶν 3 τοῖς 0/0, καὶ μικρὸν περισσεύμα εἰς τρεχομένον λογαριασμὸν, εἰσπράχθη καὶ παρακατετίθη ἑτοικὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἡ ἐν τῇ διαθήκῃ λοιπὸν τοῦ ἀσκησάτου Στουρνάρη ἐνεργη- τικὴ καὶ παθητικὴ περιουσία ἐξικαθερίσθη, καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης ἐξπλήρωσαν κατὰ γράμμα τὰς θελήσεις τοῦ δια-θέτου. Εἰσπράχθη δὲ πάντα τὰ εἰσπρακτέα, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Κ. Τσιτσίτζα ὀφειλομένων. Ἡ διαφορὰ, ἥτις φαίνεται μεταξὺ τῆς διαθήκης τοῦ Ν. Στουρνάρη καὶ τοῦ Κυρίου Κ. Τσι- τίτζα, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν 75,000 ταλλήρων, καθὰ γνωρι- ζοι ἡ Γερουσία ἐκ τῶν προλαβούσων περὶ τούτου συζητήσεων καὶ ἐκθέσεων, ἐδίδεκε κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν δικηγόρων νὰ λυθῇ δικαστικῶς. Εἰσαγγεῖσθε δὲ πρὸ πολλοῦ τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἐξεδόθη προδικαστικὴ ἀπό- φασις, ἐπιτρέπωντα εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης Στουρ- νάρη τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν τοῦ δισχυρισμοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτου ἤδη ἐνσχολοῦνται οἱ ἐκτελεσταί.

Ἐκ δὲ τοῦ τρεχομένου λογαριασμοῦ τῆς Τραπεζῆς, φαίνεται ὅτι τὸ κληροδοτήμα Ν. Στουρνάρη ἀναβαίνει

εἰς δραχ.	107863:79
πλέον τὸ μίσμα τῶν 56 μετοχῶν ἀπὸ τῆς Β. Ἐξαρχίας τοῦ 1854 μέχρι τῆς Β. Ἐξαρχίας τοῦ 1860 δραχ.	32914
πλέον αἱ 56 μετοχαὶ	56000
πλέον ἡ ὑπερτίμησις τῶν μετοχῶν τούτων ἀπὸ 300 δραχ.	16800

Τὸ ὅλον δραχ. 513577:79
ἄρα καὶ αἱ δραγμαὶ αὗται εἶναι παρακατατεθειμέναι μετὰ τόκου.

Ἡ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς τοῦ καταστήματος θίλει ὀρίσθαι ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἀποπεράτωσιν ἐνσχυλοῖται ἤδη ὁ ἀρχιτέκτων. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου θίλει γίνεαι ἐκφῆξις τῆς οἰκοδομῆς.

Γνωρίζοντες καλῶς τὸν προορισμὸν τοῦ καταστήματος τού- του, θέλομεν καταβάλαι πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ἵνα γνω- πιστῶσμεν τοῖς πόθους τοῦ ἀσκησάτου διαθέτου πραγματι- κοῖς, ἀνταποκρινόμενοι οὕτως εἰς τὰ γενναῖα καὶ φιλογενῆ τοῦ ἀκαταφύτου τούτου τέκνου τῆς πατρίδος αἰτήματα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἰουλίου 1861.

Οἱ πληρεξουσιοὶ τῆς Γερουσίας ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίου Ν. Στουρνάρη.
Γ. ΦΥΛΑΞΑΣ.
Α. ΜΑΝΑΚΗΣ.

Ἀπεραίσθη δὲ νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη τῆς Γερουσίας.

Ἐνταῦθα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Χατζίσκος λαβὼν τὸν λόγον ἐμίλησεν οὕτω.

Κύριοι! Πιστεύω ὅτι τῆς παρούσης συνόδου τὰ ἔργα ἐπε- ραιώθησαν, καὶ ὁ μέλος τοῦ γραφείου ὀφείλω νὰ συστήσω ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα τὸν Ζήλον, τὴν προθυμίαν καὶ τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλον πρὸς τὴν ἀκριβὴ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν, οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἀνώτεροί τε καὶ ὑποδύστεροι μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν κλητῶν.

Προτείνω δὲ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ σώματος τὴν ἐξακολουθεῖ-σιν τῆς μεθοδεύσεως μέχρι τῆς νύκτας συγκλήσεως τῶν Βουλευ- τικῶν ἐργασιῶν, οὐχὶ τῶν διαρκῶς, κατὰ τὰ προπαρασυστήντα,

μισοθρονομένων ὑπ' Ἀγγέλων, ἀλλὰ τῶν κλητῶν. Τὴν πρότασιν μου δὲ ταύτην στηρίζω εἰς τὰ ἡμέτερα πρὶν γενόμενα καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἄλλου Β. σώματος, καθότι μάλιστα δύο εἰσι ἐναπομένοντες μὴ-εἰς μέγεος τῆς ἀπωτέρως ἐξ ἑξῆς: τῆς νέας συνόδου, καὶ πιστεύω, ὅτι ἡ ἐκουσία θέλει ἐγκρίνει ὁμοφώνως τὴν πρότασιν μου ταύτην. Ἡ Γερουσία δὲ ὁμοθυμαδὸν παρ' ἑξῆς τὴν ἀνωτέρω πρότασιν τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ γραμματεῖος Κ. Δ. Χατζήκου, καὶ ἐξέλεξε τὰς πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη τοῦ προερέϊου ἐγκριτικαίας τῆς διὰ τὴν ἐμφανὰ διενθῆναι τῶν διατάξεων αὐτῆς, ἐγκριτικῶν.

Ἐνία θεὸς περαιτήσαντος τὴν θέσιν τοῦ Γραμματεῖος τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Κ. Προβιλεγγίου καὶ τοῦ Κ. ποιήσαντος προσηλόντος ὡς τοιοῦτον τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου, τὰ πρῶτα πρακτικὰ ἀνεγνώσθησαν καὶ ὑπεγράφησαν.

Ὁ Ποιῆτος
Α. ΜΟΝΑΡΧΙΔΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. ΧΑΤΖΗΚΟΣ,
Φίλιππος Ἰωάννου.

Παρελθὼν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέγνω τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Β. Διάταγμα, δι' οὗ κηρύσσεται ἡ λήξις τῆς παρυῆς συνόδου ἔχει δὲ ὡς ἔπεται.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς Α'. Συνόδου τῆς ἐβδόμης Βουλευτικῆς περιόδου.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν θέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν, ὃ δι' ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἀθῆναι τῇ 11 Αὐγούστου 1861.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Βασίλισσα

Α Μ Α Λ Ι Α

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΛΟΣ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α. ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ Ζ. ΒΟΥΛΕΥΤ. ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ.

Σελ.

Συνεδρίασις τῆς 2 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Πέμπτη. Ἐκλογή τῶν Ἀντιπροσέδρων, Γραμματέων καὶ τοῦ Τομέως τῆς Γερουσίας	6
Συνεδρίασις τῆς 3 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Παρασκευή. Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναγγέλλοντος τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Α. Κριστενίκου ἀπὸ τοῦ ἀποσκευῶν τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ τοῦ Κ. Ν. Παπαδόπουλου	6
Ἀνάγνωσις διαταγῶν Β. Διαταγμάτων, δι' ὧν διορίζονται Γερουσιασταὶ οἱ ΚΚ. Α. Κριστενίκος, ΑΘ. Α. Μιαούλης, Α. Γ. Κωνσταντινίδης, Η. Νικολαΐδης, Ν. Παπαδόπουλος, Ἀντ. Γαβριηλίδης, Ν. Δελιγιάννης, Ν. Σιδηροπούλου, Α. Παπαδόπουλος, ΦΘ. Ἰωάννου, Γ. Κ. Τσιπλίδης, Ν. Βαλδουφίδης καὶ Λουκάς Ἀντωνίου	7
Συνεδρίασις τῆς 8 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη. Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γραφείου περὶ τῶν νεοδιορισθέντων Γερουσιαστῶν	12
Πρακτικαίσις περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν πρακτικῶν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν	13
Ἐκλογή καὶ ἀνακοίνωσις τῶν ἡμετέρων δώδεκα Γερουσιαστῶν	24
Συνεδρίασις τῆς 10 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Παρασκευή. Ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνωτέρω συνεδρίασεως	—
Συνεδρίασις τῆς 17 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Παρασκευή. Ἀνάγνωσις πέντε Β. Διαταγμάτων, δι' ὧν διορίζονται Γερουσιασταὶ οἱ ΚΚ. Ν. Τσιπλίδης, Β. Παπαδόπουλος, Ν. Παπαδόπουλος, Ἰω. Ἀνδρέου ἀδελφ. καὶ Κωνστ. Μιχαήλ	—
Συνεδρίασις τῆς 20 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Δευτέρα. Ἀνακοίνωσις τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Α. Παναγιώτης καὶ Α. Α. Κωνσταντινίδης	27
Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γραφείου περὶ τῶν νεοδιορισθέντων Γερουσιαστῶν	—
Ἐκλογή καὶ ἀνακοίνωσις τῶν ἀνωτέρω πέντε νέων Γερουσιαστῶν	—
Συνεδρίασις τῆς 24 Μαρτίου 1861 ἡμέρα Παρασκευή. Ἀνάγνωσις Διατάγματος τοῦ προεδρίου τῆς Βουλῆς περὶ τῶν ἀρχικριτικῶν πατρῶν	28

Συνεδρίασις τῆς 29 Μαΐου 1861 ἡμέρα Δευτέρα.

- Ἀνάρθρωσις ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου περὶ παρακώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσπεριῶν Κ. Ν. Πατιλακοπούλου καὶ ἀντικατὰς αὐτοῦ διὰ τοῦ Βουλιακοῦ Κ. Χ. Χριστοπούλου. 298
- Ἀδελφὰ ἀπουσίαι τῶν Γερουσιαστῶν Παπακωνσταντίνου, Καλογεροπούλου καὶ Σαβίου. —
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ 2 δ' αὐτοῦ τοῦ άρθρου 358 καὶ τοῦ άρθρου 360 τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης. 297
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν εἰς τὴν ἑλμένα Πειραιῶς εἰσαγομένων. 302
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακώσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΤΣΑ' νόμου περὶ φόρου διὰ τὴν καθάρσιν τοῦ λιμένος Ναυπλίου. 304
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν ναυτικῶν χρηρηματίων. 307
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακώσεως ἀπορρίψαι εἰς τὸν ἑσπεριὸν Πατριὸν τριῶν ἰθνηκῶν οἰκιστῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορῆς ἐδαφίου. 310
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως πιστώσεων διαφόρων άρθρων τῶν ἐπὶ τῆς γράσεως 1860 εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργίων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. 311
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμ. 115,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1860 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. 312
- Συζήτησις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνδούσεως τῶν Ἰουλιῶν ἡζων. 313
- Συνεδρίασις τῆς 31 Μαΐου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακώσεως εἰς τὸν ἑσπεριὸν Πατριὸν τριῶν ἰθνηκῶν οἰκιστῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορῆς ἐδαφίου. 320
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμ. 115,000 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1860 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. 322
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν εἰς τὸν ἑλμένα Πειραιῶς εἰσαγομένων. 327
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακώσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Ναυπλίου. 330
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικῆς συμβάσεως. 333
- Συνεδρίασις τῆς 3 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Σάββατον.
- Ἀνάρθρωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως πιστώσεων διαφόρων άρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργίων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. 349
- Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ άρθρου 358 καὶ 360 τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης. —

- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακώσεως τῆς ἰσχύος τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως καὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑσπίας καὶ Αἰγυπτου θαλασσοπολέμου. 354
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 87 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν χρηρηματίων. 352
- Συνεδρίασις τῆς 5 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Δευτέρα.
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταθέσεως πιστώσεων διαφόρων άρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργίων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. 355
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ άρθρου 358 καὶ ἐδαφίου τοῦ άρθρου 360 τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης. 366
- Συνεδρίασις τῆς 7 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.
- Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικῆς συμβάσεως. 370
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρακώσεως τῆς ἰσχύος τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως. 371
- Συνεδρίασις τῆς 8 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Πέμπτη.
- Ἐπερώτησις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαρτίνου περὶ τοποθετήσεως τῶν πυρηνίων. 373
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τηλεγραφικῆς συμβάσεως. —
- Συνεδρίασις τῆς 14 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.
- Εἰσαγωγή νομοσχεδίων 1) περὶ κυρώσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμ. 21,067 40/100 γοργεγθῆναι ἐν ἀποδείξει τῶν Βουλῶν τῆς γράσεως 1859 καὶ 2) περὶ ὑπαγωγῆς τῶν πληρονοῦντων φόρον 3 τοῖς 0/0 εἰς γράμματα εἰς τὴν τάξιν τῶν πληρονοῦντων αὐτὴν εἰς εἶδος. 376
- Συζήτησις τῆς περὶ τοποθετήσεως τῶν πυρηνίων ἐπερώτησεως. 379
- Συνεδρίασις τῆς 19 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Δευτέρα.
- Ἀδελφὰ ἀπουσίαι τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Β. Πετιμεζῆ, Α. Σ. Λορέντζου καὶ Γ. Κ. Τυπιδίου. 412
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως δανείου δραχμ. 320,000 ὑπὲρ τῆς ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως. 412
- Ἀνάρθρωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως φόρου τῶν ἀπὸ ἰδιότητος προσκτηθεισῶν ἰθνηκῶν γαῖων. 413
- Συζήτησις καὶ ἐπιβήρισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμ. 21,067 40/100 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ 1859. 414
- Συνεδρίασις τῆς 20 Ἰουνίου 1861 ἡμέρα Τρίτη.
- Ἀδελφὰ ἀπουσίαι τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Π. Νοταρᾶ. 416
- Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσόδων τῶν διαστατικῶν ὑπαλλήλων. 417

Εισαγωγή τῶν νομισμάτων, περί παρατάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 ΦΑΤ. νόμου ἀφορῶντος τὴν ἀνάσιν τῶν μεθῶν τῶν ἀρμενίων ἀπολλύμενων 426

Παρατηρήσεις περί κακοποιῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου 428

Συζήτηση καὶ ἐπιφώνημα τοῦ νομισματικοῦ περί ἐγγυῶν ὅλων τῶν ἀπὸ ἰδιωτῶν προκηρυσσόμενων ἰσχυρῶν μετρημάτων 431

Συζήτηση καὶ ἐπιφώνημα τοῦ νομισματικοῦ περί ἐγγυῶν μετρημάτων ἀρχ. 320,000 ἀπὸ τῆς ἀνεπιβλεπτοῦς ἀγορᾶς 437

Συνεδρίασις τῆς 23 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Περαιτέρω.

Εἰσαγωγή τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρονίαν τοῦ 1861 446

Εἰσαγωγή τοῦ νομισματικοῦ περί ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 312,514 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρονίαν 1861 459

Συζήτηση καὶ ἐπιφώνημα τοῦ νομισματικοῦ περί παρατάσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀπὸ 28 Μαΐου 1856 ΦΑΤ. νόμου ἀφορῶντος τὴν ἀνάσιν τῶν ἀρμενίων ἀπολλύμενων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1861 464

Συνεδρίασις τῆς 28 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀνάρθρωσις ἐγγράφου τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ, δι' ἃ κατευθύνεται ἡ Διοίκησις περί τῆς ἀποδοτικῆς τῆς Α. Μ. πύλης χρονίαν ἰσχυρῶν μετρημάτων καὶ τῆς ἀναθεώσεως τῶν ἔργων τῆς ἀναθεωρητικῆς εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλεύσαντι 468

Ἀνάρθρωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ περί ἰσοδότησεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν μετρημάτων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου —

Ἄδεια ἀποστολῆς τῶν Γερμανικῶν Κ. Γ. Παπασταυλάτου τῆς ἀποδοτικῆς ὅλων καὶ χρονίαν μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 473

Συνεδρίασις τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Σάββατον.

Ἀνάρθρωσις τοῦ πρὸς ἀποδοτικῆς ἡ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῶν καὶ δόσιν δι' τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ πλεονεξίας, πλεονεξίας ἀφορῶντος τῶν προϋπολογισμῶν τῶν χρονίαν 1858 καὶ 1859 474

Κρίσιμος μεγάλῃς πλεονεξίας ὅπως τυχόνται τὴν Α. Μ. τῆς Βασιλεύσαντι διὰ τὴν ἀναθεώσεως Ἀγορᾶς ἰσχυρῶν μετρημάτων τῶν ἔργων τῆς Ἀναθεωρητικῆς —

Συνεδρίασις τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Δευτέρα.

Εἰσαγωγή τοῦ νομισματικοῦ περί καθυστερημένων 476

Εἰσαγωγή τοῦ νομισματικοῦ περί ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 367,400 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιτροπῶν τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1860 479

Εἰσαγωγή τοῦ νομισματικοῦ περί ἀποδοτικῆς τῶν ὅλων Ἀγορᾶς τῶν ἐπὶ τῇ ἀναθεώσεως πύλης χρονίαν μετὰ τῆς πλεονεξίας 483

Συζήτηση τοῦ νομισματικοῦ περί ἰσοδότησεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν μετρημάτων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου 484

Συνεδρίασις τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Τρίτη.

Ἀνάρθρωσις ἐγγράφου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἰωνικῆς Τραπεζῆς περί τοῦ ἰσχυρῶν μετρημάτων διὰ τὴν ἀναθεώσεως τοῦ 1861 501

Συζήτηση τῆς συζήτησεως καὶ ἐπιφώνημα τοῦ νομισματικοῦ περί ἰσοδότησεως τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν μετρημάτων —

Συνεδρίασις τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Σάββατον.

Ἄδεια ἀποστολῆς τῶν Γερμανικῶν Κ. Α. Α. Κοκκοῦ-μυτοῦ καὶ Ἀθ. Ἀνδριόπου 521

Εἰσαγωγή τοῦ νομισματικοῦ περί ἀποδοτικῆς μετρημάτων τῶν ἐπιτροπῶν τῶν —

Συζήτηση καὶ ἐπιφώνημα τοῦ νομισματικοῦ περί ἀποδοτικῆς τῶν ὅλων Ἀγορᾶς τῶν ἐπὶ τῇ ἀναθεώσεως πύλης χρονίαν μετὰ τῆς πλεονεξίας 523

Συζήτηση καὶ ἐπιφώνημα τοῦ νομισματικοῦ περί ἀποδοτικῆς μετρημάτων τῶν ἐπιτροπῶν τῶν 525

Συνεδρίασις τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Τρίτη.

Ἄδεια ἀποστολῆς τῶν Γερμανικῶν Κ. Α. Α. Κοκκοῦ-μυτοῦ καὶ Ἀθ. Ἀνδριόπου 528

Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ περί καθυστερημένων 529

Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1861 532

Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ περί ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 312,514 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρονίαν 1860 534

Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ περί ἀνακληρωτικῆς πιστώσεως ἀρχ. 367,400 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ κλήρου τοῦ 1860 536

Εἰσαγωγή τοῦ νομισματικοῦ περί χρονίαν ἀρχ. 300 κατὰ μέγεθος ἐκαστοῦ Βασιλεύσαντι καὶ Γερμανικῶν ἀγορᾶς ἀποδοτικῆς 538

ὑποδοχὴ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1857 καὶ τῆς προτεραιᾶς κατατάξεως τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1858 541

Παρατηρήσεις περί ἀποδοτικῆς καὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους τῶν 1858, 1859 καὶ 1860 —

Συνεδρίασις τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Πέμπτη.

Ἄδεια ἀποστολῆς τοῦ Γερμανικοῦ Κ. Α. Βολιγέρη 545

Ἀνάρθρωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ περί ἀποδοτικῆς τῶν δικαστῶν ἀπολλύμενων —

Εἰσαγωγή νομισματικοῦ περί τραπεζικῆς καὶ ἀποδοτικῆς καὶ χρονίαν 548

Συζήτηση τοῦ νομισματικοῦ περί καθυστερημένων 553

Συνεδρίασις τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1861 ἡμέρα Σάββατον.

Ἄδεια ἀποστολῆς τοῦ Γερμανικοῦ Κ. Α. Α. Κοκκοῦ-μυτοῦ 573

Εισαγωγή νομοσχεδίου περί των ἐν τοῖς τάγμασι τῆς Ἱερ- οσολυμιτικῆς ἀφαιματικῆς 572	Σελ.
Ἐκκολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ καθυστερούντων νομοσχεδίου 574	
Συνεδρίασις τῆς 17 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Δευτέρα.	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ συστάσεως διαβιβάσεως τηλε- γράφων 594	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ ταξιδίων παρὰ τῇ ἰατροσυνορίᾳ 597	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἀπελίας τῆς ἀναγκαιοῦς ἐν- λαίας πρὸς κατασκευὴν ἑξ ἐργητῶν εἰς Σκόπινον 598	
Ἐκκολούθησις τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιλήψεως τοῦ περὶ κα- θυστερούντων νομοσχεδίου, ὅπως ἐτροποποιήθῃ ὑπὸ τῆς Γερου- σίας 599—607	
Συνεδρίασις τῆς 18 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Τρίτη.	
Συζήτησις καὶ ἐπιλήψεως τοῦ νόμου τῶν ἐσόδων τοῦ Κρά- τους διὰ τὸ 1861 607	
Παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐν Λακκίδι διατηρουμένης μονῆς τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου 612	
Συνεδρίασις 19 τῆς Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ καθάρσεως τοῦ λιμένος Καρίστου. " " περὶ ἐπεκτάσεως τῆς προκυμαίας τοῦ ἐν τῇ λιμένι Τήνου Σταυροῦ 616	
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουρ- γίου των Οἰκονομικῶν διὰ τὸ 1861 623	
Συνεδρίασις τῆς 20 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Πέμπτη.	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ συστάσεως σώματος τελωνιοῦ λάκων 662	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τοῦ Συνταγματάρχου Καὶ ὁλοῦ Σιαμβούργου 673	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ χορηγήσεως τριῶν διαλυμένων Μονῶν εἰς τὴν ἐξ Ἀλαγονίας Πέτρον Δημάκου 674	
Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξαλειψέως ἐκ τῶν δημοσίων βιβλίων τοῦ ἐκ δ. α. γ. 33.128 χελίνος τοῦ Π. Κουλέτου 677	
Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώ- σεως δρ. 89,915.10 τοῦ Ὑπουργίου των Ναυτικῶν τῆς χρή- σεως 1861. 678	
Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δραχ. 6068 τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργίου τῆς χρήσεως 1860 679	
Ἐκκολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐσόδων των Ὑπουργίων των Οἰκονομικῶν καὶ των Ἐξωτερικῶν 680	
Συνεδρίασις τῆς 21 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Παρασκευή.	
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργίου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ εἶτος 1861 700	

Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργίου των Ἐξωτερικῶν διὰ τὸ 1861 706	Σελ.
Συνεδρίασις τῆς 22 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Σάββατον.	
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργίου των Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὸ 1861 716	
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργίου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1861 718	
Συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργίου τῶν Ναυτικῶν 738	
Ἐπιλήψεως τοῦ νόμου τοῦ νομοσχεδίου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1861 739	
Συνεδρίασις τῆς 25 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Τρίτη.	
Ἀνάγνωσις ἀκθίσσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγίας δ. α. γ. 300 κατὰ μῆνα εἰς ἑκάστην Βουλευτὴν καὶ Γερουσιαστήν 741	
Ἀνάγνωσις ἀκθίσσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καπνικοῦ ἀποσχινοῦ ταμιῶν —	
Ἀνάγνωσις ἀκθίσσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκδόσεως πιστώσεως δ. α. γ. 89,915 10/60 τοῦ Ὑπουργίου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ 1861 742	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ καπνικῆς ποικιλῆς ἀποπονήσεως. " " περὶ τῶν ἔργων τοῦ π. ρ. αὐτοῦ τῆς Εὐ- ρώπης 743	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἐπιτροπῆς ταχυδρομικῆς συμ- βάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλλάδος 752	
Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῶν πολιτικῶν ἀπολλήλων 754	
Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δ. α. γ. 650 τοῦ ἐπὶ των Ναυτικῶν Ὑπουργίου διὰ τὸ 1861 .. 764	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δ. α. γ. 19,738.25 τοῦ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ὑπουργίου διὰ τὸ 1861 766	
Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δ. α. γ. 80 10/60 τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργίου διὰ τὸ 1861 768	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δ. α. γ. 1309 τοῦ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ὑπουργίου διὰ τὸ 1861 770	
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἐκδόσεως πιστώσεως δ. α. γ. 1327.90 τοῦ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Ὑπουργίου 772	
Συζήτησις καὶ ἐπιλήψεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- ματικῆς πιστώσεως δ. α. γ. 312.344 ἐπὶ των προϋπολογισμῶν τοῦ 1860 772	
Συζήτησις καὶ ἐπιλήψεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώ- σεως δ. α. γ. 367,100 τοῦ Ὑπουργίου των Στρατιωτικῶν διὰ τὸ 1860 774	
Συζήτησις καὶ ἐπιλήψεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπελίας τῆς ἀναγκαιοῦς φοδείας πρὸς καπνικὴν ἐξ ἐργητῶν εἰς Σκό- πινον 776	
Συζήτησις καὶ ἐπιλήψεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- σεως 776	

Παλιὰ πιστώσεις δραχ. 6,608 του Υπουργείου των Ναυτικών ἐκ τοῦ 1860.....	779
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ παραρτῶν παρὰ τὸν Ἰατρονομὸν.....	781
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀρχιμαγίσ- τρων τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ τοῦ 25 Ἀπριλίου 1861.....	783
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ καθήκοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.....	785
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπικράτειας τῆς προκομίας τοῦ ἐν τῷ ὅρμῳ τῆς Γῆρας τοῦ Σπέρτος ..	787
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν δυνά- μεων τοῦ Συνταγματοδότης κατὰ τὴν Συνθήκην.....	789
Συνεδρίασις τῆς 25 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Τετάρτη	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν τοῖς σπέρτοις τῆς Ἰατρονομίας ἀποστάσεων.....	799
Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ταχυδρομικῶν.....	—
Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.....	791
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.....	792
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.....	800
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως.....	801
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως.....	804
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως.....	809
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως.....	811
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστάσεων ἀπὸ τῆς πόλεως.....	813
Συνεδρίασις τῆς 27 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Πέμπτη	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἑπιτροπῆς ἐπὶ τῶν κατὰ τῆς 25 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ νομοσχεδίου ἀναπληρωτικῶν πιστώ- σεων.....	822
Ἀνάγνωσις τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Παπαζοῦ καὶ Γ. Παπαλοπούλου.....	823
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῶν καθήκοντων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προεδρίας.....	—

Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρα- 593.60 τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς χρήσεως 1860.	827
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρα. 1547.44 τοῦ αὐτοῦ Υπουργείου τῆς χρήσεως 1861.....	828
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρα. 32510.86 τοῦ Υπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1861.....	830
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρα. 29423.27 τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1861 ..	831
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου περὶ συνοικισμοῦ τῶν Κορινθίων.....	—
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν προκομίας εἰς τὸν ὅρμον Κυλλήνης.....	833
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνομολο- γηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.....	835
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν τοῖς πόλεμοις τῆς ἐπιδόσεως ἀξιωματικῶν.....	837
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως δυσθύνσεως τῶν Τηλεγραμμάτων καὶ Τηλεγραφιστῶν.....	838
Συνεδρίασις τῆς 28 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Παρασκευή	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτικῆς ποικίλης νομοθεσίας.....	859
Πρότασις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ψάλλας περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως τοῦ ἀνωτέρου νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπομένην σύ- νοδον.....	861
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- τικῆς πιστώσεως δραχ. 650.70 τοῦ Υπουργείου τῶν Ναυτικῶν τῆς χρήσεως 1861.....	863
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- τικῆς πιστώσεως δραχ. 1509 τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χρήσεως 1861.....	865
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- τικῆς πιστώσεως δραχ. 806.10 τοῦ Υπουργείου τῆς Δικαιο- σύνης τῆς χρήσεως 1861.....	867
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- τικῆς πιστώσεως δραχ. 19738.25 τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐξωτε- ρικῶν τῆς χρήσεως 1861.....	869
Συζήτηση καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρω- τικῆς πιστώσεως δραχ. 1427.90 τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐσωτε- ρικῶν τῆς χρήσεως 1861.....	871
Συνεδρίασις τῆς 29 Ἰουλίου 1861 ἡμέρα Σάββατον	
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῶν εἰσαγγελλέντων τῆς Γερουσίας Περὶ ἀποστρατείας τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀξιωματικῶν ..	874
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως ταμείου γυ- ρῶν καὶ ὁρμῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.....	—
Περὶ ἀνακριτικῶν καθήκοντων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προεδρίας.....	875
Περὶ συστάσεως σώματος τελεονομικῶν.....	—

Συνεδρίασις τῆς 31 'Ιουλίου 1861 ἡμέρα δευτέρα.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν ἔργων ἐν τῇ πορθίᾳ τῆς Ἑσπερίας 910

Παραπομπὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τῆς ἀναφορᾶς τῆς χίρας N. I. Ροδινού 911

Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Τελεονακού ὀργανισμοῦ —

Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ πεντακκοινοδράχμου μηχανίας συντάξεως τῆς χίρας τοῦ ἀντιστρατήγου Α. Μεταξά 914

Εἰσαγωγή τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ.

Συνεδρίασις τῆς 1 Αὐγούστου 1861 ἡμέρα Τρίτη.

Ἀνάγνωσις ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐν Αὐδίᾳ Πρέσβυν Κ. Τρακούρα τοῦ Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ Κ. Γάδδερμαν, περὶ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ζητήματος 935

Συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιταγῆς τοῦ λιμένος Κορώνης 936

Συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 299884.07 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1860 938

Συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 40000 τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1860 940

Συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρ. 75083.21 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1861 942

Συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρ. 40275.48 τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1860 946

Συζητήσεις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὁμοίας πιστώσεως δρ. 32651.63 τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1860 948

Συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ παραδοχῇ τοῦ 1 πρώτου άρθρου αὐτοῦ 950

Συνεδρίασις τῆς 2 Αὐγούστου 1861 ἡμέρα Τετάρτη.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 967

Ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων 971

Ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιφύσεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων 979

Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί συστάσεως τμήματος τεταρτοφλόγων	980
Εισαγωγή νομοσχεδίου περί παρατάσεως του νόμου περί του έν Συνάντη συνοικισμού	986
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί εξακολουθήσεως των έργων του παρθενίου της Εύροπας	987
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί επιβολής φόρου προς κατασκευήν έργων τινών έν τω λιμένι Πόρου	990
Συνεδρίασις της 3 Αυγούστου 1861 ημέρα Πέμπτη.	
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής επί του νομοσχεδίου περί του άρθρου των αξιωματικών του μονίμου στρατού	992
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής επί του νομοσχεδίου περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών του Τελών. Οργανισμού	993
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής επί του νομοσχεδίου περί λιμενικών δικαιωμάτων	—
Εισαγωγή νομοσχεδίου περί στρατιωτικών ίερίων	994
Εισαγωγή νομοσχεδίου περί συστάσεως ταμείου προς παροχήν των οικόγενέων των υπαξιωματικών και στρατιωτών του στρατού της Ήρας	995
Εισαγωγή νομοσχεδίου περί της υπό του Έλεγκτικού Συνεδρίου εξέλεγκσεως του άνήκοντος εις τό κράτος ύλικού	1002
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί συστάσεως ταμείου των αποστράτων αξιωματικών	1004
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί παρατάσεως του νόμου περί του έν Συνάντη συνοικισμού	1006
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί συντάξεως της χήρας του αντιστρατήγου Α. Μεταξά	1007
Παρατηρήσεις περί υποβολής νόμου περί συντάξεως και των χηρών των αποστράτων Γερουσιαστών	1008
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί χορηγίας άνειλου δρ. 25000 προς τον στρατηγόν Τζούρτζ	1009
Συνεδρίασις της 4 Αυγούστου 1861 ημέρα Παρασκευή.	
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής περί συστάσεως ταμείου των χηρών και ορφανών των υπαξιωματικών και στρατιωτών της Ήρας	1009
Πράξεις της άδείας του Γερουσιαστού Γ. Παπαλεπουλάου Εισαγωγή νομοσχεδίου περί αναπληρωτικών πιστώσεων δρ. 352000 χορηγηθεισών έν άπουσίᾳ των βουλών της χρήσεως 1860	1010
Εισαγωγή νομοσχεδίου περί διαθήσεως των δημοσίων αλάτων	1013
— — — — — περί καλλιέργειας των θωκών έκκλησιαστικών και επισκοπικών έλαιοδένδρων	1013
Παρατηρήσεις του γερουσιαστού Κ. Μαγγίνα, ότι τό περί άλικών νομοσχεδίων εισάγεται εις την Γερουσίαν πριν καρωθώσιν υπό της βουλής τό περί της επιφάνσεως αυτού πρακτικά της και άπάντησε εις πάσα του Κ. ύπουργού των Οικονομικών	1018

Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί του άρθρου των αξιωματικών του μονίμου στρατού	1018
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί λιμενικών δικαιωμάτων	1021
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών του τελωνιακού οργανισμού	1023
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί στρατιωτικών ίερίων	1025
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί της υπό του Έλεγκτικού Συνεδρίου εξέλεγκσεως του άνήκοντος εις τό κράτος ύλικού	1027
Συνεδρίασις της 5 Αυγούστου 1861 ημέρα Σάββατο.	
Εισαγωγή νομοσχεδίου περί συντάξεως των χηρών και ορφανών των Γερουσιαστών	1029
Συζητήσεις επί της έκθέσεως της επί των άναφορών επιτροπής	1033
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί συστάσεως ταμείου των οικόγενέων των υπαξιωματικών και στρατιωτών του κατά Ήραν στρατού	1038
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί κυρώσεως αναπληρωτικών πιστώσεων δρ. 352000 χορηγηθεισών έν άπουσίᾳ των βουλών επί του προϋπολογισμού της χρήσεως 1860	1040
Συνεδρίασις της 7 Αυγούστου 1861 ημέρα Δευτέρα.	
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής περί καλλιέργειας των θωκών, έκκλησιαστικών και επισκοπικών έλαιοδένδρων	1042
Εισαγωγή του γενικού προϋπολογισμού των έσόδων και έξόδων του κράτους διά τό 1862	1043
Εισαγωγή του νομοσχεδίου περί μεταλλείων και όρυκτων	1050
— — — — — περί ισοδότησεως των δικαστών όπως υπό της βουλής έτροποποιήθη	1061
Εισαγωγή του νομοσχεδίου περί άγωνόμων γαλλικ. έταιριών	1065
— — — — — περί των εις τό δάση συμβαινόντων έμπρησμών	1067
Ανάγνωσις άναφοράς της χήρας Μπότση και Τζακιάου έπειταυλήσε να τῇ χορηγηθῇ ανάλογος πίστωση	1069
Απόφασις να συστήθῃ ἡ αίτησις της εις τό ύπουργικόν συμβούλιον	1070
Συνεδρίασις της 8 Αυγούστου 1861 ημέρα Τρίτη.	
Ανάγνωσις άναφοράς του Κ. Βουλγιώτου και άπόφασις να συστήθῃ ἡ αίτησις του εις τό ύπουργικόν συμβούλιον	—
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής περί συντάξεως των χηρών και ορφανών των Γερουσιαστών	1071
Ανάγνωσις έκθέσεως της επιτροπής περί διαθήσεως αλάτων	—
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί των εις τό δάση συμβαινόντων έμπρησμών	1079
Εισαγωγή του νομοσχεδίου περί μικτών νόμων	1081
Συζητήσεις και επιφάνσεις του νομοσχεδίου περί προσωρινής κυρώσεως των θωκών, έκκλησιαστικ. και επισκοπ. έλαιοδένδρων	1083

Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναγνωρί- σεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνωνύμων γαλλικῶν ἐταπεινῶν.....	4091
Συνεδρίασις τῆς 9 Αὐγούστου 1861 ἡμέρα τετάρτη.	
Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους διὰ τὸ 1862	4093
Ἀναγνώσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.....	4095
Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ μεμνηνηθέντος μέλους τῆς ἐπιτροπῆς Κ. Α. Κρετανίτου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθί- σεως τῶν ἀλάτων.....	4097
Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῶν γερῶν καὶ ὁραμάτων τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν.....	4102
Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ μικτῶν γῶμων.....	4112
Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαθίσεως ἐκμυστίων ἀλάτων.....	4116
Εἰσαγωγή νομοσχεδίου περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, ἀνη- λικιότητος καὶ ἀπαγορεύσεως.....	4123
Συνεδρίασις τῆς 10 Αὐγούστου 1861 ἡμέρα Πέμπτη.	
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Σαϊδάρη καὶ σύστασις αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.....	4149
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιτροπείας, κηδεμονίας, ἀνηλικιότητος καὶ ἀπαγορεύσεως	—
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς πρὸς ἐξέτασιν τῶν διὰ τὸ 1858 / 59 τῶν ὑπουργ. διορισθεῖσιν	4150
Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ Γεν. Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσό- δων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους διὰ τὸ ἔτος 1862.....	4151
Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν.....	4154
Συνεδρίασις τῆς 11 Αὐγούστου 1861 ἡμέρα Παρασκευή.	
Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τῆς Ἑλένης Ὀδυσσεύς Ἀνδρεάδου καὶ σύστασις αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.....	4169
Συζήτηση καὶ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, ἀνηλικιότητος καὶ ἀπαγορεύσεως.....	4170
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τοῦ Κ. Ψάλλα περὶ διαχειρίσεως τοῦ Σταυριακοῦ κληροδοτήματος ..	4171
Σύστασις τοῦ γραφείου πρὸς τὴν Γερουσίαν ὑπὲρ τῶν ὑπαλ- λίων αὐτῆς.....	4173
Πρότασις τοῦ ἰδίου γραφείου ὑπὲρ τῆς ἐξακολούθησεως τῆς μεθοδοῦ τῶν κλητῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Ν. Συνόδου	4174
Παραδοχὴ τῆς τι συντάξεως καὶ τῆς προτάσεως τοῦ γραφείου ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας.....	—
Ἐκφρασις εὐχαριστικῆς τοῦ Σώματος ὑπὲρ τοῦ Γραφείου...	—
Ἀνάγνωσις Β. Διατάγματος δι' οὗ κηρύσσεται ἡ λήξις τῆς Α'. Συνόδου τῆς Ζ'. Περιόδου.....	—

